ဒီပေါ့ဂါဒီနှုတ်ဆက်ပွဲ

ဒိုင်ယိုင်ဖြစ်ရာ ချစ်စရာတွဲ

ဝိဒုကဘွယဆေက။လဒ်ဇေပေသလ။ဗဟုသုတ

နာနာနယကောဝိဒ ဒိန္နာမယဗုဒ္ဓ။ကဝိတဆူဖြစ်တော်မူသော

ပဏ္ဍိတဓေသိရိပဝရ၊မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု

တံဆိပ်နာမံရှိသော

မိုင်းခိုင်းဆရာတော်

ဘုရားရှေးသားပြုပြင်၊စီရင်ဆုံးဖြတ်တော်မူသော

တိပေဋကဝိနိစ္ဆယကျမ်း

ပဌမတွဲ

ရန်ကုန်မြို့။

လယ်တီတရားသတင်းစာရုံနှိပ်တိုက်။

—○—

၁၂၀၉ ခုကဆုန်လ။
1927

နိဒါန်း။

သာသနာတော် ၂၄၄၃ ခု၊ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၀ ခုနှစ်။ ရောက်လစ်သောသမယနိုက်။သက္ကဒေဝိန်။ ဝတိန်ဓိ ပျော်။ သိကြားနှင့် တကွ။ လောကပါလာ။ ဖြဟ္မာအပေါင်း။ သောင်းသောင်းချီးမြှင့်။ နှိုး ဆော်လင့်သို့။အသင့်နှလုံး။ ယူကျုံးသွင်းမိသည်ကား။ ထူးခြား ခက်ခဲ နက်နဲ သိမ်မွေ့လှစွာသော၊ အထူးထူး အပြားပြား။ များပြား ဆန်း ကြယ်။ အသွယ်သွယ်သော ယူနည်းဆာနည်း။ နိသျည်းတို့နှင့် ပြည့်စုံ သော။ ကျေးဇူးရှင်ဆရာတော်ဘုရား၏ အဆုံးအဖြတ်စာစောင်။ များ မြောင်ဥသုံ။အလုံးစုံတို့သည်။ အဖုံဖုံအဝေဝ၊အနှယ်မျိုးမှန်။ ဘိုးပြည် တန်ကျောက်မြတ်။ နဝရတ်ရတနာ။ အဖြာဖြာအင်္ဂလီ၊ ထိုဤဂေဂ္ဂဟား၊ လွှင့်ပါးမြုပ်တိမ်၍။ အဂိုနိအဆောင်။ မံပြောင်သည်ပမာဏ၊ ဖြစ်ရ,ဂ ကား။ ကြိုးမားသောဆန္ဒ။ ဝိရိယထက်သန်။ ဥာဏ်တော်ရှေသွား၊အာ ရုံးထား၍။ ရေးသားတော်မူသော။ ဤစာစောင်များ၊ တဖြင့်တပါး၊ ကွဲပြားမြုပ်တိမ်။ မှေးမှိန်လွှင့်ပါး။ တိမ်ဗုံးသောလရထားသို့။ ဂရှ.ဂှား ပျောက်ကွယ်မည်မျှားကို။အလွန်အကြူး အထူးစိုးရိမ်လှသောကြောင့်။ သက္ကန္ဒဦးနှိမ်၊ အကြိမ်ကြိမ် ဝပ်တွား။ လျှောက်ထား တောင်းပန်၍။ ပြည်တန်သော ပတ္တမြားရတနာကို။ နှစ်နှစ်ရက်လွှာအပြင်နှိုက်၊ စိစဉ်၍ ထားသကဲ့သို့။ ထင်ရှားကဲမောက်။ လျှင်းလျှမ်းတောက်လျက်၊ ထက် ဆောက်နိုဝေး။သတင်းမွှေးသော ဂန္ဓကုန်မြို့လယ်တိတရုံးသတင်းစာ တိုက်၌။သိုက်မြိုက်ကောင်းမွန်စွာ။ အကွဲ၊ စာလုံးတို့ဖြင့်။ သင်္ကုံးခြား နှံး။ပိုင်းခြားစီစဉ်လျက်။စက်တင်နှိပ်ခြင်းကို ပြုလုပ်ပါသတည်း။

သော်လည်း။သမ္မာကမဖြစ်။

သံဃာကဖြစ်ပုံကိုပြရာ

သံဃာကာဒိဝိနိစ္ဆယ၌ပါသောပါဠိစုကိုအာနုက်ပြရာ။

—010—

(၁) ကျမ်းဦးပဏာမ။

—၀း၀—

(၂) သာသနာငါးထောင်အာဆုံ အာဖြတ်။ ၅

—၀း၀—

(၃) သံဘောဂါဒိဝိနိစ္ဆယ ၁၅

—၀း၀—

အာလဒ္ဓိဖြစ်သော်လည်း။ အာလဒ္ဓိမှန် မသိ၍၊ အာပိသသံဘော၀
စသည်။ ပြုမိသော်လည်း၊ အာပြစ်မရှိကြောင်းကိုပြရာ ၁၅
အာပိသသံဘော၀ကိုပြရာ ၁၀
သနား၍ပေးရာ၌ အာပိသသံဘော၀မဖြစ်ကြောင်းကိုပြရာ ၁၉
ဓမ္မသံဘော၀ကိုပြရာ ၀၉
တရား၊ တော်၊ သာသနာတော်ကိုချီးမြှောက်ခြင်း။ ပရိသတ်ကို
ချီးမြှောက်ခြင်းဌ၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟပြုခြင်းဌ၊ အပ်ကြောင်းကိုပြရာ ၂၀
ဝိမတိဒ္ဒလာသော သမ သိက္ခာတာဒီ။ အာနက်အာဒိပ္ပဟ်ပယ်ပုံ
ကိုပြရာ ၂၄
၎င်း၊ အာဓိပ္ပာယ်တနည်းယူပုံကိုပြရာ ၂၆
သံဘောဂါဒိ အာဆုံးအာဖြတ်ဌပါသော သာကေပါဠိရုက်ကို အာ
နက်ကိုပြရာ ၃၃
ကောသလေသုဇနပဒေ-ဟူသော ပုဒ်မှန် အာနက်မှန်ကိုပြရာ ၃၅

—၀း၀—

(၄) သံဃိကာဒိဝိနိစ္ဆယ။

ပုဂ္ဂိုလ်တပါးပင်ဖြစ်သော်လည်း။ သံဃဿသဒ္ဒေမ-ဆိုဌ။ ရေ့စက်
ချလျှင်။ သံဃိကဖြစ်ကြောင်းကိုပြရာ။ ၄၇
မလျှမီရှေးအာဘိဌ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်သန်သော်လည်း။ အာလိအာလျော်
ဖြစ်စေ။ သူတပါးကဖြစ်စေ။ တိုက်တွန်း၍။ လှူခါနီးအာခါ။ သံဃ်
ကလှူအံ့။ သံဃိကဖြစ်ကြောင်းကိုပြရာ။ ၄၇
သံဃာကိုမရည်သန်ဘဲ။ (၄)ပါးနှစ်ပါးပင့်၍။ သံဃဿသဒ္ဒေမ-ဆို
သော်လည်း။ သံဃိကမဖြစ်ဘဲ၊ ညည့်ကိုပြရာ။ ၄၉
သံဃိကဖြစ်ပုံကိုပြရာ ၅၄
သံဃိကာဒိဝိနိစ္ဆယဌပါသောပါဠိရုက်ကိုအာနက်ပြရာ။ ၆၃

—၀း၀—

(၅) အာဝဋ္ဌိကဒါနဝိနိစ္ဆယ။ ၇၅
အာဝဋ္ဌိကဒါန(၉)ပါးကိုပြရာ။ ၇၅
ပရိဏာတ ပရိဏာမနကိုပြရာ။ ၇၇
တပါးအားညွတ်ပြီးမှ ကြည်ညိုရာလျှက။ အာလျှဉ်နှင့်တကွအာ
လျှခံတို့ အပြစ်မရှိကြောင်းကိုပြရာ။ ၇၉
——၀း၁——
(၆) ဝဇ္ဇနိယတိရစ္ဆာနဝိနိစ္ဆယ။ ဂ၉
——၀း၀——
(၇) ဆေနကာဒိဝိနိစ္ဆယ။ ၉၇
——၁း၀——
(ဂ) လိင်္ဂနာသနာဒိဝိနိစ္ဆယ။ ၁၁၂
၎င်းအာဆုံးအာဖြတ်၌ပါသောပါဠိုဝဂ်ကိုအာနက်ပြခြာ ၁၁၆
——၀း၁——
(၉) ဒုဂ္ဂပစ်ဏ်းဝိနိစ္ဆယ။ ၁၂၀
၎င်းအာဆုံးအာဖြတ်၌ပါသောပါဠိုရဂ်ကိုအာနက်ပြဆိုရာ။ ၁၂၃
——၀း၀——
(၁၀) အာရာမပဝေသနဝိနိစ္ဆယ။ ၂၉
တပါးသောကျောင်းတိုက်သို့။ လမ်းဖြတ်သွားသော ရဟန်း
တို့။အာဂန္တုကဝတ်။မပြုရသည်ကိုပြဆိုရာ။ ၁၃၀
ပုဂ္ဂလိကကျောင်းတိုက်၌။ တိုက်ရှင်တို့က ဘိတ်ကြားထား
သျှင်အာဂန္တုကဝတ်ပြုသင့်မပြုသင့်ကိုပြရာ။ ၁၃၂
သံဃိကကျောင်းတိုက်၌။၎င်းနည်း၁၃ ပြုသင့်မပြုသင့်ကိုပြရာ ၁၃၃
——၀း၁——
(၁၁) ပါရုပနာဒိဝိနိစ္ဆယ ၁၃၅
သက်နုံးရုံလျက်ဘုရားရှိခိုးခြင်းစသည်ကိုပြရာ။ ၁၃၅
အာလွန်ဇောသောအခါများ၌။လက်ကုံတော့ထိုး၍ပရုံးနှစ်ဘက်ကို
ခြုံပြီးလျှင်။ရတနာသုံးပါး။ဆရာသမားများကို။ ရှိခိုးအပ် ရှိမခိုး
အပ်ကိုပြရာ။ ၁၄၀
ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတ ရှိခိုးခြင်းကိုပြရာ။ ၁၄၂
ပါရုံလေသဒိသိ။ပါရုပေသဒိ ဟူသော ပုဒ်မှန်ကိုပြရာ။ ၁၄၄
——၀း၁——
(၁၂) ပါရုပနာဒိဝိနိစ္ဆယ ၁၄၅
သက်နုံးရုံလျက်ဘုရားရှိခိုးခြင်းစသည်ကိုပြရာ။ ၁၄၅
အာလွန်ဇောသောအခါများ၌။လက်ကုံတော့ထိုး၍ပရုံးနှစ်ဘက်ကို
ခြုံပြီးလျှင်။ရတနာသုံးပါး။ဆရာသမားများကို။ ရှိခိုးအပ် ရှိမခိုး
အပ်ကိုပြရာ။ ၁၄၆
ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတ ရှိခိုးခြင်းကိုပြရာ။ ၁၄၂
ပါရုံလေသဒိသိ။ပါရုပေသဒိ ဟူသော ပုဒ်မှန်ကိုပြရာ။ ၁၄၄

ဂုဏ်းအာဆုံးအာဖြတ်ဒွိပါသောပါဠိဝါကိုအာနက်ကိုပြုချ ၁၄၅

—ဝး၀—

(၁၂) စေတီယင်္ဂဏသာဒပနဝိနိစ္ဆယ ၅၃

စေတီအာကျိုးငါ ဖွေငွေနှင့်စပ်၍ လူတို့ကိုနှိုးဆော်ပုံးကျမ်းဂန်
လာရှိသည်ကိုပြုချ။ ၁၅၃
ဂုဏ်းပါဠိရုကိုအာနက်ပြုချ။ ၁၅၄
စေတီအာကျိုးငါ ဂုဟာနိုးတို့ တိုက်တွန်းသော စကားအာပါမ
ဆောင်ကိုပြုချ ၁၅၆
ဂုဏ်းပါဠိရုကိုအာနက်ပြုချ။ ၁၅၉
အာကပ္ပိယစကားဖြင့်စိမံချ။ စေတီဘုရားအာ ရှိခိုးခြင်းကြောင့်
အာပြစ်မရှိသည်ကိုပြုချ ၁၆၂
ဂုဏ်းသာဓကပါဠိရုကိုအနက်ပြုချ။ ၁၆၄

—ပး၀—

(၁၃) တဋ္ဌာကာဒိဝိနိစ္ဆယ။ ၁၇
တဘက်ဆည်ကန် စသည်ပြုံးစိုရင်ုံခံုံကိုပြုချ ၁၇

—ဝး၀—

(၁၄) ခေတ္တဝတ္ထုဒါပဋိဂ္ဂဟဝိနိစ္ဆယ။ ၁၀
လယ်ယာကိုးသံဃိကဂဏိက ပုဂ္ဂလိက ခံအာပ်သည်ကိုပြုချ ၁၀၀
ဤအာဆုံးအာဖြတ်ဒွိပါသောပါဠိရုကို အနက်ပြုချ ၁၀၃

—ဝး၀—

(၁၅) သုဝဏ္ဏပေါဏ္ဍကပဋိဂ္ဂဟာဒိဝိနိစ္ဆယ ၁၀၆
စာရေစက်ချ(၄)နည်း ၁၀၆
ပထမနည်းနှိုက်အာထောက် ၁၀၇
ဒုတိယနည်းနှိုက်အာထောက် ၁၀၈
တတိယနည်းနှိုက်အထောက် ၁၀၈
ပထမ ဒုတိယနည်းဒွိအာစွန်းထွက်ငုံကိုပြုချ ၁၀၉
တတိယနည်းဒွိအာစွန်းထွက်ငုံကိုပြုချ ၁၀၉
စတုတ္ထနည်းဒွိအာတိသဒ္ဒဖြစ်သည်ကိုပြုချ ၁၉၀
ရွှေဆင်းတု ရွှေစေတီများကိုမခံအာပ်မသုံးသပ်အာပ်ကြောင် ကို
အဋ္ဌကထာ ဋီကာလာသည်ကိုပြုချ ၁၉၂

ဂုဏ်ပါဒြိရကိုအာနက်နှင့်တကွ ဒေဝဒိမ္မာပယ်ယူပုံကိုပြရာ ၁၉၄

—o:o—

(၁၃) ဂါမဏိမာဒိဝိနိစ္ဆယ ၁၉၆
ပကတိဂါမကို ပြဆိုရာ ၁၉၆
အာဒွန်သီးနယ်သီးပြုပုံကိုပြဆိုရာ ၂၀၀
မင်းကဲ့သို့နယ်သီးဖြစ်အောင်ပြုလုပ်နိုင်သောမှုးမတ်ရှိကြောင်း
ပါဒြိအာဠဝကထာလာရှိပုံကိုပြရာ ၂၀၁
တနည်းရောဇာအရဂိုပြဆိုရာ ၂၀၄
လောကဒွိထင်ရှားသောဥဒါဟရဏ်ကိုပြရာ ၂၀၇
မင်းတို့နှင့်မစပ်ဘဲ ဂါမခေတ် ဂါမသို့မ ရှိသေးသည်ကိုပြရာ ၂၀၈
ပထဝိသာဒေ ရောဇာအဆုံးအဖြတ်ကိုပြရာ ၂၁၃
လယ်ယာမြေကို၊မင်းနှင့်ဆင်းရဲသားတို့ ပိုင်ဆိုင်ပုံအထူး ၂၁၄
ဂုဏ်ဝိနိစ္ဆယဒွိပါသောပါဒြိရကို။အစဉ်အတိုင်းအနက်ပြရာ ၂၁၇

—o:o—

(၁၇) နဒီဇာတသဿရကပ္ပိယဘူမိဝိနိစ္ဆယ ၂၃၂
ကောက်ပဲစိုက်ပျိုးခြင်းကြောင့်။ပျက်ပြီးသောနဒီဇာတသဿဒွိ
ရေလွှမ်းပြန်ရာ။ကပ္ပိယဘူမိဖြစ်မဖြစ်ကိုပြရာ ၂၃၂
ဂုဏ်ဒွိပါသောပါဒြိရကိုအနက်ပြဆိုရာ ၂၃၆

—o:o—

(၁၈) ဘဏ္ဍာဂါရသမုတ်ဝိနိစ္ဆယ ၂၃၉
သမုတ်ကုဋိသမုတ်ရာ ဥာတ်ကမ္မဝါစာဘတ်ပုံ သဃ်ာဆိပ်ပုံ
ကို ဝိနယာလင်္ကာရအလိုပြဆိုရာ ၂၃၉
ပါဒြိရကိုအနက်ပြဆိုရာ ၂၄၂
တနည်းဝဇီရဗုဒ္ဓိအလိုပြဆိုရာ ၂၄၅

—o:o—

(၁၉) ပါရိသုဒ္ဓိဝိနိစ္ဆယ ၂၄၇
ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြဂျာဒ္ဒိ။ဥာတ်မထားမူ၍။တသိပ်တည်းဟုဆို
ပါသ်ကိုမစွန့်မူ၍။ ၃ ပါး ၄ ပါးပြုအပ်။မပြုအပ်ကိုပြရာ ၂၄၇

—o:o—

(၂၀) မူလာယပဋိကသဿနကမ္မဝါ ၂၅၃

ဂုဏ်းကမ္မဝါဒ်-မာတိကာစကားရှေ့ ၂၅၃
ဂုဏ်းကမ္မဝါအာနက် ၂၀၄
ခမတိအာဒုံးအာဖြတ် ၂၀၀

—o—

(၂၁) ဘေဒပညာဒီဝိနိစ္ဆယ။ ၂၄၃
အဝိပ္ပဝါသသိမ်နှုတ်ရာဌပါဠိလိင်ပုစ္ဆထားပုံကိုပြရာ ၂၄၄
ကိုးခဏ်းကမ္မဝါဒ်။ထေရသမုတိဘုရားဟောပါဠိဟုဝါဒမဟုတ်
စီစစ်ပုံ ၂၄၇
တိထီ-နကွတ်နှင့် မပြည့်မညီက-မင်းမျိုးအလိုသို့လိုက်၍။ဝါ
ကပ်သင့်မကပ်သင့်ကိုဖြေဆိုရာ ၂၄၈
မင်းချင်းချင်းဝါဆိုပညတ်ပုံမညီက။ မင်းတို့နှင့်မဆိုင်သော၊အာ
ရှင်ပဋ္ဌေကဇဋိတို့ ဥပုသ်ပြုပုံ-နတ်တို့ စာရင်း ပယ်ပုံကို
ပြဆိုရာ ၂၀၂
နိုင်ငံခြားတောကျောင်းရဟန်းတို့ဥပုသ်ပြုပုံ ၂၀၃

—c—

(၂၂) ဝဿူပနာယိကဝိနိစ္ဆယ။ (၂၀၄)
ပုရိမဝါဆိုလပြည့်နေ့-ဝါမဆိုဘဲ-ဒုတိယဝါမှ-ဝါဆိုမည်ဟု မ
နေသင့်သည်ကိုပြဆိုရာ ၂၀၄
ဝါထပ်သောနှစ်နှုန်းက်-ဒုတိယဝါဆိုလ-ပဉ္စဒရေတွက်ပုံကိုပြရာ ၂၀၅
အာပရဇ္ဇုဂတာ-ဟူသောပုဒ်အာနက်အာဓိပ္ပာယ်ကိုပြရာ ၂၀၇

—c—

(၂၃) အဓိဋ္ဌာနုပဂစီဝရဝိနိစ္ဆယ ၂၁၄

—o—

(၂၄) စီကပ္ပနာစီဝရဝိနိစ္ဆယ ၂၂၀

—o—

(၂၅) ဒွိသန္နာကရိနိစ္ဆယ ၂၃၄

—o—

(၂၆) စိသာသဂါဟာရိနိစ္ဆယ ၂၄၁

—c—

(၂၇) ကထိနဒါနသိမဝိနိစ္ဆယ ၂၅၄

—o—

(၂၈) ပသုကုလဘေးဒဝိနိဆ္ဆယ ၃၆၁

—o—

(၂၉) လောဟဂုဠသမ္ဗန္ဓဝိနိဆ္ဆယ ၃၆၃
သိမ်နှတ်သောအရာ၌-ကြေးနန်းတိုင်- စသည်ရှိမှ အာပ်မအာပ်
ကိုပြဆိုရာ ၃၆၃
သာဓကပါဠိရုက်ခံအနက်ပြရာ ၃၆၇

—o—

(၃၀) ပညာဆက္ကဝိသဇ္ဇနာ ၃၇၈
ဂုင်းအာဆုံးအာဖြတ်ရှိပကာမ ၃၇၀
ရေနေလေးထောင်၌ မြစ်ကြီး-မြစ်ဝယ်ကိုသွင်း၍ ယူသင့်မယူ
သင့်ကိုဖြေဆိုရာ ၃၇၂
ငရဲကြီးရှစ်ထပ် အဆင့်ဆင့်တည်ပုံ-အခြား အကွာ။ ယူစနာ
ခြားပုံကိုဖြေဆိုရာ ၃၇၃
အသက်အသင်္ခေါ်နေရသောအခါ။လူတို့သည်ဟီမဝန္တာတောင်
ထွဋ်၌ပျားအုံသကဲ့သို့နေရသည်ဆိုသောအပေးကိုဖြေဆိုရာ ၃၇၄
အဝီစိငရဲမီးကြောင့်-ဒိရေတာက်သည်ဆိုကြရာ-အသင့်ယုတ္တိမ
ရှိသည်ကိုဖြေဆိုရာ ၃၇၇
ပုစွန်ကိုသတ်သောဆင်မင်း၏နေရာကိုဖြေဆိုရာ ၃၈၄
အသက်သင်္ခေါ်နေရသောအခါ။လူတို့အိမ်ရာအဆောက်အအုံ။
တည်ပုံကိုဖြေဆိုရာ ၃၉၀

—o—

(၃၁) စေတီယဘေဒါဒိဝိနိဆ္ဆယ ၃၉၉
စေတီအပြားကိုပြရာ ၃၉၉
စေတီ၌လှူသောပစ္စည်းကိုအာသုံးချနည်း ၄၀၀
စေတီအားဆွမ်းတော်တင်သောထုံးစံရှိမရှိကိုပြရာ ၄၀၃
စေတီဆင်းတုစသည်ကို။ အိမ်၌ထား၍-ကိုးကွယ်သင့်-မကိုး
ကွယ်သင့်ကိုပြရာ ၄၁၂

—o—

(၃၂) စေတိယာဒိဘေဒအာဒိနဝသဇ္ဇနာ ၄၁၅
စေတိပုထိုးသည်ကိုဖျက်ဆီးသောသူတို့-အပြစ်ကိုပြရာ ၄၁၆

စတုတ္ထ — ကမ္မက္ခန္ဓ

ဓေတ်ထေဝါဒစသည်ကိုဝဒါကံဖြစ်မှားရံမျှ-အပြစ်ကင်းပြရာ ၄၁၇
စေတီ-စသည်-ပူဇော်ကြသည်ကို။ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တားခြင်း အပြစ်
ကိုပြရာ ၄၁၇
ဘုရားပစ္စည်းမျှားကိုဖျက်ဆီးသောသူတို့အပြစ်ကိုပြရာ ၄၁၈
ဓနျောင်းပမ်းညှည်းမျှားကိုဖျက်ဆီးသောသူတို့အပြစ်ကင်းပြရာ ၄၁၈

—(၀)—

(၃၃) စတုတ္ထသန္တိကဝိနိစ္ဆယ ၄၂၄

—(၄)—

(၃၄) သိမ်ဃဿန္တိကာဒိဝိနိစ္ဆယ ၄၃၁
သိမ်ဝိက-ပုဂ္ဂလိကပဋ္ဌာနည်းကို-မဟန်မကြားဖူးဒါယကာတို့အမှတ်
မဲ့သိုးမိစာ-အပြစ်ရှိမရှိကင်းပြဆိုရာ ၄၃၂

(၃၅) သိမ်းနာသနုပရိဘောဂဝိနိစ္ဆယ ၄၄၁
သိမ်ဝိက-ကျောင်းဟုက်ကင်း-တပါးတ်ုက်သို့ပြောင်းရွှေ့သင့်
မရွှေ့သင့်ကိုပြရာ ၄၄၁
သာဓကပါဠိဖုကို-အနက်ပြရာ ၄၄၄

(၃၆) ပကိဏ္ဏကဝိနိစ္ဆယ ၄၄၇
ပါရာဇိကဏ်ပထမပါရာဇိကဒ္ဓ-အနုသာသနီကိုအဋ္ဌကထာပြ
ချဒ္ဓ။အဋ္ဌကထာဋီကာနှိုးနှောံ့ ၄၄၈
သာဓကပါဠိဖုကိုအနက်ပြရာ ၄၅၀
သဟသေယျဒ္ဓ-တိရိုင်ဆာရိုင်အရေယှဉ်ကိုပြရာ ၄၅၂
သဟသေ ဃုအာစာဒ္ဓ-ဝိမတိဒ္ဓ အနုပသမ္ပန္နနဂတ္ထဲအာဟုသော
အမေးကိုဖြေရာ ၄၅၃
အနုပ္ပါဒိဏ္ဏာကသဟသေယျက်ပြရာ ၄၅၅
ရဟန်းလူထွက်သည်။ ရဟန်းတုန်းက ပစ္စည်းကို ပိုင်သင့်မပိုင်
သင့်ကိုပြရာ ၄၅၆
ပါဠိဖုကိုအနက်ပြရာ ၄၅၇
မဟာပုရိသ-မနှိမပုရိသ-ပကတိ ပုရိသ အတောင်သုံးမျိုးကို
ပြရာ ၄၅၉

ခဏ္ဍသိမ်တွင်းဠီ။ သိမ်နှုတ်ကမ္မဝါနှင့်၊ ဇဆေးသိဒ္ဓိတင်ရာ။ခဏ္ဍ
သိမ်မပျက်ကြောင်းကိုပြဆိုရာ ၄၆၂

—၁—

(၃၇) ပုဗ္ဗာဝဒါပနီ ၄၆၄
ဇာတိယံဘာသိတသုတ်အာဆုံးအဖြတ်ကိုပြဆိုရာ ၄၆၄
ဧရုပုဒ်ငံဝါဒကိုပြဆိုရာ ၄၆၅
နောက်ပုဒ်ငံဝါဒကိုပြဆိုရာ ၄၇၁
ကမ္မဓာရုယသညြစသုတ်အာဆုံးအဖြတ်ကိုပြရာ ၄၈၁

—၀—

(၃၈) လောကဓာတုဝိနိစ္ဆယ ၄၉၆
တိသဟာသိမဟာသဟာသိအာဆုံးအဖြတ် ၄၉၆
ပါဠိုဂုအနက်ပြဆိုရာ ၅၀၅

—၄—

(၃၉) ပလပဏ္ဍာဒါဝိနိစ္ဆယ ၅၀၅
(၄၂)ပိုလ်-တင်းဝဲခဲ့-ပမာဏာရှိသောကျောက်ကို။ သိမ်နှိမိတ်
ကြားရာအဋ္ဌကထာပါဠိကိုပြရာ ၅၀၈
လေးကျပ်ကိုတပိုလ်ဆိုကြောင်းကိုပြရာ ၅၀၉
ဂုဇ္ဇသဒ္ဒါ-ရွှေးငယ်ဟောဖြစ်ကြောင်းကိုပြရာ ၅၂၁
ကဟာပဏ-ပုဒ်ကိုပြရာ ၅၂၁
ကဥ္စုဒုမ-အာဘိဓာန်စသောလောကီကျမ်းတို့၌ လေးကျပ်ကိုတာ
ပိုင်ဆိုးကြောင်းကိုပြရာ ၅၂၂
ကဥ္စုဒုမအာဘိဓာန်ပါဠိကိုထုတ်ပြရာ ၅၂၃
ဂင်းပါဠိကိုအနက်ပြရာ ၅၂၄
က ုဒုမအာဘိဓာန်လာ-မြူကစ၍-ခါရိဘိုင်အောင်၊ခယဝေါက်
ခရိပါရာ ၅၃၀
စရုကအသို(၄)ဆတက်ကိုပြရာ ၅၃၂
ကလိဒိဘိုင်းအသုံးကိုပြရာ ၅၃၂
သုသူဘဆရာအသိုနှင့်။ စရုကဆရာအသိုရွှေးမည်သည်ကိုနှိုး
နှောခြဲပြရာ ၅၃၃
မုဒယားစပါးနှစ်မျိုးကိုပြရာ ၅၃၅

တာကျပ်ဒွဂ္ဂေး(၈၀)နှစ်ပုံကိုသာသနာတော်ကျမ်းအာဆိုနှင့်။ကပ္ပ
ဒုမကျမ်းအာဆိုတူပုံကိုပြောပြရာ ၁၃၁
မဂဓတကျပ်နှင့်။အာဒိလိပ်ဒဂ်ါး-မြန်မာတကျပ်။အချိန်ပမာဏ
ကိုထင်ရှားစွာပြောပြရာ ၁၃၉
(၃၂)ပိုဏ်အရေးမဂဓ(၁၂၀)အချိန် ရှိကြောင်းကို-တွက်နည်း
နှင့်ပြောပြရာ ၁၄
မဂဓ-တာကွမ်းစား၌(၁၆)ပိုလ်-ရေချိန်ဟုပြောပြရာ ၁၄၂
ဂင်းအာရာဆန်ချိန်ကိုပြောပြရာ ၁၄၃
ဆဋ္ဌသင်္ဂါသည်။မာဂဓပိုလ်၏-အာမည်တမျိုး ဖြစ်ကြောင်း
ကိုပြောပြရာ ၁၄၅
ဂဏန်းသင်္ချာတွက်နှုန်းလာပမာဏကိုပြောပြရာ ၁၄၇
သိဿဒေဝဂဏစာအုပ်-စသည် လာသည်နှင့် မြန်မာခေါက်
စပ်၍ပြောပြရာ ၁၄၇
မြန်မာတင်းတောင်း၏လက်သစ်ပမာဏကိုပြောပြရာ ၁၄၇
ဂင်းတင်း၏ရေချိန်ကိုပြောပြရာ ၁၄၈
ဂင်း၏ဆန်ချိန်ကိုပြောပြရာ ၁၄၈
ဂင်း၏စပါးချိန်ကိုပြောပြရာ ၁၄၈
ဂင်းတင်းကို။လိလာဝတီလာ-မဂဓတင်းနှင့်တူကြောင်းပြောပြရာ ၁၄၈
မာဂဓ(၎)တပိုလ်ဟုသမာနဝါဒကိုပြောပြရာ ၁၄၉
၃၂-ပိုလ်အရေး။မရဏပုံအင်သောအချိန်ကိုပြောပြရာ ၁၁၀
(၎)တပိုလ်ယူရာ၌။စောဒကအားဘော်ကိုပြောပြရာ ၁၁၀
ဂင်း၏ပရိဟာယကိုပြောပြရာ ၁၁၀
ကဒ်ါနိသျှင်ကျပ်တဆယ်ကိုတပိုလ်ယူပုံကိုပြောပြရာ ၁၁၂
သံဃဇ္ဇဋ်ကာ၌။ဝါဟာအရေကိုပြောပြရာ ၁၁၃
စတ္တာရောဝိဟာယောဂဠာဟုသောဂါထာ၏ အနက်ယောဇနာ
ပုံကိုပြောပုံ ၁၁၈
တောလသင်္ခါ၏ပုဒ်အနက်ကိုပြောပြရာ ၁၁၉
ဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာနိသျှင်ပိုလ်အရေပမာဏကိုပြောပြရာ ၁၃၃
ဂင်းအာဆိုကိုရှင်းလင်း၍ပြောပြရာ ၁၃၃
ဝိနည်းဆင်တဲ့ဂဏ္ဌိုင်ပိုလ်အရေကိုပြောပြရာ ၁၃၄

ဂင်းအာဆိုကို-ဂျင်းလင်း၍ပြုခြာ ၁၆၄
ပလသဒ္ဒါ၏-ပုဒ်နေကိုပြုခြာ ၁၆၆
ကလဒ္ဓသဒ္ဒါ၏-ပုဒ်နေကိုပြုခြာ ၁၆၇
ကွမ်းစားပေါပတ္ထသဒ္ဒါ၏ပုဒ်နေကိုပြုခြာ ၁၆၈
ကွမ်းစားအာဆုံးအဖြတ်ကိုပြုခြာ ၁၆၉
လိလာဝတီကျမ်းအာလိအာတောင်ပမာဏာကိုပြုဆိုရာ ၁၇၂
မဏ္ဍိမပုရိသအာတောင်ကိုပြုရာ ၁၇၂
ဘုရားအာခုပ်တော်ကိုပြုခြာ ၁၇၃
စလယ်-ပြည်-စသေး-လိလာဝတီကျမ်းအာဆိုပမာဏာကိုပြုရာ ၁၇၄
စလယ်-တောင်း-စသည်ပမာဏာ ကံ့ကိုအာတွက်နှင့်ပြုရာ ၁၇၅
ကျပ်ပိုလ် အချိန်ပမာဏာ-အဓိပ္ပာယ်ကိုပြုရာ ၁၇၈
ကုဋ္ဌံပမာဏာ-ကျမ်းအာစောင်စောင်အာဆိုမည်သည်ကိုနှိုးနှော
၍ပြုခြာ ၁၇၈
အန္နကအာဋ္ဌကထာ၌-ကွမ်းစား်းသိရေန်-နာဂိုခွက်လုပ်နည်းကို
ကပ္ပဒုမကျမ်းအာဆိုနှင့်ပြုရာ ၁၈၁
ပထမနည်းဥပုလိ-မဂဓခါဂိုဏ်၏အာချင့်အာချိန်ပမာဏာကိုပြုရာ ၁၉၀
ဂင်းနည်း-မဂဓတောင်း-ပြည်-ပမာဏာကိုပြုရာ ၁၉၀
ဂင်းနည်းမဂဓ-စလယ်၏ပမာဏာကိုပြုရာ ၁၉၁
ဂင်းနည်းမြန်မာတောင်း၏ပမာဏာကိုပြုရာ ၁၉၁
ဂင်းနည်းမြန်မာစလယ်၏ပမာဏာကိုပြုရာ ၁၉၂
ဒုတိယနည်းမဂဓခါဒိုဏ်၏ပမာဏာကိုပြုရာ ၁၉၂
ဂင်းနည်းမဂဓတောင်း-မဂဓစလယ်၏ပမာဏာကိုပြုရာ ၁၉၃
ပထမနည်း-အာစိတ်ပြု ၁၉၃
သပိတ်သုံးလုံး၏ပမာဏာကိုပြုရာ ၁၉၅
ပလပဏ္ဍာဒီပနီန္တယ၏နိဂုံးဂါထာ ၄၀၃

—o—

အာထူးနှလုံးသွင်းရန်မှာ

ပလပဏ္ဍာဒီပနီန္တယ၌အစိတ်ဟူ၍ဂင်း။ အာပိုင်းဟူ၍ဂင်း။ အာပုံဟူ၍ဂင်း ပါသည့်အရာသောအတူတူဟူ၍မှတ်တော်မူကြပါကုန်။

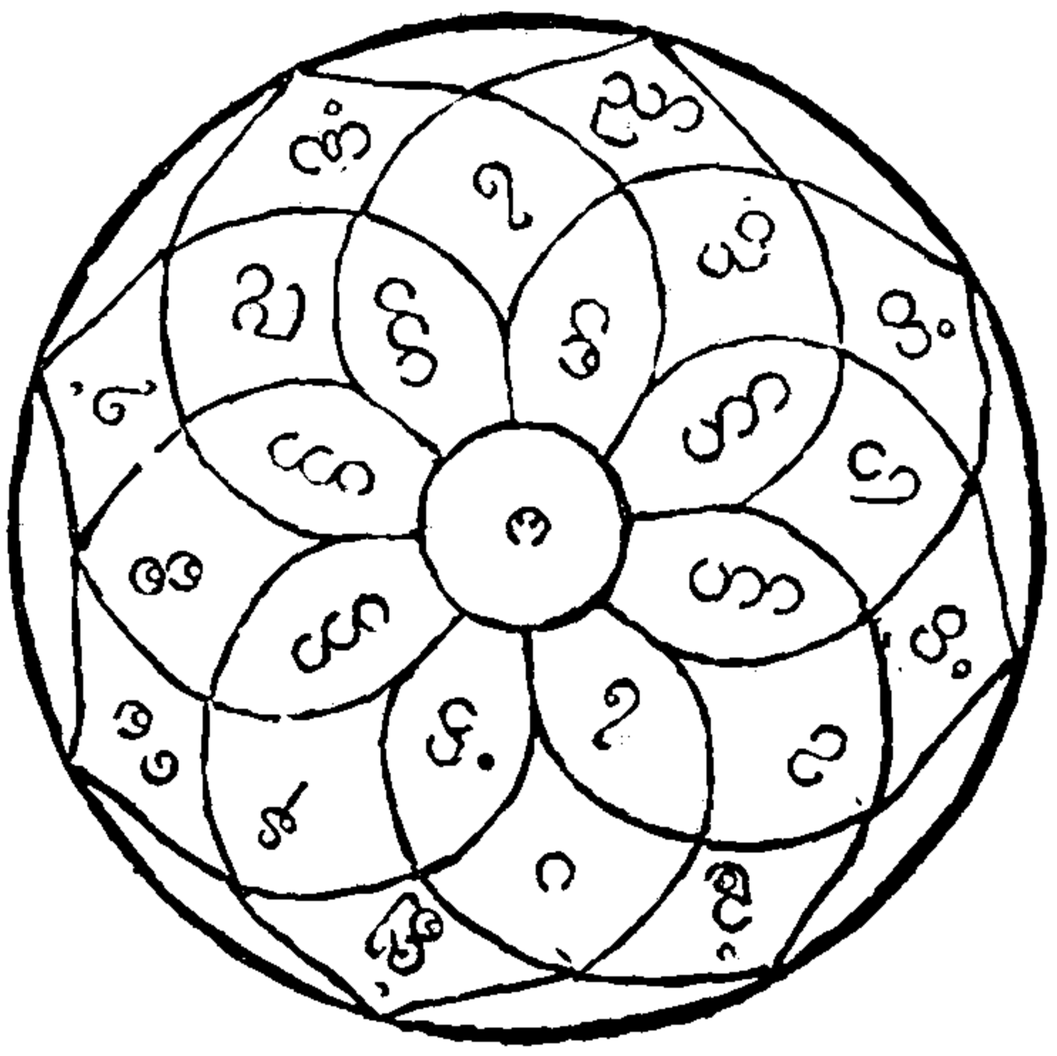

ပထမဂြိုဟ်ဆင်ခြင်ချက်။

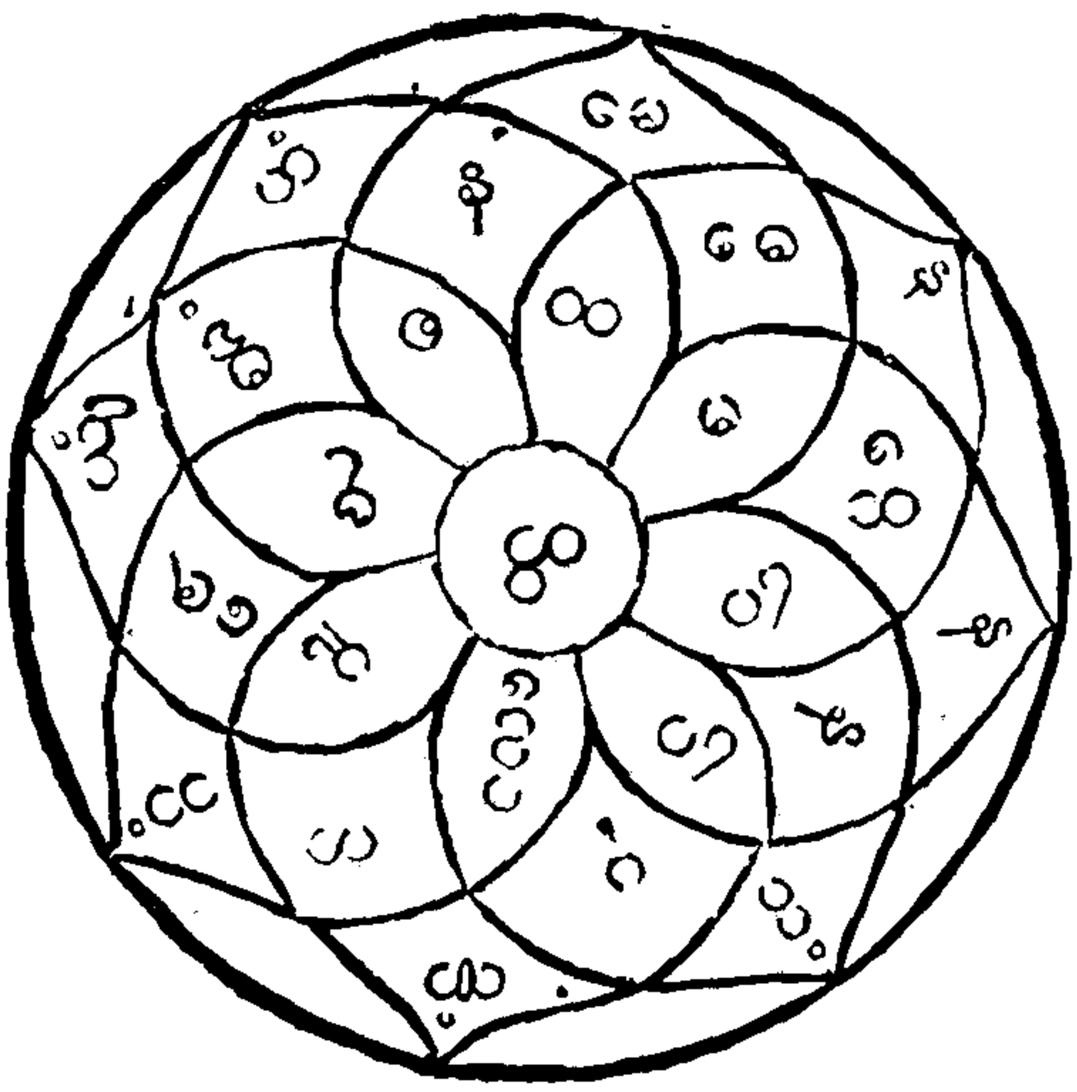

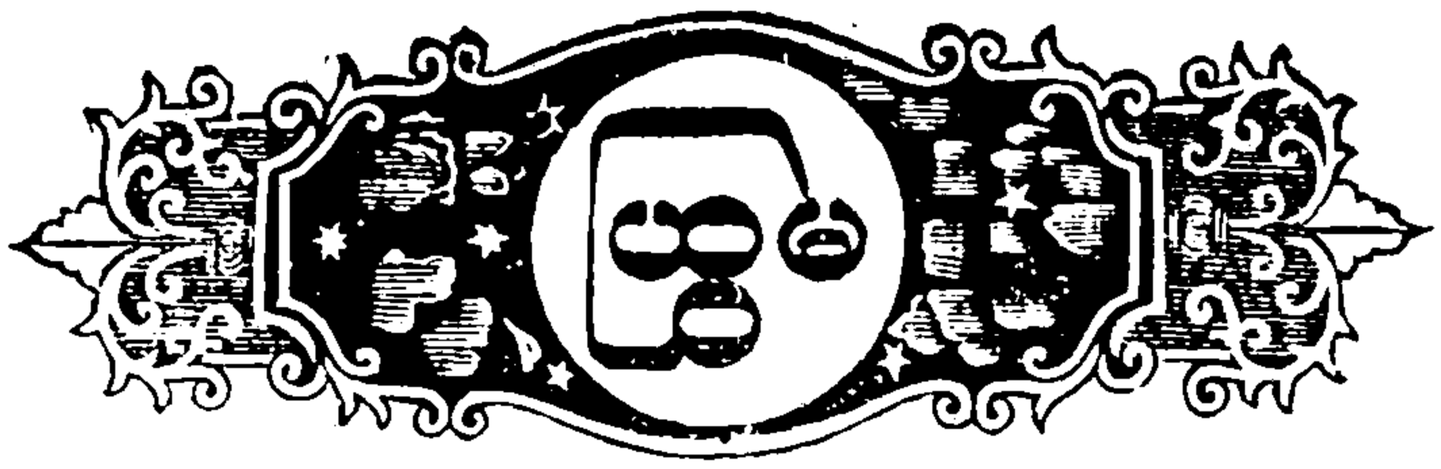

ကျမ်းဦးပဏာမပါ။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

——o8o——

တိ-လောကဂ္ဂံ တိပုဓေယျံ။ တိဇဋဒ္ဓံဟံ တိဓာ နမေ။
တိဝိဓေန တိမလ္လေန။ တိဝါနဂ္ဂံ တိပါပုဏံ။ ။

ပထျာဝတ္တွ ကြာဂါထာ။

မဟာဓိရံ မဟာဉာဏံ။မဟာရညာ မမာယိတံ။
မဟာပါလံ မဟာလဒ္ဓံ။မမုပဇ္ဈံ မဟံ နမေ။ ။

ပထျာပတ္တွကြာဂါထာ။

တဇ္ဇတဇ္ဇ တေဟိတေဟိ။ယေဘုယျေန ဘိယာစိတော။
ပိဋ္ဌကေသုတိဇ္ဇိဓေသု။ဂဇ္ဈိဋ္ဌာနေသုစ ဆိဒ္ဒိတော။ ။

ဥဘယ-ရ-ကာရိပုလာဂါထာ။

မရဓမ္ကံ ကာသိမဟံ။တိပေဋကဝိနိဆ္ဆယံ။သောသော
ပိဏ္ဍာ ဒိတောဒါနိ။အာဝိနာသာဒိ ကာရဏာတိ။

ပထမ-ဘ-ကာရိပုလာ။

——o8——

အဟံ။ ငါသည်။ တိလောကဂ္ဂံ။ ကာမ-ရူပ-အရူပဟု-ဒုက္ခသစ္စာ။ သုံးဖြာသုံးဝ။ သုံးလောကတွင်။ဘဝခြောက်ရုံ ကဲ့ရိုးခြုံလျက်။ ဂုဏ်အာ ဆင့်ဆင့်- ဘုန်းရောင်တင့်၍- မြင့်မြတ်တော် မူသော၊ (ဒုက္ခသစ္စံ ဝါ လောကော။ ဒွါရုအနုဋ္ဌိကာနှင့်အညီ-လောကကို ဒုက္ခသစ္စာဟူပါသည်)။ ဂါ။ လူနတ်ဗြဟ္မာ-သတ္တဝါသုံးဦးတို့ထက်-မြတ်တော်မူသော။ ဝါ။မြတ်

တော်မူသည်ဖြစ်၍။ တိဿဒေဝတ္ထေရော ဟု-လု-နှတ်-ကြဟ္မာ- သင်္ဃ ကိုနှင့် ကား မျိုးရတို့သည်။ ခုလို့ဟည်းကပ်-လွှဲတော်မျိုရိုကျိ ဂိုဒိုးပုဒေဝဲ အင်းတော် မူသော။ တိုင်းခေါ်သည်တ-အနိမိတ္တာ-အပဏိဟိတ-အာ းဖြင့် သိုးပါး းအပြားရှိသော အာဘိမင်္ဂလာ လောက်မင်္ဂတ်ဦးထက် လွှနိုးမြတ်သော ရိယသစ္စာ ရှစ်ဖြာမင်္ဂတ် တုံးယဉ်ဖြင့် အကိုဝါနှုံ့ သမုဒယ သန္ဓေ တာဗျာဟရသော ဝါနှက်-လွှနိုးမြောက်ရာ။ နိုချောသင်္ဂလာဟု-ဆိုအင်းသော နိဗ္ဗာန်ဖြည့်မြတ်သို့ တိပါဂုဏ် ဥယျာန်ဦးတည်ဂုဝိုလ်-ဝိပဿီတည်ဂုဝိုလ်-တော် နော်သျှဂုဝိုလ်ဟု ဆိုအင်းသော-ဂုဝိုလ်သုံးယောက်ကို တယောက်မသွေ-ထက်အောက်ဘွဲ့သျှက် ရောက်ဒေတော်မူတော်သော အာတိဇုန္ဒံ သု တဇုန္ဒ သာဂတဇုန္ဒ- ပဋ္ဌာဇုန္ဒတို့ထက်။ လွှနိုးမြတ်ကဲ့ဗိုး အဂိုးရှေ တော်မူသော-သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားကို။ တိ၁။ ကိုယ်ဖြင့်သွတ်ခ ရှိ ခုးချ၍ နဲ့ ကတ္တ ်တ္ထ ်ရှတ်ရှတ်ဆိုဆင့်။ ထိုထိုဝိညတ် (၂)ပုဒ်အ ကြားဂုဏ်တော်မူးကို။ မှတ်သားယုံကြည် ရှင်သည်မနှေး သိုးပါး သောရှိခုးခြင်းတို့ဖြင့် နမေ-ရှိခုးပါ၏ နမိတ္တာ ရှိခိုးပြီး၍ မဟာဗိဒံ မယိမ်းမယင်ိုင် ကျောက်ဟင်္သာင်သို့။ မြမြံခင်ပြီး။ ကြိုးမြတ်သော သမာဓိ လည်းရှိထသော။ မဟာဥဿာဟံ ချောက်ခြင်းခဏာ ရှုကာမျှဖြင့်၊ ပုံးရှာသက် ဝင်။ သဗ္ဗညုနှင်သည်ဖြစ်၍ ကြိုးမြတ်သော ဥဏ်ပညာရှိထသော။ မ ကာဒုညာ၊ ဗ်ဟုဘုးခေါင်ကြိုးနှင့်တက္ခ- ပုတနာ၊ ပထမမြှို့တည်-နန်း တည်-ပဋ္ဌမသံဂါယနာတင်မင်းတရုံးကြီး။ သားတော် သိပေါဘုရှင် မင်းတရုံးမြတ်သည်။ မမာယိတံ မရှက်မစက် ရုံမက်မြတ်နိုး ကံး ကွယ်တော်မူအင်သော၊ မဟာပါလံ အသက်ပမာ။ ကောင် စွပ်ပေဝဲ ရှောက်အင်သော- စတုပါရိသုဇ္ဇာတ်လ- အာစာရုပ၊ ပတ်-အကျင့်မြတ် ရှိထသော ဝါး သူမနှိုင်းဘွဲ့-ကြိုးကျယ်သောကိုယ်၏ ပေဝဲစည်း ခြင်း- နှုတ်၏ပေါင့်စည်းခြင်း ရှိသော။ မဟာလဒ္ဓ။ ရုံးမြတ်သော- သုဒ္ဓသန္ဓဝရမြတ်သာဓိမဟာပြုကာစာဒိဂုဏ်ရှိဟူသော ပသမတံဆင် တော်။ သုဒ္ဓိသန္ဓေအာဂုလိင်္ဂတိ သိဒ္ဓိပဝရမဟာခမ္ဘရာစာဒိဂုဏ်ရှိ ဟူသော ဒုတိယတံဆင်တော်ရှိသော မမ ငါ၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ပဋ္ဌာယ် ဆာရာ-ခမ္မာဒရိယ်အာထူး ကေးဖွဲ့ခြင်ပြစ်တော်မူသော၊ ဝဏ္ဏပုံး ရာတော်ဘုရားကြီးကို နမေ ရှိသောရှိခိုးပါ၏။ နှင်ဝဏ္ဏာရှိခိုးပြီး၍ တဆူတက္ခဏိုင်ထိုမြို့ရာ-ဆိုထိုး ကျောင်းကိုက်နှိက် ဝေ-ပဟတိ-ထို

ထိုပြောထူ-လူရှင်ပေ၊နိုးတို့သည်။ ဲယေသုယျန။ များသောအားဖြင့်။ အာဘိယာစိတော၊ ရှိသေခညောင်း-တောင်းပန် အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ တောင်းပန်အင်္ဂသော၊ အာဘံ။ငါသည်။ ဘိုးဘိုဓေသု။ဝိနည်း-သုတ္တန်-အာဘိဓမ္မာအားဖြင့်- သုံးပါး၊အပြားရှိကုန် သာ ပိဋကသု။ ပိဋကတ်တို့ နှိုက်။ ပါပိဋကတ်တို့တွင်။ ဂန္ထိုင်ရာနေသူ၊ ခက်ခဲ-ခက်ဆစ်တို့နှိုက် ၎င်း။ ဤစ္ဆကေစ။ အာဘိယာဒကတို့ ဥာဏ်- ပဒုဘာဏ်ဖြင့်။ ဝေဘန် ခြင်းငှါ ခဲယဉ်းစွာ၍၊ ငါနှင့်အာ ဂူ။ ငါလိုလူတို့။ ဖွတ်ယူစေငှါ။ ကရုဏာ နှင့်။ အာသယပိုဓိ-အလိုရှိအပ်သော ဒေသနာဉာဏ်၎င်း။ မုခမတွံ့။ ပိဋကတ် သုံးပုံကိုပြည့်စုံ-ကုန်ငေအောင်မဆင့်။ လိုရာကိုမျှပြသည်ဖြစ်၍။ အာနည်း အမြဲကမ္မဝါသော၊ ငါးလေးပါးသော အစာအာဟာရသည်။ ခံတွင်း ပေါက်မရှိက၊ ခမ်းတွင်းသို့မသက်မ ငနှင်။ ခံတွင်းပေါက် ရှိမှ-ကျဝင်နှင်သ ကဲ့သို့။ ထိုနှင့်တပြေး-မမှင့်သေးသော ဥာဏ်အမြင်ရှိသော- စာသင်ဖျိုဘိုး၏ ဥာဏ်ပဋိဘာဏ်-အကြံအစည်သည်- ခံတွင်းပေါက်ပမာ။ ငါ့ကို ဒေသနာတော်ခံရသော- ဟောဆုံးအဖြတ်မရှိက- ပိဋကတ္တယ ဂန္ထိုင်ပုနှင့်ရှိနှိုက်-မသက်ဝင်နှင်။ ရှိမှသာလျှင်-သက်ဝင်နှင်သည် ဖြစ်၍။ တ်ပိဋကဂန္ထိုင်ရာနသို့ သက်ဝင်နှင်ကြောင်းမျှဖြစ်သော။ တိပေဋကဝိနိစ္ဆယံ။ ပိဋကတ်သုံးပုံ၌ကျင်ဝင်သော။ ဂန္ထိုင်ရာနတို့ကို-ဆုံးဖြတ်ရာ-ဆုံးဖြတ်ကောင်းဖြစ် သော။ အာဆုံးအဖြတ်-အဋ္ဌဝိနိစ္ဆယကို။ ဒါနိုဇ္ဈဒါနံ။ လာသနာတော်(၂၄၄၃)နှစ်။ ကောဓာသက္ကရာဇ်(၁၂၄၁)ခု နှစ်အဝင်း-ဟိတာဒိးကျွတ်လအခါ၌ ဒေမယာ။ငါသည်။ အဝိနာသာဒိ ကာဒုဏာ အာ ူ-အာ ူး-ဘာဒေါင်ဘုရား နှတ်တိုက်ထား။ကဲ့အလား သို့-ဆောင်သွား ပျောက်ကွယ်-ပျက်စီးလွယ်၍ နောင်ဝယ် ဤနည်း-ဆရာတည်းနှိုက်-လိပ်လည်းမမှတ်-ခက်လှပဲ မပျောက်စေလိုသည် တကြောင်း။ အပေါင်းဂုဏ်လူ-ကြည့်လိုသူတို့-လွယ်ကူစေ့ငေ။ ကြည့်ရှုကြမှုနိုး့ည်သနဲ့ဖြင်းသောအကြောင်းကြောင့်။ ပိဏ္ဍာပိတော။ တကျမ်း တဝှမ်းတည်း ပေါင်းစည်းရသောကြောင့်။ ဇာတိ။ဤကား။ ပဏာမ-ပကြွေးပြု-ဥပမာဥပစ်-ကာရကပွဲကာဝတို့ကို တရုတည်းပြုသော စကား မှုံအားပြုသတ်တည်း။

တိပေဋကဝိနိစ္ဆယကထာမိုး
သာသနာငါးထောင်အာဏိုးအာဖြတ်။
နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

—ပ—

ဝိနည်း ပိဋကတ်-ရှုဒ္ဓဝါပါဠိတော်ကြီးနိဒါန်းက- ရင်းအာမ္ဍကထာ-ဦးကာ။ အာဒ္ဒကိုတွေ့ပေါ်ဦးတော်- ရင်းအာဋ္ဌကထာ-ဦးကာတိုင်း လာသော-သာသနာတော်(၅၀၀၀)အကြောင်းအရာကိုပြဆိုပေအံ့။

ဂရုမြွေရှစ်ပါးကို-ဝန်ခံခြင်းဖြင့်။ ဦးထွေးတော်-ဂေါတမီ- ပေးနှုံးပြုပြီးကြောင်းကို- ရှင်အာနန္ဒာက-လျှောက်ရာတွင်။ သင်္ဃအာနုန္ဒ-နုလတိသ မာတုဂါမော တထာဂတပဝေဒိတော ဓမ္မဝိနယော- အဂါရသ္မာ-အနဂါရိယံပဗ္ဗဇ္ဇံ။ စိရဋ္ဌိတိကံ အာနန္ဒ ပြဟ္မစရိယံ အဘဝိဿ။ ဝဿသဟဿံ သဒ္ဓမ္မော တိဋ္ဌေယျ။ ယတော၀ခေါအာနန္ဒ မာတုဂါမော တထာဂတ- ပ၀ေဒိတော ဓမ္မဝိနယော အဂါရသ္မာ အနဂါရိယံ ပဗ္ဗဇ္ဇံတော။ နှ-ဒါနိ အာနန္ဒ ပြဟ္မစရိယံ ဧဝဋ္ဌိတိကံ ဘဝိဿတိ။ ပဉ္စဝေ ဒါနိ အာနန္ဒ ဝဿသတာနိ သဒ္ဓမ္မော ဋ္ဌဿတိ-ဟု။ ဤဥဝါ ပါဠိတော် ဘိက္ခုနီ ခန္ဓက။အာဋ္ဌအာဂ်ိတ်တွေ့ပေါ်ဦးတော်-ဆဋ္ဌဝဂ်တိုင်း၊ မြတ်စွာဘုရားဟောတော်မူသည်။

အာနန္ဒ။အာနန္ဒာ။ မာတုဂါမော။ ပိန်းမသည်။ တထာဂတပ-ကဲ့တော်။မြတ်စွာဘုရားသည်- ဟောကြားတော်မူ**အပ်**သော၊ ဓမ္မဝိနယော သာသနာတော်၌။ **အဂါရသ္မာ**လူ့ဘောင်မှ။ **အနဂါရိယံ**။ဟန်းဘောင်၌။ပဗ္ဗဇ္ဇံ။။ရှင်-ရဟန်း**အဖြစ်**ကို။ သစေ-နလဘိသ။ **အကယ်၍**မသေသည်ဖြစ်အံ့၊**အာနန္ဒ**။**အာနန္ဒာ**။ပြဟ္မစရိယံ။သာသနာတော်သည်။ စိရဋ္ဌိတိကံ။ ကြာမြင့်စွာ-တည်ခြင်း**ရှိ**သည်။**အဘဝိဿ**။ ဖြစ်ရာ၏။ ဝဿသဟဿံ အနှစ်တထောင်ပတ်လုံး။ သဒ္ဓမ္မော။သာသနာတော်သည်။ တိဋ္ဌေယျ။ **တ**သည်ရာ၏။ ယတောစခေါ၊**အ**ကြင့်ကြောင့်သျှင်။ **အာနန္ဒ**။**အာနန္ဒာ**၊**မာတုဂါမော**။**မာတုဂါမသည်**။ **တထာဂတ**ပ၀ေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရား

သည်-ပေါ-ဘုံးတော် မူအာပ-ေသာ။ ခမ္မဝိနယေ။ သာသနာတော်၌။ ဒဠှါ-ဒုဿ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အာနဂါရိယ-ံ။ မုဟာန်းဘောင်၌။ပဋ္ဌာန်တော။ ရှင်-ဓုဟာန်း-ပြု၏။တတော၊ ထိုကြောင့်(ဟု-ည်)။ အာနန္ဒ၊ ဒေါနန္ဒာ။ ဒါန်-ဒုဒါန်း ယဆုအာခါ၌။ ဥပဓိ-ရှိသေး။ သ သနာတော်သည်။ စိရဋ္ဌိတိကံ။ ကြာမြင့်စွာတည်ခြင်း-ရှိသည်။ နာဝဝိယ-တိ။ မဖြစ်လတံ့။ အာနန္ဒ။ဗဟနန္ဒာ-ဒါန်-ဒုဒါန်း ယဆုအာခါ၌။ ပဇ္ဇော-ဝယ-သတာန်။အန္နစ်ငါးရောတို့-ပတ်သုံးသာလျှင်။ သဒ္ဓမ္မော။ သာသနာ တည်သည်။ ပ္ပသတိ။ တည်လတံ့။

ဤသို့-မာကုဂါမ-ဂင်၍ ရှင်-ဓုဟာန်းမပြုလျှင်။ သာသနာတော် အာန္နစ်တာ-ထောင်တည်လတံ့။မောကုဂါမဂင်၍ ရှင်-ဓုဟာန်း ပြုခြင်းကြောင့်။ အာန္နစ်ငါးရာသျှ၍၊ ငါး-ဒု-သာ-တည်လတံ့ဟု-ဟောတော်မူ၍။ ဥပမာပြောပြီး-ဆုံး၌။ ။သေယျထာပိ ။ ဘုန္တေ ပုရိသော မဟာတော တံ့ခွဲကာ သပဒ္ဓိကာန္ဓော အာဠှံ ဗန္ဓေယျ၊ ယာဝဒေဝ ဥဒကသ အနတိက္ကမနာယ။ ဧဝမေဝခေါ အာနန္ဒ မယာ ပဉ္ဉတ္တေ ဘိက္ခုနိန်ံ အန္တရာဝ ဣမဿ ယာဝဇီဝံ အနတိက္ကမနီယာဘိ-ဟု။ပေါတော်မူပြန်သည်။

အာနန္ဒ အာနန္ဒာ၊ ပုရိသော ပေါကျွံးသည်။ ယာဝဒေဝ။ အလွန်သျှင်၊ ဥဒကသ ရေ၏ အနတိက္ကမနာယ။ ခလျှံခြင်း-ငှါ-လျှံ၍မသွား ခြင်း-ငှါ။ပဋိက-ဓေဝ။ ဓောစေစိ-စိက-သာလျှင်။ မဟာတော၊ ကြီး-စွာသော-တဥ္ဇာကသ-တဘက်-ဟာည် ဂ-နှ၏။ အာဠှံ။ကန်သင်း-ကန်ပေါင်ဂဠှေယျသော်။ ဓဲ-ဂုသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝခေါ ဤအတူသာသျှင် အာနန္ဒ။အာနန္ဒာ။ မယာ-ငါဟုဆုံးသည်။ ပဉ္ဉတ်စွေဝ။ စောင်းစောစိ-စိုး-တံ့-သာသျှင် ပဉ်ဂ္ဂါနိန်ံ-ဂ်-ဂ္ဂါနိမတ်ဂ္ဂအာ။ ယာဝဇီဝံ။အသက်ထက်ဆုံး အနတိက္ကမနီယာ မလွန်ကြူးအပ်ကုန်သော။ အန္တရာရုပ္ပာဂရုမ္ဘတာဒုး-ရှစ်ပါးတို့ကို ပညတ်-ပညတ်တော်မူအောင်ကုန်ပြီ။ ။

ဤအဆုံးသတ်-ဥပမာ-ဧကာဒးဖြင့်။ သာသနာတွင်းသို့။ မာတုဂါမ-ရှင်-ဓုဟာန်းပြုခြင်းကြောင့်။ သာသနာတော်- အာန္နစ်ငါးရာ- လျော့မှန်ရှိသော်လည်း။ ဂရုဓမ္မကို-ရှေးဦးစွာ- ပညတ်ခြင်းကြောင့်။ ဟလျော့မူ၍။ သာသနာတော် အာန္နစ်တာ-ထောင်တည်လတံ့ဟု။ မြတ်စွာဘုရား ပြတော်မူ၏။

ထိုကြောင့်။ ဂုဏ်ပါဋိဟာရိယ်အဘွင့်။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ။ အာဂုံတို့၏

အာဠာကထာတို့နှိုက်။ ၊မဟာတော တဋ္ဌကထာ ပဋိက္ခေပ အာဒိကို ကုမိန္ဒပန ၎တာမတ္တံ ဒဿေတိ။ ယထာ မဟာတဋ္ဌကထာ အာဠာယ အဗဒ္ဓါယပိ ကိဉ္စိ ဥဒကံ တိဋ္ဌေယျ။ပ ။မမော ဗန္ဓါယ ပန် ယ အဗဒ္ဓ ပစ္စယာ နတိဋ္ဌေယျ။ တံပိတိဋ္ဌေယျ။ ၎မမော ယောဇနာ အနုက္ကမေန ဂဏ္ဌာသို့ ပဋိက္ခေပ အာဒိတိက္ကမနဋ္ဌာယ ဂရုဒမ္မာ ပညတ္တာ၊တော သု အာပညာတ္တိသုပိ မာတုဂါမသဒ္ဒ ပဋ္ဌိတာဒဲ့ ပဋ္ဌေသ သတာနံ သဒ္ဓမ္မော တိဋ္ဌေယျ။ ပဋိက္ခေ၀ ပညတ္တာဘာပန အာပန္နာပိ ပဋ္ဌေသ သတာနိ ဌသာတိဘိ ၎ဝံ ပထမံ ဝုတ္တံ ဝသသာသနမော ဌသတိ ဘိ-ဟု ဘွင့်၏။ ။

မဟာတော တဋ္ဌကထာ ပဋိက္ခေ အာဒိ၀ ကုမိန္ဒပန ဤကား။ ၎တံမတ္တံ ။ဤဆိုလတံ့သော အနက်ကို၊ ဒဿေတိ-တ္ထ ရားပြတော်မူ၏။ မဟာတဋ္ဌကထာ။ တဘက်ဆည့်-ကနိကြီး၏။ အာဠာယ။ကနိသင်းကနိပေါင်ကို။ ၊အဗဒ္ဓါယပိ။ မ့ဖွဲ့အင်သော်လည်း။ ကိဉ္စိ။ အနည်းငယ်သော။ ဥဒကံ ရေသည်။ တိဋ္ဌေယျ။တည်ခဲ့-ပါ၏။ ပထမ မေ၀။ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်။ ဗန္ဓါယပန်။ ကနိသင်းကို-ဖွဲ့အင်သည်ရှိ သော်ကား။ ယံ။အာကြင်ရေသည်၊ အဗဒ္ဓပဋ္ဌယာ ကနိသင်းကို့မဖွဲ့ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ၊တိဋ္ဌေယျ။မတည်လေခဲ့-တံပိ ထိုမတည်ခဲ့သော ရေသည်လည်း တိဋ္ဌေယျ၊ယ ။ တည်ခဲ့သကဲ့ သို့။ဧ၀မေ၀။ဤအဘူသာလျှင်။ဝဇ္ဇီသို့ အနှုအခင်းသည်။ အနုပုဒ္ဒေန မ ဖြစ်မှီ။ ပဋိကဿေ၀။ စောစောစီးစီးကသာလျှင်။ အဓိဝါက္ကမနဋ္ဌာယ။ မလွန်ကျူးခြင်းအကျိုးငှါ။ ယောကမေဂရုမ္ဟာ အကြင်ဂရုမဟု တခုး တို့ကို၊ပညတ္တာ။ညွတ်တော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသု ထိုဂရုခပုတ္တ ။တို့ ကို။ အပညတ္တေသုပိ။ မပညတ်အင်ကုန်သော်လည်း။ မာတုဂါမသ ။ မိန်းမ၏။ ပဋ္ဌိတာဒဲ့၊ သာသနာတော်သို့၀င်၍။ ရှင်ပေါနိုးပြုသော ကြောင့်။ ပဋ္ဌ၀ဿသတာနိ။ အနှစ်ငါးရာတို့ပတ်လုံး၊သဒ္ဓမ္မော။ သာ သနာတော်သည်။ ကိဉ္ဇေယျ။တည်ရာ၏။ ပဋိကဿေ၀။အစဦးက သာ လျှင်။ပညတ္တာဘာ၊ဂရုခမ္မာနိ ပညတ်အင်သောကြောင့်။ အပရိနိပိ တာ ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌ၀ဿသတာနိ အနှစ်ငါးရာတို့ ပတ်လုံး။ ဌသတိ။သာသနာဒတော်းတည်လတံ့ ။ကုတိ၀ံ။ဤသို့ပထမံ။ ရှေးဦးစွာ ဝုတ္တံ။ဟောပြတော်မူအင်သော၊ ပသာသပဿသမော။ အနှစ်တထောင်

လျှင်းဌသတို့။သာသနာတော်တည်လဲတံ့။ဣတိ၊ဤအနက်ကို ပြတော်မူ၏။ ။

ဤအရာတွင်။သာသနာတော်အနှစ်တထောင်တည်လတံ့ဟူသောစကားကို။ပဋိသန္ဓေပဋိသန္ဓေဟောနှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဟောတော်မူအပ်၏ထိုတထောင်မှအာသင်္ကန်။ ပဋိသန္ဓေဒါ ဗျာနိသမာပတ်ကို မရသော။ သက္ခဝိပဿကရဟန္တာ၏အစွမ်းဖြင့်။အနှစ်တထောင်၊ ထိုနောင် အနာဂါမ်၏အစွမ်းဖြင့် အနှစ်တထောင်။ သကဒါဂါမ်၏အစွမ်းဖြင့်အနှစ်တထောင်။ သောတာပန်၏အစွမ်းဖြင့် အနှစ်တထောင်။ ဤသို့ အနှစ်ငါးထောင်ပင် ပဋိဝေဓ သာသနာတည်လတံ့ဟူ၍။ ၎င်းအဋ္ဌကထာနှစ်ကျမ်းတို့နှိုက်။ ဝသ သဟဿန္တိစေတံ ပဋိသန္ဓေဒါပဋိဘာဒပဋိသံဝေနေဝဂုတ္တံ၊ တတော ပန ဥတ္တရိပို့ သက္ခဝိပဿက ဒဝေသေဝ ပသေန ဝသ သဟဿံ။ အနာဂါမိ ဝသေန ဝသသဟဿံ သကဒါဂါမိ ဝသေန ဝသသဟဿံ။ သောတာပန္နဝသေန ဝ ယ သဟဿန္တိ ဇဝံ ပဋိဝေဓ သဟဿာနိ ပဋိဝေဓသန္ဓေဟော ဇဉသတိ။ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ တာနိယေဝ။ နဟိ ပရိတ္တိယာအာသင်္ကာ ပဋိဝေဓဿအာတ္ထိ။ နာပိပရိယတ္တိ ယာသတိ ပဋိဝေဓော နဟောတိ။ လိင်္ဂံပန ပရိယတ္တိယာ အာနုဘော်တာယပိ စိရံပဝတ္တိသာဟိအိ-ဟုတွင်၏။ ။

ဝသသဟဿန္တိစေတံ။ ပဋိသမ္ဘိဒါသဟူသော ဤစကားကိုလည်းပဋိသန္ဓေဒါ ပဘေဒပတ္တဝိဏာသင ဝသေနေဝ။ ပဋိသန္ဓေဒါအာပြားသို့ရောက်သော ဗုဒ္ဓနှာ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင် ဟုတ်ဟောတော်မူအာင်၏တတောပန ထိုအနှစ်တထောင်ထက်ကား။ ဥတ္တရိပို့အာလွန်လည်း သက္ခဝိပဿကဒဝေသေဝ ပသေန သက္ခဝိပဿက ရဟန္တာ၏အစွမ်းဖြင့် ဝသသဟဿံ အနှစ်တထောင်ရှင်း။ အနာဂါမိ ဝသေန အနာဂါမ်၏အစွမ်းဖြင့် ဝသသဟဿံ အနှစ်တထောင်ရှင်း။ သကဒါဂါမိ ဝသေန သကဒါဂါမ်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝသသဟဿံ အနှစ်တထောင်ရှင်း။ သောတာပန္နဝသေန သောတာပန်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဝသသဟဿံ အနှစ်တထောင်ရှင်း။ ဤတဝံ့ဤသို့။ ပဋိဝေဓသဟဿာနိ အနှစ်ငါးထောင်တို့ပတ်လုံး။ ပဋိဝေဓသဒ္ဓမ္မောပိ။ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ။ ပရိယတ္တိ သာသနာသည်။ ဌာနတိ တည်လတံ့။ ပရိယတ္တိဓမ္မောပိ။ ပရိယတ္တိ သာသနာ

သည်လည်း။ တာနိသေ၀။ ထိုအနှက်ငါးထေယင်တို့ ပတ်လုံးသာလျှင်။ ဌဿတိ။တည်လတံ့။ဟိသန်းဖွဲ့နှုန်၏၊ ပရိယတ်ဟုသာ၊ပရိယတ်ဟုသာသနာသည်။ အာသတိ။မရှိသော် ပဋိ၀ေဓော ပဋိ၀ေဓ-သာသနာသည်။ နှုအာဏိ။ မရှိ ပရိယတ္တိယာ ပရိယတ်ဟုသာသနာသည် သဘိ တည်ရှိသော်ပဋိ၀ေဓော ပဋိ၀ေဓ-သာသနာသည် ၊နာပိ နဟောဘိ မတည် မဟုတ်-တည်သည် သာတည်း ဟု ပုနဲ ပေါနှုးအာဒွင် ဟူသော။ လိဒ်-သာသနာသည်ကား ပရိယတ္တိယာ ပရိယတ်ဟု သာသနာသည် အနှုရုံးတာယပိ ကွယ်သော်လည်း စဲရဲ ကြာမြင့်စွာ၊ပ၀တ်ဟုသတိ တည်လတံ့

ဤသို့- သာသနာတော်သည် အနှစ် ငါးထောင် တိုင်အောင်ပင် တည်လာတံ့-ဟု နှိုးနှောဆုံးဖြတ်သော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ အဂုတ္တိ၏ အဋ္ဌကထာဘိုစကားကို၊ ယုံကြည်ထိုက်လှသော ပမုန်ဟုနှုန် စကားဟု မှတ်အပ်၏ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ သာသနာတော် တည် ရာ-နှစ်ကိုးဖြာ ဒီဃနိကာယ် သံယုတ္တနိယာဒုတ် အဋ္ဌကထာတို့နှိုက် လည်း ပဌမဘိဒါပဉ္စမဟာနာဘိုဖြင့် အနှစ်တထောင် ဆဋ္ဌာတိညု ရဟန္တာဘိုဖြင့် အနှစ်တထောင် တေဝိဇ္ဇာ ရဟန္တာဘိုဖြင့် အနှစ်တ ထောင် သုဒ္ဓဝိပဿကာ ရဟန္တာဘိုဖြင့် အနှစ်တထောင် မဂ်ဖိုလ်မနု ပါဘိမော ဉဿိ သွာမျှဖြင့် အနှစ်တထောင် ဤသို့ သာသနာတော် အ နှစ်ငါးထောင်တည်လတံ့-ဟု ရဟန္တာ-အံနာဂါခ်-သကဒါဂါခ်-သော တာပန်ဘို့ တည်ထွန်းရာ နှစ်ကာလသာ အခွင့်အဘို့ မဟုတ်ဖွယ်ရှိ အနှစ်ငါး ထောင်ဟူသော အချုပ်စကားမှာ အကဲအခြားမရှိ တည်ဖြိ တသွတ်လာလောကြောင့်ဂုဏ်းယခုကာလသာသနာတော် (၂၄၃၃) ခု နှစ်ကိုင်အောင်ပင် ပရိယတ္တိသာသနာ တော်မကွယ်မပ် အဖြည့်အခံ တည်သွန်း ရှိသည် သာသနာတော်သမ် ပဋိပတ္တိဟုက ရုပ်နှုန်းဘို့ လည်း ဘာရာစဉ်ဆက်နည်းဥပဒေမျက် တည်ထွန်းသျက် ရှိကြသည် မျှားကို ဒိဋ္ဌမုက်ဖြင်ကိုပယ်၀တ္ထုပင် ဖြက်သော ကြောင့်ဂုဏ်း အာဂယ်၍ သာသနာတော်တည်ထွန်းရ နှစ်သည်။ ငါး ၂ မျှသော်ဂုဏ်း တရောင် သော်ဂုဏ်းဖြစ်ခြားအံ့ ယခုသာသနာတော် (၂၄၃၀)ခုနှစ် ရှိသောအခါ မျှားနှိုက်။ ပရိယတ္တိသာသနာအကုန်ကွယ်ပျောက်၍ တကျမ်းတည့်ဖွယ် မတွေ့ရာ ဟရိုရသော်ကြောင့်ဂုဏ်း။ သာသနာတော် အနှစ် ငါးထောင်

ဟူသော အဋ္ဌကထာတို့စကားကို သံမိဋ္ဌာန်ကျမှတ်အပ်သတည်း။ ။
ထိုစကားမှန်၏။ ပရိယတ္တိသာသနာကွယ်မှ။ ပဋိပတ္တိသာသနာ ပဋိ
ဝေဓသာသနာကွယ်ကြောင်း။ ပရိယာတ္တိသာသနာ မကွယ်သေး၍။ ပဋိ
ပတ္တိသာသနာ-ပဋိဝေဓ သာသနာမ ကွယ်ကြောင်းကို ပါဠိတော်နှင့်
လည်း ယာဝဘိဇ္ဇ်ာ့ကို သူရိယအာ့ဒ်ဥ်တော်ယဝ သူတို့နောက်သူအသင်တို့
သု ပမုဋ္ဌေဝိနယဓိုဝ တမောဘဝိသာတိ လောကေ သူရိယေအာက်
တော်ထာ သူတို့နောက်ရက်၌တသင်္ကေ ပဋိပတ္တိ၊ ဟာတိ ရက်၌တာ
ပဋိပတ္တိယံ ဌိတော ဗိဓေး ယော့ဂဇ္ဈမာ-နု-ဒံသတိ ဟုဟော
တော်ကုန်၏

ယာဝ အကြင်မျှလောက် သူတို့နောက် သံဃနှံအား ခပ္ပာတိ်ရသည်ကို တိဋ္ဌန္တိ
တည်ကုန်၏ ယာဝ အကြင်မျှလောက် ဒိနဲယော ဝိနည်းသည် ဒိဋ္ဌတို
ထွန်းတောက်ဂဇ္ဈ်း တာဝ ယိုမျှလောက် သူရိယေ နေသည် အာ့ဒ်
ဥ်တော်ထာ တက်ရာနှိုက်ကဲ့သို့ အာဒ်သောက် သာသနာ၌ ဝါဆောင်
ကိုး ရက်ခြောက်ဆယ်ခြောက်တွေမြင်ရကုန်၏ (ဒဋ္ဌန္တ-သည်းခို၏)
သူတို့နောက်သူ သုဘဒ္ဒနအာဘိဓမ္မာတို့သည် အာသန္နေသု မရှိကုန်သော် ဝိန
ယဓိုဝ ဝိနည်းသည်လည်း ပမုဋ္ဌေ ပျောက်ကွယ်သည်ရှိသော် သူရိ
ယေ နေသည် အတ္ထဂိတော်ထာ ဝင်ရာနှိုက်ကဲ့သို့ လောကေ၊လော
ကနှိုက်။ တမော သာသနာတော်ခြောင် ပျောက်၍ အဓိုက်မှောင်ကျ
သည် ဘဝိသာတိ ဖြစ်လတံ့ သူတို့နောက် သုတ္တန်-ဝိနည်း-အာဘိဓမ္မာ
ကိုးကွဲတော်။ ဆောင်ရွက်အပ်သည်။ သင်္ဂဟ ဖြစ်သည်ရှိသော် ပဋိ
ပဇ္ဇဲပဋိပတ်ကို။ ရက်ခြောက်။ ဆောင်ရွက်အပ်သည် ဟောတိ။ ဖြစ်၏
ပဋိပတ်ဖြစ်သံ။ ပဋိပတ်နှိုက် ဌိတော်တည်သော။ ဓမ္မော။ပညာရှိသည်၊
ယောဂဝစရမာ ယောဂ၏-ကုန်ခြင်းမှ ပါ ယောဂ၏ ကုန်ရာ-အာရ
ဟန့်ဖဲ့ဆိုဆုံဖျက်ခန်မှ။နခံ သတိ။မလျော့မကျ-မပျက်မစီး။ ။

ဤ-ယာဝတိဋ္ဌန္တိ သုတ္တန်စသော ပါဠိတော်ကို၊ သာဓကဆောင်
ခဲ့ပြီးအောင်ပွဲရရှိကုန်သည်ကား။ ။သာသနာတော် အနှစ် လေးရာကျော်
ပေပြီကာလ ဘုရားမတင်မီကာလ ကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏။ စတ္တာလတိသဒ
သူပုန်ဘေးကြောင့်။ (၁၂)နှစ်တိုင်။ တော်မွတ်သေပျောက်ခြင်း။ဘေးကြီး
ရွှဲချောက်၍။ ၎င်းဘေးငြိမ်းစေတွင်။ ပိကုရာဇာမည်သော ဝဇ္ဇဂါမကို

ဝိပေဋကဝိနိစ္ဆယကျမ်း။

မင်းလက်ထက်။ သာသနာတော် အရှည်တည်ထွန်းခြင်း အကြောင်း ရှင်းမူလကား ။ပဋိပတ်ဟူ၍။ ပံ့သုကူဆောင် မထေရ်တို့က ဆိုသည်။ တရားဟော ဆရာတို့က မထေရ်တို့က မူကား ပရိယတ် သည်သာ။ သာသနာတော် အရှည် တည်ထွန်း ကြောင်ဟု ဆို၍။ ဤဂါထာတို့ ဆောင်ချုတ်ဂ်။ ဓမ္မာဂတိက မထေရ်တို့ဘုရား အောင်ဥပဒ်၍။ ဝိဝါဒ ပြိုးဖြေကြသည်ဟု၊ ဒသမဝဂ်ဘွဲ့ ဇာဂ်ိုတ္တရ အဋ္ဌကထာ သဘင်ခံ ကာဂ်-ပါစိတ်တေရသကဏ်ဍိကာတို့နှိုက်လာသည်

ပရိယတ္တိ သာသနာ-ပဋိပတ္တိသာသနာ တရွေ့တရွေ့ ကွယ်ပျောက် ဦးဃနိကာယ်-သံယုတ္တနိကာယ်-အင်္ဂုတ္တရ နိဒါန်ဝဂ္ဂ ကသဏ်း ပသိုယ် အဋ္ဌကထာ။ ဇာဂ်ိုတ္တရ အဋ္ဌကထာ ဒသဝဂ် ဥာဏဝိဘင်းသဓောဟ ဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ။ ဟိ ့ နိခန်းက ဝေဒလ္လသကဏ်ဍိကာတို့နှိုက်။ ကျမ်းငါးစုံးတွေ ပြဆိုသည်။ ။လိုရင်း အကျဉ်း ချုပ်မှာ အာဘိဓမ္မာ ပိဋကတ် ပဋ္ဌာန်း မှစ၍။ တရွေ့တရွေ့ ပိဋကတ် သုံးပုံး ကွယ်ပျောက်ပါ၍။ တဂါထာမှာ- လျှပ်ပြည်ခြင် ကုန်သေးသော်ငင်း ဝိနည်းပိဋကတ် ကျင်ခြင် ပါတိမောက်-နိဒါန်းဒွဿမှာ ကုန်သေး၍။ ရှင်ဖေဟန်း အပြာသ် ကို ပြိုးစေ တတ်သော ပဋိဘာဏ်။ ဥပသမ္ပဒကံ အစီအရင်မှာ ရှိသေးသော်ငင်း။ ဇာဂိယတ္တာသာသနာကွယ်သည် မမည်သေး၊ ဤမှုလောက် တဂါထာနှင့် ပဋိဘာဏ်ကံ ဥပသမ္ပဒကံ အစီအရင်မှာမရှိသော်။ ဇာဂိယတ္တာ သာသနာကွယ်၏။ နောက်ထိုးရေးနှိုး ထိုလျက်စီး၍။ ပါဠိတော်က (၄) ပါးကို။ စောင့်ရှောက်သော မဟာနိုးတယောက်မျှ မရှိရှု။ ပဋိပတ္တာသာသနာကွယ်ပျောက်ဟုလာသည်။ ။

သာသနာတော် ကွယ်ပသော်အခါ။ရေဟန်းတရဟန်းယောင်တို့ နေထိုင်ကုံ။ ဥပရိပဏ္ဏာသ ဒကို်ဏာစိဘာဂ်ိသုတ်ပါဠိတော်၌။ ဘဝိဿန္တိခေါပနာနန္ဒအနာဂတမဿိနံ ဂေါတြဘုနော ကာသာဝကမ္ဘုဝ ဒုဿီလာ ပါပဓမ္မာ။ တေသု ဒုဿီလေသု သီလံ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ အာနန္ဒ သံဃဂဝံ ဒဂ်ိုဏာ အာသဇ်ိုယျ အာ-မေယျံ ဝဒါမိ-ဟု။ဟောတော်မူသည်။ ။

အာနန္ဒ။အာနန္ဒာ။အနာဂဝံ။ လာလည်သော၊ အဓွါနံ။ကာလန်ိုက်။ ဂေါတြဘုနော။ ရဟန်း၏ အနွယ်ကို ပြုတာ်ကုန်သော။ ကာသာဝ ကဏ္ဍာ။ သုက်နံ။ဂဒို။ မဝဟ်မရုံ လည်ခွင်ငင်ချောက်ကုန်သော၊ ဒုသ

လား။ သိလအနည်းငယ်မျှ မရှိကုန်သေး။ ပါပဓမ္မာ။ မယားငမွေးခြင်း။ လည်ထွန်ခြင်းငှာ။ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိကုန်သော။ ရဟန်းတရဟန်းယောင်တံဆိုသည်။ ခေါပန။ငင်စမ်။ ဘဝိသင်္ကန်း။ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ဒုသဒိလေသူ။ ဘိလအနည်းငယ်မျှ မရှိကုန်သော။ တောသူ။ ထိုသင်္ကန်းကို လည်နှိုက် တင်ချောက်ကုန်သော။ ရဟန်းတ ရဟန်းယောင် တို့ ဖမ်း။ သိစမံ။ သိစသာတော်ကံ။ ဥဒ္ဓံသ။ ညွှတ်ရသည်ဖူး၍။ ဒါနံ။ အာလှူကို။ဒသ နှိ။ သူကုန်လတ္တံ့။အာနန္ဒ။အာနန္ဒာ။တဒါပိ။ထိုအခါဥလည်း။ သံဃဂတံ။သံဃာကဲ့ဖျည်ပွဲ၌ ဖြစ်ရေအပဲ သူအင်သော။ ဒက္ခိဏာံ။ အလှူကို။အသင်္ကေတယျံ။ မရေတွက်နိုင်သော အကျိုးဝှိ၏-ဟူ၍။ အပ္ပမေယျံ။မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော အကျိုးဂိ၏-ဟူ၍။အာဟံ။ငါဘုရားသည်။ ဝဒါမိ။ဟောတော်မူ၏။ ။

ယင်းသို့ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့ဖွင့် လာသော။ သာသနာတော်ကို ကွယ်ခါနီးအခါ။ ကွယ်ပျောက်အခါရောက်၏။ ရဟန်းတ ရဟန်းယောင် တို့။ကျင့်ကြံနေထိုင်ကုန်၏။ ယခုအခါ သာသနာတော် (၂၄၃၁) ခုနှစ် တဲ့ဒေသအောင် ဆောင်းနှိုက်။ ရဟန်းသင်္ဃာတို့ ကျင့်ကြံ နေထိုင်ပုံကို ဆေးကောင်းသလျှင်။ သာသနာတော် အလွန်ရဟန်းပြောင် စည်ကားသေးသည်ကို။ မှန်ကြောက်ဆောင်ဆောင် သိမြင်ရသဖြင့်လည်း။ ပါဠိတော်နှိုက် လာသော။ သာသနာတော် အနှစ်တဆောင် စကားဂုံ။ ပဋိသန္ဓိဒါ ပဋိဂ္ဂဟနာဒေ၏ အဆုံးအားဖြင့် ပေါတော်မူသည်။ သာသနာတော်အဂုဏ်တည်သမျှ နှစ်မှာ။ ငါးထောင်ပင်ဟူသော အဋ္ဌကထာတို့ တည်တည်တည့် လာသော စကားဂုံ။ ယထာဘူတ ဉာဏ်၌ သွားရှိသော အရာလသန္ဓိတာဂုဖြင့်။ မှတ်သားယုံကြည်သင့်အပ်၏။

ယင်းသို့ သာသနာ တော် အနှစ်ငါးထောင် တည်လတ္တံ့မှန်၍။ ယခုကာလ၌ သာသနာတော် (၃) ပါး။ တည်ထွန်းရာ ဖြစ်ခဲ့မှန်ခဲ့လျှင်။ မဂ်ဖိုလ်ရသော အရိယာ ရဟန်းရှင်လူတို့ ယခုအခါ။ ဖြစ်ထွန်းထင်ရှားရသည် မဟုတ်လောဟု စောဒနာမူ။ ။မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်နှိုက်။ အဖြူးသော နှစ်-လ-ရက်-မျှးနှိုက်။မဂ်ဖိုလ်ရထိုက်သူ မ.ရ.မရေတွက်နိုင်အောင် ပေါများလှ၏။ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်နှိုက် ဝါဆိုတော်မူရာ။ တဒုသောဝါတွင်း သုံးလမျှာ။ မကုန်သော ဇုတိုက်သူ။ ဇုန္ဒပေးနယျ တယောက်မျှ မရှိ။ ပြတ် လတ်

သေးသည်။ ထိုကြောင့်။ ထိုဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ ဆွမ်းခံ၍ ရ
ဟန်းတပါးကိုထားမျှ။ အခြားသော ပုဗ္ဗာန်း-ဒုတိ-လျှောက် ငါဟူ၍
မချဉ်းကပ်စေနှင့်။ ပါဠိတိကား ဤသို့ဒုဿဒုတ ဘိက္ခုဝဿံ ပါဠိ
တော်နိုက်။ မြစ်တားတော်မူသည်ဟု။ ရှင်းအဋ္ဌကထာ လာသည်နှင့်
သျှောစွာ။ မဂ်ဖိုလ်ရောက်သူသည်။ သာသနာ၌ငါး ထောင် အဝှင်းပင်
ဖြစ်သော်လည်း။ အခါခပ်သိမ်းမရှိ။ မဂ်ဖိုလ်ရောက်သူ ဖြစ်
သော်လည်း။ ကလျာဏဓမ္မ- ဝိပဿနာ ပါဌ စသည်ကို ရွတ်ခြင်း လွန်
စွာ ကြိုးစား အားထုတ်ခဲ့။ မဂ်ဖိုလ်ရောက်ရသည်။ ထိုကြောင့်ဆို။ ပုဂ္ဂလ
သာသနာမှာ။ ရံခါဖြတ်လတ်၍။ ရံခါမှ ဖြစ်ပေါ်နိုး ညံ့ကားသည်ဟု။
မှတ်ယူဖွဲ့ကြားအပ်၏။

ထိုကြောင့် ပြခဲ့ပြီးသော။ ဒီးလယနိကာယ် အာ ကား သည်တို့နှိုက်
ပဌမ ပဉ္စဝဂ္ဂီခေါ် ပဉ္စပဏ္ဍိတ ပေဘတိဝ ဂဟဋ္ဌပုဗ္ဗ ဇာ သို့ပြုပြီ
ကာလလေးဆယ် ကျော်တို့။ ဗပ္ပ ပဟာန် ဇေယျ ရှိ ပုဗ္ဗဏ္ဏဒုတိ
တိ အာဂိလိ ပသာဒေတွာ ဒုဿတဇ္ဇော ပေဘတိ ဆုံးသို့ ပေဝဏ်
ပေဇကံဝါရံပုဗ္ဗဏ္ဏနှ ဘိက္ခုနာမ နပေဘတိ။ ပဌမတိ ကဒါစ
ဗဟူဟောန္တိ။ ကဒါစိ အာပါ ပဟာန္တိ။ နှုတ် ပေဘေဒ ပဌမတိုင်
ဟောတိပိန ဟောတိပိ။ သာသန ဥတ်ယာဇန ပဌမတိုင်-ဟု
ပိန့်ပြတော်မူအာင်၏။ ။

ကတ္ထ။ထိုသုံးပါးသောသာ သနာတ်ရှင်တွင်း ပဌမဝယ
သာသနာသည်ရင်း။ ပဌမတိုင်စ။ ပဌမတိုင် သာသနာသည်ရင်း။ ဟောတိ
ပိ။ ဖြစ်ထွန်းသည်လည်းရှိ၏။ နပေဟာတ်ပိ။ မဖြစ်ထွန် သည်လည်းရှိ၏။
ဟိသဒ်။ထုံစကားမှန်၏။ ဇကသ္မိ ကာလေ။ တခုံအခါနှိုက်။ ပဌမဝယ်
ရာ။ မဂ်ဖိုလ် ရဖြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော။ တံ ဇ္ဈ။။ ပဟာန်းတ်ရှသည်။
ဗဟူ။များကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ ဇသတ် ရှ။ ဤပုဟာန်းသည်။
ပုထုဇ္ဇနော။ပုထုဇဉ်ပုဟာန်းတည်း။ ဇုတ်။ဤသို့။ အာဂိလိ။လက်ညှိုးကဲ့။
ပသာရေတွာ။ ဆန့်၍။ ဒုဿတဇ္ဇော။ ညှစ်ပြအာပ်သည်။ ဟောတိ။
ဖြစ်၏။ ဇာမသို့ယောဝဒိပေ။ ဤသိဟ်ဠဒ်ကျွန်းနှိုက်သာလျှင်။ ဇကံဝါရံ။
တကြိမ်တခါနှိုက်။ ပုထုဇ္ဇန ဘိက္ခုနာမ။ ပုထုဇန် ပုဟာန်းမည်သည်။
နပေဟာတိ။မဖြစ်။ ပဋိပတ်ပုဂ္ဂိုကာပိ။ ပဋိပတ်ကဲ့ဖြည်ကုန်သော ပုဟာန်း
တို့သည်လည်း။ ကဒါစိ။ရံခါ။ဗဟူ။များကုန်သည်။ ပေဘေဒ ဖြစ်ကုန်၏။

ကဒါစိ။ရံခါ။အာပါ။နည်းကုန်သည်။ ,ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ။ဤသို့။ ပဋိဝေဓောစ။ ပဋိဝေဓ သာသနာတော်သည်လည်းကောင်း။ ပဋိပတ္တိစ။ ပဋိပတ္တိသာသနာတော်သည်လည်းကောင်း။ ဟောတိပိ။ရံခါ ဖြစ်ထွန်းသည်လည်းရှိ၏။ နဟောတိပိ။ ရံခါ-မဖြစ်ထွန်းသည်လည်းရှိ၏။ သာသန ဣတိယာပန။ သာသနာ ငါးထောင် တည်ခြင်း ၏ကား။ ပရိယတ္တိ။ ပရိယတ္တိသာသနာတည်ခြင်းသည်။ပမာဏံ။ ပမာဏတည်း။ ။

ဂုဇ္ဇဘာသာ-သာသနာတော် တည်ဂု နှစ်သည်။ တထောင်မက။ ငါးထောင် အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို။ စာဇွတ္တ-မျက်မြင်။ နှစ်ပါးဖြင့် ထင်ရှား သိသာသည်ဖြစ်လျက်။ ဆင်ကိုစမ်းသော သူကန်းတို့ကဲ့သို့။ ပါဠိတော်နှိုက် ရှေးနောက်မနှီးမနှောပါဠိတော်တပါးကိုလည်း မထောက်မရှုဃသုမျက်မြင်ဖြင့်ပြီးသော။ အာသင်္ကယုတ္တိကိုလည်း မမြင်မသိ။ တွေ့ဒိတွေ့ခရာမျှနှင့်။ သာသနာတော်နှစ်။ ငါးရာလိုလို။တထောင်လိုလို၊ပြောဆိုယုံမှားကြသည်ကို။ အဖန်ဖန်ကြားသိရ၍။ ၎င်းယုံမှားခြင်း သာသနာဘေးရှေးကင်းစိမ့်သောငှါ။ အာလုံမြို့သာစည်ရွာဇောတိရှိသော။ မန္တလေးမြို့-စံကျောင်းတိုက်နှိုက် သံတင်းသုံးနေသော။ ပဏ္ဍိတ ဓမ္မသိရိပဝရမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမံ ရှိသော။ ရိုင်းခိုင်းဆရာတော်ဘုရားဘော် ပြဿနာပ်သော။သာသနာငါးထောင် အမှန် ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားသိစေသော အာဒုံးအဖြတ်ကား။ ။ဝ၂၄၉-ခု။ ဝါခေါင်လ ပြည့်ကျော်(ဝ၄)ရက်ဂုဇ္ဇဟူးနေ့ပြီး၏။ ။

သာသနာငါးထောင်အာဒုံးအဖြတ်ပြီး၏။

—0:0—

သံဘောဂါဒိဝိနိစ္ဆယ။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

လူဒါယကာတို့မင်္ဂလာ-အာမင်္ဂလာ မှုမှားနှင့်စပ်၍ ဆွမ်းငဲ့ ဆွမ်းစား ပရိတ်ရွတ် အာသဘရွာပြုခြင်းတို့၌ အလင်္ဂဇာတ်လိပ်တို့နှင့် အတူတကွ တရားသော အိမ်-မဏ္ဍပ်-ဓရုံ-သပြေစင်တို့၌ ဆွမ်းစဉ် ဆွမ်းစား-ပရိတ်ရွတ်ပြုခြင်း။ ရွာတွင်းသို့ဝင်ခြင်း အာသဘရွာသွားခြင်း နေထိုင်ခြင်းများကို။ ပြုအပ်-မပြုအပ် အာယုကဲ့ပြားရှိကြောင်းမှာ အရပ် ထက်ဝန်းကျင် အစဉ်အဆက်-ငြင်းခုံကဲ့ပြား ယုံမှားသံသယမရှိ သိ မှတ်ရန် ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ ရေးသားလျှောက်ထားရမည်။ သာသနာ ပိုင် ဆရာတော် ဘုရားကြီး အမိန့်တော်ခံစားရောက်ရှိသည့် သာသနာရေး- သာသနာမှကို။ လျစ်လျူမရှု ဂရုကတ ဝါယာမ ထိုက် သင့်သည့်အတိုင်း။ ။အပညတ်ကံ နပညတပေတဗ္ဗံ ညတ်ကံ နသမူလှိတဗ္ဗံ-ဟူသော နိသဂ္ဂိပါစိတ် ပါဠိတော် ။ကပ္ပိယံဟိ နကပ္ပိယံတိ ဝဒန္တော ပညတ်ကံ သမူလှိန္နတိနာမ။ ။ပရိဝါဝစီရုဠှဒိကာ။ တော ဿကဏ် ဦးကာဘို့နှင့်အညီ။ မြတ်စွာဘုရား- မပညတ် အပ်သည်ကို မပညတ်ကောင်း။ မြတ်စွာဘုရား ပညတ်အပ်သည်ကိုလည်း မဖျက် ဆီးကောင်း။ပညတ်ဖျက်ဆီးမှု။ အဓမ္မဓမ္မောတိ ဒိပေတိ-စသော။ ဘေ ဒ-ကရဝဏ္ဏုလည်း ဖြစ်သည်။ ဝိနယာတိသာရေ ဒုက္ကဋ် အာပတ်လည်း သင့်သည် ဖြစ်သောကြောင့် ဝိနည်းပညတ်တော်- မလာ မည်သည့် ကို။ လျစ်လျူရှုလျက်။ ပါဠိ-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာကျမ်းလာသက်ဆိုသည့် စကားကိုသာ အလေးပြု၍။ အရင်းအခြေနှင့် တကွ ဖြဆို-ဆုံးဖြတ် ပေအံ့။

အလင်္ဂဇာသိလပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဖြစ်လော်လည်း။ အလင်္ဂဇာ ဒုဿိလ ဖွနှုး မသိ၍။ အာဓိသသံဘောဂ မေထုသံဘောဂ သံဝါသကံပင် ပြုမိသော် လည်း။ တရုံတခုအာပတ္တိမရှိ။ ။ထိုကြောင့် ရှုပိယသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနှိုက်။ ( )အလင်္ဂဇာနာ သဒ္ဓိံ ယာဝ နဖာသုနာ တိ တာဝ ဝဇ္ဇတိ-ဟူ၍နှုတ်မှုအာပတ္တိ။ ။

မြင်တိုင်းမြင်တိုင်းသော ရဟန်းတို့ကို။ အာလင်္ဂိုဟူ၍။ ယုံမှားတွေး တောခြင်း။ ပြောဆိုခြင်းကို မပြုအပ်။ ဒိဋ္ဌ-သုတ-ဃရိသက်ဝတ ဂ္ဂိမ္ဘ သာ။ပြုအပ်ပြုကောင်းသည့်- ။ထိုကြောင့်။ ရူပိယသိက္ခာပုဒ် ဝဇ္ဇိရ ဗုဒ္ဓိ၌။ ။(၂) အာဒိတော ပဌာယ အာလင်္ဂိုနာမ နတ္ထိ။တသ္မာ နကောစိ သက်ဝတ္ထော-ဟူ၍။ ။သာဂတ္တေဒိပနိန္ဒိုက်လည်း။ ။(၃) အာဒိ တော ပဌာယ အာလင်္ဂိုနာမ နတ္ထိတိ ဇာပိနာ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌေသုယေဝ အာ သက်ာနိ နကာတဗ္ဗာနိဘိ ဒဿေတိ-ဟူ၍။ ။ဝိဓတိ ဝိနေးဒနိဒ္ဒိ လည်း။ ။အာဒိတောပဌာယ အာလင်္ဂိုနာမ နတ္ထိတိ ဇာပိနာ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌေသု အာသက်ာနာမ နကာတဗ္ဗာ။ ဒိဋ္ဌ-သုတာဒိကာရဏော သတိဇဝံ ကာ တဗ္ဗာတိ ဒဿေ-ဟူ၍။ပိန့်ဆိုတော်မူကြ၏။ ။

...ပါဠာဂတိကမကျသောအမှု၌။ဒိဋ္ဌ သုတ ပရိသက်ဝတ ဂ္ဂိ၍။ အာလင်္ဂို မှန်း သိသော်လည်း။ အာပိသသံဒေါဂ။ ဓမ္မသံဒေါဂ သံဝါသမှ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို ရှောင်ဦးစွာမပြုအပ်၊ ငါ့ရှင်တို့ပြုသောအမှုသည်။ မ သင့်တင့် မသေချာက်ပတ်။ ဤသို့မပြုကြကုန်လင့်ဟူသော ဆုံးမစကား ကိုသာ။ ရှေးဦးစွာပြောဆိုအပ်သည်။ ထိုသို့ ဆုံးမစကားကို။ မနှာယူ မူ၍။ ကျော်နင်းပြုကျင့်မှသာ ကြဉ်ရှောင်ခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ ။

ထိုကြောင့်။(၅) အာဒိတောပဌာယ ဟိ အာလင်္ဂိုနာမ နတ္ထိ။ တသ္မာ ယ ဒဿ အာလင်္ဂိတာပံ ဇာနာတိ။ တဒါ ဝတ္ထုဗ္ဗော။ တုမှေ ကာယဒ္ဓါ ရေစ ဝစီဒ္ဓါရေစ ဝိတိက္ကမံ ကရောထ။ တံ အာပဒ္ဒိုရုပံ မာဇေဝ မကတ္ထာ တိ။ သစေ အနာဒိ ယိတ္ထာ ကရောတိ ယေဝ။ ယဒိ တေန သဒ္ဓိ ပရိ ဘောဂံ ကရောတိ။ သောဝိ အာလင်္ဂိယေဝ ဟောတိ-ဟု။ ရူပိယသိက္ခာ ပုဒ်အဋ္ဌကထာနှိုက်ပိန့်၏။ -

စူဠဝဂ်ဝါ ခုဒ်က ဒန္ဓကပါဠိတော် ပရိသာဝန ယာစန ဝတ္ထုနှိုက် လည်း။ အပေါဠပေါနိုးတွင်၊ မှလွဆွဲဇူပါရုဇိက ဗမာမှမဟုတ်သော ပြု ကျင့်လွန်ကြူးခြင်း။ အာလင်္ဂိ လက္ခဏာကဲ့။ ထင်ပြင်သိရှိသော။ လင်္ဂိရ ဟန်းကောင်းသည်၊ တိုအာလင်္ဂိဒုဟန်းကို ဆိုဆုံးမ ခြင်းကိုသာ ပြု၍။ ထိုအာလင်္ဂိဒုပေါနိုး၏။ ဓမ္မိယရေစစ်ကို ရေစစ်၍ သောက်ရန် တောင်း ကြောင်း။ ရှေးဦးစွာ သံဘောဂမှ မကြဉ်ကြောင်းကို။ ။(၆) တေန ခေါပန သမယေန ဒွေဘိက္ခူ။* ။ကောသလေသု စာနပဒေ အာဠဝိနမဂ္ဂပဋိ ပန္နာဟောန္တိ။ ၎ကောဘိက္ခူ အာနာစာရံ အာစရတိ။ ဒုတိယော ဘိက္ခု

တံ-ဘိက္ခုံဇေတဒဂေါစ။ မာအာဝုသော ဇေဝရုပ် အကာသိ။ ဒေနတံကပွတိ။ သော တာသို့ ဥပနဒ္ဓိ၊အထခေါ သောဘိက္ခု ပိပါသာယ ပိဋ္ဌိတော ဥပနန္ဒံ ဘိက္ခုံဇေတဒဂေါစ။ ဒေဟိ မေ အာဝုသော ဂရိသာဝနံ ပါနိယံ ပိဝိဿာမိတိ။ဥပနန္ဒော ဘိက္ခုနအဒါသိ။ သောဘိက္ခုပိပါသာယ ကာလ-မကာသိ။ ။ဟုပေါ်ာတော်မူအောင်၏။

၅၂၌-အာလင်္ဂိရုပာန်းကို-ဆိုဆုံးမ-ပြီးနောက်။ ထပ်မံလွန်ကြူးသည်ကို-မထင်မြင်သောကြောင့်။ အာပိသသံဘောဂကို- မဒရှောင်ကြဉ်ဘဲ။ ထို အာလင်္ဂိ၏-ရေစက်ကို၊ရေစက်ခဲ-တောင်းသည်ဟု-ယူလျှင်။ ပြုခဲ့ပြီးသည့် အဋ္ဌကထာနှင့်ထင်တူကုန်၏။

ဝဇ္ဇိရုဗုဒ္ဓိဋ္ဌလည်း၊ထိုရေစက်သည်။ ,အာလင်္ဂိဥစ္ဆာပင်-ဖြစ်သော်လည်း၊ လင်္ဂိရုပာန်းကောင်းအား-အပ်ကြောင်းကို။ ။(၇)သစေဥပနန္ဒောဘိက္ခု။ ဒုလင်္ဂိ။သည်-မေတံ အာမဏ္ဍလဿ ဒဏ်တာဘိက္ခုနောလင်္ဂိနေးပို့ သ မာနသကပွတိဘိဒု ယုဇ္ဈတ်။ ။ဟု၍။ ဘွင့်သည်၊ ။ဤဝဇ္ဇိဌ္ဌ၊ အာမဏ္ဍလဿ ဒဏ်တာဘိက္ခုနော၊ အဖြစ်အရေးပြတ်-ပါရာဇိက အမှုကိုမ ပြုသောရုပာန်း၏၊ဇေတံသဒ္ဒံကံ၊ဤရေစက်သည်းကပွတိဒေါင်၏။ ။အနုက် ပေး။ ။အာစရိုင်းကလည်း-ထိုဒုလင်္ဂိသည်။ ဆင်ခြင်အမှုကို-ပြုသူမဟုဟ်။ ဆိုဆုံးမပြီးနောင်၊အာလင်္ဂိကြောင့်သည်ကိုလည်း- မထင်မြင်သောကြောင့်။ လင်္ဂိရုပာန်းအား-အပ်၏၊ဆိုလိုသည်ဟု။ဒုးအတိုင်းအဝိပ္ပါယ်ယူ။

တနည်းကား။ ။အာမဏ္ဍလဿ ကတ ဘိက္ခုနော၊ အဖြစ်အရေး ပြတ်ပြု၍- မတောင်းသောရုပာန်းအား၊ ဝါ၊ အံ့ပိုင်မတောင်းသော ရုပာန်းအား၊ကပွတိ အောင်၏။ ဤသို့-အနက်ပေး၍။ အလင်္ဂိရုပာန်း၏ခဋ္ဌိယ ပဉ္စည်းကို- တာဝကာလိက- တောင်းယူချဉ်၊ အပြစ်မရှိဟု- ဝဇ္ဇိရ ဗုဒ္ဓိဆရာ-ပြုလိုရိုင်လည်းရှိ၏။ ။

ထိုဇကြောင့်။ ။သံဃဘေဒက- ခန္ဓကပါဠိတော်နှိုက်။ အလင်္ဂိဝိသ ဘာဂဖြစ်သော ရှင်ဒေဝဒတ်ဘို့ထံ အရှင်သာရိပုတ္တရာ- အာရှင်မောဂ္ဂ လာန်တို့ကြွ၍၊တခုသောနေရာနှိုက်။ နေထေဝ်မူသည်ကို၊ ဟောတော်မူ သောကြောင့်။ အာလင်္ဂိဝိသဘာဂ ရုပာန်တို့ထံသို့- သွားရောက်သော လင်္ဂိရုပာန်းကောင်းအားလည်း။ ထိုအာလင်္ဂိဝိသဘာဂ-ရုပာန်းတို့၏-နေ ရာနှိုက်။နေထိုင်ခြင်းငှာ -အပ်၏ဟူသော အနက်ပြုကြောင်းကို၊ ဂုဏ်ခန္ဓ

ကအဲဘွင်ဝစီဓုဒ္ဓိန္ဒိုက်၊ ။(ဂ) အညတရံ အာသန္နံ ဂဟေတွာန်သိ
ဒိတိ ဝစနတော ဝိသဘာဂ-ဌာနံ ဂတသဒ္ဒ ပေသလသဘာဝိ ဘိက္ခု
နော တောသံ အာသန္နေ နိသိဒိတုံ ဝဋ္ဋတိဘိ သိဒ္ဓံ။ ။ဟုဘွင့်ဇ၏။
အာလဒ္ဓဝိသဘာဂ ဂုဟန်းတို့ကို၊ ချီးမြှောက်ဆေားပေးလိုသောစိတ်
ဖြင့်၊ မထိုင်မနေ၊ တရာဟောပြော ဆုံးမ နားနေ လိုသောကြောင့်။
ခေတ္တနေထိုင်ကောအာပတ္တိဟူ။ ။
ဤသို့အသိုသေ။ ။(ဧ) အာမိသသံသေါဂါနာမ အာမိသံဒေတိ
ဧါ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဝါ အာပတ္တိ ဂါဒိတ္တံယသဿ။ ။ဟူသော။ ဥက္ခိတ္တာသံ
ဘောဇနံဘွာဝုဒ် ပါဠိဘော် သည်နှိုက်။ အဟိုင် ပေးယူခြင်းကိုသာ
အာမိသသံဘောဂ။ ။ဟုဘာဝတော်မူသည်။ ။ဘာဝကာလိက ဌား
ရုံး ပေးယူခြင်မှာ၊အာပတ္တိ အာနာပတ္တိ ဟူ။ ၎င်းပါဠိအဋ္ဌကထာ စ
သည်၌မလာသော်လည်း၊ ဤပရိသာဝနံ ယာစနဝတ္ထု။ ။အလဒ္ဓဝိဝါသ
ဘာဂကြီး ဖြစ်ပြီသော ခုဒ္ဒဒေဝဒဟိထံ တာဒုသော နေရာနှိုက်၊ ကြွ
ရောက် နေထိုင်တော်မူကြသော ဝတ္ထု၊ များကို ဆောက်၍။အနာပတ္တိ
ဖြစ်ခြင်းသာ သင့်သည်ဟူလိုသည်။ ။
ဤ၌ ရုံစပ်း၍ဥာဏ်အာခံရာ ယူအပ်သကဲ့သို့၊ ။(၁၀) အနု
ဂဟိုပဒေပန အာလဒ္ဓိ ပရိဘောဂေါ သာဟတ္ထ ါနာဒ် ုဝသန ပရိ
ဆိန္နတာဇ္ဈော၊ သာရကိယ ဓမ္မဟုဂေ ဒသေတွာ အာလဒ္ဓိသ သ
ဟတ္ထာ ဒါတုံ ဝဋ္ဋကိတိ ဝဒန္တာနံ ဝါေါ ပဋိသေဓေတဇ္ဈော။ ကထံ
ဥက္ခိတ္တာသ သဟတ္ထာ ါကုံ နဝဋ္ဋတိဘိ ဝိနိစ္ဆယာနုသာရေ။ ဗါပေ
တုံ ပန ဝဋ္ဋတေဝါတိစ။ ။ဟူသော ဥပေါသထခန္ဓကဝဇ္ဇဌကထာ ဂုဒ္ဓိန္ဒိုက်၊
ဥက္ခိတ္တကရုဟန် အာလဒ္ဓိ ဟုန်တို့ကို၊ ။ကိုယ်တိုင်ပစ္စည်းပေးခြင်းသာ
မအပ်၊ ပေး ခြင်းမှာ အာခါ ခပ်သိမ်းအပ်၏။ ဟူသော အာနုဂဟိုပုဒ်
စကားနှိုက်သည်၊ ရုံစပ်၍ ဥာဏ်အားခံ့မှုယူအပ်၏။
ဤရုံကားထိုသင့်၏၊ ဥက္ခိတ္တကသံဘောဂသိဒ္ဓါပုဒ်နှိုက်။ အာမိသသံ
ဘောဂေါနာမ အာမိသံ တိဝါ ပဋိဂ္ဂဏှာတိဝါ။ ။ဟူ။ သုဒ္ဓနှင့်ဟော
ဝေဝါမူသောကြောင့်ဂုဏ်။ ဂုဏ်သိက္ခာပုဒ်ကို အာနာဏတ္တိကဲ့။ စေခြင်း
ကြောင့်မသင့်။ ။ဟုကင်္ခါနှိုက် ပြုသောကြောင့်ဂုဏ်း၊ ယင်းအာနုဂဟိုပုဒ်
စကားကို သင့်သည်ဟူ၍လည်း။ဆိုရုံနှိုင်၏။ ။
တနည်းကား၊ သူတော်ပါးတို့ဝန္ဓည်းကို သူတော်ပါးတို့ကိုယ်ပင် စေခိုင်း

၍၊ဥက္ခိတ္တကရဟန်းအား ပေးစေရာန်ိက်၊ အာပတ်မသင့်သည်ကို ရှည်၍ ကခ်ီန်ိက် အနာထပ်တိုက်ပိန့်ဆိုသည်။ ဒိဗိပစ္စည်းကို သူတပါးကို ပေးစေရာန်ိက်ကား၊ ဝိသုံဂါမ ပြ၊ပရိဆို့ဒ်ိုတ္တာရေစကသစ်ေ တိန်ိက်ဲ့သို့။ ဒိမိပေးသည်ပင်မည်သောကြောင့်။ ေတိဝါ ပဉ္စင်္ဂကျာတိဝါ ဟူ။ သုဒ္ဓ နှင့်ဟောတော်မူရာန်ိက်။ ဒိမိပစ္စည်းကို ပေးစေခြင်းကား၌ကဲ့သို့သည်း ယူသင့်ရကား။ ဥက္ခိတ္တသံဘောဂ အာပတ် မလွတ်။ ကိုးကြောင့်၊ အနှ ဂဏ္ဌိပုဒ်စကား အထောက်အထား အာသင့်ယူဘို့မရှိ၊ ကျမ်းဂန်အမှား လာသော စကားမဟုတ်၍။ ဂရုကလည်း မဖြစ်ဟူ၍လည်း ဆိုရန်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်ရုံစမ်း၍ ဥာဏ်အားခံမူ ယူအပ်၏ ဟုပြဆိုသတည်း၊

အဝိုင်ပေးသော်လည်း သနား၍ ပေးရာန်ိက်၊ အာဓိသသံဘောဂ မဖြစ်၍။ အဂြစ်မရှိ အပ်ကြောင်းကို၊ ။(၁၁) သိလဝန်ဆွေဟိတိ ပစ နေတော့ ဒုသီလသ အ ါတုံပိ ဝဋ္ဋတိ၊ သဗ္ဗံပေါယ ပ္မေ ုဒ္ဒိုကနေ ပန သဗ္ဗေသံ ါတဗ္ဗမေဝါတိ ဝုတ္တံ။ ။ပရိ ါအဋ္ဌကထံး ။(၁၂)အာ ဒါဘုံပိတိ ပိသဒ္ဒေန ါတုံပိဝဋ္ဋတိဘံ းသတိ၊ ါနံဟိ နာမ နကသာ စိ နိ ါရိတံ။ တေန ဒုသီလသသာပိ အတ္ထိကသ သက်ိသာဓုဝေ ါတဗ္ဗံ။ တဋ္ဌဒေါကရုဏာယန ဝသေန၊ နဝတ္တာပုဒ္ဓရုဏာ ဝသေန၊ သာဓု ေပါယမ္မေဟုရုဏာသ အပ္ပဋိဝိဘတ္တာ ဘာဂိတာယ ၊သဗ္ဗေသံဒါတဗ္ဗ မေဝါတိဝုတ္တံ၊ ။ၚင်းအဘွင့် ေတရေသကော်ဘ်ိန်ိက် ပိန့်၏၊

(သုတ်မဟာဝ၊ မဟာပရိနိဗ္ဗာနသုတ် အဋ္ဌကထာ ဒုိကာလည်း၊အတူတူ)

၅၏အဋ္ဌကထာ ဒုိကာတ်ိန်ိက်အလဖ္ဂါပဂ္ဂိုလ်အား ချီးမြှောက်လို၍မ ပေး။သနားခြင်း စသည်ကြောင့် ပေးရကား။ အာလဖ္ဂိနှင့် အာဓိသသံ ဘောဂပြုခြင်း မဖြစ်သည်ကို သိရာ၏။ ။ထိုကြောင့် အာလဖ္ဂါမဟာန်း တို့အား ချီးမြှောက်အား ပေးပြုလို၍၊ ပစ္စည်းပေးခြင်းကိုသာ အာလဖ္ဂါ တို့နှင့် အာဓိသသံဘောဂပြုခြင်းဟု၊သိအပ်၏။

၅၏သို့ အာဓိသသံဘောဂအရာန်ိက် ါဠိ၌ အဋ္ဌကထာဒုိကာဘို့ဝယ်၊ မလျော်မတင် လာသည်နှင့်၊အချို့ အဂေါဒေသမျာန်ိက်၊ မှတ်ထင်ပြုရကျင့် ကြသောအရာ ကွာဝေးသည်မျာကို သက်ိမှတ်ထူးထားသင့်စွ၊

ဧမ္မသံဘောဂဟူသည်ကား။ ။(၁၃) ဧမ္မသံဘောဂါနာမဥဒ္ဓိသ တိဝါ ဥဒ္ဒိသာပေတိဝါ။ ။ဟူသော ဥက္ခိတ္တသံဘောဂ သိအပ္ပသဒ္ဓါပါဠိ တော်။ ။(၁၄)ဥဒ္ဒေသဂဟဏာဒိနာ ဧဖြသ ပရိဘောဂါစ္ဆပ

ရိဒေါဂေါ။ ။ဟူသောရူပိယသိက္ခာပုဒ် တောရသကဏ်ဍကာတို့နှင့် အာညိ၊ပရိယတ္တိဓမ္မကို သင်ယူပို့ချခြင်းသည်။ ဓမ္မသံဘောဂမည်၏ ။ တနည်းကား၊သံဓါသကို သံဘောဂနိုက်ထည့်၍၊ ။(၁၅) ဓမ္မပရိဘောဂါတိဂကာကမ္မံ ဂကုဒ္ဒေသောတိ အာဒိနာ ဝုတ္တသံဝါသောစေဝ။ နိသဿယ ဂဟဏာဒိကော သဒ္ဓေါ နိရာမိသ ပရိဘောဂါစဝေဒ်တဗ္ဗော။ ။ဟူသောရူပိယသိက္ခာပုဒ်၀ိဓိတို့ဂကာအလိုအား၌ဖြင့်၊ အာမိသသံဘောဂလွတ်သော ဂကကမ္မဒေသော သံဝါသကိုလည်း၊ ဓမ္မသံဘောဂ ဟု ယူအပ်၏၊ ။သံဝါသကို ဓမ္မသံဘောဂ၌ ထည့်သွင်းယူခြင်းသည်၊ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာဆရာဖြတ် အလိုမျှသာ ဖြစ်ရာ၏။အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ "ဥက္ခိတ္တသံဘောဂသိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော် စသည်နှိုက်။ ။(၁၆)သံဘုဥ္ဇနယျဝါ သံဝါသယုဝါဟူ၍ ၎င်း။ ။သာမဂ္ဂိကို မရဖြေ၍ ဥက္ခိတ္တကကံ ပြုထိုက်သောရဟန်းနှင့် ပေါင်းဖေါရာ၊ အပြစ်မရှိကြောင်းဆို ဟေားတော်မူသော မဟာဝါမဟာခန္ဓကပါဠိတော်၌။ ။(၁၇) အလဇ္ဇမာနာယ သာမဂ္ဂိယာ အနုပဂ္ဂါ သံဘောဂေ သံဝါသေ ဟူ၍ဖြင့်း။ သံဘောဂနှင့် သံဝါသကိုအကြိမ်အခြားသာ ဟေားတော်မူသောကြောင့်တည်း၊ ။

သံဝါသဟူသည်ကို၊ ။(၁၈)သံဝါသေနာမ ဂေဟကမ္မံဂကုဒ္ဒေသော သမသိက္ခတာ ဟူ၍၊ ပါရာဇိကအသံဝါသ အာရာန်ိုက် ဟောတော်မူသောကြောင့်။ အတူတကွပြုအပ်သောကံကြီး--ဂ်ငယ်။ အတူတကွ ပြုအပ်းသာပါဘိမောက်။ အတူတကွ ကျင့်အပ်သော ဘုရားပညတ်တော်ဟု ဆိုအပ်သောသိက္ခာပုဒ်၊၀ါ သိက္ခာပုဒ်ကို ကျင့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောသမသိက္ခာတာ၊ဤသုံးပါးသည်သံဝါသမည်၏။ ။

(၁၉) သံဝါသေယျဝါတိ ဥက္ခိတ္တကေနသဒ္ဓိံ ဥပေါသထံဝါ ပဝါရေတံဝါသံဃကမ္မံဝါကရောတိ၊ ။ဟူသောဥက္ခိတ္တသံဘောဂ သိက္ခာပုဒ် ပဒဘာဇနီယ်ဟောတော်မူအပ်သော၊ဥက္ခိတ္တကအလွန်ဖြစ်ရာနှင့် မပြုအပ်သောသံဝါသ၊ ဗုဒ္ဓဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ။ သံဝါသပဒိုးကွံပဋ္ဌာန် လာသော သံဝါသသည်ကား၊ ဥဝုသံ ပဝါရေတာ ကံကြီးကံငယ်မျှဖြစ်၍၊ ရှေးပြုအပ်သော ဒုတိယပါရာဇိက လာ။ သံဝါသ၏အဓိပ္ပာယ်သာတည်း။

.ဤဓမ္မသံဘောဂ သံဝါသအဋ္ဌဂ်၊ မလျော့မတင်း လာသည်ကား၊

ဟတ္ထိဆိုနှစ်သော ရဟန်းလေးကို ရဟန်းခံစေ၍ ဗိဓိတန်ဆောင်ရယ်။စသောဘေးရန်ကြောင့်။ အလိမ္မဟူတဲ့ကာယသာမဏေ၍။ ရဟန်းခံလိုက်ပါသော ရဟန်းတို့အား အနာပတ္တိဖြစ်ကြောင်းကို၊ ။(၂၀) အာပတ္တိတော နမဒ္ဓန်တဲ့တိညတ္တွာကရောန်ဝဝန်မစ္ဆန်၊ ဗိဓိတန်ဆောင်ယာဒိ အာပဒါသု အာရုစိယာ ကာယသာမဏိုး ဒေန်သဆ အနာပတ္တိ-ဟု။မဟာခန္ဓကဝိမတိုဋ္ဌ မိန့်သည်။

ဥဂုသိပြုရာနိုက်လည်း၊ ပါရာဇိက ကျူးသောရဟန်း ပါရှိသောပရိသတ်အစည်းအဝေးနိုက်။ ကဟာလ စသောဘေးကြောင့်၊ ငါမပြုနုံဟူသောစိတ်ကိုဖြစ်စေ၍။ နေထိုင်ခြင်းငှာ အင်ကြောင်းကို။ ။(၂၁) အာန်ဖိမဝင်္ဂံ၊ အဏ္ဏာပန္နဿ နိသိန္နပရိသာယ ကလဟာဒိ ဘယေန နာဟံကရိသာမိတိ စိတ္တံ ဥပ္ပါဒေတ္ဝာ၊ နိဘိဒိတုံဝဋ္ဋတိ။ ။ဥပေါသထံခန္ဓက ဝဇ္ဇိဂဏ္ဌိဋ္ဌမိန့်သည်။

အာလဇ္ဇိ ပဂ္ဂဟအာဒဋ္ဌိမလျော့မတင်း လာသည်ကား။ ။(၂၂) သစေပနလဇ္ဇိ အာလဇ္ဇိံ ပဂ္ဂဏှာတိ။ အာနုမောဒနာယ အဏ္ဏောသိတိ။ ဓမ္မ ကထာယ အာဏ္ဏောသိတိ။ ကုဿလသု ဥပထေ့ဖြတိ၊ ဣတရော ပိအမှာကံ အာစရိယော ဤဒိသော ဤဒိသောစာတိ တာသ ပရိသတိ ဝဏ္ဏံဘာသတိ။ အံယံ သာသနံ သုသုနံ သြသက္ကာပေတိ။ အနာရဓာပေတိ တိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ။ ဤရူပိယသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ၌၊ အာလဇ္ဇိကို အာနုမောဒနာ တိုက်တွန်းခြင်း တရားဟောတိုက်တွန်းခြင်း ဒါယကာတို့၌ ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းကိုသာ အာလဇ္ဇိပဂ္ဂဟ ဟု။မိန့်ဆိုသောကြောင့်၊အတူတကွ သွားခြင်း ထိုင်ခြင်းမျှ မဟစ မခိုင်း အာလို အာလျောက်ပရိတ်ရွတ်ခြင်းမျှကို၊အာလဇ္ဇိပဂ္ဂဟ မဟုတ်ဟု သိအပ်၏။

ဂုဏ်အာဘွဲ့-တေရသကသော်ဋ္ဌိကာဒ္ဓိကာ။အာလဇ္ဇိတို့ကို- ချီးမြှောက်အားပေးပြုလိုသော စိတ်ဖြင့်သာ- အာနုမောဒနာ တိုက်တွန်း ခြင်း ဧသည်ကိုမပြု၊အပ်။ခမ္မာနဲ့ဂ္ဂဟာဟေန ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဟူသောအဋ္ဌကထာလာသည်နှင့် အညီ၊တရားကို ချီးမြှောက်ခြင်း သာသနာတော်ကို ချီးမြှောက်ခြင်း တရားနာပရိသတ်ကိုချီးမြှောက်ခြင်းငှာ ပြုမူကား အပ်သည်ပင်ဟု ပြခြင်းငှာ၊ ။(၂၃) သစေပန လဇ္ဇိံအလဇ္ဇိံ ပဂ္ဂဏှာတိ။ အာနုမောဒနာယေဝံ ဇဉ္ဉာ ကေဝလံ ပဂ္ဂဏှတော ကာမတာယ ဧဝံကာတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ဓမ္မသဝနပန သာသနသဝနသော်တုနံစအနဲ့ဂ္ဂံ

ဟည်ယ စဋ္ဌတိတိ ဒေဒိတဗ္ဗံ၊ ဘွဲ့ခွင့်ရ၏။

ဤသို့ လာသော်ငြား အာဠကထာ ဥဒ္ဒါအရပ်ရပ်ကို ထောက်၍ လူဒါယကာတို့ မင်္ဂလာ အမင်္ဂလာမှုများနှင့်စပ်၍၊ ဆွမ်းစဉ် သွမ်းစား ပရိတ်ရွက် အာသဘရွာ ပြုရာတို့ရှိ၍၊ အာလဟိဒုဿဝိလ ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်။ အာထုတက္ခ၊တခုသောအိပ် မထွာပ် ဓရုပ် သပင့်ဘစင်တို့ရှိ၍။ ဆွမ်းစဉ် ဆွမ်းစား ပရိတ်ရွက်ပြုခြင်း ရွာထွင်းသို့ဝင်ခြင်း အာသဘရွာ သွားခြင်း နေထိုင်ခြင်းများသည်၊ အလဟိတို့နှင့် အာမိသသံဘော၀ ဓမ္မသံဘော၀ သံဝါသ အလဟိပွဲဟာကို ပြုသော အာရာမဟုတ်သေးကြောင့်၊ ပြုအပ် ပြုကောင်း၏။

ထိုသို့ ပြုခြင်းမျှသည်း အာကယ်၍မအပ်ဟု ဖြောဆို ယူမှားသည် ဖြစ်အံ့ ပြုခဲ့ပြီးသော အာဂုံ ယုတ္တိဘို့နှင့်သာ ဆန့်ကျင်သည် မဟုတ်။ သမထခန္ဓကပါဠိတော်နှိုက်၊ ဥဒ္ဒေါဟိက ကမ္မ၀ါစာကို ဟောတော်မူခြင်း။ ဂုဠ္ဠက စာရေးတံ၊ ဝိဝဋနက စာရေးဝံတို့ကို၊ ဟောတော်မူခြင်းများကိုလည်း၊ မြစ်တား ဗျက်ဆီးသည်ဖြစ်ချ၏၊ ထိုစကားမှန်၏။ ဥဒ္ဒေါဟိက ကမ္မ၀ါစာ ဂုဠ္ဠက စာရေးတံ ဝိဝဋနက စာရေးတံတို့ကို အာလဟိများသောပရိသတ် အလဟိနှင့်ချောသော ပရိသတ်အာစည်းအဝေးနှိုက် ပြုအပ်သည်၊

ထို့ကြောင့် (၂၄)အာလဒ္ဓါသန္နာယ ဟိ ပရိသာယ ဒဿဟာဂ်ဟိသမ္မန္နာဂတောဘိက္ခုဥဒ္ဒေါဟိကာယ သမ္မန္နိတဗ္ဗော။ ဟူ၏ဒုန္ဒဒါသိသဒ္ဒါပုဒ် တော်သကဏ်ိုကာ၌ လာသည်၊ (၂၅) ဂုဠ္ဠကန္တိအာဒိသု အာလဒ္ဓါသန္နာယ ပရိသာယ ဂုဠ္ဠကော သလာကဂါဟော ကာတဗ္ဗော။ လဒ္ဓဥဿန္နာယ ပရိသာယ ဝိဝဋနကော၊ ဟူ၏ စူဠ၀ါသမထခန္ဓက အာဒ္ဓကထာ၌လာသည်။

အလဇ္ဇိပုဂ္ဂိုလ်နှင့် တပေါင်းတည်း ရွာတွင်းသို့ ဝင်ခြင်း။ တခုတည်းသော သင်္ဃာဋိနှိုက် နေထိုင်ခြင်းမျှသည်၊ အာကယ်၍ မအပ် ပြောအံ့၊ယင်းသို့ တပေါင်းတည်း ဝင်ခြင်း နေထိုင်ခြင်းမျှ မဂ္ဂိုကြောင့် လျှင်၊ကုဋိကာရေသိက္ခာပုဒ် အာဒ္ဓကထာ၌၊ ဆွမ်းစားစုပေါ် တောအပေါ် စသည်ဘို့၌၊ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို-ပြုသော-ဓုပါန်းတို့သည်။ အာလဒ္ဓိဖြစ်သော ပေါန်း သာမဏေဘို့ကို လက်အာမှုကို မပြုစေအပ် မခိုင်းအာပ်သည်ကိုပြုသောစကားသည်-အာကျိုးမဂ္ဂိုဖြစ်ချ၏။

ရဉ်းအာဘွင့်၊ ။(၂၄)အလဒ္ဓိဟိပန ဘိက္ခူဟိဝါ သာမဏေရေ ဟိဝါ ဟာထွကမ္မံ နှ- ကာရေတာ့ဗ္ဗန္တိ သာမည်တော ဝုတ္တကွာ အာတွ နော အတ္ထာယ ကိစ္စဝိ ဟာထွကမ္မံ ကာရေတုံ နပဋိဗလဲယံ ပန အလဒ္ဓိ နိဝါရိယမာနေပိ ဗိဓမာနာဒိံ ကရေဟိ၊ တထာသောဒေါသေ နတ္ထိ စေတိယကမ္မာဒိနိပန တောဟိ ကာရာပေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဟူသောဝိမ တိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာန္ဟိက်၊အလိုမရှိ၍ တားမြစ်အပ်သော် အလဒ္ဓိဏှိယပ် လေခပ်သည်ကို သာယာခြင်း။ အာလိန္ဒင့်တကွ။ စေတိအမှု-စသည်ကို၊ အာလဒ္ဓိတို့ကို၊ပြုစေခြင်း၊ကြာအပ်သည်ကိုဆိုသောစကား။

(၂၇) အာလဒ္ဓိဟိ၊ ပေါနကာရေတဗ္ဗန္တိ ဇူဒဒံ ဥဟ့ရိတာဂါ ဒိကာ ရဏ္ဍာအစ္ဆောဟရေယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ဗဟိရေ ပရိဘောဂေသုပန အလဒ္ဓပိဟိပိဟာထွကမ္မံ ကာရေတုံဝဋ္ဋတိတိ ။ဟူသောတေ့သေကဏ် ဒ္ဓိကာဒ္ဒိ၊အာလဒ္ဓိတို့ကို ဗဟိဒ္ဓအာသုံးအာဆောင်အမှုနှိုက်။ စေခိုင်းအပ် ကြောင်းကို ၊ဆိုသောစကား၏သည်း၊အာချည်းနှိုင်းဖြစ်ကုန်ရာ၏။

ဤအတူ။ ။(၂၈) ယာဂုဘတ္တာဒိနာ ပန ယံဇ္ဈာဆွတိ၊တံအာပုဆွ တိ၊နတာဝတာ စောဒနာဟောတိ။ ။ဟူသောဒုဒ္ဒေါသိကွာပုန်အာ ဠ္ဍကထာ။ ။(၂၉) ယသ္မာအာဓိသံ ဒေန္တောအတ္တနော ဇာဆွိတဠာ နေယော ဒေတိ။တသ္မာ ပဋိဂါဠိယာ နိသိန္နာနံ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ ဒေ န္တေနဂေသ စောဒေတု ကာမတာယ အဒိန္နေပိ စောဒနာ-နာမ နှ ဟောတိတိ အာဟနတာဝတာစောဒနာဟောတိတိ။ ။ဟူသောတေ ဝသေကဏ်ဒ္ဓိကာတို့ဒ္ဒါ၊အလဒ္ဓိတို့နှင့် တစဉ်တည်းနေထိုင်ကြသည်ဟူ သောစကားသည်၊ဖွားယင်းပျက်စီးခဲ့ရာသည်။

ဥကြွိတ္ထကေ ဥကြွိတ္ထကာသည် သံဘဏ္ဍတိဝါ၊ သံဝါသတိဝါ။ သဟ ဝါသေယျုံကယွေတိ၊အုပေါ်တိပါစိတ်ဒ်ိယသ၊ပ၊ ဥကြွိဋ္ဌကေ အနုကြွိတ္ထ ကာသည် သံဘဏ္ဍတိဝါ သံဝါသတိဝါ သဟဝါသေယျုံကယွေတိ အာ နာပတ္တိ၊ပ၊အနုကြွိတ္ထကေ အနုကြွိတ္ထကာသည် အနာပတ္တိ၊ ။ဤသို့— ဥကြွိတ္ထကသံဘောဂသိက္ခာပုဒ် ပါဠိ-အဋ္ဌကထာ၊ မဟာဝါပါရိဝါသိက ခန္ဓကအဋ္ဌကထာတို့ဒ္ဒါ၊ ဥကြွိဋ္ဌကကံ- ပြုအပ်ငြားဖြစ်၊ နာနာသံဝါသက ဖြစ်သောဥကြွိတ္ထက အာလဒ္ဓိဂုဟာနိုးနှင့်၊အဓိဋ်တွင်းဒ္ဒါ တယောက်အိပ် ခိုက် တယောက်အိပ်ခြင်းကို ပြုချိန်ိုက်သာ ပါစိတ် အာပတ်ကို။ ပညတ်တော်မူ၍၊ တံးယောက် မအိပ်ခိုက် တယောက်အိပ်ခြင်း ကြောင်း

သော် ဣရိယာပုထ် သုံးပါးတို့ဖြင့် သွားရင်ထိုင်နေခြင်း၊ အာဓိးတွင်း မဟုတ်ခြာ နှိုက်ကား။ ဣရိယာပုထ် လေးပါးတို့ဖြင့်။ ထိုဥက္ခိုတ္တုက အာလမ္ဗဏနှင့်။သွားရင်အိပ်နေခြာ၊ ဒုက္ခဋ္ဌကိုမှ– ပဉ္စတ်တော်မဟုတ်သော်လည်း။နာနာသံဝါသက မဟုတ်သော အနုက္ခိုတ္တုက အာလမ္ဗဏနှင့်-အာတ္မတက္ခ-တာဒ္ဆသောအိပ် စသည်နှိုက်၊ ဆွမ်းစဉ်- ပရိတ်ရွတ်ပြုခြင်း ရွာဘွင်းသို့ဝင်ခြင်း, အာသဘရွာသွားခြင်း, နေထိုင်ခြင်း, စသည်မျှနှိုက် ဒုက္ခဋ္ဌအာပတ်ကို ပြောဆို ပညတ် ထင်ရှတ် စွဲယူခြင်းသည်။ဖြောင့်ဖြောင်ကြီးဆန့်ကျင်သည်။ ။

ယင်းသို့ ပြုပြီး ပြုလတ္တံသော၊ ဒုစ-အလယ် အာဆုံး သုံးပေါ်သော အာဂုံယုတ္တိတို့ကြောင့်။ ပထမပါရာဇိက ဒုသံဝါသဘွင့် ဝိမတိဒ နောဒနိဋ္ဌိကာနှိုက်၊ ။(၃၀) ဇကတောဝန္ဒန - ဘုဥ္ဇန ဂါမပဝေသန ဝတ္တ။ပဠိဝဟ္ဟ ကရဏ ဥဂ္ဂဟာပရိပုစ္ဆာ သဏ္ဌာယ ကရဏာဒိ သာမဉ္စိ ကိရိယာဝသေန ဘဂဝတာ. ပညတ္တ သိက္ခာပဒ သိက္ခာနံ သမသိက္ခတာနာမ၊တဒ္ဓလမ္ဗိဟောဝသမံ သိက္ခိတဗ္ဗံ။နအာလမ္ဗိဟိတိဒသေတု ပညတ္တံ ပန သိက္ခာပဒံ။ပသမသိက္ခာတာနာမာတ်ဝုဆို။ ။ဟုမိန့်ရာဝယ်၊ ဇကောတာဝန္ဒန ဘုဥ္ဇန ဂါမပဝေသန သဏ္ဌာယကရဏာ ဟူသောစကားကို တပေါင်းတည်း ဂ်ိုဒိုးခြင်း စားခြင်း ရွာတွင်းသို့ ဝင်ခြင်း တပေါင်းတည်း သရေ့ဏ်ာယ်ခြင်းမျှသည် သမသိက္ခာတာမည်၏။ ဟူသောအနက်။ ။ထိုသမသိက္ခာတာကို၊ အာလမ္ဗိပေါန်းတို့နှင့်။အတူတက္ခ မပြုကောင်း ဟူသော အနက်ကို ဥည်၍၊ မိန့်ဆိုသည်ဟု သာမညမယူအင်၊အကယ်၍ယူငြားအံ့၊ ။တပေါင်းတည်း ဂ်ိုဒိုးခြင်း တပေါင်းတည်းစားခြင်း။ ။တပေါင်းတည်း ရွာတွင်းသို့ ဝင်ခြင်း တပေါင်းတည်း သရေ့ဏ်ာယ်ခြင်းသည်၊ ဘုရား ပညတ် အပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို ကျူးခြင်းဖြစ်ရာ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ ဧတံ ရုပ်ပွား ဆရာသမား စသည်ကို။ တပေါင်းတည်း အာတ္မတက္ခဂ်ိုဒိုးရာ၏။ တစုံတရာ ခဲမှယ် ဘောဇဉ်ကို တက္ခ စားရာ၏။ တက္ခရွာတွင်းသို့ ဝင်ရာ၏၊ တက္ခသရေ့ဏ်ာယ်ရာ၏။ ။စသည်ဖြင့်၊ ဇကောတာသန္ဒါ၏အာနက်နှင့်တက္ခ ပညတ်အပ်သော အနုညာတ သိက္ခာပုဒ် ဖြစ်စေ ပဋိက္ခိတ္တအသိက္ခာပုဒ်ဖြစ်စေ ဂ်ိုရာ၏၊ ထိုသို့ပညတ် အပ်သော သိက္ခာပုဒ်သည် ပါဠိ–အဋ္ဌကထာဘို့နှိုက် မလာမဂ်ိုးသာကြောင့်။ ပညတ္တ

သိက္ခာပဒသိက္ခာနဲ့ သမထသိက္ခာတရားနဲ့မ ဟုတ်သာမိမိကား။ ဥည်ဥ့်ပ
နဲသိက္ခာပဒ၊ သင်္ကေတိပိဝိ လင်္ဂဟိပုဂ္ဂလော်သမ၊သိက္ခာတ္ထ ဘာဝတော
သမထသိက္ခာတ်ာဒနာမ။ ဟုတ်သော၊ သံဃဏ္ဍီတို့ အနုက်ထား စကား၊
တို့နှင့်ပင် ဆန့်ကျင်၏။

ထိုကြောင့်။ ဤဝိမတိဋီကာစကျတွင်။ ပညတ်တသိက္ခာပဒသိက္ခာနဲ့
ဖြင့်။သမထသိက္ခာတာ နှိုက်။သိက္ခာအာရုံကို ဟုတ်ပြ၊သည်၊ ။သာဓကိ
ကရိယာ ဝတ်သနဲ့ ဖြင့်၊ သမဏ်၏ အင်္ဂ ကေတော အနုက်ဖြစ်ံုကို ပြ
သည်။ ။ကေတောဝန်နဲ့ စသည်ဖြင့်။ သမဏ်ို ကရိယာသဘောကို
သာပြသည်၊ ။တက္ကာရိုးခြင်း စသည်ကို။ ဘုရားပညတ်အပ်သော
သိက္ခာပုဒ်ကို—ကျင့်ခြင်းဟူ၍ မပြ၊ ။စင်စစ်ကား။ သိက္ခာပုဒ်
တော်ာရိတ်ိုင်းာိုးခြင်း စားခြင်း စသည်သာလျှင်။ ဘုရားပညတ်အပ်
သောသိက္ခာပုဒ်ကို—ကျင့်ခြင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ ကျင့်ရာနှိုက်။ ရဟန်းအ
များကျင့်ကြလျှင်။ ကေတောဝန်နဲ့ ကေတောဟူ့နဲ့ စသည်ဖြင့်၏ဟု
ပြသည်။ ။ယင်းသို့—အာဒ၊ တက္ကဖြစ်၍ ကျင့်အပ်သည်ကို ကျင့်
ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဝန်နဲ့ စသော သမထသိက္ခာတာကို။ အလင်္ကာရဟာ၊း
တို့ကိုခြင်းမြောက်အောင်းပေး ပြုလိုသောစိတ်။ ။အပင်း အသင်းပြုလို
သောအပေက္ခစိတ်ဖြင့်။အလင်္ကာ ရဟန်းတ်ာနှင့် ပြုကျင့်မှု မဒ္ဓာင် ဒုက္ကဋ်
အာပတ်သင့်၏၊ ထိုစိတ်မပါမူ အာပတ်မသင့်ဟု ပြသည်၊ ဟူ၍ဆိုလို
အပ်၏၊

ထိုကြောင့်၊ ရူပိယသိက္ခာပုဒ်ဝတ္ထုသကဏ်နှိုက်၊အလင်္ကာကို တ
ရားဟောတို်က်တွန်း၍၊ မြေကျောသနသိက္ခာပုဒ်ကိုကျင့်သောအရာ အ
လင်္ကာပဋ္ဌာအာခန်းဝယ်၊ ။ကဝလ် ပဋ္ဌာတ္ထိုတုကာမတာဃ ဒေါကာ
တ္ နဝဋ္ဌတိ၊ ဓမ္မသဝနဲ သာသနဲသ သောတုနဲ့ စ အနုဋ္ဌာတွဲ့ယ
ဝဋ္ဌတိတိ ဝေဒတ္ထဲ့၊ ။ဟူ၍ဖြင်း၊

ဂုဏ်ဝိမတိနှိုက်၊ (၃၁) ယံပန အာလင်္ကာသတိ အနုပေက္ခိတ္ထာ
တန်္ဆနိယာဒိ နဋ္ဌာကမ်ာ၀ါ ပရိ၀ါသာဒိ ဥပကာရကမ်ာ၀ါ ဥဋ္ဌာပရိ
ပုဏ္ဏာဒါနာဒိ၀ါ ကရိယျတိ။တံ်းမ်ာ ဇေ၀ နောပရိဘောဂေါ၊ ဇေံအန
ရူပါနဲ့ ကးတ္ ဝဋ္ဌတိ အာဝိသဒ်ါနဲ့ ဝိယအာပတ္တိနဲ့ထို။ ။ပိန်း၏၊

ဤဂုဏ်ကာနှိုက်။အလင်္ကာသတံ အနုပေက္ခိတ္ထာ ဥဋ္ဌာပရိပုဏ္ဏာ ဒါ
နာဒိ၀ါကရိယျတိ၊တံ်ခမ်ာဇေ၀နော ပရိဘောဂေါ၊ ဇေံအန္ရူပါနဲ့ ကဲ့

တုံဝဋ္ဋတိ၊အာမိသဒါနံဝိယအာပတ္တိနတ္ထိ။ ၊ဟူသောပဒြင့်အလဒ္ဓံ ရပဟာနံနှင့်တကွသော-ပရိသတ်၌၊အလဒ္ဓံအား မင်္ဂလာကွက်မူ၍၊ စာပေချုပ်ခြင်းသည်- အပြစ်မရှိကြောင်းကိုပြ၏။ ၊ဤနိုက် အနုပေက္ခိတွာအရကို။ ဤဂုဏ်ကာ ရှေးဦး ၁၀ကျနိုက်၊ ငဏာဂုရောဒိဝေါနံ ၊အလဒ္ဓံနော အပေက္ခိတွာကို ရှု၍အနက်အဓိပ္ပါယ်ယူအပ်၏။

တနည်းကား။ ယခင်ဝိမတိဂုဏ်ကာ ၁၀ကျနိုက်။ ကောတော ပုဒ်ကို ဝဋ္ဋနံ-စသည်နိုက်မစပ်ဘဲ၊ဘဂဝတာ ဧညတ္တာ သိက္ခာပဒ သိက္ခနံဒ္ဒ စပ်ပြီးလျှင်။ဝဋ္ဋနံ ဘုဥ္ဇနံ စသည်ကိုလည်း ဝဋ္ဋနံသိက္ခာပုဒ်ဘုဥ္ဇနံဘိက္ခာပုဒ် ဂါမပေဝေသနံ သိက္ခာပုဒ် ဂဏ္ဍုပဓိဝဿကရဏာသိ ဒွာပုဒ် ဥဂ္ဂဟာပရိပုစ္ဆာ သိက္ခာပုဒ် သဏ္ဌာယကဓုရာဒိသိက္ခာပုဒ် ကိုယူ၍။ ထိုဝဋ္ဋနံ၊ပ၊ သဏ္ဌာယကရဏာဒိသိက္ခာပုဒ်ကိုသာမဂ္ဂိကိရိယာပုဒ်နိုက်။ ကံကိရိယာစပ်၍၊အာညိအာညတ် တဇ် ငါးတည်း ပြုခြင်း သာမဂ္ဂိကိရိယာဟူသည်ကိုလည်း။ရှေးနည်းနိုက် ပြခဲ့ပြီးသည် အတိုင်း။ ချီးမြှောက်အားပေးပြုလိုသောစိတ်နှင့် အံ့ချင်းချင်း အပင်းအသင်းပြု၍၊ ဂိုဒိုးခြင်းစသည်ကို။ယူလျှင်လည်းသင့်ဖြတ်၏။

ဤကားဝဓုပါးသေးပါဠိအဋ္ဌကထာရှင်ကြီးတို့နှင့်ညီညွတ်စေခြင်းငှါဝိမတိဋီကာအလိုကိုပြဆိုသောစကားတည်း။

တနည်းကား။ ၊(၃၂)ဥဒ္ဒိဋ္ဌပုနသိက္ခာပဒ် သဒ္ဒေဟိပိလဒ္ဓံပုဂ္ဂလေဟိသမံ သိက္ခိတဗ္ဗာဝတောသမသိက္ခာတာနာမ ဟူသောအနက်ထာန်ကား၊သိက္ခာပုဒ်ကို ကျင့်ခြင်း သိက္ခနဟူသည်ကား။ ။ (၃၃) သိက္ခိတဗ္ဗာဝတောဘိ အနတိက္ကမနဝသေန ဥဂ္ဂဟာပရိပုစ္ဆာဒိဝသေနစ သိက္ခိတဗ္ဗာဝတော။ ၊သာဓုဇ္ဈဒ္ဓိကာ။ ။(၃၄) တဇ္ဇအနတိက္ကမနဝသေနဥ ဟာ ပရိပုစ္ဆာဒိဝသေနစ လဒ္ဓိပုဂ္ဂလေဟိသမံ ၁၀ကတောသိက္ခိတဗ္ဗာ။သိက္ခာသမ သိက္ခာတိသိက္ခာပဒါနိ ဝုစ္စာနိ၊ ဝိမတိဒ္ဓိကာတို့နှင့်အညီ၊အာနုက်ဖြစ်သော သီလဟုဆိုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို မလွန်ကျူးခြင်း၏၊ အစွမ်းဖြင့်။ဖြည့်ကျင့်ခြင်း၊ ပါဠိဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို သင်ယူ ချိုံ့ သရဇ္ဈာယ်ခြင်း။ နှစ်လုံးသွင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ကျင့်ခြင်း နှစ်ပါးရှိသည်တွင်၊ သင်ယူပို့ချ မေးမြန်းခြင်း ဥဂ္ဂဟာပရိပုစ္ဆာ၏ အစွမ်းဖြင့်ကျင့်ကုန်၏၊ ၁အာက်ကပြခဲ့ပြီးသော။ပါဠိဖြစ်သောသိက္ခာပုဒ်ကိုသာလော-ဓမ္မသံဘောဂဖြစ်၍။ အလဒ္ဓံတို့နှင့်တကွ မကျင့်အပ်။

ခမျာနဲ့ဂုဟာ-စသည်ကိုကြဉ်၍ ကျင့်မူ။ချပို. သင်ယူမှု။ဒုက္ကဉ်သင့်၏။ ။
ဤဥဂုဟာ။သည်ဖြင့်။ ကျင့်ခြင်းကိုသာ ။ည်၍။ ပညာ့ကံ။ပ။ သမ
သိက္ခာတာနာမ-ကု။ အာဠကသာဆရာမိန့်အပ်သည်။ ကြွင်းသောကျင့်
ခြင်းကိုရှည်၍၊ မိန့်ဆိုသည်ဟု- မယူအပ်။ အကယ်၍ ယူချေသော်
သဃီကပစ္စည်းကို၊ဝေဂန်သောရဟန်းသည်၊ထင်ရှစဉ် ဝါဒဉ် ချောက်
၍၊ခဲယူလာသောအလွန်ရဟန်းအား။ သံဃီ.ကပစ္စည်းကို။ ပေးဝေချ၌၊
ပိဏ္ဍပစ္စည်းကို ပေးသော ဘရာမဟုတ်၊ အလွန်ငိုင်ဆိုင်သောပစ္စည်းကို
ပေးဝေသောကြောင့်၊ အာဓိသသံ်ဘာဂမှ လွတ်သေ်လည်း။ သမ္မသိ
ဘူးတန ဘာ.ဇေတုံ စသော သိက္ခာပုဒ်ကို။ အလွန်ငိုနှင့် အတူကျင့်
ခြင်းကြောင့်၊ အာပတ်သင့်သည်ဖြစ်ခဲ့ရာ၏ အလွန်ငိုကို မဝေးမဝေ
နေ့ပြန်လျှင်လည်း။ဘယ္သာဒေယျ ပါရာဇိကဖြစ်ခဲ့ရာ၏။

ထိုစကားမှန်၏။ ။(၃၅) မဟာပစ္စရိယံပန ဒုသိလော သံဃံ
တောဉဒ္ဒေသဘတ္တာဒိနိ လဘိတွာ သံဃသေဝ ဒေတိ။ ဇတော်နိယ
ထာဒါနမေဝ ဂဟိတဘ္တာဝင်္ဂနဲ့ိတိဝုတ္တံ။ ။ရူပိယသိက္ခာပုဒ်အာ
ဠကထာ စသည်တို့နှိုက်။အလွန်ငိုရဟန်းကိုပင် သော်လည်း၊ ဥဒ္ဒေသ
ဘတ် စသော သံဃိကလာဘ်ကို ပေးဝေခဲ့ကြောင်း၊ ထိုအလွန်ငို
ဟန်းက--မိမိရပြိုးသော ဥဒ္ဒေသဘာဂ်ကို စားရေးတံအတိုင်း သံဃာ
ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပြန်၍လှူလျှင်။ ခံယူ အပ်ကြောင်းကို။ ဘွင့်ပြ
ထွက်ဂါသည်။ ။ထိုကြောင့် အာဠကတက္ကနထိုင်လျက်အလွန်ငိုရဟန်း
အားလည်း ထိုက်သက်သော သဃီကစသော ပစ္စည်း ပေးဝေသော
သိက္ခာပုဒ်ကိုကျင့်အပ်သည်သာဖြစ်၏။ ။

. ဤအထူ။ ပရိဝတ် မာနတ် ကျင့်သောရဟန်းတို့သည်။ အလွန်ငို
ဟန်းကိုတွေ့မြင်ရာ။ ။ ၃၆)အာဂန္တုကသဒ အာဠကတွေ့ စ
သောသိက္ခာပုဒ်ကို။ ကျင့်သောအား၊ဖြင့်၊ ပရိဝတ်—မာနတ်ကြားခြင်းစ
သည်ကို မပြု အပ်ပြုလျှင် အလွန်ငိုနှင့် သမသိက္ခာတာဟု ဆိုအပ်
သောသံ်ဝါသကို ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဉ်အာပတ်သင့်သည်ဖြစ်ရာ
၏။ ပရိဝတ် မာနတ်မကြားလျှင်လည်း။ ပဋိဘောဒ ဒုက္ကဉ်နှင့်တကွ
ရတ်ခြောဒဖြစ်၏။ ။ထိုပကားမှန်စွာနာနာသံ်ဝါသကဖြစ်သောဥက္ခိတ္တ
ကရဟန်း ဥက္ခိတ္တာနုဝတ်ကာ ရဟန်းတို့ကိုသာ ပရိဝတ် မာနတ်မ

ကြားအပ်။မကြားခြင်းကြောင့်။ ဤဆိုခဲ့သမျှကိုဟု ပါရိဝါသိက ခန္ဓက အဋ္ဌကထာလာသည်။

ထိုကြောင့်။နာနာသံဝါသက မဟုတ်သော။အာလမ္ဗဏအာဂန္တုက ဂုဟာနိုးနှင့်လည်း၊ ပရိဝတ်မာနတ် ကျင့်သောဒုဟာနိုးတို့ပရိဝတ်မာနတ် ကြားခြင်းစသော၊သမသိက္ခာတာသိက္ခာပုဒ်ကို၊အာဘဂတကွ ကျင့်အပ်သည်သာဖြစ်၏။

ထိုကြောင့်၊ အာနက်ဖြစ်သော သီလသိက္ခာပုဒ်ကို၊ ဖြည့်ကျင့်ခြင်းကို ဂုဏ်၍မဆို၊ပါဠိဝိသိက္ခာပုဒ်ကို,ဥဂ္ဂဟ-ပရိပုစ္ဆာစသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ကျင့်ခြင်းကိုသာ ဂုဏ်၍ယင်းစကားကို၊ အဋ္ဌကထာမိန့်ဆိုသည်ဟု သိအပ်၏။ ။ဤနည်းလည်းအဋ္ဌကထာနှိုက်နှအာလဒ္ဓိဟိဟု၊ဗျတ်ရိတ်မပါသည်ကို ထည့်သွင်း၍ ဘွင့်သော ဝိမတိဒ္ဓိကာဆို တစ်တ်လိုက်၍ ကြံသောနည်းတည်း၊

တနည်းကား၊ ။ဘုရားပညတ်အပ်သောသိက္ခာပုဒ် တည်းဟူသော သမ သိက္ခာတာကို၊အလုံးစုံသော အာလဒ္ဓိ ဂုဟာနိုးတို့နှင့်သာ တကွ ကျင့်အပ်၏၊ အာလဒ္ဓိဂုဟာနိုး တို့နှင့် တကွမကျင့် အပ်ဟု ဗျတိရိတ်နှင့် တကွ တိုက်ရိုက်မပြော်သည် ဟုကြောင်း ဗျတိရိတ်မပါသည်ကို ထည့်လိုလျှင်၊ အထောက် အထားတပါးရှိ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်သင့်မြတ်မှ ထည့်ရာသောကျမ်းဂန် ထုံးစံရှိသည် တကြောင်း၊ ထိုသမသိက္ခာတာဟု ဆိုဆပ်သော သံဝါသသည်။ပါရာဇိက ကျသောဂုဟာနိုးနှင့် မရှိကြောင်းကိုသာ ဤပါဠိအဋ္ဌကထာနှိုက်၊တိုက်ရိုက်ဇကန္တ ပြသည်တကြောင်းဖြစ်၍။ပါရာဇိကမကျသောအာလဒ္ဓိဂုဟာနိုးကိုရည်၍၊ နအာလဒ္ဓိဟိ-ဟု၊ဗျတိရိတ် မထည့်မလွန်ဘဲ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ကောင်းစွာ မကျင့်ခြင်း လွန်ကြောင်းကျော်နင်းခြင်း ရှိ၍ အာလဒ္ဓိဂုဟာနိုးဟု ဆိုအပ်ရကား။ သိက္ခာပုဒ်ကို ကျင့်သည်ကိုဆိုသောအာနှိုက်။အာလဒ္ဓိဂုဟာနိုးနှင့်မဆိုင်သောကြောင့်သာ၊ပညတ်ခံ ပန သိက္ခာပဒသမ္ဗန္ဓတိဝိ အာလဒ္ဓိပုဂ္ဂလေဟိ။ သမံသိက္ခိတာမ္ဗတာဝေတာ-အဋ္ဌကထာဆရာပြဆိုသည်၊ အံလဒ္ဓိဂုဟာနိုးတို့နှင့် အာဘဂတကွ သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျင့်အပ် မကျင့်အပ်ကို ပြလိုလျှင်၊ဆိုသောစကားအလျှင်းပင်မဟုတ်ဟု သိရ၏။

ဤနောက်နည်းကို၊ ။ပထမသိဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်၊ ။တိက္ချုတိဟိဒ္ဓိမဿဝစနိယော နှိုက်။ ဂုဟာနိုးသာမည်ယူသင့်လျက်၊ တိက္ချုတိဟိကို

အညေဟိလဒ္ဓိဟိတိက္ခူဟိ-ဟု အဒ္ဓိကထာ ဝိသေသကွင်သည်ကိုဂုဏ်း ဂုဏ်းအာဘွင့်တေရကဏ်ဒိုက်၊ လဒ္ဓိကိုသတိတို့ ဝစနတောအာ ပတ္တိဘေးယန အာရောစနံ- လဒ္ဓိနံယေ ပ ဘာရေတိအာဟ လဒ္ဓိဟိ ဘိက္ခူဟိတိ၊ အလဒ္ဓိသပိ အနာရောစေန္တသ အာပတ္တိယေစ၊ ယေ ပသန္နိယေသုဏာ့ဒိတိပစနတော။ ။မိန့်သည်ကိုဂုဏ်းနည်းဖြိုရှိယုံ ကြည်လေးဖြတ်မှတ်ယူအာဝ်ဇ်။ ။

ဤဂဲ့သို့သောစကားမျိုးကား၊ အနုဂူပအားဖြင့်၊ အဒ္ဓသထာဆရာ မြတ်မိန့်ဆိုအပ်သော စကားမျိုးတည်း။ ဇာတိဂိတ်ကန့်လို အာပြစ်ပြလို ၍၊ မိန့်ဆိုအပ်သောစကားမဟုတ် ဟု၊ အခြားနေရာမှာနှိုက်၊ ဦးကာဆ ရာမြတ်တို့၊ ဘွင့်ကျ၏။ ။

ထိုကြောင့် ပစ္စည်းဝေဘန်ခြင်း တတ်ကြွေးခြင်းစသော သိက္ခာပုဒ် ပေါင်းဟုဆိုအပ်သော သမယသိက္ခာတာ ဟူသမျှကို၊ ပါရာဇိက မကျသောအလဒ္ဓိရဟန်းတို့နှင့် အာတ္ဂတက္ခ ကျွင်အပ် မကျင့်အပ်ကို၊ ဤနေရာ ပါဠိ အဒ္ဓကထာ ဝါဒနဖြင့် မသိအပ် မဆုံးဖြတ်အပ်၊ တပါးသော သံဘောဂ သံဝါသပဂ္ဂိုဟာ။ ဟဇ္ဇကမ္မကာရပန စသည်ကို ဖြ သောပါဠိ အဒ္ဓကထာ ဋိကာဝါကျ တို့ဖြင့်သာ သိအပ်ဆုံးဖြတ်အပ် ၏ ထိုမှတပါးဂါကျတို့ရှိ မပယ်သမျှအပ်၏၊ ပယ်မူ မအပ်ဟူလိုသည်။

ထိုးကြောင့်းအရာဘပါးတို့နှင့် မဆထ က်ခစာ့ဂျီးနှံရာဒိခတိဒိုးကာ တာပါးအကဲ့သဲ့
အစွဲအမှီပြု၍၊ ကြိစိရုံမှာ။ ကွဲပြားပြီးနုံး ယူဘပုံဂါဘခြင်းနှတ်သားခြေပြာဆင်ခြင်းကို
အချင်း။ ခပ်သိခ်းမျိုးအပ်ဟု ပညာရှိသူမြ ဘိဝိနည်းဘက်တို့သဲတို
ကြင်ကြင် ထားအစ်သောအရာဌာနတခုဖြစ်သည်။ ။

ယခင်ဝိမတိဋီကာနှိုက်၊ ယခင်ဆိုခဲ့ပြီးသော ဓာနက်အဓိပ္ပါယ်ဖြစ် တန်စေ။ ။(၃၇) တဆွဲဘယံယံဒုမက်၊နံ ဥပထမ္ဘာယ ကောသလာနံအာ ဟ့ါသုဝိဟာရာယ သဒ္ဓမ္မပရိဟာနာဒိ အတ္ထာယ ပေဟာတိ၊ တံသင့်ဖွယ်ပ ရိဘောဂေါဝါဟောတု အုပရိဘောဂေါပါ ကာတုံ နုဝဋ္ဋတိ၊ ဇေဝံ က ရောန္တာ သာသနံ အာနုရဓာပေနှိ၊ အာပတ္တိပြ အာပဇ္ဇန္တိ။ ။ဟူသော ရှုပိယသိက္ခာပုဒ် ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာဌ်။ သဓွေဘာဂ ဟုတ်သည်ဖြစ် စေ။ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ။ အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ဘို့အား ထောက်ပံ့ခြင်းငှါ ဖြစ်သောအမှုဟူသမျှကို မပြုအပ်ဟု မိန့်ဆိုရာဝယ် အာဘယ်ထိုသော အနုက်အဓိပ္ပါယ်ကို ယူအပ်မည်နည်း ဟူငြားအံ့ အလဒ္ဓိတို့ကို အာ ပင်းအာသင်းပြုလို ထောက်ပံ့လိုသော အပေကွစိတ်ဖြင့် ပြုသောအမှု

ကိုသံ ရည်၍ဆိုသည်ဟု။ ပြအပ်ပြီးသော အာဝုံ ယုတ္တိတို့နှင့်၊ အညီသာ မှတ်ယူအပ်၏။

တနည်းကား၊ ဓမ္မပရိဘောဂ ငါး၊ ပိဓိအလိမ္မားပြင့်၊ ဇကကမ္မစသည်နှင့်တကွ ပရိယတ်သင်ယူခဲ့းကို ဘွင့်ပြီးလျှင်။ ကေစိဆရာတို့ကား၊ ကျင်းဂန်သင်ယူခြင်းခြင်းကိုသာ ဓမ္မပရိဘောဂဟုဆိုကြောင်းကို။ ကေစိပနကောဋိယံဌိတောဂန္ဓောတိ ဝုတ္တာဝုတ္တာ ဂန္ဓပရိယာပုဏာန မေဝဓမ္မပရိဘောဂါ။ နဇကကမ္မာဒိ ဟုဝင်နှံခဲ့သည်နှင့်အညီ၊ ဇကကမ္မစသည်ဖြင့်၊ ပြခဲ့ပြီးသည်ကိုသာ ယူ၍ တံသဒ္ဒပိပရိဘောဂါဝါဟာတ္ဝ အာပရိဘောဂါဝါ ဟူသောရကာကို။ ဝိမတိဋီကာဆရာဖြတ်မိန့်အပ်သည်၊ မိမိပြခဲ့ပြီးသည်မတပါး၊ ဂိဂိသမ္မာအမှားကိုယူ၍ မိန့်ဆိုသည်မကုတ်ဟု သိရာ၏။

ဤနောက်နည်းအလိုအား ဖြင့်၊ ပရိဘောဂါဝါ။ ဇကကမ္မ စသည်သည် ငါရှိကာဆိုဘိုင်း ပရိဘောဂ မည်သည်မူလည်း၊ ဟုတ္၊ ဖြစ်စေ အပရိဘောဂါဝါ။ ပရိဘောဂမမည်သည်မူလည်း၊ ဟုတ္၊ ဖြစ်စေ၊ တံသဒ္ဒပို။ ဆိုအာလုံးရုံသော ဂန္ဓပရိယာပုဏာန ဇက ကမ္မ စသည်ကိုသည်း၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နဝန္တိ၊ မအပ်၊ ။ဤသို့ အနက်ပေးအပ်၏။

ဒုမက်္ခံ ပုဂ္ဂလံ နိဂ္ဂဟာဃ။ ၊ဒုမက်္ခံ၊ သီလမချစ် အာကျင့်ညစ်ကုန်သော၊ ပုဂ္ဂလာနံ။ အာလင်္ဂိပုဂ္ဂိလ်တို့ကို၊ နိဂ္ဂဟာယ၊ မလွန်မယုတ်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သုတ်သင်ပယ်ရှင်း နှိမ်နင်းခြင်းငှါ။ သိက္ခာပုဒ်။ ကျင့်အပ်ကျင့်ရာ၊ သိက္ခာပုဒ်ခန္ဓာတို့ကို၊ ပညာပေသား မိ။ ငါဘုရားပညတ်တော်မူ၏။ ။ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသောကြောင့်။ အာလင်္ဂိရုဟန်းတို့ကို အားပေးချီးမြှောက် အပင်း အာသင်း ပြုမိရာသော၊ ဒုမ္မာများကို။ အဆူးအားဖြင့်။ နှလုံးထား အပ် ရှောင်ကြဉ်အပ်သည်။ ။ထိုထက်ပင်လျှင်၊ သဃီဘေတို့ကို ငြင်းခဲ့ကွဲပြား ခဲ့က်ရန်ဖြစ်ပွားမည်ကိုငင်း၊ သဃ်းတား သဃ်ရုဒ်ဖြစ်မည်ကိုငင်း၊ အလွန်အကျူး အာထူးနှလုံးထား အပ်ရှောင်ကြဉ်အပ်သည်၊

ထိုးကြောင့်၊ သံဃာဒိသိသ်စသော အာပတ်ကို ရုဟန်းတဦး လွန်ကျူးပြုကျင့်မှန်း အာတပ်အကြပ်သိလျက်။ မပြောမကြား၊ ဖုံးထားခြင်းကြောင့်၊ ပါစိတ်ဒုက္ကဋ်သင့်သော အရာ၌။ ကလဟ ဝိဝါဒ သံဃဘေဒ

သံဃဲရောဇိဖြစ်မည်ကဲ့စိုးရိမ်ခြင်း။ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါအလိုမရှိသဖြင့်ဝင်း၊မိမိအမှုဖြင့်ထင်ရှားလတံ့ ဟု။ နှလုံးထားသဖြင့်ဝင်း၊ မပြောမကြားပေါင်းသင်းနေထိုင်သော်လည်း၊ အာပတ်မသင့်ကြောင်းကို။ ဒုန္ဒုလ္လပဉ္ဆာနှ သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်ပါဠိတော်၌။ (၃၈) အနာပတ္တိသံဃသဿဘဏ္ဍနံဝါ ကလဟော၀ါ ဝိဂ္ဂဟော၀ါ ဝိ၀ါဒေါ၀ါ ဘဝိဿတီတိ နာရောစေတိ။သံဃဘေဒေါ၀ါ သံဃရာဇိ၀ါ ဘဝိဿတီဆိ နာရောစေတိ၊ အယံကဿဧော ဟရိသော၊ဧိ၀ိတန္တံရုယံ၀ါ ဧြဟူစရိယန္တံ-၂ ယံ၀ါ ကရိဿတီတိ နာရောစေတိ၊ အညေ ပဋိရူပေဘိက္ခူ။ အပသာဒေနှာနှာရောစေတိ၊ နဆာဒေတုကာမော နှာရောစေတိ၊ ပညတ်ယဿတ သကေန ကမ္မေနှာတိ နာရောစေတိ။ ဟုဟောတော်မူသည်။

၌အထူးတိကား၊နှိမ တဦး ပါရာဇိက ကျသည်ကိုကောနှသိလျက်၊ မဇ်ပြောမကြားဖုံးထားလျှင်၊ထို၀ဇ္ဇပဋိဆ္ဆာဒီ ဘိက္ခုနှိမတဦးအားပါရာဇိကကျသည်၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်ကလဟ ဝိ၀ါဒ သံဃဘေဒ သံဃရာဇိ မဖြစ်စေလိုခြင်း စသော အကြောင်းကြောင့် မပြောမကြားနေသော ထိုဘိက္ခုနှိမအား ထိုပါရာဇိကအာပတ်ကြီးပင်မသင့်ကြောင်းကို၊ ဘိက္ခုနှိ၀ိဘင်းပါဠိတော် ၀ဇ္ဇပဋိဆ္ဆာဒိကသိက္ခာပုဒ်နှိုက် ဟောတော်မူသည်။ (ပါဠိတော်မှာ၊ဂှေးပါဠို.တော်အတ္ထိုင်း လိင်မျှထူး၏။)

ယင်းသို့ အပြစ်မရှိသည်နှိုက် အပြစ်ရှိ၏ပဲဟူ၍၊ အပြစ်ရှိသည်နှိုက်လည်းအပြစ်မရှိပဲဟူ၍၊ ရှုမြင်ယူမှတ် စွဲကပ်မှားယွင်း၊ ပြုကျင့်ခြင်းကြောင့်၊အာပါယ်ဆင်းရဲသို့ ကျရောက်ကြောင်းကို။ ဓမ္မပဒပါဠိတော်နှိုက်၊ (၃၉) အာ၀ဇ္ဇေ၀ဇ္ဇဒဿိနော၊၀ဇ္ဇေအာ၀ဇ္ဇဒဿိနော၊မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ၊သတ္တာဂစ္ဆန္တိဒုဂ္ဂတိံ၊ ဟု ဟောတော်မူသည်။ ။ထို့ကြောင့်၊ ၀ဇ္ဇဉ္စ၀ဇ္ဇတောညတ္ဝာ အာပတ္တိဉ္စအာ၀ဇ္ဇတော၊သမာဒိဋ္ဌိသမာဒါနာ။ သတ္တာဂစ္ဆန္တိသုဂ္ဂတိံ၊ ဟူသော ၎င်းပါဠိတော်နှင့်အညီလေးလံပါယ်တဲ့ ဝဋ်ဆင်းရဲနှိုက် တဝဲပတ်ပတ် စွဲကပ်မရှိ သုပတိတုံဘ၀။နိဗ္ဗာန်နှိုက်မြင်ရအောင်။ ကြံဆောင်အားသစ်၊ အပြစ်ရှိသည်ကို၊အပြစ်ရှိအားဖြင့်။ အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း၊ အပြစ်မရှိအားဖြင့် ပိုင်းခြားသိမှတ် ဆုံးဖြတ်ကျင့်ကြံနေထိုင်ကုန်ရာသည်၊ ။

ဤသို့ အပြစ်အဓိဂ္ဂါးစွာနှင့်၊ သံဃော်ဒိဝိနိစ္ဆယကို၊ဝေးရေခြင်း

သည်ဟုသဲအင်းသာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက။ စေခိုင်းတော်မူ
၍။ တပည့်ကြီးဗာ ကျော် ဆရာတော်ဘုရား ရေးသားဆုံးဖြတ်တော်မူ
သော-စတုပုန္နာဒီသမ္ဘုနာန်ကျ်။ အလင်္ကိုပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် တကွ
ဆွမ်းခံ-ဆွမ်းစဉ်- ရှာဝင်ခြင်း- ငရုတ်မေတ္တာ- တကာ တကာမတို့
နာလိုသောကြောင့်၊ အတူတကွ ရွတ်ခြင်းမျိုးသည်။ အာဓိသမံဘောဂ
ကိုလည်း။ မသက်မဝင်အဘဲ ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သင်္ချောဂ ပဋိ
သန္ဓေယ သင်္ဂဟ ဤသုံးပါးဟူသည် အမည်မျှသာကွဲသည်။ သဘော
အားဖြင့် အညီအညွတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ အတူတကွ ကျေးဇူး
ဥပကာရ ပြုခြင်း။ သင်္ကြံဘုံမြောက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်၊ ထိုသို့ ဆွမ်း
ခံ ဆွမ်းစဉ် ရှာဝင်ခြင်းအာစရိသည်တို့ကဲ့ပြုခြင်းတို့သည်၊ ထိုအလင်္ကို
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို သင်္ကြံဘုံမြောက်လို၍ ပြုသည်မဟုတ်၊ တကာ-တကာ
မဟူအား၊ သင်္ကြံချီမြောက်လို၍ ပြုခြင်းမျှသာဖြစ်သည်။ အတူတကွ
ဆွမ်းခံကာမျှဖြင့် အာဓိသမံဘောဂမဖြစ်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဥစ္စာပစ္စည်း
ကိုခံယူမှသာ အာဓိသမံဘောဂဖြစ်သည်။ ပရိဘောဂအတူတကွ ရွတ်
ခါမျှဖြင့်သည်း၊ မမျှသောဘောဂမဖြစ် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို သင်္ကြံဘုံမြောင့်
သောက်ပံ့ခြင်းအာဘို့နှိုက်တည်၍။ ပမုခမာဒနာပြုစဉ်ဌာ တိုက်တွန်း
ခြင်း တရားပေးစဉ်ဌာတို့ကဲ့သွန်းခြင်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပြောဟောခြင်း
စာဝေပို့ခြင်း, မေးခြင်း,ဖြေခြင်း အလို့လို့ဒိဘက်ကို ပျောက်ခြင်း ပြု
ပယ်ကိန်းကိုညှိညှာမှုပိုင်းမခြဲပြုခြင်း။ အစရှိသည်တို့သည်သာ။ ဓမ္မသံ
ဘောဂဖြစ်သည်း

ထိုသို့ ဖြေဆိုအပ်ပြီးသော မြန်မာဘာသာ စကားပြေကို ပြီးစေ
တတ်သောသက်းသ မာဂဓဘာသာပါဠိဘာသး ၊လင်္ကိုနာသဒ္ဒါပရိ
ဘောဂါနာမ လင်္ကိုသာသနာ့ကဲ့ ဂန္ထာဘွာပရိဘောဂေါ။ အလင်္ကိုနာ
သဒ္ဒါနှိုဏ်ဘော်ဝိ ဇေသဝနယော ဟု။ သာဇ္ဇဘိဝန်ဒိုကာ၊ ၊တေသု
ပန ကောဠာသေသု ယံဂဏာပုရဏာဒိ ဝသေနအလင်္ကိုနော နာမေကွိ
တွာ ဥပေါသထာဒံဝါ တေသံသန္တိကာ ဓမ္မဂ္ဂဟဏာ နိဿယဂဟ-
ဏာဒိဝါ ကရိယျာ ဝံခမ္မောဒဝဝရိဘောဂေါစာတိ ဓမ္မပရိဘော
ဂေါတိဝုစ္စတိ၊ ဇေတံဘဆာရုပံပစ္စယံ ဝိနာကာတုံနဝဋ္ဋတိ။ ကရောန္တေသ
အာသင်္ကိုပရိဘောဂေါစ ဟောတိ ဒုက္ကဋဿယံ ပန အာလင်္ကိုတံ အာန
. ပေကွိတွာ တဉ္စနိယာဒိနုဘာကမ္မံဝါ ပရိဝါသံဒိ ဥပကာရကမ္မံဝါ

ဥဂ္ဂဟာပရိပုစ္ဆာ ဒါနာဒိဝါကရိယျတိ။ တံခဏေဝါ။ နောပရိဘောဂေါ။ ဇေတံအနုရူပါနံကာဂဂုံဝန္ဒိတိ။ အာဓိသဒါနံဝိယ အာပတ္တိနတ္ထိ။ ။ဟုဒိမ တိဋီကာ။ ။ဒုံမံပဋိသန္ဓါရံကတွာ ဘိက္ခူနော သင်္ဃာ ပက္ကေဒ္ဓတွာ တာသဘိက္ခူနောကမ္မဒ္ဒါနံကထေတဗ္ဗံ ဓေမ္မာပါရေတဗ္ဗာ ကုက္ကုံဝိ နောဒေတဗ္ဗံ ဥပဋ္ဌာကဿကိယံ ဟာတဗ္ဗံ၊ အတ္တာနံ-ပုဗ္ဗ-ဟရိတွာ ပရိဘောဂဒါတဗ္ဗာ။ ပဒီပေါဝေါ ပဇ္ဇလိတေတဗ္ဗော ဥပဋ္ဌာကဿ ဥပသမ္ပဒါဒေတဗ္ဗာ။ အယံဓမ္မဝိနယသန္နိဝေသော၊ ဟ့ အာယသ္မာ ဒွိလာသည်၊ ။ဟ့ သောအဆုံး အဖြတ်စကားကို ထောပံ့စေ မြစေ အာကျယ်ဝေတနံပေသော ရုဂိကသုသဘွယ်ဖြစ်ခြင်း အကျိုးလည်း ရှိသတည်း။

ဓိုင်းခုင်းမာရာတော်းဖုံးသားဆုံးဖြတ်အပ်သော
သံဘောဂါဓိဂိန်ဆွယ်သည့်(၁၂၅၂)ခုသတင်းကျွတ်
လပြည့်ကျော်(၁၂)ရက်-ကြာသပတေးနေ့ပြီး၏။

အလင်္ဂီမုဟာန်းနှင့်သံဘောဂစသည်-ဖြစ်မဖြစ်ကံဆုံးဖြတ်
ပြဆိုချသံဘောဂါဒိဝိဓိန်ဆွယ်ဒဉ်ပါးသောပါဠိရုက်ပုံးပါဠိနှင့်
စပ်ဟပ်ကြည့်ရှုလွယ်စေခြင်းငှါကဏန်းမှတ်
အင်္ဂဇိဒ်တိုင်းအာနက်ပြအံ့။

(၁) အာလင်္ဂီနာ၊ အာလင်္ဂီမုဟာန်းနှင့်၊ သဒ္ဒိ၊ တာကွာယာဝ၀၊ ဒုကြင်မျှ လောက်၊ နေစာနာတိ၊ မသိ၊ တာဝ၊ ထုံမျှ၊ လောက် ငဋိတ်၊ သံဘောဂသံဝါသကိုပြုခြင်းငှာအင်္ဂါ၊ ။ရှုပိယဘိက္ခာဝုဒ္ဓ ပါရာဇိကာဏ်အဋ္ဌကထာအာနက်။ ။

(၂) အာဒိတော၊ အာစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အာလဠိနာမ၊ အာလဠိမည်သည်၊ နဂ္ဂိုဿ၊ မဂ္ဂိ၊ တာသဒ္ဒ၊ ထိုကြောင့်၊ ကောစ၊ တရံတယောက်သောမြင် တိုင်၊ မြင်တိုင်းသောပုဟာန်းကို နသက်ဓိတုံ၊ မဟုတ်ပြော၊ မရွံရှာအပ်၊ ။ဤ အာဂန္တုံဝဓိဂုဏ္ဍိအာနက်။ ။

(၃) အာဒိတော၊ ပဋ္ဌာယ၊ အာလဠိနာမ၊ နတ္ထိတိ၊ ဓုဇိနာ၊ ဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ သုယော၀၊ မြင်တိုင်း၊ မြင်တိုင်းသော ပုဟာန်းတို့ဖြစ်သော်လျှင်၊ အာသက်၀ါနိ။

ရှဴ်ရှာခြင်းတို့ကို နကာတဗ္ဗာနိ၊ မပြုံအပ်ကုန်၊ဟူတိ၊ ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ ပြုဏ်၊ ၎ငြားသာရတ္ထဒီပနီအနုက်၊

(၄) **အာဒိတောပဋ္ဌာယအာလင်္ဂိနာမနတ္ထိ**တိဟုမိနာ၊ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌဓိမ္မေသု။မြင်တို့ငြင်းမြင်တို့ငြင်းသောရေဟန်းတို့နှိုက်၊ အာသက်ာနာမ၊ ရှဴ်ရှာခြင်းမည်သည်ကို။နကာတဗ္ဗာ။မပြုအပ်၊ ဒိဋ္ဌသုတာဒိကာရေ၊ ဖြင်ခြင်းကြားခြင်းအစရှိသော အကြောင်းသည်။ သတိဇေ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ ကာတဗ္ဗာ။ ပြုအပ်ဏ်၊ ဟူတိ။ဤသို့၊ ဒဿတိ၊ပြုဏ်၊ ၎ငြင်းဝိမတိဋီကာအနုက်၊

(၅) ဟိယသ္မာ၊**အကြင်ကြောင့်**၊အာဒိတော၊**အစမှ**၊ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ **အာလင်္ဂိနာမ**၊ အလင်္ဂိမည်သည်၊နတ္ထိ။မရှိ၊တာသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ယဒါ။ **အကြင်အခါ၌၊အာသ**။ထိုအလင်္ဂိရေဟန်း၏။ အလင်္ဂိဘာဝံ **အလင်္ဂိ၏အဖြစ်**ကို၊ဇောနာတိ။သိ၏၊တဒါ။ထို**အခါ၌**၊ ဝတ္ထုဇ္ဈော၊ ဆိုဆုံးမအပ်၏၊ တုမ္ဟေ။သင်တို့သည်၊ကာယဒ္ဓါနရေ။ ကာယဒ္ဓါနိုက်ငင်း၊ ဝစီဒ္ဓါရေစ။ ဝစီဒ္ဓါနိုက်ငင်း၊ဝိတိက္ကမ်၊ **လွန်ကျူး**ခြင်းကို၊ ကရောထ၊ပြုကြကုန်ဟိ ဏ်၊တံ၊ထိုလွန်ကျူးခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ **အာဝုဏ်ရုပ်**၊ မလျောက်ပတ်။ ဇေပ်၊ဤသို့၊မာအာကတ္ထ၊မပြုကြကုန်လင့်။ဇ္ဈာတိ။ဤသို့၊ ဝတ္ထုဇ္ဈော၊ဆိုဆုံးမအပ်၏၊**အာနာဒိယိဘ္ဘာ**၊မနာမယူမူ၍။သစေကရောတိ၊ယော၊ **အာကယ်၍**၊ လွန်ကျူးခြင်းကို ပြုသည်သာလျှင်ဖြစ်အံ့၊ တာန၊ ထိုလွန်ကျူးခြင်းကို၊ ပြုသောရေဟန်းနှင့်၊ပဓိဘောဂ်၊ ပေးယူသုံးဆောင်ခြင်းကို၊ ယဒိကရောတိ။**အာကယ်၍** ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ သေ။ ဂိ။ ထိုပြုသောရေဟန်း သည်လည်း။ **အာလင်္ဂိ**ယော၊**အလင်္ဂိ**သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ ။ဂုဏ်အာဠကထာအနုက်၊

(၆) တောနခေါပနသမယေန၊ထိုအခါ၌- ဒွေဘိက္ခူ။။ နှစ်ပါးသော်ရဟန်းတို့သည်၊ကောသမ္ဗီလသူ။ ကောသလ**အာမည်ရှိကုန်**သော၊ ဇနပဒေ၊ဇနပဒ်နိုက်၊တနည်းကား၊ဇနပဒ၊ ဇနပုဒ်ဖြစ်သော။ ကောသလလသူ၊ကောသလမင်းသား**ဘို့၏**၊နေရာတို့၌၊ **အခွါနမဂ္ဂပဋိပန္နာ**။ **အခွန့်ရှည်**သောခရီးသို့သွားကုန်သည်။ဟောန္တိ၊၏ ဒေ၊ကောဘိက္ခု။ ရဟန်းတပါး သည်၊**အာနာစာရံ**။ မကျင့်**အပ်**သော**အကျင့်**ကို၊ ဝါ၊ သိက္ခာပုဒ်**ကိုလွန်**ကျူး၊ခြင်းကို၊ **အဲ့ဝစေတိ**။ ပြုကျင့်၏၊ ဒုတိယောဘိက္ခု။ **အဖော်ရဟန်း** သည်၊တံဘိက္ခုံ၊ ထိုလွန်ကျူး၊ပြုကျင့်သောရေဟန်းကို။ ၊**အာဝုသော**၊ငါ

ရှင်၊ဝေရုပ်။ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။ မာနာကာသိ၊ မပြုလင့်၊ ငြိတဲ့ ဤသို့ ပြုကျင့်ခြင်းသည်။ နကဉ္စုတိ။ ရဟန်းတို့အားမအပ်၊ ဣတိ။ဤသို့၊ ဖြစ်တံ။ဤစကားကို။အဝေါစ။ဆို၏၊ သော ထိုလွန်ကျူး ပြုကျင့်သော ရဟန်းသည်။တာသို့ ထိုဆိုဆုံးမသောအဖေါ်ဟောန်း၌။ ဥပနန္ဒ.ရှင်သျှင်း ဖွဲ့၏။ ၊(ဤဥပနန္ဒိဝဟူသောစကားနောင်ကာလ ရှေ့စေ့ တောင်းရာ။ မပေးနိုင်။ အာင်ပင် ရှိခြင်းကို ပြုသောစကားတို့ဖြင့်။ ထိုလွန်ကျူး ပြုကျင့်သောရဟန်းသည်၊ ကြည့်ရှာင်လိုသော လင့်ဖြစ်လက္ခဏာမရှိသည်၊ ကိုသိရှေ့၏)။ ၊အာထရော၊ထိုအခါ၌။ သောဘိက္ခု(-)ထိုအဖေါ်ရဟန်း သည်၊ငိပါသာယ၊ရှေးသိ၌ခြင်းသည်၊ဝါ ရှောင်ခြင်းသည်။ ပိဋ္ဌ.တာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ဥပနန္ဒ.၊ ရှင်သျှင်းဖွဲ့သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်မေ၊ငါ့အား။ ပရိသာဝန်၊ရှေစေ့ကို။ ဒေဟိ၊ရှေစေ့ ရှင်ပေးပါလော့။ပါဏိယံ၊ရှေ့ကို၊ပိဝိသာမိ၊သောက်ပါအံ့။ ဇာတိ၊ဤသို့ ငြိတဲ့။ဤစကားကို။အဝေါစ၊ ဆို၏၊ ဥပနန္ဒော။ ရှင်သျှင်းဖွဲ့သော၊ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊နာဟံဒါသိ။ မပေး။ သောဘိက္ခု၊ ထိုအဖေါ်ရဟန်းကောင် သည်။ငိပါသာယ၊ ရှေ့တော်ခြင်း၌ကြောင့်။ ကာလမကာသိ၊ သေရာလေ၏၊ ၊ဆုဒ္ဓကခန္ဓကပါဠိတော်အနက်၊

* (ကောသလေသုတိကောသလာနာမဇနပဒေါနောရာဇကုမာရော။ တေသံနိဝါသေဒေးကောဝိဇနပဒေါ ရဉ္ဇိသဒ္ဒေန ကောသလာတိဝုစ္စတိ ၊ ၊ဘီလက္ခဏ်အမွှးသုတ်အပ္ပကထာ၊ ။ဇနပဒေါတိဇနပဒဝေနော၊ ဇနပဒဿဝါ ဣသရော-ရာဇ ကုမာရော ဂေါတ္တ ဝသေနကောသလာ နာမ၊ယဒေါဇကောဇနပဒေါ၊ကထံဗဟုဝစနန္တိ အာဟ ရဉ္ဇိသဒ္ဒေနာတိ၊ အာဂွရေစိန္တွကာဟိဤဒေသသုဒ္ဓါနသုယတ္တောသုဝိယဤဒေသလိင်္ဂဝစနာ နိ ဣဆိတ္တိ အယမေတ္ထရဉ္ဇိသဒ္ဒေအာဇ္ဇာပဝိကုရသုဝိဟာရတိ အနဲ့ သုဝိဟာရတိတ်စ။တဗ္ဘိသေသနေပိ ဇနပဒသဒ္ဒေဟာတိသဒ္ဒေ ဂကဝစန မေဝ။ ၊ရှင်းဒုဝိကာဟောင်းတို့ကိုရှု၍၊ကောသလေသု ဇနပဒေါ-ပါဠို အနက်အဓိပ္ပါယ်မှန်ကိုသိရာ၏၊

ကောသလေသုတိ၊ဟူသည်ကား။ ဇနပဒေါနော။ ဇနပုဒ်ရှိကုန်သော၊ ဝါ။ဇနပုဒ်ကိုအစိုးရကုန်သော၊ရာဇကုမာရာ၊ မင်းသားတို့သည်၊ ကောသလာနာမ။ ကောသလမည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုကောသလမင်းသား တို့၏၊နိဝါသေသေနရာဖြစ်သော။ ဂကောဝိ တခုလည်းဖြစ်သော၊ဇနပ

ဒေါ်။ဇနပုဒ်ကံ၊ ရဟန္တာသံဃာ။ ရဟန္တာသံဃာအား ဖြင့်၊ ဝါ။ ရဟန္တာသန္တာန်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောသလတိုင်္ဂဟ္ဂါ ၊ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏၊ ။ သိလက္ခန်-အာဇီဝဋ္ဌသုတ် အစ္စကာလသုတ်အာနက်။

ဇနပဒိနော တိပေါ့သည်ကား။ ဇနပဒဝင်္ဆာ၊ ဇနပုဒ်ရှိကုန်သော။ ဝါ။ တနည်းကား၊ ဇနပဒဿ ဟိတော၊ ဇနပုဒ်ကံ့၊ အကျိုးငှာ၊ အစိုးမိုးကုန်သော။ ရောဇကုမာရာမင်းသား၏သည်၊ ဂေါ်ကွေသေနဲ၊ အနွယ်၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ကောသလာနာမ၊ ကောသလမည်ကုန်၏ ဇနပဒေါ၊ တရားသော၊ ဇနပဒေါ၊ ဇနပုဒ်သည်၊ ယဒိပေါ်ကိ၊ အကယ်၍ပြုအံ့ကဆဲ၊ အာဘယ်သို့သော အာကြောင်းကြောင့် ဗဟုဝစနံ။ ဗဟုဝုစ်ကို ပုန်း။ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဤတိုစေဒနာဘာဝတော။ ဤသို့-စေဒနာဘွယ်ရှိသောကြောင့်၊ ရဟန္တာသန္တာန် နာတိ။ ဟူ၍၊ အာဟာ။ ဆို၏ တဝ်မူ၏၊ ဟိသဒ္ဒံ။ မှန်၏ အာဇ္ဇဝေစိန္တကာ။ အကျွေရောက်-ကြံကုန်-သိကုန်သော သူ၊ ခါဟုတ်ရာတို့သည်၊ ဤဒိဋ္ဌသုတ။ ဤယို့။ သဘောရှိကုန်သော ဌာနနဟုတ်ရင်းပေါ်အာရုဠှနတ်ဂန္ဓိက်။ ယုပ္ပတ္တသုဝိယ၊ တိုင်နှင့်ယှဉ်သော မှုးစွမ်းသော လူတို့၌ကဲ့သို့၊ ဤဒိဋ္ဌသလိုက်ဝစနာနိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော-ုလိုင်ဗဟုပုဂ်။ သဒ္ဒါတို့ကုန်။ ဤဆိုအံ့ အာလိုရှိကုန်၏။ (ဤတွင်-ဒဓျာ့ုိကာပေန်ကိ၊ ယုဇ္ဇတိသ-ဟု၊ ဇကဝုစ်နှင့် ရှိ၏၊ ဇဟုဖွဒိဒ ဟု။ ်မှု-ဒုဂ်ဒုဂ်ဒုင်္ဂလ်-ဝင်ဂ္ဂဒ်၏။)

အယံ။ ဤသို့ တရားသည်ဖြစ်လျက်၊ များသော တိုင်းနေသူတို့၏ အစွမ်းဖြင့်-ဗဟုဝုစ်ဆိုခြင်းသည်ထွေ၊ ဤကောသလသူ- ဟူသောဂုဏ်နှိုက်။ ရဋ္ဌိ၊ ရဋ္ဌိမည်း၏။ ။ ညတ္ထ ဝါ၊ တပါးသောအရာနှိုက်လည်း၊ ကုရုသု။ ကုရုတိုင်းတို့၌ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ အာဟ။ ဤသို့ဆိုတော်မူ၏။ ဣဒံသုတ။ အာဂတံတိုင်း တို့နှိုက်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကတ္ထသံဟိတံ၊ ဤသို့ဆိုတော်မူ၏။ ဣဒံသုတ။ ရဋ္ဌိ။ ရဋ္ဌသည်း ဟောတိ ယထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဇနပဒသဒ္ဒါ၊ ဇနပဒသဒ္ဒါသည်၊ တစ္ဆိသေ သဒ္ဒနိပါ။ ထိုကောသလသူ သဒ္ဒါ၏- ဝိသေသနဖြစ်သော်လည်း၊ ဇာတိသဒ္ဒါ၊ ဇာတိသဒ္ဒါ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇကဝစနမေဝ။ ကဝုစ်သည် ဇကဝုစ်သာတည်း။ ဝိသေသနဘာဝေ ပရိဂ္ဂဟဘာဝတော်။

ရဋ္ဌိကုန်သော်ကား။ ဟူ၍သော်ကား။ ဇနပဒသဒ္ဒါ၏ ဇာတိသဒ္ဒါဖြစ်ခြင်းကို ကောသလသူ ဇနပဒေတို့ ဇာတိသဒ္ဒါဖြစ်သော်လည်း၊ ဇနပဒသဒ္ဒါသည် ဇာတိသဒ္ဒါဖြစ်သော်လည်း၊ ဇနပဒသဒ္ဒါ ရဋ္ဌိဘူတာတာ ဟူသော အကြောင်းဖြင့် ဝိနိဆ္ဆိတာ၊ ဟု-ကော

သလေသု-ကို၊ကောသလ-အမည်ရှိသော၊ ဓနုပဒ္ဓ၊ ဓနုပုဒ်၌-ငယ်သည် ဖြင့်၊ဂေဟဝုစ် အနုက်ဘွင့်သည်မှာ တခုဟူသော ဗဟုဝုစ်အာပ် သော--မရဏဆိုက်၊ထင်ရှားယုံမျှ--ဘွင့်သည်ဟု-ယူ ထိုကြောင့်၊ဂုဒ်ကာ သစ် ဆရာသည်ပင်၊ သန္ဓိပုဒ္ဓာဝိဒေဟာနံ -ဂါသာဂုံ- ကိုလတ္တံ ၊ မဂဓအာဘိစာနံ- ဘူမိဝဂ်္ဂိကိလည်း ဂုဗဟုဝုစ်ကုရသက္ကာ ဗ သည်ဖြင့်၊ဗဟုဝုစ်အာနုက်ကိုပြသည်။ သန္ဓိတ်ဒ္ဓိကိလည်း ဂေကံသမယဘာဂဝါသင်္ကေသုဝိဟာရတိ။ကပိလဝတ္ထုသို့မဟာဝဂေနံ။ သန္ဓိပုဒ္ဓာဝိဒေဟာနံ။ဒီဃာဂုရဒ္ဓဝဓုနံ။ တာဂုဒ္ဓ ကာဂေယ်သန္ဓိ၊ဗ ထိလေယ်ဗောဂတိ။ ဣဂုဒ္ဓေမာဒဂေသာသုဂါယေယေဗဟုဝေါ၊တံနိ ဂါ သတံပုဂ္ဂ သခီါတဗ်သေ ကဏ္ဍသံဆရုဒ္ဓိဝေသန ဗဟုပစနုဂ္ဂ ယောဂါ ဟု၊ဗဟုဝုစ်အာနုက်ကိုပင်ဘွင့်၏)၊

• (၇) ဥပနန္ဓော၊ဂေနိညိုး ဖွဲ့သော၊ ဟိကဂ္ဂ၊ ဓုပနံးသည့်၊ သဗ္ဗေအာ လဒ္ဓါ၊အာကယ်၍အလဒ္ဓိပင်ဖြစ်စေဦးတော့ အာမ္ဂလဿ ကတတိကဂ္ဂ၊ နော၊အဖြစ်အဂေဂ်းပြတ်။ပါရာဇိကအာမ္ဂကိုမ မပြုသော ဓုပနံး၏ သန္ဓိ ကံ၊ဥဒ္ဓာဖြစ်သော၊ ဇေတံ၊ဤဂေစစ်သည်၊ဂေ နော-လဒ္ဓိဓုပနံးကောင်း သည်။သမာနသဝိ၊ ဖြစ်သောဓုပနံးအား၊လည်း။ ဂ၊ဗွတ်၊ အင်္ဂ၏၊တ နဲသံးကား။ဥပနန္ဓော၊သော၊ဟိကဂ္ဂ၊ သည် သဂေအလဒ္ဓိ၊ အာကယ်၍ အလဒ္ဓိဖြစ်အံ၊ဇေတံ၊ဤဂေစစ်သည်၊ သန္ဓိကံ၊ အလဒ္ဓိဥဒ္ဓာပင်ဖြစ်သော် လည်း၊အာမ္ဂလဿ-ကတတိကဂ္ဂ၊နော၊ အာမြစ်အာဂေင်းပြတ် -မပြုသော၊ ဟန်းအား၊ဝါ။အဝိုင်မဂေဘင်းသောဓုဟန်းအား။သဒ္ဓိနော၊သည်။ သမာ နသဝိ၊ဖြစ်သော်လည်း၊ ကဗွတိ၏ ဗ္ဂဟ်စ၊ ဤအနုက်သည်လည်း၊ ယုဇ္ဇတိ။သင့်-။ ။ဆဒ္ဒိကခန္ဓကဝဏ္ဏဓုဇ္ဇိအနုက်။

(ဂ) အာညတရ၊အာသနံဂဟေတွာနိသိဒိတိ ဝ၊နဲတာ။အာညာ ပဲ၊နိသိဒ်ဟု-ဟောဂေတာ်ဓုသော်ကြောင့်။ သဘာဂဒ္ဓာနံ အာလဒ္ဓိဝိသ ဘာဂရုဟန်းတို့၏နေရာသို့ ၊ဂတာသ၊သွား၊သော၊ ပေသလသ၊လဒ္ဓိဂေ သလဖြစ်သော၊ဘိက္ခု၊နော၀ိ၊ရုဟန်းအား၊လည်း ဂေတသံ ၊ထိုအာလဒ္ဓိ သဘာ၊ရုဟန်းတို့၏ အာသဒ္ဓေ၊ကျောင်း၊နေရာ နှိုက်၊ နိသဇ်ဓတ်၊နေထိုင် ခြင်း၊ဘာဝဒ္ဓေတို့၊အင်္ဂ၏၊ဇ္ဈာတိပဒ်ဓုသဒ္ဒါပြုး၏ သံဃဘေဒကခန္ဓက ဇ္ဈာရုဇ္ဇိအနုက်၊

(ဃ). အာမိသံသဘောဂေါနှာမ၊ အာဝိသသံဘော၊မည်သည်

ကားအာမိသံ။ွန်ည်းလေးါ်းဟူသော အာမိသကို၊ဒေတိဝါ၊ ဥက္ခိတ္တ
က မူဝါန်၊အား ပေးမှုလည်းငေးအံ့ ပဋိဂ္ဂဏ်ာတိဝါ။ခံယူမှုလည်းခံယူ
အံ့ ပါစိတ်ဖြိယသ၊ ပါစိတ်အာပတ်သို့။ အာပတ္တိ။ ရောက်ခြင်းသည်၊
ဟောကား။ ။ ဥက္ခိတ္တ ကသံဘောဂပါဠိတော်အနက်၊

(၁၀) အနုဝဇ္ဇိပဒေပန။ အနုဂတ္တိဝုဒ်နိုက်ကား။ အလဒ္ဓိပရိဘော
ဂေါ။အလဒ္ဓိပဂ္ဂိုလ်နှင့်ပေးယူသောအားဖြင့်- သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ သာ
ပဿ-ဒါနဒါဒေသနာ ကိုယ်တိုင်ပေးခြင်း အစရှိသည်အစွမ်းဖြင့်၊ ဂ
ရိဆ်ဆုံ်ိတာင်္ဂြာ။ပိုင်းခြားအပ်၏။သာဂေတိယဓမ္မပူဇကော်သာဂတိယဝတ်
ဖြည့်သောဂုဟနဲ့ဘိုကို။ဒဿတ္ထာပြု၍၊ အလဒ္ဓိသ။ အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်
အား။သဟတ္ထာ။ကိုယ်တိုင်ဒါတုံ ပေးခြင်းငှာ။ဝဋ္ဋတိ။အပ်၏၊ ဤတိ။သို့
ဒုန်ဘုနံဆိုကုန်သောဆရာတို့၏၊ ဝါဒါ၊ အယူဒါကို၊ ပဋိသေဓ
တဇ္ဇော။တားမြစ်အပ်၏။ကဲထ်အာဘယ်သို့သောနည်းအကြောင်းဖြင့်၊ပဋိ
သေဓတဇ္ဇော တားမြစ်အပ်သနည်းဥက္ခိတ္တသဒ္ဒ။ ဥက္ခိတ္တကရုဟန်း
အား။သဟတ္ထာ။ကိုယ်တိုင်ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဋတိ။ မအပ်။ဤတိ
ဝိနိစ္ဆယာနုသာဂေန။ ဤအာဟုံးအဖြတ်ကို အစဉ်လျောက်သောနည်း
ဖြင့်၊ပဋိသေဓတဇ္ဇော၊တားမြစ်အပ်၏၊ ပန။ ထိုသို့ပင်အလဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်
အာ၊-ကိုယ်တိုင်ပေးခြင်းငှာ။ မအပ်သော်လည်း။ ဒါတုံသူတပါး
တို့ကိုပေးစေခြင်းငှာ၊ဝဋ္ဋတေ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဤတိစ။ဤ
သို့လည်း၊ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏၊ ။မဟာခန္ဓကဝဇ္ဇိဂဟဋ္ဌိလာ အနုဂတ္တိဝုဒ်
အနက်၊

(၁၁) သိလေ ဥနုတိတိ၊ ဟူ၍။ပစနဘော။ ဟောတော်မူသော
ကြောင့်။ဒုဿီလသော။ သိလမရှိသောပုဂ္ဂိုန်းအား၊ ဝါ၊ အလဒ္ဓိရုဟန်း
အား။အဒါတုံ ပါ။ မပေးခြင်းငှာလည်း။ဝဋ္ဋတိ။ အပ်၏။သာဂတိယဓမ္မပူဇ
ကောနုပနိသာဂတိယကျင့်ဝတ်ကဲ့ဖြည့်သော ပုဂ္ဂိုန်းသည်ကား။ သဗ္ဗေ
သံ၊အလုံးရှသော သိလဝန္တပုဂ္ဂိုန်း။ဒုဿီလပုဂ္ဂိုန်းတို့အား။ ဒါတုမ္ပဇေ
ဝ၊ပေးအပ်သည်သာထည်း။ဤတိ။ သို့ဟုဆို့၊ မဟာအဋ္ဌကထာနိုက်ဆို
အပ်၏။ ။ဇိဝါအဋ္ဌကထာနယကို၊

(၁၂) အဒါတုံ ပဋိဂ္ဂဟေနိုက်ပိသဒ္ဒေနုဖြင့်။ ဒါတုံ ပါ။ ပေးခြင်းငှာ
လည်း၊ ဤတိ၊အာဂ်၏။ဤတိ။သို့။ဒဿတိ၊ ပြု၏၊ဟိသဒ္ဒ်၊၏။ ဝါ၊တိယ
သ္မာ၊ကြောင့်၊ကသဒ်ဖ၊သိလဝန္တ ဒုဿီလပုဂ္ဂိုန်းတို့ဝိုင် -အုပ္ပတ်မရှိ

တစုံတယောက်သောရဟန်းအား။ ဒါနံနာမ။ ပေးလှူခြင်းမည်သည်ကို၊ နှိ ဝါရိတံ၊မတားမြစ်အပ်။ ဝေနေ ထိုသို့မတားမြစ်အပ်သော ကြောင့်၊ ဝါ။ထိုသို့ပြုသောကြောင့်၊အာထိ သည်။ အာလိုရှိသော ဝါတောင်းလာသော။ဒုဿိလသော ဒုဿီလရဟန်း အား လည်း၊ အာထိက်သည်အလိုရှိသော ပေးလိုသောရဟန်းသည်။ သမ္ဗဝေ သနားခြင်းသောပေး ကောင်းခြင်း၏အကြောင်းသည်း သတိ၊ရှိသော်ဒါဝဒံ။ ပေးအပ်၏။ တဉ္စဧခါ၊ ထိုဒုဿီလအား ပေးခြင်းကိုလည်း၊ ကရဏာယနံ ဝသေန။ သနားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ကဋ္ဌဟာ၏၊ ဝတ္ထုပူဇောဝသေန။ တော်ရုံဖြည့်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝါ။ဝတ်ဖြည့်ခြင်းအာကျိုးငှာ၊ နကတ္ထဟံ။ မပြုအပ်၊ သာရကိယဓမ္မဟူရောသည်၊ သာရေဟိယင်တိုကို ဖြည့်သော ရဟန်း၏ အာပဒိုဝိဘင်္ဂံဘောဂိတာယ ဟူ၍လိုက်မပေဘန်မူ၍ ပေးလှူသုံးဆောင် ခြင်းအလေ့ရှိသည်အာဖြစ်ကြောင့်၊သဇ္ဇေသံဒါတဗ္ဗမေဝါတိ၍ ၎၊ ထုံးအပ်၏ အဋ္ဌကထာဝိနံအပ်၏၊ (သတိသမ္ပဇဉ်ဝေဒိတဗ္ဗံ--နှိုက်၊ ။အာနိသင်္ဃ တိုးရောကထွက်ကိုနိုးသနနည်းဖြင့်ဆုတ်ပြလိုခြင်း၊ တဉ္စဧခါကရဏာယနံ ဝသေန။နဝတ္ထုပူဇောဝသေနက်ဝိနံသည်။ ။ဤနှိုက် သမ္ဗဝပဒသည် ကား။ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့နှိုက်လာသော တထာရူပ ပဒနှင့် အာလေး ထူ)၊ ။ပရိဝါတေသကဏ်အာနက်၊

(၁၃) ဓမ္မသံဒေါဓနာမ ဓမ္မသံဒေါဟာရမည်သည်ကား ဥဒ္ဒိသတိဝါ။ ပရိယတ်ကိုသင်ယူလည်းသင်အံ့၊ဥဒ္ဒိသာဒေါဟိဝါ။ ပရိယတ်ကို သင်ဆေးယူလည်းသင်စေအံ့။ ။ဥက်ဒ္ဒိသံသိဘောဂါဠိတေဒါအာနက်၊

(၁၄) ဥဒ္ဒေသဂဟဏာဒိနာ၊ ပါဠိကိုသင်ခြင်း အာစရိယသည်ဖြင့်၊ ဓမ္မဿ။ပရိယတ်တရားကို၊ပရိဘောဂေါ။သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ယျပရိ ဘောဂေါ၊ဓမ္မပရိဘောဂမည်၏။ ။ဤပိယသိက္ခာပုဒ်ဠိဝါကာအာနက်။

(၁၅)(ဓမ္မပရိဘောဂေါဘိ၊ဟူသည်ကား၊ ကောကမ်္ဘ ကျေးဇူးသော တိအာဒိနာ ဤသို့အာစရိယသည်ဖြင့် ဝုတ္တသံဝါသောဧဝ။ ဟောတော်မူ အပ်သော-သံဝါသ သုံးပါးကုံးငှင်း။ နိဿယကဟာဒိကော။နိဿ ယညှိုးယူခြင်းအာစရိယသော။သဇ္ဇော၊ အာသုံးစုံသော၊ နိရာမိသပဋိသော ဂေါစ၊ အာမိသကင်းသောသုံးဆောင်ခြင်းကိုငှင်း။ ဝေဒိတဗ္ဗော သံ အပ်၏၊ ။ဤပိယသိက္ခာပုဒ်ဝိဘင်္ဂဝိကာအာနက်။

(၁၆) သံဘုန္ဓေယျဝါး ထကွသိုးဆောင်မှုလည်း သိုးဆောင်ငြား အံ့သံဝါ သယျဝါးညဟုသံပဝါခုလာ လံကြိုးကံငယ်ကို အာတူတကွ-ပေါင်းဖေါမှုသည့်ပေါင်းဖေါငွဲးအံ့၊ ဥကွိုက္ကသံဘောဂ ပါဠိတော်အံ့နက်၊

(၁၇) ဘေပိုယားဥကွိုက္ကက-ကံပြုခြင်းငှာ၊ သံစယာဂျိုဉ်သွတ် ခြင်းကို၊ အလံ့ငနာယ၊ မဓုအာပ်သေးသည်ဂိုးသော်၊ သံဘောဂေစ။ တကွသိုးမော်ငြားနှင်းနှိုက်ငှင်း၊ သံဝါသော် ဥဟုသံပပါခုဟာ-ကံကြိုး ကံငယ်ကိုအာတူတကွးပေါင်းဖေါခြင်းနှိုက်ငှင်း၊ အာနာပတ်တို့။ အာဇ်မ သုဉ်။ ဖေဟာပါဖေဟာခန္ဓကပါဠိတော်အနက်၊

(၁၈) သံဂါသောနာမ၊ သံဝါသမည်သည်ကား၊ ဂေကကမ္မံးပက တတ်ဖူဟန်းဘို့အာတူတကွ ပြုအပ်သောကံကိုးကံငယ်ငှင်း၊ ဂေကုဒ္ဒေ သောပကာတတ်ဖူဟန်းတို့ အာတူတကွပြုအပ်သော ပါတိမောက်ငှင်း။ သမသိက္ခတာလဒ္ဓိဖူဟန်းဘို့ အာတူဟာတွ ကျင့်အပ်သောသိက္ခာဝတ္ထု ငှင်း။ ပဝဆဖပါရုဇိကပါဠိတော်အနက်၊

(၁၉) သံဂါသယျဝါဘိးဟူသည်ကား၊ ဥကွိုက္ကကေနှ၊ ဥကွိုက္ကကရ ဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တာတွ။ ဥပေါသထံဝါ၊ ဥဟုသ်ကံငှင်း ပဂါဂုဏံဝါးပဂါဂုရ ဏာကိုငှင်းသံးဃကမ္မံ၊ ဂါဥဟုသ်ပဝါဂုဏာဖွတပါးသောကံကြိုးကံငယ် ကိုပုင်း။ကာနုဘိးပြုရ်၏ ၊ဥကွိုက္ကသံဘောဂ ပါဠိတော်အနက်။

(၂၀)၊ အာပတ္တိဘောနမုန်ဘိးဟူသည်ကား။ ဥတ္တွာ၊ ဟတ္ထဆိန်း စသောဝတ္ထုနှင့် ဆောင်းကံ-ပုဂ္ဂိုလ်-ဂေဟနိမဆံအာပ်ဟူသိလျက်၊ ကရောန္တာဝ။ပြု ကုန်သော မဟန်းတို့သည်သာသျင်၊ နမုန်ဘို့။ အာပတ်ဖွမလွတ်ကုန်။ ဖုဝိတဘို့ခုဟာဒ်အာပ ါသုဖုဝိတဘို့ကုယ်အစဂ္ဂိုသော ဘေးရှိန့်တို့ ကြောင့်အာဖုစဲသော၊ အသိုမရှိသဲသျက်။ ကာယသာမဂ္ဂိုး။ ကာယသာမဂ္ဂိ ကိုးခုဘို့ အာ ရဟန်းစလိုက်ါသဖြင့် ဆေးသောခုဟန်းအား၊ အနာ ပတ္တိအာပတ်ါသင့်၊ ဖေဟာခန္ဓကဝိဓတိဂ္ဂိကာအနက်။

(၁) အာနိဆဝဘုဂ္ဂါ ဂုဒ္ဓိကအာပတ်သို့။ အဏ္ဏာပန္နသေ။ ဝေါက် သောမုဟန်း၏ နံသိန္ဒေါမိ၊ အာသေ။ နေသောဝရိသတ်နှိုက်၊ ကလဟာဒ် သဓေယျနှင့်ပြင်ဆုံခြင်းအရာ၌ သောဘေးကြောင့်၊ အာဟံ၊ ငါသည်။ နကရိဿါ မိ၊ အဝဏ္ဏတာကွမပြုလို၊ ဇုတိ။ သို့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ဥပ္ပါဒေးတွာ- ဖြစ်စေ၍။ နိသိဒတုံ၊ နေခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ။ အပ်၏။ ။ဥပေါသထခန္ဓကံဝဓိရဏ္ဍိအနက်-

(၂၂) လဇ္ဇီ၊လဇ္ဇီဂေဟနိးသည်၊ အာလဇ္ဇီ၊ အာလဇ္ဇီဂေဟနိးကိုသ
ဧပေနပဂ္ဂလော့တိ။အာကယ်၍ ချိုးဖြောက်သည်ဖြစ်အံ၊ အနုဒမာဒနာယ၊
ဆွမ်း အနုမောဒနာပြုခြင်းငှာ၊ သဧအာဇ္ဈော့သတိ။ အာကယ်၍ တိုက်
တွန်းသည်ဖြစ်အံ့ ဓမ္မကထာယ၊ ညှဉ်းဝေးနေထိုင်သော ပရိသတ်အာ
တာချားပေးခြင်းငှာ၊သဧအာဇ္ဈော့သတိ၊ အာကယ်၍ တိုက်တွန်းသည်
ဖြစ်အံ့ ကုလေသု ၊ဒါယကာတို့နှိုက်၊သစေဥပထဇ္ဈော့တိ။အာကယ်၍
ထောက်ပံ့သည်ဖြစ်အံ့။ နှုတ်ခေါ်၊ဤဓတပါးသော အာလဇ္ဇီဂေဟနိး
သည်လည်း၊အာမဂါကံ။ ငါတို့၏။ အာစရိယော၊ ဆရာကြီးသည်၊ ဤဒိ
သောစဤဒိသော။ဤသို့လည်းသဘော်ရှိ၏၊ ဤသို့လည်းသဘော်ရှိ၏။
ဇာတိ။ ဤသို့တသထိုအာလဇ္ဇီဖြစ်သောဆရာကြီး၏၊ဝတ္တော့ဂုဏ်ကျေး
ဇူးကိုပရိသတ်၊ပရိသတ်နှိုက်၊ဘာသတိ။ပြောဆို၏။ ဒေယျံ။ဤအာလဇ္ဇီ
ဂေဟနိးကိုချိုးဖြောက်သော လဇ္ဇီဆရာကြီးသည်၊ သာသနံ၊ သာသနာ
တော်ကို။ သြသက္ကာ၊ပတိ။ဆုတ်နစ်စေ၊ ယုတ်လျော့စေခြင်း။ အန္တိဂေ
ပေတိ၊ကွယ်စေခြင်း၊ဇာတိ။သို့၊ဝေဒိတဗ္ဗော။ခြင်း။ ။ဖောတရူပသိက္ခာပုဒ်
အဋ္ဌကထာအနက်။

(၂၃) သဧစနလဇ္ဇီအာလဇ္ဇော့ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ပေ။ အန္တရဲဝါပေတိတိ
ဇွေးနှိုက်၊ကေဝလံ သက်သက် ပဂ္ဂဏှော့တုကာမတာယဇေဝ၊ချိုးဖြောက်
ခြင်းငှာ-အာလိုရှိသည် အဖြစ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဇေ။ဤသို့၊ အနုမောဒနာ
တံ့ကိုတွန်းခြင်းစသည်ကို။ကားတုံးငှာ။နဝဋ္ဌတိ။မအာပ်။ပန။ မအာပ်သည်
ဖြစ်တပါး-အာပ်သည်ကိုဆိုအံ့ ဓမ္မသစ်တရားတော်ကိုဆုဂုဏ်း သာသ
နသစ်၊သာသနာတော်ကိုဆုဂုဏ်း၊ သောတုနံစ်တရားနာပရိသတ်တို့ကို
ပျက်း။အာနုဂ္ဂဟာယ်ထဲသယ ချိုးဖြောက်ခြင်းအကျိုးငှာ။ဝဋ္ဌတိ။၏၊ ဇာတိ။ဤသို့း
ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။ ။ဌာနာဂတေသကတ်-အာနက်။

(၂၄) ဟိသစ္စံ။၏အာလဇ္ဇီ၊သန္နိသယံ။ရှိသောအာလဇ္ဇီဂိုဏ်းသော
ပရိသာယ်။ဟောနိး ပရိသတ်နှိုက်။ ဒဿဟာဂေါဘိ။ တို့နှင့်။ သမ္ပန္နဇာ
တော။သော။ဘိက္ခု။ကို။ဥဇ္ဈာဘိကာယ။ ဥဇ္ဈာဘိက- ကမ္မဝါဒပြုခြင်း
သမ္ပန်တဇ္ဇော။သမုတ်အပ်၏။ ။ဒုဗ္ဗဒါသ သိက္ခာပုဒ်တော့သ
ကဟ်အာနက်။

(၂၅) ဂဟဋ္ဌကံ့ဝိအာဒိသုတိဋ္ဌဲဒ္ဓိအာလဇ္ဇီ၊သန္နိသယ၊သော၊ပရိသာ
ယ။ဒ္ဓိ။ဂဟဋ္ဌကေသု။ရှိငှက်အပ်သော၊ သလာကဂါဟော။စာရေးတံ့ခြင်း

ခြင်းကို။ ကာတာဒ္ဗော့။ ပြုအပ်၏။ လင်္ဂါညသန္နိဿယ။ များသောလင်္ဂါရ
ဟန်းရှိသော။ပရိသာယ။ဒ္ဒါ။ဝိဒဉ္ဇနကော။ ဟင်းလင်းဖွင့်စာရေး၀ံယူစေ
ခြင်းကို။ကာတာဒ္ဗော့။၏။ ။သမဏ-ခန္ဓက အာဠာကထာအုနက်။

(၂၄) အာလင်္ဂါဟိ။အလင်္ဂါဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ဟိ၀ါ။ ရဟန်းတို့
ကိုဂင်း။သာမဏေရေပိ၀ါ။ သာမဏေတို့ကိုဂင်း။ ဟတ္ထကမ္မံ။လက်အာ
မှုကို။နကာရေတုံ့ ။ပြုစေအပ်။ ဇာတိ။သို့။သာမညတော။ သာမည
အားဖြင့်၀တ္ထုတော့။ အာဠာကထာ ဆိုအပ်သည် အဖြစ်ကြောင့်။ အာဟု
နော။မိမိ၏။ အာထျာယ။အကျိုးငှာ၊ကိုဠဝိ။ တစုံတခုသော။ ဟတ္ထကမ္မံ။
လက်အမှုကို။ ကာရေတုံ ။ပြုစေခြင်းငှာ။နဝင်္ဂတိ။ မအပ်။အာလင်္ဂါ။ အာ
လင်္ဂါပုဂ္ဂိုလ်သည်။နိ၀ါရိယမာနောပိ။တားမြစ်အပ်ပါသော်လည်း။ ယံပ
နဖိဘမာနာဒိံ။အကြင်ယင်ပလေခပ်ခြင်း အစရှိသည်ကို။ကရောတိ၊ ပြုအံ။
တည်း။ ထိုသို့တားမြစ်ပါလျက် ပြုသောယင်ပလေခပ်ခြင်း စသည်နှိုက်
သောဒေါသ၊ ထိုအာလင်္ဂါကိုစေခိုင်းသောအာပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
စေတိယကမ္မာဒီနိပန၊စေတီဝတ်ဦးမှ စသည်တို့ကိုကား ၊တေဟိ။ ထို
အာလင်္ဂါရဟန်းတို့ကို။ ကာရာပေတုံ ၊ပြုစေခြင်းငှာ။၀ဋ္ဋတိ။အပ်၏။ ။
ကုဋိကာရ-သိက္ခာပုဒ်-ဒိမတိဋိကာ-အာနက်။

(၂၇) အာလင်္ဂါဟိ။ပေါနကာရေဘာဇ္ဇနီဇာတံ။ ဟူသော၌စကားရပ်
ကို။ဥဇ္ဇုရိဘဂ်ါဒိကာရဏ္ဍာ။လက်သုတ်ဟင်းလျာလျှင် အာဂုရှိသည်အာ
ဖြစ်ကြောင့်။အရွှောဟာရဏ်ယံ။မျိုအပ်သောအစာအာဟာရကို။ သန္ဓာ
ယ။ရည်၍၊၀တ္ထုံ ၏။ ဇာဟိရ ပရိဘောဂေသုပန၊ အပ အသုံး အာ
ဆောင်တို့နှိုက်ကား။အာလင်္ဂါဟိပိ။ အာလင်္ဂါရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဟတ္ထ
ကမ္မံ၊လက်အမှုကို၊ကာရေတုံ ။ဌာ။၀ဋ္ဋတိ ၏-ဇာတိ-သို့၊၀ေဒိတဗ္ဗံ။ ၏။
ငင်း ဘွင့် တေရသကဏ်—အာနက်။

(၂၈) ယာဂုဘဇ္ဇာဒိနာပန၊ယာဂုဆွမ်းအစရှိသည်ဖြင့်ကား။ ယံ။
ဘဇ္ဇိဏည်းနေကြသော လင်္ဂါ-အာလင်္ဂါ-ရဟန်းတို့တွင် အာကြင်လင်္ဂါ
ရဟန်းကို။ဆုံဆည်တံ။ ပေးခြင်းငှာ အာလိုရှိ၏။ တံ။ ဆိုလင်္ဂါရဟန်းကို။
အာပုဆည်တိ။ပန်၏။တာ၀ဇ္ဇ၊ ထိုသို့ပေးလိုချရာ ပန်ကာမျှဖြင့်။ စောဒ
နာ၊သည်း။နောတိ။မဖြစ်။ ။ဒုဋ္ဌဗျာသ-သိက္ခာပုဒ် အာဠာကထာ
အုနက်။

(၂၉) ယသ္မာ၊အာကြင်ကြောင့်။အာပိသံ။ အာဒိသကို၊ ဒေဇ္ဈာ၊

ပေးသောဓဟုန်းသည်းအာတ္တနော။ မိမိ၏၊ ဇာနည်တဒ္ဒါနေယော၊ အလိုရှိ ရာဠီသာလျှင်၊ဒေတိ၊ပေး၏၊ တာသဉ်ဟ။ တိုကြောင့်။ ပဋိပါဋိယာ။ အဆင် အားဖြင့်၊နိသိန္နာနံ။ နေကြကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ယာဂုဘတ္တာဒိနို။ ယာဂုဆွမ်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒေဇ္ဇာန။ ပေးသောဓဟုန်းသည်၊ ဇကာသ။ ဇာယောက်သောဓဟုန်းအား။ စောဒေတု ကာမတာယ။ စောဒ နာခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အာဒိန္နေဝိ၊ မဲ့ပေးသဝဲလည်း။ စောဒနာနာမ၊စေဒနာခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ဇာတိ၊ကြောင့်။ နတာဝတာစောဒနာဟောတိတိ၊ဟူ၍၊အာဟ၊၏၊ ၊ထင်းအာဘွင့်-ဒေတ ရသကဏ်-အာနက်။

(၃၀) ဇကတောဝဒ္ဓန-ဘုဥ္ဇန ဂါမပဒဝသန ဝတ္တုပဋိဇာနာ က ဇဏ္ဍာ ဥဂ္ဂဟာပဂိဂုဏှာ-သဇ္ဈာယကရဏာဒိ-သာမဂ္ဂိ ကံဂိယာဝသေန။ တပေါင်းတည်း ဂိုဂိုးခြင်း တပေါင်းကသ်း စားခြင်း- တပေါင်း တည်းရွာတွင်းသို့ဝင်ခြင်း တပေါင်းတည်း ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကိုပြု ခြင်း-တပေါင်းတည်းသင်ခြင်း- ဆေးမြှုံးခြင်း သဇ္ဈာယ်ခြင်းကို ပြု ခြင်း အဒဂ်ိုသောအညီအညွတ်တပေါင်းတည်း ပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်။ တနည်းကား၊ဇကတော၊တပေါင်းတည် ။ (နောက်သိက္ခံနံ၌စပ်) ဝဒ္ဓန-ဘုဥ္ဇန ဂါမပဝေသန ဝတ္တ ပဋိဝတ္တုကရဏဥဂ္ဂဟာ ပဂိုဂုဏှာ သဇ္ဈာ ယကရဏာဒိ သာမဂ္ဂိ ကံဂိယာဝသေန။ ဝဒ္ဓနသိက္ခာပုဒ် ဘုဥ္ဇန သိက္ခာပုဒ် ဂါမပဝေသန သိက္ခာပုဒ် ဝတ္တ ပဋိဝတ္တ ဥဂ္ဂဟာ ပဂို ဂုဏှာ သဇ္ဈာယကရဏ အစရှိသော သိက္ခာပုဒ်ကို အညီ အညွတ် တပေါင်းတည်းပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘာဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပညတ္တသိက္ခ ပဒသိက္ခံ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သောသိက္ခာပုဒ် ကိုကျင့် ခြင်းသည်၊သမသိက္ခတာနာမ၊ သမသိက္ခတာဝမည်၏။ တဉ္စ။ ထိုသမ သိက္ခတာဟုဆိုအပ်သောသိက္ခာပုဒ်ကို ကျင့်ခြင်းကိုလည်း။ လဒ္ဓိဟော ဝ၊လဒ္ဓိရဟန်းတို့နှင့်သာလျှင်၊သမံ။ အတူတကွ၊သိက္ခိတဗ္ဗံ။ ကျင့်အပ် ၏၊အလဒ္ဓိဟိ၊အလဒ္ဓိရောဟန်းတို့နှင့်။ သမံ။အတူတကွနေသိက္ခိဘဗ္ဗံ။ချီး မြှောက်အားပေးအပင်းအသင်းပြုလိုသောစိတ်ဖြင့် မကျင့်အပ်။ ဇာတိ။ သို့၊ဒသေတုံ၊ဌာ။ပညတ္တိံ၊ပ။သမသိက္ခတာနာမာတိ၊ဟူ၍၊ဂုတ္တိ၊၏။ ။ ဝိမတိ ဋီကာအနက်။

(၃၁) အလဒ္ဓိသ၊အလဒ္ဓိရဟန်းအား။တံ၊ ထိုဂဏပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြုခြင်း .

ဘုရားညီကိုးအနေးပကိုတွေ့မင်္ဂလာမှု၍၊တဲ့နည်းကား။တံ။ ထိုအလင်္ကာပုဂ္ဂိုလ်လို
ဟိုးအနေပကိုတွေ့။ ဂဏာပုရဏစသည်ဖြင့်မင်္ဂလာမှု၍၊ ယံတဒ္ဓနိယာဒိနိုင်
ဘဂဝါမ်ာ၀ါ။ အကြင်ကာဒ္ဓနိယစသောခိုင်္ဂဟကံကိုဆုဝင်း။ ယံပရိဝါသာဒိ
ဥပဂဘာဂကမ်ာ၀ါ အကြင်ပရိဝတ်အာစာရိသော ကျေးဇူးပြုသော ကံကို
ရှင်း ယံဥဂ္ဂပဘေရိပုဆ္ဆဘဒါနာနိ၀ါ အကြင်သင်ခြင်း မေးမြန်းခြင်းကို
ပေးခြင်းအစရှိသည်ကိုရှင်း။အလင်္ကာသ ။အလင်္ကာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ကရိယာ
တိ၊ပြုအင်၏။ ။(အလင်္ကာတံ ဟူ၍လည်းရှိကြ၏။ အလင်္ကာအဖြစ်ကို၊အ
နက်ပေး၍ အဓိပ္ပါယ်တူယူ)။ ။တံ။ထိုအလင်္ကာကိုမင်္ဂလာမှု၍ ပြုအင်သော
ဥဂ္ဂဟာက် ဥပကာရကံ သင်ခြင်း ။မေးမြန်းခြင်း ပေးခြင်း အစရှိ
သည်သည်၊ ဖြစ်သော်၊ ။ မည်ဝေါ။ ဝဇ္ဇသာလျင်မည်၏၊ နောဝရိ။တာဝဂါ။ ဝရိ
ဘောဂ။မမည်။ ဇေံ သို့။ အနုရူပါနံ။လျော်သောအမှုတို့ကို၊ကာတု ။အာ
လင်္ကာပုဂ္ဂိုလ်အား ပြုခြင်း။ဌာ၊ဝန္ဒတိ၊၏။အာယာစိသဒါနံဝိယ၊အာယိသ ပေး
ခြင်း။ကဲ့သို့။အာပုစ္ဆိ။အာပတ်သည်။နှင့်ဆို၊မှ၏။ ဝိမတိ ဒုဝိကာ အနက်။

(၃၂) ပန။ဂေကမ္မ ဂေကဒ္ဒေသဓုတပါ။ သမသိက္ခတာကို ဆို
ဦးအံ့ပဲ ပညတ္တာ၊ပညတ်တော်မူအပ်သော။ သိက္ခာပဒံ။ သိက္ခာပုဒ်ကို။သ
ဒ္ဓေဟိ၀ိ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ လင်္ဂိပုဂ္ဂလေဟိ၊ လင်္ဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်။သမံ ။အာတူအမ္ပ။၀ါ။ အ၀ုတာက္ခ၊သိက္ခိတ္ဗ၊ဇ္ဇာဘ၀တော၊ ကျင့်
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမသိက္ခတာနာမ။ သမသိက္ခတာမည်၏၊
ပထမပါရာဇိကအာဒ္ဓကထာ အနက်၊

(၃၃) သိက္ခိတဗ္ဗာဘာ၀တော်၊ဟူသည်ကား။ အနတ်ကွဲနေ၀
ထေနဒ။မလွန်ကျ။သည် အစွမ်းဖြင့်ရင်း၊ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာဒိ ၀ထေန
စ သင်ခြင်း မေးမြန်းခြင်း အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ သိက္ခိတဗ္ဗ
ဘာ၀တော။ ကျင့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဓုဇ္ဈ ဒုဝိကာ
အနက်၊

(၃၄) ပ။ဂ္ဂ။ထိုပညတ္တိံပန အစရှိသေ၀ါဠိဥဒ်။ အာနတိက္ကမန၀
ထေန။ မလွန်ကျ။သည် အစွမ်း အာ။ဖြင့်ရင်း၊ဥဂ္ဂဟ ပရိပုစ္ဆာဒိ၀
ထေန သင်ခြင်း မေးမြန်းခြင်း အာ။ရှိသည် အစွမ်းဖြင့်ရင်း၊ ။လင်္ဂိပုဂ္ဂ
လေဟ။လင်္ဂိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝေ။ဒ။တ။ ။ တပေါင်တည်း။ ဝါ။ တည်
တည့်တတည်း၊ပါ။အာတူအမ္ပ။ သိက္ခ်ာတဗ္ဗာ။ ကျင့်အပ်သော၊သိက္ခာ၊
သဒ္ဒါသည်၊သမသိက္ခာ။သမသိက္ခာမည်၏။ ဇာတိ၊ ဤသမသိက္ခာဟူ

သောပါဠိုပေါ်ဖြင့်။သိက္ခာပဒါနိ၊သိက္ခာပုဒ်တို့ကို-ဝတ္တာနိ။ကုန်၏၊ ဝိမတိ ဌီကာ အာနက်။

(၃၅) မဟာပရိနွယံပန။ မဟာပစ္စရိတ်အာဒ္ဒကာဝဋ္ဋကား ဒုသိလော၊ဒုဿီလရဟန်းသည်။ သံဃဲတော၊ သံဃအာဘံဗ္ဂါဒဉ္ဇသဘက္ခာဒိနိ၊ဥဒ္ဒေသဘတ်အာစရိသည်ကို့ကို။ လက်တွေ့ပေါ်၌၊ သံဃာဒေသ သံဃာဟာ်အာသာလျှင်၊ဒေတိ၊လှူ၏၊ ဇာဝနိ၊ ထိုဥဒ္ဒေသဘတ်အာစရိသည်တို့သည်၊ယထာဒါနမေဝ၊ သံဃာတော်က ပေးဖြတ်ပိုင်ကဲ့သဲ့လျှင်၊ဝါ၊ စာရေးတံအာဘိုင်းသာလျှင် ဇာတိဟူ၏၊ သံဃာတော်သည်ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဝန္ဒနိ၊အပ်ကုန်၏၊ဇာတိ၊သို့၊ဝုစ္စတေ၏။ ရူပိယ သိက္ခာပုဒ် အာဒ္ဒကထာအာနက်။

(၃၆) အာဂန္တုကသဒ္ဒဝိုင်္ဂဟက-နာနာသံဝါသက ပေါ်ဟန်းသုံးယောက်မှတပါး၊သော အာဂန္တုက ပေါ်ဟုံဟူသမျှအား အာဒရ၊ဂေါရဝတဖွံ့။ပရိဝတ်မာနတ်ကြားအပ်၏၊ ။ါရိဝါသိက ခန္ဓက ါဠိတော်အာနက်၊

(၃၇) တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ယံယံ။ အကြင်အကြင်အမှုသည်၊ဒုမက်ုန်။အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ဥပထမ္ဘာယ၊သောက်ပံ့ခြင်းငှာ ဖြစ်သလာနံ။လဇ္ဇီခုဟန်းကောင်းတို့အား။ အဖါသုဟာရာယ၊ မချမ်းမသာနေရခြင်းအာကျိုးငှာ၊ သဒ္ဓမ္မပရိဟာနာဒဲ အာယ်၊ သာသနာတော်ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအစရှိသည်အကျိုးငှာ၊ ပေါတိ ဖြစ်၏၊ တံသဗ္ဗမိ ထိုအလုံးစုံသောအမှုသည်လည်း၊ ပရိဘောဂေါဝါ ပရိဘောဂမည်သည်မူလည်း။ပေါ်ဘတု။ဖြစ်စေး၊အပရိဘောဂေါ ။ ပရိဘောဂ မမည်သည်မူလည်း။ပေါ်ဘတု။ဖြစ်ေ၊ကာတု၊ပြုခြင်းငှာ၊နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ် ဖေံ၊ဤသို့။ကဆောတ္တာ။ ပြုကြကုန်သောရဟန်းတို့သည်။ သာသနံ သာသနာတော်ကို၊အန္တရဓာပေန္တိ။ကွယ်စေကြကုန်၏၊ အာပတ္တိံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့သည်း။အာပဇ္ဇန္တိ။ ကျောက်ကုန်၏၊ ။ရူပိယသိက္ခာပုဒ် ဝိမတိဌီကာဒ်အာနက်။

(၃၈) သံဃသဿ၊သံဃာ၁တော်၏၊ ဘဏ္ဍာနံဝါ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ရှေ့အာတို့သည်ဌင်း၊ကလဟောဝါ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်ဌင်း။ ဝိဂ္ဂဟောဝါ၊ သူနှံ့ကျင်တက်ကို--ယူခြင်းသည်ဌင်း။ဒ်ဝါ၊ဒါဝါ၊ သူနှံ့ကျင်သောစကားကို ဆိုခြင်းသည်ဌင်း၊ဘပီသတိ။ဖြစ်လတံ့၊ ဤတို့၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ နော

ရောစေတိ၊ တပါးသောဓဟုံသံဃာဒိသိက် သင့်သည်ကို မပြော
မကြားဘဲ သံဃကောဒေါဝါ။ သံဃာတဲ့ပြောခြင်းသည်ပင်း။ သံဃာရာဖွ
ာ၊ သံဃာအာဇ္ဇေ အသက်သည်ပင်း၊ ဝဒိသတိးဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇာတိ။
ဤသို့နှလုံပိုက်၍ နှာခေါ်စေတိအံ့၊ အာယံ။ ဤပုဏ္ဏားလိသည်၊ ကာဠဒွေ
ကြမ်းကြုတ်၏ ဝရဏသော ကြွေနီးရင်း၏။ ဒုဗိဘာနှာ ကျယ်ဝန်း၊ အာသက်၏
အာနန္ဒာရာယ်ကိုဇုန်း၊ ဖြာဟ္မဏဓိပတေနှုယံ ၂။ ဖြတ်သောအာကျင့်၏အာနန်
ရာယ်ကိုဇုင်း ကဓိသတိးပြုလတ္တံ့ ဇာတိ၍။ နှာခေါ်စေတိအံ့။ အာညော
တပါးကုန်သော။ ဥဒ္ဒေသောဿာကိ ဂုန်သော။ ဘိက္ခု။ ဟောန်းတို့
ကို။အာသေသန်ဘာ မဖြင်သည်ဖြစ်၍။ နှာခေါ်စေတိအံ့၊ နှာသာဒေတု
ကာမောဖုံသွန်းနှင်းဘာ အသိုမရှိသည်ဖြစ်၍။ နှာခေါ်စေတိအံ့။သ
ကေနကဝေန ဒဠှဒိဋ္ဌိမွဖြင့်၊ ညှဉ်းယှဉ်သတိ ဆောင်ရှားလတ္တံ့။ ဇာတိ၊ဤ
သို့နှလုံပိုက်၍ နှာခေါ်စေတိအံ့။ အာနန္ဒာဘို့၊ အာပတ်မသင့်။ ။
ဒုဗ္ဘာသြပဒို့နှာဒုနသိ ဘုဟုဒ်-ပါးတ်ပါဒုတောဝဲအနက်၊

(၃၉) အာဒေန္တ အာပြစ်မရှိကဲ့သို့ကို။ ဒုဒသိနော၊အာပြစ်ရှိ၏
ဟု-ထင်ရှတ်ခဲ့ကုန်သော။ ဒွေး အာပြစ်ရှိသည်နှိုက်လည်း။ အာဝဇ္ဇ
ဒသိဒေနော၊အာပြစ်မရှိဟု-ထင်တတ်ခဲ့ကုန်သော။ သဘ္ဘာ။ သမ္ဘာဂါရှင်
လူ-ဟိန္ဒဂျာတ်ရှသည်း။ ဝိန္ဆာဒဒိသခာဒါနှာ ပြားယွင်းဖေါက်ပြန်- မမှန်
သောအသူက် ဒုံယူ ဆောက်တည်ခြင်းကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတိ၊ မကောင်း
သော လားပ ဖြစ်သားသော သေရှာဂါယ်တုံသို့။ ဂစ္ဆန္တိ။သွား
ရောက်ရန်မကုန်၏။ ပဇ္ဇန္တြ၊ အပြစ်ရှိသည်ကိုလည်း။ ဝဇ္ဇတောဝ
အပြစ်ရှိအေားဖြင့်။ အာဝဇ္ဇ အာပြစ်မရှိသည်ကဲ့သို့လည်း၊ အာဝဇ္ဇတော
အာပြစ်မရှိအေားခြင့် ဥတ္တုပ ဟုတ်မှန်တံ့ခင် သိန်၊ သမာဒဠှသမာဒါနှာ။
ဒေါက်မပြန် ပဋိသန္ဓေနေပင်ဖြစ် ကောင်းသော၊ သူက် စွဲယူမောက်
တည်ခြင်းကြောင့်။ သဘ္ဘာ ရှင်သူတော်စွာ ဘဒန္တဝါ ခင်းတို့။ ညှဉ်း
သူတို့ ကောင်းဆေးသားဟု ပြုမိုးသောသော လူ.ရှာသူက်နှတ်
နှာခန်ခေတ်သို့ ပန်ဆန်းသွား ဟုတ်ပျော်စံရတုန်၏၊

သံဃောဝါဒိနှစ်ဆယ်နှိုက် ပါးသောပါဠိရုကို၊အာစဉ်
အာဘိုင်းအာနက်ပြုဆိုခြင်းသည်ပြီး၏၊

နဖေး တာသဘဂဝတော အဓိဟာတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သံဃဿဒေမ- ဝေဂကိ်ချသေးဖွယ်လျှင် သမ္ဗဒ်ဘုတသံဃဿဒေမ ရေစကိ်ချသောအာလျှတို့၏။ ထိုကိ်သည်အားလျော်စွာ၊ ဘုံဃီက-ဂကို ကဖုဂ္ဂလိက- ဖြစ်သင့်သည်ကို။ ကျမ်းဂန် ပါဠိ နှိုင်းညှိ၍ထောက်ဆ။ ဘေဒံပြဆုံးဖြတ်ပေအံ့။

ပုဂ္ဂလ်ဆိုသော်လည်း၊ သံဃာကဲ့ ရည်သန် ရည်မှတ်လျက် သံဃဿဒေမ ဆိုခဲ့လျှင်၊ သံဃီကံသာဖြစ်၏။ ပုဂ္ဂလိကမဖြစ် ။အထောက်သာဓကလို့။ ။(၁) တောနခေါ် ပန သမယေန အညတရောဘိက္ခုကေကော ဝဿံ ဥသိတတ္ထမနုဿာသံ စဲသဒေမာတိ စိဝရာနိ အာဒံသု။ ။စသည်ဖြင့်၎င်း၊ ။(၂)တောန ခေါ်ပနသမယေန တယောဘိက္ခူ။ရုဇဂဟပေါ ဝဿံ ဝဿန္တိ တတ္ထ မနုဿာသံဃဿဒေမာတိ စိဝရာနိဒေန္တိ။ ။စသည်ဖြင့်၎င်း၊ တပါး ထံ သုံးပါးထံ- သံဃိကလျှင်ကြောင်း-သံဃိကဖြစ်ကြောင်းကို။ဟော် တော်မူသော မဟာဝါစိဝရခန္ဓကပါဠိတော်ကိုယူအာပ်၏။

ပုဂ္ဂလိကဖြစ်ဘိုးနှင့်။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်သန်၍ ပုဂ္ဂလိကလျှင်လို့သော် လည်း၊အာလိဒ်အာပတ်သို့ရောက်ပြစ်ဝေ။ သူတပါးတို့ဟုက်တွန်းနှိုးဆော်၍ဖြစ် စေ၊လျှောခါနိုး လျှင်ဝဲ ခဏတို့နှင့်။ သံဃာအားရည်သန်၍ သံဃိကလျှင်လို့ပြု သဖြင့်၊ သံဃဿဒေမ ဆိုခဲ့လျှင်သော်၊မရ သဃိကအာလျှပင်ဖြစ်၏။

မိဆွေးတော်ဂေါတမိက၊ မြတ်စွာဘုရားကို ပုဂ္ဂလိက ရည်သန်ပြုပြန်း လျှင်ဒါနိုး လိုသော သက်နိုးလျော်အပ်ကို၊ မြတ်စွာဘုရားက သံဃာကိုလျှင်စေသောအခါ။ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာနှင့်။ ။(၃)ဒုတိ ယံပုဇ္ဇကာလေ ပုဂ္ဂလံဥဒ္ဒိဿ ပဝတ္တမာနပွဲဒါနကာလေ သံဃံဥဒ္ဒိဿ ပဝတ္တဒွာသံဃိကမေဝ။ ။မိန့်သည်အာရုံများကဲ့ထောက်။

မလုဒ္ဒိ-ရေးအာဘို့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်သန်၍၊ ပုဂ္ဂလိက လျှလိုသည် ဖြစ်လျက်၊ လျှဲကာလနှုတ်ရောင်ချခြစ်စေ၊ သံဃိက ပုဂ္ဂလ်က ရေ စက်ချနည်း ကဲ့သည်ကဲ့ မသိ။သံဃဿဒေမ—ဆို၍ ရေစကိ်ချလျှင်

ဖိဖိလျှက်လိုးသောဧဟန်း ရုဒ္ဓိဟု မှတ်ထင်၍ဖြစ်စေ။ သံဃသဿဒေမ ရေ
စက်ချလျှက်မိသောအာရာ။ ။ဒါယကာက ပြုလုပ်သဲကာလ လျှဆဲ့ကာလ
တို့နှိုက်။ဖိဖိကြည်ညိုရုံင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ အာရုံပြု၍၊ ပြုလုပ် ၊စွန့်လှူ
သည်၊ဆရာက မှုကား၊သံဃိုက လှူစေလို၍၊ သံဃသဿဒေမ ရေစက်
ချသည်ကို၊ဒါယကာသည်။ အာလိမရှိဘဲလျက် ရေစက်ချ ဆရာဆို
ဘိုင်း။နှုတ်မြွက် ရွက်ဆိုသည် အရာတို့နှိုက်၊သံဃိုက မဖြစ်။ပုဂ္ဂလိ
ကသာဖြစ်သည်။ ။အထောက်ကား၊ဝိနယာသင်္ဂဟကာရိုကာန်ိုက်၊

(၄) အပွေကဋ္ဌောကရဏကာလေပိဒါနကာလေပိ အတ္တနောကုလု
ပကာကိုကွ၊မေဝအာရုဏ္ဏပရိဒ္ဒေတိ၊ တထာပိ၊ ဒက္ခိဏောဒက ပါတ
နကာလေ တေဟိသိက္ခာပိတော ယထာဝုတ္တပါဠိံ ဝစီဘေဒ ကရော
ကိ၊စိဇ္ဈန ပနကုလုပကဿဝဒေတိ။ နှ သဗ္ဗသံဃသာဓာရဏာဘံ
ဇာနန္တိ။ ။ဟု။သံဃသဿဒေမ နှုတ်မြွက်လှူဒါန်းရေ ပုံကို။ ပြပြီးလျှင်၊
ပုဂ္ဂလိက ပက္ခံဘဇတိ ပာ့းယင်းအလှူပုဂ္ဂလိက ဖြစ်ကြောင်းကို ဆုံး
ဖြတ်သည်ကိုရင်း။

(၅) ဧကောသံဃဒ္ဒေသပတ္တိ အာပန္နာတိ ပေသိတောဘာန္တေ
ဧကံပတ္တံ ဒေထ နိမန္တနဘတ္တံ အာဟရိဿတိ ဝိတိဝဒ တိ၊ သောစေ
ဥဒ္ဒေသဘတ္တံလဘတိ၊ အယံ အာဂတောတိ ညတ္တာဘိက္ခူဟိ နှုတ်ဆို
အာသုကဟဒေတော အာဂန္တောဘိဝုတ္တော အာမဘန္တေ နှုနိမန္တနဘတ္တံ
ဥဒ္ဒေသဘတ္တန္တိဘဏတိ၊ ဧတ်တိကာယဂဟဏတ္တံ၊ ။ဥဒ္ဒေသဘတ်
ဟွင့် သေနာသနခန္ဓကအဋ္ဌကထာနှိုက်။တမနှက မေ့လျော့၍ဖြစ်စေ
ကိုယ်အာလိရှိတိုင်းဖြစ်စေ၊လျောက်သားသော စကားကိုမယူ။ အာလှူရှင်
လှူလိုခင်း မှာထားရုင်းသို့လိုက်၍၊ယူစေသည်နှင့် လျော်သင့်သည်ကို
ရင်း၊

(၆) ဒယနှိ အာသတိယာဒိန္နံ ဟောတိ၊ သောသတိံ လဘိ
ဟွာ ပုန အာဂစ္ဆတိ၊အာထသဿပတ္တဿ ဝဋ္ဋတိ၊ ပသာဟိတိ၊
ရှုပိယသိက္ခာပုန ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနှိုက် အဝတ်ပုဆိုးကို လှူ
ရာ၊သတိမေ့၍၊ရွှေ့ရွေ့အာသပြာ ပါသွားရာ။အာလှူခံ ရဟန်း မပိုင်၍
တောင်းလာလျှင်၊ပြန်ပေးမှုန် မှတ်သား ထားအပ်ကြောင်းကို။ ဒိန္နံဆို
သည်နှင့်လျော်သင့်သည်ကိုရင်း။ထောက်ထားအပ်၏။

• သံဃိုကလှူလိုသည်။ သို့သော်လည်း၊ သံဃံ့အများကို-ရည်သန်

လ္ဟာဒါနိုးလိုရင်းမရှိ။သံဃာအများနှင့်- ဆက်ဆံ ဝေခြမ်း ခြင်းကို သဘောမကျ၊ဝိမိအလိုရှိ၍ လေးပါး ရှစ်ပါး စသော ဟုန်းတို့ကို၊အာရှင်ဘုရားအလ္ဟာခံ ကြွပါဟု အသီးအသီး ပင့်ဆောင်၍၊ ထိုလေးပါး ရှစ်ပါး ရဟန်းတို့ကိုသာ ရွေးလိုသောစိတ်ဖြင့်၊ သမ္မဒ်ဘုတာသုသံဃသဲမေ ဤအိမ် ဇရပ် မဏ္ဍပ်အပြင်နှိုက်၊ မျက်မှောက်ထင်ရှားရှိသော ပင့်ရေပါ လေးပါး ရှစ်ပါး သံဃာအားလ္ဟာပါ၏-ဟု။ရှေးဘဝသွန်းချလျက်။ သံဃာ်က သက်သက်လည်း-မဟုတ်၊ ဂဏ်က သက်သက်လည်းမဟုတ်၊ဂဏ်ကအာလ္ဟာလည်း မက၊သံဃာ်က အံလ္ဟာလည်းမကျ လ္ဟာဒါနိုးကြသော နည်းသစ်သည်။ပါဠို-အဋ္ဌကထာ ဋီကာ-မူလာ။ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာဆရာလက်ထက်ဆိုကပင်-မရှိ။ ထိုလ္ဟာနည်း ဖြစ်သော ကာလသည်၊ မကြားလွန်းသေးသော်လည်း။ယခုလာလ ဝေဝေထက်ဝန်းကျင် ထင်ရှားပျံ့နှံ့လျက်ပင်ရှိသည်၊ ထိုသို့လ္ဟာဒါနိုးရာနှိုက်၊ ထိုပစ္စည်း ဥစ္စာသည်။ ဂဏ်ကသာ ဟူ၍ရင်း။ သင်္ဃကသာ ဟူ၍ရင်း။ဆရာကြီး ဆရာဖြတ်တို့ အဖွဲ့ဖွဲ့အယူ မတူဝါဒ ဝိနိစ္ဆယနှစ်မျိုးပင်ရှိကြ၏၊ ငါတို့ကား ထိုသို့လ္ဟာရာနှိုက်။ အရာဌာနသို့ လိုက်၍၊ ဂဏ်က ဖြစ်ကောင်းသောဒုရော။ သံဃာ်က ဖြစ်ကောင်းသောအရာနှစ်မျိုးပင်ရှိသင့်၏ဟု ဆုံးဖြတ်ပေအံ့။

ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် ဂဏ်က ဖြစ်ဟန်ကား။ ။သံဃာ်က ဂဏ်က ပဂ္ဂလိက အာလ္ဟာသုံးမျိုး၊ ထိုသုံးမျိုးတွင် စိတ်က ရည်သန်ငံ့ကိုး ဝသုပနာယိက ခန္ဓက ပါဠိတော်နှိုက်။ ။(၇) ဇာမဝပနဘိက္ခဝေ ဥပါသကေန။သံဃဲ ဥဒ္ဒိသ ဝိဟာရေ့ကာရာပိတော ဟောတိ။ ပ။ သမ္မဟ့လ်ဘိက္ခ။ဥဒ္ဒိသလေ့ကံ ဘိက္ခုံဥဒ္ဒိသ၊လေ့ကံ ဘိက္ခုံဥဒ္ဒိသ၊လေ့ဘိက္ခုနိသံဃံ၊ ပ။ မ့ဟုလာ သိက္ခုနိယော။ ပ။ ဇကံ်ဘိက္ခုနိံ၊ ပ။သမ္မဟုလာ သိက္ခမာနာယော ပ။ဇံကံသိက္ခမာနံ။ပ။ သမ္မဟုလသာမဏေရော။ပ။ ဇကံသာမဏေရံ၊ ပ။သမ္မဟုလာသာမဏေရိယော၊ ပ။ ဇကံသာမဏေရိံ ဥဒ္ဒိသဝိဟာရော ကာရာပိတော ဟောတိ၊ ။ဟု။ဟောတော်မူသည်။

ဤနှိုက်၊ဘိက္ခုသံဃဲဥဒ္ဒိသ ။ပါဠိတို့ကိုရိုက် မှုပါသော်လည်း။ ဘိက္ခုနိသံဃံဥဒ္ဒိသ လာသည်ကို့ထောက်၍၊ သံဃံဥဒ္ဒိသနှိုက်၊ ဘိက္ခုသံဃံဥဒ္ဒိသဟူသောအနက်ကိုယူ။သံဃံဥဒ္ဒိသဘိက္ခုနိသံဃံဥဒ္ဒိသ-နှစ်ချက်ဖြင့်၊သံဃာ်ကကျောင်းလ္ဟာလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခုသံ

ဃာကိသာ-ဖြစ်ဧစ။တိကွဒုနိသံဃာကိသာ ဖြစ်စေ။ ရည်မှတ်၍။ ထိုနှစ်မျိုးတွင် တမျိုးမျိုးအား လှူအပ်သည်ကို၊ ပြုဝေဝိမှု၏၊ သပ္ပဟု လေ ဘိကွဒုဥဒ္ဒိသာ၊ ဧကံဘိကွဒုဥဒ္ဒိသ အစဝှိ၊သာပါဒ်၌တို့ဖြင့်၊သံဃာကုန် မရည်မှု၍။ရဟန်းအများကို ရည်၍လှူ။ခဲ့။ ရဟန်းတယောက်ကို၊ဘိကွဒုနိမ အများကို။ ဘိက္ခုနိမတယောက်ကို၊ သိက္ခမာနံမ အများကို။ သိက္ခမာနံမ တယောက်ကို။ သာမဏေအများကို။ သာ မဏေ တယောက်ကို။သာမဏေမ အများကို။ သာမဏေမ တယောက်ကို ရည်၍လှူ။ခုတို့နှိုက်။ သံဃိက ဖြစ်၊ ဂဏိကပုဂ္ဂလိက ဖြစ်သည်ကို သာပြုတော်မူ၏။

ထိုသို့သဃ်ိုကအာလှူနှိုက်၊သင်္ဃာ နှစ်မျိုးသာ လာ၍၊ သာမဏေ ရသံဃံ သာမဏေရိသံဃံ ဟု မလာသောကြောင့်။ သာမဏေကို သာ လှူလို၍။ သာမဏေကိုသာ သံဃာဟု ရည်မှတ်လျက်။ သံ့ာမ ဏေခုသံဃသဒ္ဒေမ ဆို၍လှူသော်လည်း။သံဃိကအလှူ မဖြစ်၊သာ မဏေရဉ်ဒ္ဒိသ ဟူသော၊ဂဏိက အလှူသာ ဖြစ် သည်ကို၊ ဆိ အပ်၏၊

ဥပရိပဏ္ဏာသ ဒုက္ခီဏဝိဘင်္ဂသုတ် ပါဠိတော်နှိုက်လည်း။ ။ (၈)ဇုန္ဒပမုခေ ဥာဘတောသံဃေ ဒါနံဒေတိ( )။ ။တထာဂတော၏ နှိုးတေ ဥာဘတောသံဃေ ဒါနံဒေတိ (၅)။ ။ဘိက္ခုသံဃေ (၃) ။ ။ဘိက္ခုနီသံဃေ(၄)။ ။ဇော်တကာမေ ဘိက္ခုစ ဘိက္ခုနီယော စ သံဃတော ဥဒ္ဒိသထာတိ ဒါနံဒေတိ(၅)။ ။ဇော်တကာမေ ဘိက္ခု သံဃတော ဥဒ္ဒိသထာတိ(၆)။ ။ဇော်တကာမေ ဘိက္ခုနီယော သံဃတော ဥဒ္ဒိသထာတိ ဒါနံဒေတိ(၇)။ ။ဤသို့ သံဃိကအလှူ။ (၇)ပါး။ထိုသံဃိကအလှူနှိုက်။ ဥည်စူး ရည်မှတ်အပ်သောသံဃာ ကို(၇)ပါးခွဲ၍ဟောတော်မူသည်။

ပုဂ္ဂလိကအလှူ။ (၁၄)ပါးကိုးလည်း(၉)။ ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ ဒါနံ ဒေတိ(၁)။ ။ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ(၂)။ ။အရဟတော ဖွဖလသမ္ပန်ကိရိယာယ ပဋိပန္နေ(၃)။ ။အနာဂါမိသ ဒါနံ ဒေ တိ(၅)။ ။အနာဂါမိဖလသမ္ပန်ကိရိယာယ ပဋိပန္နေ(၆)။ ။သ ကဒါဂါမိသ (၇)။ ။သကဒါဂါမိဖလသမ္ပန်ကိရိယာယ ပဋိပန္နေ (၈)။ ။သောတာပန္နေ (၉)။ ။သောတာပတ္တိဖလသမ္ပန်ကိရိယာ

ယ ပဒိုပန္နေ(၁၀)။ ။ဗာဟိရေက်ကာမေသုဝိတရာဂေ(၁၁)။ ။ပုထုဇ္ဇနသိလဝေန္တေ(၁၂)။ ။ပုထုဇ္ဇနဒုသိလေ(၁၃(။ ။တိရစ္ဆာနဂတေ ဒါနံ ဒေတိ(၁၄)။ ။ဟု။ပေါဟောတော်မူသည်။

၁၀) စုဒ္ဒသသုစ ဋ္ဌာနေသု ဒိန္နဒါနံ ပါဒိုပုဋ္ဌလိက်ံနာမာတိ ။သေသဟုံ ဇာမံဒေသနံ ဇာရဘိ။ ။ဂုင်းအဋ္ဌကထာလာသည်၊

ဤနှိုက်။ဇုဒ္ဓပမုခညာတောသံဃာ(၁)။ ။ညာတောစသံဃာ (၂) ။ ။တိဏ္ဏုသံဃာ(၃)။ ။တိကဒ္ဒုနိသံဃာ (၄)။ ။သင်္ဃာထံတောင်း၍ –သင်္ဃာမညွှန်းအပ်သော တပါး–နှစ်ပါး စသော ဂုဟန်းယောက်ကျား–ရုဟန်းမိန်းမ(၅)။ ။ယခင်နှည်း-သင်္ဃာမညွှန်းအပ်သော–ဂုဟန်းယောက်ကျား-(၆)။ ။သင်္ဃာမညွှန်အပ်သော ဂုဟန်းမိန်းမ(၇)။ ။ဂုင်းဖြင်။ ဝိနည်းပါဠိ အဋ္ဌကထာတို့နှိုက် လာသော် သိမဋ္ဌာကသံဃာ။ဝသံဂုတ္တသံဃာ စသော၊ သာဓုည ဝိသေသအားဖြင့်။သင်္ဃာအများနှင့်ခာက်ဆံသော့၊ သံဃာတို့ကိုလည်း သိမ်းသွင်း၍။ထိုသင်္ဃာတို့ကိုသာ သင်္ဃိကဖြစ်အောင်။ စိတ်ကဂျည်မှတ်။ လှူဒါန်းအပ်သော၊သင်္ဃာဟု ပြတော်မူသည်။အဂုဟဋ္ဌသင်္ဃာ အနာဂဝံသင်္ဃာ စသည်ဖြင့်၊ပြတော်မူသောကြောင့်။။ အဂုဟဋ္ဌသံဃသာသနေမ အနာဂါဒိသံဃသာသနေမ ဆိုခဲ့လှူ။သော်လည်း၊ သံဃဝိကဒါန မဖြစ်၊သံဃာတပါးတို့နှင့် မဆက်ဆံ။ အာဂုဟဋ္ဌေဒါနံဒေတိ အာနာဂါဒိသဒါနံဒေတိ ဟူ၊ပေါတော်မူတိုင်းသော ပုဂ္ဂလိက ဒါနသာ ဖြစ်သည်ကိုသိအပ်၏၊

ဤအတူ သံဃဝိကလှူလိုသည်ဆိုလျက်-ကျမ်းလာတိုင်းသံဃာကို မဂျည်မှတ်၊သံဃာ အာများနှင့်ခာက်ဆံခြင်းကို၊အာလိဂရှိဘဲ၊ လေးပါးရှစ်ပါးစသော ဂုဟန်းတို့ကိုသာ ဂျည်သန့်ပင့်ဆောင်၍၊ ထိုပင့်ဂုပါဂုဟဋ္ဌန်းတို့ကိုသာ သံဃာဟု ဂျည်မှတ်လျက် ထိုပင့်ဂုပါ၊ ဂုဟန်းတို့ကိုသာ လှူလိုသောစိတ်ဖြင့်၊ သမုဒိဘူတာသံဃသာသနေမ ဂေုစက်ချ၍၊ လှူဒါန်းကြသောအဂုသည်။သံဃိကသို့ မသက်မဝင်၊ဂဏ်ိကအာလှူပင်ဖြစ်ဘာည်ဟု။သိအာပ်မှတ်အာင်၏။

ထိုစကားမှန်၏။ ။(၁၁)ဘဂ္ဂေတုမှာကံ ပတ္တဲ့ဒေထ တုဂ္ဂေထော တိဝုတ္တေပန သာဓု ဥပသကာတိဂန်ဒ္ဒဲ ဟူသောနိမန်တ်နာတ်ဘွင့် အဋ္ဌကထာနှိုက်။တုမှာကံ်ပတ္တဲ့ဒေထ တုဂ္ဂေထ ဟူသောဘိတ်ခြင်း

ကိုပဂ္ဂလိက-ဂဏ်ိက-ဘိတ်းသးအရေးနိုက်ပြသည်၊

ဤသို့ ပဂ္ဂလိက ဂဏ်ိက ဘိတ်သေး။ အခြင်းအရာ အရိပ် အ
ဖြက်မပါမူ၍။ ပေါနှစ်ပါးကို ပေးပါ သပိတ် ရှစ်လုံးကိုပေးပါ
လျှောက်တောင်းရာတို့နှိုက်၊ သံဃာမှ ပေါနှစ်ပါးကို ပေးပါ သံ
ဃာမှသပိတ်ရှစ်လုံးကို ပေးပါ ဟု။ ရည်သန် လျှောက်ထားရာရောက်
သောကြောင့်။(၁၂) သဗ္ဗေ ပနဲ အဒ္ဒသိကွ။။ဒေထ ဘဂ္ဂဲ ဂဏ္ဍထ အဒ္ဒ
ပဇ္ဇွ ဒေထ ဘဂ္ဂဲ ဂဏ္ဍထာတိ ဒေတိ။ပဒိုပါဒိုယာ ဂါဟေတဗ္ဗံ—
ဟူသော်ရှေ့ဝါကျနှိုက်၊ သံဃ်က နိမန်တဲ့နဲ့ အခြစ်ကို အဒ္ဒကထာ ပြ
သည်။ ။(၁၃)အွေကောဘိက္ခ။။သံဃေတော ဥဒ္ဒိသိတွာ ဒေထာတိ
အာဒိနိ အဝတွာ ထွေကာနံ ဘိက္ခူနံ ဘဂ္ဂဲ ဂဏ္ဍထာတိ ဝတွာဒိနဲ့
သံဃဲကနိမန်တဲ့နံနာမ။ ။ဟူသောတေသကဏ်ဒိကာနှိုက်လည်း
နည်းတူအဓိပ္ပါယ်ယူ၊

ဤသို့ တူမှေ ထေ ဟူသောငှင့်ဘိတ်ခြင်းသည်။ ပဂ္ဂလိက၊ဂဏ်ိ
က-ဘိတ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့်။ သမုဒါဘူတာ လှူလို၍၊ အရှင်ဘုရား
အလှူခံကြွပါဟု။ဒါယကာသည်အလိုရှိရာ။ လေးပါး ရှစ်ပါး စသော
ရဟန်းတို့ကို။ပင့်ဘိတ်ရာ နှိုက်။ ပင့်ဘိတ်တုံးကလည်း။ဂဏ်ိက ဘိတ်
ခြင်းဖြင့်ဘိတ်ခဲ့၏။ ထိုသို့-ပဂ္ဂလိက။ ဂဏ်ိက ဘိတ်သော်လည်း။
လှူသောအခါ အမျှားသယ်ကိုရည်၍။ သံဃာသဒေမ-ဟု။သံဃဲက
မြောက်အောင်။ လှူပါမူ၊ သံဃ်က ဖြစ်ရပါ၏၊ ဤနှိုက် ဘိတ်ရော
လှူရာတို့နှိုက်။သံဃ်ကဘိတ်လှူနည်းမကျ။ဂဏ်ိက ဘိတ်လှူနည်းဖြင့်
ဘိတ်လှူသောကြောင့်၊ ဂဏ်ိက အလှူသာ မြောက်၏ဟု သန္နိဋ္ဌာန်
ကျမှတ်ယူအပ်၏၊

ပြခဲ့တို့ဉ်းသာ ရည်မှတ်၍။ သမုဒါဘူတာသံဃာသဒေမ ရေးကျ
သော။ဤဂဏ်ိက ဒါနသည်။မဟာဝါစိဝရခန္ဓက ပါဠိတော်လာ။ မာ
တိကာရှစ်ပါးတွင်။ဥဒ္ဒိသိသဒေတိ ဟူသော မာတိကာ၊ ။အာဒိသ
ဒေတိ။ယာဂုယာဝါ ဘတ္တေဝါ ခါဒနိယေပါ စိဝရေဝါ သေနာသ
နေဝါ သေသဒွေပါ။ ။ဟူသော နိဒ္ဒေသ။ ။ဂုဏ်းအာဘွင့်အဒ္ဒကထာ
တို့နှိုက် လာသော။ လှူဒါနိုးပုံနှင့် ဒီးလေးဝှသည်ဖြစ်၍လည်း။ ဂဏ်ိ
ကသာ ဖြစ်၏ သဘင်ကမဖြစ်ဟု သိအပ်၏၊

ထိုစကားကို၊ယင်ရှာဝေဠိုးအံ့။ဂုဏ်းအာဘွင့်အဒ္ဒကထာနှိုက်၊

(၁၄) ဘိက္ခ။ အဇ္ဈတနာယဝါ 'သွာတနးယဝါ ယာဂုယာ နိမင်္ဂန်
တ္ထာ ဝတသံ ဃရံ ပဝိဋ္ဌာနံ ယာဂု' ဒေတိ။ယာဂု'ဒတွာ ပိတာယ
ယာဂုယာ ဇုမာနိ စိဝရာနိ ယေဟိ မယ္ဟ' ယာဂု ပိတာ။ဝတသံ ဒဇ္ဇိ
တိ ဒေတိ။ယေဟိ နိမန္တိတော်ဟိ ယာဂုပိတာ။ ဝတသံယဝပါဠုဏာ
တိ။ယေဟိ ပန ဘိက္ခာစာရဝတ္တေန ဃရဒွါရေန ပဋိက္ကမိတွာ ပဋိ
ပဒိဒ္ဓဟိဝါ။ ယာဂု လဒ္ဓါ,ယေဘုယ်ဝါ အာသနသာလ။တာ ပတ္တံ အာ
ဟာရိတွာ မနုဿေသဟိ နိတာ။ယေဘုယ်ဝါ ထေရေဟိ ပေသိတာ။ တေသံ
နု- ပါဠုဏာတိ။ ။အစရိသည် ဖြင့်၊ရပါန် တို့ကိုယာဂုအလှူခံ အိမ်သို့
ပင့်ဘိတ်၍၊ယာဂုလှူပြီး သောက်သုံးသော်၊ဤသက်နှံတို့ကို။ အကျွန်ုပ်
ယာဂုကို သောက်သောရပါန်တို့အား လှူပါ၏ဆိုလျှင်၊ ထိုသက်နှံ
သည်။ ပင့်ဘိတ်ချုပါ ယာဂုသောက်ရသော ပါန်တို့အားသာလျှင်
ရေချိုးက်၏။အလှူရှင်မပင့် မဘိတ်ဘဲ အိမ်သို့ရောက်လာသော ရပါန်းပင့်
ဘိတ်ချုပါ မထေရ်တို့က အစားထည့်သိုက်သော။ ရပါန်းတို့ မ
ကြောင်း စသည်ကိုပြဆိုသောစကားနှင့်၊ အလားတူပင်ဖြစ်သည်၊

တူပုံကား၊ -ဤနွိုက် ပင့်ဘိတ်ရာ ပါ[ခြင်း၊ ယာဂု သောက်ခြင်
ဖြင့် မှတ်အပ်သောရပါန်းတို့အား သာ လှူသည်ဖြစ်၍၊ ထိုရပါန်းတို့
သာ ရသကဲ့သို့။ ပြခဲ့တိုင်းရည်မှတ်ခြင်း ဂိုသော သမုဒဘူတသံဃ
သဒေဓနွိုက်လည်း ပင့်ဘိတ်ချ ပါ၍၊အိမ် မဏ္ဍပ်တွင်းနွိုက်။ တည်
ဂိုခြင်းဖြင့်၊ မှတ်အပ်သော ရပါန်တို့ကိုသာ ရည်မှတ်လှူ။ဒါန်းသည်
ဖြစ်၍၊ သံဃိက ဖြစ်ကောင်းသော။ စတုဒ်သာ သံဃာ စသည်တို့
တွင်း၊တခုခုသောသင်္ဃာကို မရည်မှတ် မလှူ။ဒါန်းသောကြောင့်။ ထို
ပင့်ဘိတ်ချုပါ ရပါန်းတို့သာ ရသည်။ဝါဆဲဝန်ဆောင်တာဝင် ဥပစာရတွင်း
နွိုက်၊တည်လာ ရောက်လာသော။သံဃာ စသည် မရ၊ သံဃိက မ
ဖြစ်သင့်ခြင်းတူသည်။

ဤနွိုက်။ယေဘုယျ မယ္ဟ' ယာဂုပိတာ။တသံ ဒဇ္ဇိတိ ဒေတိ။ယေဘုယျ
နိမန္တိတော်ဟိ ယာဂု ပိတာ။တသံ ယဝပါဠုဏာတိ။ ။ဟူ၊ဂဏ်ိက
ဥ။ခြင်း၊ ဂဏသန္တိကဖြစ်ခြင်းသာလျှင်။ အကျွန်ုပ် ပင့်ဘိတ်ရပါ။
ဒခကျွန်ုပ် ယာဂုသောက်ရသော ရပါန်တို့ဟူ၍သာ ဆိုသင့်၍ အ
ကျွန်ုပ် ပင့်ဘိတ်ရပါ။ယာဂုသောက်ရသော သံဃာဟူ၍ မဆိုသင့်။
ဆိုသော်လည်း သံဃိက မဖြစ်သင့်၊ ဂဏ်ိက သာ ဖြစ်သင့် သော်

ဝေဿာဝိုး(၁၅)ဆေးနှ မသွံယာဂုဂိဘဲ့။ တသဃသံစဲသ ဒမ္မိတိ ဒေတံ့ဆေးနှ နံမန်ဂိုးဆေးနှ ယာဂုပိတာ။ တဒေသဝသံစဲသသ။တေန သဃဒုသံစဲသသဲ့ါဂါပုဏာဘိ။ ဟု။သံစိကသ္ဂါခြင်း။ အာလုံးစုံသော သစ်ပင်ဥန္ဒာဖြစ်ခြင်း မလဒသဂဲ့သို့။ ဖြခဲ့ဘိုင်း ရည်မှတ်ခြင်းရှိသော။ သမုဒဝဟုဟသံစဲသသဒေမ ဆိုး၍လှ။ ဂုန်ကိုက်လည်း။သံစိက၊မဖြစ်သင့်၊ ဂဏ်ိကသော ဖြစ်သင့်သည်ဟု--သမ်ိန္ဒြာနှဂဟုတ်အင်္ဂါ။

ဇ်ဝဒေ့ခန္ဓကဝိဓတိဒိနောဒနိဒ္ဒိကာဒ္ဒ်။ ။(၁၅) ဘိက္ခ၊သံစဲသသ ဘိက္ခုနိုနဥ္စ ဒမ္မိတ်ဂုဇ္ဈပန နမဇ္ဈ ဘိဒ္ဒိတွာ ဒါဘဇ္ဈောတိဇ္ဈ ယသ္ဒာ ဘိဒ္ဒုနိုပဒေဿသ်စဲသသဒါပနာမဒ္ဒ ဟာ ဘိက္ခ၊ ဘိက္ခုနိုနံဂဏာနာယ ဘာဂေါ ဒါဘဇ္ဈောတိ ဖါယ်ကသ အဓိပ္ပါယော သိဇ္ဈတိ--ဟုဂါယကာဘ်ိ့ ဒေလိုကိုဲ ထောက်ဆသောအာရာ။ ။ပုဂ္ဂလပဓာနော ပောဿ သံစဲသသဒ္ဒါ ဒဒ္ဒဇ္ဈော။ ။ဟု။ သံစဲသသသဒ္ဒါကိုး၊ ဘိက္ခ၊နုံ သဒ္ဒါနှင့် အနက်ဘူပုဂ္ဂလဝေန ယူသောအာရာမျှားကိုလည်း။အလို ဂိုဂ္ဂ ယူအင်္ဂါထောက်ဒအင်္ဂါ။

ဤသည်ကား လေးပါး ဂုစ်ပါး စသော ရဟန်းကိုသာ လှ။လို၍။ ထိုလေးပါး ဂုစ်ပါး စသော ရဟန်းတို့ကိုသာ သံစဲဟာဟု။ ရည်မှတ်ပိုင်းခြား၍ သမုဒဝဟုထာသစဲသဲ့ဒေမ ရေစက်ချလှ။ရာန်ိုက်၊ ဂဏ်ိက ဖြစ်သင့်သော အာဆုံးအဖြတ်စကားတည်း။

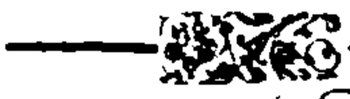

သံစဲကဖြင့်သဉ်သော အရာဌာနကဲ့ပြဆို့အံ့။ ။အာလှ။ဂုင်ဒါယကာသည်အလိုဂိုရာ လေးပါး ဂုစ်ပါး စသော ရဟန်းတို့ကိုပင့်၍။ ထိုပင့်ရာ၌ မဟာနံဂ္ဂါကိုသာ လှ။ဒါနိုး လိုခြင်းမဂို။ ထိုရဟန်းတို့ကိုသာ ဘဒ္ဒါဟု၊ရည်။ ။ ဂုန်သတ်ခြင်းလည်းမဂိုဘဲ။ထိုရဟန်းတို့အထံ၌ကာ ထိုရဟန်းတို့ရှေ့ကဲ့ဂြောက်၌ စတုဒိသသံစဲဟာ စသည်တို့တွင်။ အလိုဂိုး တမျိုးမျိုးသော၊ သံစဲဟာ သာမညကို ရည်စူး ရည်မှတ်၍။ သံစိကဒါလှ။ကို လှ။တော့အံ့ဟု စိတ်ဒုသုံးထားပြီးလျှင်ထိုရဟန်းတို့ အား သမုဒဝဟုဟာသံစဲသသဒေမ ဤမဏ္ဍောင်အာဂြင် သဃ်ာစဉ်၌က်--မျက်မှောက်သင်ဂုံးဂိုသော သံစဲဟာအား လှ။ပါ၏ဟု ရေစက်ချသော အရာ။ပုဂ္ဂလိက ဟေ့ မလှ။လို။ သံစဲဟာကို ဖဉ်ဒုတ်၍ သံစိကသာ လှ။လိုကြောင်းကို၊ရေစက်မျှ ဆရာထံ လျှောက်လျှင်၊ ကျောင်းပြို သ

မရဟန္တာသံဃာသဒေမ ရောက်ချည်ဆို၍၊ ဝေဒင်္ဂါသည်ကို နှုတ်ကသုံးလိုက်ဆိုရသောအခါ။ အလွန်ပါယဟာသည်၊ မည်သည်ရောဂါမည်သည့်ရောဂါကို။ သံဃာဟု မရည်မှတ်ပဲ [illegible] မျက်နှာ သိမှတ် နှုတ်ခြိုက်၍။ ပုဂ္ဂလိက ဂဏိက ဓနိကဟု သိသာလွယ်လှသောစိတ်ဖြင့်။ ဓိဒိအလိုရှိရာ လေးပါး ရှစ်ပါး စသော ရောဂါနှိုးတို့ကိုပင်၍။ ထိုရောဂါနှိုးတို့အား သမုဒ်ဘုတ သံဃာသံဃာဒေမ ရောက်ချသောအခါ၊ လိုက်၍ဆိုခဲ့သောအခါတို့နှိုက်၊ သံဃိကသာ ဖြစ်သင့်သည်၊ ဂဏိကမဖြစ်သင့်၊

အထောက်ကား။ ။(၁၆)သံသုံးဃသဒေမာတိဝါ-ဒေန္တိ။ သံဃံဥဒ္ဒိသဒေမာတိဝါ-ဒေန္တိ။ ။ဟူသောစီခရေးကအဋ္ဌကထာ။ ။(၁၇)အဘိယောဂေါ ရောဂြိ စတုဒ္ဒိတသံဃံဥဒ္ဒိသတိဂ္ဃနံ ဒိန္နံ ဝိဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ပရိဝေဏာဒါ အာဝါသံဝါမဟန္တံဝါ ခုဒ္ဒကံဝါ အာဒိယန္တွာတာ အဘိယောဂေါ နရဟတိ အညံနဲ့ဝိတွာ ဂဏ္ဍိတုံပိ နသက္ကောတိ၊ ကသ္မာ သဗ္ဗေသံဓုရနိက္ခေပါဘာဝတော။ ။ဟူသော ဒုတိယ ဂါထာဖွင့်ကအဋ္ဌကထာတို့နှိုက်၊ ။သံဃသဒေမ ဟူ၍ပင်။သံဃံဥဒ္ဒိသတုဟုကုံဒေမဟူ၍ဝင်း။ စတုဒ်သသံဃသဒေမ ပဟူ၍ဝင်း။ စတုဒ်သသံဃံဥဒ္ဒိသတိဂ္ဃနံဒေမဟူ၍ဝင်း။ ရောက်ချလေးနှုန်းဖြစ်သင့်ရာတွင်။စတုဒ်းသံဃဥဒ္ဒိသတိဂ္ဃနံ။ဒေမ ဟူသော ရောက်ချခြင်းကဲ့သို့။သံဃာကို-စိတ်က ရည်မှတ် ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသောကြောင့်။ သံဃာဥဒ္ဒိသဟုတိုက်ရိုက်မပါသော်လည်း။သံဃံဥဒ္ဒိသသမုဒါဘုတသံဃသဒေမ ဟူ၍ဝင်း။သံဃံဥဒ္ဒိသသမုခဘုတာဘိဂ္ဃနံ။ဒေမ-ဟူ၍ဝင်း။ ရောက်ချရာ--ရောက်သောကြောင့်၊ စတုဒ်သသံဃိကဟူသည်နှင့်။သံဃိကသာမည်-အာဘူဟူဝင်။ ။(၁၈) အာဂတာနာဂတာနံသန္တေ ကတ္တာတိစ စတုဒ်သ သံဃသဒေဒ္ဒိတိ ဒိန္နတ္တာဂုတ္တံ၊ ဧဝံအာဝတ္တာသံဃဿသဒေဒ္ဒိတိ ဒိန္နံ ဝိ-ဟာဒိသဒေမ၊ ။ ဒုတိယပါဒဖွင့်ကအာဘွဲ့ဝစီရေဖုဋ္ဌဒိကာကိုထောက်။

တနည်း (၁၄) ဣဿရိယသံဃဿ ယာဝဇီဝံ အာဂန္တုကာဘဋ္ဌဒါတုံ၊ ဣဿရိယသံဃဿယာဝဇီဝိကဘတ္တံဒါတုံ။ ဟူဗဟာဝါစိဝရခန္ဓက-ဝိသာခါလျောက်ထားသောစကား၌။ အာဂန္တုကသူကြွယ်ပြုသောဆွမ်းလိုသော်လည်း၊ ထိုအာ

ဂန္ဓာရကာ-ဂမိက ဂေဟနိုးတို့ကိုးပုဂ္ဂလိက်-ဂဏ်ိကမလျှလို၊ သံဃိကသာ
လျှလိုသောကြောင့်ဧကဆွဲသာမိသံဃသည် ဟူသောစကားကိုသာ- ပဓာ
နယူ၍ထိုအာဂန္တု ဂဟ-ဂမိက ဘဝင်ိုးကိုးသေနာသနခန္ဓက အဋ္ဌက
ထာန်ိုက်။ ။အာဂန္တုကသာ-ဒိန္နကဘွဲ့ အာဂန္တုကဘတ္တံ။ပြိုက်ပြု
ပြီးသျှင်သံဃဒါကဒေဝဒတ်နှုသွဲ့းဖြင့် ထိုအာဂန္တုက ဂမိက ဂေဟန်းတို့
ကိုပေးစေသကဲ့သို့ရှင်း။ ။(၂၀) သံဃတောဥဒ္ဒေသိတ္ထာ တဂ
ထောတိ ဝုတ္တေ မယှ အညဒါပိ ဇာ. နိသတိ၊ဌိတိကာယ ပန ဇေဝံ
ဝန်ဆိုတိအိ ဌိတိကာယာဝသေနဝ ၊ဟေတဗ္ဗံ။ ။ဥဒ္ဒေသာဘ်အဋ္ဌ
ကထာ။ ။(၂၁)သံဃဒတာ ဥဒ္ဒေသိတ္ထာတူမှေ ထောတိ ဝုတ္တေ ပန
ဌိတိကာယကေဟတဗ္ဗံ ၊နိမန်ဒနာဘ်-အဋ္ဌကထာ။

ဤအဋ္ဌကထာနှစ်ရပ်ိုက်၊ အခွင့်ဘုရားတို့ ကြွပါကုန်ဟု-ညွှေ
နှတ် လျောက်ထားခြင်းသဘော်ပဓာန မဟုတ်။သံဃာတော်မှ ညွှန်း၍
ကြွပါဟူသောကားသာ ပဓာနဖြစ်၏။ သံဃိက ဖြစ်သကဲ့သို့ရှင်း။
ဤနိုက်သည်ကဲ့သို့က လျှလိုသောစိတ်မရှိ။သံဃိက လျှလိုသောစိတ်
ပြဋ္ဌာန်းသောအခြေဖြစ်၍၊ သမ္မဒိဘုဘာသံဃသဒ္ဒေမနိုက်။ သံဃသ
ကိုသာပဓာန ယူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံဃိကဖြစ်၏၊ ထိုသမ္မဒိဘုတ
သံဃာ ဂေလးပါး ရှာပါးမှတပါးကား သံဃာအားလည်းမရ၏။ ထို
ပစ္ဆည်းသည် လဟုသဘာဝ်ဖြစ်အံ့။တို့က်ပနိုက်၊သက်နိုး ဝေဘန်နည်းအာ
တိုင်။ထိုအခြေ၊ တာဝဲန္နမ်ဝေဘင် ဥပစာရအာတ္တင်းသို့ ချောက်ချောက်
သမျှ ဂေဟနိုးသာမဏေအား ဝေအပ်၏။, ကျောင်းတို့က်တွင်းဖြစ်အံ့။
တိုက်တွင်းသို့ ခရေ့က်ရေ့က်သမျှ ဂေဟနိုး သံဃာအားဝေအပ်၏။

ဂရုဘာဏ်ဖြစ်မူ။ ပုဂ္ဂလိကပြုခြင်းပဓာန မဝေဘန်အပ်၊ မပေး မပွန့်
အပ်၊ကိုက်ပနိုက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သဒ္ဓဒါဘုတာသံဃာနှင့် အာသ္ဘဝတ္ထုမျှ
သော်၎င်း။ခြံခြမ်းလောက်သော်၎င်း ပိုမိတို့တိုက်တာ ကျောင်းနိုက်၊
သစ်ပင်ကအသုံး အကောင်ဖြင့် သုဒဿဝင်ပါဟု အညီအမျှပေးလိုက်
အပ်၏သမျှသံဃာတို့ကသိစောဖျော်၍ ဒေသ္ဘဝတ္ထုနည်းမှ၊ ။(၂၂) ယဒဒိ
ပနမဇ္ဈောဝါဒိယကံဝါ ဌာပေဝေ ဟောတိ။တံ ပုဒ္ဓိတ္တာ ယာသဝါ
ဝိဟာရသံ ကေဝိဟာဒေ့ဝိဝါ ပဒသ-သေနာသနသံ သော ဝိစာ
ရေတိ တတ္ထ၊ဒါဒ့ ။ သဒ္ဓေဝိအာသုကကိဂ္ဂုးဂဏ္ဍတုတိ ပဒတိဝဋ္ဋ
တိ။အာထ မယ္ဘ ရုဝကာခေဂဏသာတိ ဝတ္ထာ အံဝိစာရေတ္ဗွာဝဂဏ္ဍတိ၊

သံဃသဿ ဝိဘာဂေတု ဝဒန္တိဒေဝံ ပန ဝိဘာဂေတုံ။ သံဃဝေထရဿ ပသန္နာနေ ဒေထာတိဝတ္တုံ၊ သေ စေ တဿ သေနာသနံ ဂရုပုဏ္ဏံ ဟောတိ။ ယတ္ထ နံ—ပဟောတိ၊ တတ္ထဒါတုံ။ သေ စေ ဂေလညာဒိကော ဟောတိ၊ ယတ္ထ နံ—ပဟောတိ၊ တတ္ထဒါတုံ။ သေ စေ ဂေလညာဒိကော ဟောတိ၊ ယတ္ထ နံ—ပဟောတိ၊ တတ္ထဒါတုံ။ သေ စေ ဂေလညာဒိကော မယ္ဟံ ဝသနဋ္ဌာနေ သေနာသနံ ပဂိဘောဂဘဏ္ဍံ နတ္ထိတိ ဒေတိ။ ဟတ္ထဒါတုံ။ ။စိဝရေခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။ ။(၂၃) ဗဟိသိမာယ သံဃဿ ဒေမာ တိ ဒိန္နမဋ္ဌာ သံဃဝေထေနဿ ဝသနဋ္ဌာနေ ဒါတဗ္ဗော။ ဟတ္ထေ ဧတေဟုမဋ္ဌာ ပဟာနိံ မဋ္ဌေန ကမ္မံ နတ္ထိ။ ယဿ ဝသနဋ္ဌာနေ ကမ္မံ အာဏိတံ သံဃဿ ကပဂိဘောဂနေ ပဂိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာတိ ဒါတဗ္ဗော။ ။သေနာသနခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။ ။လာသည်အာဝိုင်း၊ အာလှေဒါယကော ဃျောက်ထပ် စိရေငံချ တိုက်တာ ကျောင်းတိုက်၊ သံဃိက ထားအပ် သုံးဆောင်အင်္ဂါ။ဒါယကာစိရေငံခြင်း မရှိမူ၊သံဃာ့တိုစိမျင်ချ တိုက်တာ- ကျောင်းတိုက်၊ သံဃိက ထားအပ် သုံးအင်္ဂါ။ ကျောင်းတိုက်တွင်းဖြစ်မူ။ ·ထိုလှူရာကျောင်းတိုက်၌သော သံဃိက ထားသုံးအင်္ဂါ၏ အဘယ်ကြောင့်၊လှူရပါ သင်္ဃာသာ မရမူ၍၊အခြားသင်္ဃာတို့သည်ရသင့်သည်ကို သိအပ်သနည်းဟူမူ။ ။ကောသမ္ဗိုပြည်သား၊ ဓနိန်းတို့ကဲ့သို့ ကျောင်းတိုက် တရုတည်း၌၊ သင်္ဃာနှစ်ပက္ခ ကွဲရာ။တရုသော ကျောင်းတိုက်၊ အလှူရေငတ်ကို၊ထိုမှတပါး သေပဲ့ဆွန်းက သက်နိုးကို၊ ဤသို့လှူသော်ငင်၊ ဝေငှဆွန်းက သာ။ အလှူရေငတ် သက်နိုး နှစ်ပါး ရုံကဲ့ လှူသော်ငင်း။ သံဃာသဒေမ ဆို၍လှူသည်ဖြင့်အံ့။ ထို ၎ သက်နိုး နှစ်ပါးရုံကို, အလုံးရုံသော နှစ်ပက္ခသင်္ဃာရကြောင်းကို၊စိဝရေခန္ဓကပါဠိတော်နှင့်၊ ။(၂၄)ဤဝ ပနဘိက္ခဝေ ဝသဿဝတ္ထာနံဘိဆွန်း အနုပ္ပန္နေ စီဝရေ သံဃော ဘိန္နော တိ၊ဝတ္ထု မနုဇာနာ ဂေသ္ဒိံ ဝဂ္ဂေ ဥဒကံဒေန္တိ။ ဂေသ္ဒိံ ပဂ္ဂေ့စီဝရံ ဒေန္တိ။သံဃဿဒေမာတိ။သံဃသေဝေတံ။ ။ဤဝေန။ ပ။ ဘိန္နတိ။ တတ္ထမနုဇာနာဂေသ္ဒိံ ပဂ္ဂေ့ ဥဒကံဒေန္တိ၊ တသ္မိံ ယေဝ ပဂ္ဂေ့စီဝရံ ဒေန္တိ။သံဃဿဒေမာတိ၊ သံဃသေဝေတံ၊ ။ဟူ၊ဟောတော်မူသောကြောင့်သိအပ်သတည်း။

သံဃသဿ သန္တကိုသာ ပရေနမယူဘဲ၊သမုဒ်ဘုက သန္တကိုပါပရေနယူသော်လည်း။သံဃိက လှူလိုသောစိတ် ပြုခြင်းနှင့် လှူသောဒါန ရာဖြစ်၍၊ဂဏိကမဖြစ် သံဃိကသာဖြစ်၏။

ဥပမာကား။ (၂၅)အာဠဒ္ဓနံ ဘိက္ခုံ၊နံ ဒေမ စတုန္နံ ဒေမာတိ၊ ဧစံ ဒိန္နံ ပန အာဠဒ္ဓကဿ ဣဒေဝ စတုက္ကံဘတ္တန္တိ၊တံပိ ဘိက္ခာဝစနေနဒိန္နံ ပိဏ္ဍပါတိကာနံ ဒုတိ၊ မဟာဘိသခ်ိဂိရိကန အဓိပ္ပသက ပူဇေနံ ပတ္တံ ထဝေတွာဒိန္နံ ဂဠုကဘတ္တံ နာမ၊ဣဒ

ဝတ္ထုကိုမပိုင်သောအရပ်ဖြစ်ခြင်းငံ့ကြောင့်။ရေလျှံရာ။ ပက္ခန္ဓိက် ငံ့ကို သာ ပိုင်သည်။သက်နှံလျှံ။ ပက္ခဋ္ဌ သက်နှံကိုသာ ပိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ပက္ခသေးစေတံ ဟောတော်မူရာနှိုက်ငှ်၊ ငှ--သက်နှံ နှစ်ပါးရုံကို တခုသောပက္ခန္ဓိက်သာ ထား၍ပက္ခသေးဒေမ ဆိုခြင်းကြောင့်။ ထိုရေ သက်နှံ နှစ်ပါးရုံကို သွားရာပက္ခသ ်ာ ပိုင်သည်။ မလွှားရာ ပက္ခသယ်ာတို့က မပိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ကွာဝေးစေတံ ဟုဆိုတော် မူရာနှိုက်ငှ်း။သံဃိကသွားဒါနှံးလိုသောစိတ် ပြန့်ပြားနှံ့ခြင်း၊ ရှိသည်အား လျော်စွာ ထိုရေ သက်နှံ တို့သည်း နှစ်ပက္ခသံဃိက မဖြစ်သော် လည်း ရသောပက္ခန္ဓိက် သံဃိက် အဖြစ်ဖြင့် သည် ဝေဘန်အပ်သည်ဟု မှတ်အပ်၏။

ဤကား။ တုမှာကံ့ေမ ဟု၊ ပုဂ္ဂလိက ဂဂိုက အဖြစ်ဖြင့်၊မဆိုသေး၍ကြောင့်၊သံဃိကလွှားလိုသောစိတ် ပြန့်ပြားခြင်းရှိကြောင်းကို ဆိုရာ၏။ ။ဤအဆုံးဝါကျ ပက္ခသေးဝံ ဒဋ္ဌ။ ဝါဆိုသက်နှံးဖြစ်မူ သံဃိက သာကြွင်းသော သက်နှံးဖြစ်မူ သံဃိက ဂဂိုကနှစ်ပါး ပင်ဖြစ်သင့်၏။ ထိုတွင်။ သဃိကဖြစ်ဝံ့ မထင်ရှား၍၊ထင်ရှားသိသာ အောင်။ဆုတ်ခွာခြင်း ပြဆိုအပ်သတည်း။

ဤပက္ခသေးတံ်၌။အာကယ်၍--သံဃ ကဖြစ်ငြားဖန်၊ ။(၂၇)အာနဲ့ ဇာနာမိတိုက္ခဝေ သမဂ္ဂဘဏ္ဍတာန သံးဃနဘားဇတုံ၊ ။သံဃဿသေဒေါ။သမဂ္ဂဘဏ္ဍတာန သံးဃန ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ စိဘုံခန်ဒကန္ဓိက် ဟောတော်မူသောကြောင့်ငှ်း။ ။(၂၀) သမဂ္ဂဘဏ္ဍတာနတို့ ဥပစာရသိမာယံဥိဿနေန--ငှ်းအဋ္ဌကထာဘွင့်သောကြောင့်ငှ်း တတိုက်သုံးသယ်ာအားပင်--ခရာ၏၊တပက္ခသယ်ာခြားသာ မရောဟူငြားဖန်၊ ကထိန်ခင်းသော -ကျောင်းတိုက်၌၊သံဃိကသက်နှံးကို၊ သမဂ္ဂဘဏ္ဍတာ သယ်ာကုန်--မရ။ ကထိန်ခင်းသော ရုဟန်းသယ်ာသာ-ရောကဲ့သို့ပင်။- ဝါဆိုသက်နှံး သဃိကကို- သမဂ္ဂဘဏ္ဍာ-သယ်ာကုန်--မရော၀ါမကျိုးမပျက် ဝါကျွတ်သောရုဟန်းတို့သာ- ရောကဲ့သို့ငှ်း။ သယ်ာနှစ်ပက္ခကွဲခြာ--ပက္ခသဒေါ--ဆို၍သ့ာ။ခြာ၌၊ပက္ခသေဝေတံ-ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့်၊ ပက္ခသယ်ာသာ--ရသည်၊ သမဂ္ဂဘဏ္ဍတာ-သယ်ာကုန်- မရဟူဖြေအပ်၏။

သံဃိက- ပုဂ္ဂလိက်- မသိသာ။ ရောရှက်သောအာရုံနှိုက်၊ဒုါယကဲ့

တို့မိတ်ဆွေသန့်ရှင်းကို-ထောက်၍ ဆုံးဖြတ်ရသော -အာရော- ဂိုသည်ကိုလည်း ။အပြစ်ကင်းလွတ်လေ ဒါနကားလပြီ အကြွေးနာ ကုလုပကတိုက်ဦးမေဝ အာရုံ့ ပရိဒ္ဓဇတို၊တထာဝ ဒက္ခိဏော ဒက ပါတာနကားလ တောင် သိုက္ခာဝိတော-ယာထာဝုဏ်ပါဒ် -ဝစီ ငေးဒဲကဆရာတို၊ ဝိုင်းနေ့နေ ကုလုပကသော ဒေတို၊ နှ-ဘဒ္ဒသံဃ သာဝေလာဇ်ံ ဒုဿွတ်။ ဟုးလဃသာဒေမ- ခေတ်ချလျက်။ ဂ္ဂ။ ဒါန်းပုံကိုပြုပြီးလျှင်၊ဂုဏ်လိက-ပက္ခိ-ဘဒ္ဒတို- ဟု ဆုံးဖြတ်သော ဝိနယာလင်္ကာဋ္ဌကာ။ ။

(၂၉) ဥသဘါဒိသု မနုဿာ လယဒေဝ ပရိဝေဏာနိစ ပဒေသရဇ္ဇံစ ကတွာ တိဝိဒုးကစ ဓမ္မကထံ ဒေစတိကွ။သတေနပိသင်္ခိ နိမန္တေန္တိ၊တာဒါ ယေ ဝိစာနန္တိ၊ တေ ဂဟေတွာ ဥပ်ံဝဒ်တိကတွာ၊ နှ ဟိ မဟာတိက္ခုသံဃနအတ္ထိကာ မနုဿာ ပရိဒေဝ ကာနိစပဇ်ာ နဃရာနိစ ဂဏ္ဍန္တိ၊ သန္နိပါဘဋ္ဌာနကောစ ယထယသတ္တိ ယထာဗလံ ဘိက္ခူဂဟေတွာ ဂဏ္ဍကိုဝိတိ။ ။ဟုးသာနိမန္တနဘက်အာဘွင့်-သေနာသနခန္ဓကအာဠကထာဇ္ဈကိုးထောက်၍သိလေ၊

၍အာဠကထာနိုက်၊ သံဃာအာများ စည်းဝေးရာသို့ လာ၍၊ ပုဟန်းတောင်းလျှင်၊သံဃာက ပုဟန်းကို ဒါယကာ အလိုရှိသည်ဟု သိ၍၊ သံဃာမှ--ပုဟန်းကိုပေးအာပ်ဏ်ဟုပြုသည်၊ ၊ထိုသံဃာအစည်းအဝေးသို့- မလာဘဲ၊ပုဟန်းနေ့ရာ ကျောင်းပရိဝုဏ် ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာကျောင်းသို့လာ၍၊ ပုဟန်းတောင်းလျှင်၊ ဒါယကာသည်၊ သင်္ဃာက ပုဟန်းဖြင့်အာလိုမရှိဟု သိ၍၊ပုဟန်းအလိုရှိရာ၊ ပုဂ္ဂလိက ပုဟန်းတို့ကို ခေါ်၍သွားအာပ်ဏ်ဟု ပြုသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင်္ဃာက ပုဂ္ဂလိက မသိသာ၊ ရောရှက်သောအာရုန်ကို၊ ဒါယကာတို့ စိတ်ရည်သန်ရင်းကို ထောက်၍ဆုံးဖြတ်ရသောအာရုရှိသည်ကို သိအပ်သတည်း။ ၊

(၃၀) သံဃ သန္နိပတိတာသေ ဒေယျတိ ဒိန္နံ ဂရုဘဏ္ဍံ နှ ဟေဘင်္ဂိ ၊ ပုဒ်ဘာဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် ဝစီဒုဒ္ဒိ လာ၊ အာနုဂတ္တိ ပုဒ် ဝါ၌။ ။ဤနိဒ်းဝဲလည်း သံဃာကိုရည်၍၊ သံဃာတို့ သုံးဆောင်ရန်၊ ဝိဟာရသာဒေမ လျှူ၏။ ဂရုဘဏ်မဖြစ်၊ ကျောင်းကို ရည်၍၊ ကျောင်းပြင်ဆင်ရန် သည်အကျိုးငှာ၊ ဝိဟာရသေနဒေမ ဆိုဝ်၍လျှူ၏၊ ဂရုဘဏ်ဖြစ်ကြောင်းနှင့်လာသည်၊

(၃၁) ဤဒဗ္ဗဟိ သလောကဘဏ္ဍနာမညဒ္ဒေသဘဇ္ဇသဒိသံ နဟောတိ၊ဝိဟာရမေဝသန္ဓာယ ဒိယျတိ၊တသ္မာဇဟိ ဥဘတော ဂါဟာတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ၊စူဠဥပါသေနာဒီနဉ္စ အာဒိကထာနိုက်လည်း။ ဤကား လနိုက် သလောက ဘတ်လ္ဂ။သောဒါယကာဘို့ စိတ်ဖြည်သန် ပြုဘုန်း ချက်ကို၊ပမာဏ ပြုအပ်ကြောင်းလာသည်။

ဤသို့—ဒါယကာအလိုက်၊ သောက်ထားနှင့် အဂိုဇ် အပြုက် မထင်မျှားမူ၊ဒါယကာကို ပြန်ရှိမေးသောအားဖြင့်၊မာတိကာ တင်အပ်ကြောင်းကို၊ပိဋ္ဌိသမယာနိုက်၊ ဂါဆိုသင့်နှုန်းလျှ။ သောအရာ ကျမ်းဂန်ဗျောတင် အစရှိသည်တို့ဖြင့် မသင်ရှုံးသော ဝေဟန်းကို ရှာပါးသော ရဟန်းတို့ကို ပင့်ခေါ်၍၊ဆွမ်းယူကြွပါ လျှောက်သော အရာ စသည်တို့နိုက်၊ အဋ္ဌကထာ ပြသည်ဖြာ၍၊ သဃိုက ပုဂ္ဂလိက စသည်မသိသား၊ရောက်သောအရာနိုက် ဒါပာကာတို့ စိတ်ညှိသန့်ခြင်းကို ထောက်၍ဆုံးဖြတ်သောအရာ မှုးစွာရှိ၏ဟုသိအပ်၏။

ဤသည်ကား။ ပုဂ္ဂလိက ဂဏိက မလျှောလိုသံဃိုက သာ လျှောလို သောစိတ်နှင့်၊သမုဒိဘူတသာသံဃသာဒေမ ရောက်ချလျှောခြင်း၊သံဃိုက ဖြစ်သင့်သောအဆုံးအဖြတ်စကားတည်း။

ဤသမုဒိဘူတသံဃသာဒေမ သျှောနိုက် ဂဏိက သံဃိုကဖြစ်သင့်သည်ကို၊စိစစ်အပ်သကဲ့သို့။ ။(၂၂) ပဝါသုကုလိက သံဃသာဒမ္မ ကရဏာပတ္တာဒိ အဘ္ဘာယ ဒေမာဘိ ပုဂ္ဂလိကဝေဟာဟုံဝဋ္ဋတိ၊ပရိက္ခာရောနာမ ပဝါသုကုလိကာနံပိ ဂုဏ်ဆိုတာ ရှုသော စိုမခန္ဓက အာဋ္ဌကထာနိုက်လည်း။ မရဏအားဖြင့် သံဃိုကပင် ဖြစ်မည်၊ ဂဏိကပင် ဖြစ်မည်၊စိတ်ညှိသန့်ခြင်းကိုစဲ၍၊သံဃိုက အာစစ်ဖြစ်သင့်သော အရာ၊ဂဏိကအစစ် ဖြစ်သင့်သောအရာ။ နှစ်ပါးပင် ရှိကောင်းမည်ကို။ ဝိနည်းရှိ၍၊ ဝိနည်းတာဘ်။ ဝုဋ္ဌိလ်မှန် ပုဂ္ဂိလ်မြင် တို့ စိစစ်ဆုံးဖြတ်အပ်၏။

(၃၃) ဒိဃဘာဏကာဒိဘေဒသ ပန ဂဏသင်္ကေပုဂ္ဂလသဘဝါ သန့်ကွက် အဂိုယုဇ္ဈိတ္တာ ဂဏ္ဍနော်သင်္ကောတိတော၏ရုံနိုက်ခြိပါပေဘုံ၊ ။ဒုတိယပါရာဇိကအဋ္ဌကထာ ။(၃၄)သံဃကောဋ္ဌာသိတ္တာ အဋ္ဌမကောသေဓေ ဒေထ မဇ္ဈိမေ ဒေထ နဝကေဒေထ ပဂို

ပုဏ္ဏားသသာမဏောရေ့ဒေတာ မင်္ဂလိမဘာဏကာဒယော ဒေထ မယ္ဘ
ညာတိ ဘိက္ခဝေ။ ဒေသာဘိ ဂဒ္ဒ္ဘသ ပန ဥသက တုံဍံဝံ ဝဒသိ။
ဒ္ဒိတိကာယံ ပန တေသံ နပါဟုဏာဘိဘိ ဝတွာ ဒ္ဒ်ိတာ ဝသေနေဝ
ဒါတဗ္ဗာ၊ ဥဒ္ဒေ ပဘာက်ဘွင့်၊ သေနာသနခန္ဓက အာဒ္ဒကထာတို့
နှိုက်ဖြီးဘာဏက--မဏ္ဍိမဘာဏက ရုပာနိးတို့ကို၊ ရည်သန်၍ လျှ
ဒါနိး၊ တောင်းဆိုခြင် ကိုသိမ်ကအာ နှိုက် မပြု၊ ဘဏ်ကအာခနှိုက်
ပြုသည်ဖြစ်၍။ပ ံ့သုက္ခရုပာနိးတို့ကိုသာ ရည်သန်လျှ။ဒါနိးလျှင်၊
ဂဏ်ကသာဖြစ်ရာ၏။ထိုသို့ဆိုလျက်ပ ံ့သုက္ခရုပာနိးတို့ကို။ သံဃဝိ
ကအာလျှ။မြောက်အောင်၊ ဘယ်သို့ ည်သနျလျှ။ဒါနိးသည် ဖြစ်မည်ကို
ငှင်း။သံဃာနှစ်ပက္ခကွဲခြာ။ တခုံသောပက္ခ၌သာ။ရောစက်ချ အာလျှ။ဝတ္ထု
ကို ထား၍၊ သံဃသဒ္ဒေမဆို၍ လျှ။လျှင်။ တိုက်သုံးကုန် နှစ်ပက္ခ
သဃ်ာခုံသကဲ့သို့ ဤနှိုက်လည်း။တိုက်တွင်းလျှ။သောအလျှ။ဖြစ်၍ ပ ံ့သု
က္ခဆောင်--မဆောင်။ တိုက်သုံးကုန် သဃ်ာ၏ဟု။ ယူသင့်သည်အ
တိုင်းယူလျှင်။တိုက်သုံးကုန် သဃ်ာကို။ရည်မှတ်၍ ပ ံ့သုက္ခရုပာနိးတို့
အားသျှ။၏ဟုသော။အနုက်အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သင့်--မဖြစ်သင့်။ ပြုခဲ့ပြီးသော
အာဂန္တုကဘတ်ဂမိကဘတ်ကဲ့သို့။ပ ံ့သုက္ခသဃ်ာအားသျှ။၏ဆိုသော်
လည်း၊သဃ်ာအမျှားကိုရည်၍။သဃ်ာအားသာ လျှ။သည်ဟုသော၊ အ
နုက် အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်သင့် မဖြစ်သင့်မျှားကိုငှင်း။ အထူးသဖြင့် နှိုင်းချိန်
စဉ်းစားအပ်၏

ဤသို့သမုဒါဘူတသံဃသဒ္ဒေမ၊ ရောစက်ချလျှ။ရာနှိုက်၊ဒါယကာ
စိတ်ရည်သန်ပြုခြာနှိုးခြင်းကိုစွဲ၍၊ဂဏ်ကသာ သဃ်ာက အာလျှ။နှစ်ရုပ်ပင်။
ဖြစ်သင့်၏ဟု။ပြဆိုဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ရုပ်ဆက်ဝနိးကျင်။ ငှင်းလျှ။နည်း၊
ထင်ရှားဖြစ်ကြ၍။ပြဆိုအပ်သည်။ ငှင်းလျှ။နည်းသည် ပါဠိ အာဋ္ဌ
ကထာ ရှိကာလာသေးနည်း မဟုတ်သည်တကြောင်း။ သံဃိကဖြစ်
သောအဘိန်းကိုအလျှ။ခံဝတ္ထုလ်ဘိုအလိုရှိတိုင်း။လေး
ပါးရှစ်ပါးစသော။ သံဃာအားသာ ရုယူပိုင်ဆိုင် ပေးစွန့်နှိုင်သောသံ
ဃိက မဖြစ်သည်တကြောင်း။ဂဏ်ကာ ဖြစ်သောအဘိန်းကို၊ တဖွာကံ
ဒေမ။အာယသ္မဲန္တာနံဒေမဆို၍လျှ။ခြင်းထက်။တစုံတခု၊အကျိုးကြီးမြောက်
ရန် မရှိသည်တကြောင်းဖြစ်၍။ ထိုသမုဒါဘူတသံဃသဒ္ဒေမ ရော
စက်ချလျှ။နည်းကို၊ အသုံးအစွဲမပြုဘဲ။သံဃိကံလျှ။လိုလျှင်လည်း အာ

ဂတာနာဂတသဿ စတုဒိသဿ သံဃဿဒေမ ဟူ၍ဌင်း။သံဃဿသဿ ဒေမ ဟူ၍ဌင်း၊ ဧသည်ဖြင့်း ။ပဋ္ဌလိက ဂဏ်ိုကလ္ပ။လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ အာယဿ်ဌွေးတာဒေမ-တုမှာက်ံေမ အားယဿ်ဖွန့်ာနံေမ ဧသည်ဖြင့်၊ သံဃိက ပဋ္ဌလိက အာဖြစ်။ ဆင် ယင် ဂျား ဂျား ကျမ်းဂန်လာတ်ဌင်း သော လ္ပ။နည်းကိုသာ အာသုံးဒါးစွဲအာလေးအာဖြတ်ပြု၍ သ္ဂဒါန်းခြင်းကို ပြုကုန်ရာ၏။

ဖိုင်းခိုင်းဆာရေးတော်။ထုတ်ဘော်ဆုံးဖြတ်အာပဲသော။ သံဃိကာ ဒဝိနိစ္ဆယကဏ်း(၁၂၅)ရ။ပြာသိုလပြည့်ကျော် (၅)ရက်နေ့ ပြီး၏

ဤသံဃိကာဒဝိနိစ္ဆယဌင်း။ဟာနုံးအာစဉ်ဖြင့်ပုတ်၍ပါ။သာ။သာ ကေပါဠိုရကို၊ အစဉ်အတိုင်းအာနက်ပြဆိုမှုံ။ ။

(၁) တောနခေါပနဝါမယေနုံ၊ထိုအာခါဌွဲ၊အညုတ်ရော။ တယောက် သော၊ဘိက္ခု၊ပေါနုံသည်ုကေကောတပါးတည်း၊ဝသံပဲသိ၊ ါဆို၍နေ၏၊တကြွ၊ ထိုတပါးတည်းဝါဆိုရ ကျောင်းတိုက်နှိုက်၊မနုသာ၊ လူတို့သည်၊သံဃသဿ၊သံဃာအား၊ဒေမ၊လ္ပ။ပါကုန်၏၊ ဧကတိ ဤသို့ဆို၍၊စီ ရာနှီ၊သက်နုံးတို့ကို အဒံသုလ္ပ။ကုန်၏။

(၂) တောနခေါပနသမယေနုံ၌။ တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။။တို့သည်၊ရာဇဂဟော၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ ဝသံဝသန်တို့၊ ကုန်၏၊ တကြွးထိုသုံးပါးဝါဆိုရ ကျောင်းတိုက်နှိုက်၊ မနုသာ၊ တို့သည်၊သံဃသဿ၊အား၊ဒေမ၊ကုန်၏၊ ဧကတိ၊ဤသို့ခုံ၍ စီ ရာနှီ၊ သက်နုံးတို့ကို၊ ဒေန္တိ၊လ္ပ။ကြကုန်၏၊ ၊မဟာဂါစိဝရုန်ကပ်ဠုတောင်အာနက်

(၃) ဒုတိယံ၊ဒုတိယအာလ္ပ။သည်ပုဒ်ကာလေ၊မလ္ပ။ဖြင့်ရှေးကာလနှိုက်၊ ပဋ္ဌလံ၊ပဋ္ဌိ၊လ်ကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ ပဝတ္တမာနုဖွဲ့ ဖြစ်သော်လည်း၊ဒါန ကာလေ၊လ္ပ။ဲကာလဌွဲ၊သံဃ၊သံဃာတော်ကို၊ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍၊ပဝတ္တ ဟူ၊ဖြစ်သည်ု၏အာဖြစ်ကြောင့်၊သံဃိကမေ။ သံဃိကအာလ္ပ။သည်သာ လျှင်၊ပေါတိ၊ဖြစ်၏၊ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာအာနက်၊

(၂၄) အာပေါကဿော၊ အာဗျို သောသူသည်၊ကရကာလေ၊ပြု သောကာလဌွဲ၌း၊ဒါနကာလေပိ၊လ္ပ။သောကာလဌွဲ၌း။ အာဟ္ဟာနော၊ ဇိဗွိ

ဂြိုဟ်ကုလားကတော်ကွဲ့မေ၊ အိမ်သို့ကင်သော ပုဂ္ဂလိက ဂုဟာန်းကိုသာ လျှင်၊ အာခန္ဓာ၊ အားရုံပြုခြင်းငါးမျိုးတို့၊ စွန့်လွှတ်၊ တည်ဆောက်၊ ထိုသို့လှူရာ၌ကား လည်း၊ ဒက္ခိဏာဒေယျကပါတာကားလေ။ ရေးကဲ့သောကာလ၌၊ တော တော်။ ထိုဆရာတို့သည်၊ သိက္ခာပဒိတော၊ သင်္ဃာနောင်သည်ဖြစ်၍။ ယထာ ဝုတ္တပါဠိ အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သောသံယိက လှူသောပါဠိကို၊ ဝစီ ဘေဒ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကို၊ ကဲ့ရဲ့တို့၊ ပြု၏၊ စီရင်နပန်း၊ စိတ်ဖြင့်ကား၊ ကု လုပ်ကသော၊ အိမ်သို့ကင်သော ပုဂ္ဂလိက ဂုဟာန်းအားသာလျှင်။ ဒေတိ။ လှူ၏ သဒ္ဒသံယသာဓကတည်း၊ အာလုံးရသောသံဃာနှင့် ဆက်ဆံ သည်၏အဖြစ်ကို၊ နတ္ထိဿ ဟိ။ အလိုမရှိ၊ ဥဒ္ဒိဿကတာဒေ့ဝိကာ အာနက်၊

(၅) သံဃုဒ္ဒေသပုဂ္ဂိုလ်၊ သံဃာမဟုတ်သူ၊ အပ်သောသင်္ကန်းကို၊ အာဟာရ ပေးဝင်ခဲ့လော။ ဤကို။ သို့ပေသော်တစ် စေလိုက်အပ်သော။ ဇကောဟ်တာ ယောက်သောသူသည်၊ ဘဉ္ဇနဲ့ အာရုဂ်ဘုရား၊ ဇကော်ဟ်တလုံးသော။ ပတ္တ်။ သင်္ကန်းကို၊ ဒေသ။ ကားပါ၊ ကုန်လော၊ နိမန္တနာဘတ္တံ၊ နိမန္တနာဘတ်ကို၊ အာဟာရိသာမိ၊ ပေးဝင်ပါအံ့၊ ဤကို၊ သို့။ ဝဒတိ။ လျှောက်ဆိုအံ့။ သော။ ထိုဒါယကာသည်။ ဒုဒ္ဒေသဟတ္ထာစရိယ၊ တော်။ ဥဒ္ဒေသဘတ် လှူသောဒါ ယကာအိမ်၌၊ အာသဲ၊ ဤသူသည် အာဂန္တာတာတိ။ လာ၏ဟူ၍။ ညွှတ္ထာ။ သိ၍၊ ဘိက္ခူဟိ။ ရဟန်းတို့သည်ကုန်။ သင်ကား အာသုကစရဖြစ်၍ အာသုကစရတော၊ ဤ အာမည်ရှိသောသူ၏အိမ်မှ အာဂတောနဲ့။ လာခဲ့သည်မဟုတ်လော။ ဤကို။ သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆို အပ်သည်ရှိသော်ဂါ၊ ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဘဉ္ဇနဲ့ အာရုဂ်ဘုရား။ အာဟာရ၊ ကြွေးဟုတ်ပါ၏၊ နိမန္တနာဘဉ္ဇံ။ နိမန္တနာတ်သည်၊ နေ့မဟုတ်။ ဥဒ္ဒေသဘတ်ကြွေး ညွှန်ကားတော်ပါတည်း၊ ဤကို၊ ဤသို့။ လောဘတိ အာဂတ်၍လျှောက်ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဒိဋ္ဌတိဂဒေယ၊ ထေရ်၌ဦးအားဖြင့်၊ ဂါဟာတဗ္ဗံ၊ ယူစေအပ်၏၊ ဥဒ္ဒေသဘတ်ဘွင့် သေနာသနခန္ဓက အာဒ်ကထာအနက်၊

(၆) ယေန။ အကြင်သူသည်။ အာသတိယ။ သတိမေ့လျော့သ ဖြင့်၊ ဒိန္နံ၊ သူအပ်သည်ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုသတိမေ့၍သူ၊ သ သည်၊ သတ်ိ သတိကို၊ လာတိက္ကမ်း၍၊ ပုန်တဘန်အာဂန္ဆတိ။ လာ အံ့၊ ဝါ။ လာ၍ တောင်းအံ့။ အထ။ ထိုသို့လာ၍ တောင်းသောအခါ၌ကား။ အသ ထိုတောင်းသောသူအား။ တဝ၊ သင်၏၊ ဈောဠ်ကံ့၊ ပုဆိုးကို၊

ပသဿာဟိ၊ ရှုလော၊ ဣတိ။ ဤသို့သောစကားကို။ ဝတ္တုံ့။ ဆိုအာင်၏၊ ။
ရှုပိယသိက္ခာပုဒ်ပါရာဇိကကဏ်အဋ္ဌကထာအနက်။

(၇) ကိက္ခဝေ၊ ရုဟန်းတို့ ဣုပေန။ ဤသာသနာတော်၌၊ ဥပါသကော
နေ၊ ဒုဿကာသည်။ သံဃဲ။ သံဃာတော်ကို။ ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်၍၊ ဝိဟာရော။
ကျောင်းကို၊ ကာရာပိတော၊ ပြုစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ၏၊ ပသမ္ပဟု
လေ၊ များစွာကုန်သော၊ တိက္ခ္ခုံ။ ဟုန်းတို့ကို။ ဥဒ္ဒိသ်။ ၍၊ လေ့ကဲ၊
တယောက်သော၊ ဘိက္ခုံ။ ဟုန်းကို ဥဒ္ဒိသေ၍။ ။ တိက္ခုနိသံဃဲ၊ ဘိ
က္ခုနိသံဃာကို။ ဥဒ္ဒိသ ၍၊ ပသမ္ပဟုလော၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခုနိ
ယော၊ တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိသ ၍၊ ပ၊ ဧကံ သော့။ ဘိက္ခုနိ၊ ကို ဥဒ္ဒိသ။၍၊ ပ၊ သမ္ပ
ဟုသော၊ ကုန်သော၊ ထိက္ခမာနာယော။ သိက္ခမာနမတို့ကို၊ ပ။ ဧကံ။ သော။
ထိက္ခမာနံ၊ ကို၊ ပ၊ သမ္ပဟုလေ၊ ကုန်သော၊ သာမဏေရော။ သာမဏေ
ယော်ကျား၊ တို့ကို၊ ပ၊ ဧကံ၊ သော။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေယော်ကျား
ကို၊ ပ၊ သမ္ပဟုလော၊ ကုန်သော။ သာမဏေရိယော။ သာမဏေဝိနိမတို့ကို
၊ ပ၊ ဧကံ၊ သော။ သာမဏေရိံ။ သာမဏေဝိနိမကို၊ ဥဒ္ဒိသ၊ ၍ ဒိဟာ
ရော။ ကျောင်းကို၊ ကာရာပိတော၊ ပြုစေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဝဿူပနာယိကခန္ဓကပါဠိတော်အနက်။

(၇) ဗုဒ္ဓပမုခေ။ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဥဘတောသံဃေ။ ဥဘ
တောသံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ။ လှူ၏၊ ။ တထာဂတော။ ဖြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော။ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူခြင်းသည် ရှိသော်၊
ဥဘတောသံဃေ၊ ဥဘတောသံဃာအား၊ ဒါနံ။ ကို၊ ဒေတိ၊ ၏၊ ။ ဘိက္ခု
သံဃေ။ ရုဟန်းယောက်ျား၊ သံဃာအား၊ ဘိက္ခုနိသံဃေ၊ ဘိက္ခု
နိသံဃာအား၊ ဒါနံ။ ကို။ ဒေတိ။ ၏၊ ။ ဣတ္ထိကာ၊ ဤမိန်းမအင်္ဂါးအာရည်ရှိ
ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ စ။ ရုဟန်းယောက်ကျား၏ကိုရင်း၊ ဘိက္ခုနိယော စ၊
ဘိက္ခုနိမဘိုက်ဝုင်း၊ သံဃာတော။ သံဃာမှ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဥဒ္ဒိသ
ထ။ ညွှန်းမှတ်ကုန်လော့။ ဣတိ။ ဤသို့လျှောက်ဆို၍၊ ဒါနံ။ အလှူကို၊ ဒေတိ၊
လှူ၏၊ ။ ဣတ္ထိကာ၊ ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။ ရုဟန်းယောက်ကျား၏ကို၊
သံဃတော၊ သံဃာမှ၊ မေ၊ အား။ ဥဒ္ဒိသထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဒါနံ။ ကို၊
ဒေတိ၊ ၏၊ ။ ဣတ္ထိကာ။ ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဘိက္ခုနိမတို့ကို သံဃ
တော၊ မှ၊ မေ၊ အား။ ဥဒ္ဒိသထ၊ ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ သို့၊ ဒါနံ၊ ကို၊ ဒေတိ၊ ၏၊
။ ဥပရိပဏ္ဏာသဒကွိဏ္ဏာဝိဘင်္ဂသုတ်ပါဠိတော်အနက်၊

(၉) သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ဒါနံ။ အလှူကို။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ၁ ။ပဒေ့ကဗုဒ္ဓေပဒေ့ကဗုဒ္ဓါဘုရားအား။ ၂ ။ အရဟန္တေ့။ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ ၃ ။အဟောဂ္ဂဖလသမ္ပိကိရိယာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ ၄ ။ဇနိတုံ။ ကျင့်သော။ အဟောဂ္ဂမဂ္ဂဉာနံပုဂ္ဂိုလ်အား။ ၅ ။ဩနဝဂါမိသေးအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒါနံ၊ ကို ဒေတိ၏။ ၅ ။ အနာဂါမိသို့ကိရိယာယ။ အနာဂါမိဖိုလ်ကို-မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှာပဋိပန္နေး၊ကျင့်သော အနာဂါမိမဂ္ဂဉာနံပုဂ္ဂိုလ်အား။ ၆ ။သကဒါဂါမိသ။သကဒါဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ၇ ။သကဒါဂါမိဖလ သစ္ဆိကိရိယာယ။ သကဒါဂါမိ ဖိုလ်ကို မျက်မှောက် ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ပဋိပန္နေ။ကျင့်သော-သကဒါဂါမိမဂ္ဂဉာနံပုဂ္ဂိုလ်အား။ ၈ ။သောတာပန္နေ။သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ၉ ။သောတာပတ္တိဖလသစ္ဆိကိရိယာယ။ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးငှာ။ပဋိပန္နေ။ကျင့်သော သောတာပတ္တိမဂ္ဂဉာနံပုဂ္ဂိုလ်အား။ ၁၀ ။ဗာဟိရကေ။ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ ဝိတရာဂေ။ရာဂကင်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ၁၁။ပုထုဇ္ဇနသိလဝန္တေ့။သိလရှိသော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ၁၂။ပုထုဇ္ဇနဒုဿီလေ။ သီလမရှိသော။ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား။၁၃၊တိရစ္ဆာနဂတေ၊တိရစ္ဆာန်အား။ဒါနံ။ကို၊ ဒေတိ၏၊ ၁၄။ ။ဂင်းပါဠိတော်အနက်။

(၁၀) စုန္ဒသသူ၊တဆဲ့လေးပါးကုန်သော။ ဥာဏေနသူ။ အာရဗ္ဘာနတ်ရှိနှိုက်၊ဒိန္နဒါနံ၊လှူအပ်သောအလှူ။သည်၊ ပါဠိပုဂ္ဂလိကံနှာမ၊ အသိုးအခြားသောပုဂ္ဂလိကအာဘ့။ ဓာတ်ဤသို့၊ဒေသတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှာ။ဣမံဓမ္မံသုနံ။ဤဒေသနာကို၊ အာရဘိ၊အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဂင်းအဋ္ဌကထာအနက်။

(၁၁) ဘဂ္ဂေ့။အာဂ္ဂဘုရား၊တုမှာကံ အာဂ္ဂာဘုရားတို့၏။ပတ္တံ။သပိတ်ကို။ဒေထ၊ပေးပါကုန်လော၊ တုဗှေ၊အာဂ္ဂာဘုရားတို့သည်။ ထေ။ကြွပါကုန်လော။ဣတိ။ဤသို့ ဝုတ္တေ့။ လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ဥပသကဒါယကာ။သာဓု။ကောင်း၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ဆို၍။ဂန္တွာ့ဖွဲ့၊သွားအပ်၏။ ။သေနာသနခန္ဓကနိမန္တနဘာဏအဋ္ဌကထာအနက်။

(၁၂) အဋ္ဌဘိက္ခူ။ ရှစ်ပါးသောခဟန်းဘို့ကို၊ ဒေသေ့ပေးပါကုန်သော။ဘတ္တာ့ဆွမ်းကို။ဂဟေသု။ ဘိပါကုန်လော အဋ္ဌပဒေ့။ ရှစ်လုံးသော

သပိတ်တို့ကို။ဒေထ ကုန်လော။ဘက္ကံ။ကို။ငဏ္ဍထ။ကုန်လော။ဇာတိ။သို့။ သဓေဝဒတိ။အာကယ်၍ ခေါ်သော်ဆိုသည်ဖြစ်၏။ ပဋိပါဋိယာ။ နိမန္တနံ ဘတ်။ ထေရ်စဉ်ဖြင့်။ဂါ၊ဟောတဗ္ဗံ၊ယူငေအင်္ဂါ။ နိမန္တနတော်အဋ္ဌ ကထာအနက်။

(၁၃) ထွေးက၊ဤမျှအတိုင်းအရသည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု။ ပေါနိုး တို့ကို။သံဃတော၊သံဃာမှဥဒ္ဒိသိတွာ။ညွှန်း၍။ဒေထ။ပေးပါကုန်လော၊ ဇာတိအာဒိနီဤသို့အရှိန်သမျှကားတို့ကဲ့ အာဝတွာ၊ မတော်မဆို မူ၍။ထွေကာနုံ။ဤမျှအတိုင်းအရသည်ရှိကုန်သော၊တိက္ခုံနုံ။ ပုဟုန်တို့၏ ဘတ္တံ ၊ဆွမ်းကို။ဂဏှသ၊ခံပါကုန်လော့။ဇာတိသို့။ဝတွာ။ လျှောက်ဆိုသည်ဖြစ်၏ ဒိန္နံ။ လွှအပ်သောဆွမ်းသည်၊ သံဃိကနိမန္တနံနာမ၊သံဃိက နိမန္တန ဘတ်မည်၏။ ၊ထိုးဘွင့်တော့၊သကတော်ဦးကာအနက်၊

(၁၄) ဘိက္ခု။ပုဟုန်းတို့ကို။အဇ္ဈုတနာယဝါ၊ ယဒေနံအာကျိုးပွားထိုး သွာတနာယဝါ။နက်ဖြန်အာကျိုးငှာထိုး၊ယဒေါ၊ယာဂုဖြင့်၊ နိမန္တေ တွာ၊ပင့်ဘိတ်၍။ဃရံ၊အိမ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ဝင်ကုန်သော။ တောသံ၊ ထိုပု ဟန်းတို့အား။ယာဂု၊ယာဂုကို၊ဒေတိ၊လှူ၏။ယာဂုံ၊ယာဂုကို-ဒတွာ၊လှူ ပြီး၍။ယာဂုယာ၊ယာဂုကို။ပိတာယ၊ သောက်အာပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဇာ မာနိစိဝရာနိ။ဤသင်္ကန်းတို့ကို။ယေဟိ။အကြင်ပုဟုန်းတို့သည်၊ မယ္ဘ အာကျွန်ုပ်၏၊ယာဂု၊ ယာဂုကို၊ပိတာ၊ သောက်အာပ်၏။ တောသံ။ထိုယာ ဂုသောက်၍၊သော၊ဟန်းဘူးအား၊ ဖြစ်လျှင်၊ပါ၏။ဇာတိ၊ဤသို့ဆိုး၍၊ ဒေတိ။ လှူ၏၊နိမန္တိတာဟိ၊၊ပင့်ဘိတ်အာပ်ကုန်သော၊ယေဟိ။အကြင်ပုဟုန်းတို့ သည်၊ယာဂု၊ယာဂုကို၊ပိတာ၊ သောက်အုပ်၏။ တောသံ၊ယပ။ ထိုပင့် ဘိတ်ချပါ၍ယာဂုသောက်ရသော ပုဟုန်းတို့အားသာလျှင်။ ပါပုဏာ တိ။ချောက်၏၊ပန၊ ရောက်သည်ဖြတပါး-- မဒေါက်သည်ကို ဆိုငြားအံ့။ ဘိက္ခာဃာရုဝင်္ကန ဆွမ်းခံသွားလှည့်လည်သော ဝတ်ဖြင့်။ ဃရဒွါရေန။ အိမ်တံခါးဖြင့်၊ဂစ္ဆန္တော၊သွား၍ရှိသော်၊ သွားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဃရံ။ အိမ်သို့။ပဝိဋ္ဌာဟိဝါ။ဝင်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေဟိ။ အကြင်ပု ဟန်းတို့သည်။ယာဂု၊ ယာဂုကို။လဒ္ဓါ၊အပ်၏၊ ယေသံဝါ အကြင်ပု ဟန်းတို့၏လည်း။အာသနသာလေတော၊ ဆွမ်းစားဧရပ်ဖွင့်ပေး၏ သပိတ် ကို။ဆာပဇိတွာ၊ဆောင်၍။မနုသေသဟိ။လူတို့သည်။နိတာ၊ ယာဂုကိုငို ဆောင်အာပ်၏၊ ယေဝါ။ အကြင်ပုဟုန်းတို့ဟိုရှုလည်း။ ထေရေဟိ။မ

ယေရ်ကြိုးတို့သည်။ပေသိတာ။ ကိုယ်စားငေအောင်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထို ငှင့်ဘိတ်ရာမပါ--ဆွမ်းခံဝင်ဖြဝင်သောဆွမ်းစားဓရေ့မှ-- ဒကာတို့သည် ပိတ်ကိုယူ၍ယာဂု ပို့ဆောင်အောင်သေးဟန်း--မထေရ်တို့ ကိုယ်ငှား ထည့်လိုက်ဒေါ်သောဟန်းတို့အား။နပါ ပုဏ္ဏာတိ။မဓောက်။ ။ဌင်း အာဠ်ကထာအာနက်၊

(၁၅) ဘိုးကွန်းသံဃသာ၊ ဟန်းယေးကျွဲးသံဃာအားဌင်း။ ဘိုကွန်းနိန္ဒာဘိုးကွန်းမတ်ဒအားဌင်း။ ဒပ္ပိုလ်ပါ၏။ ဇွတိ၊သို့၊ ဝဇ္ဇေပန။ လျှောက်ဆိုးအင်သည်ရှိသေင်ကား မဇ္ဈေအာလယ်နှိုက် ဘိန္ဒိတွာ၊ခွဲ၍၊ နဒါတဇ္ဈေပေးအပ်၊ ဇွတ်ဇွေ့၊ ဤအဠကထာပါဠ်နှိုက်၊ ယဆ္ဘာ။အာ ကြင်ကြောင့်၊ ဘိကွန်ပဂ္ဂလော။ ဘိကွန်အာဘိုနှိုက်။ သံဃသာသံဃာ ကို။အာပရာမဋ္ဌဇ္ဈာ၊ မသုံးအင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဘိကွဘိုကွန် နံးဟန်းယောက်ကျား-ဟန်းမိုးမတို့၏။ ဂဏာနာယ။ အရေအတွက် ဖြင့်။ဘာဂေါအာဘိုကို၊ဒါတဇ္ဈေးပေးအင်၏။ ဇွတိ။ သို့။ ဒါယကာသ။ အာလွှင်ဒါယကာ၏။အဓိပ္ပါယော။အလိုသည်သိစ္ဆာတိ၊ပြီး၏၊ ။စိဝ ဒုခန္ဓကဝိမတိဝိနောဒနိဋီကာအနက်၊

(၁၆) ယဲ့အကြင်သင်္ကန်းကို။သံဃာသဲ့၊သံဃာအား။ ဒေမ။လျှပါ ကုန်၏၊ဇွတိဝါ။ဤသို့ဌင်း။ဒေန္တိ။လျှက်ကုန်၏၊သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဥဒ္ဒိသ။ ည်၍။ဒေမ။လျှပါ၊ကုန်၏။ဇွတိဝါ။ဤသို့ဌင်း။ဒေန္တိ။ကုန်၏။ ။စိဝဒု ခန္ဓကအဠကထာအာနက်။

(၁၇) စ"ဆင်၍ဆိုဦးအံ့ထွေး၊ ဤအာရောနှိုက်။ ။ဘိယောဂေါ။ တရားတွေ့ရှုခဲ့လည်း။ဧတဒဂ်သင်္ဃံ ။ဧတဒဂ်သာသံဃာကို။ဥဒ္ဒိသ။ ည်၍။ဘိကွ။နံ။ဟန်းတို့အား။ဒါန္ဒံ။လျှအပ်သော။မဟန်ဘိုပိ၊ ကြီးသည် လည်းဖြစ်သော။ ချဒ္ဒကဝိပိ" ငယ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝိဟာရံဝါ၊ ကျောင်းတိုက်ကိုဌင်း၊ ပရိဝေဏဝါ ပုဂ္ဂလိကိုဌင်း။ အာဝါသံဝါ၊ တာရသောဂကျောင်းကိုမှင်း၊ အာဘ်ယူဇ္ဈတော၊ တရားတွေ့သောဟန်း တို့၏။အာဘ်ပေးဘေါ်။တရားတွေ့ခြင်.သည်။ နရုဟာတိ၊ မဓောက်။အာဆိုဒ်ဝိ တွာ၊လုပ်ကြံ၍၊ဇေ့ပိတုံ၊ ယူခြင်းငှားလည်း။ နသတ္ထိဘာတိ။မတာတ် နှိုက်သူ့အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သဇ္ဇေသံ၊ အလုံးရုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ရှေ့နှင့်နောက်ဘဝသောဘေး၊ ဝန်ခွဲခြင်း၏ မဂ်ိသော ကြောင့်မူပြည်း၊ ဒုတိယပါရာဇိကအဠကထာအနက်၊

(၁၈) အာဂတာနာဂတာနံ သန္တိကမ္ပဟာတိ အာဂတာနာဂတာနံ သန္တိကမ္ပဟုသေးကာကံ့၊ စာတုဒ္ဒိသသံဃသာ၊ စာတုဒ္ဒိသးသံဃာအားဒေဖိုလ္ကပါရိုးတို့ကိုဤသို့၊ ဝတ္တွာဆိုခြင့်ဖြန့်ကျက်သည်ရှိအာဖြစ်ကြောင့်၊ ဝတ္တွာဆိုအင်္ဂါဂုဏ်ဤသို့စာတုဒ္ဒိသသံဃသဒေဝိဟုခြင်းအာဝတ္တွာ မဆိုမူ၍ဘဲသံဃာ အားဒေဝိလ္ကပါရိုးတို့ကိုဤသို့ ဒိန္နံဝိလ္ကအပ်သော သင်္ဃိကပစ္စည်းသည်လည်း၊ ကာဒ်သဖြင့်ထို အာဂတာနာဂတ-ရဟန်းတို့ရိုးသည်းနှင့်- တူသည်သာလျှင်တည်း၊ ။ ဒုတိယပါဠိတော်အဋ္ဌကထာနှင့် -ဖြေဆိုပြီးကာအာနုက်။

(၁၉) သံဃာသာအားယာဝဓောအာဝေဏိကံဆုံး။ အာဂန္တုကာတို့။ အာဂန္တုက - ရဟန်းတို့အား- ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို ဒါတုံလျှင်ခြင့်ရှာဖွေသူမည်။ အလိုရှိရာရှိရာသံဃာသာအား၊ ယာဝဓောဝံဆုံး၊ ဂမိကာတို့ကား၊ ခရီးသွားသောရဟန်းတို့အား- ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကိုးဒါတုံပြာဖွေသူမည်။ အလိုရှိပါရိုးတို့၊ ဖြစ်ခန့်ကပါဠိတော်အနုက်။

(၂၀) သံဃတောသံဃာမှဥပ္ပဇ္ဇိသိတွာ၍ဖြစ် တုမှာ။ အာရုင်ဘုရားတို့သည်ထောကြွပါကုန်လောဟူတိသို့ ဝုတ္တော။ သျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်မယ်ငါအား အညဒါဝိ၊ တပါးသောအခါ၌လည်း။ ဇာနိသတိ။ ဘိန္နလတံ့ ပဋိတိကာယပန၊ ဆယ်ရှစ်ဖြင့်ကား၊ ဤ၊ ဤသို့၊ ဂန္ထတိ။ ရောက်၏၊ ဟူတိ၊ ဤသို့ပဋိတိကာဝသေနဝ။ ထေရ်စဉ့်၏အစွမ်းဖြင့်သာသျှင်၊ ဂါဟာတဗ္ဗံ။ ယူစေအပ်၏၊ ။ ဥပ္ပန္နသတ်အာဠကထာအနုက်။

(၂၁) သံဃတောမှ၊ ဥဒ္ဒိသိတွာ၍ဖြစ် တုမှာတို့သည်ထောကုန်လောဟူတိသို့၊ ဝုတ္တော သော် ပဋိတိကာတာ ဆယ်ရှစ်ဖြင့်၊ ဂါဟာထပ်မံ၊ အပ်၏။ ။ နိမန္တနာတ်အဋ္ဌကထာအနုက်။

(၂၂) မဇ္ဈောဝါ၊ညောင်ဖောင်းသည်ပင်၊ ပဌဝ်ဝါ အင်းပျဉ်သည်ရင်း၊ ဂေကမေဝ။ တခုသည်သာလျှင်၊ ယဒိဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ တံ၊ ထိုတခုသော--ညောင်ဖောင်း-အင်းပျဉ်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ။ ဒါယကာကို--မေး၍၊ ယဿဝိဟာရသ္မာ။ အကြင် ကျောင်တိုက်အားဖျင်း၊ ဂေကဝိဟာရေပိ။ တခုသော ကျောင်းတိုက်၌လည်း။ ယဿသေနာသနံ ဟောတိ။ အကြင်--ကျောင်းအိပ်ရာဖျင်း၊ သော။ ထိုအလျှောင်--ဒါယကာသည်၊ ဝိစာရေတိ စိစဉ်၏၊ တဒတ္ထာ။ ထိုကျောင်း- ကျောင်းတိုက်နှင့်။

ဒါတာဒ္ဒံ။ သံယုတ်ကအာဖြစ်ဖြင့်ပေးအပ်၏။ အာသုကာတိကွဲ၊ ဤအာမည်ရှိသော-ရုပ်ခန်းသည်၊ ဂဏ္ဍတုံယူစေသတည်း။ ဇာတိ။ သို့သော်လေပိဝဒတိုးအာကယ်၍လျော်သည်ဖြစ်အံ့။ဝန္ဒတိ၊ သံယုတ်ကအာဖြစ်ဖြင့်-ယူခြင်းငှာအပ်၏။မယ္ဘံ။အာကွန်ဉ်၏ ခ။ဝကာဓေ့၊ ဆေးမြီကုသိုလ်ပြုရာ-ကျောင်းနိုက်။ဒေထ။ပေးပါကုန်လော၊ ဇာတိ။ သို့။ပတ္တာ။ လျော်ဆို၍။အဝိစာရေတ္တာဝ၊မဝိရုဉ်မူ၍သာသွင်။ အထဇ္ဈတိ၊ အာကယ်၍သွားသည်ဖြစ်အံ့၊သံယဲသဝိ။သစ္စာအားလည်း။ ဝိစာရေတုံ။ စိရေဉ်ခြင်းငှာ။ဝန္ဒတိ။ အာပ်၏၊ဒေါပန။ဤသို့ကား။ဝိစာရေတုံဟု။ စိရေဉ်အာပ်၏။ သံယဲထေရုဿ။ သံယာထေရ်၏။ဝသနဋ္ဌာနေ။ နေရာအာပ်နိုက်၊ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော၊ ဇာတိ၊သို့။ဝ အာဟ်။ ဆိုအာပ်၏၊တဿ။ ထိုသံယာထေရ်အား၊ သေနာသနံ။ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ။ ပြည့်စုံသုံးလောက်သည်၊ သစေပေါတိ၊ အာကယ်၍ဖြစ်မူ၊ ယဒဿ။ အကြင်ကျောင်း၌။နပဟောတိ။မသောက်၊တဿ။ထိုမလောက်သောကျောင်းနိုက် ဒါတာဇ္ဇံ။သံယိက အဖြစ်ဖြင့်--ပေးအပ်၏၊ ဧကော။တယော်က်သော။ ဘိက္ခု၊ရုဟန်းသည်။မယ္ဘံ၊ငါ၏ ဝသနဋ္ဌာနေ၊ နေရာအုပ်နိုက်။ သေနာသနံ။ကျောင်းအိပ်ရာ-နေရာဖြစ်သော။ ပရိဘောဂဘဏ္ဍံ၊ အသုံးအဆောင် ဘဏ္ဍာသည်။နတ္ထိ။မရှိ။ ဇာတိ၊ သို့။ သစေဝဒတိ၊ အာကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ထိုရဟန်းကျောင်းနိုက်၊ဒါ တဇ္ဇံ၊ သံယ်ကအဖြစ်ဖြင့်--ပေးအပ်၏၊ ။စိဝရေနဲကအဋ္ဌကထာအနက်၊

(၂၃) ဗာဟိသိမာယ။သိမ်ပဋ္ဌ။ဝါ။ကျောင်းတံကပဋ္ဌ၊ သံယသ၊ သံယာတော်အား၊ေး-မ၊သူပါကုန်၏၊ဇာတိ။ ဤသို့၊ ဒိန္နမတ္တော။ ယူအပ်သောညွှန်ကြားစောင်းကို။ သံယထေရုဿ၊ သံယာထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ၊နေရာအုပ်နိုက်၊ဒါတဇ္ဇော၊ပေးအပ်၏၊ တဇ္ဇ၊ ထိုသံယထေရ်နေရာအုပ်နိုက်၊ မတ္တော။ ညွှန်ကြားစောင်းတို့သည်။ ဗဟူ၊ များကုန်သည်။ စေဟာန္တိ အာကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊မတ္တေန၊ ညွှန်ကြားစောင်းဖြင့်၊ကမ္မံ။အာမှာသည်၊နတ္ထိ။မရှိခဲ့အုံ့ ယဿ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုဟ်း၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ၊နေရာအာပဋ္ဌ၊ကမ္မံ၊အာမှာသည်၊အာတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တဿ။ ထိုညွှန်ကြားစောင်းဖြင့်အာမှာရှိသောရဟန်းအား။ သံယိကပရိဘောဂေန၊ သံယိကသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇတ။သုံးဆောင်ပါကုန်လေ့ ဇာတိ။ ဤသို့။ဒါတဇ္ဇော။ ပေးအပ်၏၊ ။သေနာသနဋ္ဌကအဋ္ဌကထာအနက်၊

(၂၄) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့ ဤပန္ဓိသာသနာတော်၌ ဝသဝတ္တိခုနှစ်ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသော ဘိက္ခုနှစ် ချောနှင့်ကိုအား စီပေ့ါဆို သက်နိုးသည်။အာနုဘော်မဖြစ်မိ သံဃာသည် ကိုဇူတိုက်ကွဲ၍ တတ္ထထိုသံဃာကွဲခြင်းကိုက်မှုသာ လူတို့သည် သံဃာသာ အား။ဒေမလျှပါကုန်၏ ဤတိုဤသို့ဆို၍ ဇာတိုင်ကြီးတော်အား ပဉ္စမ အဘိုးနှိုက် ဥပက် အသူဝေစက်ကို ဖေးနှိုက် သူကုန်၏ ကောင်း ပဉ္စမ်းနှိုက် စီဝရံသက်နိုးကို ဒေနှိုက် လှူကုန်၏ ဇာတ် ဤခေ-သက်နိုး သည်သံဃာသော နှစ်ပက္ခသံဃာအား သာလျှင် ဟောတိ ဖြစ်၏ ဘိက္ခဝေတို့ ဤခု ပန ဤသာသနာကော်ဦ၊ ဘိန္ဒုတိ၏ တတ္ထ နှိုက် မနုဿာဘို့သည် သံဃဲသဒ္ဒအား ဒေမ ကုန်၏ ဤတိုသို့ ကောင်း ပဉ္စမ်းနှိုက် ဒေနှိုက် ကုန်၏ တသို့ ယောပဉ္စက္ခ ထိုရေစက်လျှင် သော်အဘိုးနှိုက်သာလျှင် စီဝရံကို ဒေနှိုက် ကုန်၏ ဇာတ် ဤခေ-သက်နိုး သည်သံဃာသော နှစ်ပက္ခသံဃာအားသာလျှင် ဟောတိ၏ စီဝ ရခန္ဓကပါဠိတော်အနုက်

(၂၅) အဋ္ဌနှိုး ဂုစ်ပါးကုန်းသော ဘိက္ခုနှိုး ဟောနိုးတို့အား ဒေမ ကုန်၏ လျှပါကုန်၏ စတုနှိုး လေးပါးကုန်သော ဟောနိုးတို့အား ဒေမ ကုန်၏ ဤတိဝေံ ဤသို့ဒိန်း ပန သူအပ်သော ဆွမ်းသည်ကား အဋ္ဌကဘတ္တဆွေဝ အဋ္ဌကဘတ်မည်သည် လည်းကောင်း စတုကဘတ္တဆွေ စတုကဘတ် မည်သည်လည်းကောင်း ဟောတိ ဖြစ်၏ တံ၌ ထိုအဋ္ဌကဘတ်-စတုက ဘတ်သည်လည်း ဘိက္ခာဘဇနေန ဘိက္ခာသပါဖြင့်ဒိန်း လှူအပ်သည် ဂိုသော်ပိဏ္ဍာပါတိကာနုံ ပိဏ္ဍပတ်ကျော်တင် ဆောက်တည်သောဟုန်း တို့အား၀ဋ္ဋတိ အပ်၏ မဟာဘိသဒ်ဂိုကောန မျှားစွာပြုဖြင့်-စိုင်ခြင်းဂိုသော အတိရေကပ္ပဝေန။ အလွန်အာဒုသာဂိုသော မှုံ.ဖြင့်ဒိန်း လှူအပ်သော ဆွမ်းသည် ဂုဇ္ဇကဘတ္တာ နာမ ဂုဇ္ဇကဘတ်မည်၏ ၊ ဤမာန တိကို။ ဤသုံးပါးသော ဆွမ်းတို့သည် သလာကဘတ္တာဂတိကာနေ၀ စာ ရေးတံ-ဆွမ်း—အလားဂိုကုန်သည်သာသျှင်၀တည်း။ ။သေနာသန ခန္ဓကအဋ္ဌကထာအနုက်

(၂၆) ယတ္ထပန အာကြင်အာဂုပ်နှိုက်ကား ဒုဂ္ဂိတောဒကံ။အာလှူ ရေစက်သည် ပမာဏ။ ပမာဏာသည် ဟောတိ ဖြစ်၏ တတ္ထ။ထိုအာ ဂုပ်နှိုက် ဇုကောပက္ခေါ။ တခုသောသဃ်ာအာတို့သည်။ ဒုဂ္ဂိတောဒက

သဿ အလ္လုမေ့စကိ်ဂို။ လဒ္ဓံဟ္တာ။ ရုအေပ်သည်၏အာဖြစ်ကြောင့်။စိဝရာန်။ သက်နိုးတို့ကို။လဘတိ၊ဒုံ၏ ဒုံကော တရုံးသာသယ်ာအာတို့သည်။ စိဝ ရာနမေဝ။သက်နိုးတို့ကိုသာသျှင်။ လဒ္ဓဟ္တာ။ ရုအပ် သည်၏ အဖြစ် ကြောင့် စိဝရာန် သက်နိုးတို့ကို လဘတိ ခုံ၏။ ဇွတ်တသွာ။ထိုကြောင့်။ ဉာဒေဟောဟိဝိ သယ်ာ-နွစ်ပတ္တတို့သည်လသို့။ ဇကဒေါ တပေါင်း တည်း ဟုတွာ ဖြစ်၍ သာဝတ္ထာ ပုရတ္ထာ သတာင်းကြီးအစဉ်အာတိုင်း၊ဘာဒေ တဇ္ဇံ ဝေဘန်အာပ်၏ ဘုံ ဤသို့ဝေဘန်ခြင်းသည့် ရုလမ်းဒွေ စဿုဖြိ ပါက္ခုန်းနိုက် လာွတ် သဇ္ဈတာတည်း ဆုတိ ဤသို့ မဟာအာဋ္ဌကထာ ယံ၊မဟာအာဋ္ဌကထာနိုက် ဝုတ္တံ ဆိုအာပ်၏ စိဝရန်ကအာဋ္ဌကထာ အာနက်။

(၂၇) ဘိက္ခဝေဘို့သမုဒ်ဘူတေန။ မျက်မြောက်ဖြစ်သော—ဥပ စာရသိမ်တွင်းနိုက် တည်းသာ သဲ၊ဃန၊ သံဃာသည်ဘာဒေတုံ။ ဝေဘန်စိမ့်သောဌာ အာနုဇာနာသိ၊ငါ့ကုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ သံဃ သဿ သံဃာတော်အာ ဒေတိ သ္ဘုံ၊ သမုဒ်ဘူတေန သော သံ၊ဃန၊ သည် ဘာဒေတဇ္ဇံ ဝေဘန်အာပ်၏ မဟာဝါစိဝရန်ကပါဠိတော် အာနက်။

(၂၈) သမုဒ်ဘူတေနာတိ ဟူသည်ကား ဥပစာရသိမာယံ၊ ဥပစာ ရသိမ်နိုက် ဋ္ဌိတေန တည်းသော ပုဂ်းအဋ္ဌကထာအာနက်။

(၂၉) ဥ ယသဝါဒိသူပွဲ သဘဉ်နှ အာဒ္ဂါသည်တို့နိုက် မနုဿာ လူတို့သည် သယ်ာမေဝ ကိုယ်ဘိုင်သာလျှင် ပရိ၊ဘောနိစ၊ ပရဝုတ်တို့သို့ဂုဏ်း ပဓာနစရာနိစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်းတို့သို့ဂုဏ်း ဂန်ွာသွား ကုန်၍ ဘိပိရုကေစ ပိုရကတ်သုံးပုံ ဆောင်သော ရုဟန်းတို့ကိုဂုဏ်း ခမ္မ ကထိကေစ၊ တရား၊ဟောသော၊ဓမ္မကထိကရုဟန်တို့ကိုဂုဏ်း ဘိက္ခု သဘေတနပိုရုဟန်းဘာရာ နှင့်လည်း သဒ္ဓိံ တက္ကံ၊ ခိုမ၊နှင့်တို့ပင့်ဘိတ် ကုန်၏ တဒါ၊ထိုအခါနိုက်ယော အကြင်ရုဟန်းတို့ကို၊ဝိဇာန့်တို့သိကုန် ၏၊ဘထိုရုဟန်းတို့ကို ဂ၊ဟာတွာ၊ခေါ်ယူ၍ ဂန်ွာသွား၊ခြင်းငှာ။ဝဋ္ဋ တိ အာပ်၏ ကဿ အာဘယ်.ကြောင့်နည်းဟူမူကား ဟိယသ္မာ အကြောင် ကြောင့် မဟာဘိက္ခုသံ၊ဃန များစွာသောရုဟန်းသံ၊ဃာဖြင့်၊ အထိ ကာ၊အသိုဂိကုန်၊သော မနုဿာ။ လူတို့သည် ပရိ၊ဝေဏာနိစ၊ ပရဝုဏ် တို့သို့ဂုဏ်း ပဓာနစရာနိစ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းရာ ကျောင်းတို့သို့ဂုဏ်း။နှ

ဂန္ဆိုဟိုး။မသွားကုန်၊ သန္ဓိပါတဗ္ဗာနဂတာဝ သပ်ာတိုင်္ဂစည်းဝေးရာအာ
ရုပ်မှသာလျှင် ယထာသတ်တဲ့၊ သတ်အားလျော်စွာ။ ယထာဗလံ၊အစွမ်း
အားလျော်စွာ။တိုက္ခ။။သံဃကဂေဟနိုးတိုက်၊။ဂဏ္ဍာတ်တွား၊ယူ၍။ ဂန္ဆုံဒို့
သွားကုန်၏၊ဧကတ်တာသွား ထိုကြောင့်တည်း။ ။ငေးနာသနခန္ဓကအာ
ကထာအာနက်။

(၃၀) သံဃံ။သံဃာကို၊သန္ဓာယ။ ဂျည်၍၊ ဒိဟာရသ၊ကျောင်း
အား။ဒေဓ။လျှပါကုန်၏။ဧကတိ၊ဤသို့။ဖြစ်နိုင်ံ။ လျှအပ်သောသံဃိကပဋိညဉ်း
သည်။ဂရုဘဏ္ဍံ၊ဂရုဘဏ်သည်၊နဟောတ်။ မဖြစ်။ ။ချေဘောဂ္ဂ
သိက္ခာပုဒ်-ဧဓိဂရုဋ္ဌိအနက်။

(၃၁) ဟိယသွဲ့၊အာကြင့်ကြောင့်၊ဧကဒ သလာကဘတ္တံ်နာမ။ဤစာ
ငေးတံဆွမ်းမည်သည်ကား၊ဥဒ္ဒေသ ဘုက္ခသဒိသံ ဥဒ္ဒေသဘတ်နှင့်
တူသည်။နဟောတိ။ မဖြစ်။ဝိဟာရေမေ ၊ဧကျောင်းကိုသာလျှင် သန္ဓာ
ယ၊ဂျည်၍၊ဒိယျတိ။လျှအပ်၏၊ တာသွဲ့ ထိုကြောင့်။ဗဟိဥပစာရေ၊ဥပ
စာရသိမ်မှအာပ-နှိုက်။ဂါဟေတုံ။ ယူစေခြင်းငှာ ၊ စာရင်းချခြင်းငှာ၊
နဝဋ္ဌတိ၊ မအာပ်၊ ၊စွဲဥဒါ- ငေးနာသနခန္ဓက- အဋ္ဌကထာ
အနက်။

(၃၂) ပံသုကူလိကသံဃသသပေံ သုကူဂ္ဂေါတင်ဆောင်သောသံ
ဃာအား၊မွှေကရောပတ္တာဒိအာထ္ထာယ။ ဇမ္ဗုကဂိုဏ် -ငန်ုပစ်-အလွှာ-ဂူ
ကဉ်သကဲ့သို့။ငှာ။ဒေဓ။လျှပါ။ကုန်၏ ဧကတိ၊ဤသို့။ဝဋ္ဌေပါ် ဆို့အပ်ရာနှိုက်
လည်း။ဂဟေပေါတုံ၊ ယူခြင်းငှာ။ငဋ္ဌတိ။အင်္ဂါ၏။ပရိက္ခါရေနာမ ပရိက္ခရာ
မည်သည့်ဥဒ်းကဲ့၊ပံသုကူလိကာနံဝါပံသုကူဂ္ဂေါတင်ဆောင်သောဟုန်းတို့
ယည်လည်း၊ဧကစ္စိတေဒ္ဓေ။အာလိဂိအင်္ဂါ၏ ၊စိဝရေခန္ဓက-အဋ္ဌကထာ
အနက်။

(၃၃) ဒိဃဘာဏကာဒီဃောဒဿ။ ဒီဃဘာဏကစသည်အကြား
ဂိုသော၊ ဧကောသဝါ ဂိုကိုး၏လည်းကောင်း ဧကပဂ္ဂလသဝါ၊တာ
ယောကိုသောပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း။သန္တကံ၊ဥစ္စာဂ်ံ၊အာဒိယဒ္ဓိတွာ၊
တာရူးပွေ့၍။ဂဏ္ဍာတ်ကား။ ယူသောသူသည်း ။တာ၊ ထိုဂိုကိုးပုဂ္ဂိုလ်တို့
ကိုးချုံ၊ဝန်ကုန်ဂိုပါပေတုံ၊ ချေးခြင်းငှာ။ သင်္ကောဘိဘတ်နှိုင်၏၊
။ဒုတိယ-ပါရာဇိကအဋ္ဌကထာအနက်။

(၃၄) သံဃံ။တာသံဃမ္ဘဥ္ဇိတိတွာ။ ဥဒ္ဒိသိ၍၊ ။ဥဒ္ဒိသ-

ရော့ရစ်ပါးသော မထေရ်ကြီးတို့ကို၊ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်။ မစ္ဆိုမေးဒါ
လတ်ဖြစ်သောမထေရ်တို့ကံ့ ဒေတာ။ပေးပါကုန်။ နဝကေ။ သတင်းငယ်
တို့ကို။ဒေထ။ ပေးပါကုန်။ ပရိပုဏ္ဏာစသောသာမဏေရ်။ အသက်နှစ်
ဆယ်ပြည့်သော သာမဏေတို့ကို၊ ဒေထ။ ပေးပါကုန်၊ မစ္ဆိုမဘာဏ
ကာဒယော။မစ္ဆိုမနိကာယ်ခေါ်သော-မဟာန်းစသည်တို့ကို၊ ဒေထ။
ပေးပါကုန်။မယ္ခံအာကျွန်ုပ်၏ ညာတိဘိက္ခု။။ ဆွေမျိုးတော်သောရ
ဟန်းတို့ကို၊ဒေထ။ပေးပါကုန်။ဇာတိ။ဤသို့၊ ပဒေ့သ ပန။ ဆိုသောသူ
အားကား၊ဥပါသကာ။ဗါယကာ၊ဟု့။သင်သည်၊ ဧဝံ။ ဤသို့၊ ဝဒသိ၊ဆို
ဘိ၏။ဒို့တိကာယံ။ဘေရုဉ်ဦး၊ ဇတသံ ထိုရဟန်းတို့အား။ နပါပုဏာ
တိ။မခြောက်။ဇာတိ။သို့၊ ဝဘွာ။ဆို၍၊ဒို့မိတိကာဝသေနဝ၊ဥဒ္ဒေသဘာတ်-
ထေရ်စဉ်၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဗါတဇ္ဇာ ပေးအပ်ကုန်၏။ သေ
နာသနခန္ဓကဥဒ္ဒေသဘာတ်ဘွင့်-အပ္ပကထာအနက်

သံဃိကာဒိဝိနိဆ္ဆယနိက်ပါသောပါဠိစုကို။
အနက်ပြဆိုသည်ကားပြီး၏။

(သံဃိကာဒိဝိနိဆ္ဆယပြီး၏)

နမော တဿဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဟံသာဝတီ၊ ပဲခူး -ရန်ကုန်မြို့မျှားနီးကပ်။ ဝါဒ--အငြင်းအခုံ ဖြစ်ပွားကြပါသည်။ အဓိဋ္ဌကဒါနသည် ကောင်းကျိုးမရှိ-အကုသိုလ်ဖြစ်သည်ဟု- အာဏိ,-အာဏိ,သော သူဘို့-အာဂုရိကြပါသည် အာဏိ,-အာဏိ, သောသူတို့က အဓမ္မိကဒါနသည် ဏိ-ဏိအကျိုးပေးသည် ဆိုကြပါသည်။အာဏိ,အာဏိ,သောသူတို့ကအဓမ္မိ ဒါနသည်အကျိုးပေးဏိ၊ ပေးသော်လည်းအကျိုးပေး- လွဲသည်ဟု ဆိုကြပါသည် ၎င်းအဓမ္မိကဒါနသည်။ အကျိုးပေး-မပေး အကျိုးပေးလွဲ-မလွဲ အသေအချာ—ဝိနိစ္ဆယ—ဖြတ်ပာဝင်ယှဉ်ရေး၍ ပေးလိုက်ပါမည်အကြောင်း နှင့်။ ဟံသာဝတီ-ရာမညတိုင်း-ပဲခူးမြို့ - ရွှေမော်တော- ဘုရားကြီးခြေရင်း- သတင်းသုံးနေသော။ တို့က်ကျောင်းဘုန်းကြီးဦးမဓာက။ ပြည်သာကဆွမဂ်လာပြုလိုက်ချရှေးရှေးက ပင် အာဏိ,သော အကျိုးတို့- အဓမ္မိကဒါန အရာနိုက်-အယူမမှ- ဝါဒကွဲပြား အသင်အဖွဲ့တ် လွဲကြသည်များသောကြောင့်၊ အထောက်အကား ၂၌အနက်အဆုံနှင့်သိသာရုံ- အဆုံးအဖြတ်သုတ်ဘေဒရေးယား ၎င်းပေါ့

နဝ အဓမ္မိကာနိ ဒါနာနိ ဘိ သံဃသဿ ပရိဏာဘံအညသံဃဿဝါ စေတိယဿဝါ ပုဂ္ဂလဿဝါ ပရိဏာမေတိ၊ စေတိယဿ ပရိဏာတံ၊ အာညစေတိယဿဝါ သံဃဿဝါ ပုဂ္ဂလဿဝါပရိဏာမေတိ၊ ပုဂ္ဂလဿ ပရိဏာတံ အာည ပုဂ္ဂလဿဝါ သံဃဿဝါ စေတိယဿဝါ ပရိနာမေတိဘိ ဧစံ ဝုတ္တာနိ နဝပဒိဂ္ဂဟာ ပရိဘောဂါတိ ဧတေသံယေဝ နာနံ ပဒိဂ္ဂဟာ၊ ပရိဘောဂါစတိကို ဓမ္မိကာနိ ဒါနာနိဘိ သံဃဿ နိန္နံ သံဃသော၊ ဒေတိ စေတိယဿ နိန္နံ စေတိယသော၊ ဒေတိ ပုဂ္ဂလဿ နိန္နံ ပုဂ္ဂလသော၊ ဒေတိဘိ ဣမာနိ တို့ကို ပဒိဂ္ဂဟပရိဘောဂါ တေသံယေဝ ပဒိဂ္ဂဟာ၊ ပရိဘောဂါစတိကို ဓမ္မိကာနိ ဒါနာနိဘိ သံဃဿ နိန္နံ သံဃသော၊ သံဃာဒိအာဒိ

ပရိဏာဝံ။ နွတ်ဖြက်ရည်မှတ်-ညွတ်သေသလာဘ်ကို။ အာညသိဃံသဝါ၊ ရည်ရင်းညွတ်ရင်းမှ တပါးသော- သံဃာအားဂုဏ်း။ ဧတေဟိသဝါ။ စေတီအားဂုဏ်။ ဟုဂ္ဂလသဝါ။ ပုဂ္ဂိုလ်အာဂုဏ်း၊ ပရိဏာမေတ်။ ညွတ်စေသူးစေ၏ စေတီယသဿ၊ စေတီတော်အား ပရိဏာတံ။ ကို။ အာညစေတ်ယသဿဝါ။ တပါးသောစေတ်အာဂုဏ်း သံဃသဝါ။ သံဃာအားဂုဏ်း။ ပုဂ္ဂလသဝါ။ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဂုဏ်း။ သံဃသဝါ။ အားဂုဏ်း၊ စေတီသသဝါ။ အားဂုဏ်း ပရိဏာမေတ်။ ညွတ်စေ-သူးစေ၏ ဣတိဧဝံဣသို့ဂုဏ်ဖြာနို၊ ပေးတော်မူအပ်ကုန်သော၊ နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော- အံ့ဓမ္မိကဒါနတို့ကတည်း။ ဧဋ္ဌပေးပရိဘောဂါတိ၊ ဟူသည်ကား၊ ဧတေသံယေဝဒါနာနံ။ ထိုကိုးပါးသော--အာမွေ်ကဒါနတို့ကိုသာလျှင်၊ ပဓိဂ္ဂဟာဃ၊ ခံခြင်းတို့သည်ဂုဏ်း၊ ပရိဘောဂါစ၊သုံးဆောင်ခြင်းတို့သည်ဂုဏ်း၊ ပေးဒါန်း၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တိကိဝမ္မိကာနိဒါနာနိ တိ၊ ဟူသည်ကား၊ သံဃသာ၊ သံဃာအား၊ နိန္နံ၊ ညွတ်သေသလာတ်ကို၊ သံဃသော- ညွတ်ရင်းသံဃာအားသာလျှင်၊ ဒေတိ။ လှူ၏၊ စေတ်ယသော်၊ နိန္နံ၊ ညွတ်သေသလာတ်ကို၊ စေတ်ယသော်၊ ညွတ်ရင်းပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိန္နံ၊ ညွတ်သေသလာတ်ကို။ ပုဂ္ဂလသော်၊ ညွတ်ရင်းပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်။ ဒေတိ။ လှူ၏။ ဆုတို့။ ဣသို့။ ဆုမောနိတိ့ကို။ ဣသုံးပါးသော မွေ်ကဒါနတို့ကတည်း။ ပဋိဂ္ဂဟပရိဘောဂါဝိ မွေ်ကပဋိဂ္ဂဟာသုးပါး၊ မွေ်ကပရိဘောဂသုးပါး-တို့ဟူသည်လည်း။ တေသံယေဝ၊ ထိုသုံးပါးသော မွေ်ကဒါနတို့ကိုသာလျှင်၊ပဋိဂ္ဂဟာဃ။ ခံယူခြင်းကိုသည်လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂါစ၊သုံးဆောင်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန်၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဣနိုက်-ဒိန္နံ ဟူ၍လည်း ပါဠိအာဂျို့ဂိုဏ်း၊ လှူအပ်လတံ့သေးဟု၊ အနက်ပေး၍နိန္နံ ဒုတိယာဝိဘတ်ဟူယူ။ လှူအပ်ပြီးသောလတ်ဟု၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်မယူအပ်

အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ သံဃာ-စသည်အား-မူစွဲစေတနာ မြောက်အောင်သူ၊ပြီးကို၊ထိုလူ၊ရင်းသင်္ဃာ-စသည်အား။ ထပ်၍လှူခြင်းသည်-ဖြစ်လည်း-မဖြစ်သင့်။ အကျိုးလည်းမရှိ၊ ထိုသို့မဟုတ် သင်္ဃာ

စသည်အား၊လွှုပြိုးပစ္စည်းကို။ ထိုလွှုရင်းသံစဝါ –စသည်၏၊ ကျောင်း ဘုရားစသည်နှိုက်သာ၊ ကပ်မ် ဖြင်ဆင်-လုပ်ဆောင်ခြင်းကို ရည်၍ ဆိုသည်ဟု-ယူပြန်လျှင်လည်း၊ ထပ်မံ –ပြင်ဆင်ရာနှိုက်သာ။ဓမ္မဝိုဂဒါန ကို-ပြကောင်း-ခံကောင်းသည်။ ပထမလွှုမှင်-မှလဒါနနှိုက်။ ဓမ္မဝိုဂဒါန ကို တရံတခါမျှ မပြကောင်းမခံကောင်းဟူသော၊အာပြစ်ဒေါသလည်း ရောက်သည်။သင်္ဃာအားလွှုထားသော–သံဃိကပဋ္ဌည်ဖြင့်။ သံဃဝိဂ္ဂ ကျောင်း၊သံဃဝိက ကိစ္စကိုသာ၊ပြုပြင် သုပ်ဆောင် ကောင်းသည်မ ဟုတ်၊စေတီအာမှ စေတီကိန္နဂ်ိုလည်း–ပြုပြင်လုပ်ခောင်ကောင်း၏ ဟု-ပြသောအဋ္ဌထာ အစောင်စောင် တို့နှင့်- သံဃာသာဒိန္နံ။ သံဃာ အားလွှုပြိုးကို။သံဃသော၀။လွှုငြိုးသံဃာအားသာလျှင်။ ဒေတိ။ထင်မံ –ပြင်ဆင် လုပ်ဆောင်၏။ ပဟုသောအနက် အဓိပ္ပါယ်လည်း ဆန့်ကျင်သည်၊ထိုကြောင့်-ဒိန္နံ၊ပါဠိတွင်ရှိနှိုက်၊လွှုအင်ပြုံးသာလာတ်ဟုအာ နက်အဓိပ္ပါယ်မယူအပ်သတည်း။

ဤသို့ အဋ္ဌကထာနှိုက်ပရိဏာတပရိဏာမနှင့်- အာခမ္မဝိုဂဒါနဟူး ပြသောကြောင့်ပင်၊ပရိဏာတ ပရိဏာမန ဟူသည်ကိုလည်း။ ပဋ္ဌည်း ဂုဏ်၏ ညွှတ်စေခြင်းကို မပြု၊ ပဋ္ဌည်းဂုဏ်မှ ကပါးသော မုဟုန်း၏ ညွှတ်ခြင်းကိုသာ ပရိဏာတ ဆိုကွဲသဖုန် ပါဠို အဋ္ဌကထာတို့နှိုက်၊ ဟောပြီးတော်မူသောကြောင့်ထင်း။ ။နဝအာခမ္မဝိုကာနဒါနာနိ နဝအာခမ္မဝို ကာပဇ္ဇဝိဂ္ဂဟာ။ နဝအာခမ္မဝိုကာရိဒဘာဂါ ဟူသောပရိဒါ ပါဠိတော် ရင်းနှိုက်၊ ။နဝ။ ကိုပါးကုန်သော။ အာမ္ပေါကာနိ။ ညွှတ်စေသောမှု ဟန်းအား ပါဠိတ် ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် တရားနှင့်မညီကုန်းသား။ဒါနာနိ၊ အသ္ဆုရှင်မှ–တပါးသော အာဏာပ ကရဟန်း၏ လွှုးစခြင်း ညွှတ်းစခြင်းတို့ကိုတည်း။တနည်းကား။အာခမ္မဝို ကာနိ၊ညွှတ်စေသော ဓုဟန်းအား ပါဠိတ် ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ဖြစ် စေတတ်သောကြောင့် ။ တရားနှင့်မညီသော အာခမ္မဝိုကစေခိုင်းခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ် ကုန်သော။ဒါနာနိ။ အသ္ဆုရှင်၏ငေးလွှုအပ်သော ဘဏ္ဍုငေးလွှု ကြောင်းစေဘနာ ပေးလွှုခြင်းတည်း။ နဝ၊ ကုန်သော အာခမ္မဝိုကာနိ၊ ညွှတ်စေသော ဓုဟန်းအား ပါဠိတ် ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ဖြစ်စေတတ် သောကြောင့် တရားနှင့်မညီသော အာခမ္မဝိုကစေခိုင်းခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ် ကုန်သော်။ဝါ။အာခမ္မဝိုကဒါနကို ခံခြင်းကြောင့် အာခမ္မဝိုက မည်ကုန်

သော်၊ပဋိဂ္ဂဟာ။ခံယူခြင်းတို့တည်း။နဝ။ကုန်သော။အဗိမ္မိကာနို။ အဓမ္မိ ကာ၊စေခိုင်းခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ဝါ၊အဓမ္မိကဒါနကို၊ သုံးဆောင် ခြင်းကြောင့်၊—အဓမ္မိက မည်ကုန်သော၊ပရိဘောဂါ၊ သုံးဆောင်ခြင်း တို့တည်း။ ။အနက်ပေး။

အလ္လရှင်-ဒါယကာတို့ လှူပါးအံ့ ပြုပါအံ့ ဟု၊နှုတ်ဖြင့်ကျိန်ကြည်ညိုသဒ္ဓါလှူလိုခြင်း သဘံသာစသည်ကို ပယ်ရှား၍၊ တပါးသော သံဃာ—ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်၊အားလှူစေ ညွှတ်စေသောခုဟန်း**အာ**း၊ ပါစိတ် ဒုက္ကဋ် **အာ**ပတ်သင့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော လှူစေခြင်း ညွှတ်စေခြင်းကို ၎င်း၊လှူစေ**အ**ပ် ညွှတ်စေအပ်သော ဒါနဝတ္ထု၊ ဒါစေတနာတို့ကိုဟု၎င်း။ **အ**ဓမ္မိကဒါန**ဆို**သည်ဟုမှတ်**အ**ပ်၏၊

ထို**ကြောင့်** ထို**အ**နက်ကို မရဏာ**အောင်**၊ဒါပနံ-ဒါနံ၊ ဒါ၊ပိယတေတိ ဝါဒါနံ။ ဟူသော၊ဟေတု ဘာဝသာဓိ၊ဟေတု ကမ္မသာဓ်။ ဝစနတ္ထကို လည်း ဤ**အ**ဓမ္မိကဒါန**အ**ရာနှိုက်**ဆို**သင့်သည်၊

* တနည်းလည်း၊ထိုညွှတ်စေသော စပ်ကြားဖေါနှ်း၏ **အ**ဓမ္မိကစေခဲ့ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော**ကြောင့်**သာ၊ **အ**လ္လရှင်ဒါယကာ၏ ပေးလှူခြင်းစသောဒါနကို၊**အ**ဓမ္မိကဒါန**ဆို**သည်။ ပစ္စည်းရှင် **အ**လ္လဒါယကာ ရင်းမှာ၊**အ**ပြစ်ရှိ၍ **အ**ကျိုးနည်း၍ မသျှောင်းကောင်း၍ **အ**ဓမ္မိကဒါန **ဆို** သည်မဟုတ်၊ **အ**လှည့ ပရိဏာတ လာဘ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ပိဝိက ညွှတ်စေခြင်းကို မပြုဘဲ၊သက်သက် **အ**လှူခံသော ဖုဟုန်း သုံးဆောင် သောဖုဟန်း**တို့အာ**း။**အ**ပြစ်ရှိ၍ **အ**ဓမ္မိကဒါန **ဆို**သည်လည်းမဟုတ် ဟု**အ**ဓိပ္ပါယ်ယူ။

ထို**တွင်** ညွှတ်စေသောခုဟန်း**အာ**း၊**အ**ာပတ်သင့်**ကြောင်**းကို။ ။ ပါစိတ်ပါဠိတော်၌။ ။ပရိဏာ၊တ ပရိဏာတသည် **အ**ာက္ကန်နောပရိဏာ၊ မေတိ နိသဂ္ဂိယံပါစိတ္တိယံ၊ ။ဟူ၍လည်း**ကောင်း**။ ။ပရိဏာ၊က ပရိဏာ**အ**သည် ပုဂ္ဂလသ ပရိဏာ၊မေတိ။**အ**ာပတ္တိ ပါစိတ္တိယသ၊ ။ ဟူ၍လည်း**ကောင်း**။ ။သံဃသ ပရိဏာတံ၊ **အ**ည်သံဃသ၀ါ စေတိယသ၀ါ ပရိဏာ၊မေတိ **အ**ာပတ္တိ ဒုက္ကဋ်ရသ။ ။စေတိယသ်ပ ရိဏာတံ **အ**ည်၊စေတိယသ၀ါ သံဃသ၀ါ၊ ပုဂ္ဂလသ၀ါ၊ပရိဏာ၊မေ တိ၊**အ**ာပတ္တိ ဒုက္ကဋ်ရသ။ ။ပုဂ္ဂလသ ပရိဏာကံ **အ**ည်ပုဂ္ဂလသ၀ါ သံဃသ၀ါ၊စေတိယသ်၀ါ ပရိဏာ၊မေတိ။**အ**ာပတ္တိ ဒုက္ကဋ်ရသ။ ။

ဟူ၍လည်းကောင်း--ဟောတော်မူသည်
ပရိဏာတော်သံဃာအားညွှတ်ပြု သောလတ်နှိုက် ပရိဏာတသည်
သံဃာအားညွှတ်ပြုသောလတ်ဟု--အဖွတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အထူးနော
ဝါဒီအားပရိဏာမေတိညွှတ်ရေအံ့။ နိသဇ္ဇာယံပါစိတ္တိယံ နိသဇ္ဇာပါစိတ်
အာပတ်သင့်၏ ။နေ့ကပါဠိမှာ--အာနက်တူပြီ၊
ပစ္ဆည်းရှင် အာလှူဒါယကာတို့မှာ တပါးအား ညွှတ်ပြုဖြစ်သော်
လည်းသဒ္ဓါကြည်သည်ရှိ အလိုရှိကျ လှူသင့် လှူကောင်းလှူအပ်ကြောင်း
နှင့်တကွ ညွှတ်ရောခြင်းကို မပြုဘဲ သက်သက် အာလှူခံသောဂုဟာန်း
အား၊အငြစ်မရှိကြောင်းကို၊ ။အဝေါဟိ တံ ကုက္ကုန္တာယနံ့ ဥပါသ
ကာ ဝဒန္တိ သံဃောဟိ အာဂေါဟိ ဒိန္နမေဝလဘတိ။ကဿဝေါဘဏ္ဍန္တိ
ဧဝံဝိဝဒန္တိ။ ။ဟူ၍ နိသဇ္ဇာပါစိတ် ပရိဏာတ သိက္ခာပုဒ် အာဠာက
ထံဝန္ရိုက် ဘွင့်သည်။

ကုဋိုးန္နေယျနံ့သံဃာအားညွှတ်လှူပြီးသော လာဘ်ဟု သိသည်
ဖြစ်၍။အလို.လို.ရှိသော။တံ၊ထိုဂုဟာန်းကို။ဥပသကာ။အာလှူရှင်ဒါယကာ
တို့သည်၊ သံဃောဝိ။သံဃာတော်သည်လည်း။ အာဂေါဟိ၊အကျွန်ုပ်တို့
သည်။ဒိန္နမေဝ။လှူအပ်သော်သာလျှင်။ လဘတိ၊ရ၏။ ဘဏ္ဍန္တိ။အာရှင်ဘု
ရား။ဂဏ္ဌထ။ခံတော်မူပါကုန်၊ဟူတိ။ဤသို့။ အဝေါဝိဝဒန္တိ။ အာကယ်၍
လျှောက်ဆိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ဧဝံဝိ။ ဤသို့လျှောက်ဆိုသော်လည်း။ ပဋိ
ဂါဟကံခံသောဂုဟာန်းအား အာပတ်မသင့်---အာပဇ္ဇတိ။

ဤသို့ သံဃာစသည်အား ညွှတ်ပြုကို။ ပစ္ဆည်းရှင်ကပုဂ္ဂိုလိက
စသည်လှူရာနှိုက်၊ ။အာလှူခံဂုဟာန်းအားသာ အာပြစ်လွတ်၍။ အာလှူရှင်
ဒါယကာနှိုက်၊အာပြစ်ရှိပြန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဤနှိုက်ရင်း၊ အာခြံုးနေရ.မှုံး
နှိုက်ရင်း၊ပါဠိအာဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ မြစ်တားပြဆိုရ.၏။

ထိုသို့မြစ်တား ပြဆိုခြင်း မရှိ သည်သာ မဟုတ်၊ ပိဋကတ်သုံး
ဂေါတမီက။ မြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်၍၊ သက်သက် ပုဂ္ဂိုလိကလှူ။လို
သည်ကို သဃ်ာအားလှူ။။ ပုဂ္ဂိုလိက အာလှူ။ထက် သဃ်ာကို အာလှူ။
သာ၍အာနိသင်ကြီးကြောင်းမြတ်သည်ဟု။ဘုရားကိုယ်တော်တိုင်-တိုက်တွန်းတော်
မူကြောင်းကို။ ။ဘဂဝန်တံ့ဇေတဝနဝိဟာရေ ဘဏ္ဍန္တိ နံဝံဒုဿ
ယုဂံဘဂဝန်တံ့ဥဒ္ဒိသ္ဿ သာဝတ်ကန်တံ့သာဝတ်ဂါယိတံ့တဲ့ မောဂ္ဂန်
ဘဂဝါပဋိဂ္ဂဟ္ဏာတု။အနုကမ္ပံဥပါဒါယာတိဇဲဝရတ္တာ ဘဂဝါ မဟုဝ

ပဇောပတိဂေါတမိ ဇတေဒဂေါစ။ သံဃေ ဂေါတမိဒေဟိ။ သံဃေ ဒိန္နေ အာဟာရော ပုဇိတော ဘဝိဿတိ သံဃောစာတိ ဟု။ ဥပရိပဏ္ဏာသ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ်ပါဠိတော်နှိုက်ဟောတော်အာပ်၏။

ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားကို ဘဂဝန္တာ မြတ်စွာဘုရားမေ။ အာကွူန်ပ်၏ နှဲ့။ အသစ်ဖြစ်သော ဒုဒ်ဒုဿယုဂ် ဤပုဆိုးအစုံကို ဘဂဝန္တံ။ မြတ်စွာဘုရားဇိုးဥန်ဒိသ ရည်၍သာမ် ကိုယ်တိုင်။ ကန့်ုင်အာပ်၏။ သာမ် ကိုယ်တိုင် ဝါယိတံ ယက်အာပ်၏ ဘဂဝန္တာ အာရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒေမ အာကွူန်ပ်အား အနုကမ္ပံ အာစဉ်သနား သည်ကို ဥပါဒါယ အကြောင်းပြု၍။ တံ ပုဆိုးအစုံကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု။ ခံယူတော်မူပါ။ ဇာတိ ဤသို့ ဇတေဝနံ ဤစကားကို။ အဝေါစ လျှောက်ဆို၏ ဝေံ ဤသို့ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသည် မဟာပဇာပတိဂေါတမိ။ မဟာပဇာပတိဂေါတမီကို။ ဂေါတမိ ဂေါတမိ သံဃေ သံဃာအား ဒေတိ လှူလော့။ သံဃေ ၊ သံဃာအား ဒိန္နေ လှူပြီးလျှင်။ အပ်သည်ရှိသော် အာဟာရော၊ ငါဘုရားကိုလည်း၊ ပုဂ္ဂိတော ပုဂ္ဂိုလ်အပ်သည် ဘဝိဿာမိ ဖြစ်အံ့။ သံဃောစ၊ သံဃာကိုလည်း။ ပုဂ္ဂိတော ပုဂ္ဂိုလ်အပ်သည် ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ့ံ။ ဇာတိ။ ဤသို့ ဇတေဝနံ ဤစကားကို၊ အဝေါစ မိန့်တော်မူ၏။

အာကယ်၍၊ အဓမ္မိကဒါန ဖြစ်ငြား။ အကျိုးပေးနည်းငြားအံ့၊ မြတ်စွာဘုရား ဤသို့ မိန့်ထွေးတော်မူပါသော် ကိုကတ္တန်းတော်မမူရာ၊

ဤအဘူးပေးနည်းရှင်သည်၊ မိမိပစ္စည်းကို သံဃာစသည့်အား နှုတ်ဖြောက်၍၊ မျှော်စားပြီး သွတ်ပြီးဖြစ်သော်လည်း၊ သဒ္ဓါကြည်ညို မလိုရှိပဲ သွဲ့ပြောင်း၍ လှူကောင်းလှူအပ် အကျိုးကြီးမြတ်သည်သာ ဖြစ်သော ကြောင့် အဒ္ဓမဂဂိတိကိုပဒုမ ထေရအာဒဒါနိုပါဠိတော်နှိုက်၊ ပန်း သည်တဦးသည်၊ မင်းအား ပေးဆက်ရန် ရည်မှတ်၍ ဆောင်ယူခဲ့သော၊ ပဒုမ္မာကြာပန်းခိုင် သုံးခုတို့ကို၊ မင်းအားမဆက် မသာဒုဗုဒ္ဓ ရဖြစ်သော်၊ သဒ္ဓါကြည်ဖြူ ကပ်လှူခြင်းကြောင့်။ ကန့်သွားသုံး သောင်းပတ်လုံးနတ်ပြည်၌မွေ့လျော်ပျော်ပါး ခဲ့ဘူးရလျက်။ ကမ္ဘာသုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး နတ်မင်းဖြစ်၍ ပစ္ဆိမ ဘဝ ငါဘုရား လက်ထက်တော်နှိုက် ပဌဝိသန်ကြီဒါ လေးပါး ဝိမောက္ခရစ်ပါး အဘိညာဉ် ခြောက်ပါးနှင့်တကွ-ရဟန္တာဖြစ်တော်မူခြင်းကို၊ နှုတ်ရေးသား

၀တီယံ။ အဟောသိ မာလိကောတဒါ။ ယံတတ္ထဥတ္တုမံ တိဏ်ဴ ပဒ္မ
ပုပ္ဖာနိအဂ္ဂဟိ်၊ ။အဒ္ဒသံ ဝိဂုံ ဇုဒ္ဓံ။ ပဒ်မဂ္ဂန်ာ ပဏော။ အဟံ
ဒ်သွားနသမ္ပုဒ္ဓံ၊ ဇေံ စိန္တေ သတံတာဒါ။ ။ကိ် မေ ဇ္ဈာနေဟိ ပုဉ္ဇဟိ။
ရညော ဥပနိတေဟိ် မေ ဂါထံ၀ါ ဂါဟေတွံ။ သပ သဏ်၀ါ လဘေ
ယျုဟံ။ ။အဒန္တဒမကံ ဝိရံသဒ္ဓါ ဇာသုခါ၀ဟံ၊လောကနာထံ ပူဇ
ယိတွာလန္ဆာဝိ အမတံပဒံ။ ။၀ေါဟံစိန္တ ယိတွာန။ သက်စတွံပ
သာဒယိ။ဟ်ကိ် လောဟိတကေ ဂယှ။အာကာသေ ဥက္ခိ်တွာ။ ။
မယာ ဥက္ခိ်တွာမတွာဒိ။ အာကာသေ ပတ္ထယိ်သု ဇေ။ ဒေရိ်သု မဏ္ဍ
ကေ တတ္ထ။ ဥဒ္ဓံ ဝဏ္ဏာအဓော မုခါ။ ။ပ။ ။ယောသော ဇုဒ္ဓံ
အဟုဒေသိ၊ ရတ္တိပဋ္ဌေဟိ မာဏ၀ေါ။ တမဟံ ကိတ္တယိဿာမိ သုဏာ
ထ မမ ဘာသတော။ ။ဘိ်သကပွသဟဿာနိ၊ ဒေ၀လောကာ မု
မိသေတိ၊ တိ်သကပွါနိ ဒေဝိန္ဒော ဒေ၀ဇ္ဈံ ကရိသတ်ဴ ။အဇ္ဇ်ဴ
သည်ဖြင့်ဟောတော်မူသည်

တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဟံသ၀တီယံ၊ ဟံသ၀တီအမည်ရှိသော။ နဂရေ၊
မြို့၌။ မာလိကော ပန်းကုန်သည်သည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တဒ္ဓိုးထို
ပန်းအပေါင်းတို့ထွင်၊ ယံ။အကြင်ပန်းသည်။ ဥဒ္ဓင်ံမြင့်ရှိ တိ ။သုံး
ခုကုန်သော။ပဒ္မပုပ္ဖာနိ။ ပဒ်မာကြာပန်း ဘုံတို့။ အဂ္ဂဟိ်။ယူပြီး ၀၊ယူ၍
လာပြီး၊ဝိရေဓံ၊ ကင်းသော၊ဂုဏ်ရှိသော ဇုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပ
တိမဂ္ဂံ၊ခရီး၊ ဂုဏ်ဆိုင်။ အန္တရာပဏော။ အကြိုအကြား၌ ဒေဟံ၊၀၊သည်
အဒ္ဒသံ၊မြင်လေပြီ သဒ္ဒုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိသွာန၊မြင်ပြီး၍၊ တဒါ၊
ထိုမြင်သောအခါ၌။ အဟံ၊၀၊သည်။ ဇေံ၊ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ကြံစည်ပြီး။ ။
ရညော။ မင်းအား။ ဥပနိတေဟိ၊ ပေးဆက်အပ်ကုန်သော။ ဇ္ဈာမေဟိ်ပုဇ္ဈေ
ဟိ၊ဤပန်းတို့ဖြင့်၊အဟံ၊၀၊သည်၊ ဂါထံ၀၊ ဂါမခေတ္တံ၀၊ဂါ
မခေတ်ကိုဂုဏ်း၊ သဟာသဏ်၀၊ တထေဝ်သောဥစ္စာကိုဂုဏ်း လဘေယျုံ၊
ရရာဏ်၊မှုံမေဟိ။ ဤရွာအစရှိသည်တို့ဖြင့် မေ၊၀၊အား။ ကိ်၊အဘယ်အ
ကျိုးရှိအံ့နည်း။ ။အဒန္တဒမကံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို ပဉ်ကြေး
အောင် ဆုံးမတော်မူတတ်ယသော၊ ဗိုရိ၊ ရဲရင့်သော လုံ့လရှိ၀ေဒနူထ
သော၊ သဇ္ဇသတ္တသုခါ၀ဟံ။ အသုံးမဲ့သော သတ္တ၀ါတို့၏ ခုန်းသောကို
ဆောင်တော်မူတတ်ထံသော၊ ၀ေလ.ကနာထံ။ ဗြဟ္မာဒေ၀ဒူရေးကို ပူဇ
ယိတွာ၊ပူဇော်၍၊အမတံ၊ ဃေခြင်းကင်းသော၊ ပဒ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ လန္ဆာဝိ။

ရလတံ့၊ ၊အဟံ၊ငါသည်။ဧဝံ၊ဤသို့။စိန္တယိတွာန၊ကြံစည်၍။ သက်စိတ္တံ၊မိမိစိတ်ကို။ ပသာဒယိ'။ ကြည်ညိုစေပြီ၊ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ တိဏာ၊ သုံးရက်သော၊ လောဟိတ၊က၊ ပဒုံမ၊ကြာနီတို့ကို။ ဂယှ။ယူ၍၊ အာ ကာသေ။ ကောင်းကင်၌၊ ဥက္ခိပိ'၊ပစ်မြှောက်ပြီ။ ၊မယာ၊ငါသည်၊ ဥက္ခိတ္တာမတ္ထ၊ မိ၊ တင်မြှောက်ခါမျှ၌။ တေ၊ထိုပန်းတို့သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဟယ်ယိ'သု၊ ဖြန့်ခင်းကြကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကောင်းကင်နှိုက်၊ဥဋ္ဌ'ဝဏ္ဏာ။အထက်သို့အညွှာ၌ကုန်သည်ဖြစ်၍။အဓေဝရ၊ခါ။အောက် သို့ မျက်နှာမူကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မတ္ထကေ၊ ဖြတ်စွာဘုရား ဦးထိပ်ထက်၌။ ဒေရိ'သု။ တည်ကြကုန်၏။ ၊ ။ယောသောမာဇ၊ဝေါ။ အကြင် လုလင်သည်၊ဇုဠ်၊ငါဘုရားကို၊ ရုတ္တပဒ္ဒေဟိ။ နိသောပဒု'မာကြာပန်းတို့ ဖြင့်။ အပူဇေသိ ပူဇော်ပြီ။ တံ ထိုပန်းဒါယကာကို။ ဝါ၊ထိုပန်းပူဇော် ခြင်း၏အကျိုးကို၊ အာဘံ။ ငါဘုရားသည်၊ ကိတ္တယိဿာမိ၊ ဟောကြား တော်မူအံ့၊ ဘာသတော၊ ဟောကြားတော်မူသော၊ မမ၊ငါဘုရား၏၊ဝ စနံ။စကားကို၊ သုဏာထ၊ နာကြကုန်။ ၊တိ'သက္ကတ္ဝါနိ၊ ကမ္ဗာသုံး၊သောင်းတို့ ပတ်လုံး။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ရမိဿတိ။ ဖွေ့လျော်ရလတံ့၊တိ'သကတ္ဝါနိ၊ ကမ္ဗာသုံးဆယ်တို့ပတ်လုံး။ ဒေဝိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသည်ဖြစ်၍။ ဒေဝရဇ္ဇံ၊ နတ်မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရိဿတိ။ ပြုရလတံ့။

အထသ ဘဂိယံ ဘဂ္ဂံ အာဟာရန္တိ' ဒိသွာ အန္တရာမ၌ယေဝ အတ္တာနံ ဒဿေသိ၊ သာမိကသ အာဟာတာဘဂ္ဂံ ထေရသ ပတ္တေ ပက္ခိပိတွာ ပုန ဂန္ဒွာ အညံဘဂ္ဂံ သမ္ပာဒေတွာ ဒ်ဝါ အာဂမာသိ။ ။ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာပထမသုတ်ဘွင့်။

အထ-တဆ္ဍံကာ၊လေ။ ထိုအခါ၌ကား။ ဘဂ္ဂံ။ထမင်းကို။အာဟာရန္တိ'၊ ဆောင်ယူ၍ လာသော။ အာသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဘရိယံ။ မယား၊ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အန္တရာမ၊ဂ္ဂ၊ယေဝ။ ခရိုးအကြား၌ကသာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ် တော်ကို၊ ဒဿေသိ။ ပြ၏။ သာမိကသ လင်အား၊ အာဟာတာဘဂ္ဂံ၊ ဆောင်ယူ ခဲ့သော ထမင်းကို၊ ထေရသ ရဟ်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်၏၊ ပတ္တေ၊သ၀ိက်၌၊ပက္ခိပိတွာ၊ထည့်၍၊ ပုန၊တာဒါန် ဂန္ဒွာ။ သွား၍။ အညံ့။ ထပါး၊သော၊ဘဂ္ဂံ့ ထမင်းကို။ သမ္ပာ၊ဒေတွာ။ပြီး၍၊ ဒိဝါ၊နေ့ဖြင့်မှ။အာဂ မာ၊ဆိ၊လာ၏။

ဤသို့-လာသော ပုဏ္ဏားသူဌေးဝတ္ထု၊ နိဂ်ုံလည်း လင်ဘို့ရည်ညွှန်း ချက်ပြုတိ ဝိုဆောင်အပ်သော ထမင်းကို၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား ထု။ခြင်း ကြောင့်။ အကျိုးပေး-နည်းသည် မဟုတ်. အကျိုးပေး- ထက်သန်ထျက်။ ဒီဌမွေ ဝေဒနိယ ဖြစ်၍။ သူဌေးကြီး အရာ ရကြောင်းကို သွင်ဆိုထာ ရှိသည်။

ယင်းသို့ဖြစ်သော်၊ ဝမ္မိကဒါနသရုပ်ကို။ အဋ္ဌကထာ ပြရာနှိုက်. သံဃဿနိန္နံ သံဃံသေဝဒေတိ- အစရှိသည်ဖြင့်။ သံဃာအား ညွှတ်ပြီး သော-လာဘ်ကို ရည်ရင်း သံဃာ အားသာ- ထု။ခြင်း။ ပေတ်အား ညွှတ် လေပြီးသော လာဘ်ကို။ ရည်ခင်း ဝေတိ အားသာ-ထု။ခြင်း။ ပုဂ္ဂိုလ်အား ညွှတ်လေပြီးသောလာဘ်ကို ရည်ရင်းပုဂ္ဂိုလိအား သာ-ထု။ခြင်း။ ဤသုံးပါး ကိုသာဝမ္မိကဒါနဟု-အဘယ်ကြောင့်အဋ္ဌကထာပြဆင်အပ်သနည်း။ ထိုသို့ ပြုဆိုသဖြင့်။သံဃာအားညွှတ်ပြီးသောလာဘ်ကို။တပါးသော သံဃာ၊ဌေတီ စသည်အား ထု။ခဲ့ဿင်။ တပါးသော သံဃာ စသည်ကို ပြောင်းလဲ၍၊ ပစ္စည်းရှင် အလိုအလျောက် ထု။သော်သည်။ အဝမ္မိကဒါန ဖြစ်သည် ဟုပြဆိုရာရောက်သည်မဟုတ်ပါလောဟု။ သံဃာယမကင်း ဝောဒနာခြင်း ဖြစ်ရာ၏။

အဖြေကား။ ပစ္စည်းရှင်အထု။ဒါယကာသည်။ သံဃာကိုညွှတ် ပြီးမှ။ ဌေတီစသည်ကို ထု။အံ့ဟု အကြိမ်တရောပင် ပြောင်း၁၊ ဤ၁ကြိမ်သော် နှုတ်ဖြင့်၍ ညွှတ်သော်လည်း၊ ပရိကတာ-ပရိကာမန-မဖြစ်သောကြောင့် အဆုံးဖြစ်သော-သန္နိဋ္ဌာပက-ညွှတ်ခြင်း- ထု။ခြင်းကိုစွဲ၍ သံဃာအား ညွှတ်ပြီးကို-သံဃံအားထု။၏ ဌေတီအား ညွှတ်သည်ကို ဌေတီအာ-ထု။၏ ပုဂ္ဂိုလ်အားညွှတ်သည်ကို ပုဂ္ဂိုလ်ဌအားထု။၏ဟု၊ သုံးပါး သာပြဆိုရန်ရှိသောကြောင့် သုံးပါးကိုသာပြဆိုသည်ဟု၊ ထိုသံဃယမကင်း ဝောဒနာခြင်းကိုဖြေပျောက်ရာ၏။

တနည်းကား။ ဒါယကာညွှတ်ရင်းမှ တပါးသော။ သင်္ဃာ စသည်နှိုက်။ ညွှတ်၁၀- ထု။ဌေသော ဂုဟန်း၏ စေခိုင်းခြင်းဖြင့်- ထု။ရာ နှိုက်။အထု။ကျင်ကို စွဲ၍။ ဝမ္မိကဒါနပင် ဆိုသင့် သော်လည်း။ ညွှတ်ဝေ သော ရဟန်းကိုစွဲ၍။ အဝမ္မိကဒါနဆိုရန်ရှိပြန်သော၁ကြောင့်။ အသုံးစုံအ ဖြစ် လွှတ်ဖသော အံ့လွန်ဆုံးသော ဝမ္မိကဒါနကို ပြလို၍။ ဤသုံးပါးကို သာ ပါ၌-အဋ္ဌကထာနှိုက်။ ထုတ်ပြတော်မူသည် ဟူ၍လည်း မှတ်ယူ

အာ်ဒါ။

ဒေတိယသော ပရိဏာတန္ဒိုဇော နိယဇမတ္တာ အညစေတိယသော အဇ္ဈာယ ခေျပိတ မာလာဝစ္ဆတော အညစေတိယမ္ပိ ပဋ္ဌံပိ အာ ရောပေတုံ နဂန္ဒတ်။ ။ဟူသောနိသင်္ကိပါစိတ် ပရိဏာတ သိက္ခာပုဒ်နှ အန္ဒကထာ နှိုင်းလည်း၊ တပါးသော စေတိအကျိုးငှာ။ ဥဒ္ဒိစိုက်ထား သော သစ်ပင်မှပန်းပွင့်ကို၊ ညှပ်တင်း ဝေတိမှတပါးသော စေတိ ဒ္ဓ ပိဓိသည်ပင် တင်ခြင်းငှာ မအပ်ဟု ပြဆိုသည်ဟူ၍မယူအပ်၊ ။ သိက္ခာပုဒ်ခြင်းနှိုက်။ ညွှဲဘ်စေ-လ္ဟာ်းစသော- ရုပ်နှံးအားသာ။ အာပတ် ကို ဟောတော်မူသည်။ ပစ္စည်းရှင် အလ္ဟာ်းဒါယကာ ဖြစ်သော ရုဟန်း ရှင်လူမှာ။ ညွှတ်လိုရာညွှတ်၊ လ္ဟာ်းလိုရာ လ္ဟာ်းရာနှိုက်။ အပြစ်အာပတ်ကို၊ ဟောတော်မူသော အရာမဟုတ်သေးကြောင့်။ တပါးသောသူရည်ညွှန်း၍ စိုက်ထားသော သစ်ပင်မှပန်းကိုယူ၍၊ ငှံးငှက်ရှင်မှတပါးသောသူသည်၊ စေ တိတပါးနှိုက်တင်းငှံးငှာမအပ်။ ဒုက္ကဋ်သင့်သည်ဟု၊ စိုက်သူနှင့်တင်သူ ကို။ တခြားစီယူအာ့ ၏ အတူတူမယူအပ်။

ထိုကြောင့်။ တေရသကဏ်ဒိုကားနှိုက်လည်း။ ပရိဏာတ-ပရိဏာမ နာ-အာပတ်သင့်ခြင်းမသင့်ခြင်းကိုပြသဖြင့်။ စိုက်သူနှင့်တင်သူတခြားစီဖြစ် သည်ကိုလည်းဖြခြင်းငှာ။ ။ပုပ္ပံပိ အာရောပေတုံ နဝဋ္ဌတိတိ ဤဒံ ပရိဏာတံ သန္ဓာယဝုတ္တံ။ သစေ ပန ဧကဿိ စေတိယေ ပုဖ္ဖိတံ ပုပ္ဖံ ဂဟေ တွာ အညဿိ စေတိယေပူဇောံ ဝဋ္ဋတိ-ဟုဘွင့်၏။

ပုပ္ဖံပိအာရောပေတုံ နဝဋ္ဌတိတိဤဒံ။ ဟူသောဤစကားကို၊ ပရိဏာ တံ၊ တင်လျှံ။ ပြီးမဟုတ်သေးတ်ရံမျှဂို့သေးသောပန်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ဝဲ၍၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအင်္ဂါ ဧကိဿိ၊ တဆူသော၊ စေတိယေ၊ စေတိတော်နှိုက်။ ပုဖ္ဖိတံ။ ပူဇောအပ်ပြီးသော၊ ပုပ္ဖံပန်း၊ ပန်းကိုကား။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အညဿိ၊ တပါး သော၊ ဧတိယေ၊ စေတိတော်၌၊ သစေပူဇေတိ၊ အကယ်၍ပူဇော်သည် ဖြစ်အံ့။ ဝဋ္ဋတိ။ အပ်၏။

ဂဉ်းဘွင့်ဝိဓာဂိနှိုက်လည်း။ ။ရောပိတ-ပါလာဝစ္ဆတောတိ ကေးစိ နိယမေတ္တာမျှောင်တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ အနောဓိတံ ဝိလာယမာနံ ဩဖိနိတွာ ဂဟိတဘဏ္ဍကံ ပူဇေတုံ-ဟုဘွင့်၏။

ရောပိတာပါလာဝစ္ဆတောတိဤဒံ။ ဟူသော်ဤစကားကို။ ကေနစိ၊ ကစုံတယောက်သော သူသည်။ နိယမေတ္တာ၊ ဤမည်သော ရေတိအား

တင်သွားအံ့ဟု ရည်သွန်း မှတ်သား၍။ ရောပိတံ၊ စိုက်ထား အပ်သော ပန်းပင်ကို။ သန္ဓေယျ။ ဟူ၍။ ဝတ္ထုဆိုအင်္ဂါ။ အနောစိတံ။ မဆွတ်မခူး ထားသော။ ဓိလာယမာနံ။ ညှိုးနွမ်းသောပန်းကို။ ဩစိနိတွာ၊ ဆွတ်ခူး၍ ယတ္ထကတ္ထစိ။ အမှတ်မရှိသော စေတီဋ္ဌိုက်။ ပူဇေတုံ။ ပူဇော်ခြင်းငှာ။ ဝန္ဒတိ၊သင့်၏။

ဓိဓိအားညွှတ်ပြီးသောလာဘ်ကို ဓိဓိမှတပါးသော။ သံဃာ-ဧတဒဂ္ဂ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ညွှတ်စေလျှ။စေသောဟာန်း၌။ပရိဏာမနမဖြစ်။အပြစ်မရှိ၍။ အာထျှရှင်ဒါယကာအား။လည်း။အခမ္မိုကဒါန မဖြစ်ကြောင်းကိုပြခဲ့ပြီးသော ဂါထာမိဝတ္ထုကိုဆိုင်း။ ။သစေ ပန ဒါယကော ပုဂ္ဂလဿ ဒါတုကာမော ဟောတိ၊ ပုဂ္ဂလော ပန တဿ မဟပ္ဖလ ဘာဝမိစ္ဆန္တော ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ္တာဒိ မွေဒေသနာယ ပုဂ္ဂလိကဒါနတော သံဃိကဒါနဿ မဟပ္ဖလတာဝံ ဇာနာပေတွာ အုမံ တာစိဝံ သံဃဿ ဒေဟိ၊ ဒါယကောပိ တဿဝစနံ သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ ဇုမံ ကထိနစိဝံ သံဃဿ ဒမ္မိ တီဝတွာဝါ စိန္တေတွာဝါဒေတိ။ ဧဝံပိသာ ဒက္ခိဏာသံဃတောဟောတိ-ဟူသောဝိနယာလင်္ကာရဋီကာကိုဆိုင်း။ထောက်၍သိအပ်၏။

ဒါယကော၊ အတ္တုဒ္ဒိသဒါယကာသည်။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ သစေဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့၊ ပုဂ္ဂလော ပန။ အတ္တုဒ္ဒိသဒါယကသည်ကား။ တဿ၊ ထိုအတ္တုဒ္ဒိသကာ၏ မဟပ္ဖလဘာဝံ။ အကျိုးကြီးသည် အဖြစ်ကို။ ဇာနန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍ ဒက္ခိဏာဝိဘင်္ဂသုတ္တာဒိဓမ္မဒေသနာယ။ ဒက္ခိဏာ ဝိဘင်္ဂသုတ် အစရှိသော တရားဒေသနာဖြင့်။ ပုဂ္ဂလိကဒါနတော ပုဂ္ဂလိကအလှူထက်။ သံဃိကဒါနဿ၊ သံဃိက အလှူ၏။ မဟပ္ဖလဘာဝံ။ အကျိုးကြီးသည်၏အဖြစ်ကို။ဒေသနာပေတွာ။ သိစေ၍၊တဝ၊ သင်ဒါယကာ၏။ဇုမံစိဝံရုံ၊ ဤကထိန လျှာသင်္ကန်းကို။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား ဒေဟိလှူလော ဇုတ်ဟု။ ဤသို့။ ဥယျောဇေတိ၊ တိုက်တွန်း၏ ဒါယကောပိ၊အတ္တုဒ္ဒိသ ဒါယကာသည်လည်း။ဘဿ။ထိုရဟန်း၏ ဝစနံ စကားကို သမ္ပဋိစ္ဆိတွာ။ဝန်ခံ၍။ ဇုမံကထိနစိဝံသံဃဿ၊သဒမ္မိတိ၊ ဇုမံကထိနစိဝံသံဃဿသဒမ္မိဟု၍။ ဝတွာဝါ။ဆိုခဲ့၍ဂျင်း၊စိန္တေတွာဝါ။ကြံ၍ဂျင်း။ ဒေတိ၊ လှူအံ့ဧဝံပိ၊ ဤသို့လှူသော်လည်း။ သာဒက္ခိဏာ၊ ထိုကထိန်သင်္ကန်း အတ္တုသည်။ သံဃာဂတာ

သံဃဲသူ့ရောက်သည်ဟောတိုးဖြင့်ဇ်။

မိမိအားညွတ်သော လာဘ်မဟုတ်။ သံဃာစသည်အား ညွှတ်ပြီးသော လာဘ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အလှူခံဓုဟန်းက-သဃ်ာ စသည်မတွေ့နှင့်။ ငါ့အားလှူပါဟု ညွှတ်စေခြင်းကို မပြုဘဲ။ အလှူရှင် ဒါယကာတို့ အလို အလျောက်။ အရှင်အား သာလှူပါ့ဖို့ဟု။ ပုဂ္ဂလိက ထူးပြုန်သည်ကိုခံယူသော ဓုဟန်းအား။ အဋ္ဌစ်မရှိ၍။ အလှူရှင်အားလည်း။ အဓမ္မိကဒါနမဖြစ်။

ထိုကြောင့်။ စိဝရခန္ဓကအဋ္ဌကထာနိုက်။ ။ဘိက္ခုသံဃသဟာတိ ဓုဇ္ဇတိ ဟရိတဗ္ဗံ။ သဃေ ပန အဟံ ဝိထ္ထာယ စရာမိ။ အာသနသာလာယ ဘိက္ခု။ အဘ္ဆိ။ တေ ဟရိသန္တိ တိ ဓုဇ္ဇတြ ဘန္တေ တုယ္ဟံယေဝ ဒမ္မိတိ ဝဒတိ။ ဘုဥ္ဇိတု ဝဋ္ဋတိ-မိန့်ဇ်။

ဘိက္ခုသံဃသဟ။ဓုဟန်းသဃ်ာအား။ ဟရ။ ဆောင်ယူပါ။ဇ္ဇတ်။သို့။ ဓုဇ္ဇေဝိ။ လျှောက်ဆို အပ်သော်လည်း။ ဟရိတဗ္ဗံ။ ဆောင်အပ် ဆောင်ကောင်းဇ်။ အဟံ။ ငါသည်။ ဝိထ္ထာယ။ ဆွမ်းအကျိုးငှာ။ စရာမိ။ ထွက်သွားလည် ဦးအံ့။ အာသနသာလာယ။ ဆွမ်းစား စရပ်နိုက်။ဘိက္ခု။။ ဓုဟန်းတို့သည်။ အဘ္ဆိ။ ဂိုကြကုန်ဇ်။ တေ။ ထိုဆွမ်းခံပြီးသော ဓုဟန်းတို့သည်။ ဟရိသန္တိ။ ပို့ဆောင်ကုန်လတံ့။ ဇ္ဇတိဓုဇ္ဇေ။ ဤသို့ဓုဟန်းက ဖြောဆိုသော်။ ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ တုယ္ဟံယေဝ။အရှင်အားသာလျှင်။ ဒမ္မိ။တဲ့။ ပါ့ဇ်။ဇ္ဇတ်။ ဤသို့သစေ။အကယ်၍။ ဝဒတိ ပစ္စည်းရှင်က လျှောက်ဆိုအံ့။ ဘုဥ္ဇိတု။ပုဂ္ဂလိကခံ၍သုံးဆောင်ခြင်းငှာဝဋ္ဋတိ အပ်ဇ်။

မိမိအား ညွှတ်သော လာဘ်မဟုတ်။ သံဃာ စသည် တို့အား။ ညွှတ်ပြီးသော လာဘ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ အရှင်ဘုရား အလိုရှိရာ ထဲ့။ ပါမည်ဟု အလှူရှင်က လျှောက်ထား ရှိမူလည်း။ ဓုဟန်း အလိုရှိရာ ညွှတ်စေ လှူစေသော ဓုဟန်းအား။ ဂရိဏာမန-မဖြစ်။ အပြစ်မရှိ၍။ အာဇမ္မိကဒါနမဖြစ်။

ထိုကြောင့်။ပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာနိုက်။ ။သစေ ပန ဒါယကာ မယံ သံဃဿ ဘတ္တံ ဒါတုကာမာ။ စေတိယဿ ပူဇံ ကာတုကာမာ။ ဇကဿ ဘိက္ခုနော ပရိက္ခာရံ ဒါတုကာမာ။ တုမှာကံ ရုစိယာ ဒဿာမ ဘဏာထ။ ကတ္ထ ဒေမာတိ ဝဒန်ဇ်။ ဇပံ ဓုဇ္ဇေ တေန ဘိက္ခုနာ ယတ္ထ ဇုန္ဆတိ။ တတ္ထ ဒေထာတိ ဝဇ္ဇမ္ဗာ-ဟူသော စကား၏

အဘွင့်-တောရသကဏ်ဍိကာနိုက်၊ ၊ယဉ်ဇာဆို့ထ၊ တဣဒေထံဝါတိ ဇွော်ပိ တုမှာကံ ရှစိ ယာတံ ရဉ်းဝှာ ယဉ် ဇာဆို့တိ တဣ ဒါပေ တုံ လာတိ-ဟုဘွင့်၏။

ဂင်းဝိမတိုနိုက်လည်း။ ၊ယဉ်းဇာဆို့ထ။ တဣဒေထာတိဇွော်ပိ နိယာ မေတ္တာ အသုကာသ ဒေဟိတိ ရဉ်းဝှာပိ ဒေါသောနဲ့ တုမှာကံ ရှစိယာတိ။ ရဉ်းဝှာ ၊ဟုဘွင့်

ဒါသကာ အလှူရှင်ဒါယကာတို့သည် မယဲ့ အကျွန်ုပ်တို့သည် သံ ဃသ သံဃာတော်အား ဘဏ္ဍုံ ဆွမ်းကို ဒါတုကာမာ လှူလိုကုန်၏ စေတိယသ စေတီတော်အား ပူဇ ပူဇော်ခြင်းကို ကာတုကာမာ။ ပြုလိုကုန်၏ ဂေကသတိကျွန်နော တပါသောရဟန်းအား ပရိက္ခာရံ ပရိက္ခာရ်ကို ဒါတုကာမော လှူလိုကုန်၏ တုမှာကံ အရှင်ဘုရားတို့၏ ရှစိယာ။ အလိုအား ဖြင့် ဒသာမ လှူပါကုန်အံ့ ဘဏာဆ ပြောဆိုတော်မူ ကြပါကုန် ကဖြ အဘယ်အနုပ်နိုက် ဒေမ လှူရကုန်အံ့နည်း ဇာတ်။ သို့ သစေဝဒန်တို့။ အကယ်၍ လျော်ဆိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဇဝံ ဤသို့ ဝဇ္ဇော လျော်ဆိုသည် ဂိုသော် တေနဘိကွန်နော ထိုရဟန်းသည် ယဖြ အကြင်အခေါ်နိုက် ဇာဆို့ထ ဒါယကာတို့-အလိုရှိကြကုန်၏ တဖြ ထိုဒါ ယကာတို့-အလိုရှိရာနိုက် ဒေထ လှူကြကုန်လော ဇာတိသို့ ဝဖြဇ္ဇော ဆိုအပ်ကုန်၏။ ၊ပရိဘာတသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာအနက်

ယဖြဇာဆို့ထ-တဖြဒေထာတိဇွော်ပိ ဟူသော စကား နိုက်လည်း။ တုမှာကံရှစိယာတိ ဟူ၏။ ရဉ်းဝှာ လျော်ဆို အပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ ယဖြ အကြင်အရာနိုက် ဇာဆို့တိ ရဟန်းလှူခြင်းငှာအလိုရှိ၏ တဖြ ထိုရဟန်းအလိုရှိသောအရာနိုက် ဒါပေတုံ လှူစေခြင်းငှာ လာတိ ၏။ ၊ဂင်းဘွင့်တောရသကဏ်အနက်

ယဖြဇာဆို့ထ။ တဖြဒေထာတိဇွော်ပိ ဟူသော် ဒ္ဓိ တုမှာကံရှစိယာတိ။ ဟူ၏။ ရဉ်းဝှာ၊ ကြောင့်။နိယမေတ္တာ။မှတ်သား၏။ အသုကာသ။ ဤမည်သော။ သဃ်ာစသည်အား။ဒေဟိ။လှူး။လော။ဇာတိ။သို့။ ဝဇ္ဇော်ပိ။ ဆိုသော်လည်း။ ဒေါသော။အပြစ်သည်။နဖြိ။မရှိ။ ၊ဂင်းဝိမဘ်ဒိကာအနက်။

ဓိမိအား-ညွှတ်သောလာဘ်လည်းမဟုတ်။ အလှူရှင်ဒါယကာက။ ရှု ဟန်းအလိုရှိသော- လှူပါမည်ဟု- လျော်ထား သည်လည်း မဟုတ်သေကာ မူ။ ညွှတ်ခင်း၌စတိ- စသဉည်နိုက်-လှူရာ-ထား ရာ မရှိခြင်းစသော အ

ကြောင်းကြောင့်။ ကြွင်းကျန်ပိုမိုးသော- ပရိဏာတလောဘ်ကို။ ညှစ်တိုင်းမှ တပါးသော-ဒေါသ စသည်နှိုက်။ တင်လျှ။ ဧခြင်းငှာ အင်္ဂါ။ တင်လျှ။ စေသော ဂုဟာန်းအားလည်း အပြစ်မရှိ။ အလျှင်းရှင် ဒါယကာအားလည်း။ ဆဝေဒ္ဓိကဒါနမဖြစ်။

ထိုကြောင့်။ ပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာနှိုက်။ ။ကောသေယျ တိယသေ ပန ဆတ္တံဝါ ပဒုာကံဝါ အာရောပေတွာ ဌိတံ ဒိသွာ သေသံ အညသေ စေတိယသေ ဒါပေတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟုဖိန်၏။ ။ဌိတံဒိသွာ တိ သေသကံ ဂဟေတွာ ဌိတံ ဒိသွာ။ ။တေဂုသကဏ်-ဝိမတိ-ဋီကာနှစ်စောင်။

ကောသေ၊ တဆူးသော၊ စေတိယသေ။ စေတီတော်အား။ ဆတ္တံဝါ။ ထီးကိုငင်း။ ပဒုာကံဝါ။တံခွန်ကုက္ကားကိုငင်း။ အာရောပေတွာ။ တင်ပြီး၍ ဌိတံ၊ အပို-အဓိ-အကြွင်းအာကျန်ကို-ယူ၍ တည်သော ဒါယကာကိုဒိသွာ၊ မြင်၍။ သေသံ၊ အပို-အဓိ-အကြွင်းအကျန်ဖြစ်သော။ထီး-တံခွန်-ကုက္ကားကို။ အညသေ။ ညွတ်ငဲ့စေတိမှ- တပါးသော။ စေတိယသေ၊ စေတီတော်အား။ဒါပေတုံ။လျှ။စေခြင်းငှာ။ဝဋ္ဋတိ။အင်္ဂါ။ ။အဋ္ဌကထာအနက်။

ဌိတံဒိသွာတိ။ ဟူသည်ကား။ သေသကံ။ အကြွင်း-အကျန်ဖြစ်သော ထီး- တံခွန်- ကုက္ကားကို။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဌိတံ။ တည်သောသူကို။ ဒိသွာ မြင်၍၊ ။ဂုင်းဌိကာအနက်။

ဤသို့-အချဉ်ချာန-အမျိုးမျိုး။ ပဋိုလ် အမျိုးမျိုးဖြင့်- ဝေဘန်ဆုံးဖြတ်အပ်သော၊ ဆဝေဒ္ဓိကဒါနဝိနိစ္ဆယကို။ ပြခဲ့ပြီးသော- အဋ္ဌကထာ- ဋီကာဝတ္ထုသက်သေအရပ်ရပ်တို့ကို။စပ်ဟပ်နှီးနှော၊သဘောထိထိ။မိမိစင်းစား။ အသိဉာဏ်ထွားထွားဖြင့်။ပိုင်းခြားမှတ်ယူရာ၏။

ဤသို့ဆိုခဲ့ပြီးသော- ဆဝေဒ္ဓိကဒါနအဆုံးအဖြတ်သည်၊(၁၂၅၂)ခု၊တပို့တွဲလဆန်း(၁၀)ရက်။တနင်္ဂနွေနေ့ပြီး၏။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝဇ္ဇီတပ္ပံ ဝဇ္ဇေတွာန။ ဂဟေတွိသာဂဟာဒေး။ သဒ္ဒါနုကာသဓာ
ပနွေ။ဒယာစောဒိတမာနသော။ ။ပဋ္ဌမ-စကာ၊ဝိပုလာ။ ။
တသ ပါဒဒ နုမသိတွာ။ နာဒေသ ဒမ္မရတ္တံ။ သိဒ္ဓတ္ထာဟံ ကာ
ရိသာမိ၊ဝဇ္ဇနီယဝိနိစ္ဆယံ၊ ။ပေထျာဝတ္ထု။ ။
(ဝိပုလ ဂါထာတို့၌။ ဒုတိယ- စတုတ္ထ- သမပါဒမှာ။ ထ-ဓ-ဘ-နှ၊
လေးဂိုဏ်းသင့်ရာ ထားသင့်သည်ကို ပြုရာ၊ ။အနောဇေ ပဋ္ဌမောပါ
ယာ။ လဟုနိစ္ဆုသတ္တမော-ဟူသော ဆန်းကျမ်းဟောင်း။- ဆန်းဒိုကာတို့
နှင့်အညီ။ ပဋ္ဌမ ဂါထာ-ဒုတိယပါဒန္ဒိုက်၊ လေးလုံးနောင် နဂိုဏ်းထား
သည်)။ ။

ဒယာစောဒိတမာနသော။ အာသာခရဏာဖြစ်သော--မဟာ တရားတော်သည်--နှီးဆော် တိုက်တွန်း အပ်သော--ဩနုလုံး ဂိုဏ်တော်မူသော။ ယောနာထော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝဇ္ဇီတပ္ပံ။ ကြည်ရောင် စွန့်ပစ်အပ်သော- ကာမသုခလွတ်ကာ နုယောဂ- အတွက် ကိုး၊ ယောနုယောဂ-ဟူဆိုအပ်သော=အယုတ်တရားနှစ်ပါးကို။ ဝဇ္ဇေတွာန။ ဂါထာနှင့်တကွ-ကြည်ရောင်=ပယ် စွန့်တော်မူ၍၊ ဂဟေတွိသာ၊ ယူအပ်သော--မဇ္ဈိမပဋိပတ်-အကျင့်မြတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ စွဲယူ--ကျင့်သုံးတော်မူသောကြောင့်။သဗ္ဗညုတဿမာပနွေ။သဗ္ဗညုဘုရား အဖြစ်သို့--ဂုဏ်တော်တော်မူ၏။တဿနာထသဿ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ပါဒေဿ၊ ကြွေးပဒုံ= ခြေတော်ရုံတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဥတ္တမံ၊ တရဲ့--မြတ်ခေါင်- ဂိုက်ပွင့် ကွာရှင်း- ကျင်စောခြင်း-- ရှိတော်မူသော၊ ဝမ္ဘဒ္ဒ။ ဆယ်ပါးသော-တရားတော်ကိုလည်းကောင်း။ သံဃဉ္စ။ ကလျာဏပုထုဇဉ်--သမ္ဘန့်ဂ် တကွ-မဂ္ဂဖလဌာန်- ရှစ်တန်အရိယာ သံဃာကော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည် နုမသိတွာ နုမာမိ၊ ရိုညွတ်မြတ်နိုး ဂုဏ်အံ့ဩပါ၏။ နုမသိတ္ဝာ။ ရိုညွတ်မြတ်နိုးဂုဏ်အံ့ဩပြီး၍။ဝဇ္ဇေတဗ္ဗဿ၊ ကြည်ရောင်

စွန်ဆောင်သော ပုဒ်ပါဠိဒုနှက် ဝါဒပျက်ကို။ ဝဇ္ဈေတွာနှ။ ကြဉ်ရှောင်ပယ်ရှားချန်ထား စွန့်ပစ်ရှု့။ ဂဟာဘဗ္ဘသ။ စွဲသုံးမပြတ် မှတ်ယူအာဝံသော ပါဠိဆာနက်မှန် ဝါဒမှန်ကို၊ ဂဟဏာ။ ဥာဏ်ဒိုးသမျှ ထောက်ယူဆာ သဖြင့်၊ ဥဇွမံ၊ ဆောင်းပြတ်သော။ ဝဇ္ဈနိယ ဝိနိစ္ဆယံ။ ဝဇ္ဈနိယ တိဆ္ဆောန် အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဂရိသသဒ်၊ ပြုစီရင်ပေအံ့၊ ၊

ထွေး တိရစ္ဆာန်ဂတောတိ ဟသ ဥသဘဒါ ပဋိက္ခိတ္တာ။ မက္ခိကာဒယော ၊ နှ အဇ္ဈော ဟာရိကာ ဟူသော ဂဒ်ါ အဋ္ဌ ကထာ၌။ ယသဉပသမ္ပဒါပဋိက္ခိတ္တာ ဘွင့်ပုံကို။ ဒဟုတ် အမှန် သိနိုင်ခဲသည် ဖြစ်၍ဂုဏ်း။ မက္ခိကာဒယော ဧသောဝါကျသည်၊ အချိုဂဒ်ါဒွိသာ ပါ၍။ အချိုဂဒ်ါ၌။ မပါဒသာကြောင့်၊ ဂဒ်ါဂလွှဲ စဖေသာရှေးဆရာတို့ ပင် ဂုဏ်ဝါကျ ပါသင့် မပါသင့်၌။ သံသယ မကင်းသည်ဖြစ်၍ဂုဏ်း၊ ဂုဏ်းအလွှဲ့ ကဒ်ါရိုကာသစ်၌၊ ။တိရစ္ဆာနဂတောတိ အာနှမသော သတ္တ ဖေဝရာဇာနံ ဥပါဒါယ ယောကော စိနာ ဂမာဏ ဝကာဒိကော ဒဝမနုဿဇာတိကော ဝေဒိတဗ္ဗော။ နအသဒေါဏာ ဒယော ဝတော နာဟ ထွေးစာတိအာဒိ ဟူ၍ ပါဠိရှိရမည်၊ ။အာဘယ်ပါဠိကဲ့သို့နည်း ဟူမူးပင့်ရန်သမုဂ္ဂါဒဘင်း မူလဂိုကာ၌၊ ။ကမ္မဏဝေဏာလေသမျှော ဟောတိဌေတနကမ္မဿဆပန္နယဘူတံသဇ္ဇဲ ဟံဒသေတိ၊နကမ္မသမ္ပယုတ္တာ ဇမေဝ ဟူသောပါဠိကဲ့သို့တည်း၊ ၊

ဤသို့ ပါဠိမှန်ရှိရမည်ကို၊ နောက်ဝါကျ၌ ဝေသဒ္ဒါ ကဲ့လျက်၊ အမနုဿဇာတိဇောဒဝေဒိတဗ္ဗော။နအသဒေါဏာဒယော ဟူး မှားယွင်းသော ပါဠိကိုသာ ယူရကာလဝေ့ဖြင်ဖြေခြင်းကြောင့်၊ ဖြင်းန္ဒား စသည်ကားဝဇ္ဇီ ဒိုယတိရစ္ဆာန် ဖေဟုတ်ဟု အဆုတ်ဆွဲတဲ့ အလွဲလွဲ ယူပုံကြသည် ဖြစ်၍ ဂုဏ်းဝိနည်း အဋ္ဌကထာ ဋိကာအာရပ်ရေ့တို့နှင့်။ ညှိနှိုင်း ထောက်ထား၍ ယခင်ကဒ်ါအဋ္ဌကထာနှင့် ဋိကာဝါကျများကဲ့သဲ့ဆုံးဖြတ် သုတ်သင်ရေးထင် ပြထားပေအံ့။ ။

ဝဇ္ဈနိယပုဂ္ဂိုလ်အရာ၌။တိရစ္ဆာနဂထ အဆုံး။ဖြင်း နွား စသည်ကို သာ မယူအပ်။ရေဟန်းဝံခြင်းငှာ ဖထိုက်သောနတ်ဘီလူးတို့နှင့်တကွ၊နဂါး ဂဠုန် ဖြင်း နွား စသော၊လူစသတ်ရှိသမှု တပါးသော သူကိုယူလေ။ ပြုလိုရကား။သဉသဉပသမ္ပဒါပဋိက္ခိတ္တာကို။အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်၏။ ။

ဤဆန္ဒသန္ဓေ=အဘက်ကား။ ပြအပ်ပြီးသော- ပါဠိမှန်-ကဲ့ပါဠိကာသဒ်၊ တိရစ္ဆာန်ဂတောတိ ပဒေနဇာ သဏ္ဌာန်ဒေသရုပ်တည်နှံ့ ဥပါဒါယယော ကောစိနဝဂမဘာ ဝတ်ဒိုးကာ အမည်သာစကားဝေါဟာရ ဂို့ပေါလင်္ဂြာ။ နအာသယဂေါဏာဒဒယာဝ-ဟူသော- ပါတိမိုးခေတ်ဒွဲအနှုဒဏ္ဍဝတ္ထုနှာ၊

ဤနေရာနှင့် ထပ်တူ-ခုဟန်းမခံထိုက်သော- ပဋ္ဌင်းသောင်းမှာကို- ပြရာ၊ ။ဌပေတ္တာ ပနမနုဿ စာကိုကံ၊ အဝသေသာ သဒ္ဒါဝိတ်ရန်ဆာနဂတော နာမ-ဟူသော အာထက်ကဲ့၊ ။ဘိရစ္ဆာန်ဂတောတိ ဌပေတ္တာ မနုဿစာတိတံ အဝသေသော သင်္ကြောဂေဝိ ကာဒဠာ-ဟူသောပါရာဇိကာန္ဒေ-ခုဒ္ဒသိက္ခာဒိကာသစ်တို့နှင့်အညီဘည်း။ ။

ဤပါတိမောက္ခ အနုပဒက္ကဝဏ္ဏနာ= အထက်ကဲ့- ခုဒ္ဒသိက္ခာဒိကာသစ်ပါဠိတို့ကို- မြင်သဖြင့်။ ယခုအခါ-ယခင်ကဲ့ပို့ကာသဒ်၌။ ဇဝ-ကျ၍။ ပါဠိပျက်ကြောင်း- ပြခဲ့တို့ကြောင်း ပါဠိမှန် ဖြစ်ကြောင်းကို- ထိအာဝ်၏ ။

အန္တံမသော၊ ယုတ်သောအဝိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝါ။ လွန်သောအဝိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သက္ကံဒေဝရာဇာနံ။ သိကြားနတ်မင်းကို။ ဥပါဒါယအစဉ်ပြု၍၊ ယောကောစိ။ အဖွတ်မရှိ- အလုံးစုံသော။ နာဂမာဏဝကာဒိကော၊ နဂါးလုသင်အစရှိသော။ အမနုဿဓမ်းကော၊ လူစာတ်ရှိသော သူမှတပါးသော-သူကို၊တိရစ္ဆာန်ဂတောတိ။ဘိရစ္ဆာဟူ၍။ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအဝ်၏၊အသယဂေါဏာဒဒယာဝ။ မြင်း-နွား-အစရှိသောတိရစ္ဆာန်-အစစ်တို့ကိုသာသျှင်၊တိရစ္ဆာန်ဂတောတိ။ဟူ၍။ နဝေဒိတဗ္ဗော။မသိအပ်ကုန်၊ တန၊ထိုကြောင့်၊အာဟာ။ဆိုပြီ။တံ။ထိုဆိုသောစကားသည်၊ကံ၊ အာဟယ်နည်း။ဇွေစာတိအာဒိ၊ ဇွေစ-ဤသို့အစရှိသည့်တည်း။ ။တနည်းကား။ တန။ထို့ကြောင့်၊ ဇွေစာတိအာဒိ၊ ဇွေစ=ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟာ။ဆိုပြီ၊ ။နောက်နည်း၌။အာဒိန္ဒနောင်-နိဂ္ဂဟိတ်ကို=ချသည်း၊ ကဲ့ပါဠိကာသစ်အနက်။ ။

ကမ္မကရဏာကာလေသမ္မောဟောတိ ဇေတန။ ကမ္မ။ ပ၊ ဇဟာ-ဟူသော ဤပါဠိဖြင့်။ ကမ္မဿ။ကံ၏။ ပစ္စယဘူထံ၊ အာကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သမ္မောဟံ။ သမ္မယုတ်-ဟုတ်မဟုတ်သော- ပြင်းစွာထွေဝေခြင်းမောဟကို၊ဒေသေတိ။ဓမ္မဒကထာဆရာပြု၏၊ ကမ္မသမ္မယုတ္တာမေဝ။ ကံနှင့်

သဓ္ဓယုတ်ဖြစ်းသာ မောဟာဒိုးသာလျှင်။ နဒးသတိ၊မကြ၊ ၊ဟူလ
ငိုကာအနက်။ ။

တနှည်းကား ၊ဥ်ဂါဝဇ္ဇနိယအရောဒ်၊တိရစ္ဆာန်အရက်ကို၊ ဂဠုန်-နဂါး
ဖြင်း-နွး၊ စသောတိရစ္ဆာန်စက်ကိုသာ-ယူအပ်သလော၊ ထိုသို့-တ်ရစ္ဆာန်
အစက်ကိုသာ-ယူခဲ့သေး၏၊ နဟ်-ဗြဟ္မာတို့ကို-တိရစ္ဆာနဂတပုဒ်မှ-တပါး
သော ပုဒ်ဖြင့်- 'မယူအပ်သော ကြောင့်။ ထိုနတ်ဗြဟ္မာတို့သည်- ဝဇ္ဇ
နိယပုဂ္ဂိုလ်- မဟုတ်ရာ-ရုဒ်ရှိခဲ့ကား၊ ယသော ဥပသမ္ပဒါ ပဒိုက္ခိတ္တာ
ကိုမြန်း၊ ။

ဤအတက်ကား။ ၊ဒေဝဗြဟ္မာပန တိရစ္ဆာနဂတောတိ ပဒံဒ္ဒ
ပေတ္တာ ယေန ကေနစိ ပဒေန အသင်္ကိတေ ဝိဇ္ဇမာနာ သင်္ကေတ တာ
ဂ်ဒဿနဖြစ် ယသော်ဥပသမ္ပဒါ ပဒိုက္ခိတ္တာတိဝုတ်-ဟူသောကြ် ငိုကာ
ဟောင်းနှင့်အသိုဘည်း၊ ။

စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအုံ။ ၎ဏ္ဍ။ ဤဝဇ္ဇနိယပုဂ္ဂိုလ်ထံတို့တွင်။ ယသ၊အကြင်
လူစာတ်ရှိသော- သူမှဟပ်သော အလုံးစုံသောသူအား၊ ဝါ။သူ၏။ဥပ
သမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းအာဖြစ်ကို။ ပဒိုက္ခိတ္တာ။ ဘုရားပယ်တော်မူအပ်၏။သော
ကိုပဋ္ဌင်းမခံထိုက်သော- လူစာတ်ရှိသော သူမှ-တပါးသော သိကြာ
ပြဟ္မာတို့ကိုနိုင်ကား- တိရစ္ဆာန်ဟူသမျှကို၊ တိရစ္ဆာန်ဂတတောတိ၊ တိရ
စ္ဆာန်ဟူ၍၊ ဝဒိသင့်၏။ သိအင်္ဂါ၊ မကွဲကားဒေသောပန။ ယင်-ခြင်-စ
သည်ကဲ့သား အာဇ္ဇာဟာဒိုးသာ၊ ဝဇ္ဇနိယတိရစ္ဆာန်ဟု-မခေါ်ဝေါ်လောက်
ဟုန်။ ။ ၁၉ ။ နှစ်၊

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ၊ဂဠုန်-နဂါး-မြင်း-နွး-စသော ကိုရစ္ဆာန်စစ်
ကိုသာ-ဤဝဇ္ဇနိယဒေရာဒ်။ တိရစ္ဆာန်ဟု-မယူအပ်၊ အကြင်လူစာတ်ရှိ
သောသူမှ- တပါးသောသူအား-သူ၏၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို မြတ်စွာဘုရား
ပယ်းတော်မူအပ်၏။ ရဟန်းပဋ္ဌင်းမခံထိုက်ဝေ၁- ယက္ခ-ဒေဝန်ဒ် တက္ခ၊
ဂဠုန်-နဂါး-မြင်း-နွး စသော လူမှတပါးသော- ထိုသူအလုံးစုံကို၊ တို့
ရစ္ဆာန်ဟု-ယူလေဟူလို။ ၊

ဒေဝဗြဟ္မာပန၊ နှတ်ဗြဟ္မာတို့ကိုကား။ တိရစ္ဆာနဂတောတိပဒံ။ တ်
ရစ္ဆာနဂတော- ဟူသောပုဒ်ကို၊ ဤသော်တွေ့။သော်၍။ ယေန ကေနစိ။ အ
ဖုတ်မရှိတရုံတဆုံသော၊ ပဒေနပုဒ်ဖြင့်၊ အသင်္ကိတာပိ။ မသင်္ကြိတ်အပ်
မယူအပ်ကုန်သော်လည်း၊ ဇာဝိနာ၊ ဤတိရစ္ဆာနဂတော- ဟူသောပုဒ်

ဖြင့်၊သင်္ဂီတာ။သင်္ကြိတ်အင်=ယှဉ်အပ်ကုန်၏၊ဣ ဘိ၊ဤသို့။ဒသနက္ခဏ်။ ဤ
ခြင်းစသကျိုးငှာ။ယသညပသမ္ပဒါပနိုက်ခဲ့ကြောင်း၊ ဟု၍ဤ ဤဥပ္ပာဒ်ဆော
သရာဆိုအပ်၏။ ။ကဉ်ငိုကာဟောင်းအာဂတ်း ။

ဤငိုကာဟောင်းခဲ့၊ စကားကျ=ဝိ ဆွမ်းဆွမ်း အငိုပွာယ်ကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်
အစစ် မဟုတ်သော နတ်=ပြဟ္မာကဲ့သို့၊ တိရစ္ဆာန် ဂေါ ပုဗ်ဖြင့်၊ ယူအပ်
သည်ကို-ပြလို၍သော်၊ ယသ ဥပသမ္ပဒါ ငုံကိုင်ညွှာ-ကို၊ ဟ-ခံ၊အဋ္ဌ
ကထာဆရာမိန့် ။ည်း ။ဂဠုန်-နဂါး-ဆင်=ဖြင်း-ကွဲ-နှာစသော။ ပါ
ကဒုဘိရစ္ဆာန်တို့ကဲ့-ကန့်လို၍။မိန့်သည်မဟုတ်-ဟူလို၊ ။

မဟာပါအဋ္ဌကထာ-ဝိနိစ္ဆယအဋ္ဌကထာ များမှာလည်း။ ဤဂဉ်ငိုင်
ကာဟောင်း-ပါဠိမှန်ကဉ်ငိုကာသစ် နည်းကဲ့-ဂို၍၊ အလွှာ်=အဂတ်
အဓိပ္ပာယ်ဆိုလေ၊ ။

ယင်းသို့၊ နတ်-ဘိလူးတို့နှင့်တကွ၊ တိရစ္ဆာန်-ယုဒမျာကို ယူငင်
သည်ရှိသော်၊ ယင်=ခြင်-ပျား-ဝိဘုန်း=ဖြုတ်-ပစ္စက်-စသည်ဟို့ ဘို့သည်
လည်း၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၍။ ပဋိသိယအရာဠ်။ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ခြင်းကဲ့၊
ဖြစ်စေ တာ်သလော၊ ရုဒ်ရှိခဲ့ကား။ မကျိ ကာဒဏ်းယောပန အဋ္ဌကထာရှိ
ကာ- ကိုမိန့်၊ ။ယင် ခြင်-ပျား ဝိဘုန်း ဖြုတ်-ပစ္စက် စသည်ကို
သည်။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ခြင်းကို။ ဖြစ်စေတတ်သော။ တိရစ္ဆာန်=ဟု
မခေါ်ဝေါ်လောက်-ဟူလို။ ။

မကျိ ကာဒယော ပန အဋ္ဌ ဟာဂိုက-ဟူသော ဤပါဠိ သည်။
ကဉ်ငိ အဋ္ဌကထာဠ်သော၊ ပါသည်မဟုတ်။ သိဟိုဠ်ကျွန်းဖြစ်-ခုဒ္ဒသိက္ခာ
ငိုကာဟောင်းခဲ့လည်း၊ ။ဇ်းပုနနာဂမာဏဝကာဒယော တိရစ္ဆာ
နကထာ၊ န-မကျိကာဒယောတိဝေဒိတဗ္ဗော။-ဟူ၍။ မကျိ ကာဒယော-ဝုဒ်
ပါသည်၊ ။

ထိုကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခ အနုပဒဏ္ဍဝဏ္ဏနာ-ခဲ့၊ မကျိ ကာဒယော-စ
သောပါဠိကို၊ ကဉ် ပါဠိးဟာင်း-မဟုတ်ဟု။ ဆိုသည် ကား -မသင့်
။ ။သက္ကရာဇ် တဇောင် ကျော်စက-ဖြစ်သော ကဉ်ငိုသူဟောင်း
တို့ခဲ့ကား။ဌက်စသည်ဟု။ အနက်သမ္ဗန် သော်ကြောင့်၊ သြဒ္ဓ၊ ပထမ
ကွဲရာနှင့်၊ပကိ္ဏကာဒယော-ဟူ၍လည်း။ဧရုးကပါဠိရှိကြ်၏၊ ။

ဤကိ္ခကာဒယော-ဟူသော ဝါကျ-ပါခြင်းနှိုက်။ ဗာကျိုးသာ ရှိ၍
ဆပြစ် ဒေါသ-မရှိ။ ထိုစကား မှန်၏၊ ဤဝါကျ-ဝပါလျှင်။ ယင်-ခြင်။

ဖြုတ်-ပရ၌ ကိ-စသည် တို့သည်လည်း။ တိခန္ဓာန် ဝဏ္ဏနိယ-ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ရာ၏ ထိုသို့ဖြာခဲ့သော်၊ ယင်းခြင်း=ဖြုတ်-ပရ၌ ကိ-သန်း-ကြမ်းပိုး စသော တိရစ္ဆာန်ဝဏ္ဏနိယ ပုဂ္ဂိုလ်ဟို့ကဲ့ ကြဉ်၍၊ ဥပုသ်ပြုခြင်းငှာ တက်နိုင်ခဲရကား၊ ဥပုသ်ပြုဘို့ငိုး ပြုဘို့ငှ်။ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်ရသည်ချည်း-ဟူသော အနိဋ္ဌာယ ကိုယ်ရှိရာ၏။

ဤမကို့ ကဒယော ပန အဓိပ္ပာယာရိယာ-ဟူသော ကဉ်၊ စကား သည်၊ မဟာပဥ္စပါသထခန္ဓက ဥဒ္ဒကသာဋ်ငိုး မပါးသောကြောင့်း ထင်း အဓ္ဓကထာ ကြိုးနှင့်၊ မည်ကဲ့သို့။ ကဉ်နိသ္သ အစောသောင်။ ကဉ်၊ ဂဿ်ဟ အနုဒတ္ထ ဟူနာတ်ဟူသည် မှာသာကြသည်မှာ။ ထင်းဥပေါသထ ခန္ဓကအဓ္ဓကထာကြောင့်း ဝဏ္ဏနိယပုဂ္ဂလ တိရစ္ဆာန်အရကို စိုးစဉ်းမျှ။ မဘွင့် ပြုသောကြောင့် မည်ဟု။ မဆိုသာ၍ဟု၊ ဝဏ္ဏနိသဘိရစ္ဆာန်အရကို၊ စိုး စဉ်းမျှ၊ မဘွင့်ပြု သောကြောင့်။ ဥပေါသထခန္ဓက အဓ္ဓကထာနှင့်။ မ ဆန့်ကျင်စေ၊ မဟာဝဂ်မဟာခန္ဓက အဓ္ဓကထာ တိရစ္ဆာန် အဘာဗုပုဂ္ဂိုလ် ကိုး ဘွင့်ပြုရာနိုက်ကား။ ။တိရစ္ဆာန ဂတော ဘိက္ခဝေတိဇ္ဈေ နာ ဂေါဝါဟောက သုဗဿွဲမာ ဏာကာဒိနံ ပါအဉ္ဇတရော အနုမသော။ သတ္တ ဒေဝရာဇာနံ ဥပါဒါယ ယောကောစိနမနုဿ ဇာတိကောသ ဇ္ဈော ဇာမသ္ဒံ အဒ္ဓေယ် ကိရစ္ဆာန ဂဇတာတိ ဝေဒိသဒ္ဒေါ-ဟူ၍။ ယင်ခြင်း စသည်နှင့်ဘက္ခ။ တိရစ္ဆာန်ကုန် ဘွင့်သည်နှင့်၊ ဆန့်ကျင်သော၏။ ဟူမူ။ ဤမဟာဝါ အဓ္ဓကထာနိုက်ကား။ နတ် ဘီလူးတို့နှင့်တက္ခ။ ထိုရစ္ဆာန်ဟူ သည်တို့သည်း၊ ရှင်ရဟန်း မပြုထိုက်သော အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် ချည်းဖြစ်ခဲ့ကား၊ အဒ္ဓေါဟာရိက သဒ္ဒေါဟာရိက မရှိမဖြယ်တိရစ္ဆာန် ကုန် ဘွင့်လေသည်။ ။

ကဉ်၊ အဓ္ဓကထာနိုက်ကား။ ဝဏ္ဏနိယ တိရစ္ဆာန်ကို ပြုသော အရာ ဖြာ၍၊ အဒ္ဒေါဟာရိက သဒ္ဒေါဟာရိကကို၊ ကောန် ဖရိုးချယ် သင့် သောကြောင့်း၊ အဒ္ဒေါဟာရိက တိရစ္ဆာန်ကို။ မကျိကာဒယောပန အ ဒ္ဒေါဟာရိကာဟု။ ထုတ်ပြဆသည်ဖြစ်ရကား။ ဆန့်ကျင်ခြင်း မရှိသည် သာမှတ်လေ။ ။

ထိုကြောင့်။ ယင်ခြင်း ပျား ဝိတုန်း ခြင်္သပရက် စသည်တို့မှာအဒ္ဒေါ ဟာရိကဖြစ်၍၊ ပဏ္ဍိနိယ ပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်။ နတ် ဘီလူး ဂဠုန် နဂါး ဖြင်။ နွားဆိတ် ဝက် စသည် တို့မှာ သဒ္ဒေါဟာရိက ဖြစ်၍။ နှစ်

ထောင်တွေ-ဟယ်ဟုပါသမှ-ဒုပဟိုဋ္ဌိ အင်ဒေါဒ- ဝဇ္ဇနိယာ ဟုဋ္ဌိလို့ဖြစ်ပ ညီဟု သန္နိဋ္ဌာန်ကျမှတ်ယူရာ၏။ ။

မဟာဝါ-မဟာခန္ဓက အဋ္ဌကထာတွင်--တိရစ္ဆာန်-ဟုဆိုမှု ဖြင့် ဟူသော အောက် စကားနှိုက်၊ နဂါး-ဝဇ္ဇုန်မှာ - တံတွတ်မျိုအိုးပါ၍ သိသာပြီ။ နဂါး-ဝဇ္ဇုန်မှ-တာ ါးသော၊ ဆင်-မြင်း-ကျွဲ-နွား ဒေသာ တိရစ္ဆာန် ကို။ ၎င်းအဋ္ဌကထာဝါကျ နှိုက်၊ဘဝသိပ်ဖြင့်- ပြသနည်း ဟူမူ။ နဂါး ဝဇ္ဇုန်-ဘီလူး- နတ်တို့ကို၊ သရုပ်ထုတ်၍ ပြုပြီလျှင်။ တွင်းသောတေ တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်တကွ-အဝနုသောတိက-ဟူသ မျှဘဲဟု သိအံ့ကျုံး-ပေါင်း ရုံး၍ -ပြုပြုခြင်းငှါ-ပိန့်အပ်သော၊ ယောဂီတို့ နှ မနုသောတိတော သော ဇော်ဝဝ ဆုမသို့ အထွေ တိရစ္ဆာန်ဂတော်တဲ့ ဒီယဇ္ဈော-ဟူ ါ၌ တို့ ဖြင့်-ပြသည်။ ။

နဂါဝါပိသုဇဏ္ဏောပါ။ ယဇ္ဈသေးကျောပိဝါ ဇာတ၊ တိ-ရွှေ့နဂတော ရကျော။ ပဗ္ဗာဇေတုံ နဝဋ္ဋတိ— ဟူသော စံနိရ္ဆယ်ဂါထာနှိုက်ကား။ ပိ သဒ္ဒါဝါသဒ္ဒါတို့ဖြင့်ဂင်း။ ဥပလက္ခဏာနည်း- နိဒသနနည်း တို့ဖြင့်ဂင်း- ပြ သည်-ယူရ။ ။

အထောက်မှာ။ပြအံ့ပါပြီးသော-ပါဠိဂုန်--ကဿိ၊နှင့်ရပ်၊ ဂင်းငှိကာသစ် ငှိကာဟောင်း။ ချဒ္ဒဆိက္ခာငှိကားသစ်-ငှိဂ ဘဟောင်း။ ပါတိမောက္ခ အနုပ ဒဏ္ဍဂဏ္ဍိနှာတို့ရှိကဲ့ဂင်း။ ယေးကောစိနမနုသောတိယဘဇ္ဈော ဝ ဆုမသို့ အထွေ-တိရစ္ဆာန်ဂတောတိ ဂဒဒိတ ဇ္ဈာတိဂေတနုဂေကော မ နုသောတိယောဂေ ဘဂဝတော သဒ္ဒသဒ္ဒနေ ပန်ဒိုတို့ ဥပယောဇ်တုံ ဝါလ ဘတိ။နတဂတောအဋ္ဌကထာ-ဟူ ဒီပေတိ---ဟူဂေသောဝိနယဘာလက်ဖြင့်ဂင်း။ ။ မနုသောတို့ ကတော အညသတိရစ္ဆာန် ဂတောယော အဂန်ဘဝဂဖြင့် ဒဂေသတုမဘယဂေးကွာသဂင်္ကာဝိပါတိ။ ဟူဂေသော ဂိနိရ္ဆယဂိုကာဘ်ကို ဂင်းယထာရဟ-ထောက်ရ။ ။

ဤအဋ္ဌကထာငှိကာသို့ကို ထောက်၍၊ ကဿိ ငှိကာဘ စံ-မနုသောတိကော-ပုဒ်နှိုက်။ အ-သဒ္ဒါကို-မနုသဆပုဒ် တွင်သား-မစပ်ဟူ၍။ ကိုက်-ပစ္စည်းနှင့်တကွသောမနုဆတိကော-ပုဒ်နှိုက်-စပ်၍။လူဇာတ်ရှိသော သူမှတပါးသော၊ နတ်-ဘီလူး-နဂါး-ဂဠုန်-ဆင်-မြင်း-ကျွဲနွား-စသောတို ရဆွာန်ကုန်အံ့လုံးရုံးကို—ယူအပ်၏။ ။

မဟာဝ့ါ အဋ္ဌကထာကြီးဋ္ဌကား၊ အမနုသ ဇာတိကော—မဆို၊ နမ

နုသာစာတိကော-ဆိုခြင်း။ယောကောစိသဒ္ဒါ-သဗ္ဗောဝေ-ဘာဒ္ဒါတို့နှင့်-ဘက်
လင်၍ဆိုခြင်းတို့ကြောင့်။ နုသဒ္ဒါ၏-အစဉ်လည်း-ထင်ရှားဏ်၊ လူစာတ်ရှိ
သော-သူမှတပါးသော-နတ်ဘီလူး-နဂါး ဥဋ္ဌုနိဆင်-ဖြင်းကဲ့သွားစသော၊
တိရစ္ဆာန်ကုန်အလုံးစုံကိုယူအပ်၏ဟုသော၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်လည်းထင်
ရှား၏။ ။

———:o:———

ဓိုင်းခုင်းက ရာဇဝေဘိ. လည်းသက္ကရာဇ်ဘ ၂၄၆၃-ဝါဆိုလဆန်း
(၉) ရက်အင်္ဂါနေ့-ခေးသားဆုံးဖြတ်အာဉ်
ဌာနာ-ဝန္ဓနိယတိ. ဆွာနုဝိနာဆွယ်ပြီး၏၊

နဂေါတသဘဂဝတောအရဟာတော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

—— - C ——

လိဂ်ထေနကအခရာတွင်။ ။နယ်ထာရဟုံ ဘိက္ခု။နံဝါ် သာမဏေ ရာနံဝါ ဝန္ဒနံ သာဒိယတိ.....ဟူသောကာရိ ဘဂ္ဂကထာ ပါဠိ၊ ရင်း နည်းတူ-ဘိက္ခု။နံဝါ သာမဏေရာနံဝါ-ကို။ ထည့်သွင်း ဘွင့်ဆိုအပ် သော-မဟာဝါမဟာခန္ဓက အဋ္ဌကထာဘွင့်--တေရသကလော်ဂိုကာ--ဝိမတိဂိုကာပါဠိတို့ဖြင့်။ မိမိအလိုလိုသက်နှံးဝင်ခဲ့သောသယံဇာတ်တို့ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ရဟန်းတို့၏ရင်း--သာမဏေတို့၏ရင်း။ သတင်းကြားစဉ် အဘိုင်းရှိခိုးခြင်းကိုသာယာအံ့၊ သံဃါသို့းသည်းဖြစ်ရကား၊ ဥဘယ ထေနကဖြစ်၏ဟူသောအနက်ကို-ဗျတိရိက်အားဖြင့်ဖြစ်၏။

ဤသို့ပြသော အဋ္ဌကထာ- ဂိုကာကိုရင်။ သာမဏေရ သံဃါသ .သည်။ သံဝါသ-မမည်ဟူသော ဧကဝါဒကို-ပယ်၍၊ ဘိက္ခုဝသ ဂထာဒိကော။အစရှိသည်ကို၊ အဋ္ဌကထာဆိုလျှင်ပင်။ သံဃါသခြင်းတူ သောကြောင့်။ သာမဏေရသံဝါသကိုလည်း ယူအပ်၏ဟု။ ဘွင့်ဆို သော။ ။ယထာဒုဗ္ဘံ ဝန္ဒနသာဒိယနာသနပဋိဗာဟနာနံ သာမဏေ ရသံဝါသသာမညတောနေဝါတိ အာဒိဇေယျာ.....ဟူသောဇာတိဒုဗ္ဘိ ကိုရင်း။ ။ဘိက္ခု၊ဝသာနိတိဇာဒံသံဝါသထေနကာ ဝုတ္တာပါဠိဝသေ နဒုတ္တံ၊ သယမေဝ ပန ဗျတ္တိတ္တောသာဒေတော၊ ဂဟဋ္ဌာနိ ဂဏာနမ်ာဝ ဥဘယထေနကောဇေ.....ဟူသော ဝိနယဋီကာဂိုရင်း ထောက်ထား ရှုမျော်၍။ဥဘယထေနကာကို၊ ပြရာ၊ ။ယော ပန သယံ ပဗ္ဗဇ်တွေ ပိဟာရံ ဂတ်ွာယထာဝုဗ္ဘံ ဝန္ဒနံ သာဒိယတိ အာသနေန ပဋိဗာဟ တိ ဘိက္ခုသာနိ ဂဏောကိုးပ။ ဥဘယထေနကောနှင့်မူ ဟူသော ကခ်ါနိုက်၊ ဝန္ဒနံ၏သဓ္ဓန်။ ပဋိဗာဟတ်၏။ကံကို၊ ဘိက္ခု။နံဝါ။ သဓ ဏောရာနံဝါဟု။ ရှေဝါကျမှ၊ သိုက်အာဝ်၊ ထည့်အင်၏။ သာမဏေရ ဝသာနိဂဏောတိကိုလည်း၊ရှည်အုပ်၊ မှတ်အင်၏။ ။ရင်းအရောမဟာ ဝါအဋ္ဌကထာကြိုးနိုက်လည်း။ဤနည်းတူ၊ပါဠိသေသရှည်အင်၏၊

ထိုကြောင့်၊သ ယံပဗ္ဗတ္တိကသည်။ ရဟန်းသာမဏေ ထဉီးဉီးတို့၏။ ဂိုဒုံးခြင်းကို၊သာယားခြင်း .... ရဟန်းသာမဏေ တဉီးဉီးတို့၏ နေရာကို တားမြစ်ခြင်း။ ရဟန်းသာမဏေ ကဉီးဉီးတို့၏။ ဝါကို။ မုသားစွက်၍ ရေတွက်ခြင်း.....စသည်တို့ပြုလျှင်၊ ဥာဘယထေနက ဖြစ်၏ ဟူသော အနုက်ကိုမှတ်အပ်၏ ၊

သယံ သာမဏေရော၀ သာဓေတေခု ပဋိပါဒိယာ ကုဋ္ဌသာနိ ဂဏေတွာ ဂဏ္ဍုဒေနံဒေထယျသံ၀ါသကာနုဟောတိ၊ ။ဒုဉ်းအဋ္ဌ ကထာ ကြီး၀ါကုန်ကိုလည်း။ ပိပိသည့် သာမဏေကောင်းဖြစ်လျက်၊ သာမဏေဧကစဉ်ဖြင့်။ ဥဉ်းလဲကောက်ကျစ်သော၊၀ါတို့ကို၊ ရေတွက်၍ ခိုးယူသော်။ ဆယူသံ၀ါသ။ မဖြစ်ဆိုးတော်မူသဖြင့်။ သယံပဗ္ဗဇ်တ၊ အ သာမဏေခုသည့်၊ သာမဏေဧကစဉ်ဖြင့်ပင်လျှင်။ သာမဏေ၀ါကို၊ ရေတွက်၍ ယူမူကား။ ထေနက ဖြစ်၏ဟူသော၊ အနုက်ကိုလည်းဖြ တော်မူ၏၊

ဤသို့ဖြဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဧကဋ္ဌကထာ။ ဋီကာ၀ါကျ၊ အရပ်ရပ်တို့၌။ သယံပဗ္ဗဇိတာသည်။ သာမဏေ။ သံ၀ါသ ဘိက္ခု။သံ၀ါသက်၊ ခိုးယူ ပေါင်းဖော်သော်၊ထေနကဖြစ်၏ဟူသာမည်သာလာသည်။ သံ၀ါသကို ခိုးယူပေါင်းဖော်၍ထေနကဖြစ်သည်ဆိုသော်သည်း။ ရဟန်းတို့ကိုလည်း စာ.လိုသောစိတ်ဖြင့်။ ရဟန်းတို့ထံ၊ ခိုးယူမှထေနကဖြစ်သည်။ သာမဏေတို့ကဲ့သာ လှဉ်စားလိုသောစိတ်ဖြင့်။သာမဏေတို့ထံ။ ခို.ယူပေါင်း ဖော်ကာ ထေနကာမဖြစ်ဟု၊ မလာမဂ္ဂိသောကြောင့်။ ယခင်၀ါကျအရပ် ရပ်တို့နှိုက်၊ သယံပဗ္ဗဇိတ သည်။ ရဟန်းဘိန္နဉ်၊ မရောမရှက်၊ သက် သက်သောသာမဏေတို့ အာထံနှိုက်၊ သာမဏေကိုသာ၊ လှဉ်စားလို သောစိတ်၊ရဟန်းသာမဏေနှစ်ပါး စုံကိုသာ၊ လှည့်စားလိုသောစိတ်တို့ ကြောင့်၊ တရုတသောစိတ်ဖြင့်။ သာမဏေအဖြစ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ ရဟန်းအဖြင့်ကို သော်ငင်း၊ ဝန်ခံ၍သက်သက်သော သာမဏေတို့၏ ဂိုဒုံးခံခြင်း၊ ဧကဆော်သံ၀ါသကို။ခိုးယူပေါင်းဖော်ရာနှိုက်၊ ဥာဘယထေနကဖြစ်၏။ သက်သက်သောရဟန်းတို့အထံနှိုက်၊ ရဟန်းတို့ကို၊ လှည့်စားလိုသောစိတ်ဖြင့်။ ရဟန်း သာမဏေအဖြစ်တို့ကိုငင်၊ တရုတခုကို၊ ဝန်ခံ၍။သံ၀ါသကို။ ခိုးယူရာနှိုက်လည်း။ ဥာဘယထေနကဖြစ်၏။ ရဟန်း သာမဏေနှစ်ဦးတို့၏ အထံနှိုက်။ တိုနှစ်ဦးကိုပင်၊ လှည့်စားလိုသော်

စိတ်ဖြင့်၊ ရှေးနည်းဝိုးယူပေါင်း ပေါ်ရာန္ဓိက်လည်း၊ ဥာဘယငေထနကဖြင့် သည်သာဟုသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုမှတ်ယူအပ်၏။ ၊

ယင်းသို့ဖြစ်သော်၊ ၊သမေပနဲသာ ကိက္ခ။နံ သန်္ဒိက်ဂဲ့ဘဲ့ သာမဏေရု ဝသဂဏနာဒိ ကရောတိ တာဒါသိပ်သဲ့သဲ့နဲ့ ကော ဥာဘယငေထနကောဝါဟောဘိတိဒဠ္ဠဒ္ဓ - ဟူသောမဟာဝါဝိပဒ်ဒိုးဟာ န္ဓိက်။ဲ့ဘိက္ခ။နံသန္ဓိကံဂ်ာပါဠိသည်။ ဗျဘိုးရောအေးဖြင့်ဒေဘယ်ကို ဖြရ သနည်းဟူမူ။ မင်းဆေးစသည်ကြောင့် အလိုလိုသက်နှံး ဝတ်ခဲ့သော-သယံပဋိဒ္ဓိထသည်။ လူတို့ထံသို့-သွား၍၊ ထိုလူဘို့ကို့၊လှည့်စား လိုသောစိတ်ဖြင့်၊ရဟန်းသာမဏေဟု-ဆန်ခံပြောဆို၊ဝါကိုရေတွက်ခြင်း စသည်ကိုပင်ပြုသော်သည်း။ ငေထနက-မဖြစ်ဟူသော အနက်ကိုသာ ပြသည်၊ သာမဏောထံသို့။သွား၍။ ထိုသာမဏောကိုလှည့်စားလိုသော စိတ်ဖြင့်၊ရဟန်းသာမဏော အဖြစ်တို့တွင်။တခုခုကို၊ဝန်ခံပြောဆို၊ ဝါကိုရေတွက်ခြင်း စသည်ကို။ ပြုရာန္ဓိက်လည်း၊ငေထနက။ မဖြစ်ဟူသောအနက်ကိုမပြ။ ၊

ဤအနက်ကို ဘယ်ကြောင့် ထိုသနည်းဟူမူ၊ ။ဤတိက္ခ။နံသန္ဓိကံဂ်ာ.....ဟူသော ဋီကာပါဠိသည်၊ မဟာဝါအဋ္ဌကထာကြီး လိုက် ငေထနက။ ဥာဘယငေထနက၊ အရာဿည်တို့နှိုးကဲ့။ ကိုဋ္ဌိမတ္တမဆိပ်ပါယ် ဖြင့်မိန့်အပ်သော အုပဓာနဝါကျ ဌာန္ဓပစာရ သဒ္ဒါဖြစ်သော ဝိဟာရံဂ်ာဝိဟာရံဂစ္ဆတိ .....ဟူသော ပါဠိတို့ကဲ့သို့မြို့၍။ ထိုအဋ္ဌကထာပါဠိ၏ ဌာန္ဓပစာရသဒ္ဒါအဖြစ်ကိုပြု၍၊ သာမဏေရောနဲ့ သန္ဓိကံဂ်ာတို့ ဟူသော အနက်ကို၊ မပယ်မဖြစ် ဆန္ဒညာတဖြစ်စေလျက်မိ နှံ့ဆိုအပ်သောသဒ္ဒါဖြစ်ရာသောကြောင့်ထင်း၊ ဤအရာဌာနတွင်ပင်။ ဇဟန်းသာမဏောကို တာဒါကျ။လူကိုတဝါကျပြု၍။ ။ဝိဒေသံဂ်ာတို့သာ ပဗ္ဗဇ္ဇိတောဟိပုဏ္ဏဲ့တော ဒသဝဿောတိအဒိ ဘဏန္တသဒ္ဒါသော၊ ဂိဟိနံဝုတ္တဂုဏော သော နတ္ထိတိကွောဝိ၊ဟု။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိမိန့်သောကြောင့်ထင်း။ဆိုသတည်း။ ၊ဝိဒေသံ။ အရပ်တပါး၌ရှိ၊ဂံဂ်ာ၊သွား၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတောဟိ၊ ရှင်ရဟန်းတို့သည်။ပုဏ္ဏဲ့တော၊မေးမြန်းအပ်သည်ရှိသော်။ဒသဝဿော။ဆယ်ဝါရပြီ။ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော စကားကို။ ဘဏန္တသဒ္ဒါသော။ လှည့်စားပြော်ဆိုသော ဆယ်ပဗ္ဗဇ္ဇိတဆေား၊ဒေါသော၊ငေထနကအဖြစ်သည်။ဟောတိ၊ ရှိရှိဟုဆိုနှံ့ ထုတ်ရှိအား။ရတွေ့၊ ဆယ်ဝါရပြီ၊ စသောစကားကိုပြောဆိုအပ် သည်

ရှိ၊သင်၊ဒေါ်၊သား၊ယောနကအပြက်သည်။နတ္ထိ။ မရှိ။ဣတိ၊ဘို၊ကေစိ၊အာ၍။
ဆရောဘို့သည်၊ဝဒန်တို့၊ကုန်၍၊ ၊ဝဇိရဒန္ဓိ၊အနက်၊ ၊
ယခင်ဝိ၊တိမှိကာ၌၊ယင်း၊ဖြို့ဆိုခဲ့၊တို့၌၊ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို။ မယူ
ချေ၊သင်၊ဤဝဇိရဗုဒ္ဓိရှိကာနှင့်၎င်း။ ပြဆိုခဲ့၊ပြီးသော်သာမည်သာ၊လာ
သောအာဋ္ဌကထာ။ ဋီကာဝါကျ၊ဘို့နှင့်၎င်း၊ ဆန့်ကျင်ရာ၏၊ သာမထော
ထံသို့သွား၍။ ရဟန်းသာမဏေအသုံးရုံတို့ကဲ့သို့။ လွှဲစွန့်စားလိုသောစိတ်
ဖြင့်။ သာမထောရဝါသော ဂဏနာဘိက္ခု၊ ဝဿဂဏနာစသည်ကဲ့သို့ပြုရာ
၌လည်း။ထေနကမး ဖြစ်ဟူသော။ မလိုအပ်သောအနက်လည်း်ဖြစ်ရာ
၏။ ။

ဤနည်းအား။ ။(၁) ရာဇဘယာ ဒိဟိဂဟိတလိင်္ဂါနံ ဂိဟိမံ
သမ္ဘာဝကိစ္စာနန္တိ့၊ ကိဝဠုနာစိဒ္ဓသတိပိဘိက္ခု။နံဝဠ္ဇေ ထုကာမတာ
ယဒေးဟိသံ သိဒ္ဓကာမတာယစ အာဒေါဒေါသော နစာတော်ဟူ
သော၊ဇိ၊ဗုံဒ္ဓ်ဂိကာ။ ။

(၂) သောနံဝ ရာဇဘယာဒိဟိ ဂဟိတလိင်္ဂါနံ ဂိဟိမံ သမ
ဏောဘိစာနန္တိ့။ ဘိဝဠုနာစိဒ္ဓသဘိပိဘိက္ခု။နံ ဝဠ္ဇေတုကာမတာယအာ
ဘာဝါဒေါသောနစာတောတိ။ ထိသုပိဂဏ္ဌိပဒေသုပုတ္တံဟူ၍လာသော
ဘောခုဘကတ်ဂိကာဝ။ ။

'ဂုဏ်းနည်းဘူလာသော ကဒါဂိကားဟောင်း။ ဋီကာသစ် စသည်တို့
နှိုက်သာမ၊ကာဘို့။ ဘိက္ခု။နံသဒ္ဒါဖြင့်၊ သိမ်းယူ၊ခေါ်သည်။ ဂိဟိသဒ္ဒါ
ဖြင့်၊-သိမ်းယူအပ်။ ထို့ကြောင့်။ လူသာမဏော၊ နှစ်ရပ်နှင့် ဆက်ဆံ
သော အနုပသဇ္ဇန္နသဒ္ဒါဖြင့် မဆိုမူ၍။ ဂိဟိသဒ္ဒါနှင့် ဆိုတော်မူကြသ
တည်း။ ။

(၁) ရာဇဘယာဒိဟိ။ မင်းဘေးအစရှိသည်တို့ကြောင့်၊ ဂဟိတ
လိင်္ဂါနံ။ အလိုလိုယူစေအပ်သော။ ရဟန်းသာမဏေအသွင် ရှိကုန်သော
သူဘို့အား၊သူဘို့၏ ဂိဟိ။လူတို့သည်။ ဘ၀်၊ လူတို့ကို၊မံး၊ငါ့ကို၊ သမဏော
တိ။ရဟန်းဟူ၍။ဇာနန္တိ့၊။နို့ဆိုစေကုန်သတည်း။ဣတိ၊ဤသို့၊ဝဠ္ဇနာစိဇ္ဈော။
လှည့်စားလိုသော စိတ်သည်။သတိပိ။ ရှိ၊သော်လည်း။ ဘိက္ခု။နံရဟန်း
တို့ကို။ဝဠ္ဇေတုကာမတာယစ။ လှည့်စားခြင်း၌ အလိုရှိသည်၏အဖြစ်
၏၎င်း။တဟိ။ ထိုရဟန်း ဘို့နှင့်။ သံဝဆိတုကာမတာတစ၊ ပေါင်းဖော်
ခြင်း၌ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်၏၎င်း။ အာဘဝါ။ မရှိဘော် ကြောင့်။

ဓေါသော၊ ထေနကာအပြစ်ဘာညာ်။နဇာတော။မဖြစ်၊ ။ဝဇိဗုဒ္ဓိပုဂ္ဂိုကာ
အနက်၊ ။

(၁) တေနေဝ။ထိုကြောင့်သာဣတိသဒ္ဒ၊ရာဇာဘယာ၊ဒိဟိ။တို့ခြောင့်
ဂဟိဆလိဂါနံ။သူဘို့အား-ဘို့၏။ ဂိဟိ လူဘို့ ဟုည်။ဘ။ လူတို့ကို၊မံးငါ့
ကို။သမဏောဘိ။ဟူ၍။ဇာနန်ဟု့။ကုန်သတည်း၊ ဣတိ။သို့၊ဝဋ္ဋနာစိဘ်ကြာ၊
သည်းသတိဝိ။လည်း၊ ဘိက္ခု။နံ၊တို့ကို။ ဝဋ္ဋဒုက္ခာမဘာဝိယ၊ လွတ်ခြား
ခြင်းငှာအလိုရှိသည်၏အဖြစ်၏၊ဒဘာဝါ။ မရှိခြင်းကြောင့်၊ဒေါသော
ထေနက-အဖြစ်သည်။ နဇာတော၊ မဖြစ်၊ ဣတိ။ဤသို့။ တိသုပိ၊ သုံး
စောင်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂျော်ပဒေ့သူ။ဂဂျော်ပုဒ်တို့၌၊ ရတ္တံးဆိုအပ်
၏၊ ။တောခုသကဏ်ဍိကာအနက်၊ ။

ဤသို့ဖြဲဆိုအပ် ပြီးသော-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာ အကြောင်းယူတို့-အ
ရပ်ရပ်တို့ကြောင့်။ ပိပိ အလိုလို၊ သက်နိုးဝတ်ခဲ့သော သယံဇာတို့တ
သည်၊ မြို့တွင်းရွာတွင်း။ တောအခုပ် စသည်တို့နှိုက်။ ရဟန်းတက်
သက်သက်သာသမဏောဘို့ထိုး၊ ထိုသာမဏောတို့ကိုသာ။ လွှတ်စား
သို့သောစိတ်ဖြင့်။ ပိပို၏သာမဏောအဖြစ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ဝန်ခံပြော
ဆို၍၊ ဝတ်ကြီး၊ ဘတ်ငယ်ကို၊ သာယာခြင်း။ ဝါအိုရောတွက်ခြင်း။စ
သည်ကို ပြုရာနှိုက်လည်း။ ဥဘယာထေနကဖြစ်ကြောင်း ရဟန်းတို့ရှင်
ပြုအပ်သော။ သာမဏောဇကောင်းသည်။ သာမဏောတို့အထံနှိုက် သာ
ယျင်၊ထိုသာမဏောဘို့ကို့။ လွှတ်စား လိုသော၊ ဝဋ္ဋနာစိဘ်ဖြင့် ပိပို၏
ရဟန်းအဖြစ်ကို ဝန်ခံပြောဆိုလျက်၊ ရဟန်းဝါကို။ ရောတွက်ခြင်း စ
သည်ကို၊ပြုရာနှိုက်ထည်း။ သံဝါသဏထေနက။ ဖြစ်ကြောင်းကို သိမှတ်
အပ်၏၊ ။

ရာဇာဘယ-စသည်ကြောင့်။ လူတို့ကို၊ ရဟန်းသာမဏော ထင်မှတ်
စေတော့အံ့ဟု ဝဋ္ဋန စိတ်ဖြင့်။ လူတို့ထံနှိုက်၊ ရှင်ရဟန်း အဖြစ်ကို
သာယာ ဝန်ခံသော်သည်း။ ထေနကမဖြစ်၊ ။ရဟန်းဘေးရှိစဉ်ပင်။ ရ
ဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ စားသောက်နေထိုင်ခြင်းစသော သံဝါသကို
သာယာအံ့၊ထေနကဖြစ်သည်ပင်မှတ်ယူရမည်၊ ။

အပရော ရောဂဘယေ ဥပဒ္ဒဝေါဘုံ အသက္ကောန္တော သယမေ
ဝလိဂ် ဂဟေတွာ သမ္ပဟိသတ္တော်ယ ဘတ္တာနိ ဘုဉ္ဇန္တော ရောဂ ဘ
ယေ ရုပဒ္ဒဝေန္တော သံလုံမဏ္ဍိ် အနော သဓိတွာဝ .....စသော မဟာခန္ဓ

ကဆောဠကထာ၊ ရင်းဘွင့်ဂိုကာတ္ဂိုကိုထောက်လေး ။

အပဓေ ။ တပါးသောသူသည်၊ ဧကာဘယော။ ရောဂါဘေးသည်ဉ ပဒေ့နှ၊ ဖြစ်သည်ရှိသင်းဇိုဝိတုံ ။ အသက်ရှင်ခြင်းငှာ။ အသဒ္ဓါ၊ ကွာခဲ့ကဲ့။ မတတ်နိုင်းသည်ဖြစ်၏၊ သယမေဝဒေးလိုသသာသျှင်၊ လိုက်၊ ရဟန်းသာ မဇ္ဈောဒသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ။ယူ၍၊ သဒ္ဓါပါသဏ္ဌိယဘတ္တာနိ။ အလုံးစုံ ပါသဏ္ဌိအယူရှိသော သူတို့ကိုအားးရည်ညွှန်း၍။ လူအစဉ်သော ကွယ်းတို့ ကိုတူ၍ခဲ့ကဲ့။စားလျက်၊ ရောဂဘယော၊ရောဂါဘေးသည်၊ ပုပသန္တော၊ ငြိမ်းသည်ရှိသော်၊ သံဃမဇ္ဈံ၊ သံဃာအလယ်သို့၊ အနောသရိတွာဝ။ မသက်မှုခဲ့သာသျှင်။ ။မဟာခတ္ထဂကအဋ္ဌကထာအနက်။ ။

ယခုကာလ။ ရဟန်းတို့ကိုပင့်၍၊ဆွမ်းကျွေးရာမျှားနှိုက်။ ရဟန်းတို့ နှင့်တကွ။ တပါတည်း စားသောက် နေထိုင်ထွက်၊ ရဟန်းတို့အား၊ ထွည့်ဝတ်လိုသော ဝတ္ထုနှစ်တ်ကင်းပါ၏။ဆွမ်းစားလို၍သော၊ ပြုပါသည့် ဟု၊လျှောက်ထားခြာ ဆိုကြသည်မှာ၊ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော၊ ဇဋ္ဌကထာ ဋီကာ။ ။ဆေးစေကာစိ ရဟန္တာဒီတော။ ဝတ္ထုနှိ အဂတောဟွာ ပါဠိ ယံပိ အဋ္ဌတွာ ကေပသေန ဂတ္ဝါ မဟာပဒ္ဒုမဒိသု ကဒ္ဒမ်ဆွဲနှာငယ်ကို ကြွေ ဘဏ္ဍုပိဏ္ဍော ပတ်ဝဲ ဥပနာမေတွာ သေနော ဝိယ မံသပေသိ ဂ ပေါတွာဂဆွတိ။ ထေယျသံဝါသကော နဟာတိ၊ ။ဟူသောမဟာ ခန္ဓက အဋ္ဌကထာတို့၌၊ သဃ်ာ အစိအစဉ်၌ပင်။ မတည့်အပ် မဝင် ဆပ်။မလိုက်အပ်ကြောင်း-စသည်ကို၊ပိန့်ဆိုပုံထောက်သော်။ ဝတ္ထုနှစ်တ် ပါသည်ပင်မှတ်ယူရုမည်၊ ။

ကောစိ၊ အချို့သော။ရဟန္တာဒီတော။ ကြွေးမှရှင်ပြုသော-သာမဏေ ကြွေးသည်၊ဝတ္ထုနှိ၊ ရဟန်းဝါတို့ကို။ အဂတောတွာ၊ မရေတွက်မူ၍၊ ပါဠိယံပိ၊ ရဟန်းတို့-အစဉ်နှိုက်လည်း။ ဆဋ္ဌတွာ၊ မတည့်မူ၍၊ ဂေပ သေသနှ၊တခုသောနံပါးဖြင့်။ဂတ္ဝါ၊သွား၍၊ မဟာပဒ္ဒုမဒိသု၊ ပဒေသာကြွေး အစရှိသည်တို့နှိုက်။ ကဒ္ဒမ်ဆွဲနှာယောက်ချိုဖြင့်၊ ဆတ္တပိဏ္ဍော။ ဆွမ်း ဝိုင်းဆွမ်းခဲကို၊ ဥက္ခိဒတွာ။ ချိုမြောက်အပ်သည့် ရှိသော်။ပတ်ဝဲ၊ သရိတ် ကို၊ ဥပနာမေတွာ။ ညွှတ်စေ၍၊ သေနော၊ ဆိပ်းသည့်။ မံသပေသိ ။ သားတစ်ကို။ဂဟေတွာ။ ယူ၍။ ဂန္ဓတိဝိယ၊သွားသကဲ့သို့၊ ဂဟေတွာ ယူ၍၊သစေဂန္ဓတိ။အာကယ်၍ သွားသည်ဖြစ်ဆဲ၊ ထေယျသံဝါသကော၊ ထေယျသံဝါသကသည်၊ နဟာတိ။မဖြစ်၊ ဂင်းအဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

သိက္ခာချပြီးသော ရဟန်းသည်ဟုဆိုလိုသည်။ သက်နိုးကို-နိရာလယ စွန့်ပစ်ပယ်ချတော်ပြီး၍ ပါရာဇိကဒိ မှုကဲ့ပြုကျင့် ပြီးနောက်၊ သယံပဋိဗ္ဗတ်လိုက်။ ရဟန်းသည်ဟုဆိုလိုသည်။ ရှက်စနိုး၍ ရဟန်းတို့နှင့် အတူ တကွ တရက်နှစ်ရက် စသည် နေထိုင် စားသောက်ရာ နှိုက်လည်း၊ ဝန္ဆနာစိတ်-ပါ၍၊ ထေနကဖြစ်သည်မှတ်။

ယော ပန ပဋမံ ပဇ္ဇဇ္ဇာဒေါ မောဟိတာတိ သည်ဇံက လံ အတ္တနာ. အန္တရာ သေတာဝတ္ထု နိဝါသနာဒိဝိပ္ပကာရံ ပကာသေတုံ ထဇ္ဇနေါနကထေတိ။ သော ထေယျသံဂါ သကေနပေါတိ-ဟူသော ဝိမတိဋိကာ၌ ပဋမံ ပဇ္ဇဇ္ဇာဒေ မောဟိတ္ဝာတိ သည်ဟူ၍ အာကာရထူး—ပါသည်ကို။ သတိမမုဠိလျင်။လဇ္ဇနအာရာန်ိက်။ထေနက-မဖြစ်ဟု ထင်မှားတတ်၏။ ။

ဒီယာပန၊ အကြင်သူသည်ကား၊ပဋမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပဇ္ဇဇ္ဇာဒေါ၊ရှင်ဘုဖြစ်ကိုသာလျင်၊ မေ၊ဂါသည်၊ဟုတာ။ ယူဆင်ပြီ။ ဤတိသည်၊ ဘိက္ခုဖြစ်၍ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အတ္တနာ၊ ငါမိသည် အာန်ာ ။ခရီးလမ်းအကြား၌။သေတဝတ္ထုနိဝါသနာဒိဝိပ္ပကာရံ၊ အစဝတ်ဖြူဝတ် ခြင်းအစရှိသော-ပေါက်ပြန်သောအမှုကို။ပကာသေတုံ။ပြခြင်းငှာ။ လဇ္ဇနေါ၊ ရှက်သည်ဖြစ်၍။ နကထေတိ။ အလိုလို သက်နိုးဝတ်ခဲ့ ကြောင်းကို-မပြော၊ သော။ ထိုသူသည်၊ထေယျသံဝါသကော။ ထေယျသံဝါသက သည်၊နပေါတိ။မဖြစ်။ ၊ငှင်းဝိမတိဋိကာအုနက်၊ ။

———:o:———

ရှင်ငယ်လူငယ်-တို့။ ကျောင်းနေပေါနိုးယောင် စသည်ဆောင်၍၊ ကစားချင်ကား။ ကိဉ္စာဒိပ္ပါယ ဖြစ်၍း ထေနကမဖြစ်၊ ထိုကြောင့်-ငှင်းဝိမတိဋိကာနှိုက်။ ။ထွေစ စောရာ ဒိဘယံ ဝိနာပိ ကိဉ္စာဒိပ္ပါယေန လိင်္ဂဟေတွာ ဘိက္ခူနံ သန္တိကေ ပဗ္ဗဇ်တာလယံ ဒတ္ဝာ ဒန္ဒနာဒိနိသာ ဒိယန်္တော ပိ သောဘတိနုဒခါ မေ ပဗ္ဗဇ်တလိင်္ဂကို ဆာဒိနာ သုဒ္ဓစိတ္တော-ဂဏှန်္တော ပိ ထေယျသံပါသကော နာ—ဟောတိတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-ဟုဝိနိဋ္ဌိ။ ၊

ထွေစ၊ ဤစကားရင်္ခါလည်း။စောရာဒိဘယံ။ ခိုးသူဆင်ရှိသော ဘေးကို။ပိနာပိ၊ကြဉ်၍လည်း။ ကိဉ္စာဒိပ္ပါယေန၊ ကစားမြူးတူးလိုသောဆင်လို

ဖြင့်။ လိဂ်ံ။ ဂုဟာန်း-သာမဏော-အာသွင်သက်န်းကို၊ ဂဟော်တွေ၊ ယူ၍၊ ဘိက္ခု(်)နံ်။ ဒုဟာန်း-ငို့ဇ်၏၊ သန္တိကေ။ အာထံ်နိုက်၊ ပဗ္ဗဇ်တာဒေယံ်။ ရဟန်းသာမဏောအသွင်ကို။ ဒဿတွေ။ ငြ၍။ ဝန္ဒနာဒိနိ။ ဂိုရိုးခြင်းစသဂိုဏ်းညွှတ်ခြင်းကို၊ သာဒိယဇ်တော်ဝတ်၊ သာယာသောသဘောသည်ရှင်း။ မေ၊ငါ့၏ ပဗ္ဗဇ်တာလိဂ်ံ။ ရဟန်း-သာဓေဏော အာသွင်သည်။ သောဘတိန္ဒေါ၊ တင့်တယ် လေသလော၊ ဂုတိအာဒိနာ၊ ၍သိုအစရှိသည်ဖြင့်၊ သုဒ္ဓစိတ္တောန၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့်။ ဂဏ္ဍာတ်တော်ဝတ်၊ ယူသောသူသည်ရှင်း။ ထေယျသံဝါသကော၊ ထေယျသံဝါသကသည်၊ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဂုတိ၊ ၍သိုအ။ ဒဠ္ဍံ။မှတ်အပ်၏။ ၊ဝိမတိဋိကာဆနုက်၊ ။

——:o:——

ဘိက္ခု၊ သိက္ခံ ပစ္စက္ခာယ လိဂ်ံ အာနုပနေတွာ နုသိလက်မွံကတွာ ဝါ အကတွာဝါ ပုန သဗ္ဗံ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တံ ဝသဂဏနာဒိဘေဒံ ဥဓိံ ပဒ္ဓတိ။ ထေယျသံဝါသကော ဟောတိ။ ။မဟာဝါ ပဟာခန္ဓက အဋ္ဌကထာ။ ။

ဘိက္ခု။ ဂုဟာန်းသည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ။ ချ၍။ လိဂ်ံ။ ဒုသိလ်သင်္ကန်းကို။ အာနုပနေတွာ၊ မပယ်-မချတဲ့မူ၍၊ ဒုသိလကမ္မံ။ပါရာဇိကဆယ်မှုကို၊ကတွာဝါ။ ပြု၍လည်းကောင်း။ ဒုကတွာဝါ။ မပြုမူ၍လည်းကောင်း။ပုန တဖန်၊ သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသော၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးနှိုက်။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်သော။ ဝသဂဏနာဒိဘေဒံ၊ ဂုဟာန်းဝါကို=ဒေတွဲက်ခြင်းစသည်အားဖြာ၍ရှိသော။ ဝိဓိံ။ အစီအရင်ကို၊ ဂဠိပဒ္ဓတိ၊ ကျင့်လေ့ရှိ။ ထေယျသံဝါသကော။ သံဝါသထေနကသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဂင်းအဋ္ဌကထာအနုက်၊

ဤအဋ္ဌကထာနိုက်။ အကြောင်းကို-ပုန သဗ္ဗံ ပုဗ္ဗေ ပုတ္တံ ဝသဂဏနာဒိဘေဒံ ဝိဓိံ ပဒ္ဓိပုဒ္ဓတ်.....ဟု၊ သံဝါသကို ခိုးခြင်း ကိုသာဖြစ်သောကြောင့်၊ ထေယျသံပါသကော ဟောတိ-ဟူသော အကျိုး၀ါကျနိုက်၊ သံဝါသထေနကကိုသာ-ယူအပ်၏။ လိဂ်ထေနကနှင့် တကွ-ဥဘယထေနကကိုမယူအပ်၊ ။

ထိုကြောင့်၊ သိက္ခာချသော ရဟန်းသည် သင်္ကန်းကိုမချတဲ့ပဲပင်၊ပါရာဇိကဒုသိလ်မှုကိုပြုသည်ဖြစ်၎။ မပြုသည်ဖြစ်၎။ ထဗန်ဝါကို

ရေတွက်ခြင်း စသည်ကို ပြု၍-ရဟန်းဟု ဝန်ခံအံ။ သံဝါသ-ထေနက ဖြစ်၏ဟု အဋ္ဌကထာဖြင့်၊ သိက္ခာချသောရဟန်း၌။ ရဟန်းသိက္ခာ နှင့်တကွ ရဟန်းအသွင်-မရှိကြောင်းကဲ့သ- သိအပ်၏။ အဓိပ္ပာယ်ကား ရဟန်းတို့ ပေးသော သက်နှံးကဲ့ ဝတ်ခြင်းဖြင့် ရအပ်သော-သာမဏေ အသွင်လိင်-မရှိကြောင်းကဲ့ မသိအပ်-မသိထိုက်၊ အကယ်၍ သိက္ခာချ သောရဟန်း၌-ပေါ်နှံးအသွင်မျှ-ကျန်ရှိကြောင်းဖုံ

ဘိက္ခု၊ သိက္ခံ အပစ္စက္ခာယ သလိင်္ဂကိုင်ဖြတာ မထုနံ ပဒုသေ့ဝိတ္ထာ ဝသဂဏာနဒိဘောနံဝိဝိ အာပတ္တိန္တာ ထေယျသံဝါသကောနပေဘာတံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာမတ္တံပဒိလဘာတိ၊ ။ဟူသော အဋ္ဌကထာ နောက်ဝါကျနှိုက် သိက္ခာမချသော ရဟန်းသည်သက်နှံးဝတ်နှင့်မထုနိုင်ဝဲ၍။ ပါရာဇိကာ ကျပြီးနောက်၊ ရဟန်းဝါကဲ့ ရေတွက်ခြင်းစသည်းဟု ပြုသော်လည်း၊ ရဟိန်းအသွင် လိင်-မပျက်မစီး-မစွန့်မကွာ၍ ထေနကဖြစ်၊ ၎င်းသာ မဏေအဖြစ်ကိုတဖန် ရဖြန်သကဲ့သို့၊ သိက္ခာချသော ရဟန်းသည်၊ သက်နှံးကိုမချတ်ပဲပင်၊ တဖန်ရဟန်းဝါကိုရေတွက်ခြင်းစသည်ပြုသော် လည်းထေနကမဖြစ်ရာသောကြောင့်။ ထေနကဖြစ်သည်ဟု-အဋ္ဌကထာ ဖိန့်ခြင်းမှားရာ၏။ ။သိက္ခာချသော ရဟန်း၌ သာမဏေအသွင်လိင် မရှိခဲ့သျှင်။ ထိုဘိက္ခာချသော ရဟန်းသည် ဒုသိလဆေးမှုကို မပြုပဲ သာမဏော အဖြစ်နှင့်၊ နေထိုင် လိုရာ-နှိုက် ဝတ်ရုံတိုင်းသော သက်နှံး ကို ချွတ်၍၊ တဖန် သက်နှံး ပေးခြင်းကို အဋ္ဌကထာ ငိုကာ ပြုရ၏။ ။

ထိုသို့ ပြုသောအရာ မရှိသောကြောင့်ဂုဏ်။ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ်-ဂဏ္ဍိ ပုဒ်နှိုက် ရဟန်းသိက္ခာချသျှင်-သာမဏောသိလနှိုက် တဖန်ပြန်၍ တည် ကြောင်းကို ပြဆိုခြင်းကြောင့်ဂုဏ်၊ သိက္ခာချသောရဟန်းနှိုက်။ သာမ ဏောအသွင်လိင် ကျန်ရှိကြောင်းကိုသိမှတ်အပ်၏။ ။

ထိုကြောင့်၊ ။ဥပသမ္ပန္နသိလေ ပတ္ထေ့။ အနုပသမ္ပန္နေ သိလသမာ အာသဒနသဘာဝတော၀ါ ပရိယန္တော အပသာနံ အသာအာဘွိတိ ပရိယန္တာ ဟူသောပဋိသန္ဓိဒါမဂ်အဋ္ဌကထာ။ သိလမယနံဒွေသဒ္ဓါ အာဘွင့်နှိုက်၊ ။အဝသာနသဘာဝတောတိ ပဋိပဿမ္ဘနဝသေန နိဂုဝဓ္ဓ ပရိယန္တံ သန္ဓာယ ဇဝံ ရတ္တာတ္တာ ကမ္မဝါစာနုဘာဝေန တေသံ တံ ပဋိပဿမ္ဘိက္ခာ ဘိက္ခုသိလဝန္တေ ပသဒ္ဓိတိ သိဒ္ဓိတိတေသံ ဥပ

သမ္မန္နံကာလေ သုရာပါနာဒိးသုဝိ သောဓေတောရာနံ ပညတ္တာပတ္တိယာနိ
ရာပတ္တိတာ သိဒ္ဓိတောဂေါကံ့ပဋိပ္ပသမ္ဘာနဒ္ဓ ပဋိပက္ခေန အာဘိန္နတ္တာ
ဖေထသံသိက္ခာပဒေစကွဲးတောအနုပသမ္မန္နသိလေယေဝတိဋ္ဌာနဒ္ဓယုတ္တာနိ,
ဒန္ဓဇ္ဈ-ဟု။ဂုင်းဂတ္တိဋီပုဒ်ဆရာဝိန့်ငြိ။
ငါ၊တနည်းကား။ ဥပသမ္ပန္နသိလေ ရဟန်းသိလသည်၊ ပတ္တေ၊ ရောက်
သည်ရှိသော်၊ အနုပသမ္ပန္နသိလသော။ သာမဏေသိလ၏။ အဝသာန
သင်္ဘာဝတော၊ ဆုံးခြင်း၏--ထင်ရှားရှိသောကြောင့်။အံ့သာ၊ ထိုသာမ
ဏေသိက္ခာအား။ငါသိက္ခာ၏၊ ပရိယာန္တောအဝသာနံ။ ဆုံးခြင်းသည်။
အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဣတိတ္ထသ္မာ၊ထိုသို့-ဆုံးခြင်းရှိသောသတ္တိကြောင့်။သော၊ ထို
သာမဏေသိက္ခာသည်၊ ပရိယန္တော၊ ပရိယန္တမည်၏။ ။ဂုင်းဆဋ္ဌကထာ
အနက်။

အဝသာနသင်္ဘာဝတောဘိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋိပသမ္ဘာနဝသေန။
ငြိမ်းသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိရဝဇ္ဇပရိယန္တံ။ အပြစ်မရှိသောဆုံးခြင်းကို၊
သန္ဓာယ၊ရည်၍။ ဇေဝ်ဣသို့။ဝုတ္တတ္တာ။ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ကမ္မဝါစာနုဘာဝေန၊ ကမ္မဝါစာ၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ တေသံ။ ထိုသာမ
ဏေတို့၏၊ တံ၊ ထိုသာမဏေသိလသည်။ ပဋိပသမ္ဘာဝတော။ ငြိမ်း၍
(ဒွိတိန္ဒြိက်စဝ်) ဘိက္ခုသိလဝန္တော်။ သိလရှိသောရဟန်းနှိုက်သာလျှင်၊
ဝါ။ ရဟန်းသိလရှိသော-ပုဂ္ဂိုလ်၌ သာလျှင်။ အသာ၊ ထိုသာမဏော
သိလ၏။ ဌိတိသိဒ္ဓိ။တည်ခြင်း၏ပြီးခြင်းသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုသို့ငြိမ်း၍ တည်ခြင်း၏-ပြီးသောကြောင့်၊ တေသံ၊ထိုရဟန်း
တို့၏၊ ဥပသမ္ပန္နကာလေ ပဉ္စင်းဖြစ်သောကာလ၌။ သုရာပါနာဒိသုဝိ။
သေသောက်ခြင်း-၌သည် တို့နှိုက်လည်း။ သာမဏေရာနံ၊ သာမဏော
တို့အား၊ ပညတ္တာ ပတ္တိယာ၊ ပညတ်အပ်သော-လိင်-ဒဏ်-အာပတ်
ဖြင့်။ နိရဝဇ္ဇပတ္တိတာသိဒ္ဓိတော။ အာပတ်မသင့်ခြင်း၏-ပြီးသောကြောင့်။
ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ တပ္ပဋိပသမ္ဘာနဒ္ဓ၊ ထိုသာမဏောသိလ၏-ငြိမ်းခြင်းသည်
ဂုင်း(ယုတ္တ ဒွိန္ဒြိက်စဝ်) ပဋိပက္ခေန။ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ပါရာဇိက
အာပတ်ဖြင့်၊ အာဘိန္နတ္တာ မပျက်မစီးသောကြောင့်။ တေသံ။ ထိုရဟန်း
တို့၏။ သိက္ခာပစ္စက္ခာတော၊ သိက္ခာချအပ်သည်ရှိသော်၊ အနုပသမ္ပန္နသိ
လေယေဝ။ သာမဏေသိလဿသာသျှင်။ပတ်ဝ္ဌာနဒ္ဓ၊ တည်ခြင်းသည်ဂုင်း၊

ထေနကာနိုဝိနိဆွယ်။

ဘိက္ခုသိယ၁နွေ၀သမ္မိတိဆိဒ္ဓိ-နိုက်။ အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ။ကံ၌ ၀ါစာအာနုဘော်ဖြင့်။ သာမဏောသိသသည်အပြစ်မရှိ-ငြိမ်း၍။ ခုဟား သိလ-တည်ရှိသော၁ဂုဂို့လ့်နိုက်၊ ရဟန်းသိသသည်-သ၊တိသယ၁၀ါ နအားဖြင့်-တည်ရှိ၏၊ သာမဏေသိသသည်ကား၊ ရဟန်းသိသ-အသည် ရှိသော၀ုဂ္ဂိုထိုနိုက်-သာတိသယအားဖြင့်။ မတည်မရှိဆဲသည်လည်း။ အ ပမာနပဒိုဆွဲနအားဖြင့်- တည်ရှိခြင်းသည် ပြီး၏၊ ။၍သို့ သာမဏောသိလသည်။ အပြစ်မရှိငြိမ်း၍။ ဘိက္ခုသိသရှိသော ခုဟန်းခွဲသာလျှင်၊ အပခါနပဒိုဆွဲနအားဖြင့်သာ-တည်ခြင်းပြီးသော၁ကြောင့်၊ ရဟန်း တို့သည်။ သေရည်သောက်ခြင်း-စသည်ကိုပြုခဲ့ရာ၌၊ ပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။ သာမဏောတို့အားပညတ်အပ်ခဲ့သော-လိင်-ဒဏ်-အာပတ်ဖြင့်။ အာပတ်မသင့်-အပြစ်မရှိဟူလိုသည်။ ။

ဝိတသံ သုရာပါနာဒီသု-ဆိုက၊ ပြီး၀ောင်းလျက်၊ ဥပသမ္ပန္နကာ လေ-ဆိုသည်မှာ၊ ဆိက္ခာခ္ခသော၀ကာလကို-နစ်စေလို၍ဆိုသည်။ ၊ ဤနိုက်- သုရာပါနာ ဒီသု-ဆိုသော၁ကြောင့်၊ ပါဏာတိပါတ -စသော ပါရာဇိကအမှုကို-ပြုလျှင်။ရဟန်းသိလသာ-ပျက်သည် မဟုတ်။ သာ မဏေ၏သရဏာဂုံသိသဒဿသိလသည်း။ပျက်သည်ပင်ယူရမည်။ ၊

ထို၁ကြောင့်။ မဟာ၀ါမဟာခန္ဓကဝိမတိဋိကာ၌၊ ၊ဥပသမ္ပန္နာနုဗ္ဗိပါ ရာဇိက သမာပတ္တိယာ သရဏာဂမနာဒိ သာမဏောန ဘာ၀သိဒ္ဓိ နသာနုတော၁သောနာသနဂါဟာစ ပဒိုပသမ္ပဒါတိ—ဟူ၊ ဒီနို့၏။ ၊

ဥပသမ္ပန္နာနုဗ္ဗိုဒ်ုဟောန်းတို့အား၊သည်း။ ပါရာဇိကသမာပတ္တိယာ၊ ပါ ရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်ခြင်း၁ကြောင့်။ သ၁ောကမနာဒိ သာမဏော၏ ဘာ၀သိဒ္ဓိ။ သ၁ောဂုံသိလ အစရှိသောသာမဏေ အဖြင့်၏လည်း။ ဝိနသာနုတော။ ပျက်စီး၁ကြောင့်။ သေနာသနဂါဟာစ၊ ကျောင်း ခံခြင်းသည်လည်း။ ဒုိပသမ္ပဒါတိ ငြိမ်.၏။ ။၎င်း၀ိမတိဆနက်။ ။

ဤပဒိုသဆိုဒါမဂ်ဂဏ္ဌိပုဒ်အလိုအားဖြင့်။ သိက္ခာခ္ခပြီး၁သော ရဟန်း သည်၊ သာမဏောအဖြစ်နိုက်- စင်စစ်တည်ံသော၁ကြောင့်၊ သက်နှံးကို လဲ၍-- သက်နှံးအသစ်ပေးခြင်း-သရဏာဂုံသိသ အာသစ် ပေးခြင်း မရှိဟူ၍မှတ်။ ။ ၊

———:o:———

၀ိနယာ လင်္ကာရဋိကာဒ္ဓိကား။ ။သာမဏော၁ဝတ္ထုဝိဓိ ဓာရေထ—

စသည်ဖြင့်ဆို၍၊သိက္ခာချလျှင်၊ သာမဏေအဖြစ်နှိုက်တည်၏၊ ။ဂိဟိတိမံဓါဒေထေ-စသည်ဖြင့်ဆို၍၊ သိက္ခာချလျှင်-လူ့အဖြစ်နှိုက် တည်၏ဟု--ပြသည်။ ။

ထိုးကြွား၍၊ ။သာမဏေ ဆောတိမံ ဓာရေထာတိ အာဒိနာ ပန သိက္ခာ ပစ္စက္ခာနေ ကတော သိယာ သာမဏေနုဘာဝေါ၊ တဒေါဝိ ပုနဉ္စပသမ္ပဒ်ိ တံကာမတာယ သတိသိယာ ဥပသမ္ပန္နဘာဝေါ၊ ဂိဟိတိမံ ဓာရေထာတိအာဒိနာ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ ကတ္တာ ဂိဟိဘာဝံ ဥပဂတထေဝိ ပုန သာမဏေရပဗ္ဗဇ္ဇံ ပဗ္ဗဇ်ိတ္တာ သာမဏေရော ဟောတိ တဒေတာ ပုန ဥပသမ္ပဒ်ိတုံ လဒ္ဓဗ္ဗတ္တာ ပုန ဥပသမ္ပန္နတိတိ ဝုတ္တော။ ဟုဂရုကာ ထိုဝဋ္ဋာန်—အရောဠ်။ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာလောသည်။ ။

သာမဏေရောဘိ။ သာမဏေဟုဆို၏။မံ။ ငါ့ကို။ ဓာရေထ။ မှတ်ကြကုန်၊ ဇာတိအာဒိနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ သိက္ခာ ပစ္စက္ခာ နေပနသိက္ခာ ချခြင်းကိုကား၊ ကစော။ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သာမဏေရဿာဝေါ၊သာမဏေဘော်၏အဖြစ်သည်။ သိယာ ဖြစ်ရာ၏၊ တဒေါဝိ၊ ထိုသာမဏေဘောအဖြစ်မှာလည်း။ ပုန။ တဟိုန်။ ဥပသမ္ပဒ်ိတုကာမတာယ။ ပစ္ဆင်းခံခြင်းငှာအလိုရှိသည်၏အဖြစ်သည်သော်၊ သတိ၊ ရှိသော်။ ဥပသမ္ပန္နဘာဝေါ၊ ပဉ္စင်း၏အဖြစ်သည်၊ သိယာ ဖြစ်ရာ၏။မံ၊ ငါ့ကို၊ ဂိဟိဘိ၊လူဟူ၍။ ဓာရေထ။မှတ်ပါကုန်။ဇာတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ။သိက္ခာချခြင်းကို။ကဘွး။ပြု၍၊ဂိဟိဘာဝံ။ လူ၏အဖြစ်သို့။ ဥပဂတတာပိ၊ ကပ်သော်ထည်း။ ပုန၊တဟန်။ သာမဏေရပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်သာမဏေ၏အဖြစ်ကို၊ပဗ္ဗဇ်ိတ္တာ။ရှင်ပြု၍။သာမဏေရော။ သာမဏေသည်။ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊ တဒေါ ဧဝုသာမဏေအဖြစ်မှ၊ ပရံ၊နောက်၌၊ ဥပသမ္ပဒ်ိတုံ၊ ပဉ္စင်းခံခြင်းငှာ။ လဒ္ဓဗ္ဗတ္တာ။ ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုန။ တဟန်။ ဥပသမ္ပန္နတိ၊ပဉ္စင်းခံ၏။ဇာတိ၊ဤသို့။ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ ။

———:o:———

ငါတို့ကျေးဇူးရှင် စံကျောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး ဒေလိုကိုကား။ ယခင်ဂလွိုပုန်၊ ဝိနယာလင်္ကာရ ဋီကာ-ဝါဒတို့ကိုဖြစ်၍၊ ပယ်ပြီးလျှင်၊ အာရာမိကောတိမံဓာရေထ-ဟုဆို၍။ ဆင်ကွက်ကို--ချသည်ရှိသော်၊ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေအာဒဓမိကံ-ဟူသော သိက္ခာပုဒ်တော်နှင့် အညီ၊ အာရာမိကဒါသ—ဖြစ်ရာသော။ အပြစ်ဒါသ-ရောက်ရာသောကြောင့်ဂင်း။

တိတ္တိုယောတိမံဝေရေဆ-ဟု၊ဆို၍ သိဿွာကို-ချသည်ရှိုးသင်၊ သာသ
နာပ-ဗာဟိရက တိတ္ထိုဖြစ်ရာဒေသာ အပြစ် ဒေါသ ရောက်ရာသော
ကြောင့်ရင်း၊ ဗုဒ္ဓံပစ္စက္ခဒေ-စဒေသာသိက္ခာချနည့်-ချပုံ အာလုံးစုံတို့၌၊ ဂိ
ဟိဘာဝံ ပတ္ထယမာနော။ ဥပါသကာဘာဝံ ပတ္ထယမာနော။ အာရုဓိ
ကဘာဝံ ပတ္ထယမာနော၊ သာမဏေရဘာဝံ ပတ္ထယမာနော။ တိတ္ထိ
ယဘာဝံ ပတ္ထယမာနော်။ တိတ္ထိယသာဝကဘာဝံ ပတ္ထယ်မာနော၊ အ
သမဏ ဘာဝံ ပတ္ထယမာနော။ အသက္ကျ ပုတ္တိယဘာဝံ ပတ္ထယမာ
နော-ဟူသော ရှက်ပါးသောပုဒ် အကုန်ဆစ်သာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
ရင်း။ သိက္ခာချနည်း ချပုံ-အလုံးစုံတို့၌။ ဤသို့ချသျင်၊ သာမဏေအဖြစ်၌
တည်၏၊ ဤသို့ချသျင်-လူအဖြစ်၌ တည်၏ဟု။ အဋ္ဌကထာ၌၊ အထူးဝိ
သေသ-မပြ-မဆိုသောကြောင့်ရင်း။ သိက္ခာ ချနည်း-ချပုံ အာလုံးစုံတို့၌၊
သိက္ခာကို-ချသည်ရှိုးသင်။ သိကြားအဖြစ်မှ-စုတေသော-ဟု။ သိကြား
မင်းကဲ့သို့၊ ဗြဟ္မာအဖြစ်မှ စုတေသော-ဗြဟ္မာမင်းကဲ့သို့။ သာသနာ
တော်မှ စုတေ၌ရှေ့လျော သောသူသည်သာ ဖြစ်ကြောင်းကို။ ။
ပစ္စက္ခာတော ဟောတိ သိက္ခာ၊သက္ကတ္တာဝါ ဗြဟ္မုတ္တာဝါ စုတိသင်္ခါ
ဝိယ စုတေ၀ ဟောတိ သာသနာ-ဟူ၍ ပထမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်
သိက္ခာပစ္စက္ခာန အဋ္ဌကထာ၌ ဖြဆိုသောကြောင့်ရင်း။ သိက္ခာချနည်း-
ချပုံ-ဘပါးပါးကို ဆို၍-ချသဖြင့်။ သာသနာတော်မှ-စုတေ ရှေ့လျော
သည်ရှိကော်။ သာသနာတော်၌ အကြီးမင်သော-လူအဖြစ် ဂိဟိဘာ
ဝ၌သာ-ဇောနမရ တည်သည်ဟု။ ထေယျသံဝါသက-အာဆုံးအဖြတ်၌
လာသည့်ကိုထောက်၍ သိအာဝ်၏။ ။

ထိုဂိဟိဘာဝ၌-တည်ကုန်သောသူတို့သည်။ မိမိကိုယ်၌ဝတ်လျက်
ရှိသော-သင်္ကန်းတို့၌။ တပ်ခြင်းအားပက္ခ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာ
မဏေအဖြစ်ကို ဘောင့်တသည်ရှိသော်ကား၊ ရဟန်းတို့သည် ရှေးဦး
စွာ ပေးအပ်သော အသွင်သင်္ကန်း၌-တည်ဆဲရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
တဖန် သင်္ကန်းကို၊ မတောင်းစေဝဲ-မခံယူစေဝဲ၊ ထိုရှေးတည်မြဲတိုင်း
ဟသော-ရဟန်းအသွင် သင်္ကန်းဖြင့်သာလျှင်။ သမဏဟာဂုံသုံးပါးကို-ခံယူ
ဆောက်တည်စေသဖြင့်။ သာမဏေ၌ ပဗ္ဗဇ္ဇာဖြစ်သည်ကို ဖြဲသော။ ။

နဘိက္ခဝေ ဂဟဋ္ဌေန နိဆိန္နပရိသာယ သိက္ခာပစ္စက္ခာတုံ၊ကေန၊
အန္တိမဝတ္ထုံ 'အဇ္ဈာပန္နေန နိသိန္နပရိသာယာတိ ဇေဋ္ဌ ဂဟဋ္ဌောနာမ၊

ပက်တိယာ ဂိဟိလိင်္ဂံ ဒ္ဒိတော။ဆိက္ခံ ပစ္စက္ခာယ ဘိက္ခုလိင်္ဂံ ဒ္ဒိတော့ ဆိက္ခာ ပစ္စက္ခာထကော၊ သော ကာသာဝဿ သာပေက္ခတ္ထော သာမဏေရဘာဝံ ပတ္ထယမာနော တော နေဝလိင်္ဂံန တိဟိသရဏာ ဂမနေဟိ သာမဏေရော ဟောတိ အန္တိမဝတ္ထုံ အဇ္ဈာပန္နော သံဝါသံ သာဒိယန္တော ပန်္ဍာဝိ ပန္ဆာပုဗ္ဗေ ဝုတ္တက္ကမေန အာသာဒိယိတ္ထာ သာမဏေရဘာဝံ ပတ္ထယမာနော ဆိက္ခာပစ္စက္ခာ ထကောဝိယ တိဟိ သရဏာဂမနေဟိ သာမဏေရော ဟောတိ၊နု-ပုန ကာသာဝံပဒိဂ္ဂဟာ ပေဘဇ္ဇော။ဘိက္ခု။ ဟိ ပဋ္ဌံ ဒိန္နလိင်္ဂံယေဝ ဒ္ဒိတတ္တာ။ ယော ပန ပါရာဇိကော စောဒိယမာနော ပရာဇိတ္ထာ ဟန္ဒ ဘန္တေ သာမဏေရော ဘဝါမိ သရဏာနိ ဒေထာတိ ဝဒတိ။သာရေ ဂဏ္ဟာဟိတိ နဝတ္ထာဇ္ဇော၊ဂိဟိဟိဂ်ိဒ္ဒပေတ္ထာ ပုန ကာသာယာနိ ပဒိဂ္ဂါဟာပေတ္ထာ ပစ္ဆာဇေဘဇ္ဇော။ ဤဒံ ပန သဇ္ဇံ အတ္ထနော မတိယာ ဝုတ္တတ္တာ ဝိညာရေတွဲ ဂဟေဘဇ္ဇန်ဲ အာစရိယော ဝဒတိ..... ဟူသော ပဋ္ဌမပါရာဇိကအဘွင့်—ဝဇိရဗုဒ္ဓိ ဋီကာကိုလည်း—သာဓကဆောင်သည်။

နဘိက္ခဒေဝဟဒ္ဒေနနိဆိန္နပရိသာယ၊ ဆိက္ခာပစ္စက္ခာထကေန။ အာန်္ဂိမဝတ္ထုံ အဇ္ဈာပန္နေန နိသိန္နပရိသာယာတိဇ္ဈော၊ဟူသော ပါဠိရပ်နှိုက်။ ဂဟဋ္ဌောနာမ၊ ဂဟဋ္ဌမည်သည်ကား။ ဝါ။ လူမည်သည်ကား၊ပကတိ ယော၊ သဘောအား၊ဖြင့်၊ ဂိဟိလိင်္ဂကို၊ လူအသွင်၌။ဒ္ဒိတော၊တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ဆိက္ခံ။ ကို၊ ပစ္စက္ခာယ။ ၍။ ဘိက္ခုလိင်္ဂကို၌။ဒ္ဒိတော၊တည် သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဆိက္ခာပစ္စက္ခာ တကော။ ဆိက္ခာချသော ပုဂ္ဂိုလ် မည်၏၊ သော၊ ထိုသိက္ခာချသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သ=ကာသာဝဿ။ ယိမိ သက်နိုးတို့နှိုက်၊ သာပေက္ခတ္တာ၊ ငဲ့ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ သာမဏေရဘာဝံ၊ သာမဏေအဖြစ်ကို။ ပတ္ထယ မာနော၊ တောင့်တသည်ရှိသော်၊ တေနဝလိင်္ဂေန။ ထိုရဟန်းအသွင်ဖြစ်သော သက်နိုးဖြင့်သာလျှင်။ တိဟိသရဏာဂမနေဟိ။ သုံးပါး၊သာ-ဟူရဏာဂုံ တို့ဖြင့်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်၊ ဟောတိ။၏၊အန္တိမဝတ္ထုံ၊ အန္တိမဝတ္ထုသို့။ဝါ။ပါရာဇိကအာပတ်သို့၊ အဇ္ဈာပန္နော၊ ကျော်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။သံဝါသံ၊ ဓုဟန်းတို့နှင့် ပေါင်းဖေါ်ခြင်းကို၊ သာဒိယန္တော ဂိ။သာယာသော်သည်း။ပန္ဆာ၊ နောက်ကာလနှိုက်၊ပုဗ္ဗေ။ရှေးနှိုက်၊ ဝုတ္တ ကွေးမန်၊ဆိုဆောင်ပြီးသောအစဉ်ဖြင့်။ အာသာဒိယိတ္ထာ။ ရဟန်းအဖြစ်ကို

မသောယာမှု၍။ သာမဏေရဘာဝံ။ သာမဏေအဖြစ်ကို၊ ပတ္တယမာနေး။ တောင့်တသည်ရှိသော်၊ ဆိက္ခာပစ္စက္ခာထကောဝိယ။ ဆိက္ခာကိုချသောပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့၊ တိဟိသဏေဂဟဏမနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သာဏေရော၊ သည်ဟောတိ၊၍။

ပုန၊တဖန်။ကာသာဝံ၊ကို။ နပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ။ဇွတ်။မခံယူစေအပ်၊ကထွာ။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခု။ဟိ၊တို့သည်၊ ပဋ္ဌမံ၊စွာ။ဒိန္နလိင်္ဂ်ယော၊ ပေးအပ်သော ရဟန်းအသွင်ဖြစ်သော သင်္ကန်းနှင့်သာသျှင်၊ဒ္ဒါဘတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့၊ယော။ အကြောင်းရှိပါသည်။ ဝါရာဇိကော။ ပါရာဇိက အာပတ်သို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒိယမာနေ၊ စောဒနာဇောပ်သည်ရှိသော်။ ပရာဇိတ္ထာ၊ရှုံး၍။ ဘဇ္ဇန္တော။အရှင်ဘုရား၊တို့။ဟန္ဒ။ယခု။သာမဏေရော၊ သည်။ ဘဝါဒိ။ဖြစ်ရပါတော့အံ့။ သရဏာနိ၊တို့ဘုံ။ ဒေထ၊ပေးပါကုန်လော့၊ဟူတိဝဒတိ။ ဤသို့ဆိုအံ့၊သာရု။ကောင်းလှပြီ။ ဂဏှာဟိ၊ယူလော့၊ဟူတို့၊သို့။နဝတွာဇွတ်၊ မဆိုတည့်အပ်၊ ဂိဟိလိင်္ဂ်၊ လူ့အသွင်ဖြစ်သောပုဆိုးနှင့်၊ဒ္ဒေပေတွာ၊ထား၍၊ဝါ။ လူဝတ်လဲစေ၍၊ပုန။တဖန်။ ကာသာယာနိ၊တို့ကို၊ပဋိဂ္ဂါဟာပေတွာ၊ ခံယူစေ၍။ပဇ္ဇာဓေတဇွတ်၊ရှင်ပြုအပ်၏၊ ဤဒံသနသဗ္ဗံ။ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအလုံးစုံသော အာဆုံးအဖြတ်စကားကို ကား၊အတ္ထာနော။ မိမိဟုဆိုအပ်သော အာနန္ဒာဆရာ၏။ မတိယာ၊အလိုအားဖြင့်၊ပတ်တွာ။ဆိုအာပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ဝိစေ၊ရေတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ဂပေ၊တဗ္ဗံ၊ယူအပ်၏။ဤသို့။အာစရိယော။ အာနန္ဒာဆရာသည်။ဝဒတိ၊ဆို၏။ ။ပဋိရူပဒ္ဓိဂိကာအနက်၊ ။

ဤသို့-သိက္ခာချေး၁အရာရှိက်၊ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ် ဂဇ္ဈပုဒ်နည်း။ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာနည်း။ ဇိဏဒ္ဓိဂိကာနည်းအား ဖြင့်။ သုံးပါးကွဲပြား၊ရာတွင်၊ဝဇိရဗုဒ္ဓိဂိကာနည်းကို၊ အထူးသဖြင့်၊ သင့်မြတ်သည်ဟုမှတ်ယူအပ်၏။ ။

—— o ——

ရိုင်းရိုင်းဆရာတော်ရေးသားဆုံးဖြတ်အပ်သော၊ထေနကာဒိဝိနိစ္ဆယကား(၁၂၄၄ ခု)ခု၊နှစ်တော်ထောလဖြည့်ကျော်(၃)ရက်နေ့ပြီး၏၊ ။

—— :o: ——

လိင်္ဂနာသနာဒိဝိနိစ္ဆယ။

——:o:——

လျောက်လွှာ၊

လျောက်ငံ့ပါသည် ဆရာတော်သခင်အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ ဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာနှိုက်။ ၊သဟာသဝိဂဒ္ဓိတ္တာ ဒုဋ္ဌုံမယာ ကတာ်ပုနသံဝရေဒ္ဓာတုံကာဒးမာ ဟောတိလိင်္ဂနာသန ကိစ္စံနတ္ထိ၊ ယထာနိဂ္ဂဟပါရုတသော၀ သရဏာနိမဂါ တဗ္ဘာနိ။ ဥ-ဣာဒါတဗ္ဘာ-ဟူ၍၊ ပါဏာတိပါတ်စသော။ လိင်္ဂနာသနာအင်္ဂါဆယ်ရပ်တို့တွင်းတပါး-ပါး-ကိုဂုဏ်း၊ နှစ်ပါး-သုံးပါး-စသည့် တို့ကိုဂုဏ်း အဆော တလျင်။ ရှောင် တခင် ဆွတ်ယွင်း၍၊ငါသည်။ မကောင်းသောအမှုကို ပြုမိချေတကား၊ နှလုံးတဖန်းစောင့်ရှောက်ခြင်း၊ အာယတိ သံဝရ၌တည်သူ။ သာမဏေအား။ လူထွက် စေတွယ်မရှိ၊ ဝတ်မြဲ-ရုံမြဲ တိုင်းသာ၊ သရုံးပေးအပ် ဥပဇ္ဈာယ် ပေးအပ်သည်ကို ဆိုရာ၏၊ ၎င်းသာမဏေကို သရဏာဂုံ ပေးသောအခါ။ သက်နှိုး ဝတ်စ-ရှင်ပြုစ—နှိုက်ကဲ့သို့။ နိဂ္ဂဟိတန္တံ မကာရကာနှစ်ပါးနှင့်ပေးမှ၊ ပါကတိက သာမဏေရဏဖြစ်သို့ ရောက်မည်၊ တပါးပါးသော အန်နှင့်ပင် ရောက်မည်။ မဒရောက်ရိုက၊ ပရိသုဒ္ဓသာမဏေမဟုတ်ရာ ၊ဥပသမ္ပဒကံ၊ ဆောင်ခါနိုး။ အချို့တပည့်သို့ သာမဏေကို။ နိဂ္ဂဟိဘန္တံ တချက်နှင့်သာ သရဏာဂုံ ပေ၍။ ပဉ္စင်း ခံကြရာ၊ယခင်ကဆရာတို့ငါးသာမဏေအစစ်မဟုတ်၊ ပဉ္စင်းမဖြစ်ရ။ ။၎င်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာနှိုက်၊ ဘဟာသဝုဒ္ဓကို၊ အချို့သော အာဆုံးဆဖြတ်စာစောင်ငယ်များနှိုက်၊သံဝရေဒ္ဓာတု ကာမောဟောတု နှင့်စပ်၍။ ပြုလိုသဖြင့်၊ ပြုကျင့်ပြီးသော်။ ၎င်းနောက် အားဆာတလျင် နောင်ဤကဲ့သို့ မပြုပြီဟု သံဝရနှိုက်တည်သူမှာ။ လိင်ဖြုံဘွယ်မရှိဟု ဆိုကြပါသည်၊ ယင်းသို့ဆိုချက်ဆတို့ငြင်း မှန်မမှန်၊ သဟာသဝုဒ္ဓကို ဝိရဇ္ဈိတ္တာနှင့် စပ်မှ၊ မှန်သည်ဟုဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်တို့။ဆယ္ယဝါဒ၊ မှန်မမှန်။၎င်းဝါဒနှစ်ချက်ထွင်။ ပဉ္စမဝါဒအလို။ သာမဏေတို့ ဆလိုရှိဘိုင်း ပြုကျင့်၍။ အာယတိ သံဝရနှိုက်၊ တည့်လိုက် နှလုံးသွင်းလိုက်လျှင်၊ လိင်ပင်ဖြုံဘွယ်ကိစ္စမရှိရာ။

၍သံသယ ကုက္ကုစ္စ များကို တပည့် အဆက်ဆက်၊ ထိသာနှုထိသ အာစရိယ ဝါဒရသဖြင့်၊ သဗ္ဗဒုဗ္ဘဏဖြစ်သော သကမတိကို

အာစရိယဝါဒဟူသော ပရမတ်-ဝိနိစ္ဆယ- ထောက်ပံ့သဖြင့်-ရှင်းလင်း ပယ်ဖျောက်တော်မူပါအံ့ရှင်ဘုရား။

———:o:———

ဤဘို့လိင်္ဂနာသန ၊နှင့်-စပ်၍။ ဒေး၊လျောက်ရာ၌။ပုဆွေသုံးရောင်၏၊အဆုံး အဖြတ်ဝိနိစ္ဆယကို၊ပြဆိုးရေးသားထားပေအံ့၊

(၁) သဟသာ ဝိခဋ္ဌိထွာရဋ္ဌံ၊ မယာကတန္တိ ပုနံသံဝဋေရဠွာထု ကာမောဟောတိ လိင်္ဂနာသနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ယထာနိဂ္ဂုဟိတဿ ဆဝသရဏာ နိဒါတဗ္ဗာနိ၊ ဥပရဏ္ဍာဒါတဗ္ဗာ.....ဟူသော။ မဟာဂ်၊ မဟာ ခန္ဓကအဋ္ဌကထာန္ဟိကိ၊ သဟသာ။ကို၊ ဝိခဋ္ဌိတွာန္ဟိကိ သဘဝ၊ သံဝရေဠွာတုကာဝေး။ နှိုက်-စပ်သည်မှာ၊ ဇ.ဒိပ္ပါယိလည်း-မရလွန်း။ စာထားပုံနှင့်လည်းမဒေလျော်လွန်းဖြစ်၍၊ခသင့်။ ။လိင်္ဂနာသနာ မပြုရ. ခြင်းအကြောင်းကို- နှစ်ချက်ပြသည်တွင်၊ သဟသာဝိခဋ္ဌိတွာ ကား။ ပဓာနအကြောင်း မဟုတ်။ ဒုဋ္ဌုံမယာကတန္တိ ပုနသံဝရေ ဠွာထုကာ မောဟောတိ- ဟူသော- ဒုတိယအကြောင်းသာ- ပဓာနအကြောင်း ဖြစ်သည်။ အဆောတသျှင်-လွန်ကျူး-ချက်ယွင်.မိသည်ဖြစ်သည်။ လွန် ကျူးလိုသောစိတ်ဖြင့်။ ဒေကြိမ်ကြိမ်=အဖန်ဖန်- လွန်ကျူး။ မိဘည်ဖျက် စေ။ ငါသည့်-ဤအမှုကို မကောင်းသဖြင့်-ပြုမိ၏။ နောင်ကို- ဤသို့ မပြု- မကျင့်ပါပြီဟု-အာယတိံသံဝရ၌- ထည်သောသာမဏေဆဖြစ်အံ့၊ သက်နိုးအဝတ်လဲ၍-လူထွက်စေခြင်းလိင်္ဂနာသနကိစ္စမရှိ၊ သရေဘုံဥ ပစ္စယ်ကိုသာပေးအင်္ဂါဟူလိုသည်။

ထိုးကြွင့်- ဗုဒ္ဓသာသနာဝတ်ကို-စသော၊ နာဂသနာသုံးပါးအ ဘွင့်- မဟာဝါမဟာ ခန္ဓကအဋ္ဌကထာန္ဟိကိ၊ အာယတိံသံဝရကိုသာ ၊ ဝေနေပြု၍၊ ။(၂) ရတနတ္တယံနိန္ဒန္တောဂ ရဟန္တောအာစရိ ယုဇ္ဈာယဒိဟိမာဇ္ဇံ အဝစာတိအဝတ္ထုဘာသနေ အာဒိနဝံဒဿေ တွာ နိဂါရေတာဇ္ဇာ။ သရေယာ ဝတာတိယံ ရုစ္စမာနော နုသြခုမတိ၊ ကတ္ထာက- နာသနာယနာသေတဇ္ဇောတိကုရုန္ဒိယံဝုတ္တံ၊ မဟာအဋ္ဌက ထာယံ ပနသရေ ဇံ ရုစ္စမာနော တံလဒ္ဓိ နိသဇ္ဇတိ။ ဒတ္ထာကမ္မံ ကာရေတွာအစ္စယံဒေသာပေတဗ္ဗော။ သစေန- နုသဇ္ဇတိ၊ တထေဝ အာဒါယပဂ္ဂဟ္ဏာတိဥတိ၊လိင်္ဂနာသနာယနေသေတဇ္ဇောတိဝုတ္တံ။ တံယုတ္တံ၊ အယမေပနာသနာဇာတိအဝတ္ထုဘာသနေ အာဒိနဝံဒဿေ တွာ-ဟူ၍မိန့်သည်၊ ။

ရင်းအဋ္ဌကထာဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနာသနက်အာဘွင့်၌လည်း၊ ။(၃) စေအာ
ရဂိယာဒိဟိုဩဝဒိယ- မာနေနာနိသဇ္ဇတိ၊ ဒုဿကမ္မံ ကာရေတွာ အစ္ဆ
လံဒေသာပေတာဇ္ဇော။ ဒုပ္ပဋိနိသဇ္ဇနော (နာသေ ထဇ္ဇောတိ ဟူ၍
ပါန့်သည်၊ ။

ယင်းသို့ဖြစ်သော်၊ သဟသာဝိရဖွဲ့တွာ၊ ဟူသော။အာပဝေန။ အာ
ကြောင်းနှင့်တကွ။ဘဲ့ကြောင့်ပြုသနည်းဟူမူ။ ။လွန်ကျူး။ဆဲခဏန္ဒိုက်
ဂုင်း။ထိုမှနောက်ခဟော်၌ဂုင်း။လွဲသောမဏောကောင်းဒုဖြစ်ကိုပြုလို၍သော
ဆိုသည်ဟု၊မှတ်အပ်၏၊ ။

သာမဏောတို့အလွဲသွဲလွဲလက္ခဏာကိုလည်း၊ ။(၄) ပါဋ်ယံသဇ္ဇို
ဒွဲအာပတ္တိနိဒ္ဒေသဝါရအလွဲသွဲလွဲလက္ခဏံဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုနိဒ္ဒေသနဝုတ္တံ၊
တေသညေဝသဗ္ဗပကာရတောဆိက္ခာဒေါဒိကာတ္ထော။ သာမဏေရာဒိ
နဒ္ဓိသာ ဒေရဏာ သေ နပုနသဒ္ဓိစ္ဆယထေသကံ သိက္ခာပဒပိဘိက္ခုမနာဒိ
ကံအလွဲသွဲလွဲလက္ခဏံဝေဒိတဗ္ဗံ.....ဟူသော ပရိဝါဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိ
ကာဖြင့်ဆိုဆပ်၏၊ ။

အာယတိံသံဝရမဒ္ဓိ၍၊ လိင်္ဂနာသနာထိုက်သျင်။ အာယတိံသံဝရ
မဒ္ဓိသမ္ပယောလပတ်လုံးလျဝတ်လဲ၍ သာမဏေးဘောင်မှ။ နှင်ထုတ်ခြင်း
သးလိင်္ဂနာသနာ၊သဘောဖြစ်သည်၊လိင်္ဂနာသနာထိုက်သည်ကိုလျဝတ်
လဲပြီးနောက်၊ သင်္ကန်းတောင်းစေပြန်၍၊ သင်္ကန်းတိုခြင်းသရဏာဂုံဥ
ပဇ္ဈာယ်ပေးခြင်းမျိုးမှာလိင်္ဂနာသနာသဘောမဟုတ်၊ ။ထိုကြောင့်၊မ
ပယောဝါအဋ္ဌကထာပါဌာတိပါတနာသဿာရဒ္ဓါ၊ ။

(၅) ဩသာသမေအာဂံဆဏ္ဍဒေါသေသဒေါတိ၊ အာယတိံသံဝရေ
နတံဒ္ဓတိနိဂစ္ဆတိဇ္ဇောဟူ၍ဂုင်း။ ။ပါစိတ်ဂဏ္ဍကထိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌ
ကထာဒ္ဓိ။ ။(၆) ဒုဿကာနဿသေတဇ္ဇော။ မေတ္တိယံဘိက္ခုနိ နာသေ
ထေတိ။အယံလိင်္ဂနာသနာ။နာမ၊ဟူ၍ဂုင်း၊လျဝတ်လဲ၍ရုပြန်းသာမဏော
ဘောင်မှနှင်ထုတ်သည်ကို၊လိင်္ဂနာသနာဟုပြတော်မူသည်။ ၊

အာပဟာတိံသံဝရေဓိ၍၊လိင်္ဂနာသနာ။ မထိုက်သောသာမဏေတို့ကို
ရံခါ ရံခါ လျဝတ်လဲ၍၊ သင်္ကန်းဝတ်ခြင်း သရဏာဂုံ ဥပဇ္ဈာယ်ပေး
ခြင်းကိုပြုကြရာ၊ အာကျိုးထူး အနည်းငယ် ရှိရာသေးသည်ဖြစ်၍။ ပြု
အပ် ပြုထိုက် ပြုဟော်ခြင်း၏၊ အာကျိုးထူးရှိဟုနှိုက်ကား။ ဆရာပေးသော
သင်္ကန်းကို။ နံရာလယ်စွန်းစေ့ ချုပ်လဲပြီးနောက် ကိုယ်တိုင် သင်္ကန်း

ဝတ်အပ်- မဝတ်အပ်ကို-မဆိ၍။ မိဒ္ဓိအလိုလို=သက်နိုးဝတ်၍ နေသော သာမဏေကို၏. ဆရာကို၏ သာမဏေ ပြုခဲ့သော= အမှုကို-ဆို၍ ဖြစ်စေ-မဆိုဘဲ-ဖြင့်၎ေ သာမဏေအလိုလို -ဝတ်ခဲ့သော သက်နိုးကို မလဲမလှယ်မူ၍ -သာ့ကုထပ်ခံသပေးသော်လည်းရှာမဖြာနိုင်၊

ထို့ကြောင့်။ သာမဏေဘို့ကို-ရံခါ-ရံခါ=သူ ကဲသဲ၍၊ရှာပြုပြုခဲခြင်း သည် အကျိုးထူး အနည်းငယ်ရှိ၏-ဟု-မှတ်ချာ၏ ၊သက်နိုးဝတ်စ ရှင်ပြုပအခါ၊ သရဏာကုံပေးချဉ်ရင်း။ ပါဏာဘိပါတာ- စသည်ကို-ပြုခြ ၍၊အာယတိံသံဝရ-ရှိဖြဲနိုသောသူကို၊ဝတ်မြဲ-ရုံမြဲဘို့ငြင်းပင်။ သရဏာကုံ ပေးချတို့ဉ်ရင်း ရဟန်းခံခါနီး-ဆခါ၊ သာ့ကုံ-ပေးချတို့ဉ်ရင်း၊ နိဂ္ဂဟ ကံ-မကာရတန်္တာ=နှစ်ပါးတွင်၊ တပါးပါးဖြင့်။ သရဏာကုံ ပေးသျှင်-ရှင်ဖြစ်သည်သာ။ ။

ထိုကြောင့်၊ ၊(၇)ဣမာနိစပနဒဒမာနေန-ဗုဒ္ဓံသရဏံ ဂစ္ဆာမိဘို့ ဝေဂကသမ္ဘန္ဓာနိ=အခုနာသိကဘို့ကာဝိဘာဇ္ဇာနိ။ ဗုဒ္ဓမ်သရဏာမ်ဂစ္ဆာမိတို့ ဇော်ဝိစ္ဆိဒ္ဒိဘွာမဏာရန္တာနိဝါကတွာဒါဘဇ္ဇာနိ-ဟူ၍ဝိကပ်အနက်-အနိုသမအနက်ရှိ၊ သာ-ဝါသဒ္ဒါဖြင့်။ မဘာဝါ အဋ္ဌကထာ သာသည်။ ၊

ပဟာဝါဘွင့်-ဝဇိရဗုဒ္ဓိဂိုကာဒ္ဒိသည်း၊နိဂ္ဂဟိတန္တာ=ပေးရာ။ ချေဒ်ဆွဲက် ၍၊ မကာရန္တာနှင့်=ခံရောမိသော်လည်း=အပ်ကြောင်းကို။ ။(ဂ)အခုနာ သိကပန္တာဒိယျမာနေန။ ခလိတွာ ဗုဒ္ဓမ်သရဏာမ်ဂစ္ဆာမိတို့=မ=ကာရခုန ဒိသိဘူးတ ဩဘိဆွာတွာဝဋ္ဋတိကိ ဥ တိသူးထရော။ ဒိသံကတွာ ဝတ်ဟုဝဋ္ဋတိ။ ဝစနကာလေ ပန အခုနာသိကဿနေ ဒိဝါမွန်ဒံ အကတွာ ဝတ်ဖွာနိုဝမ္မသိရိထေရော=ဟူ၍မိန့်သည်။ ၊

အကယ်၍အန္တာ=နှစ်ပါးတွင်၊ တပါးပါးနှင့်-ရှင်မဖြစ် နှစ်ပါးစုံ=ခေး ရှိတ်-ပြီသ=မှ၊ရှင်ဖြစ်ပြီး၏။ ဥဘူးတာသုဒ္ဓိ=၌။ ဘူးယောက် ယောက်က-ပြီသ=ရုံနှင့်-မအင်ကြောင်းကို။အဋ္ဌကထာ-ပြုသကဲ့သို့၊အဋ္ဌကထာ ဋီကာ=ပြုဆိုရာ၏။ ။

ထိုကြောင့်၊အန္တာ=နှစ်ပါးတွင်။တပါးပါးနှင့်=သရဏာကုံပေး၍။ရှင်ဖြစ် သည်သာမှတ်အပ်၏။ ၊နိဂ္ဂဟိတန္တာ"မ-ကာရန္တာ-နှစ်ပါးတွင်၊တပါးပါး မပြု၍၊ ရှင်မဖြစ်ခဲ့သော်။ တပါးကား=ပြီဖြုနှ၏ရှင်ဖြစ်ခြင်းငှါသာတည်း။ နိဂ္ဂဟိတန္တာ။ မ-ကာရန္တာနှစ်ပါးလုံးပေးထုံးအစဉ်ဖြစ်သည်ဟူ၍မှတ်၊ ။

ရဟန်းခံခါနိုး=သခုဏာဂုံ ပေးကြသည် မှာလည်း၊ ဆိမသမ္မတ်ကြီး=စသော အာဂါဆျိုင်း=ရဟန်းမဖြက်ခဲ့သေဘ။ ရဟန်းခံခါနိုး=ကလည်း-ပါဏာတိပါဆစ်သေ=နာသနာ့ကြောင့်၊ သာမဏေအဖြစ်မျှ=မရှိသသူဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ ကာသမြင့်ရှည်=သားသနာ ဇောဘိုး=ကောင်းမွန်စွာ=ဆင်းရဲက် သော်သည်း။ ရဟန်းသာမဏေပြုကျို့ မနှစ် ရှိရာသေးကြောင့်၊ ဆိုခဲ့ပြီ၊သောနှည်းဖြင့်။ရဟန်းမဖြစ်ခဲ့သျှင် သာမဏေအဖြစ်၌၊ ဘည်စေလို၍-သခုဏာဂုံ ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ။

ထေနကမဟုတ်=လိင်ကျရုံမျှသာ ဖြစ်သော-ဆာမဏေကိုး။ ရဟန်းခံသျှင်။ရဟန်းမဖြစ်အံ့စိုးဒသေးကြောင့်။ရဟန်းခံခါနိုး=ဘ ရဏာဂုံဆပ်၍ ပေးသည်မဟုတ်၊ ။သာမဏေစစ်=မဟုတ်ပဲထုက်။ ရဟန်းခံ၍ ရဟန်းဖြစ်ကြောင်းကိုကား။ ။(၉)အာပတ္တိဘေဒသာမဏေရောမဟန္တောဝါပနဆဏ္ဍာ။ သေဘုရိမ-နယေနဝဇ္ဇပဋိဂ္ဂါဟသေ-သာဓကပါဠိရကို နာဒိန် ကမ္မာန် ကာတုံ=ကွဆို့တိ။ တမေနံညောကကာကာနိုးယာဝ ကာသာသာန်အဋ္ဌာဒဓတွေး။ ထေးလကံဝါပတ္တိဝါဟာထြဒတွာဆို့သာမဏေရောဟာဟိ=ဘိယာရှိနာရန်၊ သေဒိဘာရံ ဂဆို့တိ။ နေဝံနံတိဂ္ဂ။ စာနန်၊ အယံဥဇုဂ်ိတွေးပုံသယံမာဝဇ္ဇဂ်ိုးတာတ်။နာဝိသယံစာနာတိ ယော ဇော်ဇဂ်ိုးဘိသောထေယျသံဝါသကာနုမဟာတိတိ၊ သစေတံပဋိပုဏ္ဏာ သံ ဥပသမ္မာဒေန်၊သုပသမ္မာနှာ၊ ။ဟူးသာမဟာဝါ မဟာခန္ဓက-အာဠာကထာ-စသည်ကိုးထောက်၍သိးလေ။ ။

—:ဝး-

ဤလိဂ်နာသးဒဒိုရှာသဠိပါဠေသာ-သာဓကပါဠိရကို
ဂဏန်းမှတ်အငြဉ်အတ်ဉ်း အနက်ဆိုအံ့။

(၁) သဟာသး၊ အ့ဆောတလျှင်၊ဝိရဖွဲ့တွား၊ချစ်ယွင်းမိ၍၊မယား။ ငါသည်၊ ဒုဠ်ဟူ့းမဂကောင်းစွာ။ ကတံ၊ပြုအပ်၍၊ ပြုမိ၏ ဇာဘိ၊ဤသို့။ ပုန်။တဖန်။ သံဝဂေ။ စောင့်စည်ခြင်းဠ်၊ ဌာတုကာမော၊တည်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ဟေးတိ၊၏၊ လိဂ်နာသနကိစ္စ်။ အသွင်ကိုဖျက်ခြင်း ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယထာနိဝဿပါရုတသေသ။ ဝတ်မြဲဘိုင်း-ရုံမြဲတိုင်းသော လိင်ကျသာမဏေအားသာသျှင်၊ သခုဏာနိ။သဝဏေကုံတို့ကို။ ဒါတဗ္ဗာနိ။ မပးဆပ်ကုန်၏၊ဥပဇ္ဈာ၊ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ဒါတဗ္ဗာ။ပးဆပ်၏။ ။မဟာဝါဟောခန္ဓက-အဋ္ဌကထာအနက်။ ။

(၂) ရာဇာနတ္ထုယံ၊ ဧတာနာသုံးပါး အပေါင်းကို။ နိန္ဒေန္တော-ဂရဟာဒန္တော။ ကဲ့ရဲ့သော သမေဏောကို၊ အာစရိယ ပဏ္ဍာယာဒီဟိ။ ဆရာဥပဇ္ဈာယ် အစရှိသည်ဘို့ သည်၊ ဇော်၊ ဤသို့။ မာအာဂစ္ဆ၊ မဆိုသင့်၊ ဇာဘိ၊ ဤသို့။ အဝတ္ထု သာသနေ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို-ဆိုချာန်းက်။ အာဒိနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿေတွာ။ ပြ၍၊ နိဝါရေတဗ္ဗော။ ဘားဖြစ်အောင်၏။ ယာဝတတိယံ။ သုံးကြိမ်တိုင် တိုင်၊ ဂုဏ်မား၊ နာ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ သစေးသြခုမတို့၊ အကယ်၍ မကြဉ်ရှောင်သည်ဖြစ်အုံး၊ ကဏ္ဍကနာသနာယ၊ ကဏ္ဍက သာမဏေ ကိုဟုက်ဆိုးသော၊ ဒဏ္ဍကမ္မ-နာသနာဖြင့်၊ နာသေတဗ္ဗော၊ ပျက်ဆီး အပ်၏။ ဇာတိ။ဤသို့။ ကုရုန္ဒိယံ၊ကုရုန္ဒီ-အဋ္ဌကထာနှိုက်၊ ဝုတ္တံ။ဆို အပ်၏၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံပန၊ မဟာအဋ္ဌကထာနှိုက်ဝုတ္တံ။ ဇဝံ။သို့။ ဝုစ္စမာနေ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တံသဒ္ဒိ၊ထိုအယူကို။ သစေနိဿန္တိ တိ၊ အကယ်၍မိန့်သည်ဖြစ်အုံး၊ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ဒဏ်အမှုကို။ ကာရေတွာ၊ပြု စေ၍၊အစွယ်။အပြစ်ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော၊ကြားစေအပ်၏။ သစေနိ ဿန္တိ။ အကယ်၍မိန့်သည်ဖြစ်အုံး။ တထေဝ၊ထိုအယူကိုသာလျှင်၊ အာဒါယ။ယူ၍၊ ပဋ္ဌပ္ပဿ၊ချိ ဖြောက်၍။ တိဋ္ဌတိ တည်အုံး၊ လိင်္ဂနာသနာ ယ။အသွင်ကဲ့ဟုက်ခြင်းဖြင့်၊ နာသေတဗ္ဗော၊ပျက်ဆီးအောင်၏၊ ဇာတိ။သို့၊ ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ တံ၊ထို၊မဟာအဋ္ဌကထာစကား သည်၊ ယုတ္တံ၊သင့်၏၊ အယုတ်မဝေနာသနာ။ ဤလိင်္ဂနာသနာကိုသာလျှင်၊ ဇာဒ၊ ဤအရာနှိုက်၊ အခိုးပ္ပတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဇာတိ။သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ ။မဟာဝါ အဋ္ဌကထာနယော၊ ။

(၃) အာစရိယာဒီဟိ။ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်အစရှိသည်တို့သည်၊ သြဝါဒမာနေ။ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ သစေနိဿန္တိ၊ အကယ်၍မိန့်သည်ဖြစ်အုံး၊ ဒဏ္ဍကမ္မံ။ဒဏ်အမှုကို။ ကာရေတွာ၊ပြုစေ၍၊အစွယ်။အပြစ်ကို။ ဒေသာပေတဗ္ဗော၊ ကြားစေအပ်၏။ အပဋိနိဿ ဇ္ဇနေ၊ဆိုဆုံးမအပ်လျက်။ မိန့်ဆိုအယူကိုမစွန့်သော်။ သာမဏေကို သာလျှင်။ နာသေတဗ္ဗော။ လိင်္ဂနာသနာဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်၏။ ဇာတိ၊သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ ။ဂုင်းအဋ္ဌကထာအနက်။

(၄) ပါဠိယံ။ ပါဠိတော်၌။ သဉ္စိစ္စဆာပတ္တာနိ အာဒိ အလဇ္ဇီ လဇ္ဇီ လက္ခဏံ။ သဉ္စိစ္စအာပတ္တိ၊ ဤသို့အစရှိသော၊ အလဇ္ဇီလက္ခဏာ လဇ္ဇီ လက္ခဏာကို။ ဘိက္ခု-ဘိက္ခု။ နိုင်၊ ရဟန်းယောကျ်ား—ရဟန်းပိုင်းမတ်၏၊

ဝဍေသနာ၊အစွမ်းဖြင့်။ ဝုတ္တံ။ဟာတော်မူအပ်၏။ တေသညော်ဝ။ထိုရဟန်း
ယောကျ်ား—ရဟန်းမိန်းမဘို့အား သာသျှင်။ သမ္ဗုပကာရတော၊အလုံစုံ
သောအပြုံးအား ဖြင့်။ သိက္ခာပဒါဓိကာရဒ္ဓာ၊ သိက္ခာပုဒ်၏အာဏာ၌အ
ဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ သာမဏေကာ ဒုဿီမိုဖို သာမဏေးယောကျ်ား အဝတ်ရှိ
သည်တို့အား ထည့်။ သာဓုရဏာင်သေနှ။ ဆက်ဆံသည်၏အစွမ်းဖြင့်။
သဠာ်ဒ်။ စောဘုနာနှင့်တကွသုံ့လပြု၍။ ယ ပဟာသကံသိက္ခ ပဒဝိဘိဏ္ဍမ
နာဒိကံ။ ပိမိဘို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို-လွန်ကျူးခြင်း အစရှိ
သော။ အလဒ္ဓိယဒ္ဓိသက္ခဏာ။ အသဒ္ဓိယကွဏာ-လဒ္ဓိလက္ခဏာကို။ ဒဝဒိ
တဗ္ဗံ၏။ ပိမဘိဒိ.နာဒဒိဒိကာအနက်။ ။

(၅) သော။ ထိုသာမဏေးသည်၊ အာကိဉ္စဉ်ဒေသော၊ ပြုမ်းသော
အပြစ်ရှိသည်၊ သဒေဝေါတိ။အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အာယဇ်တိ ။ နောင်အ
ခါ၌။သံဝရေ။ စောင့်စည်းခြင်း၌။ နတိဋ္ဌတိ၊မတည်အံ့။ နိကဏ္ဍိတဇ္ဇော။
နှင်ထုတ်အပ်၏၊ ။မဟာဝါအဋ္ဌကထာအနက်။ ၊

(၆) ဒုဿကော။ မေထုန်ဖြင့်သော ဇး်ဖြင့်။ ဗျက်ဆိုးသောရဟန်း
ကို။နာသေထဗ္ဗော။ဗျက်ဆိ.အပ်၏။ မေတ္တိယံ။မေတ္တိယဒူးမည်ရှိသော။
ဘိက္ခုနိ်၊ကိုက္ခုနိမကို။ နာသေထ။ဗျက်ဆိုးကြကုန်သော။ ဇုတိဏယံ။
ဤသို့လူဝတ်လဲ၍ ဗျက်ဆိုးခြင်းသည်။ လိင်္ဂနာသနာနာမ။ လိင်္ဂနာသနာ
မည်၏။ ။ပါစိတ်ကဏ္ဍာကသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာအနက်။ ။

(၇) ဇုမာနိဧ။ ဤသရဏာဂုံသုံးပါးတို့ကို ဟိုလည်း။ ဒဒမာနေန။ပေးလို
သောရဟန်းသည်။ဗုဒ္ဓံသရဏံဂစ္ဆာမိတိဟူ၍။ ဇဝံ။ဤသို့။ဇာ သမ္ဗုန္နာ
နိ။တစင်တည်း-ပပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုနာသိကန္တာနိ။နိဂ္ဂဟိတ်အဆုံး
ရှိသည်တို့ကို။ကတ္တာဝါ၊ပြု၍ဂုင်း၊ ဒါဂဗ္ဘာနိ၊ပေးအပ်ကုန်၏။ ဗုဒ္ဓမ် သရ
ဏမ်ဂစ္ဆာမိတိ။ဗုဒ္ဓမ်သရဏာမ်ဂစ္ဆာမိ-ဟူ၍။ ဇဝံ၊ဤသို့၊ဝိဆိန္နဝိတ္ထာ၊ဖြတ်
၍။ မ-ကာရဇ္ဈာနိ။မအက္ခရာအဆုံးရှိသည်တို့ကို၊ကတ္တာဝါ။ပြု၍ဂုင်း၊ဒါ
ထဗ္ဗာနိ ပေးအပ်ကုန်၏။ ၊မဟာဝါအဋ္ဌကထာအနက်။ ။

(၈) အနုနာသိကန္တာနိ။နိဂ္ဂဟိတ်အဆုံးရှိသည်ကို။ ဒိယျမာနေန။ပေးအပ်
သည်ရှိသော်၊ခလိတ္ထာ။ချဉ်လျှက်၍၊ ဗုဒ္ဓမဲသရဏာမ်ဂစ္ဆာမိတိ။ဗုဒ္ဓမ်သ
ရဏာမ်ဂစ္ဆာမိဟူ၍၊ မကာရနဲ၊ မကွရာနှင့်၊ မိသိဘူတော၊ရောနှောမိ
သည်ရှိသော်၊ ဩဘိဏ္ဍာတ္ထာ။ ခေတ်ပုဒ်သို့-ကျသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။
ဂဋ္ဌတိ၊အပ်၏၊ဇုတိ၊ဤသို့ဥပတိသဿထေရော၊သည်။ အာဟာ။၏။မိသံ

နိဂ္ဂဟိတန္တ-မကာရန္တရောနှောခြင်းကို၊ ကတွာ။၍။ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ။ ၏၊ ပန၊ ထိုသို့အပ်သော်လည်း၊ အာခုနာသိုက်ဘဲ့ခြားနှ။ နိဂ္ဂဟိတ်အာဂုဒ္ဓိ။ ပိုးစ္ဆေးခံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ အကဟွာ၊ မပြုမူ၍၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ။ ဆိုအပ်၏။ ဤတို့သို့။ ခမ္မသိဂိုထေရော။ သည်။ အားဟာ၊ ၏။ ၊ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာအနုက်။ ။

(၉) အပရော၊ တာယောက်သော၊ ဒဟရသာမဏေ့ခြောဝါ၊ ငယ်သောသာမဏေသည်ရင်း၊ မဟာန္တောဝါပန။ ကြီးသောသာမဏေသည်ရင်း။ အဗျာတ္တော၊ မလိမ္မာသော။ ထိုမလိမ္မာသော-သာမဏေငယ်-သာမဏေကြီးသည်။ ပုဂ္ဂိမနုယေခန ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သင်လျှင်၊ ဥပဇ္ဈာဇိတွာ၊ လူထွက်၍။ ဃဋေ့အိပ်၌။ ဝစ္ဆဂေါရဇ္ဇုနဒီနံ၊ နွားကျောင်းခြင်းအစရှိကုန်သောကမ္မာနိ။ အမှုတို့ကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ၊ နဇ္ဈုစ္ဆတိ။ အလိုမရှိ။ တမေနံ၊ ထိုသာမဏေလူထွက်ကို။ ညာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ တာနိယေဝကာသာယာနိ၊ ထိုသက်နှံးတို့ကိုသင်လျှင်၊ အစ္ဆာဒေတွာ၀တ်စေ၍။ ထာလကံဝါ၊ ခွက်ကဲ့ငင်း၊ ဝတ္တဲ့ဝါ။ သပိတ်ကဲ့ငင်း။ ဟာရေ့။ လက်၌။ ဒတွာ။ ပေး၍။ ဂစ္ဆ။ သွားလော။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဟောဟိ။ ဖြစ်လော၊ ဇာတို့။ သို့။ ဒီဃာရ။ အိမ်မှ။ နိဟရဏ္တိ၊ နှင်ထုတ်ကြကုန်ရာ။ သော၊ ထိုဆွေမျိုးတို့က-ဘက်နှံး၀တ်၍ ပေးလိုက်သော- သာမဏေသည်၊ ဝိဟာရံ။ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရာ၏နံ။ ထိုအလိုလိုရှင်ပြုသော သာမဏေကို။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်၊ ဇာနန္တိ၊ ငယ်၊ ဤသူကား၊ ဥပဇ္ဈာဇိတွာ။ လူထွက်၍-ပုန။ တဟန်၊ သယံဂဟေ၀၊ အလိုလိုသာလျှင်၊ ဂဏှိတွာ၊ ရှင်ပြုခဲ့ရာ၏၊ ဇာတိ။ သို့၊ နေ၀ဇာနန္တိ။ မသိကြကုန်။ သယံ၊ ဂဟိတသည်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇ၀ံ။ ဤသို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇတိ၊ ဒေလိုလိုရှင်ပြု၏။ သော။ ထိုအလိုလိုရှင်ပြုသော-သာမဏေသည်။ ထေယျသံဝါသကော နာမ။ ထေယျသံဝါသကမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတို့။ သို့။ နာဝဇာနန္တိ၊ သိသည်းမသိ.ပရိပုဏ္ဏံ၊ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော။ တံ။ ထိုအလိုလိုရှင်ပြုသောသာမဏေကို။ သစေဥပသမ္ပာဒေန္တိ။ အကယ်၍ပဋိဉ်းခံကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ သုပသမ္ပဒေန္နာ။ ကောင်းစွာပဋိဉ်းဖြစ်၏၊ ။မဟာ၀ါ-မဟာခန္ဓက-အဋ္ဌကထာဇာနုက်၊ ။

ရိုင်းရိုင်းဆရာတော်ဓေးသားဆုံးဖြတ်အပ်သော၊
ထိဂ်နာသနာဒ်ဝိနိစ္ဆယကားပြီး၏။

—·—○—·—

ဒုရွပစိတ္တာဒိဝိနိစ္ဆယ။

အသိးရှိးသာ သစ်ပင်ကို။ မှီခြင်း-ဆွဲခြင်း-ဆူးမွှဲခြင်းဌာ-အပ်ကြောင် ကို-မိန့်ဆိုရာ။ အဌကထာကြီးနှင့်-ကခ်ါဝုဒ္ဓသိက္ခာ ဋီကာသစ်တို့-မညှိရှိသည့်ကို မေးလျှောက်ရာရှိ၏။ သမ္ဘိဇ္ဇာန်ကျ-မှတ်ရုန်-ဟုတ်မှန်ဆသာ၊ အဆုံးအဖြတ်-ဝိနိစ္ဆယကို။ ထုတ်ပြုစီရင်-ဖေးတင်ပိုင်းခြားထား:ပေအံ့။ ။

(၁) ယောပန တတ္ထဓောတက-ဖလးနိသးခါယာ ဝလ္လိယာဝါ ဂဟေတွာ စားလာ်၊တသ တတော လဒ္ဓံဖလံနဝဋ္ဌတိ။ ဒုရွပစိတ္တာ ဒုက္ကဋဿ အားပန္ဓတိ၊အညဿ တံဆဋတိ ဖလရုက္ခံဝါ ပန အပသယိတုံဝါ အာဒါ မိတုံဝါ ဒုက္ကဋံ။ ။ဤကခ်ါဆဌကထာ-ဖွဲ့ဝါကျနှိုက်။ မအာဝါးကြောင်း-ဒုရွပ စိတ်ဟူဖြစ်ကြောင်း-ကဏ္ဍပကွကို-ပြုပြီး၍။ ဆဝ်ကြောင်းသုက်ကပကွဟူသော-အထူးဗျတိရေကကို-ပြခြင်းငှာ။ ပန-သဒ္ဒါနှင့်ထားသည်ကို၊မြင်သဖြင့်၊အချို့ကခ်ါ-နေဝံဝါကျနှိုက်။နဝဋ္ဌတိ-ရှိရာမှာ၊နှ-အာကွရောပိုသည်။ ဝဋ္ဌတိသာ-လိုသည်-ဟူသော၊အယ္ယဝါဒကိုသာ အမှန်ဟူ၍မှတ်၊ ။

ဖလရုက္ခံးနအပသယိတုံဝါ တတ္ထဇားဏ္ဍာကံစါ ဗဒ္ဓိတုံနဝဋ္ဌတိ-ဟူသော။ ခုဒ္ဒသိက္ခာဋီကာသစ်နှိုက်လည်း ဤနည်းတူ-နှ-အာကွရာ-ပိုသည်သာမှတ်၊ ။

ဤကား၊ပန-ထား:ခြင်း-ဝိစ-ထား:ခြင်းဘို့ဖြင့်၊ စာမှန်-မမှန်အဓိပ္ပါယ်ထူး မထူးကို။သိရှေသော အာရာသည်။ ဝိနည်းအဌကထား ဋီကာတို့၌ များ စွာရှိသည်ကို။ဆိုင်ရာလို၍ ဖြအင်သောနည်းဝသည်။ ။

ဤထက် ဗလဝဖြစ်သောအကြောင်းသဝတ်ကို လိုမူ။ ။

(၂) ဖလရုက္ခံ ပန အပသယိတုံဝါ တတ္ထ ကဏ္ဍကေဝါ ဗဒ္ဓိတုနဝဋ္ဌတ်။ ဒုရွပစိတ္တော်နှ ဟ တိတိ မဟာဗွန်ရိယံ ဝုတ္တံ ဟူသော-ပါစိတ်အာဒိန္နံသိက္ခာပုဒ်အဌကထာ။ ။

(၃) ဖလရုက္ခံမရာမဒ္ဒုံ၊ တမူပသယိတုံဝိဝါ၊ ကဏ္ဍကေ ဗဒ္ဓိတုံဝါဝိ။ ဘိက္ခုနောကိုခဝဋ္ဌတိ ဟူသောဝိနိစ္ဆယအဌကထာတို့ကိုယူ။ ။

(၄) ဘိက္ခုပဒိဋ္ဌဟာဏာ ရဟာတဏ္ဍံ မခုဿသာနံ ယာနေ ဌပေတွာ မဂ္ဂံ ဂစ္ဆတိ၊ ယာနံ ကဒ္ဒမေ လဂ္ဂတိ။ ဒဟရော စက္ကံဂပေတွာ ဥက္ခိ

ပတိ ဝဋ္ဋတိ။ ဥဂ္ဂဟိတာကံနာမ နပေါဘတိ၊ နာဝါယ ဌပေတွာ နာဝံ အာ
ရိတ္တေနဝါ ပါစေတိ၊ ဟာတ္ထေနဝါ ကဆုဘ္ဘံ ဝဋ္ဋတိ—ဟူသော ပဒစိတ်
အာဒိန္နဆိကွာပုဒ်ဆဋ္ဌကထာ၊ ။

(၅) မွေးသဝါ ပိဋ္ဌသဝါ ပါဒေ တေလမဒုံဝါ ဖါဏိတမဒ္ဒုံ
ဝါ လဂ္ဂေတိ။ ဘိက္ခုသ္သ မတ္တေပိ ပိဋ္ဌေပိ နိဿဒိဘာဝံ ဇာနန္တိ။ ဥဂ္ဂဟိတံ
နာမနပေါတိ-ဟူသော ဂဏ်းဆဋ္ဌကထာဘွဲ့ကိုလည်း ထောက်ယူ၍လ။ ။

နောက်ဆဋ္ဌကထာ-သုံးဝါကျတို့ဌ၌၊ မကပ် သေးသော ဘဏ္ဍာကို
ကိုင်ခဲ့၊ သုံးသပ်ခဲ့-ဟူသော စိတ်=ဒေတနာ=မရှိဝဲ=သည်=း၍ ဘုံ=
ရဟန်းလက်ဖြင့်။ ချို- မြောက်- ကိုင်တွယ်= ဆောင်ယူရာ။ ညွှောင်
စေ့ခြင်း ဆင်းပျဉ်ထက် တက်နေရာတို့ဌန်းကား။ အပ်သည်ကို ပြုဆဖြင့်၊
ဥဂ္ဂဟိတက-မဖြစ်သကဲ့သို့။ ဒုရုပစိတ္ထာလည်း မဖြစ်သည်သဘ-မှတ်ယူ
အပ်သကဲ့သို့။ သစ်ပင်ဌ၌ရှိသော ရဟန်းတို့ သုံးဆောင်ရန်၊ အာသိး အာ
ပွင့်-အရွက်တို့ကို။ လွှင်လို ကိုင်လိုသော စိတ်ဒေတနာ မပါဝဲ။ သစ်
ပင်ကို မှီခြင်း ဆွဲခြင်း ဆူးမွှဲခြင်းသည်။ ဒုရုပစိတ္ထာ မဖြစ်သည်သော
ဟူ။သဒ္ဓိဌာန်ကျ-မှတ်ယူအပ်၏။ ။

သစ်ပင်တက်ချဌ် သစ်ခက် သစ်ခြောက်ကို ယူခြင်းစသော အာ
ကြောင်းရှိမူ။ တရပ်တသူတက်အပ်၏။ ဆင်-မြင်း-စသော ဘေးရန်ရှိမူ
အလိုရှိတိုင်း တက်အပ်၏ဟု-ဟောတော်မူ၏။ ။(၄) အနုဇာနာဝိ
ဘိက္ခဝေ သတိ ကရဏီယေ ပေါရိသိယံ ရုက္ခံ အာဘိရုဟိတုံ အာပ
ဒါသုယာဝဒတ္ထာနီ=ဟူသော စူဠ္ဌဝါ-ခန္ဓကခန္ဓကပါဠိတော်-ဂဠိးအဌ္ဌက
ကာ စသည်တို့ဌ၌၊ သာမညသဘ လာဂေ်ကား၊ ရဟန်းတို့- တက်အပ်
သော သစ်ပင်အာရုက်ို၊ ရဟန်းတို့ ဥစ္စာဟူတ် မဟူတ်။ အာသိ ရှိ မရှိ
အလုံးရုံသစ်ပင်ကို-ယူအပ်၏၊ ။

ထိုကြောင့်၊ ဤရက္ခာတိရုဟန သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ အသီးရှိသော
သစ်ပင်ကို-မှီခြင်း-ဆွဲခြင်း-ဆူးမွှဲခြင်းဌာ-အာဇ်၏-ဟူသောအနက်သည်
ပြီး၏၊ ။

ယင်းသို့ ဖြစ်သော်။ ဘူတဂါမဝဂ်-အဌကထာဌ်။ ။(၇) တာလ
ရုက္ခာဒိသု ပန စောရာနံ အနာရုဟာထ္ထာယ ဒါရုမက္ကဋကံ အာကော
ဇေန္တိ။ ကထ္ထကော ဗန္ဓိတုံ၊ တိက္ခုသဆေဒံ=ဒုတော-ဟူ၍။ အသီးရှိ-မရှိ
ထန်းပင်-စသည်ဌ်၊ ရဟန်းတို့ ဆူးမွှဲခြင်းဌာ် မအာဇ်ကြောင်းကို။ အ

ဘယ်ကြောင့် ပိန့်အပ်သနည်း-ဟူမူ။ ။ဘုတဂါမကို-ဖျက်ဆီးထတ်သော-သစ်မျောက်လက်-ဆုးခက်ဖြစ်၍။ မအပ်ကြောင်းကို ပိန့်သည်။ ဘုတဂါမကို-မဖျက်ဆီးပဲ-သစ်ပင်ကို-ကပ်ငြိရုံမျှ။ ဆုးမျောက်လက်-သစ်ခက် ဖွဲခြင်းကား=အာပတ္တိ၏။ ၊ဘုတဂါမသိက္ခာပုဒ်လည်း-မပျက်။ ဒုရုပစိဏ္ဏလည်းမဖြစ်ဟု-မှတ်ရာ၏။ ၊

ထိုကြောင့်၊ ဇင်းအဋ္ဌကထာ-နောက်ဝါကျ၌၊ ။(၈) သစေ ဒါရု မက္ကဋုကော ရုက္ခေ အလ္လိ နှ-မတ္တောဝ ဟောတိ။ ရုက္ခံ နှ-ပိဋ္ဌေတိ ဝဋ္ဋတိ-ဟုပိန့်အပ်ပြီ၊ ။

ဖလံရုက္ခေ-ဟူသောမူလသိက္ခာန္တိက်။ ဖလံရုက္ခေတိ ယံကိဉ္စိ ရုက္ခေ ဖလံ။ ဇင်းဋီကာ။ ။(၉) ရုက္ခေဖလန္တိ နိဒ္ဒသနမတ္တံ၊ မနုဿေဟိ ရာသိကတဖလာနမ္ပိ အနာမသိ ဝဋ္ဋတ္တာ။ ရုက္ခသန္ဒေနုစေတ္တ ဂကသေသနယေန သာမညုနိဒ္ဒေသေနဝါ သာခါဝလ္လိ ယောဝိ ဂဟိတာ။ ၊ ဇင်းယောဇနာတို့အတိုင်း၊ အနက်ပေးခြင်း သင့်သည်။ ၊အထိုးရှိသောသစ်ပင်တို့ကို-အနက်ပေးသည်မှာ-သဒ္ဒါလည်းမသင့်။ အဓိပ္ပါယ်လည်းမသင့်။ ၊

ဒုရုပစိဏ္ဏော။ အာသိးရှိလျက်-နွယ်သစ်ခက်ကို ကိုင်ခြင်း-ဆားမိသရှိသောခွက်ကဲ့သို့ကိုင်ခြင်း-စသော ပျက်သော အဆေ အကျက်ကြောင့်ဇင်းဟူသော ခုဒ္ဒသိက္ခာနိသျ၌။ ကိုင်ရုံမျှဟု-မယူအပ်၊ ကိုင်၍ လှုပ်ခြင်း-ညွတ်စေခြင်းတို့ယူ၊ လှုပ်အံ့ရာ၊ ကျိုးသည်ဟူ၍ သဘ်လည်းယူ။ ။

ယင်းသို့ယူ၌။ ၊(၁၀) တတ္ထဓောတကဖလာနိ သာခါယဝါ ဝလ္လိ ယာဝါဂပေါဇ္ဇော စာသေတိ ဒုရုပစိဏ္ဏော နာမ ဟောတိ။ ။ပါစိတ် အဓိန္နသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ။ ၊

(၁၀) ဖသဿခါဝိ အတ္တနော ခါဒိတုကာမတာမန္တရဿိမိ တဇ္ဇော၊ သာဇနောရံ ဥက္ခိပိတ္ဝော ဖလံ ဂါဟာပေတဗ္ဗံ— ဟူသောဘုတဂါမသိက္ခာပုဒ်အဓိပ္ပာယ်ကထာ။ ။

(၁၂) ယံ ကဒလိ နာဠိကေရာဒိနံ တတ္ထဇာတကဖလာနိ အာမသန္တာသ ဒုက္ကဋံ ဝုတ္တံ၊ ဣဒံဒုရုပစိဏ္ဏဒုက္ကဋံနဝမံ။ ၊ဒုတိယပါရာဇိကအဋ္ဌကထာ။ ၊

(၁၃) တတ္ထ ဇာတကာနိ မဂ္ဂမာသဒ္ဒါနိ အုပရုဇ္ဈာနိဝိ တာထပနသာဒ္ဒါနိဝါ ဖလာနိ ကိဉ္စေန္တေန နအာမသိတဗ္ဗာနိ၊မနုဿေသုဟိ ရာသိ

ကထေသုပိ ၎သေဝနယောဒ။ ။ကာယသံ ဘာဂ္ဂဆိက္ခာပုဒ်-ဆေဒ္ဒက
ထာတ္ထိ၌။သစ်သီးကို-ကိုင်ရုံမျှနှင့်-ဒုရုပစ္ဆာ။ ဆာသီးရှိသော-- နွယ်သစ်
ခက်ကိုကား-လှုပ်စေ-ညွတ်စေမှ-ဒုရုပစ္ဆာဟု-လာသည်နှင့်ညီမည်။ ။

——:o:——

ဤအဆုံးအဖြတ်၌-ပါသော-ပါဠိစကို။ဂဏန်းမှတ်
အစဉ်အတိုင်းအနက်ဖြန်မာ-ပြန်ဆိုအံ့။ ။ ။

(၁) ယောပန၊အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ တတ္ထဇာဘကဖလာနိ
ထိုအပင်၌ဖြစ်သောဆစ်သီးတို့ကို။သာခါယဝါ။ သစ်ခက်၌ဂုဏ်း၊ ဝလ္လိ
ယာဝါ၊ နွယ်၌ဂုဏ်း၊ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍။ စာလေတိ။ လှုပ်အံ့။ တာသေ။ ထို
လှုပ်သောရဟန်းအား။ တတော၊ ထိုလှုပ်အပ်သောသစ်ပင်မှ၊ လဋ္ဌိ၊ရ
ဆင်သော။ဖလံ။ အသီးသည်နဝဋ္ဌတိ။ မအာပ်။ ဒုရုပစ္ဆိဇ်္ဈဒုက္ကဋဿ။ ဒုရုပ
စ္ဆိဇ်္ဈဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့ရသည်း။ အာပဇ္ဇတိ။ ရောက်၏။ အညဿ၊ လှုပ်
သော ရဟန်းမှ တပါး၊သော၊ ရဟန်းအား။ တံ ထိုလှုပ်၍--ရဆင်သော
သစ်သီးသည်၊ ဝဋ္ဌတိ။ ၏၊ပန်၊ မအာပ်သည်မှတပါး- အပ်သည်ကိုဆိုအံ့။
ဖလရုက္ခံ၊ အသီးရှိသောသစ်ပင်ကို။ အပသာယတိတုံဝါ၊ ဒ်ခြင်းငှာငင်း။
သာလမ်ိတုံဝါ။ဆွဲခြင်းငှာငင်း။ ဝဋ္ဌတိ၊ဆင်၏၊ ၊ကဒ်၊အဒ်နှင့်ဆိုက္ခာပုဒ်
အနက်။ ။

(၂) ဖလရုက္ခံပန၊ အသီးရှိသောသစ်ပင်ကိုကား။ အပသာယတိတုံ
ဝါ၊ဒ်ခြင်းငှာငင်း၊ကယ်လှောကေ၊ဆူးတို့ကို။ ဇန္ဓိတုံဝါ။ ဖွဲ့ခြင်းငှာငင်း။ ဝဋ္ဌ
တိ၊၏၊ဒုရုပစ္ဆိဇ်္ဈံ၊ ဒုရုပစ္ဆိဇ်္ဈဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်။ နဟောတိ။မဖြစ်၊ ဇာ
တိ၊သို့။မဟာပစ္စရိယံ၊မဟာပဉ္စရိ ဘ်—အဋ္ဌကထာ၌ ဂုဏ်ံ။ ဆိုအပ်၏၊ ။
ဂုဏ်းဆိုက္ခာပုဒ်။ပါစိတ်အဋ္ဌ ၊ထာဒ၊နက်၊ ၊

(၃) ဖဆရုက္ခံ။ အသီ.ရှိသောသစ်ပင်ကို။ ပရာမဋ္ဌုံဝါ။ သုံး၊ပ်
ခြင်းငှာငင်း၊တံ၊ထိုအသီးရှိသောသစ်ပင်ကို၊ ဥ၊သယတိတုံဝါ၊ ဒ်ခြင်
ငှာငင်း၊က၊ကယ်လှောကေ။ဆူးတို့ကို။ဇန္ဓိတုံဝါပိ။ ဖွဲ့ခြင်းငှာငင်း။ ဘိက္ခုနောဒ္
ဟန်းအား။ဝဋ္ဌတိကိဒ္။အပ်သကတ်။ ။ဝိနယဝိနိစ္ဆယအဋ္ဌကထာအနက်

(၄) ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းသည်၊ ပဒီဂ္ဂဟာဏာဒေဘံ။ အကင်ခံခြင်းငှာ
ထိုက်သော၊ဘဏ္ဍံ၊ဘဏ္ဍာကို၊မနုဿာနံ၊လူတို့၏၊ယာနေ၊ ယာဉ်၌။ ဌ
ပေတွာ၊ထား၍ မဂ္ဂံ၊ခရီး၌ဂစ္ဆတိ သွား၊အံ့၊ယာနံ၊ယာဉ်သည့်။ ကဒ္ဒမေ။
ညွန်၌၊ လဂ္ဂတိ၊ ကပ်ငြိအံ့၊ ဒဒေဟာရာ။ ပဋ္ဌင်းငေ်သည်။ စက္ကံ၊ လှည်း

ဘိုးကို။ ဂဟောတ္တာ။ကိုင်၍။ဥကို ာတိ၊ ချိ ဖြာက်အံ့၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဥဂ္ဂ ဟိတာဂံနာမ၊ အ ကပ်ဟုက်ခြည်သည်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်၊ နာဝါယ။ လွှင်ခြိုးပြုပေတ္တာ။ထားရှိ။နံ့ ဝံ၊ ငလှကို။ အရိတ္တာန။ ထိုးဝါးဖြင့်။ ဟါစေတိ ဝါ။နှင်ဟူလည်းနှင်အံ့ ဟာငြာန။ လက်ဖြင့်။ ကဗ္ဗာဘိဝါ။ ဆွဲငင်ဟူလည်းဆွဲ ငင်အံ့ ငန္ဒတိ၊အငင်၏။ ။ပါ၊စိတ်အာဒိန္နသိက္ခာပုဒ်ဒုဋ္ဌကထာအာနက်။ ။

(၅) မဠုဏသဝါ။ညှောင်းစောင်း၏ငင်း ပိဋ္ဌသဝါ၊အင်းပျဉ်၏ငင်း။ ပါဒေ။ခြေ၌။ဒေတာသဟံဝါ။ ဆီအိုးကိုငင်း။ ဗာဏိဘစဟုဝ် ဝါ။ တင်လဲအို ကိုငင်း။လေးဂွိအို ဆွဲကြဲကုန်၏။ ဘိက္ခုဿ။ ရဟန်းအား။ မဠ္ဆေပါ၊ ဒွိ ဝံ၊ပိုးဌပါ၊ ဒွိငင်း။ နိသီဒတု ံ။ နေထိုင်ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၏၊ ဥပ္ပဟိတ ကံနာမ။ အကပ်ဟုဟ်သည်မည်သည်။ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ။ငင်းအဋ္ဌက ထာအနက်၊ ။

(၆) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ကရဏီယေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်။ ပေါရိဏိယံ၊ တရပ်တသူ။ ရာဇူ ံ၊ သစ်ပင်ကို။ အာဟ်ရုဟိတုံ၊ တက်ခြင်းငှာ၊အနုစာနာမိ ငါဘုရား၌ပြုတော်မူ၏။ ဆာဝဒါသု။ ဘေး ရန်တို့ဖျောက်ခြင်း။ယာဝဒတ္ထံ အလိုရှိဟ်ငင်း၊အာဟ်ရုဟိတုံ ။ငှာ၊ အနုစာနာမိ ၏။ ။စူဠဝဂ်ခုဒ္ဒကခန္ဓကပါဠိတော်အနက်၊ ။

(၇) တာသရက္ခသဒိသုပနံ။ ထန်းပင်အဆင်ရှိသည်တို့ဦးကား၊ စောရာ နံ၊ခိုးသူတို့ဖြစ်၏။ အနာရုဟနဋ္ဌာယ။ မတက်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဒါရုမက္ကဋ္ဌ ကံ။သစ်မျောက်လက်ကို၊ အောကောဋ္ဌာသ်ကို၊ နှက်ကြဲကုန်၏၊ ကဿကေ။ ဆူးတို့ကို။ ဗန္ဓန်တို့၊ ဖဲ့ကြဲကုန်၏၊ ဘိက္ခုဿ။ရဟန်းအား၊ ဇဝံ။ဤသို့။ ကာ တုံ၊ပြုခြင်ငှာ၊ နဇ္ဇတိ၊ မဒေဝ်၊ ။ဘုတဂါမဆိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ အနက်၊ ။

(၈) ဒါရုက္ကမ္မကာသ်မျောက်လက်သည်၊ ရုက္ခေ သစ်ပင်၌၊ အလွဲနဝေတ္တေ၊ ။ ဂဠဝ်ဥဒ္ဓ မျှသည်သာလျှင်။ သဒေဟာတိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ရုက္ခံသစ်ပင်ကို၊နဝိဠေတိ၊မနှိပ်စက်သည်ဖြစ်အံ့။ဝဋ္ဋတိ၏၊ ။ ဂင်းသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

(၉) ရုက္ခေဖလဿ။ရုက္ခဖလံဟုသော၌ပုဒ်သည်။ နိဒဿနမတ္တံ နိဒဿနုည်းမျှသာကည်း။ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်။ ရာသိကတဖလာ နံပိ၊ အစုပြုအပ်သော-အသီးတို့သည်လည်း။ အနာမဋိတဖုတ္တာ၊ မသုံး သပ်ဆပ်သည်၏- အဖြစ်ကြောင့်တည်း။စ။ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ဤ၌ အ

ရာဒ္ဓ၊ရုက္ခသဒ္ဒေန၊ ရုက္ခသဒ္ဒါဖြင့်။ ကေသေသနယေနဝါ။ ကေ ဆိသည်နည်းဖြင့်ရင်း၊ သာမညေ နိဒ္ဒေသနဝါ၊ သာမညေ နိဒ္ဒေသ နည်းဖြင့်ရင်း။ သာခါဝလ္လိုယောပိ၊သစ်ခက်=နွယ်တို့ကိုဆိုရည်း၊ဂဟိဘာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ။မူလဆိုက္ခာဒယောစနာအာနက်၊ ။

(၁၀) တဏ္ဍုလာတကဖလာနံ၊ ထိုအပင် နှီးကြိုးဖြစ်သော သစ်သီးတို့ကို၊သာခါယဝါ။ သစ်ခက်ခွဲရင်း။ ဝလ္လိယာဝါ။ နွယ်ခွဲရင်း။ဂဟေတွာ။ ကိုင်၍၊စာလေတိ။ လှုပ်အံ့၊ ဒုရုပစိတ္ထာနာမ။ ဒုရုပစိတ္ထာမည်သည်၊ ဟောတိ၊၏။ ။ပါစိတ်အာဒိန္နသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာအာနက်။ ၊

(၁၁) ဖထ သာခါဝိ၊ အသီးရှိသော သစ်ခက်ငှဲလည်း၊ အတ္တနော ပိဓိသည်၊ခါဒိတုကာမေန၊ စားလိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နှ- ဩဒါတမဇ္ဈာ၊ မညွတ်စေအပ်၊ သာမဏေရံ၊ သာမဏေရကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချိုမြောက်၍၊ ဖလံ၊ သစ်သီးကို၊ ဂါဟာပေတဗ္ဗံ။ ယူစေအပ်၏၊ ။ဘူတဂါမဆိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာအာနက်၊ ၊

(၁၂) ကဒလိနာဠိကရာဒိနံ၊ ဌက်ပျော အုန်း=အစရှိသည်တို့၏။ တဏ္ဍုလာကကဖလာနိ၊ ထိုအပင်၌ဖြစ်သောအသီးတို့ဆို၊ အာမသန္တံသေ၊ သုံးသပ်သော ရဟန်းအား။ ယံဒုက္ကဋံ။ အကြောင်းဒုက္ကဋ်အာပတ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဤဒုက္ကဋ်သည်။ ဒုရုပစိတ္ထာဒုက္ကဋနာမ၊ ဒုရုပစိတ္ထာဒုက္ကဋ်မည်၏၊ ။ဒုတိယပါရာဇိကအဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

(၁၃) တဏ္ဍုလာတကာနိ၊ ထိုအပင်၌ ဖြစ်ကုန်သော၊မဂ္ဂဓာသာဒိန်၊ ပဲနှစ်ကော ပဲကြီး=အစရှိကုန်သော။ အာရဏ္ဍာနိပိ ပဲဘိုးဟင်းရင်း။ ဟာလပနသာဒိနိ၊ ထန်း-ပိန်းနဲ့ အစရှိကုန်သော။ ဖသာနိဝါ၊ အသီးတို့ကိုရင်း၊ ကိဉ္စန္တေန။ကစားမြူးထူးသဖြင့်၊ နအာမသိတဗ္ဗာနိ၊မသုံးအပ်ကုန်။ မနုဿဟိ၊ လူတို့သည်၊ ရာသိကတော်သုဝိ၊ အစုပြုအပ်သော-ပဲ- သစ်သီးတို့ကို၌လည်း။ ဧသေဝနယော၊ ဤနည်းထျင်နည်း၏၊ ။ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်အကထာအနက်။ ။

ရိုင်းရိုင်း ဆရာတော်။ ထုတ်ဘော်ဆုံးဖြတ်အပ်သော၊ အသီးရှိသော သစ်ပင်ကို-မှိုခြင်း- ဆွဲခြင်း- ဆူးဖွဲ့ခြင်း။ အပ်-မအပ်-ပါဠိ (၂) ရပ်ကွဲသည်ကို -ဆုံးဖြတ်ချက်ဖြစ်သော၊ ဒုရုပစိတ္ထာဒိ ဝိနိဆ္ဆယကား-ပြီး၏၊ ၊

———o———

အာရာမပဝေသနဝိနိစ္ဆယ။

——:o:——

ဂမိယော ဂမိယဝတ္တံအ ပုဂ္ဂလာ ဂစ္ဆန္တော နိက္ခမန္တော အာပဇ္ဇတိနာမ။ နော-ပဋိသန္ဓေါ။ အာဂန္တုကော အာဂန္တုကဝတ္တ အပုဂ္ဂလာ သ-ဆတ္တုပါဟနော ပဋိသန္ဓေါ ပဋိသန္ဓော အာပဇ္ဇတိနာမ။။ နော-နိက္ခမန္တော။ ။ပရိဝါအဋ္ဌကထာ-ဒုကဝဂ္ဂင်။ ။

ဂမိယော။ ခရိုးသွားလိုသောရဟန်းသည်၊ ဂမိယဝတ္တံ၊ ဂမိယ-ဝတ်ကို၊ အပုဂ္ဂလာတို့သာ၊ မဖြည့်မှု၍။ ဂစ္ဆန္တော။ သွားသည်ရှိသော်၊ နိက္ခမန္တော။ ထိုထိုကျောင်းတံခါးမှ-ထွက်ဆဲဖြစ်၍။ အာပဇ္ဇတိနာမ။ အာပတ်သို့ရောက်သည်မည်၏။ ပဋိသန္ဓော။ သူတပါးတို့ကျောင်းဝိုက်သို့ဝင်ဆဲဖြစ်၍။ နော အာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ်သို့မရောက်။ အာဂန္တုကော၊ အာဂန္တုက-ဂုဟန်းသည်၊ အာဂန္တုကဝတ္တံ၊ အာဂန္တုကဝတ်ကို။ အပုဂ္ဂလာ၊ မဖြည့်မှု၍၊ သဆတ္တုပါဟနော၊ ထိုး ဘိနပ် ဆောင်းစီးထူက်။ ပဋိသန္ဓော၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ပဋိသန္ဓော။ သူတပါးကျောင်းတိုက်သို့ ဝင်ဆဲဖြစ်၍။ အာပဇ္ဇတိနာမ။ အာပတ်သို့ရောက်သည်မည်၏။ နိက္ခမန္တော၊ ထိုထိုကျောင်းတိုက်မှ ထွက်ဆဲဖြစ်၍။ နော အာပဇ္ဇတိ။ အာပတ်သို့မရောက်။ ။

ဤဌာနာဂန္တုကရဟန်းဒုဿီ။ ဝင်ဆဲမှာ အာပတ်တရားသာဖြစ်၏ဟု မမှတ်လင့်ဦး။ တတ္ထဝိစရဏ္တော၊ ထိန့်လတံ့သည်ကိုထောက်။ ။

ဤအဋ္ဌကထာ၊ စူဠဝါဝတ္တံခန္ဓကပါဠိတော်တို့နှိုက်၊ အဝင်နှိုက်သာ ပယ်တော် မူ၍၊ အထွက်နှိုက် မည်ကဲ့သို့မျှ- ပေါတော် မမူသည်ကို ထောက်သဖြင့်။ သူတပါးတိုက်တာမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သော ရဟန်းအား။ တိုက်ထွင်းကပင်။ ထိုး ဘိနပ် စီးဆောင်းအပ်ကြောင်းကို။ ပြောဆိုကျင့်သုံးကြရာ၌၊ စောဒနာရုန်ရှိသည်ကား၊ ။

အထွာပတ္တိအန္တော သိမာယအာပဇ္ဇတိ။ နော-ဗဟိသိမာယ၊ အထွာပတ္တိဗဟိသိမာယအာပဇ္ဇတိ၊ နော-အန္တောသိမာယ။ အထွားပတ္တိအန္တော သိမာယစေဝအာပဇ္ဇတိဗဟိသိမာယစ။ ။ပရိဝါပါဠိတော်-တိက၊ ။

——:o:——

အာဂန္တုကော၊ အာဂန္တုက- ဂုဟန်းသည်၊ ယံအာပတ္တိံ၊ အကြင်အာပတ်သို့။ (နှစ်ပုဒ်ထည့်)၊ အန္တောသိမာယ။ သူတပါးသိမ်တွင်းနှိုက်။ အာပဇ္ဇတိ။ အာပတ်သို့ရောက်၏။ ဗဟိသိမာယ။ သူတပါးသိမ်ပနှိုက်၊

ဝါ။ဗိဗိဆိမ်ပန်ိုက်။နောအာပဇ္ဇတိ၊မရောက်။ သာအာပတ္တိ။ ထိုအာပတ်သည်။အာဇ္ဇ်ိ၊ရှိ၏။ဂဗိကော။သည်။ ယံအာပတ္တိံ၊အကြင်အာပတ်ကို၊ဗဟိသိမာယ၊မိမိသိမ်ပဋ္ဌိ။အာဇ္ဇတိ၊၏။ ဒေန္တောသိမာယ၊ ငိုပိဆိမ်တွင်း ိုက်။ဝါသူတပါးဆိမ်တွင်းဌိ၊နောအာပဇ္ဇတ်။မရောက်၊ သာအာပတ္တိ၊ သည်၊အာဇ္ဇ်ိ၊ရှိ၏၊အကြောသိမာယ၊စေဝ၊သိမ်တွင်းဌိရှင်။ ဗဟိသိမာယ၊စ။ သိမ်ပဋ္ဌိရှင်း၊ ယံအာပတ္တိံ၊ အကြင်အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ။ရောက်၏။ သာအာပတ္တိ။သည်၊အာဇ္ဇ်ိ။ရှိ၏။ ။

အကြောသိမာယနိ့ အာဂန္တုကော အာဂန္တုကဝတ္ထုံ

ရဉ်ဘက်။ဂဒိယ။ဝတ်နှိုက်။ ဗဟိသိမာယ။ အရ။ နိဟ္ဠုမန္ဟုဏရတို့ကို၊ ဥပစာရ-သိမ်ပ-ယူက။အာဂန္တုက-ဝတ်၌လည်း - ဗဟိသိမာယ-အရ၊ နိက္ခဲမန္ဟုဏရ တို့ကို။ ဥပစာရသိမ်ပပင်။ ယူသင့်သည်ဟု။ စောဒနာထုတ်ရာ၏။ ၊ဤနည်းကား။ ယုတ္တိစန်းသော အားဖြစ်။ ပြဆိုဆင်သောနည်းတည်း။ ၊

——:o:——

ယခုအခါသန္ဓိဌာန်ဘသုံးအဖြတ်ကိုပြဆိုပေအံ့၊

တေန၊ခါပနသမယေန အာဂန္တုကာတိက္ခ။ သဥပါဟနာပိ အာရာမံပဝိသန္တိ၊ ဆဇ္ဇုပဂ္ဂဟိတာပိ အာရာမံ ပဝိသန္တိ။ ဩဂုဏ္ဍိတာပိ အာရာမံ ပဝိသန္တိ၊ သိသေပိ စိဉ်ရံကတ္ထာအာရာမံ ပဝိသန္တိ၊ ပါနိယေနပိ ပါဒေဒေဝန္တိ။ ဝုဗုတရေပိ အာဝါသိကော ဘိက္ခ။ နအာဝါဒေန္တိ။နသေနာသနံပညဉ်တိ။ ။စူဠဝါ-အာဂန္တုကဝတ်ပါဠိတော်။ ၊

ဘိက္ခုနော ဇာဒါနိအာရာမံ ပဝိသိဿာမိတိ ဥပါဟနာ သြမုဠ်တွေနိစံ ကတွေ ပပ္ပေါဠေတွေ ဂဟေတွေ ဆဇ္ဇ အပနာမေတွေ သိသံဝိဝရိတွေ စိဝရံခန္ဓေ ကတွေ သာဇကံ အတရမာနေန အာရာမော ပဝိသိတဗ္ဗော။ ။ဂုင်း။ ၊

သ ဆဇ္ဇုပါဟနော သသီသံ ပါရုတော ဝိဟာရံ ပဝိ သန္တော တတ္ထ ဝိစရန္တော၀ အာဂန္တုကော၀ အာပဇ္ဇတိ၊ နောအာဝါသိကော ။စာဒုကဘွင့် ပရိဝါအဋ္ဌကထာ။

။ဤ၌၊ ဘတ္ထ စိစရန္တော၀၊ ဆိုသောကြောင့်၊ ဧဠံဝါကျ၊ အာဂန္တုကော။ပ၊ ပဝိသန္တော၀အာပဇ္ဇတိနာမ။ နောနိက္ခမန္တော၌။ဝိစရတဲ့ ရဟန်းကို။ပဝိသန္တော၀အာပဇ္ဇတိ ၌သင်း၍ယူအပ်၏၊ ။ထိုကြောင့်။ နောနိက္ခမန္တော ဟူ၊ဗျတိရိတ်ထုတ်အပ်ပြီ။ ။

သဆဇ္ဇုပါဟနော။ ထိ်းဘိနပ်—ဆောင်းစီးလျက်၊ သသီသံပါရုတော၊ ဦးခေါင်းခြုံလျက်၊ ဝိဟာရံ။သူတပါး ကျောင်းတိုက်သို့။ ပဝိသန္တော၀စ၊ ဝင်သော်ငင်း။ တတ္ထ၊ ထိုသူတပါးကျောင်းတိုက်၌။ ဝိစရန္တော၀စ၊လှည့်လည်သည်သော်ငင်း။ အာဂန္တုကော၀၊အာဂန္တုက ရဟန်းသည်သာလျှင်၊ အာပဇ္ဇတိ။အာပတ်သို့ရောက်၏၊ အာဝါသိကော၊ အာဝါသိက ရဟန်းသည်၊ နောအာပဇ္ဇတိ၊ အာပတ်သို့မရောက်။ ။ပရိဝါအဋ္ဌကထာအနက်။ ၊

ဤသို့-ပါဠိ- အဋ္ဌကထာ လာသောကြောင့်။ အာဂန္တုက-ပေါ်နိုး သည်အာဂန္တုကဝတ်ကို-မဖြည့်ပဲ၊ထိုး-ဟိနှင့်- ဆေးငင်းစိုးလျက်။ သူတပါး တိုက်တာဆိုင်ရာ၊ ဝင်ဆဲခဏ၊ လိုရာကျောင်း ပရိုက်ကွဲရာပွေ့ ယူသည့်သည်သော ခဏတို့နှိုက်သော-ဒုတ္ထဋ်အာပတ်သင့်၏။ လိုရာကျောင်းပရိုက်သို့ ငင်ရောက်ရ တွေ့ဆုံပြီးနောက်- ထွက်သွားသော ဆောင်ခဲကား- အာပတ်မသင့်။ ကျောင်းပရိုက်နှစ်ခု--သုံးခု၊ ဖွဲ့ည့်လည့် လိုသော။ အာဂန္တုကဖြစ်မူ။ ရှေးဦးကျောင်းပရိုက်ကိုသာ၊ ငဲ့ကာ ပြု၍၊အာပတ္တိ၊အနာပတ္တိကို၊ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်ရာ၏။ ။

ထိုစကားမှန်၏။ အာဂန္တုသည်။ တပါး ဘိုက်တပဲသို့ ဝင်ဆဲအာဂန္တုဝင်ပြီးအာဂန္တုဟူ၍၊ နှစ်ပါးရှိရာတွင်။ ဝင်ဆဲအာဂန္တု အာပတ်သင့်ကြောင်းကိုသာ၊ ပဝိသန္တောတတ္ထဝိစရန္တောစ၊ အာဂန္တုကောဘ အာဝါသိကော ဟုပါဠိအဋ္ဌကထာနှိုက်ပြတော်မူ၏၊ ဆင်ပြီးအာဂန္တုကို၊ ပြတော်မမူ။ နောဇဟိသိမာယာ၊ဟူသော။ ပရိဝါပါဠိဖြင့်။ ဥပစာရသိမ်ပနှိုက်သော။အာဂန္တုကဇဟန်း၏။ အာပတ်မသင့်ခြင်းကို၊ ပြသတော်မူရာမှာလည်း။သူတပါးတိုက်တွင်းနှိုက်၊ အာဂန္တုဇဟန်း၏၊ အာပတ်သင့်ရာ။မသင့်ရာ၊ နှစ်ဌာနရှိ၍။ လုံးလုံးအနာပတ္တိဖြစ်ရာကိုပြလို၍၊ တနည်းကား၊ ဂဓိကဇဟန်းကဲ့သို့။ ဗဟိသိမ်ဟူဆိုအပ်သော။ ပိဝိတိုက် မှထွက်စဉ် အာပတ်မသင့်သည်ကိုပြလို၍ဟောတော်မူသည်ဟုယူ။ ။

ဤအာဂန္တုက၊ ဝတ်အနာဒုံ။အာဂန္တုက ဇဟန်းဟူသည်ကို။ ။ ဇကေသ္မိ ဂါမေ အညတိဟာရညော အာဂတောဝိ အာဂန္တု ဟောဝ။ တတ္ထ ကေစိ ဇဝံဝဒန္တိ အာပါသိကော ကိဉ္စိ ကမ္မံ အာဂတော တေနာပိအာဂန္တုကာသတ္တံ ဘဇ္ဈတီတိ ဝုတ္တတ္တာ ဒုရုဂမနံ ဝုတ္တပေါဒတိ၊ နဂါမေ။ တသ္မာနယုတ္တန္တိ။ တေဝတ္တုမ္ပာ အာဂန္တုက ဘတ္တံ နာဒ ဂဟဏေ ဟိ ဒုဝိတံ။ ယသ္မိံ နိဗန္ဓံ။ တဇော အညတိဟာရဂတောတိ အာပန္နံ။ တထာ ဝိဟာရာဇိကာဇေတ္တာ အညတိဟာရဂတော အာဂတောဝိ အာဂန္တုကော ဝါတိ အာစရိယာနံ သန္နိဋ္ဌာနံ၊ ဟုသော ဝတ္တာခန္ဓက။ ဝဇ္ဇီရု ဗုဇ္ဇိဂိုက။ မိန္နသည်နှင့်အညီ။ အနိုးအငေးမမှတ်မသား။ တပါး ကျောင်းတိုက်မှ။ ထိုကျောင်းတိုက်သို့၊ လာသောဇဟန်းကို၊ အာဂန္တု၊ ကဟုသိစေဆပ်၏။ ။

ဇကတ္ထိံ ဂါမေ၊တခုံသေးရှိနှိုက်၊ အညတိဟာရတော။ တပါးသော

ကျောင်းတိုက်မှ၊ အာဂတောပိလာသောဇဟန်းသည်လည်း။ အာဂန္တုံ၊ ကောဝေ။ အာဂန္တုံ၊က။ မည်သည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထဝစနေ။ ထိုစကားဝေါ်နိုက်၊ ကေစိ၊ ဇနျိုးသာ-ဆရာတို့သည်။ဇော်၊ ဤဆို၊ ဝဒန္တိ။ဆိုကုန်၏။ အာဂါဆိကော၊ အာဂါသိက၊ ပေါန်းသည်၊ကိုဆို။ တစုံတရာသော၊ အဝေါ်သို့။ ဂတ်ဘဲ့၏။ သွား၍။ အာဂတော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ထေနာပိ။ထိုအာဂါဆိက၊ ရဟန်းသည်လည်း၊ အာဂန္တုံ၊ကဘတ္တံ။ အာဂန္တုံ၊က၊ဘတ်ကို၊ဘုဥ်္ဇတု့ စားအပ်၏၊ ဇုတိ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တတ္တာ။ သေနာသန်။ ခန္ဓက။ အဋ္ဌကထာဠ်ဆိုဆပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုရာဂမနံ၊ အဝေးကျောင်းတိုက်မှ။ လာခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သည်။ ပဟာတိ၊ဖြစ်၏၊ဂါမေ၊တရွာတည်းနိုက်၊ အာဂန်နံ။ လာခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ သည်။ နုဟာတိ။ မဖြစ်၊တာ့ဟု၊ ထိုကြောင့်။ နယုတ္တံ၊ဝဇိရဗုဒ္ဓိဆရာဆိုတိုင်းမလင့်။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ။ဆိုကုန်၏၊တော။ ထိုဂေစိဆရာတို့ကို၊ ဝတ္တုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။အာဂန္တုံ၊ကဆတ္တံ နာမ။အာဂန္တုံ၊က။ ဘတ်မည်သည်ကို၊ ဂဟဒ္ဒံဟိ၊ လူတို့သည်ငံ့ပိတံ။ တည်ထား၏၏၊ယသို့။ အကြင်ရွာ၌၊နိဗန္ဓံ။ တည်ထား၏၏။ တတော။ ထိုအာဂန္တုံ၊က။ ဘတ်တည်ထားသောရွာမှ။ အညဂါမတော၊ တပါးသောရွာမှ၊ အာဂတော၊ လာသော ရဟန်းသည်၊အာဂန္တုံ၊ကော။ အာဂန္တုံ၊က၊ ရဟန်းမည်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့၊ အာပန္နံ၊ရောဂ်၏၊ တထာ တိုအံတူ။ ဝိဟာရဒိကာရတ္ထာ၊ ကျောင်း၏။ အရာဇ်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အညဝိဟာရတော၊ တပါးသောကျောင်းတိုက်မှ။အာဂတော၀ိ။ လာသောရဟန်းသည်လည်း၊ အာဂန္တုံ၊ကော၀။ အာဂန္တုံ၊ကမည်သည်သည်သာလျှင်တည်း။ဇုတိ၊ဤသို့။ ဝတ္တုဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဇုတိ ၊ယထံ၊ ဤသည်ကား။ အာဂဒိယာနံ။ ဆရာတို့၏၊ သန္ဓိဋ္ဌာနံ၊ မြဲမြံသောအဆုံးအဖြတ်တည်။ ၊ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာအနက်။ ။

ဤဋီကာ ရှင် စကားသည် ပဒီဝတ်။ မဒနတ်၊ ကြားသင့်သည်ကို။ ပေါတော့်မူရာ။ အာဂန္တုံ၊ကေနအာရောစေတဗ္ဗံ၊ အာဂန္တုံ၊ကသအာရောစေတဗ္ဗံ၊ ဟူသော်ပါရိဝါသိက၊ ခန္ဓက်ပါဠိတ်၌။ အာဂန္တုံ၊ဆရက်ို။ အဝေးဒေသ၊ မဇ္ဈိမ၊မချယ်။ တို့က်တပါး၌။ လာသမျှကို။ ယူရသည့်နှင့်လည်းညီ၏။ ၊

ထိုအာ ဂန္တုံ၊က။ ရဟန်းသည်။ သူတပါး၊ တို့က်ထာ အတွင်း။ ကျောင်းပရိဝုဏ်း၊ ရဟန်းတို့ထံ၊ မဝင်လို၊ သမ်းရှိ၍၊ ဝင်ရောက်ဖြတ်

သွားဟေသ၏၊ အာပတ်လွတ်မည်-မလွတ်မည်ကို။ ဆရာတို့-အကြံ-အ
ယူ-မည်။ နှစ်သက်ရာ-ကျင့်သုံးကြရာတွင်။ အသင့်ယူထိုက်=ဂါသည်ကို
ဆိုအံ့၊ ။

၍အာဇန္တုကဝတ်ပါဠိးတော်ဖွင့်ပင်။ ။အာရာမံ ပဝိသန္တောလလ္လ
ဂေဂ္ဂဘဇ္ဇံ။ တတ္ထ အာဝါသိကာ ဘိက္ခူ။သန္နိပဘန်တိုး၊ ယတ္ထအာဝါ
သိကာဘိက္ခူ။ သန္နိပတန်ဥပဋ္ဌာန သာလာယ ါ မဏ္ဍူးပဝါ ရုက္ခ
မူလေဝါ။တတ္ထဂတ်ိုးကေမန်ံ ပဒ်ာ နိက်ိုပိတဇ္ဇေး ကေမန်ံစိဒ
ရံနိက်ိုပိတဇ္ဇံ။ ပဋိရုဝံအာသနံ ဂဟေတွာနိသိဒိတဇ္ဇံ- ပါဏိယံပုစ္ဆိ
တဇ္ဇံ။ ပရိဘောဇနိယံ ပုစ္ဆိတဇ္ဇံ-ဟု၊ ဓုဟန်းတို့ထံ=ငင်ရောက်ဘင့်
သော-အာဂန္တုကိုသာ- ဟောထော်မူသောကြောင့်၊ သူတပါးတိုက်
တာ့-ဓုဟန်းတို့ထံ- ဝင်ရောက်လိုသော-ဓုဟန်းသာ။ အာဂန္တုကဝတ်
ကို- မဖြည့်ဆည်းခြင်းကြောင့်၊ ဆောပတ်ဆင့်သည်၊ သူတပါး တိုက်တွင်း
လမ်းသို့- ဖြတ်ရုံ- ဖြတ်သွားသောအာဂါန္တုဓုဟန်းအား။ထိုး=ဘိနပ်
ဆောင်းစီးခြင်းကြောင့်၊ အာပတ် မသင့်ဟူ၍ ကြံယူ- ကျင့်သုံးခြင်း
သည်သာ-သင့်မြော်၏။ ။

ဘိုက္ခုနိုပါစိတ်ပါဠိတော် အာရာမဝဂ်တွင်၊ ။ယာဝနဘိက္ခုနိ
ဇာနံ ာ- ဘိက္ခုကံအာရာမံ အနာပုစ္ဆာပဝိသေယျပါစိတ္တိယံ၊ ။
သိက္ခာပုဒ်၌- ဘိက္ခုနိမသည်၊ ဓုဟန်းရှိမှန်းသိသော်၊ ဓုဟန်းရှိသော
ကျောင်းတိုက်သို့-မ ်နံ- မကြွားဝင်လျှင်း ပါစိတ်သင့်သည်ကို-ဟော
တော်မူပြီနော်။ ဒုနာပတ္တိ ါးနိုက်- ဓုဟန်းရှိသော- ကျောင်းတိုက်
လယ်လမ်းခရီးသို့ဖြတ်သွားသော ဘိက္ခုနိမသည်၊ ဓုဟန်းတို့ထံ-ငင်
ောဘိက္ခုနိမ။ မဟုတ်ဓုကား။ ဓုဟန်းရှိသော၊ ကျောင်းတိုက်သို့။
ဝင်ရာမဒုက်။ငင်ခြင်းကြောင့်အဲ့ပတ်မသင့်ကြောင်းကို။ အားထုမေန
မကွေါဟောဘိဟု။ကောဇတော်မူသည့်နှင့်။ အလားတူဖြစ်သည်ကိုထည့်
အားကြိုးကြိုးထောက်။ ။

၍ဘိက္ခုနိသိက္ခာပုဒ် အနာပတ္တိဝါရ၌။ ဂိလာနာယ လာသည်ကို
ထောက်၍ ဂိလာန ဖြစ်သောအာဂန္တုကဓုဟန်းယောကျား၊ သည်၊သူတ
ပါးတိုက်တာ ဓုဟန်းတို့ထံ ထိုးဘိနပ် လွှဲးယဉ် ထမ်းစင်ဆောင်းစီး၊
ဦးခေါင်းခြုံထုကဝင်သော်သည်း။ အနာပတ္တိဖြစ်သင့်မည်ကို၊ ကြံစည်ယုံ
ကြည်ဆာပ်၏။ ။

အဂိသာ နေန ဟိသဒ္ဓိဝိ ဟာရိးကန သဒ္ဒိဝ သေနာဝိ သဗ္ဗံ ဥပဏ္ဍာယဝတ္ထံကာဘာဗ္ဗံ။ အုနာဒဓေန အာကရောန္တသ ဝတ္ထာဘေးဒန ဒုက္ခဒုံ၊ နံ- ကာဓုပဋိဘံယုးတ္တာ သုပနပဒေသုဂိလာနသပ်၊ ပဋိကွိတ္တာ ကိရိယံကရောန္တသဒုက္ကဋဒမဝ။ ၊ဟူသောမဟာဝါမဟာခန္ဓကအဋ္ဌကထာ-ဥပဏ္ဍာယဝတ်-အဒတ္ထဒီပဂြိ၊ နံ-နှင့်မမြင်သောဝတ်တို့မှာ။ ဂိသာနံ၊ဟာနိး အဝပါတ်လွတ်ကြောင်း ပိန်သည်ကို ထောက်၍ လည်းထိ အပ်၏။ ။

ဟိသဒ္ဓံ။ မှန်၏။ အဂိလာနေန၊ မနာသောသဒ္ဒိဝ သေနာဝိ၊ အဝါ ရောဂီဆယ်- ရုံငြိုးလည်းဖြစ်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကေန။ ဥပဏ္ဍာယ်ယူ အတူနေဘပည်သူ့သည်၊သဗ္ဗံ။ အလုံးစုံးသော၊ ဥပဏ္ဍာယဝတ်း၊ ဥပဏ္ဍာယ ဝတ်ကို၊ ကာတဗ္ဗံ။ ပြုအပ်၏။ အနာဒဓေန။ မရိသောသောအားဖြင့်။အ ကာရောန္တသ၊ မပြုသော-သဒ္ဓိဝိဟာရိကအား။ ဝတ္ထာဘေဒေန။ဝတ်ပျက် ခြင်းကြောင့်၊ဒုက္ကဋံ။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ပန။ အထူးကိုဆိုအံ့၊ နကာ ရပဋိသံယုတ္တောသု။ နအာကွေရာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ပဒေသု။ ပုဒ်တို့၌။ ပဋိကွိတ္တာကိရိယံ။ပယ်အပ်သောအမှုကို။ကရောန္တသ။ ပြုသော၊ဂိလာ နသုပဝိ။နာသော၊ ဒ္ဓိဝိဟာရိကအား။ဆုံးမည်း။ဒုက္ကဋံမဝ၊ နဲ့ကျဉ်အာပတ် သင့်သည်ဟုသျှင်တည်း။ ။

ပုဂ္ဂလိက ကျောင်းဘိုက်၌။ တိုက်ရှင်ရဟန်းသမ်းတို့က။ ထီးတိနပ် ဆောင်းစီး၍ ဝင်ငါးလျှောက်ထား ရှိလျှင်၊တဗိုးဘိနပ်ဆောင်း စီးလျက်၊ အာဂန္တုက ရဟန်းဝင်သင့်မဝင်သင့်၊ အယူစကားကွဲပြားကြရာမှာ လည်း။ဘိုက်ရိုက်ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာမလာမရှိ၍ သမ္ဗန္ဓဝေါဟိဂဟဏ သဘာဝဇာတိဟူသောပရိဘာသာနှင့်အညီ၊ အသင့်ယူတို့ရှိမည်ကို။နွှင်း ရှင်းဘော်ပြသိုက်အံ့။ ။

အညသမုဂ္ဂလိကောတိ ဇာသပိစိသာသကိက ပုဂ္ဂလိက်အတွက်နောပုဂ္ဂလိ ကသဒ္ဒိသမေဝ။ယထာစမှုဇေဝံသဗ္ဗတ္ထ၊ ။ဘုတာဂါမဝဂ်နိဂ္ဂဟံ၊ နှံသိက္ခာ ပုဒ်အဋ္ဌကထာ၊ ။

အညသပုဂ္ဂလိကောဘိ။ ဟူသည်ကား၊ ဇာဝါ။ ဤနိဂ္ဂဟံနှင့်သိက္ခာ ပုဒ်၌လည်း၊ဝိသာသိကပုဂ္ဂလိကံ၊ အကြွင်းဝင်ယောရဟန်း၏။ ပုဂ္ဂံလိက ဥစ္စာသည်။ အတွေးနော။မိမိ၏၊ ပုဂ္ဂလိကသဒ်သဒ္ဒေဝ။ ပုဂ္ဂလိကဥစ္စာနှင့် တူသည် သာသျှင်တည်း၊စ၊ ဆက်ဆိုဦးအံ့။ ဇာဝယထာ၊ ဤဝိဟာရ

နိဂၢဟနသင်္ကြားပုဒ်နှိုက်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဉ္ဉု။အာလုံးရုံသောသိ ဉာဏ်ပုဒ်ဘို့၌ ဧဝံ၊ ဤအာတ္ဂုပင်ထည်း။

ဤသို့ ပဋိစိတ် ဘူတဂါမဉ္စ-နိဂၢဟနသင်္ကြားပုဒ် အာဒ္ဒ ဂၢထာ-ထာသည်နှင့်အညီ။ ဤသို့လျှောက်ထားသော သူတပါးပုဂ္ဂိုလိက-ကျောင်းတိုက်သည်။မိမိ-ကျောင်းတိုက်အရာ၌တည်သော၊ကြောင့်၊အောပတ် မသင့်ဟု-ယူခြင်းသည်-သင့်မြတ်၏။

မဟာဝါ-မဟာခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၌၊ ဥပဇ္ဈာယ်နွင့်ပေးက-ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ မပြု သေဉ်သည်း။ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိက- တပည့်တို့အား၊ အာပတ် မသင့်ကြောင်း။ ဥပဇ္ဈာယ်က-နွင့်ပေးရမှန်း-မသိသော်သည်း။ တဲ့ယောက်သော တပည့်က-မိမိတာဝန်ပြု၍။ အခြားဘပည့်တို့ကို-နွင့် လွှတ်လျှင်။အခြားတပည့်တို့အား။ ဝတ်မပြုခြင်းကြောင့်။ အာပတ်မသင့်ကြောင်းမျှားကို၊ ။သစေ ဥပဇ္ဈာယော မယှံ ဥ ဌာကော အတ္ထိ တုမှေ အတ္တနော သဇ္ဈာယ—မနသိကာရာဒီသု ယောဂံ ကရောထာတိ ဝဒတိ။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ အနာပတ္တိ။ ဥပဇ္ဈာယောသာဓိယနံဝါ အသာဓိယနံဝါ နှစ်နာနာတို့ ဗာလောဟောတိ။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ ဗဟုကာ။ တေတုဋ္ဌကော ဝတ္တာသမ္ပန္နော။ ဘိက္ခု၊ ဥပဇ္ဈာယဿ ကိစ္စံ အဟံကရိဿာမိ တုမှေ အမ္ဟေါသုတ္တာ ဝိဟာရထာတိ ဇေဋ္ဌစေ အတ္တနောသာရံ ကတ္ဝာ ဌာတဗ္ဗေ ဝိသဇ္ဇေတိ၊ တသာ ဘာရကရဏေတာ ပဇ္ဈာယဇေတသံ ဂနာပတ္တိ.....ဟုဘွင့်ပြသည့်အလျှောက်လည်း။ နည်းတူထောက်ထားအပ်၏၊ ။

နည်းတူဘိတ်ကြွေးသော သဗ္ဗီကကျောင်းဟိုက်၌လည်း။ ပုဂ္ဂိုလိကကျောင်းတိုက် အဆုံး ဓာဖြတ်နှင့်—မထူးသင့်ပြီ-ထင်ပေသည့် ဝိနည်းလက္ခဏာ၌ထိမ်မာကျွန်သော၊ပညာရှင်တို့-ဆင်ခြင်ပါကုန်။ ။

ဥပဇ္ဈာယော၊သည်၊မယှံ၊ဌါနား၊ဥပဇ္ဈကော။ အလုပ်အကျွေးသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တုမှေ၊ သင်တပည့်တို့သည်၊ အတ္တနော၊မိမိ၏။ သဇ္ဈာယမနသိကာရာဒီသု၊ စာပေ သဇ္ဈာယ်ခြင်း-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို-နှလုံး သွင်းခြင်းစသည်တို့နှိုက်။ ယောဂံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို ကရောထ။ ပြုကြကုန်။ ဖြစ်တိ၊ဤသို့။သစေဝဒတိ။အကယ်၍ဆိုအံ့။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ။ဥပဇ္ဈာယ်ယူ—အတ္ထနေတပည့်တို့ ဉား။ အနာပတ္တိ။အာပတ်မသင့်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ သည်း၊သာဓိယနံဝါ၊ သာယာသင့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ အသာဓိယနံ

ဝါ၊မသာယာသင့်သည်ကိုလည်းကောင်း။ နစ်ခြာနာတိ၊ မဆိစဲ့။ဗာလော၊ ရိုက်သည်၊ဟောတိ။ ဖြစ်စဲ့။သဒ္ဒဝိဝိ ဘာရိ ဘ။ဘို့သည်။ ဗဟူကာ၊များကုန်စဲ့။ ဒုဘသု၊ထိုသဒ္ဒဝိဟာရိက-အပည့်တို့ဘွင်၊ဇကော၊တယောက်သော။ ဝတ္တာသမ္မနွေ့။ ဝတ်ဆကျင့်နှင့်-ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု။သည်။ဥပဇ္ဈာယသ။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား။ဒါ၏။ကိုစွဲ၊ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ အပံ့။ ငါသည်၊ကရိသာဝိ၊ပြုစဲ့။ထုဒ္ဒေ၊သင်တို့သည်။ဆပ္ပါသုတ္တာ။ ကြောင့် ကြဖဲ့၊ဝိဟာရထ။နေကြကုန်လော့ဟူတိ၊ဇ ဝံ၌သို့၊အတ္တဒုနာ၊မိမိ၏၊ဘာရံ၊ ဝန်ကို။ကတွာ။ပြု၍၊ဇုဘဝရေ၊တာဝါးသော သဒ္ဒဝိဟာရိက-တပည့်တို့ကို၊ ဧဒိဝိသဇ္ဇေဟိ၊အာကယ်၍လွှတ်အံ့။တသ၊ ထိုတယောက်သော။ သဒ္ဒဝိ ဝိဟာရိက-တပည့်၏၊ဘာရကရဏာတော၊ဝန်ကိုပြုသည်မှ။ပဋ္ဌာယ၊ စ၍ တေသံ၊ ထိုသဒ္ဒဝိဟာ ရိက-တပည့်တို့အား၊ အနုပဋ္ဌိ၊ အာပတ်မသင့်၊ ။ဂုဏ်အာဋ္ဌကထာဒေနာ်။ ။

———:o:———

ဂန္ဓိရောဝိနယောစာဝိ။ ကပ္ပဆာယနကပ္ပတိ၊ ကပ္ပတ္ထ ကပ္ပဆာယနာဝိ။တသ္မာဟိတံဝိနိဆ္ဆယံ၊ ။စိန္တိယန္တေ၊—သုဒ်ပသလ္လာ။ ဝိနယောဆေကဆောတိ၊ ။

ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းအာရာသည်လည်း၊ ဂန္ဓိရောသမုဒ္ဒဂ္ဂာ-ပမာမမ္ပ နက်နဲတ္တာ၏ကပ္ပဆာယနာဝိ။ အဝ်းသာအရိဝ်အရောင်နှင့်လည်း၊ဝါ၊အပ်ရိပ် အဝ်ရောင်-ထင်ရှားလည်း၊နကပ္ပတိ။ မအပ်ဝဲ-ရှိတတ်၏၊ အကပ္ပဆာ ယနာဝိ၊မအရိပ်မအပ်ရောင်နှင့်လည်း၊ကပ္ပကိ။အပ်လာတတ်၏၊တာဒ္ဒ၊ ထိုကြောင့်။ ဟိတံ။ ပါဠို-အဒ္ဓဂ္ဂထာ-ဋီကာတို့နှင့်လျော်သော၊ ဝါလင်္ကာ ရုဟန်းကောင်းတို့၏-အကျိုးစီးပွား-အလွန်များသော၊ ဇုဘိဇ္ဈမံဝိနိဆ္ဆယံ။ ဤအာဂန္တုက-အရ-အာဂန္တုက အရံဝင်-အာရာမပဝေဆန ဝိနိဆ္ဆယ ကဲ့။သုဒ်ပသလ္လာ။ အလွန်သိလက်ဦ-ချစ်ကုန်သော။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းဝိဒူ ကတ်-သော သူနာ့တော်မြတ်၌၊ ဆောကဆောကာ။ လိမ္မာသူတို့ထက်-လိမ္မာ ကုန်သော-ပညာရှိ အာဆရိကတို့သည်။ စိန္တိယန္တေ။ ဝိတ်စက်မချ။ ကျိုးလိုလို့ဖြင့်-ကြိုးကြစေကုန်သတည်း၊

အာရာမပဝေဆနဝိနိဆ္ဆယဋ္ဌီးပြီ။

———:o:———

ပါရုပနဒိဝိနိစ္ဆယ၊

သင်္ကန်းရုံလျက် ဘုရားဂိုဒိုးခြင်း-စသည်။ အင်-မအင်ကို ပြဆိုဆုံးဖြတ်ပေအံ့၊ ။။

(၁) ၊ ရိမဏ္ဍလံ ပါရုပိတဇ္ဇန်ကို တေန၊ခါ ၊နသမယေန သဒ္ဒါဂို ယာ ဘိက္ခု။ ဂိဟိပါရုတံ ပါရုန္တိတိ ၀ုတ်ံအနေကပက၊ရံ ဂိဟိပါရုပန် အပါရုပိတ္ထာ ဇာ၀ ၀ုတ်ုနယေနေ၀ ဥဘောကဏ္ဍော သမံကတ္ထာ ပါရုပနဝတ်ံ ပုရေဇေန္တေန ပရိမဏ္ဍလံ ပါရုပိတဇ္ဇံ။ ဇာမာနိစဒ္ဒေသိက္ခာပဒါနိ အဝိသေသေန ၀ုတ္တာနိ။ တသ္မာဒါ၊ဘာ၀ေပိ အန္တရေဟေရိ ပရိမဏ္ဍလမေ၀ နိ၀ါသေတဗ္ဗံ ပါရုပိတဗ္ဗန္တိ။ ။ပါစိတ်အဋ္ဌ၊ထာသေဒိယသိက္ခာပုဒ်။ ။

(၂) နုတိယေ နု ဘိက္ခ၊ေ ဂိဟိပါရုတံ ပါရုပိတဇ္ဇန်ိ ၀ံ ပဋိက္ခိတ္တံ ဂိဟိပါရုတံ အပါရုပိတ္ထာ ဥဘောကဏ္ဍော သမံ ကတ္ထာ ပါရုပနံ ၊ရိမဏ္ဍလ ပါရုပနံနာ၊။ တတ္ထ ယံကိ၀္စိ သေတပဋပါရုတံ ပရိဇ္ဇာဖကပါရုတံ၊ကသာဋကပါရုတံ သုရာသောဏ္ဍပါရုတံ အန်ကေ ၀ုရိက ပါရုတံ ဓမ္မာ၊ဓေဋ္ဌကပါရုတံ ကုဋိပ၊ေသကပါရုတံ ဇြိဟ္မတ္ထ ပါရုတံ။ပါဋိက်ာ၊ကပါရုတန်ိ။ ၊ေ၀မာဒိ ပရိ၊ဏ္ဍလ လက္ခဏတော၊ာ ညတ္ထာ ပါရုတံ။ သဗ္ဗေမတံ၊ ဂိဟိပါရုတံနာ၊ တသ္မာ ယတ္ထာ သေတ ပဋာ ဇေ၊ပါလကနိပဏ္ဏာ ပါရုပန်ိ။ ယတ္ထာ၊ ၊ကေ၌ ပရိမ္ဟ၊ာ ဥရံ၀ံ၀ရိတ္ထာ ဒ္ဝိသု အံသကုဋေသု ပါ၀ုရဏံဥ္စ၊ပန်ိ။ ယတ္ထ၊ ၊ကေ သာဋကာ မနုဿာ နိ၀တ္ထသာဋ၊သေ၊ ၊ကေန အ၊ာန်ုန ပိဋ္ဌိ ပါရုပိတ္ထာ ဥဘောဇဏ္ဍေ ဥဿာသေ အံသ ကုဋေသု ဌပေန်ိ။ ယတ္ထာ၊ သုရာသောဏ္ဍာ၊ယော သာဋကေန ဂိ၀ံ ပရိက္ခိပိတ္ထာ ဥဘော အ၊ေန် ဥရေ၀ါ ဩလမ္ဗေန် ပိဋ္ဌိယံ၀ါ ဒိပေန်။ ယတ္ထ၊ အ၊ေန် ပုရိကာဒယော။ အက္ခိတာရိကမတ္တံ ဒ၊ေသတ္ထာ ဩဂုဏ္ဌိကံ ပါရုပန်ိ။ ယတ္ထာ၊ မဟာ ၊ေဋ္ဌာ ဒီ၊ဿသ၊ာဋကံ နိ၀ါသေတ္ထာ တ၊ေသ၀ ၊ကေန၌ုန ၁၊ကလံ သရိရံပါရုပန်ိ၊ ယတ္ထာ၊ ကဿကာ ခေတ္တကုဋိံ ပ၊ေသန်ုာသာဋကံ ပရိ၀ေဒေတ္ထာ ဥပကဏ္ဍကေ ပက္ခ်ိ၀ိတ္ထာ တ၊ေ၀ ၊ကေန၌ုန် သရိရံ ပါရုပန်ိ၊ ၊ထာ၊ ဇြိဟ္မတ္ထာ ဥဘိန္နံ ဥပကဏ္ဍကာနံ အ၊ေန်ုရေ သာဋကံ ပ၀ေသေတ္ထာ အံသကုဋေ သုပက္ခ်ိပန်ိ။ ယတ္ထာ၊ ပါဋိက်ာ

ရကော ဘိက္ခုကော်သံပါရုပနေန ပါရုတံ ဝါမဗာဟံပိ စိဂရိတ္တာ စိ
ဝရံ အံသကုဋ္ဌေ အာရောပေတိ ၎ဝံ အပါရုဂိတ္တံ သဗ္ဗေပိ ဧတေ
အညေစ ဧ ရုပေပါရုပနဒ္ဒါသေ ဝဇ္ဇေတွာနိဗ္ဗိကာရံ ပရိမဏ္ဍလံ
ပါရုပိတဗ္ဗံ။ တထာ အပါရုပိတွာ အာရောမေဝါ အန္တရဃရေဝါ အ
နာဒရေနယံကိဉ္စိဝိကာရံကရောန္တော သဒ္ဓါ။ ။သေခိယဘွင့်-ကဒ်ါ
အဋ္ဌကထာ။စုဠ္လဝါရဒ္ဒကခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။ ။

(၃) အာရုမေါဘိဇုဏ္ဍုပဋ္ဌာနာဒိကာလံသန္ဓာယဝုတ္တံ။ ။သေခိ
ယဘွင့်းတရသကတ်ဝိကာ-ဂ.ခ်ိဝိကာ-စသည်။ ။

(၄) စိပဋာရေပိတိ သံဃသန္နိပါတ-ဇုဏ္ဍုပဋ္ဌာနာဒိကာလံ သန္ဓာယ
ဝုတ္တံ။ ။သေခိယဘွင့်-ပိဓာဉ်ငိနောမနိဒ္ဒိကာ။ ။

၍အဋ္ဌကထာ-ဒိဂ်ာဝဘို့နိုက် သံဃာစည်းအဝေး။ ဘုရားကို လုပ်
ကျွေး ဆည်းကပ်သောဓာ-စသည်များ၌။ လက်ကံဝေဒ္ဒ-ထိုးခြင်းဟု
ဆိုဆင်ကောင်း။ ကော်သ-ပါရုပနကို-ပြုအပ်၏ သို့ကိုပြု၍။ကိဟိပါရုပနကို
ကား။ မပြုအပ်ဟု-နှစ်ဆေ၍၊ သာကိန်ရုံခြင်းသည်ကား။ ကိဟိပါရုပန-မ
ဟုတ်သောကြောင့် နိဝတ္ထော ဒုဿနုက်သို့မဝင်။ ထိုကြောင့်။ သက်နှံး
ရုံလျက် ဆုရားကိုဂုဏ်း ရေဟန်းသဃ်ာ ဆရာသမာားမထေရ်များကိုဂုဏ်း၊
ဆည်းကပ်ရိုက်ကျိုး ဂ်ိုရိုးဝတ်ချ- ပဋ္ဌပတိဋ္ဌာဘ အမှုကို--ပြုသော်လည်း၊
ဒုက္ကဋ်မသင့်ဟု- မှတ်ယူအပ်၏။ ။

ကိဟိပါရုပနသို့ပင် -မဝင် ပြောသော်သည်း၊ သက်နှံးရုံခြင်းသည်းနို
ဝတ္ထော်တဗ္ဗံ-အနုက်သို့ ၎င်ကောင်းသည်ဟုပြောအံ့။ ထိုသို့ယူခဲ့သော်။
ဗိဟာရေပိ အန္တရဃရေဝေ ဆိုခြင်းကြောင့်။ အန္တရဃရနိုက်လည်း။
ကော်သပါရုပနကိုသာ ပြုအပ်သည်။သက်နှံးရုံခြင်းကို မပြုအပ်ဟု။ အ
နုက်ကောက်သည်ဖြစ်၍။ သုဖွဒိုဆဲန္နဆိုက္ခဏုဒ်ကို ဟော ဖြရာ ပါဠိအဋ္ဌ
ကထာနှင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်သည်း၊ ။

၍သို့သက်နှံ ရုံခြင်းသည်။ ကိဟိပါရုပန=မဟုတ်၍။ နိဝတ္ထော တဗ္ဗံ
အနုက်သို့မသင့်ခြင်းကြောင့်၊သက်နှံးရုံထျက်ဘုရားဂ်ိုရိုးခြင်းစသည်
ကိုပြုရာ နိုက်၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်မသင့်းဆဲ့လည်း။ ။

(၅) ဇဏ္ဍုပနုယာတိကဋ္ဌသ္ဆုရိရေမာနေတိသု ကာလေသုဥပဋ္ဌာနံ
နုယာတိ၊ သဆုရိ အနု ါဟနေ စက်မန္တော်သဥပါဟာနာ စက်မတိ။
နိုးစ စက်မန္တော် ဥစ္စေ စက်မတိ။ ဟော်ဌာ ဝသန္တော် ဥပရိ ဝသတိ၊

သတ္တ၊ ဒဿနဌာနေ ဥဘောဓံသေ၊ ပါရုပတိ၊ ဆတ္တံ ခာရေတိ။ ဥပါ
ဟနံ ခာရေတိ၊နှာယတိ။ ဥစ္စာရံဝါ-ပသာဝံဝါ ကရောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗု၊ေတ
ပန စေတိယံ ဝန္ဒိတ္ဝာ နဂန္ဆတိ။ စေဘိယသ္မ ပညာယနဌာနေ သတ္တ၊
ဒဿနဌာနေ ဂတ္တံ သမ္ဗံကရောတိ။ အယံ သတ္တရိ အဂါရဝေါနာမ၊
ယော ပန မ္မေသဝနေ သံဃုဇ္ဇေ သက္ကစ္စံ နဂန္ဆတိ။ သက္ကစ္စံ ဝမ္မံ နံ
သုဏာတိ၊ သမ္မလ္လာပန္တော နိသိဒတိ၊သက္ကစ္စံ နဂဏ္ဍာတိ၊ နဝါစေတိ။
အယံ မ္မေ အဂါရဝေါ နာမ။ ယော ပန ထေရေန ဘိက္ခုနာ အာ
နဏ္ဍိတ္ထော ဝမ္မံ ဒေသေတိ၊ နိသိဒတိ။ ပဿံ ကထေတိ။ဂုဏေ ဘိက္ခု။
ဃဋ္ဋေန္တော ဂန္ဆတိ၊တိဋ္ဌတိ၊နိသိဒတိ။ဒုဿပလ္လတ္ထိကံဂါ ဟတ္ထပလ္လတ္ထိ
ကံဝါ ကရောတိ၊ သံဃမဇ္ဈေ ဥဘောဓံသေ ပါရုပတိ၊ ဆတ္တံ၊ပါဟနံ
ခာရေတိ။ အယံသံဃေ အဂါရဝေါနာမ၊ ကောဘိက္ခု၊သ္မိံ ဝိ ဟိ အဂါရ
ဝေ ကတေ သံဃေ အဂါရဝေါ ကတောဝ ဟောတိ။ ။ဆဒ္ဒကဝိဘင်း
သမောအဋ္ဌကထာ၊သုတ်ပါဌေထယျသ္မိတိသုတ်အဋ္ဌကထာ၊ ။

(ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ၊ စူဠဝါသမထခန္ဓက-ထေရသကဏ် ဦး
ကာတို့ဋ္ဌကား။ပါဠိအနည်းငယ်ပိုရှိ၍ပါခြင်းမျှထူး၏။ ။
ပရိဝါအဋ္ဌကထာ၊ နိဒါနဝဂ်ကသပသံယုတ်အဋ္ဌကထာ တို့ဋ္ဌကာနှ
ဥဘောဓံသပါရုပတိမပါ)၊ ။

၅။အဋ္ဌကထာဒိကာတို့ဋ္ဌ။ သတ္တ၊ဒဿနဌာနေဥဘောဓံသေ ပါရုပ
တိ၊ စေတိယသ္မပညာယနဌာနေ သတ္တ၊ဒဿနဌာနေဂုဏ်သဗ္ဗံကရော
တိ-ဟု။လာခြင်းကြောင့်၊ သက်နှံးရံခြံလျက်ဘုရားဂိုဒိုးခြင်း စသည်ကိုပြု
ရာ၌။ အဂါရဝဖြစ်ရာသေးသည်မဟုတ်လောဟူငြားအံ့၊ အဂါရဝ-မ
ဖြစ်၊ ဆာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ၊ယခုကာလ-တင်းတိမ်=ခြုံ၊စောင်
တို့ဖြင့်၊ ပခုံးနှစ်ဘက်ကုန်=ရစ်ပတ် ထိမ်းခြုံသော လူတို့ကဲ့သို့၊ ကိုယ်
ဝတ်သက်နှံးဖြင့်။ ပခုံးနှစ်ဘက်ကို ထိမ်းခြုံခြင်းကိုသာ။ ဥဘောဓံသေ
ပါရုပတိဋ္ဌ=ယူအပ်၏၊ သက်နှံး ရံခြင်းကို မယူအပ် သောကြောင့်
တည်း၊ ။

အဂ်ယ်၍ သက်နှံးရံခြင်းကိုယူငြားအံ့။ ဖြဲခဲ့ပြီးသော အဋ္ဌကထာ
ဋိကာတို့ဋ္ဌ၊ သံဃမဇ္ဈေဥဘောဓံသေပါရုပတိ=ဟူ၍ လာခြင်းကြောင့်။
ဒ္ဓါတွင်း-ဓိမ်တွင်းမျာ၊ဂုယ်။အနေကဓာတ်ရာ=စသည်တို့ဋ္ဌ၊ သက်နှံး
ရံထူက်၊ဘုရားဂိုဒိုးဝတ်ချခြင်း။ အနေကဓာထင်ခြင်းကို မပြုရမိက

ပင်၊သမ်ာအလယ်၌-သက်နိုးရုံလျက်နေသည်ဖြစ်၍။သံဃာ၀ါ၊၀ဖြစ်၏ ဟူသော=အနိဒ္ဒပသင်္ဂဟော်၏။ ။

စူဠဒ္ဓ၀ါပါဠိတော်=ဘဂ္ဂာဂ္ဂ၀တ်နှိုက်။ သံဃအလယ်ကပင်သက်နိုးရုံ၍ရှိရာတွင်းသို့ ၀င်ဆင်ကြောင်း။ ရှာတွင်းနှိုက် သံဃာအထယ်မှာပင် သက်နိုးရုံလျက်နေအပ်ကြောင်းကိုဟောတော်မူရာ၊ ။(၄) သစေ အာရာမေ ကာလော အာရောစိတော ဟောတိ။ တိမဏ္ဍလံ ပဋိဆ္ဆာဒေန္တေန ပရိမဏ္ဍလံ နိ၀ါသေတွာ ကာယ ဗန္ဓနံ ဗန္ဓိတွာ သုဂတံ ကတွာ သံဃာဋိယော ပါရုပိတွာ ဂဏ္ဌိကံ ပဋိမုဉ္စိတွာ ဇောဝိတွာ ပတ္တံ ဂဟေတွာ သာဓုကံ အတရ မာနေန ဂါမော ပဝိသိတဗ္ဗော၊ နဝေါက္ကမထေရာနံ ဘိက္ခူနံ ပုရတော ဂန္တဗ္ဗံ။ သုပ္ပဋိဆ္ဆန္နေန အန္တရဃရေ ဂန္တဗ္ဗံ၊ပ။ သုပ္ပဋိဆ္ဆန္နေန ဆဘ်ရဃရေ နိသီဒိတဗ္ဗံ။ ပ။နှ-ထေရေ ဘိက္ခူ။ ဆနုပဓာတ္တေ နိသီဒိတဗ္ဗံ။ နှ-နှပါသိက္ခ။ အာသနေန-ပဋိဗာဟိတဗ္ဗံ-စသောပါဠိတို့နှင့်လည်းဆန့်ကျင်၏၊ ။

၍ဆတူ ဥပစ္ဈာယ်ဆရာ နိသျည်းဆရာတို့ သက်နိုးရုံ၍၊ ရှာထွင်းသို့၀င်ရာ။ သဒ္ဓိဝိဟာရိက=ဆန္တေ၀ါသိကတပည့်တို့ သက်နိုးရုံလျက်၊ နောက်ကလိုက်အပ်သည်ကို ဟေားတော်မူရာ၊ ဥပဇ္ဈာယ၀တ်-အာစရိယ၀တ်-ပါဠိထောဝ်များနှင့်လည်းဆန့်ကျင်၏၊ ။

ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗုဒဿနဌာနေ ဥဘောအံသေ ပါရုပတိ၊ သံဃာမေဇ္ဈေ ဥဘောအံသေပါရုပတိ-တ္ဆိုနှိုက်။ သင်္ကန်းရုံကိုမယူအပ်၊ ဂိဟိပါရုပန-အ၀တ်အပါဖြစ်သောလူတို့ကဲ့သို့။ သင်္ကန်းကိုခြုံသည်ကိုသာ ယူအပ်၏ဟု-ပြဆိုအပ်သတည်း၊ ။

ဟကြောင်းလည်း၊ ။(၇)ထွေစ ဘိက္ခုနိယာ ဘိက္ခုသ အာဘိ၀ါဒနံနာမ အန္တေ၀ါဂါမေ၀ါ ဗဟိဂါမေ၀ါ အန္တေ၀ါသိကာဒေ၀ါ ဗဟိဒ္ဓါ ဟာရေ၀ါ အန္တရဃရေ၀ါ ရတ္တိကာယ၀ါ ဒန္တမယော ဂုဏသမုဒါယော ကာယ၀ိ ၀တ္တမာနာယ ဒေဒ၀ ၀ဿမာနေ သ-ကဒ္ဒမာယ ဘူမိယာ ဆတ္တ ပတ္တ ဟတ္ထာယ၀ိ ဟတ္ထိအာသာဒိဟိ အနုဗန္ဓာ ယာဝိ ကာတဗ္ဗေ၀ ..... ဟူသောတိက္ခုနောဝါဒကဝဂ်-ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ၊ ၊

(၇) အန္တေ၀ါဂါမေ၀ါတိအာဒိသု ယတ္ထ ပဋ္ဌအာဂ်ါနိ ဘူမိယံ ပတိဋ္ဌာပေတွာ ၀န္ဒိတုံနသက္ကောတိ၊တာတ္ထ ဋ္ဌိတာယ၀ေ ကာယံ့ပုရတော နာမေတွာ ၀န္ဒါမိ အယျေဟိ အာဂ္ဂလိံ ပဂ္ဂယှ ဂန္တုံ၀ိ ၀ဋ္ဋတိ-ဟူ

သော ၎င်းဘွင့်-တေ၃သကားဏ်ဒိကာတို့နှိုက်၊ ။ဘိက္ခုနိမ တို့သည်။ ရုပါန်း တို့ကို-ဝတ္ထုဖြင်ကာ၊ ရွာတွင်း-ရွာပ၊ ကျောင်း တို့က် တွင် ကျောင်းတိုက်ပ၊ အိမ်တွင်း-လမ်းမ-စသည်တို့၌၊ ဦးတင်-ဝတ်ချ-ဂရု ဓမ္မအမှုကို ၎ကန့်ပြုအပ်၏-ဟူ၍သာ-လာသည်။ အာဂယ်၍ သက်နိုးရုံ ထွက်၊ ဦးတင် ဝတ်ချ အမှုကို-မပြုအပ် မပြုကောင်းသည် ဖြစ်ဟုံ၊ သက်နိုးရုံကိုဖျက်၍၊ လက်ကံဒေ၃တင်ပြီးမှ ဦးတင်ဝတ်ချခြင်းကို-ပြု ရမည်ဟူ၍ ၎သင်္ဂဗင်း။ ။ရွာထွင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့် သက်နိုးရုံ-သုပဒို ဆွန္နသိက္ခာပုဒ်ကို။ စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည် အလေးပြုအပ်သော သူ ဟူကို၊ ရှိခိုးဦတင်ရာ။ ပြုဆပ်သော လက်ကံဒေ၃ဘင်-၎ကံသပါရုပနာ ထက်၊ အားကြီးလေးမြတ်သည့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သက်နိုးရုံလျက်ပင်၊ ရှိခိုးဦးထင်ဆမှုကို၊ ဤနေရာနှိုက်ပြုသည့်-ဟူ၍သော်ဂဗင်း၊ သို့စသည် ဖြင့်-အထူးဝိသေသ-ဖေါ်ပြုံဘွင့်ဆိုရာ၏။ ။

ဤသို့၊ ဗီသေသ-မဆို။ သာမညသာ-ဘွင့်ဆိုကြသောကြောင့်၎င်း။ ဝိသေသမဆိုရုံသာမက၊ သက်နိုးရုံကိုဖျက်၍၊ လက်ကံဒေ၃တင်၍ နေ့ခွင့်မှု မဇ္ဈကောင်း မရှိနိုင်သော။ မင်းပွဲ သဘင်ကြောင့် ပဒိသတ် များ ရွှေ့ရှားတိုးဝှေ့သောအခါ။ မိုးရွာ၍ ရွှံ့ညွန်နှင့်တကွသော မြေ၌၊ ထိုးသပိတ်လက်စွဲလျက် နေသဲအခါ။ ဆင်မြင်းအစရှိသည်တို့ အစဉ် လိုက်ဆဲအခါ။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတ ရှိခိုးခြင်းကို ပြုခြင်းငှာ မတတ်ရာသော အရပ်ဖြစ်၍၊ မတ်တတ်ရပ်လျက်ပင်၊ ကိုယ်ကိုင်ရှိသို့လွတ်စေ၍၊ ရှိခဲ့း ပါ၏ဘုရားဟု ဆို၍၊ လက်အုပ်ကိုမျှဝှေ့၍ သွားရသော အခါတို့နှိုက် လည်း။ ရှိခိုးခြင်းဦးတင်ခြင်းကို၊ ပြုအပ်သည်သာဟု။ ဘွင့်ပြုမိန့်ဆိုခြင်း ကြောင့်၎င်း။ ရွာတွင်းရွာပ အချာခပ်သိမ်းနှိုက်ပင်၊ သက်နိုး ရုံလျက်၊ ဘုရားစသည်ကိုရှိခိုးခြင်းကိုပြုသော်လည်း။ ဥဘောအံ့သော်ပါရုပတိဇ္ဇာ။ အဂါရဝအမှု ဒုက္ကဋဝတ္ထု မဖြစ်ခြင်းကို သိရာ၏၊ ။

ဤသို့ဖြစ်သော်။ ။(၉)ကတဒေပဋ္ဌ။ နဝကတဒေနုပါလိ ဘိက္ခုနာ ဂုဏ်တရေသဘိက္ခုနောပါဒေဝဒ္ဒေနုဂကံသံဥတ္တရာသင်္ကဂိတ္တာအဋ္ဌ လိ'ပဂ္ဂဟေတွာဥဘောဟိပါကိတဒေလဟိပါဒါနိုပရိသမ္မာဟန္တွေနုပေမဋ္ဌ ဂါရဝဋ္ဌဥပဋ္ဌာပေတွာပါဒါဝန္ဒိတဗ္ဗာနဝကတဒေနုပါလိဘိက္ခုနာဂုဏ် တရေသဘိက္ခုနောပါးဒဝဒ္ဒေနုန ဇာမေပဋ္ဌဓမ္မေဆဏ္ဍိတ်ဥပဋ္ဌာပေတွာပါဒါ ဝန္ဒိတဗ္ဗာတိ၊ ။ပရိဝါပါဠိတော် ဥပါလိပဋ္ဌက။ ။

၍သို့လာသော ပရိဝါပါဠိတော် ဥပါဠိပဉ္စက နိဿယလည်းကောင်း။ ဥပုသ် ပဝါရဏာပြုရာ ဒေသနာ ကြားရာ စသည်တို့နိဿယ လည်းကောင်း။ ဥတ္တရာသင်္ကရိတ္တာဟု၍သာ၊ အာဘယ်ကြောင့်ပေါတော် မူသနည်း။ ထိုသို့ပေါတော်မူခြင်းဖြင့်၊ ဘုရားအာဒိုးခြင်း၊ ရဟန်း သယ်ဘက်ကို အား၊ တောင်းပန်ရိုက်ဖို့အာဒိုးဦးတင်ခြင်းစသည်ဘို့နိဿယ်၊ လက် ကံ်တော့ဘင်ဇကံ်သ ပါရာနကိုသာ ပြုအပ်၏၊ သင်္ကန်းရုံခြင်းကိုမပြုအပ် ဟု၊ ဘားဖြစ်တော်မူသည်၊ မဟုတ်ပါလော ဆိုငြားဒဲ့၊ ။

သုပဋိဆ္ဆန္နေ သေခိယသိက္ခာပုဒ်ကို၊ အနုရုဒ္ဓာရေ ဟု။ ရွာထွင်းဖြင့် မှတ်၍ပေးတော်မူသောကြောင့်။ ရွာတွင်းအဂေါ် ရွာတွင်းနှင့် အလား တူသောအရပ်သည်၊ သင်္ကန်းရုံခြင်း သုပဋိဆ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်အရာဖြစ်၏။ သင်္ကန်းကဲသော ကျောင်းအရာဝတ်တွင်းသည်ကား။ သင်္ကန်း မရုံဖဲ့ပင် နေထိုင်ရုံသောကြောင့်၊ သင်္ကန်းရုံသုပဋိဆ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်၏ အရာမဟုတ်။ လက်ကံ်တော့တင် ဇကံ်သပါရုပနသိက္ခာပုဒ်၏ အရာသာဖြစ်၏။ ၍သို့ အရာမဟုတ်သောကြောင့်။ မထေရ်ကြီးကို ဂိုဒိုးရာ ဥပုသ်ပြုရာ စသည် တို့၌၊ သင်္ကန်းရုံ သုပဋိဆ္ဆန္နကို ဖြတော်မမူ။ အရာဟုတ်သော လက် ကံ်တော့တင် ဇကံ်သပါရုပနကိုသာ ပေးဖြတော်မူသည်၊ ဇကံ်သ ပါရုပနမျှဖြင့်။ ဒေဝဒတ်သောအရာနိုင်၊ ထိုထက်ဝန်လေးသော။သင်္ကန်းရုံ သုပဋိဆ္ဆန္နကို ဖြခြင်းသည်၊ အကျိုးမရှိသောကြောင့်လည်း၊ ဖြတော်မမူ သည်ဟု ယူအပ်၏။ ။

၎င်းအရာတို့နိုင်၊ သင်္ကန်းရုံလျက် ပြုကျင့်က အဂါရဝဖြစ်ခြင်း။ တရုံတရာ အာပတ်သင့်ခြင်း ဖြစ်ရာသောကြောင့်၊ သင်္ကန်းရုံလျက်ပြု ခြင်းကို။ တားမြစ်လို၍။ ဇကံ်သပါရုပနကိုသာ ဖြတော်မူသည်ဟု မ ယူအပ်။ ။

ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနာဒိကာလမျှားနိုင်။ သင်္ကန်းရုံလျက် ပြုကျင့်ခြင်း ကို။ မြစ်ပယ်အပ်သော အရာမထင်သေ်သည်း။ အလျော်ဆသင့်အား ဖြင့်၊ သုပဋိဆ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်အရာမဟုတ်သော် အရာဝတ်တွင်းစသည်မျှား၌ သိစေ သမ္မိပါတ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနစသော ဆခါတို့မှာ၊ လက်ကံ်တော့တင် လျက်၊ သုပဋိဆ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်နှင့် မကင်းရာသော။ ရွာတွင်း စသည်များ နိုင်၊ သင်္ကန်း ရုံလျက်ပင်၊ ဘုရားသစ်ာ ဆရာသမား်တို့အား။ လုပ်

ကျေးဆည်းကပ်တုပ်ဝပ်ရိုကျိုးဝိုးဝိုးခြင်းမျှားကို။ ပြုအပ်ပြုကောင်း၏ဟုံ။ သနိဋ္ဌာန်ကျမှဟ်အပ်၏။ ။

———o———

ဤသို့ဗုဒ္ဓ၊ ပဋ္ဌာနဒိကာလတ္ထိ။ လူတို့ကဲ့သို့ ပခုံးနှစ်ဘက်ကိုခြုံခြင်းသည်၊ အာဂါရဝဖြစ်သောကြောင့်။ အလွန်ဖေးသော ဆောင်းအခါများ၌ ရဟန်းတို့သည်အဘွင်းကာသက်နိုးတထည်ကို၊ လက်ကတော့ထိုးလျက်၊ ဖြင်ဘက်က သက်နိုးတထည်ကို။ ပခုံးနှစ်ဘက်ကိုသိမ်းခြုံ၍။ ဘုရားဝက်ဘက်ခြင်း၊ ဆရာသမားတို့ထံဆည်းကပ်ဝပ်ချခြင်းမျှားသည်။ အဂါရဝ။ စင်စစ်ဖြစ်သည်ဟုထင်မှတ်ပြောဆိုသူလည်းမျှား၏၊ အဂါရဝမဖြစ်ဟုမှတ်ထင်ပြုကျင့်သူလည်းမျှား၏ ။

ထိုတွင်။ အဂါရဝေါတိဂါရဝဝိရဟိတော။ အ တိသောတိအပတိသယေါအနိစဝုတ္တိ။ ၊အဂါရဝေါတိ။ ဟူသည်ကား၊ ဂါရဝ-ဝိရဟိတော။ ရှိသေခြင်းမှကင်း၏၊ အပတိသောဂိ။ ဟူသည့်ကား။ အပတိသယေါ၊ မှိသေတုပ်ဝပ်ခြင်းမရှိ။ အနိစဝုတ္တိ၊ နိမ့်ကျသော-ဖြစ်ခြင်းမရှိ။ ။ ဤသို့၊ သမောအဋ္ဌကထာဆရာတို့ကဝဏ္ဏဝိဘင်း-စသည်လာသည်နှင့်အညီ။ ရှိသေလေးမြတ်ခြင်း-ဂါရဝစိတ်-ဂါရဝအမှုအရာကင်းလျက်။ အဂါရဝအမှုအရာ-အနာဒရေစိတ်ဖြင့်ပြုကျင့်သည်ကိုသာ အဂါရဝဆိုထိုက်သည်ဤဥကား။ ဘုရားကိုအရိအဇ်သအလေးအမြတ်ဆည်းကပ်ရိုကျိုးဝိုးဝိုးဝတ်ချလိုလောဂါရဝစိတ်။ အတွင်းက၊ လာဘ်ကံတဝ့်ထိုးခြင်းတည်းဟူသော ဂါရဝအမှုအရာနှင့်တကွသည်းမခံနိုင်လောက်သောအလွန်းချမ်းဖေသောဘေးအန္တရာယ် နှိပ်စက်သည်ကို ခံရသောဂိလာနသဘောကြောင့် ဖြင်ဘက်ကသက်နိုးကိုခြုံသောအာရာဖြစ်၍။ အဂါရဝမဖြစ်ဟူ၍သာမှတ်ယူဆုံးဖြတ်အပ်၏၊ ။

အဘုယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ။(၁၀)သစေပနနိဂဏ္ဌသကာသာယ သဉ္ဇပရိဗ္ဗဒါတံ နိဝါသေတွာ ပိဏ်ဆတိဝါ သမ္ပဋိစ္ဆတိဝါ ဂုက္ခတိယောဒေ။ ဘိက္ခုနိယာပိဋေသေဝနယော..... ဟူသော ဝိနည်းမဟာဝါမဟာခန္ဓက-ဆေနကအာရာဋ္ဌ၊ သာမဏေရောယောက်ျားသာမဏေရပိန်းမဘိက္ခုနိမတို့ဆည်း၊ အတွင်းကသက်နိုးကို။ မလဲမချက်ဘဲ ဝတ်မြဘိုင်းသောသက်နိုးပေါက။ လုံဝတ်အဝတ်ဖြူကိုဝတ်၍၊ တင့်တယ်မတင့်ထယ်

ကိုရုံစမ်းခြင်း၊ တင့်တယ်၏ဟူ။ ဝန်ခံခြင်းကိုပြုသော်လည်း အတွင်းက ဝတ်မြဲတိုင်း သက်နှံးသည်၊ ထေနက ဖြစ်ခြင်းမှ။ စောင့် သကဲ့သို့ဘည်း၊ ။

ဤဌကား၊ သဂါရဝဖြစ်ဖြင့် ပြုအပ်သော၊ အတွင်းဘက်ကသက် ကံတော့ဘင်- ဇကံသပါရုပနကသာ- စောင့်ရှောက် ဖေါ်ရသည် မ ပာတ်။ ပြုခဲ့ပြီးသော ဂိလာနသဒ္ဒဘာ ကလည်း။ စောင့်ရှောက်ဖေါ်ရ သောကြောင့်။ အဂါရဝမဖြစ်ခြင်း ကို။ ယုံကြည်လေးမြတ်။ မှတ်ယူ အပ်၏။ ။

တကြောင်းသည်း၊ စေတီးပါ၊ ရုပ်ပွားတော်ကြီးများအပေါ်သို့။ အ ညစ်အကြေးကို။ ပွတ်တိုက်၊ သုတ်သင် လိုခြင်းစသော အားကြောင်း ကြောင့်တက်သောသူ။ ဆရာမိဘ၊ စသောအလေးအမြတ် ပြုထိုက်လှ သောသူတို့အပေါ်သို့တက်၍။ နှင်းနှိပ်- ဝတ်ပြုသောသူတို့သည်။ စံ့ဝံ့ စားစာ။ ပြုခဲ့သော်၊ အဂါရဝအရိပ်- နိမိတ်မကင်း ရာသောကြောင့်၊ လက်အုပ်ချီမိုး- ဂိုဒိုးဝတ်ချခြင်း သဂါရဝအမှုကိုပြုပြီးမှ။ ဝတ်နိပါတ် ကိုပြုရာနှိုက်။ အဂါရဝအရိပ် နိမိတ်အထင်ကိုဖျောက်ပယ်လို၍။ လက် အုပ်ချီမိုး ဂိုဒိုးဝတ်ချခြင်း သဂါရဝအမှုကို၊ ရှေးဦးဘော်ပြု ဆဖြင့်၊ စေတီရုပ်ပွား ဆရာသမား မိဘများအပေါ်သို့။ ခြေဖြင့် နှင်းတက်ခြင်း စသောအမှုသည်၊ အဂါရာမဖြစ်၊ စင်စစ်၊ သဂါရဝသာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့ ဤနှိုက်သည်း။ ပခုံးနှစ်ဘက်ကို သိမ်းခြုံခြင်း ဥဘော အံ့သပါရုပန၊ အဂါရပအရိပ်ကို၊ ဖျောက်ပယ်လို၍။ ပြုအပ်သော အတွင်းကသက် ကံတော့ထိုး ခြင်းရှိသော လေးမြတ်စွာ လက်အုပ်ချီမိုး၊ ဂိုဒိုးဝတ်ချခြင်း တို့နှင့်တကွ၊ သည်းခံနိုင် လောက်သော အလွန်ချမ်း ခြောင်းဘေး အန္တရာယ်ငြိတွယ်နိုင်စက်သည်ကို။ ခံရသော၊ ဂိလာနသဆောဖြင့်ပြု အပ်သောဖြင်ဘက်က။ ပခုံးနှစ်ဘက်ကို၊ သိမ်းခြုံးခြင်း အဂါရဝအရိပ် နိမိတ်အမှုသည် အဂါရာမဖြစ်၊ စင်စစ်သဂါရဝသာဖြစ်သည်ဟု ဟူမှတ် ရာ၏။ ။

———:o:———

ယခင်ထုတ်ပြခဲ့သော။ ပရိစပါဠိတော် ဦးရေနံပါတ်(၉)၌လာ သောလက် ကံတော့ တင်ခြင်း ၁၊ လက်အုပ်ချီခြင်း ၂၊ နှစ်ဘက် သော လက်ဘဝါး အပြင်တို့ဖြင့်။ မထေရ်ကြီး ခြေတို့ကို ဆုပ်နယ်

ခြင်း-ဒုဖလစ်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်း-ဒု၊ရိုသေခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်း ၅။ဤငါးပါး တို့ကို၊ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတ-ရှိခိုးခြင်းအာဂါဟာ။ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ-ဆဝဋ္ဌိယ ကထာနှီကိုဆိုသည်၊ ။

ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ဂဏ္ဌိပုဒ်နှီကိုဆား၊ ။(၁၁)ပဋ္ဌပတ်ဋ္ဌိတေနာတိဖြေ ဓာတ္ထုဖြိဟတ္ထုနလာတေဟိပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတံကတွာ-ဟု။ပုဆစ်နှစ်ဘက်။လက် နှစ်ဘက်။ နဖူးပြင်။ ဤငါးပါးကို။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတ-ရှိခိုးခြင်းအာဂါ-ငါးပါး ယူသည်။ ။

ဂုဏ်းဂဏ္ဌိဗန်ကို။သာဓကဆောင်၍။နမက္ကာရပုဗ္ဗင်္ဂကာ။ဒူး-လက်-နဖူး ငါးဦးထိမျိုး-ရှိခိုးပူဇော်-ကော်ဇော်ခြင်း ရှေးရှိသေး-ဟု။ သဒ္ဒနီတိ-ဆော ချာတ်နိသျှနှီကိုဆိုသည်း ။

(၁၂) ပဋ္ဌတိ ဋ္ဌိတေနာတိဖြေ ပဋ္ဌဟိ အာဂေါဟိ အာဘိမုခံဋ္ဌိ တေနဲတိ အဖြေ။ ပါဒ-ဓဒေါ- ကပ္ပရ-ဟတ္ထ-သိသ-သခ်ါတာနိ ပဋ္ဌအာဂါနိသမံ ကတွာ သြနာ မေတွာ ဆဘိ မုခံ ဋ္ဌိတေနှ ပဋ္ဌမံ ဝန္ဒိတွာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။သိလက္ခန္ဓဒိကာသစ်- သာမညဖလ သုတ်၊ ။

ဤဒိကာသစ်၌-ပြအပ်သော၊ ခြေ-ပုဆစ်-တံတောင်ဆစ်-လက်-ဦး ခေါင်း-ဟု။ဆိုအပ်သော၊ ပဋ္ဌပတ်ဋ္ဌိတအာဂါ-ငါးပါးသည်၊ ပဋိသမ္ဘိ ဒါမဂ်လာ -ပဋ္ဌပတ်ဋ္ဌိတ အာဂါငါးပါးနှင့်။ သဘောအရ မထူးပင်ဆို သင့်၏။ ။

ဝိနယလင်္ကာရဋီကာလာ-အာဂါငါးပါးကိုကား၊ ဆဝေးမှတည်၍ရှိခိုး ရာနှီက်။မရအပ်၊မြေနှီက်လည်းထား၊ခြင်း၌မတတ်ကောင်း။'ထိုကြောင့်။ ဇိဝကသည်။အဓာတသဝ်မင်း နှန်းတော်-မှ။းမတ် ဆစည်းအဝေးနှီက် တည်၏။ ဘုရားကျောင်းဝေါသို့-ရှေးရှုမှုက်နှာမူ၍၊ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတအား ဖြင့်၊ ရှိခိုးသည်ကိုပြရာ။ ။(၁၃) ဥဒ္ဒါယာ သုနာ ဘဂဝေတာ ဝိဟာရာဘိမုခေါ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေနဝန္ဒိတွာဒသ-နခ သဓောခဲနာန သမုဇ္ဇ လံအဋ္ဌလိ၊ ပဂ္ဂဟေတွားဟူသော သီလက္ခန် သာမညဖလ သုတ်အဋ္ဌ ကထာ၊ ။

အဓာတသတ်မင်း ဘုရားထံမှ ပြန်၍၊ မြတ်စွာဘုရားကို မမြင်ရ သောအရပ်ဘို့ ရောက်သောအခါမြေ၌၊ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိထအား ဖြင့် ရှိခိုးခြင်း ကိုပြရာ၊ ။(၁၄) ပဒက္ခိဏံကတွာ ပက္ကာဒိတိ တိက္ခတ္တုံ၊ ပဒက္ခိ

ကံ ကတွာဒဿ နခ သမောဓေနသမုဇ္ဇလံ အဇ္ဇလိ ဆိခုဘွိ ပတိ ဋ္ဌပေတွာ ဃာဝဒဿန ဝိသယာ ဘဂဝတော အဘိမုခေါဝ ပဋိက္ကဲ မိထွာ ဒသနဝိဓဟနဋ္ဌာနဘူမိယံ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေနဝန္ဒိတွာ ပက္ကာမိ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထပ။ ။

(၁၅) အန္ကောဂါမေဝါတိအာဒိသု ယတ္ထ ပဋ္ဌအင် ါနိဘူမိယံပ တိဋ္ဌာပေတွာ ‘ဝန္ဒိတုံ နသက္ကာဟောတိ။ တတ္ထ ဋ္ဌိတာယ ဧဝကာယံ။ ပုရတော နာမေတွာ ဝန္ဒာမိအာဃျတိ အဇ္ဇလိ ပဂ္ဂယှ ဂန္ဒုံပိ ဝဋ္ဋ တိ၊ ။ပါစိတ်ဘိက္ခုနော ဝါဒကဝဂ်-တေရသကဏ် ဋီကာတို့နှင့် မည်။ ။

ထိုကြောင့်၊ ပရိဝါပါဋိတော်ကိုဆောင်၍၊ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာဖြင့် အဝိသောအင် ါငါးပါးကို။ အဋ္ဌကထာဋီကာတို့အလိုရှိအပ်သော၊ ပဋ္ဌပ တိဋ္ဌိတအင် ါဟူ။ မယူအပ်၊ အနိန္ဒိုက်ဘည်၍၊ အထူးရှိခိုးသောအရာ၌လာ သောအင် ါငါးပါးဟူ၍သာမှတ်အပ်၏။ ။

ပါရုံပေသောမိ။ ပါရုံသောမိဟု။ နိဂ္ဂဟိတ် ပါမပါ ပါဒ်၌နှစ်မျိုးရှိ ကြောင်း၊ထိုနှစ်မျိုးတွင်။ နိဂ္ဂဟိတ်ရှိသောပါဒ်သာသင့်ကြောင်း၊ ပါရုဝတ်စောင့်စည်းခြင်း အနက်ဟော၊ သဒ္ဒမိဝိဘတ် ဒုဒေစိက်။ အ ကို ဥပ္ပါ၊ဣ လာ၊ထိုဣနှောင်းသေးကြောင့်၊ ပဒေကွရာလာ၍။ ပါရုပိသောမိ ရုပ်ပြီးကြောင်းကို၊ ပါတိမောက္ခ လိခနုယဒ္ဒါ ၊ဒုတိယေဂိ ရုပဒ္ဓယံ ယုဇ္ဈတေဝ၊ တဟ်ပိသ နိဂ္ဂဟိတာ နိဂ္ဂဟိတ ဝဒေသန ဒ္ဒိဝါဝိ ဒီဃတ္တံ၊ ပါရုပိသောမိတို့ အနိဂ္ဂဟိတမေဝယုဇ္ဈတိ။ တမေဝ အဒ္ဒေတိလိခိတံ။ ပါရုံ အဝရုဏောသောမိ။ရန္တုသာ၊ဣကာရာဂမော။ တပ္ပုရေပကာရဂဒဂမာတိကတွာ ....ဟုပြု၏၊ ။

ဒုဘိဇေပိ၊ဒုတိယသေခိယသိက္ခာပုဒ်၌လည်း။ ရုပဒ္ဓယံ။ ပါရုံပိသော မိ.ပါရုံးပသောမိ ဟူသောရုပ်နှစ်ခု အပေါင်းသည်၊ ယုဇ္ဈတေဂ၊ သင့် သည်သာတည်း။တတ္ထသာပိ။ ဤထိုရုပ်နှစ်ခုအပေါင်း၌လည်း။ ဃနိဂ္ဂဟိတာ နိဂ္ဂဟိတဂသေန၊ရုဒ္ဓနိဂ္ဂဟိတ်ရှိမရှိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒ္ဒိဝါဝိ။ နှစ်ပါးအပြား ဆေးဖြင့်လည်း။ ဒိဿတိ။ ပါဋ္ဌိအဋ္ဌကထာဋီကာပေတို့၌ထင်၏၊ ပါရုပိ သောမိတို့။ ပါရုပိသောမိဟူ၍၊ အနိဂ္ဂဟိတမေဝ။ နိဂ္ဂဟိတ်မရှိသော ပါဒ်၌သည်လျှင်၊ ယုဇ္ဈတိ။ သင့်၏၊ ထသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ထမေဝ၊ နိဂ္ဂ

ထိတ်မရှိသော၊ထိုပါရုပိသောဓိပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ အားမွှမာ်း၊ငါတို့ကား၊ လိမ္မာတံ၊ ရေးဆပ်၏၊ ပါ၊ ပါ့ရဝေတ်သည်။ သံဝရတော်၊ စောင့်စည်ခြင်းအနက်၌။ ဘင်း၊ ဖြစ်၏။ သောဓိ၊ အားချာတ်သေဓိ-ဝိသေတ်သက်ရန်ဟာသ။ရေအားစိတ်-အာ၏၊ဥ၊ဥပြု။ ဇာကာရဂမော၊ဇာဒုက္ခရုလော၊ တပ္ပရော်။ ထိုဇာနောင်းသောကြောင့်။ ပကာရဂမော၊ ပအာက္ခရာလော၊ ဇာတိကတွေ-ဇာတိတာသွေ။ထိုကြောင့်၊ယုဇ္ဇတိ၊၏။လိမ္မာတံ၊၏၊ • ၊

ပါရုပနာဒီပနီဆရာတော်ပြီး၏။

——— -း၀း———

၎င်းပါရုပနာဒီပနီဆရာတော်ပါသော-ပါဠိစကိုဂဏန်းစဉ် ဆတ်ပြင်းအနက်ပြုပေအံ့။

(၁) ပရိမဏ္ဍလံပါရုပိတဗ္ဗန်၊ ဟူသည်ကား၊ တေနခါပနသမယေနု၊ထိုအခါ၌၊ဆဗ္ဗဂ္ဂိယာတိက္ခ်။။ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ ဂိဟိပါရုတံ၊ လူတို့ကဲ့သို့ဝတ်ရုံခြင်းကို၊ ပါရုပန်၊ဝတ်ရုံကြကုန်၏၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ဝါ၊ ဤသို့ဆစရှိသည်ဖြင့်။ ၀ုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်သော၊ အနေကပကာရံ၊ တပါး၊မက များသောဆပြား၌သော။ ဂိဟိပါရုပနံ။ လူတို့ကဲ့သို့ဝတ်ရုံခြင်းကို။ အပါရုပိတွေ၊ မရုံမူ၍။ ဇာ၀။ဤဒေဝိယသိက္ခာပုဒ်၌။ ၀ုတ္တာနယေနေ၀၊ ဟောတော်မူအပ်သော နည်းဖြင့်ဆောသျှင်၊ ဥဘောကဇ္ဇေ။ နှစ်ဘက်သောသက်နိုးစွန်းတို့ကို၊ သမံကတွေ။အညီအညွတ်ပြု၍၊ ပါရုပနဝတ္တံ။သက်နိုးရုံရသောဝတ်ကို။ ပုရေးတ္တာနု၊ဖြည့်သဖြင့်၊ ပရိမဏ္ဍလံ။ အာဝန်းညီစွာ။ ပါရုပိတဗ္ဗံ။ ရုံအပ်၏၊ ဒွေ။ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဇာမာနိစဆိကွာပဒါနိ။ ဤပရိမဏ္ဍလ—နိဝါသနသဏ္ဌာပုဒ်-ပါရုပန ဆိကွာပုဒ်တို့ကို။ဆဝိဆေသေန။ရွာတွင်းရွာပ-သာမညအားဖြင့်။ ၀ုတ္တာနံ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ထသွာ၊ထိုသို့သာမညဟောတော်မူသောကြောင့်။ ဝိဟာရေပိ၊ကျောင်းနှိုက်၌၎င်း၊ အန္တရဃရေပိ။ရွာတွင်းနှိုက်၌၎င်း၊ ပရိမဏ္ဍလံ မေ၀။ အာဝန်းညီစွာသာသျှင်။ နိဝါသေတဗ္ဗံ၊ သင်းပိုင်းကဲ့လည်း၀တ်အပ်၏။ ပါရုပိတဗ္ဗံ၊ ကေယ္မိ-သက်နိုးကြိုးကို-ရုံလည်းရုံအပ်၏။ ၊ (ဤပါရုပနသိက္ခာပုဒ်နှိုက်။ဇက်ကံတေ၃ဘင်ကဲ့။ ပါရုပနဆိုထည်)၊ ၊ ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ-သေဒိယသိက္ခာပုဒ်အား။ ။

(၂) ဒုတိ၃ယ၊ ဒုတိယသေဒိယသိက္ခာပုဒ်နှိုက်၊ ဘိက္ခ၀ေ။တို့၊ဂိဟိပါရုတံ၊ ထူတို့ကဲ့သို့ ရုံခြုံ၊တင်ခြင်းကဲ့။ နပါရုပိတဗ္ဗံ၊ မတင်မရုံ-မခြုံ

အင်။ဇာတိဇေစံ။ ဤသို့ပဋိက္ခိတ္တံ။ ပယ်တော်မူအပ်သော။ ဂိဟိပါရုတံ၊ လူတို့ကဲ့သို့တင်ခြင်း ရုံခြင်း ခြုံခြင်းကို၊ ဆေပါရုပိတ္တွာ၊မတင် မရုံ မခြုံ မူ၍၊ ဥဘောဟတ္ထေ။ နှစ်ဘက်သောသင်္ကန်းစွန်းတို့ကို၊ သမံကတ္တွာ။ အညိုအမျှပြု၍။ ပါရုပနံ။ တင်ရုံ ခြင်းသည်၊ ပရိမဏ္ဍလ-ပါရုပနံနာမ၊ အဝန်းညီစွာရုံခြင်းမည်၏၊ တတ္ထ။ထိုပါဠိတော်နှင့်။ ဝါ၊ဂိဟိပါရုပနံ၊ အရာနှင့်၊ ဃံကိုဠ်။အလုံးရုံသော၊ သေတပဋုပါရုတံ။ အဝတ်ဖြူကို ဝတ်သော သူတို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံခြင်းငင်း။ ပရိဗ္ဗာဇကပါရုတံ၊ ပရိဗိဇ်ရဟန်းတို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံခြင်းငင်း။ ဇကသာဋကပါရုတံ၊ တထည်သော ပုဆိုးကို ဝတ်သောသူတို့ကဲ့သို့ဝတ်ရုံခြင်းငင်း။ သုရာသောဏ္ဍပါရုတံ၊ ဆေသောက်ကြူးတို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံခြင်းငင်း၊ အင်္ကန်ပုရိကပါရုတံ၊ နှန်းတွင်းသူတို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံခြင်းငင်း။ မဟာဇေဋ္ဌကပါရုတံ၊ ဘပည်ကြီး လက်သမား ကြီး တို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံခြင်းငင်း။ ကုဋိပဝေသက ပါရုတံ၊ လယ်ကုဋိသို့ ဝင်သောသူတို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံခြင်းငင်း၊ ဗြဟ္မဏပါရုတံ ပုဏ္ဏားတို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံခြင်းငင်း။ ပါဠိကာရက ပါရုတံ၊ သင်္ဃာတို့၏ ထေရ၏ဉ် ဝါးဘဉ်းကုံပြုတတ်သော၊ ရဟန်းကဲ့သို့ဝတ်ရုံခြင်းငင်း၊ ဇာတိဇေဝမာဒိ။ ဤသို့အစရှိသော၊ ပရိမဏ္ဍလ လက္ခဏာ။ပရိမဏ္ဍလ လက္ခဏာ။ အညထာ။တပါးသောအခြင်းအရာဖြင့်။ ပါရုတံ၊ ဝတ်ရုံခြင်းသည်။အတ္ထိ။ ရှိ၏။ ဧတံသဒ္ဒံ။ ဤအလုံးရုံသည်။ ဂိဟိပါရုတံနာမ၊ လူတို့ ဝတ်ရုံခြင်းမည်၏၊ တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်။ သေတပဋာ။ ဖြူသော ဆိုး ကိုဝတ်ကုန်သော။ အဇိုပါလကာနိဂဏ္ဌာ။ တက်ဝက်သောအောက် ကိုယ်ကိုဖွင့်၍။ ဆထက် ကိုယ်ကိုသာ စောင့်ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌတက် ကတွန်းတို့သည်၊ ပါရုပန္တိယထာ။ရုံကုန်သကဲ့သို့ရှင်း၊ ဇကေ့ဖွေ၊ အချို့ ကုန်သော၊ ပရိဗ္ဗာဇကာပရဇိတ်တို့သည်ဉာဏ်။ ရှင်းလင်း။ ဝိဇရိတ္တွာ။ဖွင့်၍။ ဒွိဓိသုန္ဒရဝကုန်သော။ အံ့သကဒ္ဒေသုပဝုံးစွန်းတို့၌။ ပါဝုရတံ၊ အင်္ကန်ကို၊ ဌပေန္တိယထာစ၊ထား ကုန်သကဲ့သို့ရှင်း၊ ဇကသဋကာ၊ ထထည်သော ပုဆိုးကိုဝတ်ကုန်သော၊ မနုဿာ။ လူတို့သည်။ နိဝတ္ထဿာဒုကူဿ။ ဝတ်အပ်သောပုဆိုး၏။ ဇကေနအံ့သေခဲ့၊ တရသောအစွန်းဖြင့်။ ပိဒ္ဓိ၊ ကျောက်ကုန်းကို၊ ပါရုပိတ္တွာ၊ ခြုံ၍။ ဥဆောကဏ္ဍေ၊ နှစ်ဘက်သော အစွန်းတို့ကို။ ဥဘောသု၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ အံ့သကဒ္ဒေသု။ပဝုံးစွန်း တို့၌၊ ဌပေန္တိယထာစ၊ထားကုန်သကဲ့သို့ရှင်း၊ သုရာသောဏ္ဍာဒယော၊ သေသောက်ကြူး

အစရှိသောသူကိုသည်။သာဒုကေန။ ပုဆိုးဖြင့်။ ဂိဝံးလည်ပင်းကို၊ ပံ
ရိကွဲပိတ္တာ။ချစ်ပတ်၏၊ ဝါးရောက်၍၊ဥဘောအင်္ကျီ။နှစ်ဆက်ကုန်သော
အစွန်းတို့ကို၊ ဥဒ္ဒရဝါ။ချင်ဖွယ်ထည်း။ သြသဒ္ဓမ္မနိယထာစ၊တွဲလျားချ
ကြကုန်သကဲ့သို့ရင်း။ ပိဋ္ဌယံဝါ၊ကျောက်ကုန်းနှီးကိုမှသည်း၊ဒိဋ္ဌပဒိုယ
ထာစ၊ ပစ်ချကြကုန်သကဲ့သို့ရင်း။ အင်္ဂန်ပုရိကာဒဃေသာ။ နန်းတွင်းသူ
အစရှိသည်တို့သည်။ အင်္ဂါဘာရကမတ္တ။ မျက်လုံးမျက်စေ့ပါကိုမှကို။
ဒဿေတွာ။ဖြ၍။ သြဂျုတ္တိုကံ။ ဦးခေါင်းခြုံလျက်။ ပါရုပန်ိယတာစ၊
ရုံကုန်သကဲ့သို့ရင်း။ မဟာဇေဋ္ဌကာ။ တပည့်ကြီး လက်သမားကြီးတို့
သည်၊ ဒိဿသာဒုကံ၊ ရှည်စွာသောပုဆိုးကို၊ နှံဝါကေတွာ။ ဝတ်၍။
တသေဝ၊ ထိုပုဆိုး၏သာလျှင်၊ ဇေကန္တန်အနှံ၊ တခုသောအစွန်းဖြင့်၊
ဆကလံးအလုံးစုံသော၊ သရိရံ။ကိုယ်ကိုး။ ပါရုပန်ိယဘာစရင်း။ က
သဆဲလဲ။ လယ်ထွန်ယောက်ျားတို့သည်။ ဇောက္ကဒိုး။ လယ်ကုဋိကို။
ပဝေသန်္တာ၊ဝင်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ သာဒုကံ။ ပုဆိုးကို။ ပလိဝေ
တွာ။ရစ်ပတ်၍၊ ဥပကာစ္ဆကေ၊ လက်ကတိုးကြားနှိုက်။ ပက္ခိပိတ္တာ၊
ထည့်၍၊ တသေဝ။ထိုပုဆိုး၏သာလျှင်။ ဇေကန္တန်အနှံ။ တခုသောအ
စွန်းဖြင့်။သရိရံစ။ ကိုယ်ကိုလည်း။ ပါရုပန်ိယထာစ။ ၎င်း၊ ဖြဟ္ဒလာ။
ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ဥဘိန်္ဒံ။ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ဥပကာစ္ဆကာနံ။ လက်က
တိုးတို့၏၊ အန္တရေ။အကြားနှိုက်။ သာဒုကံ။ပုဆိုးကို။ ပဝေသတွာ။
သွင်း၍၊ အံသကဒုသု။ ပခုံးစွန်းတို့နှိုက်။ ပက္ခိပန်္တိ-ယထာစ။ ထည့်
ထားကုန်သကဲ့သို့ရင်း၊ ပါဋ္ဌိကာဓုကော။ သဃ်ာစဉ်ကို-ပြုတတ်သော၊
ဘိက္ခု။ ရဟန်းသည်။ ဂကံသံ-ဂကသ္ဍံ အံ့သော။ လက်ဝဲတဘက်-ပခုံး
ထက်နှိုက်။ ပါရုပနေန။ရုံခြင်းဖြင့်။ ပါရုတံ ရုံအပ်သော၊ ဝါမဗာဟံဒိ။
လက်ဝဲမောင်းကိုလည်း။ဝိဝရိတွာ၊ဘွင့်၍၊ စိဝရံ။သင်္ကန်းကို၊ အံသက
ဒွေ၊ပခုံးစွန်းနှိုက်။ အာရောပေတိယထာစ၊ တင်ထကဲ့သို့ရင်း၊ ဇဝံတ
ထာ။ထိုအတူ၊ အပါရုပိတ္တာ၊ ဇရုံမူ၍။ သဇ္ဇုပါ။ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်
သော။ ဇဇေံတစ။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော-ပါရုပန္ဒေါသတို့ကိုရင်း။ အင်္ဂည။
ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ-ထပါးကုန်သော။ ဇဝရုပေ။ ဤသို့သဘောရှိကုန်
သော။ပါရုပန္ဒေါသေစ၊ ရုံခြင်း၏အပြစ်ဟိုက်ဟုရင်း။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ကြဉ်၍။
နိဗ္ဗိကာရံ။ ဖေါက်ပြန်ခြင်းမရှိ၊ ပရိမဏ္ဍလံ။အာနုဘျွာ။ ပါရုပိတဗ္ဗံ။
ရုံအပ်၏။လက်ကုံးတဖက်တင်အပ်၏၊ ထထား၊ထိုဆိုအပ်ပြီးသောပရိမဏ္ဍ

လ-အခြင်းဆေရာဖြင့်။အပါရုပိတွေး။မရုံမူ၍။ အာရာမေဝါ၊အရာဝ်တွင်း-ဗုဒ္ဓါပဋ္ဌာနစသည်ကို-ပြုရာ၌ ကိုင်း၊ အန်ကာရဃနေရဝါ။ ရွဲ့ဘာတွင်းနှိုက်ဂုင်း၊အနာဒေရန်။ ဓရိုးသဒေသာအားဖြင့်၊ယံကိုဋ္ဌိ၊အလုံးစုံသော၊ဝိကာရံ၊ ပရိဓာတ္တာလ-ရုံခြင်းမှဒါ ကိုဖြိုနဲသောရုံခြင်းကို၊ ကရောန်သ၊ ပြုသော ရဃနှိုးအာ၊ရက္ခဒုံ၊ ဒုက္ခဋ္ဌိအာပတ်သင့်၏။ ။သခိုယဘွင့်-ကဝ်ါအဋ္ဌကထာအနုက်။ ။

(၃) ဆာရာမေဝါဘိ၊ အာရာမေဝါ-ဟူသောစကားကို။ ဗုဒ္ဓပဋ္ဌာနဒိကာလံ၊ဘုရား-ကို-ဆည်းကပ်ရာ- အစရှိသောကာလကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ဂုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ ။တရသကာဏ်ဋီကာအနုက်၊ ။

(၄) ဝိဟာရေဝိတိ၊ ဝိဟာရေဝိ-ဟူသောစကားကို၊ ဆံဃသန္နိပါထဗုဒ္ဓေပဋ္ဌာနဒိကာလံ၊ ဆံဃာစည်းဝေးသောအခါ- ဘုရား-ကိုဆည်းကပ်ရာအစရှိသောအခါကို။သန္ဓာယ၊၍၊ ဂုတ္တံ၊ ၏၊ ။ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာအနုက်၊ ။

(၅) ဇွေပန၊ ဤအဂါဓဝတ္ထိတွင်။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။သဇ္ဈ၊ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓရမာနေ၊ သက်တော်ထင်ရှား၌စဉ်။တိသု။သုံးပါး-ကုန်သော၊ကာလေသု၊အခါတို့၌။ ဥပဋ္ဌာန်။ခစားရာသို့၊ နယာတိ၊ မသွား။ သယ္ဟုရိ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုပါဟနေ။ ဘိနဝ်မစိ၊ပဲ။ စက််မန္တော်၊ ငြိုကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဥပါဟနော၊ ဘိနဝ်စိး-လျက်၊စက်မတိ။ငြိုသွား၏ နိဓေ၊ နိပ္ဖ်ောအာရုပ်၌။ စက်မန္တော်။ ဖြတ်စွာဘုရား စငြိုကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ဥစ္စေ။ ဖြင့်သော အရုပ်၌။ စက်မတိ၊ ၏။ ဟဒ္ဒ၊အောက်၌၊ ဝသန္တော်၊ ဘုရားနေတော်မူသည်ရှိသော်၊ဥပရိ-အထက်အဖြင့်၌၊ဝသတိ နေ၏၊ သဇ္ဈဒဿနဋ္ဌာန။ ဖြတ်စွာဘုရား-ကိုဖူးမြင်ရာအရပ်၌၊ ဝါ။ ဖြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့၌။ဖြင်ကောင်း-သောမျက်မှောက်အာ့ရုပ်၌။ဥဘောအုံ့သေ။ပခုံးနှစ်ဘက်တို့ကို။ ပါရုံပတိ။ လူကိုရြုံသကဲ့သို့ရြုံ၏။ဆင်တွံ။ထိုး-ကို ဓာရေတိ၊ သောင်း၏။ ဥပါဟုန်၊ ဘိနဝ်ကို။ဓာရေတိ၊စိး၏၊ နှာယတိ၊ ရေချိုး၏၊ဥစ္စာရံဝါ၊ကျွင်ကြိုးကိုဂုင်း၊ ပဿာဝံဝါ ကျွင်ငယ်ကိုဂုင်း။ ကရောတိ၊ပြု၏။ ပန။ ဘုရား-ရှိရင်ပြတာပါး-ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး-သောအခါ၌ဆိုဦး-အံ့၊ ပရိနိဗ္ဗု။တော၊ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး-သည်ရှိ-သော်။စေတိယံ။ စေတီကို။ ဝန္ဒိတု ၊ ရှိခိုးခြင်း-ငှါ၊ နဂန္တွတိ။မသွား။ ။စေတိယဿ။ ။စေတီ၏။ ပညာယနဋ္ဌာန။ ။ထင်ရှား-ရာ-

ရှင်လူအများဘူးဖြင်ရာ ဧစတီပြင် အရပ်ရှိက်။ သတ္တု ဒဿန ဌာနဲ့၊ သက်ဘော်ထင်ရာ ရှိသမြတ်စွာဘုရားကိုဘူးဖြင်ရာအရပ်ရှိက်၊ ဝတ္တု၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော။ ဘဗ္ဗံ။ အလုံးစုံသောပရိုးနှစ်ဘဝ်ကို ခြုံခြင်း—ထိုး ဆောင်းခြင်းအစရှိသော ဆဂါရဝဆမှုကို။ ကရောတိ။ပြု၏၊ အယံ၊ ဤ ရဟန်း သည်၊သည်းထိုရှိ။ မြတ်စွာဘုရားနှိုက်၊ အဂါရဝေါနာမ။ ရှိသေခြင်း မရှိသော ရဟန်းမည်၏။ ယောပန။ အကြင် ရဟန်းသည်ကား။ ဓမ္မ သဝဏေ။ ထရားနာခြင်းကို။သံ့ယုဇ္ဇ။ ကြွေကြော်ဆင်သည့် ရှိသော်၊ သက္ကစ္စံ။ ရှိသစွာ၊ နဂစ္ဆတိ။ မသွား၊ သက္ကစ္စံ။ ရှိသစွာ၊ဓမ္မ တရားကို၊ နသုဏာတိ၊မနာ။ သမုလ္လပေန္တော။ စကား၊ပြောဟော၊လျက်၊ နိသီဒတိ။ နေ၏၊သက္ကစ္စံ။ ရှိသစွာ။နဂဏ္ဍာတိ။မသင်ယူ၊နဝါစေတို့။မပို့ချ၊အယံ။ ဤရဟန်းသည်၊ဓမ္မဲ့၊ ထရား၊တော်နှိုက်၊ အဂါရဝေါနာမ။ မရှိသေသော ရဟံန်းမည်၏၊ ယောပန၊အကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ ထေရေန။ မထေရ ကြီးဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ။ ရဟန်းသည်။အနိစ္စိုဇ္ဇော။ မတိုက်တွန်းအပ်ဝဲ၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ဒေသေတိ၊ဟော၏။ နိသိဒက်။ထိုင်၏၊ပဲ့ဘ်။ အမေး ပြဿနာကို။ ကထေတိ၊ ဖြေဆို၏၊ ဝုဒ္ဓေ။ သတင်းကြီး ကုန်သော၊ ဘိက္ခု။။ရဟန်းတို့ကို။ ဃန္ဒေန္တော။ထိပါးတိုးဝှေ့လျက်၊ဂန္ဆတိ၊သွား၏။ တိဋ္ဌတိ။ ရပ်၏၊နိသိဒတိ။ထိုင်၏၊ ဒုဿဇ္ဇတိကံဝါ။ ပုဆိုးအင်္ကျီယာဂ ပတ်ကိုဂုင်း၊ ဟာယ္ဆဇ္ဇတိကံဝါ၊ လှက်အာယောဂပတ်ကိုဂုင်း ကရောတိ။ပြု၏။သံ့ယမဇ္ဇော။ သံ့ယအလယ်နှိုက်၊ ဥဘောအံ့သော၊ ပရိုးနှစ်ဘက် တို့ကို။ ပါရုပတိ။လုတ်ရှိခြုံသကဲ့သို့ခြုံ၏။ ဆတ္တုပါဟနံ။ ထီးဆိနပ်ကို၊ မာရေတိ၊ ဆောင်းစီး၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊သံ့ယ၊ သံ့ယာတော် နှိုက်၊ အဂါရဝေါနာမ။ မရှိသေသော်ရဟန်းမည်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ။ မှန်၏၊ ဇေဋ္ဌဘိက္ခုသို့ပိ၊ တယော်သောရဟန်းနှိုက်ဂုင်း၊ အဂါရဝေါ။ မရှိသေခြင်းကို၊ ကတွာ။ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊သံ့ယ၊ သံ့ယာနှိုက်၊အဂါရဝေါ။မရှိသေခြင်းကို။ကတောဝ၊ပြုအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊၏။ ။ သမောဓာနဿကထာမာနက်။ ။

(၄) အာရာမေ။ ကျောင်းဆောင်နှိုက်၊ ကာလေး။ဆွမ်းခံဝင်ချိန်အ ခါကို၊ အာရောစိတော၊ပြောကြားအပ်သည့်။ သဇေဟောတိ၊အာဂတ်၍ ဖြစ်အံ့။တိမထ္ထာလံ၊ အဝန်သုံးပါးညီစွာ၊ ပဒိဏ္ဍာဒဒန်တော်။ဖုံးလွှမ် သဖြင့်၊ ပရိမထ္ထာလံ၊ ဆဝန်းသုံးပါးညီစွာ။ နိဝါသေတွာ။ သင်းပိုင်ကို ဝတ်၍။

ကာယဗန္ဓနံ။ ခါးပန်းကြိုးကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ သကုဏံ၊ ထင်သည်ကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ ၊ သံဃာဋိယောဂ်ိယ်ဝတ်ဒုးကုန်ဘို့ကို၊ ဝါ၊ဝါ။ ဧကစ္စ် သက်နှံးကြိုးတို့ ကို။ ပါရုပိတွာ၊ရုံ၍၊ ဥတ္တ်ကံ၊ကံပတ်သိုးကို။ ဗဒ္ဓိမုဋ္ဌိတွာ စွပ်၍၊ ဓောဝိတွာ။ ရေဆေး၍။ ပတ္တံ။ ဃပိ ဏ်ကို၊ ဂဟေဘွာ၊ယူ၍၊ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ၊ အာဘောဓေးနေန။ မဆောမဘျင်သဖြင့်၊ ဂါဒမော။ ခွာသို့။ ပဝိသိ တဒ္ဒေဝ။ ဝင်အယ်ရှိ၊ ဒေဝါက္ကမ၊ အစဉ်ကိုဗျာက်-ခြေ့သို့တက်၍။ ထေရာနံ။ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ဘိက္ခူနံ။ တို့ရှိ၊ပုရတော။ ခြေ့နှိုက်၊ နဂန်တဲ့ဗျိ၊ မသွားအာပ်။ သုပ္ပဋိဆွန်နေန။ ကောင်းစွာသက်နှံးရုံလျက်၊ အာန်တံရဃရေ။ ရှာတွင်းနှိုက်။ဂန်တဲ့ဗျိ။ သွားအာပ်ရှိ။ ။သုပ္ပဋိဆွန်နေန၊ ကောင်းစွာသက်နှံးရုံ လျက်၊ အာန်တံရဃးရေ။ နှိုက်၊ နိသိဒိတဲ့ဗျိ။ နေထိုင် အာပ်ရှိ၊ ပ။ ထေ ရေဘိက္ခူ။ မထေရ်ကြီး ရဟန်းတို့ကို၊ အာခုပခဒ္ဓေ။ တိုးဝှေ့၍။ နှနိသိဒိ တဲ့ဗျိ၊ မနေဒခပ်ခနေရာ၊ နဝါတိက္ခ။ သတင်းငယ်ရဟန်းတို့ကို။ အာသ နေန၊ နေရာဖြင့်၊ နုပဒိဗာဟိတဲ့ဗျိ မတားဖြစ်အပ်။ ။စူဠဝါပါဠိုးတဘ် အနက်၊ ။

(၇) ဇဏ္ဍုစ၊ဤအရာ၌လည်း။ဘိက္ခုနိယာ၊ဘိက္ခုနိမရှိ။ဘိက္ခု သဟ ရဟန်းယောကျ်ားအား၊ ဆဘိဝါဒနံနာမ။ ရှိခိုးခြင်း မည်သည် ကား၊ ဆန္ဒောဂါမေဝါ။ရှာတွင်းဒ်ခင်း၊ ဗဟိဝါမေဝါ၊ရှာပဒ်ခင်း။ အန္တောဝိဟာ ရေဝါ။ ကျောင်းတိုက်တွင်းဒ်ခင်း၊ ဗဟိဝိဟာရေဝါ။ ကျောင်းတိုက် ပဒ်ခင်း၊ အန္တရဃရေဝါ၊ အိမ်တွင်းဒ်ခင်း၊ ရထိကာယဝါ။ ခရိုးသမ်းမဒ် ခင်း၊ အန္တပရိသာ၊ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအား၌ဖြင့်၊ ရာဇာသရဏာယ ဝိ။မင်းပွဲသဘင်သည်လည်း။ဝတ္တမာနာယ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်ခင်း။ဒေဝေ။ ရှိးသည်၊ဝသမာနေ။ရှာသည်ရှိသော်ခင်း။ ဘူမိယာ၊မြေသည်။ သကဒ္ဒ မာယ။ ရှိုးညွှန်နှင့်တကွ ဖြစ်သော်ခင်း၊ ဆတ္တုပတ္တဟတ္ထာယဝိ။ ထိုး သဝိဘ်ထက်ဒ်ရှိုး ဘဘိက္ခုနိမသည်ခင်း၊ ဟတ္ထိတသာဒိဟိ။ ဆင်ဖြင်း အစရှိသည်ဟ်ရှိသည်။ အနုဗန္ဓာယဝိ။ အစဉ်လိုက်အပ်သော-ဘိက္ခုနိမ သည်ခင်း။ကာတဗ္ဗမေဝ။ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ဘိက္ခုဇ်နေဝါ ဒဏဝဂ်-ပါစိတ်အဋ္ဌကထာအနက်။

(၈) အန္တောဂါမေဝါဘိအာဒီသု၊ ဆန္တောဂါမေဝါ ဤသို့ဆစရှိ သည်တို့နှိုက်။ ယတ္ထ။ အကြင်အရပ်နှိုက်။ ပဋ္ဌအဂ်ါနိ၊ ဒူး-လက်-နဖူး ငါးဦးသောဆဂ်ါတို့ကို။ ဘူမိယံ။မြေနှိုက်။ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊

ဝါးထား၍၊ ဝန်္ဒိတုံ၊ ဂိုဒိုးခြင်းငှာ၊ ဝါ၊ ဝပ်ချခြင်းငှာ၊ နှသင်္ကြောတို့၊ မတတ်နိုင်။ ထင်ထွ။ ထိုမတတ်နိုင်ရှေးရေပန်းကာ၊ ငြိတာယုဇဝေ၊ မတ်ဘတ်ရင် ထူကာသားထျင်၊ ကာယံ။ ကိုယ်ကို၊ ပုရတော၊။ ရှေ့သို့။ နာမေတွာ၊ ညွှတ်စေ၍၊ အယျ၊ အရှင်ကုရား။ ဝန်္ဒေမိ၊ ဂိုဒို ပါ၏၊ ဤတိ။ သို့။ အနှစ်သိုးလက် ဆုပ်ကို၊ ပဂ္ဂဟ်၊ ချီ၍၊ ဂန်္ဓာ၊ ဝိ၊ သွားခြင်းငှာလည်း။ ဝန္ဒတိ။ အပ်၏။ ၊ ၎င်း ဘွင့်ဘေရသင်္ကာဏ်ငိုက၁အာနက်၊ ၊

(ဤငိုကာနိုက်=ဘုရိအရောက်၊ မြေနိုက်ဂိုဒိုးသည်ဖြစ်အံ့။ မြေကြီးကို ယူ-အခင်းကြမ်းပြင်ထိုနိုက် နေ၍-ဂိုဒိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ အခင်းကြမ်းပြင် ကိုပင်ယူ၊)

(၉) ကတမေပဋ္ဌ။ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်းဟူမူကား၊ ဥပါလိ။ ဥပါလို့။ ဝုစ္စတဓသ၊ သတင်းကြီးသော။ ဘိက္ခုနော။ ရဟန်း၏၊ ပါဒေ။ ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဒေန်း၊ ဂိုဒိုးသော။ နဝကတရေန၊ သတင်းယေသော။ ဘိက္ခုနာ ဓုဟန်းသည်၊ ဇကံသံ=ဇကေထို့'အံ့သေ။ လက်စွဲတဘက်=ပဆုံးထက် နိုက်။ ဥဒ္ဓဂ်ရာသံကံ။ ကိုယ်ဝတ်စမ္ပယိတင်သည်ကို၊ ၎င်း။ လက်ကံးတဲ့ ထိုးသည်ကို။ ကရိတွာ။ ပြု၍။ အဥ္ဇလိ'၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဟေတွာ။ ချီမြှောက်၍။ ဥတောဟိ၊ နှစ်သက်ကုန်သော။ ပါဏိတလေဟိ။ လက်ဝါးဖြင့်ဘူဖြင့်၊ ပါဒါနိ၊ မထေရ်ကြီးခြေတို့ကို။ ပရိသမ္ဘာဟန်တို့။ ဆုတ်နယ်သဖြင့်၊ ပေမဠ္ဆ။ ချစ်ခြင်းကံ့လည်းကောင်း၊ ဂါရဝဠ္ဆ။ ရိုသေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာပေတွာ။ ဖြစ်စေ၍။ ပါဒါ၊ မထေရ်ကြီး-ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ဂိုဒိုး အင်ကုန်၏၊ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ၊ ပုဗ္ဗတရသည်။ သတင်းကြီးသော ဘိက္ခု နော၊ ၏။ ပါဒေ။ ခြေတို့ကို။ ဝန္ဒေန်း။ ဂိုဒို့သော နဝကတရေန၊ သတင်း ယေဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ။ သည်။ အုပေမပဋ္ဌခဒ်မ၊ ဤငါးပါးသောဘုရား တို့ကို။ အဇ္ဈုပဂတံ။ မိမိသဒ္ဓါနိုက်။ ဥပဋ္ဌာပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပါဒါ။ မထေရ်ကြီး၊ ခြေတို့ကို၊ ဝန္ဒိတဗ္ဗာ။ ဂိုဒိုးဆင်ကုန်၏။ ။ဝဠုပါပါဠိတော် အနက်။ ။

(၁၀) နိဝတ္ထသးဝတ်အပ်သော၊ ကာသာယသး၊ သင်္ကန်း၏၊ ဥပရိ။ အုထက်နိုက်၊ သြဒါတံ အဝတ်ဖြူကို၊ ဝါ၊ လူပတ်ကို၊ နိဝါသေတွာ။ ဝတ်၍။ ပိမံသတ်ဝါ၊ ရုစမ်းမှုလည်း ·ရုံ စမ်းအံ့၊ သမ္ပဒိစ္ဆတ်ဝါ။ တော်ပြီ--လှပြီ-နေရာကူပြီဟု--ဝန်ခံမှုလည်း၊ ဇန်ခံအံ့၊ ရေကျတ်ယောင်၊ လူအဖြစ်ထေနက-အဖြစ်မှစောင့်သံ့သည်သာလျှင်တည့်။ ဘိက္ခုနိယာပိ၊ ထိုက္ခုနိမနိုက်လည်း၊

ဇသေဝနယော။ ဤနည်းသာတည်း။ ။မဟာဝါ—မဟာခန္ဓကအဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

(၁၁) ပဋ္ဌပတိဋ္ဌေတနာတိ၊ဟူသည်ကား၊ ဒွိဇာဏု-ဒွိဟာဂ္ဂ-နုလောဘေဟိ၊ပုဆစ်နှစ်ဘက်-လက်နှစ်ဘက်-နဖူးတို့ဖြင့်ပဋ္ဌပတ်ဋ္ဌိတံ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါကို- မြေနှိုက်ထိခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ။ပဒိုသင်္ဂါဒါမဂ်—ဂဇ္ဈိုပုဒ်အနက်၊ ။

(၁၂) ပဋ္ဌပတိဋ္ဌေတနာတိဇ္ဈာ၊ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌေတန— ဟူသော်ပုဒ်၌။ ပဋ္ဌဟိအဂ်ေါဟိ။ငါးပါးကုန်းသောဆင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ အဘိမုခံ၊ဂ္ဂေါ်ရှ၊ ဋ္ဌိတနှ၊ တည်သော။ဆုတိအဇ္ဈေး။ဤကား ဒုနာဂ်၊ ပါဒဓောဏကပဂ္ဂဟဏဟတ္ထဆိသသဒ်ါတာနိ။ ခြေ-ပုဆစ်- တံတောင်ဆစ်-လက်—ဦးခေါင်းဟု-ဆိုအပ်ကုန်သော၊ပဋ္ဌအင်္ဂါနို။ ငါးပါးသောအင်္ဂါဘို့ကို။ သဓံကတွာ၊ အညီအညွတ်ပြု၍။သြနာမေတွာ။ညွတ်ဇေ၍ အဘိမုခံ၊ဂ္ဂေါ်ရှ။ ဋ္ဌိတနှ၊ ထည်သဖြင့်။ငဒ္ဓမံ.ဂ္ဂေါ်းဦးစွာ၊ဝန္ဒိဘွာ၊ဂ္ဂါ်ခို.၍ ဇုတိ။သို့ဝုတ္တံ ဝုတ္တောသည်။ ဟောတိ။ဂ္ဂါ်။ ။သိသက္ခန်ဋီကာသစ်အနက်၊ ။

(၁၃) အာသနှ။ ဇနုရဿဥဇ္ဇုဂတ၊ ထ၍။ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ဝိဟာရာဘိမုခေါ၊ဝေဠုဝနံကျောင်းတော်သို့—ဂ္ဂေါ်ရှ။။ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေနှ၊ငါးပါးသောတိုခြင်းဖြင့်၊ဝန္ဒိတွာ၊ဂ္ဂါ်ခိုး၍။ဒသနခ—သမောဓာန-သမုဇ္ဇလံ။ဆယ်ခုသောလက်သည်းတို့၏။ဆေပါင်းဖြင့်-ကောင်းစွာဆောက်ပါသော၊အဇ္ဇလိ ။လက်အုပ်ကို။သိရသို့ ။ဦးခေါင်းနှိုက်ပဂ္ဂဟောတွေ။ချီ၍။ ။သိလက္ခန်—အဋ္ဌကထာဆေအနက်၊ ။

(၁၄) ဇနကျိဇံကတွာ ပက္ကာဓိတိ ဟူသည်ကား၊ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ပဒက္ခိဏံ။ လက်ယာရစ်လည်သည်ကို၊ကတွာ။ပြု၍။ ဒသနခသဓမောဓာနသမုဇ္ဇလံ။ သော၊အဇ္ဇလိ ။ကို သိရသို့ ။နှိုက်။ ပတိဋ္ဌပေတွာ။ ထည်းစ၍ ဝါ။ထား၍။ ယာဝ--ဒဿနဝိသယာ၊ မြင်ကောင်းသော—အရာတိုင်အောင်။ဘဂဝတော။မြတ်စွာဘုရားသို့၊ အဘိမုခေါဂ်၊ ဂ္ဂေါ်ရှ မျက်နှာမူ၍သာထျင်၊ပဋိက္ကမိတွာ။ နောက်ဆုတ်၍၊ဝါ၊ နောက်ပြန်ဆုတ်၍။ ဒဿန-ဝိဓဟန-ဌာနတူမိယံ၊ မြင်ခြင်းကို--စွန့်ရာဖြစ်နိုင်၊ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေနှ။ငါးပါးသော--တိခြင် ဖြင့်။ဝန္ဒိတွာ၊ဂ္ဂါ်ခိုး၍၊ ပက္ကာမိ၊ဖဲ၏၊ ။ ဌင်းအဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

(၁၅) အဇ္ဇေဘဂါမေဝါထိအာဒိသု။ အဇ္ဇေဘဂါမေဝါ-ဤသို့အစရှိ

သော၊ ဂါဒ္ဓကိုဒ္ဓ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်နိုက်၊ ပဋ္ဌာဂိုနိ။ ငါးပါးသော ဆဂိတုကုဏ်းတို့ပြုမိယုံ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ ၊ တိဗ္ဗာဒေတို့ ။ ဘ ညံ၊ ၍။ ဝါ။ ထား၍၊ ၊ နှစ်ဘုံ ရှိခိုဖြင့်ဌာန ကြ ။ မထတ်ကောင်းသ ည်ဟောတ် ၏။ ပ. ထွ ထိုမတတ်ကောင်ရာအရပ်နိုက်၊ ဌာဘာဃာ ။ခုင်လျက်သာသူ၊ကာ ယံ။ကဲ့ယ်ကဲ့။ပုရတောဂရှေသို့။ နာဂေတွ၊ ညွှတ်၊ ၍။ အယျ။ အရှင် ဘုရား။ဝန္ဒ ဓိရှိခိုးပါ၏၊ ဇုတ်၊ ဤသို့ဆင်၍။အဠ္ဌလိ။ လက်အုပ်၊ ။ ဂွ ယ္ဟ ချီ၍။ ဂန္ဓံ ပါသွားခြင်းဌာလည်း။ ဂဠုတိ၊အင်၏။ ၊ပ စိတ်တော ရ သကဏ်ဍိကာအနက်၊ ။

သင်္ကန်းရုံထျက်-ဘုရားရှိခိုးခြင်း-စသည်၊အင်မအင်ကို၊
ပြဆိုဆုံးဖြတ်ရာဖြစ်သော ပါရုပနာဒီပနီကျမ်းဖွဲ့ယခု၌။
သာဓကပါဠိရုကို၊အစဉ်အတိုင်း
အနက်ဖြေသည်ပြီး၏၊ ။

—— -၁၀:——

စေတီယင်္ဂဏသမာဒပနဝိနိစ္ဆယ၊

စေတီရုပ်ပွားအကျိုး၌။ ဣေ-ဂေ-ဣေဆိုင်းခံခြင်း-စိုရင်နှီ ဆော်ခြင်း သည့်-ရဟန်းတို့အား-အပ်-မအပ်ကဲ့၊မေးလျှောက်ရာ၌၊ ။

စေတီအကျိုး၌။ ဣေးဂွန့်စပ်၌။ ရဟန်းသင်္ဃာတို့က။ ဒါယကာတို့ ကို နှိုးဆော်တိုက်တွန်းပြုလုပ်ကြသောအရာ။ ကျမ်းဂန်လာရှိသည်ကို ဖြရာ။ ။ပဌမ။ ၊

ထိုနှိုးဆော် တိုက်တွန်းသော စကားသည်၊ အပ်-မအပ်-ကျိုးရှိ ကြောင်း။ ။ဒုတိယ။ ၊

ဝိနည်းအရာ မထိမ်မာသော ရဟန်းသည်၊ မအပ်သောစကားဖြင့် နှိုးဆော်တိုက်တွန်းပိရာ၊စေတီဘုရား၌၊ မည်သို့အဖြစ်ဖြစ်မည်၊ လွတ် မည်ကိုပြရာ။ ။ဒုတိယ၊ ။

ဤမာတိကာ-၃-ရပ်တွင်၊ ပဋ္ဌမမာတိကာအရာ၊ ဧတဒဂ္ဂပုထုံးအကျိုး ဌာရဟန်းဆယ့်-တို့ကဣေဂွန့်စပ်၌။ ဒါယကာတို့ကို နှိုးဆော်တိုက် တွန်းပြုလုပ်ကြသောအရာ၊ ဂန္ဓကုဋိဂန္ဓလာဂရှိသည်ကိုသိမှတ်ရန်။ ။

(၁) စေတိယေ ဆင်္ကံဝါ ဝေဒိကံဝါ ဝေဌိကံဝါ ဆောသုံးလာ

ရံဝါ အကတံဝါ ကးချးနှံနဒိဏ္ဍောဝါ ပဒိုသဝိရေားနှံန သုဝာကမ္မံ ဝါ ကးချနှံန မနုဿေ သမာဒးပေတွာ ကာကုံဝဒူတိ၊ သစေကာ ရဟောနုတ္ထိ၊ စေတိယသသ ဥပနိးက္ခပတော ကာရေတဗ္ဗံ။ ဥပနိက္ခေပေပိ အာသတိ အပလောကနကမ္မံ ကတွာ တးတြိုပွါဒတော ကာရေတဗ္ဗံ၊ ။ပရိဝါအဋ္ဌကထာကမွာဝဂ်အာဘွင့်၊ ။

(၂) ဥပံနိက္ခေပတောက် စေတိယ ဒိုးဝဂ္ဂနုတ္ထာယ ဝဖိုံ ပယော ဇေတွာ ကမ္မံယကာရေးဟိ ဒွပိတးတြုတော။ ။ရင်းဘွင့်ဝိမတိ။ ။

(၃) အကမ္မံယ ဘဏ္ဍော ပဒိုရွပါနံ ဥပါသကာဒိနံ ဒသေတွာ စေတိယာဒိပုညေ နိယောဇနံဝါ၊ ။ပါစိတ်ရတနဝဂ်ဝိမတိဋိကာ။ ။

(၄) ကသသပသမွာဘမ္မုဒ္ဒသသဟိ စေတိယေ ကရိယျမာနေ ဇေကော ဒိကာသဝေါ စေတိယဒွာနံ ဂတ်ွာသြးသြးကေတွာတာ့တာ ကသွာ စေတိယသသ ဥတ္တရေ မုခေ နဥ္ဇဟတိတိ ပုစ္ဆိ။ သုဝဏ္ဏံနမ္မယောတိတိ အာဟံသု။ အဟံအနွောဂါဝံ ပဝိသိတွာသမာဒးပသသဒိတုမွေ အာဒရေန ကမ္မံ ကရောထာတိ၊ သော ဇဝံ ဝတွာ နဂရံ ပဝိသိတွာ အမွာ ကာတာ တုမှာကံ စေတိယသသ ဇကေသွိံ မုခေ သုဝဏ္ဏံ နမ္မဟောတိ သုဝဏ္ဏံ ဇာနာထာတိ မဟာဇနံ သမာ ပေနွော သုဝဏ္ဏကာရ ကုလံ အဂးမာသိ၊ သုဝဏ္ဏကာရောဍိ တံခဏောယေဝ ဘရိယာယ သဒ္ဓိံ ကလဟံ ကရောနွော နိသိန္နောဟောတိ။ အထ နံ ထေရော ဧကိးယ တုးမွဟိ ဂဟိတမုခသသ သုဝဏ္ဏံ နမ္မဟောတိ တံ ဇာနိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ အာဟ။ပ။ကိန္တိ ကတွာ ခမားပမိ ဘန္တေတိ အာဟ။သုဝဏ္ဏပုပ္ဖါနံ ကယော တုမွေ ကတွာ အနွောဓာတု-နိဓာနေ ပက္ခိပိတွာ အလ္လာထြော အလ္လံကေသော ဟုတွာခမာပေဟိ တာတာတိ။ ။ဓမ္မပဒအဋ္ဌ၊ တာဇုိလသုဇ္ဈးဝတ္ထု-တိ္ဂိကိုယူးဆောင်အပ်၏။ ။

——:o:——

ပဌမမဟာတိ္ကာနိ္ဂိကသာဓကပါဋိဂုဠံ ဂဏန်းစဉ်အတိုင်း
အနုက်ကား၊ ။

(၁) စေတိယော၊စေတိနိ္ဂိက်၊ဆတ္တံဝါ၊ထီးကိုဂုင်း။ ဂေဒိကံဝါ။ ပွတ်တိုင်ကို။ ပန်းတင်ကို၊ ယွယန်ကိုဂုင်း၊ ဇောဓိဃရံဝါ။ ဇောဓိအိပ်ကိုဂုင်း။ အာသာနဃရံဝါ။ ဆင်းတုအိပ်ကိုဂုင်း။ အာ၊တံ။ ဆဆစ်စက်စက်။ က ရောနှောနဝါ၊ပြုလိုသော၊ပာန်းသည်ဂုင်း။ ဒိဏ္ဍော။ယိုယွင်းပျက်စီးသော

စေတီစသည်တို့ကို။ ပဒိုသဒ်ရောနွေနဝါ။ ပြုဖြင်လိုသော ရဟန်းသည် ရင်း၊သုခေါကမ္မံ၊ အဂီတေလိမ်းကျံခြင်းအမှုကို၊ ကရောနွေနဝါ။ ပြုလို သောရဟန်းသည်ရင်း၊ မနုဿေ။လူတို့ကို၊ သမာဒေးပတွေ၊ နှိုးဆော် တိုက်တွန်း၍၊ကောထု၊ပြုခြင်းငှာ။ဝန္ဒတိ၊အပ်၏၊ကာရကော၊ ပြုလုဒါယ ကာသည်၊သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိခဲ့—မရခဲ့သည်ဖြစ်အံ့။ စေတိယသ၊ စေတီ၏။ဥပနိက္ခေပေတွာ။ ဂဠပိယကာရကတို့အား၊အပ်းချထားသော စေတိပစ္စည်းမှ၊ကာရေအဗ္ဘံ၊ပြုစေအပ်၏"ဥပနိက္ခေပေါ်။ စေတိယသန္တကပစ္စည်းသည်လည်း။ အသတိ။ မရှိခဲ့သော်။ အပလောကနကမ္မံ၊ သဃ်ာတို့အား၊ပန်ကြားသောကံကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊တကြွ၊ပါဒတော၊ကိုလယ် ယာဉ်ယဉ်အစရှိ၊သ-သယ်ဝင်အရာမ်၌။ ဖြစ်သောပစ္စည်းမှ၊ ကာရေ ထဗ္ဗံ။ပြုစေအပ်၏။ ။ပဒိဝါအဋ္ဌကထာအနက်။ ။

(၂) ဥပနိက္ခေပေတေတိ၊ဟူသည်ကား။ စေတိယပဒိစ္စဂ္ဂနဖြာယ်၊ စေတီကိုစောင့်ရှောက်ဖြင်စင်ရန်အကျိုးငှာ။ ဝဖိ်၊ အကိုးအပွားကို။ ပ ယောဇေတွာ။ရှင်၍စေ၍။ကပိုယကာရုကေဟိ၊ ကပိုယကာရုကတို့သည်၊ ဌပိတဝတ္ထုတော်။ ထားအပ်သောစေတီ ပစ္စည်းဥစ္စာမှ၊ ။ဝိမတိဋီကရ အနက်။ ။

(၃) အကပိုယာတော်။ ဓါယကာတို့မေ့ရစ်သောဥစ္စာသည်--ဖွေ ခွေအနာမာသ-အာကပ္ပိယဖြစ်ရာ၌၊ပဒိုရှုပါနံ။ သင့်လျော်ကုန်သော၊ ဥပါ သကာနံ၊ ဒါ်ယကာအရှိသည်တို့ကို။ ဝါတို့အား၊ဒေသေတွာ၊ ပြု၍ စေတိယာဒိပုဉ်၊ စေတီတည်ခြင်းအစရှိ၊သောကောင်းမှု၌၊ နိုယောဇ နံဝါ။နှိုးဆော်တိုက်တွန်းခြင်းငှာ။ ။ဝိဖတိ်ဋီကာအနက်။ ။

(၄) ဟိ၊အကျယ်ပြဆိုဦးအံ့၊ ကသပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကသပ မြတ်စွာဘုရား၏။ဧတေဒိယော၊စေတီတော်ကို၊ ကရိယျမာနေ၊ ပြုအပ် သည်ရှိသော်။ ဇေကော၊ တပါး၊သော။ ဒါ်ကာသဝေါ၊ ရဟန်းမှာမထေရ် သည်။စေတ္တဒိယဋ္ဌာနံ၊စေတီတည်ရာသို့၊ ဂန်း၊ကြွသွား၍။သြလောက တွာ၊ကြည့်ရှု၍၊ တာတာ။ ဆေးမျင်လက်သမား၊ကို၊ ကသ္မာ၊ အဘဲ ကြောင့်။စေတိယသ၊စေတီ၏။ဥဇ္ဇုဂရေမုခ၊။မြောက်ဘက်၌၊ မြောက် မျက်နှာ၌။နဥ္ဇုံဟတိ၊ဖွေအခွင့်မထ-မစိရသနည်း။ ဇာတိပုဏ္ဏံ၊ ဤသို့မေး တော်မူ၏၊ သုဇဏ်းဖွေသည်၊နပုဗ္ဗဟာတိ၊ မလောက်ပါဘုရား။ ဇာတိ။ ဤသို့။ဆေးတံသူ၊ ဒဿကြောက်ကြကုန်၏။ဒဟတိ။ ငါသည်၊အနွေးဓာတ်မံ၊ ရှာ

တွင်းသို့။ ပဒီဃောတွေ။ ဝင်၍။သမာဒပေဿသာမိ၊ လူတို့ကိုနှိုးဆော်စေ့။ ဟုခဲမှ၊ သင်သက်သမားတို့ သည့်၊အာဒဒးရေန။ မဒေပါ့မထေ့ာ့ရိသေခြင်း ဖြင့်။ကမ္မံ၊အမှုကို၊ကးရာထ၊ ပြုကြကုန်။ဣတိ။ ဤသို့မိန့်ထို၏၊ သေ။ ထိုခဟာန္တရာမထေရ်သည့်၊ဝေံဝတွေန၊ ဤသို့ပြောဆိုမှာထားပြီ့မှ။ နဂရံ ပဝိသိတွေ၊ မြို့သို့ဝင်၍။ အမှော၊ ဘုရားအမတို့၊ဘာတာ။ ဘုရားတကာ တို့ ထုမှာကံ၊သင်တို့၏။စေတီယသထ။ စေတီတော်၏။ ဧကသ်ိံ့မုခေ။ မြောက်ဘ ကံဘမျာ်နှာနှိုက်။ သုဝဏ္ဏ နပွန်ဟာတိ၊ ရွှေမလောက်၊ သုဝဏ္ဏ ။ရွှေကို၊ဇနှာထ၊ထိကြကုန်၊ဧတိ၊ဤသို့။မဟာဇနံ။ မြို့သူမြို့သား လူအများကို။သမာဒပေန္တော။ နှိုးဆော်တိုက်တွန်းလျက်။ သုဝဏ္ဏကာ ရကုလံ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်အိမ်သို့။ ဆဂမာထိကြွသွားပြန်၏၊ သုဝဏ္ဏ ကာရကောဝိ။ရွှေပန်းထိမ်သည်လည်း၊တံခဏံယော။ ထိုခဏနှိုက်သာ သျှင်။ ဘရိယာယ၊ ပန်းထိမ်ကတော်-ကြင်ဘော်မယား၌င့်၊ ကလဟံ။ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရောန္တော။ ပြုလျက်။နိသိန္နော။ နေသည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဆာဒ။ ထိုဒးခ နှိုက်နံ့။ ထိုရွှေပန်းထိမ်သည်ကို၊စေတီယော။ စေထ်ိ တော်နှိုက်။ ကုမ္ဘေဟိ။ သင်ဒါယကာတို့သည်။ ဂဟိတမရဒသ၊ ယူစမ်းသာ မျက်နှာနှိုက်။ မျက်နှာ၏။ မျက်နှာအား။ သုဝဏ္ဏံ။ ရွှေသည်၊ နဂဲဟာတိ။ မလောက်။တံ၊ ထိုရွှေကို။ ဓာနိတုံ။ သင်္ကြန်းဌာ၊ ဂန္ဒဘိ၊သင့်၏ဇာဘိ၊ ဤသို့၊ထေရော။ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ အာဟ၊ မိန့်ဘော်မူ၏။ ပဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ကိန္တိကာတွေ။ အာဘယ်သို့ပြု၍၊ ခမဒေမိ၊ ကံတဒ့ုံအံ့နည်း၊ ဇာဘိ။သို့၊ အာဟ၊လျှောက်၏၊ သုဝဏ္ဏ ပုဖ္ဖဒါန်။ရွှေပန်းတို့၏။တယောတုဒမွေ။သုံးတုံပဘို့ကို၊ဝါ။ သုံးပြည့်တို့ကို။ ကတွာ၊ပြုလုပ်၍။ အဇ္ဇေဒေဘု--နိဓေနေ။ ဓာတ်တော်ဌာပနာတို့ကိုအာ တွင်းနှိ၊ပက္ခိပိတွာ၊ထည့်သွင်း၍။ အာလ္လဝဇ္ဇော။ စိုသောအဝတ်ရှိသည့်။ အာလ္လးကဇောစိုသော ဆံရှိသည်။ ဟုတွာ။ ဖြစ်၍။ တဲ့ဘတ၊ ထကာ ရွှေပန်းထိမ်၊ခမာဒေပေတိ၊ကံတဒ့ုံလာ၊ဇာတို့။ဤသို့မိန့်ဘော်မူ၏။ ။ မွေ ဒုဒ္ဓကကာဇနံ။ ။

———း၁း———

ဧစဘိပု ဆို့-အာကျိုးငှာ။၊ ရွှေ- ငွေရတနာ- အနာမာသ-ပစ္စည်းနှင့် စပ်၍၊ ရဟန်းတို့-နှိုးဆော်တိုက်တွန်း ပြုလုပ်သောအရာသည့်၊ အဋ္ဌ ကထာ-ဋီကာ ကျမ်းဂန်- လာသည်ဟု- ဖြဆိုပြီး၍၊ ဇရဟန်းတို့- နှိုး

ဆော်တိုက်ထွန်းသောစကားအပ်- မအပ်-နှစ်မျိုးရှိကြောင်း-ဒုတိယမံ့တိကာကို-သိသာထင်ရှားစွာပြဆိုအံ့။ ။

ပြဆိုခဲ့ပြီးသော်ခမဲ့ပဒအဋ္ဌကထာနှိုက်။ သူ ကြွံနပွားဟာကိုး၊ သူဝဏ္ဏဲ့ဇာနာထောတိမဟာဇနံသမ ဖဒေဒံကုာ.....ဟူ၍ဆိုရင်း၊ သူဘဏ္ဍံနပွဟောတိ.တံဇ နိတုံဝဋ္ဋတိ.....ဟူ၍ဆိုရင်းမိန့်ဆိုးသောကြောင့်ရင်း။

(၅) သစေတဇ္ဈ အာဇ္ဈာကိ အာရုမိကာ ဝါဥပါသကောဝါ၊ ဧကာဝဇ္ဈာဇ္ဈော။ အာဝုသောဇ္ဈာမံဇာနာဟိတိ။ သစေသော ဘဏာတိဇ္ဈာမိနာကိ အာဟာရိယျတူတိ၊ နဝဇ္ဈာဇ္ဈော ဇ္ဈာမံဝါ ဇ္ဈာမံဝါ အာဟာရာတို့။ ကပ္ပိယံအာဟိကို့တဇ္ဈာ၊ သဂိုဝါတေလံဝါ မရဝါကိတံဝါ၊ သစေသော တေနပရိဝဇ္ဈော်တွာ ကဂိုယံအာဟာရာဟိ။ ရူပိယပဋိဂ္ဂါဟကံဥ္စေတွာ သဇ္ဈေဟေဝ ပရိဘုဥ္ဇိတဇ္ဈံ။ ။နိသဂ္ဂိယပါစိတ် ရူပိယ ဆိကျာပုဒ် ပါဠိုးတော်နှိုက်။ နိသဂ္ဂိထိုက်၍။ သင်းထံစွန့်အင်ပြီးသော ရွှေငွေကို။ ရုပာန်းသင်္ဘာတို့သုံး ဆောင်ရန်ရောင်းဝယ်လဲလှယ်စေလိုရာနှိုက်၊ ဇ္ဈာမံဇာနာတိ။ ဟုသောတော်မူသောကြောင့်ရင်း၊ ဤရွှေငွေကို သိသော။ဟူသောစကားသည်အရာခပ်ဆိပ်းနှိုက်ပင်။ရပ်နှံတို့အား။အင်္ဂသောကဋ္ဌ ဃစကားဖြစ်၏။ ။

ထို.ကြောင့်ဤမည်သော ဘုရားဆင်းတုနှိုက်-ရွှေသက်နှံးမွမ်းမံကပ်လှူကြသည်။တကားတကာမတို့လည်း၊ ရွှေးငွေကိုသိုးလာ။ ရွှေဆိုင်းရွှေအာဋ္ဌကိုသိကြလော။ဟူ၍ပြောဆိုတိုက်တွန်း၊ခြင်းသည်အပ်၏။ ညာတိပဝါရိတဓါယကာမဟုတ်မူ၊ ကာယဝိညတ်ဖြင့်ခင်၍။ ဒုကာယ်ကိစ္စရှိသနည်းဟု။မေးလျှောက်သောဒုခါမှ ဆိုခဲ့ဘိုင်းပြောဆို တိုက်တွန်းခြင်းသည်အပ်၏၊ ။

(၆) သမာဒေပေတွာ တိဇ္ဈာညံသမာဒေပေတွာ၊ ဥဒ္ဒိဿအရိယာတိမဲ့တိုသောအရိယာနံယာနာတိပုတ္တာနုယေနုယာစိတွာတိအာဒိတွာ။ ။ဤရတနဒ္ဒိဆိကျာပုဒ်တေရာဏ်ဇိကာနှိုက်ဓါယကာတို့ရွှေငွေကိုဆောင်းပေးလို၍။ဒါယကာတို့ဇ္ဈကိုကျိုးငှာ ဒါယကာတို့ကိုတောင်းရာဥ္စိလည်း။ ဝစီဝိညတ်မအပ်။ကာယဝိညတ်ဖြင့်ရပ်၍ဆောင်းခြင်းကိုသါဘွင့်သောကြောင့် သတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်မှ တပါးသော- ဧစေတီ- လူကိုအာကျိုးငှာလည်း၊ ညာတိပဝါရိတဆမဟုတ်သောလူဘို့ကို ဝစီဝိညတ်ဖြင့်ပြော၍။ တောင်းခြင်းမအပ်သည်ကိုဆိုရာ၏။ ။

ဣဿရိယမည်မျှ ထည့်ရလျှင်ရအံ့နည်း မေးလျှောက်ရာ၌ရင်း၊ မဇ္ဈိမ လျှောက်ရာ၌ကား မည်သည့်စေတီအား။ ဣဿရိယမည်မျှထည့်ကြလျှင်ကြ။ ငွေမည်မျှထည့်ကြလျှင်ကြဟူ၍ပြောဆိုတိုက်တွန်းခြင်းသည် မအပ်၊ ဒုဿီစာရိတဖြစ်ခြင်း စေတီအကျိုးငှာခံခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ခုဟာန်းသည်မိမိ၌ရံယူသောအရာမဟုတ်၊ လူတို့ဣဿရငွေကိုမအပ်သောစိုးရင်ခြင်းဖြင့်စိုးရင့်ရုံမျှဖြင့်၍နိသဂ္ဂိမထိုက်။ ။

(၃) တတ္ထနိသဂ္ဂိယဝတ္ထုံးအတွင်းနောဒါသံဃ-ဂဏ-ပုဂ္ဂလစေတီယာနံဝါအထွာ ယသမ္ပဒိုဆို့တုံနဝဋ္ဋတိ၊ အတွင်းနောအထွာယသမ္ပဒိုဆို့တော နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ ဟောတိ။ သေသာနံ အထွဲယ ဒုက္ကဋ် မိန့်ပြီ။ ။

ရာဇဒေဘာဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာဋီကာလည်း။ ။(၈) နကေဝလဉ္စ အတ္ထာနာယေဝအတ္ထာယသမ္ပဒိုဆို့တုံနဝဋ္ဋတိ၊ သစေပိကာစိဓာတုရူပရဇတံအာနေတွာဇူဏ္ဏံသံဃဿသန္တိကံအာရာမံဝါကရောထစေတိယံဝါဘောဇနသာလာဒီနံဝါအတ္ထာယဒေတိ၊ ဇူဏ်ဝိသမ္ပဒိုဆို့တုံနဝဋ္ဋတိ။ယသကသစိဟိအညသတ္ထာယသမ္ပဒိုဆို့တဲ့သဒ္ဒုံဟောတိတံမဟာပစ္စရိယံဝုတ္တံ၊ ။မိန့်၏။ ။

ဌင်းဆောင့်ဝဇိဇုဒ္ဓိုဒ္ဒိုလည်း။ ။(၉)ယသကသစိဟိအညသ။ လ၊မဟာပစ္စရိယံဝုတ္တာနိဘေနတောအာပဇ္ဇတိဘာနံမာတာဝိတ္ထနံဝါအထွာယသမ္ပဒိုဆို့တဲ့သဒ္ဒုံဟေမဝါတိ။မိန့်၏။ ။

ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်ဝဇိရဇုဒ္ဒိုဒ္ဒိုလည်း၊ ။(၁၀)ပဒိုဂ္ဂဟဏံးမာစေတွာ သံပဒိုဆို့ဘာနိစေဝိဝါရေတိ။ တသောနာဒူတိတိအာဆိက္ခဏံဝုတ္တံ။ ။မိန့်၏။ ။

စေတီအားလျှပါ၏ဆိုခဲ့သည်အတွေ့ရတာနှာ၊ ဣဿရငွေဆိုင်းငွေဆိုင်းများကို၊မအပ်ဟု ရှာန်းကပယ်ခြင်းငှာမသင့်။ သို့သော်လည်းစေတီအားလျှပြီးသော။ထိုဣဿရငွေဣဿရဆိုင်း ငွေဆိုင်းတို့ကိုယူလိုက်ထားလိုက်ဆိပ်းလိုက်ဟူ၍ ကပ္ပိယကာရကတို့ကဲ့ ဆိုခြင်းငှာမအပ်။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်အင့်၏။ ။

ဤတကာတကာမတို့သည်။ဤဣဿရငွေကိုကိုးစေတီအားလျှကုန်၏-ဟူသောစကားကိုသာ၊ကပ္ပိယကာရကတို့အားပြောကြားအပ်၏။ ။

စေတီသည်ဆင်းကျိုးငှာ အရှင်ဆုရေားတို့ယူ၍။ ဝံ၍သားပါကုန်ဟုဆိုသော်ကား ထားသင့်ပါ၊ငါ့ဟာန်းတို့အား ယူခြင်းခံခြင်းသည် မအင်ဟု ပယ်အင်၏ ဟုဘွင့်ပြုရာရောဇသောဝဏသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ။ ။

(၁၁) သစေပနသံဃံဂါဂဏံ ဝါပုဂ္ဂလံဝါ အနာမသိတ္ဘာဇ္ဈဓံဟိ ရည်သုဂဏ်ဆွဲ့စေတီယသဆေဒမဝိဟာဒုသဒေမနဝကမ္မသ ဒေမာတိ ဝဒန္တိ၊ ပဋိက္ခိပိတုံနဝဋ္ဋတိ၊ ဣဓမ္မဓံဘဏာန္တိတိဂဝိယံ ကာရကာနံ အာဇီဝကွိတဗ္ဗံ၊ စေတီယာဒိနံ အတ္ထာယတုမှောဟောတွာ ဌပေထာတိ ရတ္တေပနအမှောဘံဂဟေတုံနဝဋ္ဋတိတိပဋိက္ခိတဗ္ဗံ-ဟူသော ဝါကျတွင် ဣဓမ္မဓံဘဏာန္တိတိဂဝိယကာရကာနံ အာဇီဝကွိတဗ္ဗံ-ဟူသောဒကျဖြင့်။ စေတီအား လှူပြီးသော ရွှေငွေကိုပင် အာဇီဝပစေကားဖြင့်၊ ကဋ္ဌယတ္ထိကို သိမ်းထားစေခြင်းငှာ မဏပဝဲသည့်ကိုပြုသောကြောင့်။ စေတီကိုမလှူဖို ရှေးဒကိုဋ္ဌိလည်း။ အာဇီဝပယ စကားဖြင့်၊ ဒါယကာတို့ကို၊ ရွှေငွေလှူ။ ဓါန် ကြဟု၊ နှိုးဆော်တိုက်တွန်းစေခိုင်းခြင်း မအာဝ်ကြောင်းကို သိအပ်၏။ ။

(၁၂) တဝစောဋ္ဌကံပသသာဟိတိဇ္ဈဓိနာဂိဟိသန္တကေပိဇ္ဈဒံဂယျ ထာတိ အာဒိအာဇီဝပဋိဟာရေန ဝိဓာနံတိက္ခုနောနကပွတိတိ ဒိုးပေတိ။ ။ရူပိယဆိက္ခာပုဒ်တေရသကဏ်ဋီကာ။ ။

(၁၃) နိသဂ္ဂိယာဒ္ဓုံဂဏ္ဍာဟိတိဒါတုံစနဝဋ္ဋတိအာဟတာဝစော ဋ္ဌကံပသသာဟိတိ။ ။ဝိမတိဋီကာ။ ။

၍ဤဋီကာတို့၌ဒါယကာတို့ရွှေငွေကိုဒါယကာတို့အားပေးရာ၌ဝင်။ ၍ဤရွှေငွေကိုယူလောဒးစရိသောအာဇီဝပစကားဖြင့်စီရင်ခြင်းသည်ရဟန်းတို့ဆောင်မအပ်သည်ကိုဘွင့်သောကြောင့်။ ဒါယကာတို့ကိုဆုံးမစေတိအား ရွှေငွေလှူ။ ဓါန်းကြဟု၊ အာဇီဝပစကားဖြင့်နှိုးဆော်ခြင်းမဆောင်ကြောင်းကိုသိမှတ်ယုံကြည်အပ်၏။ ။

—— ။ဝ။ ——

ဒုတိယမာတိကာဝါ၊သာဓကပါဠိစု။ဂဏ်းနှင်းစဉ်

အတ္ထိုဒ်းအနက်ကား။ ။

(၁) တတ္ထ၊ထိုအခရပ်သို့။ အာရာမိဒ်းကာဝါ။ အာရုံစောင့်သည်ရင်း။ ဥပါသကောဝါ။ ဒါယကာသည်ရင်း။ သစေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍လာရောက်ငြားအံ့၊သော၊ ထိုလာရောက်သူတယောက်-ယောက်ကို၊ အာ

ဝုသော၊ ဒါယကာ၊ဣဏ်။ ဤဩဝါဒကို။ ဇာနာတိ၊ သိလော၊ဣတိ။ ဤသို့ ဝတ္ထုဇ္ဈော၊ပြေ ဆိုအင်္ဂါ၏၊သော၊ ထိုပြောဆိုအပ်သောသူသည်။ ဣဓ၌နှာ၊ ဤဩဝါဒဖြင့်၊ ကို။ ဒေဘယ်ဝတ္ထုကို၊ အာဟာရိယျတု၊ ဆောင်ခဲ့ရစ်နည်း၊ ဆောင်ဆပ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဒတ္ထတော်။ အကယ်၍ဆို ဇွန်း။ဣဓမ်ဝါ-ဣဓမ်ဝါ။ဤဝတ္ထု-ဤဝတ္ထုကို၌ရှုသည်း၊အာဟာရ၊ ဆောင်ယူခဲ့လော၊ဣတိ ဤသို့ နာဇ္ဈော။ ပဒဖြင့်ဆပ်။ သဒ္ဓိဝါ၊ ထောပတ် သည့်ဌင်း၊ဂေလံ ါဆိ သည့်ဌင်း။ ဖရဝါ-ပျားသည့်ဌင်း။ ဖာဏိတံ၁၊ တင်လဲ သည့်ဌင်း၊ဂုဠံ၊ ရပါယံ၊ ရဟန်းတို့အား၊အပ်၏၊ဣတိ၊ ဤသို့။(ထည့်)။ ဆာစိကွိတဇ္ဇံ။ဣဿ၊ကြောင်း၊အင်္ဂါ၏။ သော။ထိုဒါယကာသည်၊ တေန၊ထို သံဃဒ္ဓထံစွန်အပ်ပြီး၊သော၊ဣဿ၊နှင့် ပရိဝဋ္ဋေတွာ၊လဲလှယ်၍၊ကပ္ပိယံ။ အပ်သော ထောပတ်စသည်ကို။ သမေ၊အာဟာရတို့။ အကယ်၍ဆောင် ယူလာသည်ဖြစ်အံ့၊ ရူပိယဝဋ္ဋိဂဟဏံ၊ ဣဿ-ဤကိုခံရင်း၊ဟန်းကို။ ဒွ ပေတွာ၊ဆား၍၊ သဒ္ဒဟော၀။ အလုံးရုံသော ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဇ္ဇံ။ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ၊ရူပိယသိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်အ နှက်။ ။

(၆) သမာဒပေတွာတိ။ ဟူသည်ကား။ အညံ တပါး၊သောဒါယကာကို၊သမာဒပေတွာ နှိုးဆော်တိုက်တွန်း၍၊ဥဒ္ဒိသ။ ရည်၍၊အရိယာ။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။တိဉ္စ ဓေဂုန်၏၊သော၊ ဤကာယဝိညတ်ဖြင့် ရည်၍ရင်ခြင်း၊သည်း အာရိယာနှံ၊ အရိယာတို့၏၊ ယာစနာ၊ ဒါယကာတို့ကိုတောင်းခြင်း၊ဟူသည်း ဆုကိုပတ္ထနာယေန။ ဤသို့ဟာဒေတ်မူသော နည်းဖြင့်၊ယ၊စိတွာ။တောင်း၍ ဆုတ်အထွေး၊ဤကာ၊အာနက်။ ။တေဏ သကဏ်အနက်၊ ၊

(၇) တဇ္ဇ။သိုဝတ္ထုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ နိသဒ္ဓိယဝတ္ထု။ဣဿ၊နှင့်သော နိသဒ္ဓိယဝတ္ထုကို၊အတ္တာနော၀၊မိမိ၏၊ဌင်း၊ သံဃဏာပုဂ္ဂလဒေတိယာနံ ဝါ။သဃ်-ဂိဏ်း-ပုဂ္ဂိုလ်စေတိတို့၏၊ဌင်း၊အတ္ထာယ။ အကျိုး၌ဂ။ သမ္မ ဒိန္နံတံ။ ခံခြင်း၌၊နဂဏ္ဌတိ။ မအပ်၊အတ္တာနောအတ္ထာယ၊မိမိအကျိုး၌။ သမ္မဒိန္နံတော၊ခံသော၊ဟန်းအား။နိသဒ္ဓိယံပါစိတ္တိယံ။နိသဒ္ဓိပါစိတ်သင့် သည်း၊ဟာတိ။၏။ သသာနံ။မိမိ၌ကြွင်း၊သောသဃ်-ဂိဏ်း-ပုဂ္ဂိုလ်-စေ တီတို့၏၊အတ္ထာယ။ အကျိုး၌ဂ သမ္မဒိန္နံတော၊အား၊ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်သင့်၏၊ ရူပိယသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာဒနက်။ ။

(ဂ) စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ကေဝလံ၊သင်္ကသ်။ အဟူးနောယေစ။ ဖိဖိ၏သာသျှင်။ အတ္တောယ။အကျိုးငှာ။ သမ္ဗဒိုဆို့တုံ၊ငှာ၊နဝဋ္ဌတိ။မအပ်သည်ကား၊နှ၊မဟုတ်။ ဂေဟစိ။တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဓာတ္ထုပုဗ္ဗတံ။ရွှေငွေကို၊ အာဒေါနတ္ထာ။ဆောင်၍၊ ဇာဒံ၊ဤရွှေငွေကို၊သံဃာသည်၊ သဃ်ာအား။ဒဗ္ဗိ။လှူပါ၏၊ အာရာမံဝါ။ဥယျာဉ်ကိုမူထည့်။ ကာရောထ၊ ပြုပါကုန်။စေတိယံဝါ။စေတီကိုငှင်း။ ဘောဇနသာလာဒီနံ၊ သူပ်းစား စရပ်စသည်တို့တွင်။အညတရံဝါ။တခု-ခုကိုငှင်း။ ကရောထ၊ကုန်းဇာတိ။ သို့။သဒေဝဝဒတိ။ အာဂယ်၍လျောက်ဆိုဦးတော့၊ဇာဒံပိ။ ဤသို့လှူသော ရွှေငွေကိုလည်း။သမ္ဗဒိုဆို့တုံ၊ငှာ၊နဝဋ္ဌတိ၊မအပ်။ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ယသ်ကာသစိ၊အမှတ်မရှိသော၊အညသ်၊မိမိမှတပါး၊သောသူ၏။ အတ္ထောယ။ အာကျိုးငှာ။သမ္ဗဒိုဆို့တုံသ်း။ရွှေငွေကိုခံသောရဟန်းအား၊ဒုက္ကဋ်ံ၊ဟောတိ။ ဒုက္ကဋ်သင့်၏။ဇာတိ။ ဤသို့၊မဟာပစ္စရိယံ၊ မဟာပစ္စရိတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ဂတ္တံ။ဧ့ါ။ ။ရာဇသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာအနုက်။ ။

(ဓ) ယသ်။လ။ရတ္တိုဆို့။ဟူ၍။ဝေနတေဝ၊ မိန့်ဆိုသော်ကြောင့်၊အာပတ္တိဖြစ်တာနံ။ ဂုဟာန်းမဟုတ်ကုန်သော-မာတာဝိတ္ထနံဝိ။ မိဘတို့၏လည်း၊ အဏ္ဏောယ။အာကျိုးငှာ၊သမ္ဗဒိုဆို့တုံသ်း။ရွှေငွေကိုခံသောရဟန်းအား၊ဒုက္ကဋ်ံ ဒုမေဝ၊ဒုက္ကဋ်သင့်သည်သာတည်း။ ။

(၁၀) ပဋိဂ္ဂဏှံ၊ ရွှေငွေကိုခံခြင်းကို၊မောစေတွေ။ လွတ်စေ၍၊သမ္ဗဒိုဆို့တာနိ၊ခံအပ်ပြီးသောရွှေငွေတို့ကို၊ စေဝိစာရေတိ။ အာကယ်၍မအပ်သောစိရင်ခြင်းဖြင့်-စိရင်သည်ဖြစ်အံ့၊ တသော။ ထိုစိရင်သောရဟန်း အားသာလျှင်။နဝဋ္ဌတိ၊မအပ်၊ ဇာတိ။ဤသို့။ အာဘိက္ခဏှံ၊ မပြတ်။ဂတ္တံ။ ဆနဲဂဏ္ဌိပုဒ်၌ဆိုဆင်၏၊ ၊ဝစီရဇ္ဈဒ်ဓိကာ-ဇ-ရပ်အနုက်။ ။

(၁၁) သံဃံဝါ။သဃ်ာကိုငှင်း။ ဂဏံဝါ။ဂိုဏ်းကိုငှင်း။။ ပုဂ္ဂလံဝါ။ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုငှင်း၊အနာမသိတွေ။ မသုံးသင့်မူ၍။ ဝါ။သံဃာသဒ္ဒဒ်မအာဒုမံဝါကဏ္ဍောထ စသည်ဖြင့်ငှင်း၊ စေတိယာဒိနံ အာတ္ထောယတုမှဂဟေဟာတွေးဌပေထ-စသည်ဖြင့်ငှင်း။ သံဃာသဝိဟာရတ္ထောယဒေဖ-စသည်ဖြင့်ငှင်း၊မသုံးသင့်မူ၍၊ဇာဒံဟိရညသုဝဏ္ဏံ။ ဤရွှေငွေကို။စေတိယသ်သ။ စေတိဆေား၊ဒေမ။လှူပါကုန်၏။ ဝိဟာရေသဎ။ ကျောင်းအား။ဒေမ၊၏။ နဝကမ္မသ၊အမှသ်စ်အား။ဒေမ။၏၊ ဇာတိ၊သို့၊သစေပနဝဋ္ဌန္တိ။ အာကယ်၍လျောက်ဆိုကုန်အံ့၊ ပန်ကိုပို့တုံ။မဆောပ်ဟုပယ်ခြင်းငှာ၊ နဝဋ္ဌတိ၊မသင့်၊

ကုန်မေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ ဤဒုဿဒါန၏ကား။ ဘဏ္ဍာန္တိ။ လျှောက်ဆိုကုန်၏၊ ဤတို့၊ သို့။ ကပ္ပိယကာရကာနံ၊ တို့အား။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ။ ပြောကြားအပ်၏၊ စေတိယာဒီနံ။ စေတီစသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ။ အကျိုးငှာ။ တုမ္ဟေ။ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပဋိပဇ္ဇထ၊ ထားပါကုန်။ ဤတိဝုတ္တော ပန။ ဤသို့ဆိုအပ်သော်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဂဟေတုံ။ ယူခြင်းငှာ။ နဝဏ္ဏတိဘိ၊ မအပ်ဟူ၍။ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏၊ ။ရာဇသိဂ္ဂါဝုန် အဋ္ဌကထာအနက်။ ။

(၁၂) တာဝတ်စာဋ္ဌကံပသာဟိ၊ သင်္ဂါပုဆိုးကို ကြည့်ရှုစမ်းလော၊ ဤတ်ဤမိန့်။ ဤအဋ္ဌကထာစကားဖြင့်၊ ဂိဟိသန္တကေပိ။ လူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော်လျှင်နှင့်လည်း။ ဤလွှင့်ကို၊ ဂဏ္ဍထ။ ယူကြကုန်၊ ဤတိအာဒိအာကပ္ပိယဝေါဟာရေန။ ဤသို့အစရှိသော အာကပ္ပိယဝေါဟာရစကားဖြင့်၊ ဝိဓာနံ၊ စီရင်ခြင်းသည်၊ ဘိက္ခုနော။ အား၊ နကပ္ပတိ။ မအပ်။ ဤတိဒိပေတိ။ ဤသို့အဋ္ဌကထာဆရာပြု၏။ ၊ တေရသကဏ်အနက်။ ။

(၁၃) နိသဒ္ဓိယဝတ္ထု၊ ဇေ-ငွေ-ကဟာပဏ-မာသက ဟူသော နိသဒ္ဓိယဝတ္ထုလေးပါးကို။ ဂဏ္ဍာဟိ။ ဒါယကာယူလော၊ ဤတို့။ ဤသို့ဆို၍၊ ဒါတုံစ။ ပေးခြင်းငှာလည်း။ နဝဏ္ဏတိ။ ရဟန်းတို့အား မအပ်။ ဤတို့၊ ထိုကြောင့်။ တာဝဇောဋ္ဌကံပသာဟိတိ ဟူ၍။ အာဟာ။ ဇောဋ္ဌကထာပိန္၏၊ ဝိမတိဒိကာအနက်။ ၊

—o—

ဤသို့ဒုတိယ မာတိကာကို—**အာကျယ်** ထုတ်ပြပြီး၍။ စိန်ညိုးအရာမလိမ္မာသောရဟန်းသည်း မအပ်သောအကပ္ပိယစကားဖြင့်။ ဒါယကာတို့ကို။ နှိုးဆော်တိုက်တွန်းစိမံမိရာ၊ စေတီဘုရားနှိုက်အပြစ်ရှိ-မရှိကို ပြရာ၊ တတိယမာတိကာကို**အာကျယ်**ပြဦးအံ့၊

ထိုသို့အောက်နှိုက် ပြဆိုခဲ့ပြီးသော-အကပ္ပိယ-စကားဖြင့်၊ နှိုးဆော်တိုက်တွန်း-စိမံမိသော်၊ နှိုးဆော်တိုက်တွန်းစိမံသော ရဟန်းအား၌။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ခြင်းအပြစ်ရှိသည်၌၊ ဓာတ်တော်-စေတီထောင်အား။ ရှိမခိုးထိုက်ခြင်းစသောအပြစ်။ လိုက်မှတ်ပန်းတင်စေတီပြင်-စသည်၌ ခေတ္တနားနေ-မှိုရိခြင်းကိုမပြုရခြင်းစသောအပြစ်တဖုံထသမျှမရှိ။ ။

ထိုအနက်ကို ထင်ရှားသိစေအံ့၊ ယုတ္တိဥဒါဂရဏ် ဆောင်အံ့၊ ။ ရဟန်းတယောက်သည်၊ ညှာကိပဝါရိတဖြစ်သော ဒါယကာကို။ ဤ

ငွေကို လှူဒါန်းမှု-အာကပ္ပိယစကားဖြင့်၊ နှိုးဆော် တိုက်တွန်း၍။ ထိုဒါယကာတို့၏ဆွေ-ငွေကိုသာ၊ ရဟန်းတဦး-ထံ-လှူစေရာ။ ထိုဒါယကာက၊ ဝိနည်းတတ်၍၊ အာဝေဠာစကားဖြင့်။ နဝကမ္မသမုဒ္ဒမ-စသည်ဖြင့်-ဆို၍ လှူသော်။ ခံသောရဟန်းအား-လည်း-အာပြစ်မရှိ။ ဤဒါယကာသည်-ဤစကားကိုလျောက်ဆို၏ဟု။ ကပ္ပိယကာရကတို့အား-ဝေဖြာကြား၍။ခံယူအပ်သော၊ ထိုပစ္စည်းနှိုက်လည်း။ ရဟန်းကောင်းတို့-ပယ်စွန့်အပ်-ရှောင်ကြဉ်အပ်သော-အပြစ်မရှိသကဲ့သို့။ ညာတိပဒါရိတဖြစ်သော ဒါယကာတို့ကို။ သင်တို့၏ဆွေငွေ။ ဆွေဆိုင်းငွေဆိုင်းတို့ကို-ဤမည်သောစေတိအား။ လှူလေ-ကပ်လေ-ချလေဟု၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်ရဟန်းက-နှိုးဆော်တိုက်တွန်း၍။ လှူစေသော်လည်း၊ ထိုလှူစေသော ရဟန်းအား၁-အာပြစ်မရှိသည်။ စေတိ၌ အာပြစ်တရံတရမျှ-မရှိ။ အဘဲ.ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ပစ္စည်းရှင် လှူသူလူဒါယကာက၊ စေတိဘုံ၊ ဆွေငွေလှူရာဖွာ၊ အပ်သော လှူနည်းမအပ်သောလှူနည်းဟူ၍ အပြားမရှိ။ အပ်သောလှူနည်းချည်းသာရှိသည်ဟု-ဆိုထိုက်သော၊ကြောင့်ရင်း။ စေတီးတော်-ဗာတ်တော်- ရုပ်ပွားတော်တို့ကလည်း၊ အပ်သောနည်းဖြင့်။ ခံခြင်း-မအပ်သောနည်းဖြင့် ခံခြင်း-ဟူ၍-အပြားမရှိ။ လှူလှူသမျှ-ဒါယကာတို့။ ဆွေးငွကို-အာဝဇ္ဇဆိုင်းခပ်ဆိမ်းခံထိုက်သည်ဟူ၍သား=ဆိုအပ်သောကြောင့်ရင်း။ ဇစေတိဋ္ဌမ်ပြစ် တစုံတရမျှ မရှိပုဒ်-မှတ်အပ်သတည်း။ ။

ထိုစကားမှန်၏၊ မအပ်သောစကားဖြင့်ခံယူခြင်း၊ ပြုစေခြင်းကြောင့်။ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့-မသုံးဆေ ဘင်ကြ-ပစ်ထားရသောရဟန်းတို့၏ပစ္စည်းဖြစ်ပြီးသော။ အာကပ္ပိယရေးမြောင်း ရောကန်ကုပင်၊ လှူငှဒါယကာကဖြစ်စေ။ ထိုဒါယကာ၏။ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တို့ကဖြစ်စေ၊ အစိုးရတို့ကဖြစ်စေ။ သိမ်းယူ၍၊ တဖန်ကပ္ပိယစကားဖြင့် လှူပြန်မူ။ ရဟန်းတို့အား-အပ်ပါသေးလျက်၊ ညာတိပဒါရိက ဖြစ်သော ဒါယကာတို့ ဆွေငွေကို-စေတီအားလှူ။ကြ-ကပ်ကြကုန်-နှိုးဆော်တိုက်တွန်းရုံမျှ ဖြစ်၍။ ရဟန်းတို့ပစ္စည်းမဖြစ်။ ဒါယကာတို့ ပစ္စည်းသာ-ဖြစ်သော-ထိုဆွေးငွကို ဒါယကာဟူက၊ လှူစေတိအားကပ်ခြင်းသည်။လှူသူဒါယကာ။ အလှူခံစေတိတို့၌။ တစုံတရအပြစ်မရှိကြောင်း ၇။ ယုံကြည်သေးဖြတ် မှတ်ယူအပ်၏။ ။

ထိုကြောင့်၊ (၁၄) သွေ့စေ့ ပနကောစိ အဗျတ္တော အကပ္ပိယဝေါ

ဟာရေန တဋ္ဌေကံပဋိဂ္ဂဏ္ဟာတိဝါ ကာရေတိဝါ၊ တံ ဘိက္ခူဟိ နပရိ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ တံ နိဿာယ လဒ္ဓံ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ဒါ အာကပ္ပိယမေဝ။ သဗ္ဗေ ဘိက္ခူဟိ ပရိဘုတ္တာဘာဝံ ညတ္ဝာသာမိကောဝါ တာဒေ ဝုတ္တာ ဒိတရောဝါ အညောဝါ ကောစိဝံဿေ ဥပဇ္ဈာနွာ ပုန ကပ္ပိယ ဝေါဟာရေန ဒေတိဝဋ္ဋတိ။ ဥပဇ္ဈာယိနွာ ကုလဝံသော ယော တာဒေ ဇနပဒေသသာမိကော ဟောဒာသာဒိတ္တာ ပုနဒေတိ။ စိတ္တလပဗ္ဗတေ ဘိက္ခုနာနိ ဟတဥဒကဝါဟကံ အဒ္ဒနာဂရာဇမဟာသိဝိယာ။ ဇေဝံပိ ဝဋ္ဋတိ။ ၊ဟု ပါရာဇိကဏ်ဍေ သိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆယေ။ ၊

တင်ကြောင်းလည်း။ ။(၁၅) ယောပန ရူပိယံ အာသဓုနိဿိတ္တာ ထေရဿ ပတ္တံကိဏိတ္ဝာဒေဟိတိ ပဟိတကပ္ပိယကာရကေန သဒ္ဓိံ ကမ္မာရကုလံဂတ်ဲာ ပတ္တံဒိသွာ ဇူမေ ကဟာပဏော ဂဟေတွာ ဇူမံ ဒေဟိတိ ကဟာပဏော်ဒါပေတွာဂဟိတောဝါ။ အယံပဇ္ဇော ဇေတဿေဝ ဘိက္ခုနော နဝဋ္ဋတိ။ ဒုဗ္ဗိစာရိတတ္တာ၊ အညဿံ ပန ဝဋ္ဋတိ၊ မူလဿ အာသဓုဒ်ိဿိတတ္တာ၊ မဟာသုမထေရဿ ကိရဉ္ဇပဏ္ဏာယော အနုရုဒ္ဓထေရော နာမအာဟာသိ၊ သောအာဂန္တွာနော ဇေဝူပံပတ္တံ ဆဋ္ဌိဿ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ နိသဇ္ဇံ၊ တိဝိဒူကရုဋ္ဌနာဂဇ္ဈေဝိဿတိ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကာနံ ဇေဝူပေါ ပတ္တောအဟောသိ၊ တံ၊ထေရောပိသဋ္ဌိဿ ပူရာ ပေတွာ သံဃဿံသ နိသဇ္ဇာပေသိတိ-ဟုသော။ ရူပိယ သံဝေါဟာရံ သိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာဒ္ဒါ၊ စတုတ္ထဿပိတ်သည် ဣဒ္ဓေကိုဓဟန်းမခံမူ၍။ မအာဝ်သော စိရဉ်ခြင်းဖြင့် စိဒုင်းသောကြောင့်။ ထိစိရဉ်သော ဓုဟန်းအားသာ မအာဝ်။ကြင်းသောရဟန်းတို့အား။ အလို-လိုပင်အပ်ကြောင်းကို။ ဘွင့်ဖြသော။ ။(၁၆)မူလဿ အာသဒ္ဓိတတ္တာတိဇူပိနာ၊ မူလဿ ဂိဟိသန္တကတ္တာ တေနေဝစ ပတ္တဿ ရူပိယ သံဝေါဟာရာနုပ္ပန္နံတဒ္ဓ ဒဿေတိ၊ ပဋ္ဌဿဟဒ္ဓိက သန္တကေနေဝ ဟိ ဦရူပိယသံဝေါဟာရ ဒေါသော။ တဒ္ဓဟ အတ္တနော သန္တကေ ပါစိတ္တိယံ၊ဇူတာရဒ္ဓ ဒုက္ကဋံ။ နိဿဇ္ဇိတိ ဒါနဥသေန ဒုတ္တံ။နဒ-ဒိနယကမ္မဝသေန၊ ဘေနေဝသပ္ပိဿ ဝုရေတ္ဝာတိ ရတ္တံ။ ။ဝိမတိဒိုကာနှင့်ဂုင်း၊ ၊

(၁၇) အပရေပနဒုဗ္ဗိစာရိတတ္တာတိဇူပိနာကေဝလံဂိဟိသန္တကာဘာ ဝေနဒ္ဓိတေ ဒုဗ္ဗိစာရိထမတ္တံ ဝုတ္တံ။နဒ-ရူပိယသံဝေါဟာရာပဇ္ဇနံ။ တဿ ရူပိယသံဝေါဟာရာ ဆာဝဝေတာ သော ပတ္တောနိဿဇ္ဇိတုံ နသက္ကာတိ

တသာ နကပ္ပတိ။ အနိသဒ္ဓောပိ အညောသံ ကပ္ပတိ။ အ-နိသဇ္ဇသော ဝစ အညောသံ ကပ္ပိသဘာဝဒဿနတ္ထံ မဟာသုမ္မတ္ထေရသ ကိရာတိ အာဒိဝဋ္ဋနိ ဥဒါဟရဏာနိ၊ သံဃသ နိသဇ္ဇိတိဋ္ဌဒ္ဓ အညောသံ ကပ္ပိ ယတ္ထာ ကေဝလံ သံဃသ ပရိန္တဘာဝံ သန္ဓာယဝုတ္တံ။ နု-ပနဝိနယ ကမ္မဝသေန သံဃဿသ နိသဇ္ဇဘာဝံ။ ဣမသ္မာ အတ္ထသ သပ္ပိသ ပူရေတ္ဝာတိ ဣဒဒ်ဝစနံ သာဓကန္တိဝဒန္တိ။ ။တရသက်ကိုဒိကာလသာ အပရေဝါဒတ်ိန္နှင့်ဂင်း။ ၊

(၁၈) ပဋိဂ္ဂဟဏံ မောစေတွာ သမ္ဗဒ္ဓိဆွဲတာနိ စေဝိစာရေတိ။ တဒသ္သဝ နဝဋ္ဌတ်ိတိ အာဘိဂ္ဂတံ ဝုတ္တံ၊ ။ပဇ်ဇရဗ္ဗန်နှင့်ဂင်း။ ။ ထောက်ရှုနိုင်းစာသော်။ ရွှေငွေကိုရဟန်း၊မခံ-နိသဇ္ဇိယပါစိတ်နှင့်မဆက် ဆံသောအာရာဖြစ်၍။ အတ်ိုင်းထက်အလွန်ပင်စေတ်ဒွဲအပြစ်ဆိုဘွယ်မ ရှိကြောင်းကိုမှတ်ယူယုံကြည်အပ်၏။ ၊

ဤစတုဋ္ဌသပိတ်၌၊ ရဟန်းသည်ရွှေငွေကို-မခံ-မယူ။ ဒါယကာတို့ ဥစ္စာသာဖြစ်သော။ ရွှေငွေနှင့်-လဲလှယ်စေ၍၊ ရသောသပိတ် ဖြစ်သော်လည်း။ရုပိယသံဃဝါဟာရဖြစ်သေး၍။ထိုသပိတ်ကိုသံဃာ့ထံဝိနည်းကံ နှင့်ပွန်ပြီးမှ။ သံဃာတို့သုံးဆောင်အပ်ကြောင်းကို။ တရသကဏ်ဘွင့် ပြသောစကားသည်။ ။(၁၉) ။ဣမသ္မိသစ ရုပိယသံဃဝါဟာရုသ ဂရုဘာဝ ဒ်ိပကံ ဣဒဲ့ ပတ္တစတုက္ကဲ့ ဝေဒိတဗ္ဗံ့ —ဟူသောအဋ္ဌကထာ၊ အာ ခင်းစကားနှင့်ထောက်သော်။ သင့်မည်ကဲ့သို့ရှိသော်လည်း။ ဂင်းဋီကာ စကားကိုဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ.ဝိမတ်ဋီကာ။ အပရေဆရာတို့-မကြိုက်သည် တကြောင်း။ ။ရုပိယ ရုပိယသညီ ရုပိယံ စေတာပေတိ နိဆဋ္ဌိယံ ပါစိတ္တိယ်.....စသော ရုပိယသံဃဝါဟာရ ဆိကွာခရန်ပါဠိတော် ဂင်း အဋ္ဌကထာတို့ဖြင့်ဂင်း၊ ။ (၂၀) ယံအတ္တနော ခနေန ပရိဘောတ်ိ။ တသဝါ ခနသဒ်ါ ရုပိယဘာဝေါစာ ပရိဝတ်ိနသ္ဘာတိ ဣမာနေန ဆေအင်္ဂါနိ.....ဟူသော ကျမ်းဆရာအဋ္ဌကထာစသည်နှိုက်ဂင်း၊ ရဟန်းသည် ဓိမိဥ္ဇာနှင့်—လဲလှယ်ရာဖြစ်သော-ရုပိယ သံဃဝါဟာရဖြစ်၍ဟု လာသည် နှင့် မည်သည်တကြောင်း။ ။ရုပိယသံဃဝါဟာရ ဆိကွာပုန်ပါဠိတော် ဂင်းအဋ္ဌကထာတို့ဖြင့်၊ရုပိယသံဃဝါဟာရဖြစ်သော ရွှေ-ငွေ-စွန့်ပုံသာလာ ၍။ရုပိယသံဃဝါဟာရဖြစ်သောသပိတ်-စသောကပ္ပိယဝတ္ထုစွန့်ပုံမထာ သည်နှင့်အညီ၊ပဌမ—ဒုတိယ—တတိယသပိတ်တို့နှိုက်လည်း။သင်္ဃံထံ

စွန့်ပုံကို။ အဓိကထာမပြုသည့်နှင့် မညီသည်တကြောင်းဖြစ်၍။ တေရသ
ကဏ်ဍိကာသို့မလိုက်။ အခြားဋီကာ။ အပရေဝါဒသို့လိုက်၍။ ရေးသား
ဆုံးဖြတ်သည်။ ။

တကြောင်းလည်း။ ဘုရားစေတီကိုရွှေဆိုင်း-ရွှေသက်နှံးလှူဒါနှံးကြ
ဟု စေခိုင်းစီရင်ချ၍။ ဇုဟန်းသည်မိမိအကျိုးငှာ၊ ရွှေငွေကိုခံခြင်း။ ရွှေ
ငွေကိုလဲလှယ်ခြင်း အာယျင်းပင် ဖြစ်ရန်-လျှဉ်းပါးရန်မရှိ၊ မအပ်သော
စီရင်ခြင်း။ ဒုဋ္ဌစာရိတသာ-ဖြစ်ရန်ရှိ၍၊ တေရသကဏ်စကားနှင့်မဆိုင်
သောကြောင့်၊ အခြားဋီကာ။ အပရေပါဒ ကိုသာယူ၍ ရေးသားဆုံး
ဖြတ်သည်။ ။

———:o:———

ထတိယမာတိကာပါ။သာဓကပါဠိစု။ဂဏန်းစဉ်အတိုင်း
အနက်ကား။ ။

(၁၄) ကောစိ။ တစုံတယောက်သော။ အဗျာဇွာ။ ဝိနည်းအရောမ
လိမ္မာသောရဟန်းသည်။ အကပ္ပိယဝေါဟာရေန။ မအပ်မဟုတ်သော
သောစကားဖြင့်။တဇ္ဇေကံ။တဘက်ဆည်းကန်ကို။သစေပဋိဂ္ဂဏှာတိဝါ၊
အကယ်၍ခံမူလည်း်ခံစမ်း။အကပ္ပိယဝေါဟာရေန။ မအပ်မထိုက်သော
ဟုဆိုအပ်သောကိုယ်နှုတ်အမှုအရာဖြင့်။ {လိုက်}။သစေကာရေတိပါ။အ
ကယ်၍ကိုယ်တိုင်မူလည်းပြု။ သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့၊ တံ၊ထိုကန်
ကို။ဝါ။ထိုဟန်ရေကို၊ဘိက္ခူဟိ၊ သိလကိုချစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊
နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊မသုံးဆောင်အပ်။ တံ။ထိုတဘက်ဆည်းကန်ကို၊ နိဿာ
ယ။ဖြစ်၍၊ လဒ္ဓံ။ ရအပ်သော။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍတို့၊ ဆွမ်းဆန်စသောကပ္ပိယ
ဘဏ္ဍာသည်လည်း်။အကပ္ပိယမေဝ။ သုံးဆောင်ခြင်းငှာမအပ်သည့်သော
တည်း။ ။ဘိက္ခူဟိ။ရဟန်းတို့သည်။ပရိစ္ဆတ္တဘာဝံ။စွန့်ပစ်အပ်သည်၏
အဖြစ်ကို၊ ညတ္ထွာ။ ထိ၍။ သားမိကောဝါ၊ ကန်ရှင် ဒါယကာ၏၊ ပုတ္တဓိတရောဝါ။ သားသမီးတို့သည်
လည်းကောင်း၊စံသေ။ထိုကန်ရှင်ဒါတ်ကာ၏အနွယ်၌၊ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သော။
ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ အညောဝါ၊ သားသမီးမှ တပါးသော
သူသည်လည်းကောင်း။ ပုန၊ တဘန်၊ကပ္ပိယ်ဝေါဟာရေန၊ အပ်သော
ဝေါဟာရဖြင့်။သစေဒေတိ။ အကယ်၍လှူ။ဂြိုန်အံ့။ဝဋ္ဋတို့။ အပ်၏။ကုလစံ

သေး၊ ကနှင်ဓါယကာ၏အကျိုးအနွယ်သည်၊ ဥပုသ်ပြု၊ ပြတ်သည်ရှိ ဘော်၊ယော။အကြင်သူသည်၊ တဆေနပဒသာ။ ထိုစနပုဒ်ကို။ သာဓု ကော၊အစိုးရ၏၊ သော၊ထိုအစိုးရသည်၊ အစ်ကိုဒွိတွာ၊မိမိအား၊ယူ၍။ ပုန တဖန်။ဒေတိ၊လျှောက်။ စိတ္တလပဗ္ဗတေ၊စိတ္တလတောင်၌၊ ဘိက္ခုနာ၊ရဟန်း သည်။နိဟတဥဒကဝါဟကံ၊ထုတ်အောင်သော-ရေမြောင်း၊ကို။ အဋ္ဌနာဂ ရာဇမဟာသိ။ အဋ္ဌနာဂမင်း၏ပိဏ္ဍရား၊ကြီး၊သည်။ အစ်ကိုဒွိတွာ၊မိမိအား ယူ၍၊ဒေတိဝိယ၊လျှောက်ခဲ့သို့တည်း၊ဧဝံဝိ၊ ဤသို့လျှောက်ပတည်း၊ ဝဋ္ဋတိ။ အပ်၏၊ ၊ဝါရောဒိကဏ်ရောဇသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာအနက်။ ။

(၁၅) ယောဟန်။ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ရှုဝိယံ။ရွှေငွေကို၊ အသမ္ပဋိစ္ဆိတွာ။မခံမူ၍ ထေရဿ၊မတော်၏အား။ ပတ္တံ။ သပိတ်ကို၊ ကိုကိတွာ။ဝယ်၍။ဒေတိ၊လျှောပါလော၊ ဇာတိ၊သို့၊ ပဟိဏကပဋိယကာရကေ နှ၊စေလိုက်အပ်သောကပ္ပိယကာရကနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ကပ္ပာရကုလံ၊ ပန်းပဲအိမ်သို့၊ဂတ်ခဲ့သော်။သွား၍ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ ဒိသွာ။မြင်၍။ဇာမေကဟာ ပဏော။ဤအသပြာတို့ကို။ ဟေတွာ၊ယူ၍၊ ဇာမံ၊ဤသပိတ်ကို။ ဒေတိ၊ ပေးလော၊ဇာတိ၊သို့။ ကဟာပဏော။အသပြာတို့ကို။ ဒါပေတွာ။ပေး၍ စေ၍။ဂဟိတော၊ယုအပ်၏။ အယံပတ္တော။ ဤသပိတ်သည်။ ထေသော ဘိက္ခုနော၊ထိုစိရင်းသေးရဟန်းအား၊သာလျှင်။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ကသ္မာ အဘာယ်ကြောင့်နည်း၊ဟူမူကား။ ဒုဗ္ဗိဉာဏိတတ္တာ။ မနကောင်းသဖြင့်စိရင် အဖိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ အညေသံပန။ တပါး၊သောရဟန်းတို့ အား၊ကား။ဝဋ္ဋတိ။ အပ်၏။ ကသ္မာ။ကား။မူလသာ။ အတိုး-ဒဂ်ိုး၊ကို၊အ သမ္ပဋိစ္ဆိတဘာဝတော်၊ မခံအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ကိရ၊ အဆင့် စကား၊ကြား၊ဘူး၊သည်ကား၊ မဟာသုမင်္ဂလရသ။ ၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်ဘော၊ ဒုနုဂ္ဂဟေတရောနာမ။ အနုဂ္ဂဟိတမည်သောမထေရ် သည်။ အဟောသိ၏။ သေး။ ထိုအနုဂ္ဂဟိတမထေရ်သည်။ အတ္ထနော။ ဝိဝိ၏၊ ဧဝရူပံ။ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ သပိုဆ၊ ထောပတ်ဖြင့်။ပုရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ သံဃဿဆ၊ သဃ်အား၊နိသဒ္ဒိ။ စွန့်၏။လွှတ်၏။ တိပိဋကစူဠနာဂမ္ဘီရသာပိ။ တိပိဋကစူဠနာဂမထေရ် ၏လည်း။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်တို့အား၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပတ္တော၊သည်။အဟောသိ။၏။ တံ။ ထိုသပိတ်ကို။ ထေရောပိ။တိပိဋကစူဠနာဂမထေရ်သည်လည်း။ သပ္ပိဿ၊ ထောပတ်

ဖြင့်။ ပုဂ္ဂလတွေ၁၊ ပြည့်စေ၍၊ သံဃသဿ၊အား၊ နိဿန္ဒေါပေသိ၊စွန့်လွှတ်ပေ
၏။ ၊(ဤ၌-ယောပနဟ္ဒုသော၊ဥမင်္ဂအဋ္ဌကထာကဆိုသည်၊ အသမ္မဒိန္ဓိ
တွေ၁-စသော ပုဗ္ဗကာလကြိယာကိုသာ ဥသည်။ ဂဟိတော၁-ဟူသော
အပရကာလကြိယာကို-ဥမူ။ ၊ယေနဟူ၍ဖြင်။ ၊တာနည်း။ယေနပနဟူ၍
ပင်-ပါဠိရင်းဖြစ်ရာ၏။ ၊တာနည်း။ ယောပန၊ အကြင်သဝိတ်ကိုကား၊
ဤသို့စွဲသော်-ဂဟိ၁တာကြိယာနှင့် ဆင်ခြင်တဲ့သော်လည်း။ ရှေ့နောက်
သဝိတ်သုံးလုံး၌ ပြရာ-ဝါကျမျှား၌၊ ယောသဒ္ဒါသည် ရဟန်းကိုသာ
စွဲရသည်နှင့်မညီခြင်း၊ကြောင့်။အဋ္ဌကထာအာဘော်ကျမည်မထင်)၊ ။
ရူပိယသံဝေါဟာရဆိုက္ခားပုဒ် ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာအနက်။ ။

(၁၆) မူသားသံအသမ္မဒိန္ဓိတတ္တာကိ။ဟူသည်ကား၊မူလသာ။ အဘိုး
၏၊ဂိဟိသန္တကဆိုး။လူ၏ဥစ္စာ၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ တောနေ၀၊ထိုလူ၏ဥစ္စာ
၏အဖြစ်ကြောင့်သာသျင်။ ပတ္တသာ။ သဝိတ်၏၊ ရူပိယသံဝေါဟာရာ
နုပုန္နတ္တာ၊ရူပိယသံဝေါဟာရ၏။မဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း၊ ဒုဿတို့။
ပြ၏။ ဘိသစ္စံ၊မှန်၏။ပဋ္ဌသဟဇမ္ပိက သန္တံကေးနေ၀၊ သတင်းသုံးဘော်
ငါးယောက်တို့၏ဥစ္စာဖြင့်သာသျင်။ ရူပိယသံဝေါဟာရဒေါသော။ ဤ
ငွေကိုလဲလှယ်ခြင်းတည်းဟူသောအဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထစ၊
ထိုသတင်းသုံးယောက်တို့တွင်လည်း၊ အတ္တနော။မိမိ၏၊ သန္တံ
ကေး၌ဥစ္စာ၌။ပါဒိတ္တိယံ။၏၊ဣတရေ။ မိမိမှတပါး၊သောသတင်းသုံးဘော်
တို့၏ဥစ္စာ၌၊ဒုက္ကဋ်၊၏။နိဿဋ္ဌိဘိ၊ ကား၊ ဒါနဝသေန။ ပေးလှူသည်၏အ
စွမ်းဏာဖြင့်၊ရတွံ်းဆိုအပ်၏၊ဝိနယကမ္မဝသေန၊ဝိနည်းကံ၏အစွမ်းဖြင့်၊
နရတွံ်းအပ်၊တေနေ၀၊ထိုကြောင့်သာလျင်၊ သပ္ပိသဟူတွေ့တော်။ ဟူ၍၊
ပုတွံ်း၏။ ၊ဝိမတိပုကာအနက်။ ။

(၁၇) ဆပဇရပုန်။ တပါးသော ဆရာတို့သည်ကား။ ဒုဗ္ဗိစာရိ
တတ္တာတိဇုမိနာ။ဖြင့်။ကေ၀လံ။သက်သက်၊ဂိဟိသန္တကာဘာ၀ေန၊လူ၏
ဥစ္စာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥဋ္ဌေ၊ တည်သော အသပြာနှိုက်၊ ဒုဗ္ဗိစာဇိတမတ္တံ။
မကောင်းသဖြင့် စိုင်ခြင်းမျှကို။ ပုတွံ်း၏၊ ရူပိယသံဝေါဟာရာပဇ္ဇနံ၊
ရူပိယံသံဝေါဟာရုသို့ရောက်ခြင်းကို။နုပုတွံ်။ အပ်၊တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။
ရူပိယသံဝေါဟာရာဘာ၀တော။ ရူပိယသံဝေါဟာရ၏မရှိသောကြောင့်။
သော၊ပဇ္ဇော၊ ထိုသဝိတ်ကို။ နိဿဋ္ဌိတု။ ဝိနည်းကံဖြင့်စွန့်ခြင်း၌၊
နသက္ကာ။မတတ်ကောင်း၊ဇာတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။တာသ။ ထိုရဟန်းအား။

နကပ္ပတိ။ မဆင်။ အနိသဒ္ဓေါဝိ၊ ဝိနည်းကံဖြင့်မစွန့်အပ်သောသင်္ဃာဝိတ်သည်လည်း။ အညေသံးတပါးသော ရဟန်းတို့အား။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ အနိသဒ္ဓေသေဝစ။ ဝိနည်းကံဖြင့်မစွန့်အပ်သော သင်္ဃာဝိတ်၏သာလျှင်။ အညေသံ။ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ကပ္ပိယဘာဝဒသနတ္ထံ။ အပ်သည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှာ။ မဟာသုမေဓော့ရသကိုရာတိအာဒိဂါထာဒွိဝဏ္ဏုနိ။ မဟာသုမေဓော်ရဟန်းသည် ဤသို့အစရှိကုန်သော ဘုန်းတို့ကိုး၊ ဥဒါဟရဏာနိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်၏။ သံဃသဿနိသဒ္ဒေါတိ ဇာတဋ္ဌ၊ သံဃသဿနိသဒ္ဒေါဟူသော ဤစကားကဲ့သို့လည်း။ အညေသံ၊ တပါးသောရဟန်းတို့အား။ ကပ္ပိယဘာဝဒသနတ္ထာ၊ အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကေဝလံ။ သက်သက်။ သံဃသဿ၊ သံဃာ့တော်အား၊ ပရိစ္စတ္တဘာဝံ။ စွန့်ဇောင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တံ။ ခဲ့ပြီးအပ်၏။ ဝိနယကမ္မဉ္စသေန၊ ဝိနည်းကံ၏အစွမ်းဖြင့်။ သံဃဿသာ၊ သံဃာအား။ နိဿဋ္ဌဘာဝံ။ စွန့်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို။ နဝုတ္တံ။ မဆိုအပ်။ ဇာမဿစ အတ္ထဿ၊ ဤမှနက်ကိုလည်း။ သပ္ပိဿ ပုရေတ္ထာတိ ဇာနံ ဝစနံ၊ သပ္ပိသပုရေတ္ထာဟူသော ဤစကားသည်။ သာကော၊ သက်သေထည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကြကုန်၏။ ။ဘဝရသကာဇီကာအာနက်။ ။

(၁၈) ပဒိဋ္ဌဟာဏံ၊မအာဝင်သောခံခြင်းကို၊ မောစေတွေ။လွတ်စေ၍။ သမ္မဒိဿိတာနိ။ခံအပ်ပြီးကာလဿဋ္ဌေတို့ကို၊ စေဝိစာရေတိ။ အကယ်၍စိစစ်ရင်သည်ဖြစ်အံ့၊ တသေဝ၊ ထိုစိုင်သောရဟန်းအားသာလျှင်။ နဝဇ္ဇတိ။မအပ်၊ ဇာတိ။သို့။ အဘိဇ္ဈာ၊မဖြတ်။ဝုတ္တံ။ဒေ့နှင့် ဆိုပုဒ်၌ဆင်ဆုံးအောင်ဇ်း။ ။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဂါဂါအာနက်၊ ။

(၁၉) စ။ဆက်၍ဆိုဦး အံ့၊ ဇာမဿရပဝိယာသံဝေါဟာရသော။ ဤဆွေးငွေးကို-လဲလှယ်ခြင်း၏။ ဂရုဘာဝဒီပကံ၊ ဝန်လေးသည်၏ အဖြစ်ကိုပြတတ်သော။ ဇာနံပဿုစတုက္ကံ။ ဤပဿုစတုက္ကကို၊ ပေဒီထင်ဟုန်၏။ ။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာအာနက်။ ။

(၂၀) ယံ၊အကြင်သူတပါးပစ္စည်းကို၊ အဟရန္တော။ မိမိ၏၊မခိုးမှန်း၊ ဥစ္စာဖြင့်။ပရိဝဇ္ဇတိ။ လဲလှယ်ရောင်းဝယ်၏။ တဿဝါ၊ ထိုသူတပါးပစ္စည်း၏လည်းကောင်း။ ဓနဿဝါ၊ မိမိဥစ္စာ၏လည်းကောင်း၊ ရွှင်လန်းဘာဝေါစေဝါဆွေးငွေ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ပရိဝဇ္ဇနဋ္ဌေ၊ လဲလှယ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇာတိဇာမဿနိဒ္ဒေါ၏နှင်ပါးတို့သည်ထွေ။ ဤရွှင်လန်းသံဝေါ

ပဘာဇသိက္ခာပုဒ်နှိုက်။ အင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါတို့တည်း။ ၊ကဒ်ါဆဋ္ဌကထာ အနက်၊ ။

—— :o:——

မန္တလေးမြို့မြောက်ပြင်စံကျောင်းတိုက်နှိုက် သတင်း သုံးနေသော။ အလုံမြို့သာစည်ရွာသျှင်ဘွားရာ- ဇာတိရှိသော၊ ပဏ္ဍိတဓမ္မသီရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု တဆိပ်နာမ် ရှိသော ရှင်းခိုင်းဆရာတော်၊ ကျမ်းဂန်နှိုင်းညှိပိုနယ ကုက္ကုစ္စသံသရတွေးထောခြင်း၊ ကင်းကွာငြိမ်းအေး၊နှောင့်နှေးမရှိ၊ဖွတ်သိ-ယုံကြည်ရန်။ ဖြေကြားအပ်နှံရှိလိုက်သော။ စေတိယတ္ထု- သမာ- ဒဗနဝိနိစ္ဆယကထား(၁၂၅၁)ခု၊ ဝါခေါင်လဆန်း (၄)ရက်နေ့ပြီး၏။ ။

—— :o:——

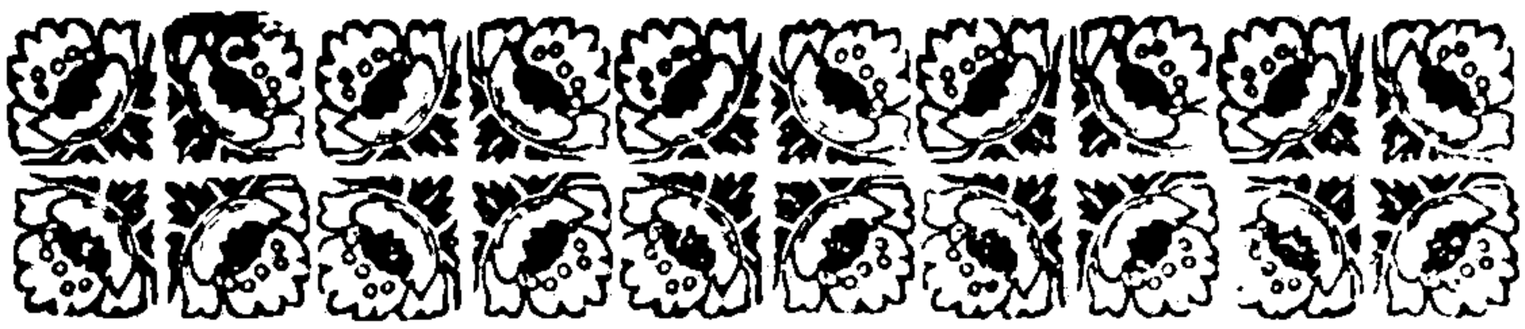

နေမျောတာသဘာဝတော်ဒဒရဟာတော်သမျှ ဖြုံသား၊

—:o:—

ဗုဒ္ဓတေဇေနဝဖောတု ဝိနယညူး ထိုပံ့။ ဝိနိဆ္ဆယံတဒ္ဓိ ၊ သေ ပါ ကပ္ပ ပိဘာသိသံ။ ဗုဒ္ဓတေဇေန။ သစ္စာလေးဆင့်- ကြွင်းမဲ့ဖြင်သေ -ဖြတ်ဘုရား၏-စွမ်းဒေး-နဲ့ဘော်-တံခိုးထန်းကြောင့်။ မမ။ ရဟန်သိကျော-ငါးဝါလည်းရေ-သက်ဇိဝမှ-ပဉ္စစွန်းဘို-ဝိသတ်နှင့်- ငင်္ဃတမည် -ဘွဲ့ခံရည်မှန်သော-အာကျွန်ပ်၏၊ ဗလံ။ ညားဇာဗလ- ကာယဗလသည့်၊ ဝဖော်တ။ တနေ့တခြား-ပွားများ တက်တိုးပါးသတည်း။ ဇေတံ။ အာကျွန်ပံသည်။ တဒ္ဓါကသတိ။ ထဘက်ဆည်ကန်၏၊လည်း။ ကပ္ပါကပ္ပံ။ ဆပ်-မအာပ်နှင့်စပ်သော၊ဝါ။အပ်-မအပ်ကိုပြတတ်ထော။ ဝိနိဆ္ဆယံ၊ ဆဆုံးအဖြတ်ကို၊ဝိနယညူနံ။ ဝိနည်းကို-သိကုန်သောပညာရှိတို့၏ ငါ။ ဝိနည်းကို- သိကုန်သော- လဒ္ဓဓိရဟန်းကောင်း တို့၏။ အတ္ထံ။ ဖြတ်နိုး ထောင့်တခြင်း=အကျိုးငှာ။ ဝါ။လွယ်လင့်ထကူ-မှတ်ယူရန် အာကျိုးငှာ။ ဘာသိသံ၊ပြဆိုပေအံ့။

အတ္တာဟိတ- ပရဟိတ- ဂိဟိ-ပဗ္ဗဇိ-တိရစ္ဆာန-စသည်တို့=အာကျိုး စီးပွား=များအံ့သောဆကြောင်း၊ လူ- နတ်- နိဗ္ဗာန်=သုံးတန်းသောချမဲ့ သာကို၊အလွယ်တကူ-လှမ်းယူဆိမ်းပိုက်ခြင်းအကြောင်း အရာများကို။ ထောက်ထား၍ခေါ်၍။ တဘက်ဆည်ကန်- လေးထောင့်ကန်= ရေမြောင်း- ရေတွင်းအစရှိသည်တို့ကဲ့။ ပြုစုပြင်ဆင်- စီရင်ရာ=အလှ။ ခံရာတို့နှိုက်၊အပ်=မအပ်စိုးစဉ်ပုံကား။ ။

သစေ ပန-ကောစိ အဗျတ္တော အကုပ္ပိယဝေါဟာရေန။ ဘဒ္ဓာကံ ပနိဂ္ဂဏှာဘိဝါ ကာရေတိဝါ။ တံအိက္ခ။ဟ်ိန-ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။ တံနိသဲ့ ယလန်ဒ်ကပ်ပိယဘဏ္ဍံဝိ အကုပ္ပိယမေဝ။ ။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ- ရာဇသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်၊ ၊

ကောစိ၊ တစုံထဒေယျာက်သော။ အဗျတ္တော။ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်နှိုက် မထိမြဲသောရဟန်းသည်။ အကပ္ပိယဝေါဟာရေန။ မအပ်မထျော်-မတော်သောဝေါဟာရဖြင့်၊တဒ္ဓါကံ၊ တဘက်ဆည်ကန်ကို၊ သစေပနိ

ဤဘိဝါ။ အကယ်၍ခံမူလည်းခံအံ့၊ အကဖြိယဝေါဟာရဖြစ်၍ မအပ်မ ထျော်— မဘော်သော ဝေါယာရဖြင့်။ (လိုက်)၊ သစေကာရေတိဝါ။ အကယ်၍ကိုယ်တိုင်မူလည်းပြု၊ သူဘပါးကိုမူသင့်လည်းပြုစေအံ့၊တံ။ ထိုကန့်ကိုးဝါ။ ထိုကန်ရေကို၊ဘိက္ခုဟိ၊ သိသကိုချစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်။ နုပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။ပသုံးဆောင်အပ်၊တံ။ ထိုတဘက်ဆည်ကန်ကို။ နိဿယ၊ဖြစ်၍။သင်္ခံ။ရုဒ်သော။ ကပ်ပိယဘဏ္ဍာဖြစ်၏။ ဆွမ်း=ဆွမ်းဆန်အစရှိသော— ကပ်ပိယဘဏ္ဍာသည်လည်း။ အကပ်ပိယမေဝ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ—မအပ်သည်သာတည်း၊ ။ရင်းအဋ္ဌကထာအနက်။ ၊

ဤအဋ္ဌကထာနိုက်၊ အကဖြိယဝေါဟာရဖြင့်-ခံဟန်ကား၊ ။ကုမံ တဠာကံဆေးယာဘွတောဒဗ္ဓိ၊ ကုမံ တဠာကံ အာယာသွန်္ဓာနံ ဒဗ္ဓိ။ ကုမံ တဠာကံသံဃဿဒဗ္ဓိ—ဟုဆို၍လျှက်သည်ကို။ အတ်ပါနိယံ ပိဝိဿာ ဓိ.မယံပါနိယံ ဝိဝိဿာမ သံဃော ပါနံရာ၊ဝိဝိဿတို့— စသည်ဖြင့်၊ ကဖြိယစကား ကို။မထည့်-မဆိုမူ၍။သာမညအား ဖြင့်-ခံခြင်းတည်း။

ဤသို့—ခံရာ၌၊ မဆပ်ကြောင်းအထောက်ကား၊ ။နု—ဂေ့ဝလ္ဘ ဟိရညသုဝဏ္ဏမေဝ၊ အညမ်ိဳခေတ္တဝတ္ထုဟာဒိ အာကဖြိယံနသမ္ပဋိစ္ဆိတဗ္ဗံ။ သစေ ဟိ ကေစိ မယ္ဘ တိသဿ သမ္ဘာဒနကံ မဟာတဠာကံအတ္ထိ။ တံသံဃဿ ဒဗ္ဓိတ္ဝါဒဒိ။ တဠေသံယေဝသမ္ပဋိစ္ဆိတ်။ ပဋိဂ္ဂဟေတဝိ ပရိဘောဂေဝိအာပတ္တိယေဝ=ဟူသောရင်းအဋ္ဌကထာပင်တည်း။ ။

အနက်ကား၊ ။ကေဝလံ။သက်သက်။ ဟိရညသုပဏ္ဏမေဝ၊ ငွေကိုသာလျှင်၊နသင်္ဂဟိစ္ဆိတဗ္ဗံ။ မခံအပ်သည်ကား၊နု၊မဟုတ်သော။ အညမ်ို။ဘပါးလည်းဖြစ်သော၊ခေတ္တဝတ္ထုဟာဒိအကဖြိယံ။ လယ်ယာ—အစရှိသော—အကပ်ပိယဘဏ္ဍာကို၊နသမ္ပဋိစ္ဆိဟဗ္ဗံ။ မခံအပ်၊တံ။ တိစကားမှန်စွာကောဝစ်။ဘစုံတဠာကံသော သူသည်၊မယ္ဘ၊ အကျွန်ုပ်၏။ တိသဿသမ္ဘာဒနကံ သုံးသိန်းသော—ကောက်ကံ—ပြီးစေထတ်သော။မဟာတဠာကံ ဘဝတက်ဆည်—ကန်ကြီးသည်၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊တံ။ ထိုထဘက်ဆည်ကန်ကြီးကို။သံဃဿသော၊သံဃာတော်အား၊ဒဗ္ဓိ၊လှူပါ၏။ ဇာတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ။လျှောက်ဆိုအံ့၊တံ။ ထိုတဘက်ဆည်=ကန်ကို။သံဃော။ သံဃာထောင်သည်၊စေသမ္ပဋိစ္ဆတိ။အကယ်၍-ခံအံ့၊ပဋိဂ္ဂဟာဏောပိ။ ခံရာ၌ရင်း။ ပရိဘောဂေဝိ၊သုံးဆောင်ရာ၌ရင်း။ အာပတ္တိယေဝ။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်သာ့လျှင်တည်း။ ။

ထိုးကြောင့်၊ကဗိယဒါဟာရဖြင့်ဆော-ခံ-ဥစ္စ၏၊ ခံဟန်ကား။ ။အာယသ္မာ စမ္ပာရောပနွယပရိဘုဥ္ဇတု တဋ္ဌာကံ ဒဗ္ဗိ..... ဟူ၍ဂုဏ်း။ ။ စတုပစ္စယရိဘောဂထိုဲ တဋ္ဌာကံဒဗ္ဗိ.....ဟူ၍ဂုဏ်း။ ။အုဘောတဋ္ဌာဘာတောစတ္ထာ ရောပနွယဒဗ္ဗိ..... ဟူ၍ဂုဏ်း။ ။ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် လျှဉ်သည်ကို။ အလိုရှိဟိုဂ်း-နှတ်ဖြင်ကိ၍ဖြစ်ခေ။ နှတ်မဖြင်ကိပဲဖြစ်ခေ-ခံယူခြင်းတည်း။ ။

သံဃဝိက-လျှဉ်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊အာယသ္မာအနုဥ်။ဘိက္ခုသံဃော-ဟူ၍ထည့်၊ ။ဂိဏီးအားလျှဉ်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ။ဘယသ္မာနာစတ္ထာရောပနွယပရိဘုဥ္ဇနာတဋ္ဌာကံဒဗ္ဗိ .... ဟူ၍ဆင်း၊ ။အကြောင်းနှစ်ဝါကျကား။ ပဂ္ဂိုလ်အားလျှဉ်သည်နှင့်အတူတူပင်။ ။

အထောက်ကား။ ။ကထံဒိန္နံ ကဗိယံ ဟောတိဘိ၊ စတ္တာရောပနွယံပရိဘုဥ်ထားတိ၁တွာဒ်နှံတို့ သောသုစသာ ရဘန်တဲ့စတ္တာရောပနွယပရိဘုဥ်တူတိဒေတိ ဝဋ္ဋတို့၊ ။ရူးဇဆိကျောဝုဒ်အဋ္ဌကထာ၎င်း ဘွင့်တေ၎သကဏ်ဝိမတိတို့ကဲ့ထောက်။ ။

(ဤနိုက်ကဗိယဝေါဟာ၎ဖြင့်- လျှဉ်နည်းမျှားစွာလာ၏၊ အလိုရှိလျှင်။ ၎င်းရာဇဆိကျောဝုဒ်အဋ္ဌကထာ-ဋိကာတို့ဖွင့်ယူ)

ရေတွင်းအလျှဉ်ဖြစ်အံ့၊ဘဋ္ဌာကံဒဗ္ဗိ။ဥဒပါနံ-ဟူထည့်။တူး၍ပြီးအပ်သော၊လေးထောင့်ကန်ဖြစ်အံ့။ဒါ၎ဟ္ဘရဏိံ=ဟု၊ထည့်၍လျှဉ်ခေ။

ဤအရာနိုက်၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋိကာ-ဝိနယာ လင်္ကာရဋိကာတို့ကား၊လယ်ယာ-ရေတွင်း- ရေကန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပစ္စယပရိဘောဂအာကျိုးငှာခံရာနိုက်၊သံဃဝိဟာသာ၊ ခံသင့်သည်။ ဂဏ်ိက-ပုဂ္ဂလိကမခံသင့်။ ဥဒကပရိဘောဂထိုအာကျိုးငှာ။ ရေတွင်း- ရေကန်ကို ခံရာ၌ကား၊သံဃဝိက-ဂဏိက-ပုဂ္ဂလိကသုံးပါးစုံပင်-ခံသင့်၏ဟု၊ ဇထူးမိန့်၏၊ ။

၎င်းဋီကာတို့စကားကို၊ ဝိနယပါရဂူဖြစ်သော၊ ဆရာတော်ကြီး ဆဆက်ဆက်တို့၊မကြိုက်မနှစ်သက်ကုန်။ ။အကြောင်းမှာ၊ ဆနန္ဒာရဝိနိစ္ဆယနိုက်ထင်လတ္တံ့၊ ။

ဒုကဗိယ ဝေါဟာ၎ဖြင့်။ ပြုစေ၏ဟူရာနိုက် အာကဗိယဝေါဟာ၎ဟူသည်ကား။ ။(၁) ဝဋ္ဌ ဆကဗိယ ဝေါဟာရောနာမ အလ္လဟရိတာနံ ဂကာန္ဒနံ ကောဋ္ဌာပနံ အဝါဠသ ခနနံ ခနာပနံ ပသာ

ဝန္ဆာသည်ရောပနံ် ရောပါပနံ်၊ ပါဋ္ဌိယာ ဗန္ဓနံ်ဗန္ဓာပနံ်၊ ဥဒကသည်သေ
စနံ်သေစာပနံ်၊ မာဘိကာယ သမုဒကရဏံ်၊ ကပ္ပိယဥဒက သိဉ္စနံ်
ဟတ္ထ-မုခ-ပါဒ-ဓောဝန-နှာနောဒကသိဉ္စနတို့၊ ။ပါရုဇိကဏ်အင်္ဂ
ကသာ-ကုသဒူသကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်၌။ မိန့်ခဲ့သည်နှင့်အညီ၊ တဘက်
ဆည်ကန်-စသည်ကို။ ကိုယ်ဘိုင်တူးခြင်း- ဆွခြင်း-မြေကိုထုတ်ခြင်း။
လူသာမကစသော- သူတပါးတို့ကို- တူးစေ-ဆွစေ ထုတ်စေခြင်း။
ကန်သင်းကုန်ပေါင်တို့ကို။ ကိုယ်တိုင်ဖွဲ့ခြင်း- ဆယ်ခြင်း-ဘက်ခြင်းသူ
တပါးတို့ကိုဖွဲ့စေ-ဆယ်စေ-တက်စေခြင်းအစရှိသည်တည်း။

တတ္ထ ထိုအကပ္ပိယဥဝေါဟာရစသည်တို့တွင်၊ အကပ္ပိယပေါဟာရော
နာမ၊မအောင်သော စကားမည်သည်ကား။ ဝါ။ မအပ်ဟုဆို အပ်သော
ကိုယ်အမှုအရာ- နှုတ်အမှုအရာမည်သည်ကား၊ အလွဟာရိတာနံ်။ စိုး
သော-စိမ်းသော သစ်ပင်သစ်ခက်သစ်ရွက်တို့ကို၊ ကောင်္ကနံ်။ ရဟ်နံ်း
ကိုယ်တိုင်ဖြတ်ခြင်း။ကောင်္ကာပနံ်။ သူတပါးတို့ကိုဖြတ်စေခြင်း။ အာဝါ
ဒုသ၊ သစ်ပင်စိုက်ရန်-စသော်တွင်းကို။ခနနံ်။ ကိုယ်တိုင်တူးခြင်း။ခ
နာပနံ်။သူတပါးကိုတူးစေခြင်း၊မာသသာဒန္တိသ။ (နံ်းပင်-ပန်းခြုံကို ဝါ။
သစ်ပင်နွယ်ခြုံကို၊ ရောပနံ်။ ကိုယ်တိုင်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ရောပါပနံ်။ သူတ
ပါးကိုစိုက်ပျိုးစေခြင်း၊ပါဋ္ဌိယာ၊ကန်သင်း-ကန်ရိုး-ကန်ပေါင်ကို၊ ဗန္ဓနံ်၊
ကိုယ်တိုင်ဖွဲ့ခြင်း၊ ဗန္ဓာပနံ်။ သူတပါးကိုဖွဲ့စေခြင်း၊ဥဒကသ။ ပိုးပါ
သော-မအင်းသောရေကို၊သေစနံ်၊ကိုယ်တိုင်သန်းလောင်းခြင်း။ သေစာပ
နံ်။သူတပါးကိုသွန်းလောင်းစေခြင်း၊မာတိကာယ၊ရေရှိသောမြောင်းကို၊
သမုဒကရုဏ်းရှုံးဖြောင့်အောင်ပြုခြင်း။ ကပ္ပိယဥဒကသိဉ္စနံ်။ ပိုးမပါ
သော-အင်းသောရေကို- ကိုယ်တိုင်သွန်းလောင်းခြင်း။ ဟတ္ထ-မုခပါဒ-
ဓောဝနနှာနောဒက သိဉ္စနံ်၊လက်ဆေးခြေ။မျက်နှာသစ်ရေ။ ခြေဆေးရေ။
ချိုးရေတို့ကို(ကိုယ်တိုင်သွန်းလောင်းခြင်း၊ ဇာတိဇာမေ- ဤသို့ဖြတ်ခြင်း
ဖြာ်းစခြင်းအစရှိသည်တို့တည်း။

အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်ပြုံးစက။မအပ်ဟူသော၍စကားကိုလည်း။
ဥဒက်ပရိဘောဂဏ္ဍ-ပစ္စယပရိဘောဂဏ္ဍနှစ်ပါးနှင့်ဆက်ဆံသော။ သာမ
ညစကားဖြစ်၍။ ထိန့်သည်း၊ဥဒကပရိဘောဂဏ္ဍသက်သက်နှိုက်ကား။မတို့
ကုန္ဒရပါဠိဗန္ဓန-စသောဆ၌ သောအကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်။ပြုခြင်း-ပြု
ဝေခြင်း သည်။အပ်သည့်ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့်။ ရေတွင်း-ရေကန်ကို-အမှီပြု၍၊ ထိုရေထွင်း -ကန်ရေ-တို့ကြောင့်၊ ဖြစ်ပွားသောကောက်ဝဲ-ဘူး-ပရုံ-အစရှိသော။ ပစ္စည်းလာဘ်တို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ရေတွင်း-ရေကန်-ပြုရပြင်ဆင်ရာ၌၊ ကပ္ပိယမြေပင်-ဖြစ်သော်လည်း။ ကိုယ်တိုင်တူးခြင်းဆွခြင်း၊ ရိုက်နှက်ထုဖဲ့ခြင်း။ မြေကိုထုတ်သယ်တင်ပို့ခြင်း။ သူတပါး-ဘို့ကိုတူးစေဆွစေ-ရိုက်နှက်ထုဖဲ့စေခြင်း၊ မြေကိုထုတ်ဆယ်တင်ပို့စေခြင်း။ ကိုယ်ဆင်းကိုယ်ပေါင်တို့ကို-ကိုယ်တိုင်ဖွဲ့ခြင်း-ဆယ်ခြင်း-ဘက်ခြင်း-သူတပါး-တို့ကိုကိုယ်ဆင်းကိုယ်ပေါင်-ဖွဲ့စ-ဆယ်ခြင်း-တက်စခြင်း၊ ဤအရပ်ရှိကဲ့၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်တူးကြ-ထက်ကြ-ပြင်ဆင်ကြ-ဟု၊ ဒါယကာစသည်တို့အား၊ စေခိုင်းခြင်းဆိုရသည်တို့ကို-မပြုအပ်။ ။

အထောက်ကား၊ ။ပစ္စယဝေဿနပဋိဂ္ဂဟိတတင်္ဂါးကကပ္ပိယကာရကံ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ မတ္တိ-ကုဋ္ဌရောဒီနိ ပနကာတုံ နဝဋ္ဋတိ သစေကပ္ပိယကာရကာ သယံမဝ ကရောန္တိ ဝဋ္ဋတိ။ အဗျတ္တေနထဒ္ဓိဘိက္ခုနာ ကာရာပိတေသု ကိဉ္စာပိ ပဋိဂ္ဂဟကောကပ္ပိယံ၊ ဘိက္ခုဿပယောဂ ပစ္စယာ ဥဂ္ဂန္ဒုန မိဿကတ္တာ ဒိသဂတ-ဝိဏ္ဏာပါတောဝိယအကပ္ပိယမံသ-ဂုဿ-မိဿက-ဘောဇနံဝိယစ ဒုဗ္ဗိနိဗောဂံ ဟောတိသဗ္ဗေသံ အကပ္ပိယမေဝ။ ။ဟူသောဂုဏ်းရာဇဆိကဋ္ဌာဟုန်-အဋ္ဌကထာပင်တည်း။ ။

အနုက်ကား၊ ။ပစ္စယဝေဿန။ ပစ္စည်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝါ၊ ပစ္စည်းကိုသုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတတင်္ဂါကေ၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်- ခံအပ်သော ဥကန်ရိုက်၊ ကစ္ဆိယကာရကံ။ကပ္ပိယကာရကိုထပေတုံ။ထားခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ။အပ်၏။ မတ္တိကုဋ္ဌရောဒီနိဓာန၊ မြေကိုထုတ်ခြင်း။ ကန်ဖွဲ့ခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုကား။ ကာတုံ။ ပြုခြင်းငှာ၊နဝဋ္ဋတိ။မအပ်။ ကပ္ပိယကာရကာ၊ကပ္ပိယကာရကာ တို့သည်။ သယံမဝ။ ရဟန်းတို့တိ-မသင့်၊မဆိုအလိုလိုပင်ဟူ၍။ သစေကရောန္တိ၊ အကယ်၍ မြေကို ထုတ်ခြင်း၊ ကန်ဖွဲ့ခြင်း စသည်တို့ကို၊ ပြုကုန်အုံ။ ဝဋ္ဋတိ။ဏ်။ အဗျတ္တေန။ ဝိနည်း ဆိကျွမ်းပုဒ်နှိုက်။ မလိမ္မာသော။ လင်္ဂါဘိက္ခုနာ။လင်္ဂါရဟန်းသည်လည်း၊ ကာရာပိတေသု၊ မြေကိုတုတ်ခြင်း။ ကန်သင်းဖွဲ့ခြင်းစသည်တို့ကိုကုပြုစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဋိဂ္ဂဟကောဟု။ ခံရာနှိုက်။ဝါ၊ တတက်ဆည်းကပ်သူကို။ ခံထုံးကာလက၊ကိုယ်ဆိကပ္ပိယံ၊

အာကာယဿကား-အာဠာရ၊တထာဝါး ထိုသို့ခံရင်းကအာင်ငြားသော်လည်း၊ ဘိက္ခုသဃ၊ ဓုဟန်း၏ ပယောဂ ပစ္စယာ။ မအာပ်သော၊ ပယောဂ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော ပစ္စည်းနှင့်။ မိဿကတ္တာ။ ရောနှောသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသင်္ဂတိကထ္တုပါနတာဝိယစ၊ အဆိပ်နှင့် ရောသော ဆွမ်းကဲ့သို့ဂုဏ်း။ အကယဟိုမံသရုသဓိသကဂ ဘာဇနီဝိယစ်မအင်းသာ အာဘားညှင့်--ရောသော ဘောဇဉ်ကဲ့ဘို့ ဂုဏ်း။ ဒုဇ္ဇဝိနီ.ဘွဂ်၊ ခွဲခြမ်းစောနိုင်ခဲသည်း ဟောတိ။ ၏တဆ္ဌာ။ ထို ကြောင့်။ သဇ္ဇေသံ။ ခပ်ဆိမ်းကုန်သောဟုန်းတို့အား၊ အကပ္ပိယမေဝ၊ မအာပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်လိုခြင်းနှင့်။ မနုရာမရှက်၊ သက်သက်ငေ့ကို သုံးဆောင်ခြင်း အာကျိုးငှာ သာလျှင်။ ဒုရတ္တင်း-ငေ့ကန်-ပြုစုပြင်ဆင် ရာဒ္ဓကား။ကပ္ပိယာမြေဖြစ်အံ့။ကိုယ်တိုင်တူးဆွခြင်း။ မြကိုထုတ်သယ် တင်ပို့ခြင်း၊ လူသားမန်ကာ-စသော သူတပါးတို့ကို။ တူးဆွစေခြင်း၊ မြေ ကိုထုတ်သယ်တင်ပို့စေခြင်း ကန်သင်း ကန်ပါင်ကို။ ကိုယ်တိုင်ဖွဲ့ ဆယ်။တက်ပြင်ခြင်း။ သူတပါးတို့ကို ဖွဲ့ဆယ် ထက်ပြင်စေခြင်း။ ဤ နေရာ၌ ရေတွင်း ဒုရကန် ပြုစုပြင် ဆင်ကြဟူ၍ဂုဏ်း။ ကပ္ပိယမြေနှိုက် ဖြစ်အံ့။လူ သာမကောဘို့ တူးဆွပြီးသော်မြကို၊ ကိုယ်တိုင်ထုတ်ဆယ် တင်ပို့ခြင်း။လူ သာမကောတို့ တူးဆွပြီးသောမြ။ အင်သော မြေအခွဲ ကျောက် အင်္ဂတေ တို့ဖြင့်။ ကန်သင်း ကန်ပေါင်ကို။ ကိုယ်တိုင် ဖွဲ့ ဆယ်ခြင်း။ သူတပါး တို့ကို ဖွဲ့စေခြင်း။ ဤအရပ်၌ ဟုဏ်းသိလော။ ဤဒုရပ်၌သနှင်းသိုးလော။ ဤဒုရပ်၌ရေတွင်း ဒုရကန်သိုးလော။ဤအ ရပ်နှိုက်ရေတွင်း ရေကန်ပြုသော်ကောင်း၏၊ ဤသို့အစရှိသော၊ ဃပ္ပိယ ဝေါဟာရပရိယာယ်။သြဘာသ။ နိမိတ္တာကမ္မတ်ဖြင့်။ ပြုခြင်းပြုစေခြင်းငှာ ဒုဏ်း၏၊

ထိုကြောင့်၊ ယဒါပန ဘိက္ခူဟိ ဟတ္ထကမ္မံယာစိတ္ဝာ သဟတ္ထေ နစ ကပ္ပိယပထဝိံ ခဏ်တ္ဝာ ဥဒကပရိဘောဂတ္ထာယ တဠာကံက ရိတံ ဟောတိ၊ တဠာကံ နိဿာယသသံ နိပ္ပါဒေတ္ဝာ မနုဿ ဝိဟား။ ရေကပ္ပိယဘာဏ်ဝံဒေန်ဥဒ္ဒေတိ=ဟူ၍ဂုဏ်း။ ၊ကပ္ပိယဝေါဟာရေဝိ၊ ဥဒက ဿန ပဒိဂ္ဂဟိတာ တဠာကေ သုဒ္ဓစိတ္တာနံ မတ္တိကာဒ္ဓရဏာ ပါဠိ ဗန္ဓနာဒိနိစကာတုံဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ဂုဏ်း၊ ။ဂုဏ်းဒေသနာကထေဒ်ဖြင့်နှင့်အပ်ပြီ၊ ။

အနုကာကား။ ။ဘိက္ခူဟိ၊ဇရဟာန်းတို့သည်၊ ဟယ္ဆကမ္ပ်ံ။ ဟာဟ္ကကံ လက်အမှုကို။ ယာစိတ္တာစ၊ တောင်းခြင်း၊သပေးဆွဲခြင်း၊ ပြဿနာ ဝါ။ကိုယ်တိုင်။ကပ္ပိယပဝေါဒိ။ကပ္ပိယဖြစ်ကို၊ ခကိုတွေ့စေ၊ တူးခြင်း။ ဥဒကပရိဘောဂတ္ထာယ။ ရေကိုသာလျှင်သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ တဋ္ဌကံ၊တဘာက်ဆည်ကန်ကို။ကားရိတံ၊ ပြုအင်=ပြုစေအာဏ်သည်၊ ဟာတိ ဖြစ်။ တံ၊ထိုကန်ကို၊နိသာယ။ဖြင့် သဿံ၊ကောက်ကို၊ နိပ္ပါဒေတွေ့၊ ပြီးစေ၍ မနုဿာ၊လူတို့သည်၊ ဝိဟာရေ။ ကျောင်းခြံ။ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ၊ ။စေဒေန္တိ။ အကယ်၍လှူသော ကုန်အုံ။ဝဋ္ဋတိ။အံ့ဖြစ်။

ကပ္ပိယဝေါဟာရေပိ၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ခံဏ်သောတဘက် ဆည်ကန်ခြံလည်း ဝိနိစ္ဆယံ။အဆုံးအဖြတ်ကို၊ဝဏ္ဏာ။ဆိုကုန်အံ့၊ ဥဒကဝသေန။ ရေဖြစ်ဆွပဲးဖြင့်။ဘ၊ ရေကိုသုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိဂ္ဂဟိတတဋ္ဌာကေ၊ခံအပ်သောတဘက်ဆည်ကန်ခြံ၊ သဋ္ဌစိတ္တာနံ။ ပဗ္ဗည်း လာဘ်ကိုသုံးဆောင်လိုခြင်းနှင့် မရောမရှက်သက်သက် ရေကိုသောသုံး ဆောင်လိုသည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိကုန်သော ဇဟန်းတို့အား၊ မတ္တိကဋ္ဌရဏာပါဒိဗဓနာဒိနိစ။ မြေကိုထုတ်ခြင်းကန်ဆင်းဖို့ခြင်းအစရှိ သည်တို့ကိုလည်း၊ကားတုံ၊ပြုခြင်းငှာ။ ဥဒ္ဓရတိ၊အင်္ဂ်။ ။

သဋ္ဌစိတ္တာနံ ဇာဒံ သဟာဇေနစ အကပ္ပိယဝေါဟာရေနစ ကရောန်တေ သန္ဓာယဝုတ်၊ သဿသမ္ပာဒနတ္ထံ ဇဝံ အသဋ္ဌစိတ္တာနဖို့ ပနသယံအကတွာကပ္ပိယဝေါဟာရေနအာဏာပေတုံဝဋ္ဋတိ၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ။ ။

သဋ္ဌစိတ္တာနံ ဥဒကပရိဘောဂတ္ထံမေဝ ဇာဒံ သဟာဇေနအကပ္ပိ ယဝေါဟာရေနစ ကရောန်တေသန္ဓာယဝုတ်။ သဿသမ္ပာဒနတ္ထံ ဇဝံ အသဋ္ဌစိတ္တာနံပိ ပန သယံ အကတွာ ကပ္ပိယဝေါဟာရေနအာဏာပေတုံဝဋ္ဋတိဇေ။ ။ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ။ ။

ဤသို့ပဉ္စယပရိဘောဂအကျိုးငှာ၊ရတွင်း—ရကန်=ရရေမြောင်း-ပြုရပြင်ဆင်ခွင့်။ ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ပြုစေအပ်ကြောင်း ကိုပြုဆိုရာဋီကာရှင်တို့ဂရကားသည်။ ။

သစေ ပန၊ ဥဒကံသဿ သြကာသော အတ္ထိ။တဋ္ဌာကံသပါဋိဓိရ ယထာ ဗဟုံ ဥဒကံ ဂဏှာတိ ဇဝံကရောတိ တံရသဓိုးပေးဥဒကံက

ရေးဟိတိ ၎ံ ဥဒကမေဝ ဝိစားရေတိဝန္ဒုတ္ပိ—ဟု၊ ရေကိုသာစိရင်
သင့်ကြောင်းကိုပြဆိုရာ အဋ္ဌကထာနှင့်ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ထင်၏။ ။
ထိုသို့ထင်သော်လည်း။ အကပ္ပိယဝေါဟာရေန တဒ္ဓါကံ ပဒိဂတ္တ
တိဝါ ကာရေတိဝါ တံ ဘိက္ခူဟိန—ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ—ဟူသော အဋ္ဌ၊၊
ထာအောက်စကားနှင့် တော်လျော်ညီညွတ်ရကား။ ၎င်းငိုကာရှင်တို့စ
ကားကိုဟုတ်မှန်တိုင်း ဆုံးဖြတ်သော ယထာဘူတစကားပင်မှတ်ယူရ
မည်။ ။

သုဒ္ဓစိတ္တာနံ ဆိုရာ၌။ ကို။ သာဟာ ထွေနစ။ မိမိလက်ဖြင့်ရင်း။ ဝါ။ ကိုယ်
တိုင်ရင်း၊ အကပ္ပိယ ဝေဟာရေနစ။ မဆောင်သောစကားဖြင့်ရင်း။ က
ရော်ကွေ့၊ ပြုသောရဟန်းတို့ကို။ သန္ဓေယ။ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆဋ္ဌကထာပိန့်ဆို
အပ်၏၊ ဘာသသမ္ပာဒနတ္ထံ၊ ကောက်ကွဲပြီးစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဇာတိဇံ။
၍သို့။ အသုဒ္ဓစိတ္တာနံပိ၊ မစင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းတို့အား
လည်း။ သယံ။ ကိုယ်တိုင်၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန၊ အင်
ဃော=ဝေါဟာရစကား၊ ဖြင့်၊ အာဏာပေဟုံ၊ စေခိုင်းခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊
အင်၏။ ။ဝိမတ်ပိဝိနေ ဒနိဋ္ဌိကာအနက်၊ ။

သုဒ္ဓစိတ္တာနန်၊ ဟူသည်ကား၊ ဥဒကပရိဘောဂထွေမဝ၊ ရေကိုသုံး
ဆောင်ခြင်းဆကျိုးငှာသာသျှင်၊ ဇာတံ။ ၍သုဒ္ဓစိတ္တာနံ အင်္ဂါသောစကား
ကိုး(ဒုနာက်၌=အနက်တူ၍လွယ်ပြီ)။ ။ဝိနယာလက်ာရဋ္ဌိကာဆနက်၊ ။
ပန။ ဆင်ယောဇဆဋ္ဌိကိုဆိုင်းအံ့၊ ဥဒကသေ၊ ရေ၏။ သြကာသော၊
တည်ရာ=နေရာသည်၊ သစေအတ္ထိ။ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ တဒ္ဓာ
ကသေ။ တဘာဂ်ဆည်ကန်၏။ ပါဠိ။ ကာနဂိုးကန်ပေါင်သည်၊ ဒိရော။ ဖြစ်မြဲ
ခိုင်နှံ့သည်ဖြစ်အံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရိယမာနေ ပြု
အင်သည်ရှိသော်၊ ဗဟုံ ဥဒကံ။ များစွာသောရေကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏၊ ဧဝံ။
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကရေဟိ။ ပြုလော။ တိရသမိပေ။ ကမ်း၏အနီး၌
ဥဒကံ။ ရေကို။ ဝါ။ ရတောသည်သည်ကို။ ဝါ။ ရရောက်သည်ကို။ ဂဟရေဟိ။
လေ့။ ဇာတိဧဝံ။ ဤသို့၊ ဥဒကမေဝ၊ ရေကိုသာသျှင်၊ ဝိစာရေတိ။ ဝိရင်အံ့။
ဝဋ္ဋတိ။ အင်၏၊ ။အဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

၎င်းငိုကာရှင်တို့စကားသည်၊ ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအဋ္ဌကထာနှင့် နှိုးနှော
ညီညွတ်၏—ဟူသောစကားသည်မှန်၏၊ ထိုအဋ္ဌကထာပါဠိတို့၊ အကပ္ပိ
ယဝေါဟာရဖြင့် ပြုစေအံ့။ ရဟန်းတို့ မဒုံးဆောင်အင်ဟု ဆိုတော်မူ

သဖြင့်၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ပြုစေကာ-အပ်၏ဟူသော အနက်သည် ပြီး၏။

ယင်းသို့သော်၊ ဥဒကမေဝ ဝိစာရေတိ-ဤဝိုင်းအောင်းသော အဋ္ဌကထာစကားကို။ သို့မဟုတ်ယူရန့်နည်းဟူမူ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ စကားသည်၊ ပရိယာယ် အပ်ကြောင်းကို ဥဒေသစကားဖြစ်၍၊ ပရိယာယ်အပ်ကြောင်းကိုပြသဖြင့်လည်း၊ ကပ္ပိယ-ဝေါဟာရ-သြဘာဝတာ-နိမိတ္တကမ္မ-အပ်သည်ကို ပြဋ္ဌာနစကား ဖြစ်သည်ဟူ၍ဂုဏ်း၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာစကားသည်၊ ဥပလက္ခဏ-နိဒဿနမှု ဖြစ်သည်ဟူ၍ဂုဏ်း၊ မှတ်ယူရမည်၊

ထိုးကြောင့်။ ရေတွင်းရေကန် ဥပြု၍၊ ထိုရေတွင်း ရေကန်တို့ဖြင့်။ ကောက်ပဲ. ဘူးဖရုံအစရှိသည်တို့ကို၊ ပြုစုပျိုးထောင် လိုခြင်းနှင့်တကွ၊ ရေကိုသိုးဆောင်လိုခြင်း အကျိုးငှာဂုဏ်း။ ရေကိုမသုံးဆောင်လို၊ သက်သာပစ္စည်းလာဘ်ကိုသာ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပြုစုသုံးဆောင်ခြင်း အကျိုးငှာဂုဏ်း၊ ရေတွင်း-ရေကန်-ရေမြောင်းပြုစုခြင်းဆင်ရာ၌။ ၎င်းနေရာမှာ။ ရေတွင်း၊ ရေကန်၊ ရေမြောင်း-သီလော-ကပ္ပိယလော၊ ၎င်းနေရာ၌ကဲ့သို့ ကန်သင်းကန်ဝေါင် သီလော-ကပ္ပိယလော။ ၎င်းနေရာ၌ကဲ့သို့ ရေတွင်း-ရေကန်ရေမြောင်း ပြုစုသော်းကောင်း၏တင့်တယ်ဖွယ်။ ၎င်းသို့အစရှိသောကဲ့သို့ ယဉ်ဝေါဟာရပရိယာယ်-သြဘာသနိဒ္ဓိကမ္မတို့ဖြင့်သား။ ဂန္ထိုင်သော သိကျွားကာမ သိလဝန် ဂုဏာဒန် ရုဟန်းတို့ ပြုစုပြင်ဆင် စီရင်ကုန်ရာသည်။

———o———

ဒုက္ကရံလားဘကောရေန သုဒ္ဓစိတ္တေန သုက္ကရံ။ တဋ္ဌာကဒိဂဝ ကံးတဘ္ဓာ သုဒ္ဓံ ဗဟု ဓးန ။အန္ဒသာသနိ ါထာ ။

လာဘကောရေနပစ္စည်းလာဘ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်ဝါ။ပစ္စည်းလာဘ်ကိုသုံးဆောင်ခြင်း အကျိုးငှာ၊ တဋ္ဌာကဒိဂဝတကံ၊ တဘက် ဆည်ကန်စသည်ကိုပြုခြင်းခံခြင်းသည်။ ဗဟု၊များသောအားဖြင့်။ဒုက္ကရံ။ အပ်ခဲ၏၊ဝါ၊အပ်အောင်ပြုနိုင်-ခံနိုင်ခဲ၏၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ ရေကိုသောသုံးဆောင်အံ့ဟူသောသုဒ္ဓစိတ်ဖြင့်။ တဋ္ဌာကဒိဂဝတကံ။ သည်။ ဗဟု ။ များစွာ။ ဝါ။ များသောအားဖြင့်။ သုက္ကရံ၊ အပ်လွယ်၏၊ တည်း။ ထိုကြောင့်။တဲ့ထို့။ ထိုရေကန်-ရေတွင်းစသည်ကိုခံရာ ပြင်ဆင်ပြုရာ၏။

သုဒ္ဓံ၊ ရေကိုသံသုံးဆောင်အံ့ဟူသောသုဒ္ဓစိတ်ကို၊ ဗဟုံ၊ များသောအာဒြင့်။ ဘိကွူဟိ။ ဘိက္ခုသည်၊ ဝိဘာဝယော၊ သန့်ရှင်းထင်စွာဖြစ်စေခြင်း၊ ။

၁၂၂၉ ခုနှစ်၊ ဖိုင်းဖိုင်းဆရာတော် ရေးသား ဆုံးဖြတ်အပ်သော ကာကော်ဘည့်ကန့်စသည့်-အလှူခံပုံ-စီရင်ပုံကို ဖြဆိုရာဖြစ်သော်ဘဉ္ဇကာဒိဝိနိစ္ဆယကားပြီး၏။ ။

——:o:——

ခေတ္တဝတ္ထာဒိပဉ္စဂဟဝိနိစ္ဆယ။

လယ်ယာကို-သံဃိက-ဂဏိက-ပုဂ္ဂလိက-ခံအပ်သောအဆုံးအဖြတ်ကိုဖြေပေအံ့။ ၊

(၁) ခေတ္တဝတ္ထု ပဒိဋ္ဌဟာဏာ ပဋိဝိရတောသမဏောဂေါတမော ဟူသော။သိသက္ခံပါဠိတော်နှိုက်ငင်း၊ ၊

(၂) တတ္ထ နိသင်္ဂိယ ဝတ္ထု အတ္တနောဝါ သံဃ-ဂဏ-ပုဂ္ဂလ စေတိယာနံဝါ အာဟာရာက သံဃိဿိတ္ထိ နဝန္နံတိ၊ အတ္တနော အတ္ထာယ သမ္ပဒိစ္ဆဘောနိသင်္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ ဟောတိ၊ သေသာနံ အတ္ထာယ ဒုက္ကဋံ။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံ သင်္ဃသံဝိ အတ္ထာယသမ္ပဋိစ္ဆနေဘာ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုမှိ အနာပတ္တိ ..... ဟူသော၊ ရုပိယသိက္ခာပုဒ်ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာတွင်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံ သင်္ဃသံဝိ အတ္ထာယ သမ္ပဋိစ္ဆနေဘာ ဒုက္ကဋမေဝ .....ဟူသောပါဠိနှိုက်ငင်း။ လယ်ယာဟူသောဒုက္ကဋ် ဝတ္ထုကိုအလုံးစုံသော=သံဃာ-ဂိုဏ်း-ပုဂ္ဂိုလ်-စေတီတို့ အကျိုးငှာ။ အကယ်ဝယ် ဂေါဟာရဖြင့်ခံဘော်သော၊ ခံသော ရဟန်းအားဒုက္ကဋ်သင့်၏။ လယ်ယာဟူသော ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုကို။ သံဃာဂိုဏ်း-ပုဂ္ဂိုလ်-စေတီတို့ အကျိုးငှာကယ်ဝယ် ဂေါဟာရဖြင့်ခံမူကား၊ ဒုက္ကဋ်မသင့်— ဟူသော အာနက်ကို မှတ်ယူအပ်၏၊ ၊

ထိုကြောင့် ရာဇဘိက္ခာပုဒ်တွင့် ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာနှိုက်၊ ၊

(၃) ပုဗ္ဗဏ္ဏာ ပရဏ္ဏ ဒ့စ္ဆု၊ ဗသာဗသာဒိနံ ဝိရူ ဟာနဋ္ဌာနံ ယံကိဉ္စိ ခေတ္တံဝါ ဝတ္ထုံဝါ ဒဗ္ဗိတိရုဏ်တွဝိ နဝန္နံတိတိ ပဋိက္ခိပိတွာ တဋ္ဌာကေ ရတွာ နံယေနဝ ယဒါ ကပ္ပိယ ဂေါဟာဏရံ စတုပစ္စယ ပရိဘောဂ

ဂတ္တိယ ဒဗ္ဗိတိဝ ဒကိၤတဒါ သမ္ဂဒိန္တိ တဗ္ဗံ၊ ဝနံ ဒဗ္ဗိအာရဉ္ဉံ ဒဗ္ဗိတိ ဂုဏ္ဍေပနဝဋ္ဋတိ —ဟူ၍ဆိုင်း။

———:o:———

(၄) ကိဗ္ဗိ သသဒ္ဒါနကံ၊ ဘူမိပဒေသံ သန္ဓာယ အိမံ ဒေဓာတိ ဝစနတ္ထိဝဋ္ဋတိ—ဟူ၍ဆိုင်း။

(၅) ဇုမံဘဒ္ဒါကံ ဇုမုံခတ္တံ ဇုမံဝတ္ထုံ၊ ဝိဟာ ရဿ ဒေဓာတိ ဂုဏ္ဍေပဒိကွိပိတုံနလဏ္ဍတိ—ဟူ၍ဆိုင်း၊ မိန့်အပ်ပြီ။

ဤသို့ပါဠိတော်နှိုက်လည်းသာ၏။ "အဋ္ဌကထာတို့ နှိုက်လည်း ဆကပိုယဝေါဟရဖြင့်-သ္ဟု-ခံမှု-မဇ္ဈပ်။ ကပိုယဝေါဟာရဖြင့်-သ္ဟမှု-ခံမှု ဆင်၏ဟူ၊ သံဃိက-ဂဏိက-ဂုဂ္ဂလိကကို ပမာဏ-မပြု၊ အကဂ္ဂိယဝေါဟာရ-ကပ္ပိယဝေါဟာရကို သာ-ပမာဏပြု၍၊ လာရကား။

(၆) ခေတ္တာ ဒယော ပန တဒုဘေ သံဃသဒ္ဒေ ဝဋ္ဋန္တိ။ ပါဋိယံဂုဏ္ဍလိကဝသေန ဂဟေတုံ အနုဇာနိတ္တာ ထတ္တာတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဝိကာရသဒ္ဒေဓာတိ သံဃိကဝိဟာရံ၏ သန္ဓာယ ဂုတ္တံ—ဟူသော-ဝိမတိဝိနောဒန နှိ-ငိ ကာရဏ်စကားကို၊ ဝိနယည္ဟု ပါဠိဂုဏ်ဖြင့်တော်မူကြသော။ ဆရာဖြတ်အာ ဆက်ဆင်ကိုတို့မန္ဒစ်သက်ကြဲကုန်၊

အကယ်၍-ဝိမတိဋီကာဂုဏ်-ဆိုတိုင်း။ ပါဋိတော်နှိုက်-လယ်ယာ-စသည်ကိုပုဂ္ဂလိကအစွမ်းဖြင့်-ခံယူခြင်းငှါ-ခွင့်မပြုသောကြောင့်၊ ပုဂ္ဂလိကမခံအပ်ဟု၏။ သံဃိကအစွမ်းဖြင့်-ခံယူခြင်းငှာ=ခွင့်ပြုတော်မူသော ပါဋိတော်လည်းမရှိသောကြောင့်။ လယ်ယာ-စသည်ကိုသံဃိကခံခြင်း လည်းမအပ်ပင်ဖြစ်ရာ၏။.....

တဘက်ဆည်ကံလှူသော အရာတွင်၊ သံဃသဒ္ဒါတော်ကံ အတွင်-စသည်ဖြင့်ဂုဏ်း။

(၇) အထာဝိ မမတဋ္ဌာကံဟါ ပေါက္ခရဏိံဝါ သံဃံသဒ္ဒမ္ဘိတိ ဂုတ္တော သာဓု ဥပါဘကသံဃော ပါနီယံ ဝိဝိသတိတို့ အာဒိနိဝတ္ထွာ ပဒီဘုဇ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတီးယဝံ=စသည်ဖြင့်ဂုဏ်း၊ ရာဇသိက္ခာ ပုဒ်အဋ္ဌကထာ နှိုက်-သံဃသဒ္ဒါနှင့်လာသည်မှာ။ ဥပက္ခာနည်း-ပရောနှုနည်း သာဖြစ်သည်ဟု-မှတ်ယူဆပ်၏။

အဘယ်ဝါအကျနှိုက်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ အရာမစောင့်လှုသောအ

ရာန္ကိုက်သံယဒေဆဝကမ္ဘံကဒရောတိ-စသည်ဖြင့်။ သံဃသန္ဒါသာဒ သဝ်
ထည်း၊ဥပက္ခဏာနည်း -ပဓာန နည်းသာမှတ်ယူအပ်သကဲ့သို့ရင်း၊
ဂ) သစေဘာဿူ့ လံဝါအာပခ္ဆိုဝါ အာဟာရိတ္ထာ ဇာမံ သံဃသဆ
အာဟာဒုန်ကိ ဂဒန်ကို၊ ပါသဇ္ဇေသံဂဟဋ္ဌိယံ --ဟူသောဝါကျ၌သံဃသဆုလာ
သေဝ်သည်း၊ဥပလက္ခဏာနည်းသာမှာယူအပ် သကဲ့သို့ရင်းတည်း။
ထိုကြောင့်၊ ၊(၉) သော ဃစေ သာဓု ဘဒန္တ စတ္တာရောပစ္ဆယော
ပရိ့ဘုဉ္ဇတူဘံ ဒေတ် ဝဋ္ဋတိ-- ဟူသောချာဇ သိက္ခာပုဒ်၊ အဋ္ဌကထာ
ဘွင့်နိုက်။ ၆

(၁၀) ဇာဒဠ္ဆသံဃသဒ်ဒိယာနာနုဉဝဿန္ဒာယဝုတ္တံ၊ ပုဂ္ဂလသသပန
ဇေဝ်ပိ ဒီန္ဒံ သဒ္ဒါကခေတ္တာဒိ နဝဋ္ဋတိ၊သုဒ္ဓစိတ္တာသ ပနဥဒက-ပရိဘောဂ
ဂတ္တံ ကူပပေါက္ခရဏိ ဆာဒယော ဝဋ္ဋန္တိ။ သံဃသဆ တဒ္ဒါကံအတ္ထိ
တံ့ကထဒ်ိ အာဒိနာဟိ သဇ္ဇတ္တ သံဃဝသေနဝ ရုတ္တံ.....ဟူ။ဝိမတိဒ်
ကာဆရောမြတ်မိန့်အင်သော။ သံဃသတဒ္ဒါက်-စသည်ဖြင့်သံဃသန္ဒါ
နှင့်ဆို ခဲ့ခြင်းကြောင့်၊ထဘက်ဆည်ကန်လယ်ယာစသည်ကိုသံဃိကသာ
ခံအပ်၏ဂဏိက-ပုဂ္ဂလိ က-မခံအပ်၊ရေတွင်း-လေးထောင့်ကန်-စသည်ဟု
ကိုဆား။ဥဒက-နရိုးဘာဂ-အာကျိုးဌာ။ သံဃိကပဏိက-ပုဂ္ဂလိက-
သုံးရပ်ပင် ခံအပ်၏-ဟူသော စကားကို။ ယထာဘူဘအားဖြင့်- မှတ်
သားလိုက်နာခြင်းဌာ-မဝံ့ချေ။ ။ထိုစကားမှန်၏။ ၊

(၁၁) နှ-ခေါ့ယံအာဝုသောစိဝရေ တာဝနံ ပဋိဂ္ဂဏ္ဟာမ။စိဝရဟ္ဒ
ခေါ့မယံပဋိဂ္ဂဏ္ဟာမ-စသော-ဂုဇသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်။ ၊

(၁၂) ဥပ နိက္ခိတ္တ သာဒိ ယနေပန ဇုနံ အယျသဆ ဟောတူတိ
ဝုတ္တေ သစေဝိ စိတ္တေန သာဒိယတိ ဂဏ္ဍိတူ ကာမေမာ ဟောတိ၊ကာ
ယေန ဝါ ဝါစာယဝါ နယိဒံ ကပ္ပတိတိ ပဋိက္ခိပတိအနာပတ္တိ-စသော
ရူပိယ သိက္ခာပုဒ်၊ အဋ္ဌကထာ အလိတော်နှင့်အညီ၊ ရွှေငွေအနာမာသ
နိသဂ္ဂိယဝတ္ထု ကိုပင်-မအာပ်ဟူ၊ပယ်ပြီးနောက်။ စွန့်ပစ်ချထားခဲ့သော်
ရင်း၊ ကဗွိယ ဝေါဟာရ ဖြင့်-လွှဲဖြန်သော်ရင်း၊ သံဃာ ဂိုဏ်း-ပုဂ္ဂိုလ်
တို့.အား။ ကဗွိယကာရက ကိုပြောကြား၍၊ သဃိ.း-ဂဏိကပုဂ္ဂလိက
ဥစ္စာ အဖြစ်ဖြင့်။ သာယာသင့် သည်ဖြစ်ထက်။ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု မှဖြစ်သော
ထယ်-ယာ-စသည်ကို၊ ခေတ္တံဝါ ဝတ္ထုံဝါ ဒမ္မိ-စသည်ဖြင့် ဆို၍လွှဲရာ၊
မအာပ်ဟု-ပယ်ပြီးနောက်။စတ္တာရော့ ဘွယေဝရိဘုဥ္ဇထ စသော ကဗွိယ

ဝေါဟာရဖြင့် လှူပြုနိုင်သော်။ အဘဲ့ကြောင့် သံဃာကသာဆင်၍၊ ဂဏိက ပုဂ္ဂလိက-မဆင်ပဲဘဲရှိအံ့နည်း။

——:o:——

၅။ ဆုံးအဖြတ်၌ပါသော-သာဓကပါဠိရုကို-ဂဏန်းစဉ် အတိုင်း အနက်ပြအံ့။

(၁) ဂေါတမော၊ဂေါတမဆင်မည်တော်ရှိသော။ သမဏော။ဟန်း မြတ်သည်၊ဝါ။ ဘုရားမြတ်သည်၊ ခေတ္တဝတ္ထုပဋိဉာဟကာ။ လယ်ယာ ကိုခံခြင်းမှ။ ပဋိဓိရဟော။ ကြဉ်ရှောင်ထော်မူ၏၊ ။သိလက္ခန်ပါဠိတော် အနက်၊ ။

(၂) တတ္ထ။ ထိုနိသဇ္ဇိယဝတ္ထု၊ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု၊ ကဋ္ဌိယဝတ္ထုတို့တွင်၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု။ ဤဌေ စသောနိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို၊ဝါ။သည်။ အတ္ထနော ဝါ။ မိမိ၏လည်းကောင်း။ သံဃ ဂဏ ပုဂ္ဂလဧေကိယောခုံဝါ။ သဃ်ာ ဂိုဏ်း ပုဂ္ဂိုလ်ဧေကိတို့၏လည်းကောင်း၊ ဆတ္ထာယ၊ အကျိုးငှာ။ သဒ္ဒ ဒိုဆို့တုံ့ခံခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊မအာဉ်။ ဆတ္ထနော၊မိမိ၏။အတ္ထာယ။ အကျိုး ငှာ။ သမ္မဒိဆ္ဆတော။ ခံသောခဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံပါစိတ္တိယံ။ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်ဆောပတ်သည်၊ ဟောတိ၊၏။ သေဘာနံ။ မိမိမှတပါးသောသဃ်ာ စသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ။အကျိုးငှာ။ သမ္မဒိဆ္ဆတော၊ ခံသောဧဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ်။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံ။ ပုလဲ-ပတ္တမြား စသော ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုကို၊ သဘ္ဗေသံဝိ၊ အလုံးစုံသော မိမိသဃ်ာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်စေ တိတို့၏၊အတ္ထာယ၊ငှာ။ သမ္မဒိဆ္ဆတော။အား။ဒုက္ကဋဿ။ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သားလျှင်သင့်၏၊ ကဋ္ဌိယဝတ္ထုမြို။ ကပ္ပိယဝတ္ထုကဲ့ခံရာ၌၊ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်၊ ။ရူပိယသိက္ခာပုဒ်ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာအနက်။ ။

(၃) ပုဗ္ဗဏ္ဏာ ပရဏ္ဆ ဥန္နဒုံဖလာဖလာဒီနံ။ ကောက် ပဲ ကြံ့ သစ် သီးကြီးငယ်အစရှိသည့်တို့၏။ ဝိရုဟနဋ္ဌာနံ။ပေါက်ရောက်ရာဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ။ အမှတ်မရှိသော။ခေတ္တံဝါ၊ လယ်ကိုရင်း၊ ဝတ္ထုံဝါ၊ ယာကို ရင်း။ဒဗ္ဗိ။ လှူပါ၏။ ဇာတိ၊ဤသို့၊ ရတွေ့ပါ။ လျောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော် လည်း။နဝဋ္ဌတိတိ၊မအပ်ဟူ၍၊ပဋိက္ခိပိတွာ၊ပယ်၍။တဥ္စာကော၊တဘက် ဆည်ကန်နှိုက်၊ ဥတ္တုန်ယောနေဝ။ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ယဒါ၊ ဆကြောင်အခါ၌၊ကပ္ပိယဝေါဟာရေန။ အပ်သောဝေါဟာရဖြင့်။စတုပစ္စယာ ပရိ ဘောဂဇ္ဈာယ။ ပစ္စည်း ၄လး၁ပါးကို သုံးဆောင်ခြင်း အကျိုးငှာ၊

ဒဗ္ဗီ၊လျှပါ၏။ဤတိ၊ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ဆိုဘုံ့။တာဒါ။ဌ္ဌ။ သမ္မဒိဿိတ္တိတဗ္ဗံ၊ခံအင်၏၊ ဝဒုံ။တောကို၊ ဒဗ္ဗိလျှပါ၏၊ အရည့်။ကောကို၊ဒဗ္ဗိ၏။ဤတဲ့၊သို့။ ဝုတ္တေပန။ ဆိုအပ်သော်ကား၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ ။(ပန္နသ္ဒါကား—ပယ်ရေခြင်းမရှိ ဖဲ–ဆရင်းကစ၍=အပ်သောအထူးကိုပြသည်။ ။

(၄) ကိဉ္စိ၊ တစုံတရာသော၊ သဿဋ္ဌာနကံ။ ကောက်ပင် ဖြစ်ရာ ဖြစ်သော၊ဘူမိဗေဒသံ၊ ပြောင်းရပ်ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်မှတ်၍။ဆိမံ။သိမ်ကို၊ ဒေမ။လျှပါကုန်၏။ဤတိ၊သို့။ဝဒန္တိ။ဆိုကုန်အံ့။ဝဋ္ဋတိ။အပ်၏။ ။

(၅) ဤမံ။တဋ္ဌာကံ၊ဤတဘက်ဆည်ကန်ကို၊ဤမံခေတ္တံ၊ဤလယ်ကို။ ဤမံဝတ္ထုံ၊ ဤယာဂို၊ ဝိဟာရသဿ။ ကျောင်းအား။ဒေမ။ကုန်၏၊ ဤတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော်လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပဋိက္ခိပိတုံ။မအပ်ဟူ၍ပယ် ခြင်းငှာ။နလဘ္ဘာဘိ။မရအပ်၊ ။

(၆) သင်္ဃဿ အလုံးစုံကုန်သော ခေတ္တာဒယောပန၊ လယ်စသည် တို့သည်ကား၊ သံဃဿဆဆ။ သံဃာအားသာလျှင်၊ ဝဋ္ဋန္တိ။ ခံခြင်းငှာ အပ်ကုန်၏၊ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ ပုဂ္ဂလိကဝသေန။ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟာဘုံ။ခံယူခြင်းငှာ။ အနုခဉ္ဉာတာတွာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူမူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဤဘိ၊ သို့၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊၏။ ဝိဟာရသဿဒေမာတိ၊ ဝိဟာ ရသဿဒေမ ဟူသောစကားကို။ သံဃိကဝိဟာရံ။သံဃိကကျောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဝုတ္တော်၊ အဋ္ဌကထာဝိန်ဆိုအပ်၏။ ၊ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာဘာနက်။ ။

(၇) မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ တဋ္ဌာကံ။ တဘက်ဆည် ကန်ကို ၎င်း၊ ပေါင်းရကိ်ုဝါ၊ ထူးအပ်သောလေးထောင်ကန်ကိုဂျင်း။ သံဃာသာ၊ သံ ဃာအား၊ ဒဗ္ဗိလျှပါ၏။ဤတိ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဥပါသကာ၊ ဓါယကာသာဓု၊ပေါင်းပြု၊သံဃော။သည်း၊ ပါနိယံ၊ရကို ပိဝိသတိ။သောက်ရလတ္တံ့။ ဤတိ အာဒိနိ၊ဤသို့ အစရှိသော ပဋိယစ ကားတို့ကို။ ဝတ္တွာ။ဆို၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ခံခြင်း–သုံးဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋ တိယေဝ၊ အပဲသည်သာတည်း၊ ။ရောဂသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ အာ နုက်။ ။

(၈) တထ္ထာလံဝါ၊ ဆန်းကိုဂျင်း။ အာပဒဏ္ဍံဝါ။ ပဲကိုဂျင်း၊ အာဟာ ရိတ္ထာ။ခဲ့ပြောင်၍။ဤမံ။ ဤဆန်–ပဲကို။ သံဃာသား၊သံဃာအား၊အာဟာရံ။ ခေါင်အပ်၏။ဤတိ၊သို့၊ သစေပနဝဋ္ဋန္တိ၊ အားထယ်၍ဆိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့။

ပ၊သင်္ဘေသံ၊အာလုံးစုံသောရဟန်းသင်္ဃာတို့အား၊ ဂ ပြီယံ။ အင်္ဂါ၊ ၊
(၉) သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊ ဘဂဝန်တို့။ အနှောင့်အယှက်များ၊ သစ္စ။ ကောင်းပါပြီ။ စတ္တာရောပစ္စယေ။ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကိုင်၊ ပရိဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုဟု။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ဝဋ္ဋတိ။ အင်္ဂါ၊ ၊ ရာဇသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာအနက်။ ။

(၁၀) ဣဒဉ္စ၊ အင်္ဂါဟူသော ဤစကားသည်လည်း၊ သံဃဲသဃ။ သံဃာအား။ ဒီယမာနညော၊ လှူ၏အပ်သည်ကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဖြစ်၊ ၊ ပုဂ္ဂလသဃ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဇေပံပိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရောပစ္စယေပရိဘုဉ္ဇတု-စသည့်ဖြင့်ဆိုခဲ့လည်း။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော၊ တဉ္စကခေတ္တာဒိ၊ တဘက်ဆည်ကန်-လယ်ယာအစရှိသည်သည်၊ နဝဋ္ဌတိ။ မအပ်၊ သုဒ္ဓစိတ္တာသပနဲ့ငင့် ကြယ့်သောစိတ်ရှိသောရဟန်းအား။ ဥဒကပရိတောဂတ္တံ၊ ရေကို။ သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှာ။ ကုပပေါက္ခရဏီအာဒဖေးဘ။ တွင်း-လေးထောင့်ကန်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်ကုန်၏။ သံဃသသ၊ သံဃာအား။ တဉ္စကံ၊ တဘက်ဆည်ကန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ။ ထိုတဘက်ဆည်ကန်သည်။ ကထံ။ အဘယ်ကြောင့်အပ်သနည်း၊ ဤတိအာဒီနှာ။ ဤသို့ဆိုစရှိသည်ဖြင့်။ သင်္ဘတ္တံ။ အလုံးစုံသောဒုရန်ကို၊ သံဃဝသေနေဝ။ သံဃာ၏အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ။ အဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆယအပ်၏၊ ၊ ဝိမတိဋီကာအနက်။ ၊

(၁၁) အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ မယံ။ ငါတို့သည်၊ စိဝရေန၊ စတာပနံ။ သက်နှံးဘိုးကို၊ နခေါပဒိုဂ္ဂဏှာမ။ မခံကုန်။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ စိဝရဿ ခေါ။ သက်နှံးကိုသာလျှင်။ ပဒိုဂ္ဂဏှာမ။ ခံကုန်၏။ ။ရာဇသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်အနက်၊ ၊

(၁၂) ဥပနိက္ခိတ္တသာဒိယနေပန။ အနိုးအပါး ချထားအပ်သောဖွေးငွေကိုသာယာရာဠ်ကား။ ဇာဒံ။ ဤဖွေးငွေသည်။ အယျသ၊ ဆရာ့အား။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ၊ ဇာတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော။ သော်၊ စိတ်ဖြင့်၊ သစေပိသာဒိယတိ၊ အကယ်၍သာယာစေဦးတော့။ ဂဏ္ဍိတုကာမော၊ ယူလိုသည်။ သစေပိဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်စေဦးတော့၊ ကာယေနဝါ၊ ကိုယ်ဖြင့်ငင်း။ ဝါစာယဝါ။ နှုတ်ဖြင့်ငင်း။ ဇာဒံ၊ ဤဖွေးငွေသည်။ နကပ္ပတိ။ မအောင်၊ ဇာတိ၊ သို့၊ ပဋိက္ခိပတိ။ ပယ်စွန့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ။ရာဇသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာအနက်၊

ဓိန္တေတုနိပုဒ်ကောထေရော။ ဓာရေတုရညွဝါသိကော၊ သုထိခါ
ကိတ်ရှော်သကော၊ ဓိရောမံနိန္ဆယ်သုဘံ။ ။တတိယ-တ-ကာရဝိပု
လာဂါထာ။ ။နိပုကောာ။ သိဝ်မွေ့နူးညံ့သောစိတ်နှလုံးရှိးတဝ်မူသော၊
အရညွဝါသိကော၊ ဇုန္နသာလ-မည်သော တောကျောင်းတိုက်ကြီးဒ္ဓ၊
ယာပိုက်လေ့းထိ-မျှညှိရှင်ဂြုံး သတင်းသုံးနေလေ့ရှိသော၊ သုထိခါဟိ၊
လယ်ယာများကို-ဂဏာက=ပုဂ္ဂလိက-ခံအင်=ဓခံအင်ကို ကောင်းစွာ
ရေးသားဆုံးဖြတ်ပေးပါလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။မံ။တပည့်တော်ကို။ အာရှော
သကော၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်-စေခိုင်းတော်မူပေသော။ ဓိရော။ တည့်
ကြည်ဖြူဖြိုး-ညာဏ်သမာဓိရှိသော၊ ထေရော။တပည့်တော်ဒ္ဓ၏=ကမ္မဝါ
စာစရိယ-ဦးတေဇအမည်ရှိသော ထေရ်မြတ်သည်။မံ။ဘပည့်တော်ဒ္ဓ၏၊
ဆုဘံ။ ထင့်တယ်ကောင်းမြတ်၊ လျှောက်ပတ်ဘွယ်ရာ။ ရှာဘွယ်သော
သော။ ဇုတံနိန္ဆယံ၊ ဤခေတ္တဝတ္ထုဒီပဒိဋ္ဌဟ အဆုံးဖြတ်ကို။ ဓာရေတု။
မှတ်ယူပါလော။ ဓိန္တေတု။ ထို့ထက်အလွန် အဖန်ဖန်လျှင် ကြံစည်ပါ
လော။ ။

ဇိုင်းခိုင်းဆရာတော်သည်၊ ထဆဲ့လေးဝါရ ပဉ္စမစာချဖြစ်စဉ်။ ထယ်
ယာ၊်တဘက်ဆည့်ကန်များကို။ သံ့ယိက ဂကိက ပုဂ္ဂလိက သုံးရပ်၊
ခံအင်ကြောင်းကို။ပြဆိုဆုံးဖြတ်ရာ၊ ခေတ္တဝတ္ထုဒီပဒိဋ္ဌဟဓိန္ဆယကား။
(၁၂၃၇)ခု။ပြာသိုလဆန်းတဓက်နေ့ပြီး၏။ ။

ဇိုင်းခိုင်းဆရာတော်၊ထုတ်ဘော်ရေးသားအပ်သော
စာရေစက်ချ(၄)နည်း၊

(၁) မယံ ဘန္တေ ဓမ္မစေတိယဘူတံ ဇုတံ ဂန္ဓံ အာယသ္မတော
ဒေမ။ ဇုတမတ္တိံ ဓမ္မစေတိယေ လိခိတံ ပူဇိတံ ဇုတံ့သုဝဏ္ဏံ ဓမ္မစေတိယ
ပူဇနတ္ထာယဂဏှိတ္ထ။ ။

(၂) မယံ ဘန္တေဓမ္မစေတိယဘူတံ ဇုတံဂန္ဓံ အာယသ္မတော်ာ ဒေမ
ဇုတမတ္တိံ မွေးစေတိယေ လိခိတံ ပူဇိတံ။ ဇုတံ့ သုဝဏ္ဏံ ဓမ္မစေတိယသ
ပူဇံ ကရောထ။ ။

(၃) မယံ ဘန္တေ ဓမ္မစေတိယဘူတံ။ ပ။ ဇုတံ့ သုဝဏ္ဏံ ဓမ္မစေတိ

ယဟ္မစနဏ္ဍာယဝိဟာရဿဒေမ။ ။

(၄) မယံ ဘန္တေမွစေတီယာဘူတံ၊ပ။ ဇုဇံသုဝဏ္ဏံ ဇုမဿဧမွ စေတီယဿဒေမ။ ။

ဂဏိကလွှလိုသည်ဖြစ်အံ့။အာယသွဓောဒ-အရာ၌။(အာယသွဓံကဲ့သို့ ထည့်)၊သဃ်ဝံကလွှလိုသည်ဖြစ်အံ့၊သံဃသဿ-ထည့်ခြင်းမျှထူး၏။ ။ ရှေးရှေးဆရာကြီးတို့ကား။ စာပေဂိုဒ်- သံဃိက-ဂဏ်ိက-ပုဂ္ဂလိက-သုံးရပ်ပင်-ရေစက်ချလေ-အလှူခံလေ-ဓဂိကြ၊နိယျာဒေမ-ဟု။ ရေစက်ချ၍၊ သဃ်ာဂိဏ်းပုဂ္ဂိုလ်ကို--အစောင့်အရှောက် အာရက္ခိကသဘောကြ၏။ ။

(၁) ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား၊မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဓမ္မစေတီယာဘူတံ၊ ဓမ္မစေတီဖြစ်သော၊ ဇုံဝဏ္ဏံ၊ ဤပိဋကတ်ကျမ်းစာ-အာဂါတရာကျော်ကို၊အာယသွဓောဒ။ အရှင်ဘုရားအား။ဒေမ။ လှူပါကုန်၏။ ဇုမသို့ ဓမ္မစေတီယော၊ ဤပိဋကတ်စာပေ-ဓမ္မစေတီဘုရားကို။လိမ့်တံ၊ ချယ်လယ်မွမ်းမံလိမ်းကျံအပ်သော၊ ဟုဇ်တံ၊ အကျွန်ုပ်တို့ကင်လှူ။ပူဇေဝ်အပ်သော၊ ဇုံဝဏ္ဏံ။ ဤရွှေကို၊ ဓမ္မစေတီယပူဇာနဏ္ဍာယ။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ်အပ်သော- ပိဋကတ်စာပေ- ဓမ္မစေတီတော်ကို- ပူဇော်ခြင်းအကျိုးငှာ။ဂဏ္ဍာထ၊ခံယူတော်မူပါကုန်လော၊ ။

(၂) ဘန္တေ။ရာ၊မယံ။တို့သည်။ဓမ္မပစေတီယာဘူတံ။သော၊ပ။ ဇုဇံသုဝဏ္ဏံ။ဤရွှေကို။ဓမ္မစေတီယသဿ၊အာဂ၊ပူဇံ၊ ကို။ဂဏ္ဍာထ ပြုတော်မူပါကုန်လော၊ ။

(၃) ဘန္တေ။ရာ။မယံ။တို့သည်။ဓမ္မစေတီယာဘူတံ။သော၊ပ၊ ဇုဇံသုဝဏ္ဏံ။ကို။ ဓမ္မစေတီယပူဇာနဏ္ဍာယ။ဌ။ ဝိဟာရဿ၊ အကျွန်ုပ်တို့ရည်သန်ခင်း၊ဂဏ္ဍာထ။လှူပါကုန်၏။ ။

(၄) ဘန္တေ၊ရာ၊မယံ။တို့သည်။ဓမ္မစေတီယာဘူတံ သော။ပ၊ဇုဇံသုဝဏ္ဏံ။ ကို။ဇုမဿဧမွ စေတီယဿ။ အကျွန်ုပ်တို့ကိုးကွယ်အပ်သော၌ပိဋကတ်စာပေ-ဓမ္မစေတီတော်အား။ ဒေမ၊ ကပ်လှူ။ပူဇော်ပါကုန်၏၊ ။

ဤစာရေစက်ချ (၄)နည်းတွင်- ပဌမနည်းဟူး။ ပဟာပဒုမထေရ်အား။၊ ရွှေစေတီဝတ်။ရာတွင်ဘွင့်သော၊ ။ပဋိက္ခိပိတိခာတုဠ္ဍပနဇာတ်ဟု ဂဏ္ဍာထာတို့ အဓဝတ္ထာတုမှာကဲ့ဂဏ္ဍာထာတို့ ပေသိတဝတ္ထာ ပဋိက္ခိပိ-

ဟူ။သောတေ့ခုလကားကိုဒိကာကိုဖြိုးသည်၊ ။

ပဋိက္ခိပိတို၊ဟူသည်ကား။ ဓာတုဋ္ဌပနဖြဲ့ဝယ၊ ဓာတ်ဘေဝ်ထား၊ခြင်း အာကျိုး၌ဘား၊ဂဏ္ဌထ၊ခံယူပါကုန်လော။ဣတိ။သို့၊ အဝတ္ထာ၊ မလျှောက် မဆိုမူ၍၊တုမှာကံ။အရှင်ဘုရား၊တို့အား။ဂဏ္ဌထ။ ခံယူပါကုန်လော။ ဣတိ။သို့ ပေသိဘတ္တား၊စေဒး၀်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိက္ခိပိ၊ ပယ်၏၊

ဒုတိယနည်းကား၊ ၊ရင်းအရာတွင် မိန့်အပ်သော။ ထေရောနကပ္ပ တိတို့ပဋိက္ခိပတိုဘုမှာကံ ပေသိတန်ဖို့ဂုတ္တိတ္တား။ ဧတေယသသပူဇ်ကာ ရောထာတိဝတ္ထွေဝဋ္ဋတိ၊ကိုရ--ဟူသောဝဇီရဗုဒ္ဓိဒိကာကို။--ဖြိုးသည်။ ။

တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား၊တို့အား။ ပေသိတံ၊ပို့အပ်ပါ၏၊ ဣတိ။သို့၊ ရတ္တိတ္တား၊လျှောက်ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ထေရော၊ မဟာပဒုံမ မထေရ်သည်၊နကပ္ပတိ။ ဣရွေစေထ၀ိမအပ်။ဣတိ။သို့။ပဋိက္ခိပတိ၊ ပယ်၏၊ စောဘိယသ၊စောဘိထေ၀်အား၊ပူဇ်၊ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကရောထ။ ပြုပါကုန်သော၊ဣတိ။သို့ ဝုတ္တော၊ လျှောက်ဆိုအပ်သည်ရှိ၊သော်၊ ဝဋ္ဋတိကို၏။ အပ်သည်တဲ့။ ။

တတိယနည်းကား၊ ။သစေ ပန သံဃဿ၀ါ ဂဏ်း၀ါ ပုဂ္ဂလဿ၀ါ အနာမသိတွာ ဇုဒ္ဓဟိရညသုဝဏ္ဏံ စေတိယသဒ္ဒေမ ဝိဟာရသဒ္ဒေမနဝကမ္မသဒ္ဒေမာတို့၀ဒန်။ ပဋိက္ခိပိတုံနဝဋ္ဋတိဇုဒ္ဓဟိတာဒိ ဣတိကိ၊ ကပို့သကာရကာနံ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ- ဟူသောစာဖ သိက္ခာပုဒ် အဆဋ္ဌကထာကိုထောက်၍ ဤဋ္ဌေသိမ်းကျုံ- ချယ်လယ်သော စာကို လှူ၊ကာန်းကား၊ဝိဟာရသဒ္ဒေမ ရေစက်ချ၍ အာသ့။ခံရမည်၌၊ သို့မှ သုံးသပ် ကိုင်တွယ် ခြင်းငှာဆည်း၊ အပ်မည်ဟု မိန့်ထေ၀်မူသော စံကျောင်း ဆရာတော်ဘုရား၊ကြီးနှည်းကိုဖြိုးသည်၊ ။

ပန၊ ဤဋ္ဌေးငွေကိုခံရာန်းကိမအပ်သည်မှတပါး။ အင်္ဂသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သံဃဿ၀ါ။သံဃာကိုဂုဏ်း။ဂဏ်း၀ါ။ဂိုဏ်းကိုဂုဏ်း၊ဝုဂ္ဂလဿ၀ါ။ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဂုဏ်း။ အနာမသိတွာ။ သံဃာသဒ္ဒေမ စသည်ဖြင့် မသုံးသပ်မူ၍၊ ဇုဒ္ဓဟိရည် သုဝဏ္ဏံ၊ဤဋ္ဌေးကို၊စေတိယသဒ္ဒေမ။စေတိတော်အား။ဒေမ၊ လှူပါကုန် ၏။ဝိဟာရသဒ္ဒေမ။ကျောင်းအား၊ဒေမ၊ကုန်၏။နဝကမ္မသဒ္ဒေမ။ အမှုသစ်အား။ ဒေမ။ကုန်၏၊ ဇုတိ သို့။ သာစဝဒန်။ အကယ်၍ လျှောက်ဆိုကုန်သည် ဖြစ်အံ့၊ပဋိက္ခိပိတုံ၊ပယ်ခြင်းငှာ။နဝဋ္ဋတိ။ မအပ်။ဇုမေ။ ဤဒါယကာတို့ သည်၊ဇုဒ်၊ဤစကား၊ကို၊ဘဏန်း၊လျှောက်ဆိုကြကုန်၏၊ဇုဘိ၊သို့၊ကဖြင့်

ကာရကာနံ။ကဋိယကာရကတ္ထိအား။အာစိက္ခိဘဒ္ဒံ ။ပြောကြားအပ်၏၊
စတုတ္ထနည်းကို-တတိယနည် နှိုက်ပြအပ်သော- အဋ္ဌကထာ-၀ေတိယသဒ္ဒေမ-ကိုဖွင့်၍ဆိုသည်။ ၊
ဤလေးနည်းသည်-- သာဓကအသိး အာသိးဂိုကြသော်သည်း။ ပဌမဒုတိယ-ရေစက်ချနည်းသည်။-ဝိကာဆရာမြတ်ဘို့အာဘွင့်နှင့် ညီညွတ်သော်လည်း၊ ၎င်းဝိကာတို့အာဘွင့်သည်၊ ဧတိယဒါနံအတ္ထိဟာယာတုမေဂဟေတွာဌပေထာတိ ဝုတ္တပုန်အမှာကံဂဟေဟဟုံ နဝဋ္ဌတိတို့ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗာ၊ ။စေတိယဒါနံ။စတိစသည်တို့ဂျီ၊ အတ္ထိဟာယ၊အကျိုးငှာ။တုမှော၊အရှင်ဘုရားတို့သည် ဂဟေတွာ။ ယူ၍၊ ဌပေထ။ ထားပါကုန်၊လော။ ဇုတိဝုတ္တေပန၊ ဤသို့လျှောက်ဆိုအပ်၊သော်ကား၊ အမှာကံ၊ငါတို့အား။ဂဟေတုံ ။ခံယူခြင်းငှာ။နဝဋ္ဌတိဘိ၊ မအပ်ဟူ၍။ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗာ။ ပယ်အပ်ကုန်၏၊ ။ဤသို့လာသော-ရာဇဆိုက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာနှင့် မညီ၍ကဲ့ဆိုထင်၏၊ ၊

ဝိကာဆရာမြတ်တို့ဂါလိကား၊ ဤအဋ္ဌကထာသည်၊ ဓုဟာန်းတို့အား ရွှေငွေသက်သက်ကို လှူသောအရာ၌လာသည်။ ငါတို့ဘွင့်သောအရာသည်ကား။ဓုဟာန်းတို့-သုံးဆောင်ရန်- ရွှေငွေသက်သက်မဟုတ်။ခေတ်တော်ထည့်ထားပူးဇော်ရုန်ဘော်တော်ကြွတ်ဟု-ဆိုအပ်သော-ရွှေစေတီကို-လှူသောအရာဖြစ်၍၊ အရာဌာနချင်း။ ကဲ့ရဲ့ကားမည်၊ မဆိုထိုက်ဟု။ အလိုနှလုံးပိုက်၊ရှိသည်ဖြစ်ရောဂျီ။ ၊

တတိယနည်းဂယ်- သုံးသပ် ကိုင်တွယ်ခြင်းငှာလည်း အပ်လေအောင်၊ဝိဟာရသဒ္ဒေမ။ ဆို၍ ဂေစက်ချလှူ ခံယူခြင်းသည် ရွှေငွေကား၊ ဝိဟာရလည်းမဟုတ်၊ ဝိဟာရပရိဘောဂလည်း၊ မဟုတ်သည်ထုံကြောင်း။ စေတိယသဒ္ဒေမ၊ ဝိဟာရ သဒ္ဒေမ။ နဝကမ္မသဒ္ဒေမသုံးချက်လုံးဖြင့်၊ ရွှေငွေကို ကိုယ်တိုင်ကိုင်ခြင်း။ ယူခြင်း၊ အပ်မည့်ကိုမဆိုထုံးဘိ၊ထိုဒါယကာကို။ယူခဲ့ ။ ထားခဲ့ဟူ၍ဌင်း။ ကပ္ပိယကာရကတို့ကို။ ယူကြ။ဆိပ်းကြထားကြဟူ၍ဌင်း။ ဆိုခြင်းငှာပင်၊ မအပ်သောကြောင့်။ ဤဒါယကာတို့သည်။ ဤရွှေးငွေကို။ စေတီအား လှူရ၏။ ကျောင်းအား လှူရ၏၊အမှုသစ်အား လှူရ၏။ ဟူသောစကားမျှကိုသာ ကပ္ပိယကာရကတို့အား၊ ပြောကြားအပ်သည့်ကို၊ အဋ္ဌကထာအဆုံးသတ်၍။ ပြသည့်နှင့် မညီသည့်တကြောင်းဖြစ်၍။ ဝိဟာရသဒ္ဒေမဟု။ ရ

စကိ်ချလ္ဟ။သေ၁်လည်း။ ဣဆွေငွေကို။ ရဟန်းတို့သုံးသပ် ကိုင်တွယ်ခြင်း မအာဝ်နိုင်ဟု ဆိုဘွယ်ရှိ၏၊ ။သို့သေ၁်သည်းရဟန်းတို့၏ ကျောင်း ကျောင်းအသုံးအဆောင်ဖြစ်းသဘ၊ဣဆွေအိုး။ ဣဆွေက်၊ ဣွေးညှာင်စောင်း ဣွေအင်ပျဉ်၊ စသည်မျှားသည်၊ ဝိဘာဒ။ ဝိဘာဂရပရိဘောဂဖြစ်၍အာဝ် သကဲ့သို့၊ ဣွေချးသဘ၊စာထုပ်သည်ကား၊ ပိဋကတ်စာဟုဆို အပ်သော ဓမ္မးစတို၏ တည်ရာ၊ စေတိယလရ၊ စေတိယဂန္ထ၊ စေတီကျောင်း စေတီတို့ကိ်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရလည်းဆိုသင့်သည်။ ရဟန်းတို့သုံးသပ်ကိုင် တွယ်ခြင်းဌာသည်းအပ်သည်ဟု၊ယူနိုင်ဆိုနိုင်မူ၊သင့်မြတ်ရာ၏။ ။

စဘုဇ္ဈဓခစက်ချ နဘ်းမှာ၊ ဂြးရေစက်ချ (၃) နဘ်းကဲ့သို့အပြစ် ဆိုခဲ့နှင်ကင်း လွတ်စေခြင်းဌာ။ ငါတို့ ကြိုစည် သုံးစွဲအာဝ်သော နဘ်း တည်း၊ ။ဤနဘ်းဒွိလည်း၊ ဣွေချသောပေစာကိုခံခြင်းသာအာဝ်၍၊ ကိုင်ယူခြင်းဌာ။မဆာဝ်ရာသေးဆိုမူ၊ ။ဣွေကိုကိုင် ယူသုံးသပ်အံ့။ဟူ သောစိတ်ကို၊မဖြစ်စေမူ၍၊ ပိဋကတ်စာထုပ်၊ ဂေါရက်ကိုသာ၊ ကိုင်ယူ သုံးသပ်ကြည့်ရှုလိုသောစိတ်ကိုဖြစ်စေ၍၊ ကိုင်ယူသုံးသပ်ကြည့်ရှုသော ရဟန်းအာ။ ။နာမာသဒ္ဓါနိုမသင့်ဟုမှတ်ယူဖြေဆိုဈာ်၏၊

အဘယ်၌ကဲ့သို့နည်းဟူမူ။ ။စပါးမျိုး(၇)ပါးကို၊ မသုံးသပ်အာဝ် သည်ဖြစ်ထွက်၊အိမ်တံခါး၊ ခရိုးလမ်းများနှိုက်၊ စပါးကိုဖြန့်ခင်းထား ရာ၊နံပါးနှိုက်သွားရာ၊ လမ်းခရိုးရှိခဲ့အံ့၊ စပါးတို့ကိုမနင်းပဲသွားအာ၏။ သွားရာလမ်းခရိုး မရှိခဲ့ဆေ၁်။ လမ်းခရိုးကိုသွားတော့အံ့ဟု။ စိတ်ကို ဆောက်တည်၍၊ လမ်းခရိုးအမှတ်ဖြင့်၊ စပါးတို့ကို နင်း၍ သွားဆာ်သည်ကို၊ ။သဒ္ဓ ဃရဒွါရေဝါ အန္တရုမဂ္ဂေဝါ ဓညံပသာရိတံ ဟောတို့၊ ပဒေသနုစမဂ္ဂေါအတ္ထိ၊ နုမဒ္ဒက္ခနုဂန်ဒ်ဖွဲ့။ ဂမနုမဂ္ဂေအသ တိမဂ္ဂံ အဓိဋ္ဌာယ ဂန်ဒ်ဖွဲ့ဟူ။ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ ပိန့်ချာနှိုက်ကဲ့သို့ဌင်း၊ တူရိယာမျိုးကို၊ မသုံးသပ်အပ်သည့် မှန်ထွက်၊ စောဂိရဲပြင်နှိုက်၊ တဒ်းမှတ်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပြုပြိုး၍၊ လူတို့။ စွန့်ပစ်ချ ထားအာ်သော။ တူရိယာမျိုးကိုမြင်သော်လည်း မထူပ်ရှားစေမူ၍၊အ ကြားအာကြဲားနှိုက်၊တံမြက်လှည်းအပ်ကြောင်း၊ တံမြက်လှည်းအာ်ဆော အခါ- တံမြက်စည်းဖြင့်၊ ထိုဓိသော်လည်းအပ်ကြောင်း၊ အဓိုက်စွန့် သော အခါနှိုက်ကား။ အဓိုက်အမှာ်ဖြင့်သာလျင် တူရိယာမျိုးကိုကြဲ ဘိုဆောင်ယူ၍။ သင့်တင့်ရာအရပ်နှိုက်၊ ထားဆာ်ကြောင်းကို၊ ။

စေတီယဂိဏော ပူဇံကတွာမနုဿေသဟိ ဆန္ဒိတံဒိသွာဝိ အစာလေတွာဝ အန္တရိကေ့ရေသမ္မဒ္ဓိတာဗ္ဗံ။ ကစၥ ရဆင္ရနာကာလေပနကစဝရိယာမေနံ ပဟာရိတွာ ဇကေမန္ဒံနိက္ခိပိတုံ ဝဋ္ဋတိတိမဟာပဉ္စဂိယံဝတ္တုံဟု-၊ ၎င်းအဋ္ဌ ဆာမိန့်ရာန္ရိက်ကဲ့သို့ရင်းဘည့်း။ ။

ဃရဒွါရေဝါ၊အိပ်တံခါးနှိက်ရင်း။အန္တရာမဂ္ဂေါဝါ။ ခရိုးလမ်းအကြား နှိက်ရင်း ညှဉ်စပါးကို။ပသဒရိတံ ဖြန့်ခင်း၍သာ.အာဝသည်၊သဒစဟော တိ၊အကယ်၍ဖြစ်ခဲ့၊ပသေသနစ။နံပါးနှိက်လည်း။မဂ္ဂေါ။ လမ်းခရိုးသည်၊ သစေဆာတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ မဒ္ဒဒန္တုန။နင်းသဖြင့်။ နဂန္တုဗ္ဗံ၊ မသွားအာပ်။ဂမနမဂ္ဂေါ၊သွားရာလမ်းခရိုးသည်။အသတိ။မရှိသည့်ရှိသော်။ မဂ္ဂံ၊လမ်းခရိုးကို၊ ဆာဒိဋ္ဌာယ။ ဆောက်တည်၍၊ ဂန္တုဗ္ဗံ၊ စပါးကိုနင်း သဖြင့်-သွား ဆပ်၏။ ။ကာယ သံသဂ္ဂ ဆိက္ခာပုန် အဋ္ဌ က ထာ အာနက်-

စေတီယဂိဏော။ စေတီဝင်ဂြင်နှိက်၊ ပူဇံ။တိုးမှုတ် ပူဇော်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ပြု၍။ မနုဿေသဟိ၊လူတို့သည်။ဆင့်ဝိတံ။ စွန့်ပစ်ထား၊ဒေါသော တူရိယာမျိုးငါးပါးကို၊ ဒိသွာဝိ၊ဖြင်၍လည်း။ အစာလေတွာဝ၊ မလှုပ် စေမူ၍သာလျှင်၊အန္တရိကေ့ရေ၊ အကြားအကြားနှိက်။သမ္မဒ္ဓိတဗ္ဗံ။ တံ မြက်လှည်းအပ်၏၊ ကစဝ၊ရဆင္ရနာကာလေပန။ အမှိုက်ကင်စွန့်သောကာ လနှိုက်ကား။ကစဝရိယာမေနေဝ။ အာမှိုက်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်သာ လျှင်။ဟာရိတွာ၊ထုတ်ဆောင်၍။ ဇကေမန္ဒံ၊ သင့်တင့်ညီလျော်ပတ်သော အရပ်နှိက်။ နိက္ခိပိတုံ။ချထား၊ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ။၏။ဣတိ။သို့။ မဟာပဒ္မရိ ယံ။မဟာပဒ္မရိယ။ဆဋ္ဌကထာနှိက်၊ ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏။ ၎င်းဆဋ္ဌကထာ အနက်။ ။

ယင်းသို့ဖြစ်ကို-ကိုင်ယူသုံးသင့်အံ့. ဟူသောစိတ်ကို၊ မဖြစ်စေမူ၍ ဒိဋ္ဌကတ်စာထုပ်-ပေရွက်တို့ကိုသာ ကိုင်ယူ သုံးသင့်ကြည်ညှဉ်ရာသို့သော စိတ်ကိုဖြစ်စေ၍၊ ကိုင်ယူသုံးသပ် ကြဉ်ညှဉ်ရာသောရဟန်းအား။ အနာပဇ သဒုက္ကဋ်ရှိ မသင့်ခဲ့သော်။ ဆဋ္ဌကထာဠိကာတို့၌။ ဖြေဆင်းတူ ဖြေစေတိ ဖြေကြယ်ပွင့်၊စသည်ကိုမသုံးသပ်အပ် မကိုင်အပ်ဟု၊ အဘဲ.ကြောင့်ပိန့် သနည်းဟူမူ။ဖြေဇာဘိ-စေတီဖြစ်၍။ဖြေမှတပါး၊မည်သည့်ဝတ္ထုကို ကိုင် အံ့၊ မည်သည့်ဝတ္ထုအမှတ်ဖြင့်၊ကိုင်အံ့ဟု စိတ်ကိုထား၍ရန် မရှိသည် ဘကြောင်း၊ .ကိုင်ယူခြင်းငှာမရှောင်လွဲနိုင်သောအရာမဟုတ်၊ ရှောင်လွဲ

နိုင်းသာအာရာဖြစ်သည့်တကြောင်းဖြစ်၍။ မသုံးသပ်အပ် မကိုင်အပ်ဟု ပိန့်သည်ယူမူ။သင့်မြတ်ရာ၏၊

မသုံးသပ်ကောင်းသော ပိန်းမရုပ် ပါသောအဝတ် အထည်အိပ်ရာ ခင်း နံရံများကို ပိန်းမရုပ်ကို မကိုင်မထိ စေမူ၍။ အဝတ် အထည် အိပ်ရာခင်း နံရံများကိုသာ ကိုင်ယူသုံးဆောင်အံ့ ဟူသောစိတ်ဖြင့်၊ ကိုင်ယူသုံးဆောင်ခြင်းငှာ ဓနပ်ကြောင်းကို၊ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ် ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍ ငိုကာ၌။ ။ဤထိုရုပါနိ ဒဿေတွာ ကတံ ဝမ္မဉ္ဇ ပန္နဇ္ဇရဏာဒ္ဓေ ဘိတ္တိ့စ ဤထိုရုပံ အနာမသိတွာ ဂဏ္ဍိတုံ ဝဋ္ဋတိဟု ပိန့်သည်၊ ။

ဂဉ်းဝိမတိဝိနောဒနီ ငိုကာ၌လည်း။ ။ဤထိုရုပါနိ ဒဿေထတွာဂ တံဝတ္ထုံဘိတ္တိ အာဒိဒ္ဓ ဤထိုရုပံ အနာမသိတွာပဒ္ဓေတုံ ဝဋ္ဋတိ ဟု၊ပိန့်သည်များကိုလည်းထောက်၊ ။

ဤထိုရုပါနိ။ ပိန်းမရုပ်တို့ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍၊ကတံ၊ ငြိုအပ်သော။ ဝတ္ထုဒ္ဓ၊ အဝတ်အထည်ကိုဂုဉ်း။ ဝါ၊အဝတ်အထည်သည်ဂုဉ်း။ ပန္နဇ္ဇရဏာဒ္ဓေ၊အိပ်ရာခင်းကိုဂုဉ်း၊ ဘိတ္တိ့စ၊နံရံကိုဂုဉ်း။ဤထိုရုပံ၊ ပိန်းမရုပ်ကို၊အနာမသိတွာ၊မသုံးသပ်မူ၍။ဂဏ္ဍိတုံ၊ကိုင်ယူခြားငှာ၊ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏၊ ။ ဝေရဉ္ဇကဏ္ဍအနုက်၊ ။

ဤထိုရုပါဝတ္ထုံ၊အဝတ်အထည်ကိုဂုဉ်း၊ဘိတ္တိအာဒိဒ္ဓ၊ နံရံစသည်ကိုဂုဉ်း၊ဤထိုရုပံ။ကို၊အနာမသိတွာ။၍။ဝဋ္ဋတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ။ဝိမတိအနုက်။ ၊

ဤငြိုကာဒ္ဓနိစ္ဆယ်ဖြင့်ပိန်းမရုပ်ပါသောဓာတ်အစ်ဓာတ်ခွက်စသည်များကို၊ပိန်းမရုပ်ကိုမသုံးသပ်မူ၍ကိုင်ယူသုံးဆောင်ခြင်းငှာအပ်သည်ကိုသိအပ်၏၊ ။

—— ဝ ——

ဤနေရာတွင်၊ရွှေဆောင်းတဲ ရွှေးစတီ စသည်များကို၊ မခံအပ်မကိုင်အပ်။မသုံးသပ်အပ်ကြောင်းနှင့်၊အဋ္ဌကထာငိုကာလာသည်ကို။ အလွယ်တကူကြံညှဉ်မှတ်သားရန်၊ထုတ်ဆောင်ထားပေအံ့၊ ။

(၁) ရဇတဉ္စဓာတုပဋ္ဌကတာဘဏ္ဍံ ပိအကတာဘဏ္ဍံ ပိ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ ဗဒ္ဓေတော ပဋ္ဌာယ အနာမာသဉ္စ အသမ္ပဋိစ္ဆနီယဉ္စ။ ဥတ္တရရာဇပုတ္တော ကိရ သုဝဏ္ဏ စေတိယံ ကာရေတွာ မဟာပဒုမ ထေရသ

ပေသေသိ။ ဘထားရော နကပ္ပတိဘိ ပဋိကွိဝိ။ စေတိယဃရေ သုဝဏ္ဏ
ပဖုဠာဇ္ဇကာဒိနိ ဟောန္တိ။ ဇောနိဝိမာနေ မဃသေနိ။ ဒေတိယဃရေ ပ
ကားပန ရူပိယဆန္နကဋ္ဌာနေ ဒွိဘာဝတ္ထု တေသံ ဂေဠု ယိတ္ဝာ
ဝဋ္ဋတိဘိ ပတ္တံ။ကုရုန္ဒိယံ ပနတံပဋိကွိတ္တံ။ သု ဏ္ဍေစေတီးယ ဂစ
ရမေဝ ဟရိတ္ဝ ဝဋ္ဋတိတို့ ဇော်ကမေဝ အနုညာတံ။ ။ ါရာဇကာဏ်
အဋ္ဌကထာ-ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်။ ။

(အနက်ကိုဂဏန်းဥဒ္ဒေသ်တိုင်း-အဆုံးမှာမှ ရေးအံ့။)

(၂) ဗိဓေတာ ပဋ္ဌာယာတိ ဓာတုပါသာဏာတာ ပဋ္ဌာယ။ သု
ဝဏ္ဏစေတိယန်တိ ဓာတုဂဗ္ဘာကံ၊ ပဋိကွိပိဘိဓာတုဗ္ဗမနဘ္ဘာယ ၊ ဤ
ထာတိ အဝတ္ထာတုမှာကံ၊ ဤဃထာတိ ပေသိတဘ္ဘာ ၊ ဒိကွိပိ။ သုဝဏ္ဏ
ပဖုဠာဇ္ဇကန်တိ သုဝဏ္ဏ ဘာ ကံ။ ကေဠာယိတုန်တိ ဇာတော စိတော စ
သဏ္ဌာရေန်တိဟိ အာမသိတ္ဝ။ဤဘ္ဘန်တိ မဟာဇနကထာယ ဂဝတ္ဝံ။ က
စဂရမေဝ ဟရိတ္ဝ ဝဋ္ဋတိကို့ စေတိယဂဏပါဏကာဂါ ဘိဇ္ဇ။ ဟာန်တဲ့
အညော ပဟဏ္ဍေနာပိ ပုဠ္ဍိတ္ဝာ ကစဂရံ။ ဇ
ဝဋ္ဋတိ။ ဇင်းဘွင့်တေရသကဏ်ဒိကာ၊ ။

(၃) ဗိဓေတောပဋ္ဌာယာတိ ဓာတုပါသာဏတော ပဋ္ဌာယ။ ဒိကွိ
ဒိတိ သုဝဏ္ဏ မဃဓောတ္ဝ ကရဏ္ဍကသ ဇုဒ္ဓါဒိ ရူပသဒ္ဒ ဇ်ာပ္ပဒေနာ
သန်္ကာ ကရဏော နိသဋ္ဌိယတ္တာ ဝဋ္ဋတိ။ ရူဂိယ ဆဒ္ဒိက ဋ္ဌာန တိ
ဝဋ္ဋတ္တာ ရူပိယဆဒ္ဒနသ ဓာတရူပ ရဓတံ အာမသိဘ္ဘာ ဆဒ္ဒေတ္ဝ
ဝဋ္ဋတိတိ ဆိဒ္ဒံ။ ကေဠာယိတုန်တိ အာမသိတ္ဝာ ဇ်ာ။တာဝဒိတောစ သဏ္ဌာ
ရေတ္ဝ ။ဝဋ္ဋန်တိမဟာဇနကထာယံဝဋ္ဋတိ၊ ကစဂရမေဝဟရိတ္ဝ ဝဋ္ဋတ်
တိ ဂေါပကာဝါဟောန်တဲ့၊ အညော ဟဏ္ဍေန ပုဠ္ဍိတ္ဝာ ကစဝရံ။ ဇ
ပနေတ္ဝ ဝဋ္ဋတိ။ မသဓြဝမဇ္ဈိတ္ဝ ဝဋ္ဋတိဂေါတ်ဝဒန်တဲ့။ တံအဋ္ဌကထာယ
နဲ-သမေတိးကဋ်ဝယနသဒ်ိသတ္တာ။ ။ဇင်းဘွင့်ဝိဓိတ်ဒိကာ။ ။

(၄)• ပဝါဠံ ခေတဓဓောတန္တ ဝိဒ္ဓမဝိဒ္ဓန္တ သဏ္ဌသာ အနာမာ
သံ။ နာပိ အဓိဝါသေတဘ္ဘန်တိ မဟာပဒ္ဓရိယံ ဝဏ္ဏတ္တာ။ ပဝါဠပဋိမာစေ
တိယာနံစေဝ ပေါဏ်ကေသု ပဇေသေထဇ္ဇအာနံယာ ဓူသေစ အဓဋ္ဌ
စ ပဝေသေတဘ္ဘံ ပနမာဒိအာဂ ဒုဇနေန ကတံ ဝဋ္ဋန်တ နဲ-ဂေါတဘ္ဘံ။
နဲ ဖုသိထဘ္ဘံဗိဓေတော ပဋ္ဌာယ ရဓတံ ဓာတရူပန်တ ကတံဝါ ပေါ
တ္ဝ အကတံဝါ။ သဏ္ဌသော အနာမာသံ။ နဲ စသာဒိထဘ္ဘံ။ ဇ်ာဓိနာ

ကတံ ဂဒ္ဒိဿဒိကာ့ ဟာရ ကုဋ် လောဟာ့ အနာမာသန္တိ ဝက္ခတိ။
ကတာကတာ သု ဏ္ဍုဇတာနံ အသာဒိယိတဗ္ဗတာယ ဇုဓအဋ္ဌကထာ
ယ အာဂတတ္တာ။ ဥတ္တရိ ဂုဇပုဏ္ဏေန ကာရေတွာ အာဟဋံ သုဏ္ဍံ
ေကယ်ံနဥ္စိတိဒ့ မာဒေဒိမဏေရနဉ်ကြိတ္တံ သုဏ္ဍာဒိဟိကံ
သုဇ္ဇ ပဋိမ ေတာ်ယေပတ္ထကာဒ္ဆဒနကာ မဏ် ဒုမဝဏ္ဏာဒိ ယံကိဉ္စိ
နဲ သဗ္ဗံ ဒုဋ္ဌေပါနဲ စအာမသိဒ္ဓ့်။ ေတာဟိ ဃတံသေနာသနေနာ ပက
ရဏံပနပဂ်ာဒုဋ္ဌိတ့်ပဋ္ဌိတ့်၊ ဓဇ္ဇမတ္တာပေကတံပိဋ္ဌိစ္ဂိတ့်ဝဋ္ဋတိ။ ။ဝိန
ယဝိနိစ္ဆယဋီကာ ကာယသံသဂ္ဂကထာဘွင့်၊ ၊

(၁) ကတဘာတ္တ့်ဝိ။ ပြုအပ်သောဘတ္တာလည်း ဖြစ်သော။ အကတ
ဘတ္တ့်ဝိ။ မပြုအပ်သေးသော ဘတ္တာလည်း ဖြစ်သော။ ဒုဇတ္ထ။ ငွေ
ကိုဂင်း၊ ဓာတုရူပဇ္ဇ။ ရွှေကိုဂင်း၊ သဇ္ဇုနသဇ္ဇံ။ အချင်းခင်ဆိပ်း။ ဇာတ
ေတာ။ မျိုးစေ့ဖြစ်သောဓာတ်ကျောက်ဖွ။ ပဌာယ။စ၍၊ အနာမာသဇ္ဇ။
မသုံးသပ်ဒေးဥ်သည်ဂင်း၊ အသမ္ဘဒ္ဓိဆွံနိယဇ္ဇ။မခံစေးပ်သည်ဂင်း။ ဟောတိ၊
ဏ်၊ဥတ္တရရာဇပုတ္တော။ ဥတ္တရေမင်းသားသည်။ သုဏ္ဍိေစတိယံ၊ ဓာတ်
တော်ထည်ရာ-ဓာတ်တော်ကြိတ်ဟုဆိုအပ်သောရွှေစေတီကို။ ကာရေ
တွာ။ ပြုစေ၍။ ဟာပေသုမဏေရဿ၊ မဟာပဒုမဏေရ၏အား။ ေသေသဆိ
ကိရ။ ပို့လာစေသတတ်။ ထေရောမဟာပဒုမ ထေရ်သည်၊ နကပ္ပတ်
တ်။ေအာင်ဟု၍။ ပဋိဂ္ဂဝိဝိ၊ ပယ်တော်မူ၏။ စေတိယဃရေ။စေတီအိပ်
စေတိကျောင်း၌။သုဝဏ္ဏပုဒုမ သုဏ္ဍိပုဖုန်ကာဒီနိ။ ရွှေကြာရွှေကြယ်
အစရှိသည်တို့သည်။ ပေါဇ္ဇော်။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇောနိဝိ။ ဤရွှေကြာ ရွှေ
ကြဲယ်တို့ကဲ့သို့လည်း။ အနာမာသာနိ။ မသုံးသပ်အပ်ကုန်။ စေတိယဃရ
ဂေါပကာဒနာ၊ စေတိစောင့် ရဟန်းတို့ဘည်ကား။ ရူပိယဆဒ္ဒုဂဉ္ဇာနေ၊
ရွှေငွေကိုစွန့်သော ရဟန်း ဆရောန်ိက်။ ဒ္ဒိတာ။ တည်ကုန်၏။ ထသ္မာ။
ထိုကြောင့်။ တေသံ။ ထိုစေတိယ ဂေါပက ရဟန်းတို့အား။ ကေဉ္စာ
ယတိတံ့။ လက်ဖြင့်သုံးသပ်၍ ထိုမဉ္ဇိမဖြောင်းရွေ့ခြင်းငှာ။ဝဋ္ဋတိ။ အပ်၏။
ဆုတိ။ သို့။ရတ္တံ့၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ဆိုအံ့၏။ကုရုန္ဒိယံပန။ ကုရုန္ဒိအဋ္ဌ
ကထာ၌ကား တံ။ထိုမဟာအဋ္ဌကထာစကားကို၊ပဋိက္ခိတ္တံ့။ ပယ်ဒ့်၏၊
သုဝဏ္ဏစေတီယေ။ ရွှေစေတီနှိက်။ကစဝရမေဝ။ အမြိုက်ကိုသာသျင်၊
ဟရိတုံ။ ပယ်ခြင်းငှာ။ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ဆုတိ။သို့။ ငွေကြေးမေဝ၊ ဤမျက်နှာသာ
သျင်။ဆနဲညွှာတံ။ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာဆန်ကဲ့။

၍ အဲဒဲ့ကထာ၊စေတိယစ၊ရသုဝဏ္ဏာပနုမ။ ။ အနာမာသာနိဝါကျ နှိုက်၊စေတိအိပ်နှိုက်၊ရွှေကြာ၊ရွှေကြယ်-စသည်တို့ကို၊မသုံးသပ်အင်ဟု ပြတော်မူသည်၊ရွှေကြာ။ရွှေကြယ်စံသည်ရှိ၊သော၊ စေတိအိပ်ကို၊မသုံး သပ်ဆောင်ဟုပြတော်မူ သည်၊မဟုတ်။ ထိုကြောင့်၊ပိန်းမရုပ်ပါ၊သော၊ အဝတ်အိပ်ရာခင်းစသည်ကို။ပိန် မရုပ်ကို၊မသုံးသင်မူ၍ကိုင်ယူခြင်းငှါ၊ပ သည်ကို၊ပြသောယခင်ငှါ ကာတို့နှင့်အညီရွှေကြာရွှေကြယ်ရှိ၊သော။စေတိ အိပ်ကို၊သုံးသပ်၊ကောင်း၍ဟူ၊မှတ်အပ်၏၊ ။

ကေဠာယိတုံဟု၊၍အဋ္ဌကထာ၌။မဂဒ္ဓစ၊ဋ္ဌနှင့်စာအများ၊ရှိသည်၊အာ မဍိတုံဟု၊တေရသကဏ်ဘွင့်၊ သာကြောင့်၊သုံးသင်ခြင်းဟော၊ ။

ဝိမဟိအလိုန္ဒိုက် အာ၊မဍိတ္တာ ဇာတေား၀ိ၊တာ စသဋ္ဌာခရက်ံဘွင့် သေ့ကြောင့်၊သုံးသပ်၍ထိုမှ၍မှထိုဆောင်။ ၍အရင်သို့၊ပြောင်း၍ခြင်း၊ ဟော်၊ ။

ခာတုမာလ၊သဒ္ဒနိဘို့။ ဒန္တံစလကာရုန္တံခာတ်ဒိုက်ကား၊ ၊ကေ လေမမာယနေ။မမာယနံတဏ္ဍာဒိုဘြာဘေနမမဇ္ဈဒန္တိဂ ၊ ကံ၊ ကေလာ ယတို့၊တွင်ကံ၊ကလာယသိ—ဆို၊သာကြောင့်။ ဖြတ်နိုး၍ခြင်း ဟောဒန္တံ စ-ထနှင့်။လာဆည်၊ ။

ဋ္ဌလာနာမဝိ၊သသော၊ ဆို၊သောကြောင့်။သဒ္ဒါအား၊ဖြင့် ထ၊နိုင်၊သ် လည်း။အနုက်မှာတိုက်ရိုက်အား၊ဖြင့်မဟု။

(၂) ဗဓိစတေား၀ဒ္ဒါယာတ်၊ဟူသည်ကား၊ ခေါ်တုပါသာဏ၊တာ။ မျိုး၊စေ့ ဖြစ်သော၊ခေါ်ကျောက်မှ။ ၍ဒဋ္ဌာယ။စ၍၊ သုဝဏ္ဏာ၊စေတိယန်း၊ ဟူသည်ကား၊ခေါ်တုကခုဏ္ဍကံ။ခေါ်တော်ထည့်ရာဖြစ်သော ကြုံကံ၊ဟု ဆို၊အပ်သော်ရွှေ၊စေတီကို။ ဒိုက္ခိဒိတိ။ ဟူသည်ကား။ ခေါ်တုဒ္ဓ နဏ္ဍာယ။ ခေါ်တော်ထား၊ခြင်း၊ဆောက်လို၊၍၊ ဂဏ္ဍာသ၊ခံယူပါကုန်၊သော။ ဇုတိ၊သို့၊ ဆ၀တ္ထာ။မလျော်မဆိုမူ၍၊တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရား၊တို့အား၊ ဂဏ္ဍာသ။ ခံပါကုန်လော။ဣတိ။ဤသို့၊ပေတိတဘြာ။စေား၍သည်၏ အ၊ဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋိက္ခိ၀ိ၊ ပယ်တော်မူ၏၊ သုဝဏ္ဏ ပုပ္ပ၊ဋ္ဌကန်း၊ ဟူ၊သည်ကား။ သု ဝဏ္ဏတာခရက်ံ။ရွှေကြယ်ကို၊ကောသိတုန်း။ ဟူသည်၊ပ၊း။ ဇာ၊တာစ၀ိ တော၊စ။ထိုမှ၍မှသည်း။ သဋ္ဌာခရန်းဟိ၊ပြော၊း၍ကုန်သော ရဟန်း တို့သည်၊ အာမသိတုံ၊ သုံးသပ်ခြင်း၌ဟူ၍အံ့။ ဟူသည်၊ ကား။မ ဟာအဋ္ဌကထာယ။ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ပုတ္တံ။၏၊ ကစ၀ရေမဟာဠိတုံ

ဝန္ဒတိဘိ။ ဟူသည်ကား။ စေတိယဒါပကာ။ ငါးတို့စောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ တိုက္ခ။ ဂါရဟာန်းတို့သည်မူသည်း။ ဟာန္တုံးဖြစ်ခဲစကုန်၊ အညော ဝါ၊ တပါသောခုဟာန်းဘို့သည်မူသည်း၊ ဟာန္တုံးကုန်။ဟာဖွယ်နဝိ၊ လက် ဖြင့်လည်း၊ ပုဒ္ဓိဘွ။ သတ်၍။ကစဝဝရ်ီ ။ဒ္ဒိုကိုကို၊ အပေနေဘုံ။ပယ်ခြင်း ဌာဝန္ဒတိ အပဏ္ဍိ၊ မလံဝိ၊ အညင်ဆေးကြေးကိုလည်း၊ ပမဇ္ဇိတုံ့ပွတ်တိုက် ခြင်းငှာ။ ဝန္ဒံတိယာဝ။ အပဲသည်သာလျှင်တည်း။ ။တေရသကဏ်ဒိ ကားအာနုက်၊ F

သုဝဏ္ဏစေတ်ယန္တိဆဲဝတုကရဏ္ဍကံ။ ဘွင့်ရာ၌၊ ဓာတ်တော်ထည့် သောရွှေကြိုးဝိုက်ကို ကိုယူလျှင်လည်းသင့်၏၊ ယခုကာသတွေ့မြင်ခဲ့သော ဆိပ်ဂုဇ္ဈရွှေစေတီငယ်များဌ၊ အတွင်းက။ဓာတ်တော်ဌာပနာရန်။ တွင်း ငယ်းတုံက်ငယ်ပါသောကြောင့်၊ ဓာတ်တော်ထားရာကြွက်ဟူဆို့အပ် သေး။ရွှေးစေတီကိုယူလျှင်လည်းသင့်၏။

(၃) ဗဟိဒ္ဓတာ ငဋ္ဌာယသာတိ၊ ဟူသည်ကား၊ ဓာတုပါသထာ ဝေဘာ။မှ။ ပဋ္ဌာယ၍၊ ပဒိုက္ခိဒိတိ။ ဟူသည်ကား၊ သုဝဏ္ဏာမယဓာတု ကရဏ္ဍကသဒ္ဒ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ဓာတ်တော်ကြွက် စေတီကိုဂုဏ်း ဗဒ္ဓံ၊ ဒိရူပသဒ္ဒ၊ ဘုရားအင်္ဂါဒိသော။ ရွှေဆင်းတုရုပ်ကိုဂုဏ်း။ အတ္ထုနော။ ပမဇ္ဇိ၏ သန္တကကရဏေ။ ဥစ္စာပြုရာနှိုက်။ နိသဋ္ဌိယဏ္ဍော၊ နိသဋ္ဌိကိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ဝုတ္တံ ၏၊ ရူပိယဆန္နကထာနေတိ။ဟူ၍၊ ဝုတ္တလွှာ အင်္ဂါကထာ ဆိုအပ်သောကြောင့်။ ရူပိယဆန္နကဿ၊ ရွှေငွေစွန်းတတ် သောရဟန်းအား၊ ဓာတုရူပခုစတံ ရွှေငွေကို၊ အာမဆိတွာ၊ သုံးသပ်၍။ ဘဒန္တေတုံ။စွန်းခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အင်၏။ကုတိ၊ သို့။သိဒ္ဓံ။ပြီး၏။ ကေဋ္ဌာယတိ တုန်း။ဟူသည်ကား၊ အာမဆိတွာ။ သုံးသပ်၍၊ ကုတောစိတောစ။ ဤမှ ထိုမှဘည်း သဗ္ဗာရေတုံ။ ထုည်ဖွဲ့လည်းစေခြင်းငှာ၊ ဝါးပြောင်းရွှေ့ခြင်း ငှာ။ဒုတ္တာနိ၊ ဟူသည်ကား၊ မဟာအင်္ဂါကထာယံ၊ နိုက်။ဝုတ္တံ၊ ၏။ ကစဝဝရ် မေပဟာရိတုံ ဝဋ္ဋတိတ်၊ ဟူသည်ကား။ ဂေါပကာဝါ။ စောကိုစောင့် ရဟန်းတို့သည်မူသည်း၊ ဟာန္တု။ ဖြစ်စေကုန်၊ အညော ဝါ။ တပါးသော ရဟန်းဘို့သည်မူသည်း၊ ဟာန္တု။ ဖြစ်စေကုန်။ ဟာဖွယ်နဝိ၊ ဖြင့်။ ပုဒ္ဓိတွာ၊ သုတ်၍ ကဝဝရ်။ကို။အပနေတုံ၊ ငှာ၊ဝဋ္ဋတိ။အ၏၊ မလဒွိ။ကိုလည်းဗဒ္ဓိတုံ ငှာ။ဝန္ဒတိဧဝ။ အပဲသည်သာလျှင်တည်း။ ဇုဘိ၊ သို့။ဝဒန်၊ ကုန်၏၊ တံ ထိုဆိုကြွင်းသောသာ ရတ္တဖိပနိဆရာတို့၏ စကားသည်။ အင်္ဂါကထာယ၊

အဋ္ဌကထာနှင့်၊ နှသမေတိ၊ မည်။ ကောဇ္ဇယနှသဒိသတ္တာ၊ သုံးသင်၍ ပြောင်းလွှဲစေခြင်းနှင့် တူသည်၏အဖြစ်-ကြောင့်တည်း ။ ဝိဓတ်ဝိုဂါအနက်၊ ။

(၄) ဓောတံ။သွေးအပ်ပြီးသော အဓောတ္ထ။ မသွေးအပ်သေး သည်လည်းဖြစ်သေ၊ ဝိဒ္ဓံ။ ထွင်းအပ်-ဖောက်အပ် ငြိုးသည်လည်းဖြစ် သော၊အဝိဒ္ဓတ္ထ။ မထွင်း-မဖောက်အပ်သေးသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဝါ ဠ်၊သန္တာကို့။သဗ္ဗထာ။ခပ်ဆိပ်းသောအပြား:အား:ဖြင့်၊ အနှာမာသံ၊မသုံး သပ်အပ်-မကိုင်အပ်။ နှာဝိအဓိဝါ သေတဗ္ဗံ၊ သာလည်း-ခဿာယာ အပ်။ဘါ၊ခံလည်းမခံအပ်။ဣတိ၊သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ၊ဌ်။ ဥတ္တဏ္ဏာ။ကြောင့်။ ပဝါဠပဠိမာစေတိယာနိစေဝ သန္တာသင်းတု-သန္တာ စေတိတို့ကိုဂုဏ်း၊ ပေါ်ထွက်သော၊ ပေတို့နိုက်။ဝါ။ စာအုပ်တို့၌။ ပဝေသေတဗ္ဗအာနိယာ။ သွင်းအပ်သောမြို့-မယ်နှ၏။ မူလေ။အင့်ဒ်ဖုဏ်း၊ အင့်ဂ်စ၊အဟျားဖ်ဖုဏ်း။ပဝေသေတဗ္ဗံ၊ သွင်းအပ်သော။ ပဒုမာဒိအာကာရေန၊ ပဒုမ္မာကြာပွင့်-ငသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ကတံ။သန္တာကိုပြုအပ်သော။ ဝဏ္ဏ။အဝဏ်းအဝိုင်းကိုဂုဏ်း။ ဝါ။ဝက်အူဂ္ဂါကိုဂုဏ်း၊နှ-ဂဟေတဗ္ဗံ။ မခံမယူအပ်။ နဗုသိတဗ္ဗံ။မကိုအပ်-မတို့ဆင်။ ဗဟိဇာတာ၊ဌ်၊ပစ္ဆာယ။ဖြစ်။ ရဇတံဝါ။ငွေကိုဂုဏ်း၊ဇာတရူပစ္ဆ။ဣတ္ထိကိုဂုဏ်း။ ကတံဝါ။ပြုအပ်သည်မူလည်း။ ဟောတု။ ဖြစ်စေ။ အကတံဝါ။ မပြုအပ်သည်မူလည်း၊ ဟောတု။ ဖြင့်စေ။ သဗ္ဗဿော။ ခပ်ဆိပ်း၊သောအပြား:ဆား:ဖြင့်။ အနှာမာသံ၊မသုံးသပ်အပ်၊ နှစသာဒိတဗ္ဗံ။ သာလည်း၊မသာယာအပ်-ဇာမိနှာ။ ဤဩဇွေဖြင့်။ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပဒိမာဒိကဿ။ဆင်းတုအစရှိသည်ကိုဂုဏ်း။ ဟာရကုဒ္ဓလော ဟဿ။ ဟာရကုဒ္ဓ-ကြွေးကိုဂုဏ်း။ဝါ။ တစခ်ပြာ ကိုဂုဏ်း၊ အနှာမာသံ။ မသုံး၊သပ်အပ်။ ဇာတိ။ သို့၊ဝက္ခတိ၊ဆိုလတ္တံ့။ ကတာကတသုဝဏ္ဏရဇတာနံ၊ပြုအပ်-မပြုအပ်သော=ရွှေငွေတို့၏၊အသာဒိယိဿတဗ္ဗတာယ၊ မသာယာအပ်ဟူသည်၏အ-ဖြစ်၏၊ဇာတအဋ္ဌကထာယ၊ ဣအဋ္ဌကထာနိုက်။အာဂတာတ္တာ၊ သာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ဥတ္တရေန၊ ဥတ္တရအာမဍ်ိုး၊သာ၊ရာဇပုတ္တေနှ၊မင်းသားသည့်၊ကာရေတွာ။ပြုလုပ်စေ၍။အာဟာဠံ၊ ပို့ဆောင်အပ်သော။သုဝဏ္ဏစေတိယံ၊ရွှေးစေတီ-ရွှေကြွေတံ၇်း၊ နဂဋ္ဌတိတ်၊ မအပ်ဟူ၍၊ မဟာပဒုမထေရေန။ သည်။ပဠိကို့တို့၊ ပယ်ဆော်၏၊ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့်၊သုဝဏ္ဏံဒါဒိဟိ။ရွှေအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ကဆံ။ပြုအပ်သော၊သုဝဏ္ဏ

ပဒိုမာ၊ ရွှေဆင်းတု၊ စေတီယ၊ ရွှေစေတီ၊ ပေါက္ကရာဝန္တဿဒေကမဏိဟာရ မဝဋ္ဋဝဒိ။ စာအုပ်ဖုံးဦးတင်သောပတ္တမြား-ရွှေမှိုအစရှိသော၊ ယံကိုဋ္ဌိ။ ဆင်ဖြူတော်မရှိအလုံးစုံကိုး၊ နသာဒိတဇ္ဇမေဝ။ မသာယာအပ်သည်သော်တည်း၊ နစဆာမသိဘဇ္ဈံ။ သုံးလည်းမသုံးသပ်ဒေ့။ ဒေတဟိ။ထိုရွှေးဌရတနာတို့ဖြင့်။ဂေါတံ၊ပြုအပ်သော၊သေနသနောပဂဂရဏံပန။ ကျောင်း-ကျောင်းတို့အသုံး အဆောင် ကိုးကာ။ ပရိဘုဉ်တို့။ သုံးဆောင်ခြင်း—သုံးသပ်ခြင်းဌာ၊ဝဋ်ဆိုး-ဝမ္မမဏ္ဍာပေ။ သင်္ဂါယနာတင်ရာ—သွားဝပ်၌၊ ကတံဝိပြုဆောင်သော. ဖွေတိုင်စသည်ကိုလည်း၊ ပဒိုဇဂ္ဂိတု။ ဘောင်ရှောက်ခြင်း သုံးထပ်ခြင်း—သုံးဆောင်ခြင်းဌာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊အင်္ဂါ၊ ၊ဝိနယဝိနိစ္ဆယဌီကာအာနက်။ ၊

ပဏ္ဍိတဓေသိရိပဝရမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရုတံဆိုဝ်နာမဲဂှိ
သေးဖိုင်းခိုင်းဆရာတော်ဝေးသားအပ်သောသုဝဏ္ဏ
ပေါဏ္ဍက-ပဒိုဂ္ဂဟာဒိဝိနိစ္ဆယပြီး၏၊ ၊

—10:—

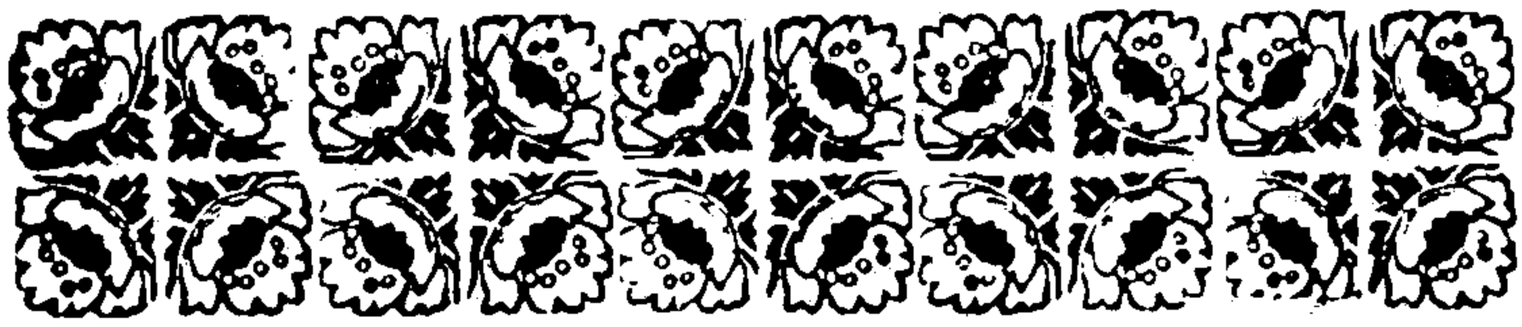

နဝေါတာဆဘဂဝတောအရဟံတေ
သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

—o—

မန္တာဏေးမြို့-စစ်ကိုင်းမြို့ အနောက်ဘက်သော တမြို့မြို့တွင်။ စိရင်အုပ်ချုပ်ပိုင် တည့်အရေးပိုင်မျှားထံ၊ သိပ်သမတ်ရန် -ဝိသုဂါမခံ၍၊ ခဏ္ဍာသိပ်သမတ် အပ်- မသမုတ်အပ်ကို၊ အရင်ထက်ဝန်းကျင် အစဉ် အဆက် ငြင်းခုံ ကွဲပြား သုံမှား သံသယ မရှိ- ဆိမှတ်ရန် ကွပ်ကဲနှင့် ၊ နည်း၊ ဖရားသား လျောက်ထားရမည်၊ သာသနာပိုင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးအမိန့်တော် စာရောက်ရှိသည်တိုင်းကြောင်း၊ ပကတိ သဘာဝ အားဖြင့်လည်း၊ သာသ နာရေးသာသနာမှုကို။ လျစ်မလျူမရှု၊ ဂရုကတ။ ဝါယာမ-စိုက်ထုတ်သည် တကြောင်းဖြစ်၍၊ ပကတိဂါမ-ဝိသုဂါမ နှစ်ရပ်တွင်။ ပကတိဂါ မကိုသာ- ဘုရား ဟောတော်မူရင်း၊ အဋ္ဌကထာ နှိုက် ပြအပ်သော ဝိသု ဂါမဟူသည်မှာ။ထိုပကတိဂါမနှင့် အကျဉ်းအကျယ်ပကတိ-ဝိကတိမှု သာ-ထူး၍။ ပကတိဂါမ-ဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာ-သဘောကို၊ အကျယ်စပ် ဟပ် နှိုင်းနွှေးမိက၊ ဝိသုဂါမ-ဖြစ်ပုံအခြင်း အရာ သဘောကို။ အလွယ် တကူ မှတ်ယူ ချင့်ချိန်နိုင်ရန် ဂိုးသွင်းကြောင့်၊ ပကတိဂါမဖြစ်ပုံ အခြင်း အရာနှင့်တကွ ပြဆိုရေးသားပေအံ့။

(၁) အာသ မတာယ ဘိက္ခဝေ သိမာယ အဋ္ဌဝိတာယ ယံဂါမံဂါ နိဂမံဝါ ဥပနိဿာယ ဝိဟာရတိ၊ ယော တသ္မာ-ဂါမသိမာ ဂါမသိမာဝါ နိဂမ သိမာ အယံ တတ္ထာဿမာန- သံဝါသော ဧကော ပေါသ ထော--ဟူသော၊ ဥပေါသထ ခန္ဓကပါဠိတော်၌၊ ဂဟန်း နေသောရွာ၏ ရွာတပါးနှင့် မရော မရှက်သော၊ နယ်နိမိတ် အဝိုးအခြားသည်၊ ဂါမ သိမ်မည်၏၊ နိဂုံရွာကြီး၏-ရွာတပါးနှင့် မရောမရှက်သော၊ နယ်နိမိတ် အဝိုင်းအခြားသည်၊ နိဂမ သိမ်မည်၏။ ဤသို့ရွာနယ် နိမိတ်အသိုးသိုး ဖြင့်။ ဝိုင်းခြားရာ-ဝိုင်းခြားအင်သော တရတရသော ဂါမခေတ် အရပ် ကို၊ တရထုခဲ့သောပကတိဂါမသိမ်ဟူ၍ဟောတော်မူရင်းဖြစ်သည်။

၎င်းအဋ္ဌကထာ၌လည်း၊ ရွာနယ်စပ်သို့ အခြားဖြစ်က။ ရွာစားတို့-ရ အပ်သောအခွန်-သီးခြားတောင့်သည်သော-နှုံလုံးပိုက်ထောင်မူ၍။ အခွန် အတုတ်-သီးခြားခြင်းဖြင့်၊ ရဲနယ်သို့ခြားခြင်းကိုပင် မှတ်၍ ပြလိုသော ကြောင့်။ ။(၂) တတ္ထ ယတ္ထကေ ပဒေသေ ဟာသ ဂါမသဏ္ဌာန ကာ ဗလိလဘန္တိ၊ သော ပန ပဒေသော အပ္ပေါ ဝါ ဂါမသိမာတွေဝ သင်္ခံ ဂစ္ဆတိ၊ နဂရ-နိဂမသိ မာသုပိ ဇနပဒေသော။ ။ဘွင်းတာ်မူသည်မှတ်အပ်သည်။ ။

ဤနိုက်။ ယတ္ထကေ၊ပေ။သဘန္တိ-ဖြင့်။ လောကဒေါဟာရဖြင့်ပြီးသော ဂါ၊ခေတ် ဂါမနယ် အပိုင်း အခြားကို၊ ရွာစားတို့ အခွန်ရရာဒေသဖြင့် မှတ်အပ်၏၊ ဧကဝိဓမ္မာ နိုက်ကဲ့သို့-တံခါးခုံတည့်ရာ ဆရပ်ဖြင့်ဂုဏ်း၊ အ နိန္ဒဒါန် ဆိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့အရာဂ်-အရပ်ထိုက်ဖြင့်ဂုဏ်း၊ အရည့်ကားသိက္ခာ ပုဒ် နိုက်ကဲ့ဘို့ ကုဃလေးတာအပြန်ငါးရာ ဖြင့်ဂုဏ်း-မှတ်ရန်မဂ်ိဟုပြု၏၊ ထိုသို့ပြုသဖြင့်၊ တာဂုဒေသဉ္ဉုကြီးနယ် အထွင်း။ နှစ်ရွာ-သုံးရွာ စသော ရွာ တို့ကိုတည် ထောင်ပြန်၍၊ ထိုရွာသစ်တို့၏ နယ်အဝိုင်း အခြားကို အစိုးရမင်း တို့က- ပိုင်း ခြားဝေဘန်၍။ မပေး မထားသမျှ ကာလပတ် လုံး။ ရွာ နယ် ရွာစား မကွဲခြား သေးကြောင့်၊ ရွာကြီး နယ်နိမိတ်အ ပိုင်း အခြားဖြင့်၊ တရား ဝဘဂါမဒေတ်-ဂါမသိမ်သာ-ဖြစ်သည်ကိုထည်း ဂြဂ်၏၊ ။သော ပန ပဒေသော အပ္ပေါ ဝါဟောဟု မဟာန္တော ဝါ- ဖြင့်ဗဒ္ဓ ဆိမ်၌။အဝယ်ဆုံး (၂ ဝ) ယောက်နေထိုင်စည်းဝေးလောက်သော ပမာ ဏ- အကြီးဆုံး- သိုးယူစနာ ပမာဏာဂါရ-သကဲ့သို့။ ဤဂါမသိမ်နိုက်အ ကျဉ်း-အကျယ်-အဝေါ်အကြီး၊ပမါဏာ-ဂါရိသည်ကိုဂြဂ်၏၊ ။နယ်သိမ်း မ ပြု မလုပ်သော်လည်း။ အခွန်သိမ်း ပြုလုပ်က" ဂါမသိမ်းဖြစ်ဂ်ိုဟု-မမှတ် မယူအပ်။ ။

ထိုကြောင့် ဝိနယဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌။ အခွန်သိမ်း-နယ်သိမ်းပြုပုံ-နှစ်ရပ် ကိုစပ်၍။ (၃)။ဂါမ ပရိစ္ဆေ ဒေါတိ သဗ္ဗဒါ သာသု သိမံ ပရိစ္ဆိန္ဒိ တွာ ဇာမသာ - ပဒေသသာ ဇာတော ကရောတိ ဇေံ ကရေန နိယမိတောဂါ မပဒေသော၊ ။ဟူသောစကားကို မိန့်၍ဟု-မှတ်ယူသင့်သည်။ ။

ထိုသို့ နယ်သိမ်း ခြားပြုံလုပ် မှသာ။ ဂါမသိမ်း ဖြစ်သောကြောင့်။ ပက တိဂါမ၏ အထွင်း ဝိသုံဂါမ ဖြစ်ပုံ-ဤသေးပုံကဲ့ဖြစ်ရာ။ ဥပါသကဆန္ဒက

အဋ္ဌကထာဒ္ဝိ။ အနွန်သိးပြုဒ္ဝိပေးခြင်းကိုဒ္ဝိ။ တိုက်ဂိုက်ဒိုတဉ္ဉ ပစောနအားး ဖြင့်မပြုမူ၍ နယ်သိးနယ်ခြားပြုရွှဲပေးခြင်းကိုသ။ နိဘက္ကပဒေ ပြုဒ္ဝိ ၊ ၊(၄)ယဒွိုးကသို့ဒ်ယဝဂ်မခေးတွဲ ကော်ဒေသံ အယ်ဝိဒဲသုံဂါ မော ဟောတူတိ ပရိဆိုန်ဒိုးဘွဲ့ ရာဇာကသဒိုးဒဒ်ဒ့်။ ဆေးဝိ ဝိသုံဂါ မထိမာဟေးထ်ယေဒ။ ။ဟုတွင့်အပ်သည်။ ၊

ဤသို့လာသော ပါဠိ- အဋ္ဌကထာ-ဋီကာဒသို့ ရှင်ကိုစင်၍၊ နယ်သိး ပြုခြင်းပစောနလက္ခဏား။ အနွန်သိးပြုခြင်း-အပရေးနလက္ခဏာဖြင့် ဖွတ် အပ်သော။ တဆုံးဘာဂါမခေတ်အရေ့ဂ်ာ့။ ကဆုသော ပကတိဂ မထပ် ဟူ၍သိအင်္ဂါ။ ၊ထိုပကတိဂါမထပ်အဝိုင်းအခြားကိုလည်း။ ပထဝိ သဆရမင်းပြုသည်ဖြစ်စေ။ ထိုမင်း၏ ထံမှနယ်နိမိတ် စိုရင်ပိုင်းခြားထိုင် သော အာဏာအခွင့်ကိုရသော မှူမတ်တို့ ပြုသည်ဖြစ်စေ။ ၊ယံဂါမံ ဥပနိဿာယ ဝိဟရတိ ယာဒသဂါမေသဝါဂါမသိမာ—ဟု၊ ပါဠို တော်နှိုက်သာမညအား ဖြင့်။ ခေလာကဒ္ဓိထင်ရှားဖြစ်ရှိသော။ ဂါမခေတ် အလုံးစုံကို။ တဆုမကျန်သိမ်းကျုံး၍ ဟောတော်မူသေးကြောင့်၊ ဂါမ ဆိမ်—မည်သည်သာ-ယူအပ်၏၊ ။အထူးမှာ၊ မင်းအုပ်ချုပ်စိုရင်သော မြို့ရွာခရိုင်နိုင်ငံ၌၊ မင်းပိုင်းခြားထားသည်ကဲ့ယူအပ်၏၊ မင်း၏ထံမှနယ် နိမိတ်စိုရင်ပိုင်းခြားငှင်သေး။ အာဏာအခွင့်ကုရေယာ၊ မှူးမတ်ဘုရိစ်မင် သေးမြို့ရွာခရိုင်နိုင်ငံနှိုက်၊ မှူ မတ်တို့ပိုင်းခြားထာ းသာအပိုင်းအခြားကို ပင်ယူအင်္ဂါ။ ၊မင်းမှူးမတ်တို့-ပိုင်းခြားပဲဖြစ်သေး။ ဂါမရိုးသားသည် ကိုလည်းအထက်၌ဖြဲဆိုလတ္တံ့။ ။

ထိုသို့ မင်း မှူးမတ် နှစ်ရပ်တို့—ပိုင်းခြားခြင်းကို-- ယူသင့် သော ကြောင့်၊ဥပေါသထခန္ဓက—ဝိမတိပိုင်းနှောင့်နှိုင်ကာ။ဗိုနယာဇ ကံ့ဝ ဒိုးဘ တို့နှိုက်လည်း။ ၊(၅)ရာဇာဒိဟိပရိဆိုန်ဘုဒိဘာဒဂါဟိ သဇ္ဇာဒ္ဓပေ တွာ နဒီ လောကိစးတသရေ ဂါမသိမာတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ဟု။ ပထဝိ သဆရမင်းမှ အာဏာအခွင့်ကိုရ၍။နယ်သိးနယ်ခြား ဖွနွှန်သိးဂွနှန်ခြား ပြုလုပ်နိုင်သော၊မဟာမတ္တ စသည်ကဲ့ သိမ်းယူတတ်သော။ အာဒိသဒ္ဒ နှင့်တကွမိန့်ဆိုအပ်သည်။ ၊

မင်းကဲ့သို့နယ်သိးဖြစ်ဖွယ်အင်္ဂါ ပြုလုပ်စိုရင်ငှင်သော မှူးမတ် စသည်ကို ကြောင်း။ပါဠို အဋ္ဌကထာ လာနှံ့ပုံကိုထည်း၊ ၊ရွာနဲကုံတို့နှိုက် သင် တို့သာသျှင့် ပြုလုပ်စိုရင်ထိုက်ပေ့ဟု၊ မင်းဂလွှဲအင်္ဂါ။ မင်းမှုအခွင့်

ဆာတောရသော။ အပေါ်ဉ်.အသင်းလူစုတို့သည်၊ မင်းကဲ့သို့ စိုရင်ပြုလုပ်နိုင်ကြောင်းကို။ ။(၆) ရာဇာနာမယတ္ထ ရာဇာ အနုသာသတိ ရာဇာဆပလောကေတဗ္ဗော ။ပ။ ဂဏောနာမ ယတ္ထ ဂဏောအနုသာသတိဂဏော ဆပလောကေတဗ္ဗော။ ။ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်၊ ဘိက္ခု နိဝိသင်းပါဠိဆိုတဝ်။ ။(၇)ဂဏံဝါတိ ပလ္လဂဏ ဘဒ္ဒိပုတ္တ ဂဏာဒိကံ။ ပုဂ္ဂိုဂဏာခမွဲ။ သေကိန္တို့ ဂဒ္ဒိုးသေကိ ဒုသိုးသေကိ အာဒိကံ့။ ယတ္ထဃတ္ထတိ ရာဇာနော ဂဏာဒ်ိန် ဂါမနိဂမေ နိယျာဒေန္တိ၊ တုမ္ဟေ ဝဇ္ဇေအနုသာသထာတိ၊ တဒုဘတ္ထ တေဇေဝ ဇာသရာ ဟောန္တိတ သ္မာတေ သန္ဓာယဇာနံ ဝုတ္တံ။ ။ဂင်းအဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဟောပြုတော်မူသည်ကိုထောက်၍ဆိုအပ်၏။ ။

ဤပါဠိအဋ္ဌကထာသည်၊ သူခိုးကို စိရင်ပိုင်လွတ်ပိုင်သော အရာ၌၊ သာရင်းဖြစ်သော်လည်း၊ ။ယတ္ထ ယတ္ထ ဟိရာဇာနော ဂဏာဒိုနံ ဂါမနိဂမေ နိယျာဒေန္တိ တုမ္ဟေဝ ဇေဌေ အနုသာသထာတိ၊ တတ္ထတတ္ထ ဘေဇေဝ ဇာသရာဟောန္တိ..... ဟူ၍။ ရွာနိုးကို အင်လွှဲသော စကားဌာနယ်သိုးနယ်ခြား အခွန်သီ အခွန်ခြား ပြုလုပ်နိုင်အောင်၊ လွှဲအပ်သောအရာ၌ ခြင်းအရာလည်း၊ ပါဝင်သည်ကဲ့သို့ဆို၏။ ဤဌာသာကေမူထိုကဲ့သည်၊ ။

ထိုစကားမှနို၍၊ အနုသာသ ဟူသောစကားသည်လည်း။ ခိုးသူကို သတ်ဖြတ်ရန်လွှဲအပ်သော အရာ၌သာ ပြဆိုသောစကားမဟုတ်။ နယ်မြေမိုင်းခြားခြင်း။ သတ်ဖြတ်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းစသော၊ တိုင်းရေးပြည်မှုကို တရားကျန်၊ စိရင်ရန်အလုံးစုံလွှဲအပ်သော အရာ၌ယည်းပြဆိုအပ်သော စကားဖြစ်သည်၊

ထိုးကြောင့်။ပက်ဆွဲကနိပါတ် သာဓိနုဇာတ်၌။ သာဓိနုမင်းကြီး သည်တာဝတိံသာနဟုပြည် ယ်၊ လူတို့အရေအတွက်အနှစ် ချနစ်ရာ (၇၁၀)ကြာပြီး၍ လူဖြည်သိုပြန်းရောက်ရာ။ချနစ်ဆက်မြောက်သော မြေးတော်က၊ တိုင်းပြည်ကိုအလုံးစုံလွှဲအပ်သောအရာ၌ ။(ဂ)ဇာနံ ဝေါအတ္ထနောသန္တကံဂဏှံ အနုသာသ ဟူ၍ဂုဏ်း၊ ။သတ္တာတိနိပါဟ်၊ ကုသောတ်၌။ ကုသမင်းကြီးက၊ မယ်တော်အားတိုင်းပြည်ကိုအလုံးစုံလွှဲအပ်သောအရာ၌၊ ။မာတု သန္တိကံ ဂတ္တဲာ အမ္မ အဟံ ပဘာဝတိ အာဟာသာဓိ တုမ္ဟေ ရဇ္ဇံ အနု သာသထာ တိ ဝဒန္တော ပဌမံဂါထ မာဒေန၊ ။ဇာဒန္တေရဉ် သဓနံ သယောဂ္ဂံ။ သကာယဃုရံ သဗ္ဗာ မုပပန္နံ၊

ဤဒနေ့ရဲ့ အနုသာသအမှု။ဂန္ဆာမဟံ ယတ္ထပိယာပဘာဝတိ ။ တတ္ထ သယောဂဂန်ကို ဟတ္ထိယောဂါဖြဿိတံ၊ သကာယုဂါနိ သပဋ္ဌ ရာဇ ကာကုဓဘာဏ္ဍံ။ အနုသာသအမှာတိ သောဘိဂုပုဂိသသ ဂျဲ့ ဒတ္တာပုန ဂဘ္ဘနံနာမန--ယုတ္တာနိ ပိဘုဘါဘာတုဝါ အနိယျာ ဒေတ္တာ မာဘာနိပဘျာဒေနွောဝေ-မာဟာ။ ။ဟူ၍ဗျင်း၊ သုဘ်ပါဒေသဟုစ္ဆ ပတ္တ်သုတ်ပါဠိတော်--စသည်နှိုက်။ စကြာမင်းကြီးရောက်ရာတိုင်းပြည် မင်းတို့က စကြာမင်းကြီးအားတိုင်းပြည်ကံအလုံးရ လွှဲအပ်သော အာဏာဝယ်။ ၊(ဖ)ယေးခါမနာတိကဋ္ဌဝေ ပုရတ္တိမာဃဒိဝံယ ပဋိဂ္ဂာဒေနာ၊ တောရာဇာနံစက္ကဝတ္တိ ဥသားကိမိဘွာဝေဝေဟာဟံသု၊ ဗော်ဓိ ခေါ မဟာရာဇာသွားဂတာနွေ့မဟာရာဇာ၊ သကနွေ့မဟာရာဇာ၊ အနုသာသမ ဟာရာဇာတိ၊ ၊ဟူ၍ဗျင်း။အနုသာသ-သဒ္ဒါနှင့်ပင်လာသည်း ၊

သုတ်သီလက္ခန်အမွေဌသုတ်၊ ပါဠိ=အဋ္ဌကထာ--စသည့် တို့နှိုက် ပေါက်ရောက်ရသောဘိပုဏ္ဏားး သောဏဒဏ္ဍ ပုဏ္ဏားး ဂုဇည မင်းတို့အား သတ်ဖြတ်ခြင်း။ ကုန်းကင်း။ ရေကင်း၊ အခွန်ကောက်ခံခြင်းနှင့် တကွ ထိုဖြူးဆောင်းထုက် မင်းကဲ့သို့ စိုခင်သုံးယောင်ခုန်တဖန်ပြန်၍ သိမ်း ယူခြင်းမရှိသော၊ ဗြဟ္မဒေယျအားဖြင့်။ ဒိဗ္ဗသာရ မင်း- ပဒေသနဒိ ကောသလမင်းတို့က၊ ဥက္ကဋ္ဌ--စသာမြို့တို့ကဲ့ပေးကြောင်း-- လာသည့် မျှးကိုထည်းထောက်၍၊ မင်းတို့လွှဲအပ်--ပေးကမ်းခြင်းသည်း အမျိုးမျိုး ရှိးကြောင်း၊ လွှဲအပ်ပေးကမ်းခြင်းကဲ့ခံရသူဘို့လည်းမင်းကဲ့သို့ပြုလုပ်စိုင် နိုင်ပုံ-အမျိုးမျိုးရှိကြောင်းကိုယူဆအပ်၏။ ၊

၍သို့ဝိမတ်ဒိုကာ -ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာတို့၌ ရာဇာဒိဟိ-ဟု-အာ ဒိသဒ္ဒါနှင့်မိန့်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မင်းမှ အာဏာအွင့်ရသော မဟာမတ္တ--ဂဏ-ပုဂ-စသည်ဘို့သည်း မင်းကဲ့သို့အစိုးရပိုင်စိုးနိုင်နိုင် ကြောင်းကို။ ပါဠို- အဋ္ဌကထာပဠိဂါသောကြောင်းသည်ဖောင်း၊ ဝိသုံးမကိုပြရာ။ ဟရိဆိန္ဒိဘွာရာဇာကသစိဒေတို--ဟူသော အဋ္ဌက ထာဒ္ဒါ၊ ရာဇာဟူသောစကားကို။ပခါနနည်းဥပလက္ခဏာနည်းဘို့ဖြင့်ဖြစ်အပ် သောစကားဟူ၍မှတ်ယူအပ်သည်။ ။

တနည်းကား၊ မင်းမှအာဏာအွင့်ရသော မဟာမတ္တ- စသည်ဘို့ ပေးသောအရာသည်၊ မင်း၏အာဏာ အွင့်ပေးခြင်း အားကြောင်းဖြင့် နှင့်မဆင်းသည်သာ- ဖြစ်သောကြောင့်၊ မင်းပေးသည်ပင်- ဖြစ်သကဲ့သို့

ဖြားသားအားဖြင့်ဝိန်အင်္ဂါဆေးစကားဟူ၍မှာကိုယူသင့်သည်း ။
ဥပမာကား မင်၏ စေ့ခိုင်းခြင်း အာဒွန့်အားထားကိုရ၍။ လက်ဆွဲား ပန်ရံကျိုက်လုပ်ဖန်ဆင်းသောခွေကို၊ လက်သွားပန်း၏ ဖန်ဆင်းသော မြို့ဟု--ဆိုခြင်းဖန်ဆင်းသေးမြို့ဟုဆိုသကဲ့သို့ထင်း၊ လောကကြောင်းအား ဖြင့်ဘိုင်းပြသ်ခြင်းနယ်နိမိတ်သတ်မှတ်ချန်။ ,မင်းကခန့်ထားလွှဲအင်သော၊ မှုးမတ်တို့သတိ်မှတ်ပိုင်ခြားထားသောတိုင်းပြည်-နယ်နိမိတ်ကို။မှုးမတ်ထားသည်ဟုမဆိုရ။မင်းထားသောနယ်နိမိတ်အပိုင်းအခြားဟုဆိုရ- သကဲ့သို့ထင်းတည်း၊ ။

တနည်းသည်း၊ ။(၁၀) ရာဇာနောနာမ ပထဗျာရာဇာ ပဒေသရာဇာ မန္တလိကာအင်္ဂရ ဘေဟိကာ အက္ခဒဿ မဟာမတ္တာ၊ ယေဝါပန ဆေဒ္ဓးဘဒ္ဒံ ကရောန္တာ အနုဿာသန္တိ၊ ဧတေ ရာဇာနော နာမ၊ ။ဘိက္ခုဝိဘင်း။ ဒုတိယပါရာဇိကပါဠိတော်၊ ။(၁၁)မဟာမတ္တာတိဒ္ဒွာနန္တရပတ္တာ မဟာအမစ္စာ၊ တေပိတတ္ထတတ္ထိဂါမေဝါ နိဂမေဝါ နိဿိဒိတ္တာ ရာဇာဂ်ိစ္စံ ကရောန္တိ၊ ယေဝါပနတိ အညေပိ ယေရာဇကာသ နိဿိတာဝါ သကဝိရိယနိဿိဘာဝါ ဟုတ္တာ ဆေဒ္ဓံ ဘေဒ္ဓံ ဆေဒနဿာသန္တိ၊ သင်္ဂဒ္ဒဝိတေ ဇုဇ္ဈိ-သို့ အားထွေရာဇာနောတိဒ္ဒဿ တိ၊ ။ရဲးမင်္ဂကဆာတ်ဦးနိုက်။ သူဝိုးမှုသတ်ဖြတ်စီရင်သောဆရာဖြစ်ဘ ညှဉ်းထွဲပ်ခြင်း။ မင်း-ငင်၏အမတ်တို့နှင့်တကွ။ ဆေဒ္ဓဆေဒ္ဓကံဟူသတ်ဖြတ်စီရင်ပိုင်သောသူဟုမှာ ရာဇာဟူ၍ပင် ဘွင့်ပြုတော်မူကဲ့သို့ထင်း။ ။(၂) သုဇ်ဃာတံနာမ ရညော ဌဒိတံ ဟောတိ၊ ပဒ္ဒကာ ခတ္တိယာနဒိတ်းဆွေဝါ ဂါဟဒ္ဓါးရဝါ အာတြ ပဝိဋ္ဌသ သုဇ်ဃာ ဂဆ္ဆန္တုဂါဟိ.....ဟူသေးဒုဟိုယပါရာဇိကာ သုဇ်ဃာတ ကထာပါဠိ ဘော်၌၊ ဂဠ္ဆကထာဠိကာအထူး မဘွင့်ဖေါ်လည်း။ ကင်းထားသော အရာဖြစ်သည်နှင့် ထွေ်စွာ မင်းမှုးမတ်-မဒ္ဒန မချယ်၊ ကင်းထားနိုင်သောသူ-ဟူသမျှကိုရာဇာဟူ၍မှတ်အပ်သကဲ့သို့ထင်း။ ။ဝါ့ထပ်ဝါဆိုကိုခွင့်ပြုတော်မူရ။ ။(၁၃) အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေရာဇုနံ အနုဝတ္တိတု --ဟူသောမဟာဝါ-ဇုသုပနာယိက-ခန္ဓကပါဠိတော်နိုက်လည်း၊ အရာနှင့်ထွေ်စွာ၊ ဂါထပ်ခြင်းကို-ဝိုင်းခြား ပြုပြင်နိုင်သော မဟာမတ္တာပသည်နှင့်တကွ၊ ရာဇုနံ--အရကို-ယာမှတ်ရသကဲ့သို့ထင်း၊ ဤဒွလည်း၊ ပရိဆ္ဆိန်ဒိတ္ထာ- ဟူသောသဒ္ဒန်ကရိက်ရွာသိုး နယ်ဆိုး ပြုသောအရာဖြစ်

သည်နှင့်အညီ၊မင်းနှင့်ဆက္ခ။ မင်းမှာအာဏာဆန္ဒကိုချ၍၊ ရွာသိန်းနယ်ထိုးပြုလုပ်နိုင်သောသူဟူသမျှကို၊ ရာဇာဟူ၍ ချည့်မှတ်ယူအပ်သည်၊ ထိုကြောင့်ရာဇာဟူ၍သာ။ ဆန္ဒကဆောဆရာဖြင့်မိန့်ဆိုသည်။ ။

ယင်းသို့ဒုတိယ- တတိယနည်းအတိုင်း။ အနက် ဇာဝိပ္ပါယ်ယူရသော်၊ဝိမတိုင်ကားနိုက်၊ရာဇနိုဟိ—ဟူ။ အာဒိသဒ္ဒါနှင့် ဆိုရခြင်းပင်—အကျိုးဂိုရာဟူပြား၏။ ပရိန္တိန္ဒိတွေးရာဇာဏသင်္ခေတိ—ဟူသောအဓိဘာသာနိုက်၊ မင်းမှအာဏာဓနွင့်ရသော၊ မှုပတ်တို့ပေးသောအရာပါဝင်ကြောင်းမထင်ရှားသည်ကို၊ထင်ရှားဆိုစနိုင်သောကြောင့်၊ အကျိုးမရှိသည်မဟုတ်၊အကျိုးရှိသည်သာဖြင်၏။ ။

တနည်းကား။ စေဒိုင်းဟာဘ်သောအားဏာပကဝုဋ္ဌိုလ်။ စေဒိုင်းအပ်သောအာဏာဘွဲ့ပဂ္ဂိုလ်ဘို့၏ ပေးခြင်းကို၊ အသိ.အသိ.ဆိုလိုသျှင်။ ဆိုသင့်သောနည်းလည်းရှိပြန်သောကြောင့်။ ပထဝိဿရေမင်းပိုင်းခြားသောဂါမလည်းရှိ၏။ထိုမင်းမှအားဏာအဆွဲကိုရ၍၊ ရွာသိန်းရွာခြားပြုလုပ်ပိုင်သောမဟာမဖွာ—စသည်တို့ပိုင်းခြားသောဂါမလည်းရှိ၏ဟူ၊ရာဇာနိုဟိဖြင့်။ပြုရကား။အာကျိုးရှိမြဲ်သည်သာဖြစ်၏။ ။

အာဏာပကအားဏာဘွဲ့ဘို့၏ပြုခြင်းပေးခြင်းကို အသိုးအသိုးပြု၍။ဆိုအပ်သောထုံးစံဥဒါဟုရာဏ်လိုသူ။ ။(၁၄) သမ္မတာသူးသိမာသံယေနု—ဟူသောသိမ်ကမ္မဝါဒ်၌၊အနုဗာနုမိတိကွဒဝသီမံသဗ္ဗနိတုံ—ဟု၍။မြေတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော။ ဂဏာတော်ဖြင့် သမ္မတ်အပ်သောသိမ်ကို၊ ဘုရားသမ္မတ်အပ်သောသိမ်ဟု-မဟာ၊ အာဏာတူးဖြစ်သောသဃ်းတော်ဘို့သမ္မတ်အပ်သော သိမ်ဟု၍- ဟောဆင်သည်ကိုဂုဏ်။ဒုတိယပါရာဇိကဏ်။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာဝယ်၊ ။(၁၅) သံဃသဿသန္တကံသမ္မတေနဝါ အာဏာတွေးဟိဝါအာရာမိကာဒိဟိဒိယမာနံ။ ဂိဟိနုဒ္ဒိသန္တကံသမ္မတေနဝါ အာဏာတွေနဝါဒိယမာနံ။ ။ဟူ၍အာဏာပကဘုဝ္ဌိုလ်တို့၏ပေးခြင်းကို။ အသိုးအသိုးတခြားစီ— ဆိုသည်ကိုဂုဏ်းရင်းအာဘွင့်ဝိမတိုဝိနာဒနီဒီကာ၌။ ။(၁၆)ဘဏ္ဍာဒေယျံတိသမ္မတာဒိဟိဒိန္နတ္တာ- နုပါရာဇိကံ—ဟူ၍၊ အာဏာဘုဝ္ဌိုလ်ကို- အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်— ယူ၍၊ အာဏာပက ဘုဝ္ဌိုလ်ပေးအပ်သော ဥစ္စာအာဏာဘွဲ့ဘုဝ္ဌိုလ် ပေးအပ်သော ဥစ္စာဟုအသိုး အသိုး ဆိုသည့် ကိုဂုဏ်း ယူအပ်၏၊

သန္တိဿ်ဘဒ္ဒြဖြစ်းသး။ဥဒါဟရဏ်တရဖြဉ်းအံ့၊ ။(၁၇)ပုတ္တေမ ဟာဂါးမာ ပေါတိ၊ မင်္ဂလာဘိက္ခုနိဒါနာရော၊ ပန္ဆာတံဂါမံ စတွံသာ ခေါစနာ လဘိတွာ ဝိသုံ ဝိသုံ ဝတ်ိပရိဏ်ဖွဲပံ ကတွာ ဝိဘဇ်တွာ ဘုဉ်ဇတ်ိ။ဝိဟာရဘောဇကေဂါံဂန်ဉုံဝဉ်ဒတ်ိ။ တတောအပရံဂါမံ ဒွါရေ နဝါဝဘိ ဆိန်ဒ်ိနဝါဟဂိသိတုံနဝဉ်ဘိ ပုနဝိဟာရ မေဝပဆ်ဉာဂန်ဉုံ ပဉ်ဘ်။ ကသ္မာ ဝိဟာရသမတ္တဂါမ သာဓာရဏာတ္တာ။ ။ဘိက္ခုနိအာ ဌကထာ၊ ။(၁၈) ဝိဟာရသမတ္တဂါမ သာဓာရဏာတ္တာယေဝ ဟိစတ္ထသု ဂါမေသုယံကိဉ္စိ ဇကဲဂါမံဂန်ဉုံဝဉ်ဒတ်ိ။ ၊ထေရသကာ ဒ်ိကာ၊ ။(၁၉)စတ္တဂါမသာဓာရဏ ဏာတ္တာတိ ဇွေဇံဝံ ဝိဝေဝိဟာ ရေသိမံဗန္ဓနေန်ဟိ စတ္တာရော ဝိတောဂါမားသာ ဝေတဇ္ဇာ– တိဝေ နိဆဇ္ဇာ။ ၊ဝဇ်ိဇေဗုဒ်ဒ်ိကာ၊ ။ဤနိုက်။ ရွာလယ်မှာဘိက္ခုနိမ ကို ကျောင်းဘုံက်ရိုးသာရွာကြီးတခုကို။ လူလေးယောက်တို့သည်။မင်းဖြို့ အထံမှ၊ဆသိးအသိး--လေးရွာပိုင်းခြား-ကာရံ၍။ ဆသိးအသိးစားကြီး လေဟု-ဆာဏာအခွင့်ကိုရ၍၊ လေးရွာပိုင်းခြားခွဲထားကာရံ--အသိးအ သိးစားကြရာ၊ထိုလေးရွာကို- ,မင်းပိုင်းခြားကာရံပြုလုပ်သည်ဟု-မဆို၊ အာဏာရှိရှာဖြစ်သောလေးယောက်သားတို့-ပိုင်းခြားကာရံပြုလုပ်သည်ဟု ဆဋ္ဌကထာဖြဆိုသည်။

တနည်းကား၊ လေးယောက်သားတို့သည်၊ ထိုရွာကြီးတခုကိုလေး ယောက်စားကြလေ- ဟူသောသဘောမျှဖြင့်ကိုသာ- မင်းထံမှ ရသည့် လေးရွာပိုင်းခြားခွဲထား ဟုရံခြင်းကိုကား၊ ထိုရွားစားတို့သဘောတူ အလိုအပ်လျောက်ပြု သည်၊ ထိုသို့အလိုအလျောက်ပြုခြင်းကိုလည်း၊ ရွာ ကြီးတခုကိုလေးယော က်စားကြလေဟူသော။ သာမညအဓိန္ဓေတ်ဖြင့် ပြုနိုင်သည့်ဘုံကြောင်း။ ထိုလေးရွာ ခွဲထားသည့်ကို၊ မင်းက ဖျက်ဆီး ခြင်းမြဲတားခြင်း မရှိသည့် တရားကြောင်းဖြစ်၍၊ ထိုရွာစားတို့ ပိုင်းခြား တိုင်း၊ လေးရွာလေးဂါမဖြစ်သည်။ တဂါမတည်းမဖြစ်၊ ၊ဘိဇ္ဇုနိမ ကျောင်းတိုက်ကိုကား၊ ရွာစားလေးယောက်တို့အသိးအသိး ခွဲဝေပိုင်း ခြားခြင်းကို မပြုသောကြောင့်။ ရွာစားလေးယောက်--ပိုင်ဆိုင်သည့်အ တိုင်း၊လေးရွာအဝင်အပါ။ လေးရွာနှင့်ဆက်ဆံသော။ စတုဂါမသာဓာ ရဏောကျောင်းတိုက်ဖြစ်သည်၊ ၊ဤကျောင်းကိုက်သည်။ စတုဂါမ သာဓာရဏာ ဖြစ်ဘည့်အတွက်၍ မင်းပေးဝင်းက ဤရွာကြီးတခုကို

လေးယောက်စားကြွလေပဟ့၊ သာမညပေးလိုက်ကြောင်းကို သိအပ်သိ ထိုက်၏။

ဤသို့ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာကျမ်းလာအရပ်ရပ်၊ နိတ္ထ-နေယျတ္ထ စကားတို့ဖြင့်။ပထဝီသဒ္ဒ၊အားဏာရဟာမင်းကိုယ်တိုင်။ ဤမျှသောအရပ် သည်၊ ရွာသီးဝိသုဂါမဖြစ်စေဟုပိုင်းခြားချပေးခဲ့သည်ဖြစ်စေ။ ထိုမင်းမှ နယ်မြေပိုင်းခြားခြင်း အခွင့်အာဏာဥပဒေထုံးစံကိုရသော။ ဌာ။ မတ်တို့ ပိုင်းခြားပေးသည်ဖြစ်စေ၊ ဝိသုဂါမးမြောက်သင့်ကြောင်း-ဆင်လင်း သိ သာ-လေ့ရှိသောကြောင့်၊ မန္တလေးမြို့=စက်ဝိုင်းမြို့ပေသော၊ တမြို့မြို့ကို၊ စိုင်အုပ်ချုပ်ပိုင်သည့် အရေးပိုင်မင်းထံ၊သိမ်သမုတ်ရန်ဝိ သုဂါဝံခဲ့၏။ ထိုအရေးပိုင်က၊မြန်မာမင်းတို့ပေးသကဲ့သို့။ ဝိသုဂါမမြောက်အောင်ပေး သော်၊ဝိသုဂါမမြောက်၍၊သိမ်သမုတ်အင်ကြောင်းကို၊ ပညဝန္တာ-အာဏာ ဂရေဝသိ-လင့်ပေသလော။ သိက္ခာကာမရဟန်းမွန်ရဟန်းမြတ်တို့၊သံသယ ကင်္ကာစ္ဆေမရှိ၊သိမှတ်ယုံကြည်သင့်၏။

ဤအရေးပိုင်တို့၊ ဝိသုဂါမးပေးနိုင်ခြင်း အခွင့်အာဏာရှိကြောင်း ကို။ ထင်ရှားသိရသည်မှာလည်း အောက်မြို့ကြီးရွာ အသျှိအရပ်များ ကား၊ဝိသုဂါမသိမ်သမုတ်ရန်၊ ဘုရင်မဏဝိန္ဒစာရုလိုသောကြောင့်။ ဘုရင် မထံရောက်အောင်သွား၍အဝိန္ဒစာခံရာ၊အနည်းငယ်ကိစ္စနှင့်။စရိတ်ပန်း ကိုယ်ကြွလာရောက်ရသည်ကို ကြားမြန်းသိရှိ၍။ အရေးပိုင်တို့ကမပေး နိုင်သလော၊အပင်အပန်းကြီးစွာခံ၍မလာပါစေနှင့်၊အရေးပိုင်တို့ထင်-ပေး ကြွလေပဟု။ ဘုရင်မအဝိန္ဒတော် ရှိလိုက်ကြောင်းကို၊ (၂၀၈)ရန်၊ ခေးဝယ်မြို့ မရဲန်းကျောင်း ဘုန်းတော်ကြီးဦးသာဂ၊ ပြောဆိုလျှောက် ထားတူးသည်တရော်။

(၁၂၄၀)ရန်၊ မန္တလေးအရေးပိုင်။ စံကျောင်းတို့က်သို့လာရောက် ရာ၊မြန်မာမင်း ပေးထားသော စံကျောင်းဟုက်။ ဝိသုဂါမသိမ်ဏဝိန္ဒ တော်စာကိုပြ၍၊ ဤစာအတိုင်းဘုရင်မအဝိန္ဒစာခံးပေးစေလိုကြောင်းကို စံကျောင်းဆရာသော်ဘုရားကြီးက၊အဝိန္ဒတော်ရှိလျှင်၊ မန္တလေးအရေး ပိုင်။ငွေတို့ကိုဝန်ထောက်တို့ကိုယ်တိုင်၊ ၎င်းစာကိုဘတ်ကြည့်ရှုပြီးကာ ထ။မြန်မာမင်းတို့ပေးလွှတ်သော်ကို။ ကျွန်ုပ်တို့ဟုက်ဆိုးသော ဇရလ ထုံးစံမရှိ။ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း မြန်မာမင်းပေးလွှတ်သည့်အတိုင်း ထပ်မံ၍ ပေးပါ၏။ကျွန်ုပ်အရေးပိုင်ဖြစ်၍။ ကျွန်ုပ်ပေးသည်နှင့် အခွင့်ဘုရင်မပေး

ခြင်းအထူးမရှိ၍ ဆင်သျှင်ဆရင်မထံစာခံဘွယ်မရှိကြောင်း လျောက်ထား ဘူးသည်တရင်း။

(၁၂၅၁)ရန်စစ်၊သာသနာတော်ပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက၊ ဆရာ တော်သမီးတော်တို့ကို ငွေလွှတ်၍ မြန်မာမင်းတို့ ဝိသုဒ္ဓိပြုပုံပေးပုံအ ခြင်းအရာ နှင့်တကွ၊ ပြသပြောဆို၍။မန္တလေးမြို့အရှေ့ပိုင်းကိုမေးမြန်းရာ။ ဗုဒ္ဓဘာသာထုံးစံ ရှိသည့်အတိုင်း။ မြန်မာမင်းတို့ပေးသကဲ့သို့ ဝိသုဒ္ဓိမ ပေးနိုင်ပေးပိုင်သော အာဏာဥပဒေရှိကြောင်း။ ကျွန်ုပ်တို့အာဏာ အားထာရရှိသောအရာမှာ။ ကျွန်ုပ်ဘုန်းသည်နှင့်၊ အသျှင်ဘုရင်မပေး ခြင်းသည်။ အထူးအခြားရှိအတူတူဖြစ်ကြောင်း၊ အသျှင်ဘုရင်မထံ စာခံဘွယ်ရှိကြောင်း၊ဝိသုဒ္ဓိပြုအလိုရှိလျှင်၊ မည်သည့်အရပ်ကိုအလိုရှိ သည်ဟုဖြေပါ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သွားရောက် ကြည့်ရှု ပေးပါမည်ဟု လျောက်ထားရှိသည်တရင်း။

မဟာမင်းကြီးအရှေ့ပိုင်တို့သည်။ မြင်းနှစ်ထစိတ်-အလုံးရှိနှစ်တ စိတ်ကို။စစ်ကိုင်းမြို့နယ်ပြုလုပ် ဖြင်ဆင်ထားခြင်း၊ ကရင်နယ်နှင့်-တရှာ နယ်ကိုသဘောသဘံရာ ခွဲစိတ်ပေါင်ထားခြင်း။စသည်မျှားကို။ ကြားသိ ထွေးဖြင်ရသည်တခုင်။

သို့အရပ်ရပ်ကိုထောက်သဖြင့်။ အရှေ့ပိုင်တို့ ဝိသုဒ္ဓိမ-ပြုပိုင်-ပေး ပိုင်သောအာဏာအခွင့်ရှိကြောင်းကို ပုံမှားဘွယ်မရှိ ထင်ရှားဆိုကြ ရသည်၊

မင်းအစိုးရတို့အခွန်သီး နှယ်သီး ပိုင်းခြားခြင်း ရွာစားတို့ဆား အ စားပေးခြင်းနှင့် မတင်းဖြစ်သော။ ဂါမဒါဂါမဆိပ် ရှိကောင်းကြောင်း ကား။(၂၀)သဃေပနတံ ပူးတွေ့ထားထလံဝါ ကရောန်း၊ကတို့မိသဘာ ဂေပါင်ဒွံဗဒ္ဓိတွား သင့်မေငတံ မဟာတဠာကံဝါ ကရောန်း၊ သင်္ဘောပို အစောတသေးရောဟာတိ ဂါမသင်္ခမေဝကန္တိတိ။ ဟူသော ဥပေါသထ ခန္ဓကအဋ္ဌကထာအဘွင့်၊ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌၊ ။(၂၁)သင်္ဘောပို အစော တသေးရောဟောတိဂါမသင်္ခမေဝ ကန္တာဒိတို့ ယေဟိကတိုးတသံ ဂါမ သင်္ခံဝါသန္တိတောတိ ဥဉ္ဇဂါးမဟိုးငေကတံ သင်္ခဂါမသင်္ခံဝါအညေဟိ ဂါမးခင်္ဂေဟိ အသမ္ဘဒ္ဓဋ္ဌာနံစေ ဝိသုံဂါမ သိမသိခံဝါ ကန္တိတိတို့ အထွေး၊ ။ပိန့်ဘည်။ ။

ဤစာထသဏအိုင်သည်။ ထပါးသော တံရုံထရသောဂါမစောတ်နှင့်

မစပ်။ဂါမခေတ်တွင်းက=မဟုတ်။ ဂါမခေတ်တို့၏အလယ်အကြားနယ် ခြားနိုက်သေဝ်ရင်း။ အရည်ဆွဲသေဝ်ရင်း တည်သည်ဖြစ်အံ့။ ထိုစာတသရုပျောက်ခဲ့သေဝ်။ ပြုလုပ်သိမဲးဆည်းသောအခုပ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အာရည်မဖြစ်။နောက်ဆုံ တတ်ယနည်းအဘိုင်း။ အသိုးအခြားရှာဟုဆိုအပ်သောဝိသုံဂါမဆိမ် ဆာဖြစ်သင့်၏။နဒိပါရသိပ်သမုတ်ချဉ်ဖြစ်ကဲ့သို့စာတသရုဒအိုင်ပျောက်သည် တခုသောဂါမခေတ်အတွင်း၌ တည်ခဲ့ရင်းဖြစ်အံ့။ ထိုတည်ရင်းဂါမဆိမ်အရေအတွက်သို့သာရောက်သင့်၏။ဤကိုရည်၍။ယေဟိကတံတသံဂါမသဒ််ဝါ-ကိုမိန့်သည်=ယူအပ်၏။စတုဂါမသာဓာရဏာဖြစ်သော။ ဘိုးသွေးနိမကျောင်းတိုက်ကဲ့သို့ စာတသရအိုင်သည်။ သဗ္ဗဂါမသာဓာရဏာဖြစ်ခဲ့အံ့။ ထိုစာတသရုပျောက်သျှင်။ ထိုစာတသရုအိုင်၏ထက်ဝန်းကျင်=ကပ်း၌ တည်သောအလုံးစုံသော ရွာသား၏။ သဗ္ဗသာဓာရဏာ ဂါမဆိမ်အရေအတွက်သို့ ရောက်သည်ဟူသော အနက်ကိုရည်၍။သမန္တာတောတိရဋ္ဌကါးမဟိစေဏတံသဗ္ဗဂါမသဒ််ဝါ-ကိုမိန့်သည်=ယူအပ်၏။ ။

(၂၂) နဒိဓာထသရေသု ဝိနာသေတွာ တဋ္ဌာကာဒိ-ဘာဝံဝါပုရေတွာ ခေတ္တာဒိဆာဝံဝါ ပါဝိတသုဝိဇ္ဇသေဝနယော။ ။ဟူသော ဥပါသထခန္ဓက၊ ဝိဓတိဋိကာ အလိဖဓားဖြင့်၊ ထိုစာတသရအိုင်ပျောက်သည်။ မင်းတို့သွင်းရာ-ပေါင်းရာဂါဓိပ်ဆဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဤဋိကာအလိပ္ပာ။ ရှေ့အဘို့-နောက်အဘို့အရာခပ်သိမ်းတို့နိုက် မနှံ့ကြောင်းထင်လတ္တံ့။ ။

(၂၃) သတ္တာဟနန္တရသိမာယံ စေနဒိဟောတို့ သမုဒ္ဒေါဝါစာတသရောဝါ။ကေသု-ဋ္ဌိတတိကဋ္ဌ၊ သတ္တာဟန္တရေသိမာယ ဋ္ဌိတာသဒ််နဂန္ဆတိ။ တတ္ထစေနဒိအာဒိလက္ခဏံအသဒ္ဓတ္ထောဒိပဒေကာ ပါသာဏောရုဒကွာဝါ ဟောတို့သတ္တာဟန္တရိကသိမသဒ််ဂန္ဆတိ။ မနုဿဟိဝလဉ္ဇနဋ္ဌာနံ ဒေတံဟောတိ။ဂါမဒေတ္တာသဒ််ဂန္ဆတိကာတရ=ဂါမခေတ္တံ။ ယတောမနုဿာသဗ္ဗရန္တိ။ ဝိသုံဂါမခေတ္တာသဒ််ဂန္ဆတိတိ အာစရိယော။ ။ဥဒကါသထခန္ဓကဝဏ္ဏနာဒီသု။ ။(ယတော။ အကြင်ရွာမှ။မနုဿာ။လူတို့သည်၊ သဗ္ဗရန္တိ၊ တို့သည်လည်ရောက်ပေါက်သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ တံ။မခေတ္တံ။ထိုတို့သည်လည်သောလူတို့၏ဂါမခေတ်အရေအတွက်သို့။ ဂန္ဆတိ၊ရောက်၏၊ ဤသို့ နိယာယ် ထံသည့်၍သမ္မန်၊ နောက်အာစရိယဝါဒနှင့်၊ တရတည်း

တပေါင်းတည်းမသမ္မှန်လင့်)၊ ။

ဓာတသာရအိုင်ပျက်နှိုက်ပြဲခဲ့သည့်ဤငိုကာဝါကျကိုထောက်။ ။ ဤနှိုက်လည်း။ တပါးသောဂါမခေတ်နှင့် မစပ်သော ဓာတဆဒုအိုင် ပျက်နှင့်၊ ဆဂါမကဒုးရည်ဖြစ်သော သတ္တဘိုနဲ့ရသိမ်၌တည်ရှိသော။ မြင်သမုဒ္ဒရာ-ဓာတသာရတို့၌၊ ဗိုးလေးလ ရေမလွှမ်း၍ နဒီလက္ခဏာ စသည်သို့မရောက်သောကျွန်း သောင် ကျောက်ဗျာတို့သည်၊ တပါး သော ဂါမခေတ်နှင့် မစပ်ခြင်း တူသည်ဖြစ်၍။ လူတို့သွားလာရောက် ပေါက်သုံးဆောင် သိမ်းဆည်းသည့်အရင်ဖြစ်မူ။ ဝိသုဂါမ-ရေတွက် ခြင်းသို့ရောက်၏-ဟူသောအဂ္ဂဝင်အာနန္ဒာဆရာ၏ အယူစကားသည်သာ သင့်မြတ်၏။ ။

အကြင်ရွာမှလူတို့လှည့်လည်ရောက်ပေါက်ဖို့ထိုရွာအဝင်အပါ-ထိုရွာဂါမခေတ်အရေအတွက်သို့ရောက်၏ဟူသော စကားသည်ကား ဤ၌ အကျိုးမရှိသကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ။

ထိုစကားမှန်၏၊ အဂါမကအရည်ဖြစ်သောသတ္တဘိုနဲ့ရသိမ်၌ရှိသော မြစ်သမုဒ္ဒရာ-ဓာတသာရတို့၌။ ဗိုးလေးလရေမလွှမ်း၍။ နဒီလက္ခဏာ စသည်မရောက်သော၊ ကျွန်း-သောင်ကျောက်ဗျာတို့သည်။ လူတို့ရောက် ပေါက် သုံးဆောင်သိမ်းဆည်းခြင်းမရှိမူ။ သတ္တဘိုနဲ့ရသိမ်-ရေတွက် ခြင်းသို့ရောက်၏။ လူတို့ရောက်ပေါက်သုံးဆောင်-ငါ့ပြေငါ့ဟာ သိမ်း ဆည်းခြင်းရှိမူ။ ဂါမခေတ်ဖြစ်၏။ သမုဒ္ဒရာအလယ်။ ရေမလွှမ်းသော ကျွန်းသောင်၌ကား။ တံငါတို့နေ့ခြဲခြင်းပြုန်-သွားရောက်နှိုင်သော ခရီးအာတွင်းကွေ့မှုနှင့်ဂါမဖြစ်ကြောင်းကို။ အဋ္ဌကထာဝိနိစ္ဆဲလင့်။

ထိုသို့ဂါမခေတ်ဖြစ်ရုံမျှနှင့် ရောက်ပေါက်သုံးဆောင်သော လူတို့၏၊ နေရင်းဂါမခေတ်ကိုကိုဖျက်ဆီးချွတ်ထွင်ခြင်းကဲ့၊ မင်းစသော သူတို့ကမပြု လုပ်သော်၊ ရောက်ပေါက်သုံးဆောင်သော လူတို့ဂါမခေတ်ပျက်မစီး မကျယ်ဝန်းနိုင်။ ။ထိုကြောင့် ဥပေါသထခန္ဓကဲ့ ဝိမတ်ငိုကာနိုက်။ ဇေဋဘရပ်စသည့်ဝယ်။ ရွာကြီးတရာ တည်ထား၍။ ထက်ဝန်းကျင်-ရှိနှင့်းသာရွာဟောင်းတို့ကဲ့။ တိုရွာကြီးနေ-လူတို့အား။ မင်းတို့ကပိုင်း ခြားရှိ အစားပေးသော်လည်း။ ထက်ဝန်းကျင်ရှိနှင့်းသော ရွာဟောင်း တို့၏။ နှုယ်နိမိတ်အပိုင်းအခြားကို ဖျက်မဆီးသေးက။ ထိုထက်ဝန်း ကျင်ရွာဟောင်းတို့သည်။ ထိုရွာကြီးနှင့် မရောစပ်၊ အံသိုးသိုးသော

ဂါမဏီပ်သာ-ဖြစ်းကြောင်းကို၊ ။(၂၄) ရာဇာနော ပန ဇေဋ္ဌံ အ
ရညာဓိပ၊ဒေသေ မဟန္တံဂါမံ ကတွာအနောက-သဟာဿာနိ ကုလာနိ
ဝါသာပေတွာတတ္ထ ပါသိနံ ဘောဂါမာ-တိ သမ္ဗာဘုဂါးမ
ဟဒိုဆိုဒ္ဓိတွာ ဒေန်ပုရာဏဂါမပရိဆ္ဆေဒဒ္ဓ-ဝိန၊သေန်၊ တေဝိ၊ဆွေ
ကံ ဂါမဏိမာဇေဝ၊ ဇွောဝတာ၊ပုရိမဂါမသိမတံ နဝိဇာန်၊ ။ဟု
မိန့်သည်။ ။ဤဒိုကာဖြင့်၊ နှစ်ရှာသုံးရွာဘို့ကို တရွာဘည်းဖြစ်စေဟု၊
ရှေးနယ်အဝိုင်းအခြားကို မဖျက်ဆီ.ဖဲ၊ တ၊ယောက်သောသူအား။ မင်း
ကပေးဆော်လည်း။ဘဂါမတည်း-မဖြစ်သည်ကိုဆိ.၊ာဒ္ဓါ။ ။

(၂၅) ဆမုဒ္ဒေ ပိဒ္ဓါသ၊ကော ဟောတိ၊ တံ ကဒါစိ ဥဒ္ဓိယော
ဆာဂတ်ဝါ ဩဇ္ဈာရန်၊ ကဒါစိန-ဩဇ္ဈာရကိ်၊ တဇ္ဇာ ကမ်ဗံ ကာတုံနဝဋ္ဋ
တိ၊သောဟိ ဂါမဆိသဝ်မော ဂဏ္ဆာတိ၊ သမေပန ဝိစိသု ဆာဂတာ
သုဝိ အနံ၁ဂတာသုဝိ ပကတိဥဒကေနေဝ ဩဇ္ဈာရိသူတိ ဝဋ္ဋတိ၊ဒိုပ
ကောဝါ ပဒ္ဓတောဝါ ဟောတိ ဆောစေ ဒုဒ္ဓရ ဟောတိ မဒ္ဓဇန္ဓာနံ
ဆာဂမန ပထေ။ အရညဆိမာ သဝ်မော ဂဏ္ဆာတိ၊ တေသံ ဂမန ပရိ
ယံတ်ံသဆ ဩဇ္ဈာရတောပန ဂါမဆိမာသဝ်မော ဂဏ္ဆာတိ။ တဇ္ဇာ ဂါမဆိ
မံ အဆောရေတွာ ကမ်ဗံကာတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ။ဟူဆော ဥပေါသထ
ဒိန္နကဆဥ္ဇကဆာဝယိ၊ဂါမသိမာသဝ်မော-နှစ်ချက်၌၊ မည်သို့သော၁ါ
မဆိမ်ဟု-ဦကာတို့၌မဘွင့်သော်လည်း၊ ဖြန့်ပြီးသည့်နည်းများအတိုင်း
ဂါမဆိမ်-နှစ်မျိုး သုံးမျိုးဖြစ် ပင့်ဆည်ကို။ အထူးဆွေးရနည်းအားဖြင့်ဆို
အပ်၏၊ ။

အဟူးအားဖြင့် ထိုသမုဒ္ဒရာ အလယ်နှိုက်၊ ဖိုးလေးလ-ရေမလွှမ်း
ဆေးကျွန်း-တောင်တို့သည်။ တံငါတို့-ဒုန့်ခြင်းပြုန်ခေါက် သွား ချက်
နှိုင်ဆောခရိုးအတွင်းကျမှ ဂါမဆိမ်-မကျ၌ အခဏဆိမ်ဟု၏၊ တံငါ
သည်တို့ နေ့ခြင်းပြုန် သွားရောက်နှိုင်ခြင်း။ မသွာ ရောက် နှိုင်ခြင်းကို
သာ-ပမာဏပြု၍၊ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ် ပြုသောကြောင့်။ ထိုကျွန်း
ထိုတောင်ကို၊ အသိုးအခြား ဂါမယူခြင်း၀ါရကိုဘ၊-ဤနှိုက်လိုအပ်
၏၊ ။

ထိုစကားမှန်စွ။ အာကယ်၍ သမုဒ္ဒရာအလယ်၊ ထိုကျောက်ပျာ
ထိုကျွန်း ထိုတောင်သည့်။ ထုခရုသော-ဂါမခေ၁်အတွင်းနှိုက်၊ ကျ
ဝင်-ဆော်ရောက်ခြင်း ရှိသောကြောင့်၊ ထိုကျဝင်သော်နေ့ကာ-ဂါမ

ခေတ်အခေါ်အဝေါ်ကိုသို့- ရောက်သည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ တံငါသည်တို့ နှဲ့ခြင်းငြိုနှဲ--သွားရောက်နိုင်သောဓာရဝ်မဟုတ်သော်သည်း။ ဂါမသိဝ်ဖြစ်ရုံဖြို၊ အရည်သိဝ်-မဖြစ်ခဲ့၊ ထို ကျောက်ဟျာကျွန်း--တောင် တို့သည်း။ ဂါမခေတ် အတွင်း မကျဟြိုလျှင်လည်း။ တံငါတို့--နှဲ့ခြင်းငြိုနှဲ သွားရောက်နိုင်းသာ-ခရီးအတွင်းကျစေကာမူ။ ဂါမသိဝ်မဖြစ်ချခဲ့။ ထိုသို့ မဖြစ်သည်-မဟုတ်သောကြောင့်။ ဂါမခေတ်အတွင်း ကျရင်းဂှိုး။ ဂါမသိဝ်ရေတွက်ခြင်းသို့--ရောက်သည်ဟူသောနည်းသည်၊ ဤနိုက်မဆင့်၊ မင်းတို့သွင်းရာ-ဂါမခေတ်သို့သက်ဝင်သည့်-ဟူသောနည်းသည်လည်း။ ဤနိုက်မသင့်၊ အဆယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ဆန္ဒရနိုက်- ဆိုခဲ့ပြီးသော အဂါဝိစ်-မလွတ်သည်ဝေကြောင်း။ မင်းတို့-မကြားမဆိခင်။ကြားသိသော်ထသည်း။မင်းတို့ဆာလိုဂှိုး၊ဂါမခေတ်သို့မသွင်းရာတို့နိုက်။ထိုအကြောင်းမနှံ့၍၊ဂါမခေတ်=အသိုးသာ-ယူအင်သောကြောင့်တည်း။

ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာအဆိုဝါကျကို၊ ။တသံ၊ ထိုတံငါတို့၏၊ ဂမနပရိယန္တသည်၊ နှဲ့ခြင်းငြိုနှဲသွားရောက်နိုင်သော ခရီးအဆုံး၏။ ဩဂဓာပန၊ အတွင်းနိုက်ကား။ဂါမဆိမသင့်မဝ။ သမုဒ္ဒရာကမ်းနိုက် တည်းသော ရွာတို့နှင့်-မစပ်ရှက်သော ရွာဆိုးဆရာအခေါ်အဝေါ်တွက် သို့သာလျှင်။ ဂန္ထတိ။ ရောက်၏။ တတ္ထ။ ထိုတံငါတို့-နှဲ့ခြင်းငြိုနှဲ သွားနိုင်သော-သမုဒ္ဒရာ အလယ်=ကျွန်းတောင်တို့နိုက်၊ ဂါမသိဝ်။ ထိုကျွန်း-ကောင်ဟူသော-ဂါမသိဝ်ကို။ အားသာစေတွာ။ ထိုကျွန်းထိုတောင်ပေါ်ဟူ၍-ဟန်းဂိုလျှင်-မသာဘ်သင်မူ၍၊ဝါ။ ဥဒကုက္ခေပ-သတ္တာဘာနံရဆိဝ် နိုက်ကဲ့သို့-ဥဒကုက္ခေပ-သတ္တာဘာနံရ အဝေါ်မှ-အပအားနိုက်- တည်းသည်အမှတ်ဖြင့်ရဟန်းဂိုသည်မျှားကိုမသုံတ်သင်မူ၍၊ကမ္ဗံးကံကို။ ကာတုံ။ဌာ။နဝန္ထတိ။မအာဉ်။ ။

ဤအဋ္ဌကထာဝါကျနိုက်၊ ပြဆိပ်ခဲ့ပြီးသောဂါမသိဝ်။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိနိုက် ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဂါမသိဝ်တို့ကိုး။ တံငါတို့နှဲ့ခြင်းငြိုနှဲသွားရောက်နိုင်သော အာရဝ်ဖြစ်ခြင်း၊ လူဘိုသွားရောက်သုံးဆောင် သိမ်းဆည်းသော အာရဝ်ဖြစ်ခြင်းမျှဖြင့်။ ဂါမဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ မင်းမှူးမတ်တို့ အခွန်သိုးနယ်သိုးပိုင်းခြားခြင်း ရွာစားတို့အားပေးကမ်းခြင်းနှင့်လုံးလုံးမစပ်ဖဲဖြစ်သော ဂါမသိဝ်ဟူ၍ဂင်း။စပ်သောအရာအာဆို၏။မစပ်ဒိကပင်-ဖြစ်သော ဂါမသိဝ်ဟူ၍ဂင်း။စင်စစ်သိမှတ်ဆပ်ကုန်၏။ ။

၍ဂါမဖြစ်ပုံကိုထောက်၍လည်း။ဝိသုံဂါမ–ပြ။ ရာဇာကသစိဒ္ဓေတိ ဟူသောအဋ္ဌကထာစကား။ ။ပကတိဂါမ-ပြ။ ရညော ပဒေဏ္ဍာသု အာရောပိတော သူမိဘာဂေသု-စသော။ ဝိဓက်ဋိကာ စကားများသည့်၊ ဝိသုံဂါမသိမ်-ပကတိဂါမသိမ်-ခေါသင့် ခေါထိုက် ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သမျှကို။ **အကြွင်း** အကျန်မရှိ။ နိရဝသေသပြသော စကားမဟုတ်ကြောင်း။အာဂုံယုတ္တိရှိသောအနက်အဓိပ္ပါယ်ထည့်သွင်းနိုင်သောစကားဖြစ်ကြောင်းကိုဆိုအပ်၏။ ။

(၂၄) ရာဇာတိ လဒ္ဓါဘိသေကပထဝိသဲ့ရခတ္တိယရာဇာ အမိုးပြတော၊ဆေဇ္ဇ-ဘေဇ္ဇ-အနုသာသန-ရာဇာနော ပန အပမာဏာ ဇာဝအနုဗိပွေတာ၊ ။ဟူသော ဝိနယဂဠ္ဌဒီပနီ၊ ဝိနယဂဠ္ဌပကာသနီ-နှစ်မည်ရသော။ဂန္ထိုင်ယ်ကျမ်းနိုက်။ အာဘိဆိက်ခံသောမင်းကိုသာ-ယူစေလို၍။ထဒ္ဓါဘိသေကပုဗ်ကို ထည့်သွင်း၍ ဘွင့်သည်ဖြစ်မူ၊ ထိုစကားကို မမှတ်မယူအပ်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ထိုလဒ္ဓါဘိသေကပုဗ်ကို။ အကြောင်းယုတ္တိ အထောက်အထားမပါဘဲဆိုသည့်တကြောင်း။ ထို စကား၏ အဋ္ဌကထာက်အထားကို။ ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်ရှာသော်၊ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ-ဋီကာအထောက်အထား၊ အကြောင်းယုတ္တိမရသည်လည်းတကြောင်းဖြစ်၍ မမှတ်မယူအပ်သတည်း။ ။မိမိတိုင်းပြည်၌ ပဓိအကြီးဆုံး။ မိမိကိုကြီးကဲအုပ်ချုပ်သောမင်းမရှိပြီဖြစ်၍။ မိမိသည်-အာဘိသိက်ပင် မခံသော်လည်း။ ရထိုက်=ခံထိုက်သော ခတ္တိယာဘိဆိက်ရှိသည်ကိုဂုဏ်၍ဖြစ်မူ၊သင့်မြတ်ရာ၏။ ။

တနည်းကား။ သက်ရှင်းဖြတ်ခြင်းကို-ပြု၍ဆုံးမတတ်သောမင်းတို့ကိုသာ၊ ပမာဏမဟုတ်၍–မထိုအပ်ဟု။ ဗျတိရိတ်ဝါကျန်ိုက်-ပြသောကြောင့်၊ လဒ္ဓါဘိသေက-ဟူသောစကားကို၊ အလွန်ဆုံးသောမင်းကို။ ပမာနနည်း-ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့်ဂြိုလို၍ဆိုသည်။ ဘိသိက်မခံသောမင်းကို။တားမြစ်ဆီးကန့်လို၍ ဆိုသည့်မဟုတ်ဟု၊ ကျမ်းဂန်ယူနည်းဂို သည်အထိုင်း၊ယူစေလို၍ဆိုသည်ဖြစ်မူ၊သင့်မြတ်ရာသေး၏။ ။

၍ဂဏ္ဌိဒ္ဒီ၌။ ကန့်အပ်သော-ဆေဇ္ဇဘေဇ္ဇ-အနုသာသနမင်း ဟူသည်ကား။ ။ရာဇာနောနာမ ပထဗျာရာဇာ ပဒေသရာဇာ မဏ္ဍလိကာ အန္တရဘောဂိကာ ဒုက္ခဒသာ မဟာမတ္တာ။ ယေဝါပန ဆေဇ္ဇ–ဘေဒ္ဓံ ကရောန္တာ အနုသာသန္တိ ဇေထရာဇာနောနာမ။ ။ဒုတိယပါရာဇိက

ပါဠိတော်၊ ။(၂၇)အာဠဝဿာတိ ဓမ္မပိန်ဆိုန်းကား။ တေ ဓမ္မသဘာယံ နိသိန်ဒိတ္ထာ အပနာဝေန္ဓုပ် စောရာန် ဟဏ္ဍပါဒေသေန္ဒာဒိ အနုသာသန္တိ၊ ။ပ။ မဟာမတ္တာတိ ဌာနန္တရုပတ္တာ-မဟာအမစ္စာ၊ တေပိ တတ္ထတတ္ထ ဂါမေဝါ နိဂမေဝါ နိသိန်ဒိတ္ထာ ရာဇကိစ္စံ ကရောန္တိ၊ ယေဝါပနာတိ ဆဉ်ညိ ယေ ရာဇကုလာ နိသိတာဝါ သကဝိရိယ နိသိ တာ၊ ဟုတ္ထာ သေဋ္ဌ ဘဲဇ္ဇံ-အနုသာသန္တိ၊ သဗ္ဗေပိ တေဈမ္ပိ ဘဲဇ္ဇံ အထ္ထေ ရာဓေနာတိ-ဒသေထတိ၊ ။ဂုင်းအဋ္ဌကထာတို့နိုက်လာသော။ အကွဒသ၊ မဟာမတ္တာတို့ကိုဂုင်း၊ မင်း-မင်း၏အာမစ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ မင်းမျိုးကို မှီ၍ဖြစ်စေ။ ဝိဝိသုံ့လအစုပ်းကိုမှီ၍ဖြစ်စေ၊ သတ်ဖြတ် ဆုံးပနိုင်သော သူတို့ကိုဆိုသည်။ ။ထိုသူတို့တို့လည်း။ ပထဝိသရမင်း၏အာဏာ နှင့်မစပ်မဘဲက်။ သက်သက်အားဖြင့် နယ်းမြကို၊ မဗိုင်းခြား-ပြုပြင်နိုင် ၍၊ ဂဏ္ဍိုပုဒ်ဆရာမယူလိုသည်ဟူ၍သာမှတ်။ ။ဂုင်းဂဏ္ဍိုဒ်၌။ ခတ္တိယံ ဟူသောဝိသေသန-မ၍ဆိုခြင်းသည်လည်း၊ ခေတ္တာနံအဓိပတိဟူခတ္တိုးယာ ဝိဂြိုဟ်နှင့်အညီ၊ လယ်ယာအရှင်ဖြစ်သောပြည်ရှင်မင်းကို ယူစေလို၍ ဆိုမူ သင့်ရုံရှိ၏။ ။

(၂၈) ခတ္တိယသာတိ ခတ္တိယဇာတိကသာ။ ရာဇဒေနံဟူရာဆိုက္ခာ ပုဒ်၊ကခ်ါအဋ္ဌ ထာစသည်၌ကဲ့သို့။ မင်းမျိုးဖြစ်သောမင်းကိုသာ ယူ စေလို၍ဆိုမူ-မသင့်။ ။ဂုင်းဂဏ္ဍိုဒ်နိုက်၊ ပထဝိဿရဟု-မ၍ ဆိုသော စကားသည်ကားမြေကိုနယ်သိမ်းအခွန်သိမ်းပြုသူဝင်သော အရာနှင့်သင့်လျော်သည်တည်းကြောင်း၊ စိန္တယ်လက်ံရဒ္ဓိကာနိုက်လည်း။ ။(၂၉) ပထဝိဿရော ရာဇာ ဣမသ္မိံ ဂါမခေတ္တေ ဤကြေက ကရိဿမတ္တော ပဒေသော ပုရိမဂါမတော၊ ဝိသုံဂါမော ဟောတူတိ ပရိန်ဆိုန်ဒိတ္ထာ ဒေတို့-ဟုပါသည့် ထကြောင်းဖြစ်၍သင့်မြတ်၏။ ။

ပထဝိဿရမင်း၏ ရေးမြေကိုအစိုးရခြင်း၊ ကုန်သည် ဆင်းရဲသား တို့၏ကိုယ်ပိုင်မြေကိုအစိုးရခြင်းအထူးကား။ ။ကုန်သည်ဆင်းရဲသား တို့သည်၊ကန္တာဉီးကပင်၊ မြေယာအစိတ်ကို အသိးအသီးဝေခြမ်းပိုင်း ခြားမှတ်သား၍။ ဝိဝိသန္တကအဖြစ်ဖြင့် အစဉ်အဆက် စောင့်ရှောက် ထိမ်းသိမ်းခဲ့ရင်းဖြစ်၍၊ ဘိုးဘဝိုင်ကယ်ယူရ။ ဝေးမဉီးချေးမြ—စသော ကိုယ်ပိုင်မြေကို။ ဆစိုးရိုင်သည်။ ထိုးကြောင့်-သုတ်ပါထေယျအင်္ဂါညွှတ် သုတ်နိုက်၊ ။(၃၀) ယံနူနမယံ သာလိ ဝိဘင်္ဂေယျာမ မရိယာဒံ ဌပေ

ယျာမာတိ။ အထာခေါတေဂါသေဒ္ဓ သတ္ထာသာ လိ်ဝိဘဖ်ိ'သု။ မရိ ယာဒ်ဒ္ဓေသုံ။ အထေခါ ဝါသေဒ္ဓ အညတာရောသတ္ထော လောဘော တိဏော သကံဘာဂံ ပရိဂ္ဂဏှော အညတရံ ဘဂံအဒ်ဒိန္နံ အာဒိ ယိတွာပရိဘုဉ်ဇိ၊ တမေနံအဂ္ဂဟေသုံ ဂဟေတွာ ဇေတဝေါခုံ၊ ပါပ ကံဝတ ဘော သတ္ထာ ကရောသိ။ ယတြ ဟိနာမသကံ ဘာဂံ ပရိ ဂဏှော အညတရံ ဘာဂံအဒ်ဒိန္နံ အာဒိယိတွာ ပရိဘုဉ်သေ မာသု ဘောသတ္ထာပုနဝိဇ ဇုပ- မကာသိတိ၊ ၊စသည်ဖြင့် ဟောထော်မူ သည်၊ ။

ဂင်းသုတ်ဆဲဌကထာဒ္ဒါလည်း။ ။(၁၃) တေပနဆဆခေတ္တာသာမိ နောတိဟိ သခေ်ဟိအာဘိသေက် ပိအာကံသု-ဟု၊ ဆင်းရဲသားတို့ကို။ လယ်ရှင်ခေတ္တာသာမိဟူ၍ပင်-ဆိုသည်၊ ။ဂင်းငိုကာန်ကိုလည်း။ ။ (၁၂)ခေတ္တာသာမိ နောတိ တံတံ ဘူမိဘာဂံ ပရိဂ္ဂ ဟေတွာဒ္ဒိထ သတ္ထာ၊ ။ဟူ၍ဂင်း၊ ။(၁၃)ဘိမံဒ္ဒပေယျာမာတိအယံဘူမိဘာဂေါ အသုတသအယံဘူမိဘာဂေါ အသုကသာတိ ဝံပရိဆွေဒ်ကရေယျာ မ။ ။ဟူ၍ဂင်းဘွင့်သည်၊ ။

ဒုတိယပါရာဇိက ကဏ်ဏ ဆဒ္ဒဂ ထာန်ိုက်လည်း၊ သူတပါးတို့ဂိုင်သော အိမ်ရာမြေ၊ သက်ဂိုသက်မဲ့ဥစ္စာကို၊ ဖျက်ဆီးဆိမ်းယူသော်ဂင်း။ မင်း အားရောက်ထိုက်သော အခွန်ဒုတ်ထက်- ဒုဂိုဒုဏိအခွန်ဆတုတ် ကိုဒုတင်းကောက်ခံဆိမ်းယူသော်ဂင်း။ မင်း-မင်း၏ ဆမတ်စသည်တို့ အား။ ၁သယျာဝဟာရအဓိန္နာဒါန်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ။(၁၄)ကာဓဝ ဆေနဂေ့ယျရုဝိလောပံကရောန်ဟိ ၁ဏ္ဍတွန်ော ပတ္တဇလိတောစဒုဒိကံဇ သတ္ထာ ခေနာဏ္ဍန်ော ရာဇရာဇမဟာ မန္ဒျာဒုဒယောဝိယ။ တသေဝံ ဂဏ္ဍတောဆဝဟာရော ပသယျာဝဟာရောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော--- ဟုပ်ိန် သည်၊ ။

ယင်းသို့ဆင်းရဲသား တို့သည်၊ကိုယ်ပိုင်မြေ ကို ဒုစိုးရသော်လည်း မင်းတို့အား၊ ခ ထ်ိတို့တို့အခွန်ဆက်သွင်းရခြင်း။ မတရား:ယဖြင့်ပြု ကျင့်နေထိုင်လျှင်။ ဝိဝိဏ်မြေပေါမှမင်းတို့၏ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရခြင်း မင်းတို့ပညတ်ထားသောလောကထု ံးစံကို လွန်၍၊ ဝိဝိမြေကို၊ မပြုလုပ် ရခြင်းကြောင့်။ မင်းကဲ့သို့ဒုဘာဝိုင်သောအား ဖြင့်၊ အစိုးမရ၊ ။ မင်းတို့သည်ကား၊ ဆင်းရဲသားတို့ကဲ့သို့ တစိတ်တဒေသကိုသာ အစိုးရ

သည်မဟုတ်၊ ဒိဗ္ဗိအာဏာဟူ၍ နှုံးရာအတွင်းနှိုက်၊ အလုံးစုံသောမြေကိုအာ
စိုးရသည်၊ ထိုသို့အစိုးရသော်လည်း၊ မြေရှင်ဆင်းရဲသားတို့ကဲ့သို့ရောင်း
ချိုင်-အပွေးဆိပ်းယူပိုင်သောအားဖြင့်၊ အစိုးရသည်မဟုတ်။ ဆယ်ဘို
တဘို့အခွန်ကောက်ခံယူရခြင်း။ မတရားသဖြင့် ကျွင့်သူတို့ကကဲ့ရဲ့ပြစ်
တင်စိုရင်ဆုံးမနှိုင်ခြင်း-ထိုးမြှောနှင်ထုတ်နှိုင်ခြင်း။ဆင်းရဲသားတို့မြေပေါ်
၌ထုံစံအပိုင်းအခြားကို— ထားနှိုင်ခြင်းတည်းဟူသော အာဏာပိုင်အား
ဖြင့်အစိုးရသည်၊ ။

ထိုကြောင့်အဂ္ဂညသုတ်ပါဠိတော်နှိုက်။ ။(၃၅)အထခေါတေဝါ
သေဠ သတ္တာယေဝ နေသံသတ္တော အဘိရူပ- တရော စ ဒဿနိယ
တရော စ ပါသာဒိကာ— တရောစမဟော သက္ခတရောစ၊ တံသတ္တံဥပ
သင်္ကမိတွာတေဒဓေဝါရံ၊ ဧဟိဘော သတ္တာသမ္မာဝိယိတဗ္ဗံ ဒ်ိယ။ သ
မ္မာ ဂရိဟိတဗ္ဗံဂရဟာ၊ သမ္မာ ဇ္ဇာ ဧတဗ္ဗံ ပဇ္ဇာဧဟိ၊ မယံပန
ထေသာလိနံ ဘာဂံ။ အနုပဒသုတ်မာတိ။ ဧဝံဘောတိ ခေါဝါသေဠ
သော- သဇ္ဇေဝ တေသံ သတ္တာနံ ပဋိသင်္ကိတွာ သမ္မာဝိယိ တဗ္ဗံ
ဒ်ိယိ၊ သမ္မာ ဂရိဟိတဗ္ဗံ ဂရိဟိ၊ သမ္ဗောပဇ္ဇာ ဧတဗ္ဗံ ပဇ္ဇာဧဟိ၊
တေပနသသာလိနံ ဘာဂံအနုပဒံသု၊ ။မဟာဧနု— သမ္မတောတိ
ခေါဝါသေဠ မဟာသမ္မတေဝ မဟာသမ္မတော- တွေဝပဌမံအက္ခရံ
ဥပနိဒ္ဓတ်ံ။ ခတ္တာနံ အဓိပတိဟိခေါဝါသေဠ ခတ္တိုးယော ခတ္တိယော
တွေဝဒုတိယံအက္ခရံဥပနိဒ္ဓတ်ံ၊ ဓမ္မေနပရေသံရဉ္ဇေတီတိ ခေါဝါသေ
ဠရာဇာ ရာဇာတွေဝ တတိယံ အက္ခရံ ဥပနိဒ္ဓတ်ံ-ဟု။ ဟောတော်မူ
သည်၊ ။

ဂုဏ်းအဠကထာနှိုက်လည်း၊ ။(၃၆) ဒိယိတဗ္ဗံဒိယေယျာတိ
ပကာသေ တဗ္ဗံပကာသေယ္ယ။ ဒ်ိဝိတဗ္ဗံ ဒ်ိပေယျ၊ ပဟာတဗ္ဗံ ပဇာရေ
ယျာတိဝုတ်ံဟောတိ၊ပ၊သ။ လိနံဘာဂံအနုပဒသာမာတိ၊ မယံဧကေ
ကသာ ခေတ္တာတော အဠဏာဠကံ အာဟရိ တ္ဝာတုယ် သာသိဘာဂံ
ဒသာမ။တယာကိဒ္ဓိကမ်ိုနကာတဗ္ဗံ ။တွံ အမှာကံဓေဋ္ဌက။ ဠာနေသေဋ္ဌ
ဠာနေတိဠ်ာဝ်း။ ၊ဟုပိန်သည်။ ။

ဒုတိယပါရာဇိက အဠကထာနှိုက်လည်း။ မင်းအား ရောက်ထိုက်
သောအခွန်အထုတ်ထက်၊အပိုအဓိကအခွန် အဟုတ်ကိုအတင်းကောက်
ခံသိမ်းယူသော၊မင်း-မင်း၏အမတ်—စသည်တို့ဆား၊ ပဉ္စသဟာဝဟာရ

ဆဒ္ဒန္တဒါန်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ပိန့်ဆိုးတော်မူသဖြင့်၊ မင်းတို့သည် ပိဝိဒ္ဓကား ရောက်ထိုက်ရုံမျှသာ အခွန်အတုတ်းကောက်ခံပိုင်ကြောင်းကို၊ ဇာတိ ရိုက်ဆားဖြင့်ဖြေတော်မူ၏။

မဟာသမထမင်းကပင်၊လူတို့မလွန်ကူ။ ။အင်္ဂ။ မလွှဲကူ။ နှိုင်းသာ ဆပိုင်းအခြား။ထုံးစံ စည်းကမ်းမျှားထားခဲ့ ကြောင်းကို၊ သိသင့်သဖြင့် မြတ် သုတ်ဒီကာဟောင်း ဒီကာသက်နှိုက်၊ ။(၃၇) ဒွပိတင်းယေနမရိယာ ဒါ၊လောက လောကဟိုးတသိနာ။ ၁၀ထိုဘာသက္ကာဏ်၊ နိုင်လိယ် ယိတုံ့ဖနာဟု-သာဓကပြသည်၊ ။ယင်းသို့ အခွန်အတုတ်ကောက်ခံ ပိုင်ခြင်း၊မတရားသဖြင့် ကျင့်သူတို့ကို၊ ထိုသူတို့ပြေးပါမှ နှင်ထုပ်နိုင် ခြင်း၊ မြေထုတို့နိုက်-စည်းကမ်း ၈ ပိုင်း အခြားတရား အဆုံးအဖြတ် ထားနိုင်ခြင်းသည် တိုင်းပြည်ရှိချမ်းကို အစိုးရသောကြောင်းကို၏။ ရေးမြ ကို-အစိုးရခြင်း ပထဝိသနဘောဂုဏ် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ယင်းပထ ဝိသရဘောဂုဏ်သည်၊ ထိထိက်မခံသောမင်းနှိုက်လည်းရှိသင့်-ရသင့် ကြောင်း။ ထိုဘိထိက်ခံ့ခံ့ပထဝိသရ အာဏာရှိမင်းတို့သည်။ ပိဒိ တို့ပထဝိဆရားသာဂုဏ်ကို။ ၄။မတ်အရောရှိတို့အား၊ မလွဲမသွေမနှိ ထားနိုင်ကောင်းသည်မဟုတ်။ အလိုရှိရာ လွှဲပြစ်ခန်ထားနိုင်သည်ဖြစ် ရကား။ ထိုမင်းတို့ထံမှနယ်မြေပိုင်းခြားပြုလုပ်ပိုင်-စီရင်ပိုင်သော အာ ဏာအခွင့်ကိုရသော၊ ၄။ မတ်အရောရှိတို့သည်လည်း၊ နယ်မြေက်ခွဲခြိတ် ပေါင်းထား။ပိုင်ခြားပြုလုပ်ပိုင်း စီရင်ပိုင်။ခွဲခနဲ့ပိုင်ငြားကို၊ သန္ဓိဋ္ဌာန် ကျမှတ်ယူအပ်ဖြစ်၊ ။

———o———

ဇိုင်းခိုင်းဆရာတော်ထုတ်ဖြဆုံးဖြတ်အပ်သော။ ပကတိဂါမ။ ဝိ သုံဂါမ။ပထဝိသရရာဇာဒေးဆုံးမအဖြတ်သည်။ အတိတ်သာသ နာ၁၀၀၀ (၂၄၃၃)ခု။ ကောဇာသက္ကရာဇ် (၁၂၁၂)-ခုနှစ်။ နှစ်တော်လဆန်း(၁၅)ရက်၊(၃၂)နေ့တွင်ပြီး၏။ ။

———:o:———

ဤဂါမဏိမာဒ္ဒိဝိနိစ္ဆယဋီကာကြည့်ရှုလိုယင်ဖြေခြင်းငှာ၊ဂဏန်းစဉ်ဖြင့် ပါ ဂိုဏ်းပါဠိတော်၊အဋ္ဌကထာဋီကာတို့၏ ပါဠိရုက်။အစဉ်အတိုင်း အ နက်ရေးသားပေး၊ ။

(၁) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အသဇ္ဇတာယ၊ဥးတ်ကပ္ပဝါစးဖြင့် မသမုတ်

အပ်သော၊ ဏဋ္ဌပိတာယ၊ဗဒ္ဓသိမ်ဏ္ဍိအဖြစ်ဖြင့် အဝိုင်းအခြားမထား**အပ်**
သော။သိမာယ။ အဗဒ္ဓသိမ်ဖြစ်သောအရပ်နှိုက်။ ၁။ ဗဒ္ဓသိမ်မရှိရာအ
ရပ်နှိုက်။ ၊တနည်းကား။ သိမာယ၊ဗဒ္ဓသိမ်ကို၊ အာသမ္မတာယ၊ဥာတ်
ကမ္မဝါစာဖြင့်မ၊ မှတ်အပ်သည်ရှိ၊သော်၊ဝါ၊ မသမှတ်အပ်သောအရပ်
နှိုက်။အဋ္ဌပိတာယ။ဗဒ္ဓသိမ၏အစွမ်းဖြင့် အဝိုင်းအခြားမထား**အပ်**သည်
ရှိသော်။ဝါ၊ မထား**အပ်**သောအရပ်နှိုက်။(ယင်းနှစ်ပုဒ်ကား။ ပရိယာယ်
တရသည်တရ၏ **အ**ဘွင့်၊ ။ယင်းနှင်ပုဒ်ကဲ့သို့ ဝိဟာရတို့ကြွယာဒ်ရင်း။
ဂါမသိမာနိဂမသိမာပုဒ်တို့၏–စပ်ရာ၊ အထွေ–ကြွယာနှိုက်ရင်းစပ်)၊ ။
ယံဂါမံဝါ။ဒေကြင်ရွာကဲ့ရင်း ယံနိဂမံဝါ၊ အကြင်နိဂုံရွာကြီးကိုရင်း။ ဥ
ပနိဿာယ၊အမှီပြု၍၊ ဝိဟာရတို့၏၊တာသဂါမဿ။ ထိုရဟန်းနေသော
ရွာ၏၊ ယာဂါမသိမာဝါ။ အကြင်ရွာနယ်နိမိတ်အဝိုင်းအခြားသည်ရင်း၊
နိဂမဿ၊ ဂုဟာန်းနေသော နိဂုံရွာကြီး၏။ ယာနိဂမသိမာဝါ၊ အကြင်
နိဂုံနယ်နိမိတ်အဝိုင်းအခြားသည်ရင်း။ အထွေ၊ဂို၏၊အယံ။ ဤရွာနယ်နိ
မိတ်အဝိုင်းအခြား–နိဂုံနယ်နိမိတ် အဝိုင်းအခြားသည်။ ဝါ။ ရွာနယ်နိ
မိတ်–နိဂုံနယ်နိမိတ်ဖြင့်ဝိုင်းခြားရာဝိုင်းခြားအပ်သော တရုတရသောဂါ
မဒေတ်–နိဂမဒေတ်အရပ်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအဗဒ္ဓသိမ်၌။ ဝါ။ဗဒ္ဓသိမ်မ
ရှိရာအရပ်၌၊ သမာနသံဝါသာ။တူသော ကံကြိုးကံငယ်ပြုရာသည်၊ကွေ
ပေါသထာ၊ တူသောဥပုသ်ပြုရာသည်။းဟာဟိ၊ဇ်။ ၊ဥပေါသထ
ခန္ဓကပါဠိတော်အနုက်၊ ၊(ဤဒါနိအဗဒ္ဓသိ မေသုပိ သြကာသေသု
တံဒေသနောအာသမတာယဘိက္ခဝေသိမာယ အဋ္ဌပိတာယာ–တိအာ
ဒိမာဟာ။တတ္ထ ဏဋ္ဌပိတာယာ-တိအပရိဆ္ဆိန္နာယ။ ၊**အ**ဋ္ဌကထာ။ ၊
အပရိဆ္ဆိန္နာယာ-တိဗဒ္ဓသိမာဝဓေသန အာဂတာ ဂိုးဆွဲဒုဝါယ။ ၊တစ္ခု
သကဏ်)၊ ။

(၂) တတ္ထ။ ထိုဂါမ-နိဂမ-နဂရတို့ထွင်။ ယဉ္စကေ၊ အကြင်မျှ
သောကြောသော ပဒေသေ။ အရပ်နှိုက်၊ တာဒယဂါမသ။ထိုရွာ၏၊ ဘော
ဂဂေ၊ရွာစားကျိုသည်။ ဗလိ၊အခွန်အတုတ်ကို၊ လာဘန်္တိ၊ရကြောင်းကုန်၏၊
သောပနပဒေသော။ ထိုအခွန်အတုတ်ရရာဖြစ်သော အရပ်သည်ကား၊
အပ္ပေါဝါ၊ နည်းသည်ငယ်သည်မူလည်း၊ ဝါ၊နှစ်ကျိုးတာယောက်-မစည်း
ဝေးလောက်သည်မူလည်း။ ဟာတု၊ ဖြစ်စေမဟန်တော်ဝါ။ ကြီးသည်
ကျယ်သည်မူလည်း။ ဝါ၊သုံးယူဖွယ်နာထက်- ယွန်သည်မူလည်း။ ဟာ

ကုဖြစ်ခေ၊ ဂါမဆိုးတွေး၊ ဂါမသိပ်ဟူ၍ သာလျှင်။ သင်္ခါးရတွက် ခြင်းသို့။ ဘဆွ ဘိုးခရာက်၏၊ နာရနိဂမဆိုးမာသိပ်။ နဂရသိပ်-နိဂမဆိုပ် တို့နိုက်သည်း။ ဒေးသဝနယော။ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏ ရင်းအခြက ထာအနက်၊ ။

(၃) ဂါမပရိုးဆွဒေါတိ၊ ဟူသည်ကား၊ သင်္ဃဒိသာသူ၊ အလုံးစုံသော အရပ်မျက်နှာတို့နိုက် သိမံ၊ အဝိုင်းအခြားကဲ့၊ ပရိဆို့နိုင်တွေ။ဝိုင်းခြားခြင်း၏။ ဇာမသိပဒေသသာ၊ ဤအရပ်၏၊ ထွေးကာကရောတ်။ ဤမျှအတိုင်းဆရည်ရှိသော အခွန်အထုတ်ဟူ၏။ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ကရေန၊ အခွန်အတုတ်ဖြင့်၊ နိယမိတေး။ မှတ်အပ်သော၊ ဂါမပဒေးသာ ရှာနှယ် အဝုပ်တည်။။ ဝိနိစ္ဆယဋီကာအနက်၊ ။

(၄) ကောဇ်ဖြဲယော၀၊ တာရုသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဂါမ ခေတ္တ။ ဂါမခေတ်၌၊ ဇကဲ့ တာရုသော။ ယံပိပဒေသံ အကြင်အရပ်အစိတ်ကိုသည်း။ အယံပိ၊ ဤအရပ်အစိတ်သည်လည်။ ဝိသံ့ အသိုးအခြား ဂါမော။ရှာသည်။ဘာတူ။ ဖြစ်စေ။ဇာတိ။သို့၊ ရာဇာ။မင်းသည်၊ ပရိဆို့နိုင်တွေ၊ သတ်မှတ်ပိုင်းခြား၍၊ ကာသဆစ်၊ တဲ့တယောက်သောသူအား။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ သောပိ၊ ထိုအရပ်သည်လည်း၊ ဝိသုံဂါမဝါမာ၊ ဝိသုံဂါမဆိပ်သည်။ ဘါ၊ အသိုးအခြားရှာနှယ်သည်။ ဟာဘိယော၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဥပေါသထခန္ဓကအဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

(၅) ဟိသစ္စံ။ မှန်၏၊ နဒီလောကိ ဓာတသဒ်ရ။ မြစ်ဆားအိုင်ဓာတသရအိုင်တို့ကဲ့။ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍။သာဇ္ဈော။ အလုံးစုံသော။ ရာဇာဒိဟိ၊ မင်းအစရှိသည်တို့သည်။ ပရိဆို့နဘူမိဘာဒါ၊ ဂါ။ ဝိုင်းခြားအပ်သော မြေအတိုသည်၊ ဂါမသိမာ၊ဂါမသိမ်မည်၏။ဇာတိ၊သို့။ဝေဒိဘဇ္ဇာ။၏။ ။ ဥဝေါသထခန္ဓ ၊ဝိမတိအနက်၊ ။

(၆) ဇာ-စ-နာမ။ မင်းမည်သည်ကား၊ ယထွ၊ အကြင်ဖြို့ရွာနိဂုံး၌ ရာဇာ။ မှင်း သည်၊ အနုသာသတိ၊ဆုံးမ၏၊ရာဇာ။ မင်းကို၊ အပလောကေ ထင်ဖွေ၊ ပန်ကြားအပ်၏၊ ပ၊ ဂဏောနာမ။ ဂဏမည်သည်ကား။ ယထွ။ အကြင်ရွာနိဂုံး၌၊ ဂဏော။နတ်ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ဘော လူအပေါင်းသည်။ အနုသာသတိ။ ဆုံးမ၏၊ ဂဏော။ နတ်ကို ဆည်း၊ပ်ကိုးကွယ်သော လူအပေါင်းကို၊ အပလောကေ တင်ဖွေ၊ ပန်ကြား အပ်၏၊ ဘိက္ခုနိဝဘင်းခုတိယသိက္ခာပဒိဿတေဝါအနက်၊ ၊

(၇) ဂဏံဒါဘိ ဟူသည်ကား။မည်သောဆာပဒို့ ဖြာဂဏာဒိကံ။ ဗိသမံ နှင်-မဟာပိန္ဒံ နဝံကို-ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်သော သူအပေါင်း အစ ရှိသည်ကို ပုဂ္ဂိုလ်၊ဟူသည်ကား၊ ဂဏခဲ့မှု၊ သာသနာတော်၌ကပ်ဆည်း ကပ်ကိုးကွယ်ခြင်းဟာ-ခေါင်းမှဂျိုဘက်ဖြစ်သော သူအပေါင်းကို၊ သေ ကိန်း၊ဟူသည်ကား၊ ဂန္ဓိကသော်ဇဒသိက ဒေသကိုဆာဒိကံ။ နှံ့သော သည်းအပေါင်း-ပုဆိုးသည်အပေါင်း အင်္ဂရိသော အပေါင်း အသင်းကို။ ဟိသစ္ဆံ၊ ဇျိ။ ယထ္ထယထ္ထ၊ အကြောင်အကြောင် တိုင်းပြည် ခရိုင် နိုင်ငံ၌။ရောဇာ နေရာ၊ အစိုးရမင်းတို့သည်။ ဂဏာဒိနံ။ နတ်ကိုဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော သူ အပေါင် -စသည် တို့အား၊ တရော။ ဆင်တို့သည် သားလျှင်။ ဇွဲ၊ ဤရ နိဂုံတို့၌၊ အနုသာသတ၊ ဆုံးမဝဲ ပြင်-စိရင်ကြကုန်လော၊ မှတ်။ သို့။ ဂါ.နိဂဒမ။ ရွာနိုဂုံကို ဦ။ နိဿာဒဒန်၊ ဆောင်နှင်းအပ်လွှဲကြကုန် ဇျိ၊ တဿ တာ့ဟု။ ထိုထို တိုင်းပြည် ခရိုင် နိုင်ငံ၌။ ဇောဝေ။ ထိုလွှဲအပ် ခံရသော သူအပေါင်းတို့သည် သားလျှင်။ ဇွသားရာ၊ ရွာနိုဂုံကို အစိုးရ ကြကုန်သည်။ ဟောန်းကုန်ဇျိ တဿာ။ထို ကြောင့်၊တော၊ ထိုမင်းကလွှဲ အပ်၍-အစိုးရသူတို့ကို၊ သန္နာယ။ ရည်၍၊ ဇွဒ်၊ ဤဂဏံဝါ အစရှိ သောစကား၏ ဝုဘိုးဒေါဘေါ်မူအပ်၏။ ။ရင်းအဋ္ဌကထာအနက်။ ၊

(ဂ) ဝေါ။ အရှင်သာဝိနှမင်းကြီး၏၊ အလွန်နာသည်ကဲ့သို့၊ ကိုသ ကော်ဥဒါဖြစ်ခဲ့သော၊ ဇွဒ်ရန်ငှဲ့၊ ဤမိန်းလာတိုင်းပြည်ကို၊ အနုသာသ။ဆုံး မဝဲ ပြင်စိုင်ဘော်ရှုပါ၊ ။သဝိနဓတ် အဋ္ဌကထာ အနက်။ ။မာ ဟုသင်္ကြံက၊ ဖယ်ခဲဘော်အထံ၌။ ဂတ်ကွဲသွား။၏။ အမှု မယ်တော်။ အဟံ။ သားဟော် ကုသမင်းသည်၊ ပဘာဝတိ၊ ပဘာဝတိမင်းသမီးကို၊ အ ဇနသာပိ ။ဆောင်ယူပါအံ့၊ တုမှာသင်မယ်တော်တို့သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ကုသ ဝတီပြည်ကြီးကို၊ အနုသာသထ။ တစမကျန်-စိရင်ရန်ရှိသမျှကို-ဆုံး မစိရင်းတော်မူပါကုန် ဇွတိ၊ ထို။ ဇေးနွေး၊တင်သွေးက်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ပဌမံ ရှေးဦးစွာ၊ ဇွဒေန္တိ။ ပ။ဘတိတိ။ဟူသော။ဂါထံ၊ကို။အာဒဟာ။၏။သ ဓနံ ။ဆွေငွေသွန်းဥစ္စာနှင့်တကွသော။ သဃောဂွ၊ ဆင်ယဉ်မြင်းယဉ် အစရှိ သည်နှင့်တကွသော၊ ယကာယုရံ။ မင်းမြောက် တံဆာငါးပါးနှင့်တကွ သော။ သဗ္ဗံ ဟာရယပဒန်း၊ အလုံးစုံဘော ကာမဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဇွဒံ ရဇ္ဇံ။ ဤကုသဝတီတိုင်းသည်။တော။ သင်မယ်တော်၏၊ရဇ္ဇ၊တိုင်းတည်း၊ တနည်းကား။ တော၊ သင် မယ်တော်အား၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အမ္မ။မယ်းတ၁၊ဘေ၊သင်္ဃယ်းဘ၁်၏၊ကုဒံရဒ္ဓံ။ဤကဲ့သ၁ဟိပြဿ်ကြီး ကို။ အနုသာသ။ တစမ.ကျွန်-စိုးရင်ရန်ရှိသမျှကို စိုးရင်းဘ၁်မူပါသော၊ အာဟာ။ သား၊တေ၁်ကဲ့သမင်းသည်၊ ယတ္ထ။ မာကြင်အရပ်နှိုက်။ ပိယာ။ ချစ်ဆပ်းသ၁။ ပဘာ၁တိ၊ ပဘာ၁တိ မင်းသမိးသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏၊ တတ္ထ။ထိုအရပ်ဆို၊ကန္တာဝိ။သွားပါအံ့၊ ။ဘတ္တ၊ထိုပါဋ္ဌိးတ၁်ဂါထာ၌။ သ၁သ၁ဂ္ဂန်၊ ဟူသည်း၁း။ ဟတ္ထိယော၁ါဒါ၁ာဟိတံ။ ဆင်ယဉ်အာ စရ်ိသည်တို့နှင့်တကွဖြစ်သော။ သကာယရန်၊ ဟူသည်ကား။ သပန္ဆ ရာဇကကုဝ၁ာဏ်။ မင်းဖြောက်တံဆာ ငါးပါးနှင့်တကွသော၊ အနုသာ သအမ္မာတိ၊ ဟူသည်ကား၊သော။ ထိုကသမင်းကြီးသည်၊ ပုရိသဿ။ ယော၁ကျွဲးအား။ ရဇ္ဇံ။ကုသ၀တီပြဿ်ကြီးကို။ ဒတွာ၊ပေ၍၊ ပုန်။ တ ပန်း၁ုတ္တနံနာမ။ ယူခြင်းမည်သည်း နယုတ္တံ။မသင့်။ ဇာတိ၊ဤသို့နှလုံးပိုက် ၍။ပိတု၁ါ။ခမည်း၊တ၁်အား၎င်း။ ဘာ၁တု၀ါ၊ညီတော်အား၎င်း၊အနိယျာ ဒေတွာ။မအပ်နှင်းမူ၍။မာတု။မယ်၊ကဝ်အား၊နိယျာ၊ဒေန္တော၊အပ်နှင်းလို သည်ဖြစ်၍။ဧ၀ံ၊သို့။အာဟာကိ၎။ဆိုသတ်တ်၊ ။ကုသော်တ်ဇ္ဈာ၊ထာ အနုက်၊ ။

(၉) ဘိက္ခ၀ေ။ တို့။ ပုရတ္ထိ၊မာယထဒိသာသ။ အ၎ေ့.မျက်နှာအာရပ်၌။ ယေခေါပနပဒိုးရာဇာနော။အကြင်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မင်းတို့သည်။ သန်္ဓိ၊ရှိ၏ဟုန်၍၊ တေ။ထိုဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မင်းတို့သည်။ ရာဇာနံ စက္ကာတ္တိ်၊စကြာမင်းကြီးကို၊ ဥပသင်္ကမိတွာ။ ၀ပ်၍။ဧ၀ံ။သို့။အာဟံသု။ ဿျာက်တင်ကြကုန်၍၊မဟာရာဇ၊မြတ်သောမင်းကြီး။ဧဟိ၊ကြွတော်မူ လော။မဟာရာဇ။ ကြီး။ ပေါ၊ဘင်မင်းကြီး၏၊အာ၎ဂတံ၊ ကြွလာတော်မူ ခြင်း၊ဟာ။ သွာ၎တံ၊ ကောင်းသောကြွလာတော်မူခြင်းတည်း။ မဟာ ရာဇ။ကြီး။ထေ၍၊သင်္ခံ၊မိမိဥစ္စာဖြစ်သောတိုင်းတည်း။ မဟာရာဇ။ကြီး။ အနုသာသ။ ဆုံ၊မတော်မူ ၀ါလော၊ကြွတို့။သို့၊အာဟံသု။ ဿျာက်တင်ကြ ကုန်၏။ ။စက္ကဝတ္တိသုတ်၀ါဋ္ဌိးတ၁်အနုက်၊ ။

(၁၀) ရာဇာနောနာမ၊ မင်းတို့၊ဥည်သည်ကား။ ပထဗျာရာဇာ။သိရိ ဓမ္မာဒေသကမင်း-ဆီဟိုဠ်မင်းတို့ကဲ့သို့ ကျွန်းလုံး၊မြေပြင်-ကုန်စင်လွှမ်းမိုး အစိုးရသောမင်းငှင်း။ ပဒေသရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း-စသည်တို့ကဲ့သို့ ကျွန်း၏ တစိတ်တဒေသကို အစိုးရသောမင်းထည်း၎ကာင်း။ မဏ္ဍလိ ကာ၊ ထစိုတ်မျှဖြစ်-တစတစရွာနှင်း-တ၀န်းထထွားကို အစိုးရသောမင်းတို့

လည်းကောင်း။ **အနန္တရဘာဂိကာ**။ မင်းနှစ်ပါးတို့၏-အကြားတွင် နှစ်ရာ-သုံးရာဖြစ်သော-တိုင်းကြပ်စား မင်းတို့သည်းကောင်း။ အကွဓသာ။ တရားသဘင်နှိုက် စိုရင်ဆုံးဖြတ်ရသော ရာဇာတ်ဘာကဲတရားသူကြီး အမတ်တို့လည်းကောင်း၊ မဟာမတ္တာ၊ရွာနိုဂုံးတို့နှိုက်နေ၍ မင်းကိစ္စကို ပြုလုင်စီရင်ရသော **အမာတ်**ကြီးတို့လည်းကောင်း။ ယေဝါပန။ အကြင် သူဘို့သည် မူလည်း။ ဆေဒ္ဓဒေဘဇ္ဇံ၊ ဖြတ်ခြင်း ခွဲခြင်းကို။ ကရောန်တာ။ ပြုကုန်ထုကာ်၊ အခုသာသန်၌၊ ဆုံးမစီရင်ကုန်၏၊ ဇေတ။ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည်။ ရာဇာနောနာ၂။ မင်း၂ည်းကုန်၏။ ။ဒုတိယပါရာဇိကပါဠိ တော်အနက်၊ ။

(၁၁) မဟာမတ္တာတိ၊ဟူသည်ကား၊ဌာနန်တရပတ္တာ၊ရာထူးသို့ရောက်ကုန်သော၊မ ဟာဇနမစ္စာ၊အမတ်ကြီး၊တို့တည်း၊တေပိ၊ ထိုဆမတ်ကြီးတို့သည်လည်း။ ဘဏ္ဍတဏ္ဍုဂါမေဝါ။ ထိုထိုရွာဠိုင်း။တဏ္ဍုတဏ္ဍုနိဂမေဝါ။ ထိုထိုနိုဂုံးနှိုက်ဂုင် ။နိသီဒိတွာ။နှ၍၊ရာဇကိစ္စ ။မင်းကိစ္စကို။ ကရောန်၊ ပြုကုန်၏၊ ဒယေဝါပနာတိ၊ဟူသည်ကား။အညေပိ။ ဘပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ရာဇကုထနိသိထာဝါ၊မင်းမျိုးကိုမြှောက်ကုန်သည်ဂုင်း။ သကဝိရိယနိသိဘာဂါ၊ပိမိဒိရိယလုံ့လကို-မြှောက်ကုန်သည်ဂုင်း။ဟူတွာ၊ဖြစ်၍၊ယော၊ အကြင်သူတို့သည်၊ဆေဒ္ဓဒေဘဇ္ဇံ၊ဖြတ်ခြင်းခွဲခြင်းကို။ အခုသာသန်၌၊ ဆုံးမကုန်၏၊ သဇ္ဇေပိ၊ အလုံးစုလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ထော၊ ထိုသူတို့သည်။ ဇာမသို့ အထွေ၊ဤအရာနှိုက်။ရာဇာနော။မင်းတို့မည်ကုန်၏။ဇာတိ၊သို့။ ဒဿေတိ၊၏။ ၊ဂုင်းအဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

(၁၂) သုက်ဃာတံနာမ၊ကင်းထား၊ရာအရပ်မည်သည်ကား။ရည်ရွယ်၊ မင်းသည်၊ဌာဂိတံ။ထား၊အပ်သည်၊ ဟောတိ။၏။ ပဇ္ဇတာခဏ္ဍော၀ါ။ တောင်ပြာဂ်ဒွဂုင်း။နဒီတိဏ္ဍော၀ါ၊မြစ်ဆိပ်ဒွဂုင်း၊ဂါမဒ္ဒါရေ၀ါ၊ရွာတံခါးဒွဂုင်း။ အကြံ၊ဤအရပ်သို့၊ပဝိဋ္ဌသေ။ဝင်လာသောသူအား။သုက်ံ ။အခွန်ကို။ ဂဏ္ဍကန်၊ကောက်ယူကြကုန်။ ဇာတိ။သို့။ရည်ရွယ်၊ သည်၊ဌာပိတံ၊ ထား၊အပ်သည်၊ ကောတို့၊၏။ ။သုက်ဃာတ-ကထာပါဠိတော်အနက်။ ။

(၁၃) ဘိက္ခဝေ၊တို့၊ရာဇုနံ၊မင်းတို့သို့၊အနုဝတ္တိတု ံ။ အစဉ်လိုက်၍၀ါဆိုဝါကပ်ပြုခြင်းငှာ။ **အနုဇာနာမိ**။ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ၊ဝသုပနာယိကခန္ဓကပါဠိတော်အနက်၊ ။

(၁၄) ဆာဆိမ၁၊ထိုဆိပ်ကို၊ဆိပ်လေနှုန်။ **ဆိစာတော်**သည်၊ ဆမ္မ

တာ။သမုတ်အပ်ပြီ။ ။ဘိက္ခဝေ။တို့။ဆိမ်း။ဆိပ်ကို။သမန်တံ။သမုတ်ခြင်းငှာ။ အနုဇာနာမိ။ ငါဘုရားသွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။ဥပေါသထခန္ဓက ပါဠိတော်အနက်း ။

(၁၅)သမ္မဇ်္ဇနိဝါ။ သမုတိရသောဂဟနဲးသည်ဂုင်း။ အာဏာတွေ့ဟိ။ သမုတိရသောဂဟနဲးဆည် စေခိုင်းအပ်ကုန်သော။ အာရာဓိကာဒီဟိဝါ။ အာဒေသကာဒီဟိဝါ။ အာဒေသကာဒီဟိဝါ။ အာရာဓိ

သာလျှင်။စတုသုဂါမေသေးလေးရွာတို့တွင်း၊ပဲကိုဋ္ဌိ။ ။မှတ်မရှိသော။ကံ။တခုသော၊ဂါထံ၊ရွာသို့၊ဂန္ဓုံ၊ငှာ၊ဝန္ဒတို့၊အပ်၍၊ ။တရုသကဏ်ဍိကာဆနက်၊ ၊

(၁၆) စတုဂါမသာဓုရတ္တာတိဇေဋ္ဌ။ဟူသော၌ပါဠိရပ်နှိုက်။ ဇ ဝံဝိဇေ။၌သို့သဘောရှိ၊ကား၊ပါဟာဒေ။ကျောင်းတိုက်နှိုက်၊ဆိုင်း၊ဆိပ်ကို ဗဓနဇ္ဈေဟိ။ဖွဲလိုကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊စတ္တာရောဝိ၊ လေးခုလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊တဂါမ၊ထိုရွာတို့ကို၊သောတေဗ္ဗာ၊ သုတ်သင်အပ်ကုန်၏။ ။ဝဇိရဒုဒ္ဒိဋ္ဌိကာဆနကဏ်။ ။

(၂၀) တံ။ထိုဓာတသဒ္ဒဓိုင်ကို၊ ပူရေတွားပြဿ်စေ၍။ ထလံဝါ။ ကုန်းကြည်းကိုမူထည်း၊ သစေပန၀ ရောဆို့။ အကယ်၍ပြုကြကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ကသို့ဒိသာဘာဂေ။ တဖက်သောအရပ်မျက်နှာဆ၌ရှိ၍။ပါဋိ။ ကန်သင်းကို၊ဗဒ္ဓီတွား။ဖွဲ့၍။သဗ္ဗဓေ။အလုံးစုံသာသျှင်ဖြစ်သော။ တံ။ထိုဓာတသဒ္ဒဓိုင်ကို၊ မဟာတဠာကံဝါ၊ တဘက်ဆည် ကန်ကြီးကိုမူ ထည်း။သစေကဆောဆို့။ အကယ်၍ပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊သဗ္ဗေါဝိ။အလုံးစုံ သောဓာတသဒ္ဒဓိုင်သည်လည်းဆဓာတသဿဆော၊ ဓာဟသဒ္ဒဓိုင်မ ဟုတ်သည်း၊ဟောတိ၏။ဂါမဏိဂါမေဂါ၊ ရွာဟူသောရေတွက်ခြင်းသို့ သာသျှင်။ ဂန္ဓုတိ၊ ရောက်၏၊ ၊ဥပေါသထခန္ဓကအဋ္ဌကထာအာ နက်။ ၊

(၂၁) သဗ္ဗောဒိအဓာတသဿဆောဟောတိ ဂါမသဒ္ဒေမေဝဂန္ထတိတိ ဟူသည်ကား။ယေဟိ။ အကြင်ရွာသား၏သည်း၊ကတံ။ပြုအပ်၏၊ ထေ သံ။ ထိုရွာသား၏၊ဂါမသဒ်ံဝါ။ ရွာဟူသောရေတွက်ခြင်းသို့၎င်း၊ သမန္တာတော။ ထက်ဝန်းကျင်၌။ တိဋ္ဌေဂါမေဟိ၊ ဘဝ်းနှိုက်တည်ကုန် သောရွာသား၏သည်း၊စေဂတံ။အလုံးစုံပြုအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗဂါမ သဒ်ံဝါ။ ဒေလုံးစုံသောရွာသား၏၊ ရွာဟူသောရေတွက် ခြင်းသို့၎င်း၊ အညေဟိ၊တပါးကုန်သော၊ဂါ၊ခေတို့ဟိ။ရွာနယ်ခေတ်တို့နှင့်၊ အသမ္ဘဒ္ဓဿ၊မစပ်သောအရပ်သည်၊ ဟေဟောတိ။ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ဝိသုံဂါမ သဒ်ံဝါ။ အသိုးရွာဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့၎င်း၊ ဂန္ထတိ၊ရောက်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊အမျှော။ အနက်တည်း၊ ၊၎င်းအဋ္ဌကထာ ဘွင့်ဝဇိရဒုဒ္ဒိဋ္ဌိအာနက်။ ။

(၂၂) နဒီဓာတသဒ္ဒေသု၊ မြစ်-ဓာတ်သဒ္ဒဓိုင်တို့ကို။ ဝိနာ

သေတွာ။ဟျက်ဆီး၍၊ တဋ္ဌာကာဒိဘာဝံဝါ။ တဘက်ဆည်ကန် အစရှိသည့်အဖြစ်သို့ ၎င်း၊ ပူရေတွင်း။ပြည့်စေ၍။ ခဏ္ဍာဒိဘာဝံဝါ၊ အထယ်အစရှိသည့်အဖြစ်သို့ ၎င်း၊ ပါဝိုးတသုပ်၊ ချောက်ဖေအင်းကုန်သော်လည်း။ ဇသေဝနယော၊ မင်းတို့သွင်းရာ-ပေါင်းရာ-ဂါမဆိမ်အဖြစ်သို့ရောက်သော နည်းလျှင်-နည်းရှိ၏၊ ၊ဥပေါသထခန္ဓကဝိဘင်ဒိကာအနက်၊ ၊

(၂၃) သတ္တိဘဉ္ဇနရသိမာယ၊ သင်္ဃိဘေဒနိမိတ္တကိစ္စ-ရဂကောင်းသောအရည်သိမ်၌။ နဒိဝါ၊ မြစ်သည်၎င်း၊ သမုဒ္ဒါဝါယိမဏ္ဍရာသည်၎င်း၊ ဓာတသေရာဝါ၊ ဓားတသေ့ဆိုင်သည်၎င်း၊ ဇရဟောတိ၊အာကယ်၍ဖြစ်ခဲ့း၊တသ။ ထိုမြစ်သဲမဏ္ဍရာ-ဓားတသေ့ဆိုင်တို့နှိုက်၊ ဗြိတတိက္ခ့။ ထည်သောပေါနဲ်းသည်၊ သင်္ဃဉ္ဇနရသိမာယ၊သတ္တဘဏ္ဍဆိုဝင်မိနှိုက်၊ ဗြိတသဒ်ံ။ ထည်သောပေါနဲ်းပု၍-ရေတွက်ခြင်းသို့၊ နဂဏ္ဍတိ၊ မဲ့ရောက်။တတ္ထ။ ထိုမြဲသဲမဏ္ဍရာ-ဓာတသေ့ဆိုင်တို့နှိုက်၊နဒီအာဒီသဏ္ဌဲ။ မြစ်အစရှိသည်လက္ခဏာသို့၊ အသမွှတ္တာ၊ မရောက်သော၊ဖိပကောဝါ။ ကျွန်း-သေဒ်သည်၎င်း၊ပါသာဏာဝါ။ ကျောက်ပျာထည်၎င်း၊ရုက္ခောဝါ၊ သစ်ပင်သည်၎င်း၊ဧရေပေါဟောတိ၊ အာကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်ခဲ့၊ သတ္တဘဏ္ဍနာရ ဆိမသဒ်ံ၊ သတ္တဘဏ္ဍနာရ သိပ်ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂန္ဆတိ၏၊ဝေတံ၊ ဒျိုးနဒီ-စသည်လက္ခဏာသို့ မရောက်သောကျွန်း-သောဒ်-ကျောက်ပျာ သင်္ဃပင်သည်၊ မနုဿဟိ။ လူတို့သည်၊ဝလပ္ပနုဒ္ဒါနံ။ သုံးဆောင်ရာအာရုံသည်၊ဧရေပေါဟောတိ၊ အာကယ်၍ဖြစ်ခဲ့၊ဂါမခေတ်သဒ်ံ၊ ဂါမခေတ်ဟူသောရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂန္ဆတိ၊၏။ ကတရဂါမခေတ္တာ။ အဘာယ် ဂါမခေတ်ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂန္ဆတိ၊ရောက်သနည်း။ ယတော၊ အကြောင်ရှာမှ။မနုဿာ။ လူတို့သည်။ သန္ဓရန္တိ။ယသ္မည်သည်ရောက်ပေါက်သုံးဆောင်ကြကုန်၏၊ တံဂါမခေတ္တံ၊ ထိုယသ္မည်ထည်သောလူတို့၏။ ဂါမခေတ် အရေးတွက်သို့။ဂန္ဆတိ။ ၏။ပဝသုံဂါမခေတ္တသဒ်ံ၊အသိုးဂါမခေတ်ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂန္ဆတိ။ ၏။ဇာတိ၊တို့။အာစရိယော၊ဆရာအားနှုန်းဆရာသည်။အာဟ။ဆို၏။ ၊ ဝဇိရ ဗုဒ္ဓိကာအနက်၊ ။(ဤငှက်ကင်း၌-ရုက္ခဝါပါ-ပါသည်ကဲ့ ဆင်ခြင်)။ ၊

(၂၄) ရာဇာနေးမှုန်။မင်းတို့သည်ကား၊ ကေသဉ်ံတရုဏေး။အရေညာဒိပဒေဂုဏံ၊ တောအစရှိသောဈာန်ရပ်နှိုက်၊ ပေါက်သုံး၊ ကြီးပွားသော၊

ဂါမံ။ရွာကိုးကထွာ။ပြု၍။ အနေကသဟာသသာနိ။ အထောင်မကမျှားစွာ ကုန်သော။ ကုလာနိ။အမျိုးတို့ကုံ။ဝါ။အိပ်တို့ကို။ပါသာပေတွာ။ နေစေ၍။တည်း၊ ထိုရွာသစ်ကြီးနှိုက်။ ပါသိနံ။ နေကုန်သောသူတို့အား-သူတို့ ၏။ဘဉ်းဂါဂါမဒေ။ စားရာရွာတို့တည်း။ ဆုတိ။သို့။သမန္တာ။ ထက်ဝန်း ကျင်မှားဘုဘဂါမေ။ ဖြစ်ဒိသော-ရွာတို့ကို၊ ပရိဆိုန်ဒေထွာ။ ပိုင်းခြား၍။ ဒေတို့၊ပေးကြကုန်၏။ ပုရာဏဂါမပရိဇ္ဆေဒဒ္ဓ၊ ရှေးရွာအပိုင်းအခြားကို လည်း၊နုပိနာသေတို့။ မဟုက်ဆီးကြကုန်းတေပိ။ ထိုထက်ဝန်းကျင်ဂို့နှင့် သောရွာတို့သည်လည်း။ ပန္ဓေကံ၊ အသိးအသိး၊ ဂါမဒသိမာဇေဝ။ ဂါမ ဆိပ်မည့်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ဇေတ္တာဝတာ၊ ဤသို့အဂိုင်းအခြားကို မဟုက်ဆီး၍- ဆစားပေးကာမျှတည်းဖြင့်။ ပုရိမဂါမဆိမတံ၊ ရှေးဂါမ ဆိပ် အဖြစ်ကို။နုပိစဟန္တိ။မစွန့်ကုန်။ ။ဝိမတ်ဒိုဏာဉ်ပေါ့သထခန္ဓက ဆနက်၊ ။

(၂၅) သမုဒ္ဒေ။ သမုဒ္ဒရာန္တိက်၊ ဝိဋ္ဌပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာသည်း၊ဟောတို့၊ရှိသည်ဖြစ်၏။ တံ၊ထိုကျောက်ဖျာကို။ကဒါစိ၊ရံခါ။ ဥဒ္ဓိယော၊လိုင်းတံပိုးတို့သည်၊အာဂတ္ဝါ၊လာ၍။သြဂ္ဂမုံ၊တို့၊ ဿမ်းမိုးကုန်၏။ ကဒါစိ ရံခါ။နသြဏ္ဍုံ။မလွမ်းမိုးကုန်။ဘဏ္ဍု။ ထိုရံခါ-ရေမလွှမ်းသော ကျောက်ဖျာနှိုက်။ကမ္ပံ။ကိုးကာဘုံ၊ ဥဒကုက္ခေပဆိပ်အဖြစ်ဖြင့် ပြုခြင်း ငှာ၊နုဇ္ဇတိ။အပ်၊ဟိသစ္ဆံ၊မှန်၏။သော၊ထိုရံခါရေမလွှမ်းသောကျောက် ဖျာသည်း ဂါမသိမသင်္ခေပေဝ။ ဂါမဆိပ်ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့သော လျှင်၊ဂန္ထတို့။၏။ပန်း မအင်္ဂသည်မှတပါး၊အပ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့။ ဝိစိ-ယ၊ လှိုင်းထိပိုးကို့ကသည်။ အာဂတာသုပိုးလာကုန်သော်ရှင်း အနာဂတာသု ပါ၊မလာကုန်သော်ရှင်း၊ ဟေတိဥဒကောဇနဝ။ ပြုကထော့သောရေဖြင့်သော သျှင်။သဒ္ဒေသြသြရိယုတိ။ အာ-ယ်၍လွှမ်းမိုးအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဝဋ္ဋတိ ဥဒကုက္ခေပ ဆိပ်အဖြစ်ဖြင့် ဂ်ပြုခြင်းငှာသင့်၏၊ ဒိပကောဝါ။ ကျွန်း သောင်သည်ရှင်း၊ ပမ္မတောဝါ။ ဆောင်သည်ရှင်း၊ ဟောတို့။ ဖြစ်၏။ သော။ ထိုရေမလွှမ်းသော ကျွန်း-သောင် တောင်သည်။ နုဇရ၊ ဝေး သောအရပ်နှိုက်၊ မန္တိဇန္တုနံ။တံဂါတို့၏။-အဂမနုပထေ၊ နေ့ခြင်းငြှန် မသွားရောက်နိုင်သောခရီ ဒ္ဓ၊ စေဟောတိ၊ အာဂယ်၍ဖြစ်အံ့။ အာရည္ဆ ဆိမသင်္ခေပေဝ၊ အာရည္ဆသိမဟူသောရေတွက်ခြင်းသို့သာလျှင်။ ဂန္ထတို့။ ၏၊တော်။ ထိုတံဂါတို့၏၊ ဂမနုပရိယန္တသ္မာ၊ နေ့ခြင်းငြှန်သွားရောက်

နိုင်ဆောခရီးအဆုံးဏ်၊ ကြွေးတောပန၊ အတွက်နိုက်ကား ဂါမဆိမသင်္ခေပေ၀။ သမုဒ္ဒရာကမ်းခွင်တည်းသာရွာတို့နှင့်စပ်ရာကိုသော ကုသိုးဘရဆရေအာတွက်သိုသာသူဘိုးဂန္ဆုဟိ၏၊ တတ္ထ။ ဆိုတံငါတို့ဒုံးခဲ့ခြင်းပြုနိုသွားရောက်နိုင်သော-သမုဒ္ဒရာ အာသယ်ကျွန်း-သေးငှက်တောင်တို့ခြံ ဂါမသိမံ။ ထိုကျွန်း-ဘောင်ဟူသော ါသိမ်ဟိုး။ အသေးဖတွားထိုကျွန်းကောင်ပေါ်တွင် ရဟန်း ရှိသျှင်-မသုတ်သင်ဟူ၍။ ပါ။ ဥဒ ကုကွေပသတ္တဟုန်ရ ဆိမ်နိုက်ကဲ့သို့-ဥဒကုဏ္ဍ သတ္တဟုန်ရအာခုပ်မှ၊ အာပအာ၀ေးနိုက်ဘည်သည့်အမှတ်ဖြင့်ရဟန်းရှိ သည်မျှား ဟုံ မသုတ်သင်ဟူ၍။ ကမ္မံ။ကံကိုးကာတုံ ငှားနဝန္ဒတိ။မအာဝ်။ ။ဥပါသဆန္ဒကအဌကထာ အာနက်။ ။

(၂၆) လဒ္ဓါဘိုးသက ပထဝိဃရ ခတ္တိဟာရာဇာ။ ရသင့်ရထိုက်သော်-အာဘိဆိုက်ခံခြင်းရှိသော-ဖြဲ့ကြိုးကို အစိုးရသော-လယ်ယာရှင်ဖြစ်သောမင်းကို၊ ရာဇာတို့။ရာဇာဟူ၍ အဓိပ္ပေတာ။ အသိုရှိအပ်၏။ ဆေဇ္ဇဆေဇ္ဇ အနုသာသနာ ဥာဇာနောပနံ။ ဖြတ်ခြင်းခွဲခြင်းကို ပြု၍-ဆုံးမဟတ်သော မင်းတို့သည်ကား။ အာပမဉ္ဇာ။ ပမာဏ မဟုတ်ကုန်သည့်ဖြစ်၍၊ ဇာဝေဒြိုးရာန်ိုက်။အာနဓိုးပွတာ။ အလိုမရှိအပ်ကုန်။ ။ဝိနယဂုဠ္ဠ ဒိပနိအနုက်။ ။

(၂၇) အက္ခဒဿတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓမ္မဝိနိစ္ဆိနကာ၊ တရားဆုံးဖြတ်တတ်သော အမတ်တို့တည်း၊ တေထိုတရားဆုံးဖြတ်တတ်သော အမတ်တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ။ တရားသဘင်နိုက်။၀။ တရားဘင်းကုပ်နိုက်။နိသိဒိတွားနေ၍။ အပရာဓာနုရူပံ။အပြစ်အားလျော်စွာ၊ စောရာနံ။ ခိုးသူဘို့၏၊ ဟတ္ထပါဒဆေဒ္ဓာဒိ။ လက်ခြေဖြတ်ခြင်း အာဂရိသည်ကို။ အနုသာသန္တိ။ ဆုံးမကြကုန်၏။ ။(ဇကြွင်းပါဠိအနက်မှာ အဋ္ဌကထာအနုက်။ ရေးခဲ့ပြီ။ ။မုတိယပါရာဇိက အဋ္ဌကထာအနုက်။ ။(အက္ခဒဿတိဇ္ဇေ ဒအက္ခသန္ဒေန ကိရဝိနိစ္ဆယသာသာ ရုစ္စတိ။ ကဇ္ဇ နိသိဒိတွာ ဝဇ္ဇာဝဇ္ဇ"နိရူပသန်တိတိအက္ခဒဿာဝုစ္စန္တိ ဓမ္မဝိနိစ္ဆိနကာ။ ။သာရတ္ထဒိပနိဋီကာ။ ။

(၂၈) ခတ္တိယသာတိ။ ဟူသည်ကား။ ခတ္တိယဇာတိကသ။ မင်းမျိုးဖြစ်သောမင်းဏ်၊ ။ဂ ခ်ါအဋ္ဌကထာအနုက်၊ ။

(၂၉) ပဓာဝိသဒ္ဒေါ။ ဖြေကို အစိုးရသော။ ရာဇာ။ မင်းသည်၊

ဧကာသဒ္ဓိ ဂါမဓေးတ္တာ ဤပါမောခတ်၌။ ဧကော်ကဂရိသမတ္တော။ ဤမျှသော ပယ်အကိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပဒေသော။ အရပ်သည်၊ ပုရိမဂါမတော။ ရှေးရွာမှ ဝိသုံ။ အသိုးအခြားဂါမော။ရွာသည်။ ပေါတ္ထ။ဖြင့်စေး။ ဧကတိ။ သို့။ ပရိန္နိဆိုထွာ၊ ပိုင်းခြားဝ်၍၊ ဒေတိ၊ ပေးဏိ။ ။ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ အာနက်။ ။

(၃၀) ယံနူန၊ စင်စင်၊ မယံ၊ငါတို့သည်။ သာလိ၊ သဓေးစပါးကို။ ဝိဘဇဖယျာ။။ ဝေဘန်ကြ ကုန်အံ့၊ မရိယာဒံ။ သူ့လယ်ငါ့လယ်-အပိုင်းအခြားကို၊ ဌပေယျာ။။ သားကြကုန်အံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်သည်။ အပေါသိ။ ဖြစ်လေ့ငြိ။ ဝါသင်္ခ။ ဝါဆင်္ခ။ အထခေါ။ ထိုအခါနိုက်။ တေသတ္တာ ။ ထိုကမ္မာဉီးသတ္တဝါတို့သည်။ သာလိ၊သဓေးစပါးကို ဝိဘဇိသု၊ ဝေဘန်ကြကုန်၏၊ ရိယာဒံ၊ သူ့သယ်ငါ့လယ်အပိုင်းအခြာ ကို။ ဌပေသုံ၊သားကြကုန်၏။ ဝါဆင်္ခ၊ဝါသင်္ခ။ အထခေါ။ထိုအခါနိုက်၊ အညတရော၊ တယောက်သော၊ လောလဇာတိကော၊ လျှပ်ပေါလေသည်သော သဘောရှိသော။ သတ္တော်သည်၊ သကံသာဂံ။ ပိဒါအတွို့ငံ။ ပရိဟတ္ထုံလော၊ စောင့်ရှောက်ခဉ်၊ အဓိန္နံ၊ အရှင်သည်မပေးအင်္ဂသော အညတရဘာဂံ သူဘပါးတို့၏အတွို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိ။သုံးဆောင်၏၊ သောသတ္တာ၊ အိုသတ္တဝါ။ ပုနပိ။ တဖန်ထည်း။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို။ မာသုအဟာသိ။ မပြုထင့်။ ဇာတိ။ သို့။ အပေါရုံ၊ ဆိုကြကုန်၏၊ ။အဂ္ဂညသုတ် ပါဠိတော်အနက်၊ ။

(၃၁) တေပနခေတ္တသးမိးနှာ၊ ထိုလယ်ရှင်ဆင်းရဲသား တို့သည်ကား။ အသ။ ထိုမဟာသမတ၊င်းအား၊ တိဟိသခ်ဲဟိ၊ သုံးရသောခရု သင်းဘို့ဖြင့်၊ အဘိသေကံဝိ၊ အသိသိက်သွန်းခြင်းကိုထည်း၊ အကံသု၊ ပြုကြကုန်၏၊ ။ရှင်းအဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

(၃၂) ခေတ္တာသာဓိနောတိ-ဟူသည်ကား။ တံတံဘူမိဘာဂံ၊ ထိုထို မြေဆာတို့ကို။ငရိဂ္ဂုဟာတွာ၊သိန်းဆည်း၍ ဒွိဘာသဟွာ။တည့်သော သတ္တဝါတို့တည်း။ ။ဂုဏ်းဒိုကာဆနုက်၊ ။

(၃၃) သိမံဇ္ဇပေယျာမာတိ။ ဟူသည်ကား၊ ဆယံ၊ ဤမြေအတို့သည်။ ဆာသုကာသယ။ ဤအမည်ရှိသောသူ၏၊ ဘူမိဘာဂဂါ။ မြေအတို့ထည်း။ဆယံ။ဤမြေဆတို့သည်၊ အာသုကာသယ၊ ဤအမည်ရှိသောသူ၏။ ဘူမိဘာဂဂါ။ဒြအတို့တည်း၊ဇာတိုင်ဝံ၊ဤသို့။ပရိဒီပိန်၊ အပိုင်းအခြားကို။ကဆရေယျာမ။ပြုကြကုန်အံ့။ ။ဂုဏ်းဒိုကာဒအနုက်၊ ။

(၃၄) ကောခဝသေနဒံမျာကိဒေါသ၏အစွယ်းဖြင့်၊ ပခုဆရုဝိဒေါပံသူဘပါ.အိပ်ကိုလုယူမျာက်ဆီးခြင်.ကို၊ကရောန္တာစ။ ပြုသည်သည်းဖြစ်ကုန်သော၊အတ္တဒန္တာ၊ ပိပိ ဒေါပဋ္ဌဝလိန်တာ။ ရောက်သောအခွန်အထုထဆ်ထက်။အဓိကံ။အပို အလျှံ အခွန်အဆုတ်ကို၊ ဗလဂ္ဂါရေန အနိုင်မူသဖြင့်၊ဂဏ္ဍန္တာစ။ယူသည်သည်းဖြစ်ကုန်သော။ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒယောဝိယ။ မင်း-မင်း၏အမတ်အစရှိ ဟည်ကိုကဲ့ ဦတည်း။ ဇော်။ဤသို့။ ဂဏ္ဍတေ ။ယူသော၊တာသ။ထိုသူ၏။ ဆဝဟာ၊ရာ ခိုးယူခြင်းကို၊ ပသယ္ဟာဝဟာရေတိ၊ပသယ္ဟာဝဟာ၊ဒုခိုယူခြင်းဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊သိအပ်၏ ၏၊ ။ဒုတိယပါရာဇိကဏ္ဍဝဏ္ဏနာဒုနုက်၊ ။

(၃၅) ဝါ၊သင်္ဃဝါ၊သင်္ဃ၊ ဇာထခေါန္ဒိကံ၊တေသတ္တား။ ထိုဂန္ဓာဉီးသူသတ္တဝါတို့သည်၊ နေသံ။ ထိုဂန္ဓာဉီးသူသတ္တဝါ၏တွင်။ ယောသင်္ကော။ ဆာကြင်းတတ္တဝါသည်။ အာတိရုဘတရောစ၊ အလွန်လည်းအဆင်းလှ၏။ဒဿနိယတရောစ၊ အလွန်သည် ရှုခြင်းဘွယ်ရှိ၏၊ ပါသာဒိကတရောစ၊အလွန်လည် ကြည်ညို ဘွယ်ရှိ၏၊ မဟာသက္ကတရောစ၊အလွန်လည်းတန်ခိုးကြီး၏၊ တံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၍။ ဘောသတ္တာ၊အိုသတ္တဝါ။ဧဟိ၊ကြွပါလော။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ဒိယိတဗ္ဗံ။ ရွတ်ချအပ်သည်ကို။ ဝိယ၊ ရွတ်ချပါ၊လော။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ဂရုဟိ တဗ္ဗံ။ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ကို။ ဂဒုဟ ကဲ့ရဲ့ပါ၊လော၊သမ္မာ၊ကောင်းစွာ၊ပဋ္ဌာဒေတဗ္ဗံ။နှင့်ထုတ်အပ်သည်ကို။ ။ဗျာဒေဟိ၊ နှင့်ထုတ်ပါ၊ထော။မယံပန၊ ဝါတို့သည်ကား။ဘာသင်အား၊သင်္ဃံနှံ။သဒ္ဓလေး၌၊ ဘာ။ဂံဆယ်တို့ တို့ကို။ ဝါ၊ တဲယောက်တယောက်သောသူ၏လယ်၌။ တအမ္မတာ တအမ္မတာကို။အနုပဒသာမ၊ ပေးပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့။ ဇာတံ၊ဤဝတ္ထာ

ကို။အဝေါစုံ၊ဆိုကြကုန်၏၊ ဘော၊အိုသတ္တဝါတို့။ ဥဝံ၊ဩဝါဒကောင်းပြီ။ ဤဘိခု။ဤသို့လျှင်။ ဝါသေဋ္ဌ၊ဘာသေမှ၊ယောသတ္တော၊ ထိုတနိုးကြိုး သောသတ္တဝါသည်၊ တေသံသတ္တာနံ၊ ထိုကမ္မာဥိးသူသတ္တဝါတို့၏။ ဝ စနံ။ရကားကို၊ ပဒိ ယုထိတွေ၊ဝန်ခံ၍၊ သမ္မာ ကောင်းစွာ၊ ခိယ်ထဗ္ဗံ၊ ရှုတ်ချ အပ်သည် ကို၊ ခိယ်ပ်။ရှုတ်ချ၏။သမ္မာကောင်းစွာ။ ဂရုတိတဗ္ဗံ၊ကဲ့ ရဲ့အပ်လည်းကို၊ ဂရုတိ၊ကဲ့ရဲ့၏။ သမ္မာ။ကောင်းစွာ။ ပဋ္ဌာဓေတဗ္ဗံ၊နှင် ထုတ်အပ်သည်းကို၊ ပဋ္ဌာဓေတိ။ နှင်ထုတ်၏။ တေပန္နး၊ထိုကမ္မာဥိးသူတို့ သည်းကား၊ အသ ထိဓမ္မာသမတာမင်းအား။သာလိနံ။ သလေးတို့၏။ ဘာဂ်။ဆယ်ကိုတတို့ကို၊ဝါ၊ တယောက်တယောက်သောသူ၏လယ်မှ၊ တဒးမွတ-တဒးမွအာကို၊ဆန္ဒပဒံသု။ ပေးကြကုန်၏။ ဝါသေဋ္ဌ။ ဝါသေဋ္ဌ ပုဏ္ဏား။မဟာဓနသမ္မဒတော၊ ကမ္မာဥိးသူ လူအားပါင်းတို့သည် သမုတ် ဆပ်၏၊ဇာတိခေါ်။ထိုကြောင့်လျှင်၊မဟာသမတော၊ မဟာသမတမည်၏၊ မဟာသမတတော်တွေ၀။မဟာသ တဟူ၍သာလျှင်၊ ၊တနည်းကား။ မဟာသမတော၊မဟာသမတမင်းသည်၊မဟာသမတော၊ မဟာသမထ မည်၏။ ဇာတွေ၀။ ဤမဟာသမတမင်းဟူ၍သာလျှင်။ ။တနည်းကား။ မဟာသမတော၊မဟာသမတော်တွေ၀။မဟာသမတမင်း။မဟာသမတ မင်းဟူ၍သာလျှင်၊ ပဋ္ဌမ။ခဲ့ဥိးစွာ။အကွရံ။ အမည်နာမပညတ်သည်၊ ဥပနိဗ္ဗတ္တံ။ဖြစ်၏။ဝါသေဋ္ဌ။ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏား။ခေတ္တာနံ၊ လယ်တို့၏၊အဓိ ပတိ။ အရှင်တည်း။ ဇာတိခေါ်။ ထိုကြောင့်လျှင်။ ခတ္တိယောခတ္တိယော တွေ၀။ခတ္ထိယခတ္တိယဟူ၍သာလျှင်။ နုတိယံ။နှစ်ခုမြောက်သော၊ အကွ ရံသည်း၊ဥပနိဗ္ဗတ္တံ။၏၊ ဝါသေဋ္ဌ။ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏား။ ဓမ္မေန၊တရားသဖြင့်။ ပရေသံ။ သူတပါးတို့ကို၊ ရဇ္ဇေတိ။ နှစ်သိမ့်စေတတ်၏၊ ဇာတိခေါ်။ထို ကြောင့်လျှင်၊ရာဇာရာဇာတွေ၀။ ရာဇာရာဇာဟူ၍သာလျှင်။ တတိယံ၊ သုံခုးမြောက်သော။ အကွရံ၊ သည်း၊ ဥပနိဗ္ဗတ္တံ၊ ၏၊ ။အဂ္ဂညသုတ် ပါဠိတော်အနက်။ ။

(၃၄) ခိယိတဗ္ဗံ ဒိးယဇျာတိ။ ဟူသည်ကား။ ပကာသေတဗ္ဗံ၊ အပြစ်ပြအပ်သည်ကို။ ပကာသေယျ။ပြရာ၏။ဆိဝိတဗ္ဗံ။ ပစ်ချအပ်သည့် ကို၊ခိပေယျ။ပစ်ချရာ၏။ဟာရေတဗ္ဗံ။ လူတို့ဘောင်မှပယ်ရှားအပ်သည့် ကို။ဘာရေယျ။ ဝယ်ရှားရာ၏။ ဇာတိ။ဤသို့။ ရတ္တံရတ္တော၊ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၏။ ပ၊ သာထိနံဘာဂံအနုပဒဿာမဟိ။ ဟူသည်ကား။မယံ။

ငါတို့သည်၊ ဤကဲ့သ။ တယောက် ထယောက်သော သူတို့။ ခေတ္တ
တော၊ ထပ်မှ။အမွှာမွှာ၊ တ။အမွှာ-တ။အမွှာကို။ အာဟာရိတ္တာ။
ဆောင်၍။တုယ္ဟံ၊ သင်အား၊ သာလိဘာဝံ။ သင်္ခေး။အဘို့ကို့၊ ဒသမ
ပေးပါကုန်အံ့။ ထယာ၊ဆင်သည်၊ကိုယ်ဖြူး၊တ။စုံတ။ခုသော၊ ကမ္ဗံ။ အမှုတို့၊
နကာတမ္ဟံ။ မပြုအပ်၊ တွံ၊သင်သည်။ အမှာကံ။ငါတို့၏။ ဓေတ္တကဋ္ဌ။နေ။
ဆက်ကြီး၊အကဲအရာရှိကြီး။ သင်္ဃဋ္ဌာန။ မင်းဖြတ်တော်။ရာရှိကြီး။ တိဋ္ဌ၊တည်ပါ
လော။ ဇွတိ။သို့။ အဝေါစုံ။၏။ ။အဂ္ဂညသုတ်။ဒဋ္ဌကထာအနက်။ ၊
(စတုဒ္ဒေါကံ အမွှေးသံ၊ ဆဒ္ဒေါဟာရ်ကို ဤသော ဝမ္မဟာဒဃဝိ
ဘင်း၊ သမောမှုလဒ္ဓိကာအလိုအား၊ဖြင့် ဒလေးစိတ်သည် တအမွှေတ မည်
၏။ ၊ဤသော ဆရာတို့အလိုဆာ၊ဖြင့်၊ ခြောက်စိတ်သည်တအမွှေတမည်
၏။ ၊ဤကောဒသ ဒဲ့ဟောတုအမွှေတံ။ ၊မဟဂဓဆေတိဝန် ဆယ်ရှိအား
ဖြင့်၊တဆဲ့ထစိတ်သည်-တအမွှေတမည်၏)။ ။

(၃၇) လော။ကဲ့။သတ္တလောကဒို့ကြီး။ လေးကဟ်တော်သိနှာ၊ ထူတို့
၏အစိုးအပိုင်းကို ဂါဗ်ဒိုး၊လဲ့ဂ််သော၊ ယေန။ ဆက်ကြင် မဟာသမတ မင်း
သည်။ဌပိတာ၊ ထား၊အပ်ကုန်သော ဝဝတ္ထိတာ၊ဝိုင်း၊ခြား၊အပ်ကုန်သော၊
မရိယာဒါ။ စည်းကမ်း၊ဆ၊ဝိုင်း၊အခြား၊တရား၊ထုံး၊စံတို့ကို့။ ဇနာ၊ လူမျာ်း၊ဆ
ပေါင်းတို့သည်၊ ဝိလဟ်ယိတုံ့။ လွန်ကြ။း ကျော်နင်း ဗျက်ဆီး ခြင်း၊ဌာ။
နသက္ကုဏန္တိ။ မတတ်နိုင်ကြကုန်၊ ၊ဆေဒ္ဓသုတ်ဋီကာလာဂါထာ ဆ
နက်၊ ။ဂါမဏိဗာဒ္ဒိဝိနိစ္ဆယနှိုက်ပါရှိသော ပါဠိရက်ဆစဉ် အတိုင်း
အနက်ပြဆိုသည်ပြီး၏။ ။

———:o:———

မန္တုလေး၌မြို့မြောက် ဖြင့်စံ ကျောင်းတိုက်နှိုက်။ သတင်းသုံးနေသော၊
ပဗ္ဗဇိတဓဇ သိရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်နှံမံရှိသော၊
ဖိုင်းခိုင်း ဆရာတော် ရေးသားဆုံးဖြတ်အပ်ကော၊ ဂါမဏိဗာဒ္ဒိဝိနိစ္ဆယ
ကား(၁၂၅၅)ခု၊နှတ်တော်လဆန်း(၁၅)ရက်အင်္ဂါနေ့ပြီး၏။ ။

———:o:———

ကောက်ပဲ စိုက်ပျိုးခြင်း စသည်ကြောင့်။ ပျက် လေခြင်းသော နှစ်စာ တသရဖြစ်၊ တဘန် ငွေလွှဲ ပြန်ရ-မိန်း၊ လေးလ-လွှန်မှငင်-က ပိုယ ဖြစ်၏။ ကံကြိုး ကံငယ်-ရွက် ဆောင်ခြင်းငှာ- ဆင်ပါ၏။ မိန်းလေးလ-ငွေလွှဲ လတို့ မှန်သော်။ တကော်-နှာ်ကျ-စသည်ဖြင့်၊ လွှဲစ-ကပင်-က ပိုယ ဘူမိဖြစ်၍ ကံကြိုး ကံငယ်-ရွက်ဆောင်ခြင်းငှာ။ ဆင်ပါမည်-မဆင်ပါမည် ကို။ မှန်ကန်သော ချစ်ဖွယ်သို့ လိုရှုံမေးသျှောက်ရာ၏၊ ၊

(၁) ဒုဿီလဿ ဟာဝေါ ဂိဝ်းမှာ နှဒ် စာတသးရသူ သုက္ခသုဝိ သးဝေ ကပိုယဘူ၌။ သစေ ပန သုးက္ခ စာဘသးရ ဝါပိ ဆောင်၏၊ ဝပ်ဝါကဆောင်၏၊ တံဉာန ဂါမးဆွံ ဟောတိ။ ။ကခ်ါအဋ္ဌကထာ။ ၊ ။

ဤဆဋ္ဌကထာ၌၊ မိန်းခါင်သော ကာလ၊ နွေကာလများမှာ၊ မြစ်-စာ ဘသရ အိုင်ကျိုသည်၊ ခန်းခြောက်ကုန်သော်သည်း။ မိန်းလေးရာပတ် လုံး-ရေ လွှင်းဘူးသော ဆောရပ်သည်။ ရဟန်းတို့ ကံကြိုး ကံငယ်ဆောင် ရွက်ခြင်းငှာ အဝပ်သော ကပိုယ ဘူမိ ဖြစ်ကြောင်းကို-တပေါင်းတည်း ပြန်ပြီ သျှင်၊ အနုက္ကံ ရနှာ ကာဝါကျွှဲ-ခြောက်လေသော မြင်မှာ။ ရေ တွင်း-ချောနှ တူးခြင်း။ ဘူး သွဲး စိုက်ပျိ ခြင်းကြောင့်၊ ကပိုယ ဘူမိ ပျက်ကြောင်း ကိုဆိုးတော်မူ၏၊ ။သစေပန သုးက္ခ စာတသရေ--အ စိရှိသည်ဖြင့်၊ ခြောက်လေပြီးသော။ စာထသရ အိုင်ခွဲသာ-ရေအိုင်-ရေတွင်း-ရေကန် ဝှူးခြင်း။ ဘူ သွဲး စသည် စိုက်ပျိ ခြင်းကြောင့်၊ ကပိုယ ဘူမိ-ပျက်ကြောင်း ကိုဆိုတော်မူသောကြောင့်ချင်း၊ ။မဟာ ဝါ အဋ္ဌကထာ ဆိုလည်း။ ။(၂) သစေ ပန ဣဿ ဥဒကဋ္ဌာယ ဆာဝါ ဒုံဝါ ပေါက္ခ ရဏိ အာဒိနံဝါ ခဏာန္တိ၊ တံဉာနံ အဓာ တသရော ဟောတိ။ ဂါမသိမသင်္ခံ ဂန္ဆတိ.လာဇ-တိုပုသကာဒိ ဝပ္ပေ ကထေတိ ဌသော ဝနယေား။ သစေ ပန တံ ပူရေတွာ ထလံဝါ ကရောန္တိ ကေဘွံ ဒိသာ ဘာဂေ ပါဋိ ဗန္ဓိတွာ သဗ္ဗ မေဝ တံ မဟာ ထဋ္ဌာ ကံဝါ က ရောန္တိ၊ သဇ္ဇံဝါဝိ ဆဓာလသသရော ဟောတိ။ ဂါမသင်္ခံမော ဂန္ဆတ္ဝါ ဟူ၍။ စာတသရ အိုင်ခွဲကသာ၊ ရေအကျိုဌာ-တွင်းတူးခြင်း- လေး ထောင့်ကန်-စသည် တူးခြင်း။ ဘူး-သွဲး-စသည် စိုက်ပျိ ခြင်း၊ ထိုစာ တသရ အိုင်ကို-ပြည့်စေ-ပိုးစ၍၊ ကုန်းကြဉ်းပြုခြင်း၊ ကန်သင်းဖွဲ့၍၊ အလုံးစုံသော စာတသရ အိုင်ကို-တဘက် ဆည်ကန်ကြီး ပြုခြင်း တို့ကြောင့်၊ ကပိုယဘူမိ-ပျက်စီး ကြောင်းကိုမိန့်သောကြောင့်ချင်း။ ၊

ဇာတသဏရအိုင်မှာသာ- ဆိုခဲ့တိုင်းစိုက်ပျိုးခြင်း— စသည်တို့ကြောင့်၊ ကပ္ပိယတုံပျက်သည်။ ကပ္ပိယဘူမိ ဖြစ်လေပြီးသော- မြစ်-သမုဒ္ဒရာ၌ ကား၊ဆိုခဲ့တိုင်း-တွင်။ တူးခြင်းလေးထောင်ကန့်တူးခြင်း စိုက်ပျိုးခြင်း ကြောင့်။ကပ္ပိယဆုံမပျက်မှာဘ်ရာ၏။ ။

ဇာကဆသရအိုင်၌-ပျက်သော်၊ဖြစ်သမုဒ္ဒရာ၌လည်း=ပျက်သင့်ပါ၏ ဟူမူ၊ဇာတသရအိုင်၌စိုက်ပျိုးခြင်း။ ရေတွင်းတူးခြင်း- စသည်ကိုပြုခဲ့သော်၊ ။

(၃) ယောပနကေနစိခကိတ္ထာအကတော သယံဇာတသော ဧန္တာသမန္တာတောအာဂတေန ဥဒကေန ပုရိတောတိဋ္ဌတိ—ဟူ၏။ ကင်္ခါအဋ္ဌကထာ- ဝိနိစ္ဆယဋီကာ တို့နှိုက်လာသည်နှင့်အညီ၊ တစုံတယောက်သောလူတိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ တူးဖြိမပြုအပ်။ ဆင်လိုလို ဖြစ်ထိုနိုးခြင်းဟူသော။ဇာတသအိုင်လက္ခဏာ၊ ဇာတသာဒ်ဖြင့်၊ ဆင်ထူးပြုသည်နှင့်မတန်သောကြောင့်။ဇာတသရအိုင်နှိုက်သာစိုက်ပျိုးခြင်းစသည်းကြောင့်၊ဂ ပ္ပိယဘူမိပျက်သည်။ ။

မြစ်သမုဒ္ဒရာ၌ကား၊ ၊စိုက်ပျိုးခြင်းစသည်ကြောင့် မြစ်သမုဒ္ဒရာမဟုတ်သောသးဆဒသိမရောက်ရကား။ဇာတသရအိုင်နှိုက်ကဲ့သို့၊ စိုက်ပျိုးခြင်းစသည်ကြောင့်ကပ္ပိယဘူမိမပျက်။ ။

တားမြစ်နိုင်သေးမြစ်နှိုက်။ရေစီးရေသွားပြတ်အောင်တံတားအာဂန္တုပြုမှုကခေးမြစ်ပျက်၏ တံတားအာ နှင့်ပေါ်နှိုက်ငင်း။ ထိုတံတားအာဂန္တုမှအောက်၊ ရေစီးရေသွားပြတ်ရာအရပ်နှိုက်ငင်း။ ထိုတံတားအာဂန္တုမှအထက်၊ရေမစီးရာအရပ်နှိုက်ငင်းကဲ့ဿ်း။ ကဲဃယ်။ ရှက်ဆောင်ခြင်းဌာမဆောင်။ ။

ယင်းသို့ဇာတသရအိုင်နှိုက်။ ပျက်၏ဆိုသော်လည်း။ ရေတွင်းရေကန်တူးရာအရပ်အစိတ်၊ စိုက်ပျိုးရာ အရပ်အစိတ်သား။ ပျက်စီးသည်။ မူတူး၊မပျို့ကြောင်းကျန်သောအရပ်ကား။ကပ္ပိယဘူမိ။မပျက်။ ၊

ထိုကြောင့်။ ကင်္ခါဋီကာသစ်နှိုက်။ ။(၄) တံဋ္ဌာနန္တိယင္ဥ ဝါဝိအာဒိကံကတံ။တံဋ္ဌာနံအညံပနကပ္ပိယဘူမိ။ဟုမိန့်၏။

ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာနှိုက်သည်း။ ။(၅)တံဋ္ဌာနန္တိအာဝါဋ္ဌာ ဒိနံကထဋ္ဌာနံ။န—အဋ္ဌကထာနန္တိ,ဇဏေထ္ထာ-ဟုမိန့်၏။ ။

ဇာတသရအိုင်နှိုက်။ ကပ္ပိယဘူမိပျက်ပြီးသောအဋ္ဌကထာသည်

နောက်နှစ်တဖန်။ ရေဖြည့်ပြန်လျှင်။ ဓာတသဃရကပိုယဘူမိဖြစ်ပြန်၏၊ ဟု၊ ပါဠို အဋ္ဌကထာ ငို ကာ မလာသေသ်လည်း။ ရေလွှမ်းဖြည့်လျှမ်း၍။ ခေပယောဂကြောင့်၊စိုက်ပျိုး၍ အဓိပ်။ရေတွင်းရေကန်တူးရာ အရပ်တို့သည်။ တိမ်းကာ၊ ပျက်စီးတသားတည်းဖြပ်ပြီး၍၊ အနှစ်များစွာလွန်သော်၎င်း။ ယုတ်စွ ကဆုံးဆိုးဒလ လမျှ။ ဖြည့်သော်၎င်း၊ကပ္ပိယဘူမိဖြစ်သေး၏၊ ။

အဘယ်ကြောင့်နည် ဟူမူ၊ ကျမ်းဂန်တိုက်ရိုက် မသာသောကြောင့် ဓာတသဃရပျက်ရာနှိုက် ကပ္ပိယဘူမိမဖြစ်နိုင် ယူရောသော်။ အနည်း ငယ်- စိုက်ပျိုး တူးဆွဖိသော- အရပ်သည်- တိမ်ကော- ပျက်စီးပြီး နောက်-ရေလွှမ် ပြီး၍၊ အနှစ်တရာ။ အနှစ် တထောင်ပင်- လွန်သော လည်း။ ကပ္ပိယဘူမိ။ မဖြစ်နိုင်ဟူသောအနိဋ္ဌပသက််။ ။ယွင်းသို့ မဖြစ်ခဲ့သော်။ ဓာတသဃရထိမ်ဟူ သမျှသည်။ ရှေးဦးမဆွက၊ ပကတိ သဘာဝအားဖြင့်- အလိုလိုဖြစ်ခဲ့မည်။ လူတိရစ္ဆာန်တို့- တူးဆွ-ပြုပြင်ခြင်း-ပယောဂကြောင့်ဖြစ်ခဲ့မည်ကို၊ မသိနိုင်ရကား။ ဓာတသဃရအိုင်ဟူသမျှနှိုက်။ကံကြိုး- ကံငယ်-ရှိက်ဆောင်ခြင်းငှာ။ အပ်သည်မရှိ စကောင်းဟူသော-အနိဋ္ဌပသက်ာဖြစ်ရာသောကြောင့်တည်း၊ ။

မဖြစ်ဘူးသောအရေ့နှိုက်။ ဖြစ်ထွန်းလာသော- နဒီ-သမုဒ္ဒရာ- ဓာတသဃရ၊ ဓိဓိတို့-အကြောင်းအားဝတ္ထုစွာ- ပျက်လေသော-နဒီသမုဒ္ဒရာဓာတသဃရတို့သည်။ နောင်တဖန်။ ဓိဃ်းကာလရောက်ပြန်၍။ ဓိဃ်းလေးလ- ရေတည်လတ္တံ့.ရေစီးလတ္တံ့. မှန်သော်သည်း၊ ဓိဃ်းလေးလ မပြည့်-မလွန်မီ- ကပ္ပိယဘူမိမဖြစ်။ ကံကြိုး။ကံငယ်။ မရှိက်ဆောင်အပ်၊ ဓိဃ်းလေးလ- ပြည့်မှသာ။ ကံကြိုးကံငယ် ရှိက်ဆောင် အပ်သည် ဟု၊ ဝိနယ ပါရာဇိ- ဂန္ဓဉ်။ ဖြစ်တော် မူသော ကျေးဇူး ဂုဏ် စံကျောင်း ဆရာတပ်ဘုရားကြီးနှင့်၊တကွ၊ များစွာသော ဝိနယဝိဇ္ဇတို့ ပိန့်၏၊ ။

အထောက်သာဓကလိုမူ။ ။(၄) သမဝသဒေဝကာလေပဟောနကဓာတသဃရောပန သစေပိဒုဗ္ဗုဋ္ဌိကာလော၀ါဂမိဿ၊ ဟေမန္တေသုဝါသုက္ခတိ။ နိရုဒကောတိတဇ္ဇသံဃကမ္မံကာတုံဝဋ္ဋတိ- ဟူသောမဟာဝါအဋ္ဌကထာကိုယူ။ ။

၌အဋ္ဌကထာနှိုက်၊ ဓိဃ်းလေးလ ပတ်လုံး- ရေတည်ပြီးသော- သ

ယံဇာတအိုင်ကိုသာ- ပဟောနက-ဇာတသရ=ဟု။ စင်စစ်ယူအပ်၏။ ဖိုးလေးလားတ်လုံးရေတည်လတ္တံ့ဖုန်သော၊ တရက်=နှစ်ရက်-တလ-နှစ်လစသည်မျှသာ=ရေတည်သေးသော။ သယံဇာတအိုင်ကို၊ ပဟောနက ဇာတသရဟု။ ဤယူအပ်၊ မယူထိုက်ချက်ားး ဖိုယ်းလ.လ တင်းတင်းပြည့်မှာ၊ နဒီဇာသရ သမုဒ္ဒရာဖြောက်သည်၊ ဂင်္ဂါပြင်ဖြစ်သည်ကို ဆိုအပ်၏။

ထိုကြောင့်၊ နဒီဇာတသရ သမုဒ္ဒရာတို့၏ လက္ခဏား=ကပ္ပိယဖြစ်သည်ကိုပြရာ၌၊ (၇)ယသပနာ၌ဒေ-သုဝဏ္ဏကာလေဝသာနသာတုမာသေသောတံနပန္ဆိုတို့။ ပ။အယံနဒီဆိုဝန်ကြားနံနိမိတ်ဟောတို့ဟူ၍ဆိုင်း။

ယတ္ထပနဝုတ္ထပကာရေဝသကာလ ဥဒကံသန်ဒ္ဒတို့။ အယမေဝ ဇာတသိသရော၊ တသယဟ္ဟကေ ဇနေဝသာနံ စာတုမာသေဥဒကံတိဋ္ဌတိ။ဟတ္ထကမ္ဗံကာတုံဝဋ္ဋတိ—ဟူ၍ဆိုင်း။

သမုဒ္ဒေါဂါမဘိမုခံနိဂါမသိမုခံဝါ သြဂ္ဂံရိတွာတိဋ္ဌတိ၊ သမုဒ္ဒေါဝဟောတိ၊ တဟ္ထကမ္ဗံကာတုံဝဋ္ဋတိ-ဟူ၍ဆိုင်း၊ လာသေသမဟာဝါအဋ္ဌကထာ၊

ကာစိနဒီကာလန္တရေနဥပ္ပဇ္ဇိတွာဂါမသိမုခံ၊ သြဂ္ဂံရိတွာပဝတ္တတို့။ နဒီးယဝဟောတိ၊ကမ္ဗံကာတုံဝဋ္ဋတိ=ဟူသော။ ဆိုအဋ္ဌကထာဘွင့်၌၊ (က)ဂါမသိမုခံသြဂ္ဂံရိတွာ တိဏာတုမာသပဝတ္တိံ သန္ဓာရဏတ္ထံ=ဟုလာသောဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ။

(ဓ) ဂါမ-နိဂမသိမုခံသြဂ္ဂံရိတွာ ပဝတ္တဘိဘိ ဝုတ္ထပကာရေဝသကာလေ စတ္တာရောမာသော ဆဧဝဿိနိံ ပဝတ္တတိဟု။ လာသော=တေရသကဏ်ဍိကာ။ ။ဤဆဋ္ဌကထာ ဋီကာပတ်၏။ ဖိုးလေးလတင်းတင်းပြည့်မှသာလျှင်။ နဒီဇာတသရ သမုဒ္ဒရာ- ဖြောက်သည်ကိုရည်၍၊ အဋ္ဌကထာ=ဋီကာဆရာတို့ပိန့်သည်ဟု- သန္ဋိဌာန်ကျမှတ်ရာ၏။ ။

ရိုင်းခိုင်းခဲ ရာတော်သည်။ သိင်္ဂါခရယ်ဝါရ-ထေရဖြောက်စဉ် (၁၂၃၄)ခုနှစ်၊ စိရင်ရေးသားအပ်သော။ နဒီ-ဇာတသရကပ္ပိယဘူမိဝိနိစ္ဆယကားပြီး၏၊

—o—

နဒီစောတသဒုကပ္ပိယဘူမိဝိနိစ္ဆယဒ္ဒုပါသောဝါဒ်ဒုရကို
ဂဏန်းမှတ်အစဉ်အတိုင်းပြုအံ့။

(၁) ဒုဗ္ဘဒ္ဒုကာလေဝါ.ဖြစ်ခေါင်သောကာလဒ္ဒုလည်းကောင်း။ဂိဟမ္မ
ဝါ။နွေကာလဒ္ဒုသည်းကောင်း၊နဒီစောတသဒေသု၊ မြစ်စောတသထဝဒ္ဒိုင်
တို့သည်။ သုဒ္ဓသုပိ။ ခြောက်ကုန်သော်လည်း၊သော။ ထိုဖြစ်လေးလ
ရေတည်ဘူးသော အရပ်သည်။ ကဋိယဘူမိဇေဝ။ ကဋိယဘူမိ-ဖြစ်မြဲ
ဟိုင်းသည် သာလျှင်တည်း။ နဆကဋိယဘူမိ။ ကဋိယဘုံ=ပျက်သည်မ
ဟုတ်၊ပန်။ကပ်ပိယဘုံ=ပျက်သည်ကိုဆိုအံ့၊ သု-ကွ။ခြောက်သော။ စော
တသဒေ။စောထသရဒ္ဒိုင်ဒ္ဓ၊ ဝါဝိ.ပါ၊ဒ္ဒိုင်ဂိုမှုသည်။ သင်္ဃခဏ်ဒ္ဒို၊
ဆကယ်၍ဒ္ဒသင်္ဘူးကုန်အံ့ ဝပ္ပံဝါ၊စိုက်ပျိုခြင်းကိုမှုသည်း၊ သစေက
ရောဒ္ဒို အကယ်၍ပြုကုန်အံ့ တံဌာန်။ထိုဘူး-ု။စိုက်ပျိုးရ။ အရပ်တ
စိဘသည်း၊ဂ်မခေတ္တံ၊ ဂါ၊ခေတ်သည်။ ဟောတ်း၊၏၊ ။ကခ်ီ၊ဆဌက
ထဝအနက်။ ။

(၂) ပန်။စောတသဆရဒ္ဒိုင်ပျက်သည်ကိုဆိုအံ့၊ ဇွေ။ဤစောတသ
ရဒ္ဒိုင်ဒ္ဓ။ ဥဒ ကဏ္ဍာယ၊ ရေဆကျိုဌာ၊ အာဝါ ဒုံဝါ။ တွင်းကိုဌင်း။
ပေါက္ခရဏီ ဆောဒ်ိနိဝါ ။သေးထောင့်ကန် စသည်တို့ကိုဌင်း။ သစေခ
ဏာဒ္ဒို။ အကယ်၍ တူးကြဳကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တံဌာန်။ ထိုရေတွင်း-ခရ
ကန်=ဘူးရာ အရပ်သည်။ အစောတသရော။ စောတသရဒ္ဒိုင်-ပျက်
သည်၊ ဟောတိ၊ ၏။ဂါ၃သိမသဒ်ံ။ ဂါမသိမ်-ဟူသော ရေတွက်ခြင်း
သို့ဂန္ဆတိ ၊ရောက်၏၊ လာဗုတိဝုသကာဒ်ိဝပ္ပေ။ ဘူး-သစ္စား၊စသည့်
စိုက်ပျိုးခြင်းကို။ ကတေဝိ။ ပြုရာန္ဒိုက်သည်း၊ဒေသဝနယော၊ ဤနည်း
လျှင်နည်း၌၏၊ ၊(စောတသရဒ္ဒိုင်ပျက်၍၊ ဂါမ၃ခတ် ဖြစ်သည်ကို၊
ဒေသဝနယော ဆိုသည်)။ ။ပန်၊ စောတသရဒ္ဒိုင် တစိတ် ပျက်
သည်မှတပါး၊ အလုံးစုံပျက်သည်ကို ဆိုအံ့ တံ။ ထိုစောတသရဒ္ဒိုင်
ကို ပုရေတွာ၊ ပြည့်စေ-ပို့စေ၏၊ထလံဝါ။ ကုန်းကြည်းကိုမှုလည်း၊ သ
စေကရောဒ္ဒို၊အကယ်၍ပြုကုန်အံ့၊ ဇကဲ့ဒ်ိ.ဒ်ိ.ဘာဝေ။ တံခုသောအ
ရပ်မျက်နှာအဘို့နိုက်၊ ပါဋ္ဌံ။ ကန်ပေါင် ကန်သင်းကို။ ဗဒ္ဓိတွာ။ဖွဲ့၍၊
သဗ္ဗမေဝ။ အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်းသာ၊ ကံ၊ ထိုစောတသရဒ္ဒိုင်ကို၊ မ့
ဟာတဒ္ဒာကံဝါ။တဘက်ဆည့် ကန်ကြိုးကိုမှုလည်း၊ သစေကရောဒ္ဒို၊
ကုန်အံ့။သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်သည့်လည်း၊ ။စောတသရော၊

ဇောတသရဒ္ဓိုင်-မဟုတ်သည်၊ဝါ။ ဇောထသရဒ္ဓိုင်ပျက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ ဂါမသဒ်းမဝ။ ဂါမထိမ်ဟူသော ခေတွက်ခြင်းသို့ သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ။မဟာဝါအဋ္ဌကထာအနုက်၊

(၃) ကေနစိ၊ တရုံကယောက်းသာသတ္တဝါသည်း ခကိတွာ၊တူး၍။အကတော၊ မပြု အပ်သော။ယောပနယသယံဇေတသောဘွာ၊ အကြင် အလိုလိုဖြစ်သောခေဒ္ဓိုင်သည်။ သမန္တာဘော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အာဂ ဘေန၊လာခဲဘာ။ ဥဒကေန။ခြေဖြင့်။ပုရိုးတ ။ပြည့်သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌတိ။ ထည်၏၊ ။ကဝိါအနုက်။

(၄) တံဋ္ဌာနန္တိ၊ဟူသည်ကား၊ယာဇ္ဇ၊ အကြင်အရပ်၌၊ဝါဝိအာဒိကံ။ အိုင်စသည်ကဲ့။ကတံ၊ပြုအပ်၏။ တံဋ္ဌာနံ။ဆိုအရပ်တည်း၊ ဥည္ဇမ္ဗနဲ၊မတူး မပြို ကြွေင်းကျန်းသးသောအရပ်သည်ကား၊ ကပ္ပိယဘူမိ၊ကပ္ပိယဘုံဖြစ်မြဲ ပင်ံ။ကည်း။ ။ကဝိ ငိ ာသစ်အနုက်။ ။

(၅) တံဋ္ဌာနန္တိ။ တံဋ္ဌ နံဟူသည်ကား။ အာဝါဒုဘဒ်နံ။ တွင်းအစရှိ သည်တို့ကို၊ ကတဋ္ဌာနံ၊ ပြုရာအရပ်တည်း၊ အကတဋ္ဌာနံ၊ မပြုရာအရပ် သည်၊နှ၊ ဇောတသရဒ္ဓိုင်ပျက်သည်မဟုတ်၊ ဇူဘိအယံ။ ဤသည်ကား။ အဒဿ။အနုက်တည်း။ ။ဝိမတိဒီကာအနုက်။

(၆) သမဝသ ဒေါကာလေ၊ ငါးခုက်တကြိမ်=စသည်ဖြင့်-ညီမျှ ကောင်းစွာ--ဖိုလ်,ရွာသောအခါ၌။ ပဟောနက ဇာတသဒ္ဒရောပန။ ဖိုလ်းလေးလ ရေတည်ပြီး၍-ကံကြိုး--ကံငယ် ရွက်ဆောင် ကောင်း သော-ဇာတသဒ္ဒဖိုင်သည်ကား။ ဒုဗ္ဘဂ္ဂါကာလေ ။ဖိုလ်းခေါင်သော ကာလ နှိုက်၎င်း။ ဟိမ ပေါမန္တေသုဝါ။ နွေလ-ေဆာင်းလ-တို့၌၎င်း။ သစေပိ သုက္ခတိ အကယ်၍ပင် ခန်းခြောက်စေဦးဟု၊ နိဂုဒဒတာ၊ ရေမရှိသည်၊ သဒ္ဒစရိဟောတိ၊ အကယ်၍ပင်ဖြစ်ဦးတော့။ တတ္ထ၊ ထို ဖိုလ်းလေးလ ရေတည်ပြီးနောက် ခြောက်သေး-ဇာတသဒ္ဒ၌။ သံဃ ကမ္မံ၊ သံဃကံကို။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ပန္ဒတိ အာဝ်၏၊ ။မဟာဝါအဋ္ဌ ကထာအနုက်၊

(၇) သသဆပန၊ အကြောင်းဖြစ်၏၊ကား။ဤဒိသေး။ဤသို့သဘောရှိသော၊ သုဂဒ္ဒိကာလေ၊ ဖိုလ်းကောင်းသောကာလ၌၊ ဝဿာနဿ၊ ဖိုလ်းလ၏။ ဇာတုမာသေ။ထေးလတို့ပတ်လုံး၊ သေးတံ၊ရေအထူဉ့သည်၊နပန္ဆိဒ္ဓတိ၊ မပြတ်၊ပ၊ အယံနဒီ၊ဤမြစ်သည်။ သိမံ၊သိမ်ကို၊ ဗန္ဓန္တာနံ၊ ဖွဲ့ကြကုန်

သောရဟန်းတို့၏။ နိဗိတ္တုံ။ နဒီ-နိဗိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယတ္ထပနု၊ အကြောင်အိုင်နှိုက်ကား။ ဝုတ္တာပွကာရေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဝဿကာလေ၊ ရိယ်းလေးလအခါ၌၊ ဥဒကံသန္တိဋ္ဌတိ ရေတည်၏။ အယံ ပေဝ၊ ဤရိယ်.လေးလ-ရေတည်ရာ-အိုင်သည်သာလျှင်။ ဓာတသာရော။ ဓာတသာရအိုင်မြောက်၏၊ တာသ၊ ထိုဓာတသာရအိုင်၏၊ ယတ္ထ၊ ကော ပဒေသေ။ အကြောင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောအခါ၌နှိုက်၊ ဝဿာနုံ၊ ရိယ်း လေးလတို့၏၊ စာတုမာသေသ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်၊ တိဋ္ဌတိ။ ၎ည်း၏၊ တတ္ထ၊ ထို အရပ်နှိုက်။ ကမ္မံ။ ကံကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။

သမုဒ္ဒေါ။ သမုဒ္ဒရာသည်၊ ဂါမဆိမံဝါ၊ ဂါမဆိမ်ကိုဂုင်း။ နိဂမဆိ မံဝါ၊ နိဂမဆိမ်ကိုဂုင်း၊ သြဖြတ်ရိတ္တာ။ လွှမ်း၍၊ တိဋ္ဌတိ။ တည်အံ့၊ သမုဒ္ဒေါဝ၊ လမုဒ္ဒရာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ ထတ္ထ၊ ထို ဂါမ-နိဂမကို-လွှမ်း ၍တည်သော-သမုဒ္ဒရာနှိုက်။ ကမ္မံ။ ကံ။ ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊

ကာစိနဒီ။ အချို့သောမြစ်သည်။ ကာလန္တရေန၊ အစွန်းရှည်ထျား-အ ခါတပါးနှိုက်၊ ဥမ္မတ္တိတ္ထာ။ ခုန်၍၊ ဂါမ-နိဂမဆိမံ။ ဂါမဆိမ်နိဂမဆိမ်ကို၊ သြဖြတ်ရိတ္တာ၊ လွှမ်း၍၊ ပဝတ္တတိ၊ စီး၏၊ နဒီယေဝ၊ မြစ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ။၏၊ ကမ္မံ။ကို။ ကာတုံ။ ငှာ။ဝဋ္ဋတိ။ အပ်၏။ ၊မဟာဝါဓံဠ် ကထာအနုက်။ ။

(ဂ) ဂါမဆိမ် သြဖြတ်ရိတ္တာတိ။ ဂါမဆိမ်သြဖြတ်ရိတ္တာ ဟူသောစ ကားကို။ စာတုမာအပဝတ္တိံ၊ လေးလတင်းတင်းဖြည့်-ရေစီးသည်ကို၊ သန္ဓာယ။ရည်၍၊ ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏၊ ။ငဇိရဇုဋ္ဌိဂိကာအနုက်၊

(ဃ) ဂါမနိဂမဆိမ် သြဖြတ်ရိတ္တာပဝတ္တတိတိ။ ပဝတ္တတိတိဟူသည် ကား။ ဝုတ္တပွကာရေ။ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြာ.ရှိသော၊ ဝဿကာလေ၊ ရိယ်းကာလနှိုက်၊ စတ္တာရောမာသေ။ လေးလတို့ပတ်လုံး။ အပေဝဿိန္နာ၊ မပြတ်၊ပဝတ္တတိ၊စီး၏။ ။တေရသကဏ် ဋိကာအနုက်။ ။ဤအဆုံး အဖြတ်နှိုက်ပါသောပါဠိစကို၊အနုက်ပြဆိုသည်ကားပြီး၏၊

———:o:———

ရှုတ်သံပါဠိ၊ ကြားဖြင်ရှိက။ အသိထင်ထင်။ အနုက်ဖြင်သည်း။ဥာဏ် ရှင်ဂါဝိ။ ဖြစ်ဘိကစား။ ဆိပါပြား၊ထည်း၊ နောဂ်သားနောင်လ၁၊ ဥာဏ်

နဒီစာတ္ထိ။ကြည့်ရာလွယ်လွယ် ။ဆိုကြောင်းရှယ်လျက်။ ဖွေဝယ်မြတင်၊ ရင်ထက်ရင်ဆို။ဆုံးတွင်ဖြဆို။အနက်ကိုလည်း၊မလိုချနိုင်း။ မပြုလျှင်းဘဲ၊ မူရင်းတိုင်းသား၊စုံလင်စွာဖြင့်။ အကျွာမင်။ နှိပ်ခါတင်သည်။ ။ အစဉ်မပျက်တည့်ကြောင်းတည်း။ ။

နဒီဇာတသဆရကပ္ပိယဘူမိဝိနိစ္ဆယကားပြီး၏၊

——— ။ဝ။———

ဘဏ္ဍာဂါရသမုတ်ဝိနိစ္ဆယ၊

သမုတိကုဋိသမုတ်ရာ။ ဥာတ်ကမ္မဝါ-ဘတ်ရွတ်ပုံ၊ ဘတ်ရာဒုးငေ့၊ ဝပ္ပကမ္မ-မဖြစ်အောင်၊သဃ်ာသိမ်းပုံကိုပြဆိုပေအံ့၊ ။

ကပ္ပိယဘူမိ-သ မုတ်ရာသောကျောင်းကို၊ ၊တောဟာနန္ဒ သံ ဃော ပစ္စန္တိမံ ဝိဟာရံ ကပ္ပိယဘူမိ သမန္နိတ္ဘာ တဏ္ဍ ဝါ၊ေ း:တုယံ သံဃော အာကဒ်တို့ ဝိဟာရံ အနုယောဂံဝါ ပါဆာဒံဝါ ဟတ္ထိယံဝါ ဂုဟံဝါ—ဟု၊မဟာဝါဘေသဇ္ဇခန္ဓကန္နိုက်၊ ဟောတော်မူသော၊ကြောင့်။ ဝိဟာရအနုယော-စသော။ အလိုရှိရာကျောင်းကို၊ ကပ္ပိယဘူမိသမုတ် အပ်သည်။ ။

သမုတ်သော--ဥတ္တိဒုတိယ-ကမ္မဝါစာကိုလည်း။ ။သုဏာ တုမေ ဘဏ္ဍာသံဃော။ ယဒိ သံဃသ္သ ပတ္တကလ္လံ သံဃော ဇာတုန္နာမံ ဝိဟာရံ ကပ္ပိယဘူမိ သမ္မန်ေယျ ဧသာဉတ္တိ။ ။သုဏာတု၊မ ဘဏ္ဍာသံဃော၊ သံဃော ဇာတုန္နာမံ ဝိဟာ၊ရံ ကပ္ပိယဘူမိ သ မ္မန်တိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ ဇာတုန္နာမဿ ဝိဟာရဿ ကပ္ပိယ ဘူမိယာ သ မ္မု တိ၊ သော တုဏ္ဟဿ ယဿ နက္ခမတိ။ သော ဘာ၊ေသယျ။ ။ သမ္မတော သံ၊ေသန ဇာတုန္နာမော ဝိဟာ၊ော ကပ္ပိယဘူမိ။ ခမတိ သံ့ဃဿ တဿာတုဏ္ဟိ ဝေ၊မေတံ ဓာ၊ယာဒိ=ဟု၊ ၎င်းခန္ဓကန္နိုက် ၊ဟောတော်မူ၏၊ ။

ဤတွင်-ဝိဟာရံပါဠိဖြင့်။ သမုတ်အပ်သောကျောင်း၏၊ သာမည်အမည်ကိုပြုတော်မူ၏၊ ဇာတုန္နာမံ-ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ဤကျောင်းဝိဟာရ၏၊ ဝိသေသအမည်ကို၌ဆက်မတ်မရှိ၊ ဆလုံးရုံကို နှုန်းစေသော ဓားဖြင့် ဖြတ်တော်မူ၏၊ ။

ထိုကြောင့်။ မြောက်ကျောင်းအမည်ရသောကျောင်းကို။ ကပ္ပိယဘူမိသမုတ်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဇာတိဆံနာမံဝိဟာရံ-အာရာန်ကိ်။ ဥတ္တရံဝိဟာရံ-ဟူ၍။ ဝိသေသအမည်သာမညအမည်ဖြင့်ဖြင်၍ဘတ်ရှတ်ရာ၏၊ ။

တောင်ကျောင်းအမည်ရသော ကျောင်းကို။ သမုတ်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ ဒက္ခိဏံဝိဟာရံ-ဟုဖြင်၍၊ အကုယ်ကျောင်း စသည် အမည်ရသော ကျောင်းကို။ သမုတ်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ မဏ္ဍိံဝိဟာရံ-စသည်ဖြင့်ဖြင်၍၊ ဝိသေသအမည်၊ သာမညအမည်နှင့်ဘတ်ရှတ်အံ့၏၊ ။ဇာတိဆံနာမသည်စသည်နိုက်လည်းနည်းတူဘတ်။ ။

ဝိသေသအမည်သည်-အဘတ်အရှတ် ခဲယဉ်းသော်ငှင်း၊ မာဂဓဘာသာမဟုတ်၊ မြန်မာဘာသာစသည်ဖြစ်၍။ ဥာတ်ကမ္မဝါစာ-ဘတ်ရှတ်ခြင်းနှင့်မသင့်မတော်သော်ငှင်း၊ ဥာတ်ကမ္မဝါစာ-မဘတ်မရှတ်ဖို။ မာဂဓဘာသာနှင့်အလိုရှိသောအမည်ကိုမှည့်၍၊ ဇာတိဆံနာမံ-စသော်အရာနိုက်ထည့်သွင်း-ဘတ်ရှတ်ရာ၏။ ။

အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ။ မဟာဝါပါဠိတော် မဟာခန္ဓက-ဂုဟာန်းခံကမ္မဂါစာတွင်။ သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ အယံ ဇာတိဆံနာမော ဇာတိဆံနာမသ အာယသ္မတော ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော-ဒ်၊ ဇာတိဆံနာမောကို။ နာဂေါ-ဟုဖြင်၍။ ဇာတိဆံနာမသကို၊ တိသဿသဟုဖြင်၍။ အယံနာဂေါ အာယသ္မတော တိဿသ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော-ဟု ။ဘတ်ရှတ်သကဲ့သို့ဖြင်း။ အယံဗုဒ္ဓံကိ်တော်အာယသ္မတော မေ့ကိ်တော်သ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခော-ဟု။ဆတ်ရှတ်သကဲ့သို့ဖြင်းတည်း။ ။

ထိုကြောင့်။ မဟာဝါမဟာခန္ဓက တောရသာကဏ်ဒိကာ၌။ ။(၁) ဂေါတြောနပိ အနုသာ စေတွတိ် ဝစနတော ယေန ဝေါဟာရေန ဂေါဟာရတိ။ တေန ဝဋ္ဋတိတိ သိဒ္ဓံ၊ တသ္မာ ကောနာမော တေ ဥပဇ္ဈာယောတိ ပုဋ္ဌေနပိ ဂေါတြမေဝနာမံ ဂတွာနာမံ ဂဏ္ဌိတွာ သိဒ္ဓံ ဟောတိ။ တသ္မာစတုဇ္ဇံသေသု နာမေသု ယေနကေနစိနာမေန အနုသာဝနာ ကာတဗ္ဗာတိ ဝဒန္တိ-ဟုပိန့်၏၊ ။

ဂင်းခန္ဓံက-ဝိမတိဝိနောဒနိဒိကာ၌လည်း၊ ။(၂) ဂေါတြောနပိတိ ဆာယသ္မတော ဝိပ္ပလိသ ဥပသမ္ပဒါ ပေခေါတိ ဇဝံ နာမံ အာဝတ္တာ ဂေါတြောန နာမေန ဝိတိ အာထြော၊ တေန ကောနာမော တေ ဥပဇ္ဈာယောတို ပုဋ္ဌေန ဂေါတြေနနာမေန အာယဟ္မာ ကထေပေါတို့ဝတ္တဗ္ဗန်

ထိုဒွဲ့ ဟောတိ၊ တသ္မာအညွှံပိယံကိုဠွဲ တာဃ နးမံ ပဒိဋ္ဌံ ဇာတ္ဆိ်ဝါ
ခဋေ သုခဂဟာဏတ္ထံ နးမံ ပညးပိတံ။တံသဒ္ဒံ ဂဟေတွာပိ အနိသး
ဝနာ ကာဓတ္ဆာ။ ယထာ ဥပစ္ဆာယသဒ္ဒေဝံ ဥပသဒ္ဓါ ပေက္ခ သဒ္ဒေါ။
ဂေါတ္တာဒိနာဒမန တံခဏိက္ခ နာမေနစ အနိသာဝနံ ကာတုံဝဋ္ဋတိ တ
ဆ္ဆိ်ပိခဏော အယံ တိသေးတိဝါ နာဂေါထိဂါနာမံကရောန္တော အ
နု သာသကသမယတိးတာ ပဋ္ဌမဇ္ဈေဝ ကာတဗ္ဗံ---ဟု။မိန့်၏။ ။

၍သို့သောဥတ္တိဒုဟိယ-ကမ္မဝါစာဖြင့်။ သမတ်ရာ အရေဝ်ကိုလည်း
။ ။ဒုဇ်တနဥပသမ္ပဒါ ပဗ္ဗာနိကဒုန်-ပတ္တ၊ကြ၊ဇုန်-ဥမ္မတ္တကသမတ်--
သေက္ခသမတ်- ဖြိဟ္ဓဒဏ္ဍ- ပကာသနိယ- အဝန္ဒနိယ- ဟူသော- အသ
မခါကရုဏာကံ့ရှစ်ပါးမှ ကြွင်းသော-အလုံးစုံသော ကံ လေးပါးကိုမျက်
မှောက် နှိုက်သာ- ပြုအပ် ကြောင်းကို။ သေ သာနိ သဇ္ဇ ကမ္မာနိ သမ
ခါ ဇံဝ ကာတဗ္ဗာ နိ-ဟု ။ ပရိဝါ ကမ္မပဋ်- အဋ္ဌ ကထာ လာသော
ကြောင့်ဖြင်း။ ဗဒ္ဓသိမ်-အဗဒ္ဓသိမ် တို့ဒွိသာ-ကံလေးပါး ပြုအပ်ကြောင်း
ကို။ ပါဠို-အဋ္ဌကထာဋီကာ လာသောကြောင့်ဂင်း။ ရဟန်း ပရွှဲသဲဖြစ်
သည့်အကပ်ိသကုဋိကို။ ဆိုကုန်ဖြို့တည်ရာ-ဗဒ္ဓသိမ်သုံးလုံး-အဗဒ္ဓသိမ်
သုံးလုံးအတွင်းဂို့ စတုဝဂ်အစဂို့သော ရဟန်းသမ်ာဘော်တို့ကို သိမ်း
ဆောင်၍။ ဝဂ္ဂကမ္မ ဧဝမ္မကမ္မ မဖြစ်စေရ။ဝိနည်းကံနှင့် ညီညွတ်စွာ-ထို
အကပ်ိသကုဋိ၏ဟတ္ထပါသ်ဒွ် တည်၍ဖြစ်စေ ထိုအကပ်ိသကုဋိတွင်း
သို့ဝင်၍ဖြစ်စေ။သမတ်အပ်ကြောင်းဆိုအပ်၏။ ။

အလားဟူအထောက်ကား။ ကထိနပိုနိစ္ဆယဝိနယာလင်္ကာရဋီ
ဒွဲ့၊ ။(၃)ကထံစိဝရပဋိဂ္ဂါဟကာဒိ ပဂ္ဂိသသမတိယောပနအင်္ဂေါ ဝိ
ဟာရေသဇ္ဇသံဃမဇ္ဈေပိ ခဏ္ဍသီမာယပိသမ္ဘနိတုံဝဋ္ဋတီတိ။ ဘဏ္ဍာ
ဂါရဿဒ်ါတဝိဟာရသမတိ ပန ဝိဟာရ မဇ္ဈေယေဝါတိ အဋ္ဌကထာ
ယံဝုတ္တံ။ တတ္ထဝိသေသကာရဏံ ပရိယေသိတဗ္ဗံ။ တတြံ ဝိသေသ
ကာ ရဏံ ပညာ ယတိ၊ အညိသော သိမာယ ဝတ္ထု အညိသော ကမ္မ
ဝါစာတိ ပဋ္ဌဇ္ဈ ဒေါသပရိဟာရတ္ထံ ဝုတ္တံ။ ပဂ္ဂလ သမတိ္ဘေယော ဟ်ပဂ္ဂ
လသ္သ ဝတ္ထုတ္တာ ယဒိ မဟာသိမဘူသော အဇ္ဈောဝိဟာရေ ကတ္တုကာ
မာ ဟောန္တိ။ သဇ္ဇသံဃမဇ္ဈေ တံဝတ္ထုဘူတံ ပဂ္ဂလံ ဟတ္ထ ပါသေ
ကတွာ ကရေယျုံ။ ယဒိ ခန္ဓ မသိာယ ကတ္တု ကာမာ တံဝတ္ထု ဘူတံ
ပဂ္ဂလံ ခန္ဓသိမ်ံ အာနေတွာ တတ္ထ သန္နိ ပတိတ ကမ္မပတ္တ သံဃသ

ဟတ္ထပါသေကတွာကရေယျုံ၊ ဥဘယထာပိယထာဝုတ္တဒေါသောနတ္ထိ။ ဆဏ္ဍာဂါရသမုတိ ပန ဘဏ္ဍာဂါရသပိဟာရတ္ထာဒန္ဓသိမံဒူာနေတုံ နသက္ကာ။တသ္မာယဒိတံသမုတိဓန္ဓသိမာယံဠွတ္ထာကရေယျုံ။ ဝတ္ထုမဟာသိမာယံဟောတိ၊ ကမ္မဝါစာဒန္ဓသိမာယန္တိယထာဝုတ္တဒေါသော ဟောတိ၊တဘ္ဘိဒေါသေသတိဝတ္ထုပိပန္နဋ္ဌာကမ္မံပိပန္နဟိ၊ တသ္မာဒဟာသိမဟာသိမဘာဝတိဟာရမဇ္ဈေယေဝတိသမုတိကာတဗ္ဗာတိ အဋ္ဌကထာစရိယာနံမတိ--ဟု၊ မိန့်သည်ကုံယူဇဉပ်၏။ ။

ထိုကြောင့်၊ ကပ္ပိယ ဘူမိသမုတ်လိုသောကျောင်းသည်။ခဏ္ဍသိမ်-မဟာသိမ် နှိုက်တည်သည်ဖြစ်အံ့။ခဏ္ဍသိမ်- မဟာသိမ်တွင်း၌-သင်္ဃာတို့ကိုဆိမ်း၍၎င်းကျောင်းသည်။ ဝိသုံဂါမနှိုက်တ၊ သ်သည်ဖြစ်အံ့။ဝိသုံဂါမသိမ်တွင်း၌-သင်္ဃာတို့ကို-ဆိမ်း၍ဘမုတ်အပ်၏။ ။

ပကတိဂါမဆိမ်နှိုက်-တည်သည်ဖြစ်အံ့။ထိုပကတိဂါမဆိမ်းတွင်း။ ဗဒ္ဓသိမ်၌သေါရဟန်းတို့ကို ဗဒ္ဓသိမ်တွင်းသို့ဝင်စေ၍။ကျန်သောရဟန်းတို့ကို။ဟတ္ထပါသ်သို့ဆောင်ခြင်း။ဆန္ဒဆောင်ခြင်း။ဂါမဆိမ်ပနှိုက်-တည်သောရဟန်းတို့ကို-မဝင်ရအောင်-စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝဂ္ဂကမ္မ-မဖြစ်အောင်။အထူးနှစ်လုံးထား၌သမုတ်အပ်သည်။ ။

သာဓကပါဠိရုကို၊ ဟုတ်နှင့်အစဉ်အတိုင်း၊ဆနက်ဆိုအံ့။

(၁)ဂေါတြောနုပါဆုသာဝေတုံ။ ဟူ၍။ဝစနတော။ ဟောထောပ်မူသောကြောင့်၊ ယေနဝေါဟာရေန။ အကြင်ဝေါဟာရဖြင့်။ ဝေါဟရတိ။ ခေါ်ဝေါ်၏၊တော်၊ ထိုခေါ်ဝေါ်သောစကမ္မည်ဖြင့်။ဝဋ္ဋတိ။ အပ်၏။ ဟူတိ။၍ သို့သောဆနက်သဘောသည်။ သိဒ္ဓံ။ပြီး၏။တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ ကောနာမောတေဥပစ္ဈာယောတို့။ ဟူ၍။ ပုဋ္ဌေနပါ။ မေးဆပ်သော- ရဟန်းသည်ထည်း။ ဂေါတြမေဝ။ အနွယ်ကိုသာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ကတွာ။ပြု၍။ ဝါ။မှည့်၍၊နာမံ။အမည်ကို။ဝတ္တုံ။ ဆိုအပ်၏။ဟူတိ၊၍သို့သောဆနက်သဘောသည်၊ သိဒ္ဓံ၊ပြီးသည်၊ဟောတိ။၏။ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ စတုဿိဒေသေ။ ထေးပါး အပြားရှိ၊ကုန်သော။ နာမေသု။ အမည်တို့တွင်၊ ယေနကေနစိ၊ ဧကမ္မတ်မရှိသော၊နာမေန၊အမည်ဖြင့်၊ အနုဿာဝနာ။ကမ္မဝါစာကို။ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏၊ဟူတိ၊၍သို့။ဝဒန္တိ။ဆိုကုန်၏။ ။မဟာဝါ—မဟာခန္ဓကထေရသကင်္ခိကာအနက်။ ။

(၂) ဂေါတ္တြေနဒိတိ၊ ဟူသည့်ကား။ အာယသ္မတော ပိပ္ပလိသဒ၊ ဆရှင်ပိပ္ပလိမထေရ်၏၊ ဥပသမ္ပဒါပေဒေါ။ ပဠူင်းခံခြင်းကို–ငဲ့၍၊ ဤတိဇေဝံ၊ဤသို့။နာမ်၊အာမည်ကို၊ အဝတ္ထာ။ မဆိုမူ၍၊ ဂေါတ္တြေန၊ အနွယ်ဖြစ်သော။နာမေနာဝိ၊အာမည်ဖြင့်လည်း၊ဤတိအယံ၊ဤသည်ကား။ အတ္ထော။ အနုက်တည်း။ တေန၊ ထိုပါဠိရပ်ဖြင့်။ ကောနာမေးတေ ဥပစ္ဈာယောတိ၊ကောနာမောတေဥပစ္ဈာယော–ဟူ၍။ ပုဂ္ဂ နဲ မေးအပ်သော–ပဠူင်။ လောင်းသည်၊ဂေါတ္တြေန၊အနွယ်ဖြစ်သော၊နာမေန၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့်၊ အာယသ္မာကဆပေါ၊အရှင်ကဿပ–ဟူ၍၊ဝတ္တုဗ္ဗံ၊လျောက်ဆိုအပ်၏။ ဤတိအတ္ထဒေါတံ၊ ဤသို့သောအနက်သဘောသည်။ သိဒ္ဓံ။ပြီး၏ကည်း၊ ပေါတိ။ ဖြစ်၏၊တသ္မာ၊ထိုကြောင့်။အညံဝိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊တဆ၊ ထိုပဠူင်းလောင်း၏ပသိဒ္ဓံ၊ ထင်ရှားသော၊နုဒံဝါစမည်သည်ဌင်း။ဘာသိုံ၊ ခဏော၊ ထိုကမ္မဝါဘာဘ်ခါနိုးခဏ၌။ သုခဂဟဏတ္ထံ၊ယူလွယ်–ရွတ်လွယ်စေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပညာပိတံ။ သမုတ်ပညတ်ဆိုသော၊နာမံဝါ။ အမည်သည်ဌင်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံသဒ္ဒံ၊ထိုအလုံးစုံသောအမည်ကို၊ဂဟေတွာဝိ၊ ယူ၍လည်း။ အနုသာဝနာ။ ကမ္မဝါစာကို၊ကာတဗ္ဗာ၊ပြုအပ်၏။ ဥပစ္ဈာယသ၊ ဥပစ္ဈာယ်ဆရာအား၊ ဝဋ္ဋ တိယထာ၊သင့်သကဲ့သို့၊ ဇေဝံတတာ၊ထိုအတူ။ ဥပသမ္ပဒါပေက္ခသာဝိ။ ပဠူင်းထောင်း၏လည်း။ ဂေါတ္တာဒီနာမေနစ။ အနွယ်အစရှိသောအမည်ဖြင့်ဌင်း။တံခဏိ၊က–နာမေနစ။ ထိုကမ္မဝါ- ဘတ်ခါနိုး- ခဏ၌ကာ မှည့်သောအမည်ဖြင့်ဌင်း၊အနုသာဝနံ၊ ကမ္မဝါစာကို။ကာတုံ၊ ဌာ၊ဝဋ္ဋ တိ။၏၊ တသ္မိံခဏေ။ ထိုကမ္မဝါစာ-ဘတ်ခါနိုးခဏ၌ကာလည်း။ အယံတိသော၊ဟိဝါ၊ဤသူသည်-တိသဟူ၍ဌင်း၊နာ၊ဂေါတိဝါ၊ နာဂ-ဟူ၍ဌင်း။နာမံ၊အမည်ကို၊ကရောန္တော၊ဟိ။ ပြုလိုက္ခုန်သော–ဆရာတို့သည်။ အနုသာသက-သမုတ်ကြောတော၊အနုသာသက-သမုက်မှုပဋ္ဌမမေဝ။ ရှေးဦးစွာ ကသာဒျင်၊ကာတဗ္ဗာ။ပြုအပ်၏ ဝိ ၊တိဝိကာ ၊ ဆနက်၊ ။

(၃) ကထံ၊ အာဘယ်သို့ဆိုဆောင်သနည်း၊ စိဝရပဋိဂ္ဂါဟာနာဒိပုဂ္ဂလသမုတိ ယောပန။ သင်္ကန်းကို= ခံတတ်သော ဂုဟန်း- အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍-သမုတ်ခြင်းတို့ကိုကား။ အင်္ကျောဝိဟာရေ၊ မဟာဆိပ်ဖြစ်သော–ကျောင်းတိုက်တွင်းနှိုက်။ ဆဗ္ဗသံစယမဇ္ဈေပိ၊ အလုံးစုံသော=သံ

ဃာအလယ်နှိုက်ဂင်း၊ခန္ဓသိမာယယပိ၊ခန္ဓာသိပ်ဒွိဂင်း။သမ္မနိတုံ၊ သမုတ်ခြင်းငှာ၊ဝဋ္ဋတို့၏။ဣတိ၊ဤသို့ဂင်း၊ သဒ္ဓာဂါရဿဒိါတာ- ဝိဟာရသမုတိုနှ၊ ဘဿာအိပ်-ဘဏ္ဍာတိုက်ဟု ဆိုအပ်သော- ကျောင်းကို-သမုဒ်ခြင်းကိုကား။ ဝိဟာရမဇ္ဈေယေဝ။ မဟာသိပ်ဖြစ်သော ကျောင်းတဲ့ကိုအလယ်၌သာလျှင်၊သမ္မနိတုံ၏ငှာ။ ဝဋ္ဋတို့၏၊ဣတိ။ဤသို့ဂင်း။အမ္မကထာယံ၊ စိဝရဘဏ္ဍာဂါအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တံ၏၊တတ္ထ။ ထိုအထူးဆိုရာနှိုက်။ဝိသေသကာရဏံ။ဟူးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပရိယေသိတဗ္ဗံ၊ ရှာအပ်၏၊တကြ်။ ထိုဝိဟာရ-သမုတိနှိုက်။ အညိုသော၊ တပါးသော၊သိမာယ။သိပ်၌၊ ဝတ္ထု၊ ကျောင်းတည်းဟူသော၊ ဝတ္ထုသည် ဖြစ်၏။အညိုသော၊တပါးသောသိပ်၌။ကမ္မဝါစာ။ကမ္မာဂါစာဘတ်ရွတ်ခြင်းဖြစ်၏ ဒုတိဝတ္ထုဗဒ္ဓါ သပရိဟာရတ္ထံ။ ဤသို့ဆိုအပ်သောအဂြစ်ကို=ပယ်ရှင်းအကျိုဂ်း။ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ဝေါ။ဤသို့၊ ဝိသေသကာရဏံ။ ထူးသောအကြောင်းသည်၊ ပညာယတို့။ ထင်၏ဟိ။ခွဲအံ့၊ ပုဂ္ဂလသမုတိ ယော။ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သမုတ်ခြင်းဟိုကို။ ပုဂ္ဂလဿ။ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝတ္ထုတ္တာ၊ ဝတ္ထု၏အဖြစ်ကြောင့်။ မဟာသိမဘူတော၊ မဟာသိမ်ဖြစ်၍- ဖြစ်သော။ အနောဝိဟာရေ ကျောင်းတိုက်တွင်းဌ၊ ကတ္ထုကာမာ။ ပြုလိုကုန်သည်။ ယဒိဟောန္တိ၊အကယ်၍၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ သဗ္ဗသံဃဝဏ္ဏေ။ အလုံးစုံသောသံဃာအသယ်ဌ်။ဝတ္ထုဘူတံ ဝတ္ထု၊ဖြစ်၍၊ဖြစ်သော။ တံပုဂ္ဂလံ.ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ဟတ္ထပါသေ၊ဟတ္ထပါသိဿ်ဌ်။ ကတ္တာ.ပြု၍-ထား၍။ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏၊ခဏ္ဍသိမာယံ၊ ခဏ္ဍသိမ်ဌ်။ ကတ္တုကာမာ။ ပြုလိုကုန်သည်၊ ယဒိဟောန္တိ၊ကုန်အံ့၊ဝတ္ထုဘူတံ်သော၊ တံပုဂ္ဂလံ။ကိုခဏ္ဍသိမံ၊ ခဏ္ဍသိမ်သို့၊အာနေတွာ။ ဆောင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုခဏ္ဍသိမ်ဌ်။ သန္နိပတိတ-ကမ္မပဋ္ဌာသံဃသဿ၊ စည်းဝေးသော- ကံအားလျောက်ပတ်သောသံဃာ၏။ ဟတ္ထပါသေ၊ဌ်။ကတ္တု။ပြု၍။ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ ဥဘယထာပိ၊နှစ်ပါးစုံသော။ ပြုခြင်းဖြင့်လည်း၊ ယထာဝုတ္တဒေါသော။ ဒုကြင် နှစ်ကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော။ တပါးသောသိပ်ဌ်ဝတ္ထု။ တပါးသောသိပ်ဌ် ကမ္မဝါစာဖြစ်၏၊ ဟူသော။ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ။မရှိ။ ဘဏ္ဍာဂါရဘမုတိပနှ။ ဘဏ္ဍာဂကျောင်း သမုတ်ခြင်းသည်ကား။ ဘဏ္ဍာ ဂါရဿ၊ ဘဏ္ဍာဂကျောင်း၏၊ ဝိဟာရတ္တာ။ မရွှေ့ရှားစကောင်းသောကျောင်း၏။ အဖြစ်ကြောင့်၊ခဏ္ဍသိမံ၊ခဏ္ဍသိမ်သို့၊အနေတုံ။ ဆောင်ခြင်းငှာ၊ နှသက္ကာ။မ

တတ်ကောင်း၊ တသို့ဖြာ။ထိုကြောင့်။ဘံသမဂတိ၊ ထိုဆဏ္ဍာဂါရ-သမဂတိကို၊ခဏ္ဍာသိမာယံ။ခဏ္ဍာသိမ်၌။ဌတွာ။တည့်၍။ ယဒိကရေယျုံ။အကယ်၍ပြုကုန်အံ့။ဝဏ္ဏု။ ကျောင်းတည်းဟူသော ဝတ္ထုသည်၊ မဟာသိမာယံ။မဟာသိမ်၌။ဟာတိ။ဖြစ်၏။ကမ္မဝါစာ။ ကမ္မဝါသည်။ခဏ္ဍာသိမာယံ၊ ခဏ္ဍာသိမ်၌ကား၊ဟာတိ။ဖြစ်၏။ဇာတိ။ထိုကြောင့်။ယထာဝုတ္တဥဒါသေ။အကြင်အကြောင်းဆိုအပ်ပြီးသော အပြစ်သည်၊ဟာတိ။ဖြစ်၏၊ တသို့ဒေါသေ။ထိုအပြစ်သည်။သတိ။ရှိသော်။ ဝဏ္ဏုပျက်စီးသည့်အဖြစ်ကြောင့်။ကမ္မံ။ သမဂတ်သော-ကမ္မဝါစာကံသည်။ ဝိပဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီး၏။တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ မဟာသိမဘဂ္ဂတ ဝိဟာရမဇ္ဈေပ၊ မဟာသိမ်ဖြစ်သော-ကျောင်းတို့ကိုလယ်၌သာလျှင်။ တံသမဂတိ၊ ထိုဘဏ္ဍာဂကျောင်းသမဂ္ဂ်ခြင်းကို၊ကာတဗ္ဗံဘ၊ ပြုဆောင်၏၊ဇာတိ၊ဤသည့်ကား။ အဋ္ဌကထာစရိယာနံ။အဋ္ဌကထာဆရာတို့၏၊မတိ။အလိုတည်း။ ၊ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာအနက်၊ ၊

ဤနည်းကား။ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာနှင့်အညီ ပြဆိုသောနည်းတည်း။

——:o:——

သနည်းကား။ ။ဘဏ္ဍာဂါရိကသမဂတိကို-ပြုရာ။ ။ဇာဒံ၊ နဘဏ္ဍာဂါရံခဏ္ဍာသိမံ။ဂတ္ဘိုာခဏ္ဍာသိမာယနိသိန္နံဟိသမ္မနိဘံနဝဋ္ဋတိ။ ဝိဟာရမဇ္ဈေယဝသမ္မနိတဗ္ဗံ၊ --ဟူသောစီဝရခန္ဓက-အဋ္ဌကထာဘွင့် ဝဇ္ဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌၊ ၊ခဏ္ဍာသိမာယဝိ သမ္မနိတုံ ဝဋ္ဋတီဘိဝုတ္တာသေသကမ္မာနိပိကတ္တာနိသိဒ္ဓတွာ ကာတုံဝဋ္ဋတိဟိဝုတ္တံ၊ ဇေဝံသန္တေဘဲစောရိကာယကတ သဒ္ဓိသံဃောဘိ။ ထသ္မာနဝဋ္ဋတိတိ ဒိဗဝါသိနောဝဒန္တိကိ၊ စောရိကာထဂဟိတတ္တာနပါ ပုဏာတိတိ သေနာသန ခန္ဓက အာဂတသုတ္တန္တ သာဓကန္တိဝေဒန္တိ။ တသ္မာတေသံမသေန ဇာဒံအာဝေဏိက လက္ခဏန္တိဝေဒိဘဗ္ဗံ၊ ဇာဒံပနဘဏ္ဍာဂါရန္တိအာဒေါဇာက လက္ခဏန္တိ ပုဗ္ဗေ-ဟု။မိန့်လည်း၊ ၊

ခဏ္ဍာသိမာယဝိ။ခဏ္ဍာသိမ်၌လည်း၊သမ္မနိတုံ၊သမုတ်ခြင်းခြင်းငှာ၊ဝဋ္ဋတိ။အဝ်၏၊ဇာတိ။ဤသို့၊ဒုတွာတွာ။ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သေသကမ္မာနိပိ၊ကြွင်းသောကံတို့ကိုလည်း။ ဘတ္တဘတ်ထိုခဏ္ဍာသိမ်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နေထိုင်၍။ကာတုံ။ပြုခြင်းငှာ၊ဝဋ္ဋတိ၊အဝ်၏။ဇာတိ။သို့ ဝုတ္တံ၊ အနုဇာတိုပုဗ္ဗ်ဆိုအဝ်၏။ဇေဋ္ဌသံဃောဘိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စောရိကာယ။ ခိုးသော

အားဖြင့်။ ကတာသဒိသံ။ ပြုအပ်သည်နှင့်တူသည်။ ဟောတိ။ဏ်။တဿ။ ထိုကြောင့်။နဝဋ္ဌတိ။မအပ်။ဣတိ။ဤသို့။ဒိပဝါဆိနော၊ ဇမ္မ။ဒိပ်ကျွန်းဌိနေကုန်သောဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ်ကိ၍။ဆိုကြကုန်သတဲ့ ။ စောရိကာယ။ ခိုးသောအားဖြင့်။ဂဟိတဏ္ဍာ။ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နပါဝုဏာတိ။ ၁ရောက်၊ဣတိ၊သို့။သေနသနာခန္ဓကေ။ သေနသနခန္ဓကဋ္ဌ၊ ဆာဂတသုတ္တန္တ၊ လာသောပါဠိသည်လည်း။သာဓကံ။ သက်သေတည်း။ဣတိ၊သို့။ ဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊ထိုကြောင့်။တေသံ၊ ထိုဒိပဝါသိ–ဆရာတို့၏။ မတေန၊အလိုဖြင့်။ဣဒံ၊ ဤစိ၁ရပဋိဂ္ဂါဟကကိုသမုတ်ခြင်းကို ဆိုသောစကားသည်၊ အာဝေဏိကလက္ခဏံ၊ အသီးအခြားသော လက္ခဏာတည်း။ဣတိ။သို့။ဝေဒိဟဋ္ဌ'။၏၊ ဣဒံပနဘဏ္ဍာဂါဂရန်း၊ ဟူသောစကားကို။ အာဝေဏိကလက္ခဏန်း။ အသီးအခြားထက်ဝန်းကျင်ဟူ၍။ဝုတ္တံ။ အနုဂဏ္ဌိပုဗ္ဗဓနိုက်ဆိုအပ်၏၊ ။

ဤဝဇိရဗုဒ္ဓိ။ခဏ္ဍ။ပ။ ဝဋ္ဋတိတိဝုတ္တံ-ဟူ၍ဂင်း၊ ဣဒံပနဘဏ္ဍာဂါဂရန်း အာဝေဏိကလက္ခဏန်းဝုတ္တံ–ဟူ၍ဂင်း၊ လာသောအနုဂဏ္ဌိပုဗ္ဗဓအလိုအားဖြင့်၊ ဘဏ္ဍာကျောင်းသမုတ်ခြင်းကို၊ ခဏ္ဍသိမ်ကဋ္ဌနေ၍။ မသမုတ်အပ်။ မဟာသိမ်ဖြစ်သော ဥပစာရ သိမ်တွင်း–သိမ်လယ်က=တည်၍ သမုတ်အပ်သည်–ဟု ပြဆိုခြင်းကို။ အာဝေဏိကလက္ခဏာ ယူသင့်ကြောင်း၊စိ၀ရပဋိဂ္ဂါပ၊က-သမုတိမှတပါးသော သံဃကံတို့ကိုလည်း၊ ခဏ္ဍသိမ်နှိုက်ဋ္ဌနေ၍–ပြုသင့်ကြောင်းကို။ ပြဆိုသည်ကို=ထောက်လျှင်၊ ကပ္ပိယဘူမိသမုတ်ခြင်းကို။ခဏ္ဍသိမ်က--ဋ္ဌနေ၍၊ သမုတ်လျှင်လည်း-အပ်၏ဟူသောအနုက်ပြီး၏၊ ။

ဂင်း၀ဇိရဗုဒ္ဓိက။ ဒိပဝါသိတို့ အလိုဖြင့်လည်း၊ ခဏ္ဍသိမ်နှိုက်တည်ဋ္ဌနေ၍၊ ကံတို့ကို-ပြုခြင်းသည်။ တိတ်တဆိတ်ခိုး၍ ပြုသည်နှင့်တူသောကြောင့်-မအပ်ဟု ဆိုသဖြင့်၊ ဝိနယာလင်္ကာရ ဋီကာနှိုက်- ပြဆိုအပ်သော-ကမ္မဝိပတ္တိ အကြောင်း ကြောင့်၊ ခဏ္ဍသိမ်နှိုက် နေ၍။ ဘဏ္ဍာကျောင်းသမုတ်ခြင်းကို။ အဋ္ဌကထာဆရာ-ထားဖြစ်သည့်--မဟုတ်ဟုသိအပ်၏၊ ။

ဗိဟာရမဇ္ဈေ ယေဝသမန္နိ တဇ္ဇောတို့ သဇ္ဇေသံ စာနနုဇ္ဇာယ ဝိဟာရမဇ္ဈေးယေဝသမန္နိတဇ္ဇော--ဟူသော၊ ဂင်းအားဘွင့် တေရသကဏ်ဋီကာနှိုက်၊ဆလုံးရုံသော ရဟန်းတို့-သိမ်းစခြင်းငှာ၊ မဟာသိမ်ဖြစ်သော

ကျောင်းတိုက်လယ်၌ သာလျှင်၊ သမုတ်အပ်၏ဟု-ဤဆို သဖြင့်လည်း၊ ဝိနယဋ္ဌ လက်ဝဲ ဦးကာနိုက်-ဤဆိုအပ်သော-ကမ္ဗဝိပုတ္တို အကြောင်းကြောင့်၊ ခဏ္ဍသိမ်နိုက်နေ၍ ဘဏ္ဍာကျောင်း-သမုတ်ခြင်းကဲ့-အစ္ဆကထာဆရာ-တို့ဖြစ်သည်-မဟုတ်ဟု-သိအပ်၏။

၌တရသကဏ်-ဝဇိရဗုဒ္ဓိ-ဆရာမြတ်တို့ အကြောင်းစကား၊သည်။ ဝိဟာရံဝါတိအာဒိသု ယောအာရာမမဇ္ဈေ အာရာမိကသာမဏေရာဒိဟိ အဝိဝိတ္တောသဇ္ဇေသံသမောသရဏဋ္ဌာနေ ဝိဟာရောဝါအမှုယောဂေါဝါဟောတိ။ သောသမန္နီတဇ္ဇော။ပစ္စန္တသေနာသနံပနနသမန္နီတဇ္ဇံဟူသော အဋ္ဌကထာရှေ့ဝါကျ၌၊ရဟန်းရှင်လူအများတို့ဆက်ဆံထင်ရှားစေလို၍ အစွန်းအပျောက်ဖြစ်သော ကျောင်းကိုမသမုတ်ပဲ-တို့က်လယ်နိုက်-အရာမ်စောင့်သာမဏေစသည်တို့နှင့် မဆိတ်သောအများသဃ်ာတို့နှင့်ဆက်ဆံသောကျောင်းကို သမုတ်အပ်၏ဟူသောအဓိပ္ပါယ်နှင့်လည်း ညီညွတ်နိုးနှောသည်။

ဖိုင်းခိုင်းဆရာတော်ထုတ်ဖော် ဆုံးဖြတ်အပ်သော ဘဏ္ဍာဂါရသမုတိဝိနိစ္ဆယကား။ ၁၂၅၂-ခုဝါခေါင်လဆန်း-၁၃-ရက်စနေနေ့ပြီး၏။ ။

———:o:———

ပါရိသုဒ္ဓိဝိနိစ္ဆယ၊

ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်နိုက် ဥတ်မထား၍။ တသိမ်းတည်းဟုဆိုပါသ်ကို မစွန်မှု၍၊ သုံးပါး=လေးပါး-ငါးပါး-ပြုအပ်မပြုအပ်၊ ရှင်းနှုန်းတူ တသိမ်တည်းဟုဆိုပါသ်ကိုစွန်၍ အသီးအသီး-အစုအစုပြုအပ် မပြုအပ်ကို၊ ပါဠိအထောက်အထား၌ အသေအချာသိလိုပါသည်မေးလျှောက်ရာနိုက်

သဗ္ဗာယ ဝဠ္ဠိတာယ ပရိသာယ ဆာဂန္ဓိကန္တိ သမသမာ။ တေသံ သန္တိကေ' ပဝါရေတဗ္ဗန္တိ ယဒိသဗ္ဗေ ဝဠ္ဠဟိတွာ ဂတာသန္နိပါတေတုဠ္ဆ နသက္ကာ။ ဧကိဿေသန္နိပါတေတွာ ပဝါရေတုံဝဋ္ဋတိ။ ဥတ္တိဒ္ဒပေတွာ ကတ္တုမ္မသံဃကမ္မဘာဝေါ ဝဂ္ဂံနဟောတိ။ ဥပေါသထေဝိ ဧသေဝနယော။ ။သဗ္ဗာယ၊ အလုံးစုံသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်၊ဝဠ္ဠိတာယ။ သံဃမဝါရုဏာပြု၍ထပြီးသည့်ရှိသော်။ သမသမာ။ အညီမျှ

ဖြစ်ကုန်သော အာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်၊ အာဂန္တုကဘဏ်းလာကုန်ခဲ့၊ တော
သံ။ တိုသံဃပဝါရဏာပြု၍-ထကုန်ပြီးသော အာဝါသိကရဟန်းတို့၏။
သန္တိကေ။ အထံ၌ကား၊ ပဝါရောဇဗျံ။ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ ဤတိုဏ်းဖြင့်
ပါဠိတော်၌ကား။ သဒ္ဒါ။ အဓိပ္ပါယ်သော-အာဝါသိက ရဟန်းတို့သည်၊
ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ။ထ၍၊ ယဒိဂတာ။ အကယ်၍သွားကုန်သည်ဖြစ်အံ့။သန္ဓိပါတေ
တုန်း၊ စည်း၀ေးစေခြင်းငှာလည်း။ ယဒိနသက္ကာ။ အကယ်၍ မတတ်
ကောင်းသည်ဖြစ်အံ့။ ဇကေန္ဓ။ အချို့သောအာဝါသိက ရဟန်းတို့ကို၊
သန္ဓိပါထေတွာ။ စည်း၀ေးစေ၍။ ပပါရေတုံ၊ ပဝါရဏာပြုခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋ
တိ၊ အပ်၏။ ဥတ္တိ၊ ဉာတ်ကို။ ဌပေတွာ။ထား၍။ ဇ တွဇ္ဇသံဃကမ္မာဘာဝါ။
ပြုအပ်သော သံဃကံမဟုတ်သောကြောင့်။ ဝဋ္ဌိ။ ၎င်သည်။ နဟောတိ၊
မဖြစ်၊ ဥပေါသထေပိ၊ ပါတိမောက်ဖြေပြီး သော သံဃာတို့ထံ-ပါရိသုဒ္ဓိ
ဥပုသ်ပြုခြင်းလည်း၊ ဇသော ဝနယော။ ဤနည်းသျှင်နည်းရှိ၏၊

ဤသို့ သံဃပဝါရဏာ-ပြုပြီး သံဃဥပုသ်ပြုပြီးဖြစ်သော အခြား
သဒ္ဓါတို့ထံ၌၊ နောက်သံဃာတို့ပါရိသုဒ္ဓိ ပဝါရဏာ=ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်
ပြုအပ်ကြောင်းကို ပြရာ-ပဝါရဏာ ခန္ဓကပါဠိ=အဋ္ဌကထာ၏-အဝတ္ထင့်
တေ၍သကဏ် ဦးကာနည်းတူ လေသော-ဝဇိမ္ဗု ဗုဒ္ဓဦးကာတို့၌။ တိတ်
ဖိလ်-ဝါကျတို့ကို၊ ဥပေါသထခန္ဓက-ပဝါရဏာခန္ဓက-ပါဠိ ဇဋ္ဌကထာ
တို့နှင့်၊ ညီညွတ်စွာ-မဆ-မယှပိခြင်းကြောင့်။ ဥာတ်မထားပဲ-ပါရိသုဒ္ဓိ
ဥပုသ်ပြုရာနှိုက်-ဝဋ္ဌကမ္မ မရှိဖြစ်၍၊ တသိမ်တည်းနှိုက် ဟတ္ထပါသ်ကို
စွန့်၍။ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်ကံ။ အသီးအသီး အတယ်တယ်-တပြိုင်နက်
ပြုအပ်ကြောင်းနှင့် ပြောဆို ကျင့်သုံး ထုံးအစဉ်လည်း အချို့ ဒေသ
တို့ကိတာမျှားမှာ့်သည်။ အချို့ ဒေသတို့ကိတာမျှားမှာလည်း၊ ယင်းကဲ့
သို့ ကသိမ်ဘည်းနှိုက်၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်အသီးအသီး ပြုခြင်းငှာ မအပ်။
ဥပုသ်ပြုပြီးသော ကိစ္စပသုတ ရဟန်းတို့ဆည်မူကား။ တသိမ်တည်း။
ဟတ္ထပါသ်မှ အပစ်၍၊ အစုအစုရှိကြသော်လည်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုခြင်း
ငှာ အပ်၏။ ထိုကိစ္စပသုတရဟန်းတို့သည်၊ ဝဋ္ဌကမ္မကိုမပြုတတ်မပြု
နိုင်ဟု။ ပြောဆိုကျင့်သုံးထုံးအစဉ်လည်းရှိသည်၊ ။ထိုသို့ ရှိသော်
လည်း။ထိုဋီကာတို့၌ ဆိုဆောအရာခဲ့၏။ ယခင်ဆရာကြီးတို့ပြုကြသော
အရာသည်။ အချင်းချင်းပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုခြင်း၊ ထပါးသော သံဃာတို့
ထံပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုခြင်းတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ မတူကွဲပြား ထူးခြားသည်

တရကြောင်း။ယင်းသို့တသိမ်တည်း ၌ဟတ္ထပါသ်ကိုစွန့်၍ အသီးအသီး ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုရာ၌၊ယခင်ဒိကာဆရာတို့ဆိုပုံဘိုင်း။ဝဂ်ကမ္ဘမဖြစ်ယူသော်ထည်း၊အဝမ္ဘကမ္ဘဂေါကန် ဖြစ်သည်တဒကြောင်းဖြစ်၍၊ ယခင်ထုံးစံနှင်ရပ်ကို။မမှတ်မယူ၊မကျင့်၊မသုံးအပ်၊

အနှဲ ဓာနာမိ ဘိက္ခဝေ စတုန်္နံပါတိ မောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတုန်္တိ။ ။ တိဏ္ဏံပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ။ ။ဒ္ဝိန်္နံပါရိသုဒ္ဓိဥပေါဝါဂတံ။ ။အဇ္ဇုဝဉ္စ ပေါသထေးတိအဇ်ဇဒ္ဒါတဇ္ဇော၊ ။တသိမ်တည်း၌ ကမ္မာပေက္ခရုဂ်နံး ဖြစ်ဖေး၊ကိစ္စပသုတရဟန်းဖြစ်စေး၊လေးယောက်- လေးယောက်ယက်အလွန်ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ပါတိမောက်ပြအင်ကြောင်း၊ တသိမ်းတည်း၌ရှာန်းနှက်ယောက်-သုံးယောက်ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုအပ်ကြောင်း၊ တာယော့က်တည်းဖြစ်အံ့။အဇိဒ္ဓာန ဥပုသ်ပြုအပ်ကြောင်းကို ဟောတော်မူရာ၊ဥပေါသထခန္ဓကပါဠိထော်၊ ။

တတြာဘိက္ခဝေယထိဒံအဝမ္ဘနဝဂ်ံဥပေါသထကမ္မံ။ နတိက္ခဝေဝေဝစ္ဆကံဥပေါသထကမ္မံကာတဗ္ဗံ။နစမယာဝေရပံဥပေါသတကမ္မံအနုညာတံ၊ ။ဂဠိပါဠိတော်။ ။

အဝမ္ဘနဝဂ်ကိုအာဒိသု။အဝမ္ဘနဝဂ်ံ ဤသို့အစရှိသောပါဠိတော်ဖြင့်။ ဇကတ္ထိ။ကာရဏသော၊ဝိဟာရေကောင်းတိုက်၌၊ စတုသု၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ဘိက္ခု။သု၊ရဟန်းတို့သည်။ဝသန္တေသု။ နေကုန်သည့်ရှိသော်၊ ဇကသ။တယောက်သောရဟန်း၏။ ဆန္နပါရိသုဒ္ဓိ။ ဆန္နပါရိသုဒ္ဓိကို။ အာဟရိတွာ။ဆောင်၍၊တယော၊ သုံးယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့သည် ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ။ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကို၊ ဆဇေကရာန်၊ အာကယ်၍ပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ တိသုဝါ။ သုံးယောက်သောရဟန်းတို့သည်မူလည်း၊

ဝသနေ့သူ။သော်။ကောသ။ ဝ:ယောက်သောရဟန်း၏။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ။ ကို့။ အာဟာရိတွာ၊၍။ ဒွေ့။ နှစ်ယောက်ကုန်သောဓဟန်းတို့သည်း၊ ပါတိ မောက်ကွဲ။ပါတိမောက်ဂဲ့၊ သဝေဉ္ဇိသန့်။အကယ်၍ပြုကြကုန်သည် ဖြစ်ဆဲ့။အဓမ္မေန။မတရား. ဖြင့်။ ဝဂ်။ဂဂ်ဖြစ်သော၊ ဥပေါသထကမ္မ်။ ဥပုသ်ကံသည်။ ဟော့တိ။၏။ စတ္တာရော၏၊ လေးယောက်သော ရဟန်း တို့သည်လည်း၊ ကန့်ပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ပါရိ သုဒ္ဓိဥပုသ်ကို။သ:စကားရောတို့။ အကယ်၍ပြုကုန်သည်ဖြစ်ဆဲ့။ တယော ပါ။သုံးယောက်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ကော:ခ်း။ဒွေဝါ။ နှစ်ယောက် သောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ပါတိမောက္ခ်၊ပါတိမော့်ကို။သာစေ ဥဒ္ဒိသန့်၊ အကယ်၍ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်ဆဲ့။ အာရေ့ဓန။ မတရားသဖြင့်၊ သမဂ္ဂိနာမ၊ ညီညွတ်သောကံမည်သည်၊ဟော့တိ၊ဖြစ်၏။ ။ထင်း:အဋ္ဌ ကထာအနက်။ ။

ယင်းသို့ဖြစ်သော်၊ ယခင်ဋီကာတို့စကား၌။ အဘယ်သို့မှတ်အပ် သနည်းဟူမူ။ ။(၁) ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော တာပစအညေ သဗ္ဗသန့် ကော အ:ဉ့်မညစ္ဆ အာရောစေန ဂဏေန ဒုဝိဓေ--ဟူသော ကဉ်၊ အဋ္ဌ ကထာနှင့်အ:ညီ၊ ပါရိသုဒ္ဓိဓပုသ်ပြုခြင်းသည်။ သံဃပဝါရဏာပြုပြီး။ပါ တိမောက်ပြုပြီးသောတပါ်းသောသဃ်ာတို့ထံပြုခြင်း။အချင်းချင်းပြုခြင်း ၏အစွမ်းဖြင့်။ နှစ်ပါ်းရှိသည်တွင်၊ ပဝါရဏာပြုပြီး- စသောတပါ်းသော သဃ်ာတို့ထံ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုရာနှိုက်သော၊ ယခင်ဋီကာတို့ စကားကို မှတ်ယူအပ်သည်။အညမညအာရောစနအစွမ်းဖြင့်ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုရာ၌ မမှတ်မယူအ:ပ်။ ။

ထိုစကားမှန်၏။ပဝါရဏာပြုပြီးသောတပါးသော သဃ်ာတို့ထံပါရိ သုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုရာနှိုက် တဆိတဲတည်း၊ တွင်းလေးယောက်၊ လေးယောက် ထက်ဆလွန်။ သဃ်ာလုံလောက်လျက်။ ပါတိမောက်မပြဘဲ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်ပြုဆပ်ကြောင်းကို၊ ။(၂) ဣဓပနကွဲဝေအညတြသို့ အာဝါ သောတဒဟု ပေါသထေသမ္ဖဟုလာ အာဝါဘိကာဘိက္ခူ။သန့် ပတန့်ဝ စတ္တာရော ဝါအာတိရေကာဝါ။ တေနဇာနန့်ဝ အထညေ အာဝါသိကာ ဘိက္ခူ။ အာဂတာဘို့။ တေဓမ္မသညိနော ဝိနယသညိနော ဝဋ္ဋါသမဂ္ဂ သညိနောဥပေါသထံကရောန့်ဝ။ ပါတိမောက္ခ်ဥဒ္ဒိသန့်ဝ။ တေဟိဥဒ္ဒိဋ္ဌ မတ္တေပါတိမောက္ခေ အာဝါထိကထိက္ခ။အာဂန္ဆန့်ဝသမောမာ၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ

သည်ဖြစ်၌ တော်သော်ကား ပါရိသုဒ္ဓိအားဟူသော စေတမ်ဖြာ၊ စသည်ဖြင့် ဤပါသထဝန္ဓက ပါဠိတော်နှင့်၊ အထိုးအခြားဟောထော်မူသော ကြောင့်၊ ဋီကာဆရာတို့-ဆိုကုန်း ဝဏ္ဏကမ္မလည်းမဖြစ်။ အဓမ္မကမ္မထည်း ကင်းလွတ်၍ အပ်သည်၊ အဆင်းချင်းပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုသော အာဟာရနှင့်ကား။ ယင်းသို့ ဟောတော်မူသော ပါဠိတော်မရှိ သာကြောင့်။ တသိမ်တည်း၌။ ဆယ်လုံလောက်လျက်။ ပါတိမောက်မပြဝံဟုဆို ပါသ်ကိုစွန့်၍။ အထိုးအထိုးပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုကြလျှင်၊ အဓမ္မကမ္မမလွတ်ဖြစ်၍။ နှုတ်ကွန့်အားပတ်သင့်သည်မှတ်ယူရမည်၊ ။

ထိုးကြောင့်ဥပေါသထဝန္ဓ ဂဝိမတိဋီကာနှင့်လည်း၊ ။(၃)ဝိဟာရသိမာယပနသံးဃဝိဇ္ဇမာနေဝိးဂ နစိပစ္စဓေယနခဏ္ဍ သိ ာယတိသုဒ္ဓိ သုဝါပရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ ကရောန္တေသုကမ္မံ ဓးမ္မနသမဂ္ဂဓမ ကိန္နသိ မဒ္ဒတ္တ်ာတိဓဒ္ဒဗ္ဗံ-ဟုဖိနှံ၍၊ ။

ဤဋီ ၊ ၊ ၁ဝသံခဏ္ဍာသိမ်နှင့်ရဟန်းနှစ်ပါးသုံးပါး၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုခြင်းသည်၊ မဟာသိမ်နှင့်ရဟန်းသင်္ဃာရှိသော်လည်း၊ သိမ်ချင်းတခြားစီဖြစ်သောကြောင့်။ ဓမ္မေနသမဂ္ဂကံဖြစ်၍။ ဆောင်ကြောင်းကဲ့ပြဿဖြင့်။ သိမ်တခုတည်းနှင့်ရဟန်းနှစ်ပါး=နှစ်ပါးစီခန၍။ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်အားထိုးပြုလျှင်မအပ်သည့်ကိုပြ၏။ ။

(၁) ထာဝ။ရှေးဦးစွာ။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်သည်၊ အညေသံ။ သံဃာဝါရကာပြုပြီး=သံဃဥပုသ်ပြုပြီးသော ဖာပါးသောရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ။ အထံ၌ကောင်း။ အာဂမ္မဉ္စ။ အချင်းချင်းဆောင်း၊ အာရောစနာသေန၊ ကြားခြင်း၏ဒဓစ္စယ်းဖြင့်။ ဒုဝိဓော။ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ။ကဉ်ါအနက်။ ။

(၂) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဧကဝပန၊ဤသာသနာတော်၌ ကဲ့။ အညတရဘိ။ တခုသော၊အာဝါသေ၊ကျောင်းတို့ကိုရွေး၊ ထဒဟုပေါသထေ။ထိုဥပုသ်နေ့၌ကဲ့၊သမ္မဟုလာ။များစွာကုန်သော၊ စဘိက္ခုနော၊ရဟန်းတို့၊လေးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်၏သဒ္ဓါ၊ အတိရေကာဝါ။ လေးယောက်ထက်-အလွန်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊အာဝါဆိကာ။ကုန်သော၊ဘိက္ခူ။။တို့ ဃည်။ သန္နိပဘန်တို့၊စည်းဝေးကြကုန်၏။ ဒေ၊ထိုစည်းဝေးကြသော အာဝါသိကရဟန်းတို့သည်၊ အာထ။ ထိုစည်းဝေးသောအခါ၌ကဲ့၊ အညော။ ငါတို့ဖွတင်းကုန်သော။ အာဝါဆိကာဆိကွ။။အာဝါသိက ရဟန်းတို့သည်၊အာဂတာ၊ လာကုန်

ဏ်။ ဤဘုံ၊သို့၊နစောနဆို့၊မသိကြကုန်၊ တေ၊ထိမသိကြသော အာဝဲါသိက ရဟန်းတို့သည်။ ဝမ္မသညြနာ။ ဝမ္မဟု အမှတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိနယသညြနာ၊ဝိနည်းဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝဂ္ဂါ၊ ငှက်ဖြစ်ကုန် လျက်။ သမဂ္ဂသညြ နာ။ ညီညွတ်ဏ်ဟု အမှတ် ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဥပေါသထံ၊ သံဃံ ဥပုသ်ကို၊ ကရောန်၊ ပြုကုန်ဏ်။ ပါတိမောက္ခံ။ ပါတိ၊မောက်ကို၊ ဥဒ္ဒိသန်၊ ဖြကြကုန်ဏ်။တဟိ၊ ထိုစည်းဝေးနှင့်သော အာဝဲါသိကရဟန်းတို့သည်၊ ပါတိမော၊က္ခ။ ကို။ဥဒ္ဒိဋ္ဌမေး၏။ ဖြအပ်ပြီး သော်၊ပါ။ဖြပြီး၊ခါမျှနိုက်။ သမသမ။ ပါဟ်မောက်ပြီသောရဟန်းတို့နှင့် အညီအမျှ ဖြစ်ကုန်သော။ အာဝဲါသိကတိကဋ္ဌ။၊ တို့သည်။ အာဂန္ဆုန်း။ လာကုန်ဏ်၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ဖြအပ်ပြီးသော ပါတိမောက်ကို၊သုဉ္ဇိဋ္ဌံ။ ကောင်းစွာ ဖြအင်ဏ်၊ တေသံ၊ ထိုပါဟ်မောက်ဖြပြီးသော ရဟန်းတို့ဏ်။ သန္တိကေ၊ အထံ၌ပ်ာဒိသုဒ္ဓိ ပ်ာဒိသုဒ္ဓိကို၊အာရောစေတဗ္ဗံ။ ကြားအပ်ကုန်ဏ်။ ။ (ပဒိသုဒ္ဓါအာပဒ်ဘာဇနီယဒြေတိမံဝေရထ—ဆိုး၍၊ပါရိ ဒ္ဓိဥပုသ်ပြု အင်ဏ်ဟူသို့)။ ၊ဥပေါသထခန္ဓကပါဠိတော်အနက်၊ ။

(၃) ဝိဘင်းရသိ၊ာယပန်း၊မဟာသိဝ်ဒ္ဓကား။သံဃော၊ သံဃောသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေဒိ။ရှိ၊းသဝ်လည်း။ကေနစိပဇ္ဇယေန၊ ထစုံတရသောအကြောင်း ကြောင့် ။ခဏ္ဍသိမာယ။ ခဏ္ဍသိမ်နိုက်။တိသု၊ သုံးယောက်ကုန်သောရ ဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ဒွိ ဃုဒါ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်လည်း၊ ၊ဘင်း၊ပ ရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ။ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကို။ကရောန်တော သူ။ပြုကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘိန်နသိမ၌ဘူး။ပြုသောသိမ်၌ တည်သည် ဏ်အဖြစ်ကြောင့်။ ဘမ်ဖံ၊ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကံသည်။ ဝဒမ်ဖနသမဂ္ဂမေဝ။တရား နှင့်ညီညွတ်သော-မဟုဗနသဓဂ္ဂကံသည်သာလျှင်။ဟောတိ။ဏ်။ ဤတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ ဤသို့မှတ်အင်ဏ်။ ၊ဝိ၊တိ အနက်၊ ။

ပါရိသုဒ္ဓိဝိနိစ္ဆယကားပြီး၏။

———:o:———

နမောတဿဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

စူဠဝါ သမုဿယ ခန္ဓကပါဠိတော်-ဝိနည်း ဘုံကြီးတော် အဋ္ဌကထာတို့၌။ အန္တရာပတ်သင့်သော ရဟန်းတို့ကား-ကျင့်အပ်သော၊ သဘောခံ နပရိဂတ်။ သဘောခံနမာနတ်-လာသည်ကို။ အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍။ အဲ့ဤ သဘောခံနဝတ်နေစဉ်၊ ဝတ်တွင်းနှိုက်၊ အန္တရာပတ်သင့်ရာ-ကျင့်ဆောဇာအစိအရင်းကို-ပြဆိုပေအံ့၊ ။

———:o:———

(က) ပရိဝတ်အတွင်း အန္တရာပတ်ကို။ ညဉ့်မဖုံးလွှမ်းရာနှိုက်-ပရိဝတ်တောင်းပုံး

(ခ) ၎င်းအရာ၌၊ပရိဝတ်ပေးပုံ-ကမ္မဝါ။

(ဂ) ၎င်းအရာ၌ ပရိဝတ်ကြားပုံ၊

(ဃ) ၎င်းအရာ၌၊မာနတ်တောင်းပုံ၊

(င) ၎င်းအရာ၌ မာနတ်ပေးပုံကမ္မဝါ၊

(စ) ၎င်းအရာ၌၊မာနတ်ကြားပုံ။

(ဆ) ၎င်းအရာ၌၊အဇ္ဈာနတောင်းပုံ။

(ဇ) ၎င်းအရာ၌၊အဇ္ဈာနသွင်းပုံကမ္မဝါ။

———:o:———

(ဈ) မာနတ်အတွင်း အန္တရာပတ်ကို၊ ညဉ့်မဖုံးလွှမ်းရာနှိုက်-ပရိတ်ဝတ်တောင်းပုံ။

(ည) ၎င်းအရာ၌၊ပရိတ်ပေးပုံကမ္မဝါ။

(ဋ) ၎င်းအရာ၌၊ပရိတ်ဝတ်ကြားပုံ၊

(ဌ) ၎င်းအရာ၌။မာနတ်တောင်းပုံ၊

(ဍ) ၎င်းအရာ၌။မာနတ်ပေးပုံကမ္မဝါ။

(ဎ) ၎င်းအရာ၌။မာနတ်ကြားပုံ၊

(ဏ) ၎င်းအထံ၌၊အဇ္ဈာနတောင်းပုံ

(တ) ၎င်းအရာ၌၊အဇ္ဈာနသွင်းပုံကမ္မဝါ။

(ထ) ပရိဝတ်အင်္ကျီ၊အနုရာပတ်ကို၊ညဉ့်ဖုံးလွှမ်းမိုးရာနှိုက် ပရိဝတ်းတောင်းပုံ၊
(ဒ) ဂုဏ်းဆောရွှေ။ပရိဝတ်းပေးပုံကမ္မဝါ
(ဓ) ဂုဏ်းအောရွှေ၊ပရိဝတ်ကြေးပုံ။
(န) ဂုဏ်းအောရွှေ၊မဿနတ်တောင်းပုံ၊
(ပ) ဂုဏ်းအောရွှေ။မဿနတ်ပေးပုံကမ္မဝါ။
(ဖ) ဂုဏ်းဒေါရွှေ။မဿနတ်ကြေးပုံ။
(ဗ) ဂုဏ်းဆောရွှေ။ဒေါ်ဘွာန်းတောင်းပုံ။
(ဘ) ဂုဏ်းဆောရွှေ၊အဘွာ နှံသွင်းပုံကမ္မဝါ။

——:o:——

(မ) မဿက်အဝွင်းဆောအဲ့ ရာပတ်သင့်၍။ ညဉ့်ဖုံးလွှမ်းမိုရာ၌-- ဝတ်ထောင်းပုံ၊
(ယ) ဂုဏ်းအောရွှေ၊ပရိဝတ်ပေးပုံကမ္မဝါ။
(ရ) ဂုဏ်းအောရွှေ၊ပရိဝတ်ကြေးပုံ။
(လ) ဂုဏ်းအောရွှေ။မဿနတ်တောင်းပုံ၊
(ဝ) ဂုဏ်းအောရွှေ၊မဿနတ်ပေးပုံကမ္မဝါ။
(သ) ဂုဏ်းအောရွှေ၊မဿနတ်ကြေးပုံ၊
(ဟ) ဂုဏ်းအောရွှေ။အဘွာနှံတောင်းပုံ။
(ဠံ) ဂုဏ်းအောရွှေ။ဆဘွာနှံသွင်းပုံကမ္မဝါ၊

——:o:——

အဲ့ဒဲ့သမောဓာနပရိဝတ်နေစဉ်။ ဝတ်တွင်းနှိုက်-သင့်သောဆဲ့ရာပတ်ကို၊ညဉ့်ဖုံးလွှမ်းသည်ဖြစ်ဆဲ့။ပရိဝတ်ကို-ဆောက်တည်ပြီး-ကြေးပြီးလျှင်။ ။

(က) အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ သံဃဿဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပတ္တိံ၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဇောဟပဋိဆ္ဆန္နာယော။ လ၊သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟပဋိဆ္ဆန္နာယော။သော ဟံ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟပဋိဆ္ဆန္နာ ယော၊ တာသံအဲ့ဒဲ့နံ သမောဓာနပရိဝါသံ ယာစိ၊ တဿ မေ သံဃော တာသံ-အာ ပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော၊ ပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆ္ဆ နာယော၊ တာသံ အဲ့ဒဲ့နံ သ မောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ၊သော-ဟံပရိဝသန္တောဇာနံ့ဆူ သမ္မဟုဏာ

သံစာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ အာ ဋိဆ္ဆာန္နးယော။ သော-ဟံ သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟ္ခလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ္ဆာနာနံ မှုလာယ ပဋိကဿနံ ယာစာမိ။ ။

(ဝံတိက္ခတ္တုံယာစာပေတွာ)

(ခ) သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော၊ ယံ ကိဉ္စိသော ဘိက္ခု သမ္မဟ္ခလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ။ သမ္မဟ္ခလာ အာပတ္တိယော ဇာကာဟ-ပဋိဆ္ဆန္နာယော။လ။ သမ္မဟ္ခလာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆ္ဆန္နာ ယော၊ ယော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ-အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆ္ဆန္နာယော ကာသံ အဉ္ဇိန သမောဓာန- ပရိဝါသံ ယာစိ၊သံဃော တိသသသ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆ္ဆန္နာယော။ တာသံ အဉ္ဇိန သမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ။သော ပရိဝသန္တော အန္တရာ သမ္မဟ္ခလာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပဋိဆ္ဆန္နာယော၊သော သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟ္ခ လာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ္ဆာနာနံ မှုလာယ-ပဋိကဿနံ ယာစတိ၊ယဒိ သံဃသ၊ တ္တာ၊လ္လံ သံဃော တိသသ ဘိက္ခုံ တာသံ အန္တရာ သမ္မ ဟ္ခလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ္ဆာနာနံ မှုလာယ ပဋိကဿနံ ယာစတိ။ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ။သမ္မဟ္ခလာ အာပတ္တိယော ဇာကာဟ-ပဋိဆ္ဆန္နာယော။လ။ သမ္မဟ္ခ လာ ဆာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆ္ဆန္နာ ယော။ သော သံဃ တာသံ အာပတ္တိနံယာ-အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆ္ဆန္နာ ယော။ တာသံ အဉ္ဇိန သမော ဓာန ပရိဝါသံ ယာစိ။သံဃော တိသသသ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ- အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ- ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ တာသံ အဉ္ဇိန သမော ဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ၊သောပရိဝသန္တော အန္တရာ သမ္မဟ္ခလာသံဃာဒိ သေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပဋိဆ္ဆန္နာယော၊သော သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟ္ခလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ္ဆာနာနံ မှုလာယ ပဋိကဿနံ ယာစတိ။သံဃော တိသသံ ဘိက္ခုံ တာသံ ဆန္တရာ သမ္မဟ္ခလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ္ဆာနာနံ မှုလာယ ပဋိကဿ တိ။ယဿာယသ္မတော ခမတိ တ်သသသ ဘိက္ခု နော တာသံ အန္တ ရာ သမ္မဟ္ခလာနံ အာပတ္တိနံ မှုလာယ ပဋိကဿနာ။သော တုဏ္ဟသ

ယသ နက္ခမတိ။ သာ ဘာသေယျ။ ။ဒုတိယဓွိ ဧတမတ္ထံ ဝဒါမိ။ လ။ ။တတိယဓွိ ဧတမတ္ထံ ပဒါမိ။ သ။ ။ဧဒိကာသိ တော သံ၊ ဃနံ တိသေသာတိက္ခ၊ ဘာသိံ၊ အန္တရာ သမ္ပဇာလာနံအာပတ္တိနံ အာပဇ္ဇိတ္ဗန္နာနံ မုသာယ ပဋိကဿနာ၊ ခမတိ သံဃဿ တာဝဟ ကုဏ္ဍော ဓေဝမေတံ ဓာရယာမိ၊ ။

(ဧစံကမ္မဝါစာကာတဗ္ဗာ။)

——:o:——

မုသာယ ပဋိကဿနာ ခမတိ သံဃဿ—နှိက်၊ ပဋိကဿနာပုဒ် မပို့ကြောင်းကို။ ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋိကာ-ဝိနယာလင်္ကာရ ဋိကာတို့နှိုက်-ဆုံးဖြတ်၏၊ ။ထိုဋိကာတို့-စကားကို-ပယ်၍၊ ပဋိကဿနာပုဒ်—မလို။ အဝိဖြစ်ကြောင်းကို။ ခလိတာ ခလိတ ဝိဘာရဏာ-၌။ ကုင်ပွန်း တောင်ဆရာတော်--ဆုံးဖြတ်၏။ ။

ထိုးကြောင့်၊ ဂုဏ်းနေရာတွင်-ဂုဏ်းပုဒ်ပါ- မပါ နှစ်ချက်ပြင်၍ သော် လည်း-ဆတ်ရာ၏။ ဝိသည်ထက်-လိုလျှင်-သာ၍ခက်ရကား။ပဋိကဿ နာ-ပုဒ်ကိုထည့်၍သာ။တချက်တည်း-သော်လည်းဆတ်ရာ၏။ ။

သမ္ဗဿယခန္ဓကပါဠိတော်-ဝိနည်းသင်္ဂြိဟ် အမျှကထာတို့၌၊ သောဟံ ပရိဝသန္တော အန္တရာသမ္ဘဟုလာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ အပဇ္ဇိဿံ ယော=ဟူ၍သာ လာသည်၊ သံဃာဒိသေသာပုဒ်-မပါ။ ။သောဟံ သံဃံ အန္တရာသမ္ဘဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အာပဇ္ဇိဿံ မုသာယပဋိကဿ နံယာစာမိ=ဟူ၍သာ-လာသည်၊တာသံပုဒ်-မပါ။ ။ထိုသို့မပါသည် မှာ။ ဩခါန-သမောဓာနပရိဝတ် အရာသက်သက်ဖြစ်၍၊ မပါသည်၊ ဆယ့်သမောဓာနပရိဝတ်၌ကား။ တာသံပုဒ်နှင့်တကွ-ပေါခဲ့ရင်းဖြစ်၍၊ ဤအယ့် သမောဓာန်နှင့်- စပ်သော-မုသာယ ပဋိကဿန အာရာ၌ကား။ တာသံပုဒ်ကိုဧရှေးဆရာတို့-စီကုံးထားသော-မုသာယ ပဋိကဿနကမ္မ ဝါစာများ၌-ပါ၌သည်။ ယင်း-သံဃာဒိသေသာပုဒ်-တာသံ ပုဒ်တို့-ပါ ခြင်း-မပါခြင်းကြောင့်။အနက် အဓိပ္ပါယ်-မပျက်သည်တကြောင်း။ မြတ် စွာဘုရားလည်း အယ့်သမောဓာန ပရိဝတ် ဆရာ၌=ဂုဏ်းပုဒ်တို့နှင့်တကွ ပေါ၍။ဩခါန-သမောဓာနပရိဝတ်—စသော အာချို့သောအရာ၌။ဂုဏ်း နှစ်ပုဒ်ကို-မဆောသည်တကြောင်းဖြစ်၍၊ဂုဏ်းနှစ်ပုဒ်—ပါခြင်း—မပါခြင်း ကြောင့်၊ကံမပျက်ဟူ၍မှတ်။ ။

အာဘယ်ကဲ့သို့နည်, ဟူပူ။ရဟန်းခံကမ္မဝါ၌-ဥပစ္ဈာယ်ဆရာ၏ ဝိသေသနဖြစ်သောအာယသ္မာပုဒ်ပါခြင်း-မပါခြင်းကြောင့်၊ကံ:ပျက်ဟု ငိုကြွေးအစောင်စောင်-ဘွင့်သကဲ့သို့တည်း၊ ။ဤနည်းတူသော နောက်နောက်နေရာ၊ ဥတ်-ကမ္မဝါစာတို့၌၊ဤနည်းမှတ်၊ ။

သံဃာဒိသေသာပုန်-မပါပဲလည်း အာဝ်ရာ၌။ ။အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟူလာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ၊ ကောဟ-ပဋိညဿနာယော တိ ဧကံနာမ မတ္တံဝသေနဝါ ယောဇနာ ကာထဗ္ဗာ။ ထတ္ထနာမံ ဒုဝိဓံသ- ဇာတိသာဓာရဏံ သဗ္ဗသာဓာရဏဥ္စ။ တတ္ထ သံဃာဒိသေသောတိ သ-ဇာတိ သာဓာရဏံ၊ အာပတ္တိတိ သဗ္ဗံ သာဓာ ရဏံ။ တသ္မာသမ္မဟူလာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ။ ကောဟ- ပဋိညဿနာယော တိ သဗ္ဗသာဓာရဏာ နာမဝသေနဝိ ဝဋ္ဋတိ--ဟု၊ စူဠဝါအဋ္ဌကထာစ သည်တိုက်ရိုက်ရှိ၏၊ ။

——:o:——

(က) အဟံဘန္တေ သမ္မဟူလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံသမ္မဟူလာ အာပတ္တိးယာ ကောဟ-ပဋိညဿနာယော၊ လ။သမ္မဟူလာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌဟ- ပဋိညဿနံယော။ သော-ဟံ သံဃံတာသံ အာပတ္တိနံယာ-အာပတ္တိးယာ ပဋ္ဌာဟ-ပဋိညဿနာယော။ တာသံ အာပတ္တိနံယာ သမောဓာန=ပရိဝါသံ ဒါစိ၊တာသမေ သံးဃာ တာသံ အာပတ္တိနံယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ- ပဋိညဿနာယော၊ တာသံ အာပတ္တိနံယာ သမောဓာန-ပရိဝါဟံအဒါသိ။ သော-ဟံ ပရိဝသန္တော အန္တရာမ္မဟူလာ သံဃာဒိ သေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ အပဋိညဿနာယော၊သော-ဟံ သံဃံတာသံအရာန္တရာသမ္မဟူလာနံ အာပတ္တိနံအပဋိညဿနံ ပူလောယ ပဋိကဿနံယာစိ၊တံမံ သံဃော တာသံ အန္တရာ သမ္မဟူလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိညဿနံ ပူလောယ ပဋိကဿိ၊ သော်ဟံပရိဝသာမိ၊ဝေဒိယာမေဟံ ဘန္တေဝေဒိယ တိတိ မံသံဃောဓာ ရေတု။ ။

(ဇေဝံအာရောစာပေတွာ ပရိဝုဋ္ဌဒိဝသေမက္ခေတွာ ပုန ပဋ္ဌာဟံ ပရိဝသာပေတဗ္ဗံ၊ ။ပရိဝသာပေတွာစ)၊ ။

(ဃ) အဟံဘန္တေသမ္မဟူလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ၊ သမ္မဟူလာ အာပတ္တိယော ကောဟ-ပဋိညဿနာယော၊ လ။

သမ္မဟုလာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ သော-ဟံ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံယာ အာပတ္တိယောပဋ္ဌာဟ-ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ တာသံအဋ္ဌာန သမောဓာန- ပရိဝါသံယာစိ။ တာသမေသံဃော တာသံ အာပတ္တိနံယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိစ္ဆန္နာယော။တာသံ အဋ္ဌာန သမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ၊သော-ဟံ ပရိဝသန္တော အဇ္ဈတ္တသမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယောအာပဇ္ဇိံ အပဋိစ္ဆာန္နာယော၊သော-ဟံသံဃံ တာသံအဇ္ဈတ္တသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အာပဇ္ဇိန္နာနံ မူလာယပဋိကဿနံယာစိ။ တံမံသံဃော တာသံ အဇ္ဈတ္တသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိစ္ဆန္နာနံမူလာယပဋိကဿိ။ သော-ဟံ ဇရိဝုဋ္ဌပရိဝါသော၊ အဟံဘန္တေ သမ္မဟုလာ သံဃာဒိ သေသာအာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ အပဋိစ္ဆန္နာယော။ သော- ဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိစ္ဆန္နာနဉ္စသာဓုဇ္ဇံ မာနတ္တံယာစာမိ။ ။

ဇေဋံတိဿတ္ထေရ၏ပြဿနာစာပေတွာ၊

———း၀း———

၅၂၀။ ဝတ်တောင်း၀တ်ကြား၎ရောဒ္ဓ၊ ဘန္တေ-ဟူသော အာလုပ်ပုဒ်ကို ဝိနည်းသင်္ကြိုဟ်-ရှေးဆရာတို့- ရေးထား၏သော အဘို့-၀တ်ကမ္မ၀ါ စာတို့ဒ္ဓ၊ များစွာထည့်သွင်း ရေးသားသော်လည်း၊ စူဠ၀ါဟါဋ္ဌကထာရင်းဒ္ဓ များစွာ မထည့်။ အနည်းငယ်သာ-ထည့်ထား ဂ္ဂိဿောကြောင့်။ ၎င်း အာလုပ်ပုဒ်-အနည်းငယ်မျှ-ပါလျှင်ပင်။ ၀တ်တောင်း-၀တ်ကြား-ဖြည့်စုံ၏-မှတ်။ ။

(၄) သုဏာတုမေ ဘန္တေသံဃော။ အယံတိဿော ဘိက္ခုသမ္မဟုထာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ၊ သမ္မဟုလာအာပတ္တိယောဧကာဟ ပဋိစ္ဆန္နာယော။လ။ ပဋ္ဌာဟပဋိစ္ဆန္နာယော၊ သော်သံဃံ တာသံအာပတ္တိနံယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိစ္ဆန္နာယော။ ထာသံ အဇ္ဈတ္တသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိစ္ဆန္နာနံ သမောဓာန ပရိဝါသံယာစိ၊ သံဃောတိဿသာဓုကံ ဂ္ဂဟေတွာ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ တာသံအဇ္ဈတ္တသမ္မဟုလာနံ ပရိဝါသံအဒါသိ။ သောပရိဝသန္တော အန္တရာသမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ၊ အာပဇ္ဇိန္နာ

ယောဂေသောသံဃဆံတာသံအန်ကံရာသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိဒံ အပဋိဆ္ဆိန္နာနံ မှုလာယပဋိကဿနံ ယာစိသံယော တိသံ ဘိက္ခုံ တာသံ အန်ကံရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိဒံ အပဋိဆ္ဆိန္နာနံ၊ မှုလာယပဋိကဿိ။ သော ပရိဝုဋ္ဌပရိဝါသော၊ အယံ တိသော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာ ဒိသော သာ အာပတ္တိယော အာပဇ်ိ အပဋိဆ္ဆိန္နာယော၊ သော သံဃ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိဒံ ပဋိဆ္ဆိန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆိန္နာနဉ္စ ဆာရေတ္တံမာနတ္တံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ သံယော တိသဿသ ဘိက္ခု နော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိဒံ ပဋိဆ္ဆိန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆိန္နာနဉ္စ ဆာရေတ္တံမာနတ္တံဒဒေယျ၊သောဥတ္တိ။ ၊သုဏာတု မေ ဘန္တေသံယော၊ အယံ တိသော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိ သော အာပတ္တိယော အာပဇ်ိ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟ ပဋိဆ္ဆိန္နာယော၊လ၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ပဏ္ဍာဟ ပဋိဆ္ဆိန္နာယော။ သော သံဃ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိဒံ ပဋိဆ္ဆိန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆိန္နာနဉ္စ ဆာရေတ္တံမာနတ္တံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃဿ ပတ္တကလ္လံ သံယော တိသဿသ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိဒံ ပဋိဆ္ဆိန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆိန္နာနဉ္စ ဆာရေတ္တံမာနတ္တံဒဒေယျ၊သောဥတ္တိ။ ၊သုဏာတု မေ ဘန္တေသံယော၊ အယံ တိသော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိ သော အာပတ္တိယော အာပဇ်ိ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟ ပဋိဆ္ဆိန္နာယော၊လ၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ပဏ္ဍာဟ ပဋိဆ္ဆိန္နာယော။ သော သံဃ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိဒံ ပဋိဆ္ဆိန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆိန္နာနဉ္စ ဆာရေတ္တံမာနတ္တံ ယာစတိ။

ပဋိဆွန်နာနဒ္ဓ အပဋိဆွန်နာနဒ္ဓ ဆောရတွံ့ မာနတွံ့၊ ခမတိ သံဃဿ။ တတ္ထာ တုဏ္ဍိ ဧဝမေတံ ဝါရယာမိတိ၊ ။(ဧဝံ ကမ္မဒါစံကတွာ။ ။ မာနတွံ့သမာနိယာဝိ။ ဘတွံ့သမာဒိယာမိတိဧဝံသမာဒါပေတွာ)။ ။

(စ) ဒုဟံ ဘဒန္တေ သမ္မဟုလာ သံဃာဒိ သေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ။ သမ္မဟုလာအာပတ္တိယော ဧကောဟ-ပဋိဆွာန္နာယော၊ လ၊ သမ္မဟုလာ အာတ္တိးယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆွန္နာယေ။ သော-ဟံ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ် ယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆွန္နာယော တာသံ အဋ္ဌနေန သဒ်မော ဝါန ပရိဝါ သံယာစိံ၊ တတော မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနံ် ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆွန္နာယော တာသံ အဋ္ဌနေန သဒ်မော ဝါနပရိဝါသံ ဒဒါတိ၊ သော ဟံ ပရိဝသန္တော အန်ရာသမ္မဟုလာ သံဃာ ဒိသေဆာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ အပဋိဆွန္နာ ယော၊ သော သံဃံ တာသံ အန်ရာ သမ္မဟုလာနံ် အာပတ္တိနံ် အပဋိဆွန္နာနံ် မူလာယ ပဋိကဿနံ် ယာစိံ။ တံ မံ သံဃော တာသံ အန်ရာ သမ္မဟုလာနံ် အာပတ္တိနံ် အပဋိဆွန္နာနံ် မူလာယ ပဋိကဿတိ၊ သော ဟံ ပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါသော။ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ သံဃာ ဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ အပဋိဆွန္နာယော၊ သော ဟံ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ် အာပတ္တိနံ် ပဋိဆွန္နာနဒ္ဓဆောရတွံ့ မာနတွံ့ ယာစိံ၊ တသ မေ သံဃော တာသံသမ္မဟုလာနံ် အာပတ္တိနံ် ဝဋိဆွန္နာနဒ္ဓ အပဋိဆွန္နာနဒ္ဓ ဆောရတွံ့ မာနတွံ့ အဒါသိ။ သော-ဟံမာနတွံ့ စရာမိ၊ ဝေဒိယာ မဟံ ဘန္တေ ဝေဒိယတိတိံသံဃော တာရေတွတိ၊ ။

(ဧဝံအာရောစာပေတွာမာနတွံ့စရာပေတွာ)

(ဆ) အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ သံဃာ ဒိသေသာ အာပတ္တိ ယော အာပဇ္ဇိံ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိးယော ဧကောဟ-ပဋိဆွန္နာယော။ လ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိးယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆွန္နာယော။ သောဟံ သဓံ တာသံ အာ ပတ္တိနံ် ယာအာပတ္တိးယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိ ဆွန္နာယော တာသံ အဋ္ဌနေန သဓမော ဝါန ပရိဝါသံယာစိံ၊ တသ မေ သံးဃော တာသံ အာ ပတ္တိနံ် ယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ - ပဋိဆွန္နာယော တာသံ အဋ္ဌနေန သဓမော ဝါန ပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ပရိဝသန္တော အန်ရာ သမ္မ ဟုလာ သံဃာဒိ သေသာ အာပတ္တိးယ ၁အာပဇ္ဇိံ အပဋိ ဆွန္နာ ယော ၁သော ဟံ သံဃံတာသံ အန်ရာ သမ္မဟုလာနံ် အာပတ္တိနံ် အပဋိဆွန္နာနံ် မူလာ

ယ ပန်ိကဿနံ ယာစိ။ တံဝံ သံးလာ တာသံ အန်ကရာ သမ္မဟုထာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ္ဆာန္နာနံ မူလာယ ပန်ိကဿိ၊သော-ဟံ ပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါသော၊ အဟံဘာန္တေ သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ်ိံ အပဋိဆ္ဆန္နာ ယော။သော-ဟံ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံယာစိ။တာသ မေသံလာ တာသံ သမ္မဟုလာနံအာပတ္တိနံ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံမာတ္တံဆဒ္ဒါသိ၊ သောဟံ ဘန္တေ စိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံဒုက္ခာနံယာစာမီတိ။

(ဇေတိကဝတ္ထုံယာစာပေတွာ၊)

(၈) သုဏာ တုမေ ဘန်တေ သံလာ အယံ တိသ်ဿ ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ်ိ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟ-ပဋိဆ္ဆာန္နယော။လ။သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။တာသံ အန်ကရာ သမ္မဟုထာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိသံလာ တိသဿ ဘိက္ခုနော တာသံသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒတွာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဆဒ္ဒါသိ။သော စိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ၊ယဒိ သံဃသ်ပတ္တ၇လ္လံ သံးလာ တိသံ ဘိက္ခုံ အဗ္ဘေယျ။သော ဥတ္တိ။ ။ဧတာထုမေ ဘန်တေ သံလော။ အယံ တိးသ်ဿဘိက္ခု သမ္မဟုထာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ်ိ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟ-ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊လ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာ

ယောသော သံဃံတာသံ အာပတ္တိနံ၊ ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဒို
ဆ္ဆန္နာယော၊ တာသံ အန္ဓေန သမောဓာန ပရိဝါသံယာစိ။ သံဃော
တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာ
ဟ-ပဒို့ဆ္ဆန္နာယော။ထာသံ အန္ဓေန သမောဓာန ပရိဝါသံ၊ အဒါသိ။
သော ပရိဝသန္တော အန္တရာ သမ္ဗဟုလာ သံဃာဒိသေသာ၊ အာပတ္တိ
ယော အာပဇ္ဇိ အပဋိဆ္ဆန္နာယော။ သော သံဃံတာသံ အန္တရာ သမ္ဗဟု
လာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံမူလာယ ပဋိကဿနံ ယာစိ။သံဃော
တိဿံ ဘိက္ခုံ တာသံ အန္တရာ ဘမ္ဗဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ္ဆန္နာ
နံ မူလာယ ပဋိကဿိ၊သော ပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါသော အယံ တိဿော
ဘိက္ခု သမ္ဗဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပ
ဋိဆ္ဆန္နာယော သော သံဃံတာသံ သမ္ဗဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆ္ဆန္နာ
နဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ၊ သံဃော တိဿသ္သ
ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ဗဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာ
နဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သော စိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံအဗ္ဘာ
နံ ယာစတိ၊သံဃော တိဿ ဘိက္ခုံ အဇ္ဇေ တိ၊ယသာယသ္မတော
ခမတိ တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော အဗ္ဘာနံ၊သော တုဏှဿ ယဿနက္ခမ
တိ၊သော ဘာသေယျ။ ။ဒုတိယမ္ပိ ဇေ ခမတိ ငဒါမိ၊လ။ ။တတိယမ္ပိ
ဇေ ခမတိ ဝဒါမိ၊လ။ ။အဗ္ဘိတော သံဃဿ တိဿော ဘိက္ခု၊ခမတိ
သံဃသ္သ၊တဿာ တုဏှီ ဇေ ဝမေတံ ဓာရယာမိတိ။ ။

(ဒေဝကမ္မဝါစံကတ္တာဇာတကဖွဲ့။)

———o———

ပရိဝတ် အာတွင်းသင့်ကော ညွှဉ်မဖုံးလွှမ်းသော အန္ဓကာရပတ်
ကြောင့်၊ မူလာယပဋိကဿန ဝတ်နေစေအပ်သော အစိအရင်
ဘိတွင်ပြီး၏။ ။

———:o:———

ပရိဝတ်ရက်စေ့ပြီးနောက်။ မာနတ် မယူမီအတွင်း၊ဝတ်နှင့်တကွ
ဖြစ်၍ သံဃာဒိသ်ဲ့ အာပတ်သင့်အံ့။ ။ထင်းအန္ဓကာရပတ်ကို ညွှဉ်မ
ဖုံးလွှမ်းမိုးသော အာရုန်ကသည်း၊ သေဟံ ပရိဝသန္တော-အာရတ္တင်
သောဟံ ပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါသော မာနတ္တာရဟော-ဟုဆို၍ ဆုတောင်းစေ

ခြင်းကြောင်းစေခြင်း။ အဓောဝင်းအကြောင်းဖြစ်သော်လျှင်စွာ ကမ္မဝါစာဘတ်ရွက်ရခြင်းမျှသာ- ထူးသည်။ပရိဝတ်ဆယ်မျိုးတွင်း အန္တရာယ်ကိုညွှန်ပြမှုံးလွှမ်းမိုသောအကျွန်ုပ်အလုံးစုံတို့၏။

——:o:——

မာနတ်အတွင်းဂုဏ်းအန္တရာယ်သင့်၍ညွှန်ပြမှုံးလွှမ်းမိသောရဟန်းဝတ်နေလိုသည်ဖြစ်အံ့။

(မာနတ္တံသမာဒါပေတွာအာဇာစာပေတွာ)

(ဈ) အဟံဘန္တေ သမ္မဟုလာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယာအာပန္နိ'။ သမ္မဟုလာအာပတ္တိယော ဇာဟ- ပဋိဆ္ဆန္နာယော။ လ၊ သမ္မဟုဏာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ- ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ သောဟံဘန္တေ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံယာ အာပတ္တိယောပဋ္ဌဟ- ပဋိဆ္ဆန္နာဃယော၊ တာသံအဇ္ဈေနသမောဓာန-ပရိဝါသံယာစိ'။ တသ္သမေသံဃော တာသံ အာပတ္တိနံယာအာပတ္တိယောပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ တာသံအဇ္ဈေန သမောဓာန- ပရိဝါသံဒဒါထိ၊ သောဟံပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါသော။ အဟံဘန္တေ သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပန္နိ' အပဋိဆ္ဆန္နာယော။ သောဟံသံဃံတဃံသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆ္ဆန္နာ-နဉ္စအပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စဇာဂရတ္တံမာနတ္တံယာစိ'၊တသ္သမေသံဃော တာသံသမ္မဟုလာနံအာပတ္တိနံပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စအပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စဇာဂရတ္တံမာနတ္တံအဒါသိ၊ သောဟံမာနတ္တံပရိဏ္ဍော အန္တရာသမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယောအာပန္နိ' အပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ သောဟံသံဃံတာသံ အန္တရာသမ္မဟုလာနံအာပတ္တိနံအပဋိဆ္ဆန္နာနံမူဃရာယပဋိကဿနံယာစာမိ။ ။

(ဇံတိကွတ္တုံယာစာပေတွာ)

(ည) သုဏာတုမေဘန္တေသံဃော။ အယံတိသ္သောဘိက္ခု သမ္မဟုလာသုံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယောအပန္နိ'၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယောဇာကောဟ- ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊လ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟပဋိဆ္ဆန္နာ ယော၊သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ-ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ တာသံ အဇ္ဈေန သမောဓာန ပရိဝါသံယာစိ။ သံဃော တိသ္သသဃ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံယာ အာပတ္တိယ္ပော် ပဋ္ဌာဟပဋိဆ္ဆန္နာ ယောတာသံ အဇ္ဈေန သမောဓာန

ပရိဝါသံအဒါသိ။ သောပရိဝုဋ္ဌပရိဝါသော- အယံ တိသောဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယာ အဝပဋိ အပဋိဿုဿာယော၊ သောသံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿုဿာနဉ္စ အပဋိဿုဿာနဉ္စ ဆာရေတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ၊ သံဃာ တိသဿ ဘိက္ခု နောတာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿုဿာနဉ္စအပဋိဿုဿာနဉ်ဆာ ရေတ္တံမာနတ္တံအဒါသိ၊ သောမာနတ်ံစရန္တော အန္တရာသမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပဋိဿုဿာယော။ သောသံဃံတာသံအန္တရာသမ္မဟုလာနံ ဒေပတ္တိနံ အပဋိဿုဿာနံ မူလာယပဋိကဿနံယာစတိ။ ယဒိသံဃဿ ပတ္တကလ္လံ သံဃော တိသဿဘိက္ခု တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဿုဿာနံ မူလာယပဋိကဿေယျ။ ဧသာညတ္တိ။ ၊သုဏာတုမေ ဘန္တေသံဃော၊ အယံ တိသဿဘိက္ခု သမ္မဟုဏာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ။သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယောဧကောဟပဋိဿုဿာယော၊လ၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဿုဿာယော။ သောသံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ--ပရိဿုဿာယော။ တာသံအန္တရာသမောဓာန ပရိဝါသံယာစိ၊ သံဃော တိသဿ ဘိက္ခုနော။ တာသံ အာပတ္တိနံယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဿုဿာယော။ တာသံ အန္တရာသမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ၊ သောပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါသော။ အယံတိသဿဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပဋိဿုဿာယော၊ သောသံဃံ တာသံ သမ္မဟုဏာနံအာပတ္တိနံပဋိဿုဿာနဉ္စ အပဋိဿုဿာနဉ္စ ဆာရေတ္တံ မာနတ္တံယာစိ၊ သံဃော တိသဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿုဿာနဉ္စ အပဋိဿုဿာနဉ္စ ဆာရေတ္တံမာနတ္တံ အဒါသိ။ သောမာနတ်ံ စရန္တော ဧကော အန္တရာ သမ္မဟုလာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပဋိဿုဿာယော၊ သောသံဃံတာသံအန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာ တ်ိနံ ဆပဋိဿုဿာနံ မူလာယပဋိကဿနံ ယာစတိ၊ သံဃော်တိသံဘိက္ခု တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဿုဿာနံ မူလာယ ပဋိကဿ နံ။ ယသယသ္မာတော ခမတိတိသဿ ဘိက္ခုနော တာသံ ဆန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဿုဿာနံ မူလာယ ပဋိကဿ နာ၊သောတုဏ္ဍာ သယသဆန္ဒမတိ။ ဧသာတ္ထာသေယျ။ ၊ဒုတိ

ယဖြင့်တေမတ္ထဲဝဒါဖိသ။ ။တာကိယမ္ဖတေမတ္ထဲဝမ်ာဖိ။လ။ ။ပဋိကာသိ
တောသံးဃနတ်ဒေသ ။ထိကျွတ်းသံအန်ကရာ သမ္ဖဟုလာနံအာပတ္တိနံ
အပဋိဆိန္နာနံမူလာယပဋိကဿနာခမတ်သံဃသသတသွာ တုဏ္ဏိဝေဝ
မေတံမာဝုယာဖိ။ ။

(ဇဝံကမ္မဝါစံကတွာ မာနတ်ံနိကို ပါပေတွာဝရိဝါ သံသမာဒ
ပေတွာ)

(၄) အဟံဘန္တေ သမ္ဖဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော
အာပဇ်ိ။သမ္ဖဟုလာအာပတ္တိယော ဇကာဟပဋိဆ်န္နာယော၊ လ။သမ္ဖ
ဟုလာ အာပတ္တိးယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ်န္နာယော။ သောဟံသံဃံ တာသံ
အာပတ္တိနံယာအာပတ္တိးယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ်န္နာယော။ တာသံ၊ အန္တိမ
သမောဓာန ပရိဝါသံယာစိ၊ တာသဓေ သံဃောတာသံ အာပတ္တိနံ
ယာ အာပတ္တိးယော၊ ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ်န္နာယော၊ တာသံ အန္တိမ သ
မောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ။သောဟံ ပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါးသော အဟံဘန္တေ
သမ္ဖဟုလာ သံဃော ဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ်ိ အာပဋိဆ်န္နာ
ယော သောဟံသံဃံ တာသံသမ္ဖဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆ်န္နာနဉ္စ အာ
ပဋိဆ်န္နာနဉ္စ ဆာရတ်ံမာနတ်ံယာစိ ၊တာသဓေသံဃော တာသံသမ္ဖ
ဟုလာနံ အားပတ္တိနံ ပဋိဆ်ိန်နာနဉ္စ အပဋိဆ်ိန်နာနဉ္စသာရတ်ံ မာနတ်ံအာ
ဒါသိ၊သောဟံမာနတ်ံ စရိတ္တောအန်ကရာ ။သမ္ဖဟုလာ သံဃာဒိသေသာ
အာပတ္တိယော အာပဇ်ိ။ အပဋိဆ်ိန်နာယော။ သောဟံသံဃံ တာသံ
အန်ကရာသမ္ဖဟုလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ်ိန်နာနံမူလာယပဋိ ကဿနံ
ယာစိ၊တံမံသံဃော တာသံ အန်ကရာ သမ္ဖဟုလာနံ အာပတ္တိနံအပ
ဋိဆ်ိန်နာနံမူလာယပဋိကဿနံ။သောဟံပရိဝသာမိ။ ဝေဒိယာမဟံဘန္တေ
ဝေဒိယတိတိမံသံဃော ဓာရေတု။ ။

(ဇဝံအေးရောစားပေတွာပရိဝုဋ္ဌဒိဝသေမဇ္ဈေတွာ ပရိဝသာပေတဗ္ဗံ။
ပရိဝသာပေတွာစ)၊

(၅) အဟံဘန္တေ သမ္ဖဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိးယော
အာပဇ်ိ၊သမ္ဖဟုလာအာပတ္တိယော ဇကာဟပဋိဆ်ိန်နာယော။ ထ၊သမ္ဖ
ဟုထာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ်ိန်နာယော။ သောဟံ သံဃံတာ
သံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ်ိန်နာယော၊ တာသံ

အရွေ့နဲ့ သမောဝါနဲ့ ပရိပါ့သံယာစိုး၊ တဿမေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိနဲ့ ယာအာပတ္တိယော ပစ္စာဟပဒိဆ္ဆန္နာယော၊ တာသံအရွေ့နဲ့ သမောဝါနဲ့ ပရိဝါသံ အဒါသိ၊ သော ဟံ ပရိဝုဋ္ဌပရိဝါသော။ အဟံ ဘန္တေဍသမ္ဘဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ အပဋိဆ္ဆန္နာယော။သောဟံ သံဃံ တာသံ သမ္ဘဟုလာနံ အာပတ္တိနဲ့ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရေတွံ မာနတ္တံယာစိံ။ တဿမေ သံဃောတာသံ သမ္ဘဟုလာနံ အာပတ္တိနဲ့ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရေတွံ မာနတ္တံအဒါသိ၊ သောဟံမာနတ္တံစရန္တော်အန္တရာ သမ္ဘဟုလာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ အပဋိဆ္ဆန္နာယော။ သောဟံ သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္ဘဟုလာနံ အာပတ္တိနဲ့ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿနံယာစိံ။ တံမံ သံဃော တာသံ အန္တရာ သမ္ဘဟုလာနံအာပတ္တိနဲ့ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿိ၊ သောဟံ ဘန္တေ သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္ဘဟုလာနံ အာပတ္တိနဲ့ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ ဆာရေတွံ မာနတ္တံယာစာမိ၊

(ဇေတိကွတ်ံယာစာပေတွာ)

(၃) သုဏာတုမေဘာန္တော် သံဃော အယံတိသော ဘိက္ခုသမ္ဘဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ။သမ္ဘဟုလာအာပတ္တိယောကောဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ လ၊သမ္ဘဟုလာ အာပတ္တိယော ပစ္စာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ သောသံဃံ တာသံအာပတ္တိနဲ့ ယာအာပတ္တိယော ပစ္စာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ တာသံ အရွေ့နဲ့ သမော ဝါနဲ့ ပရိဝါသံ ယာစိ။သံဃော တိဿသ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနဲ့ ယာအာပတ္တိယော ပစ္စာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ တာသံ ဆရွေ့နဲ့ သမောဝါနဲ့ ပရိဝါသံ အဒါသိ၊ သော ပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါသော။ အယံ တိသောဘိက္ခု သမ္ဘဟုလာ သံဃာ ဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပဋိဆ္ဆန္နာယော သောသံဃံ တာသံ သမ္ဘဟုလာနံ အာပတ္တိနဲ့ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရေတွံ မာနတ္တံယာစိ။ သံဃော တိဿသ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ဘဟုလာနံ အာပတ္တိနဲ့ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စဆာရေတွံ မာနတ္တံအဒါသိ၊သော မာနတ္တံစရန္တော်အန္တရာသမ္ဘဟုလာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပဋိဆ္ဆန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္ဘဟုလာနံ အာပတ္တိနဲ့ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ မူလာယပဋိ

ကဿနံ ယာစိ။ သံဃော တိဿံဘိက္ခုံ တာသံအန္တရာဿမဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ မူလာယပဋိကာသိ၊ သော သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံယာစတိ၊ ယဒိသံဃော သော ပတ္တကလ္လံ သံဃော တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံဆာရတ္တံမာ နတ္တံဒဒေယျ။ ဧသောဉတ္တိ၊ ။သုဏာတု ဘုမဓာန္တေ သံဃော အာယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။လ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိံ ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံယာစိ။ သံဃော တိဿ ဘိက္ခုနော။ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ မူထာယပဋိကဿနံ ယာစိ။ သံဃော တိဿံ ဘိက္ခုံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿိ။ သော သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံယာစတိ၊ သံဃော တံ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေတိ။ ယသ္သာယဿ္မတော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေတိ။ ယသ္သာယဿ္မတော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေန္တသ္သ ခမတိ သံဃဿ တသ္မာ တိဿော ဘိက္ခု တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒေတိ ယသ္သာယသ္မတော ခမတိ သော တုဏှဿ။ ဧဝမေတံ ဓာရယာမိ။ ။ဒုတိယမ္ပိ ဧတမတ္ထံ ဝဒါမိ။လ။ ။တတိယမ္ပိ ဧတမတ္ထံ ဝဒါမိ။သ။ ။ဒိန္နံ သံဃေန တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာသမ္မဟုသာနံအာပတ္တိံ

ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ။ ခမကိ သံဃာဒိ တဿာ ထုလ္လစ္စယဿ ဒေဝမေတံဒာရဂ္ဂ
ယာမိ။ ။

(ဇေဝံကမ္မဝါစံကတွာ မာနတ္တံသမာဒါပေတွာ)

(ခ) အဟံဘန္တေ။ လ။မာနတ္တံယာစာမိ'။ တာသဿမသံဃဿတာသံ
အန္တရာသမ္ပဇာနုလာနံ အာပတ္တိနံအပဋိဆ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံမာနတ္တံအဒါသိ။
သောဟံမာနတ္တံစရာမိ။ ဝေဒိယာမဟံဘန္တေဝေဒိယတိတိ မံသံဃော
ဓာရေတု။ ။

(ဇေဝံအာရောစာပေတွာမာနတ္တံစရာပေတဗ္ဗံ၊ ။စရာပေတွာစ။)

(ဂ) အဟံဘန္တေ၊လ မာနတ္တံအဒါသိ၊ သောဟံဘန္တေစိဏ္ဏမာန
တ္တော်သံဃံအဿာနံယာစာမိ။ ။

(ဇေဝံတိက္ခတ္တုံယာစာပေတွာ)

(ဃ) သုဏာတုမေ ဘန္တေသံဃော အယံတိဿောဘိက္ခုသမ္မဟာ
လာသံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယောအာပဇ္ဇိ။ သမ္မဟာလာအာပတ္တိယော
ကောဟပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ လ။ သမ္မဟာလာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟပဋိဆ္ဆ
န္နာယော။သောသံဃံဘာသံ အာပတ္တိနံယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိ
ဆ္ဆန္နာယော၊ တာသံဆန္ဒေန သမောဓာန ပရိဝါသံယာစိ၊ သံဃော
တံသဿသံ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာ
ဟပဋိဆ္ဆန္နာယော။ ကာသံအန္တရာသမောဓါနပရိဝါသံဆဒါသိ၊ သော
ပရိဝုဋ္ဌပရိဝါသော၊ အယံတိဿော ဘိက္ခုသမ္မဟာထော သံဃာဒိသေသ
သာအာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပဋိဆ္ဆန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ
သမ္မဟာလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံမာနတ္တံ
ယာစိ။သံဃောတိဿသဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟာလာနံ အာပတ္တိနံ
ပဋိဆ္ဆန္နာန ဉအပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံအဒါသိ။ သောမာနတ္တံ
စရန္တောအန္တရာသမ္မဟာလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ
အပဋိဆ္ဆန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ အန္တရာသမ္မဟာလာနံ အာပတ္တိနံ
အပဋိဆ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿနံယာစိ။ သံဃော တိဿံ ဘိက္ခုံ
တာသံ အန္တရာ သမ္မဟာလာနံ အာပတ္တိနံ အပဋိဆ္ဆန္နာနံမူလာယ ပဋိ
ကဿိ၊ သော သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟာလာနံ အာပတ္တိနံပဋိ
ဆ္ဆန္နာနံဆာရတ္တံမာနတ္တံယာစိ။ သံဃောတိဿသဿ ဘိက္ခုနော တာသံ

အနန္တရာ သမ္မဟုလာနံ ဆာပတ္တိနံအာဒိဆွန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သောစိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံ ဓာတ္တာနံ ယာစတိ။ ယဒိ သံဃသ်သ ပတ္တကလ္လံ သံဃော တိသံ ဘိက္ခုံအဇ္ဇေယျ။ သောဥတ္တိ။ သုဏာတုမေ ဘန္တေသံဃော ဆယံ တိသော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာ ဒိန်းသော အာပတ္တိယော အာပဇ်။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဥကော ဟ ပဋိဆွန္နာယော၊လ၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆွန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆွန္နာယော။ တာသံ အဇ္ဈတ္တံ သမောဓါနံ ပရိဝါသံ ယာစိ၊သံဃော တိသသ်သ ဘိက္ခုံနော။ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆွန္နာယော၊ တာသံ အဇ္ဈတ္တသမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝုတ္ထ ပရိဝါသော။ ဆယံ တိသော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသော အာပတ္တိယော ဆာဒ်ဖို အပဋိဆွန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆွန်းနဉ္စ အပဋိဆွန်းနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံယော၊စိ သံဃော တိသသ်သ ဘိက္ခုံနော။ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆွန်းနဉ္စ အပဋိဆွန်းနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သောစိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံ ဓာတ္တာနံ ယာစတိ၊ သံဃောတိသံ ဘိက္ခုံ အံဇ္ဈတ်ဘိ၊ ယဿာ ယဿဥတော ခမတိ တိသသ်သ ဘိက္ခုံနော အဇ္ဈတ်နံ သော တုဏ္ဍိသ ယဿ နက္ခမတိ။ သောဘာဝေသယျ။ ။ဒုတိ်ယဝိဂေါ ဒါသိ။သ၊ ။ဘတိ်ယဝိ ဇေတမတ်ဆံ၊ဒါသိ လ၊ ၊အဇ်ဈိတောသံဃေနာကိသောဘိက္ခု ခမတိသံဃသသ တဒ်ဇာတုဏ်ဍိဝေမေတံခါရယာဒိ၊ ၊

(ဝံဒ်ဂမ္ဘီရစိတ်ကတ္ဘာအဇ်ဈတ်ဘဒ်။)

မာနတ်အတွင်းအနန္တရာပတ်ကို ညဉ့်မဖုံးလွှမ်းမိသော ရဟန်းကို-မူလာယ ပဒိုကသန ပြီ၏ ကျင့်စဉ် အစဉ်အရင် ဤထွင်ပြီး၏။

———:ပ:———

မာနတ်ကျင့်ပြီးနောက် ဆက်လာနိမသွင်းခဲ အတွင်းဝတ်နှင့်တကွ ဖြစ်၍၊ သံဃာဒိသိည်အာပတ်သင့်ခဲ့။ ။ထင်းအနန္တရာပတ်ကို၊ ညဉ့်မဖုံးလွှမ်းမိသော အရာနှိုက်လည်း။ သေးတံမာနတွဲ့ စရေန်ကော အရာတွင်၊ သော ဟဲ့ စိတ္တမာနကော အလာနာရေဟာဟု ဆို၍။ ဘောင်းခြင်း။ ကြားခြင်း အတောင်း အကြားအား၊ လျှပ်စွာကမ္မဝါစာ ဘက်ရွက်ရခြင်းမျှသာ ထူးသည်၊ မာနတ်ဆက်တွင်းအနန္တရာပတ်ကို ညဉ့်မဖုံးလွှမ်းမိသော အရာနှင့် အလုံးစုံတူ၏။

———:ဂ:———

ပရိ တ်အတွင်းအနန္တရာပတ် သင့်၍။ တညဉ့်ဖုံးလွှမ်းမိသော ရဟန်းကိုလည်း၊ ညဉ့်မဖုံးလွှမ်းမိသော ရဟန်းဘို့ကဲ့သို့ပင်၊ အာဒိုစ္စုန်းယော အပဒိုစ္စုန်းနံ ဟူသောပုဒ်တို့၏ အရာတွင်၊ ဂေဟပဒိုစ္စုန်းယော ဂေဟပဒိုစ္စုနာနံ ဟုဆို၍ တောင်းခြင်းလျှင် အတောင်းအားလျှပ်စွာကမ္မဝါစာကိုလည်း ထိုအတိုင်း ဆက်၍မူလာယပဒိုကသန-ပြုပြီးလျှင်၊ ထင်းကမ္မဝါစာ၏အခြားမဲ့တွင် ။

(ထ) အဟံ ဘန္တေသမ္မဟူလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ။ သမ္မဟူလာ အာပတ္တိ ယော ဂေဟ ပဒိုစ္စုန်းယော၊ လ။ ပဋ္ဌာဟပဒိုစ္စုန်းယော၊ ဒုသေးတံသံဃ တာသံအာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိ ယော ပဋ္ဌာဟပဒိုစ္စုန်းယော၊ တာသံဒုဋ္ဌုန သမောဓာန ပရိဝါသံ ယာစိ။ ကဿမေ သံဃာ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိ ယော ပဋ္ဌာဟပဒိုစ္စုန်းယော။ တာသံဒုဋ္ဌုန သမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ပရိဝသန္တော အန္တရာ သမ္မဟူလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ၊ ဂေဟ ပဒိုစ္စုန်းယော။ သောဟံ သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟူလာနံ အာပတ္တိနံ ဂေဟ ပဒိုစ္စုန်းနံ မူလာယ ပဋိကဿနံ ယာစိ။ တံမံ သံဃော၊ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟူလာနံ အာပတ္တိနံ ဂေဟ အာပဒိုစ္စုန်းနံ မူလာယ ပဋိကဿိ။ သောဟံ သံဃံ

တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟာပဋိစ္ဆန္နာနံ ပုရိမာသု အာပတ္တိသုသမောဓာနပရိဝါသံ ယာစာမိ။ ။
(ဒေံ တိက္ခတ္တုံ ယာစာပေတွာ။)

(၁) သုဏာ တုမေ ဘန္တေ သံဃော၊ အယံ တိသ္သော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာယော၊ လ၊ ပဋ္ဌာဟ ပဋိစ္ဆန္နာယော သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟပဋိစ္ဆန္နာယော။ တာသံအဉ္ဇနသမောဓာနပရိဝါသံယာစိ။သံဃောတိသ္သသ ဘိက္ခုနော တာသံအာပတ္တိနံယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟပဋိစ္ဆန္နာယော။ တာသံအဉ္ဇနသမောဓာနပရိဝါသံအဒါသိ။သောပရိဝသန္တော အန္တရာသမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာယော။ သောသံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာနံ မူလာယပဋိကဿနံယာစိ။ သံဃောတိသ္သ ဘိက္ခုံတာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿိ၊ သောသံဃံတာသံအန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿနံ ပုရိမာသု အာပတ္တိသုသမောဓာနပရိဝါသံယာစိ။ ယာဒိသံဃသဿပတ္တာကလ္လံ သံဃော တိသ္သသဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟပဋိစ္ဆန္နာနံ ပုရိမာသု အာပတ္တိသု သမောဓာနပရိဝါသံ အဒါသိ၊ သော ပရိဝသန္တော အန္တရာသမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ ကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာယော။ သောသံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿနံ ယာစိ။သံဃော တိသ္သ ဘိက္ခုံတာ

သံအာန်ရာသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ဂေါဟ ပဋိဆ္ဆန္နာနံပုလာယ ပဋိ
ကာသိ၊သော သံဃံတားသံ အန်ရာသမ္မဟုလာနံအာပတ္တိနံ ဂေါဟ
ပဋိဆ္ဆန္နာနံပုရိမာသုအာပတ္တိသုသမောဓာနပရိဝါသံဒါတဗ္ဗံ၊သံဃော
တ်ိသဿသာဘိက္ခုနောတာသံ အန်ရာသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ဂေါ
ဟ်ပဋိဆ္ဆန္နာနံပုရိမာသုအာပတ္တိသုသမောဓာနပရိဝါသံဒေတိ၊ ယဿာ
ယသ်ဆ်ထောဓမတိ တိသဿသ် ဘိက္ခုနောတာသံအန်ရာ သမ္မဟုလာနံ
အာပတ်ိနံဂေါဟ ပဋိဆ္ဆန္နာနံပုရိမာသုအာပတ်ိသု သမောဓာန ပရိ
ဝါသဿဒါနံ။သော တုဏ်္ဍသယသ် နက်္ခမတိသောဘာသေယျ။ ။
ဒုတိယဗ်ိဂေါတမတ်ံဝဒါမိ၊လ။ တတိယဗ်ိဂေါတမတ်ံဝဒါမိ၊လ၊ ။ဒိန္နော
သံဃေနတိသဿသဘိက္ခုနောတာသံ အန်ရာသမ္မဟုလာနံအာပတ်ိနံ
ဂေါဟ်ပဋိ ဆ္ဆန္နာနံပုရိ၊သုအာပတ်ိသုသမောဓာနပရိဝါသော၊ခု၊တိ
သံဃသဿတသ္မာတုဏ်္ဍိဂေါတမတံဓာရေယာဓိ။ ။

(ဧဝံကမ္မဝါစံကတ္တာပရိဝါသံသမာဒါပေတ္တာ၊

(၀) အဟံဘန်္တေ၊လ။ပုရိမာသု အာပတ်ိသုသမောဓာန ပရိဝါ
သံယာစိ ။တဿဒမသံဃော်ဘာတာသံ အန်ရာသမ္မဟုလာနံ အာပတ်ိနံ
ဂေါဟပဋိဆ္ဆန္နာနံ ပုရိမာသုအာပတ်ိသုသမောဓာန ပရိပါသံ အာ
ဒါသိ။ သောဟံပရိဝသာမိ၊ ဝေဒိယာမဟံဘန်္တေ ဝေဒိယတိတိမံသံ
ဓာရေတု၊ ။

(ဧဝံ အာရောစာပေတ္တာ ပရိဝုဒ္ဓဒိဝသေ မက္ကေတ္တာပုန
ပဗ္ဗာဟ်ံပရိဝသာပေတဗ္ဗံ၊ ။ပရိဝသာပေတ္တာ။)

(နံ) အဟံဘန်္တေ၊လ။ပုရိမာသုအာပတ်ိသု သမောဓာနပရိဝါ
သံအဒါသိ။သောဟ်ံပရိဝုဒ္ဓ ပရိဝါသော ကဟ်ံဘန်္တေသင်္ဃဟုလာသံဃာ
ဒိသေသာအာပတ်ိယောအာပဇ်ိ အပဋိဆ္ဆန်ာယော၊သောဟ်ံသံဃံ တာ
သံသင်္ဃဟုလာနံ အာပတ်ိနံ ပဋိဆ္ဆာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန်နဉ္စဆာရတ်ံ၊ မာနတ်ံ
ယာစာမိ၊ ။

(ဧဝံတိက္ခတ္တုံယာစာပေတ္တာ။) .

(ပ) သုဏာတု မေ ဘန်္တေသံဃောအယံ တိသော တိက္ခုသ်ဟု
ဟုလာ သံဃ်ာဒိသေသာ အာပတ်ိယော အာပဇ်ိသ ဟုလာအာ၊ တ်ိ
ယော ဂေါဟ ပဋိဆ္ဆန်ာယော လ။ပဗ္ဗိာဟ့ ပဋိဆ္ဆန်ာယေဟ့။ သောဆ်ံ

ဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ဥဘော ပဋိဆိန္နာယော။ တာသံ အန္တရာ သမ္ဘဟုဏာနံ ပရိဝါသံ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော ဥဘော ပဋိဆိန္နာယော၊ တာသံ အန္တရာ သမ္ဘဟုဏာနံ ပရိဝါသံ အဒါသိ သော ပရိဝသန္တော အန္တရာ သမ္ဘဟုဏာသိ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ ဥဘော ပဋိဆိန္နာယော သောသံဃံ တာသံ အန္တရာသမ္ဘဟုဏာနံ အာပတ္တိယော ဥဘော ပဋိဆိန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿနံ ယာစိ သံဃော တိဿ ဘိက္ခုံ တာသံ အန္တရာ သမ္ဘဟုဏာနံ ဥဘော ပဋိဆိန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿိ။ သော သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္ဘဟုဏာနံ အာပတ္တိနံ ဥဘော ပဋိဆိန္နာနံ ပုရိမာသုအာပတ္တိသု သမောဓာန ပရိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာ သမ္ဘဟုဏာနံ အာပတ္တိနံ ဥဘော ပဋိဆိန္နာနံ ပုရိမာသု အာပတ္တိသု သမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝသန္တော မူလာယ ပဋိကဿိ။ အယံတိဿဿ ဘိက္ခု သမ္ဘဟုဏာ သံဃာ ဒိဿသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အပဋိဆိန္နာယော၊ သော သံဃံ တာသံ သမ္ဘဟုဏာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆိန္နာနံ အပဋိဆိန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ဒဒေယျ။ သောဥတ္တိ။ သုဏာတုမေ ဘန္တေသံဃော အယံ တိဿဿ ဘိက္ခု သမ္ဘဟုဏာ သံဃာဒိ သေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ။ သမ္ဘဟုဏာ အာပတ္တိယော ဥဘော ပဋိဆိန္နာယော။ သော၊ သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ပဋိဆိန္နာယော၊ တာသံအန္တရာ သမောဓာန ပရိဝါသံ ယာစိ။သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာဒုအာပတ္တိယော ပဋိဆိန္နာယော။ တာသံ အန္တရာ သမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပရိဝသန္တောအန္တရာ သမ္ဘဟုဏာ သံဃာဒိ သေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ ဥဘော ပဋိဆိန္နာယော၊သော သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္ဘဟုဏာနဉ္စ အာပတ္တိနံ ဥဘော ပဋိဆိန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿနံ ယာစိ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာ "သမ္ဘဟုဏာနဉ္စ အာပတ္တိနံ ဥဘော ပဋိဆိန္နာနံ မူလာ

ယ ပဒိုကသိ၊ သော သံဃံ တာသံဓာန်ကရာ သမ္မဟုလားနံ အာပတ္တိနံ ဇကာဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာနံပုဂိုမာသု အာပတ္တိသု သမောဓာန ပဂိပါသံ ယာ စိၢသံယောတ်သသသ ဘိက္ခုနော တာသံ အန်ကရာ သမ္မဟုလာနံအာ ပတ္တိနံ ဇ ကာဟပဒိုဆ္ဆန္နာနံ ပုဂိုမာသု အာပတ္တိသု သမောဓာန ပဂိဝါ သံ အဓါသိ၊သော ပဂိဂုဠ္ဍ ဇဂိစါသေး။ အယံ တိသော ဘိက္ခုသမ္မ ဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ အာပဒိုဆ္ဆန္နာယော၊ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ အာပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တိ မာနတ္တံယာစတိၢသံဃော တိဿသ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ အာပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တိ မာနတ္တံ ဒေတိ၊ ယဿာယသ္မာထာ ခမတိ တိဿသ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ အာပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တိ မာနတ္တဿ ဒါနံ သောတဏ္ဍသ ယဿနက္ခမတိသောသာ သေယျ၊ ။ဒုတိယမ္ပိ ဇတမတ္တံ ဝဒါမိ။လ။ ။တတိယမ္ပိ ဇတမတ္တံ ဝဒါမိ။လ။ ။ဒိန္နံ သံဃေန တိဿသ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလား နံ အာပတ္တိနံ ပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ အာပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တိ မာနတ္တံ ဆဗ္ဗာသံ ဘိက္ခုနံ သန္တိကေ ဥဒ္ဒိသိတွာ သမ္မာသံဃော တိဿသ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ အာပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တိ မာနတ္တံ ဒဿတိ။လ။ ။

(ဇဝံဘဂ္ဂဝါစံကတွာမာနတ္တံသမာဒ ပေတွာ)

(ပ) အဟံဘန္တေ။လ။ မာနတ္တံယာစိ၊တာသဓမေသံဃော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စအာပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တိ မာနတ္တံ ဆဗ္ဗာသိ၊သောဟံမာနတ္တံစရေမိ။ဝေဒိယာမဟံဘန္တေဝေဒိယတိတိမံ သံ ဃော၀ေရတု။

(ဇဝံအာရောစာပေတွာမာနတ္တံစရာပေတဗ္ဗံ။ ၊စရာပေတွာစ)

(ဗ) အဟံဘန္တေ၊လ၊မာနတ္တံအဓါသိ၊ သောဟံစိဏ္ဏမာနတ္တောသံ ဃံအဗ္ဘာနံယာစာမိ။ ။

(ဇဝံတိက္ခတ္တုံယာစာပေတွာ)

(ဘ) သုဏာတု၊မ ဘန္တေသံဃော အယံ တိသော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဇကာဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာယော၊ လ၊ ဥဘတော ပဒိုဆ္ဆန္နာ ယော။သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာအာပတ္တိယော ပဉ္စဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာယော။ တာသံ အတ္ထေန သမောဓာန ပဂိဝါသံယာစိ၊သော

တိဿသဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာဓာပတ္တိယော ပဠာ
ဟ ပဒိဆ္ဆန္နာယော။ တာသံ ဆာယ္လေနသမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ
သော ပရိဝသန္တော အန္တရာ သမ္ဗဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိ
ယော အာပဇ္ဇိ။ ဇကာဟ ပဒိဆ္ဆန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ အန္တ
ရာသမ္ဗဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ဇကာဟပဒိဆ္ဆန္နာနံ ပုလဲယ ပဒိကဿ
နံယာစိ။ သံဃောတိဿံ ဘိက္ခုံတာသံ အန္တရာ သမ္ဗဟုထာနံ အာ
ပတ္တိနံ ဇကာဟပဒိဆ္ဆန္နာနံ ပုလဲယ ပဒိကဿိ။ သော သံဃံ တာ
သံ အန္တရာ သမ္ဗဟုလာနံအာပတ္တိနံ ဇကာဟပဒိဆ္ဆန္နာနံ ပုရိမာသုအာ
ပတ္တိသု သမောဓာန ပရိဝါသံယာစိ၊ သံဃော တိဿသဿ ဘိက္ခုနော
တာသံအန္တရာ သမ္ဗဟုသာနံအာပတ္တိနံ ဇကာဟပဒိဆ္ဆန္နာနံ ပုရိမာ
သု အာပတ္တိသုသမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ၊ သောပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါ
သော၊ အယံတိဿော ဘိက္ခုသမ္ဗဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိ
ယော အာပဇ္ဇိ အပဒိဆ္ဆန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္ဗဟုလာ
နံ အာပတ္တိနံပဒိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆပဒိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။သံ
ဃော တိဿသဿ ဘိက္ခုနော။တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော
ပဠာဟ ပဒိဆ္ဆန္နာယော၊တာသံ အာယ္လေနသမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါ
သိ။သော ပရိဝသန္တော အန္တရာ သမ္ဗဟုလာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိ
ယော အာပဇ္ဇိ၊ဇကာဟ ပဒိဆ္ဆန္နာယော၊ သောသံဃံ တာသံ အန္တရာ
သမ္ဗဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ဇကာဟ ပဒိဆ္ဆန္နာနံ ပုလဲယ ပဒိကဿနံ
ယာစိ၊ သံဃောတိဿ ဘိက္ခုံတာသံ အန္တရာသမ္ဗဟုလာနံ အာပတ္တိ
နံ ဇကာဟ ပဒိဆ္ဆန္နာနံပုလဲယ ပဒိကဿိ။ သော သံဃံတာသံ အန္တ
ရာ သမ္ဗဟုလာနံ အာပတ္တိနံဇကာဟ ပဒိဆ္ဆန္နာနံ ပုရိမာသု အာပတ္တိ

သူ သမောဓိန ပရိဝါသံယာဒိ။ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာသမ္ဘာသာနံ အာပတ္တိံ ဇာနာဟပဋိဆ္ဆန္နာနံ ပုရိမာသုဿာပတ္တိသု သဓမ္မာဒန ပရိဝါသံ အဒါသိ၊ သော ပရိဝုဠ္ဍ ပရိဝါသော၊ အယံ တိဿော ဘိက္ခုသမ္ဘာသာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာ ဇွိ အာဒိဆန္နာယော။ သော သံဃံ ဥပသံကမိတွာ အာပတ္တိံ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အာပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ၊ သံဃော တိဿဿ ဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ဘာသာနံ အာပတ္တိံ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အာပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ၊ သော စိဏ္ဏမာနတ္တော သံဃံ အဗ္ဘာနံ ယာစတိ၊ သံဃော တိဿံ ဘိက္ခုံ အက္ကောသိ။ ယဿာယသ္မတော ခမတိ တိဿဿ ဘိက္ခုနော အဗ္ဘာနံ၊ သော တုဏှဿ ယဿ နက္ခမတိ သော ဘာသေယျ၊ ဒုတိယမ္ပိ ဇောစယာမိ။ ပေ။ တတိယမ္ပိ ဇောစယာမိ။ လ။ အဗ္ဘိတော သံဃေန တိဿော ဘိက္ခု ခမတိ သံဃဿ၊ ဘာသ္မာတုဏှီ ဇောမေတံ ခရုယာမိ၊

(ဇေါကမ္မပါစာကာထဇ္ဈာ)

ပရိဝတ်အတွင်းအန္တရာပတ် ဘင်္ဂ၍၊ တည်ဋ္ဌဖုံးလွှမ်းမိသောရဟန်း ကိုဝတ်နေစေအပ်သောအစိအရင်ဤတွင်ပြီး၏။

———:o:———

မာနတ္တာရဟ-အဖြစ်ဖြင့် အန္တရာပတ်ကို တည်ဋ္ဌဖုံးလွှမ်းမိရာနှိုက်လည်း သောဟံ ပရိဝသန္တော-အရာတွင်။ သောဟံ ပရိဝုဠ္ဍ ပရိဝါသော မာနတ္တာရဟော-ဟု၊ ဆိုသည်သာ ထူးသည်။ ၎င်း ပါရိဝါဆိုက အဖြစ်ဖြင့် အန္တရာပတ်ကို၊ ညဋ္ဌဖုံးလွှမ်းမိသော အရာနှင့် အလုံးစုံတူ၏၊

———:o:———

မာနတ္တစာရိကာအဖြစ်ဖြင့် အန္တရာပတ်ကိုသည်ဋ္ဌ-ဖုံးလွှမ်းမိသော ရဟန်းကိုကား၊ ညဋ္ဌဖုံးလွှမ်းမိသော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့ပင်။ အပဋိဆ္ဆန္နာယော။ အာပဋိဆ္ဆန္နာနံ ဟုသော ပုဒ်တို့၏အရာတွင်။ ဇောဟာပဋိဆ္ဆန္နာယော ဇောဟာပဋိဆ္ဆန္နာနံ-ဟု၊ ဆိုခဲ့သောင်းစပြီးလျှင် အထောင်းနှင့် လျော်ညီစွာမှုလာယဲ့ ပဠိကသဒ္ဒနကမ္မဝါစာကိုလည်း၊ သောပရိဝသန္တော အရာဘွင်။ သော ပရိဝုဠ္ဍ ပရိဝါသော မာနတ္တာရဟော-ဟု။ ဖြင့်၍၊

ပရိဝါတ်နေစဉ်သင့်သောအခွံရာဝတ်ကိုမူလာယပဋိကဿန-ပြုရာနှင့်။ အတူတူဘတ်ပြီးသျှင်။ ။

(မ) အဟံဘန္တေ သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ။သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဇောဟာပဋိဆ္ဆန္နာယော။လ။ ပဋ္ဌာဟပဋိဆ္ဆန္နာယော။သောဟံ သံဃံ ဘာသံ အာပတ္တိုံ ယာအာပတ္တိုးယော ပဋ္ဌာဟပဋိဆ္ဆန္နာယော၊ တာသံ အဇ္ဇေန သုဒ်မာခန ပရိဝါသံ ယာစိံ၊ ယသ္မေ သံဃော တာသံ အာပတ္တိုံ ယာအာပတ္တိယော။ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။တာသံ အဇ္ဇေန သဓမ္မာခန ပရိဝါသံ အဒါသိ။ သောဟံ ပရိဝုတ္ထ ပရိဝါသော၊အာဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ အပဋိဆ္ဆန္နာယော။သောဟံ သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိုံ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အာပဇ္ဇိံ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိံ။ တတိယမ္ပိသံဃော တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိုံ ပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။သောဟံ မာနတ္တံ စရာမိ။ အာရာအမ္ဘုလာ သံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ ဇောဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။လ။ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။သောဟံ သံဃံ တာသံ အာရာအမ္ဘုလာနံ အာပတ္တိုံ ပဋိဆ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿနံ ယာစိံ။တတိယမ္ပိ သံဃော အာရာအမ္ဘုလာနံ အာပတ္တိုံ ဇောဟ ပဋိဆ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿိ။ သောဟံ သံဃံ တာသံ အာရာအမ္ဘုလာနံ အာပတ္တိုံ ဇောဟ ပဋိဆ္ဆန္နာနံ ပုရိမာသုအာပတ္တိသု သမောဓာနေတုံ ယာစာမိ၊ ။

(ဇဝံတိက္ခတ္တုံယာစာပေတွာ။)

(ယ) သုဏာတုမေ ဘန္တေ သံဃော။တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာသံဃာဒိသေသာအာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိယော ဇောဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။လ။ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။ သောသံဃံ တာသံ အာပတ္တိုံ ယာ အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။ တာသံ အဇ္ဇေန သမောဓာန ပရိဝါသံ ယာစိ။သံဃော တိဿသဿတိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိုံ ယာအာပတ္တိယော။ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။ဘာသံ အဇ္ဇေနသဓမ္မာခန ပရိဝါသံ အဒါသိ၊သောပရိဝုတ္ထပရိဝါသောအယံ တိဿော

ဘိက္ခုသမ္ဘာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပတ္တိ အပဋိဿာယော။ သေ သံဃံဘာသံ သမ္ဘာလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿာနဿ အာပဋိဿာနဿ ဆာဂတ္တံ မာနတ္တံယာစိ၊ သံဃောတိ သဿ သဘိက္ခုနော တာသံ သမ္ဘာလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿာနဿ အာပဋိဿာနဿ ဆာဂတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သေ မာနတ္တံ စရန္တံ ဘိက္ခုံ အဗ္ဘေတုံ ဂဟပဋိဿာနော ဟောတိ။ သော ဘိက္ခု သံဃံ ဥပသင်္ကမိတွာ ဧကံသံ ဥတ္တရာသင်္ဃံ အာရောပေတွာ ဥက္ကုဋိကံ နိသီဒိတွာ အဉ္ဇလိံ ပဂ္ဂဟေတွာ ဧဝမာဟ။ အယံ အဟံ ဘန္တေ ဣတ္ထန္နာမော သံဃံ ဘာသံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿာနဿ အာပဋိဿာနဿ ဆာဂတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိ။ ဒုတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃံ ဘာသံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿာနဿ အာပဋိဿာနဿ ဆာဂတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိ။ တတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃံ ဘာသံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿာနဿ အာပဋိဿာနဿ ဆာဂတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိ။ သံဃော တိဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿာနဿ အာပဋိဿာနဿ ဆာဂတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သော မာနတ္တံ စရတိ အဗ္ဘာနာရဟေန ကမ္မေန သံဃော ဥပသင်္ကမိတွာ ဧကံသံ ဥတ္တရာသင်္ဃံ အာရောပေတွာ ဥက္ကုဋိကံ နိသီဒိတွာ အဉ္ဇလိံ ပဂ္ဂဟေတွာ ဧဝမာဟ။ အယံ အဟံ ဘန္တေ ဣတ္ထန္နာမော သံဃံ ဘာသံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿာနဿ အာပဋိဿာနဿ ဆာဂတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိ။ ဒုတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃံ ဘာသံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿာနဿ အာပဋိဿာနဿ ဆာဂတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိ။ တတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံဃံ ဘာသံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿာနဿ အာပဋိဿာနဿ ဆာဂတ္တံ မာနတ္တံ ယာစာမိ။ သံဃော တိဿ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ပဋိဿာနဿ အာပဋိဿာနဿ ဆာဂတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ။ သော မာနတ္တံ စရန္တော အဋ္ဌ မာနတ္တံ ပရိပူရေတွာ အဗ္ဘာနာရဟေန ကမ္မေန သံဃော

သုသမောဓာန ပရိဝါသံ ယာစတိ။ သံဃဿ တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာသမ္ဖဟုလာနံ ဆာပတ္တိနံဂကာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာနံပုရိမာသု အာပတ္တိနံသု သမောဓာန ပရိဝါသံဒတိ။ ယဿာယသ္မာတာ ခမတိ တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာ သမ္ဖဟုလာနံအာပတ္တိနံဂကာဟံ ပဋိဆ္ဆန္နာနံပုရိမာသု အာပတ္တိသု သမောဓာန ပရိဝါသသ္သဒါနံ။ သော တုဏှဿ ယဿ နက္ခမတိ။ သောဘာသေယျ။ ။ဒုတိယမ္ပိ ဂတေမတ္တဝဒါမိ၊ လ။ ။တတိယမ္ပိ ဂတေမတ္တံဝဒါမိ၊လ။ ။ဒိန္နော သံ ဃေန တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော တာသံ အန္တရာ သမ္ဖဟုလာနံ ဆာ ပတ္တိနံ ဂကာဟ အပဋိဆ္ဆန္နာနံ ပုရိမာသု ဆာပတ္တိသု သမောဓာနပရိ ဝါသော။ခမတိသံဃသ္သဆတာသ္မာတုဏှိဂဝေမေတံဓာရယာမိ။ ။

(ဂေဝံကမ္မဝါစံကတွာ ပရိဝုဒ္ဓဒိဝသေမက္ခေတွာ)

(ပရိဝါသံသမာဒါပေတွာ)

(၇) အဟံဘန္တေ၊ လ၊ဝုရိမာသု ဆာပတ္တိသု သမောဓာန ပရိ ဝါသံ ယာစိ၊တသ္သမေ သံဃော တာသံ အန္တရာ သမ္ဖဟုလာနံ ဆာ ပတ္တိနံ ဂကာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာနံ ပုရိမာသု အာပတ္တိသု သမောဓာန ပရိ ဝါသံ အဒါသိ။သောဟံ ပရိဝသာမိ ဒေဒီယတေဟံဘန္တေ သေဝဒိယတိတိ ဝံ သံဃော၁ဓာရေတု။ ။

(ဂေံအာရောစာပေတွာဝရိဝဏ္ဏာပေတဗ္ဗံ)

(ပရိဝသာပေတွာစ)

(လ) ဆဟံဘန္တေ။ လ၊ဝုရိမာသု အာပတ္တိသု သမောဓာနပရိဝါ သံ အဒါသိ။ သောဟံ ပရိဝုဒ္ဓ ပရိဝါဂေါ သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္ဖဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ဂကာဟ ပဋိဆ္ဆန္နနံဆာရေတုံ မာနတ္တံ ယာ စာမိ။ ။

(ဂေံတိက္ခတ္တုံဩာရေတွာ)

(၀) ,, သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော ဆယံတိသော ဘိက္ခု သမ္ဖဟုလာ သံဃံ ဒီသေသ္သ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ၊ သမ္ဖဟုလာ အာပတ္တိယော ဂကာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော။လ။ ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆန္နာယော သောသံဃံ ထာသံ အာပတ္တိနံ ယ၁အာပတ္တိယော ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆ္ဆ န္နာယော၊ တာသံ အဇ္ဇေန သမောဓာန ပရိဝါသံယာစိ၊ သံဃော တိသသ္သ ; ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ္တိနံ ယာ အာပတ္တိယော

ပန္ထာဟ ပဒိဆ်ိန္နးယော၊ တာသံ အင်္ဂုိန သးမောဒန ပဂိဝါသံ အဒါသိ၊သော ဂိဝုဒ္ဓ ပဂိဝါသော၊အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာ ဒိးသသာ အာပတ္တိးယာ အာပဇ်ိ ပဒိဆ်ိန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ ပဒိဆ်ိန္နာနဉ္စ အာပဒိဆ်ိန္နာနဉ္စ ဆာဂုတ်ိမာနုတ်ိယာစိ၊ သံဃော တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော တာသံ၊သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ ပဒိဆ်ိန္နာနဉ္စ အပဒိဆ်ိန္နာနဉ္စ ဆာဂုတ်ိ မာနုတ်ိံ စရဒန်ာ အန်ာဂုသမ္မဟုလာ သံဃာဒိသသာ အာပတ္တိယော အာပဇ်ိ ဂောဟ ပဒိဆ်ိန္နာယော။ သော သံဃံ ထာသံ အန်ာဂု သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ ဂောဟ ပဒိဆ်ိန္နာနံ ပုဂိမာသု အာပတ္တိသု သမောဓာန ပဂိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော၊ တာသံ အာပတ္တိံ အာပတ္တိးယာပန္ထာဟ ပဒိဆ်ိန္နာယော၊ တာသံ အင်္ဂုိန သမောဓာန ပဂိဝါသံအဒါသိ။ သော ပဂိဝုဒ္ဓ ပဂိဝါသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသသာ အာပတ္တိယော အာပဇ်ိ။ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော ဂောဟ ပဒိဆ်ိန္နာယော။ လ။ ပန္ထာဟ ပဒိဆ်ိန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ အာပတ္တိံ ယာအာပတ္တိယော ပန္ထာဟ ပဒိဆ်ိန္နာယော တာသံ အင်္ဂုိန သမောဓာန ပဂိဝါသံ ယာစိ။ သံဃော တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော၊ တာသံ အာပတ္တိံ အာပတ္တိးယာပန္ထာဟ ပဒိဆ်ိန္နာယော၊ တာသံ အင်္ဂုိန သမောဓာန ပဂိဝါသံအဒါသိ။ သော ပဂိဝုဒ္ဓ ပဂိဝါသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသသာ အာပတ္တိယော အာပဇ်ိ အပဒိဆ်ိန္နာယော။ သော သံဃံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိံ ပဒိဆ်ိန္နာနဉ္စ အပဒိဆ်ိန္နာနဉ္စ ဆာဂုတ်ိမာနုတ်ိယာစိ၊ တိဿော တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော ထာသံ

သမ္မ ဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆန္နာနဉ္စ အပဋိဆန္နာနဉ္စ ဘာရတ္တံ မာ
နတ္တံ အဒါသိ၊ သော မာနတ္တံ စရေန်ာ အန်ာရာ သမ္မဟုလာ သံဃာဒိ
သေသာ ဒုာတ္တိေ၊ာ အာပဇ္ဈိ၊ ကောဟ ပဋိဆန္နာ ယော။ သော
သံဃံအန်ာရာသမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံကောဟ ပဋိဆန္နာနံမူလာယပဋိ
ကဿနံယာစိ။သံဃော တိဿ ဘိက္ခုံ တာသံအန်ာရာသမ္မဟုလာနံ
အာပတ္တိနံ မူလာယ ပဋိပကဿိ၊သော သံဃံ တာသံ အန်ာရာသမ္မဟု
လာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဋိဆန္နာနံ ပုရိမာသု အာပတ္တိသု ဘဝေ
ဝေန ပရိဝါသံ ယာစိ။သံဃော တိဿသ္သ ဘိက္ခုနော တာသံ အန်ာရာ
သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ဂဂ၁ဟ ပဋိဆန္နာနံ ပုရိမာသု အာပတ္တိသုသ
မောဝေန ပရိဝါသံ အဒါသိ။သော ပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါ၊သော၊ သံဃံ တာသံ
အန်ာရာ သမ္မဟုလာနံအာပတ္တိနံ ကောဟပဋိဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ
ယာစတိ။ သံဃောတိဿသ္သ ဘိက္ခုနောတာသံအန်ာရာသမ္မဟုလာနံ
အာပတ္တိနံကောဟ ပဋိဆန္နာနံဆာရတ္တံမာနတ္တံဒေတိ။ယသ္သာယသ္မာဟော
ဘမဘိတိဿသ္သဘိက္ခုနောတာသံအန်ာရာသမ္မဟုလာနံအာပတ္တိနံကော
ဟပဋိဆန္နာ ဆာရတ္တံ မာနတ္တသ္သဒါနံ။ ဆောတုဏ္ဍသ္သ ယသ္သနက္ခမ
တိသောဘာသေယျ၊ ။ဒုတိယဒ္ဓိတေမတ္တံဝဒါမိ။လ။ ။တတိယဒ္ဓိ ေ
တမတ္တံဝဒါမိ။သ။ ။ဒိန္နံသံဃေနတိဿသ္သ ဘိက္ခုနောတာသံအန်ာရာ
သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံကောဟပဋိ ဆန္နာနံဆာရတ္တံမာနတ္တ'ဘဘတိသံ
ဃသ္သ။တသ္မာတုဏ္ဍိ ဝေမေတံဓာရယာမိ။ ။

(ဇေံကဒ္ဓဝါစံကတ္ထာ မာနတ္တံဘမာဒါပေတ္ထာ။)

)သ) အဟံဘန်ေ၊လ။မာနတ္တံအဒါသိ။ ေ၊ာဟံ မာနတ္တံ ေရာမိ
ဝေဒိယာမဟံဘန်ေ ဝေဒိယတိတ္ထိ ံ သံဃော်ာေတု။ ။

(ဇေံ အာ၊ရောစာ ေပတ္ထာ မာနတ္တံ စရာပေတာဇ္ဈ၊ ။စရာ ပေတ္ထာစ။)

(ဟ) အဟံဘန်ေ။လ။ မာနတ္တံ အဒါသိ၊ေ သာဟံ စိဏ္ဏ မာန ေတ္တာ
သံဃံအဇ္ဈာနံယာစာမိ၊ ။

(ဇေံတိက္ခတ္တုံယာစာေပတ္ထာ)

(ဋ္ဌ) သုဏာတု ေမာဘန်ေသံဃော အယံ တိေသော်ဘိက္ခု၊သမ္မဟု
လာသံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယောအာဇ္ဈိ၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိ ယော
ဇ္ဈကောဟ ပဋိဆန္နံယော။ လ။ ပဋ္ဌာဟ ပဋိဆန္နံယော။ သော သံဃံ

တာသံ အာပတ္တိနံ ယာဒၟာ ပဏ္ဍိယော ပဏ္ဍာဟပဒိုဆ္ဆန္နာ ယော၊ တာသံ အဇ္ဈေန သမောဓာန ပဂိဝါသံ ယာစိ၊သံဓော တံသဿ ဘိက္ခု နော၊ တာသံ အာပတ္တိနံ ယာဒၟာ ပဏ္ဍိယော ပဏ္ဍာဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာယော။ တာသံ အဇ္ဈေန သမောဓာန ပဂိဝါသံအဒါဘိ။ သော ပဂ်ဝုဠ္ဍ ပဂိဝါသော၊ အယံ တိဿော ဘိက္ခု သမ္မ ဟုလာ သံဓာ ဒိဿော အာပတ္တိ ယော အာပဇ္ဇိ အပဒိုဆ္ဆန္နာယော။ သော သံဓံ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ အပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာဂရတ်ံ မာနတ်ံ ယာစိ၊ သံဓော တိဿော ဘိက္ခုနော။ တာသံ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ်ံ အပဒိုဆ္ဆန္နာနဉ္စ ဆာဂရတ်ံ မာနတ်ံ အဒါသိ။ သော မာနတ်ံ စရန္တော အန်တရာ သမ္မဟုလာ သံဓာဒိဿော အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ ကောဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာယော၊ သောသံဓံတာသံ အန်တရာသမ္မ ဟုလားနံ အာပတ္တိနံ ကောဟပဒိုဆ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿနံ ယာစိ။ သံးဓာ တိဿ ဘိက္ခုံ တာသံ အန်တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿိ၊ သောသံဓံ တာသံအန်တ ရာ သမ္မဟု လာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာနံ ပုဂိမာသု အာ ပတ္တိသု သမောဓာန ပဂိဝါသံ ယာစိ။ သံဓော တိဿသ ဘိက္ခုနော တာသံအန်တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာနံပု ဂိမာသု အာပတ္တိသု သမောဓာနပဂိဝါသံ အဒါသိ။ သော ပဂိဝုဠ္ဍ ပ ဂိဝါသော သံဓံ တာသံ အန်တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဒိုဆ္ဆန်နံ ယော တာသံ အဇ္ဈေန သမောဓာန ပဂိ ဝါသံ ယာစိ။ သံဓော တိဿသ ဘိက္ခုနော တာသံ အန်တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာနံ ဆာ ဂရတ်ံမာနတ်ံ အဒါသိ။သော စိန္တာမာနတ္တော သံဓံ အဿာနံ ယာစတိ။ ယဒိသံဓာသ ပတ္တကလ္လံ သံဓော တိဿ ဘိက္ခုံ အဿယျ၊ သော ဥတ်ိ၊ ၊သုဏာတု မေ ဘန္တေ၊ သံဓော အယံ တိဿော ဘိက္ခု ဘမ္မဟုလာ သံဓာဒိ၊သာသ အာပတ်ိ၊ယော အာပဇ္ဇိ သမ္မဟုလာ အာ ပတ်ိ၊ယော ကောဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာယော၊လ။ ပဏ္ဍာဟ ပဒိုဆ္ဆန္နာယော၊ သော သံဓံ တာသံ အာပတ်ိနံ ယာအာပတ်ိ၊ယော ပဏ္ဍာဟ ပဒိုဆ္ဆန်နံ ယော တာသံ အဇ္ဈေန သမောဓာန ပဂိ ဝါသံ ယာစိ၊ သံဓော တိဿသ ဘိက္ခုနော တာသံ အာပတ်ိနံ ယာ အာ ပတ်ိယော ပဏ္ဍာဟ ပဒိုဆ္ဆန်နာ ယော။ တာသံ အဇ္ဈေန သမော ဓာန ပဂိ ဝါသံ အဒါသိ။ သော ပဂိ

ဝုဋ္ဌ ပရိဝါသော။ အယံ တိဿော ဘိက္ခုသမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ
အာပတ္တိယော ဆာပတ္တိ အပဋိဆ္ဆန္နာယေဝ။ သာ သံဃံ တာသံ သမ္မဟု
ထာနံ အာပတ္တိနံ ပဋိဆ္ဆာဒနတ္ထ အပဋိစ္ဆန္နာနဉ္စဆာရတ္တံ မာနတ္တံယာ
စိ။သံဃော တိဿသဿ ဘိက္ခုနော တာသံ ဒ မွဟုလာနံ အာပတ္တိနံ
ပဋိဆ္ဆန္နာနတ္ထ အပဋိစ္ဆန္နာနတ္ထ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံအဒါသိ၊ သော မာနတ္တံ
စရန္တော အန္တရာ သမ္မဟုလာ သံဃာဒိသေသာ အာပတ္တိယော အာပတ္တိ
ကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာယော၊သောသံဃံ တာသံအန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာ
ပတ္တိနံ ကောဟပဋိစ္ဆန္နာနံ မူလာယ ပဋိကဿနံ ယာစိ၊ သံဃော
တိဿသ် ဘိက္ခု တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ
ပဋိစ္ဆန္နာနံ။မူလ.ယ ပဋိကဿိ။ယော သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟု
လာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာနံ ပုရိမာသု အာပတ္တိသု သ
မောဓာန ပရိဝါ သံ ယာစိ။ သံဃော တိဿသဿ ဘိက္ခုနော တာ
သံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံအာပတ္တိနံ ကောဟ ပဋိစ္ဆန္နာနံပုရိမာသု
အာပတ္တိသု သမောဓာန ပရိဝါသံ အဒါသိ၊ သော ပရိဝုဋ္ဌ ပရိဝါ
သော။သံဃံ တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ
ပဋိစ္ဆန္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ ယာစိ။ သံဃော တိဿသဿ ဘိက္ခု
နော တာသံ အန္တရာ သမ္မဟုလာနံ အာပတ္တိနံ ကောဟ ပဋိစ္ဆ
န္နာနံ ဆာရတ္တံ မာနတ္တံ အဒါသိ၊ သော စိန္တေ မာနတ္တာသံဃံအန္တရာ
နံ ယာစတိ။သံဃောတိဿံ ဘိက္ခုံ အန္တရာတိ၊ ယဿာယသ္မတော ခမ
တိ။တိဿသဿ ဘိက္ခုနော အန္တရာနံသော တုဏှဿယသ နက္ခမတိ၊
သောဘာသေယျ။ ။ဒုတိယမ္ပိ ဧကမတ္တံ ဝဒါမိ၊လ၊ ၊တတိယမ္ပိဧတ
မတ္ထံ ဝဒါမိ။သ။ ။အန္တ ိတာသံဃော တိဿသ ဘိက္ခု ခမတိ
သံဃဿ၊တဿာ တုဏှီဧဝမေတံ ဓာရယာမိ၊ ။

(ဧဝံကမ္မဏ္ဍိစံကတွာအန္တရာတဗ္ဗံ။)

မာနတ်အကွင်းအန္တရာယတ်သင့်၍ညဉ်ဖုံးလွှမ်းမိုးသောရဟန်းကို
ပရိဝတ်နေစေအပ်ပေးဟုအစီအရင်၌တွင်ပြီး၏။ ။

———:o:———

အန္တရာနာရဟာ-အဖြစ်ဖြင့် အန္တရာယတ်သင့်၍ ညဉ်ဖုံးလွှမ်းမိုးသော
ရဟန်းကိုသည်းထိုးတူပင်။သောဟံ မာနတ္တံစရန္တော-အရာတွင်။သော

ဟံစိတ္ထော မာနတ္တော အဗ္ဘာနာရဟော-ဟုဆို၍။ တောင်းစေ ကြားစေပြီး လျှင်အတောင်းအကြား အားလျော်စွာ ကမ္မဝါစာဘတ်၍ ဝတ်နေစေ ဆဝါဒီ။ ။

——:o:——

ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား၊ ဆဟံအာကျွန်ုပ်သည်။ သင်္ကဟုလာ။ များစွာ ကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသာ၊ ဆဃာဒိသိသ်အမည်ရှိကုန်ဘော။ အာ ပတ္တိယော။တ်ရှိသို့။ အာပန္နိုံ၊ရောက်ပြီ။ ကေဝဟာပဒိ ဆ္ဆာန္နာဒယော။ဆရောက် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိကုန်သေး။ဘ၊ တရက်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်း အပ်ကုန်သော။ သမ္မာဟုလာ၊ကုန်သော။အာပတ္တိယော။တ်ရှိသို့လည်း ကောင်း။လ။ပစ္ဆာဟ ပဒိ ဆ္ဆာန္နာယော။ ကုန်သော။သမ္မာဟုလာ။ ကုန်သော။အာပတ္တိယော၊တ်ရှိ သို့လည်းကောင်း။ အာပန္နိုံ။ရောက်ပြီ၊သောအဟံ။ ထိုဆကျွန်ုပ်ဘာည်။ သံဃံ၊ သံဃာတော်ကို။ တာသံ အာပတ္တိုံ၊ထိုတရက်-နှစ်ရက်-သုံး ရက်- လေးရက်- ငါးရက် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိကုန်သော များစွာကုန်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့ရှိ၏။ (သမောဓာနပရိဝါသံနှင့်စပ်)။ ဝါ၊တို့ တွင်၊ ယာအာပတ္တိယော၊ အကြင်သံဃာဒိသိသ် အာပတ် တို့သည်။ ပစ္ဆာဟပဒိ ဆ္ဆာန္နာယော။ငါး ရက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိကုန်၏၊ တာသံ၊ထိုငါး ရက် ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိကုန်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့၏၊ အဆ္ဆေန ထိုက်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ ပေါင်း၍ နေခြင်းရှိ သောပရိဝသ်ကို၊ယာစိ ။တောင်းပြီ၊ တဿမေ။ထိုအဆ္ဆေသမောဓာနပရိ ဝသ်တောင်းသောအကျွန်ုပ်အား။သံဃော။သံဃာအပေါင်းသည်။တာသံ အာပတ္တိုံ၊တို့၏ ဝါ။ တို့တွင်၊ ယာအပတ္တိယော၊ တို့သည်။ပစ္ဆာဟပဒို ဆ္ဆာန္နာယော။ကုန်၏၊ တာသံ။ တို့၏။အဆ္ဆေန၊ဖြင့်။ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ကို၊အဒါသိ။ပေးပြီ၊ သောအဟံ။သည်။ ပရိဝုဋ္ဌပရိဝါသောဘ။ နေပြီးသော ပရိဝသ်ရှိ၏၊ ဝါ၊ ပရိဝသ်မှသင်္ကဟုလာ။ဘန္တေ ဘုရား၊ အဟံ၊သည်၊အပဋိဆ္ဆာန္နာယော၊ ညဉ့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းမရှိကုန်သော။ဝါ၊ ညဉ့်မဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန် သော၊သမ္မာဟုလာ၊ ကုန်သော၊ သံဃာဒိသေသာ ကုန်းသားအာပတ္တိ ယော။ဘိက္ခု၊အာပန္နိုံ။ပြီ။သောအဟံ၊သည်၊သံဃံ၊ကို၊ပဋိဆ္ဆာန္နာနဉ္စ၊ညဉ့် ဖုံးလွှမ်းမိသည်သည်းဖြစ်ကုန်သော။ အပဋိဆ္ဆာန္နာနဉ္စ။ညဉ့်မဖုံးလွှမ်းမိ သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော တာသံအာပတ္တိုံနှံ။ ထိုသံဃာဒိသိသ်အာပတ် တို့၏။ဆာရတ္တံ။ခြောက်ညဉ့်ပတ်လုံး။မာနတ္တံ၊ သံဃာမြတ်နှိုးကြိုင်းစာ

ကျင့်ဟုဆိုအပ်သောမာနတ်ကို။ယာစိ်၊တောင်းပြီ။ တာဆေမေ။ ထိုခြော်ညည့်မာနတ်တောင်းသော အကျွန်ုပ်အား။ သံဃောသည့်၊ ပဒိုစ္ဆန်ဒာန ဖွဲ့၊ကုန်သော၊အပဒိုစ္ဆန်ဒာနဖွဲ့။ ကုန်သော။သမ္မဟုလာနံ။ကုန်သော၊ တာသံအာပတ္တိုနံ၊တို့၏၊ဆာရတ္တံ့၊ခြောက်ညည့်၊မာနတ်တံ့၊ကို၊ အာဒါသိ။ပေးပြီ၊သောအဟံ၊သည်၊မာနတ်တံ့။ကို။စရဏန္တာ၊ကျင့်စဉ်၊အန္တရာ။ မာနတ်အတွင်း၌၊ကောဟပဒိုစ္ဆန္နာယော။ ကုန်သော၊သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။သံသံဃာဒိသေသာ၊ကုန်သော။အာပတ္တိယော၊တို့သို့၊အာပဇ္ဇိ်ပြီ၊ သောအဟံသည်၊သံဃံ။ကို၊အန္တရာ၌၊ကောဟပဒိုစ္ဆန္နာနံ။ကုန်သော၊ သမ္မဟုလာနံ။ကုန်။သောတာသံအာပတ္တိုနံ၊တို့၏၊မူလာယ။အရင်းသို့၊ပဒိုကဆဏံ။ငင်ခြင်းကို၊ယာစိ်။ပြီ။တံမံ။ထိုအကျွန်ုပ်ကို သံဃော။သည်အန္တရာ။၌ ဂဏဟပဒိုစ္ဆန္နာနံ၊ ကုန်သော။ သမ္မဟုလာနံ။ ကုန်သော။တာသံအာပတ္တိုနံ။တို့၏၊မူလာယ၊သို့ပဋိကဿီ။ငင်ပြီ၊ သောအဟံ၊သည်။သံဃံ။ကို အန္တရာ။၌၊ကောဟပဒိုစ္ဆန္နာနံ။ကုန်သော၊ သမ္မဟုလာနံ၊ကုန်သော။ တာသံအာပတ္တိုနံ၊တို့၏၊ပုရိမာသု၊ဂေးဒ္ဓဖြစ်ကုန်သော။ အာပတ္တိသု၊ငါးရက်ဖုံးလွှမ်းကုန်သော၊ သံဗာဒိသိသ်အာပတ်တို့၌၊ သဓေဝဓာနပရိဝါသံ၊ ကို။ယာစိ်၊ပြီ၊တသမေ။အာဒါသိ။ သံဃော။သည်။ အန္တရာ။၌၊ ဂဏောဟပဒိုစ္ဆန္နာနံ။ ကုန်သော၊ သမ္မဟုလာနံ၊ကုန်သော။ တာသံအာပတ္တိုနံ၊တို့၏၊ပုရိမာသု၊ကုန်သော။ အာပတ္တိသု၊တို့၌။ သဓေဝဓာနပရိဝါသံကို၊ဆဒ္ဓါသိ၊ပြီ။ပရိဝုဠ္ဠပရိဝါသော။ နေအပ်ပြီးသောပရိဝါသ်ရှိသောသေဘံ။သည်၊သံဃံ။ကို၊ အန္တရာ။၌၊ဂဏောဟပဒိုစ္ဆန္နာနံ။ ကုန်သော။ သမ္မဟုလာနံ။ကုန်သော။တာသံအပတ္တိုနံ၊တို့၏။ဆာရတ္တံ့။ခြောက်ညည့်မာနတ်တံ့။ကို။ယာစိ်။ပြီ။တသမေ။အား။သံဃော။ သည်။ အန္တရာ။၌၊ဂဏောဟပဒိုစ္ဆာန္နာနံ။ကုန်သော။တာသံအာပတ္တိုနံ။ဘို့၏၊ ဆာရတ္တံ့။ခြံခံညည့်၊ မာနတ်တံ့၊ကို။အဒါသိ ပြီ။စိတ္ထဆာနဒ်တာ၊ မူလအာပတ်=မာနတ်၊ အန္တရာပတ်-မာနတ်ကျွင့်ပြီးသော၊သောအဟံ့။ သည်။သံဃံ.ကို၊ အန္တရာနံ၊ သံဃားဘာင်သို့ခေါ်သွင်း ခြင်းဟုဆိုအပ်သောအကျွာန်ကို။ ယာစာပိ၊ တောင်းပါ၏။ ။

ဤအကျွာန်တောင်း၏ အနက်ဖြန်မာက်ဖွဲ့၍ ဝတ်တောင်းဝတ်ကြား ဟူသမျှ၏အနက်ဖြန်မာများကိုလည်းသိရ၊ ။

ဂုင်းအကျွာန်တောင်း၏ အတွင်းမဝင်သော-အရာများစွာမရှိပြီ၊ ပရိ

ဝသ်ကြား။မာနတ်ကြားတို့၏ အာဆုံးနှိုက်အနည်းငယ်ရှိသော ပုဒ်တို့၏ ဖြန်မာကား။ ။

သောအဟံ။သည်း ပရိဝသာမိ။ ပရိဝသ်နေပါ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား အာဟံ၊သည်၊ဝေဒိယာဓိ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်သည်ဖြစ်၍ပရိဝသ်နေရသည်၏အဖြစ်ကိုသိပါ၊စေ၏။မံ။အကျွန်ုပ်ကို၊ သံဃော။သည်၊ဝေဒိယတိတိ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်သည်ဖြစ်၍ ပရိဝသ်နေရသည်အဖြစ်ကို-သံဃတို့ကိုသိ၊စေ၏ဟူ၍၊ဝေရေတ္တ။မှတ်ကြပါလော။သောအဟံသည်။ မာနတ္တံ၊ သံဃာမြတ်နိုးကြောင်းအကျင့်ဟူဆိုအပ်သော မာနတ်ကို၊စရာမိ။ကျင့်ပါ၏။ ဘန္တေ။ဘုရား။အာဟံ၊သည်။ ဝေဒိယာဓိ။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်သည်ဖြစ်၍မာနတ်ကျင့်ရသည်၏။အဖြစ်ကိုသံဃာကိုဆိပါ၊စေ၏၊မံ၊ကို သံဃော၊သည်၊ဝေဒိယတိတိ။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်သည်ဖြစ်၍မာနတ်ကျင့်ရသည်၏အဖြစ်ကိုဆိပါစေသောသူဟူ၍။ဝေရေတ္တ။မှတ်ပါလော၊ ။

(၃၄) ဘန္တေ၊ ဘုရား၊သံဃော။ သည်။မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝစနံ။ စကား၊ကို။သုဏာတု။နာစေသတည်း၊တိသော။ တိုသအာမည်ရှိသော အယံတိကွ၊။၍ရဟန်းသည်။သမ္မဟုဿာ။ကုန်သော၊သံဃာဒိသေသာ။ ကုန်သော။အာပတ္တိ၊ယော။ တို့သို့ အာပန္ဒိံ။ရောက်ပြီ။ သမ္မဟုဿာ။ကုန်သော။ကောဟာပဒိန္တိ နှာယော။ကုန်သော၊အာပတ္တိယော။ တို့သို့ရင်း၊လ။ သမ္မဟုဿာ။ ကုန်သော။ ပန္တြာဟာပဒိန္တိနှာယော။ ငါးရက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိကုန်သော။ဝါ။ ငါးရက်ဖုံးလွှမ်းအပ်ကုန်သော၊အာပတ္တိယော။ တို့သို့ရင်း၊အာပန္ဒိ၊ရောက်ပြီ၊သော။ ထိုတိသသည်၊သံဃာ။ သံဃာကို၊တာသံအာပတ္တိနံ။ထိုအာပတ်တို့၏။ဝါ။ ထိုအာပတ်တို့တွင်၊ ယာအာပတ္တိယော။ အကြင်အာပတ်တို့သည်။ ပန္တြာဟာပဒိန္တိနှာယော၊ ငါးရက်ဖုံးလွှမ်း ခြင်းရှိကုန်၏။တာသံ။ ထိုငါးရက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းရှိသောအာပတ်တို့၏။ အညွှန်။ ထိုက်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ သမောဓာနပရိဝါသံ။သမောဓာနပ ရိဝတ်ကို။ဝါ၊ ပေါင်း၍ ပြုအပ်သော ပရိဝတ္တ်ကို။ ယာစိ။ တောင်းပြီ။သံဃော။သည်။ တိသသ။သော၊ ဘိက္ခု၊နော၊အာ။ တာသံ အာပတ္တိနံ၊ တို့၏၊ တို့တွင်။ ယာ အာပတ္တိယော။တို့သည်။ ပန္တြာဟာဝဒို ဆိန္နံ၊ယော။ကုန်၏။တာသံ၊တို့၏။ အညွှန်။ဖြင့်၊ သမောဓာနပရိဝါသံ၊ ကို၊အဓါသိ။ ဒို့၊သော၊ ထိုတိသသည်၊ ပရိဝသန္တော၊ ပရိဝတ်နေစဉ်၊

အန္တရာ၊ပရိဝသ်အတွင်းဒ္ဓါ။သမ္မဟုလာကုန်သော သံဃာဒိသေသာ။ကုန်သော၊အာပဒ္ဒိဆ္ဆန္နာဒယာ၊ဇုံးလွှမ်းခြင်းမရှိကုန်သော၊ဝါ။ ဇုံးလွှမ်းအာပ်ကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။အာပဒ္ဒိပြု။သော၊ ထိုတဘဲသသည်။ သံဃံ။ကို၊အန္တရာ။ပရိဝသ်အတွင်းဒ္ဓါ။သမ္မဟုလာနံ၊ကုန်သော၊အာပဒ္ဒိဆ္ဆန္နာနံ၊ကုန်သော။ တာသံအာပတ္တိနံ။ ထိုအာပတ်တို့ကြောင့်၊ဝါ။ထိုအာပတ်တို့၏၊ ဟေတု။အကြောင်းကြောင့်။ မူလာယ။အာရင်းထို့။ဝါ၊ အာရင်းနှံ့သို့၊ ပဒ္ဓိကသဒ္ဒနံ၊ငင်ခြင်းကို၊ ယာစတိ၊တောင်းပန်၏။သံဃသဃ။ အား။ပတ္တာဂလ္လံ။ လျောက်ပတ်သော အာခါရိယောကံသည်၊ယဒိသိယာ၊အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊သံဃော၊သည်။ တိုသံ၊သော။ ဘိက္ခုံ၊ကို။အန္တရာ။ဒ္ဓါ။သမ္မဟုလာနံ။ကုန်သော၊အာပဒ္ဒိဆ္ဆန္နာနံ၊ကုန်သော၊ တာသံအာပတ္တိနံ၊ ထိုသံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့ကြောင့်။ မူလာယ။အာရင်းထို့။ဝါ၊ အစရင်းနှံ့သို့၊ ပဒ္ဓိကသဒ္ဒတိ။ ငင်၏၊ တိသဒ္ဒသော၊သော၊ ကုန်သေ၊ကို။အန္တရာ၊ဒ္ဓါ၊သမ္မဟုလာနံ။ကုန်သော။ တာသံအာပတ္တိနံ၊တို့ကြောင့်၊မူလာယ၊သို့။ပဒ္ဓိကဆနံ။ငင်ခြင်းသည်။ ယဿဆာယသ္မာတော၊ အကြောင်ဆရှင်အား။ခမတိ။နှစ်သက်၏၊ ဝါ၊နှစ်သက်စေ၏၊တနည်းကား။ ပဒ္ဓိကသနာ။ငင်ခြင်းကို၊ယဿဆာယသ္မာတော။ အကြောင်ဆရှင်သည်။ခမတိ။နှစ်သက်ဆင်ဝ်၏။ ။နောက်အနက်ကား ဆရာမြတ်တို့အနက်။ ။သော၊ထိုနှစ်သက်သောအရှင်သည်။တုဏ္ဏာဝိ၊ဆိတ်ဆိတ်၊အသံ။ ဖြစ်ရာ၏၊ယဿ။ အကြောင်ဆရှင်အား။နက္ခမတိ၊မနှစ်သက်။ ဝါ၊မနှစ်သက်စေ၊ ဝါ။နှစ်သက်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊တနည်းကား။ ယဿ၊အကြောင်အရှင်သည်။ နက္ခမတိ။မနှစ်သက်အပ်။သော၊ ထိုမနှစ်သက်သောအရှင်သည်။ ဆာသေယျ၊ထွက်၍မိန့်ဆိုရာ၏၊ ။ဒုတိယမ္ပိ။နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဇတိယံ၊ထိုအနက်ကို၊ဝဒါမိ။ ဆိုအံ့၊လ။ ။တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ဇတိယံ၊ထိုအနက်ကို၊ဝဒါမိ၊အံ့၊လ၊ ။သံဃနာ၊သည်၊ တံသေဿ၊သော၊ ဘိက္ခုံ၊ကို။အန္တရာ။ဒ္ဓါ၊သမ္မဟုလာနံ၊ကုန်သော၊ အပဒ္ဒိဆ္ဆန္နာနံ၊ ကုန်သော တာသံအာပတ္တိနံ၊ ထိုသံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့ကြောင့်၊မူလာယ။ အာရင်းထို့။ပဒ္ဓိကသိတော။ငင်အပ်ပြီ။သံဃသဃ၊သံဃာတော်အား၊ ခမတိ၊ နှစ်သက်၏၊ဝါ။နှစ်သက်စေ၏၊ ။

ဤကား၊ပဒ္ဓိကသနာပုဗ္ဗပိုသည်ဆိုသော
ဆရာတို့အထိုအနက်၊ ။

တနည်းကား။သံယောဇဉ်သည်တို့သော၊သော။ဘိက္ခု။ ကို့။အနန္တရာ။ ဒ္ဒု။ ၊ မဟုလာနံ၊ကုန်ပေး၊ အာပဒိုဆဲန္နာနံ၊ကုန်သော။ တာသံအာပတ္တိနံ။ တို့ကြောင့်။မူလဝေယျ။အာဒေါ်းသို့။ ပဒိုက်သနာဒေါ်ကနာယ။ ငြင်ခြင်းဖြင့်။ ပဒို့ကသိတော။ငြင်းပါပြီ၊ သံယသာ။ အာ၊ခမတိ၊၌။ တနည်းကား။ သံယောနံ။သည်။ တိသော၊သော။ဘိက္ခု။ကို့။ပ၊ တာသံအာပတ္တိနံ။ထို့ အာပတ်တို့ကြောင့်။မူလာယ၊ အာဒေါ်းသို့ ပဒို့ ၊ သိတော၊ ငြင်းပါပြီ။မူ လာယ၊အာဒေါ်းသို့၊သာပဒို့က သဿနာ၊ ထိုငြင်ခြင်း၊သည်၊သံယာသာ။ အာ၊ ခမတိ၊နှစ်သက်၌၊ ၊

နောက်နှစ်နက်ကား၊ပဒို့ကသဿနာပုဒ်၊ပါပ၊ မိန့်ဆိုသော-ဋီကာဆရာ တို့အလိုအနက်။ ၊

တဉ္စ၊ထိုသို့နှစ်သက်သောကြောင့်၊ တုဏှီ။ဆိတ်ဆိတ်နေ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်၊နေသဖြင့်၊ဧတံ။ဤနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။မှတ်ပါ၌။ ။မူလာယ ပဒို့ကသဿနကမ္မဝါစာအနက်၊ ၊(နောက် ကမ္မဝါစာများ၊မှာဤကိုဖွင့်၍အနက်သိထောက်ပြီ)။ ၊

——:ဂ:——

ခမဘိဒ္ဓ။ကတ္တု၊ရုပ်အနက်သမ္ပန်သည်မှာ။ အမှာကံပေတံခမတိတိယံ သောကရောတို့၊ ဧတံအမှာကံ့ပါ၊ရုစ္စတို့၊ ၊ဘေဒါနုဝတ္တက သံယောဒိ သိသ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာကခ်ီအဋ္ဌကထာ၊ ခမ တိတိရုစ္စတိ—ဟု၊ ဥပသမ္ပဒ ကမ္မဝါစာ-ဘွင့်မဟာဝါဝိမတ်ဋီကာတို့ခ မတိက်ရုစ္စတို့-ဟုဘွင့်သည်၊ ၊

ယင်းရုစ္စတိကိုလည်း။ ။ရုစ၊ရောစနေ။ရေ၊စနံ။ရုစိ။ ဘတ္တံမေရုစ္စတိ၊ ဘတ္တံပိထသနာ-ရုစ္စတိ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာမမရုစ္စတိ—ဟု၊ သဒ္ဒနီတိ-ဒိဝ ဒို့-ဂဏ် ကခေတ်၌၊ကတ္တု၊ရုပ်ဘွင့်သည်။ ။

ကတ္တု၊ရုပ် ဘွင့် ကြောင်းလည်း။ (ဘာဝကမ္မေသုယော) သုံတ်ဖြင့် သက်သော။ ယ-ပစ္စည်းမဟုတ်။ (ဒိဝါဒိတောယော)သုတ်ဖြင့် သက် သော၊ ယ-ပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသောဒိဝါဒိဂိုဏ်း။ ရုစ္စတိပုဒ်ဟု-ပြသဖြင့်ထင် ရှား၏၊ ၊ရုစ၊ရုစခေတ်သည်။ ရောစနေ၊နှစ်သက်ခြင်း အနက်၌ဖြစ်၏၊ ရုစိ။ နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ ရောစနံ၊ရောစနမည်၏။ ဘတ္တံ။ထမင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား၊ရုစ္စတိ။နှစ်သက်၏၊ နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏၊ နှစ်သက် စေ၏၊ဘတ္တံပိ။ထမင်း၊သည်လည်း၊ တသ။ထိုနာသောသူအား။ နုရုစ္စတိ့။

မန္ဒစ်သက်၊ပဌမာ။ ဧတာန်းအဖြစ်၊ ည်။မမ၊ငါသုနန္ဒ၊ရထား၊ထိန်းအား၊ မျစ္စတိ။နှစ်သိက်၏၊ ။

ယင်း၊ရဟန္တာ၏ အနက်ကို၊လည်း။ ။ဆဒ္ဒိ။ကုန်ဆုံးသော်ယံ၊ဤကာရဏ်ကြောင့် ယံဓာတု၊တည်ရာဒေသ နိဂ္ဂုဟိတ်ကာဂမနိသဂ္ဂပါနိုနဘဝန်တို့။ပုရိသာသာ ဘာတွံ ဆာဒေတိ ဆာဒယတို့။ ဓမ္မစ်တိတိဒုဇ္ဇာ။ ။သဒ္ဒနီတို့ စရာဒိပကိ ကဓောတ်။ ။

ဒုနန္တာဒေယျာတိနရစ္ဆေယျ၊ ။သိလက္ခန်အဋ္ဌကထာ။ ။ တေသံယာနိပိတာနိပါကတိကာနိလုခါနိဘောဇနာနိ။ တာနိပိုနန္တာ ဒေန္တိ။ပဂေဝ၊သိနေသိတာနိ၊ ။ဘေသဇ္ဇပါဋိဂေဝ်ဒ်။ ။နန္တာဒေန်း တိချစ်နဉ္ဇပါဒေန်။ ။ဘွင်သေးတေရသကဏ်ဍိကာ။ ။

ခမ္မတိတိရုစ္စတိ—ဟူသော တိကဂ်၊ကွာရေဖဋ္ဌကထာ။ တတိယဝဂ် ပဋ္ဌမသုတ်၌။ ။ရုန္ဒတိတိကာယသင်္ခါ အာဒီသုပုဂ္ဂလေသု အတိဝိယ သုန္ဒရတရပဏီတတရာဘာဝေန တေစိတ္တသ အတိရုစိဉ္ဇပါဒကော က တမောတိပုဆ္ဆတိ==ဘွင်ဒေ ၁၎င်းဒိုကာတို့ဖြင့်။နှစ်သက်ခြင်း။ နှစ်ခ ကို ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်း၊အလိုရှိခြင်း။အလိုရှိခြင်းကဲ့ဖြစ်ခြင်းအနက်ပင်ဟု သိမှတ်အပ်၏။ ။

ဆဒ္ဒိ၊ဆဒ္ဒိဓာတ်သ ည်။ကုန်ဆုံးယံ။ အလိုဟူသောအနက်နှိုက်၊ ဘဝေ။ ဖြစ်၏၊အယံဓာတု၊ ဤဆဒ္ဒိဓာတ်ကား။ ဤကဲ့ရာ၌လည်း၊ ဤသဒ္ဒါးဆုံးရှိ သောဓာတ်တည်း၊တသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ အာသ။ထိုဆဒ္ဒိဓာတ်၏။ သနိဂ္ဂ ဟိတဘဂမနိ၊ နိဂ္ဂဟိတ်လာခြင်းနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော။ နုပါနိ၊ရှင်တို့ သည်။နဘဝန်တို့။ဖြစ်ကုန်း၊ပုရိသသ။ ယေးကျွန်းအား။ဘဂ္ဂဲ။ ထင်း သည်၊ဆဒ္ဒဒေတိ။နှစ်သက်၏၊နှစ်သက်ခြင်းအလိုရှိခြင်းကဲ့ဖြစ်စေ၏ဟူလို ဆာဒယတိ၊နှစ်သက်၏။ရုန္ဒတိ။ နှစ်သက်၏၊ဆုတ်အဓိဋ္ဌာ၊ ဤဂါးအာ နာဂါး၊ ။ပ်။(ရင်းနှီးသူ၌၊ အခွင့်ကျေးဇူးတော်ဘုရားကြီးသည်၊ ဤနေ ရာဟာ၌ကို၌ရုန္ဒတိကိုဆတ္တုရုပ်သဖွယ်သည်၊အခြားနေရာများနှိုက်။ ကဖွ ရုပ်အနုဂ်သာသဖွယ်သည်။)။ ။

ဤပြဿုဂ်တို့၌။ခမုဓာတ်။ရုစဓာတ်။ဆဒ္ဒိဓာတ်တို့၏ အနက်ဖြစ်သော နှစ်သက်ခြင်းဟူသည်၊ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်း၏ နှစ်သက်ခြင်း၊ ထင်ရင်းစသည်တို့ ၏နှစ်သက်ခြင်းဟူ၍နှစ်ပါးရှိသင့်သည်၊ ထိုတွင်ပုဂ္ဂိုလ်ခြင်း၏ နှစ်သက် ခြင်းကိုသဒ္ဒ-ဗြူဒီမာဘာသာ-အာဓေါ အာပေါ-အသုံး ဆောင်ရှိ၍၊ သိသာ

ထင်ရှားနေးသည်သည်။ ထမင်းစသည်တို့ကို၏နှစ်သက်ခြင်းကား၊ မြန်မာ
ဘာသာစာသုံးအစွဲခရှိ၍။မထိသာ–မထင်ရှား၊နားမလည်နိုင်ကြ။ ။

ထိုစကားကို။ ထင်ရှားစေခြင်းဖုံ။ ပုရိသော သြဒနံပစတိ။ စသော
ဗြဲယုဂ်၌။ ပစ-ပါဒက-ဟူသော ဓာတ်နောက်သည် ထမင်းခြေမိတ်ညှိုးဟူ
သောကံ၌ တည်သော ကျက်ခြင်းကြိယာ။ ယောကျ်ားတည်းဟူသော
ကတ္တားဒ်၌တည်သော ချက်ခြင်းကြိယာဟူ၍ နှစ်ပါးရှိသည်တွင်၊ ကမ္မ၌
ကြိယာဖြစ်၏-ဟူသော ကျမ်းဂန်စကားကိုစွဲ၍၊ပုရိသော။ ယောကျ်ား
သည် သြဒနံ။ ထမင်းကို။ ပစတိ၊ ကျက်၏။ ဤသို့ အနက်ပေးလျှင်။
ယောကျ်ားသည်ထမင်းကိုကျက်၏-ဟု။ မြန်မာဘာသာမှာ။ မြန်မာဘာ
သာနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြင့်၍ နားမလည်နိုင်။ သကမ္မကကြိယာလည်းမ
ဖြစ်နိုင်။ထိုကြောင့်၊ ပုရိသေးသည်။ သြဒနံ။ ကို။ပစတိ။ ကျက်စေ၏၊
ကျက်ခြင်းကံ့ပြု၏၊ ကျက်အောင်ပြု၏ဟု။ အနက်သမ္ဗန်ရ၏။ ထိုသို့သ
မ္ဗန်လျှင်။ပစဓာတ်၏ ကျက်ခြင်း ကိရိယာသည်။သြဒနံ-ဟူသော ကံ၌
တည်းသောကမ္မဋ္ဌ ကြိယာဟူသည်နှင့်လည်း ညီသည်။ ပုရိသော–ဟူ
သော ကတ္တားနှင့် ဆက်သည်။ ကျက်စေ၏-ကျက်ခြင်းကို ပြု၏-ဟူ
သောစကားကို ပရိယာယ်စကားတခုခုလဲလိုလျှင်ချက်၏ဟု။ မြန်မာဘာ
သာစကား တခုရှိသည်။ ထိုကြောင့်။ ပုရိသော၊ ယောက်ကျားသည်၊
သြဒနံ။ထမင်းကို။ ပစတိ။ချက်၏–ဟု။ ဆရာစဉ်ဆက် အနက်သမ္ဗန်
သည်၊ ။

ချက်၏ဟူသည်။ ကျက်စေ၏ ကျက်ခြင်းကံ့ပြု၏၊ ကျက်အောင်ပြု၏
ဟူသည်နှင့်အတူတူဖြစ်၍၊ ပုရိသော သြဒနံပစတိ-၌။ပစဓာတ်၏၊ ကျက်
ခြင်းကြိယာသည်၊ သြဒနံ-ဟူသောကံနှိုက်တည်သည့်ဟူသော စကား
ကို။သဘောကျနိုင်-နားလည်နိုင်သည်၊

ဤသို့မြန်မာဘာသာသဘောကို- မကြဲမစည့်မလိုက်နာလျှင်၊ ပုရို
သော၊သည်၊သြဒနံ၊ကို၊ပစတိ။ကျက်၏၊ အနက်ပေးသော်၊ ဆိုပြီးသော
နည်းဖြင့်။ လောကဝေါဟာရမမှီ။ နားနှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍-အနက်
မကောင်း။ပုရိသော၊ သည်၊သြဒနံ။ကို၊ပစတိ ၊ချက်၏။ အနက်ပေးပြန်
လျှင်လည်း။ ပစမာတ်၏ ချက်ခြင်း ကြိယာဘာသည်။ ယောကျ်ားစသော
ကတ္တားနှိုက် တည်သည်ကိုသာ။ နားလည်သိနေရင်း ရှိသောကြောင့်၊
ပစနကြိယာသည်။ ကမ္မဋ္ဌ ကြိယာ ဟူသည်နှင့် ဆန့်ကျင်၍ အနက်

မ၊းကောင်း။ ထိုကြောင့်၊ အနက်ကောင်းအနက်မှန် ကို မရ-မသိ၊ ဂိုလိပ် မည်၊ ။

ဤနှိုက်ကဲ့သို့ ခမတိသံ့ယဲသဒ်၊ ဘတ်ဂုံးမရှုတိ၊ စသောပြယုဂ်၌ပုဂ္ဂိုလ်ထ ဗြစ်၏ နှစ်သက်ခြင်းမှ တူး၍-ထမင်းဗြစ် စသည်တို့၏ နှစ်သက် ခြင်း။ ရောစနတ္ထ ကိုရအောင်၊ မြန်မာ ဘာသာ တခုလဲလှယ် သုံးစွဲစရာမရှိ။ ထို ကြောင့်။ ခမတိရှုတိ-ဟူသော သုဒ္ဓကတ္တား ပေါဂ်၌၊ တမင်းစသည် တို့၏ နှစ်သက်ခြင်းကို ထင်ရှားအောင်၊ နှစ်သက်၏ ဟူသော၊ သုဒ္ဓကတ္တား အနက်ကို နှစ်သက်စေ၏-နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေ၏။ နှစ်သက် အောင် ပြု၏-ဟူသော အနက်ကိုသာလဲလှယ်အပ်၏၊ ။

သုဒတိ စေတံအတ္ထေ၊ ဓေနုဝိယခိုရံ ပယ္ယရဘီတိ ရုဇ္ဇံ ပေါတိ-ဟူ သော အဋ္ဌသာလိနီ-ပါရာဇိကဏ်- အဋ္ဌကထာ-စသည် နိုက်လည်း၊ သု ဒပ္ပဋိရဏော-ဟုံသာ ဝတ်နက် သည်။ သ ကမ္မက ဖြစ်ခဲ့၊ ယို၏ ဟူ သော မြန်မာဝေါဟာရသည်ကား။ နွားမမွန်ရည်သည်ယို၏။ ဟန်းပင်မှ ထန်းရေသည်ယို၏၊ နွားမသည်ကားနို့ရည်ကို ယိုစေတတ်၏၊ ထန်းပင် သည် ထန်းရေကို ယိုစေတတ်၏။ ဤသို့ အကမ္မသ-ထင်ရှားရှိသည်၊ ရှိ သည်အတိုင်းလည်း။ ဧတံ၊ ဤပိဋကတ်သည်၊ အဋ္ဌ။ အနက်အဓိပ္ပါး များစွာတို့ကို။ သုဒတိ။ ယိုစေတတ်၏။ ဓေနု။ နွားမသည်၊ ဒိရံ၊ နို့ရည်ကို၊ ပယ္ယရတိဝိယ၊ ယိုစေသကဲ့သို့၊ အဋ္ဌ။ တို့ကို၊ သုဒတိ ပယ္ယရတိ။ ယိုစေတတ်၏။ ဤသို့သုဒ္ဓကတ္တားပေါဂ်ကို၊ ပေါတ္ထုကတ္တား ပုဒ်ကဲ့သို့ဆရာကြီးအဆက်ဆက်တို့အနက်သမ္မန်သည်း ။

ဤသို့ သမ္မန် သင့်ကြောင်းကို။ သဒ္ဒနိတ်-ဘူဝါဒိဂဏ် ကဓေတ်၌၊ သု ဒ ပယ္ယရဏော၊ ပ။သုဒတိ ဓေနုဝိယ ခိုရံ အဇ္ဈေ ပယ္ယရာပေတိတဲ့ သုတ်း။ တေပိဋကံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ သကမ်ိဳကဓာတုတ္တာ ပန ပယ္ယရာဒေတိတိ ကာရိတ ဝသေန အတ္ထောကထေတုံလဒ္ဓကိ-ဟု၊ မိန့်၏၊ ။

ထိုကြောင့်၊ ယခင်ပြယုဂ်ဘုန်းကား၊ ခမတိရှုတိ-နှစ်သက်ဖွယ်ဟူသော သုဒ္ဓကတ္တားပုဒ် ကို၊ နှစ်သက်စေ၏-နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေ၏-ဟူသော ဟေတုကတ္တား ပုဒ်ကဲ့သို့၊ အနက်၊ သမ္မန် ခြင်းကို ယုံကြည် လေးမြတ် မှတ်ယူအပ်၏။ ။

ကျမ်းတတ်အကျော် ဆရာတော်ကြီး အဆက်ဆက်ဘိုးကား။ ယခင် ပြယုဂ်တို့၌၊ ခမုတိ-ရှုတိပုဒ်ကို၊ ကမ္မရုပ်သာ-အနက် သမ္မန်ရိုးဂိုဆည်

မှာဆနက်အဆံခိပ္ပာယ် ထင်လွယ်-ဆိလွယ်သည်ကိုးစွဲ၍ ဆင်မွှန်တောင်မူကြသည်ဟု-ယူအာဝ်ဏှိ၊ ။

အကယ်၍ယုဆင်သဒ္ဒါကျမ်းတို့နှင့်မညီးစေကာမူ၊ ဆရာတော်ကြီးတို့ဆိုလိုမှာ။ ကမ္မရုပ်သက်သက်အထင်ရှိ၍ ဆင်မွှန်သည် ဖြစ်ငြားခဲ့။ ထိုဆို ဖြစ်ရာရှိကိသည်း။ ခမတိုဇုန်ဝယ် (ဘာဝကမွေသုးယာ) သတ်ဖြင့်။ ကုံ-အနက်ရှိက် သက်သေ။ ယ-ပစ္စည်း အံ့ကြွကိုသာ-မှတ်အပ်၏။ ယ-ပစ္စည်း မကျေငဲ၊ ခမျတိဟူ၍ဂင်း။ မဒွေဘင်္ဂနှင့်ခမတိဟူ၍ဂင်း။ ဂးဖွဝါ ပါဠိရှိကောင်းသည်ဟုမယူဆပ်၊ ။

———:o:———

ဗန်ဆွဲလေးဖြို့စံကျောင်းတိုက်၌ သိတင်းသုံးနေသော။ အလုံဖြို့သာစည်ရွာဇောတိ ရှိသော။ ပဿဒ္ဓိတဇေသိရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇ ဂုရုတံဆိပ်နာမံရှိသော။ ဖိုင်းခိုင်း ဆရာတော်သည်။ သိတင်းသုံးဘော်တို့၏အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် တောင်းပန်ခြင်းကိုဆောင်းပြု၍ သာသနာတော်ဖြတ်အကျိုးစီးပွါးများစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဂုဇ္ဇဝါဟိုဋ္ဌတော်။ ဂင်းအဋ္ဌကထာ၊ ဝိနည်းသင်္ဂြိဟ အဋ္ဌကထာ။ ဂြားဆရာကိုမူလားယ မဋိကာသနကမ္ဘဝါစာတို့မှ။ထုတ်နှုတ်၍(၁၂၅၄)ခုတန်ခူးလ။ ဂြားသားအပ်သောမူလာယပဋိကာသနကမ္ဘဝါစာပြီး၏။ ။

———:o:———

နေမာတသဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

—:o:—

(လျှောက်လွှာ)

ဘုရားတပည့်ခံဆီသို့ လျှောက်စံ ပါဘည့်။ ကျေးဇူးသခင်အရှင်သူ မြတ်ဘုရား။

(၁) အဓိပ္ပဝါသ= သိမ်နှောက်နိုင်း၌၊ သမဟာတာသေသံယေနှတိ စိဘေမှုနအဓိပ္ပဝါသော-ဟူ၍၊ ပုံလိင်နှင့်ရှိရင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအဓိပ္ပဝါသ- သိမ်သမတ်သောကမ္မဝါစာ- နိုင်း၌ငယ်ကား၊ သမ္မတာသာသိမာသံယေန တိစိရေနအဓိပ္ပဝါသောဟူ၍၊သမ္မတာ-နှင့်၊သာသိမာကိုငဲ့၍၊ အဓိပ္ပဝါသာဟု၊ဇာတ်ထိုလိင်ထားပါသည်။ ၊ကပ္ပိယဘူမိ-သမုတိ-နိုင်း၌၊ သမ္မုတာသံယေန့ဇာတ်ဆိုနှံမောဝိုးဘာရောကပ္ပိယဘူမိ-ဟူ၍၊ ဝိဟာရောကိုသာငဲ့၍။ ကပ္ပိယဘူမိကို၊ မငဲ့လျှင်း၌။ သမ္မုသောဟု။ ပုံလိင်ထားပါသည်၊ထိုနှင့်နှိုင်းခိုင်း၍အဓိပ္ပဝါသ ဆိမ်သမုတ်နိုင်း၌သမ္မတာသာသိမာကို-မငဲ့လျှင်း၌သံယေနကိစိဝရေနအဝါဝိပ္ပဟော-ဟု၊ ပုံလိင်အတိုင်းပင်-ထားရှေသော်။သဘာဝ-နိရုတ္တိ-ပါဠိဘာသာပျက်။ မမှုက်ကို-မသိပါ၊ ၊အဓိပ္ပဝါသ-ဆိမ်နှတ်နှိုက်။ ခမတိုတသတိစိဝရေန အဓိပ္ပဝါသသ၊ထိုအသမုတ်နှိုက်-ခမတိုတိုသာသိမာယတိစိဝရေနအဓိပ္ပဝါသာယ-ဟု။ထားပါသည်။ ၊

(၂)ထိုမှထပါး-ကမ္မဝါ(ဖ္ဗ)ခဏ်းတွင်။ ထေရသမုတိခဏ်းနှာမသမုတိခဏ်း—နိသယမုက္ကသမုတိခဏ်း-များသည်။ မည်သည့်ပါဠိတော်ရင်း— ရှင်းစာဘုရား၏- နှုတ်နှက်းတော်ဖြစ်မည်။ ဘုရား ရှင်နှုတ်နှက်တော်မှာပါး-သာဝကတို့- နှုတ်နှက်တော်-ဉာတ်ကမ္မဝါ- ရှိကလည်း။ ဤမျှသောအရာနှိုက်- ဘုရားရှင်နှုတ်နှက်တော်ဉာက်ကမ္မဝါတည်း၍မျှသောအရာ၌— သာဝကတို့၏နှုတ်နှက်တော်။ ဉာတ်ကမ္မဝါတည်း။ ဟူ၍ဆိပါရမည်အကြောင်း၊ ၊

(၃)၊ တိုဏီနကွတ်—ပက္ခ- ဉာကနှင့်စပ်သမျှကို။ ထိုထိုနိုင်ငံ့ရှင်မင်း

တို့- ပညတ်သမုတ်ရာဃာ-လိုက်၍ ကျင့်စေမင်းချင်းချင်း မည်ဦးသော်လည်း-မိမိတို့မင်း-သမုတ်ရာ--ကျင့်စေ၊ ဝိနည်းတော်မှာရှိပါသည်း၊မင်းတို့ပညတ်ပုံ-ဗေဒင်ကျမ်းတို့နှင့်- မည်းသောကြောင့်-မလိုက်ပဲ၊ရဟန်းတို့အလိုနှင့်- တွက်ချက်ရသည်အတိုင်း ဥပုသ်ပဝါရကာ-စသည်ပြုချေသော်၊သင့်-မသင့်။

(၄) မင်းတို့နှင့်မဆိုင်- နန္ဒမူတောင်-စသည်၌၊ ရှင်ပန်းကုကဗွါတို့ ဥပုသ်ပဝါရကာပြုခြင်း။ဘာဝတိံသာက-သိကြားအမိန့်နှင့်။ တလင်းလေးကြိမ်ဖာခင် ၊ယူလာခြင်းမျှားသည်- ဥပုသ်နေ့- အကွဲကွဲ- ဖြစ်ရာပါသည်။ ။

(၅) အထူထူးသော-မင်းတို့၏။နိုင်ငံကြား၊ နိုင်ငံမှလွတ်သောတောကျောင်းရဟန်းတို့မှာ။မင်းချင်းချင်း-ပညာ်သမုတ်မည်းသော်၊ ထိုးတုံကျောင်း၌၊အဘယ်သို့-ဥပုသ်ပဝါရကာပြုရမည်၊ ။

ဤအရာမျှား၊ယုံမှာ ကခ် ၂၀၀၀ အိန္ဒာဖြစ်ပါသောကြောင့်။ ဤယုံမှားသံသယ၊ ဖွိဟာခပင်း။ ငြောင့်တသင်းကို။ ပယ်ရှင်းတော်မူပါမည့် အကြောင်းကို။သျှာင်ဝံ့ပါသည်ဆရာတော်ဆခင်အရှင်သူမြတ်ဘုရား။

(၁) အဝိပ္ပဝါသ၊ပ။ မးထိပါမေး၊သျှာက်ချ၌။ ကပ္ပိယ သမုတိနိဂုံးနှင့်-နှိုင်းခိုင်း၍အဝိပ္ပဝါသ-သိပ်သမုတ်။ နိဂုံး၌၊သမတာ သာဝတိမာကို့။မင်္ဂဝဲပဲ၊ သဘေသန တိစီဝရေနအဝိပ္ပဝါသော။ဟု။ ပုံထိုင်နှင့်ထား ချေသော်၊ သဘာဝနိရုတ္တိ-ပါဠိဘာသာမမှန်။ ဂေးနှိပ်ကျက်၏ဟု-မှတ်ရာ၏။ ။ထိုသို့ပျက်ကြောင်းကိုသည်း။ အောဂုံ။ယုတ္တိ။ နှစ်ပါးဖြင့်-ဆိအပ်၏။ ။

အာဂုံအား၊ဖြင့်ဆိုရန်ကား၊ ၊ယသာယသ္မတော်ခမတိုဇတိသာသိမာယ။ တိစီဝရေနအဝိပ္ပဝါသာယသမ္မုတိ။ ဟူသော။ အဝိပ္ပဝါသသိပ်သမုတ်-ပဌမပညတ်ရင်းကမ္မဝါ၊ ၊ယသာယသ္မကော်ခမတိုဇတိသာ သိမာယ တိစီဝရေနအဝိပ္ပဝါသာယ သမ္မုတိမ္ဘုပေတ္တွာဂါမဋ္ဌဂါမူပစာရဋ္ဌ- ဟူသောအဝိပ္ပဝါသ=သိပ်သမုတ်။ ဒုတိယကမ္မဝါစာ=တို့၌၊သိမာယ ကိုင်၍၊ ဇတိသာတိစီဝရေနအစိပ္ပဝါသာယ-ဟူ။ အကြွေထိုလိုင်နှင့်-ဖော်ထုတ်မူသည်၊ ၊ထိုသို့ ပေါ်တော်မူသည့်နှင့်အညီ၊ ၎င်းကမ္မဝါတို့၏။ နိဂုံး၌လည်း၊သမတာ သာဝတိမာသံ့ပေနတို့စီ

ဝဏ္ဏနာစိပ္ပ ၂ါသာ-ဟု။ ဇာတ်ထိုထိုင်နှင့်-ပေးထားခြင်းသည်၊ ကမ္ဘဝါနှင့် နိဂုံး၊လိင်-ဗာကျရာ-သင့်ညီ၍။သဘာဝနိရုတ်ကို-ပါဠိဘာသာမှန်သည်။ ။ နိဂုံးဌ ထိမာက်ံ-ဇဲ့ပဲ့။ တိစိဝဏ္ဏနာစိပ္ပဝါ၊သော-ဟု၊ ပုံလိင်နှင့်-ပြင်ထားသော်။ ပဌမ-ဒုကိယ-ဘဝိပ္ပဝါသ ထိမဲသဗ္ဗတ်-ကမ္ဘဝါ တို့နိုင်။ ယာသသာယာသဌတောခမတိဇေတို့ဘသော ထိမာယတိစိဝဏ္ဏနာစိပ္ပဝါသသ သမ္မုတိဟု။ ပုံလိင်နှင့်ပြင်ထားရွတ်ဘာ်ခဲ့ရာ၏။ထိုသို့ပြင်ထားရွတ်ဘတ် ခဲ့လျှင်၊ အာစိပ္ပဝါသာယ=ဟု။ ဇာတ်ထိုလိင်- ယ အာကျရာနှင့်။ ပဟာဝါ ဥပေါသထပါဠိတော်ရင်း။ ကမ္ဘဝါစာ အဓေယ်စောင် တညိတညွတ် ရှိသည်ကို။ အာစိပ္ပဝါသသ=ဟု။ ပုံလိင်သ-အာကျရာနှင့်။ ပြုပြင်ရွတ် ဘတ်ခြင်းကြောင့်။ ယောဟိအညထို့ အာကျရေပတ္တဗ္ဗအညံ့ အာကျရံဒဗ္ဗ တိ။ ဆယံဒုရုတ်ံကရောတိနာမဟူသော ၎ရိဝါကမ္ဘဝ်ာ် အဌကထာလာ သဆ်ည်နှင့်အညီ၊ဒုရုတ်ာ်ဖြစ်၍၊ကံပျက်လိမ့်မည်။ ။

ယုတ်ိအား၊ဖြင့်ဆိုခဲ့ပုန်ကား။ ။အာစိပ္ပဝါသသိမ် သဗုတ်သော ကမ္ဘဝါစာ၊ထိုကမ္ဘဝါစာ့်။နိဂုံးတို့၌၊ဇာတ်ထိုလိင်အဖြစ်ကိုပေး၀တ်သော ဇာတ်ထိုလိင်ဖြစ်သော။သိမာသဒ္ဒါကိုဝဲ၍။အာစိပ္ပဝါသ၊ယဟူ၍ဂင်း၊အာစိပ္ပဝါဘာဟူ၍ဂင်း၊ ဇာတ်ထိုလိင်နှင့်ပေါ်ထားရင်းဖြစ်သည်။ ။

အာစိပ္ပဝါသထိမ်နာတ်ရာ၌ကား။ ။သုဏာတုမေ ဘဂ္ဂေသံ၊ဃော။ ယောသောသံ၊ဃနုတိစိဝဏ္ဏနာ အာစိပ္ပဝါသောသမ္ဘဏော၊ယဒိသံ၊ဃသဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံ၊ဃော တံ တိစိ ဝဏ္ဏနာ အာစိပ္ပဝါသံ သမုဟ နေယျ၊ ဇသော ဥတ္တိ--စသည်ဖြင့်၊ ဥာတ် ကမ္ဘဝါတို့၌၊ သိမာ-သဒ္ဒါ မပါဝဲ-ပေါ်ကော်မူသောကြောင့်။ ဇာတ်ထိုလိင်ကို-ပေးတတ်ဆော-သိမာသဒ္ဒါကို-ဝဲစရာ-မရှိရကား။ အာစိပ္ပဝါသ-သဒ္ဒါသည်၊ ပကတိအတိုင်း-ပုံလိင်နှင့်သာ-နေသည်။ ။

သို့ဖြစ်၍။အာစိပ္ပဝါသ-ထိမ်နာတ်ဌသာ။ အာစိပ္ပဝါသော-ဟူ၍ဂင်း။ အာစိပ္ပဝါသသ-ဟူ၍ဂင်း။ ပုံလိင်နှင့်-ပေါ်ရင်း အတိုင်းရှိသည်၊ ။ထိုကြောင့်။ အာစိပ္ပဝါသ-ထိမ်နာတ်နိုက်၊ အာစိပ္ပဝါသ-သဒ္ဒါ-ပုံလိင်နှင့်-ထားသည်ကို၊စွဲ၍။ အာစိပ္ပဝါသ-ထိမ်သဗုတ် အရောနိုက်-အာစိပ္ပဝါသ-သဒ္ဒါကို၊ ပုံလိင်နှင့်-ထားသင့် ကောင်း၍ဟု-ဟူ။မကြိုစည်ဆင် မထျဉ်းပါး အာပ်၊

ကပိလဿ ဘူမိ သမုတိနိဂုံးနိုင်း၊ သံဃဿနဒသံဃသာသည့်။ ဇာတ်ထွာန္နာ
မော၊ ဤဒေမည်ရှိသေး။ဝိဟာရော၊ ကျောင်းကို။ကပိလဿဘူမိ၊ ကပိလဿတို့
ကို။ သမုတ်၊ သမုတ်အပ်ငြို့၊ ။ဤဆို- ဝိဟာရော-ပုဒ်သည်သား။
ကြိယာနှင့် ဦးစွာစပ်၍။ ဟောအပ်သော-ဝုတ္တကံ-ပကတိကံ ဖြစ်သည်
ကပိလဿ ဘူမိပုဒ်ကား၊ ဝုတ္တကံ-ဖြစ်သော်လည်း။ ကြိယာနှင့် ဦးစွာမ
စပ်၍။မဟောအပ်သောဇဝုတ္တကံ=ဟူ၍လည်းဆိုအပ်သော။ ဝိကတ္တိကံ
ဖြစ်သည်။ ။

ထိုသို့ဝုတ္တကံ ချည်းဖြစ်သော ပကတိဝိကတိ-ကံနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ။
ပကတိဝိကတိစာဝိ။ယင်တြိဝုဂ္ဂံဒွယံပိစ၊ ဝါစကောပကတိသင်္ခံ။ ဂဏ္ဍာ
တိသာပဓာနဇတာ ဟူသော-ကစ္စာယနသာရ။ ။လိင်္ဂသင်္ခပိဂဟာဏ
တော သင်္ခ်ာနိဒ္ဒေသလက္ခဏ မတ္တာနိဒ္ဒေဿံ။ ။ဟူသော ၎င်းဂိုဏ်းတို့
နှင့်အညီ။ ဝါစကတို့သည်-ပကတိကံ-ဝုတ္တကံတို့၏၊ လိင်ဝုစ် ကိုသာ
ယူမြဲဖြစ်၍၊ဝိဟာရော-ဟူသော ပကတိကံပုဒ်၏၊ ပုံလိင်ကဝုစ်ကိုသာ
သမ္ဘတ-ဟူသောကြိယာက=ယူသည့်။ ကပိလဿဘူမိ-ဟူသော။ ဝိဂ္ဂ်တိ
ကံ၏-ဇာတ်ထွာလိင်ကို-မယူ။ ၊ထိုကပိလဿဘူမိ-သဒ္ဒါသည့် ဝိဟာရော
ဟူသော-ဝိသေသ္ဟ ပဓာနပုဒ်၏-လိင်ကို-ယူတတ်သော ဝိသေသ္ဟလိင်
ရှိသောပုဒ်မဟုတ်။ ဇာတ်ထွာလိင်အမြဲရှိသော ပုဒ်ဖြစ်သည်၊ အဝိပ္ပဝါသ
ပုဒ်သည့်ကား၊ သိမာ-စသော ဝိသေသ္ဟလိင်ကို ယူတတ်သော ဝိသေ
သ္ဟလိင်ရှိသောပုဒ်ဖြစ်သည်။ ထိုသို့အထူးရှိသောကြောင့်၊ ကပိလဿဘူမိ
သမုတိ-နိဂုံးကို-ထောက်စာ၍၊ အဝိပ္ပဝါသ-ထိပ်သမုတ်-အရောနှိုက်။
အဝိပ္ပဝါသ-သဒ္ဒါကို။ ပုံလိင်နှင့်ထားလျှင်။ဘင့်ဟောင်းသင့်လိမ့်မည်ဟု၊
မကြံစည့်အပ်-မထျဉ်းပါးအပ်။ ။

ပကတိ-ဝိကတ်ကံ-နှစ်ပါး လုံး၌- ဝုတ္တကံ ချည်းဖြစ်၍-ပဌမဝိ
ဘတ်နှင့်ချည်း ဖြစ်သည်ကို၊ ။ယထာပဌော ဘဝန်တိတန္တဝေါ့သ
ဝတ္ထာနိကရိယန္တောကုဏ္ဍလံ။ ဗိရဏာနိ ကရိယန္တောဒေဝီ။ တဏ္ဍု
လာနိ ပစ္စန္တဿြဒေနော တျာဒိ အာချာတော ဇတောသု တန္တာဒိနံပနပ
ကတိနံ ပဌာနဘာဝတော ဝါစက ဘူတော ကတ္တုကံမဖ ပစ္စယော
တောသမေဝသင်္ခ် ဂဏ္ဍာတိ၊ နပနပဌာဒိဝိကတိနံ အပဌာနတ္တာ။ ။
ဟူသော-ကစ္စာယန သာဒ္ဒိုကာသစ် ပြယုဂ် ဥဒါဟရဏ်တို့ဖြင့် သိ
အပ်၏။ ။

ယထာ။ ဥဒါဟရဏ်အာဘယ်နည်းဟူမူကား။တန်ခေါ်၊ ချည်ချောင်း တို့သည်၊ပဒေါ၊ ပုဆိုးသည်။ဘင်္ဂန်း။ ဖြစ်ကုန်၏၊သုဉ်ဆွာနိုး၊ ရွှေဘုံကိုး ကုဏ္ဍာလံးနားဇောင်းကို၊ ကရိယင်္ကော၊ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဗိရဏာနိုး၊ပြုတ်မြက် တို့ကို၊ကဇော။သင်ဖြူးကို၊ ကာရိယင်္ကော။ပြုအင်ကုန်၏။ တဏ္ဍုလာနိုး၊ဆန် တို့ကို၊ဩဒနဲနော။ ထမင်းကိုးပစ္စုဒ္ဓန်ကော်။ ချက်အင်ကုန်၏၊ မှုတ္ဂဒီအာဒျာ ဝေတာ။ ဤသို့အစရှိသော-အာဒျာတ်နှင့်၊ ဒေတသူ၊ ဤပကတိ-ဝိဂဟိနှစ် ပါးတို့တွင်း၊တန်ခေါ်ဒီနုံ။ချည်ချောင်းအစရှိကုန်သော၊ ပကတိနုံပန္နံ၊ပကတိ တို့၏ကား၊ ပဒ္မာနဘာဝတော။ ဗြဒ္မာန်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါစကဘူ တော။ဝါစကဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကတ္တုကာရကပစ္စယော၊ကတ္တား-ကံဒ္ဒိသက် သောပစ္စည်းသည်။ တေသုမဝ။ ထိုပကတိဘူ၏သုံးလျှင်။ သမ်ဗုံ၊သဒ်္ဒါ ကို၊ဂဏ္ဍာတိ။ယူ၏၊ပဌမဒိဝိကတိနုံ၊ ပုဆိုးအစရှိသော-ဝိကတိဘူ၏၊အာပ ဒ္ဓာနတ္တာ။မပြဒ္ဓာန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။သမ်ဗုံ၊သမ်ဗျာကို။နေ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ။ ၊ ၊

—o—

(၂) ကိုးခဏ်းကမ္မဝါစာတွင်၊ ကေရသမုတိခဏ်း- နာမသမုတိ ခဏ်း။နိသဃမုတ္တသမုတိခဏ်းများသည်။ပ၊ဆိပါ၁မည်အဂြောင် - ဟု မေးလျှောက်ချ၌၊ ၊၎င်းကမ္မဝါ(၃) ခဏ်း-၃ဝေပ်ဂ်ဝိနည်းငါးကျမ်းပါ ဠိတဝ်၌၊ရှာဖွေကြည့်ရှုရာ။မတွေ့-မမြင်၊မလား-ဓရှိ၊ ၊

ပရိဝါ အဋ္ဌကထာ-ကမ္မဝစ်ညတ်ဒုတိယကံ၏၊ ကမ္မဋ္ဌာနဘေဒတွင် ဆမုတိကို- ထုတ်ပြရာမှာထည်း၊ ။သိမသမုတ်-တ်စိဝရေန အဝိပ္ပဝါ၊ သ-သမုတိ-သန္တတသမုတိ-သေနာသနဂါဟကာ-ဘတ်ဒ္ဒုဒ္ဒေသကဒေသနာ သနပညာပက- ဘဏ္ဍာဂါရိယစီဝရ ပဋိဂ္ဂါဟက-စီဝရဘာဇက- ယာဂု ဘာဇက- ဖလဘာဇက- ခဇ္ဇဘာဇက- အပ္ပမတ္တကဝိသဇ္ဇက- သာဒိက ရိဟာဝက္ခ-ပတ္တဂါဟာဝက-အာရာမိကဒေပသက- သာမဏေရဒေပသက သမုတိတိ ဇောသံ၊ သမုတိနုံ ဝသေန သမ္မုတ်ဒေဝဒိသဇ္ဇာ- ဟူ၍။သမု တိ(၁၄)ပါးသာ-လာသည်၊ထေရသမုတိ-စသော၊ သုံးပါး-မပါ၊ ၊

ထိုသို့-မလာမတွေ့ကြောင်းကိုထည်း၊ ။သုံဒဿနဓမ္မအာတုလဒိ ပတိသိရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု၊ တံဆိပ် နာမံတော်ရှိသော ကျေးဇူးရှင်.စံကျောင်းဆရာတော် ဘုရာ.ကြီးထံ- လျှောက်ထားဘူးရာ

ပါဠိ=အဋ္ဌကထား-ဦးကား-မလာမရှိသည်ကို။မည်သူ့ရာ၍= ;တွေ့ထိပဋိမည်လဲဟု-အာမိန့်တော်ရှိတော်သည်။ ။

ထိုကြောင့် ထိုကမ္မဝါစာ=သုံးခေါ်းသည်၊ ဝိနည်းပါဠိ=အဋ္ဌကထာဋီကာ-မလာသောအရာဖြစ်၍။ကျမ်းဂန်နှင့်-ကင်းလျက်၊မည်သည်သာဝကပင်-ဟောသည်၊ မည်သည့်မထေရ်ပင်- မည်သည့် အကျိုးငှါထား သည်ဟု၊ရှေးဆရာတို့စည်၍၊ပြသဖြင့်=အကျိုးမရှိပြီ၊ ။

—:o:—

(၃) တိုထိနကွတ်။ပ။သင့်မသင့်ကို- မေးလျှောက်ရာ၌ကား၊ ။ သိမှတ်ရန်အဖြေကား။ ။မင်းတို့- ဝါဆိုလ=ထပ်သောနှစ်၌၊ ရဟန်းတော်တို့သည်းဝါဆို=လ-ထင်ပြ၍။ပါဂတပ်အပ်ကြောင်းကို ဟောတော်မူရာ။မဟာဝါ-ဝသုပနာယိကာခန္ဓကပါဠိတော်၌က်။ ။ဧနဒဝနာမိဘိက္ခဝေ၊ရောဂုနံ အနုဝတ္တိတုံ-ဟူ၍သာ ဟောတော်မူသည်။ ။

ဂုင်းအဋ္ဌကထာ၌က်သည်း။ ။အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ရောဂုနံ အနုဝတ္တိတုန်ဲ ဤဝသုပကာစုံးန ဘိက္ခု။နံကာစိပရိဟာနိနာမနတ္ထိတိ အနုဝတ္တိတုံအနုညာတံ၊ ။ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ရောဂုနံ။မင်းတို့သို့။ အနုဝတ္တိတုံ။အလိုသို့ အစဉ်လိုက်ခြင်းငှါ။အနုဇာနာမိ။ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဤတိဤဝါ၊ဤပါဠိတော်၌က်။ဝသုပကာစုံးန။ ဝါကို-ငင်ရာ၌က်။ဝါ၊ဝါထပ်ရာ၌က်၊ဘိက္ခု။နံ ရဟန်းတို့အား-တို့၏၊ကာစိ။ တစုံတခုသော။ပရိဟာနိနာမ။ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမည်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ဤဘိထသ်ဌာ။ထိုးကြွားခြင်း။ အနုဝတ္တိတုံ။ဧနစဉ်လိုက်ခြင်းငှါ။ အနုညာတံ။ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ၊

ဤသို့-မင်းတို့- ဝါဆို- ဝါထပ်- ပြုသောနှစ်၌က်။ မင်းတို့သို့- အတူလိုက်၍။ ဝါဆို-ဝါထပ်ပြုရာ၌က်၊ ရဟန်းတို့အားတစုံတခုသော-ဆုတ်ယုတ်ခြင်း-မရှိသောကြောင့်။ မင်းတို့သို့-အတူလိုက်၍-ဝါဆိုဂါထပ်-ပြုစေဟူ၍သာ။ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ။

မင်းတို့-ဝါထပ်ခြင်းသည်။ တိကို-နကွတ်-ညီညွတ်၊ ထပ်သင့်ထုက်ထပ်မှသာ။ မင်းတို့သို့-အတူလိုက်၍၊ ဝါဆို-ဝါဂပ်- ပြုအပ်သည်းတို့ထိုနကွတ်-မညီမညွတ်-ဲမထပ်သင့်ဖဲ- ထပ်သော်၊ ရဟန်းတို့က=မင်းတို့သို့။ဒုးထုမ ုံက်မူ၍။ ဒုးသိးအခြား-ဝါဆို- ဝါကပ်-ဥပုသ်=ပဝါရ

ဏာ-ပြုစောင့်ကြောင်း။ပါဠိအဋ္ဌကထာ-ဒီကာမသာ၊ ။

ဥပေါသထခန္ဓက ပါဠိ အဋ္ဌကထာသို့လည်း။ ။အောဝါဒိကာနဲ့ တိက္ခုံနဲ့ စာတုဒ္ဒသော ဟောဘိ အာဂန္တုကာနဲ့ ပန္နရသာတိ ဤဆွေယောသံပန်ရသော။ တောတို့ရော ရဲ့ဒေးတာဝါ အာဂတာ အေတိဘံဝါ ဥပေါသထံ စာတုဒ္ဒသိကံ အက်သူဘို့ ဝေဒါဘဗ္ဗံ၊အောဝါဒိကာနဲ့ အနုဝတ္တိ တဗ္ဗန္ဓိ အောဝါဒိကေဟိ အဋ္ဌုပေါသထော စာတုဒ္ဒသကာဘိ ပုဗ္ဗကိစ္စကယိရမာနေ အနုဝတ္တိဘဗ္ဗံ၊ နှ-ပဋိက္ခောဒိတဗ္ဗံ။ ဤသို့ သည်ဖြင့်၊ အောဝါဒိကရုဟန်းတို့၏။ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်နေ့နှင့်၊ ဟိုင်းတာပါးမှလာသော အာဂန္တုကရဟန်း။ အတိတ် ဥပုသ်ကို ပန္နရသိနေ့ကျူးအောင်မှန်။ စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်နေ့က၊ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ် ပြုခဲ့သော အာဂန္တုကရဟန်းတို့၏၊ ပန္နရသီဥပုသ်နေ့ဆိုင်မိခြင်း။ အောဝါဒိကတို့၏။ ပန္နရသိဥပုသ်နေ့နှင့်၊ အာဂန္တုကတို့၏ စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်နေ့ဆိုင်မိခြင်း။ အောဝါဒိကတို့၏ ပန္နရသိ ဥပုသ်နှင့်။ အာဂန္တုကတို့၏ အထွက်တရက်နေ့ ကြိုကြိုက်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ဟုရား လက်ထက်တော်ကပင်၊ တိုင်းဘပါးမှ လာသော ရဟန်းဘပါးတို့နှင့်။ ဥပုသ်နေ့အကွဲကွဲ ဂိုခြင်း။ ထိုသို့ဥပုသ်နေ့ ကွဲလွဲဘူးခြား ဂိုရာ၌။ ရဟန်းများရာသို့လိုက်သဖြင့်ဂုဏ်း။ ရဟန်းချင်းတူမျှရာ၌၊ အောဝါဒိက ဘက်သို့လိုက်သဖြင့်ဂုဏ်း။ စာတုဒ္ဒသီပန္နရသီဆို၏။ ဥပုသ်ပြုရာ အတူလိုက်၍။ ပြုခြင်းကိုသာ ခွင့်ပြု တော်မူသည်။ ငါတို့ဥပုသ်နေ့သာ ဗေဒင်မျက်မြင်၊အစဉ်အဆက်နှင့်ညီသည်ဟု၊ပြောဆိုငြင်းခုံရာသော အကြောင်းအရာမသာမရှိ။ ။

၌ဥပေါသထခန္ဓကိုပါဠိ အဋ္ဌကထာကို၊ထောက်၍။ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်တရက်နေ့ ပုရိမဝါ။ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်ဘရက်နေ့။ ပစ္ဆိမဝါကပ်အပ်သည်ကို။ ဟောတော်မူရာ။ ။အပရဇ္ဇုကတာယအာသဠှိယာ ပုရိမိကာ၊ ဥပဂန္တွာ၊ မာသဂတာယအာသဠှိယာ ပစ္ဆိမိကာ ဥပဂန္တွာ---ဟူသော၊ ဝဿုပနာယိကခန္ဓကပါဠိတော်၊ ရင်းဘွင့်အဋ္ဌကထာတို့နှိုက်လည်း၊ပါဠိပဒတိုထိုနှင့်သဉ်သည်သည့်ဖြစ်စေမယ့်သည်သည်ဖြစ်စေမင်းစိုးရာဇာ-လူမျိုးဟုတို့ ခေါ်ဝေါ်ပညတ်တိုင်းသော တရုတ်နေ့ကိုသာယူအပ်၏။ အခါခပ်သိမ်းပါဠိပဒ အဋ္ဌကထာသဉ်သော်အထွက်တရက်နေ့ကိုသာ၊တရုတ်နေ့ဟုမယူအပ်၊ ။

ထိုးကြောင့်။ ဝိနယာလင်္ကာခုဒိုက်သည်း၊ ၊ဧဝံပါဠိ အင်္ဂကထာဒိုကာသုံပါဠိဒေသယေဝ ဝဿာဂမနံဝုတ်။ နဝုတ်အမေကတိသံးယောဇေတိဝါ အမေကနက္ခတ်ယောဇေတိဝါ၊တဗ္ဗာ ပါဠိဝဒဒိဝသေပါထော အရဏ္ဏဂမနတော ပဌာယသကလဒိဝသံ သကလရတ်ိပါယာဒဒိုသ အရဏ္ဏဂမနာယထာရုစိတကာလေဝသံ ဥပဂန်ဗွဲန်ဒ္ဓဗ္ဗံ--ယုရှင်း။ ၊တိထဳနက္ခတ်ယောဇေါပန ဥပါသထဒိဝသေယေဝ ဗဟုခဝိဒုကတ်ယေ အာဂတော ပေါရာဏာဝဒ္ဓ ဂန်ဆုံသုစပသံသိးတာတိ၊ ကဒါစိပနဇေါဟာရကာလောတိထိယာ နက္ခတ်ယောနုစဝိသမောဟား။ တသ္မာတံသမေတဲ့ အဓိမာသ- ပတာနုကာလေမာသံဝိဒိဝသံပိအာဂစ်ဆန်တိ၊ တသ္မာအညသ်ိကာလေဝိသမေဝိ အာဂစ်ဆနကာလေသမားပေတဗ္ဗံ။ ဇေဝံသတိမာသဥတသံဝစ္ဆရံနံ သမဆာဒ္ဓဝါဟော တိဘ်ိဒဒ္ဓဗ္ဗံ-ဟူ၍ရှင်းမိန့်အပ်ပြီ။ ။

ဇဝံ၊ဆို။ပါဠိအင်္ဂကထာဒိုကာသု၊ ပါဠိတော်အင်္ဂကထာ ဋီကာတို့၌။ ပါဠိပဒဒိဝသေယေဝ၊ လပြည့်ကျော်အထွက်တရက်နေ့၌သာလျှင်။ ဝ သဃုပဂန်နံ။ ဝါကင်းခြင်းကို၊ ဝုတ်ံ။ ဟာဆိုအပ်၏။ အမေကတိထိုယော ဇေတိဝါ၊ ဤမည်သောတိထိနှင့် ယှဉ်ရာနိက်ဝါကပ်အင်္ဂ၏ ဟူ၍ရှင်း။ အမေကနက္ခတ်ယောဇေတိဝါ၊ ဤမည်သောနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်ရာနိက် ဝါကင်းအပ်၏ဟူ၍ရှင်း၊ နဝုတ်ံ။ မ၊ဟာမဆိုအပ်၊ထသ်ား၊ ထိုကြောင့်။ပါဠိဒဒိဝသေ၊ လပြည့်ကျော်အထွက်ဘုန်းနေ့နိက်၊ပါဠိတော်။နံနက် အခ ဒ္ဓံ။အရဏ္ဏဂမနတေ။အာရဏ်တက်ဘည်ဌ။ဥဌာယ၊စ၍။ သကလဒိဝသံဝါ၊ဧကလုံစုံသော နေ့နိက်ဝင်း။ သကလရတ်ိဝါ၊ အလုံးစုံသောညဉ့်နိက်ဝင်း၊ယောဇနတိယအရဏ္ဏဂမနာ။ နှစ်ခုခြံမြောက်သော ဆရဏ်တက်သည့်တိုင်အောင်၊ဝါ၊နှစ်ခုကုန်သော်အရဏ်တက်လည်တိုင်အောင်၊ယထာရုစိတကာလေဝသံ၊အကြင်အကြင်အလိုရှိအပ်သော။ ကာလေ၊ အခါနိက်၊ဝသံ။ ဝါသို့၊ ဥပဂန်ဗွဲန်ဒ္ဓဗ္ဗံ၊ ကပ်အင်္ဂ၏၊ ဇာတိသို့။ဒဒ္ဓဗ္ဗံ၊၏၊ ၊တိထဳနက္ခတ်ယောဇေါပန၊ တိထဳနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ခြင်းသည်ကား။ ဥပေါသထဒိဝသေယေဝ၊ ဥပုသ်နေ့နိက်သာလျှင်။ဗဟုဝဲ။ များသောအကြားဖြင့်၊ ဝိဒုကတ်ယေ ဝိဒုကတ်သုံ ပုံ၌။ အာဂတော၊လာ၏။ ပေါရာဏာဝဒ္ဓဂန်ဆုံသုစပသံသိးတာ၊၊ ပြီးမှပေါ်သော ဗေဒင်ကျမ်းကိုနိက်လည်း။ ပသံသိးတာ၊၊ ပြီးမှပေါ်အပ်၏။ကဒါစိပ၊ ။ တရံထခါနိက်ကဲ့ကဲ့။ ဇေါဟာရကာဇယော၊ လူတို့ခေါ်

ဝေါ်အင်သော ကာလသည်း တ်ထိယာ။ တိတိန့်ဉင်း၊ နကွဲတွေ့နဝ။ ပုဏ္ဏ်ဒိနကွတ်နှင့်ဉင်း။ဝိသမော။ ညြိမညွတ်သည်။ ဟောတိ။ဏ်။ တဆွာ။ ထိုးကြဲာင့်တံဆိုးဝါဟာရကာလကိုးသ၊မတ့ဲ၊ တိထ်ိနကွတ်တိန့်နှင့် ညီညွတ်စေခြင်းငှာ။ အဓိမာသပဘနကာလေ။ အဓိမာသ်ပြိုသောကာလ၌။မသံဝိ၊ လကိုလည်းကောင်း။ဒိသံဝိ၊ နေ့ကိုလည်းကောင်း။ ဆောကာမုတ်ိ ထ၀်ကြ- ငင်ကြဲကုန်ဏ်။တဆွာ။ ထိုးကြဲာင့်။ အညာထ်ိဳကာလေ။ သ-ထင်— ရုက်ငင်ပြိုသောကာလမှတပါ့းသောကာလန်ိုက်။ ဝိသမေဝိ၊ တိထ်ိနကွတ်နှင့်မညြိသော်လည်း၊အာကာမုနကာလေ။ သ-ထင်ုက်ငင်ပြိုသောကာလန်ိုက်၊သမာပေတ္တိ်ညြိညွတ်စေအင်ဏ်၊ ဝေံသတိ။ဤသို့ ညြိညွတ်စေသည်ရှိသော်။ မာသဥတုသံဝစ္ဆရာနံ၊လ—ဥတု--နှစ်။ တို့ဏ်၊ သမသ္သာဥေ။ညြိညွတ်သည်အဖြဲပ်သည်၊ဟောတိ။ဏ်၊ဏ္ဍတိ။ သို့၊ဒဠ္ဍတ်ိ် မှတ်အပ်ဏ်။

ဤသို့ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ။ ပ်ိန့ဆိုသည့် အတ်ိုင်းလည်း၊ နှစ်ဥ် ထွက်-ပက္ခဒိနိနှင့်၊ ကြည့်ရှုရာ၊ နှစ်တ်ိုင်းမှာပင်၊အချို့လန်ိုက် တိထ်ိအာလွန်အယုတ်ရှိသည် ရှေ့လန်ိုက် တိထ်ိမပြဉ့်သော်လည်း။ နောက်လတ်ိုဉ်၊တိထ်ိမပြဉ့်သည်ဟုတ်၊ ၎ရှေ့လဉ်။တိထ်ိလွန်သော်လည်း။ နောဲ့လတ်ိုဉ်၊တိထ်ိလွန်သည်မဟုတ်။ ယေဘုယျအားဖြင့်၊ ဝါဆိုထပ်ခါနီး၊ ရှေ့နှစ်ဉ်၊ဝါဆိုလ။ စဒေသသမျှားသည်။ပုဏ္ဏားတို့ထ်ိ။ ပုဏ္ဏ်ဒိနကွတ်။ မ ပြဉ့်သည်ကိုသာ—ုတွဖြင်ဏ်၊ ၊တိထ်ိလွန်သောလ၊ ယုတ်ဆော လ။ရှိ၍၊ဂင်းလတ်ိုဉ်ဒုကျိုးအပြစ်ကိုဟောဒေသော ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းမျှားလည်း ရှိသည်၊

ထိုကြဲာင့်ယခုကာလမျှားန်ိုက်၊ ဥပုသ်ပဝါဆောင်။ လထပ်၊ ရက်ငင်ပြိုခြင်းမျှားကို၊ရဟန်းတ်ိုက။သဘောမမျှ။ဝါဒမတူ၊ ရှိခဲ့လျှင်၊အမျှားရှင်လူ့ပြည်သူပြည်သားဘ်ိုအာ။မိမိတ်ိုသဘောအယူကို၊ မှတ်ယူလိုက်နာအောဲ့-ပြောဆိုလိုလျှင်၊ပြောဆိုအင်ဏ်၊ပြောဆိုမရ၊ရှိခဲ့လျှင်၊တ်ိုင်းသူပြည်သားအမျှားဆက်သွယ်သာလိုက်၍၊ဥပုသ်ဝါကပ် လထပ်၊ရက်ငင်ကို ပြုအပ်ဏ်၊ ၊

ထိုစကားမှန်ဏ်၊ လထပ်။ ရက်ငင်၊ဥပုသ်၊ ပဝါရဏာကို၊ ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းနှင့်ဆညြိ၊အမှန်အကန်ကြိုး။ ပြုမည်ဆိုသော်သည်း၊ ဗုဒ္ဓဝင်ကျမ်းတရောင်တည့်ဆ်ိုမျှ၊ ဆရာတဦးဦး၊အလိုမျှနှင့်လထပ်။ရက်ငင်။ စသည်ဖြ့်ကို

အမှန်အကန်ကြီးမထိမဖြင့်နိုင်၊ဒေသန္တရ၊ အတွက်အချက်။ ထုံးစံများကိုအထူးနားလည်ခြင်းနှင့်တကွ။ ဗေဒင်ကျမ်း၊ အံစောင်စောင်အလိုကိုညှိနှိုင်း၍ ငါတို့ဆိုဖြင်သော ဗေဒင်ကျမ်းနည်းသည့်၊ အစင်အကြယ်တွက်ချက်သော၊ နည်းဖြစ်သည့်၊ မစင်မကြယ်။ သင့်ရုံမျှ။ တွတ်ချက်သောနည်း ဖြစ်သည်ကို၊ နှိုင်းချိန်သိဖြင့်နိုင်မှ၊ အမှန်အကန်။၊ဆိုဖြင်ရှိနိုင်သည်၊

ယင်းဆို။အမှန်အကန်။အစင်အကြယ်၊ ဗေဒင်ကျမ်းအလိုနှင့် သင့်ရုံသာညီညွတ်၍-အလုံးစုံ-ညီမညွတ်ဆိုသော်လည်း။ ဘုရားအလိုတော်ကျပါ၌-အဋ္ဌကထာ။ ဒိကာအရိပဒအပြွက်၊ အထွက်အလာနှင့် ညီသည့်သာ၊အရင်းဟု၊ နှုတ်ပြု၍။ တိုင်းသူပြည်သားတို့၊ ဝါဆင်။ လထပ်နှင့်၊ မကွဲမပြားစလို့သာ။ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ အလိုနှင့်အညီ၊ တိုင်းသူပြည်သား-အများဘက်သို့သာ။ လိုက်၍၊ ဥပုသ်၊ဝါကပ်၊ လထပ်ရက်ငင်ကို ပြုရာ၏။ ၊

——:ပ:——

(၄) မင်းတို့နှင့်မဆိုင်- နဒ္ဒမူတောင်-စသည်၌၊ အသျှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘို့-ဥပုသ်၊ပဝါရဏာပြုခြင်း၊ တာဝတိံသာက၊ သိကြားအမိန့်နှင့် တလေးကြိမ်၊ စာရေးယူသောခြင်း များသည်၊ ဥပုသ်နေ့ အကွဲကွဲဖြစ်ရာသည်ဟူသောအားမးစကားဦး။ ၊ဘုရားလက် ထက်တော်ကပင်၊ တတိုင်းနှင့်ဘတိုင်း၊ တနေပနှင့်တရပ်၊ ဥပုသ်နေ့အကွဲကွဲရှိကြောင်းကို။ ပြခဲ့ပြီးဖြစ်၍။ ဥပုသ်နေ့မှာကွဲကွဲ ရှိလိမ့်မည်ဟု၊ ကြော်ငြာကြ စိုးရိမ်ရန်မရှိ၊လူတို့ဥပုသ်နေ့ကွဲလွဲခြင်းကြောင့်၊ အသျှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တာဝတိံသာနတ်တို့အား။တရုံတရအကျိုး၊ဆုတ်ယုတ်ရန်လည်းမရှိ၊ ထိုစကားမှန်၍၊ အသျှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ သယမ္ဘူ။ဉာဏ်ရှင် ဖြစ်သည်တကြောင်း၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်တော်မူသော အကြီးအသျှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ဥပုသ်ပြုသင့်နေ့၏။အစဉ်ဖြင့်။ လူတို့ဥပုသ်နေ့နှင့်။မငြင်းဘဲ၊ ဥပုသ်ပြုနိုင်သည်။

တာဝတိံသာ။ စတုမဟာဇနိကသားများအထံသို့၊ ထိုထိုလူပြည်ရှိ၊နတ်များက၊ လွန်ပြီးသော ဥပုသ်နေ့ကြိုကြိုက်ဆဲ- ဥပုသ်နေ့များနီးကပ်၊ ကုသိုထိပြုသူ၊စာရင်းကို။ ပေးအပ် ဆက်သလိုက်ပြီးသျှင်၊ နောက်ကျသော ဥပုသ်နေ့များ၌၊ ကုသိုထိပြုသူတို့စာရင်းကို၊ နောက်

တပတ်အလာမှာဖြစ်စေ၊ စာတုမဟာရာဇ် ဇာ-တာဝတိံသာရောက် နောက် ထပ်လိုက်၍ဖြစ်စေ။ဆက်ပေးပို့ဆပ်နိုင်သည်။

ထိုကြောင့်။ လူတို့ဥပုသ်နေ့ ကွဲပြားခြင်းကြောင့်။ အရှင်ပဉ္စကဇဋ္ဌါ တာဝတိံသာ စာရင်းယူ-နတ်တို့အား။ တစုံဟုဆသော- အကျိုးဆုတ် ယုတ်ရန်-မရှိဟု၊ပြဆိုအပ်သတည်း။ ။

—— :o:——

(၅) အထူးထူးသော မင်းတို့၏ နိုင်ငံကြား။ နိုင်ငံမှလွတ်သော-တောကျောင်း၊ဟန်းတို့မှာ-မင်းချင်းချင်းပညတ်သဗျတ်မည်ရှိသော်၊ထို တောကျောင်း၌။ ဘယ်သို့ဥပုသ်ပဝါရဏာပြုရမည်၊နည်းပ။ အရှင်ဘုရားဟု လျှောက်ထားရာ၌ ၊ ၊

ဝဿဝုတ္ထကဖုနေဘိက္ခူနံ ကာစိပရိဟာနိနာမနုတ္ထိတိအာနုဝတ္တိတုံ အာနုညာတံ-ဟူသော။ ယခင်မဟာဝါအဋ္ဌကထာဝါဒ၌နှင့်အညီ။ ဝါဆို-ဝါကပ်-လထုပ်-ရက်ငင်၌ ကဲ့သို့၊ ဥပုသ်-လ-နေ့၊ အာနည်းငယ်-ရှေ့ကျခြင်း။ နောက်ကျခြင်းကြောင့်။ ရဟန်းတို့အား။ တစုံတခု။အကျိုးဆုတ်ယုတ်ရန်--ရှိ။ ရဟန်းတို့၏ ရှေးဦး-ဥပုသ် ပြုသော နေ့မှ-၁၄-ရက်စာ တဒ္ဒဿိနေ့။ ၁၅-ရက်ပန္နရသိနေ့ ကြွေကြိုက်ခြင်းသာ အကြောင်းရင်း ဖြစ်ရကား၊ ထိုတောကျောင်း၌။ ထိုသို့ဥပုသ်နေ့ကွဲပြားခဲသော်၊ ရဟန်း အလိုရှိရာ- နှစ်သက်ရာမင်းတို့-ဥပုသ်ပဝါရဏာနေ့ကိုယူ၍။ ဝါဆို-ဝါကပ်-ဥပုသ်-ပဝါရဏာပြုအပ်၏၊ ။

အထူးအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနိမတို့-ဥပုသ်-ပဝါရဏာနေ့- လူတို့ဥပုသ်နေ့၊ ဥပေါသထိကာဘတ်- ပါဒိပဒိကာဘတ်များသည်။ ရဟန်းတို့၏၊ဥပုသ်-ပဝါရဏာနေ့များနှင့် စပ်သောကြောင့်။ ဂဂါစရံ- ပြုရာရှာဆည်းကပ်သူ ဒါယကာဂေါများရာ-နိုင်ငံဘက်သို့လိုက်၍။ ဥပုသ်-ပဝါရဏာ ဝါဆို-ဝါကပ်ပြုရာ၏။ ။

—— :o:——

အလုံးရှိ-သာစည်ရွာလျင်-:ဘွားရာ-စာတိရှိသော။ ပဏ္ဍိတာဓေသိရိ ပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု၊ တံဆိပ်နာမံရှိသော ရိုင်းခိုင်းဆရာ တော်သည်။ အသက်(၅၁)နှစ်၊ ရဟန်း၀၂(၃၂)ဝါတိုင်၊ မန္တလေးပြို စံကျောင်းတိုက်နှိုက်။ ယာဝိုက်လေးလီ၊မျှညီချမ်းသာ၊ ဆရာကောင်း နည်း၊နိဿည်းဖြင့်၊ သိမ်သည်းသေချာ၊ စာပေပို့ချ၊ သင်ကြားပြထုံက်၊

နေ့ည မတြက်၊ ပရိယာဘ်-ပဋိပတ် သမ်းကို။ ကြိုးပန်းအား သစ်၊ စေးပျစ် ချက်ထွင်။ သုတ်သင်ဘော်ဖြာ၊ နည်းနာဌပြု၍၊ သက္ကရာဇ်(၁၂၅၅)ခုနှစ်စ လင်းမြို့တောင်ဖြင်။ ငါးစဉ်စံးကျောင်းကြီးကို။ မြို့မြောက်အလှူ-ခံယူပျော် မွေ့။ သူမြတ်လေ့ကို။ မ့ေမ့ မယွင်း၊ စာပွဲကျင်း၍၊ သတင်းသုံးစဉ်၊ စိရင် ဖြေဆိုစောင်သော၊ အဝိပ္ပဝါသ-သိမ်နှံ့ကသိမ်သမုတ်နှိုက်၊ လိုင်ဝစ်ကွဲပြား ခြင်း၊ ဓု-ခဏ်းကမ္မဝါတွင်၊ ထေရသမုတိ။ နာမသမုတိ။ နိဿာယမုတ္တ သမုတိ--ဟူသော။ကမ္မဝါ-ဓု-ခဏ်းဒေကြောင်းအရာ။ဥပုသ်ပဝါရဏာ။ ဝါဆို ဝါကပ်၊ ကွဲပြားခြင်းဒေကြောင်း အရာနှင့်စပ်၍၊ မေးထျောက်အပ် သော၊ပုစ္ဆာငါးခုပ်ကိုးဖြေဆိုရာ၊ဘေဒပညာဒီပဝိနိစ္ဆယသည်၊(၁၂၅၆ ခု၊ နယုန်လဆန်းတရက်၊တနင်္ဂနွေနေ့ပြီး၏။ ၊

———:o:———

ဝဿူပနာယိကာဒီဝိနိစ္ဆယ။

ဤ မေ ဘိက္ခဝေ ဝဿူပနာယိကာ ပုရိမိကာ ပစ္ဆိမိကာတို့။ အပ ရန္တု ဂတာယ အာသဠှိယာ ပုရိမိကာ ဥပဂန္တွာ။ မာသဂတာယအာ အာသဠှိယာ ပစ္ဆိမိကာ ဥပဂန္တွာ--ဟူသော။ မဟာဝါဝဿူပနာ ယိကခန္ဓက ပါဠိးတော်နှိုက် အာသဠှိမာသ-ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါဆိုလ ဖြည့်ကျော် တရက်နေ့-ပူရိမဝါ-ကပ် သင့်ကြောင်း၊ သာဒန မာသဟု ဆိုအပ်သော။ ဝါခေါင် လဖြည့်ကျော် တရက်နေ့၊ ပစ္ဆိမဝါ ကပ်သင့် ကြောင်းကို-ဒေဟာဒတော်မူသည်၊ ။

ထိုနှစ်ပါးတွင်။ ပူရိမ-ဝါမှာ။ ဝါထပ်သောနှစ်ဖြစ်လျှင်။ ပထမဝါဆို လဒွိ-ဝါမကပ်မူ၍။ ဒုတိယဝါဆိုလဖြည့်ကျော်တရက်နေ့မှ။ ပူရိမဝါကပ် သင့်ကြောင်းကို။ ။တေန ခေါပနသမယေ ရာဇာ မာဂဓော သေနိယော ဗိမ္ဗိသာရော ဝဿာနံ ဥက္ကဋ္ဌိတ္တာ ဘိက္ခူနံ သန္တိကေ ဒူတံ ပါဟေသိ။ ယဒါ ဗုဒ္ဓာ အာရောစေသုံ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿာနံ အနုဝဿံ ဒါတုန္တိ-ဟူ၍ ဂုဏ်းပါဠိတော်၌ဟောတော်မူပြန်သည်။ ၊

ဒုတိယဝါ-ကပ်သော နေ့မှာ။ ပါဠို-သဒ္ဒကထာ-ဋီကာတို့၌။ အကဲ့ အပြားမရှိ၊ ပါထပ်သောနှစ်ဖြစ်စေ။ ဝါ-မသပ်သော နှစ်ဖြစ်စေ၊ သာဝန မာသဟု-ဆိုအပ်သော။ ဝါခေါင် သဖြည့်ကျော် တရက်နေ့ နှိုက်သော။

ဒုတိယဝါ-ကပ်အပ်သည်း ။

ဒုတိယဝါကပ်သင့်သောရဟန်းမှာ။ ။ဒုတိယံဥပဂစ္ဆေယျ၊ ဆိန္နဝဿသောနောပဂတော၊ ၊ဆိန္နဝဿော။ ပဌမဝါ-ပျက်သောရဟန်းသည်ဖြင့်။နောပဂတော။ ပဌမဝါမကျော်သောရဟန်းသည်ဖြင့်။ ဒုတိယံ။ဒုတိယဝါဆို၊ ဥပဂစ္ဆေယျ။ကပ်ရ၏။ ။ဤသို့ရဒ္ဓဆိုက်မှာ-လာသည်ဖြစ်၍။ ပုရိဝါ-မကျော်သေးရဟန်း။ ပုရိမဝါပျက်သောရဟန်းတို့သည်။သဝဝနမာသ-ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်တရက်နေ့၌၊ ပစ္ဆိမဝါကပ်အပ်၏၊ ။

ကေနစိအန္တရာယေန ပုရိမိကံ အနုပဂတေန ပစ္ဆိမိကာ ဥပဂန္တဗ္ဗာ ဝိနည်းမဟာဝါဝဿပနာယိကခန္ဓကအဋ္ဌကထာလာကြောင့်ဂုဏ်း။ ။ ပဌိသတော်ပစ္ဆိမိကာယဝါတိ အန္တရာပဗ္ဗဇ္ဇိတ ဘိက္ခုနာဝါန်းနေသေန ဝါပဌိသံသုတော၊အာဒြေန ပန ပုရိမိကံ အနုပဂတ်ဝါပစ္ဆိမိကာယံပဌိသံ ဝေါန-ကာတဗ္ဗော။ ။ပဌိသံသုတာ ပစ္ဆိမိကာယဝါတိ။ ဟူသည်ကား။ အန္တရာ။ပုရိမဝါ-ပစ္ဆိမဝါ-နှစ်တို့၏အကြားဒ္ဓ၊ပဗ္ဗဇ္ဇိတဘိက္ခုနာဝါ၊ရှင်ဖြစ်သောသူ-ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်ဂုဏ်း။ ဆိန္နဝဿနဝါ။ ပုရိမဝါ=ပျက်သောရှင်ရဟန်းသည်ဂုဏ်း။ပဌိသတော်။ပစ္ဆိမဝါ၌ ဝါကပ်အံ့ဟု-ဝန်ခံအပ်၏။အာညေနပန။ အန္တရာပဗ္ဗဇ္ဇိတရဟန်း ဆိန္နဝဿရဟန်းမှတပါးသောရဟန်းဘည်ကား၊ပုရိမံအနုပဂတ်ဝါ၊ပုရိမဝါ မကျော်မူ၍၊ ပစ္ဆိမိကာယံ။ပစ္ဆိမဝါ၌။ပဌိသတော်၊ ဝါကပ်အံ့ဟူသာဝ ခံခြင်းကို။ နကာတဗ္ဗော။မပြုအပ်မပြုသင့်။ ။

၍သို့ မဟာဝါ ဝဿ၊ ပနာယိကခန္ဓကအာဘွင့်ဝဇိရဗုဒ္ဓိကာလာသောကြောင့်ဂုဏ်း၊ ပုရိမဝါဆိုနေ့ မလွန်မီ ရှင်ရဟန်းပြုသူဖြစ်မူ၊ အန္တရာယ်ရှိသော်သာ။ပုရိမဝါ မကပ်ပဲ ဒုနေအပ်သည်၊အန္တရာယ် မရှိသောရဟန်းဖြစ်မူကား။ပစ္ဆိမ ဝါမှ၊ဝါဝင်တော့မည်ဟူ။ပုရိမဝါ၌၊ဝါမကပ်ပဲ မဒုနေအပ်။ ။

—— ဝ ——

ဝါဆိုဝါကပ်နှင့်စပ်၍၊ပက္ခရေတွက်ပုံကိုဖြစ်အံ့၊

တပေါင်းလပြည့်ကျော် တရက်နေ့ ကစ၍။ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တိုင်။ ထေးဃသည် ဂိမှန်ဥတု မည်၏။ဝါဆိုလပြည့်ကျော် တရက်နေ့ဘစ၍။တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တိုင်။ ထေးလသည်။ ဃသန်ဥတုမည်၏။

တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော်တခုကိုနေ့က-စ၍၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ တိုင်။လေးလသည်၊ ပေါမနှုံညတုမည်၏။ ။တလ-ထလ၌။ လဆန်းပက္ခ-လဆုတ်ပက္ခ-အားဖြင့်၊ နှစ်ပက္ခစီရှိသည်ဖြစ်၍။ တဥတု—တဥတုနှိုက်၊ ရှစ်ပက္ခ-စီ။ ဂိုဏ်းကြောင်းကို။ကဲ့ ါဋိကာဿစ်-စသည်တို့၌-ပြသည်မှာ ပကတိနှစ်ကိုသာရည်၍ပြသည်။ ဝါထပ်သောနှစ်၌ကား။-ဂိမှုနှုံနေ့ညတု၌။ ဆယ်ပက္ခရှိသင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဌမ-ဝါဆို=လဆန်းပက္ခကို။ဒုတိယဝါဆိုလဆုတ်ပက္ခကို။နဝမပက္ခ။ ။ဒုတိယ ဝါဆို ထဆန်းပက္ခကို။ဒသမ ပက္ခဟု-ယူ၍။ ပါတိမောက် ဂြိုဟ် စသည်တို့၌၊ ပက္ခအဂေ အတွက်ကို ဆိအင်္ဂါ၏၊ ။ဝသနှုံ ညတု၌။ပက္ခဗို၍။ ရေတွက်ခြင်းကို၊ အလိုမရှိ။ ။

ထိုကြောင့်နိသဂ္ဂိဝါစိတ် ဝဿိကသာဋိက ဆိက္ခာပုဒ်၊ အဋ္ဌကထာနှိုက်၊ ။ဝဿံဥက္ကဖုံယေတိတိ ဇွေ သဓေ ကတ ပရိယောဆိကာယ ဝဿိကသာဋိကာယ ဂိမှာနံ ပန္နိမှုံမာသံခေပေတွာ ပုနဝဿာနသဿ ပဌ-မာသံ ဥက္ကဖိတွာ ဂိမှာနံ ပန္နိမ မာသဓေဝ ကရောန်၊ ဝဿိက သာဋိကာ ဓောဝိတွာ နိက္ခိပိဗ္ဗာ၊အနဓိဋ္ဌိတာ အဝိကပ္ပိတာ ဒွေမာသေပရိဟာရံ လဘတိ။ဝဿုပနယိကဒိဝသေ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ-ဟု။ပဌမဝါဆို လကို နွေလ၌-ထည့်သွင်း၍ ဘွင့်ပြတော်မူသည်၊ ။

ဝဿံ။ဝါကို။ ဥက္ကဖုံယတိ။ငင်အင်္ဂါ၏၊ ဖွတိဇွေ၊ ဤပါဠိတော်နှိုက်၊ ဝဿိကသာဋိကာယ၊ မိုးရေခံသက်နုံးကို၊ ကတာပရိယောဆိတာယ။ပြု အာဝ်ပြီးသည့်ရှိသော်။ ဂိမှာနံ၊နွေလတို့၏။ ပန္နိမမာသံ။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော-ဝါဆိုထကို၊ခေပေတွာ။ကုန်စေ၍။ပုန။တဖန်။ ဝဿံဝါနသဿ။ မိုး၏။ပဌမမာသံ။ရှေးဦးစွာသော ဝါဆိုလကို၊ဥက္ကဖုံတွာ။ငင်၍။ဂိမှာနံ၊နွေထတို့၏။ပန္နိမမာသဓေဝ။ နောက်ဆုံးဖြစ်သော။ လကိုသာလျှင်၊ထစေကရောန်။ အကယ်၍ ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ဇေဝံသတိ။ ဤသို့ပြုစေပ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဝဿိကသာဋိကာ။ မိုးရေခံသက်နုံးကို။ ဓောဝိတွာ၊ဖွပ်လျော်၍။နိက္ခိပိတဗ္ဗာ၊ထားအပ်၏။ အနဓိဋ္ဌိတာ။အဓိဋ္ဌာန်မတင်ပဲ၊ အဝိကပ္ပိတာ၊ ဝိကပ္ပနာမပြုပဲ။ ဒွေမာသေ၊ နယုန်လပြည့်ကျော်-ဝရက်နေ့ ကစ၍ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့တိုင်-၂လ တို့ပတ်လုံး။ ပရိဟာရံ၊မိုးရေသက်နုံး အဝေဝင့်ဓာရောက်ကို။ လဘတိ၊ရှု၏၊ ဝဿုပနယိက ဒိ

၀သေ။ဒုတိယ၀ါဆိုထပြဲည့်ကျော်-၁-တရက်နေ့- ၀ါသိုက်ပ်အံ့သောနေ့ ၌။အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ။ဇိုးရေခံသက်နိုးကိုအဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏၊ ။

———:၀:———

၀ါဆို–၀ါကပ်နေ့ကိုဟောတော်မူရာ။ပါဠို-အဋ္ဌကထာတို့၌ သဒ္ဒတ္ထ အဓိပ္ပါယတ္ထ-သိခက်လှ၍၊ဆင်ခါပြဆိုပေအံ့။ ။

အပရဇ္ဇုဂတာယအာသဠှိ ယာပုရိမိကာဥပဂန်တ္ဗာ။ မာသဂတာယအာသဠှိယာ ပစ္ဆိမိကာဥပဂန်တ္ဗာ၊ ။မဟာ၀ါ၀ဿုပနာယိကခန္ဓကပါဠိတော်။ ၊

(၁) အပရဇ္ဇုဂတာယ၊ အာသွက်တရက်နေ့ရှိသောလွန်ပြီးသော ၀ါဆိုလပြည့်နေ့ရှိသော၊အာသဠှိယာ၊၀ါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ၊

(၂) တနည်းကား၊ ။အပရဇ္ဇုဂတာယ၊ လွန်ပြီးသောအထွက်တရက်နေ့ရှိသော။အာသဠှိယာ၊၀ါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ၊

(၃) တနည်းကား၊ ။အပရဇ္ဇုဂကာယာအာသဠှိယာ၊၀ါဆိုသ ပြည့်လွန်၍ကရက်မြောက်သောနေ့၌၊ပုရိမိကာ၊ပုရိမ၀ါကို၊ ဥပဂန်တ္ဗာ။ ကပ်အပ်၏။

(၁) မာသဂတာယ။ ပြည့်သောတလ အဆုံးအစ့်ရှိသော လွန်ပြီးသော ၀ါဆိုလပြည့်နေ့ဖြစ်သော။အာသဠှိယာ၀ါဆိုလပြည့်နေ့နိုက်။ ။

(၂) တနည်းကား။ ။မာသဂတာယ။ လွန်၍တလရှိပြီးသော၊ အာသဠှိယာ၊၀ါဆိုလပြည့်နေ့၌။ ၊

(၃) တနည်းကား။ ။မာသဂတာယအာသဠှိယာ၊ ၀ါဆိုလ ပြည့်လွန်၍ တလပြည့်ပြီးသော၀ါးခါင်လပြည့်ကျော်- တရက်နေ့၌။ ပစ္ဆိမိကာ။ပစ္ဆိမ-၀ါကို။ဥပဂန်တ္ဗာ။ကပ်အပ်၏။ ။

ဤသို့-သုံးနက်-သုံးနက်စီ- သမ္မန်ချတွင်း ပဌမအနက်ကား၊ ။ အပရဇ္ဇုဂတာယ အသ္သာတိ ဇာတိ နာအာသမာနာဓိကာရဏာ ဝိသဒယာ ဗာဟိရတ္ထသမာသေသာ အယန္တိနိဒ္ဒေသတိ၊ အပရဇ္ဇု။တိအာသဠှိပုဏ္ဏ မိုးတာ အပရဒိ၀သံ ပါဠိပဒန္တိအာဒတ္ထာ။ အသ္သာတိအာသဠှိပုဏ္ဏ မာယ—ဟူသော၊ မဟာ၀ါတေခု သကက်ဒိကာ။ဂင်းသံ၀ဒဏ္ဏတဗ္ဗ ဖြစ်းသာ ပြလတ္တံ့သော အဋ္ဌကထာ တို့နှင့် အညီ၊ သမာသ် ပုဒ်ချင်း ပြားသော အာနက်ရှိသော-သမာသ်ပုဒ်- တစိတ်သည်။ အညပုဒ်၏-

ဝိုးသသနဖြစ်သော- ဗာဟိရဏ္ဍ- ဗဟုဇ္ဈိသမာသ် အနက်ပေါ်စေဆောင်သမ္ဘာန်သောအနက်တည်း။ ။

ဒုတိယအနက်ကား။ ။သဒ္ဒနီတိ-ဘေဒစိန္တာစသည်တို့နှိုက်လာသော။ မာဒေသာဓာတသ အာသာတိ မာသဓာတော=- ဟူသော ဗာဟိရဏ္ဍဗဟုဇ္ဈိသမာသ်နှိုက်၊ ။ဓာတသ၊ဘွားပြီးသော၊ အာသ ထိုသူငယ်၏၊ပရိမာဏံ၊ကာလအတိုင်းအဓာရည်ကား။ မာသော။ တလွှဲပြု၊ဣတိတသ္မာ။ ဆိုသို့ဘွား၍- တလွှဲပြီးသောသတ္တိကြောင့်၊ မာသဓာတော မာသဓာတမည်၏။ မာသဓာတော။ဘွား၍-တလွှဲသောသူငယ်၊ ။ဤသို့အနက်ဖြစ်သင့်သည်ကိုငင်း၊ ၊သတ္တာဟံပရိနိဗ္ဗုတသဒ္ဒအဆာတိသတ္တာ ဟပရိနိဗ္ဗုတောတိဘဂဝါ၊ တသ္မိံသတ္တာဟ ပရိနိဗ္ဗုတောဘဂဝတိ။ ဘဂဝတော ပရိနိဗ္ဗာန ဒိဝသတောပဋ္ဌာယ ဧဘ္ဘာဟေတိ တိဝင်္ဂတိဝတ္တံပေါဘို၊ သာရဇ္ဇဒိပနိ- နိဒါန်းဘွင့်၌၊ ပရိနိဗ္ဗုတသ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသော။ ဒေသ။ ထိုမြို့တ်စွာဘုရားအား၊ ဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ပရိမာဏံ၊ ကာလအဘိုင်းအဓာရည်သည်။သတ္တာဟံ။ ခုနစ်ရက်သည့် ၊မာတ္တိ၊ဂို၏။ ပရိပုဏ္ဏံ။ပြည့်၏၊ ဇာတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၍-ခုနစ်ရက်ဆတိုင်း အဓာရည်ဂို့သော သတ္တိကြောင့်၊ သတ္တာဟ ပရိနိဗ္ဗုတောဘ၊ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတမည်၏၊ ဇာတိ၊ ဤသို့သောဝစနတ်ဖြင့်။ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သဒ္ဒတိ၊ရေဆင်၏။ ဘဂဝတိ။ မြတ်စွာဘုရားသည်း တသ္မိံသတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတေ။ ထိုသို့ပရိနိဗ္ဗာန်-စံ၍-ခုနစ်ရက်ဂို ပြီးသော်၊ ဆဂဝတောဘ၊၏။ ပရိနိဗ္ဗာန ဒိဝသတော။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူသောနေ့မှ၊ပဋ္ဌာယ။၍၊သတ္တာဟော၊ ခုနစ်ရက်သည်။ ဝိတိဝတ္တေ၊လွန်ဆည်ဂို့သော်။ဇာတိ၊ဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္တေ၏။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။၏။ ။ဤသို့=အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သင့်သည်ကိုငင်း၊ ထောက်၍သမ္ဘန်သောအနက်၊ ။

တတိယအနက်ကား၊ ။ဘိန္နေနသိသေန=- ဟူသော၀ါကျကို၊ ဇာဝိဆေမ့။ တထင်အောင်၊ ဘိန္နသိသာဟုတ္တာ၊ ကွဲသောဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ဤသို့သမာသ်ပုဒ်ကဲ့သို့အနက်သမ္ဘန်သည့်နှင့်အတူ၊ ဝါဆိုနေ့ထင်ရှားအောင်-သမာသ်ကဲ့သို့သမ္ဘန်သောအနက်။ ။

ပဌမ-ဒုတိယအနက်နှိုက်၊ အာဇ္ဇဝသယာ-ဟူသော်လည်း၊ဝါဆိုလပြည့်နေ့ကိုမ သူမူ၍- အပရဇ္ဇုဂတာယဟူသော- မာသုဂတာယဟူ

သော- ဝိဒေဟသနကြောင့်။ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်-တရက်နေ့- ဝါခေါင်လ ပြည့်ကျော်-တရက်နေ့ကိုယူအပ်၏။ ။

ဥပမာကား။ ဧကူနဝိသတိ-စသည်နှိုက်- ဝိသတိသဒ္ဒါသည့်-(၂၀) ဟော-ဖြစ်သော်လည်း။ ဧကူန-ဟူသော-ဝိသေ သနကြောင့်-(၁၉)ခု ကို-ဟောသကဲ့သို့ဆိုရင်း။ သတ္တာဟာ နာဂတာယ-ပဝါရဏာယဒ္ဓ- ပဝါ ရဏာသဒ္ဒါသည် သီတင်းကျွတ်လပြည့်-ပဝါရဏာနေ့ကို-ဟောသော်လည်း။ သတ္တာဟာနာဂတာယ-ဟူသော-ဝိသေသနကြောင့်၊ သီတင်းကျွတ် လဆန်း-(၈)ရက်- နဝမိနေ့ကစ၍၊ ၎င်းလပြည့်နေ့တိုင်-ဟော သကဲ့သို့ဆိုရင်း။ ဒုသာဟာနာဂတံကတ္တိက တေမာသိကာပုဏ္ဏမံ-ဟူသော နိသဋ္ဌိပါစိတ် ပါဠိတော်၌၊ ကတ္တိကတေမ သိက ပုဏ္ဏမ သဒ္ဒါသည်။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ကို- ဟောရင်းဖြစ်သော်လည်း။ ဒုသာဟာနာ ဂတံ-ဟူသော ဝိသေသနကြောင့်၊ သီတင်းကျွတ်လဆန်း-၅-ရက်နေ့။ ဘုန်းညီး-၆-ရက်နေ့ကစ၍။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တိုင်။ ဟောသကဲ့ သို့ရင်း။ဝိသေသန၏ အစွမ်းကြောင့်။ အထွာပတ္တိနည်း-ဝက်ဝတ္တိနည်း။ နေယျထွနည်းတို့ဖြင့်-ဟောမြဲအနက်မှ ထူးသောအနက်ကို ဟောသည် ဟုမှတ်။ ။

ထိုကြောင့်ရင်းဘွင့်-မဟာဝါအဋ္ဌကထာနှိုက်။ ။အပရဇ္ဇုဂတာ ပါဘိဇ္ဈေ အပရဇ္ဇုဂတာယ အသေဘိ အပရဇ္ဇုဂတာ။ တသာ အပရဇ္ဇုဂတာယ။ အတိက္ကန္တာယ အပရတ္တိံဒိဝသေတိအတ္ထော။ ဒုတိ ယနယေပိမာဒေသာ ဂတာယ အသာတိ မာသဂတာ။ တသံာမာသ ဂတာယ။ အတိက္ကန္တာယ မာသေ ပရိပုဏ္ဏကေတိအတ္ထော။ တသ္မာ အာ သဠ္ဠိပုဏ္ဏမာယအနန္တရေပါဋိပဒဒိဝသေအာသဠ္ဠိပုဏ္ဏမတောဝါအပ ရာယပုဏ္ဏမာယအနန္တရေပါဋိပဒဒိဝသေယေဝ။ ပါပသ်ပဥ္စန္တိ ။ဟု မိန့်အပ်ပြီ။ ။

အပရဇ္ဇုဂဘာယဘာတိဇ္ဈေ။အပရဇ္ဇုဂတာယဟူသေးပါဋိဖွဲ့။ ဂတာ ယ၊လွန်ပြီး ကုန်ပြီးသော.အသာ။ ထိုဝါဆိုလပြည့်နေ့၏၊ ပရိမုခံ။အာ ကျော်အတက်။ ရှက်အတိုင်း အရှည်ကား။ အပရဇ္ဇု။ တပါးသောနေ့ တည်း။ငါ။ အထွက်တရက်နေ့တည်း။ ဇာတိတာဒ္ဓာ။ ဆိုသို့အထွက်တ ရက်နေ့ရှိသော် လွန်ပြီးသောလပြည့်နေ့၏ အဖြစ်ကြောင့်။သာ။ ထိုတ ရက်လွန်ပြီးသောလပြည့်နေ့သည်၊ အပရဇ္ဇုဂတာ-မည်၏။ တသာအ

ပရေဇ္ဇုဂတာယ၊ ထိုအာထွက်ဘရက်နှံ့ရှိသော လွန်ပြီးသော ဝါဆိုလ ပြည့်နှံ့၌၊ ဝါ။ လွန်ပြီးသော ဝါဆိုသပြည့်နှံ့၏ သမ္မန္နဲ့ဖြစ်သော အစ္စာရမဲ့ ဖြစ်သော အထွက်တရက်နှံ့၌။ ၊(ဤ၌တသင်္ခာကား၊ သဝိဘတ်ဖြင့်ပြီး သောပုဒ်မဟုတ်၊ ဂကိသာ လောဂ ဓာတုယာ စသည်နှိုက်ကဲ့သို့-ထို့ ဝိဘတ်ဖြင့်ပြီးသောပုဒ်ဘည်း၊သုတ်ကို-သဒ္ဒနီတိမှာယူ)၊ ။

အတိက္ကန်္တာယ။လွန်ပြီးသော ဝါဆိုလပြည့်နှံ့၏။ အပရဇ္ဇုဂတာယ။ တရားသို့။ သော။ဒိဝသော။ အထွက်တရက်နှံ့၌။ ဤတိအတ္ထော။ ဤကား-ဝက်ရစ် ဖြစ်သော ဘိုဋ္ဌ၏ဥဇုဒုစ်ဖြစ်သောအနက်ဘည်း၊ ဒုတိယနယေပိ၊ဒုတိယ နည်း၌လည်း။ဂတာယ။ လွန်ပြီးသော၊အသော။ ထိုဝါဆိုလပြည့်နှံ့၏၊ ပရိမာတံ၊ အကျွန်အတက်ရက် အတိုင်းအရှည်ကား။ မာသော။တ လာဘည်း။ဝါ၊ တသအတိုင်းအရှည်သည်၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ပြည့်ပြီ။ ဤတို့ တသ္မာ။ထိုသို့ဖြည့်ပြီး သောတလ အာတိုင်းအရှည်ရှိသော လွန်ပြီးသော ဝါဆိုလပြည့်နှံ့၏အဖြစ်ကြောင့်။ သာ။ထိုတလလွန်ပြီးသော ဝါဆိုလ ပြည့်နှံသည်။ မာသဂတာ၊ခဉ်၏။ တသာ၊ာသာဘာယ။ ပြည့်ပြီး သောဘလဒးတိုင်းအရှည် ရှိသောလွန်ပြီးသော ဝါဆိုလပြည့်နှံ့၌။ဝါ။ လွန်ပြီးသောဝါဆိုလပြည့်နှံ့၏ သမ္မန္နဲ့ဖြစ်သော တလအတိုင်းအရှည် ပြည့်သော-ဘါခေါင်လပြည့်ကျော် တရက်နှံ့၌။ အတိက္ကန်္တာယ၊လွန်ပြီး သောဝါဆိုလပြည့်နှံ့၏-ဖနှံ့မှ။မာသော၊တလသည့်၊ပရိပုဏ္ဏော။ ပြည့်သည် ရှိသော်၊ဝါ၊ပြည့်သောဝါခေါင်လပြည့်ကျော်တရက်နှံ့၌၊ ဤတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ တသ္မာ။ထိုသို့အနက်ဖြစ်သောကြောင့်။ အာသဠိပုဏ္ဏမာယ။ဝါဆိုသပြည့်နှံ့၏။အနန္တရော၊အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ပါဋိပဒဒိဝသေ အထွက်တရက်နှံ့၌။ ဝဿံ၊ပုရိမဝါသို့ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်ဆပ်၏။ဝါ၊တ နည်းကား။အာသဠိပုဏ္ဏမဟေ။ ဝါဆိုသပြည့်နှံ့မှ၊အပရာယ၊ တပါး သော၊ပုဏ္ဏမာယ၊ဝါခေါင်၊သပြည့်နှံ့၏၊အနန္တရော၊ အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ ပါဋိပဒဒိဝသေယေဝ၊အထွက်တရက်ဦးသာသျှင် ပ၊ဝဿံ၊ပန္တိုမဝါသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ကပ်အပ်၏။ ။

ဤအဋ္ဌကထာဌ္ဌ။ အပရဇ္ဇုဂတာယအသောတိ အပရဇ္ဇုဂတာဖြင့်။ သမာသသုဒ္ဓခြင်း-ပြားသောအနက်ရှိသော-ဗဟိရတ္ထ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဝစနတ္ထဲကိုပြု၏၊

ဗဟိရတ္ထဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ် ဟူသည်လည်း။ သမာသ်သုဒ္ဓပုဒ်တစိတ်

ဖြစ်သော နောက်ပုဒ်သည်။ အညပုဒ်၏ ဒိသေသနဖြစ်သော ဗဟုဗ္ဗိသမာသ်တည်း။

ထိုကြောင့် သမာသ်သာဒ္ဒိနိတိဒ္ဓိ။ ။သတ္တာဟံပရိနိဗ္ဗုတသ ယသ ဘဂဝတောဆာယံသတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတောဘဂဝါ။အယံဗာဟိရဇ္ဈာနာမဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသော။ ထွေဟိ ဥတ္တရပဒသမာသိယ မာနပဒတော အညေနပဒေန သမာနာဓိကရဏာဘာဝေန တနသဒ္ဒိ သမ္ဗန္ဓတိတိ အယံသမာသော ဗာဟိရဇ္ဈာတိဝုစ္စတိ အတထာဘူတော အဗဟိ ရဇ္ဈာနာမဗဟုဗ္ဗိဟိ။ အထဝါ။ သဗ္ဗောပိဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသော ဗာဟိ ရဇ္ဈာနာမ။ အညပဒထွေနကဟေတတ္ထာ ဒ္ဝိန္နာဒယောပန အဗာဟိ ရဇ္ဈာနာမ။ဗဟိအနိက္ခန္တတ္ထာ ဝိနဒ္ဓါ။ ။

ပရိနိဗ္ဗုတသ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသော။ဆဏသ ထိုဖြတ်စွာ ဘုရား အား။ ဝါ။ ထိုဖြတ်စွဲသောဘုရား၏ ပရိနာဏ၊ ကာလအတ်ိုင်းအရှည် သည်။ သတ္တာဟံ။ ခုနစ်ရက်သည်။ အတ္ထိ ရှိ၏ ပရိပုဏ္ဏံ။ပြည့်၏ ဇာတ တသ္မာ။ထိုကို ပရိနိဗ္ဗာန်စံ၍-ခုနစ်ရက်အတ်ိုင်း အရှည်ရှိသော သတ္တိ ကြောင့်။ သတ္တာဟ ပရိနိဗ္ဗုတော။ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတမည်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့သော ဝစနတ်ဖြင့်။ ဘဂဝါ၊ဖြတ်စွဲသောဘုရား ကို၊လက္ခဏာ၊ ရအောင်၏။အယံ၊ ဤသမာသ်သည်။ ဗာဟိရဇ္ဈာနာမ၊ ဗဟိရတ္ထမည်သော။ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသော။ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်တည်း၊ ထွေ၊ဤသမာသ်၌။ဥတ္တရပဒံ။ ပ ရိနိဗ္ဗုတသ-ဟူသော နောက်ပုဒ်သည်။ သမာသိယ မာနပဒတော။ ချဉ်းစေ့-စပ်အပ်သော-သတ္တာဟ ဟူသော-ဧကဒေသ.ပုဒ်မှ။ အညေန။ တ ပါးသော။ ပဒေန။ ယသ-ဟူသောအညပုဒ်နှင့်၊ သမာနာဓိကရဏ်၊ အ နက်ဟူသော-တူသောတည်ရာရှိသည်။ ဘာဝတိ။ ဖြစ်၏၊ အညပဒဉ္စ။ ယသ-ဟူသောအညပုဒ်သည်လည်း။ တဒုတ္တရပဒံ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗုတသ ဟူသောနောက်ပုဒ်ကို။ အာကဖိုတ္တာ၊ ဆွဲငင်၍။ဝတ္တတိ၊ဖြစ်၏။ သမာ နာဓိကရဏ ဘာဝေန။ အနက်ဟူသော-တူသော တည်ရာ-ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တေန။ ထိုပရိနိဗ္ဗုတသ-ဟူသောနောက်ပုဒ်နှင့်။ သဒ္ဓိ။ တ ကွ။သမ္ဗန္ဓတိ။ စပ်၏။ ဇာတိတာဒ္ဓါ။ ထိုကြောင့်။အယံသမာသော။ ၍သ မာသ်ကို၊ ဗာဟိရဇ္ဈာတိ။ ဗာဟိရတ္ထဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ အဓိကာထာဘူတော၊ ထိုသမာသ်ပုဒ်-ဘစိတ်သည်။ အညပုဒ်

၏-ဝိုးသသန-မဖြစ်သောသမာသ်သည်။ အဗာဟိရတ္ထောနာမ၊ အဗာဟိရတ္ထမည်သော။ဗဟုဗ္ဗိဟိ၊ဗဟု ဗ္ဗိဟိသ မာသ်မည်၏။အထဝါ။ကား၊ သဗ္ဗောဝိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသော၊သည်။ အညပဒတ္ထေန၊ အညပုဒ်အနက်ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗတ္ထာ။ ယူအပ်သည်၏ ဆဖြစ်ကြောင့်။ ဗာဟိရတ္ထောနာမ၊ ဗာဟိရတ္ထမည်၏၊ ဒွိန္ဒဒယောပန။ ဒွန်သမာသ်အစရှိသည်တို့ကား။ ဗဟိ။ အပသို့။အနိက္ခန္တတ္ထာ။မထွက်သည်၏ ဆဖြစ်ကြောင့်။ အဗာဟိရတ္ထောနာမ။ အဗာဟိရတ္ထသမာသ် မည်ကုန်၏။ ။

ဂုင်းဝိနည်းအဋ္ဌကထာနှိုက်၊ ။တသာအပရဇ္ဇု ဂတာယ-ပုဒ်ဖြင့်။ ဝိဘတ္တျန်-ခံနည်းကို-ပြု၏။ အဘိက္ကန္တာယအပရဏ္ဍိ ဒိဝဝေတ် အထွေပုဒ်ဖြင့်၊ ဥဇုကဂတ္တ-ဝိဏ္ဍာထွ-အဓိပ္ပါယ်နက်ကို-ပြု၏၊ထိုတွင်-အဘိက္ကန္တာယပုဒ်ဖြင့်။အပရဇ္ဇု ဂတာယ-နှိုက်၊ဂတာယ၏အနက်ကို။အပရဏ္ဍိဖြင့် အပရ၏-အနက်ကို။ ဒိဝဝေသဖြင့်-အဇ္ဇု ပုဒ်၏အနက်ကို-ပြု၏။ တနည်းကား။အပရဏ္ဍိဒိဝဝေသဖြင့်-အပရပုဒ်ဇ္ဇု ပစ္ဆာညိုးတို့၏အနက်ကိုပြု၏။ ။ ထိုသို့ပြုခြင်းသည်လည်း၊ သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗု။တပုဒ်ဘွင့်။ နိဒါနိုးသာရဏ္ဍ ဒိပနီဖြင့်-ထင်ရှား၏။ ။

ပြုဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ အပရဇ္ဇု ဂတာယ-ဟူသော ဝိဝေသနကြောင့်။ အာသင်္ခိယာ-ဟူသောပုဒ်သည်-ဝါဆိုလပြည့်ကျော်-တရက်နေ့ကို ဟော သကဲ့သို့၊ အပရဇ္ဇု ဟူသော သမာသ်ပုဒ် ဝိဝေသနကြောင့်၊ ဂတာယ-ဟူသောဝိဝေသနနှင့် တကွသော။ အာသာ-ဟူသောအညပုဒ်သည်။ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်-တရက်နေ့ကို ရသည်ဖြစ်၍ အပရဇ္ဇု ဟူသော သမာသ်ပုဒ်အရှင့်၊ အညပုဒ်ဆဲ့-အဝထူး မရှိဟု။ ထိုသို့ အဝထူးမရှိက လည်း။ အပရဇ္ဇု ဂတာယအာသာတို့ အပရဇ္ဇု ဂတာ ဟူ၍။ ဘိန္နာဓိကရဏ ဗာဟိရတ္ထ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ပြုခြင်း မသင့်ဟု ဟူငြားအံ့၊ ။အပရဇ္ဇု သဒ္ဒါကား တရက်နေ့ကိုသာ ဟောသည်၊ ဂတာယအာသာဟူသောအညပုဒ်အရကား တရက်လွန်သော လပြည့်နေ့။ နှစ်ရက်လွန်သော လပြည့်နေ့၊ပ၊(၂၉)ရက်လွန်သော လပြည့်နေ့၊တလလွန်သော လပြည့်နေ့ စသည်ကို၊ ဧဟာသည်ဖြစ်၍။ အပရဇ္ဇု ဟူသော သမာသ်ပုဒ် အရကား။ ထရက်နေ့ တည်းဟူသော အစိတ်ဝိသေသ။ ဂတာယ ဟူသောဝိသေသနနှင့်တကွယော့ အသာ

ဟူသော—အညွှတ်ဖွဲ့ရကား၊ လွန်ဒေသလပြည့်နေ့ဟု-ဆိုဒဝါသော-ဟ
ရုက်နေ့။(၂)ရက်နေ့။ပ။(၂၉)ရုက်နေ့။တဆ-ပြည့်ဒေသာနေ့ အရှိသော
အပေါင်းသာမည်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။သမဏသုခုန်အားကျနှင့်-အညွှတ်အရ ကွဲ
၏။ထိုကြောင့်၊ ဘိန္နဝဓိကရဏ-ဗဟုဟိရတ္ထ- ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်- ဖြစ်ဆင့်ခြင်းကို
လည်း၊တယောဇနဝယဝါအာဒေတိတယံ။ လမျှောကထွေ်ာယသသတိ
လမှောကထွေ်ာ-စသောဗဟုဗ္ဗီဟိဝိဂြိဟ်တို့ကိုတောက်၍ဆိုရာ၏။

ဤသို့ဂတဝယဇသော- ဟူသောအညွှတ်သည်၊ အပေါင်းသာမည်
ကိုဟောခဲ့ရင်း—ဖြစ်သော်လည်း သမာသ်ပြီးသောအခါ။ အာဒေ့ဇ္ဈုဟူ
သောဓိဇ္ဈသနု၊ပါဂိုခြင်းကြောင့်။ ဥပရေဇ္ဈုဂတဝယ- ဟူသော—သ
မာသ်ပုဒ်သည်၊လွန်ပြီးသောဝါဆိုလပြည့်နေ့ဟု- ဆိုအပ်သောဝါဆိုလ
ပြည့်ကျော်တရက်နေ့တည်းဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကိုသာဟော၏။ ။
ထိုကြောင့်-အဋ္ဌကထာဌ၊ အာတိက္ကန်ဟာသ အပရဂိမ္ဗိ ဒိဝဌေးဟူ၍ဂင်း
အာသဠှိဝုဏ္ဏမာယ အနန္တရပေါဠိပဒဒိဝဌေသ—ဟူ၍ ဂင်းဘွင့်ဆိုအပ်
သည်၊ ။

ပြခဲ့ပြီးသော-သတ္တဃဟ ပရိနိဗ္ဗုတောဘဂဝတိဌကား။ သမာသ်ပုဒ်
နှင့်အညွှတ်ပုဒ်သည်အစိတ်အပေါင်းမဟုတ်၍။ သဒ္ဒတ္ထအားဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာနံစံ
တော်မူပြီးသောဘုရားကိုသာ။ ဟောပြီးသော်လည်း။ သမာသ်ပြီးသော
အခါသတ္တာဟ။ဟူသောဝိသေသနကြောင့်၊သတ္တာဟပရိနိဗ္ဗုတဟူသော
သမာသ်ပုဒ်သည်။အဓိပ္ပါယ်ယထွအားဖြင့်ဂင်း၊ နေယျထွနည်းဝဏ္ဏုတ္ထ
နည်းတို့ဖြင့်ဂင်း၊ ဘုရားပရိနိဗ္ဗာနံစံတော်မူသောနေ့မှ (၇) ရက်မြောက်
သောနေ့ကိုလည်းဟော၏။ထိုကြောင့်ဂင်းဘွင့်သာရတ္ထဒီပနီ၌၊ ။ဘဂ
ဝတောပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသတောပဋ္ဌာယသဒ္ဒေါဟဝိတိဝတ္တေတိဝုတ္တံပေါ
တိ။မိန့်၏၊ ။

—o—

ရိုင်းမိုင်းဆရာတော်ရေးသားဆုံးဖြတ်အောင်သော ဝဿုပနာယိ
ကာဒီဝိနိစ္ဆယကား၊ ဝ၂၄၇ဒုတိယဝါဆိုလဆန်း ၉ ရက်၊သောနင်းလာ
နေ့ပြီး၏၊

—:o:—

အဓိဋ္ဌာနုပဂစိဝရဝိနိဿယ။

ဧတရဟိဘန္တေ မနုဿာ နိဿိမဂတာနံ ဘိက္ခူနံ စိဝရံဒေန္တိ၊ ဣမံစိဝရံ ဣတ္ထန္နာမဿ ဒေမာတိ။ တေအာဂတ္တာ အာရောစေန္တိ။ ဣတ္ထန္နာမေဟိ တေအာဝုသော မနုဿေဟိစိဝရံဒိန္နန္တိ၊ တောကုက္ကုစ္စာယန္တာနသာဒိယန္တို့၊မာနေနာနိဿဂ္ဂိယံအာပေါသိတိ။ အပ္ပေဝနာမသာဓစါစိဝရေပရိယာယံအာစိက္ခေယျာတိ။ ။ဝိနည်းမဟာဝါ စမ္ဘခန္ဓကပါဠိတော်။ ၊

ဘန္တေ။မြတ်စွာဘုရား။ဧတရဟိ။ ယခုအခါနှိုက်၊မနုဿာ။ လူတို့သည်။နိဿိမဂဘာနံ၊ သိမ်ပနှိုက်-သွားကုန်တည်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ ရဟန်းတို့အား။ဝါ။ပေဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံနှိုက်။ ဣမံစိဝရံ၊ဣ သက်နှံးကို၊ဣတ္ထန္နာမဿ။ ဣမည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ဒေမ။ လှူပါကုန်၏။ ဇာတိ၊ဣသို့ဆို၍။စိဝရံ။သက်နှံးကို။ဒေန္တိ။ လှူကြကုန်၏၊တေ။ ထိုသိမ်ပနှိုက်-တည်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အာဂတ္တိုး။ပြန်လာ၍။ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်။တေ၊သင်အား၊ ဇာတိုးန္နာမေဟိ၊ ဣအမည်ရှိကုန်သော။ မနုဿေဟိ။လူတို့သည်၊ စိဝရံ။ သက်နှံးကို၊ဒိန္နံ ။ လှူအပ်ပြီ၊ ဇာတိ၊သို့၊ အာရောစေန္တိ။ ဆယ်ခါကိစသည် လွန်မှပြောကြားကြကုန်၏။တေ။ ထိုသက်နှံးရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ကုက္ကုစ္စာယန္တာ၊အာလိ.လို.- ဝိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နော၊ငါတို့အား နိဿဂ္ဂိယံ။ နိဿဂ္ဂိထိုက်သော—သက်နှံးသည်၊ မာအပေါသိ။မဖြစ်စေလင့်၊ဇာတိ။ဣသို့နှလုံးပိုက်၍။ နသာဒိယန္တို့။ မသာယာကြကုန်၊အပ္ပေဝနာမ'စင်စစ်သာလျှင်၊ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊စိဝရေ။သက်နှံးနှိုက်။ ပရိယာယံ၊ အကြောင်းအရာက- ပရိယာယ်ကို၊အာစိက္ခေယျ။ပေါကြားတော်မူရာ၏၊ ။

ဣနှိုက်-ဇာတ္ထန္နာမသ-ပုဒ်၏အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သော၊ဂုဟန်းအား၊သာ—လှူ၍။ ထိုရဟန်းသည်သာ- သက်နှံးဂုဏ်- သမ္ပဒါန်စစ်ဖြစ်သည်။ နိဿိမဂတာနံဘိက္ခူနံ- အာရဖြစ်သော- သိမ်ပနှိုက် တည်သော- ရဟန်းတို့သည်ကား။ထိုရဟန်းတို့၏ အထံ၌-လှူရုံသာ-ဖြစ်၍။ သက်နှံးဂုဏ်- သမ္ပဒါန်စစ်-မဟုတ်။ ။ထိုကြောင့်၊သန္တိကေ-သဒ္ဒါကိုထည့်၍-ဒုတိယာနာက်သမ္ပန်သည်၊ ။

တနည်းကား။ ထိုနိဿိမဂတရဟန်းတို့၏ အထံနှိုက်-လှူသည့်ကို

ပင်း-ထိုနိသိမဂတ-ဓဟန်းတို့အား-လှူ၏ဟု-ဆိုသည်။ ။

အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ၊ ။ယောပနဘိက္ခုဘိက္ခုသဝါ ဘိက္ခု နိယာဝါ ဆိက္ခမာနာယဝါ သာမဏေ ရသဝါ သာမဏေ ဒိယာဝါ သာမံစိဝရံ ဝိကပ္ပေတွာ အပစ္စုဒ္ဓါရဏံ ပရိ ဘုဉ္ဇေယျ ပါစိတ္တိယံ-ဟူသောပါတိမောက်ပါဠိတော်နှိုက်၊သာမဏေံယောကျိုး၊ သာမဏေ မိန်းမတို့၏ အထံနှိုက်။ ဝိကပ္ပနာ ပြုသည်ကိုပင်။ သာမဏေယောကျိုးအား၎င်း၊သာမဏေမိန်းမအား၎င်း၊ ဝိကပ္ပနာပြု၏ဟု-ဟောတော်မူသကဲ့သို့တည်း။ ။

ထိုကြောင့်၊ သန္ဓိကောသဒ္ဒါကိုမထည့်ဝဲဘိုးတုံ့။နံ။ဓဟန်းတို့အား၊ ဟူ၍ပဌမအနက်သမ္ဗန်ခဲ့သတည်း။ ။

~~ကိုးမိန္ဒဝတ်~~ထုံရဇကသဒ် အဒ္ဓါသိ--ဟူသော အဋ္ဌသာလိနီပြုယုဂ်၌။ သာသနာဟော်ကျမ်းအလို၊ ဒါ-ဓာတ်အနှင်ဖြစ်၍ ဆဝိက်ဆောတံ့မျှပေး ဆပ်သော်လည်း၊ရဇကသဒ္ဒါနှိုက်- သမ္ဗဒါန်-ဖြစ်၏။ ။သဒ္ဒါကျမ်းအလို ကဟော်သည်အား--ပူဇော်၍ခြွေးမြှောက်လို၍မပေး။ ရအပ်သော အနှင်အဖြစ်-မရှိသောကြောင့်၊ခုဇကသဒ်။ကူဟာသည်၏၊ဟာဏ်း၊ လက်နှိုက်၊ ဤသို့သမ္ဗန်သာဖြစ်၏ဟု၊ ကာရကသဒ္ဒနိကိ၌၊ နှစ်ချက်ဘွင့်ပြသည်ကို လည်းဆသုံးပြုအပ်၏။ ။

ဤသို့၊ တိုက်ပသို့-သွားကုန်သော-ရဟန်းတို့၏ အထံ၌။ ဤဒံစိဝရံ ဟူဤန္တုမသဒေမ၊ ဤသက်နိုးကို ဤမည်သော ရဟန်းအား လှူပါ၏၍ ဆို၍။လူတို့သက်နိုးလှူလိုက်သည့်ကို။ တိုက်ပသို့-သွားသော ထိုရဟန်းတို့-ယူဆောင်ခဲ့၍ ဖြစ်စေ-မယူဆောင်ခဲ့ပဲဖြစ်စေ၊ အလှူခံသက်နိုးရှင် ဓဟန်းအား -ဆယ်ခုက်- စသည် ကျော်မှ။ ဒပြောကြားရာ၊ နိသတ္တိ ထိုက်အံ့ ဖိုးသောကြောင့်၊အလှူခံ သက်နိုးရှင်ရဟန်းတို့-မသယဝံ၊ မခံဝံ့ ရှိသည့်နှင့်၊ သက်နိုးနှိုက် အစောင့် အရှောက် ပရိယာယ်ကို ဟောကြား တော်မူပါဟု၊ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ် အလျောက်နှင့် အရှင်သောဏ လျောက် ရာတွင် ။ဣဓ နု ဘိက္ခဝေ မနုဿာ နိသိမဂတာနံ ဘိက္ခူနံ စိဂရံ ဒေန္တိ ဣမံ စိဝရံ ဣတ္ထန္နာမဿ ဒေမာတိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သဝါရိတုံ။ နု-တာဝဂ္ဂ၊ဏ၊ နုပဂံယာဝ-နဟတ္ထံ-ဂန္ဆတိ-ဟု။ မဟာဝါစမ္မခန္ဓကပါဠိဘော်နှိုက်ဟောဒတော် မူသည်၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဤဝပန၊ ဤငါဘုရား-သာသနာတော်၌၊ မ
နုဿာ၊လူတို့သည်။ နိဿိမဂတာနံ၊ ဆိပံပ=၌ တည်ကုန်-သွားကုန်
သော၊ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား၊ ဝါ၊ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌ကုန်၊
ဤမံစိဝရံ။ဤသက်နှံးကို။ ဤထုန္နာမသာ၊ ဤစောမည်ရှိသော=ရဟန်းအား။
ဒေမ၊လှူပါကုန်၏ ဤတိ။ဤသို့ဆို၍၊ စိဝရံ။သက်နှံးကို၊ ဒေန္တိ။လှူကုန်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။သာဒိတုံ၊သားယာခြင်းငှာ။အနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရား
ခွင့်ပြုတော်မူ၏။တံ၊ထိုလှူအပ်ပြီးသော သက်နှံးသည်။ဝါ။ ထိုရဟန်းဥစ္စာ
ဖြစ်ပြီးသော-သက်နှံးသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ဟတ္ထံ၊ အလွှဲခံ
ပစ္စည်းရှင်ဖြစ်သော=ရဟန်းလက်သို့နဂစ္ဆတိ။မရောက်သေး။ဘာဝ။ထို
မျှလောက်။ဂဏာနုပဂံ။ အမိဠာန်တင်အပ်၏မဟူသော=အဓိဋ္ဌာန်တော်သို့
ရောက်သည်။နဟောတိ။ခဖြစ်။ ။(တံ-သဒ္ဒါသည်။ပါဋိတော်၌မရှိ၊ အ
ဋ္ဌကထာ-တည်ပါဋ္ဌိကားပါရှိ၏၊)

ဤပါဋိတော်၌။နိဿိမဂတာနံ-ဟူသောစကားကို။ဝတ္ထု၊ဖြစ်သည်နှင့်
ထပ်ဆင်း။ဟောတော်မူအပ်၏။ထိုကြောင့်၊သိပ်တွင်းဘည်သော ရဟန်း
တို့အထံ၌။သိပ်ပသို့သွားသောရဟန်းအား။ ဆိုခဲ့တိုင်းလှူရာန့်ကိလည်း။
နည်းတူပင်ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ။

ဤမံစိဝရံ ဤထုန္နာ မသာဒေထ ဆိုး၍၊ တစုံ တဦးယောက်သောသူ
အား။ စေခိုင်းပေးအပ်လိုက်သော သက်နှံးသည်။အလွှဲခံ ရဟန်းလက်
သို့မရောက်မီ လှူသူဒါယကာ ပစ္စည်းသာ ဖြစ်၍။ရဟန်းပစ္စည်း မဖြစ်
သေးသောကြောင့်။ နိဿဋ္ဌကိုက်ခြင်း အမိဠာန် တင်ရခြင်းငှ။ ထူးခြား
ပါးဘွယ် မရှိရကား အလွှဲမြောက်၍ ရဟန်း ပစ္စည်းဖြစ်အောင် လှူ
နည်းကိုပြခြင်းငှာ။ ။ဤမံစိဝရံ ဤထုန္နာမသာဒေမ ဟူ။ ဟောတော်
မူသည်။ ။ဤသို့လှူ၍ အလွှဲခံ ရဟန်း စွဲသည်းဖြစ်ပြီးသော ထိုသက်နှံး
ကို၊ အကြင်မျှလောက်။ ပစ္စည်းရှင်ဖြစ်သော ရဟန်းလက်သို့ ရောက်
အောင် ဆောင်၍ မပို့ မလွှဲသး၊ အရှင်ဘုရားအား သက်နှံးဖြစ်၏။
ရဏ်းဟူ အလွှဲဒါယကာက စေခိုင်း၍မူလည်း။ မကြား မသျောက်အပ်
သေးယို့မျှလောက်ထိုသက်နှံးသည်၊အမိဠာန်တင်အပ်၏ဟူသောစကား၏
အတွက်သို့ မရောက်။ ဆယ်ရက်လွန်သော်လည်း၊ ဒသာဟတိက္ကန်
နိဿဂ္ဂိယသင့်ဟူလိုသည်၊ ။

အကြင်အခါ၌ကား။ရဟန်းသက်ရောက်အောင်ဆောင်၍ လှူအပ်၏

အရှင်ဘုရားတို့အား-သက်နှံးဖြစ်ပြု၊ လူအပါပြုဟု၊အလှူဒါယကာက စေ
ခိုင်း၍၊လျောက်ထားသောစကားကိုမူလည်း၊ကြားအပ်၏၊ ထိုသို့ရဟန်း
သက်ရောက်-ဆောင်၍ လူလာသောအခါ။ အလှူဒါယကာ စေခိုင်းအပ်
သောသူ-လျောက်ထားသောစကားကို၊ကြားသောအခါမှစ၍၊ဆယ်ရက်
မလွန်မီ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏၊

ထိုကြောင့်။ ဤပါဠိတော်အဘွင့် အဋ္ဌကထာ။ ကခ်ဳိင့်ကာသစ်တို့
၌။ ။နေ တာဝတ်ဂဏနုပဂံ ယာဝ နေ-ဟတ္ထိ ဂဏ္ဍတိတို့ ယာဝ အာ
ဟရိတ္ထာဝါ နေ-ဒိန္နံ၊တုမှာကံ ဘဲန္တေ စီဝရံ ဥပ္ပန္နန္တိ ပဟိဏိတ္ထာဝါ နာ
ရောစိတံ။ တာဝ ဂဏေန နဥပေတိ၊ သေစ အာနဓိဋ္ဌိတံ ဝဋ္ဋတိ။ အဓိဋ္ဌာ
တဗ္ဗဂဏေန—နဥပေတိတိအတ္ထော။ ယဒါပနအာနေတ္ထာဒိန္နံဟောတိဥပ္ပန္နံ
ဘါတိ၊ ဘန္တေ၊ တထောပဋ္ဌာယ ဒသာဟမေဝ ပရိဟာရံ လဘတိ-ဟု
ပါန္၍။ ။

နတာဝတ်ဂဏနုပဂံယာဝနဟတ္ထိဂဏ္ဍတိတိ၊ ဟူကား။ ယဝံဝ။
အကြင်မျှလောက်။အာဟရိတ္ထာဝါ၊ဆောင်၍မူလည်း။နဒိန္နံ၊ရဟန်းလက်
သို့—ရောက်အောင်မလွှတ်အပ်သေး၊ဘန္တေ။အရှင်ဘုရား၊ တုမှာကံ။ အရှင်
ဘုရားတို့အား၊ စီဝရံ၊ သက်နှံးသည်၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဇာတိ။ ဤသို့။ ပဟိ
ဏိတ္ထာဝါ။ စေခိုင်း၍မူလည်း။ နာရောစိတံ၊ မကြားအပ်သေး။တာဝ။ထို
မျှလောက်၊ ဂဏနံ။ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏-ဟူသော-အရေအတွက်သို့။ နှ
ဥပေတို့။ မရောက်၊ အနဓိဋ္ဌိတံ။ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သည်။ သစေဟာ
တိ။ အာကယ်၍ဖြစ်ခဲ့။ဝဋ္ဋတိ အပ်၏။ ။(ဤတွင် ကခ်ဳိင့်ကာရှိသစေမ
ပါ)။ ။အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗဂဏနံ။အဓိဋ္ဌာန်-တင်အပ်၏ဟူသောအရေအတွက်
သို့။နဥပေတိ၊မရောက်၊ ဇာတိအယံ။ဤသည်ကား။အတ္ထော။အနက်တည်း။
ယဒါပန၊အကြင်အခါဌိကား။ အာနေတ္ထာ။ဆောင်၍။ဒိန္နံ။ လူအပ်သည်။
ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဘန္တေ။ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။
စီဝရံ။ သက်နှံးသည်၊ဥပ္ပန္နံ၊ဖြစ်ပြီ၊ ဇာတိဝါ။ဤသို့မူလည်း၊ ပဟိဏိတ္ထာ။
ဖစ၍။အာရောစိတံ၊လျောက်ထားအပ်သောစကားကို၊သုတံ၊ကြားအပ်၏။
တတော။ ထိုရဟန်းလက်သို့-ရောက်အောင်ဆောင်၍ လူသောအခါ-စေ
ခိုင်းအပ်သောသူ—လျောက်ထားသော-စကားကိုကြားသောအခါမှ၊ပဋ္ဌာ
ယ၊စ၍၊ဒသာဟမေဝ။ ဆယ်ရက်သာသျှင်။ပရိဟာရံ။အဆောင်အရောက်
ကို၊လဘတိ။ဇုဏ်၏။

ဤသို့အောက်ဝါကျမှ-လိုက်၍၊ ဥပုန္နံဝါတိသုတ်ဟူသော အဋ္ဌက ထာနောက်ဝါကျ၌။ အပြည့်ဆယ် ဆနက်သမ္မန်ဆပ်၏၊ ယင်းသို့အပြည့် အရုံလိုက်၍ မသမ္မန်သျှင် မစေ့ခိုင်းအပ်သောသူက သက်နှံး ဖြစ်ပြီဟု ပြောကြားသံကို၊ ကြားကာမျှဖြင့်။ ဆယ်ရက်မလွန်မီ အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်၏-ဟူသောအနက်သည်ဖြစ်၏။ ထိုအနက်သည် သက်နှံး လက်သို့ မရောက်သမျှ၊ အဓိဋ္ဌာန်ထင်အင်္ဂါဟူသော အရေအတွက်သို့ မရောက်ဟူသော ပါဠိတော်နှင့်ငင်း၊ စေ့၍မကြားမသျှောက်သမျှ-အဓိဋ္ဌာန် မတင်အင်ဟူသော အဋ္ဌကထာအောက်ဝါကျနှင့်ငင်း၊ ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်၏၊

ဤတွင်။ ပါဠိတော်နှိုက် လှူဆောင်သော သက်နှံး လက်သို့ ရောက်မှ။ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ကြောင်း။ လက်သို့မရောက်သမျှ။ အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်ကြောင်းကို၊ဟောတော်မူသည်။

အဋ္ဌကထာဦးက။ အလှူဒါယကာသည်။ စေခိုင်းအပ်သော သူက မလျှောက်မထား၊သေးသမျှ အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်ကြောင်း။ စေခိုင်းအပ် သောသူက လျှောက်ထား၊လျှင်၊ လျှောက်ထားသော နေ့ကစ၍ ထို သက်နှံးသည်။ ရဟန်းလက်သို့။ မရောက်သေးသော်လည်း၊ ရောက် သည်ပင်မည်၏။ ထိုကြောင့်၊လျှောက်ထားသော နေ့ကစ၍၊ ၁၀ရက်အ တွင်းအဓိဋ္ဌာန်ဘင်အင်၏ဟူ၊ နှလုံးပိုက်တော်မူ၍။ တုမှာကံဘန္တေစိဝ ရံ ဥပုန္နံကို ပဟိဏ်တွေးဝါ နာဓရောစိတံ—ဟူ၍ငင်း၊ ဥပုန္နံဝါတိ သုတ် တဒေဘာ ပဋ္ဌာယ ဒသာဟ မေဝ ပရိ ဟာရံ လဘတိ-ဟူ၍ ငင်း၊ ထည့်သွင်း၍ဘွင့်သည်၊ "ဤသို့ပါဠိနှင့် အဋ္ဌကထာကို" နှိုးနှော၍ယူ ရ၏၊

အလှူရှင် ဒါယကာသည်၌၊ စေခိုင်းအပ်သော သူက-လျှောက်ထား သော စကားသာ-ပမာဏဖြစ်၏။ မစေခိုင်းအင်သောသူသည်၊ ကြား၍ ဖြစ်စေ-မြင်၍ဖြစ်စေ-သက်နှံး ရကြောင်းကို၊ ပြောကြားလာသော်လည်း။ ထိုသူစကား-ပမာဏမဟုတ်၍။ အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သည်၏ အဖြစ် ကို။ နိဒါန်ပါဠိတော် စိဝရဝဂ် သုတ္တဝိညတ္တိ ဆိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ လည်း။ ။သစေပန တန္တံဝါယော အဟံတုမှာကံ စိဝရံ ဝါယိတွာ သာသနံ ပေသိသာမိတိ ဝတွာ တထေဝ ကရောတိ။ ။တေန ပေ သိတဘိက္ခုပန တဿထိက္ခုနော နှ-အာရောစေတိ၊ ဧဝံဉော ဒိသွာ

ဝါသုတ္တာ ၂ါတုမှာတံဘန္ဓေ့စိဝံရံနိဋ္ဌိတန်ဒီအာရောစေတိ၊ ဇတာသအာ
ရောစနံနဂ္ဂမာဏံ။ ယဒါပနတေနပေသိတော ယေဝအာရောစေတိ၊ တာ
သဝစနံ-သုတဒီဝေ၊ တောဇဋ္ဌာယဒဿာဟံ အတိက္ကာမယေ၊တာနိသင်္ဂိ
ယံပါစိတ္တိယံ--ဟုဓိန့်၏။ ။ဤနည်းတူ- ပဏ္ဏဝဂ်- ပထမသိက္ခာပုဒ်-
သဝိတ်အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌လည်းဓိန့်၏၊ ။

တန်ဆာဝါယော၊ယာဂ်ကန်းသည်သည်၊အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊တုမှာ
ကံ။အရှင်တို့၏။စီဝံရံ။ သင်္ကန်းကို။ဝါယိတွာ၊ ယာဂ်၍။သာဒုနံ။သတင်း
စကား၊ကို၊ပေဆိုသောဓိ၊ စေပါအံ၊ဣတိ။ ဤသို့။ဝတ္ဝါ။ လျှောက်ဆို၍၊
တထေဝ၊ထို့လျှောက်တိုင်းသာလျှင်၊ သစေကာရော့တံ့။ အာယဿ်၍ပြုအံ့။
တေန။ ထိုယာဂ်ကန်းသည်သည်။ ဧသိတာဘိက္ခုဝေန၊ လျှောက်ပါလေ
စေအံ့ပ်သော ရဟန်းသည်ကား၊ တာဒဒဘိက္ခုနော။ ထိုသင်္ကန်းရှင်-
ရဟန်းအား၊နအာရောစေတံ့။ မကြားမလျှောက်။ဧ့ဃ်ဥော။ စေဒေပ်းသော
ရဟန်းမှ- တပါး၊သောသူသည်၊ ဒိသွာဝါ၊မြင်၍ငင်း၊ သုတ္တာဝါ၊ကြား၍
ငင်း၊ဘန္ဓေ့၊ အရှင်ဘုရား။တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား၊တို့၏။စီဝံရံ၊ သင်္ကန်း
သည်၊ နိဋ္ဌိတံ။ပြီး၊ပြီ၊ ဇာတိ့၊ဤဦး။ အားရောစေတိ ကြား၏။ဇတာသ ထို
စေဒေပ်းသော-ရဟန်းမှ- တပါး၊သောသူ၏၊အားရောစနံ၊ ကြား ခြင်းသည်၊
နဂ္ဂမာဏံ၊ပမာဏာမဟုတ်။ ယဒါပန။အကြောင်းဆခါဋ္ဌကား။ဇတန။ ထိုယာဂ်
ကန်၊သည်သည်ပေဆိုတောယေဝ၊ စေအပ်းသောရဟန်းသည်သောလျှင်။
အားရောစေတံ့၊ကြား၏။တသာ၊ ထိုဧအင်္ဂသော-တမနရဟန်း၏၊ဝစနံ။
စဇာကံ။ သုံတဒိဝသတော၁။ ကြားသောနေ့မှ။ပဋ္ဌာယ၊စ၍၊ ဒသဟံ၊
ဆယ်ရက်ကို၊အတိက္ကာမယေ၊တာ၊လွန်စေသောရဟန်းအား။နိသင်္ဂိယံ
စွန့်ခြင်း-ဝိနည်းကံရှိသော။ပးစိတ္တိယံ။ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။နိသင်္ဂိ
ပါစိတ်အဋ္ဌကထာအနက်။ ။

———:o:———

ရိုင်းခိုင်းဆရာတော်-ထုတ်ဆော်ရေးသားအပ်သော။ ဒါယကာ
တို့လှူပြီးသော သင်္ကန်းသည် ထက်သို့မရောက်မီ၊ စေ၍သော်
လည်းမလျှောက်မထားမီ။ အဓိဋ္ဌာန်မတင်ရသော၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂ
စီဝရိန်ဆွယ်ကား(၁၂၄၉)ခု- သီထင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်
(၁၃)ရက်-သောကြာနေ့တွင်ပြီး၏။ ။

———:o:———

ဝိကပ္ပနာစိဥရဝိနိစ္ဆယ၊

—— ။၀။ ——

လျောက်ပါသည်အရှင်ဘုရား။ ဝိကပ္ပနာပြုနိုပြီး-သက်နိုးကို။ တိစိဝ ရိက်-ဧကဓိဋ္ဌာန်-မတင်ဖဲ-သုံး၌ဆောင်လိုသောရဟန်းသည်။ပရိက္ခာရစော ဋ္ဌ-အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ -ဧ- သုံးဆောင်ရမည်။ မတင်ပဲသုံးဆောင်ရမည်ကို၊ တပါးသော-စောဒကတို့၊ ဝင်ဤပစရာမရှိးဖောင်။ ပါဠို-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာအထောက်အထား နှင့်တကွ။ဝိနိစ္ဆယဏ္ဍ-နှင်အစဉ်အဆက်-မှတ်သားရန်၊ အဆုံးအဖြတ်- ရေးသားတော် မူလိုက်ပါမည့် အကြောင်း လျောက်ပါသည်အရှင်ဘုရား။ ။

ဤသို့-မေးမြန်း- လျောက်ထားခြင်း-ဓမ္မသာကစ္ဆ- မင်္ဂလာကိုပြုရာ၌။ဝိကပ္ပနာပြုနိုပြီးသက်နိုးကို။ တိစိဝရိက်-ဧကဓိဋ္ဌာန်မထင်ဖဲ။ သုံးဆောင် ိုသော-ရဟန်းသည်။ ပရိက္ခာရစော၌- စသော-ဧကဓိဋ္ဌာန်တင်၍။ သုံးဆောင်သိုလျှင်လည်း၊ သုံးဆောင်အပ်၏။ပရိက္ခာရစော၌- စသော-ဧကဓိဋ္ဌာန်၊မတင်ဖဲ။ ဝိနယပုဒ္ဓာဧကတိုင်း၀င်။ သိမ့်ဖြိုး၀တ်ရုံ-သုံးဆောင်လိုလျှင်လည်း။သုံးဆောင်ဧကဓိဋ္ဌာန်၊ ဧကထူးမှာ၊ ဝိကပ္ပနာပြုနိုပြီးသက်နိုးကို။ပင်ဧကဓိဋ္ဌာန်တင်၍၊သုံးဆောင်လျှင်၊ဧကဓိဋ္ဌာန်တင်သော-သက်နိုးကိုသုံးဆောင်သည်မည်၏။ဧကဓိဋ္ဌာန်မတင်ဖဲ-သုံးဆောင်လျှင်။ ဝိကပ္ပနာသက်နိုး-သက်သက်ကို၊သုံးထောင်သည်မည်၏။ ။

ဗိမိဒ္ဓဖြစ်သော-ဧကတိရေကသက်နိုးကို၊ဧသူတပါးတို့ဧကား။ မပေး-မစွန့်ဖဲ-ဒဿာဟတိက္ကန္တ-နိသင်္ဂါပါစိတ်ဧကာပတ်မှ-လွတ်ဧကောင်။ သိမ့်ဖြိုး-၀တ်ရုံ-လုံးဆောင်ခြင်းတို့သည်။ တိစိဝရိက်-ပရိက္ခာရစော၌- စသော။ဧကဓိဋ္ဌာန်တင်၍သုံးဆောင်ခြင်း-ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်း-ဧကားဖြင့်နှစ်ပါးပင်ရှိသည်။

ထိုကြောင့်။ ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်- ဧကနာပတ္တိဘဝါရရှိကုံ။ ဧကဓိဋ္ဌေတိဝိကပ္ပေတို့-ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။ မဟာ၀ါစိ၀ရ-ခန္ဓကမဂါဠိတော်နိုက်လည်း၊ ။ဘေနခေါပနသမယေနဘိက္ခုနံ ဧကတိရေကစိ၀ရံဥပ္ပန္နံ ဟောတိ၊ ဧကထခေါဘိက္ခုနံဧတာဒိသံဟောသိ။ ကထံနုခေါဧကဓိဋ္ဌေတိဧကတိရေကစိ၀ရံပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ။ ဘဂဝတော ဧတမတ္ထံဧကာရောစေသုံ။ ဧကနုဘောနာမိ ဘိက္ခဝေ ဧကတိရေက စိ၀ရံ ဝိကပ္ပေတုံ-ဟူ၍ ဟောတော်မူသည်ဖြစ်၊ ။

ပါရာဇိကာဏ် အဒ္ဒ ကထာ-ပထမ ကထိန-ဆိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်နှိုက်လည်း။ ။ဇေဋ္ဌော ဝတာနိဓေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပရိ ဟုဠ္ဠိကုံ ပနဝိသဒ္ဓေတုံ ဝါ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝါ နဝဋ္ဋတိ။ မယ့်သန္တကံ မယ့်သဏ္ဌကာနိ ပရိဘုဉ္ဇဝါ ဝိသဒ္ဓေတိဝါ ယထာပစ္စယံဝါ ကရောတိတိ ဇေဋံ ပန ဟုတွာ ပစ္ဆာဒ္ဒါ ရောနာမဟောတိ၊ တတောပဋ္ဌာတိ ပရိဘောဂါဒယောပိ ဝဋ္ဋန္တိ။ဟူ၍ မိန့်သည်။ ။

ဇေဋ္ဌော ဝတာ၊ ဤဆိုဝိကပ္ပနာပြုကာမျှဖြင့်၊ နိဓေတုံ။ ဆိုးမြိုး-သိပ်းထား ခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိ။အာဝ်ဏ္ဍိ။ပန။ အပ်သည်မှတပါး--မအာပ်သည့်ကို-ဆိုအံ့။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝါ။ ဝတ်ချုံသုံးဆောင်ခြင်းငှာငင်း ဝိသဒ္ဓေတုံ ပါ။ သူတပါး အား-ပေးစွန့်ခြင်းငှာငင်း၊ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝါ၊အဓိဋ္ဌာန်ထင်ခြင်းငှာငင်း။ နဝဋ္ဋတိ။မအာပ်။မယ့်။ငါ၏၊သန္တက်ဥစ္စာကို။မယ့်။ငါ၏။ သဏ္ဌကာနိ။ဥစ္စာတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇဝါ။ သုံးဆောင်မူလည်း--သုံးဆောင်လော။ ဝိသဒ္ဓေတိဝါ။စွန့်မူလည်း-စွန့်လော။ ယထာပစ္စယံစ၏။ အကြောင်းအား လျော်စွာမူလည်း၊ကရောတိ။ပြုလော၊(ယထာပစ္စယံဝါ။၌အဆို့စာမှာ-ပါ-မပါ)၊ ။ ဇာတိဇဝံ၊ ဤသို့ဝဲ့တွေပန။ ဆိုအာပ်သည်ရှိသော်ကား၊ ပစ္စုဒ္ဓါရောနာမ ဝိကပ္ပနာ-ပြန်သည်မည်၏သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တတော။ ထိုဝိကပ္ပနာ ပြန်သည်မှ။ ပဘုတိ၊စ၍။ ပရိဘောဂါဒယောပိ၊သုံးဆောင်ခြင်း-စသည်တို့သည်လည်း၊ ဂါ။သုံးဆောင်ခြင်း--ပေးစွန့်ခြင်း--အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ဝဋ္ဋန္တိ၊အပ်ကုန်၏။ ။ဂင်းအဒ္ဓကထာစာ ကဲ့၊ ။

ဤအဒ္ဓကထာ၌၊ အဓိဋ္ဌာတုံ-အခ-ပရိဘောဂါဒယော-၌။ အာဒိဝန် ဖြစ်သော-အဓိဋ္ဌာနအဓ့်တို့ကို၊ တိစိ-ရိုက် ပရိကျွတ်စောင့်စသော အာဓိဋ္ဌာန်ဟူသမျှကိုယူ။ ။

ထိုကြောင့်-ဂင်းအဘွင့် ဝိမတ်ဝိနာဒနီဋီကာ၌၊ ။ပရိဘောဂါဒယောပိ ဝဋ္ဋန္တိတိ ပရိဘောဂဝိသဒ္ဓေန အဓိဋ္ဌာနာနိဝိ၊ ဆပိသဒ္ဒေနနိဓေတုံ ဝဋ္ဋတိတိအတ္ထော၊ ဇေတနစ ပစ္စုဒ္ဓါဇေပိကတော စိဝရံ ဝိဘဇိတ စိဝရမေဝဟောတိ။ နအဇိဇရကစိဝရံ။ တံပနတိစိဝရာဒိ နာမေန အဓိဋ္ဌာတုကာမေန အဓိဋ္ဌဟိတဗ္ဗံ။ ဇာတရန ပိဂဟိတ စိဝရမေဝ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန်ိဒသေတိ---ဟူသော၀၊ကျတိစိဝရာဒိနာမေန၌ တ်စိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်ကုအာဒိအရ၊ ပရိကျွတ်စောင့်အဓိဋ္ဌာန်စသည်ကို အာဒိပန်ဆ၍ ထားဏ္ဍိဘွင့်သည်၊ ။

ထိုးကြောင့်ပင်လျှင်၊ ပရိဘောဂါဒယောပိ ဝဋ္ဋဏီတိ ဇွတ္ထ အဓိဋ္ဌာ နသဏာပိ အင်္ဂဏဝတ္ထာ သစေသံယာဒို အာဒိနာမေန အဓိဋ္ဌဟိတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတု ကာမော ဟောတိ။ အဓိဋ္ဌာနံ ကာတဗ္ဗံ၊ နောစေ နကာ တဗ္ဗံ ဝိကပ္ပနမေဝ ပမာဏံ တသ္မာ အတိရေကစီဝရံ နာမ နဟောတိ--ဟူသောဘေဒသကဏ်ဍိကာဝယ်၊သံဃာဒိအာဒိနာမေန-ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒိအရကို၊ဥဿာရာသင်္ကန်ရဝါသကပရိက္ခာရေစဇ္ဇစသော အဓိဋ္ဌာန်ဟူသမျှ ကိုယူအပ်၏။ ။

ထိုးကြောင့်၊ဝိကပ္ပနာ ပြုပြီး ဖြန်ပြီးသက်နဲ့ကို။ တိစီဝရိက်ပရိက္ခာရ စောဇ္ဇစသောအဓိဋ္ဌာန်တင်၍သုံးဆောင်လိုလျှင်လည်း၊သုံးဆောင်အပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်မတင်ဘဲ သုံးဆောင်လိုလျှင်လည်း၊ဝိကပ္ပနာသက်နဲ့အတိုင်းပင် သိုမှီးဝတ်ရုံသုံးဆောင်အပ်၏။ ဟူသောဝိနိစ္ဆယထွက်ကို။ သဒ္ဓိဉ္ဉာန်ကျမှတ်ယူအပ်၏။ ။

ဝိမတိဒီကာအနက်ကား။ ။ပရိဘောဂါဒယောဝိဝဋ္ဋဏီတိ၊ဟူသည်ကား၊ ပရိဘောဂဝိ သဒ္ဒနအဓိဋ္ဌာနာဝိ။ သုံးဆောင်ခြင်း။ ပေးစွန့်ခြင်း အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋဏီ၊အပ်ကုန်၏။ အပိသဒ္ဒေန။အဝိ သဒ္ဒါဖြင့်၊နိဓေတုံ။ သိုမှီးသိမ်းထားခြင်းငှာ၊ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏၊ ဇာတိအယံ။ ဤသည့်ကား။ အတ္ထော။အနက်တည်း။ စ၊ဆက်၍ဆိုဦးအံ့။ ဇေတေန၊ဤအဋ္ဌကထာစကားဖြင့်။ ပစ္စုဒ္ဓါရေ။ ဝိကပ္ပနာဖြန့်ခြင်းကို၊ ကတေပိ၊ပြုအင်သော်လည်း။ စီဝရံ၊သက်နဲ့သည့်၊ ဝိကပ္ပိတစီဝရေမဝ၊ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သောသက်နဲ့သည်သာလျှင်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ အတိရေကစီဝရံ။ အတိရေကက်နဲ့သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တံပန။ ထိုဝိကပ္ပနာ-ဖြန့်ပြီးသောသက်နဲ့ကိုကား။ တိစီဝရ-ဒိနာမေန။ တိစီဝရိက် စသောအမည်ဖြင့်။ အဓိဋ္ဌာတုကာမေန။အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသော ရဟန်းသည်၊ အဓိဋ္ဌဟိဘဗ္ဗံ။ အဓိဋ္ဌာန်ဘင်အပ်၏။ ဇာဘာရန။အဓိဋ္ဌာန် မတင်သိုးသော ရဟန်းသည်။ဝိ-ပ္ပဝိဘစီဝရေမဝ။ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သောသက်နဲ့အဝတ်ဝိုင်းကိုသာလျှင်၊ကောတ္တာ၊ပြု၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။သုံးဆောင်အပ်၏၊ ဇာတိ၊ဤသို့။ ဒေသဘိ၊ပြုဆော်မူ၏။ ။

ဤဘွင် စောဒနာခန် ဂိုသည်ကား၊ ။အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး သက်နဲ့ကို။ အဓိဋ္ဌာန် ချခြင်း ထည်းဟူသော ပစ္စုဒ္ဓါရ် ပြုအပ္ပျင်။ တင်ရင်း အဓိဋ္ဌာန် ကျ၏ ဟုဆို၏၊ ထိုအတူဝိကပ္ပနာပြုပြီးသက်နဲ့ကို၊ ဓိကပ္ပနာ

ဖြန့်ခြင်း ဘည်းဟူသော၊ ပစ္စုန္ဒိရ်-ပြုရာနိုက်လည်း။ ပြုရင်း- ဝိကပ္ပနာ ပျက်၍၊ဒဿဟာကိုက်သွန်-နိသဒ္ဒိဖြစ်ရာသည် မဟုတ်လော၊ အကြောင်း အသို့-ထူးကြသနည်းဟူမူ။

အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး-သက်နိုးကို၊ ဤမံစိဝရံပစ္စုဒ္ဓရာမိ-ဆို၍၊ အဓိဋ္ဌာန် ချသောကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာန် ကျသည်၊ ။ဝိကပ္ပနာ ပြန်ရာနိုက်ကား၊ ဤမံစိဝရံပစ္စုဒ္ဓရာမိ ဟူ၍ဂင်း၊ ဤမံဝိကပ္ပနံပစ္စုဒ္ဓရာမိ-ဟူ၍ဂင်း။ မဆို မူ၍၊ ဝိနည်းပရိယာယ်အားဖြင့် ဖြစ်သော။ ဝိကပ္ပနာခံသူ၏-ဥစ္စာအဖြစ် ကို၊ မပွန့်မူ၍သာလျှင်၊ မယ္ဒံသန္တကံပရိဘုဥ်ဝါ ဝိသဇ္ဇေဟိ ဝါ ယထာ ပစ္စယံဝါ ကရောဟိ ဆို၍။ဝိကပ္ပနာ-ပြန်သောကြောင့်၊ပြုရင်း-ဝိကပ္ပနာ မဟုတ် မစိုးသည်ဟုဖြေဆိုအပ်၏။

ထို့ကြောင့်၊ ။ပထမကထိနသိက္ခာပုဒ် ဝိမတိဋီကာနိုက်ပင်။ ။ ဤမံစိဝရံ ဝိကပ္ပနံဝါ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ အာဒိနာ ပယ္ဒုန္ဒါရံ အဒေသေတွာ မယ္ဒံသန္တကံ ပရိဘုဥ်ဝါ ဝိသဇ္ဇေဟိစါတိ ဇေံအတ္ထနော သန္တိကတ္တံ ဆပေါစေတွာဝ ပရိဘောဂါဒိဝသေနေဝ ပစ္စုဒ္ဓါရသာ ဝုတ္တတ္တာ တ တော ပဘုတိ ပရိဘောဂါဒိယောပိ ဝဋ္ဋန္တိတိ အဓိဋ္ဌာနံ ဝိနာဝိဝိသုံ ပရိဘောဂသာ နိဒါနသာဒ ဝုတ္တတ္တာ ဝိကပ္ပနာနန္တရမေဝ ပစ္စုဒ္ဓါရာ ပေတွာ ဆနဝိဋ္ဌဟိတွာဇေဝ တိစီဝရ ဝိရဟိတံ ဝိကပ္ပနာရဟံ စိဝရံ ပရိဘုဥ်တုံ နိဒဟိတုဒ္ဓ ဣဒံ ပါဠိဒ္ဝက္ကံ ဝိနယ ကမ္မန္တိ ခါယတိ-ဟု ဝိန့်ဆိုပြီး၊ ။

ဤမံစိဝရံ၊ ဤဝိကပ္ပနာပြုပြီးသောသင်္ကန်းကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ။ စွန့်ပါ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ဤမံဝိကပ္ပနံ၊ ဤဝိကပ္ပနာပြုခြင်းကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊စွန့်ပါ၏။ ဤတိဆာဒိနာ၊ ဤသို့ဆိုစကိသည်ဖြင့်၊ ပစ္စုဒ္ဓါရံ၊ဝိကပ္ပနာပြန်ခြင်းကို။ အဒေသေတွာ၊ အဋ္ဌကထာဆရာ-မပြုမူ၍၊ မယ္ဒံသန္တကံ ပရိဘုဥ်ဝါ ဝိသဇ္ဇေဟိဝါတို၊ ဝါဟူ၍။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော။ ဝိမိဟုဆိုအပ်သော ဝိကပ္ပနာ-ခံသူ၏၊ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏ အဖြစ်ကို။ အဓိဋ္ဌာတွာဝ။ မလွတ်စေမူ၍သာလျှင်။ ပရိဘောဂါဒိဝသေနေဝ။ သုံးဆောင်ခြင်းအစ ရှိသည်တို့၏-အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်။ ပစ္စုဒ္ဓါရသာ။ ဝိကပ္ပနာ ပြန်ခြင်း၏ ဝုတ္တတ္တာ။ ဆိုအပ်သည်၏-အဖြစ်ကြောင့်ဂင်း၊ တတော ပဘုတိ ပရိဘောဂါဒိယောပိ ဝဋ္ဋန္တိတိ၊ ဝဋ္ဋန္တိဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌာန်။ အဓိဋ္ဌာန် တင်ခြင်းကို၊ ဝိနာဝိ၊ကြဉ်၍လည်း၊ဝိသုံ။ အသိုးအခြား။ပရိဘောဂသာဒ" ဇေတ်ရုံ-သုံး

ဆောင်ခြင်း၏ငင်း။နိဓာနသဘင်။သိဒ္ဓိခြင်း၏ငင်း။ဝတ္တာဒ္ဂ ၁။ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ငင်း။ ဝိကပ္ပနာနန္တရမေဝ။ ဝိကပ္ပနာပြုသည်၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ ပစ္စုပ္ပန္နာပေတ္တာ။ ဝိကပ္ပနာပြုနိုင်စေ၍၊ အနိဗ္ဗာဟိတ္တာ ၎ ဝ။ အဓိဋ္ဌာန်မတင်မူ၍ သာလျှင်။ တိစိဝရဝိရဟိတံ။ တိစိဝရိက်မှကင်းသော။ ဝိကပ္ပနာရဟံ။ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှါထိုက်သော စိဝရံ။ သင်္ဃနိုးကို။ ပရိဘုဉ်တုပ္ပ္ပ၊ ဝတ်ရုံသုံးဆောင်ခြင်းငှာငင်း။ နိဒဟိတုဉ္ဇ။ သိဒ္ဓိခြင်းငှာငင်း။ ဇာဒံ။ ၍ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း-ဝိကပ္ပနာဖြုန်ခြင်းသည်၊ ပါဠိဒုက္ကံ။ အာသီးအခြားသော၊ ဝိနယကမ္မံ။ ဝိနည်းကံတည်း။ ဇာတိ၊၍သို့၊ခါယတိ။ ထင်၏။ ။ငင်းငှိကာဇာနက်။

၍ငှိကာဒ်၌-တိစိဝရ-ဝိရဟိတံကို-ပြုနိုဆိုသည်မှာ၊ တိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်သော-သင်္ဃ်း သုံးထည်မှ။ တထည်ထည်ကိုငင်း။ သုံးထည်လုံးကိုငင်း။ ပယ်ရှား၍။တပါးသော သင်္ဃ်းသုံးထည်ကို၊ တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်တင်၍သုံးဆောင်လိုသော-ရဟန်းအားငင်း၊ တိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်ကို-စွန့်လွှတ်၍။ ပရိက္ခာရစောဠဒ္ဓ ဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်။ အလုံးစုံသောသင်္ဃ်းကို သုံးဆောင်လိုသော ရဟန်းအားငင်း။ (ရှိးဖြစ်သော တိစိဝရိက်ဒ္ဓ ဓိဋ္ဌာန်ကို-ချ၍။ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှာအပ်၏။ သို့မဟုတ်ပဲ-ထိုတိစိဝရိက်သင်္ဃ်းကိုသာလျှင်။ တဖန်ပင်။ တိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသည် ဖြစ်ထျက်၊ ဆောင်ခြင်း- တိစိဝရိက်-သုံးထည်တို့ကိုတွင်၊ တထည်ထည်ကိုမျှ- ဝိပ္ပယုတ်သသဓ အာကျိုးငှာ-အဓိဋ္ဌာန်၍။ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသည်ကားမအပ်၊ စိပ္ပဝါသသဓအကျိုးငှာ အဓိဋ္ဌာန်ချရုံသာအပ်၏၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှာမအပ်။ ဟု-အယူရှိသောကြောင့်-ပြုနိုဆိုသည်။

ထိုကြောင့်၊ ဤအဓွာဒ္ဓါပင်။ ။တတ္ထ တိစိဝရသံဆေပေန ပရိဟာရိယမာနေသု ဇကပ္ပိပစ္စုဒ္ဓရိတွာ စိကပ္ပေတုံ နဝဋ္ဋတိ။ တိစိဝရတော ပန ဇကံဝါ ဒုကလမေဝဝါ အပနေတွာ အပရံ တိစိဝရံ တိစိဝရဆံဆေပေန ပရိဟာရိတ္ထ ကာမသဝါ တိစိဝရာဓိဋ္ဌာန် မုဉ္စိတွာ ပရိက္ခာရစောဠဝသေနေဝ သင်္ဃစိဝရံ ပရိဘုဉ်တ္ထ ကာမဆဝါ ပုရိမံ အဓိဋ္ဌာတစိဝရံ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ စိကပ္ပေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဇဝေမဓိပ္ပါယေန တိစိဝရေ ဇကေနဝိ စိဝရေန ဝိပ္ပဝဆိတ္ထ ကာမော ဟောတိတိ ဝုတ္တံ သိယာ။ ဤစွေတံ ပါဠိယာဒန္ဓိသမေတိ။ အထပုနဝိ တဒေဝ တိစိဝရာဓိဋ္ဌာနေန အဓိဋ္ဌိတ္ထကာမော ဟုတွာ ဝိပ္ပဝါသသဓတ္ထံ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ စိကပ္ပေ

တုန်ဒီ ဇာပိနာ အဝိပ္ပါယေန ဝုတ္တံ ဆိယာ။ တံတိစိဝရံ အဝိဋ္ဌာ တုံ နဝိ
ကပ္ပေတုန်ဒီ ဇာပိနာဝစနေန နဆမေတ်။ ယဒိဟိ သေသ စိဝရာနိဝိယတိ
စိဝရဗ္ဗိ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဝာ ဝိကပ္ပေ ဒုဗ္ဗံ ဆိယာ၊ တ်ံစိဝရံ အဝိဋ္ဌာတုံ နဝိကပ္ပေ
တုန်ဒီ ဇာနံ ဝစနမေဝ နိရတ္ထကံ ဆိယာ၊ သေသစိဝရေဟိ တိစိဝရသ
ဝိသေ သဘာဝေါ။ ထသ္မာ ဝိကပ္ပေ တုန်ဒီ ဇာနံ တိစိဝရ-ဝိဓုဟိ တမေဝ
သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ တိစိဝရံ ပန ဝိကပ္ပေတုံ နဝဋ္ဌတိတိ ဝိညာယတိ။ တေနေ
ဝံဒုတိယ- ကထိန သိက္ခာ ပဒသ အနာပတ္တိ ဝါရေ ဝိကပ္ပေ တိတ္ဘိ ဇာ
နံ--နဝုတ္တံ။ ဝိမံ သိတ္ဝာ ယထာ ပါဠိယာ သဒ္ဓိံ နဝိရုဇ္ဈတိ--ထထာ ဇ္ဈေ
ဆဝိပ္ပါယောဂေဟတဇ္ဇော-- -ဟာ၊ဝိမတ်ိဒိကာဆရ၊မိန်ပြီ၊ ။

တထ္ထ၊ ထိအဒ္ဓကထာစ ကားန်ိက်။ တ်ိစိဝဲသံခေပေန။ဟိစိဝရိက်အ
သွင်ဖြင့်၊ ပရိဟာရိယမာနေသု။ ဆေ၁င်းအပ်သော သုံးထည်သော သက်နး
တ်ိတ္ဝင်။ ဇကံဝိ။ တထည်ထည်ကိုလည်း။ ပစ္စုဒ္ဓရိက္ဝာ၊ အဝိဋ္ဌာန်ချ၍။ ဝိ
ကပ္ပေတုံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း၌ဟု။ နဝဋ္ဌတိ။ မအပ်။ ပန အပ်သည်ကိုဆိုအံ့
တိစိဝရတော၊။ တိစိ၁ရိက် အဝိဋ္ဌာန်တင်သော သက်နးသုံးထည်မှ ဇကံ
ဝါ။ တထည်ထည် ကိုဇင်း။ သကလမေဝဝါ။ အလုံးစုံ-သုံးထည်ကို ဇင်း
အပနေတ္ဝာ။ ပယ်ရှား၍။ ဆပရံ၊ တပါးသော တိစိ၁ရံ။ သက်နးသုံးထည်
ကို။ တိစိဝရသံခေပေန။ တိစိဝရိက် အသွင်ဖြင့်။ ပရိဟာရိ တုကာမသ
ဝါ၊ ဆောင်လိုသော ရဟန်း အားဇင်း။ တ်စိဝရ ဓိဋ္ဌာန်။ တိစိဝရိက် အ
ဓိဋ္ဌာန်ကို။ မဂ္ဂိတ္ဝာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌဝသေနေ၁၊ ပရိက္ခာရ
စောဋ္ဌအဓိဋ္ဌာန်၏-အစွမ်းဖြင့် သာလျှင်၊ သဗ္ဗစိ ရံ၊အလုံးစုံသောသက်နး
ကို၊ ပရိဘုဥ်တုကာမသဝါ၊ သုံးဆောင်လိုသောရဟန်းအားဇင်း၊ပုရိဝံ၊
ဇရ်းဒ်၊ဆဓိဋ္ဌိတစိဝရံ။ တိစိဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သက်နးကို။ပစ္စုဒ္ဓ
ရိတ္ဝာ။အဓိဋ္ဌာန်ချ၍။ ဝိကပ္ပေတုံ၊ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း၌။ ဝဋ္ဌတိ။အပ်၏။ အ
တိဇေဝမဓိပ္ပါယေန။ ဤသို့သော အလိုဖြင့်၊ တိစိဝရေဇကေနပိ စိ၁ရေန
စိပ္ပဝသိတုကာမော ဟောတိတိ တိစိဝဇေ၊ပ။ ဟောတိ။အစရ်ိသော စ
ကားကို၊ရုတ်တံ့၊ဆိုဆပ်သည်၌၊ ဆိယာ။ဖြစ်ငြားဆဲံ့။ဇုတ်ို။ ဤသို့ ဖြင့်သော်၊
ဇတေံ။ ဤအဒ္ဓကထာစကားသည်၊ ပါဠိယာ။ ပါဠိတော်နှင့်။ သဒ္ဓိံ ။တကွ။
ဆမေတ်၊ ညီ၏၊အထ၊ ထိသို့မဟုတ်၊ ပုနပီ။ တဖန်လည်း။ ထဒေ၀။ ထို
သက်နးကိုဆ၍သျှင်၊ တိစိဝရဓိဋ္ဌာနေန၊ တိစိ၁ရိက် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌိ

တုကားမာ ဟုတ္ကာ။ အဓိဋ္ဌာန် ထင်လိုသည် ဖြစ်လျက်။ ဝိပ္ပဝါသသုခဝတ္ထုံ၊ ညဉ့်ကင်း၍ နေခြင်းဌ—အပြစ်မရှိ-ချမ်းသာခြင်း အကျိုးဌာ၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ကာ၊ အဓိဋ္ဌာန်ချ၍၊ ပဝါးပွတုံ၊ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဌာ။ ဝဋ္ဋတ်။အပ်၏ အာတိဏ္ဏမိနာ အဝိပ္ပါယေန၊ ဤ အသိဖြင့်၊ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်၊ သိယာ။ ဖြစ်ငြားအုံး၊ တံ။ ထိုအဋ္ဌကထာ စကားသည်၊ တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ နဝိကပ္ပေတုံ ဟူသော ဤပါဠိတော်နှင့်၊ နသမေတိ။ မည်၊ ဟိ။ မှန်၏။ သေသစီဝရာနိဝိယ။ တိစီဝရိက်မှ—ကြွင်းသော သင်္ကန်းတို့ကဲ့သို့၊ တိစီဝရံပိ တိစီဝရိက်သင်္ကန်းကို ထည့်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ကာ။ အဓိဋ္ဌာန်ချ၍ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗံ။ ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်သည့်၊ ယဒိသိယာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအုံး၊ တိစီဝရံအဓိဋ္ဌာတုံ နဝိကပ္ပေတုန်တို့ ကုဒံ ဝစနမေဝ။တိစီဝရံအဓိဋ္ဌာတုံ-နဝိကပ္ပေတုံ-ဟူသော်ဤပါဠိတော်သည်သာလျှင်။ နိရဥ္ဇ ကံ၊ အကျိုးမရှိသည်၊ သိယာ။ ဖြစ်ရာ၏၊ သေသစီဝရေဟိ။ ကြွင်းသောသင်္ကန်းတို့နှင့်၊ တိစီဝရသဲ၊ တိစီဝရိက်သင်္ကန်း၏၊ ဝိဒေသသာဘာဝါ၊ အထူးမရှိ သောကြောင့်တည်း။ တာဿ။ ထိုကြောင့်၊ ဝိကပ္ပေတုန်တို့ကုဒံ။ ဝိကပ္ပေတုံ-ဟူသော၍ စကားကို။ တိစီဝရ-ဝိရဟိတာ မေဝ၊ တိစီဝရိက်မှ- ကင်းသောသင်္ကန်းကို သာလျှင်။ သန္ဓာယ။ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏၊ တိစီဝရံပန။ တိစီဝရိက်ကိုကား။ ဝိဂတပ္ပေတုံ။ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဌာ။ နဝဋ္ဋတီတိ။ မအပ်ဟူ၍။ ဝိညာယတိ၊ သိအပ်၏၊ တေနေဝ။ ထိုကြောင့်သာသျှင်။ ဒုတိယကထိနဆိက္ခာပဒဿ၊ ဒုတိယကထိနဆိက္ခာပုဒ်၏။ အနာပတ္တိဝါရေ၊ အနာပတ္တိဝါရ၌။ ဝိကပ္ပေတုန်တို့ကုဒံ။ ဝိကပ္ပေတုံ ဟူသောဤစကားကို။ နဝုတ္တံ။မကောအောင်။ ဝိမံသိတ္ဝာစုံစမ်း၍၊ ယထာ။ အကြင်ဆရြင်းအရာဖြင့်။ပါဠိယာ၊ ပါဠိတော်နှင့်၊သဒ္ဓိ ။တက္ကွ။ နဝိရုဇ္ဈတိ။မဆန့်ကျင်၊တထာ။ ထိုအဆရြင်းအရာဖြင့်။ ဤဆဲ့ကထာနှိုက်။ အဓိပ္ပါယောအဓိပ္ပါယ်ကို။ဂဟေတဗ္ဗော။ယူအပ်၏၊ ။ဌင်းဦကာဓနာက်။ ။

ဤသို့ဝိမတိ ဦကာရှင်- ပိန့်ဆိုခြင်းသည့်၊ ဤဦကာရှင်- ဓာလိုမျှသာ၊ ဝိပ္ပဝါသသုခဝတ္ထုံ စိဂ ပုနာယ ဩကာသော ဒိန္နော ဟောတိ ဟူသောအဌ ကထာနှင့် မညီ။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ ဦကာ-တေရသ ကဏ် ဦကာ တို့ဒ္ဓိလည်း။ ဤ နည်းတူ—မလာ။ အကြောင်းစကားမျာလည်း၊ မခိုင်ခံ ။ ထိုစကားမှန်၏၊ တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ- နဝိကပ္ပေတုံ ဟာ သောကြောင့်။ တိစီဝရိက်

သင်္ဃနဲးကို- ဆဒိန္ဒာနဲ့ချ၍- ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်ဟု- ဦးကာဆရာ ဆိုဘိုင်း မှန်အံ့။ နိဆိဒနံ အဓိဋ္ဌာတုံ- နဝိကးပွဘုံ၊ ပစ္ဆဆ္ဆရဏံ အံ့ဝိဋ္ဌာတုံ-နဝိကးပွတုံ။ မခပုဋ္ဌနစောဋ္ဌံ အဓိဋ္ဌာတုံ - နဝိကးပွတုံ။ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌံ အဓိဋ္ဌာတုံ - နဝိကပွေတုံ - ဟူ၍လည်း။ စိဝရခန္ဓကဋီကာ ပေါတော် မူသည်။

ပရိဝါပါဠိတော် နဝကဋီကာလည်း။ ။နစိဝရာနိ အဓိဋ္ဌာ ထဇ္ဈာနိ နဝိကပွေတဇ္ဈာနိ= ပေါတော် မူသည်ဖြစ်ရကား၊ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌံ-စသည်ကိုလည်း-အဓိဋ္ဌာန်ချ၍။ ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သည် ဖြစ်ရာ၏။ ထို သို့ဖြစ်လျှင်။ တိစိဝရံအဓိဋ္ဌာတုံ - နဝိကပွေတုံ-ကိုသာ- ထောက်၍၊ တိစိဝရာဒိကိုသာ- အဓိဋ္ဌာန်ချ၍။ ဝိကနှာ-မပြုအပ်ဟု၊ အထူးမိန့်ခြင်း သည်အဘယ်ကြောင့်ထိုမှာရှိ၊ ။

ဒုတိယကထိန ဆိက္ခာပုဒ်· အနာပတ္တိ ဝါရဋီကာ။ ဝိကပွေတိ-မပါသည်ကို။ ထောက်ရာမှာလည်း။ တိစိဝရိက်နှင့်တကွ- ဆဒိဋ္ဌာန်တင်ပြီး မကင်းသေးသော သင်္ဃနဲးအလုံးစုံကို။ အဓိဋ္ဌာန်မချပဲ။ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း ဌာမအပ်။တိစိဝရိက်သင်္ဃနဲးကို။ အဓိဋ္ဌာန်ချလိုက်လျှင်ပင်- ဝိကပ္ပနာမ ပြုသော်လည်း ညဉ့်ဂင်းခြင်းကြောင့်၊ အာပတ် မရှိရကား။ ဆဆဋ္ဌာဆ ရုဏဏပစ္ဆုဋ္ဌဓတိ-ဟု။ တိစိဝရိက်ကို အဓိဋ္ဌာန် ချခြင်း ကိုသာ ပေါ တော်မူသည်။ အကျိုးမရှိ အတိပသင် ဖြစ်ရာသော ကြောင့်။ ဝိကပွေတိ ဟု ပေါတော်မမူ။ ဤသို့ယူသင့်၏၊ ။တိုဂိဝရိက်သင်္ဃနဲးကိုအဓိ ဋ္ဌာန်ချ၍၊ ဝိကပ္ပနာ မပြုအပ်သောကြောင့်၊ ဝိကပွေတိကို ပေါတော် မူသည်ဟု မယူသင့်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ရကား၊ ဒုတိယ ကထိန အနာပတ္တိ ဝါရဋီကာ ဝိကပွေတိ မပေါ သည်ကဲ့ ထောက် ခြင်းလည်း၊ အသင့် ယူထိုက်မရှိ။ ။

ဆိုကြောင့်၊ ။အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစိဝရံ အဓိဋ္ဌာဘုံ နဝိကပွေတုန်ဟိ အာဒိဝေနစောဇကုဝ ဝိကပွေတိဘိ ဆဝိသေသေန ရုတ္တဝေနံ ဝိရုဇ္ဈိဝိယ ဒိသဘိ နဧဝိရုဇ္ဈိ ထထာ ဘာသန္တိ။ တသ္မာ ဧဝေ မသ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ တိစိဝရံ တိစိဝရသင်္ခေပန ပရိဟရတော အဓိဋ္ဌာတုမေဝ အနုဇာနာမိ၊ နဝိကာပွေတုံ။ ဝသိကသာဋိကံ ပန စာတုမာ သကတော ပရံ ဝိကပွေတုမေဝ နအဓိဋ္ဌာတုံ၊ ဇဝုသ တိယော တိစီဝရေ ကေန စိဝရေန ဝိပ္ပဝသိတုကာမော ဟောတိ

တာသတိစိဝရဓိဗိဒ္ဓာနံ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဘာ ဝိပ္ပဝါသသုခတ္ထံ ဝိကပ္ပနာယသြဲ့ ကာသော ဒိန္နော ဟောတိ။ ဒသာဟာတိက္ကေမေနစ အနာပတ္တိတိ ဧတေနေ ပါးယန သင်္ဃတ္ထ ဝိကပ္ပနာယ အာပဒ္ဓိသိဒ္ဓ ဘာဝေါ ဝေဒိထ ဇ္ဇောတိ။ ၊ဟူ၍-ပထမကထိနသိက္ခာပုဒ်-အဋ္ဌကထာ-နှိုးနော ဘွင့် ပြသည် အတိုင်း--သင်္ကန်း သုံးထည်ကို-တိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ဆောင်လိုသောရဟန်းဆောင်နိုင်သောရဟန်းအား၊ တိစိဝရိက်အဓိဋ္ဌာန် တင်ခြင်းဌါသာ-ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဌါ-ငါဘုရား ခွင့်မပြု။ တိစိဝရိက်သုံးထည်ထွင်၊တထည်ထည်နှင့် ညဉ့်ကင်းလိုသော ရဟန်းအားမူကား။ တိစိဝရိက်-ဧဓိဋ္ဌာန်ကိုချ၍။ ညဉ့်ကင်း၍နေခြင်းဒွိ ဧသာဟာတိက္ကန်တော-အာပြစ်မရှိ၊ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးဌါ-ဝိကပ္ပနာ-ပြုခွင့် ကို။ ဘုရားပေးတော်မူ၏ဟု= ယူခြင်းသည်၊ ပါဠိဘော်နှင့်။ စိုးစည်းမျှ မဆန့်ကျင်၊ ။

၍အတူ။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာနှိုက်လည်း၊ ဝိပ္ပ ါသသုခအကျိုးဌါ-တိစီ ဝရိက်ကို-အဓိဋ္ဌာန်ချ၍။ဝိ ကပ္ပနာပြုသင့်ကြောင်းကို။ ။ပထမံတိစိဝရံ တိစိဝရာ အဓိဋ္ဌေနေန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ။ ပုန ပရိဟရိတုံ အာသင်္ကောန်ကေနေန ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ထာပရိက္ခာရေစောဋ္ဌံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ နတ္ထေဝ အာဒိဒ္ဓတာဝ ဇာဒိံ ဝဇ္ဇာနီဝုတ္တံ။ ယထာတိစိဝရံ ပရိဟရိတုံ အာသင်္ကောန်ကေသဆ ဂိလာ နသဆ အဝိပ္ပဝါသ သမ္မုတိ အနုညာတာ၊ အဂိသာနသဆ သာသင်္ကံ သိက္ခာပဒေ တာသဆ အန်ကေရဃဲရေ နိက္ခေးပါစ။ တတောဝိ သတိပစ္စ ယေ ဆာရတ္တာဝိပ္ပဝါသောဘာ။ တတောဝိ အာသင်္ကောန်ကသဆ ပစ္စုဒ္ဓါရော။ ပစ္စုဒ္ဓတံဝိ အန်ကောဒသာဟ အဓိဋ္ဌာတုံ အာသင်္ကောန်ကသဆ သာဝိကပ္ပနာစ အနုညာတာ=ဟု။ဘွင့်၍။ ။

စ။ဆက်၍ဆိုအံ့။အနုဇာနာမိသိက္ခပေ တိစိဝရံအဓိဋ္ဌာတုံ-နကပ္ပေတု န္တိ အာဒိဝစနတော၊ အနဲ့၊ပ၊နကပ္ပေတု-၍သို့အစရှိသည်ကိုဟောတော် မူသောကြောင့်။ ဤ၊ ဤပထမကထိနသိက္ခာပုဒ်နှိုက်။ ဝိကပ္ပေတိတိုး ဝိကပ္ပေတိဟူ၍။ အဝိသေသေန။ သာမညအားဖြင့်၊ ဝတ္တာဝစနံ၊ ဟော တော်မူအပ်သောစကားသည်၊ ဝိရုဒ္ဓံဝိယ။ ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့။ ဒိသ တိ၊ထင်၏။ ထထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင် သောစကားကို။နစသာဘဆန်၊ မဟာကုန်း။တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ။ ၍ ဆိုလတံ့သောနည်းဖြင့်၊ အသ။ထိုတိုင်းဝိဓံ၏ အဓိဋ္ဌာတုံ-နဝိကပ္ပေတုံ

စသောပါဠိတော်၏။ အထွေးအနက်ကို၊ ပေဒိတဇ္ဇ ၊သိအင်္ဂါတ်စိဝ
ရံ။ သက်နိုးသုံးထည်ကိုတ်စိဝရသ ခံပေန။ဘဲစိ ရိက် အသွင်ဖြင့်၊ဝါ၊
တိစိဇရိက်အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်။ ရိဟာရတော၊ ဆောင်နိုင်သော ရဟန်းအား။
ဝါ၊ဆောင်လိုသောရဟန်းအား။

(တိစိဇရသံခေပေနာတိ တ်စိဝရနိဟာဇရေန။သံဃာဒိအာဒိ အဓိဋ္ဌာ
နဝသေနာတိ ဂဟိုဇ်ဟောတိ။ ။တေရသကဏ်း)

အဓိဋ္ဌာတုမေဝ၊တိ့စိဇရိက်အဓိဋ္ဌာန် တင်ခြင်းငှာသာလျှင်။ အနုဇာ
နာမိ။ ငါဘုရားခွင့်ပြု၏၊ ဝိကပ္ပေတုံစိဝရပုန်းပြုခြင်းငှာ။ နအနုဇာနာမိ၊
ခွင့်မပြု။ ဝသိကဿာဒိကံပန၊ မိုးရေခံ-သက်နိုးကဲ့ကား။ ဧတ္ထဓာသ
တော၊ မိုးလေးလမှ၊ ပရံ၊နောက်၌။ဝိကပ္ပေဘုမေဝ။ဝိဝရပုန်းပြုခြင်းငှာ
လျှင်။ အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြု၏။အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှာ။ နအနုဇာ
နာမိ။ ခွင့်မပြု။ ဧဝဋ္ဌသတိ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိုးသည်။ဃော။ အကြောင်ခုဟန်း
သည်။ တိစိဇရော၊ တိစိဝရိက် အဓိဋ္ဌာန် တင်သော-သက်နိုးသုံးထည်
တွင်။ဇကေန။ တထည်သော၊ စိဇရေန။သက်နိုးနှင့်။ ငိပ္ပဝသိတုကာ
မော။ညဉ့်ကင်း၍နေခြင်းငှာအလိုရှိသည့် ပေါ်တိ၊ဖြစ်၏။ တာသ၊ထို
ရဟန်းအား။ တ်စိဝရဓိဋ္ဌာန်။ တိစိဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ။အ
ဓိဋ္ဌာန်ချ၍၊ ဝိပ္ပဝါသသုခတ္ထံ၊ ညဉ့်ကင်း၍နေခြင်း၌ ချမ်းသာခြင်းအ
ကျိုးငှာ။ဝိကပ္ပနာယ။ဝိကပ္ပန ပြုခြင်း၏။ သြကာသေသော။ အခွင့်ကို၊ဒိုးနွာ
ဘုရားပေးတော်မူအပ်သည်၌၊ ပေါ်တိ။ ဖြစ်၏။ဒသားဟာတိုက်ကွေမှန်စ။
ဆယ်ရက်လွန်ခြင်းကြောင့်လည်း၊အာနုပတ္တိ။ အားတ်မသင့်။ ဣတိဤ
သို့၊အထွေဝေဒိဘင်္ဂေါ၊ ပြန်၊ ဧတေနုပါယေန။ဤနည်းဖြင့်၊ သဇ္ဇထွေ၊
အလုံးစုံသောသက်နိုး၌၊ ဝိကပ္ပနာယ။ဝိကပ္ပနုပြုခြင်း၏။ အပ္ပဋိသိဒ္ဓဘာ
ဝေါ၊မဖြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော သိအပ်၏၊ ဣတိဤသို့၊
အထွေ။အနက်ကဲ့၊ဝေဒိဘင်္ဂေါ၊ သိအင်္ဂါ၏၊ ။တနည်း။ ဣတိ။သို့။
ဒဗ္ဗဒ်၊၏၊ ။အဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

ပဌမံ၊ရှေးဦး၌။တ်စိဝရံ၊သက်နိုးသုံးထည်ကို။ တိစိဝရောဓိဋ္ဌာနေန။
တိစိဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်၊အဓိဋ္ဌ တဗ္ဗံ။ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ ပုန၊တာဆန်၊
ပရိဟာရိတုံ၊ဆောင်ခြင်းငှာ၊ အသေက္ခောဇ္ဈေ။ မတတ်နိုင်သော ရဟန်း
သည်။ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ။ဓဓိဋ္ဌာန်ချ၍။ ရိက္ခာရဇေသဋ္ဌံ။ ဧရိက္ခာရဇော်ဋ္ဌအ
ဓိဋ္ဌာန်ကို။ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ။အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ အာဒိဿာဂေ၊အစရှသော

ဣဿင်။ ဣဿံ။ ဤပရိက္ခာရစောဠဒဗ္ဗာနဘာဝဖြင်းကို၊ နတွေဝဂ္ဂတ္တံ၊ မဆို အပ်သည်သာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂတ္တံ၊ အနုဂတ္ထိပုဒ်နှိုက် ဆိုအပ်၏။ ယထာ။ ဥပမာကား။ တိစီဝရံ၊ တိစီဝရိကံသက်နှံးကို။ ပရိဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောနှံသ။မတတ်နိုင်သေး၊ ဂိလာနသ။ နာသောရဟန်းအား၊အဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိ။ ညဉ့်ကင်းသောကြောင့်-အပြစ်မရှိခြင်းအကျိုးငှာ၊ ပေးအပ်သော- သမ္မုတိကို။ အနုညာတာသထာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သကဲ့သို့ရင်း။ အဂိလာနသ။ မဟျားမနာ-ကျန်းမာ သောရဟန်းအား။ သာသင်္ကဝါဒေ။သာသင်္ကဆိုက္ခာပုဒ်၌။ တာသ။ ထို တိစီဝရိက်ကို။အနွေးဓာတ်ရှောတွင်း၌။ နိဒက္ခပေါ်။ ထားခြင်းကိုရင်း။ တတောပိ။ ထိုထက်လည်း၊ဝါ။ထိုရွာ- ထိုကျောင်းမှလည်း။ ပစ္ဆယော၊ အကြောင်းသည်။သတိ.ရှိသော်။ ဆာရဏ္ဍဝိပ္ပဝါသော၊ တိစီဝရိက်နှင့်-ခြောက် ညဉ့်ကင်း၍ နေခြင်းကိုရင်း၊ တတောပိ၊ ထိုထက် လည်း။ (ပစ္ဆုဒ္ဓါရောဒ္ဓစပ်)ဝါ။ထိုအောက်လည်း။ဒသဆက္ကောနှံသ၊ မတတ်နိုင် သောရဟန်းအား။ပစ္ဆုဒ္ဓါရော။ အဓိဋ္ဌာန်ချခြင်းကိုရင်း။ ပစ္ဆုဒ္ဓတံပိ။ အဓိဋ္ဌာန်ချပြီးသင့်နှံးသုံးထည့်ကိုလည်း။ အာနွှာဒသာဒဟာ။ ဆယ်ရက် အတွင်းနှိုက်။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောနှံသ။ အား။ ဝိကပ္ပနာစ။ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းကိုရင်း၊ အနုညာတာယထာ၊ ခွင့်ပြု အပ်သကဲ့သို့ရင်းတည်း။ ။ဝဇိရဗုဒ္ဓိအနက်။

ဤနှိုက်။ သက်နှံးသုံးထည့်ကိုရှေးဦးစွာ ပရိက္ခာရစောဠမတင်အပ်။ တိစီဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်သာ တင်အပ်၏။ ဆောင်ခြင်းငှာ မပွဖဲနှိုင်မှ တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်ကို-ချ၍၊ ပရိက္ခာရစောဠတင်အပ်၏-ဟု၊အနုဂဏ္ဌိပုဒ် ပိန့်ဆိုသည်မှာ။ ။တိစီဝရံပနပရိက္ခာရစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံဝဋ္ဋကိ-နဝဋ္ဋ တိတိ၊ မဟာပဒုမ တောရော၊ကိရာဟ တိစီဝရံတိစီပရဒေမဝ အဓိဋ္ဌာ တဗ္ဗံ၊သစေ ပရိက္ခာရစောဠံဓိဋ္ဌာနံ လဘေယျ။ ဥဒ္ဒါသိထဆိက္ခာ ပဒေ ပရိဟာရော နိဗ္ဗတ္ထကောဘဒဝယျာတိ၊ ဇေဝုတ္တော ကိုရ အာဝ သေသာ ဘိက္ခု။ အာဟံသု ပရိက္ခာရစောဠံပိ ဘဂဝတာဝအဓိဋ္ဌာ တဗ္ဗန်ဝုတ္တံ။ တဿဝဋ္ဋတိဘိ၊ မဟာပရိဿယံပိဝုတ္တံ၊ ပရိက္ခာရစောဠံ နာ၌ ပါဠိးယတ္ထံ နိဓာနမုခဒဿဓတံ။ တိစီဝရံပရိက္ခာရစောဠန်အဲ အဓိဋ္ဌာ တိတ္ထာ ပရိဘုဉ်တုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဥဒ္ဒါသိထ ဆိက္ခာပဒေပန တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတိတ္ထာ ပရိဟရဏ်ာသ ပရိဟာရော ဝုတ္တောတို့။ ဥဘတောပိ

ဘဂိဘာဂ၊ကာပုဏ္ဏဝါလိကဝါသိမဟာတိသဒ္ဒဏ္ဍဲရောပိဘိရဒေဝ
မယံဝုဇ္ဈေမဟာထေရာနံ အာဿဒျာ အရညဝါသိနော ဘိက္ခဝေါ-သု
သိရာဒိသုစိဝရံဒ္ဓေါတွာ ပခဲနံပဒဟာနတ္ထာယ ဂန္ဆန္တိ၊ သာမန္တာဝိဟာ
ရေ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ ဂတာနဉ္စ နေသံသူရိယဥ္ဇဂိတေ သာမဏေရာဝါ
ဒဟရဘိက္ခဝေါ ပတ္တံစိဝရံဂဟေတွာ ဂန္ဆန္တိ။ တသ္မာ သုခပရိဘောဂ
ဂတ္ထံတိစိဝရံ ပရိက္ခာရစောဠံ အဓိဋ္ဌာတု ဝဋ္ဋတိတိ၊ မဟာပစ္စရိယံပိ
ဝုတ္တံပုဗ္ဗေ အာရညကာ ဘိက္ခဝေ။ အဗဒ္ဓသိမာယံ ဒုပ္ပရိဟာရတ္ထံ-ဘိစိဝရံ
ပရိက္ခာရစောဠမေဝအဓိဋ္ဌဟိတွာပရိဘုဉ္ဇိတုံသူတိ၊ ၊ဟူသောပထမက
ကိနသိဘွာပုန်-အဋ္ဌကထာဋ္ဌ။ မဟာပဒုမထေရ-ဝါဒကဲ့သို့၊ သင်္ဃန်းသုံး
ထည်ကို-ပရိက္ခာရ စောဠမတင်အပ်- လုံးလုံးလည်းမဟုတ်။ (မာဏ
မြေးကြီးစေခြင်းငှာ-ဒေနာကာထာ၍ ဖြအင်္ဂသော-ဒေထရဝါဒ-မဟာပစ္စ
ရိက်ဝါဒတို့ကဲ့သို့။ပရိက္ခာရစောဠံ အဓိဋ္ဌာန်လည်း-ဘုရားဟော- နိဝာန
မခေါင်-ဖြစ်၍။ တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်- ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်နှစ်ပါး
တွင်၊ တစ်နှိုင်ရာပင်-တင်အပ်သည်ဟူ၍လည်း- မဆိုဖြစ်၍-သင့်မသင့်
နှစ်ရပ်-စပ်ကြားနှိုက်-သောင်မတင်-ရေမကူဖြစ်သည်။ ။

ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်ပြီး-အဝတ်ကို၊ တိစီဝရိက်-ချုပ်ဆိုးပြီး
ချာ၌။ ၊ပစ္စုဒ္ဓရိတွာပုနအဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာဒိုတိ ဇာဒဠသံဃာဋိအာဒိဘိစီဝရ
နာမေန အဓိဋ္ဌဟိတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမံ သန္ဓာယဝုတ္တံ၊ ပရိက္ခာရစောဠ
နာမေနေဝ အဓိဋ္ဌဟိတွာ ပရိဘုဉ္ဇန်အသ ပန ပုဗ္ဗေကတအဓိဋ္ဌာန မေဝ
အဓိဋ္ဌာနံ၊ ၊ဂင်းဆိကျွာပုန်တောရသကဏ်ဍိကာ၊ ၊နည်းတူလာ
သော-ဝိမတိဍိကာကို့နှိုက်-သင်္ဃန်းသုံးထည် ကို၊ရှေးဦးစွာတို့စီဝရိက်အ
ဓိဋ္ဌာန်မတင်ပဲ၊ ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်သာ- သုံးဆောင်လို-သည်
လည်း၊သုံးဆောင်အပ်၏- ဟူသောစကားနှင့်လည်းမညီ၊ ၊

ထိုကြောင့်။ ဇရိဇုဏ္ဏိအနုဂဏ္ဌိပုဗ်စကားဋ္ဌ။ပဋ္ဌမံ-အရဂိုး။ ရဟန်းဖြစ်
စ-ကာလကိုသာ-ယူ၍၊ ထိုရဟန်းဖြစ်စ- ကာလနှိုက်သာ။ သင်္ဃန်းသုံး
ထည်ကို၊ ရှေးဦးစွာ-ပရိက္ခာရစောဠ-မတင်မူ၍၊ တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်
တင်အပ်ကြောင်း။ နောင်ကာလနှိုက်ကား။ ဤစီဝရိက်-ပရိက္ခာရစောဠ
အဓိဋ္ဌာန် နှစ်ပါးတွင်-နှစ်သက်ရာ- တစ်နှိုင်ရာ- ဝင်အင်ကြောင်းကို
ဆရာတို့ဆိုနှုန်ဆိုကြ၏။

ဤသို့ဆိုရာ၌ကား၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်း-ကာဇဉ်၌၊ တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း- ဆောင်ခြင်း.၌ကဲ့။ အထူးလိမ္မာစေလို-ကုသိုလ်အထူးဖြင့်စေလို၍သာ-ဆိုသည်၊ ရဟန်းဖြစ်ရ-ကာလ၌ကဲ့သည်း၊ သက်နှံးသုံးထည့်ကို၊ ရှေးဦးစွာတိစီဝရိက်မတင်ပဲ၊ ပရိဿာရစောဋ္ဌ မတင်အပ်သောကြောင့်။ မိန့်ဆိုသည့် မဟုတ်ယူမှ၊ ၎င်းအဋ္ဌကထာနှင့်-ပမာဏပြု၍-ပြုသင့်ထေရ-ဝါဒ။မဟာပစ္စရိက် ဝါဒတို့နှင့်လုံးလုံး-ညီမျှသည်၊ ။

တိစီဝရံပန တိစီ ရိက် ပမာဏန္တွင်-ဂျှဉ်းသာ-သုံးဆည့်သောသင်္ကန်းကို ဟုး။ ပရိဿာရဇောဋ္ဌံ၊ပရိဿာရစောဋ္ဌဟု၍။ဝါ။ ပရိဿာရစောဋ္ဌပြု၍၊အဓိဋ္ဌာတုံ၊အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှာ ဝဋ္ဋဘံ၊သင့်အံ့လော။ နဝဋ္ဌတိ၊ မသင့်အံ့လော။ဤတိ။ ဤကားအမေး။ဘိဓိဝရံ၊ တိစီဝရိက် သင်္ကန်းကို။ တိစီဝရမေဝ။ တိစီ ရိက်ဟူ၍သာလျှင်။ဝါ။ တိစီဝရိက်ပြု၍သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ပရိဿာရစောဋ္ဌဓိဋ္ဌာန်၊ ပရိဿာရစောဋ္ဌ-အဓိဋ္ဌာန်ကို၊သစေလဘေယျ။အကယ်၍-ပြားသင့်ထေရ-ဝါဒ။မဟာပစ္စရိက် ဝါဒတို့နှင့်။လုံးလုံး-ညီမျှသည်၊ ။

တိစီ ရံပန တိစီ ရိက် ပမာဏန္တွင်-ဂျှဉ်းသာ-သုံးဆည့်သောသင်္ကန်းကို ဟုး။ ပရိဿာရစောဋ္ဌံ၊ပရိဿာရစောဋ္ဌဟု၍။ဝါ။ ပရိဿာရစောဋ္ဌပြု၍၊အဓိဋ္ဌာတုံ၊အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှာ ဝဋ္ဋဘံ၊သင့်အံ့လော။ နဝဋ္ဌတိ၊ မသင့်အံ့လော။ဤတိ။ ဤကားအမေး။ဘိဓိဝရံ၊ တိစီဝရိက် သင်္ကန်းကို။ တိစီဝရမေဝ။ တိစီ ရိက်ဟူ၍သာလျှင်။ဝါ။ တိစီဝရိက်ပြု၍သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ပရိဿာရစောဋ္ဌဓိဋ္ဌာန်၊ ပရိဿာရစောဋ္ဌ-အဓိဋ္ဌာန်ကို၊သစေလဘေယျ။အကယ်၍-ပြားသင့်ထေရ-ဝါဒ။မဟာပစ္စရိက် ဝါဒတို့နှင့်။လုံးလုံး-ညီမျှသည်၊ ။

တိစီ ရံပန တိစီ ရိက် ပမာဏန္တွင်-ဂျှဉ်းသာ-သုံးဆည့်သောသင်္ကန်းကို ဟုး။ ပရိဿာရစောဋ္ဌံ၊ပရိဿာရစောဋ္ဌဟု၍။ဝါ။ ပရိဿာရစောဋ္ဌပြု၍၊အဓိဋ္ဌာတုံ၊အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှာ ဝဋ္ဋဘံ၊သင့်အံ့လော။ နဝဋ္ဌတိ၊ မသင့်အံ့လော။ဤတိ။ ဤကားအမေး။ဘိဓိဝရံ၊ တိစီဝရိက် သင်္ကန်းကို။ တိစီဝရမေဝ။ တိစီ ရိက်ဟူ၍သာလျှင်။ဝါ။ တိစီဝရိက်ပြု၍သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ပရိဿာရစောဋ္ဌဓိဋ္ဌာန်၊ ပရိဿာရစောဋ္ဌ-အဓိဋ္ဌာန်ကို၊သစေလဘေယျ။အကယ်၍-ပြားသင့်ထေရ-ဝါဒ။မဟာပစ္စရိက် ဝါဒတို့နှင့်။လုံးလုံး-ညီမျှသည်၊ ။

တိစီ ရံပန တိစီ ရိက် ပမာဏန္တွင်-ဂျှဉ်းသာ-သုံးဆည့်သောသင်္ကန်းကို ဟုး။ ပရိဿာရစောဋ္ဌံ၊ပရိဿာရစောဋ္ဌဟု၍။ဝါ။ ပရိဿာရစောဋ္ဌပြု၍၊အဓိဋ္ဌာတုံ၊အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှာ ဝဋ္ဋဘံ၊သင့်အံ့လော။ နဝဋ္ဌတိ၊ မသင့်အံ့လော။ဤတိ။ ဤကားအမေး။ဘိဓိဝရံ၊ တိစီဝရိက် သင်္ကန်းကို။ တိစီဝရမေဝ။ တိစီ ရိက်ဟူ၍သာလျှင်။ဝါ။ တိစီဝရိက်ပြု၍သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ပရိဿာရစောဋ္ဌဓိဋ္ဌာန်၊ ပရိဿာရစောဋ္ဌ-အဓိဋ္ဌာန်ကို၊သစေလဘေယျ။အကယ်၍-ပြားသင့်ထေရ-ဝါဒ။မဟာပစ္စရိက် ဝါဒတို့နှင့်။လုံးလုံး-ညီမျှသည်၊ ။

တောဝိဘင်းကို ဆေဝင်သော။ ပုဏ္ဏ္ဍဝါလိက-ဝါသိ မဟာတိဿ ထေရောပိ၊ ပုဏ္ဏ္ဍဝါလိက အခေါ်၌ သိတင်းသုံးသော မဟာတိဿမထေရ် သည်လည်း။အာဟာကိရ၊ဆိုသဟတ်။ မယံ။ငါတို့သည်၊ပုဇ္ဈေ၊ ရှေးနှိုက်၊ မဟာထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏၊ သန္တိကာ၊အထံမှ၊ (ထည့်)။အခေါ်ဝါသိနော။တောကျောင်းနေကုန်သော၊တိုင့်။ ရဟန်းတို့သည်၊ ရက္ခသုံသိရာဒိသူ။ သစ်ပင်ခေါင်းစသည်တို့၌။ စိုရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဌပေတွာ။ ထား၍။ပဝေနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ပဒဟန္တိယာယ၊အား ထုတ်ခြင်းငှာ၊ ဂန္ဆုကို၊ သွားကုန်၏၊ သာမန္တာဝိဟာရေ။ အနီး ကျောင်းတိုက်သို့။ မြေသာဝန္တိယာ၊တခား နာခြင်းငှ။ ဂတာနန္တ သွားသာည်လည်းဖြစ်ကုန်သေး။ နေသံ။ ထိုရဟန်းတို့၏၊ သူရိယော၊နေသည်။ ဥဋ္ဌာတော၊တက်လတ်သော်။ သာမဏေရာနာ၊ သားမဏေတို့သည်ဂင်း။ ဒဟာရတို့ကဋ္ဌ။ ဂါ။ ရဟန်းယ်တို့ သည်ဂင်း၊ပတ္တစီဝရံ။သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဂဟေတွာ။ သူ၍၊ဂန္ဆုကို၊ သွားကုန်၏ ဇာတိ။ ဤစကား၌ (ထည့်)။ အသူမှာ ကြွားဘူးကုန်၏၊ တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ သူခရိဘောဂတ္ထံ၊ သုံ.ဆောင်လွယ်ခြင်းငှာ၊ တိဖ်ဝံရံ။ကို ပရိက္ခာရဓောဋ္ဌံ။ပရိက္ခာရစောဋ္ဌံဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း ငှာ။ဝဋ္ဋတိ။အင်၏၊ဇာတိ၊ဤသို့၊အာဟာကိရ၊ဆိုသတတ်၊ မဟာပစ္စရိယံဝိ မဟာပစ္စရိက်အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ပုဇ္ဈေ။ရှေး၌၊အာရညကာဘိက္ခူ။ တောကျောင်းရဟန်းတို့သည်။ အဗ္ဘဉ္ဇသိမာယံ။ အဝိပ္ပဝါသဗဒ္ဓသိမ်မရှိသော ကျောင်းတိုက်၌၊ဒုပ္ပရိဟာရံ။တိစီဝရိက်ဆောင်နိုင်ခဲ၏ ဇာတိ၊ ထိုကြောင့် တိစီဝရံ။သုံးထည်သာသင်္ကန်းကို၊ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌမေဝ၊ ပရိက္ခရစော ဋ္ဌ-ဟူ၍သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌကိတွာ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍။ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံသု။ ဝတ်ရုံသုံး ဆောင်ကြကုန်၏ ဇာတိ။ဤသို့။ဂုတ္တံ။ဆိုအင်၏၊ ။အဋ္ဌကထာအနုက်။ ၊

ပစ္စုဒ္ဓရိတွာပုနအဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိတိဇာတိပစ္စု၊ ပစ္စုဒ္ဓရိဘွာ ပုနအဓိဋ္ဌာတ ဗ္ဗာနိ-ဟူသော ဤစကား ကဲ့လည်း သံဃဒါ ဦးအာဒိ-ဘိစီဝရာဒေန။ သံဃဒါဦးဆရှိသေ-တိစီဝရိက် အမည်ဖြင့်။ ဆဒိဟိတွာ၊ အဓိဋ္ဌာန် တင်၍၊ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမံ၊ သုံ.ဆောင်လို၊သာရဟန်းကို။ ဃန္ဓိယာ၊ ရည်၍။ဂုတ္တံ ဇာတိ။ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌနာဒေန။ ရိက္ခာရစောဋ္ဌ အမည်ဖြင့်သာ လျှင်။အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ အဓိဋ္ဌာန် တင်၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္တဲသုပန၊သုံးဆောင်ထို သောဇယန်း၏ကား။ ပုဇ္ဈေ။ရှေး၌။ ကာအဓိဋ္ဌာနမေဝ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ပရိက္ခာရစောဋ္ဌအဓိဋ္ဌာန်သည်သာလျှင်။အဓိဋ္ဌာန်။ အဓိဋ္ဌာန်မည်၏၊ ၊

ထေရသကာဏ်ဒိကာအာနက်။ ။

ရှင်းခိုင်းဆရာတော်ရေးသား ဆုံးဖြတ်ဆင်သော ဝိကပ္ပနာဗိဝရ
ပရိက္ခာရဒီပနီဆွယ်ကားပြီး၏။ ။

—— ၀ ——

ဒွိသန္နိကဝိနိဆွယ။

ဒွိသန္နိက-တိသန္နိကစသည်ပြုပုံအာကာရသည်။ ပါဠို-အဋ္ဌကထာသာဠ္ဆဒိပနီဋိကာ။ ဝိမတိဝိနောဒနီဋိကာတို့၌။တိုက်ရိုက်မလာမူ၌၊ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋိကာ၌သာ။ သမာနပရိက္ခာရပြု-ဟူသော အမည်တပါးနှင့်လာရှိသည်၊ဤဝဇိရဗုဒ္ဓိဋိကာ၌လည်း။ အာယူဝါဒ-မည်မှည့်တ်။ယခုကာလဆရာ မြတ်တို့လည်း။ အာယုဝါဒမည်မှည့်တ်ရိုကြ ၊သာကြောင့်၊ ယင်းဝဇိဗုဒ္ဓဋိကာ၌လာသော။ ဒွိသန္နိက-စသည်ပြုပုံစကား၏။ ယထာဘူတာဖြစ်သည်ကို-ထင်စွာပြလျက်၊ ဒွိသန္နိက-တိသန္နိက-စသည်ပြုပုံကို။ ဖြဆို-ဆုံးဖြတ်ပေအံ့။ ။ပညာရှိသော အမျိုးသားတို့၊ မှတ်သားကြည့်ရှုစေ့ဒုဆောင်ခြင်စေကုန်သတည်း။ ။

ဣဒံတုယ္ (ဒေမိ-ဒဒါမိ-ဒဇ္ဇာမိ-ဩဒေါ ဓေမိ-ပရိဗ္ဗာမိ- ဝိသဇ္ဇာမိ-နိသဇ္ဇာမိ၊ ဣဒ္ဓိနာမသဒ္ဒေမိ။ပ။ နိသဇ္ဇာမိတိ သံမုခါဝါ ပရံမုခါပါ ဝုတ္တော ဒိန္နံယေဝ ဟောတိဘိ ဒါနလက္ခဏသစ။ တုယ္ ဂဏ္ဍာဟိတိ ဝုတ္တောမယ္ ဂဏ္ဍာမိတိ ဂဏ္ဍာတိ့။ သုဂတိတန္တိ ဂဟဏလက္ခဏသစ ဝုတ္တတ္တာ၊ မမသန္တိကံတဝစမမစဟောတူကို ဇဝမာဒိဝစနေန သမာနပရိက္ခာရံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိတို့အာစရိယာတိလိခိတံ။ အနဲ ဂဏ္ဍိုပဇေပန အတိပပဉ္စံ ကတွာ ပုန ဣဒမေတ္ထ အာစရိယာနံသန္တိဋ္ဌာနံ။ သစေသမ္ပ ဟသာ ဒွေဝါ သမာန ပရိက္ခာရံ ကတ္တာ၊ ကာမာဟာန္တိ။ တဝံ သဇ္ဇေသံအတ္တနော သန္တိကံ ဝတ္တုမာနံ ဥပဋ္ဌဲနကေန သဒ္ဓိံ ပေသလသဆ ကေသ ပရိဗ္ဗဇန္တိ။ သော ပုနတောသမေဝပရိဗ္ဗဇတိ၊ထောဝတာ တေသမာနပရိက္ခာရိကာ ဟောန္တိ။ ဣဒံ သမာနပရိက္ခာရလက္ခဏံ ပါဠိအာဒိသု ဝုတ္တလက္ခဏောယေဝ ပတာနတောအာစရိယပုတ္တံ ဟောတိ။ တထာပိ ပေါရာဏာ ဝိဓိံ အနုဿရိတွာဝတ္ထုနာတော ပဋိသေဓေတဗ္ဗော၊ အာစရိယာနံ မကာ နုသာ ဒရန ကာတဗ္ဗံ

ကာတုကာမေနာတိ အာပရေတိဝုတ္တံ။ ။

ဣဒံတုယ္ယံ။ပ၊ ဒိန္နံဟောဝေါဟောတိတိ။ ဣဒံတုယ္ယံ၊ပ၊ ဒိန္နံယေဝေါဟော
တိ-ဟူ၍၊ ဒါနလက္ခဏာသစ၊ပေးခြင်းလက္ခဏာ၏ဝင်း။ တုယ္ယံဂဏ္ဍာ
ဟိတိ ဂဏ္ဍော မယ္ယံ၊ ဂဏ္ဍာဓိတိ ဂဏ္ဍေါတိသုဂဟိတန်၊ တုယ္ယံ။ပ။ သုဂ
ဟိတံ-ဟူ၍၊ဂဟဏလက္ခဏာသဒ၊ ယူခြင်းလက္ခဏာ၏ဝင်း၊ ဝုတ္တာဝုတ္တာ၊
နိဿဋ္ဌိပါစိတ်-ပထမ ကထိနသိက္ခာပုဒ်-အဋ္ဌကထာ၌-ဆိုအပ်သည်၏ အ
ဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ သင်္ကန်းကံ တဝစ-မမစ ဟောတူတိ ဧဝမာဒိ ဝစနေန
ဓမ သင်္ကန်းကံ ဟဝိဿ-မမစ ဟောတု—ဤသို့ အစရှိသော စကား ဖြင့်၊
သမာနပရိက္ခာရံ၊ တူသောပရိက္ခရာကို။ ဝါ. တူသောပရိက္ခရာ ရှိသည့်
အဖြစ်ကို။ ကာတု ။ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အားစရိယာ။
ဆရာတို့သည်။ ဝဓနှိ၊ဆိုကုန်၏၊ ဇာတိ၊သို့။ လိခိတံ၊ ဂဏ္ဌိပုဒ်၌ရေးအပ်
၏၊ ။(မမ၊ငါ၏ သင်္ကန်းကံ၊ ရှိဆဲ-ရှိလတံ့သော-ပစ္စည်းဥစ္စာသည်၊ တဝ
စ။ သင်အား၎င်း၊ မမစ၊ငါ့အား၎င်း၊ ဟောတူ။ ဖြစ်စေသတည်း)။ ၊
အနုဂ္ဂဏ္ဍိပဒေပန၊ အနုဂဏ္ဍာပုဒ်နှိုက်ကား၊ အာတိပဒဠှံ။ အလွန် ကျယ်
သည်ကို၊ ဂ.တွာ။ ပြု၍။ပုန၊ ဝ.ဘာန်၊ ဇာတေပယ္ယု၊ပ။ အားဝရတိ။ ဟူ၍၊
ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧကေ။ ဤသမာနပရိက္ခရာပြုရာ၌ကား၊ ဇာတံ ဤဆိုလတ္တံ့.
သည်ကား။ အာစရိယာနံ၊ ဆရာတို့၏။ သန္နိဋ္ဌာနံ။ မြဲမြံသောအဆုံးအ
ဖြတ်တည်း၊ သမ္မဟုလာဝါ။ များစွာသော ရဟန်း တို့သည်၎င်း၊ ဒွေဝါ။
နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်၎င်း၊ သမာနပရိက္ခာရံ၊ ကို။ ဂ. ဣတ္ထကာ
မာ။ ပြုလိုကုန်သည်၊ သစေဟောန္တိ။ အာကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ သဇ္ဇေသုံ၊အ
လုံးစုံကုန်သော။ ဧတသံ၊ထိုသမာနပရိက္ခ၊ ပြုလိုကုန်သောဟန်းတို့၏၊
အတွက်နော။ပိပိဆား၊ပိပိ၏၊ ဝတ္တမာန်၊ဖြစ်ဆဲရှိဆဲဖြစ်သော၊သင်္ကန်း။ဥစ္စာ
ကို။ ဥပဂ္ဂန်ုနကေန၊ ဖြစ်ထတ္တံ့-ရှိသတ္တံ့သောဥစ္စာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ။ တကွ၊ပေသ
လသေ၊ သိသကိုချစ်သော။ ဧကေဆရိယာ။ ယုံကြည်သော ရဟန်းတယောက်
ဆား၊ ပရိစ္ဆန္တိ၊ စွန့်ကြကုန်၏၊ သော၊ ထိုပေသလ ရဟန်းတယောက်
သည်။ပုန၊တပန်၊ တေသမေဝ၊ ထိုသမာနပရိက္ခာရာ ပြုလိုကုန်သောအာ
လုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား သဘာသျင်၊ ပရိစ္စဇတိ။ စွန့်ပေးပြန်၏၊ ဧတ္တာဝ
တာ၊ ဤသို့ဖြင့်-စွန့်ပေး-လှူဒါန်းခြင်းဖြင့်၊ တေ။ ထိုသမာန ပရိက္ခရာ-ပြု
လိုကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သမာနပရိက္ခာရိ၊ဘ. ၁။ တူသော ပရိက္ခရာ
ရှိကုန်သည်၊ ဇဟံဘာန်၊ကုန်၏၊ ဇာဒံသမာနပရိက္ခာရလက္ခဏံ၊ ဤသမာန

ပရိက္ခရာပြုပုံလာကြောင်းသည်၊ပါဠိအာဒိသု။ ပါဠိတော်-စသည်တို့နှိုက်။ ရတ္တာလင်္ကာရောယော၀၊ ဟာတော်မှအပ်သော သက္ခရာဒ္ဓိသာလျှင်၊ ပ တန်းတော ကျွဲခြင်းကြောင့်။အ၀စလပတ်၊ ပတုန်မတ္ထင်မြဲမြံခြင်းသို့ရောက် သည်၊ဟောတိ၏၊ဣဒံ။ဤသည်ကား၊အာစရိယာနံ။ဆရာတို့၏၊သန္နိဋ္ဌာ နံ။မြဲမြံသောအဆုံးအဖြတ်တည်း၊ ။(ဣဒံအာစရိယာနံသန္နိဋ္ဌာနံ-ကား လိုက်သည်။ ။တထာဝိ၊ထိုသို့-။တုန်မလွှဲခြင်းသို့- ရောက်သော် လည်း၊ ပေါရာဏာဝိဒိုဟ်၊ မမသန္တံကဲ့ တ၀စဟောတု- ဟူသောရှေး ဆရာတို့-ပြုရှိုး ပြုစဉ်အစီအရောင်ကို၊ အကြွေးထုရိတွာ။ လွှမ်းမိုးဖျက်ဆီး ၍။ငတ္တုနတော၊ကျွဲခြင်းဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပဋိသေဓတော့ဗ္ဗော။ တားဖြစ် အပ်၏၊အာစရိယာနံ၊ဆရာတို့၏၊မတာ နုသာရေန၊အလိုက်အထဉ်ရှောက် သဖြင့်။ကာတုကာမေန၊ သမာနပရိက္ခရာပြုလိုသော ရဟန်းသည်၊ ကာ တဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊ဣတိ။သို့။ အပဒါန၊ တပါးသောဆရာတို့ဘုံသည်၊ ဇနိန္ဒ၊ ဆိုကုန်၏၊ ။

ဤသို့-လာသော်စိ ရခန္ဓက-၀ဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌၊ ပဉ္စမဆာစရိယ၀ါ ဒ-အပဒေ၀ါဒတို့နှင့်အညီ ဒွိသန္တံက-ပြုလိုသည်ဖြစ်အံ့။ ရှိဆဲပစ္စည်းကို ပြုလိုလျှင်-ရှိဆဲပစ္စည်းကု-ပိုင်းခြားပြောဆို၍၊ရှိလတ္တံ့ပစ္စည်းပါ။ ပြုလို သျှင်-ရှိဆဲရှိလတ္တံ့ပစ္စည်းကို- ပိုင်းခြားပြောဆို၍။ နှစ်ဦးသောရဟန်းတို့ တွင်၊တဦးသောရဟန်းက=မမသန္တံကံတ၀စ မမစဟောတု-ဟု၊ ရှေး ဦးဆို၍။ ၀ပဓနံကုန်သော ရဟန်းတဦးကလည်း။ မမသန္တံကံတ၀စ မမစဟောတု-ဟုဆို၍၊သမာနပရိက္ခာရဒွိသန္တံက- ပြုစေ-ပြုထိုက်ပြု သင့်၏၊ ။

ငါပိုင်ထိုက်သည့်-ဖြစ်ဆဲ-ဖြစ်လတ္တံ့သော-ဂရုဘာဏ်-လဟုဘာဏ် ပစ္စည်းဥစ္စာသည်၊ သင်အား၎င်း။ ငါ့အား၎င်း ဖြစ်စေသတည်း။ ။ထ ပည့်တော် ပိုင်ထိုက်သည်-ဖြစ်ဆဲ။ ဖြစ်လတ္တံ့သော- ဂရုဘာဏ်လဟု ဘဏ်။ပစ္စည်းဥစ္စာသည်။အ၎င်ဘုရားအာ၎င်း၊ တပည့်တော်အား၎င်း ဖြစ်စေသတည်း၊ ၊ဤသို့မြန်မာဘာသာဖြင့်- ဒွိသန္တံကပြုလိုမူလည်း ပြုအပ်၏၊ ၊ရှိဆဲပစ္စည်းကိုသာ-ပြုလိုလျှင်၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသောစကား ကို-ချ၍ဆိုလေ၊ ။

သမာန ပရိက္ခရာ ပြုလို သော။ သုံးပါးလေးပါးစသော ရဟန်းတို့ တွင်၊ တပါးပါးသော ရဟန်းက။ သမာန ပရိက္ခရာပြုလို့သော ရဟန်း

အများထံနိုက်၊မမသန္တာကံတဖွားကဋ္ဌမ၊စဟေးတု-ပ့ဆိုဋ္ဌ။ပြုဖေဆို ရသေး ဒသာ ရဟန်းတို့ကလည်း၊ တပါးတပါး၏-အသီးအသီး-မိဒ်မှ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့ထံနိုက်။မမ သန္တာကံ တဖွားကဋ္ဌမ၊စဟေးတု-ဟုဆို၍၊ဆမာနုပရိက္ခာရ-တိသန္တာက-စသည်ပြုအပ်၏။ ။

ယခင်ဒုကာနိုက်လာသော-ဒုတိယအာစရိယဝါဒနှင့်အညီ။ ဒီသန္တာက-တိသန္တာက- စသည်ပြုလိုသည့်ဖြစ်အံ့။ နှစ်ယောက်သုံးယောက်-စသောရဟန်းတို့က၊ဖြစ်ထတို့သောပစ္စည်းလာဘ်နှင့်တကွ-မိမိတို့၏ဖြစ်ဆဲရှိဆဲပစ္စည်းလာဘ်ကို ဒီသန္တာက စသည်ပြုလိုသောရဟန်းတို့ အာဝင်ဆပါ- မဟုတ်သော၊ ယုံကြည်လောက်သောလင့်ပေသလ ရဟန်းတာယောက်အား၊ဣဒံ တုယ္ဘံ ဒေမိ-ဟု၊ဆသီးအသီးဆို၍ဂင်း။ အများအလို ဖြင့်၊ဣဒံ တုယ္ဘံ မယံဒေမ-ဟုတ္ထယောက်ယောက်က-ဆို၍ဂင်း။ နိရုလ်ယစွန့်အပ်ပေးအပ်၏။ အပေးအအပ်ခံရသော-ရဟန်းကလည်း၊ ထိုပေးအပ်သောပစ္စည်းအလုံးရုံကို၊မူလရင်းရဟန်းတို့အား။ ဣဒံတုမှာကံဒေမိ။ အရှင်တို့က- ပေးစွန့်ကြသော-ဤပစ္စည်းရပ်အလုံးရုံကို၊ အရှင်တို့အား ပေးစွန့်ပါ၏-စသည်ဖြင့်ဆို၍။စွန့်အပ်ပေးလှူဆပ်၏။ ။

ဤသို့-ပြုန်၍စွန့်လှူသဖြင့်- နှစ်ယောက်သုံးယောက်စသော၊ ထိုမူလရင်းရဟန်းတို့သည်။ သမာနုပရိက္ခာရိက-ဖြစ်ကြကုန်၍၊ ဒီသန္တာက-တိသန္တာက-စသည်ပြုခြင်းကိစ္စပြီးသည်ကို-သိအာပ်၏၊ ။

ဤသို့လျှင်၊ ပဌမာစရိယဝါဒ—အပရေဝါဒနှင့်အညီ- ဒီသန္တာက ပဌမပြုနည်း။ဒုတိယအာစရိယဝါဒနှင့်အညီ-ဒီသန္တာကဒုတိယပြုနည်းအားဖြင့်။နှစ်ပါးတို့တွင်၊ဒီသန္တာကဒုတိယပြုနည်းသည်။ ဆရာဟု-ပြုရိုးပြုစဉ်မဟုတ်-ဟု။အပရေတို့ဆိုသော။မရေြာပ-လောက်သော၊ အပြစ်မှထပါး၊ ပါဠို-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာအစောင်စောင်တို့နှင့်။ စိုးစဉ်းမျှ-ဆန့်ကျင်သော အရာမတွေ့ရကား။အလွန်သင့်မြတ်၏၊ ၊ ၊

ဃ မမသန္တာကံဘဝေ-မမစဟောတု—ဟူသောဒီသန္တာက ပဌမပြုနည်းသည်ကား။ ပါရာဇိကဏ် ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်-အဋ္ဌကထာ၌။ တာသန္တာကံ ဟောတု-ဟုပေးခြင်းသည်၊ဒုဒိန္နဖြစ်၍အပေးမမြောက်ကြောင်းကို-ပိန့်ဆိုသည်နှင့်။ ဖြောင့်ဖြောင့်ဆန့်ကျင်သည်မဟုတ်လောဟူမူ။ မဆန့်ကျင်၊အာဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ။ထိုအဋ္ဌကထာ၌။ ဝတ္ထု

ပဋိဂ္ဂါဟက- ကြိယာပဋိဂ္ဂါဟကလက္ခဏာမရှိသောအကာရက- သမ္ပဋ္ဆ
ဆဋ္ဌီဖြင့်၊ တဝသန္နံကံ ဟောတု- ဟုသော-ပေးခြင်းကိုသာ ဒုဒိန္နဖြစ်၍။
ဆပေးမဖြောက်ကြောင်းနှင့်။အဋ္ဌကထာဆရာ-မြစ်တား ပြဆိုဘော်မူ၍၊
ဝတ္ထုပဋိဂ္ဂါဟက-ကြိယာပဋိဂ္ဂါဟက-လက္ခဏာရှိသော၊ သမ္ပဒါနကာရ
က-စတုတ္ထိဝိဘာတ္တိနှင့်ဖြင့်။ ဣဒံသန္နံကံ တဝဟောတု-ဟူသောပေးခြင်း
ကိုမူကား၊ သုဒိန္နအဖြစ်၌။ အဋ္ဌကထာဆရာ-ခွင့်ပြုတော်မူ၏- ဟူးသာ
အနုက်ကိုး။ပညာရှိတို့- သိသင့်သောကြောင့်တည်း။ ။

ထိုဝတ္ထုကြိယာပဋိဂ္ဂါဟက- လက္ခဏာရှိသော၊စတုတ္ထိဝိဘတ်ဖြင့်-
ပေးခြင်း- စွန့်ခြင်း၏-သုဒိန္နအဖြစ်ကို။ အဋ္ဌကထာရှင်- ခွင့်ပြုဖြစ်ဟူသည်
ကိုလည်း။ဣဒံဟုယံ ဒေယျ-ဣတ္ထန္နာမသဒ္ဒေယျ-တုယ္ဟံ ဂဏ္ဟာဟိ-ဟူသော
စတုတ္ထန္တံပုဒ်တို့ဖြင့်ပေးခြင်း၏သုဒိန္နအဖြစ်ကိုပြုသောကြောင့်ဝင်း။ဣဒံ
တုယ္ဟံ ဒေယျ-ဒဒါမိ-ဒဇ္ဇာမိ-သြဇံကောဒေမိ-ပရိစ္စာဇေမိ- ဘိသင်္ခရောမိနိသင်္ခရောမိ
တိဝါ-ဣတ္ထန္နာမသဒ္ဒဒေယျ ပါနိသင်္ခရဏဒိတိဝါဝေတိ။သမုခါပိပရိမုခါပိဣန္ဒြိ
ယေဧဝေဟာတိ--ဟု။ အပေးမြောက်ကြောင်း၊သုဒိန္နဖြစ်ကြောင်းကို- ပြ
ဆိုထောမူပြီးနောက်။ ဧဝံဝုတ္တေမယ္ဟံ ဂဏ္ဟာမိတိဝဒတိ၊ သုဒိန္နံသုဂဟိ
တန္တု-ဟူ၍ဆိုလျှင် ပြီးကောင်းလျက် အနုက်လွန်ကဲပြတတ်သော တု
ယ္ဟံ ဂဏ္ဟာဟိတိ ဝုတ္တေ-ဟူသော သဒ္ဒါလွန်ကိုဆိုသဖြင့်၊ အဋ္ဌကထာ
ဆရာ-တို့ကရိုက်ပြဆိုခဲ့ပြီးသော သုဒိန္နဖြစ်ခြောင်း၊ ပေးပုံအခြင်းအရာ
အာကာရသည် နိဝရဏသ-မဟုတ်ဆေး။ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှတပါး-စ
တုတ္ထန္တံပုဒ်တို့ဖြင့်။ သုဒိန္နဖြစ်အောင်ပေး ပုံအခြင်းအရာ-အာကာရ၌
သေးဏှိ-ဟူသောအနုက်ပြီးသောကြောင့်ဝင်း။သိအပ်မှတ်ယူဆပ်ရှိ၏။

ယုတ္တိမျှနှင့်မရုံ၊ အာကုလိသည်ဟူမူ၊ ဥပနိက္ခိတ္တံဝါသဒိယေ
ယျာတိဣဒံ အယျသ ဟောဝူတို့ဧဝံ သမုခါဝါ အသုကဿိနာမ
ဌာနေ မမဟိရညသုဝဏ္ဏံအတ္ထိ၊ တံတုယ္ဟံ ဟောတူတိ။ ဧဝံပရိမုခါ
ဒ္ဒိတံဝါ ကေဝလံ ဝါစာယံဝါ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယဝါ တုယ္ဟန္တိ ဝတ္ထာပရိ
စတ္တာ ယော ကာယဝါစာဟိ အပဋိက္ခိပိတ္တာ စိတ္တေန ဧဝံဝါသေယျ
အယံ သာဒိယေယျာတိ ဝုစ္စတိ--ဟူသော ကာဒိါ အဋ္ဌကထာ။ ယုရိစတ္တာ
ဧ၏၊အာကာရကို- နည်းတူပြသော တေရသကဏ်ဍိကာ၊ ဝိမတိဝိကာ-

စာသည်ဖြင့်၊ ဒါယကာတို့-မိဘဆွေမြေကို ပေးစွန့်ခြင်း ပရိစ္စာဂ် ဖြောက်၍။ ရဟန်းတို့ ဥစ္စာအဖြစ်ကို ပြုတတ်သော။ ပေးစွန့်ပုံအခြင်းအများကို ဖြေရာ၊ ဣဒံ အဝယျသဲ ဟောတု။တံတုယ္ဘံ ဟောတု-ဟူသော စကားရပ်ကို-ယူရာ၏။ ။ဤသို့-မယ္ဘံ သန္တကံ တဝ ဟောတု-ဟူသော စကားကို။ သဒိန္နအရာဒ္ဓဆဋ္ဌကထာဆရာ ခွင့်ပြုသည့် မှန်သော်လည်း။ တဝ ဟောထု-သာမဆိုမူ၍၊ တဝစ-မမစ ဟောတု-ဟု။ ဆိုဖြန်ခြင်းကြောင့်၊ သဒိန္နံ မဖြစ်သည့်သဘ-ဟူငြားအံ့။ မမစ-ဟူ၍ ပါခြင့်းကြောင့်။ သဒိန္နံ ဖြစ်သည့်ဂိုးစေ မဖြစ်သည့်ဂိုးစေ၊ မမ သန္တကံ တဝစ-မမစ ဟောတု ဟူသော။ ဤဒိသန္တကပြုပုံသည်၊ တံဝိဟာရံ ဣမိနာ ဝိဟာရေန သင်္ဃံ ဇေက လာဘံ ကာတု သံဃသဿ ရုန္ဓတိ-ဟူသော စိဝရခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌၊ ကျောင်းတိုက်ခြင်း လာဘ်တူပြုပုံနှင့်ငင်း။ ၊တေနခါ ၊နသမယေနံ သမ္မဟုလာ ဘိက္ခူ။ ကောသလေသု ဇနပဒေ အဋ္ဌါန မဂ္ဂေ ဥပ္ပန္နာ ဟောန္တိ၊ ဘေ ကတ်ကံ ကတ္တာ သုသာနံ သြက္ကမိ်သု ပံသု ကုလာ ယံ၊ ဇေ ဇွေ ဘိက္ခူ။ ပံသုကုလာနိလတိ်သု။ ဇေ ဇွေဘိက္ခူ။နု-လတိ်သု၊ ယေတေ ဘိက္ခူ။နု လတိ်သု။ ဇေ ဇေ မာဟံသု၊ ဆမ္မာကံပိ အာဝုသော ဘာဂံ ဒေထာတိ၊ပ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ကတိကံ ကတ္တာ သြက္ကမိတုံ အကာမာ ဘာဂံ ဒါတုန္တိ ဟူသော စိဝရ ခန္ဓကပါဠိတော်။ ။တေ ကတိကံ ကတ္တာတိ လဒ္ဓံ ပံသုကုလံ သဗ္ဗေသံ ဘာဇေတ္ဝာ ဂဏ္ဍိယသာ မာတိ ဗဟိဂေဝ ကတိကံ ကတ္တာ-ဟူသော ဂင်းအဋ္ဌကထာ၊ဤပါဠို-အဋ္ဌကထာတို့၌-သာသော။ ကတိကဝတ်ယား ကြပုံနှင့်ငင်း။ အလားတူသည်ဖြစ်၍။ မမသန္တကံ တဝစ-မမစဟောတု ဟူသော၊ ဤဒိသန္တကပြုပုံကို၊ ယုံကြည်စွာမှတ်ယူအပ်၏။ ၊

ထိုကြောင့်။ ဂင်းဘွင့်ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာ၌လည်း၊ ။ကတိက-ကရဏံ ဒဿတ္ထာ မယ္ဘံ သန္တကံ ဇာဘဝစ-မမစာတိ၊ တဒရုစ တထာ ဝုးတ္တာ ဝဋ္ဋတိတိသမာနုပရိက္ခာရုပဒိဒံ ဝဒန္တိ၊မိန့်၏။ ၊ကတိက ကရဏံ၊ကတိကဝတ်ပြုခြင်းကို။ ဒဿတ္ထာ၊ပြု၍။ မယ္ဘံ။ငါ၏ သန္တကံ။ဥစ္စာသည်။ ဘဝစ၊ သင်အား၌ငင်း။မမစ။ ငါအား၌ငင်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ၊ဇွတ်တိသို့၊ ဝုတ္တာစ၊ဆိုအပ်သော်၌ငင်း။ဇွတ်ရေး။ဤမှတပါး၊သောရဟန်းသည်။တထာ။ ထိုအတူ၊ ဝုတ္တာစ။၌ငင်း၊ဝဋ္ဋတိ။ ၏။ ဇွတ်သို့။ သမာနုပရိက္ခာရုပဒိဒံ၊သမာနုပရိက္ခာရပြုပုံအစီအရင်ကို၊ဝဒန္တိ၊ကုန်၏၊ ။

ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ဤဝဓိရဟုဒ္ဓိဂိုကာဒ္ဒါ။ ဣဒံတုယ္ယံ။ပ။ ဒါန လက္ခဏာသစ၊ တုယ္ဟံဂဏ္ဍာတိဟိ၊ပ။ ဂဟဏာလက္ခဏာဆိုင ဂုတ္တာတ္တာဟူသော ထိုဘ်ဝါကျနှင့်။ မမ သန္တကံတာဒစ မမစ ဟောတု။ပ။ ကာတုံဝန္ဒတိ—ဟူသော၊ ဖိုလ်ဝါကျ-မတန်ချေသေး ဆိုမူ၊ မမ သန္တကံတို့ဖွဲ့ဂဏ္ဍာဟိ အဟဉ္စဂဏ္ဍာမိ-စသည်ဖြင့် မဆိုမူ၍၊ တဝစမမစဟောဏ ဟူ၊စတုဿွန်အပုဒ်နှင့်ဆို၍၊ ဒွိသန္တာကပြုခြင်းအကြောင်းမျှကို ပြလို၍။ ယင်း ဟိတ်ကို—ဆိုသည်ယူလျှင်၊ ဖိုလ်ဝါကျ၌ ယူပုံအခြင်းအရာ—မပါသော်လည်း၊ ဟိတ်နှင့် ဖိုလ်—စပ်ကြ၍။ သင့်လျော် တော်ထန်သတည်း။

ထနည်းကား၊ ၊မမသန္တကံတဝစ-မမစဟောတု-ဟူ၊ ဒွိသန္တကပြုသူ ဘဉီးဉီး၏ စာ ား—အခြားမဲ့၌၊ သာဓုသာဓု-ကောင်းပါပြီ ကောင်းပါပြီ ဟူ နှစ်ထွက်၍ရင်း။စိတ်ဖြစ်ကာမျှဖြင့်ရင်း။သာယာဝန်ခံခြင်းကို။ ကေန္တ ယူစားပ်သော ကြောင့်။ဟိတ်နှင့်—ဖိုလ်-သင့်လျော်တော်တန်၏၊

ဤယူပုံစကားကိုလည်း။ တုယ္ဟံဂဏ္ဍာဟိကို ဝုတ္တမယ္ဟံဂဏ္ဍာဒိတိ ဝဒတိ။ သုဒိန္နံ သုဂဟိ တန္တြာတိ ဇွေ ယထာပရတော တဝသန္တကံ ကရောဟိတိ ဝုတ္တေ ဒုဒိန္နံဒိသာရ ဘန္တေမယ္ဟံ ဂဏ္ဍာဒိတိ ဝစနေန သုဂဟိတံဟောတိတိ ဝုတ္တံ။ ဇဝ မိဒေးပိတုယ္ဟံ ဂဏ္ဍာဟိတိ ဝုတ္တေ သုဒိန္နတ္ထာမယ္ဟံ ဂဏ္ဍာဒိတိအဝုတ္တပိ သုဒိန္နမေဝါတိ ဝဒန္တိ ဂဏ္ဍာဟိတိစ အာဏတ္တိယာ ဂဟဏသ တပ္ပဋိဗဒ္ဓတာ ကရဏဝသေနပဝုတ္တာတဒါ ဂဏ္ဍာဒိတိ စိတ္တေအနုပ္ပန္နာဒိတေ ပန္ဆာ ဂဟေတုံ နှ-လဘာတိတိ ဝဒန္တိ ဟုလာသော။ ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်ဘွင့် တေရသကဏ်ဍိကာ ဤနှင့် အဓိပ္ပါယ်တူ သကဝါဒအား:ဖြင့် လာသော ၎င်းသိက္ခာပုဒ်ဝဓိရဟုဒ္ဓိဂိုကာတို့အလိုနှင့်။အဝေဟာအား:ဖြင့်ဆိုအပ်သတည်း။ ။

ဤကာအနုက်ကို။ဝိသာသဂါဟဝိနိဆ္ဆယမှာယူ။ ။

ဖိုင်းခိုင်းဆရာတော်ရေးသားအပ်သော
ဒွိသန္တကဝိနိဆ္ဆယကား:ပြီး၏။

——:o:——

ဒိုဆန်ကုဝိနိဆ္ဆယ။

အသေသပရိယာဒါနဝတ္ထုဆန ဧတောနိ ပဠုဂ်ါနိ ဝုတ္တာနိ။ ဝိသာသ ဂါဟော ပန တိဟာဂ်ိဟိ ရုဟာတိ။ (၁) သန္ဒိဋ္ဌေ ဓိဝတိဂ ဟိတော အတ္တမနော၊ (၂) သမ္ပရာယေ ဓိဝတိ ဂဟိတော အတ္တမနော။ (၃) အာသဝိနာ ဓိဝတိ ဂဟိတော အဂ္ဂမနော တိ၊ ဧစ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့ အာသဝပရိယာဒါနဝတ္ထုဆန၊ အကြွင်းအဂ္ဂါမဂ္ဂိ-သိမ်းကျုံးယူသည်၏။ အဲစွမ်းဖြင့်၊ ဧတောနိပဠုဂ်ါနိ။ ထိုဝိသာသဂါဟ ဧကံဂါငါးပါး တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟေတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဝိသာသ ဂါဟောပန၊ ဆက္ကမ်းဝင်၍ ယူခြင်းသည်ကား။ တိဟိ။ သုံးပါးကုန်သော၊ အဂ်ိဟိ၊ အင်္ဂါတို့ဖြင့်၊ ရုဟာတိ။ ရောက်၏၊

(၁)သန္ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်ဘူးကာမျှဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓိဝတိ။ အသက်ရှင်၏၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၏၊ ။ဤလည်းအင်္ဂါသုံးပါး။ ။

(၂) သမ္ပရာယေ။ မြဲမြံသော အဆွေခင်ပွန်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓိဝတိ၊ အသက်ရှင်၏၊ ဂဟိတော၊ သော်၊ အတ္တမနော၊ ၏။ ။ဤလည်း အင်္ဂါသုံးပါး။ ။

(၃) အာသဝိနာ ဓိဝတိ။ ငါ၏ဥစ္စာကို-အလိုဆိုးရာယူလော — ပန်ကြား၍ ယူခြင်းနှိုက်-အကြောင်းမရှိဟူ၍ ပြောဆိုအင်ဘူး၏။ ဓိဝတိ၊ ၏။ ဂဟိတော၊ သော်။ အတ္တမနော။ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၏။ ။ဤလည်းအင်္ဂါသုံးပါး။ ။

ဤတိ၊ဤသို့။ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော။ အဂ်ိဟိ။ အင်္ဂါတို့ဖြင့်။ သာဝိသဂါဟော။အကျမ်းဝင်၍ယူခြင်းသည်ရုဟတိ၊ရောက်၏။ ။

ဤသို့-ပါရာဓိကဏ် အဋ္ဌကထာ-ဒုတိယပါရာဇိက-အနာပတ္တိဝါရ-ဆောင့်နှိုက် ပိန့်အပ်သည်နှင့် အညီ။ ဓိဝတိ-ဂဟိတော အတ္တမန-ဟူသော အင်္ဂါနှစ်ပါးတွင်၊ သန္ဒိဋ္ဌ- သမ္ပရာယ-အာသဝိတ- သုံးပါးက။ထပါးပါးကို-ထည့်၍။ ဝိသာသ ဂါဟ မြောက်ကြောင်း။ အင်္ဂါ သုံးပါးကို သိအပ်၏။ ။

(သန္ဒိဋ္ဌ-သမ္ပရာယအင်္ဂါမှာ။သိသာပြီ။)

(၁) အာသဝိတောတိ မမသန္တိကံယံမှာ ဆိုထိုက်သည်။ ဧကော်ယျာသိ။ ဆပုဆိုထွာ့ ဂဟဏော ကာရဏံ နတ္ထိတိ ဝုတ္တော၊ (၂)ဓိဝတိတိ အဋ္ဌ

ဌာနသေယျာယ သယိသောဒိ ယာဝ ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒံ နုပါဒုဏာတိ။ (၃) ဂဟိတေ အတ္တာမနောတိ ဂဟိတော တုဋ္ဌစိတ္တော ဟောတိ။ (၄)ဧဝံ ရူပသဒ သန္တာကံ ဂဟိတော မေ အတ္တာမနော ဘဝိသတိတိ ဇာနန်တော၌ ဂဟောတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ။ရဂင်းအဋ္ဌကထာ။ ။

(၁) အာလပိတောတိ။ အာလပိတော ဟူသည်ကား။ မယ်။ ငါ၏။ ယံသန္တကံ၊ အကြင်ဥစ္စာကို။ ဣဒံ ဆွတိ။အလိုရှိ၏။ကံသန္တကံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ဂဟေတွာယျာသိ။ယူလော၊ အာဟရိတွာ၊ပန်ကြား၍။ ဂဟာဇော။ ယူခြင်းဌာ၊ ကာရဏံ။ အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ။ မရှိ။ဣတိ။သို့၊ ဝုတ္တော။ ဆိုအပ်သော သူတည်း။ ၊ဤစကားရပ်ဖြင့် အာလပိတ အင်္ဂါကိုဆိုအပ်၏။ ။ဤ အင်္ဂါကိုဘွင့်ရာနှိုက်၊ ဝုတ္တောပုဒ်သည်၊ကံဟာပုဒ်ဖြစ်၍။ ပစ္စည်းရှင်ကို မရ။ ဝိသာသဂါဟ ယူတာ်သော ဗျာနိုးကိုသာ-ဘိုက်ရိုက် နိတဆွဲရသည်။ ပစ္စည်းရှင်ဖြစ်သော-ဆိုတတ်သောသူကိုကား။ နေယျထွနည်း အဓိနာဘာဝနည်းဆား-ဖြင့်-ရသည်၊ ။

(၂) ဇိဝတိတိ။ ဇိဝတိဟူသည်ကား။အနုဋ္ဌာနသေယျာယ။ရှင်ပို မရ-သေဟန်ဖြ၍- မထသော အိပ်ခြင်းဖြင့်၊ သယိတောဝိ၊ အိပ်သော်လည်း။ယာဝ။ အကြင်မျှလောက်။ဇိဝိတိန္ဒြိယုပစ္ဆေဒံ၊ အသက်ဖြတ်ခြင်းသို့။ နုပါပုဏာတိ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ထိုမျှထောက်၊ ဇိဝတိနာမ၊ အသက်ရှင်သည် မည်၏၊ ။ဤ စကား ငှဲ့ဖြင့်၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ-မချုပ်သေး သမျှကာလပတ်လုံး-ဇိဝတိအင်္ဂါကိုဆိုရာ၏။ ၊

(၃) ဂဟိတေအတ္တာမနောတိ။ ဂဟိတော အတ္တာမနော ဟူသည်ကား။ ဂဟိတော၊ယူအပ်သည်ရှိသော်။ တုဋ္ဌစိတ္တော၊နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ၊ဤစကားဖြင့်၊ ဂဟိတောအတ္တာမနအင်္ဂါကို-ဆိုရာ-၏။ ။

(၄) ဧဝံရူပသဒ။ ဤသို့နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသော သူ၏၊ သန္တကံ၊ဥစ္စာကို။ ဂဟိတော၊ငါယူအပ်သည်ရှိသော်။ မေ။ငါ့အား။ အတ္တာမနော၊ ဝမ်းမြောက်-ဝမ်းသာသောစိတ်ရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ။ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇာတိ။သို့။ဇာနန်တော်။ သိသော၊ဟန်းရှင်လျှံသည်။ ဂဟောတုံ။ယူခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋတိအပ်၏၊ ။ဤစကားရင်ဖြင့်၊ဝိသာသဂါဟ-ယူလိုသောသူသည်၊ ဤသို့ သိမှ- ဤသို့ နှလုံး ထား၍- ယူရာ၏-ဟု၊ ဝိသာသယူနည်းကို-ပြ၏။ ၊

ထေထရေန ဒဟရံ စိ ရရောင်နတ္တံယာ ဂါမကံ ပေသေန္တေန အတ္တ
နော် စိဝရံ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာဝ ဒါတဗ္ဗံ။ဒဟရသာဝိ စိဝရံ ပစ္စုဒ္ဓရာပေ
တ္တာဝ ဒ္ဌပေဘဗ္ဗံ။ သစေအာသတိယာဂန္တွတ္ဘိ၊ အတ္တာနောဝိစိ ရံ ပစ္စုဒ္ဓ
ရိတ္တာ ဒဟာရသ စိဝရံ ဝိသာသေန ဂဟေတ္တာ ဒ္ဌပေတဗ္ဗံ။ သစေ
ထေထရော နုဿဟတိ။ ဒဟာရော ပန သရတိ။ဒဟာရေန အတ္တာနောစိဝရံ
ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ ထေထရဿ စိဝရံဝိသာသေန ဂဟေတ္တာ ဂတ္တာ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
ဘန္တေတုမှာကံ စိဝရံအဓိဋ္ဌဟိတ္ထာ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ။ အတ္တာနောဝိ စိဝ
ရံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ။ ။ဤပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာဥဒ္ဒါဆိတဆိဋ္ဌာပုဒ်အ
ဘွင့်ဖျိုက်၊ သက်နိုးရှင်-မျက်ကွယ်၌။ထိုသက်နိုးရှင်-မသိစဉ်ပင်၊ ဝိသာ
သဂါဟ မြောက်အောင်-ယူ၍၊ မိမိဥစ္စာ-ပြုခြင်းကြောင့်။ ထိုသက်နိုးရှင်
ရဟန်းရင်းမှာ။ ရတ္တိဝိပ္ပဝါသလည်း-လွတ်သည်။ တ်စိဝရိုက် အဓိဋ္ဌာန်
လည်း-ကျသည်၊ ။

ဝိဆံဂါဟကို ခွင့်ပြုတော်မူရာ။ မဟာဝါ စိဝရ ခန္ဓက-ရောဇ
မလ္လာမင်းအဝတ်ကို အရှင်အာနန္ဒာယူလိုသောဝတ္ထုနှိုက်လည်း။ရောဇ
မလ္လာမင်း မျက်ကွယ်အဝေါနှိုက်၊ ဆရှင်အာနန္ဒာအား အင်္ဂါငါးပါးနှင့်
ပြည့်စုံလျှင်။ဝိသာသဂါဟယူအပ်ကြောင်းကို၊ဟောတော်မူသည်၊

ဒတ်ရံ၊ ပဉ္စင်းငယ်ကို။ စိဝရရောဝနတ္ထာယ။ သက်နိုးဖွဲ့လျှဉ်စေ
ခြင်းဆက်ကျိုးငှာ။ ဂါမကံ၊ ရွာငယ်သို့။ ပေသေန္တေန၊ စေခိုင်း လိုသော။
ထေထရေန။မထေရ်ကြီးသည်၊ အဝှန်နော။မိမိ၏။စိဝရံ တိစိဝရိုက်သက်နိုး
ကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာဝ။ အဓိဋ္ဌာန်ချ၍သာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဒဟာ
ရသာဝိ။ ပဉ္စင်းငယ်၏လည်း။ စိဝရံ။တိစိဝရိုက်သက်နိုးကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရာပေ
တ္တာဝ၊ အဓိဋ္ဌာန်ချစေ၍သာလျှင်၊ ဒ္ဌပေတဗ္ဗံ။ထားအပ်၏။ ၊အာသတိ
ယာ။ အဓိဋ္ဌာန်ချရမည်ကို-သတ်မှတ်မရသဖြင့်။ သုံးစဉ်ဆွဲတိ။ အာယတ်၍
သွားသည်ဖြစ်ခဲ့၊ အတ္တာနောဝိ။ မိမိ၏လည်း။ စိဝရံ။ ကို၊ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ၊
အဓိဋ္ဌာန်ချ၍၊ ဒဟာရသ။ ပဉ္စင်းငယ်၏၊စိဝရံ။ကို။ဝိသာသေန။ အကျယ်
ဝင်သဖြင့်၊ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍၊ ဒ္ဌပေတဗ္ဗံ၊၏။ထေရော၊သည်၊ သစေနသ
ရတ်။ ဆကယ်၍မအောက်မေ့နိုင်သည်ဖြစ်ခဲ့၊ ဒဟာ၊ရာပန။ ပဉ္စင်းငယ်
သည်ကား။ သရတ်၊ အောက်မေ့နိုင်ခဲ့၊ ဒဟာ၊ရန။ ပဉ္စင်းငယ်သည်။
ဘဏ္ဍုနော၊၏၊ စိဝရံ။ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ။၍၊ ထေရဿ၊၏။စိဝရံ။ကို၊ ဝိသာ
သေန။ သဖြင့်။ ဂဟေတ္တာ။၍။ ဂတ်၍၊ သွား၍၊ ဘန္တေ။ အရှင်ဆုရား၊တုမှာ

ကံ၊အာရုဂ်ဘုရားတို့၏၊ ဒိဝဂံ၊ကို၊အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ အာဓိဋ္ဌာန်တင်၍၊ပရိဘုဥ္ဇ
ထ၊သုံး၊ဆောင်ပါကုန်လေ၃၊ ဣတိ၊သို့။ ၁တွဘ္ဘ။ လျောက်ဆိုအပ်၏။ အတွ
နော၁၊ မိမိ၏လည်း၊ စီဝရံ၊ကို။ အဓိဋ္ဌာတဘ္ဘ၊ ဆဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ ။ဥဒ္ဒေါ
သိတဆိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာအနက်။

၍ဆို ပါဠို အဋ္ဌကထာတို့နှိုက်-ဥဒ္ဒေါရုဏ်မျက်ကွယ်၌-ဝိသာသာယူ
ကြောင်း၊ ဝိဆာသယူခြင်း မြောက်ကြောင်းကို ဟောပြ လာရှိသော
ကြောင့်။ ဂဟိတေအတ္ထာမနအဂ်ါနှိုက်၊ နောင်အခါ သို၍-ဝမ်းမြောက်
လတ္တံ့မှန်သော်။ မဆိခင်ယူစကပင်။ ဂဟိထေ အတ္ထာမနအဂ်ါပြည့်စုံ
သည်ကို သိအပ်၏၊ ။သို့သျင်၊ ဝမ်းမြောက်လတ္တံ့ဟု-မှတ်ထင်သည့်
ဆတို့ငြား-သိသျင်။ ဝမ်းမြောက် လတ္တံ့ကနှမှန်၏၊ မသိသောကြောင့်
ဝမ်းမြောက်ခြင်း ထင်ရှားမရှိ သော်သည်း၊ သတ္တိရုပ်ဆေားဖြင့် ဂဟိ
ထေအတ္ထာမနအဂ်ါ ပြည့်စုံသည်ပင် ယူဒပ်၏၊ ဝိသေသ ယူပြီးနောက်
ကနှသို၍-ဝမ်းမြောက်မှ။ ဂဟိတေအတ္ထာမနအဂ်ါကို ရသည်ဖြစ်ငြား
အံ့၊ ဝိသာသ ယူပြီးနောက်-သိသည်လည်း ဖြစ်စေဟု-အဂ်ါ တပါး
လိုသောကြောင့်။ ဓာနာတို့-ကို ထည့်၍-ဝိသာသ အင်္ဂါခြောက်ပါး
ဟောရာ၏။ ။သို့မဟုတ်လျှင်လည်း-ဂဟိတေ ဓာနိတ္ထာ အတ္ထာမနော
ဟု-ဒေဟာရာ၏။ ။ထိုသို့မဟောရုံသာ မဟုတ်။ ဝိသာသ ယူသော
ဝတ္ထု-ဝိသာသ အင်္ဂါကို ဟောရာတို့နှိုက်-ပစ္စည်းရှင်ဆိအောင် ပြော
ကြားရမည်ဟု၍လည်း=ပါဠို အဋ္ဌကထာ=ဋီကာမလာ၊ ။အကယ်၍
ပစ္စည်းရှင်ဆို၍-ဝမ်းမြောက်မှ ဝိသာသ မြောက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဝိသာ
သဂါဟ ယူပြီးနောက်-ပစ္စည်း ရှင်အား-ဝိသာသ ယူကြောင်းကို-မ
ကနှ ပြောကြားရမည်ဟု ပါဠို-စသည်၌ ဟောပြ ရာ၏-ထိုသို့လည်း
မဟောပြ၊ ။ဝေရုပသာ သန္တံကံ ဂဟိတေ မေဆံတ္ထာမနော ဘဝိသာ
တိတို့ ဓာနနှင့်တူ ဂဟောတုံပန္ဒုတိ။ အဋ္ဌကထာ ရှိသည်နှင့် အညီ၊ယူ
လျှင်ဝမ်းမြောက်လိမ့်မည့် ယုံကြည် ထင်မှတ်သော စိတ်ဇြင့် ဝိသာ
သ ယူသူဆား။ ပစ္စည်းရှင်ကို၊ ဝမ်းမြောက်မမြော်မေးဘွယ်ပြောကြား
ဘွယ်လည်းမရှိ၊ ထင်မှတ်သည်အတိုင်း-ဝမ်းမြောက်မမြောက်ကို-စိတ်
မချရလျှင် သာ-မေးမြန်းပြောကြား အပ်သည်ကို ရည်၍၊ ယော ပန
မယာ တုမှာကံ သန္တံကံ ဂဟိတံဝါ ပရိဘုတ္တံဝါတိ ဝုတ္တော ကဟိတံဝါ
ဟောတု ပရိဘုတ္တံဝါ။ မယာ ပန ကေနစိနေဝ ကဏ္ဏကိုယန ဌဝိတံ။

တံပါကဒိုကံကာတုံဒုတိတိဝဒတိ။ အယံပစ္ဆ-ဟာရာဂေပဝုံလဘတို-ဟု။ ဒုတိယပါရာဇိကာအဒ္ဓကထာဝိနိစ္ဆယော နာမ ပဌမော ပရိစ္ဆေဒေါ။

ယောပနာယံ အာကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ မယာ၊ငါသည်၊ တမှာကံ သုဉ်တို့ ၏ သွန်ကံ၊ ဥစ္စာကို။ဂဟိတံ ။ယမှာအပ်ပြီး၊ဏ္ဍတိ၊ဂျိသို့ရင်း။ ပရိဘုဉ်း သုံး၊ခြောင်းအပ်ပြီး၊ဆွတိ၊ဂျိရင်း။ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်သော်၊။ဟိတံဝါ။ ယူအပ်သည်မူလည်း၊ဟောတု။ ဖြစ်စေ၊ပရိဘုတ္တံဝါ။ သုံးဆောင်အပ်သည်မူလည်း၊ဟောတု။စေ။မယာပနာ။ပစ္စည်း၌ငင်၊သည်ကား။ ကေနစိဒေဝ၊ဟ္ဒရတိ၊ယန်။တဒုံဘဂုပ္ပါဒဿဟိတ်ကိစ္စမ်ိုးကြောင့်၊ ဌပိတံ၊ထား၊အပ်၏။ တံ၊ထိုယူအပ်ပြီး၊သောဥစ္စာကို၊ ပကဒိုကံ၊အစား၊ပေး၍ပ၊ဒိုရှိသည့်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း၌၊ စဋ္ဌတိ၊အပ်၏။ဆွတ်။သို့။ ဝဒတို့။ဆို၏။အံယံ၊ ဤသို့ဆိုသော ဥစ္စာ၌ငင်သည်၊ပစ္စာဟာရပေတုံ။တဘန်ဆောင်စေခြင်း၌၊လဘတိ။ရ၏၊ ဒုတိယပါရာဇိကအဒ္ဓကထာအနုက်၊ ။

ဤသို့မနှစ်သက်သော်လည်း၊ပြောကြား၊သောဆရာ၊--သည်းခံ၍ ဆိတ်ဆိတ်နေသော်ငင်း၊နှုတ်ဖြတ်၍ဖြစ်စေ၊စိတ်ထဲ၊ဖြစ်စေ။ ဝမ်းမြောက်ပြီး သော်ငင်း။နောင်တဘန်-တောင်းယူခြင်း-ဆောင်စေခြင်း၌မရ။ ။

ထိုကြောင့်။ ဂဠိးအဒ္ဓကထာနိုက်။ ယောပနပဠမံယဝ သုဒ္ဓါကာတံ တယာဒမမသန္တကံဂဏှေနာတိ ဝစီဘေဒနဝါစိတ္တုပ္ပါဒ မဇ္ဈေနဝါ အနုမောဒိတွာ ပစ္ဆာကေနစိကာရဏေနကုဝိတောပစ္စာဟာရံပတုံနလဘတိ၊ယောပိအုဒ္ဓါတုကာမော စိတ္တေနုပနဇ္ဇိပါသေတိ နကိုပ္ပဓဒတိ၊ သောပိမုနပစ္စာဟာရုပ္ပတ္တံနလဘတိ၊ဟုပိန္ဒ်။ ။

ယောပနာ။အာကြင်ရဟန်းသည်ကား၊ - ပဌမံယဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာ လျှင်၊ထ၊ယော။ထင်သည်။မမ၊ငါ၏၊သန္တကံ။ဥစ္စာကို၊ဂဏ္ဍာ၊ခံ၍နှုတ်ယူသဖြင့် သုဒ္ဓါ၊ကောင်းစွာ။ကတံ၊ပြီးစေပြီ။ ဇာတိ။သို့။ဝစီဘေဒေနဝါ၊နှုတ်ဖြတ်ခြင်းဖြင့်၌၊ စိတ္တုပ္ပါဒ၊မဇ္ဈေနဝါ၊ စိတ်ဖြစ်ခါ မျှဖြင့်၌။ အနုမောဒိတွာ။ဝမ်းမြောက်ပြီး၍။ ပစ္ဆာ၊နောက်မှ၊ကေနစိ။တစုံတရာသော၊ ဟာရဏေန၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ကုဝိတော။ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ပစ္စာဟာရံပတုံ ။ တဘန်ပြန်၍ ဆောင်ယူစေခြင်း၌။ နလဘတိ။မရ။ ယောပိ၊အာကြင်ရဟန်းသည်ဖြစ်လည်း။ အာဒါတုကာမော။ ပေးခြင်း၌အလို မရှိ။ပန။ ထိုသို့အလိုမရှိသော်လည်း၊ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ အဓိဓါသေတိ။ ဆိတ်ဆိတ်နေ၍-သည်းခံ၏၊ ကိုပ္ပိ။ တစုံတရာသောစကား၌။ နဝဓတိ။

မဆိုးသောဝိ။ ဆိုဇဟန်းသည်လည်း။ ပုန်းတာဘန်းပစ္စာဟာရာပေတုံ။ ဌာ။ နလဘတိ။မရ။ ။ရင်းအဋ္ဌကထာအနုက်။ ။

၍သို့ဖြဆိုအပ်သောအဓေယျရပ်သေးအားကြောင်းတို့ကြောင့်၊အာလဓိတအာဂိါပင်မရှိသော်လည်း။ ပစ္စည်းရှင်၏အခြင်းအရာသဘောကို ရှေးကတွေ့ဖြင် ကြုံးဆိုဘူးသည်နှင့် ထောက်ချင့်၍။ ငါယူအပ်သည်ရှိသော် ဝမ်းမြောက် နှစ်သက် လတ္တံ့ဟု။ မှတ်ထင်နိုင်ဖျင်။ ဝိသာသဂါဟ ယူထိုက်၏၊ ။ထိုဆိုမှတ်ထင်တိုင်း မှန်လျှင်။ နောင်အခါပစ္စည်းရှင် သိလတ္တံ့. မဟုတ်သော်လည်း၊ယူဆဲခဏ၌သတ္တိရုပ်အားဖြင့်။ ဂဟိတောအတ္တာမနုဒ္ဒဂိါဖြည့်စုံသည့်သာယူအပ်၏။ ။အကယ်၍ ထိုမှတ်ထင်တိုင်းမမှန်သော်လည်း။ ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်လိမ့်မည် ယုံကြည်မှတ်ထင်သောစိတ်ဖြင့်-ယူအပ်သော ရဟန်းဆား။ ပစ္စည်းရှင်ကြုံးဆိုဝမ်းမမြောက်ကြောင်းကို မပြောမကြားမတောင်းမဆိုသမျှ ကာသဝတ်လုံးဌာနာစာဝန ပါရာဇိကာလည်းမရှိ၊ ဘဏ္ဍာဒေယျဆတ္တက်-ရူရနိုင်သ့ပ ပါရာဇိကာလည်းမရှိဟူမှတ်၊ ။

သစေ ပနသော ဇိဝမားနော ယေဝ သဗ္ဗံ အတ္တနော ပရိက္ခာရံ နဿဇိတ္တသ ကဿစိ အဒါသိ၊ကောစိဝါ ဝိသာသံအဂ္ဂဟေသိ၊ယသဒိန္နံ၊ယေနစ ဂဟိတံ၊ တံတဿေဝ ဟောတိ၊ ။သေး၊ထိုဂိလာနရဟန်းသည်၊ဇိဝမာနောယေဝ။ အသက်ရှိစဉ်လျှင်။သဗ္ဗံ၊ ဆေးလုံးစုံသေး။ အတ္တနောပရိက္ခာရံ၊ ယိဓိပရိက္ခရောကို။နိဿဇ်ိတ္တသ၊ စွန့်၍၊ကဿစိ၊တစုံတယောက်သော သူအား သစေဆဒါသိ။ အကယ်၍-ပေးအပ်ခဲ့အံ့။ ဝါ၊တနည်းကား၊ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဝိဿာသံ၊ ဆကြွယ်းဝင်၍ ယူခြင်းဖြင့်။ သစေဆဂ္ဂဟေသိ၊ အကယ်၍ ယူငြားအံ့။ ယသဒိန္နံ၊ အကြင်သူအား၊ဒိန္နံ၊ ပေးဆပ်၏။ ယေနစ။ အကြင်သူသည်လည်း။ ဂဟိတံ။ ဝိသာသဂါဟ—ယူအပ်၏။တံ၊ ထိုပစ္စည်းပရိက္ခရာသည်၊တသော၀၊ ထိုပေးအပ်ခံရသူ-ဝိသာသဂါဟ ယူသူအား၊သာဖြစ်၏၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

ဤသို့မဟာဝါစိဝရခန္ဓက အဋ္ဌကထာနှိုက်။ ဝိသာသဂါဟ-ဖြောက်ကောင်ယူဖျင်လည်း။ထိုပစ္စည်းသည်၊ ဝိဆာသဂါဟ-ယူသူအားသာဖြစ်၏။သံယိကာမဖြစ်ဟု-ဤ၏။ ။

ဤအဋ္ဌကထာစကား ဆရပ်ရပ်တို့ဖြင့်၊ ဝိဆာသဂါဟ ဖြောက်ရာ

သောအဂ်ါ။ဝိသာသဂါဟ-ယူသေးရဟန်းနှလုံးထား၍ယူပုံ။ ဝိသာသဂါဟ-ယူကြသောထုံးစံကိုသာ-ပြတော်မူသည်။ဝိသာသဂါဟ-ယူရာကိုယ်နှုတ်တို့တွင်-အာဘယ်ဖြင့်ယူလျှင်-ရ၏။အာဘယ်ဖြင့်ယူသျှင်းမရဟုပြတော်မမူးနိသင်္ဂါပါစိတ်-ပဌာကဆိုနဆိကျာပုဒ်အာဠကာသာ- သုဒ်နှံ-သုဂဟိတာ၊ ဒုဒ်နှံ-သုဂဟိတာ-အာရာဠ်ကား။ (၁) သဒ္ဓေတုယ်ဂဏ္ဍာဝိတိဝဒတိ၊ သုဒ်နှံသုဂဟိတဟု- -ဟူ၍ဂုဏ်း။ ။(၂) သစေပနတဝသန်ကဲ့ ကရောဟိတိဝတ္ထွေသာရဘဏ်ကွေ့မယ်ဂဏ္ဍာဝိဘိဂဏ္ဍတိ။သုဂဟိတံ-ဟူ၍ဂုဏ်း။ ။မယ်ဂဏ္ဍာဝိဆို၍ နှုတ်ဖြင့်ယူလျှင်ပင်၊အယူးမြောက်းကြောင်းကိုဖြ၏။ ။

(၁) တုံယ်၊သင်အား။ဂဏ္ဍာဟိ၊ယူလော။ဇာတိ။ဤသို့။ ဝတ္ထွေ။ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။မယ်ဂဏ္ဍာဒိဘိ၊ငါးအားယူ၏ဟူ၍။ သစေဝဒတိ၊အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ သုဒ်နှံ။ ကောင်းစွာပေးအပ်၏၊ သုဂဟိတာဠ္ဆ။ ကောင်းစွာလည်းယူဆပ်၏။ ။

(၂) တဝသန်ကဲ့ကရောဟိ၊ သင်၏ဥစ္စာပြုသော။ဇာတိ။ ဤသို့-အပေးနေရာမကျ-ဒုဒ်နှစကား။ကို။ ဝတ္ထွေ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။သင်္ကေ့။အာရှင်ဘုရား၊သာဝု။ကောင်းပါပြီ။မယ်ဂဏ္ဍာဝိ။ အကျွန်ုပ်အား၊ယူပါ၏။ဇာတိ။ဤသို့ဆို၍။သစေပနဂဏ္ဍာတိ။အကယ်၍-ယူအံ့၊ သုဂဟိတံ၊ကောင်းစွာယူအပ်၏။(ယူခြင်းမြောက်၏။ဟူလို)။ ။

ဂုဏ်းဘွင့်-တောဓသကဏ်ဍိကာနိုက်လည်း။ ။တုယ်ဂဏ္ဍာဟိတိဝတ္ထွေမယ်ဂဏ္ဍာဝိတိဝဒတိ၊ သုဒ်နှံသုဂဟိတဠ္ဆာတိ ဇွေ ယထာပရတောဘဂသန်ကဲ့ကရောဟိကို ဝတ္ထွေဒုဒ်နှံဖြစ်သာရဘဏ်ကွေ့ မယ်ဂဏ္ဍာဝိတိ ဝစနေနသုဂဟိတံ ဟောတိတိဝတ္ထုံ။ ဇဝဝိဓာဝိတုယ်ဂဏ္ဍာဟိဘိဝဒွေ-ဟုဒ်နှံတ္ထာမယ်ဂဏ္ဍာဝိဘိအဝဒွေဝိသုဒ်နှံ့မေဝါတို့ဝဒန်ကို၊ဂဏ္ဍာဟိတို့စအာဏာတ္ထိယာ ဂဟဏသတပုဒ်ဇဒ္ဓတာဘရဏာ ဝသေနပဝတ္ထွေတ္ထာ။တဒါဂဏ္ဍာဝိဘိ စိတ္ထွေအနုပ္ပါဒိတပဏ္ဍာဂဟောတုံ နလာတိတိဝဒန်-ဟူ၍လာသည်၊ ။

(ဝဇိရဗုဒ္ဓိဠီလည်း။ဤနှင့်အဓိပ္ပါယ်တူ-သဂဝါဒအားဖြင့်လာ၏)

တုယ်ဂဏ္ဍာဟိတိဝတ္ထွေ။ပ၊ သုဂဟိတဠ္ဆာတိဇွေ။ သုဂဟိတဠ္ဆ-ဟူသောပါဠိရပ်၌၊ ပရတော၊နောက်၌။ တဝ။သင်၏။သန်ကဲ့။ဥစ္စာကို။ကရောဟိ။ ပြုလော။ဇာတိ။ဤသို့။ ဝတ္ထွေ။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဒုဒ်နှံဝိ။

အာပေးမဖြောက်းသလဲလည်း။ ဘန္တေ။အာရုစ်ဘုရား။ ထာဝရကိစ္စာပါပြီ။ မယ့်ငါ့အား။ကဿာဝိ။ယူပါ၏။ဤသို့။ ဝစနေန။ဆိုခြင်းဖြင့်။သုဂတိဝံ၊အယူမြော်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဤတို့။ဤသို့။ ဂုတ္တံယာထဝါ။ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ဝေဝဏ်းထား၊ထိုအတူ။ဤခါပါ၊ဤအရာ၌လည်း။ တုယ့်။သင်အား။ဂဿာဟိ။ယူငါ့လော၊ဤတို့။ဤသို့၊ဂုဏ်တို့။ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။သုဒိန္နတ္ထေရ၊အပေးမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မယ့်။ငါ့အား၊ ကဿာဝိ။ယူပါ၏။ဤတို့။ဤသို့၊ အဓိဂုဏ်ကိုပါ၊မဆိုအပ်သော်လည်း။ သုဒိန္နမေဝ။အပေးမြောက်သည်သာလျှင်ထည်း၊ဤတို့။ဤသို့၊ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏၊ကဿာဟိ။ယူလော၊ဤတိစ။ဤသို့လည်း။အာဇာတိယာ၊ စေခိုင်းခြင်း၏။ (ကာရကာဝေသနပဝတ္တတ္တာ-နှိုက်စပ်)။ ဂဟဏာသ။ယူခြင်း၏၊ (ပဋိဂ္ဂဟိတာနှိုက်စပ်)တပ္ပဋိဂ္ဂဟိတာဂေရဏာဝေသန။ ထိုယူသောရဟန်းနှင့်၊ဝါ၊ ဆိုယူအပ်သော-ပစ္စည်းနှင့်-စသည်၏ အဖြစ်ကို-ပြုသည်၏ အစွပ်ပြုခြင်း။ပဝတ္တတ္တာ၊ ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တဒါ။ ထိုအခါနှိုက်၊ ဂဿာဝိ။ယူပါ၏။ဤတိစ္ဆေ။ဤသို့ဆေခါတိုက်ဟု။ အနုပ္ပဒိတေ။ မဖြစ်စေအပ်သည့်ဂိုဒေသိုးပစ္စည်းကိုလောက်မှဂဟဏာတုံ၊ယူခြင်းငှာ၊နလာဘတိ၊မရ၊ဤတို့။ဤသို့ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏၊ ။

ဤအဋ္ဌကထာ-ဋီကာလာသည်အတိုင်း။ အာလပိတဒဂ်ိုနှင့်တကွ၊ ဓိဝတိဂဟိတေအတ္ထာမန-အဂ်ါပြည့်စုံသော သူ၏=ဝိသာသယူရာနှိုက်နှုတ်ဖြင့်ယူလျှင်ပင်=ဝိသာသယူခြင်းမြောက်သည်ဟု-ဆိုအပ်၏။ အဲဒါကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ။

အာလပိတော်တို့မမသန္တကံ့ ယံဇာတ်စွဲသို့။ တံဂဲဟ်ဘွဲ့ယျာသိ၊ အာပုဆို့တွာ ဂဟဏေ ကာရဏံနုဆို့တိ၊ ဂုတ္တော-ဟူသော။ အာလပိတာအဂ်ါပြည့်စုံကာဖြင့်-တုမ္ဘေ ဂဿာဟိ-စသော-သုဟိတ ပြုစကားသဲ့သည်၊ သဘောတူဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ။

———o———

ဤဇာတ်တွင်ဝိနယဝိဒူတို့ကြံစည်ဆုံးဖြတ်ရန်ကိုပြဆိုဦးအံ့။ ။

အသာဓိက ပစ္စည်းကိုမြင်၍-ကံယ်ဖြင့်၊ မကိုင်မယူဖို့။ ဤပစ္စည်းကားငါ့၏ပစ္စည်းတည်း်ဟု-နှုတ်ဖြင့် ဖြောက်ဆိုမှတ်ယူရာ။ နှုတ်ဖြောက်ပြီးဆုံးစကဖင်၊ ထိုယူသူ၏ ပစ္စည်းဖြစ်သင့်-မဖြစ်သင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်း။ ။ အသာဓိကပစ္စည်းကိုမြင်၍။ တယောက်ကားငါ့ပစ္စည်းဟု နှုတ်ဖြင့်ဖြောက်ဆို၏၊

ထိုနောက်မှ-တပယော်ကိုကားငြေးသွား၍-ကိုယ်ထက်ဖြင့်-ဦးအောင်ယူ၍၊ထိုသူ့နှစ်ယောက်တို့တွင်- အဘယ်သူဃာတ်သည်။ ထိုပစ္စည်းကို ပိုင်ထိုက်မည်ကိုဂုင်း။ ။အသူဗိကပစ္စည်းကို-နှစ်ယောက်၊ဟုပြိုင်နက်ဖြင်၍ ယူအံ့ဟု၊နှစ်ယောက်လုံး သွားကြစဉ်။ နောက်ကျသူက-ငါ၏ပစ္စည်းဟု နှုတ်ဖြင့်ဆို၏။ ရှေ့ကျသူမှာ- နှုတ်မဖွင့်။ လက်ဖြင့် ဦးအောင်ငြေးယူ၏၊ထိုပစ္စည်းကို။ အဘယ်သူပိုင်ထိုက် ရထိုက်မည်ကို ဂုင်းပြအပ်ပြီး ဧသော်ဝိနည်းအဋ္ဌကထာဋီကာ၊ ဂြိလတ္တံ့သော။ သုတ္တန်အဋ္ဌကထာထာဝဝတ္ထုတို့နှင့်ထေယျကာချင့်နှိုးနှောသောဘေယျတို့ဂိုအောင်ဆုံးဖြတ်အပ်၏၊

ဟော်ဒ်ါဂက်ါယံပိ ဒွေ ဂုတ္တိယော နှဒယမနှာ တံ ဘာဇနံ ဥဒကေနှာ-ဟရိယမာနံ ဒိသွာ ဂကော မယျေတံ ဘာဇနန္တိ အာဟ။ ဂကောယံဧတသ အန္တေဝဒ်တံ မယျန္တိ ဝတွာ ဘာဇနေ သမ္ပတ္တေတံ အာဒါယ ထံလေ ဥဒကေပတွာ ဝိဝရိတွာ ဒါရကံ ဒိသွာ ဂကော မမ ဘာဇနန္တိ ဝတွာ တာယ ဒါရကော မဓေဝ ဟော်တိတိ အာဟ၊ ဂကော ယံ ဘာဇနသသ အန္တေနှာ တံ မဓေဝ ဟောတူတိ ဝုတ္တတာယ-မမ ဒါရကောတိ အာဟ တာဒါဝိဝဒမာနှာ ဝိဝိစ္ဆယံ ဂတ္တံ့ တမတ္ထံ အာရောစေတွာ အမစ္စေသု ဝိနိစ္ဆိတုံ အသက္ကောန်သု ရညော သန္တိကံ အာဂမံသု။ရာဇာ တာသံ ဝစနံ သုတွာ တွံ ဒါရကံ ဂဏှာတိ တွံ ဘာဇနံ ဂဏှာတိ အာဟ၊ယာယ ပန ဒါရကော လဒ္ဓေါ သော မဟာကစ္စာန ထေရသသ ဥပဋ္ဌာယိကာဟောတိ။ ။ဓမ္မပဒဋ္ဌကထာဒုတိယသ္ဝဋီလသ္ဝဋ္ဌေးဝတ္ထု၊

သော နဒီယော ဝုယ္ဟမာနော ဟတ္ထော နဒီယာ နာဝါယ ဥဒကံ ကိဉ္စိနှသသ ဗဝဝရိယရညော အာဂိမဒွာနံ ပတ္တာ၊တသသ သေနာပတိ နာဝံ ဒိသွာ အံယံ နာဝါ မယျန္တိ အာဟ။ရာဇာ နာဝါယ ဘဏ္ဍံ မယျန္တိ ဝတွာ အာဂတ်ာယ နာဝါယ တံ ဒိသွာ ကာနှမ တွံ ဝိသာစ သဒိသာတိ ပုစ္ဆိ။သော သိတံ ကတွာ ဗကသသ ရညော အဂ္ဂမဟေသိ ဘာဝံ ကထေတွာ သဇ္ဇံ တပ္ပဝတ္တိံ ဂသသ ကထေသိ၊ သသ ပနှးလဒ္ဓပါဒိတိ သကသ စမ္ဖွ။ဒ်ိပေ ပါဂဋာ။ အဋ္ဌနံ ရာဇာ ဟတ္ထေ ဂဟေတွာ ဥက်ဝိပိ။ သဟ ဂဟိတေ နေဝ ဗသသရာဂရေ ပုရော အညာသုအဂ္ဂမဟေသု အတ္ထိသဉ္ဇံအက်တွာ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ ဋ္ဌးပသိ၊ ။အသိတိ နိပါယ်၊ ကုဏာလစတ်၊ ။

ယောဇဲ့ဘဂဂ် ါယံဝိ၊ ဂဂ် ါဖြစ်၏ အောက်၌သည်း။ ဒွေ ဇာတ်ထိုယော၊နှစ်
ယောက်သောမိန်းမတို့ယည်၊ နှာယမာနာ။ ရေချိုးကြိုကုန်သည်ရှိသော်။ဥ
ဒုကန်၊ရေသည်။ အာဟာရိယမာနံ။ ဆောင်မျှောအပ်သော၊ တံဘာဇနံ၊
ထိုဇဒိုလသူဌ္ဌေးလောင်းသူငယ်ထည့်ထားလိုက်သောအိုးကို။ ဒိသွာ ဖြင့်
၍၊ကော၊ တယောက်သောမိန်းမသည်၊ဥတံဘာဇနံ။ဤအိုးသည်။ မယ့်။
ငါ၏။ဘာဇန၊အိုးတည်း။ဇာတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊ဆို၏။ကော၊ တယောက်
သောမိန်းမသည်။ ဂကသ်ထိုအိုး၏။ အန္တော။ အတွင်း၌။ယံ၊အကြင်
စဏ္ဍာသည်၊အားထိုး၏ဂိ၏၊တံ။ ထိုဝတ္ထုသည်။မယ့်။ငါအား။ ဟောတု ဖြစ်
စေ၊ဇာတိ၊ဤသို့။ဝတွာ၊ဆို၍၊ဘာဇနေန။ အိုးသည်၊သမွဒ်တွာ။ ရောက်လော
သည်ရှိသော်။ တံ။ထိုအိုးကို၊ အာဒါယ။ယူ၍။ တလေ။ ကုန်းနှိုက်၊၌ပေ
တွာ၊ထား၍။ဝိဝရိတွာ၊ဖွင့်၍။ဒါရကံ။ သူငယ်ကို၊ ဒိသွာ၊ဖြင်၍။ ဂကော။
တယောက်သော မိန်းမသည်၊မမ။ငါ၏၊ ဘာဇနံ။ အိုးတည်း၊ ဇာတိ၊
သို့။ရဇ္ဇတာယ။ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒါရကော၊ သူငယ်
သည်၊မမေဝ။ငါအား၊သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ဇာတိ။ ဤသို့၊အာဟာ၊
ဆို၏။ကော၊တဒ်၊ယောက်သော မိန်းမသည်။ ဘာဇနဿ။အိုး၏။ အန္တော။
အတွင်းနှိုက်။ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထု၊သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ။ထိုဝတ္ထု၊ သည်။
မဇမေဝ။ ငါအား၊သာလျှင်။ဟောတု။ ဖြစ်စေ၊ဇာတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာတာယ၊
ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မမ။ငါ၏။ ဒါရကော သူငယ်တည်း။
ဇာတိ။သို့၊အာဟာ၊ဆို၏။ ဝိဝဒမာနာ၊ငြင်းခုံကြကုန်သော်။ထာ။ ထိုမိန်းမ
တို့သည်၊ဝိနိစ္ဆယံ။တရားဆုံးဖြတ်ရာသို့။ ဂတ်ကြ၊သွား၍။ တမတ္ထံ။ဆိုအ
ကြောင်းအရာကို။ အာရောစေတွာ၊ကြား၍။ အမစ္စေသု။ အမတ်တို့သည်။
ဝိနိစ္ဆိတု။ ဆုံးဖြတ်ခြင်းငှာ။ အသက္ကောန္တသု။ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ရေညော၊မင်း၏။သန္တိကံ၊အထံသို့။ အာဂမံသု။ သွားကြကုန်၏။ရာ
ဇာ၊မင်းသည်။တာဟာ။ ထိုမိန်းမတို့၏။ဝစနံ။ စကား၊ကို၊သုတွာ၊ ကြား၍။
တွံ၊ဆင်သည်း၊ဒါရကံ၊သူငယ်ကို။ ဂဏှ။ ယူလော့၊တွံ။ သင်သည်။ဘာ
ဇနံ၊အိုး၊ကို။ဂဏှာ၊ ယူသော့။ ဇာတိ၊ဤသို့။အာဟာ။ ဆို၏။ ယာယပနံ၊ အ
ကြင်မိန်းမသည်ကား၊ဒါရကော၊ သူငယ်ကို၊လဒ္ဓေါ။ ရအပ်၏၊သော။ ထို
မိန်းမသည်။ မဟာကစ္စာနထေရဿ။ အရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်၏။ဥ
ပဋ္ဌာယိကာ၊ အလုပ်အကျွေးမသည်၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ။ဝမ္မပဒဿဒွ
ကထာအနက်။ ။

သာ၊ ထိုပဋ္ဌပါဒိကိုတင်၍ မျှောလိုက်ငသာတော့သည်။ နဒီယာ။မြစ်၌ ငယ္ဘမာနာ။ မျှောလာသည်ရှိသော်။ ဟေဋ္ဌာနဒီယာ။ မြစ်၏အောက်၌နာဝါယ၊ထွေဖြင့်။ ဥဒကံ၊ရေကို၊ကိုဋ္ဌကွဲသ၊ကစား၊သော။ဗာဝရိယငရဉော၊ ဗာဝရိမင်း၏၊ အဘိမုခဋ္ဌာနံ။ ရှေးရှုမဟုပဲထို။ ပတ္တာ၊ ငရောက်လေ၏ တာသ၊ ထိုဗာဝရိမင်း၏၊သေနာပတိ။ စေ်သူကြီးသည်။နာဝံ၊ လွှေကို၊ ဒိသွာ၊မြင်၍။အယံနာဝါ၊ ဤလွှေသည်၊မယ္ဘံ။ငါ၏၊ ဘဝါ၊လွှေတည်း၊ ဒူ ဘိ၊သို့၊အာဟ။ဆို၏၊ ရာဇာ၊ဗာဝရိမင်းသည်။ နာဝါယ၊လွှေ၌၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာသည်။မယ္ဘ'၊ငါ၏။ ဘဏ္ဍံ။ ဘဏ္ဍာတည်း၊ ဒူတိ။သို့၊ဝတ္တွာ၊ဆို၍။ နာဝါယ၊လွှေသည်။အာဂတာယ၊ရောက်လာသည်ရှိသော်။တံ၊ ထိုပဋ္ဌပါဒိကို။ဒိသွာမြင်၍။တွံ။ သင်သည်၌။ ကာနာမ။ အာဘယ်အမည်ရှိသနည်း၊ ပိသာစသဒိသာ၊ မြေဘုတ်ဘိလူးမနှင့်တူ၏၊ဒူတိ။သို့။ ပုစ္ဆိ။မေး၏၊ သာ ထိုပဋ္ဌပါဒိသည်။ သိတံ။ပြိုးခြင်းကဲ့၊ ကတ္တာ၊ပြု၍။ ဗကာသရဉော။ ဗ ကအမည်ရှိသောမင်း၏၊ အဂ္ဂမဟေသိသာဒံ၊ မိဘုရားကြီး၏အမြစ်ကို၊ ကထေတွာ။ ဆို၍။သဗ္ဗံ။မာလုံးစုံသော။ တမ္မဝတ္တိံ။ ထိုလွှေ၌တင်၍-ရေ မျှောလိုက်သောအကြောင်းကို၊ တာသ။ ထိုဗာဝရိမင်းအား။ ကထေသိ။ လျှောက်ထင်၏၊ သာပန။ ထိုမိဖုရားကြီးသည်ကား၊ ပဋ္ဌပါဒိတိ။ ပဋ္ဌ ပါဒိဟူ၍။ သဂ်းလေမျှ။ဒိပေ။ အလုံးစုံသော ဓမ္မ။ဒိပ်ကျွန်း၌၊ ပါကဋာ၊ ထင်ရှား၏။ အထ။ထို့အခါ၌။နံ။ ထိုမိဘုရားကြီးကို။ ရာဇာ၊ ဗာဝရိမင်း သည်၊ ဟဇ္ဇေ၊လှကြီး၌။ ဂဟေတွာ၊ ကဲ့၍၊ ဥက္ခိပိ။ ချီမြှောက်၏။ သဟ ဟာထေနေ ဝ။ လက်ကိုကိုင်သည်နှင့်တပြိုင်နက်လျှင်။ ဖသာရဂရဏတ္တာ။ အတွေ့နှိုက် ထင်သောရာဂဖြင့် တပ်စွဲမဲသည်ဖြစ်၍။ အညာသုတပါး ကုန်သော။ဆွတ္တိသု၊မိန်းမတို့နှိုက်။ဇာတိသဉ်း၊ မိန်းမဟူသောအမျိုးကဲ့။ အဂဟေတွာ။ မပြုမူ၍။အဂ်ိမဟေသိဋ္ဌာနေ။မိဘုရားကြီးဏာနှိုက်။ ဌပေသိ ထား၏လေ၏။ ။ကုဏာလဇာတ်အဋ္ဌကထာအနှက်။

၂၆၂။ ဤဝတ္ထု(၂)ရပ်တွင် ဓဒိုလသူဌေးဝတ္ထုနှိုက်။ အမဇ္ဈေသုဝိနိစ္ဆိတုံအာ သင်္ကာနှင့်သု-ဆိုသောကြောင့်၊ ထိုအခါထိုဝတ္ထုကို ဓမ္မသတ်ကျမ်း နည်းဖြင့်မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်ကိုဖြစ်၏၊ ။

၂၆၃။ ရာဇာ တာသံ ဝစနံ သုတွာတွံဒါရကံ ဂဟ္ဘ တွံဘာဇနံဂဏှာတိ အာဟ-ဆိုသောကြောင့် ထိုဝတ္ထုသည် ရာဇာသတ် အားဖြင့် ပြီးပြတ် သည်ကိုဖြစ်၏။ ။

ထိုမင်း ဆုံးဖြတ်ရာ နှိုက် ဤသာမည် လာသော်လည်း၊ ဤအိုးသည် ငါ့အိုးဟု-မှတ်သူမိန်းမအား-အိုးကိုရယူစေ၊ အိုး၏အတွင်း၌ ဝတ္ထုသည် ငါ့ဥစ္စာဟု မှတ်သူမိန်းမအား-သူငယ်ကို ရယူစေဟု ဝိသေသဆုံးဖြတ်သည်ဟု ယူအပ်၏။ ဤသို့ ဝိသေသ မဆုံးဖြတ်သော်လည်း-ဝိသေသဆုံးဖြတ်သင့်သော အရာဖြစ်သည်ကို-ပဋ္ဌပါဒိ ဝတ္ထုနှိုက်- မှတ်ပုံယူပုံကို ထောက်သဖြင့်ဂုဏ်။ ဇနိုလဝတ္ထုနှိုက်ထည်း-အိုးကိုမှတ်သူက-အလုံးရစေ မဆိုမူ၍ ဝေခြဲမိ၍ ပေးယူစေခြင်းဖြင့်-မှတ်ရင်း အတိုင်းရယူစေ-ဟူသောသဘောသည် အထွေသာအားဖြင့် ပြီးသောကြောင့် ဂုဏ်းတည်း။

ဤအဋ္ဌကထာဝတ္ထု(၂)ရပ်နှိုက်၊ အသာမိက ပစ္စည်းကို၊ နှုတ်ဖြင့် မှတ်ယူရာ။ ဝိုင်ထိုက် ရထိုက်ကြောင်း လာရှိသော်ကြောင့်ဂုဏ်း၊ ပြခဲ့ပြီးသော ဝိနည်းအဋ္ဌကထာနှိုက်၊ နှုတ်ဖြင့်ဆို၍ ယူခြင်း ကိုထည်း၊သုဂတိတယူခြင်းဟု ပြသောကြောင့်ဂုဏ်း။ အသာမိက ပစ္စည်းကို ဖြင့် မကိုင်မယူခဲ့။ ဤပစ္စည်းကား၊ ငါ၏ ပစ္စည်း တည်းဟု နှုတ်ဖြင့် ဖြောက်ဆို မှတ်ဟူရာ။ နှုတ်ဖြောက်ပြီးဆုံးစကပင်-ထိုယူသူ၏ ပစ္စည်းဖြစ်သင့်မဖြစ်သင့်ကို ကြံစည်သဘွယ်ထုတ်ရာနှိုက် နှုတ်ဖြောက်ပြီးဆုံးစကပင်ထိုယူသူ၏ပစ္စည်းဖြစ်သင့်ကည်းကိုဆိုအပ်၏။

အသာမိက ပစ္စည်းကိုဖြင့်၍၊ တယောက်ကား-ငါ့ပစ္စည်းဟု--နှုတ်ဖြင့်ဆို၏။ ထို နောက်မှ တယောက်ကား-ပြေးသွား၍ ဟုတ်လက်ဖြင့် ဦးအောင်ယူ၏။ထိုသူနှစ်ယောက်တို့တွင်-အဘယ်သူသည်ထိုပစ္စည်းကို ဝိုင်ထိုက်ခည်ဟု-ကြံစည်သဘွယ်ကိုထုတ်ရာ၊ ဒုတိယစကားနှိုက်ရှေးဦးစွာ နှုတ်ဖြောက်၍ယူသော်သူ-ရထိုက်၏ဟုမှတ်။

အသာမိသ ပစ္စည်းကို-နှစ်ယောက် တပြိုင်နက်ဖြင့်၍-ယူခဲ့ဟုနှစ်ယောက်လုံး သွားကြစည်-နောက်ကျသူက-ငါ၏ ပစ္စည်းဟု နှုတ်ဖြင့် ဖြောက်ဆို၏။ ရှေးကျသူကမူနှုတ်မဖြောက်-လက်ဖြင့် ဦးအောင်ပြေးယူ၏။ ထိုပစ္စည်းကို ဘယ်သူ ဝိုင်ထိုက်ဓထိုက်မည်ကို ကြံစည်သဘွယ် ထုတ်ရာ-တတိယစကားနှိုက်-နောက်ကျ၍ နှုတ်ဖြောက်သူမရထိုက်-ရှေ့ကျ၍ လက်ဖြင့်ရှေ့အောင်ပြေး၍ ယူသူသာ-ရထိုက်သည်၊ အဘဲ ကြောင့်နည်းဟူမူ။ရှေ့ကျသူရလတို့ကေနဖြစ်မှ-နောက်ကျသူက-နှုတ်ဖြောက်၍ယူခြင်းသည် အားနည်းသောကြောင့်တည်း။

ဤအဆုံးအဖြတ်-သုံးခုကို၊ လောကထုံးစံဘက်သို့-အားကြိုးလိုက်၍ ဆုံးဖြတ်ရသည် ဖြစ်သောကြောင့်- ဤအဆုံးဒုဖြတ်နှင့် ညီသောထုံးစံရှိသော- တိုင်းပြည်ရှိရာတို့နှိုက်- ဤအဆုံးဒုဖြတ်အတိုင်းမှတ်အပ်၏။ ဤအဆုံးအဖြတ်မှပြန်သော-ထုံးစံရှိသော- တိုင်းပြည် ရှိရာတို့နှိုက်ကား။ ဤအဆုံးအဖြတ်မှပြန်၍-ထုံးစံရှိရာမှတ်ပယ်အပ်၏။

အာဃာယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ၊ ။မဟာဝေါ-စိဝရေခန္ဓက အဋ္ဌကထာ၌။ သဃ်ာန္နစ်ပက္ခ ကွဲရာ-တခုသော ပက္ခနှိုက် အလှူရေစာကို- ထိုမှတပါး၊သောပက္ခ၌-သက်နိုးကို-လှူခဲ့သော်- အလှူရေစက်ကို ရခြင်းသည် ပမာဏမဟုတ်သော- အရေးဒေသနှိုက်ဖြစ်မူ- အကြင်အစုအား-အလှူရေစက်ကိုလှူ၏၊ ထိုသဃ်ာအစုအား- အလှူရေစက်ကိုသာလျှင်-ရခြင်းဖြစ်၏.အကြင်အစုအား-သက်နိုးကိုလှူ၏၊ ထိုအစုအားသာလျှင် သက်နိုးကိုရ၏၊ အလှူရေစက်ကို ရခြင်း ပမာဏ ဖြစ်းသော- အရပ် ဒေသ၌ဖြစ်မူ-တခုသောအစုသည်- အလှူရေစက်ကို ရသောကြောင့်- သက်နိုးတို့ကိုရ၏၊ တခုသောအစုသည်ကား- သက်နိုးတို့ကိုသာလျှင်- ရရင်းဖြစ်သောကြောင့်- သက်နိုးဘို့ကိုရ၏။ ထိုကြောင့်- နှစ်ပက္ခသဃ်ာတို့သည်၊တပေါင်းတည်းဖြစ်၍- ထိုသက်နိုးကို- သဝေါင်းကြီးစည်းဒုတိုင်းဝေဘန်အပ်၏။ ဤသို့ဝေဘန်ရခြင်းသည်- သမုဒ္ဒရာတာက်-စ၌။ဒိဝ်ကျွန်းနှိုက်-လက္ခဏာတည်းဟု- အရင်းဒေသထူးရှေသို့ လိုက်၍ဆုံးဖြတ်သကဲ့သို့တည်း။

အဘဲ့ကြောင့်၊လောကထုံးစံဖြင့်- ဆုံးဖြတ်ရသနည်းဟူမူ။ ။နိဒါဃကာလေ ပန နဒီယာ သောတေ ပစ္ဆိန္နေ ကတ္ထစိ ဒိန္နဒ္ဒါ နေဒ္ဒဒကံ တိဋ္ဌတိ၊ တတ္ထ မနုဿာ မစ္ဆာနံ ဝိနာသာယ မဒနဖလဝိသာဒိနိပက္ခိပေ ထွာဂစ္ဆန္တိ၊ မစ္ဆာဟာ နိခါဒန္တာမရိတွာ ဥတ္ထာနံ ဥဒကေ ဝိလဝန္တာ တိဋ္ဌန္တိ။ ယာတတ္ထ ဂတ္ဝာ ယာဝ ဃာမိက နာဂစ္ဆန္တိ၊ တာဝိ မေ မစ္ဆေ ဂဏ္ဍိဃာမိတို့ ဂဏ္ဍတိ၊ အယ်ဝသေန ကာရေတဗ္ဗာ၊ ။ ဒုတိယပါရာဇိကအဋ္ဌကထာ။ ။

သုနခဒဋ္ဌံ သူးရံ ဝိဃဇ္ဇန်္တသာပိ ကာရုညာဒိပ္ပာယေန ဘဏ္ဍဒေယျံ။ ထေယျစိတ္တေန ပါရာဇိကံ၊ ပါသဏ္ဍာနံ ပန သုနခသဒိပံဝါ အသမ္ပတ္တံ၊ ပဋိပထံ ဂတ္ဝာ ပထမ မေဝ ပလာပေန္တသ္သ အာဝဟာရောနတ္ထိ၊ ။ဂဏ်ိးအဋ္ဌကထာ။

ဤဒုတိယပါရာဇိကာ အဒိန္နကထာတို့၌-နှုတ်ဖြင့်၏ မှတ်ရုံမျှနှင့်-မိမိ ဥစ္စာဖြစ်သောအရာ မလာခဲ့ရ-တံငါသည်။ ငါးဆေးခပ်ပြီးသော အင်း အိုင်၌ရှိသော ငါး။ မုဆိုးလွှတ်လိုက်သော-ခွေး ကိုက်မိသော ဝက်တို့ ကဲ့သဲ့လျှင်။တံငါမုဆိုးတို့ဥစ္စာဟု-လာရှိသောကြောင့်တည်း။ ။

ယင်းသို့ဒုတိယပါရာဇိက အဒိန္နကထာ မလာသေး၍လည်း။ ရပ်ရွာ ထုံးစံရှိခြင်းသည့်- သဘောတူ-ပံသုကူရာသွားခြင်း= ကတိကဝတ် တား၍-ပံသုကူရာသွားခြင်းမျှားနှင့်လည်း- သဘော တူသောကြောင့်- လောကထုံးစံရှိရာသို့လိုက်၍ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်သင့်မြတ်၏။ ။

တေနခေါ ပန သမယေန သမ္ဗဟုလာ ဆိက္ခာ။ ကောသလေသု စနု ပဒေ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နာ ဟောန္တိ ဂေါပေါ ဘိက္ခဝေ။- သုသာနံ သြက္ကမိ သု ပံသုကူလာယ။ ဂေါပေါ ဘိက္ခဝေ။ အာဂမေသုံ၊ ယေတေ ဘိက္ခဝေ။ သုသာနံသြက္ကမိ သု ပံသုကူလာယ။ တေပံသုကူလာနိလတိ သု၊ ယေတေ ဘိက္ခဝေ။ အာဂမေသုံ။ တေ ဂေါမာဟံသု။ အမှာကံ ဒိအာဝုသော ဘာဂံ။ ဒေထာတိ။ တေ ဂေါမာဟံသုနမယံအာဝုသော တုမှာကံဘာ ဂံ ဒဿာမ။ ကိသ တုမှေ နသြက္ကမိ.တ္ထာတ်။ ဘဂဝတော ဂေါတမတ္ထံ အာရောစေသုံ။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ=အာဂမေန္တုံနံ အကာမာဘာဂံ ဒါတုန္တိ၊ ။တေနခေါ ပန သမယေန သမ္ဗဟုလာ ဘိက္ခဝေ။ ကောသ လေသု စနုပဒေ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နာ ဟောန္တိ။ ဂေါပေါ ဘိက္ခဝေ။ ပထမံ သုသာနံ သြက္ကာမိ သု ပံသုကူလာယ။ ဂေါပေါတိက္ခဝေ။ပစ္ဆာ သြက္ကာမိ သု၊ ယေတေ ဘိက္ခဝေ။ ပထမံ သုသာနံ သြက္ကာမိ သု ပံသုကူလာယ၊ တေပံသုကူလာနိ လတိ သု၊ ယေတေ ဘိက္ခဝေ။ ပစ္ဆာ သြက္ကာမိ သု။ တေပံသုကူလာနိ နသတိ သု တေ ဂေါမာဟံသု အမှာကံဝိ အာဝုသော ဘာဂံ ဒေထာတိ၊ တေဂေါမာဟံသု၊ နမယာဝုသော တုမှာကံ ဘာဂံ ဒဿာမ။ ကိသ တုမှေ ပစ္ဆာ သြက္ကာမိတ္ထာတ်။ ဘဂဝတော ဂေါတမတ္ထံ အာရောစေသုံ၊အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေပစ္ဆာ သြက္ကမိတုံ နံ နာကာမာ ဘာဂံဒါတုန္တိ။ ၊တေနခေါ ပန သမယေန သမ္ဗဟုလာ ဘိက္ခဝေ။ကောသ လေသု စနုပဒေ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နာ ဟောန္တိ၊ တေ ဘဒန္တိသာသုသာနံသြက္ကမိ သု ပံသုကူလာယ၊ဂေါပေါ ဘိက္ခဝေ။ ပံသုကူ လာနိ လတိ သု၊ ဂေါပေါ ဘိက္ခဝေ။ နသတိ သု၊ ယေတေ ဘိက္ခဝေ။ နသ တိ သု၊ တေ ဂေါမာဟံသု၊ အမှာကံဝိ အာဝုသော ဘာဂံ ဒေထာ

တိ။ တေ၃ေ–မာဟံသု။ နမယံအာဝုသော တုမှာကံ်ဘာဂံဒဿာမ၊ ကိဿ တုမှေ နလာဘိတ္ထာတိ။ ဘဂဝ၎တော ၎တေ့ာတ္ထံအာရောစေသုံး အနုဇာနာမိဘိက္ခ၎ေ သံဃိသံဩြကုန္တာနံအကာမာဘာဂံဒါတုန္တိ။ ။ တေနခေါ ပနသမယေန -သမ္ဗဟုလာ ဘိက္ခူ။ ကောသလေ သုဇနပ ဒေအာဠဝိနမဂ္ဂပဋိပဇ္ဇန္နာ ဟောန္တိ။ တေကတိကံ် ကတွာ သုသာနံဩြက္က ဓိ်သု ပံသုကူလာယ။ ၎ကေ့ာ်ဖွေတိက္ခူ။ ကံသုကူလာနိလတိ်ံသု။ ၎ကေ့ာ်ဖွေ ဘိက္ခူ။နလာတိ်ံသု။ ယေတေဘိက္ခူ။ နလာတိ်ံသု။ တေ၎ေ၀မာဟံသု။ အ မှာကံ်ဝိအာဝုသော ဘာဂံဒေထာတိ။ တေ၎ေ=မာဟံသု။ နမယံအာ ဝုသောတုမှာကံ်ဘာဂံဒဿာမ၊ ကိဿတုမှေ နလာဘိတ္ထာတိ၊ ဘဂဝ တေ့ာတ္ထံမတ္ထံအာရောစေသုံး။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခ၎ေ ကတိကံ်ကတွာ ဩြကုန္တာနံအကာမာဘာဂံဒါတုန္တိ၊ ။မဟာ၀ါပါဠိတော်=စီ၀ရ ခန္ဓက။ ။

၍ါဠိတော်(၂) ၀ါက္ကတွင်-ပဌမ၀ါက္ကျွန်- သုသာန်ထိုပံသုကူ ရာ၀င်သည်ကို၊ ငံ့၍နေခြင်းမျှဖြင့်။ ပံသုကူ၀တ္ထု-၎ေပုံရထိုက်သည်ကို ဒုတိယပါဌ. ဖိုက= ပါဠိအဋ္ဌကထာမလာသည်ထည်း။ ပံသုကူရာ၀င် သည်ကို-သဘောတူငံ့၍နေခြင်းမျှဖြင့်-ပံသုကူ၀တ္ထု-၎ေပုံကဲ့ရထိုက် သေးထုံးစံရှိသောကြောင့်-ငံ့၍နေသောရဟန်းတို့သည်-၎ေတ္ထု ၎ေပုံ ကိုရသကဲ့သို့ရင်း။ဒုကဲ့ယ၀ါက္ကျွန်ရအပ်သေးပံသုကူကဲ့- အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၎ေ၍ယူကြကုန်အံ့ဟု-ဒ ဘောတူ- ၎တိက၀တ်ထား၍ သုံသန်သို့၀င်ကြ၎ေ။ ပံသုကူကိုမတွေ့ရသော ရဟန်းတို့သည်လည်း ပံသုကူ၀တ္ထုကဲ့ရသကဲ့သို့ရင်း၊ ဓနိလသူဌေးဝတ္ထု၌။ ဤအိုးသည်၊ ငါ ဖြိအိုးဟုမှတ်သည်ကို- သဘောတူသော အားဖြင့်ဝန်ခံ၍၊ ထိုအိုးအ တွင်းရှိ၀တ္ထုကဲ့သာ=ငါ၏ဥစ္စာဟုမှတ်သောကြောင့်-ပဌမ မိန်းမသည်။ အိုးကိုရပိုင်သည်။ ဒုတိယမိန်းမက-အိုး၏အတွင်းရှိ ၀တ္ထုသည်ဖြ-ငါ၏ ဥစ္စာဟုမှတ်သည်ကို။ဒုတိယမိန်းမသည်။ အစရင်းက--ဖြစ်ပယ်ခြင်းမရှိ သဘောတူသောကြောင့်-အိုး၏အတွင်းရှိ- သားငယ်ကို-ဒုတိယမိန်းမ ရပိုင်သည်-ဤနည်းတူ-ပဌမပါဒိ၀တ္ထု-အသာမိကပစ္စည်းကို။ ၂ ယောက် (မှတ်သားပြီးယူကြ၎ေ။ ၀တ္ထုတို့ရှိဆိုလေ။ ။

ရိုင်းရိုင်းဆရာဘော် ၎ေးသားဆုံးဖြတ်အပ်သောစီသာသဂါဟ ဝိနိစ္ဆယ်ကားပြီး၏။ ။

လျောက်လွှာ။

ဘုရားဘဝဥဒ္ဓေတော်- ရှင်သုမန ခြေတော်ဦးခိုက် လျောက်ထားပါသည်-ဆရာတော်ဘုရား။ ၊ယခု-စစ်ကိုင်းဘက်မှာလည်း-အချို့သောရဟန်းတို့သည် ရှေးဆရာတို့ရေးသားအပ်သော တရားတော်နှစ်ယစာစောင်၌ ကထိန သက်နှင်းကင်းပေးသောအရာဝယ်။ ဥပစာဇသိမ်၏ အတွင်း။ ခဏ္ဍသိမ်နှင့်ကပ်ဖြစ်စေ၊ ဥပစာရသိမ်နှင့်ကပ်ဖြစ်စေ။ သဃ်းသည်-ကထိနသက်နှင်းကို၊ ခင်းထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးအပ်၏။ ဥပစာရသိမ်မှအပဖြစ်သော- ခဏ္ဍသိမ်၌ မပေးအပ်၊ ပေးခဲ့သော်ငါး၊ပါးသော- ကထိနအာနိသံသကို မရသင့်မဖြစ်ထိုက်ကြောင်း။ ယခုကာလခဏ္ဍသိမ်နှင့်ကသာ- ပေးကြံသောအလေ့အကျက်သည်။ ဆရာစဉ်ဆက်- ရှေးအထက်ကပင်- မှားလွဲခဲ့ကြောင်း၊ ဥပစာရသိမ်၌ပင် ကထိနသက်နှင်းကို၊ ပေးအပ်ကြောင်းမျှားနှင့် ဆုံးဖြတ် ရေးသားသော စကားရပ်ကို တွေ့ရှိကြသဖြင့်။ မျှားစွာ ကွဲပြားကြသည်ဖြစ်၍၊ ၎င်းကထိနပိနိစ္ဆယ- စကားမှန်မမှန်ကိုသန္နိဋ္ဌာန်ကျ- သိမှတ်ပါရစေဆောင်၊မိန့်ရှိရေးသားတော်မူလိုက် ပါမည်အကြောင်း။ ။ပဲံသုကူဂူတင်ဆောင်သော-ဂုဟာန်းအားကထိန်ခံသော်ဂူတင်ပျက်မပျက်ကိုသည်း- သိလိုပါကြောင်းမျှား ဟု-ခြေတော်ဦးခိုက်လျောက်ထားပါသည်- ဆရာတော်ဘုရား။ ။

၌သို့မေးလျောက်ရာ၌က်။ ဥပစာရသိမ်အတွင်း။ ခဏ္ဍသိမ်-မဟာသိမ်ရှိခဲ့သော်။ ဥပစာဂသိမ် အတွင်း၊ ထိုခဏ္ဍသိမ် မဟာသိမ်နှင့်ကာ ကထိနသက်နှင်းကို။ ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် ပေးအပ်၏၊ ဥပစာရသိမ်တွင်းနှင့်- ခဏ္ဍသိမ် မဟာသိမ်မရှိခဲ့လျှင်။ ဥပစာရသိမ်မှအပဗဒ္ဓသိမ်ရှိရာသို့ဇင်း၊ ဥဒကုဆွေပသိမ်-သတ္တိဿုန်ရသိမ်- ရဂူရှိရာအရပ်သို့ဇင်း။ သွား၍ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့်- ကထိနသက်နှင်းကို ပေးအပ်၏၊ ခင်းသောအခါနှင့်ကာ။ ဥပစာဂသိမ် တွင်းရှိသာ- ခင်းအပ်ကြောင်း ကို-ဝိနယာလင်္ကာရဋီကား- ကထိနဝိနိစ္ဆယဗဟို့သတိမ ပရိစ္ဆေဒ၌ အာစရိယဝါဒ-ဂုန္ဆိတဝါဒအားဖြင့်-အကျယ်ပြန်၏။ ။

တသ္မာ အးန္တာ ဥပစာရသိမာယံ ဗဒ္ဓသိမာယ အးဝိဇ္ဇ မာနာယံ ဗဟိဥပစာရ သိမာယ ဗဒ္ဓသိမံဝါ ဥဒကုက္ခေပ-သတ္တိဿုန်ရ လဘန

ဌာနံဝါ ဂတ္ဝါ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မေန ကထိနဒုဿံ ဒါပေတ္ဝာပုနဝိဟာ
ရံ အာဂတ္ဝါ အန္တော ဥပစာရဆိမာယမေဝ ကထိနတ္ထရဏံ ပုဗ္ဗာစရိ
ယေဟိကတံ။ တံသုကတမေဝ ဟောတိတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ဤကာဝိနယာ
လင်္ကာယဋီကာဝါဠိ။ ။တသ္မာ၊ထိဆိုအင်ပြီးသော ဆကြောင်းဓာရဝ်
ရဝ်ကြောင့်၊ အန္တော ဥပစာရဆိမာယ၊ ဥ စာရဆိမ်းတွင်းဠိ၊ ဗဒ္ဓဆိမာ
ယ၊ဗဒ္ဓဆိမဲသည်။ ဒဝိဇ္ဇမာနာယ၊ မရှိခဲ့သော်၊ ဗဟိဥပစာရဆိမာယ၊
ဥပစာရဆိမ်ပဠိ၊ဗဒ္ဓဆိမံ ၂။ဗဒ္ဓံဆိမ်တွင်းသို့ဂင်း၊ ဥဒကုက္ခေပ-သတ္တုတ္တ
ဏ်ရ-လဘန ဌာနံဝါ။ ဥဒကုက္ခေပသိမ်- သတ္တုဗ္ဘန်္ဒရဆိမ်- ရောဇာရဝ်
သို့ဂင်း။ ဂတ်ဝါ၊သွား၍၊ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မေန၊ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့်။ ကထိန
ဒုဿံ၊ကထိနသက်နဲ့ကို။ ဒါပေတ္ဝာ။ ပေးစေ၍။ပုန်။တဖန်၊ဝိဟာရံ၊ ဖိဖိ
တို့-ဝါကျတ်ရာ-ကျောင်းတိုက်သို့။ အာဂတ်ဝါ၊ပြန်လာခဲ့၍၊ ဇာတ္တော်ဥပ
စာရဆိမာယမေဝ။ ဥပစာရဆိမ်းတွင်းဠိသာဿင်။ ကထိနဿရဏံ။ က
ထိနခင်းခြင်းကို၊ ပုဗ္ဗာစရိယေကိ။ အဆရာ်ဆကောသော ဂျေးဆရာ်မြတ်
တို့သည်၊ကတံ၊ပြုဆောင်၏၊ တံ။ထိပြုအပ်သောကထိနခင်းခြင်းသည်။ သု
ကတမေဝ၊ကောင်းစွာပြုအပ်သည်သာတည်း၊ဣတိ၊ ဤသို့။ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မြတ်
ဆောင်၏၊ ၊ဂင်းဠိကာဇာနက်၊ ။

ဤဠိဂဒ္ဒဠင်္ဂဿင်။ အပဒဂရဆရာတို့က၊ ဗဒ္ဓဆိမ်-ရှိသော်ဂင်း- မရှိ
သော်ဂင်း။ ဥပစာရဆိမ်တွင်းဠိက်သာ-ဥတ်ကမ္မဝါစာကိုလည်း၊ ဖတ်
၍ပေးဆောင်၏။ ကထိနက်ုံလည်းခင်းဆောင်၏။ တပါးဆောဆိမ်ဠိက်-ဥတ်
ကမ္မဝါစာဖြင့်-ပေးဦး၍ ဖိဖိတို့- ဥပစာရသိမ်ဠ-ခင်းခြင်းကို- မပြုအပ်
ဟုဆိုကြောင်း။ ထိုအပဒဂရဆရာတို့ဝါဒသည်။ ကျမ်းဂန်ဆထောက်အ
ထားအဆ-အယူ-မကျုန်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်လော ညာ်ဟု၊အားကြောင်းယူတို့
များစွာနှင့်ပယ်ဆင်းလတ္တံ့၊ ။

ထိုကြောင့်-ဂင်းဠိကာဠိက်။ ။တကြောံဝိ စာရဏာ ကာတဗ္ဗာ။
ဇာဒံဘာသန္တရေသု ဥတ္တိတိ ကထိတံ ကထိနဒါနကမ္မံ စတူသုသိမာ
ကမ္မေသု ဥတ္တိဒုတိယကမ္မံသောတိ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မသ နဝသုဌာနေ
သု ဂကထိနဒါနံ၊ ဂရုက-လဟုဂေသု ဂရုကံ။ ယဒိဥပစာရ သိမာယ
စတ္တာရိ သိမာကမ္မာနိ ဂသောတဗ္ဗာနိတိ ပကရဏောသု အာဂတံ အာဘ
ဝိသာ၊ဥဝံသဇ္ဈတေသံ အာစရိယာနံ ဝစနာနုရူပတော ဥပစာရသိ
မာယကထိနဒါနဥတ္တိကမ္မဝါစံ ဝါစေတဗ္ဗံ အာဘဝိသာ၊ နံ-ပနပကဒ္

ကောသုဉပစာရဆိမာယ စတ္တာရိ သံဃာကမ္မာနိ ကာတဗ္ဗာနိတိ အာဂတံ၊ အထဇေါ သံဃလာဘဂိဘဇနံ အာဂန္တုကဝတ္တံကတွာ အာရာမ ပဝေသနံ၊ဂဓိကဿ ဘိက္ခုနော သေနာသနအာပုဏ္ဏနံ၊နိဿယပဋိပဿဿနံ ပါရိဝါသိက မာနတ္တဝိစာရိကာဘိက္ခူနံ အဂ္ဂဏ္ဍာပနံ ဘိက္ခုနိုနံ အာရာမ ပဝေသနံ အာပုဏ္ဆနံ။ဣဂ္ဂေဝမာဒိနိဂေ။ ဥပစာရဆိမာယ ကတ္တဗ္ဗာနိတိ ဆာဂတံ၊တဆ္ဆာ။ကထိနဒါနဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစံ၊ကေဝလာယံဥပစာရဆိမာယနဝါစေတဗ္ဗန္တိ သိဒ္ဓံ၊ ။စသည်ဖြင့်-များစွာ ဒိန့်၏၊ ။

တတြေ။ထိုအပဒေသရာဇာတို့အယူနိုက်၊ ဇေဝံ၊ဤသို့၊ ဝိစာရဏာ။ သင့်မသင့်-စိစစ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗာ၊ပြုအပ်၏ဘာသာန္တရသူ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာအထူးဘို့နိုက်၊ဥတ္တိတိ၊ဥတ်ဟု၍၊ကထိတံ၊ထိုအပ်သော၊ ဣဒံကထိနဒါနကမ္မံ။ ဤကထိနသက်နိုး ပေးသောကံသည်၊ စတ္ထသု သံဃကမ္မေသု၊ သံဃကံလေးပါးတို့နိုက်။ ပါ။သံဃကံ လေးပါးတို့တွင်၊ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မံ။ ဥတ္တိဒုတိယကံသည်။ ဟောဘိ။ဖြစ်၏။ ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မသဒ္ဒ။ ဥတ္တိဒုတိယကံ၏။နဝသုဥ္ဇောနသု၊ ကိုးဌာနတို့နိုက်။ကထိနဒါနံ၊ ကထိန်ပေးသောကံဘည်း။ ဂရုက-လဟုကောသု၊ ဂရုကံ- လဟုကံတို့တွင်၊ ဂရုကံ၊ ဂရုကံမည်၏၊ ဥပစာရသိမာယ၊ ဥ စာရဆိမ်နိုက်။ စတ္တာရိ သံဃကမ္မာနိ" သံဃကံ လေးပါးတို့ကို၊ ကာထဗ္ဗာနိ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်ကုန်၏။ဇုတိ ဤသို့။ပကရဏေဟံသု။ ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာကျမ်းတို့နိုက်။ အာဂတံ။ သာသည်။ယဒိအာဘဝိဿာ၊အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဇေဝံသဒ္ဒေါ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်၊ တေသံအာစရိယာနံ၊ထိုအပဇ္ဈာယ်တို့၏။ဝစနာနုရူပတော၊ စကားအားလျော်သောအား ဖြင့်။ ဥပစာရဆိမာယံ။ ဥပစာရဆိမ်နိုက်။ ကထိနဒါနဥတ္တိကမ္မဝါစံ၊ ကထိန်ပေးသော-ဥတ်ကမ္မဝါစာကို၊ ပါဠိစေတဗ္ဗံ၊ဖြင့်ရွတ်ဆိုသည်။ အာဘဝိဿာ၊ ဖြစ်ရာပါ၏၊ ပန၊ စင်စစ် အမှန်အားဖြင့် သော်ကား။ ပကရဏောသု။ ပါဠိ အဋ္ဌကထာဋီကာကျမ်းတို့နိုက်၊ ဥပစာရဆိမာယ၊ ဥပစာရဆိမ်၌။ စတ္တာရိသံဃကမ္မာနိ၊သံဃကံလေးပါးတို့ကို။ ကာတဗ္ဗာနိ၊ပြုအပ်ကုန်၏။ ဇုတိ။ဤသို့။ နအာဂတံ။ မထောမဂ္ဂိ၊အထဇေါ၊ လာသည်မှာကား။ သံဃလာဘဝိဘဇနံ၊သံဃလာဘ်ကိုဝေဘန်ခြင်း-၁။ ။အာဂန္တုကဝတ္တံ။အာဂန္တုကို ဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍။ အာရာမပဝေသနံ၊ အာရာမ်သို့ဝင်ခြင်း-၂။ ။

ကသတိကွဲနော။ ခရီးသွားရဟန်း၏ ငေသနသနအာပုန္ဆုနံ။ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို ပန်ခြင်း-၃။ ။နိဆဃပဒိုပသာန္တနံ။ နံသယညှိုးငြိမ်းခြင်း-၄။ ။ပါရိဝါသိကမာနတ္တစာရိကဘိက္ခူနံ၊ပရိဝတ် မာနက်ကျင့်သောရဟန်းတို့၏ အရဏဂုဏ်ပန်။ အရဏ်တက်စေခြင်း-၅။ ။ဘိက္ခုနိမတ္ထိ၏။ အာရာမပဝေသန အာပုန္ဆုနံ၊ အရာဓ်ကိုင်ရွှေ့ပန်ခြင်း-၆၊ ။ဣဿရေဝမာဒိနိဂေဝ။ ဤသို့-စသည်တို့ကိုသာသျှင်။ ဥပစာရသိမာယ၊ဥပစာရသိမ်၌။ ကာတဗ္ဗာနိ။ပြုအပ်ကုန်၏။ဣတိ။ ဤသို့၊အာဂတံ၊လာ၏။ထဿ။ ထိုကြောင့်၊ကထိန ဒါန ဥတ္တိ ဒုတိယကမ္မဝါစံ၊ ကထိန်ပေးသောဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာကို၊ ကေဝလာယံ။ ခဏ္ဍသိမ်-မဟာသိမ် မရှိသက်သက်သော၊ ဥပစာရသိမာယံ။ ဥပစာရသိမဲ၌။ နဝါစေတဗ္ဗံ။မ ဖတ်ဝရွက်အပ်။ဣတိ။ဤသို့ သိခဲ့ပြီး၏။ ၊

ဥပစာရသိမ်၌-သင်္ဃာလာဘ်ဝေဘန်ခြင်းစသည်ကိုသာ-ပြုအပ်၏ဟု ကျမ်းဂန်လာသည်။ကထိန်သက်နှံးပေးသော ဥတ္တိ ဒုတိယ ကမ္မဝါစာနှင့် တကွ- သံဃကံလေးပါးကို- ဥပစာရသိမ်၌ ပြုအပ်၏ဟု အလာမရှိ။ထို ကြောင့်။အပရေဆရာတို့စကားမသင့်ဟုလိုသည်။ ။

ကံလေးပါကိုပြုခြင်းငှာ၊ဗဒ္ဓသိမ်ကို ခွင့်ပြုဘော်မူသောအရာ၊အထင် အရှားဖြစ်လျက်၊ ဗဒ္ဓသိမ်မရှိသော ဥပစာရသိမ်၌-ကထိန်းပေး-ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာကိုဒုဆယ်ကြောင့်ဖတ်ရွက်အပ်၏ဟု-အပရေဆရာတို့-ဆိုမှားသနည်းဟူမူ၊ ။စိဝရပဋိဂ္ဂါဟကသမုတ်သော ကမ္မဝါစာစသည်တို့၏ ပြုရာဌာနကို- စိဝရခန္ဓက- မဟာဝါအဋ္ဌကထာနှင့်ကိ မဟာသိမ်ကို ရည်၍မိန့်အပ်သော၊အင်္ဂုတ္တရဝိဟာရ-၊ဟူသောပါဠိ၌-ဥပစာရသိမ်ဟု-အနက်ယူမှားသောကြောင့်ဖြစ်သည်၊ ။ရင်းငှိကာပင်။ ။

တားကြောင်းသည်း၊ ။ပရိနိဗ္ဗိတပုဗ္ဗ ကရဏားမဝ ဇေ ဒါယကော သံဃသဆ ဒေတိ သမ္မုခီဘူတော ကမ္မဝါစာယ ဒါတဗ္ဗံ။ တေနစ တဿိ ယေဝ သိမမတ္တေ၊လေ အဝိဋ္ဌဟိတော အတ္တ ရိတ္တာသံဃော အနုမောဒါပေ တဗ္ဗော။ ။ကထိနခန္ဓကဝဏ္ဏနာဋီကာ၊ ၊

၊ရိနိဗ္ဗိတ ပုဗ္ဗကရဏာမေဝ၊ပြီးပြီးသော-ပုဗ္ဗကိစ္စရှိသော-သင်္ကန်းကို သာသျှင်၊ဒါယကော၊အလှူဒါယကာသည်၊သံဃသဆ၊ သံဃာတော်အား စေဒေတိ၊အကယ်၍လှူအံ့၊ သမ္မုခီဘူတော၊ ခံ၍၊ကမ္မဝါစာယ။ ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးဆပ်၏။ ့တေနစ၊ ထိုကထိန သင်္ကန်းကို-ရပြီးသောရ

ဟာန်းသည်သည်း။ တသို့ယေဝ သိမမဟုတ်းလ၊ထိုကမ္မဝါစာဖြင့် ပေးရာ သိမ်အပြစ်၌သာလျှင်၊ ဆဓိဋ္ဌာဟိတွာ။ ဒုဗိပ္ပဟိနတာဝ်၍။ ဆာဏ္ဍရိတွာ၊ခင်း၍၊ သံဃော၊ သံဃာကို၊ အနုမောဒါ၊ပတဋ္ဌော။ အနု၊မောဒနာ—ပြီစေအပ်၏။ ။

ဤဝိဂြဟကထာ-ယေဘုယျအားဖြင့်၊ ရှေးကာလ၌ ခဏ္ဍသိမ်။ မဟာသိမ်ဖွဲ့အင်သော။ကျောင်းတိုက်ဖြစ်သောကြောင့်။ သမဂ္ဂသံဃာကို။စည်းဝေးစေ၍၊ ကမ္မဝါစာကို-ဖတ်စေ၍၊ ဥပစာရသိမ်လည်းဖြစ်-ဗဒ္ဓသိမ်လည်းဖြစ်သော—ထိုကျောင်းတိုက်၌ သာလျှင်—ခင်းခြင်းကို ရည်၍ ပိန့်အပ်သည်ကို၊ ခင်းရာ၌၊ ဥပစာရသိမ် ဖြစ်လျှင်—ကမ္မဝါစာ ဖတ်ရာ၌လည်း ဥပစာရသိမ်ပင် ထင်မှားသောကြောင့်။ ကထိန်သင်္ကန်း ပေးခြင်း—ခင်းခြင်းကို၊ ဥပစာရသိမ်၌သာ ပြုအပ်၏ဟု။ အာရေဆရာတို့ အယူဖြစ်သတည်း၊ ။

ထိုကြောင့် ရှေးဆရာတို့ ရေးသားအပ်သော တရားသာ ဝိနိစ္ဆယစာစောင်၌၊ ကထိန်သင်္ကန်းကို ပေးသောအရာဝယ်၊ ဥပစာရသိမ်၏အတွင်း ခဏ္ဍသိမ်၌ဖြစ်စေ။ ဥပစာရသိမ်၌ ဖြစ်စေ။ ကထိန်သင်္ကန်းကို ခင်းထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဟူး ပေးအပ်၏၊ ဥပစာရသိမ်မှ အပဖြစ်သော ခဏ္ဍသိမ်၌မပေးအပ်၊ပေးအပ်ခဲ့သော်။ ငါးပါးသောကထိန်အာနိသံသကို မရသင့် မရထိုက်ကြောင်း၊ယခုကာလ ခဏ္ဍသိမ်၌ပေးကြသော အလေ့ဓကျက်သည်း၊ဆရာဥဿဆက်ရှေးအထက်ကပင်-မှားလွဲခဲ့ကြောင်း၊ ဥပစာရသိမ်၌ပင်ကထိန်သင်္ကန်းကိုပေးအပ်ကြောင်းမျှားနှင့်၊ဆိုးဖြတ် ရေးသားဘည်မှာ။ပြန့်ပြီးသော ဝိနယလင်္ကာရဋီကာ၌ ပယ်စွန့်အပ်သော ဆန္ဒေတဇ္ဇဝါဒအားဖြင့် ထုတ်ပြအပ်သော အာရေဝါဒကိုယူမှတ်အပ်သော ဂဟေတဇ္ဇဝါဒ-ဟူ၊ ဇထင်မှားသည်ဖြစ်၍ငင်း။အပ်ရေဆရာတို့၏ အဆက်အနွယ်ဖြစ်၍ငင်း။ရေးသားအင်သော ဆယ်ဝါဒစကားသာမှတ်အပ်၏၊ ။

ကထိနသိမပရိနိစ္ဆယပြီး၏၊

———:o:———

ပံသကူ ရှုတင် ဖောင်သော ဝုဟန်းစား ကထိန် ခံဘော် ရှုတင် ပျက်-မပျက် ကိုလည်း သိလိုပါသည် အရှင်ဘုရား-ဟုပေး လျှောက်ရာ၌။ ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဆရာကထား။ ပံသကူသ ကံနိုး ဖြစ်ရ ဌာနကို ပြုရာတွင် သမတာ စိုးရဟုပါသည်၊ ၎င်း၏ အာကျယ် ကိုလည်း။ ယံပန သံ ဃသ ဒေမာတိ ဒိန္နံ၊စောဠကတိက္ခာ ယဝါ စရမာ နေဟိ ဇဒ္ဓံ။ နံ-တံ ပံသကုလံ၊ ဘိက္ခုဒတ္တိုးယဝိ ယံ ဝသဏ္ဌေန ဂါပေးတွာ ဒိယျတ်။ သေနာ သန-စိုးရံဝါ ဟောတု။ နံ-ဝူပံသကုလံ၊ နေ-ဂါဟာ ပေတွာ ဒိန္နမေဝပံသုကုလံ၊ဟုမိန့်၏။ ၊

ယံပန။ အကြင်သင်္ကန်းကိုကား။ သံဃသ။သံဃာတော်အား။ဒေမ။ လှူပါကုန်၏။ ဇာတိ၊သို့။ ဒိန္နံဝါ၊ပေးလှူအပ်သည်မူလည်း။ ဟောတိ၊၏။ စောဠကံ ဘိက္ခဟ။ သင်္ကန်းအလှူခံခြင်းငှာ။ ဧရမာနေဟိ။ လည့်လည့်သော ပံသကူ ရဟန်းတို့သည်။ လဒ္ဓံဝါ။ ရအပ်သော သင်္ကန်းသည်မူထည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ။ ထိုသင်္ကန်း သည်၊ ပံသကုလံ၊ ပံသကူသင်္ကန်းသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဘိက္ခု ဒတ္တိယေဝိ။ ရဟန်း လူးသော သင်္ကန်းဖြင့်လည်း။ ယံ၊အကြင်သင်္ကန်းကို၊ ဝသဏ္ဌေန။ ဝါဧည့်အား ဖြင့်။ဂါ ပေတွာ၊ယူဧ၍။ ဒိယျတိ။ လှူအပ်၏၊ ယံယေနဿနုစိုးရံဝါ၊အကြင် ကျောင်းကိုမှတ်၍ လှူသောသင်္ကန်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ၏ တံ၊ထို ဝါစည်ချ၍ပေးအပ်သော သံဃဝိဏ္ဏ-ဂဏိုက သင်္ကန်း။ ကျောင်းကိုရည် မှတ်၍လှူအပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ ပံသကုလံ။ မံသုကူသင်္ကန်းသည်။ နဟောတိ။မဖြစ်။ နောဂါဟာပေတွာ။ ထေရ်စဉ်-ဝါဧည့်-မခူမူ၍။ ဒိန္နမေဝ၊ရဟန်းကပေးအပ်သော သင်္ကန်းသည်သာလျှင်။ ပံသကုလံ။ ပံသကူသင်္ကန်းသည်၊ဟောတိ။၏။ ၊ဝိသုဒ္ဓိ-ဂဏိဒီပနီကထာအနုက်း ၊

တတ္ထ ဂ'ဟောတွေ၊ဒိယျတိတိ သံဃသဿဝါ ဂဏဿဝါ ၊ဒွေတွေဟိ ယံစိ ဝရံ ဝဿဏ္ဌေန ပါပေတွာ ဘိက္ခူနံ ဒိယျတိ၊ သေနာသနံ စိုးရံ တွေသေနာသနံ ကရိတွာ ထောသွံသေနာ သဿနေ ဝသန်းာ ပရိဘုဉ်တွေ။ တိဒိန္နစိုးရံ။ ။ဂုင်းဘွင့်မဟာဋီကာ၊ ၊

တတ္ထ။ ထိုစကားရပ်နှိုက်၊ ဂါပေတွာ ဒိယျတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ သံဃသဿဝါ။ သံဃာတော် အားလည်းဂဏ-ဝင်း၊ ဂဏသပါ၊ ဂိုဏ်း အားလည်းကောင်း၊ ဒဇ္ဇေတိ။လှူကုန်သောရဟန်းတို့ကာလည်း၊ယံစိုးရံ။အ ကြင်သင်္ကန်းကို၊ ဝသဏ္ဌေန၊ ဝါစည်အားဖြင့်။ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊

ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဒိယျတိ။ ပေးအပ်၏၊ ဧ ၊နာသနဿ ဝိဝဏ္ဏာယ သည်ကား။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းကို။ ကရိတ္ဝာ၊ပြု၍။ ဧတာဒိဿ သေနာသနံ၊ ထိုကျောင်းနှင်၊ ဝ ၊သန်တဲ့။ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ပရိဘုဉ္ဇန်တဲ့။ သုံးဆောင်စေကုန်သတဲ့ဉီး၊ ဤတို့သို့၊ ဒိန္နစိဝရံ။ ပေးအပ်သောသင်္ကန်းထည်း။ ၊ရင်းမဟာဋီကာဘာနက်။ ။

သံဃဿ- ဒေမာ တိဝါ ဘိက္ခု သံဃဿ- ဒေမာတိဝါ ယေနကေနစိ အာကာရေန သံဃံ အာမသိ တ္ထာ ဒိန္နံ ပန ပံသုကူလိကာနံ နဉ္စ တိ၊ ဂဟပတိစီဝရံ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ပံသုကူလိကင်္ဂံ သမာဒိယာမိတိ ရုတ္တာ တ္တာ၊နှ-ပန အကပ္ပိယတ္တာ။ ဘိက္ခူ။ သံ၊ဃနှ အပလောကေတ္ဝာ ဒိန္နံ ပိနှ-ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယံပန ဘိက္ခု အာဟရာ သင်္ကန်းဒေတိ။ တံ ဘိက္ခု ဒတ္တိယံနာမ၊ဉ္ဇတိ၊ ။စိနည်းမဟာဝါစီဝရခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။ ။

သံဃဿ၊သံဃာတော်အား။ဒေမ၊လှူပါကုန်၏။ ဣတိပါ၊ ဤသို့ဝင်း။ ဘိက္ခု၊သံဃဿ၊ရဟန်းယောက်ကျား သင်္ဃာတော်အား။ဒေမ၊လှူပါကုန်၏။ ဣတိ ပါ၊ ဤသို့ဝင်း။ ယေနကေနစိ၊အမှတ်မရှိသော၊အာကာရေန၊အခြင်းအရာဖြင့်။ သံဃံ၊သံဃာကိုး၊အာမသိတ္ထာ၊ သုံးသပ်၍၊ ဒိန္နံ ပန၊ပေးလှူအပ်သော သင်္ကန်းကို ဟုဆိုလည်း။ ပံသုကူလိကာနံ၊ ပံသုကူရှုတင်ဆောင်သော ရဟန်းတို့အား။ နဉ္စတိ၊ မအပ်၊ ဂဟပတိစီဝရံ၊ ဒါယကာတို့လှူအပ်သော သင်္ကန်းကို။ ပဋိက္ခိပါမိ၊ ပယ်ပါ၏၊ ပံသုကူလိကင်္ဂံ၊ ပံသုကူရှုတင်ဆောင်ကို၊ သမာဒိယာမိ။ ဆောက်တည်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ဆိုသောကြောင့်။ နဉ္စတိ မအပ်၊ အကပ္ပိယတ္တာ။ကုလဒူသနစသောပစ္စည်းတို့ကဲ့သို့ မအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဉ္စတိ။ မအပ်သည်ကား၊ နှ၊ မဟုတ်၊ ဘိက္ခု၊သံဃနှ၊ရဟန်းသံဃာတော်သည်။ အပလောကေတ္ဝာ၊ ပန်ကြား၍။ဒိန္နံ ပိ။ပေးလှူအပ်သောသင်္ကန်းကိုသည်း။နဂဟေတဗ္ဗံ၊မယူအပ်၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၌၊ အတ္တနော။ပိပိ၏။ သင်္ကန်း။ဥစ္စာဖြစ်သော၊ယံပန။ အကြောင် သင်္ကန်းကိုကား။ ဒေတိ။ပေးလှူ၏။ တံ၊ထိုသင်္ကန်းသည်၊ ဘိက္ခု၊ ဒတ္တိယံနာမ၊ ရဟန်းလှူသော သင်္ကန်းမည်သည်ဖြစ်၍၊ ဝဋ္ဋတိ။ ၏။ ။ရင်းအဋ္ဌကထာဘာနက်၊ ။

ဤသို့ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ ဝိနည်း အဋ္ဌကထာ တို့နှိုက်၊ ပံသုကူဆောင်သော ရဟန်းတို့အား သံဃာသဒေမ- ဆိုး၍၊ လှူသော သင်္ကန်းမအပ်ကြောင်းဝိနည်း အဋ္ဌကထာ၌၊ သံဃိက သင်္ကန်းမှာ၊ အပထောကနှ

ကံဖြင့်ပန်၍ပေးသောသက်နံးထည့်း -အာဝင်ကြောင်း။ ရဟန်းပင်လျှင်ဆော်
ထည့်းထေရိစဉ်ဝါဧဉ်ချ၍ လှူသောဘိက္ခုဒတ္တိယဖြစ်မှအာပ်ကြောင်းကို
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌လာသောကြောင့်သံဃသဿေမဆို၍လှူသောကထိန်သက်နံး
ကို၊ပံသုကူဆောင်ရဟန်းတို့-ခံအာင်မသာယာအပ်။ ဥာတ်ကဲ့ဂါစာဖြင့်
ပေးသောကထိန်းသက်နံးကိုလည့်း။ အပထောကနကံဖြင့် ပန်ပေးသော
အရာနှင့်အလားထူဖြစ်၍ပံသုကူဆောင်သောရဟန်းတို့ သာယာခံယူမှု
ပံသုကူရှုတင်ပျက်သည်ဟုမှတ်အပ်၏။ ။

—— :o: ——

ရိုင်းခိုင်း ဆရာတော်သည်။ ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ၌၊ ဥပစာရသိမ်
တွင်း၀တ်ဗဒ္ဓသိမ်မရှိသော် ဥပစာရသိမ်ပ-ဗဒ္ဓသိမ်- ဥဒကုးကျွပသိမ်
သို့သွား၍၊ ကထိန်သက်နံးပေးသင့်းကြောင်း အကျယ်လာသည်ကဲ့။ အာ
ကျဉ်းအားဖြင့်လိရာ ထုတ်ယူဘော်ပြအပ်သော၊ ကထိနဒါနသိမဝိနိဆ္ဆ
ယ။ပံသုကူးဆောင်ရဟန်းတို့အား၊ ဒါယကာတို့လှူသောကထိန်သက်နံး
ကို၊ အခြားရဟန်းတို့နည်း မခံမယူ အာဝင်ကြောင်း စိရင်ရေးသားအပ်
သောပံသုကူလဘေဒဝိနိဆ္ဆယကား။ ၁၂၄၄-ခု- တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း
၅-ရက်၊ကြာသပတေးနေ့ပြီး၏။ ။

—— :o: ——

လောဟရဇ္ဇုသာမ္မနဝိနိဆ္ဆယ၊

ကြေးနန်းကြိုး။ ကြေးနန်းတိုင်တို့သည်၊ များစွာသော-ဂါမသိမ်ရွာ
နယ်တို့ကို-ဖြတ်သန်း၍။ ထိုရွာသောကြောင့်၊ထိုများစွာသော ဂါမသိမ်
တို့နှိုက်- ထည့်ရှိသော။ ထင်ရှားမထင်ရှားသော- များစွာသော-ခဏ္ဍ
သိမ်-မဟာသိမ်တို့၌၊ ထောက်တည့်-ထိစပ်ခဲ့ရာသည်၊ ထိုသို့-များစွာ
သော- ဂါမသိမ်- ဗဒ္ဓသိမ်တို့နှင့်၊ ထိစပ်ခဲ့သော- ကြေးနန်းတိုင်ကို
ဖြစ်စေ၊ထိုကြေးနန်းတိုင်နှင့် စပ်သော၊ မြင်းတား-စည်းစောင်းရုံး- ချုံ
နွယ်-စသည့်ဖြစ်စေ၊ သိမ်သမုတ်လိုသောမြေကွက်အနီးဌ၌ တည်ရှိခဲ့
သည်ဖြစ်အံ့၊သမုတ်လိုသောသိမ်ကို၊ မသမုတ်မိ။ နွှာစဉ့်ဆခါ၊ထိုနွှတ်
အပ်သောသိမ်နှင့် အနီးအနား ကြေးနန်းတိုင်။ ထိုတိုင်နှင့်စပ်သော၊အာ
ဆောက်အဦးတို့သည်။ နွှတ်အပ်သောသိမ်နှင့်စပ်သော်ငင်း။ သိမ်နွှတ်
သောကံ- ယင်းအာဝင်နှိုင်၊ ဆဉ်းကပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ကြေးနန်းတိုင်

ကျောင်းပေါ်မှာ။ ဗုဒ္ဓသိမ်တွင်းဒွိဏဉ်သောရဟန်း။ ဂါမသိမ်တွင်းဒွိကြွေး ကြွေးတိုင်။ထိုတိုင်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုတို့ကို။ကိုင်ဖို့-ထိစပ်နေသော ရဟန်း ဟို ဘည့်နဲ့တဲ့သောသိမ်၏ ဝဂ္ဂကမ္မကို-ပြုနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ သိမ်နဲ့တဲ့သော ကံ ဖြောက်နိုင်ဟု-သိအပ်၏။

အနုတောက်ကား၊ ၊ဗုဒ္ဓသိမ်ချင်း- သစ်ပင်-မြစ်ပျဉ်းစင်ရက်ရာ ဇရုံသောဗုဒ္ဓသိမ်၌-ကံဆောင်လိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသိမ်နှင့်- သစ်ပင်စပ် ရက်၍နေသော၊ တပါးသော-ဗုဒ္ဓသိမ်၌- တည်ရှိသော- ရဟန်းတို့ကို၊ ကံဆောင်ရာ- မိမိသိမ်မဟန်းတို့ဟာဏ္ဍပါသို့သို့ဆောင်၍ ဖြစ်စေ၊ ထိုကပါး ၊ သာသိမ်မှာ။ ဟန်းဘို့-မရှိအောင်- ထွက်စေ၍ဖြစ်စေ။ မိမိတို့ သိမ်၌၊ ကံဆောင်မှာ၊ ကံဆောင်ကြောင်း။ ထိုသို့မပြုက၊ ကံမဆောင်ကြောင်းကို။ ၊

( ) ထိုမဇ္ဈကော ဝန္ဒရုးကျွ ဟောတိ၊ တသ သာခါဝါထ တောနိဂ္ဂတပါရောဟောဝါ မဟာ သိမာယ ပတိဒ်းလံ ဝါတတ္ထစာ တရုက္ခာ ဒိနိဝါဒ်းဟ စ္ဆတိဋ္ဌတိ၊ မဟာသိမံ သောဝေတွာဝါ ကမ္မ ကဒတ္ဗံ၊ တေဝါသာခါပါရောဟာ ဆိန္ဒိတွာဗဟိဋ္ဌကာ- ကာတဗ္ဗာ။ အနာဟစ္ဆ ဋ္ဌတသာခ ဒိသု အာရုဇ္ဇတိက္ခဿဟတ္ထပါသံ အာနေတဗ္ဗော စသည်ဖြနဘွင့်ပြုတော်မူသော။မဟာဝါဋ္ဌပါသထခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။

ဗုဒ္ဓသိမ်ချင်းသာ-မဟုတ်။ ဗုဒ္ဓသိမ်တရုမှ- ပေါက်သောသစ်ပင်-စသည်တို့ ပည်။ထိုဗုဒ္ဓသိမ်မှ- ဂါမသိမ်။ ထိုဂါမသိမ်မှ ဗုဒ္ဓအိမ်-ဘပါး နှင့်စပ်ရက်ရာနိုက်လည်း၊ ဗုဒ္ဓသိမ်နှစ်ခု— စပ်ရက်သကဲ့သို့။ ကံပျက် ခြောင်းကို၊ ။

( ) ဇေဝ နသဘာဂံ နဒီသိမံ ဇာသိဘွာ ဋ္ဌတနာဝိ ဝိသဘာဂ ဂါသိမ=သမ္ဘဒ္ဓိ- သာခါဒိနာ ဥဒကုက္ခေပသိမာယ သမ္ဘန္ဓောနဝဋ္ဌတိ တံ ဒဿေတိ။ ဇေတနေဝ မဟာသိမံ ဂါမသိမဉ္စ ဇာသိတွာဋ္ဌတေန သာသ်ဒိနာမဇ္ဈကသိမာယ သမ္ဘန္ဓောနဝဋ္ဌတီတိ ညာပနတ္ထံဒဋ္ဌဗ္ဗော ဟု၊ ပိန္နဆိုဘွင့်ပြုသော-ဂင်းခန္ဓက၊ ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာတို့ကို ထောက် ထားအပ်၏၊ ၊

ဤဝိနိစ္ဆယကထာသော-ဖြာသည်မဟုတ်=သိမန္တရာဇ်ကိုပြရာ— အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ကိုခွဲလည်း၊ ဂါမသိမ်ဟုဆိုအပ်သော- သိမန္တရာဇ်၌—တည်သော

သစ်ပင်သည်-ကြီးပွား၍- ဗဇ္ဈဆိပ်နှက်ရာသို့ ရောင်ခဲ့သော်၊ သိမသင်္ကေတ်ရဖြစ်ကြောင်း။ကံပျက်ခြင်းကံပြု၏။

(၃) ထိုကြောင့်။ ။ဤရာဇဝတ္ထုပဋိသန္ဓေသိမ်မာနံ နိမိတ္တံ ဟောကြသော်လည်း၊ ဤသိမသင်္ကေတ်ရုက္ခတို့၊ တည်ရာနကာတည်း။ ။အဋ္ဌကထာ- ။

(၄) ဤသိမ်မာနံနိမိတ္တံ ဟောကြကုန်သော်လည်း၊ ဤသိမသင်္ကေတ်ရုက္ခတို့ကား သိမသံဘေးဒါနဟောကြကုန်ဘိ၊ ထိုသင်္ကေတ်ရုက္ခတို့ကို ဝန်းရံကုန်သော ဝိနည်းကြီးဆရာတို့သည် ဤသိမပဋိဗေဒသံ ငါဤသို့ ဤသိမ်မာနံ ဂဟဏနည်းသည် ဒုဝိဉ္ဉေယျဘာဝတို့ကိုနှလုံးသွင်းကြကုန်သော် ကမ္မံကာတုံ နဝဋ္ဋတိဟိ ဒဿနတ္ထံ။နှ- ဟိသိမသည် တည်ထောင်ကုန်အသိမသော်ဟာကား၊ ဤ၌ သိမသင်္ကေတ်ရုက္ခနှင့် ဆက်စပ်သော ဝန်းရံသိမ်ကို ဆိုလိုကြကုန်၏။ ဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်- ဤသိမသင်္ကေတ်ရုက္ခတို့သည် ကမ္မံကာရောနေရာတို့၌ ရှိကြကုန်သော်လည်း၊ ဤသိမသင်္ကေတ်ရုက္ခတို့ကို ဆိုလိုကြသ

ထောက်-မထိမူ၍။မဟာထိမ်ဒ္ဓိသာဒထောက်ဝင်-ထိစပ်သောအရာသည်။ အပ္ပကာသာ-ဂိုရာဘာဉ်ဖြစ်လျက်။ဆာမညသာ-ဖြဲဆိုခြင်း။ ထိုသစ်ခက် မြစ်ပျဉ်းသည်။ သိမန္တရာဇဂါဂါမထိမ်ဘို့ဒ္ဓိ။ ထောက်ပြီးမှ။ မဟာထိမ်ဘို့ဒ္ဓိ ထောက်ဝင်-ထိစပ်ခဲ့သော်အဂြစ်မဂို။ သိမသမ္ဗေဒမဖြစ်ဟု- ဝိသေသ ထုတ်၍ မပြော-မဆိုခြင်း။သိမန္တရာဇဂါဂါမသိမ်ဘို့ဒ္ဓိထောက်ပြီးမှ၊ မဟာသိမ် ဒ္ဓိ၊ထောက်သော်လည်း။အဋ္ဌကထာပြောင်း။ဘိုင်းသောခဏ္ဍာသိမ်မှ။ပေဟာ သိမ်ဒ္ဓိ။ ထောက် င်-ထိစပ်သော်။ အပြစ်မကင်း။ မလွတ်နိုင်ခြင်းများ ကြောင့်၊ဆိုခဲ့.ပြီးသော-အရာနှစ်ဌာနတို့ဒ္ဓိ။ သိမဟာမွေဒကို ဒဋ္ဌကထာပြု သည်ဟု-ယူအပ် ၁တည်း၊ ။

ကြေးနန်းတိုင်နှင့်—ခ ားကွာခြင်း- စသောအကြောင်းကြောင့်၊ နှုတ် အပ်သောသိမ်နှင့်- ကြေးနန်းတိုင်- စသည်တို့-မစင်ရှင်း၍။ သိမ်နှုတ်ကဲ့ ဆောင်သော်ငင်း။ သိမ်နှုတ်ရာအရပ်ဒ္ဓိအစုခင်းက။ဗဒ္ဓသိမ်ဟောင်း မရှိ သော်ငင်း သမုတ်သောကံသည်အောင်ရာဇ်၏၊ ။

သို့သော်လည်း။ဝိသုဂါမဖြေကွက်ငယ်ကို၊ မခံမယူမူ၍။ ရွာနယ်ကို သိမ်း၍ သမုတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုရွာနယ်အတွင်း- ကြေးကြိုးတိုင်။ ထိုတိုင်နှင့် စပ်သောထွေ-မကျမှ-ကံအောင်နိုင်မည်၊ ၊ထိုရွာနယ်အ ထွင်း-ကြေးကြိုးတိုင် စသည်ကျံခဲ့.မူ၊ ၎ဂြပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဝေး ကပင်-ဖြစ်သော်လည်း၊ကြေးကြိုတိုင်ကြံရာ-စပ်ရာ-ဗဒ္ဓသိမ်တွင်းဒ္ဓဖြစ် စေ။ဂါမသိမ်တွင်းဒ္ဓဖြစ်စေ။ကြေးကြိုးတိုင်စသည့်ကဲ့၊ ကိုင်ဖွဲ့ထိစပ်၍နေ သောရဟန်းတို့သည်၊ နယ်ကိုသိမ်း၍ သမုတ်သောကံ၏-ဝဂ္ဂကမ္မကိုပြု နိုင်သည်ဖြစ်၍။သမုတ်းသောကံမဒေါင်။ ။

(၅) ထိုးကြောင့်ဝိမတိဒိုကာဒ္ဓိ၊ ၊တဆွဲသဘာဂသိမာသုပဝိ သိတွာ ဘူမိအာဒိ ဖုသိတွာ ဝါ သာခါဒိဖို ဒ္ဓိကေတံ သာခါဒိ ဖု သင်္ကေဝ ဘိက္ခု သောဒေတဗ္ဗော၊ ဝိသဘာဂသိမာသု ပနသာခါဒိဖို ဖုသိတွာ ဒ္ဓိတေတံသာခါဒိ အဖုသင်္ကေဝဝိသဗ္ဗေဘိက္ခု။သောဒေတဗ္ဗော အဖုသိတွာ ဒ္ဓိကေပနတံသာခါဒိ ဖုသင်္ကေဝ သိက္ခု သောဒေဘာဗ္ဗောတိ နှဒ္ဓမေတ္ထဂန်ဆုံ၊ဟူ၍ငင်း၊ ။

(၆) တတ္ထဝိသဘာဂ သိမာဟ ဇေပဝိဒ္ဓေ သကလ သိမာ သောခန်သဘာဂါယ ပဝိဒ္ဓေဖုသိတွာဒ္ဓိတမတ္တ သိက္ခု သောဝနဒ္ဓသဗ္ဗံ ပုဗ္ဗေဝုတ္တနယမေဝ--ဟူ၍ပိန္နပြု၊ ။

(၇) ဗဒ္ဓမာနာ ယေဝဟိ သိမာပမာဏေ ရုက္ခိတံ၊ ဒေသံ ဣဿ တရတိ၊ ဗန္ဓသိမာယ စာတံ ယံကိဉ္စိ ယဏ္ဍကဏ္ဍစိ ၄ သံဗန္ဓေန ၊ တံ သိမသင်္ခေပေဝ ဂန္ဆတိ—ဟူသော အဋ္ဌကထာ ဝါကျကိုငဲ့- ရှေးဦးစွာ ထုတ်ဖြခဲ့ ၊ သာ။ အဋ္ဌကထာ ဒိုကာဝါကျကိုကိုငဲ့-ထျော်စွာ ထောက်ထားအပ်၏။ ။

ထို့ကြောင့်သိမ်သမုတ်လိုသော်-ရွာနယ်အတွင်း ကြွေးနှုန်းတိုင်။ ထို တိုင်နှင့်စပ်ဆက်သော ပထွဲတို့-ကျောင်- ဖြစ်သွားရှိခဲ့ ၊ သော်၊ ရွာနယ်ကို-သိမ်း၍၊ သိမ်သမုတ်ခြင်းကို-မပြုမူ၍။ ကျောင်သော-ကြွေးနှုန်းတိုင်-စသည်နှင့်၊ အယုတ်အားဖြင့်ခဏ္ဍသိမ်(၃)လုံး(၄)လုံးမျာဖြစ်စေ ကျောင်း တိုက်တရုတ်ဖြစ်စေ။ ဝေးကွာသော အရပ်၌၊ ဝိသုဂါမဖြစ်စား အဖိုနှစ်ကို ကောင်းမွန်စွာခုနှစ်ခံယူ၍။ ဝိသုဂါမ်းမြေပါ၌ သိမ်နှုတ်ခြင်း၊ သိမ်သ မုတ်ခြင်းကိုပြုရာ၏။ ။

———:o:———

ဤလောဟာရဇာတ်၊ သမ္မန္နဝိနိစ္ဆယဒ္ဓပါးသာပါဠိစကို ဂဏန်းအစဉ်အတိုင်းအနက်ပြအံ့။

(၁) သိမမာဒ္ဓကေ။ခဏ္ဍသိမ်တံ၊ဆောင်း၌၊ဝဋ္ဋရုက္ခေ။ ပညောင် ပင်သည်၊ဟောတိ။ရှိသည်ဖြစ်၏၊ဟသ။ထိုပဉ်ညောင်ပင်၏။ သာခါဝါ။အ ခက်သည်ရှင်း။တတော၊ထိုပညောင်ပင်-ပညောင်ခက်မှ။ နိဂ္ဂတ ပါ၊ပု ဟာဝါ။ ထွက်သောဖြစ်ပျဉ်းသည်ရှင်း။ မဟာသိမာယ၊ မဟာသိမ်၏၊ ပထဝိတလံဝါ။၊မြေအပြင်ဟူရှင်း၊ဘဏ္ဍဒေဝတရုက္ခာဒိနံဝါ၊ ထို၊မဟာသိမ် ၌-ပေါက်သော သစ်ပင်-စသည်တို့ကိုရှင်း။အဝဟစ္စ၊ ထိခိုက်၍။ တိဋ္ဌတိ။ ထည်စေ့၊ မဟာသိမံ။ မဟာသိမ်ကို၊ သောဝေတွေဝါ။ သုတ်သင်၍ရှင်း၊ ကမ္မံ၊ကံကို၊ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏၊ ၊(မဟာသိမ်နှိုက်ကည့်သောရဟန်း တို့ကို၊ ခဏ္ဍသိမ်သို့ဆောင်၍ဖြစ်စေ၊ မဟာသိမ်မှ-ပြင်ပသို့-ထွက်စေ၍ ဖြစ်စေ၊ခဏ္ဍသိမ်၌-ကံပြုရမည်ဟူလိုသည်)၊ ။တေသာခါပါ၊ရာဟာ၊ ထိုသစ်ခက်ဖြစ်ပျဉ်းတို့ကို၊ ဆိုဒ္ဒိတွာ၊ဖြတ်၍၊ ဗဟိဋ္ဌကာဝါ၊ အပ၌- တည်သည်တို့ကိုမူလည်း။ကာတဗ္ဗာ၊ပြုအပ်ကုန်၏၊ ၊မဟာဝါ ဥပေါ သထခန္ဓကအဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

(၂) ဧထေန၊ဤအဋ္ဌကထာစကားဖြင့်၊ဝါ၊ဤဥဒကုက္ခေပသိမ်နှင့် ဂါမ-ဗန္ဓသိမ်တို့၏ စပ်ခြင်း—မှစ၍သည်ကို—ပြသော အဋ္ဌကထာစကား

ဖြင့်။သဘ ကံ၊သဘောတရားသော၊ နှဒိဆိမံ၊နုဒိသိမ်ကို၊ဖုသိတွေ၁၊ ထိရှိ။ဒွိ
ပေးနာဂိ၊ တည်သည်သည်းသည်းဖြစ်သော။ ဝိသဘာဂသိမသမ္ဗန္ဓသာခါဒိနှာ။
သဘောတရားသော-သိမ်နှင့်စပ်သော- သစ်ခက်အစရှိသည်နှင့်။ဥဒကုတ္တေ
ပသိမာဟ၊ ဥဒကုတ္တပ-သိမ်ရှိ။ သမ္ဗန္ဓ။ေပါ်ခြင်း သည်။နဝဋ္ဌတိမအာဝ်၊
ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဒုဃသတိ။ပြု၏၊ ဖေးတနေဝ၊ ဤသို့ပြုသော စကားဖြင့်သာ
ဟျင်။မဟာသိမံ၊ မဟာသိမ်ကိုဂုင်း။ ဂါမသိမဉ္စ၊ ဂါမသိမ်ကိုဂုင်း။ ဇာသိ
တွာ၊ထိရှိ၊ဒွိုးတန်။ တည်သော။သာခါဒိနှာ။ ဝ စ်ခက်- အစရှိသည်နှင့်။
မာဒ္ဓကာသိမာဃ၊ခဏ္ဍာသိမ်ရှိ၊ သမ္ဗန္ဓ၊စပ်ခြင်းသည်၊ နဝဋ္ဌတိ။မအာဝ်၊
ဒုတိ။ဤသို့ဟုဂိဘေး။သိစေအင်္ဂ်၏။ဒုတိ၊ဤသို့ဒဠှးဗ္ဗာ၊ ၊မှတ်ဒ ဝ်
၏။ ၊ဝိမတိဋီကာအာနက်။ ၊

(၃) ကေရုးကွေးဝိ၊ တရုဏသာ သစ်ပင်သည်လည်း။ ဒွိန္နံသိမာနံ။
နှစ်လုံးကုန်သော-ဗဒ္ဓသိမ်တို့၏၊နိမိတ်၊ နိမိတ်သည်။ဟောတိ၊၏။သောပုန
ထိုဗဒ္ဓသိမ်-နှစ်လုံးတို့၏ အကြား- နိမိတ်သစ်ပင်သည်ဂ၁း။ ငဖုံးနှာ။
တိုးပွါး- ကြီးမှုံ့ခဲ့ဝ သည်ရှိသော်၊ သိမာသင်္ကေတံ။ ဗဒ္ဓသိမ်ချင်း-ရေ ရှက်
ခြင်းကို။ကရေ-ကို။ပြု၏၊တဆင့်။ ဤသို့ သိမသင်္ကေတ်-ကို- ပြုသောကြောင့်၊
နကာဟ-ဗ္ဗာ။ တရုဏသာသစ်ပင်ကို- ဗဒ္ဓသိမ်နှစ်လုံးတို့၏-နိမိတ် မပြု
အပ်။ ။အဋ္ဌကထာအနက်၊ ၊

(၄) ဒွိန္နံသိမာနံနိမိတ်ပေါကဟိတိ၊ပေါ်တိဟုသော စကားကို။
နိမိတ်သည်သော၊ သိမ်နိမိတ်၏။ သိမဒတာ။ ဗဒ္ဓသိမ်မှ၊ ဗ.ဟိရတ္တာ၊ အာပ
၏-အဖြစ်ကြောင့်။ သိမသံဘေဒေါ။ သိမ်ချင်း-ရောက်ခြင်းသည်၊ နှ
ပေါ်တိမဖြစ်၊ဟုတိ၊ဤသို့-နှလုံ ပိုက်၍။တနည်းကား၊ ဟုတိ။ထိုကြောင့်။
ဂုတ်ုံးမိန့်အပ်၏၊ သိမသင်္ကေတံရုကရောတီတိ။ ကရောတိ ဟူသောစကား
ကို၊ဝစီတွေ၁းကြီးပွါး၍၊ သိမပရေသံ၊ ဗဒ္ဓသိမ်ဧရပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌ။ုံဝင်
သည်ရှိသော်၊ ဒွိန္နံသိမာနံ။ နှစ်လုံးသော- ဗဒ္ဓသိမ်တို့၏၊ ဂတဋ္ဌာနသဒီ။
ရောက်ရာ- သွားရောအရပ်၏။ ဒုဝိညေယျတ္တာ။ သိန္နိုင်ခဲသည်၏-အဖြစ်
ကြောင့်။ဝုတ်ုံ။၏၊ပန၊ ဗျတ်ုံရိက်ကို-ဆိုဦးအုံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသစ်ပင်-စပ်
သောဗဒ္ဓသိမ်-နှစ်လုံးတို့နှိုက်။ကမ္မံ၊ ကံကို၊ကာတုံ။ပြုခြင်းငှာ။ နဝဋ္ဌတိ၊
မအာပ်။ုံဟုတိ။ဤသို့၊ဒသနတ်ုံ၊ ပြုခြင်းမှကျိုးငှာ ၊နုဝတ်ုံ၊ အဋ္ဌကထာ-မ
ဆိုအပ်။ ဟိသစ္စံ။မှန်၏။သိမာ၊ ဗဒ္ဓသိမ် နှစ်လုံးတို့သည်၊ တဗ္ဘာဝကေန၊
ထိုနိမိတ်သစ်ပင်- ကြီးပွါး၍သိမ်ချင်း စပ်ရှက်ခါမျှဖြင့်။ အာသိမာ။ဗဒ္ဓ

သိပ်-မဟုတ်သည်- ဗဒွဲသိပ်-ပျက်သည်၊ နဟာကိမဖြစ်။ ပန၊ ထိုထို ဗဒွသိပ်-မပျက်သေ်ထည်း၊ ဒွေသိမာ။ ဗဒွသိပ်နှစ်လုံးတို့သည်၊ ပဏ္ဍာ၊ နောက်ကာလနိုက်၊ ဝဖုိ်တေန။ တိုးပွားကြီးပွါ့ သော။ ရုကွေး။ သင်္ပဝင်သည်၊ အကျောထရုတ္တာ။ လွှမ်းမိုး သည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဗဒွါ။ ဘစပ်ထည်း-စပ်ကုန်သည်၊ ဟောန်ဒို။ ကုန်၏၊ တသ္ဓာ၊ ထိုထို သင်္ပဝင်— ကြီးပွါးသဖြင့်- သိပ်နှစ်ခ- စပ်လေ သောကြောင့်၊ ကေထွဏ်။ တခုသောသိပ်ဒွဲ။ ဌတွာ၊ ထည်၍။ ကမ္မ ်။ကံကို။ ကဒရေနွံ့ဟိ။ပြုကုန် သော-ရဟန်းတို့သည်၊ ဇာတရုံ၊ ဤမှတပါ်းသော ဗဒွသိပ်ကို။ သောဓေ တွာ၊သုတ်သင်၍၊ ကာထဗွဲ ။ပြုစုပ်၏၊ ။တောရုသကဏ်ဒိုကာအနက်။

(၅) တသ္ဓာ၊ထိုကြောင့်၊ သဘာဂသိမာသု။ နိသယနိသိတ-ရကောင်းသော- ဂါမသိပ်-ဗဒွသိပ်-စသော-သဘာဂ သိပ်တို့နိုက်၊ ပဝိသိတွာ။ဝင်၍၊ဘုမိအာဒိ ။မြေ-အစရှိသည်ကို။ ဇာသိတွာ၊ ထိ၍၊ သာခါဒိ ဖြိ၊သစ်ခက်အစရှိသည်သည်၊ ဒ္ဒြတေ။ တည်သည်ရှိသော်၊ တံသာခါဒိ ။ ထိုသစ်ခက် အစရှိသည်ကို၊ ဇာသန္တောဝ၊ ထိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု။ရဟန်းကို၊သောဓေတဗ္ဗော။ သုတ်သင်အပ်၏၊ ဝိသဘာဂသိမာ သုပန၊ နိသဒ်ယနိသိတ- မရကောင်း၍- သဘောမတ္ထဘော- ဗဒွသိပ် ချင်း-စသည် တို့နိုက်ကား၊ သာခါဒိဖြိ။ သစ်ခက်အစရှိသည်သည်။ ဇာ သိတွာ၊၍။ဒ္ဒြတော၊ရှိသော်။ တံသာခါဒိ ။ ထိုသစ်ခက်- အစရှိသည်ကို အဖုသန္တောဝိ၊ မထိ-မကိုင်-မဖြိ-မစပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သဇ္ဇ ဘိက္ခု။၊ သစ်ပင်စပ်ရာ- သိပ်တွင်း၌- တည်ကုန်သော- အလုံးစုံသော- ရဟန်းတို့ကို။ သောဓေတဗ္ဗော၊ ကုန်၏၊ အဖုသိတွာ၊ မြေ-စသည်ကို—မ ထိမူ၍၊ ဒ္ဒြတေပန၊ သစ်ခက်စသည်-တည်ရာ၌ကား။ တံသာခါဒိ ။ ထို မြေ၌- မထိသော- သစ်ခက်စသည်ကို၊ ဇာသန္တောဝ။ ထိ-ကိုင်-မြဲစပ် သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု။ ကို။ သောဓေတဗ္ဗော။ ၏၊ ဣတိ။သို့၊ ဇွေး၊ဤသိပ်ချင်း-စပ်ရာကိုနိုက်၊ နိဒ္ဒံး ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ဂန်ဆုံ့ ။ရောက် အပ်၏၊ ။ဝိမတ်ဒိုကာအနုက်။

(၆) ထဇ္ဇေ၊ထိုသိပ်တို့တွင်လည်း၊ ဝိသဘာဂသိမာယ။ သဘော မတ္ထသောသိပ်ဒွဲ။ဝေံ၊ဤသို့။ပဝိဋ္ဌေ၊ သစ်ခက်စသည့် ဝင်သည်ရှိသော်၊ သကလသို့မဖသောဓနံ၊ အလုံးစုံသောသိပ်ကို— သုတ်သင်ခြင်း သည့် လည်းကောင်း၊ သဘာဂါယ။ သဘောတူသောသိပ်ဒွဲ၊ပဝိဋ္ဌေ။ ဝင်သည့်

ရှိသော်။ ဖုသိတွား၊ထိ၍။ ငွေထမဂ္ဂဘိက္ခုသော၊ခနစ္ဆေ။ တည်သော ခုဟာန်းမျှကို- သုတ်သင်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သင့်၊ ဧကဝိလုံးစုံသည်၊ ပုဒ္ဓဖြစ်၊ဂုဏ်ရနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီး၊သဒ္ဒနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဝိမတိဋီကာဧနက်။ ။

(၇) ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ ဗဟုမာနာယေဝ၊ ဖွဲ့အပ်ဆဲ-သမုတ်အပ်ဆဲသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဆိမံ၊သည်။ ပမာဏ-ရဟိတံ၊ သိမ်ပမာဏမှ-ကင်းသော။ သိမ်ပမာဏအောက်ငယ်သော၊ ပဒေသံ၊ အရပ်သို့။ နဒြထရတိ၊မသက်၊ဗဒ္ဓသိမာယ။ ဖွဲ့အပ်သမုတ်အပ် ပြီးသော-သိမ်၌၊ စာတံ၊ပေါက်ရောက်သော။ ယတ္ထဂဉ္ဆတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်သို့။ ဧကသမ္မန္ဓေန။တစပ်တည့်စပ်သဖြင့်။ ဂတံ၊ သွား၊သော။ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော-သစ်ပင်-နွယ်-အစရှိသည်သည့်၊ သိမသမ်မေဝ။ ဗဒ္ဓသိမ်-ဟူသော-ရေထွက်ခြင်းသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ ။အဒ္ဓကထာနက်။ ။

မန္တံလေး၊မြို့၊တောင်ဖြင်း မြို့သစ်အတွင်း၀နမင်းဆုဌ်ကျောင်းကြီး၌၊ သိတင်းသုံး၊တော်မူသော၊ပဏ္ဍိတဓဇသိရိပ၀ရမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရုတံဆိပ် နာမံတော်ဌ်သော ဓိဠိန္ဒိုင်း ဆရာတော်ရေးသား၊ဆုံး၊ဖြတ်အပ်သောလောဟရွှေ၊ဘမ္မဒီပနိ၊ နာမည်ပြီး၏။ ။

——:o:——

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

—o—

နိဟတာပါယဟေတွေဒံ၊ ထောကန်တံ သုဒဿကံ။ သန်္ဓိမဂ္ဂသ
ဝိတထံ။ သဗ္ဗညုံဟံဘိဝန်ဒိယ။ ။တဘိယ(နာ)ရဓိပုလာဂါထာ။ ၊
ဗျာကရိသ ပည်းဆက်ကံ ။ဟိမဝန္တာဒိသံယုတံ၊ သုတောသိဟိဝိညာဉ်တဗ္ဗံ၊
ဆိသဒေဟိသုပုန်ဆိတံ။ ။ဥဘယ(မ)ာဂရဓိပုလဂါထာ၊ ။အဟံ၊
ငါသည်၊ နိဟတာပါယဟေတွေဒံ၊ အကြင်းမဲ့ ပယ်ဖြတ် အပ်ငြိုးသော
အာပါယ်လေးပါးသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောတဏှာဟု ဆိုအပ်သော
သမုဒယ သစ္စာ ဂို့တော်မူသော။ ဝါ။အပါယ်လေးပါးသို့ လားရောက်
ကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဂဉ်းဟူသောသမုဒယသစ္စာကို အကြင်းမဲ့
ပယ်ထော်မူပြီးသော၊ လောကန်တံ၊ဒုက္ခသစ္စာဟုဆိုအပ်သော လောက
သုံးပါး၏ အဆုံးဆိုပိုင်းအခြားကိုဆိုဖြင်တော်မူပြီးသော။ သန်္ဓိမဂ္ဂသ။
နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သောနိရောဓသစ္စာ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်
သောမဂ္ဂသစ္စာကို၊အဝိတထံ။အမှန်ဆကန်။ ဘောဂ်ပြုန် ချုတ်ယွင်းခြင်း
မရှိ။သုဒဿကံ၊ ဝဝနေယျကြာ-သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား။ကောင်းစွာ
ဟောကြားပြသတော်မူတတ်သော။သဗ္ဗညူ ။အလုံးစုံသောတရားကို သို
ဖြင်ထော်မူပြီးသောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားကို။ အဘိဝန်ဒိယအဘိဝန္ဒာမိ။
သဒ္ဓါကြည်နူး-အထူးသဖြင့်ရှိခိုးပါ၏။ အဘိဝန်ဒိယအဘိဝန်ဒိတွာ။ သဒ္ဓါ
ကြည်နူး-အထူးသဖြင့်ရှိခိုးဦး၍၊ ။ဟိမဝန္တာဒိသံယုတံ။ဟိမဝန္တာယုဇ
နာသုံးထွာင်-ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း ယူဇနာဒသလေးထောင် တည်ရာစသည့်၊ မ
ဟာသမုဒ္ဒရာ ဝဲသြဃ ကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဒိရေတက်ကျကြောင်း-စသည့်
ကမ္ဘာဦးသူတို့ အဆရပဲ အဖြင့်နေထိုင်ပုံ စသည်မျှားနှင့်စပ်ယှဉ်သော၊ သု
တောဆိဟိ၊ ဘုရားသာသနာတော်ကို ကြည်ညိုသဒ္ဓါသု တပညာကို ရှာ
လေ့ရှိကွန်သော အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ဝိညာတဗ္ဗံ၊ သိထိုက်သိ
ရာ သိအပ်စွဉ်သော။ သိသဒေကဟိ။ ကနောင်မြို့သား၊ထပည်တ်ကာ အ

များတို့သည်၊ သုပုဆ္ဆိတံ၊ ရိုးသကောင်းမွန်စွာ မေးလျှောက်အပ်သော။ ပညာဆက္ကံ။ အမေးပုဆ္ဆာပြဿနာခြောက်ခုအပေါင်းကို။ ဗျာကရိသ်ံ။ ပိန့်ဆိုဖြေကြားပေအံ့၊ ။

ဓမ္မ္ဗုဒ္ဓိပါ ထောင်ကျွန်းသည် ယူဇနာဝေသောင်း ရှိရာထွင်၊ ရေနေလေးထောင်သည်၊ လူတို့နေရာနှင့်မရောဘဲ၊ အသီးအခြားပင်ရှိမည် မရှိ မည်း သို့မဟုတ်လူနေသုံးထောင်တို့၏အတွင်း၌ ရှိသောမြစ်ကြီးမြစ်ငယ် ကိုပင် ရေတွက်၍။ ယူရဓည် မယူရမည့်ကို။ သင်္ခါယနာတင် ကျမ်းဂန်နှင့်တကွ။ပါ၌ပဒကိုလည်း ဆိလိုပါသည်၊ ရင်းကဲ့သို့ ဟောနေသုံးထောင် ကိုလည်း ဆိလိုပါသည်မေးလျှောက်ရာ၌။ ။ဓမ္မ္ဗုဒ္ဓိပါပန အာယာမ တောစ ဝိတ္ထာရတောစ ဒသသဟဿာနိ ယောဇန ပရိမာဏောာ။ တဉ္စစ စတုသဟဿာနိ ယောဇနပ္ပမာဏော ပဒေသော တာဒိုပဘောဂိ သတ္တာနံ ပုညက္ခယာ ဥဒကေန အာလ္လာထုံးဒုာ။ သမုဒ္ဒါတိသိသ်ိုဂတော။ တိသဟာသာ ယောဇနပ္ပမာဏော မနုဿာဝသန္တိ။တိသဟာသာ ယောဇနပ္ပမာဏောဟိမဝါပတိဋ္ဌိတောတိဝေဒိတမ့ိ။ ။သာရတ္ထဒီပနိဋီကာ။ ၊လောကဝိနိစ္ဆယဘွင့်၊ ။(ဆဋ္ဌကထာလည်းနည်းတူ)။ ။

ဓမ္မ္ဗုဒ္ဓိပေါပန၊ ဓမ္မ္ဗုဒ္ဓိပ်ကျွန်း သည်ကား။ အာယာမတောစ။ အလျားအားဖြင့်ဂင်း၊ ဝိတ္ထာရတောစ၊ အနံအားဖြင့်ဂင်း၊ ဒသသဟာသာ ယောဇန ပရိမာဏော။ ယူဇနာတသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ တဉ္စစ၊ ထိုယူဇနာတသောင်း တို့တွင်လည်း။ စတုသဟာသာယော ဇနပ္ပမာဏော။ ယူဇနာ လေးထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ပဒေသော၊ အရပ်ဆည့်။ တဒိုပဘောဂိ သတ္တာနံ၊ ထိုအရပ်ကိုသုံးဆောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ ပုညက္ခယာ၊ ကောင်းမှု၏ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဥဒကေန။ သမုဒ္ဒရာ ရေသည်၊ အလျှောထွေ့။ လွှမ်းမိုး အပ်သည် ဖြစ်၍။ သမုဒ္ဒါတိ သိ့ံ။ သမုဒ္ဒရာဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂဒေတာ။ ရောက်၏။ တိသဟာသော ယောဇနပ္ပမာဏော ယူဇနာသုံးထောင် အတိုင်း အရှည်ရှိသော အရပ်ဒွေ၊ မနုဿာ။လူတို့သည်၊ ဝသန္တိ။နေကုန်၏။ တိသဟာသဒယောဇနပ္ပမာဏော။ ယူဇနာသုံးထောင်အဘိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်၌၊ ဟိမဝါ၊ ဟိမဝန္တာတောင်သည်၊ ပတိဋ္ဌိတော။တည်၏၊ ဇွတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတမ့ိ။၏။ ။ ဂင်းဋီကာအနက်။ ။

ဤသို့အဋ္ဌကထာဋီကာတို့၌၊ ဓမ္မ္ဗုဒ္ဓိပ်ကျွန်းသည်၊ အဝဲချဲအားဖြင့်ဂင်း၊

အနံအားဖြင့်ရင်း။ ယူဇနာတဒ္ဒသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ထိုယူဇနာတသောင်းအတွင်းတွင်း၊ ယူဇနာဒေလးထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်ကို၊ သုံးဆောင်ကြသော သတ္တဝါတို့၏၊ ကောင်းမှုကုန်ခြင်းကြောင့်။ သမုဒ္ဒရာရေသည်။ လွှမ်းမိုး၍ သမုဒ္ဒရာဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ယူဇနာသုံးထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသောဧရပ်၌၊ လူတို့သည်နေကုန်။ ။ယူဇနာသုံးထောင်အတိုင်းအရှည်ရှိသောဧရပ်၌။ ဟိမဝန္တာတောင်တည်၏ဟူ။ သာသောကြောင့်၊ ဇမ္ဗူဒီပါဘောင်ကျွန်းသည်၊ ယူဇနာတထောင်းရှိရာတွင်။ ရေနေသေးထောင်သည်၊ လူတို့နေရာနှင့်မဝေးရာတဲ့။ အသီးအခြားပင်ရှိသည်ဟုယူရမည်၊ ။လူနေသုံးထောင်တို့၏အတွင်းနီးကပ်ရှိသောမြစ်ကြီးမြစ်ငယ်ကို၊ ထည့်သွင်း၍မယူအပ်။ ။ဟိမဝန္တာတည်ရာတောသုံးထောင်ကိုလည်း။ အသီးအခြားပင်ယူအပ်၏။ လူတို့နေရာယူဇနာသုံးထောင်တွင်းသို့ဝင်၍မယူအပ်။ ။ဤသို့သောအဖြစ်ဝိသဇ္ဇနာကိုသိအပ်၏၊ ။

ပဋ္ဌမပုဏ္ဏာအဖြဉ်း၏။

——:o:——

ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၏ အောက်၌။ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့သည်၊ အဆင့်ဆင့်တည်မည်။ ယူဇနာအခြားလည်းမည်မျှခြားမည်၊ ကျောက်မြေအထက်၌၊ တဖြင်တည်းဆည်၍၊ ယူဇနာမည်မျှခြားမည်ကိုသိလိုပါသည်၊ မေးသျှောက်ချ၌။ ။ဓမ္မသင်္ကိုပါဠိတော်-စသည်တို့၌။ကာမတဆဲ့တဘုံတွင်။ အဝိစိငရဲဘုံကိုအောက်ဆုံး။ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိဘုံကို အထက်ဆုံးပြု၍။ ။ကတမေဇမ္ဗုကာမာစရာ၊ ဟေဋ္ဌတော်အဝိစိနိရယံ၊ပရိယန္တံကရိတွာ၊ဥပရိတောပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တိဒေဝေ အန္တောကရိတွာ-ဟူ ပေါတော်မူသောကြောင့်။ အဝိစိငရဲကြီးသည် အောက်ဆုံး၊ ထိုမှအထက်ယို့ငရဲကြီး ခုနစ်ထပ်တို့သည်၊ အဆင့်ဆင့်တည်သကဲ့သို့ရှိ၏။ လူပြည်မှ အောဝေးအကွာ။ ငရဲကြီးတထပ်နှင့်တထပ် အဝေးအကွာ။ ယူဇနာအပိုင်းအခြားမျှားကို၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ အစောင်စောင်တို့၌၊ မတွေ့မပါမလာမရှိ၍ အဝေး အချာ မပြနိုင်။ ။ထိုကြောင့် ရှေးဆရာတို့ အသီးအသီး ရေးသားပိန့်ဆိုကြသည်ကိုသာ၊ ပြလိုက်အံ့၊ ။လောကပညတ္တိကျမ်း၌၊ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်သည်၊ သိလာပထဝီမှအောက်နှိုက်။ အဆင့်ဆင့်ကျဉ်းကြောင်း၊ တထပ်တထပ်သည်၊ အထက်အောက်ယူဇ

နာတဿေသာင်းငါးထောင်စီ ရှိကြောင်း၊ အဝိစိငရဲကြီး အောက်ဆုံးဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဤတောဟဋ္ဌာဝိသတိသဟဿာဓိက-ယောဇနသတသဟဿဿနေ အဝိစိမဟာနိရယော တိဗ္ဗတို့၊အဋ္ဌန္နံ မဟာနိရယာနံအန္တရံ ပန္နရသယောဇနသဟဿန္တိ။ဟုလာသည်။ ။

ဤတော၊ဤလူတို့နေရာမှ၊ ယောဋ္ဌာ၊အောက်၌။ ဝိသတိသဟဿာဓိကယောဇန သတာဟဿဿနေ။ ယူဇနာ တထိန်းနှစ်သောင်း ရှိသော အဒရပ်၌၊ အဝိစိမဟာနိရယော။ အဝိစိငရဲကြီးသည်၊ တိဗ္ဗတိ၊တည့်၏၊ အဋ္ဌန္နံ ။ရှစ်ထပ်ကုန်သော။မဟာနိရယာနံ။ငရဲကြီးတို့၏၊ အန္တရံ။အကြား သည်၊ ပန္နရသယောဇနသဟဿံ။ ယူဇနာဟုသောင်း ငါးထောင်စီရှိသည်။ဟောတိ။၏၊ ။ပြဲခဲ့ပြီးသော လောကပညတ္တိကျမ်းကိုဖြစ်။ ဤးဆရာတို့သည်။ ။နှစ်သိန်းလေးသောင်း၊ အထုပေါင်း။ တည့်ရှောင်းဤသည့်မြေ၊ ။သိသာပံသု။ဒုမြေနုစ်ခု။အထုထကိုဝကိုဝေ။ ။သိန်းနှစ်သောင်းစီ၊ သချိုင်္ဂဉ်။နှစ်ထီယွင်းမသွေ။ ။သိသာဝထိ၊ အထက်ဆိ။ အဝိစိတည်ငြား။ ။သောင်းငါးထောင်စီ။ သချိုင်္ဂဉ်၊ ရှစ်ထိငရဲကြား၊ ပံသုပထိ။မြေဝယ်မှီ၊ ဤသည်ကျွန်းအောက်နား။ ။ဟူ၍သံပေါက်စပ် ဆိုကြ၏။ ။

တနည်းကား။ ။ဓမ္မဒိပ်ကျွန်းမြေလူနေသော ဌာနဆောက်။ အဝေစောက်ဘသောင်းကွာ၌၊ဆိုဋ္ဌုံးငရဲတည်သည်။ ၎င်း၏အောက်အစောက်ထသောင်းစီအကွာ၌။ ကာလသုတ်။သဃာတ၊ ရောရဝ။မဟာရောရဝ။ တာပန္နဲ၊မဟာတာပန္နဲ၊ အဝိစိဟူသောငရဲကြီးခုနစ်ထပ်တို့ အဆင့်ဆင့် တည်ကုန်သည်၊ထိုကြောင့်လူ.ပြည့်မှသည်။အဝိစိငရဲ၏- တည်ရာသည့် ယူဇနာပေါင်းရှစ်သောင်းခြားကွာ၏ဟူ၊အဂ်ုတ္တိ၊ရဒိကာ၌။ ပိန့်ဆိုသည့် ဟူ၏ ၎င်းဋီကာ၌ ၎င်းစကားမတွေ့။ ။ဤစကားကိုရည်၍၊ ရှင်အဂ္ဂသမာဓိစိခုင်သော၊ နေဝိပျို.ငရဲခန်း၌။လူဘဝ်မြို့မှ၊ဝိစိမည်ရာ။ ငရဲရွာကား။ယူဇနာပေါင်း။ နက်ယောတောင်းသည်၊ ။ရှစ်သောင်း မြေအစောက်၏ တည်း ။ဟူ၍စပ်ဆိုသည်၊ ။ဤသို့သောအဖြေ ဝိသဇ္ဇနာကို မှတ်အပ်၏၊ ။

ဒုတိယပုစ္ဆာအဖြေပြီး၏၊

———:o:———

ဓမ္မဒိပါကျွန်းသည့်၊ အသက်ထပ်းအသင်္ချေနေသောကွာလမ်္ဂ။ ယူ

ဓနာတသောင်းရှိသည်၊ အသက်တမ်းတို့သောကာလ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာရေသည်။တရွေ့တရွေ့လွှမ်းမိုး၍၊ ဟိမဝန္တာဒေါင်တာင်ထွဋ်၌၊ ပျားအုံတိုသကဲ့သို့၊ နေကြရသည်ဆိုသော စကားသည် မှန်မည်မဟုတ်မှန်၊ ညီအိုကိုလိုပါသည် မေးလျှောက်ရာ၌။ ။ဂင်းစကားသည်၊ သင်္ကိယနာတင် ကျမ်းဂန်တို့၌ မလာ။သင်္ကိယနာတင် ကျမ်းဂန်တို့နှင့်လည်း၊ ဆန့်ကျင်သည်ဖြစ်၍၊ မဟုတ်မမှန်ကြောင်းပြောဆိုကြသော စကားဖြစ်သည်ဟု မှတ်။ ။

ဆရာယ်သို့သင်္ကိယနာတင် ကျမ်းဂန်တို့နှင့်၊ ဆန့်ကျင်သနည်းဟူမူ။ ။ကပ္ပဝိနာသကသူရိယော ဝတ္တမာနေဝိဂတဓုမဝလာ ဟုကံအာဒါသမဏ္ဍလံ ဝိယနိမ္မလံ နဘံ ဟောတိ။ ထပေတွာ ပဒုမဟာနဒိယော သေသကုန္နဒီ ဆာဒိသုဥဒကံသုသတိ။ တတော ဒ်ဃသ အဒ္ဓုနော အစ္စယေန တတိယော သူရိယောပါတုဘဝတိ၊ ယသပါတုဘဝါမဟာနဒိယောပိသုသန္တိ။ ။ကပ္ပဝိနာသကသူရိယေ။ ကန္တာပျက် ၂ စင်းမြောက်သောနေသည်၊ ဝတ္တမာနေ၊ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဂတဓုမဝလာဟုကံ။ ကင်းသော အခိုးတိမ်တိုက် ရှိသော။ အဓါသမဏ္ဍလံ ဝိယ။ ကြေးမုံအပြင်ကဲ့သို့။ နိမ္မလံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော။ နဘံ၊ကောင်းကင်သည်။ပေါတိ၊ရှိ။ပဒုမဟာနဒိယေ၊ငါးစင်းသော မြစ်ကြီးတို့ကို။ ထပေတွာ၊ထား၍။ သေသကုန္နဒီအာဒိသု။ ကြွင်းသော မြစ်ငယ်ငါးချောစသည်တို့၌၊ဥဒကံ၊ရေသည်။ သုသတိ၊ခန်းခြောက်၏။ တတော၊ပဆ္ဆာ၊ထိုမှနောက်၌၊ဒိဃသ၊ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓုနော၊ကာလ၏။ အစ္စယေန။ လွန်သောအခါ၌၊ထတိယော။သုံးခြောက်သော။သူရိယော။ နေသည်။ပါတုဘဝတိ၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ယသ။ အကြင်သုံးခြောက်သောနေ၏၊ပါတုဘဝါ၊ထင်ရှားဖြစ်ခြင်း၊ကြောင့်၊မဟာနဒိယောပိ၊မြစ်ကြီးတို့ပင်လျှင်လည်း၊ သုသန္တိ။ခြောက်ကုန်၏။ ။

ဤသို့ဆုတ်ကပ်ကမ္ဘာပျက်ခါနိုး နေနှစ်စင်းထွက်သောအခါ၊ မြစ်ငယ်ငါးရာခန်းခြောက်သည်။ နေသုံးစင်းထွက်သောအခါ၊ မြစ်ကြီးငါးစင်းခန်းခြောက်သည်။ နေလေးစင်းထွက်သောအခါ၊ ဟိမဝန္တာခွါအိုင်ကြီးရှစ်အိုင်ခန်းခြောက်သည်။ဤသို့စသည်ဖြင့်၊ ကမ္ဘာပျက်သည်တိုင် အောင်မြစ်ကြီးမြစ်ငယ် ထင်ရှားတည်ရှိကြောင်းကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဆဋ္ဌကထာ၊ ၎င်းဗိုကာသာဓဏ္ဍဒီပနီဋီကာ- စသည်တို့၌လာသည်။ ။ယခင်

ပြောဆိုကြသည်စကားအားတိုင်းအသင့် ကိုတမ်းတိုသောကာလ။ မဟာသ
မုဒ္ဒရာဇဓုသည်။ တရွေ့တရွေ့လွှမ်းမိုး၍ ဟိမဝန္တာဒေသတွင်ထွဋ်။ပျားအုံ ဘိသကဲ့သို့။ နေကြရသည်မှန်လျှင်။ ဟိမဝန္တာတောင် ထွဋ်ခြုံနားသိုဆောင်။သမုဒ္ဒရာရေတပြင်တည်းဖြစ်၍။ မြစ်ကြီးမြစ်ငယ်။ ဟူ၍အသိုးအခြားခန်းခြောက်စရာပင်မရှိ၊ ထိုကြောင့်သင်္ကာယနဒေါင် ကျမ်းဂန်တို့နှင့်၊ မညီဟုဆိုအပ်သတည်း။ ။ဤအတူသုတ် ပါထေယျပါဠိတော်စက္ကဝတ္တိသုတ်၌၊ ၊ဒဿဝဿာ ယုဂကသု ဘိက္ခဝေ၊မနုဿသုသတ္တာဟံ သဏ္ဌန္တုဂကပ္ပေါ ဘဝိဿတိ- စသည်ဖြင့်။ ဓုဟန်းတို့လူများ အသက် ဆယ်နှစ်တမ်း နေသောကာလ၌။ ချုနစ်ရက် ပတ်လုံးသဏ္ဌန္တုရကစ်သည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုဆယ်နှစ်တမ်းလူတို့သည် အချင်းချင်း၌ သားသမင်ဟူသော အမှတ်ကို ဂြိုကုန်လတ္တံ့၊ ထိုလူတို့၏လက်နှိုက်။ စွဲကိုင်ဓိသော မြက်သစ်ရွက်စသော တစုံတခုသောဝတ္ထုတို့သည်။ခဲးလှံစသော ထက်လွယ်သောလက်နက်ဖြစ်၍။ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ထိုလူတို့သည်။ ထက်လွယ်သောထိုလက်နက်ဖြင့်။ အချင်းချင်းကို သားသမင် မှတ်၍ အသေသတ်ကြကုန်လတ္တံ့။ ချစ်သားရဟန်းတို့ထိုအခါအချို့သောလူတို့အား၊ ငါတို့သည်၊ တစုံတယောက်သောသတ္တဝါကို မသတ်လို။ ငါတို့ကိုလည်း တစုံတယောက်သောသတ္တဝါသည်၊ မသတ်စေသတည်း၊ ငါတို့သည်၊ လူတို့ဝင်နှိုင်ခဲသောတိဏဂဟနဟု ဆိုအပ်သော။ မြက်ချုံမြက်တောအုပ်သို့ဝင်းတည်း။ စနဂဟနဟုဆိုအပ်သော ချုံနွယ်တောအုပ်သို့ဝင်းတည်း။ ရုက္ခဂဟနဟုဆိုအပ်သောသစ်တောအုပ်သို့ဝင်း။ နဒီဝိဒုဂ္ဂဟုဆိုအပ်သောလူတို့ ရောက်ဝင်နှိုင်ခဲသောမြစ်လယ်ကျွန်းသို့ဝင်း၊တောင်ကြိုတောင်ကြားမည်မည္တင်းသေါအပ်သို့ဝင်းဝင်၍ တောသစ်မြစ် သစ်သီးလျှင် အစာအဟာရ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မျှတကုန်အံ့ဟုကြံစည်ပြီးလျှင်။ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ကြဉ်၍။ မြက်တောစသည်ကိုဝင်၍ ပုန်းအောင်းနေကြသော တယောက်တယောက်စိသော လူတို့သည်သာလျှင်၊ သေဘေးမှလွတ်ကုန်၍။ ချုနစ်ရက်လွန်ပြီးသော် ပုန်းအောင်းရာမှ။ ထွက်ခဲ့ကြ၍။ အချင်းချင်းလည်ရောက်၍။သဘောတူသည်ကို ပြုကြကုန်လတ္တံ့ဟု ဟောတော်မူသည်နှင့်လည်း ဆန့်ကျင်သည်။ အဘဲ့ကြောင့် ဆန့်ကျင်သနည်းဟူမူ။ ယခင်ပြောဆိုကြသည့်စကားအတိုင်း။ အသက်တမ်းတို့သောကာလ။မဟာ

သမုဒ္ဒရာရေသည်။တရွေ့.တရွေ့.လွှမ်းမိုး၍ ဟိမဝန္တာတောင်ထွဋ်၌ ပျားအုံဘိသကဲ့သို့ နေကြရသည် မှန်လျှင်။ ဟိမဝန္တာ တောင်ထူးနားထိ အောင်သမုဒ္ဒရာရေတည်ပြင်တည်းဖြစ်၍။ လူချင်းချင်းမမြတ္တ ။ မြင်အောင်။ ပြေးပုန်းနှိုင်စရာပင်မရှိ။ မြစ်လယ်ကျွန်းဟူ၍လည်းမရှိရာပြီ၊ ထိုကြောင့် ဆန့်ကျင်သတည်း။ ။

ဤတွင်၍တဘိယပုစ္ဆာအာဖြေပြီး၏။ ။

——:o:——

ဓမ္မ။ဒိပါကျွန်းအောက်၌။ အဝိဝိ ဒဲ့၏ဒီးလျှံ အဟုန်ကြောင့်။ မဟာသမုဒ္ဒရာတွင်ဗလဝါမုခဝဲကြီးသြဃဖြစ်သည်ဆိုသောစကားသည်မှန်မည့်မမှန်မည်။ ၎င်းဝဲကြီးသြဃသည်။ ဓမ္မ။ဒိပါနှင့်အသက်ဆိုတောင်အကြားဦးရှိသည် ဆိုပါသည်။ သို့မဟုတ် ဓမ္မ။ဒိပါနှင့်စကြာဝဠာတောင်အကြားရှိသည်ဆိုစေသာ ဝဲကြီးသြဃဟုတ်မည်မဟုတ်မည်။ ၎င်းဝဲကြီးသြဃ၏မှတ်လိုက်ရပ်လိုက်သော အဟုန်ကြောင့် ဒိတက်ဒိကျဟု ဘမုတ်ခေါ်ခေါ်ပြောဆိုကြပါသည်။ ပြောဆိုကြသည့် အတိုင်းမှန်မည်မမှန်မည်ကိုလည်းထိလိုပါသည် မေးလျှောက်ရာ၌။ ။စတုကဏ္ဏာ စတုဒ္ဒါရာ။ ဝိဘက္ကာဘာဂသောဓိတာ။ အယောပါကာဓုဝရိယန္တာ၊ အယသာပဒိုကုဇ္ဈိတာ၊ ။ တသံအယောမယာဘူမိ၊ ဇလိတာတေဇသာယုတာ။ သမန္တာယောဇနသတံ၊ ဇဠာတိဋ္ဌန္တိသဗ္ဗဒါ။ ။သဋ္ဌိ နိပါတ် သံကိစ္စ စာတ်ပါဠိတော်။ ။

ဇေတအဋ္ဌမဟာနိဂုယာ။ ဤငရဲကြီး ရှစ်ထပ်တို့သည်။ စတုကဏ္ဏာလေးထောင့်ရှိသော ပါသေကွာကဲ့သို့လေးထောင့်ရှိကုန်၏။ စတုဒ္ဒါရာ၊ လေးခုးသာတံခါးရှိကုန်၏။ ဝိဘက္ကာ။တံခါးလေးခုတို့၏ အပွင့်အားဖြင့် ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ ဘာဂတော။တံခါးလမ်းခရီးအားဖြင့်၊ ဖိတာ။ နှိုင်းယှဉ်အပ်ကုန်၏။အယောပါကာဓုဝရိယန္တာ။ သံဖြင့်ပြီးသောတံတိုင်းဖြင့် ခြံရံအပ်ကုန်၏။ အယသာ။ကိုးယူဇနာရှိသော သံဒီး-သံခွက်ဖြင့်။ ပဒိုကုဇ္ဈိတာ။အထက်၌ ဝိတ်ဖုံးအပ်ကုန်၏။ ။တသံ။ ထိုငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့၏။ အယောမယာ၊ သံဖြင့်ပြီးသော။ဘူမိ။ ။မြေအခင်းသည်။ ဇလိတာ။ အလျှံပြောင်းပြောင်းတောက်၏၊ တေဇသာ။ ထက်ဝန်းကျင်မှ ဖြစ်သော အလျှံရှိသော ကြီးကျယ်စွာသောငရဲမီးနှင့်။ယုတာ။ ယှဉ်ကုန်သောမီးလျှံတို့သည်။သတမန္တာ။ အရပ်ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ယောဇနသတံ။ယူဇနာ

တရာတိုင်အောင်သောဒုရေဝ်ကို။ဖ်ဒုဂ။ပျံ.နဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဒါ။အာ
ခါခဝ်သိဝ်း။တိဌန်၊တည်ကုန်၏။ ။ဌင်းပါဠိတော်အနက်၊ ၊

ဇလာနံဝါ ပန သတ္တာနံဝါ တေသံ ဒုက္ခဿဝါဝိစိအန္တရံ နတ္ထိဇ္ဇော
ကိ အာဝိစိ။မဟန္တော အဝိစိ မဟာအဝိစိ၊တတ္ထဟိ ဟုရတ္ထိမာဒိဟိ ဘိတ္ထိဇ္ဇ
ဟိဇလာ ဥဒ္ဓဟိတ္ထာ ပန္ဆိမာဒိသု ပဒိဟညတိဘာဝစ ဘိတ္ထိယော ဝိနိဆ္ဆိ
တ္ထာ ပရတော ယောဇနသတံ ဂဏ္ဌာတိ၊ ဟေဋ္ဌာ ဥဒ္ဓိတာ ဥပရိ ပဒိုဟ
ညတိ၊ဥပရိ ဥဒ္ဓိဘာ ဟေဋ္ဌာ ပဒိုဟညတိး ဇဝံ တာဝေဝ္ထ ဇာလာနံ ဝိစိနာ
မ နတ္ထိ၊တသ္မ ပန ဆန္တော ယောဇနသတံဌာနံ ဒိရစလ္လိပိဋ္ဌသ္မ ဟုရိတ-
နာဋ္ဌိယ သတ္တေဟိ နိရန္တံရံ ဟုရိတံ၊ စတ္ထဟိ ဇ္ဈာရိယာ ပတေဟိ ပစ္ဆန္တော
နံ သတ္တာနံ ပမာဏံ နတ္ထိ။ နစ ဇာညမညံဗျာပါဓေန္တိ။ သကဋ္ဌာနေယေဝ
ပစ္စန္တိ၊ဇဝ မေတ္ထ သတ္ထာနံ ဝိစိနာမ နတ္ထိ၊ယထာ ပန ဇ်ဝ္ဂေ ဆမရုဗိန္ဒ္။နိ
သတ္တမသ္မ တမ္ဗထောဟဗိန္ဒုနော အနုဒဟနဇလဇတာယ အဇ္ဈောဟာရိ
ကာနိ ဟောန္တိ။ တတ္ထာ တတ္ထ ဇာနုဒဟန ဇလဝတာယ တောသာ ဆဇာ
အကုသလ ဝိပါကုပေက္ခာ အာဇ္ဈာ ဟာရိကာဟောန္တိ။ ဒုက္ခမေဝ နိမ္ဂန္တုံ
ရံ ပညာယတိ။ဇဝ မေတ္ထ ဒုက္ခဿ ဝိစိနာမ နတ္ထိ။ သွာယံ သဟာဘိတ္ထိဟိ
ဝိက္ခမ္ဘတော အာဠာရသာမိက-တိ ၊ယောဇနသတော၊အာဝဋ္ဋတော ပန
စတုပဏ္ဏာသာဓိက-နဝ ယောဇနသတော၊ သဟာဠဿဒေဟိ ဒဿယော
ဇနသဟဿာနိ၊ဇဝ မဿ မဟန္တတာဝေဒိတမ္ဘာ။ ။ဌင်းစာတ်အဋ္ဌ
ကထာ၊ ၊

ဇ်ထွေး၊ဤအဝိစိဝင်ရဲ၌၊ ဇာလာနံဝါ။ ဒီးလျှံတို့၏ဌင်း။ သတ္တာနံဝါ၊ဆတ္တ
ဝါတို့၏ဌင်း။တေသံ။ထိုသတ္တဝါတို့၏။ ဒုက္ခဿဝါ ဆင်းရဲ၏ဌင်း၊ ဝိစိ
အန္တရံ။ အခြားသည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဇ်ထိတတ္ထာ။ ထိုသို့ဇအခြားမရှိရာဖြစ်
သောသတ္တိကြောင့်၊ အဝိစိ၊ အဝိစိမည်၏။ မဟန္တော၊ ကြီးသော၊အဝိစိ၊
အဝိစိ ဝင်ရဲထည်း။ မဟာအဝိစိ။ ကြီးသော အဝိစိဝင်ရဲ၊ ဟိဝိဇ္ဈာဇရေမိ။
ထိုစကားကိုခဲ့၍.ဦးအံ့၊တတ္ထ။ ထိုဇအဝိစိဝင်ရဲ၌၊ ပုဂ္ဂလတို့မာဒိဟိ။ အရှေ့မျက်
နှာအစရှိကုန်သော။ ဘိတ္ထိဟိ။နံရံတို့မှ။ဇာလာ။ ဒီးဇတောက် ဒီးလျှံသည်၊
ဥဒ္ဓဟိတ္ထာ၊ ထ၍။ ပန္ဆိမာဒိသု၊ အဇနောက်နံရံ စသည်တို့နှိုက်။ ပဒိုဟညတိ။ ထိုခိုက်၏။ တာဒစ ဘိတ္ထိ ယော။ ထိုနံရံ တို့ကိုလည်း၊ဝိနိ
ဝိဇ္ဈိတ္ထာ၊ ထုတ်ခြင်း လျှိုထွင်း၍ ပရတော။ ပြင်ပနှိုက်၊ ယောဇနသ
တံ၊ယူဇနာတရာ တိုင်အောင်သောအဇ္ဈေါဟာရိကို။ ဂဏ္ဌာတိ။ယူ၏။ ဟော

ဦဒါ၊ အောက်မှ၊ ဥဋ္ဌိတာ။ ထသော ဒိးတောက်မိးလျှံသည်။ ဥပရိ။ အ
ထက်၌။ပဋိဟညတိ၊ထိုဒိုက်၏၊ ဥပရိ၊အထက်မှ။ ဥဋ္ဌိကာ၊ ထသောဒိး
တောံမိးလျှံသည်။ ဟေဋ္ဌာ။ အောက်၌။ပဋိဟညတိ၊ထိုဒိုက်၏။ပေံသို့၊
တာဝ။ရှေးဦးစွာ။ထွေ။ဤအဝိဘိဝရဲ၌။ဇာလာနံ။ မိးတောက် မိးလျှံတို့၏။
ဝိဘိနာမ။အခြားမည်သည်၊နုတ္ထိ၊ မရှိ။ တာဒဆပန။ ထိုဇာဝိဘရဲ၏။အနွှာ။
အတွင်းနှိုက်။ယောဇနသတံ။ ယူဇနာတရာ ရှိသော၊ဌာနံ။ အာရဝ်သည်၊
ဒီရဝလ္လိပိဌသ၊ အဂ်ာမ္ဟနိးမှန့်ဖြင့်၊ ပုဂိတနာဋ္ဌိဝိယ။ ဖြည့်သော ကျည်
တောံကဲ့သို့။ ဆထွေတိ။ သတ္တဝါတို့ဖြင့်။နိရန္တရံ။အခြားမရှိ။ပုဂိတံ။ရြည့်
၏။စတ္ဒုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဇာရိယာပထေဟိ။ ဇာရိယာဥပဟ်တို့ဖြင့်။
ပစ္စတ္တာနံ၊ကျက်ကြကုန်သော။သတ္တာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ပမာဏံ. အဘုံး
အရှည်သည်၊ နတ္ထိ။မရှိ။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နစဗျာဓါခန်တိ၊ထိ
လဲသည်း မထိပါးကြကုန်။ သကဋ္ဌာနေယေဝ၊ မိမိတို့နေရာ အခုပ်ဌိတာ
ဿုံ၊ ပစ္စတ္တံ။ ကျက်ကြကုန်၏။ ဇံဝံ၊သို့။ ထွေး၍အဝိဘိဝရဲ၌ သတ္တာနံ။
သတ္တဝါတို့၏ ပမာဏံ၊အတိုင်းအရှည်သည်။နတ္ထိ။ မရှိ။ပန၊ ဒုက္ခအခြား
မရှိသည့်ကိုပြဦးအုံ၊ဖိဝ္ဂ်ဂ္ဂ်၊လျှောပျားဌ်။ဆ။ခြောက်ချကုန်သော။ မရုဖိန္ဒ်။။
နိ။ထားအပ်သောပျားပေါက်တို့သည်၊ သတ္တာမသ။ ခုနစ်ခုမြောက်သော။
တမ်ပလောဟဖိန္ဒုနော။ထားအပ်သောကြေးနီပေါက်၏၊ အနုဒဟနဗလဝ
တာယ။ ပုလောင်ခြင်းအားကြီးသည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ အဇ္ဈောဟာရိကာ
နိ၊ မခေါ်ဝေါ်လောက်ကုန်သည့်။ ဟောန္တိယထ။ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။
တထာ။ တူ။ ဟတ္ထ။ ထိုအဝိဘိဝရဲနှိုက်။ အနုဒဟနဗလဝတာယ။ ပု
လောင်ခြင်း အားကြီးသည့်အဖြစ်ကြောင့်၊ သေသား ကြွင်းကုန်သော။
ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အကုသလဝိပါကုပက္ခာ။ အကုသလဝိ
ပါက်ဥပေက္ခာသဟဂုတ်စိတ်တို့သည်၊ အဇ္ဈောဟာရိကာနိ၊ မခေါ်ဝေါ်
လောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ ဒုက္ခမေဝ။ ဒုက္ခသဟဂုတ်ကာ
ယဝိ ညာဏ်စိတ်သည်သာလျှင်။ နိရန္တရံ၊မပြတ်။ပညာယတိ။ သင်္ဂ်ဂ်၏၊
ဇံဝံ။သို့။ထွေး၍အဝိဘိဝရဲ၌၊ဒုက္ခသဟ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဝိစိနာမ၊ အခြားမည်
သည်။နတ္ထိ။မရှိ။သွာယံ-သောယံ။ ထိုဇာဝိဘိဝရဲသည်.ဘိတ္တိဟိ၊ နံရံတို့
နှင့်။ဃဟ။ကွ၊ဝိကွမ္ဘတော၊ အလျားဆန် ဇာချင်းအားဖြင့်၊ အဋ္ဌာဒသ
ဟိကတိယောဇနသတော၊ တဆဲ့ရှစ်ယူဇနာ အလွန်ရှိသော ယူဇနာသုံး
ရာရှိ၏။ အာဝဋ္ဋတောပန၊ အဝှန်းအားဖြင့်ကား။ စတုပဏ္ဏာ သာဝိကနဝ

ယောဇနသတေဝ။ ငါးဆဲ့လေးယူဇနာ အလွန်ရှိသော-ယူဇနာကိုးရာရှိ
၏။ဥဿဒဟိ။ ဥဿဒဒုရက် ငရဲတို့နှင့်။ သဟ။ တကွ။ဒသယောဇန
သဟဿာနိ၊ ယူဇနာတသောင်းတို့သည်။ ဟောန်း၊ကုန်၏။ ဇဝံ၊ထို။
အာသ၊ထိုအဝိစိငရဲ၏။ မဟန္တာ ၊ကြီးသည်အဖြစ်ကို၊ ပေဒိတဗ္ဗာ။
သိ၊ခဲ့၏၊ ၊ငှင်းစာဘ်အဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

ဤစေ အဝိဝိမဟာနိရယသ ဆက္ကန်ရံအာယာမေနစ ဂိဏ္ဍာရေ
နစ ယောဇနသတံ ဟောတိ။ လောဟပထဝီ လောဟ ဆဒနံ ဤကော
ကာစတိတို့ နဝနှ ယောဇနိကာဒေဟောတိ၊ ပုရတ္ထိမာယဘိတ္တိယာ အစ္ဆိ
ဥဒ္ဒဟိတွာ ပန္နိမံ ဘိတ္တိ ဂဟေတွာတံ ဝိန ဝိစ္ဆိဘွာ ပရ တောာ
ယောဇန သတံ ဂန္ဆတိ။ သေသဒိသာသုပိ ဤသေဝနယော။ ဇာတိစာ
လပရိယန္တဝသန အာယာမဝိဏ္ဍာခုဝေါ အဋ္ဌာရသ ယောဇနာဓိ
ကာနိ တိသ်းယောဇနသဟဿာနိ ဟောန်း၊ပရိက္ခေပန နဝယောဇနသ
တာနိ စတုပဏ္ဏာသဉ္စ ယော ဇနာနိ၊ သမန္တာပန ဥဿဒဒဟိ သဒ္ဒိ
ဒသယောဇန သဟသ်းဟောတိ။ ၊ဥပရိပဏ္ဏာသဒေဝဒူတ သုတ် အ
ဋ္ဌကထာ။ထောကဝိဒူဘွင့်သာရဏ္ဍဒိပနီဋီကာ၊ ။

ဤစေ၊ ဤဗျ။ဒိဝ်ကျွန်းအဝိစိငရဲကြီးတို့တွင်လည်း။ အဝိစိမဟာနိ
ရယသ၊ အဝိစိငရဲကြီး၏၊ အက္ကန်ရံ၊ အတွင်းသည်။ အာယာမေနစ။
အလျားအားဖြင့်ဂုဏ်း။ ဝိတ္ထာရေနစ၊ အနံအားဖြင့်ဂုဏ်း။ ယောဇနသတံ၊
ယူဇနာတရာ့ရှိသည်၊ဟောတိ။၏"လောဟပထဝီ။ သံမြေသည်။ ထောဟ
ဆဒနံ။ သံအဓိုးသည်၊ ဟောတိ၏။ဤကောကာစတိတို့။ဝေးရုတရာသောနံ
ရံသည်လည်း။ နဝနဝယောဇနိကာ။ ကိုးယူဇာ ကိုးယူဇနာ ရှိသည်။
ဟောတိ၊၏၊ ပုရတ္ထိမာယ၊ အရှေ့မျက်နှာဘို့ဖြစ်သော၊ ဘိတ္တိယာ၊နံရံမှ၊
အစ္ဆိ၊ဓိုးလျှံဓိုးတောက်သည်၊ဥဒ္ဒဟိတွာ၊ ထ၍၊ ပန္နိမံ၊ အနောက်ဖြစ်
သော။ဘိတ္တိံ နံရံကို၊ ဂဟေတွာ။ယူ၍။ တံ။ထိုအနောက်နံရံကို။ပိနိဝိစ္ဆိ
တွာ။ဖေါက်ထွင်း၍၊ပရုတော။ ပြင်ဘက်သို့၊ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ
တရောတိုင်အောင်။ဂန္ဆတိ၊သွား၏၊ သေသဒိသာသု။ ကြွင်းသောအရပ်
မျက်နှာတို့၌လည်း။ ဤသေဝနယော။ ၌နည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊ ဇာတိ။သို့
ဓာလပရိယန္တဝေသန၊ဓိုးအလျှံအဆုံး၏အစွမ်းအားဖြင့်။အာယာမဝိဏ္ဍာ
ရတော၊ အလျားအနံအားဖြင့်၊ အဋ္ဌာရသယောဇနာဓိကာနိ။ ဘဆဲ့ရှစ်
ယူဇနာ အပိုလွန် ရှိကုန်သော၊ တိဏ်ယောဇနာသတာနိ၊ ယူဇနာ သုံး

ချာတို့သည်။ ဟောန္တိ။ကုန်၏။ပရိက္ခေပေန။ အဝန်းအားဖြင့်။နဝယောဇံ နသတာနိစ၊ ယူဇနာကိုးရာတို့သည်ရင်း၊ စတုပဏ္ဏာ သဠေယောဇနာနှိ၊ ငါးဆဲ့လေးယူဇနာတို့သည်ရင်း၊ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သမန္တာပန။ထက်ဝန်းကျင်၌ကား ။ဥဿဒေဟိ၊ ဥဿဒငရဲတို့နှင့်၊ သဒ္ဒိ ။တကွ၊ဒဿယောဇနသဟဿံ၊ယူဇနာတသောင်းရှိသည်၊ဟောတိ၊၏။ ။

ဤသို့ ဆင်ဝိဝိငရဲကြီးသည်၊သံခင်းသံဖိုး-သံတံတိုင်းဆရံရှိသည်။ အခါခါလပ်သိမ်း။ အသျှံတပြောင်ပြောင် တောက်လောင်၍ ရှိသည်။ အရှေ့နံရံမှထွက်သော မီးထောက်မီးလျှံတို့သည် အနောက်နံရံသို့ဆိုက်ဝင်၍၊ ယူဇနာတရာဖြင်သို့ ထွက်သည်။ အနောက်နံရံစသည် မှထွက်သောမီးတောက်မီးလျှံတို့သည်လည်း။ အရှေ့နံရံစသည်ကိုဝင်၍။ နံရံမှပြင်သို့ ယူဇနာတရာထွက်သည်ဖြစ်၍၊ အခါခါလပ်သိမ်း ဆဝိဝိငရဲ၏မီးလျှံသည်။ နံရံ ပြင်ဘက်သို့ ထက်ဝန်းကျင်မှ ထက်၍ ယူဇနာ တရာ ပျံနှံ့ထွက်တည်၏။ဟု။ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာသုံးကျမ်း တည်တည်တော်လာသည်။ ။

ဤသို့ ဆဝိဝိငရဲကြီး၏ အတွင်းသည်။ အထွားအားဖြင့်ရင်း။ အနံအားဖြင့်ရင်း။ ယူဇနာ တရာရှိ၏၊ သံမြေသံအမိုးရှိ၏။ တခုတခုသော နံရံသည်လည်း။ ကိုးယူဇနာကိုးယူဇနာရှိ၏။ ထိုထိုနံရံမှပြင်ဘက်သို့ ထက်ဝန်းကျင်ယူဇနာတရာစီ ထွက်သော မီးလျှံ အစွယ်အား ဖြင့်။ အလျားအနံယူဇနာ သုံးရာတဆယ်ရှစ်ယူဇနာရှိ၏။အဝန်း ယူဇနာကိုးရာငါးဆယ်လေး ယူဇနာရှိ၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှ တည်သော ဥဿဒငရဲတဆယ်ခြောက်ရပ်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ အဝိဝိငရဲသည်။ ယူဇနာ တသောင်းရှိ၏ဟုဖြခဲ့ပြီးသောအဋ္ဌကထာဋီကာတို့၌လာသည်။ ။

ဤသို့အဝိဝိငရဲ၏ မီးလျှံသည်။ ဥဿဒငရဲဆုံးအောင်မျှမထွက်၊ ထိုအဝိဝိမီးလျှံ၏ တည်ရာအလုံးစုံသည်။ အချင်းအားဖြင့် ယူဇနာသုံးရာတဆယ် ရှစ်ယူဇနာ။ အဝန်း ကိုးရာ ငါးဆယ် လေးယူဇနာ မျှဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဇမ္မု။ဒိပ်ကျွန်းမှ မြောက်ဘက် သမုဒ္ဒရာသို့ရင်း။ တောင်ဘက်စကြဝဠာ သမုဒ္ဒရာ၏အကြားသို့ရင်း။ အနည်းငယ်မျှအဝိဝိငရဲမီးလျှံမရောက်။ ထိုကြောင့်ဇမ္ဗု။ဒိပ် ကျွန်းအောက်၌တည်သော အဝိဝိငရဲ၏မီးလျှံသည်၊ သမုဒ္ဒရာအောက်မြေကိုလောင်၍ မြေပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ထမင်းအိုးပွက်သကဲ့သို့ ဆူပွက်၍။ သမုဒ္ဒရာ၌ ဗလဝါမုခမည်သော ဝဲဩဃ

ကြီးဖြစ်သည့်။ ထိုဗလဝါမရခဝဲပွက်မှ၊ လိုင်းထံပိုးကြီး သုံးရ ဖြစ်သည့်၊ ထိုလှိုင်းထံပိုးကြီးသုံးရ အဟုန်ကြောင့်၊ ဒီရေတက်ဆန်ခြင်း။ စုန်ဆင်းခြင်းဖြစ်သည့်ဟူ၍။ ရေးသား ပြောဆိုကြသော် အယူဝါဒ စကားကို။ မယုံကြည်အပ်-မမှတ်အပ်။ ။

ထိုကြောင့်ဗသဝါမရခမည့်သော သမုဒ္ဒရာဝဲဩဃကြီးသည်။ နိယာမငါးပါးတွင်။ ဥတုနိယာမ အားဖြင့်ဖြစ်သော တေဇောဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်အဟုန်ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူ၍ဂုဏ်း၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ အံ့ဘွယ်သရဲဖြစ်မြဲဓမ္မတာအားဖြင့်၊ဖြစ်သည်ဟူ၍ ဂုဏ်းမှာ်ယူအပ်၏။ ။

အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ။ ကောဒဿနိပါတ်၊ သုပါဒကဓာတ်၌ လာသော၊ သုပါဒကာသတော်သူကြီးဘို့ပင်အငဉ် အတိုင်းတွေ့မြင် ချောက်ပေါက် အင်သော။ ရူရမာလိ သမုဒ္ဒရာအောက်၊ မြေအပြင်၌။ ဝဇိရစိန်ပေါမျှားစွာ ဖြစ်ပေါ်ဘည့်ရှိခြင်း။ အင်္ဂါမာလိ သမုဒ္ဒရာ အောက်။ မြေအပြင်၌။ ရွှေးပါမျှားစွာ ဖြစ်ထွန်းတည့်ရှိခြင်း။ ထိုရွှေမြေ အဆင်းကြောင့်။ အင်္ဂါမာလိသမုဒ္ဒရာရေသည်၊ မီးကဲ့သို့ နေကဲ့သို့နီသော အဆင်းအမျောင်ရှိခြင်း။ ဒဓိမာလိသမုဒ္ဒရာမြေအပြင်၌၊ ငွေပေါမျှားစွာ ဖြစ်ထွန်းတည့်ရှိခြင်း။ ထိုမြေအဆင်းကြောင့်၊ ဒဓိမာလိသမုဒ္ဒရာ ရေသည်၊နို့ရည်ကဲ့သို့ဖြူသော အဆင်းအရောင် ရှိရခြင်း။ ကုသမာလိသမုဒ္ဒရာ မြေအပြင်၌ ကျောက်စိမ်း ရတနာပေါမျှားစွာဖြစ်ထွန်း တည်ရှိခြင်း ထိုမြေအဆင်းကြောင့်၊ ကုသမာလိသမုဒ္ဒရာ ရေသည်းသမန်းမြက်အဆင်း၊ ကောက်ပင်အဆင်းကဲ့သို့ ၊စိမ်းစိုသော အရောင်အဆင်း ရှိရခြင်း။ နဒ္ဒမာလိသမုဒ္ဒရာအောက်မြေအပြင်၌။ ပဝါဠဟုဆိုအပ်သော သန်္ဘာစေ့။ သန်္ဘာမျှော်ပေါမျှားစွာ ဖြစ်ထွန်းတည့်ရှိခြင်း။ ထိုမြေကြောင့်၊ နဒ္ဒမာလိသမုဒ္ဒရာရေသည်။ ကင်းမြီးကောင်လက်မ။ ပုဇွန်လက်မကဲ့သို့၊နီသော အဆင်းရှိရခြင်းမျှားသည်။ ဥတုနိယာမအားဖြင့် ဖြစ်သည်ဟူ၍ဂုဏ်း၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ ဖြစ်မြဲဓမ္မတာ အားဖြင့် ဖြစ်သည်ဟူ၍ဂုဏ်း။ သို့သင့်သိအပ်သကဲ့သို့တည်း။ ။

ဤအတူ။ နိဒ်းရတာဂ်ခြင်း၊ ကျခြင်းကိုဂုဏ်း။ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ဇလိုင်းတံပိုးကြီးသုံးရ-ထခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဥတုနိယာမအားဖြင့်ဖြစ်သော တေဇောဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်အဟုန်ကြောင့်ဖြစ်သည်။ တနည်းကား၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၌ဖြစ်မြဲဓမ္မတာသဘာဝအားဖြင့်၊ ဖြစ်သည်ဟုဆိုမှတ်အပ်၏၊ ။

လောကကြောင်း အားဖြင့်ဆိုသော်၊ သမုဒ္ဒရာအနီးအပါး၊ ငအာက်ဖြို့ကျေးရွာများဌ၊သမုဒ္ဒရာမှဖြစ်သောငါးကိုငါးပိလုပ်ထားရာ။ ဒီးရေတက်ချိန်အခါဌ၊ထိုငါးပိအိုးဆူဝေတက်ကြွခြင်း။ဒီရေသည် ခေါင်းရဖြစ်၍အာလွန်ဆုံးတက်သောအခါ၊ထိုငါးပိအိုးဌ၊ လျှံမတတ်ဆူးတက်ကြွခြင်းဖြစ်သည်ဟုများကိုထောက်၍လည်း။ဒီရေတက်ကျခြင်းသည်၊ ဥတုသဘာဝကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုဆိုမှတ်အပ်သတည်း။ ။

မဟာသမုဒ္ဒရာဌ၊ဖြစ်မြဲမဟုတ်းအားဖြင့်ဖြစ်သည်ကို ပြဆိုဘူးသောကျမ်းဂန်ထုံးစံရှိပါ၏။လာဟူမူ၊ ။တဒဟေဝဓမ္မတာဗလေနကာရဏံဝါဝိဓေယျကံဝါ ဝိနာပုရိမကမ္ပေ သမုဒ္ဒို တနိယာမေနဝ သမုဒ္ဒံဌာနေသမုဒ္ဒေါ။ ပဗ္ဗတဌာနေပဗ္ဗတော၊ သိနေရုဌာနေသိနေရု။ တထာသတ္တပရိဘောဇ္ဇပဗ္ဗတာနိ။သတ္တာသိတန္တိရသာဂရာ၊ စတ္တာရောမဟာဒီပါနိဌသဟာသပရိက္ခာဒီပါ။ မဟာနဒိယော၊ ကုန္နဒိယော။ ဟိမဝါပဗ္ဗတော။ သတ္တမဟာသရာ။ အမ္ဗဇမ္ဗုအာဒယောပဉ္စနဒိသတာနိတိ ဇမ်ဳံယံသံတတော ပုဗ္ဗေဂင်္ဂေ ယေနယေနာ ကာယေနသင်္ကိုတံ။ တေနတေနာ ကာရေအဟောသိ၊ ။ဟူ၍ဖြစ်နာလက်ာ၊ဂိုကာဌ်ဆိုသောထုံးစံရှိ၏ဖြစ်။ ။

တဒဟေဝ၊ထိုနေထွက်သောနေ့နှိုက်သာလျှင်။ ဇမ္မဒီဝေလေန။ဇမ္ဗုတာဇ်၏အစွယ်းအားဖြင့်၊ကာရကံဝါ။ ပြုတတ်သောသူကိုဌင်း။ ပိဓေယ်ကံဝါ၊စိရင်ထတ်သောသူကိုဌင်း။ ဝိနာ၊ကြဉ်၍။ ပုရိမကာလေပွေ၊ရှေးကာလဟွာနှိုက်။ သမုဒ္ဒိတနိယာမေနေဝ။ဖြစ်မြဲဘိုင်းသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊သမုဒ္ဒဌာနေ။ သမုဒ္ဒရာနေရာဌ်။သမုဒ္ဒေါ။ သမုဒ္ဒရာသည်။ အာဟာသိ။ဖြစ်ပြီ။ပဗ္ဗတဌာနေ၊တောင်နေရာနှိုက်၊ ပဗ္ဗတော၊တောင်သည်၊ သိနေရုဌာနေမြင့်မိရတောင်နေရာနှိုက်၊ သိနေရု။ မြင့်မိရသည်။ တထာ၊ထိုအတူ၊ သတ္တပရိဘောဇ္ဇပဗ္ဗတာနိ၊ ခုနစ်လုံးသောအာရံ သတ္တရတနာန တောင်တို့သည် သတ္တာသိတန္တိရသာဂရာ။ ခုနစ်စင်းသောသိတာတို့သည်။ စတ္တာရောမဟာနဒိယော၊ ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းတို့သည်။ ဒွိသဟာသပရိက္ခာဒီပါ။ နှစ်ထောင်သော အာရံကျွန်းငယ်တို့သည်၊ မဟာနဒိယော၊ မြစ်ကြီးတို့သည်၊ ကုန္နဒိယေး၊ မြစ်ငယ်တို့သည်။ ဟိမဝါပဗ္ဗတော၊ ဟိမဝန္တာတောင်သည်၊ သတ္တမဟာသရာ။အိုင်ကြီးခုနစ်အိုင်တို့သည်။ အမ္ဗဇမ္ဗု အာဒယော။ သရက်သပြေအစရှိကုန်သော၊ ပဝနာနိ၊ တောတို့သည်။ အဟေသုံ။ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဇာတိဌေ၊ဤသို့။ယံယံ။ အကြင်အကြင်ဝတ္ထုသည်၊

တာဘော၊ သိုဖြစ်ဆဲကမ္ဘာမှာပုဇ္ဇော်။ ရှေးဖြစ်သော။ကပ္ပေ၊ ကမ္ဘာ၌၊ယေန ယေနာကာရေန၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်။ သဏ္ဌိတံ၊ ကောင်း စွာတည်ဏ်၊ တေနကေနာကာရေန။ ထိုထိုရှေးကမ္ဘာနှိုက်တည်မြဲတိုင်း သော အခြင်းအရာဖြင့်။ အဟေးသိ။ဖြစ်ပြီ၊ ။ဖိနာလက်ာရ ငိုကာ အနက်။ ။

အကြောင်းတရကိုပြဦးအံ့။ ။ဗလဝါ မရဿမုဒ္ဒရာ ဂိုကြောင်း ကို၊ဧကောဒသနိပါတ် သုပါဒကဇာတ်အဋ္ဌကထာ၌၊ မဏ္ဍော်မာဒေသကုရု တိုင်း။ ကုရုကဆ္ဆကသော်ဘဆိပ်မှသမုဒ္ဒရာသို့သော်လွှင့်ရာ။ ပကတိ လေဖြင့်။ချနစ်ရက်ပတ်လုံး။ဘေးရန်မဂိုသွားပြီး၍ လေပြင်းအဟုန်ကြောင့် လေးလတိုင်လွှင့်သွားသဖြင့်။ ပကတိသမုဒ္ဒရာကိုလွန်ပြီးလျှင်၊ ခုရမားလိ စသောသမုဒ္ဒရာငါးမျိုးကိုလည်း၊ တွေ့မြင်ထွန်ပြောက်ပြီးနောက်ဗလဝါ မရဿည့်သော သမုဒ္ဒရာကို တွေ့မြင်ရောက်ဂိုကြ၍။ သော်ဘသားကုန် သည်တို့ကားမူးမြန်းရာ။ဘုရားလောင်းသုပါဒကသားတော်သူကြီးဖြကြောင်း သည်ဟုလားသော်ကြောင့်၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းတောင်ဘက်မှာပင်၊ ဗလဝါမရဿမုဒ္ဒရာဂိုကြောင်းကိုသိရသည်။ ။

အဋ္ဌကထာပါဠိကား။ ။တတ္ထဥဒကံ ကဖုိတွာ ကဖုိတွာပပါတောဘာဂေန ဥဂ္ဂန္ဆတိ တသ္မိံပပါတော ဘာဂေ ဥဂ္ဂတေဥဒကံပပါတောဘာဂေန ဆိန္နတဋမဟာသောဿ္ဘော်ဝိယပညာယတိ။ ဥမိယာ ဥ တာယ ဂေတော ပပါတသဒိသံဟောတိ၊ ဘယဇနနောသဒ္ဒေါဥ ပဒ္ဓတိ။ သောသောဘာနိဘိန္နန္တော်ဝိယဟဒရဖာလေန္တော ဝိယစတံဒိ သွာဂါဏိစာ ဘိတဘာသိတာ။ ။မဟန္တယောတိသာနကော။ သ ဒ္ဒေါသုယျတိ မာနုသော။ ယတာ သောန္တော ပပါဘောဝ၊ သမုဒ္ဒေါ ပဒ္ဓိဒိဿတိ၊ သုပါဒကန်ကုန်ပုဏ္ဏာဝ၊ သမုဒ္ဒေါကတဂေါအယန္တိ။ ။ဂါ ထာယဟသော ဝိနာမံပုဏ္ဏိံသု၊ တတ္ထသုယျတ်မာနုသောတို့ သုယျတိ အဓိမာနုသော သဒ္ဒေါ မဟာသဒ္ဒေါတိ အတ္ထော၊ ။ကုရုကဆ္ဆာပယာတာနံ။ ဝါဏိဇာနံဓနေဟိနံ့။ နာဝါယဝိပ္ပနဋ္ဌာယ၊ ဗဟဝါရမ္မဏံတိ ဝုစ္စတိ၊ ။တတ္ထ။ထိုသမုဒ္ဒရာ၌၊ဥဒကံ။ရောသည်၊ ကဖုိတွာကဖုိတွာ ငင်၍ငင်၍၊ ပပါတောဘာဂေန။ ကမ်းပါးကဲ့သို့သောဇာတ်ကြီးဖြင့်၊ ဥဂ္ဂန္ဆတိ၊တက်၏ တသ္မိံပပါတောဘာဂေ။ ထိုကမ်းပါးကဲ့သို့သော အတိုသည်၊ဥဂ္ဂတေ၊ တက်သည်ရှိသော်။ ဥဒကံ၊ ရောသည်။ ပပါတောဆော

ဇနန။ ကမ်းပါးကဲ့သို့သောအတို့ဖြင့်။ ဆိုန္ဒတဥမဟာသောတ္တာဝိယ။ ပြတ်သောကမ်းပါးရှိသော ရေအိုင်ကြီးကဲ့သို့။ ညာယတိ.ထင်ရှား ဥပမာ။လှိုင်းထိုးသည့်၊ ဥဂ္ဂတာယ။တက်သည်ရှိသော်။ ကေတော၊တဆက်မှ။ ပဟိတသဒ်ိသံ ကမ်းပါးနှင့်တူသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဘယဇနနော။ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။သဒ္ဒါ။အသံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။သော။ထိုအသံသည်။ သောတာနိ။နားတို့ကို။ ဘိန္ဒတ္တောဝိယစ၊ခွဲဘိသကဲ့သို့ရှင်း။ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ဖါလေတ္တောဝိယစ၊ ခွဲဘိသကဲ့သို့ရှင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဖြစ်၏။တံ။ ထိုသမဒ္ဒရာကို။ဒိသွာ၊မြင်၍ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်။ဘိတာ-တာသိတာ၊။ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊မဟန္တာ ယော။ ကြီးသောကြောက်မက်ဘွယ်ရှိ၏သော။ ဘိသာနကော။ ကြောက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ဘော၊ အမာနုသော၊ လူတို့မကြွေးအပ်ဘူးသော။ဝါ၊ ကြီးကျယ်သော။ ဃဒ္ဒါ။အသံကို။ သုယျတိ။ကြွေးအပ်၏။ ယထာ၊ ဥပမာအာဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ပဟိတော။ကမ်းပါးပြတ်ရှိသော၊ သောဿောဇ္ဈာ။ ဇနိုင်ကြီးကဲ့သို့သော။ သမုဒ္ဒါ။သမုဒ္ဒရာသည်၊ ပဒိဒိသတိ။ထင်၏၊ သုပါဒကာ။သုပါဒက-သင်းဘော်သူကြီး၊ တံ၊ သင့်ကို၊ပုစ္ဆာမ၊ မေးကြကုန်၏။ အယံသမုဒ္ဒါ။ ဤသမုဒ္ဒရာသည်၊ ကတရာမာ။ အာဘယ်သမုဒ္ဒရာနည်း။ ဇာတိ။သို့။ဂါဆယ၊ဂါထာဖြင့်။တသာပိ၊ထိုသမုဒ္ဒရာ၏သည်း။ နာမံ။အမည်ကို၊ပုစ္ဆိ ံသူ၊ မေးကြကုန်၏။ တာဇ္ဇ၊ဆို၊ဂါထာ၌။သုယျတိမာနုသောတို့၊ ဟူသည်ကား။ အမာနုသော။ လူမကြွေးဘူးသော။သဒ္ဒါ။ အသံကို။မဟာသဒ္ဒါ။ ကြီးကျယ်သောအသံကို။သုယျတိ။ ကြွေးအပ်၏။ဇာတိအင်္ဂဇ္ဈာ၊ ဤကားအနက်။ ကုရုဂဟဏ်၊ကုရုကန္တာသင်းဘောဆိပ်မှ။ပယာတာနံ။သွားကြကုန်သော။ ဝဲနေသိနံ။ဥဒ္ဓါကိုရှာကြံကုန်သော။ ဝါ၊ဆဲစောနံ။ သင်ကုန်သည်တို့၏။ ဝါ၊သင်ကုန်သည်တို့သည်။ဝိဂ္ဂဟံဘာသာ၊အရပ်တပါး၊သို့သွားသော။နာဝါယ။ လှေဖြင့်။ နဒ္ဒမာလုံ ။နဒ္ဒမာလိသမုဒ္ဒရာကို။ အတိက္ကမိဘွာ။ လွန်၍။သဖွာ။ ရောက်အပ်သော။အယံ။ ဤသမုဒ္ဒရာကို၊ ဗသဝါမဒိတိ.ဗသဝါဓရာ သမုဒ္ဒရာဟူ၍၊ဝုဉ္စတိ၊ဆိုအပ်၏၊ ။ဤကားအနက်။ ။

သမုဒ္ဒရာန္တိက်။ စကြီးသုံးခုရှိသည်ကိုလည်း။ ခုဒ္ဒကဝိဘင်းသမော အဋ္ဌကထာမဟာနိဒ္ဒေသအဋ္ဌကထာဂဟဝဥဋ္ဌကသုတ် ။ဘွင့်တ်ရန္တိက်။ ။ မဟာသမုဒ္ဒေကိရ မယိန္ဒဝိစိနာမ သဋ္ဌိယောဇနာနိ ဥဂ္ဂဆွတိ။ဂင်္ဂါဝိစိ

နာမပဏ္ဍံသံ။ ရောဟနဝိဓိနာမ စတ္တာရိကယောဇနာနိဉ္ဇန္တိ။ ။ဟ
လာသောကြောင့်သိအပ်၏။ ၊

ကိုရ။ အဆင့်စကားကြားဘူးသည်ကား။ မဟာသမုဒ္ဒ၊ မဟာသ
မုဒ္ဒရာဇ်။ မဟိန္ဒဝိဓိနာမ။ မဟိန္ဒမည်သောလိုင်းထံပိုးသည်။ သင်္ခြိယောဇ
နာနီ။ ယူဇနာခြောက်ဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဉဏ္ဍန်တိ၊ တက်၏။ ဂင်္ဂါဝိဓိနာမ၊
ဂင်္ဂါလိုင်းထံပိုးမည်သည်။ ပဏ္ဏာသံယောဇနာနီ၊ ယူဇနာငါးဆယ်တို့
တိုင်တိုင်။ ဉဏ္ဍန်တိ၊ ဇ်။ ရောဟနဝိဓိနာမ၊ ရောဟနလိုင်းထံပိုး မည်
သည်းစတ္တာရိသယောဇနာနီ။ ယူဇနာလေးဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဉဏ္ဍန်တိ၊
တက်၏။ ။

ဤသို့အဋ္ဌကထာ တို့နှိုက်။ ဗလဝါမရဿမုဒ္ဒရာရှိသည်။ လိုင်းထံပိုး
ကြီးသုံးခရှိသည်ဟူ၍သာ လာရှိသည်။ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်ဟူ၍ အဋ္ဌကထာကြီး ငိုကာကြီးဘိုနှိုက် မလာမရှိ။ ၊
သဇုဒ္ဓ၊ ဝဲသြဿဖြစ်ခြင်း။ သမုဒ္ဒရာလိုင်းထံပိုးကြီးသုံးခုဖြစ်ခြင်းမျိုး
သည်း သိတာအတွင်း။ သမုဒ္ဒရာခုန္နစ်ကနဲတို့မှာ ရှိသည်မဟုတ်၊ သိ
တာဖြင့်ဘာကိစ္စကြောင့်ဆိုက်ဆောင်သော သမုဒ္ဒရာမှာလည်း၊ မဟာ
သမုဒ္ဒရာယူဇနာ ရှစ်သောင်းထောင်နက်သည့်တွင်၊ အောက်လေး
သောင်းထောင်အတွင်း၌ရှိ။ အထက်ယူဇနာ လေးသောင်းမှာသာ
ရှိသည်၊ အဘယ်ကိုထောက်၍သိဝေနည်းဟူမူ။ ။မဇ္ဈေ ယထာသ
မုဒ္ဒသာ ဥဒကံနော ဇာယတိ။ ဒ္ဝိတောဟော တိတိ သမုဒ္ဒေါ စတုရာသိ
တိယောဇန သဟဿာနိ ဩဂေဓေန ဂမ္ဘီရော၊ ဟေဋ္ဌာစတ္တာရိ သ
ယောဇနသဟဿာနိ ဥဒကံ မန္ဒ ကန္ဒဥပဟိ ကမ္မတိ။ ပံပရိစတ္တာရိ
သရောဇန သဟဿာနိ ဥဒကံ ဝါတေဟိ ကမ္မတိ။ မဇ္ဈေစတ္တာရိ
ယောဇန သဟဿာနိဥဒကံ နကမ္မတိ။ နဝိကမ္မတို့ နစလတိ နဝေဓ
တိ နပ္ပဝေဓတိ နသမ္ပဝေဓတိ။ အနေရိတော အဃဇ္ဈိတော။ အစလိ
တောအလုဠိတော အဘန္တောဂူပသန္တော။ တတြဉ္စမိနောဇာယတိ။ ဒ္ဝိ
တောဟောတိ သမုဒ္ဒေါတိ။ ဇဝေါ မဇ္ဈေယထာ သမုဒ္ဒသာ ဥဒကံနော
ဇာယတိ ဒ္ဝိတောဟောတိ၊ အာသဝါ သတ္တန္နံ ပဗ္ဗတာနံ အန္တရိကာသု
သတ္တသိတန္တရမဟာသမုဒ္ဒေါ။ တတြ ဥဒကံ နကမ္မတိ နဝိကမ္မတိ နစ
လတိ နဝေဓတိ နပဝေဓတိနသမ္ပဝေဓတိ၊ အနေရိတောအဃဇ္ဈိတော
အစလိတော အလုဠိတော- အဘန္တောဂူပသန္တော။ တတြဉ္စမိနောဇာ

ယတိ ဒ္မြတော ဟောတိ သမုဒ္ဒါတိ ဇေဋ္ဌမဏ္ဍေယထာ သမုဒ္ဒသ ဥပဓိ နောဇာယတိ ဒ္မြတော ဟောတိ။ ။ဟုမဟာ နိဒ္ဒေသပါဠိတော် တုပဒ္ဒ် ကသုံတ်အဘွင့်နိုက်။ ဟောတော်မူသော ပါဠိတေ၁်။ ။ယထာ မဟာ သမုဒ္ဒသ ဥပဓိဟေတ္မိမ ဘာဂါနံ ဝေမတ္တသဒ်ါတော စတုဟယာ ဇနသ ဟာသပမာ ဏေမဏ္ဍော။ ပဠတ်ကန်ခေ ငြိတသဝါ မဏ္ဍော သမုဒ္ဒသ ဥပဓိ နဇာယတိ ဒ္မြတော သော ဟောတိ အဂိကမ္မမာနော။ ဟုဘွင့်သောမ ဟာနိဒ္ဒေသအဌကထာ၊ သုတ္တနိပါတ်တုဝဋ္ဋကသုတ် အဌကထာ တိုကို ထောက်၍ဆိအပ်၏။ ၊သမုဒ္ဒသ။ သမုဒ္ဒရာ၏။ မဏ္ဍော။ အာလယ်နိုက်။ ဥဓိ။ လိုင်းထံပိုးသည်။ နောဇာယတိ။မဖြစ်၊ သမုဒ္ဒါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊ ဒ္မြတော ။ရေမတုန်မလွှတ်တည့်သည်၊ ဟောတိ၊၏။ ဇာတိဂ္ဂြား ဤတုဝဋ္ဋက သုတ်ပါဠိတော်နိုက်။ သမုဒ္ဒေါ။ သည်။ စတုရာသိတိယောဇန သဟာ သာနိ၊ ယူဇနာရှစ်သောင်းလေးထောင်ကိုတိုင်တိုင်။ ဩဇေဒနံ၊အော်ံ အာတိုဇ်းဖြင့်၊ ဂန္ဓိရော။နက်၏၊ ဟဒ္ဒ။ အောက်ခြံ။ ဥဒကံ၊ရေသည်။ စတ္တာရိ သရောဇန သဟာသာနိ၊ ယူဇနာ လေးသောင်း တို့ တိုင်တိုင်။ မဏ္ဍကဏ္ဍပေဟိ။ ငါးလိပ်တို့ဖြင့်၊ကမ္ပတိ။ တုန်လှုပ်၏။ ဥပဓိ။အထက်၌၊ ဥဒကံ။ရေသည်၊ စတ္တာရိသဒ်ယောဇနသဟာသာနိ၊ ယူဇနာလေးသောင်း တိုင်တိုင်။ ဝါတေဟိ။လေတို့ဖြင့်၊ ကမ္ပတိ၊တုန်လှုပ်၏၊ မဏ္ဍော်အာလယ်၌၊ ဥဒကံ၊ရေသည်၊စတ္တာရိသဒ်ယောဇနသဟာသာနိ၊ယူဇနာလေးထောင် တို့တိုင်တိုင်၊ နကမ္ပတိ။ တည်ရာအရင်မှမတုန်လှုပ်။ နဝိကမ္ပတိ၊ ထိုမှဖျို မှမတုန်လှုပ်။ နစလတိ။မတုန်လှုပ်၊နှစ်ဝင်္ဂတ်း၊ အာသင်္ကိုတက်၍မလှုပ်၊ နပဝေဓတိ၊ အထက်သို့တက်၍မလှုပ်။ နသမ္ပဝေဓတိ။ မထယ်။အနေရှိ ထော၊ မတုန်လှုပ်၊ အဆယဋ္ဌိတော၊ မချောက်ချား။ အစလိတော။ မတုန် လှုပ်၊ အလုဋ္ဌိတော။ညွှန်မဖြစ်၊ အဘဒ္ဒကော။မတုန်လှုပ်။ ဂုဟသဒ္ဒေါ။ ငြိမ် သက်၏၊ တကြွ၊ထိုသမုဒ္ဒရာ အလယ်ယူဇနာလေးထောင်အရင်နိုက်၊ဥ ဓိ။ လိုင်းထံပိုးသည်။ နောဇာယတိ။ မဖြစ်၊ သမုဒ္ဒေါ။သမုဒ္ဒရာသည်၊ ဒ္မြ တော၊ ရေမတုန်မလွှတ်တည့်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဇာတိ။ ဤသို့လည်း။သ မုဒ္ဒသ၊၏။ မဏ္ဍော။၌၊ ဥဓိ။ သည်၊ နောဇာယတိ။မဖြစ်။ ဒ္မြတော။ သည် ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ အာထဝါ၊ တနည်းကား၊ သတ္တန္နံပဇ္ဇထာနံ တောင်စင်ခုနှစ်ထပ်တို့၏၊ အန္တရိကာသု။အကြား၌။သတ္တသိဒန္တရမ ဟာသမုဒ္ဒေါ။ခုနစ်စင်းဇရာသိတန္တရသမုဒ္ဒရာသည်၊ အထိ၊၌၏၊တကြွ၊

ထိုရုန်စင်းသော-သိတန်ဆိုရသမုဒ္ဒရာနှိုက်၊ ဥဒကံ။ ရေသည်။ နာဂမ္မတိ။ တည်ရာ အာရုပ်မှမတုန်လှုပ်။ လ ။ ဋ္ဌိးတာ။ ရေမတုန်လှုပ် တည် သည်။ ဟောကို၊ ၏။ ။မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော်အနုက်၊ ။

မဟာသမုဒ္ဒသ။ မဟာသမုဒ္ဒ-ရာ၏။ ဥပရိဟောဋ္ဌိမသာဂါနံ။ အထက် အာဋ္ဌိအောက် အာဋ္ဌိတို့၏။ ဝေဇ္ဈာသင်္ခါတော၊အလယ်ဟုဆိုအပ်သော။စ တုဇောဓနေ သဟာသေးမာဏော၊ယူဇနာလေး၊ထောင် အတိုင်းအရှည်ရှိ သော။ မဇ္ဈေ၊ အာသယ်နှိုက်၊ ဝါ။ တနည်း၊ကား။ ပဗ္ဗတန်တော်ရေ။ သတ္တ ဇောနှင့် တောင်ကြီး၌။ ဋ္ဌိတသေ၊တည်း သော။ သမုဒ္ဒသ၊ သဒ္ဒါ၏။ မ ဏ္ဍေ၌။ ဥပ၊ လိုင်းထံပိုး သည်။ နဇာယတိ၊ ဖြစ်။ သော။ ထိုသမုဒ္ဒရာအ လယ်အရပ် ဟု သည်။ အဝိဂမ္မမာနနာ၊ မတုန်မလှုပ် သည်ဖြစ်၍။ ဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဃထာ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ။ဒဋ္ဌကထာနှစ် စောင် အနုက်၊ ။

နကမ္မတိဘိ ဋ္ဌိတဋ္ဌာနေတာ နစလတိ၊နဝိကမ္မတိတိဇ္ဈာဝေဝဲ၊ စိဇတာ နစလတိ၊ နစလတိ တိနိစ္စလံ၊ဟာတိ။နဝေဓတိတိ နဥပရိဝဇ္ဇာတိ၊ နသ မ္ပဒေဝဓတိတိ နပရိဿ့မတိ၊ အနုရိ ဇတာတိ နဇရိတော။ အစလဋ္ဌိတော တို့အာဂ္ဂန္တြော၊ အစလိတောတိ အာဂ မ္မိထော။ အလုဋ္ဌိ ဇတောတိ နကလ ဘူးတော။ ။ဇင်းပါဠို ဘော်ဘွင့် မဟာနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကထာ။ ။နကမ္မဲ တိတိ၊ နကမ္မတိဟူသည်ကား။ ဋ္ဌိတဋ္ဌာနတော၊ ထည်ရာအရင်မှ။နစလ တ်။မတုန်မလှုပ်၊ နဝိကမ္မတိတို့။ နဝိကမ္မတိ-ဟူသည်ကား၊ ဇာတောစ တောစ၊ ထိုမှဤမလွန်း၊ နစလတိ။ မတုန်မလှုပ်။ နစလတိတိ၊ နစလတို့ ဟူသည်ကား၊ နိန္ဒလံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည့်။ ဟောတိ။ ၏။ နဝေဓတိ တိ။နဝေဓတိဟူသည်ကား။ ဥပရိ။အထက်သို့။နဇာတ္တတ်။သည်၍မတက်၊ (နဝဒ္ဓတိ-ရှိ၍၊ မပွါးတက်ထူသမ္မှနှ)နသမ္ပဝေဓတိတိ။ နသမ္ပဝေဓတိဟူ သည်ကား၊ နပရိဿ့မတိ၊ မလည်။ အနေရိတောတိ။ အနေရိတော ဟူ သည်ကား။နဇရိတော၊ မတုန်မလှုပ်၊ အစလဋ္ဌိကောတိ၊အစလဋ္ဌိတော ဟူသည်ကား။ဆက္ခုဇ္ဇော၊မချောက်ချာ ။ အစလိတောတိ၊အစလိတော ဟူသည်ကား။ အကမ္ပိ၊တာ၊မဘုန်မလှုပ်။ အလုဋ္ဌိဇတောတိ။အလုဋ္ဌိတော ဟူသည်ကား၊ နကလလဘူးတော၊ ညွှန်ရေမဖြစ်။ ။ဇင်းဒဋ္ဌကထာအ နုက်။ ၊

ဤသို့ဆဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ ဗလဝါမုခ ဆမုဒ္ဒရာဟူဆိုခဲ့ပြီးသောသမု

ဒုဒ္ဒုဘဝဖြစ်ရာရှိ၏။ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌လိုင်းထိုးကြီးသုံးခုရှိ၏ ဟူ၍သာလာသည်၊ မည်သည့်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သည်ဟူ၍ အကြောင်းထူး ကို အဋ္ဌကထာကြီး ဋီကာကြီးတို့၌ မပြမဆိုသည့် တကြောင်း။ ။သုတ္တန်ပါတ်တဝဋ္ဋကသုတ် ပါဠိဘာသာအဋ္ဌကထာ၎ ငါးသုတ်၏ နိဒ္ဒေသဖြစ်သော မဟာနိဒ္ဒေသ ပါဠိထောသအဋ္ဌကထာတို့၌။ သီဟာသနစတုက်မဟာ သမုဒ္ဒရာယူဇနာ ရှစ်သောင်းငါးထောင် နက်သည်တွင်။ ဆယက် ယူဇနာလေးသောင်း ရေတို့သည်သာ၊ လေတို့ကြောင့်တုန်လှုပ် တက်ကြွ ကြောင်း၊ အထယ် ယူဇနာလေးထောင် ရေမှာ တုန်လှုပ်တက်ကြွခြင်း မရှိကြောင်း အောက် ယူဇနာ လေးသောင်း ရေမှာ ငါးလိပ်တို့အမျှား နေ၍တုန် လှုပ် ကြောင်းကိုထာရှိ ဘွင့်ပြ သည့်နှင့် ဆန့်ကျင် သောကြောင့်၎င်း။ အဝိဝိ ရေမီးလျှံသည်သမုဒ္ဒရာ အောံမြေကိုလောင်၍။ မြေပျက်ခြင်းကြောင့်တမင်း အိုးပွက်သကဲ့သို့ ဆူပွက်၍သမုဒ္ဒရာ၌။ ဗလဝါမုခ မည်သော ငရဲသြ ကြီးဖြစ်သည်၊ ထို ဗလဝါမုခငရဲ ပွက်မှလိုင်း ထိုးကြီး သုံးခုဖြစ်သည်၊ ထိုထိုင်းထိုပို ကြီး သုံးခုအဟုန်ကြောင့်ဒီရေတက်ဆန်ခြင်း စုံဆင်းခြင်း ဖြစ်သည် ဟူ၍ ရေးသား ပြော ဆိုကြ သော အယူဝါဒ စကား ကိုမယုံကြည်အပ်မမှတ်အင်။ ။

မဟာသမုဒ္ဒရာသည် ယူဇနာ ရှစ်သောင်းလေးထောင် နက်သည်တွင်။ အထက် ယူဇနာ လေးသောင်းအတွင်း၌ သာဖြစ်မြဲ ဓမ္မတာအားဖြင့်။ သမုဒ္ဒရာငရဲကြီးဖြစ်ထွန်းတည်ရှိ လေသည်၊ ဒီရေတက် ကျခြင်းသည်လည်းသမုဒ္ဒရာ၏ ဖြစ်မြဲဓမ္မတာအားဖြင့်ဖြစ်သည်ဟုယုံကြည် လေးမြတ်မှတ်ယူအပ်၏။ ။

ဝေးဆရာမျိုးဘိုကား။ ။တက္ကသိလာ မဟာသမုဒ္ဒ မဟန္တံ ဝဠဝမုခံ ဟောတိ တထာဟိ အဝိဝိ မဟာနိရယော အန္တော ပစ္စမာနာနံ သတ္တာနံ ကမ္မကရဏေန နိရယဒွါရံ နိစ္ဆကာလဇေဝ ဝိဝရတိ။ ဒိဒ္ဒဟတ်စ၊ တတော ဝိဝဋဒွါလေ မဟာနိရယတော အင်္ဂါရဓာနော နိက္ခမိတွာ ဒွါရာဘိမုခံ။ အနေက ယောဇနာ မယာဝိတ္ထာရံ ဟဒ္ဒာ သမုဒ္ဒ ပဒေသံ ပရိဘုယ္ဘာတိ၊ တတ္ထိဒုဇေ ဥပရိ ဥဒကံ အာဝဇ္ဇဝကာရေန ပရိ ဘ္ဘမန်္တံ သယောနမဟာတာ သဒ္ဒေန ဟဒ္ဒာ နိပတတိ။ တတ္ထိဒ္ဒာနေ ဗလဝါမုခ သမညာ ဒီဃတိ၊ ။အစ ရှိသည်ဖြင့် အင်္ဂါတွင်ရှိနိကာယ် မဟာပ

ဝေနသုဘ် အစ္ဆကထာလာသည်နှင့်အညီ။ ဤစမ္ဘူဒီပါကျွန်း၏ အောက်ခွံတည်သော အဝိဘ ငရဲကြီးသည်။ ယူဇနာတဒသောင်းမျှ ကျယ်ထူကာ တည်၏၊ ထိုငရဲကြီးသည်။ တံခါးလေးမျက်နှာ အပေါက်ရှိ၏၊ ထိုငရဲကြီး၏အတွင်းနှိုက် ကျက်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ။ ကံဆစ်မိုးဖြင့်ငရဲကြီးဘံခါးသည် အမြဲသော ကာလ၌ ပင်သွင်ပွင့် လည်း ပွင့်၏၊ ပိတ်လည်းပိတ်၏။ ထိုပွင့်သော အခါ၌ငရဲမှ ကြီးစွာသော မီးလျှံသည်ထွက်၍။ များစွာသော ယူဇနာ အလျား အနံရှိ သော သမုဒ္ဒရာ၏ အောက်၊ မြေကွဲလောင်၏။ ယင်းသို့ လောင်ရာအခါ၌ အာဆက်နှိုက်။ ရောသည်ဆူ၍ တက်လတ်သဖြင့်။ မီးပြင်းသော်ရေနွေးအိုးဌ ရေပွက်သကဲ့သို့ပဲပွက်၏ အခြင်း အရာဖြင့် ပွက်ခါလည်သည် ဖြစ်၍။ ကြောက်မက် ဘွယ်ရှိသော ပြင်းစွာသော အသံဖြင့်လျှံထိုင်း ဖြစ်လျက်ကျ၏။ ထိုသို့ကျရာ ပွက်ရာရေသည်ရာအခါဂ်ဝလဝါမရစဲသြဃဟုဆိုသည်၊ ။ထိဝလဝါမရစဲပွက်မှတက်သော ရေလှိုင်းထံဂိုးသည်၊ မဟိန္ဒဝိဗိမည်သော ထံပို။ ဂဂ်ါဝိစိမည်သော ထံပိုး၊ ရောဟနဝိစိမည်သော ထံပိုးဟူ၍သုံးပါး အခြားရှိသည်၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ မဟိန္ဒမည်သော ထံပိုးကား ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်အဖြင့်တက်၍ ထိုထို အရပ်သို့ ပြေးလေသည်။ ဂဂ်ါမည်သော ထံပိုးသည်ယူဇနာငါးဆယ် အဖြင့်တက်၍၊ ထိုထိုအရပ်သို့ ပြေးလေသည်၊ ရောဟန မည်သော ထံပိုးသည် ယူဇနာ လေးဆယ်အဖြင့်တက်၍ ထိုထိုအရပ်သို့ ပြေးလေသည်၊ ထိုထံပိုးတို့၏ ဆဟုန်ကြောင့်၊ ဒိုးရေ တက်ဆန်ခြင်း စုန်ဆင်းခြင်း ဖြစ်သည်။ ထံပိုး အကြီး အငယ်ရှိသော ကြောင့်၊ ဒိုးရေလည်း၊ ရေကြိုး။ ရေလတ်၊ ရေငယ်ရှိသည်ဟုဆိုကြ၏။ သာဓကပြုဆိုရေးသား ကြလေသည်၊ ထိုသို့ ပြောဆို ရေးသားရာမှာ။ သာဓကပြုသော ပါဠိသည်။အဂ်ါ၀ိတို့ရ်အဋ္ဌကထာမှာမတွေ့မပါမလာမရှိ၊အဂ်ါ၀ိတို့ရ် ဋီကာ-သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ။၊ဇိနာလင်္ကာရဋီကာတို့၌လည်းမတွေ့မပါမလာမရှိဖြစ်၍ ကျမ်းငယ်စာငယ်များနှင့် စာမည်လိပ်ကတ်များယွင်းကွာသည်တကြောင်း၊ တစုံတရာ ကျမ်းငယ်များ၌ ၎င်းပါဠို လာရှိသော်လည်း ဖြုံခဲ့ပြီးသော ပါဠိုးတော် အဋ္ဌကထာတို့ကဲ့သို့မလွန်နိုင်သည် တကြောင်းဖြစ်၍၊ ၎င်းဆရာတို့ အာဆုံးအဖြတ်စကား အတိုင်းမပြုမူ၍ ဥတုနိယာမဓမ္မတာသဘောအားဖြင့်၊ဖြစ်သည်ဟုငါတို့ပြုဆိုအပ်သတည်း။ ။

ဤတွင်စတုဇ္ဈာပုဆွေအဖြေပြီး၏၊

ဘုရားသောင်းဆင်မင်းသည်၊ကောက်နယ်ဟလင်းခန့်ပမာဏရှိသော သယ်ပုစွန်ကို၊ နင်းသတ်ချိုးဖဲ့၍ ရေထွင်မျှောလိုက်ရာ၊ အသူရာတို့မြှော်ဆိုပါသဖြင့်။အသူရာတို့ဆယ်ယူ၍၊ စည်ကြက်သည်ဆို၍သည်၊ဘုရားလောင်းဆင်မင်းသည်၊ ဓမ္မ။ဒီပါဒ်ပင်ဖြစ်မည်၊ သတ္တရဇ္ဇာန်မှာဖြစ်မည်၊ ဓမ္မ။ဒီပါတွင်ဖြစ်က။ အသူရာတို့ဖြစ်သို့၊မျှောသွားရမည်ဆိုက၊ သမုဒ္ဒရာသတ္တရဇ္ဇာန် သီတာများကို ဖောက်ထွင်း၍ မျှောမည် ဆိုသောစကားသည်။အလွန်လျင် တွေးတောခန်ခက်ပါသည်၊ ဂုင်းဆင်မင်း၏။ နေရာနေရင်ကို၊တင်အပ်သိလိုပါသည်၊ ။ဟူသောအနက်မေးခွန်း။

အဖြေကား၊ ။ဤအဆင်းရှိသောလယ်ပုစွန်ကြီးနှင့်၊ဘုရာ လောင်းဆင်မင်းတို့နေရာသည်၊ ဟိမဝန္တာတောင်အိုင်ကြီးတရမှာဖြစ်သည်၊ထိုအိုင်ကြီးသည်၊မိုးအခါ၊ဂင်္ဂါဖြစ်ကြီးရေနှင့်စပ်သည်၊ ဂင်္ဂါဖြစ်ကြီးသည်ကား၊ တောင်သမုဒ္ဒရာသို့ စီးဝင်သည်။ထိုကြောင့်။ ထိုပုစွန်ကြီးတက်မသည်၊ထိုအိုင်မှဂင်္ဂါဖြစ်ကြီးသို့မျှောပါ၍။ဂင်္ဂါဖြစ်ကြီးမှ၊ တောင်သမုဒ္ဒရာသို့ရောက်သည်တွင်၊အသူရာတို့၊သမုဒ္ဒရာသို့၊ အလည်အပတ်ရောက်ခိုက်တွေ့ဖြင်၍။အသူရာပြည်သို့ဆောင်သွားသည်ဟူ၍မှတ်။ ။

ထိုကြောင့်။တိကနိပါတ်ကကွဇာတ်၌။ ။ဒီတိ ဘဒ္ဒဟာရာဏာသိယံ ဗြဟ္မဒတ္တော ရဇ္ဇံကာရေတွေ ဟိမဝန္တေန မဟာဥဒ္ဒက ရဟဒေါ တတ္ထ မဟာသုဝဏ္ဏ ကက္ကဋကော အဟောသိ၊ တဿ နိဝါသနဘာဂဝန် ဂုဒ္ဒိယဒေဟာတိပညာယိဿ၊ ကက္ကဋကော မဟာအဟောသိ၊ ခလမဏ္ဍလပမာဏော၊ဟတ္ထိ ဂဃဟတ္ထာ ခါဒတိ၊ ၊ဟူ၍ဂုင်း။ ။တဒါဗောဓိသတ္တော ကုဋ္ဌိရဒဟံ ဥပနိဿာယ ဝသမာနံ ဟတ္ထိယုဓ ဇေဋ္ဌကံ ပဋိစ္စ ကရေဏုယာ ကုစ္ဆိသ္မိံ၊ပဋိသန္ဓိံ၊ဂဏှိ-ဟူ၍ဂုင်း။သေသစ ကုဋ္ဌိယဒဟော ဂင်္ဂါယ ဇကောဇဋ္ဌေါ ဂင်္ဂါယ ပုရတ္ထာကာလေ ဂင်္ဂေါ ဒကေန ပူရတိ။ ဥဒကေ ပန္နဓိဘူတေ ဒဟာတော ဥဒကံ ဂင်္ဂါယ သြတရတိ။ အထန္တေဂိတောအန္တော ဥဒ္ဓလုဝိတ္ထာ ဂင်္ဂါယ ဝုယ္ဘိသု ဆေသုဇောသမုဒ္ဒေပါဝိသိ။ ဇကံ ဒသဿာတိက ရာဇာနော ဥ ကော ကိဠမာနာ လဘိတ္ထာ အာနိက နာမ မုဒ္ဒိင်္ဂံ အာကံသု။သမုဒ္ဒပဝိဋ္ဌံ ပန အသူရာ ဂဟေတ္ထာ အာဠှရံ နာမ ဘေရိံ ကာရေသုံ။ ။ဟူ၍ဂုင်း။ ။

အတိတ်၊ လွန်ထေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသီယံ။ ဗာရာဏသီ

ပြည်၌၊ ဖြဟ္မဒေတ္တော်ဖြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ဇေဋ္ဌမင်းအဖြစ်ကို။ ကာဿရဇနိုင်ငံ၊ ပြုစေသည်ရှိသော်။ ဟိမဝန္တာဒေသ၌၊ မဟာဥဒက ရဟဒါ။ ရေအိုင်ကြီးသည်။ အထွဋ်ရှိ၏။ ဝတ္တ၊ ထိုရေအိုင်ကြီး၌၊ မဟာသုဝဏ္ဏက ကပ္ပက္ခဌကော။ ကြီး.သော ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော- အဆင်းရှိသော ပုစွန် သည်၊ အဓိပတိ။ ဖြစ်ပြီ၊ တသင်။ ထိုပုစွန်၏၊ နိဝါသနဘာဝေန။ နေရာ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကုဋ္ဌိဒုဒဟောတိ။ ကုဋ္ဌိရောဂါဖြစ်၏၊ ပညာယိတ္ထ၊ထင်ရှား လေ၏၊ကက္ကဋကော ပုစွန်သည်၊ မဟာ။ ကြီးသည်၊ အဒါဘာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ခလမဏ္ဍလပဓာနော၊ ကောက်နယ်တလင်းခန့် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ဟတ္ထိ။ ဆင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ဖမ်း၍။ ခါဒတိ၊စား၏။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ ဗောဓိ သတ္တော၊ဘုရား.သော်သည်၊ကုဋ္ဌိရောဂါကို၊ ဥပနိဿာယ။ အမှီပြု၍၊ ဝသန်။ နေသော။ ဟတ္ထိယုဓဇေဋ္ဌကံ၊ ဆင်အပေါင်းဘုရင်၏ အကြီး အကဲဖြစ်သော ဆင်ကို၊ ပဋိစ္ဆ၊စွဲ၍။ ဂဟေရဏ္ဏာယာ။ ဆင်မ၏။ ကုဆ္ဆိသ္မိ။ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိကို။ ဃတ္ဝါ၊ယူ၏။ သောစကုဋ္ဌိရောဂ ဟော၊ထိုကုဋ္ဌိရောဂါသည်လည်း။ ဂဂ်ါယ၊ဂဂ်ါဖြစ်နှင့်၊ ဂေဟဒွါ။ တစပ် တည်းစပ်၏။ ဂဂ်ါယ. ၊ ဂဂ်ါဖြစ်၏၊ ပုရတောဂါလေ။ ရေပြည့်သောဂါ လှိုင်း၊ဂဂ်ါဒကောနု၊ဂဂ်ါဒရေဖြင့်။ ပုရတိ။ပြည့်၏။ဥဒကော၊ ဂဂ်ါရေသည်။ မန္ဒီဘူတော၊ နည်းသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သည့်ရှိသော်။ဒဟတော၊ ကုဋ္ဌိရောဂါမှ။ ဥဒကံ။ရေသည်၊ ဂဂ်ါယ၊ဂဂ် မြစ်သို့။ ဩတ်ရေတိ။သက်၏။ အထ။ထိုအခါ၌၊ဒွေဝိ။နှစ်ချောင်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊တေဒွေ။ ထိုတက်မတို့သည်၊ ဥလ္လဝိတ္ဝာ။ ပေါ်၍၊ဂဂ်ါယ၊ဂဂ်ါမြစ်၌။ ဝုယ္ဘ်သု။ မျောကြကုန်၏။တောသု။ထိုနှစ်ချောင်း သောတက်မတို့ကုန်ကား။ တချောင်းသောတက်မ ဆည်၊သမုဒ္ဒေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ပါဝိဆိ၊ဝင်၏ ဇကံ။ တချောင်းသောတက်မ ကို။ဒသဆာတိကရာဇာနော။ဒသဘာတိကမင်းတို့သည်။ ဥဒကေ၊ရေ၌၊ ကိဠမာနာ။ကစားကြကုန်သည်ရှိသော်၊ လဘိတ္ဝာ။ရ၍။ အာနိကံနာဂ၊ အာနိကမည်သော၊ မဒ္ဒိဘ်၊ မဂဂိ၊စည်ကို။ အာကံသု။ ပြုကြကုန်ပြီ။ သမုဒ္ဒပဋိဋ္ဌံ ပန်။သမုဒ္ဒရာသို့ ဝင်သောတက်မကိုကား၊အသုရာ။ အသုရာတို့သည်။ ဂဟေတွာ။ ယူ၍၊အာဋ္ဌဖွဂံနာဂ၊ အာဋ္ဌဖွဂမည်သော။ဘေဂိ။ စည်ကို။ ကာဂေသုံ။ပြုစေကြကုန်ပြီ၊ ။

အသုရာတို့သည်၊ ဇဗ္ဘ။ဒိပါကျွန်းတောင်ဘက်ဖြစ်သော စကြဝဋ္ဌာ တောင်ခြေသမုဒ္ဒရာ၌လည်း၊ လှည့်ပတ် ပျော်ပါးခြင်း ရှိကြောင်းကို။ မ

ဟာသမဒ္ဒရင်္ခ်ဆုံဘွယ်ရှစ်ပါးကို ပေါ်ပြဒေါ်မူရာ၊ စူဠဝါပါဘိမော ကွဒ္ဒပနခန္ဓကပါဠိဘော်၊ အဋ္ဌဂုဏ္ဍရပါဠိတော်များနှိုက်၊ ယံဘိက္ခဒေ ယာကာစိမဟာနဒီပေတာ။ သယဏိဒံ။ပဂံ။ယမုနာ။ အစိရဝတီသဒုတ္ထ မဟိ။ တာမဟာသမဒ္ဒတ္တာ ဇဟန်ပူရိခဒေနာ မဂေါတ္တာန်။ မဟာသမဒ္ဒေါ တေဝသင်္ခ်ဝန်ဆိုနှိ၊ အယံဘိက္ခဒေမဟာ သမဒ္ဒေဝထဘြော အနွှဲရိသော အာဇ္ဇာ။ ဟဝေဖြော။ ယံဒိသွာဒိသွာ အသူရာမဟာ သမဒ္ဒေ အဘိရမ္မန်-ဟုပေါဒေတော်မူသည်များကိုထောက်၍ ဆိအပ်၏။ ။အသူရာတ်သည်၊ မြင့်မိုရ်သမဒ္ဒရာကသာ။ ပိဓိတ်ရှိနေရာသမဒ္ဒရာသို့ဝင်လေ့ထွက်လေ့ရှိသည်၊ ငင်နှိုင်ထွက်နှိုင်သည်မဟုတ်။ စကြဝဠာဘောင်ခြေသမဒ္ဒရာဇမ္ဗု။ ဒီပါလူတို့နေရာများကလည်း ငင်နှိုင်ထွက်နှိုင်၏၊ ဝင်လေ့ထွက်လေ့ရှိ၏၊ ။

ထိုကြောင့်။ ။အသူရာ ကိခဒေဝဟိ ပရာဇိတာ ပလာယန္တာ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတာဘိမုခံဂတ်ဘွာ စက္ကဝါဠမုဟာဘမဒ္ဒပိဋ္ဌိသံ ဂဇတပတ္တ ဝဏ္ဏော ဝါဠိကာ ပုဋ္ဌိနယဘွ ပဏ္ဏာကုဋိးယာ မာပေတွာဇူသယော ဝသန်တိ၊ တတ္ထဂတ်ဘွာဇူသိန် အာထမပဒေန ဂဟ်ဆန်တာ။ ။ဟုနဝဂိဘွာရဂိကာဒ္ဒမိန့်၏၊ ။သဂါထာဝဂ္ဂအသူရသံယုတ်ဒုဒ္ဒကထာဒ္ဒိလည်း။ ဤအဓိပ္ပာယ်ထာ၏၊ ။

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်ဒ္ဒိလည်း၊ ။ဟန်းတို့၊ ယောက်ကျားတယောက်သည် မင်္ဂလာမားဒသ အာရဝဲသုခဘာဂဘောရေကန်နားဒ္ဒိ နေထိုင်ထူကြ။ ထနေတ်သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဖြေကြိုးသမဒ္ဒရာသတ္တဝါဇောတာဘောင်သစ်ပင်တို့သည် အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်းဟု လောကဒ္ဒိကြီစည်ဘွယ်ကဲ့ကြီ၏၊ ထိုအခါထိုယောက်ကျားသည်၊ ဆင်မြင်း၊ အဇာရိဘည်တို့ကို စီးကုန်ထူကြာစွယ် ကြာရင်း ဇောခါင်းမာပေါက်ဝသို့ဝင်သွားသော စစ်အင်္ဂါလေ့ပါးကဲ့မြဲလျင်၊ မမြဲခဲကာင်းသည်ကို ဖေါ်မြင်သည်ကား။ ရှုသွပ်၍သော်ဟုဆို ယောက်ကျားအားအကြီးဖြစ်၏၊ ထိုသို့မြင်ခြင်းကား။ နှတ်အသူရာတို့ စစ်ပြိုင်ရာတွင်အသူရာတို့ရှုံး၍။ တဲ့တို့ကို မမြင်မသိဖိပ်သောဌာ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်ငယ်ရွယ်သေးဖွဲအောင်ဖန်ဆင်း၍ကြာစွယ်ကြာရင်းအခါင်းအပေါက်ဝသို့ အသူရာတို့ဝင်သွား၍ အသူရာပြည်တို့၌ ပြေးလေ့ကုန်သည်ဟု ဟောထော်မူသည်း ။

၎င်းဆဋ္ဌကထာ၌သည်း။ ။ဘူတံယေဝအာဒိသာတိ ဝေဏကိရဏသူ
ရာသံဗရိမာယဉ်းယပရိဝတ္တကတွာယထာဒ္ဒုးနေသောပုရိသော ဟတ္ထိအာ
သာဒိသမာရုဇ္ဈနွံဥကွဲပိတွာဘိသမ္ဘုသဆိုးဒ္ဓဟိ ပဝိသနွံပသာတိ။
ဇဝံအဓိဋ္ဌဟိံသု၊ ။ဟုတ္ဘွင့်သည်၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ဘို့၊ ယာကာစိ။အမှတ်မရှိကုန်သော၊ မဟာနဒီယော၊ဟိမ
ဝန္တာမှမစ္ဆိ-ဘဒဒသကိုဖြတ်၍တောင်သမုဒ္ဒရာသို့စီးကုန်သော မြစ်ကြီး
တို့သည်၊သန့်ရှိကုန်၏၊ သေယျထိဒံ။မြစ်ကြီးငါးစင်းတို့ ဟူသည်အ
ဘယ်နည်း။ဂင်္ဂါ၊ဂင် ၊မြစ်ငယ်း၊ ယမုနာ။ယမုနာမြစ်ငယ်း၊အစိရဝတီ။ အ
စိရဝတီမြစ်ငယ်း၊သရဘူ။ သရဘူမြစ်ငယ်း၊မဟီ။ မဟီမြစ်ငယ်း၊ ဇူတိဇူ
မေပဿု။ ဤငါးစင်းတို့တည်း။တာ။ ထိုမြစ်ကြီးငါးစင်းတို့သည်၊ မဟာ
သမုဒ္ဒံ။မဟာသမုဒ္ဒရာသို့။ပဋ္ဌာ၊ ရောက်ကြကုန်သည့်ရှိသော်။ ပုရိမာ
နိ၊ရှေးဦးဖြစ်ကုန်းသာ။ နာမဂေါတ္တာနံ၊ အမည်အနွယ်တို့ကို။ယံဓဟန္တိ။
အကြင်စွန့်ကြကုန်၏။ မဟာသမုဒ္ဒါတေဝ။ မဟာသမုဒ္ဒရ ဟူ၍သာ
လျှင်၊ သဒ်ံ။ ရောတွက်ခြင်းသို့၊ ယံဂဏ္ဆန္တိ။ အကြင်ရောက်ကြကုန်၏၊
ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဧ ယံ၊ ဤသို့ရောက်ခြင်းသည်၊ မဟာသမုဒ္ဒေ။ မဟာသ
မုဒ္ဒရာ၌။ စတုဏ္ဏော။ လေးခုမြောက်သော၊ အန္တိရိယော။ အဲ့ဘွယ်သရဲ
တည်း၊ အန္တာ။တဓမ္မော။ မဖြစ်ဘူးမြဲဖြစ်သော ဂဟောတည်း၊ယံ၊ အ
ကြင်လေးခုမြောက်သောအဲ့ဘွယ်သရဲကို၊ဒိသွာဒိသွာ၊မြင်၍မြင်၍၊အသူ
ရာ။အသူရာတို့သည်။မဟာသမုဒ္ဒေ။ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ အာဘိရမ္မန္တိ၊မွေ့.
လျော်ကြိုက်ကုန်၏၊ ၊စူဠဝါပါဠိတော်အနက်။ ။

ကိရ၊။အဆင့်စကား ကြားဘူးသည်ကား။ ဒေဝေဟိ။ တာဝတိံသာ
နတ်တို့မှ၊ပရာဇိတာ။ရှုံးကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ပလာယန္တာ။ ပြေးကြကုန်
သော။ အသူရာ၊ ။အသူရာတို့သည်။ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတာဘိမုခံ၊ စက္ကဝဠာ
တောင်သို့ရှေးရှု။ဂတ်ကွဲ၊သွား၍၊စက္ကဝါဠ မဟာသမုဒ္ဒဝိဋ္ဌိယံ၊စက္ကဝဠာ
မဟာသမုဒ္ဒရာပြင်ဘက်၌။ ရဓတပဗ္ဗတဝဏ္ဏော။ ငွေပြာအဆင်းရှိသော၊
ဝါဠိကာပုဋ္ဌေန။ သဲအစုနှိုက်၊ယဟ္ထ၊ အကြင်သဲရှိ၊ ပဗ္ဗတ္ထ ကုန်းယော။
သစ်ရွက်ကုဋိတို့ကို၊မာဒေတွာ၊ဖန်ဆင်း၍၊ဇာသယော။ ရသေ့တို့သည်
ဝသန္တိ၊နေကြကုန်၏၊တတ္ထ၊ထိုအရပ်သို့။ ဂန္ဒွာ၊သွား၍။ဇာသိနံ။ ရသေ့
တို့၏၊ ဆသမပဒေန၊ဆဉ်မိုးကျောင်းဖြင့်၊ ဂန္ဆန္တာ။ သွားကြကုန်၏။ဝါ၊
သွားကြကုန်သည်ရှိသော်။ ။ဒီကာဇာနက်။

ဘုဘံယေဝအာဒိသာတိ။ဟူသည်ကား။ကိုခု။ အဆင့်စကားကြားဘူး သည်ကား။တေအသူရာ။ထိုအသူရာတို့သည် ၊သံဗရိမာယာယ၊ သံဗရိ မည်သောမာယာဖြင့်၊ ပရိဇဏ္ဍတွား။ပြုနိုင်နှ၍ ၊ယာသာဠ္ဟာနေ၊ ထည်မြဲ တိုင်းသော အရပ်နှိုက်။ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဟထို အာသာဒိသမာရဇ္ဇန္တေ။ဆင်-မြင်း-အစရှိသည်သို့ တက်စီး ကုန်လျက်။ ဥက္ခိပိတွား။ ချီးမြှောက်၍။ ဘိသမ္ဘသန္တိဒ္ဒေဟိ၊ ကြားစွယ် ကြာရှည်းအ ပေါက်တို့မှ။ပဝိသင်္ခန္တေ၊ ဝင်သွားကြကုန်သည်တို့ကို၊ ပဿတိ၊မြင်၏။ ဇေဝံဘထော။ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌဟိ သူ။ ဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်ကြ ကုန်၏၊ -မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာအနက်။ ။သံဗရိမာယာ ဖြင့်နတ်တို့ကားမမြင်အောင်၊ ထိုးယောကျ်ားကား မြင်အောင်ဓိဋ္ဌာန်ဘုန် ဆင်းသည်ဟူလို၊ ။

ဤတွင်ပဋ္ဌမပုဏ္ဏားဖြေပြီး၏၊

——:o:——

လူဘို့အသက် အာယုခြေးနေသောကာလ။ သုံးပါးတို့ရှိသည်ဟုဖြော ဆိုကြပါသည်။ ဇေဋ္ဌဗြဟ္မဏဒါကျွန်းသည်၊ တသောင်းသာ ကျယ်ပါသည်။ သတ္တဝါကာအနန္တဖြစ်၍။ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ဘို့ရာ၊ အခွင့်မရှိပါ။ ၎င်းကို ပါဠိပဒနှင့် သန္နိဋ္ဌာန်ကျဆိုလိုပါသည်။ ထျောက်ထားရာ၌၊ ။အဖြေ ဝိသဇ္ဇနာကား။ ။အသက်ကိုးသောင်းတပ်းနှိုက် ပွဲနဲ့တော်မူသော။ သမဂ်လ မြတ်စွာဘုရားဈာရိုင်သည်။ ရှစ်ဆဲ ရှစ်တောင်မြင့်၏။သူ မနုမြတ်စွာဘုရား အရပ်းတော်သည်။ အတောင်ကိုးဆယ်မြင့်၏ဟူ။ ဗုဒ္ဓ ဝင်ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌသဒ္ဒလိုလာသည်နှင့် ထောက်စာသော် ၎င်း။ အသက်အသရေမျှတမဲ့ဖြစ်သော၊ မန္ဓာတ်မင်းကြီးသည်၊ တာဝ တိ်သာနတ်ဗြည်ရှိနေရာ။ ထိကြားမင်းနှင့်၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် အလုံးအ ရုပ်အဝတ်တန်ဆာ တူကြောင်း၊ သုံးဂါထတ်အခန်းရှိခြင်း ဝူကြောင်း ကို၊လောကဗညတ္တိကျမ်းဋ္ဌ။ ။အထူးခါ သင်္ကာဒေဝါနမိန္ဒော မန္ဓာ တုရာဇာနံ ဥပဓု ဒိဗ္ဗာသနေ နိသိဒါတေ့ဟု သဃ္ဓ ဥပဓုဒိဗ္ဗာသနေ နိသိဒါ၊ ကေဥဘော သမဂ္ဂပါသမာနံ အာရောဟာပရိဏာဟာသမသဒ္ဒါ လင်္ကာရဝိဘူသိဘာ တိဂါဂုဘာသရိုး။ဟူ၍ဆိုသောကြောင့်။ အသက် အသရေမျှမဲ့နိုင်း၊ မန္ဓာတ်မင်းသည်။သုံးဂါထတ်အရပ်မြင့်၏ဟု။ ဆရာ မြတ်တို့ ပြောဆိုရိုးယူရိုးရှိသည်နှင့် ထောက်သော်ငင်း။ အသက်အာဘရေ့

တမ်းနှိုက်။လူ့ဘို့အရပ်သည်၊ သုံးဂါဝုတ်ရှိသည်ဟူသော စကားဆည်၊ အမှန်ပင်ဖြစ်ချ၏၊ ။

အထင်ခေါ်ထိုအခါနှိုက်၊ ဒေဝါနံ့နတ်တို့၏၊ ဣဋ္ဌေခ။ အရှင်ဖြစ်သော။ သင်္ကာ၊သိကြားမင်းသည်၊ မန္ဓာတုရာဇာနံ့၊မန္ဓတ်မင်းကြီးကို။ ဥပဓိုမ်ဟဲ့၊သနေ့၊ထက်ဝက်သာနတ်တို့၏နေရာ၌၊ နိသိဒါပေတွာ။ နေစေ၍။ သယဉ္စ၊ မိမိသည်လည်း။ ဥ ဖုဒ္ဓါသနေ။ ထက်ဝက်သော နတ်တို့၏ နေရာ၌။နိသိဒိ။နေ၏၊ တေဉဘော။ ထိုနှစ်ယောက်သော သိကြားမင်း မန္ဓာဘ်မင်းတို့သည်။ သမ္ဗုပါ၊ဝဋ္ဌမှာသာအဆင်းရှိကုန်၏၊ သမာနအာရောဟပရိဏာဟာ။ တူမျှသော လုံးခပ်သဏ္ဌာန်ရှိကုန်၏။ သမသဇ္ဇာလင်္ကာရဝိဘူသိတာ၊ တူမျှသော အလုံးရုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တင့်တယ်ကုန်၏၊တိဂါဝုတဿရိ၊ဂူ။သုံးဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောကိုယ်ရှိကုန်၏၊ ။လောကဇေဋ္ဌိအနက်၊ ။

ထိုသို့လူကို အလုံအဝိုင်ကြီ လျှင်။ လူ၏အသုံးအဆောင်၊-ကျွဲ-နွား ဆင်-မြင်း-အိမ်ရာ အဆောက်အဦးတို့သည်လည်း၊ လူနှင့်လျော်စွာကြီး ကျယ်သည်ပင် ဖြစ်ချ၏၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်သည်း၊ အာသင်္ကတိုသော ယခုကာလမျိုးကဲ့သို့မဟုတ်။ အိမ်ခြံလူနေအလွန်စိပ်၍။ အဝိစိငရဲကြီးမျိုးမှာကဲ့သို့၊ ကျဉ်းကျဉ်းကျုပ်ကျပ် နေရာမသင့်အောင် ဖေါ်ကြသော ကြောင့်ဂုဏ်း၊ ဇမ္ဗူ။ဒီပါကျွန်းကြီး၌၊ လူအလွန်ပြည့်နှက်သောအခါ။ သမုဒ္ဒရာဝယ်တည်ရှိသော၊ ဆရံကျွန်းငယ် ငါးရာတို့သို့။ လူအများအပြားပြောင်းနေထိုင်ရှိုင်းသောကြောင့်ဂုဏ်း။ လုပ်ခင်းဆောင်တာဆိုရာမှာ၊ မိုးလေဆလွန် ဖြောင့်မှန်သော တက်ကပ် ကာလဖြစ်၍။ တောင်ပေါ်မှာ၊ တောင်ပေါ်အလျောက်၊ကုန်းကျဉ်းမှာကုန်းကျဉ်းအလျောက်၊ အလွတ်ဆလင်္ဘမရှိပိုက်ဟိုးလုပ်ကိုင်ကြရသောကြောင့်ဂုဏ်း၊ ဇမ္ဗူ။ဒီပါကျွန်းယူဇနာတသောင်း၌။လုပ်ခင်းဆောင်တာ၊လယ်ယာဥယျာဉ်နှင့်တကွ။လူအများတို့နေထိုင်လောက်၏ဟုမှတ်ရမည်။ ။

အဘယ်ကိုထောက်၍ ထိအပ်သနည်းဟူမူ၊ ။အာသိတိဝဿသဟဿာယုကေသု ဘိက္ခဝေ မနုဿေသု အယံဇမ္ဗူဒီပေါ ဇုဒ္ဓေါ၊စဝဘဝိဿတိ၊ ဖိထောစ၊ ကုက္ကုဒ္ဓသံပါတိကာဂါမ နိဂမဇနပဒရာဇဓာနိယော။ ။အာသိတိဝဿသဟဿာယုကေသု ဘိက္ခဝေ မနုဿေသုအယံဇမ္ဗူဒီပေါ အဝိဝိမညော ဖုဒ္ဓေါဘဝိဿတိ မနုဿေသဟိ သေယျထာ

ဝိနဒ္ဓဝနံဝါ သရဝနံဝါ။ ။ဟူ၍ သုဘ်ပါထေယျပါဠိတော် စကားဝတ္ထု သုတ်၌ဟောတော်မူသည်ကိုးထောက်၍သိအပ်၏၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့၊ မနုဿသူလူတို့သည်၊ အသိဘိဝဿသ ဟဿာယုကာသု၊ အနုစ်ရှစ်သောင်း ဗာသက်ရှည်ကုန်သည်ရှိသော်။ အယံဇမ္ဗု။ ဒီပေါ။ ဤဇမ္ဗုမြိပ်ကျွန်းသည်၊ ဇာဋ္ဌေါဧဝ။ ကြွယ်ဝဖြိုးသွဲစုံသည်ဖြင့်။ ဖြိတောစ။ သာရာပုဉ်လင်းသည်ဖြင့်။။ ဘဝိဿဘိ၊ ဖြစ်ဿတံ ၊ ဂါမနိဂမဇနပဒ ရာဇဓာနိယော။ ရွာနိဂုံ ဇနပုဒ် မင်းနေပြည်တို့သည်၊ ကုက္ကုဋသံပါတိကာ၊ တရွာမှ တရွာ--တအိမ်မှတအိမ်သို့-ကြွက် ပျံကျဆွင်.ရှိကုန်သည်။ဝါ။ ကြွက်ပျံမကျစည်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတံ့၊ ဘိက္ခဝေ၊ တို့၊ မနုဿသူ၊ လူတို့သည်။ အသိဘိဝဿသဟဿာယုကေသု။ အနုစ်ရှစ်သောင်းအသက်ရှည်ကုန်သည်ရှိသော်။ အယံ ဇမ္ဗု။ဒီပေါ။ ဤဇမ္ဗုဒီပကျွန်းသည်။ ဇာဋိမဇ္ဇေ။ အဝိဒူမညော။ အဝိဒိ ငရဲကဲ့သို့၊ မနုဿေသဟိ။ လူတို့ဖြင့်။ဖုဇော၊ ပျံ.နှံ့ပြည့်နှက်သည်၊ဘဝိဿတိ ဖြစ်လတံ့။နဋ္ဌဝနံဝါ သေယျ ထာပိ၊ ကျ။ရုံ-ကျ။ းတာကဲ့သို့ဇင်း။ သရဝနံဝါ သေယျထာပိ။ ဖြက် တော ကဲ့သို့ဇင်း။ မနုဿေသဟိ။ လူတို့နှင့်။ ဖုဇော၊ ပျံ.နှံ့ပြည့်နှက်သည်။ဘဝိဿတိ။လတံ့ ။စကြ ကြွတို့သုတ်ပါဠိတော်အနက်၊ ။

တဲကွတ္တာ့ တောသဒ္ဒါယာ နဂရ သဟဿေသု နဝနဝုတိယာ ဒေါဏမုခသ တသ ဟဿေသု ဆန္နဝုတိယာ ပဋ္ဋနကော ဋိ ယတ သဟဿေသု ဆပဏ္ဏာသာယုတေနာ ကရေသူတိ သကလ ဇမ္ဗု။ဒီပေ။ ။တိက္ခတ္တာ့ တောသဒ္ဒါယာ နဂရသဟဿေသု။ သုံးကြိမ်ကိုင် အောင် ခြောက်သောင်းသုံး ထောင်သော မြို့တို့ဖြင့်ဇင်း။ ဝါ။ တာဒိန်း ရှစ်သောင်း ကိုး ထောင်သော မြို့တို့ဖြင့်ဇင်း။ နဝနဝုတိယာဒေါဏမုခသတသဟဿေသု။ ကိုး သန်းကိုးဆိန်းသော မြို့ငယ်မြို့ရံတို့ဖြင့်ဇင်း။ ဆန္နဝုတိယာ ပဋ္ဋနာ ကာဋိ သဟဿေသု၊ ကုဋေကိုးသန်း ခြောက်ကုဋေ သော - ထွဉ်း ဆိပ်သ ဘော်ခရိစ် ကြီးတို့ဖြင့် ဇင်း၊ ဆပဏ္ဏာ သာယ၊ ငါးဆယ် ခြောက် တွင်း သော၊ ရတနာကရေသု။ သိဟိဠိဒွီကျွန်း အစရှိသော-ရတနာ တွင်းတို့ဖြင့် ဇင်း။ ဣတိ။ဤသို့။ သဒ္ဒါလဇမ္ဗု။ဒီပေ။ အလုံးစုံသောဇမ္ဗု။ဒီပကျွန်းဖြင့်၊ ။ ဤသို့ ဟုတ်မဟာဝါ မဟာဿ မယသုတ် အဋ္ဌကထာ၊ လောကဝိဒူ ဘွင့် သာရတ္တဒီပနီ ဋီကာတို့ဖြင့်၊ ဟိမဝန္တာတောသုံးထောင်မှတပါးသော ဇမ္ဗု။ ဒီပကျွန်းလုံးတို့နေရာဖြင့်။ ထိုသို့နှင့်ရှစ်သောင်း ကိုးထောင်သော မြို့မ။ ကိုး

သန်းကိုးထိန်းသော မြို့ငယ်မြို့ရံ။ ကုန်ဆုံးကိုးသန်း ခြောက် ကုဋေသော။ ထွဉ်းဆိပ် သဘော်ဆိပ်ကြီးများရှိကြောင်းကို၊ ပြဆိုထာရှိသည့် ဖြစ်၍ လည်း။ ဓမ္မ။ ဒိပါကျွန်း၌။ ရှေးအခါလူတို့ နေရာများစွာရှိကြောင်း။ လူတို့ ပြည့်သိပ်စွာနေထိုင်ကြကြောင်းကို၊သိမှတ်ရာ၏။ ၊

ဆဋ္ဌပုဏ္ဏာအားဖြင့်၏၊

——:o:——

အလုံမြို့ သာစည်ရွာသျှင် ဘွားရာဇာတိ ရှိသော။ ပဏ္ဍိဘဝဇာဆိရိပ ဝရမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမံရှိသော၊ ရိုင်းခိုင်းဆရာတော်သည်။ အသက်-၅၁-နှစ်။ ရဟန်း ဝါ-၃၂-ဝါတိုင်။ မန္တလေး မြို့စံကျောင်းတိုက်၌။ ယာပိုက်လေးထိ၊ မျှသိုချမ်းသာ၊ ဆရာ ကောင်းနည်းနိုဆျသည်းဖြင့်။ ဆိပ်သည်း သေချာ၊ စာပေပို့ချ။ သင်ကြား ပြလျက်။ နေ့ညမပြတ်။ ပရိယတ်ပဒေါပဒေသ်ထမ်းကို၊ ကြိုးပမ်း အားထစ် စေမျှစ်ခုတ်တွင်း သုတ်သင် ဖေါ်ပြ။ နည်းနာ ဌပြီး၍။ သက္ကရာဇ်-၁၂၅၅-ခုနှစ် စလင်းမြို့ တောင်ပြင်၊ ငါးစဉ့် စံကျောင်းကြီး ကို၊ မြီးမြောက် အလှူ ခံယူပျော်မွေ့၊ သူမြတ်လေ့ကို။ မေမ့မယွင်း။ စာပွဲ ဖျင်း၍၊ သတင်းသုံးစဉ်၊ စိုရင် ဖြေဆို အာဝဇ္ဇော။ ပညာ ဆင်္ကဝိသဇ္ဇနာ ကျမ်းသည်၊ -၁၂၅၆-ခု ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်-၁၄-ရက်ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ပြီး၏။ ၊

——:o:——

စေတီဆရြား။ စေတီမည်ကြောင်း။ ဧစေတီနိုက်လျှင်သော ပွဲညည်းကို အသုံးချနည်း။စေတီနိုက်ဆွမ်းတော်တင်သော-ထုံးစံရှိမရှိ။ စေတီဆင်း တု-ဓာတ်တော်များကို အိမ်နိုက်ထား၍ ကိုးကွယ်ရာ၊ အဂါဒေ့ ဖြစ်-မဖြစ်များကိုဖြေဆိုပေအံ့။ ။

အဘိပညာသဒ္ဒါတရားနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ လူဘုံနတ်ဌာန နိဗ္ဗာန်အဆုံး၊ သုံးတန်သောချမ်းသာကိုကောင်းစွာ အလိုရှိကုန်သော။ အမျိုးကောင်း သားတို့တည်ထား ပူဇော်အပ်သော စေတီသည်။ ပရိဘောဂ စေတီ-ဓာတုစေတီ-ဗွေးစေတီ-ဟူ၍။ သုံးပါး အပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါး တို့တွင်-မြတ်စွာဘုရား အသုံးအဆောင်တော်ဖြစ်သော။ သပိတ်တော်-သင်္ကန်း တော်-စသည်ကို။ ဌာပနာ၍ တည်ထား အပ်သော စေတီသည်၌၊ ပရိဘောဂ စေတီမည်၏၊ သရိရဓာတ်တော် တို့ကို ဌာပနာ၍ တည်ထား အပ်သော စေတီသည်၊ ဓာတု စေတီမည်၏၊ ဝိုင်းသမုဂ္ဂါန်-စသည် ရေးသားအပ်သော ပေတို့ကို၊ဌာပနာ၍တည်ထားအပ်သော စေတီသည် ဝမ္မစေတီမည်၏။ ။

တနည်းကား၊ ။သာရိရိကစေတီ-ပ ရိဘောဂိကစေတီ-ဥဒ္ဒိသ ကစေတီ-ဟူ၍၊သုံးပါးအပြားရှိ၏။ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ဓာတ်တော် ဌာပ နာသော ဓာတု စေတီသည် သာရိရိက စေတီမည်၏၊ အသုံးအဆောင် တော်-ဌာပနာသော- ပရိဘောဂစေတီသည်-ပ၊ရိဘောဂိကစေတီ မည်၏၊ မြတ်စွာ ဘုရား ကိုယ်တော်စား ရည်မှတ်၍ သွန်းလောင်းရေး ထု၊ ပြုရကိုးကွယ်အပ်သော ဆင်းထုတော်-စသည်သည်၊ ဥဒ္ဒိသက စေတီမည်၏၊ ။

ထိုကြောင့်၊သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ဗေဟိရနိဒါန်း အတွင်းဖွင့်ကား။ ။ပရိ ဘောဂ စေတီယဌာနနှင့် ဇာတ္တ ပရိဘုတ္တုပကရဏာနိ နိဒဟိတ္ဝာ ကတာ စေတီယံ ပရိဘောဂစေတီယနှင့် ဓဇဂ္ဂံ။ဇာဝိဓံ ဟိ စေတီယံ ဝဒန္တိ ပရိ ဘောဂ ဧစေတီယံ ဓာတုစေတီယံ ဗွေးစေတီယနှင့်။ တတ္ထ ပရိဘောဂ စေတီယံ ဝုတ္တာနယမေဝ။ ဓာတုစေတီယံ ပန ဓာတုယော်ဘာ နိဒဟိတ္ဝာ ကတံ၊ ပဋိစ္ဆသမုဂ္ဂါဒါဒိ လိခိတပေါတ္ထကေ နိဒဟိတ္ဝာ ကတံ ပန ဗွေ စေတီယံနာမ၊သာရိရိကံ ပ၊ရိဘောဂိကံ ဥဒ္ဒိသကန်း ဧစံပို တိပ္ပဘေဒံ စေတီယံ ဝဒန္တိ၊အယံ ပန ပဘေဒေါ ပဋိမာရူပသဒိ ဥဒ္ဒေသိကစေတီ ယေနေဝ သုဂိတိတတ္ထာသုမ္ဘုတရံ ယန္တေ-ဟုဝိန်၏။

ပရိဘောဂစေတိယဌာနန်တွေ့။ ပရိဘောဂစေတိယဌာန်-ဟူသော ၍ပုန်၌။ ပရိဘုတ္တုပကာရဏာနိ။ မြတ်စွာဘုရား အသုံး အဆောင်ဖြစ်သော ရေစစ်-ခါးပန်း-သင်္ကန်း-သပိတ်-စသော အဆောက် အဦတို့ကို၊ နိဒဟိတ္ထာ။ ထည့်သွင်းဌာပနာ၍။ ကတစေတိယံ။ တည်ထားဆပ်သော စေတီဆည်း ပရိဘောဂစေတိယံ၊ ပရိဘောဂစေတီမည်၏၊ ဣတိ၊ ၍သို့။ ဒဠ္ဍဗ္ဗံ ။မှတ်အပ်၏ဟိသစ္စံ ။ မှန်၏၊ ပရိဘောဂစေတိယံ၊ မြတ်စွာဘုရား အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော သပိတ်-သင်္ကန်း-စသည်တို့ကို- ဌာပနာ၍ တည်ထားအပ်သော စေတီလည်းကောင်း၊ ဓာတုစေတိယံ၊ ဓာတ်တော်တို့ကို ဌာပနာ၍ တည်ထားအပ်သော စေတီ လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစေတိယံ၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်-စသည်ရေးအပ်သော ပေတို့ကိုဌာပနာ၍ တည်ထားအပ်သောစေတီဌင်း။ ဣတိ၊၍သို့စေတိယံ။ စေတီကို၊တိဝိဓံ၊သုံးပါး အပြား၌ဟူ၍။ ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၏ ။တတ္ထ၊ သုံးပါး တို့တွင်။ ပရိဘောဂစေတိယံ။ ပရိဘောဂ စေတိသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ။ ဆိုအပ်ပြီး သောနည်း၌သည်သာလျှင်တည်း။ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့ကို၊ နိဒဟိတ္ထာ၊ ထည့်သွင်းဌာပနာ၍ကတံ။ တည်ထား ပြုစုအပ်သော စေတီသည်၊ဓာတုစေတိယံ၊ မြတ်စွာဘုရား အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော သပိတ်-သင်္ကန်း-စသည်တို့၏ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒါဒိလိခိတပေါ ထွကော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်- စသည် ကို- ရေးရာ- ပေစာတို့ကို။ နိဒဟိတ္ထာ၊ ၍။ကတံ၊ သည်။ဓမ္မစေဟိယံနာမ။ဓမ္မစေတီမည်၏၊ သာရိရိကံ၊ ကိုယ်တော် အစိတ်ဖြစ်သော ဓာတ်တော်တို့ကို ဌာပနာ၍ တည်ထား ဆင်သော သာရိရိက ဧစေတီဌင်း၊ပါရိဘောဂိကံ၊ မြတ်စွာဘုရား အသုံး အဆောင် ဖြစ်သော ရေစစ်-ခါးပန်း-သင်္ကန်း-သပိတ်-စသည်တို့ကို ဌာပနာ၍ တည်ထားအပ်သော စေတီဌင်း။ ဥဒ္ဒိသိကံ၊ ဥဒ္ဒိသိက စေတီ ဖြင့်သာလျှင်၊ သင်္ဂါတဂ္ဂာ၊သင်္ကြိတ်အပ်သည်၌၏-ဆဖြစ်ကြောင့်။ သုဌုတရံ၊အတိုင်းထက်အလွန်၊ယုဇ္ဈတိ။သင့်၏။ ၊

မြတ်စွာဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးနောက်။ ဓမ္မာသောကမင်း

တော်နိုက်ဖြတ်စွာသူကျေးစံနေတော်မူရာဝန္ဓကုဋိကိုးဝရိဘောဝစေတီဖြစ်
၍အာရုင်အာနန္ဒာရှိခိုးကြောင်းကိုသိလက္ခဏာမှတ်ပုံဖန်း။ ဆင်ကိယာနုဘင်ခန်း၌။ ဖေတဝနံငါသိတွာဒသဗလနဝသိတာန်ကုဋိဝန်တွင်ဖွဲ့ရဲ့ဝိဝရိတွာ။ ။ပိန္နဲ့၏။

ဂုင်းဉီကာ၌လည်း။ ။ဂန္ဓကုဋိဝန်တွင်ဝရိဘောဂစေတီယဘာဂတောတိအဓိပ္ပါဒယာ၊ ။ဘွင့်၏။

တိရောကုဋ္ဌသုတ်အဘွင့်။ ခုဒ္ဒကပါဋ္ဌ ဉဋ္ဌကထာ၌လည်း။ ။စေတီမည်ကြောင်းနှင့်တကွ။ စေတီသုံးပါးအပြားကို။ ။တထွေးယိတဗွတ်ဆိုစေတီယံ ပူဇေတဗ္ဗတ်ဆို ဝုတ္တံဟောတိ၊ စိဘတ္တာဝါစေတီယံ။ တံပနေတံတိဝိမံဟောတို့။ ဝရိဘောဂစေတီယံ။ဉဒ္ဓိသဂစေတီယံ။ သဓာတုကစေတီယန်ဆို။ တထွေးဗာဓိရုက္ခာ ပရိဘောဂစေတီယံ။ ဗုဒ္ဓပဋိမာဉဒ္ဓိသကစေတီယံ။ ဓာတုဂဗ္ဘာထူပါသ ဓာတုကစေတီယံ---ဟု။ ပိန္နဲ့၏။ ။

တထွေး ထိုးစေတီယံဒ်စသံယောဝါ အစရှိသောပါဠိတော်ကိုထား၌။ စယိတဗ္ဗံ၊ရှိသွတ်ကော်ရော်ပူဇော်အပ်၏၊ဏ္ဍတိ၊ ထိုကြောင့်စေတီယံ။ မည်၏။ပူဇေတဗ္ဗံ။ ရှိသွတ်ကော်ရော်ပူဇော်အပ်၏။ဏ္ဍတိဝုတ္တံ။ ဤသို့ဆိုလိုသည်ဟောတိ၏။ဝါ။တနည်းကား။ စိဘတ္တာ၊ အရုဒ္ဓအက်ကော-အရှိသည်တို့ဖြင့်စိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်စေတီယံ။ မည်၏၊ တံပနေတံ။ထိုစေတီသည်ကား။ဝရိဘောဂစေတီယံ၊ဖြတ်စွါဘုရားသုံးဆောင်တော်ရဲ့အပ်သောစေတီဝင်း။ဉဒ္ဓိသကာစေတီယံ။ ဖြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တော်စားရသ်မှတ် သွန်းထုအပ်သော ရုပ်ပွားစေတီဝင်း။ သဓာတုကစေတီယံ။ ဓာတ်တော်နှင့်ထက္ကသောစေတီဝင်း ဏ္ဍတိ။ သို့တိဝိမံသုံးပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ ၏။ဘထွေး၊ ထိုသုံးပါးတို့ဝင်း။ဗောဓိရုက္ခာ။ ဗောဓိပင်သည်။ဝရိဘောဂစေတီယံ၊ ဝရိဘောဂစေထိမည်၏။ ဗုဒ္ဓပဋိမာ။ဖြတ်စွာဘုရားဏ်-ရုပ်ပွားဆင်းထုကောင်သည်၊ ဉဒ္ဓိသကစေတီယံ။ ဉဒ္ဓိသကစေတီမည်၏။ဓာတုဂဗ္ဘာထူပါ။ အတွင်းနှိုက်ဓာတ်တော်ဂဗ္ဘာပနာသောစာတ်တော်ဘိုက်စေတီသည်။ သဓာတုကစေတီယံ၊ သဓာတုကစေတီမည်၏၊ ။

တေရသနိပါတ် ကလိင် ဗောဓိဘဝံ အဋ္ဌကထာ၌လည်း။ အရှင်အာနန္ဒာထံ၊ အာနာထပိဏ် သူဌေးကြီးလျှောက်ထား၏။ အရှင်အာနန္ဒာ

ကား မြတ်စွာဘုရားထံ၊ ဧစတ်အပြားကို လျှောက်ထား တောင်းပန်
ရာ။ ဘုရားတို့ခေါ် ဘဂဝန္တပေတ်ယာနိတ်တိုက်အာနန္ဒာတို့။ ကတမာ
နိဘဂဝန္တကိုက်။သာဓိရိုက်ပရိဘောဂိယံဥဒ္ဒိသိကတန်း။သက္ကာပနဘဂဝန္တာ
တုမှေသုယောဝဓရန္တေသုကောသံကာတုန်း။ အာနန္ဒသာဓိရိုက်နသက္ကာ
ကာပဉ်။တံဟိဗုဒ္ဓါနံပရိနိဗ္ဗာနကာလေသက္ကာကာတု ဥဒ္ဒိသကံပရိဘော
ဂန္တုသက္ကာဟောတိ။ ဗုဒ္ဓဟိ ပရိဘုတ္တော မဟာဗောဓိရုက္ခော ဗုဒ္ဓေ
သုဓဂုန္တေသုသုပိစေတိယံ မေဝါတိ--ဟူ၍။ မြတ်စွာဘုရားဟောကြောင်း
ကိုဘွင့်ရှင်း ။

ဘဂဝန်း၊ မြတ်စွာဘုရား၊စေတိယာန်။ နှတ်လုတို့ပူးစော်များစေတိတို့
သည်းကတိခေါ်-ဆယ်မျှအပြားရှိပါကုန်သနည်း။ဖွဲ့တိ။ဤသို့လျှောက်
ရှိ၏။အာနန္ဒာ။ ဆနန္ဒာ၊တိုကို၊ စေတိအပြားသုံးပါးတို့ဝတ်နည်း၊ ဖွဲ့တိ၊ဤသို့
ဝိန်ဘော်မှရှိ၏၊ဘဂဝန်း။ကုရား။တိကို။ စေတိသုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာန်၊
အာဘယ်သည်တို့နည်း၊သာဓိရိုက်။ ကိုယ်တော်အစိတ်ဖြစ်သော ဓာတ်
တော်ဂျောပနာသော သာဓိရိုကုစေတိဂုင်း။ ပရိဘောဂိုက်၊ ဘုရားသုံး
ဆောင်တော်မှုးဆပ်သော ဗောဓိပင်ဟူသော၊ ရိဘောဂိုက စေတိဂုင်း။
ဂါ။ ဘုရားဒါသုံး အဆောင် တော်ဖြစ်သော သက်နှံးသပိတ် စသည်ဥဿာ
ပနာသော၊ရိဘောဂိုကုစေတိဂုင်း။ဥဒ္ဒိသိကတံ၊ ကိုယ်စားတော်မြတ်
ညှိမှတ်သွန်းထု- ဖုံးပြုအင်သော-- ရုပ်ပွားဆင်းတု တော်— စသော
ဥဒ္ဒိသုစေတိဂုင်း၊ဖွဲ့တိ၊ဤသုံးပါးတို့ တည်း။ဘဂဝန်း။ဘုရား။ တုမှေသု၊
မြတ်ဂွာဘုရားတို့သည်း ဓရန်တော်သုယော်ဝ။ သက်တော် ထင်ရှားရှိကုန်
စဉ်ဘာလျှင်။တော်။ ထိုစေတိသုံးပါးတို့ကို။ကာတုံ။ပြုစု။ တည်ထား
ခြင်းငှာ။သက္ကာပန၊ တတ်နောင်းပါအံ့ လော။ဖွဲ့တိ။ ဤသို့လျှောက်ပြန်
ရှိ၏ဘုန်းအာနန္ဒာ။ သာဓိရိုက်။ သာဓိရိုကုစေတိကို၊ ကာတုံ။ငှာ၊နှ
သက္ကာ။ တတ်ကောင်း၊ဟိုးမှန်ရှိ၏တံ။ ထိုသုံးရိုရိုကုစေတိကို။ ဗုဒ္ဓါနံ၊
ဘုရားကုရှိ၏။ ပရိနိဗ္ဗာနကာလသ။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်သောအခါ၌၊ ကာတုံ၊
ငှာ။ သက္ကာတတ်ကောင်းရှိ၏၊ဥဒ္ဒိသိကံ။ ဥဒ္ဒိသိကုစေတိကိုဂုင်း၊ ပရိ
ဘောဂုန်။ ပရိဘောဂုစေတိကိုဂုင်း သက္ကာ။ပြုခြင်းငှာတတ်ကောင်းရှိ၏၊
ဗုဒ္ဓဟိ၊ ဘုရားတို့သည်း ပရိဘုတ္တော။ သုံးဆောင်မှိတင်းအပ်သော၊မ
ဟာဗောဓိရုက္ခော.ဗောဓိပင်မြတ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူသုဓရန္တေသုသိ၊ ဘုရားတို့
ထင်ရှားရှိကုန်စဉ်ထည်း။စေတိယမေဝ၊ စေတိမည်သည်ဖြစ်သတဲ့။ ဖွဲ့တိ၊

၍သို့မဖန်တော်မူ၍၊ ၊ရင်းအနက်။ ။
၍အဋ္ဌကထာတို့၌-ပရိဒေဝာဂစောဘိအာ တွင် ဖေဖေဖပင် တဆက်ကို သာထုတ်ပြသည်မှာဥပလက္ခဏာနည်း-ပရာဒ် ည်းသ ။ ။ ပ်ခဲ့ကြိုး -ဖသောဆာရွတ်ဖွဲ့ပနီ၊သိသက္ခနိဒိကာ၊စသည် ဖေ ာ်။ ။
ဆင်းတုစေတီ ကိုအားလည်း။ ဆွမ်း-ဟင်္ဂါ - ပေတ်ခဲ့-ပ် ့ ာ်လ။
ဒါန်းသော ထိုးစံရှိကြောင်း၊ ထိုသို့ဆင်းတုစေတီအာ လ။ ခဲ့သော ဗုဒ္ဓသန္တကဒ္ဒိ သုံးဆောင်ရာသော အကြောင်းများ ို့ ပိန့်ပမ်းတာဂါ စိဝရခန္ဓက အဋ္ဌကထာဒို့။ ကောရတိ ့ ပန်ကြားခဲ့ပုံ သစ္စာ တုကံ ငဒိမံဂါ စောဒိယံ ါ ဋ္ဌာကို ဗုဒ္ဓမရှာတ ဉာဏ်ကြီးသံ စသည ဒါန်ဒေန္တို့- ငဒိုးဘယ ါ ပေတိုးတက် ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ခဲ့ကေ ပတ်ံ ဋ္ဌပေတ္တာ ဒက္ခိဏာ ဒက်ံပတ္တာ ဗုဒ္ဓါနံ ဖြစ်ပါ ယံ ပဋ္ဌမံ ခါဒနိယံ ဘောဇနိယံ ဒေန္တိ။ ဝိဘင်္ဂါ ပေ ်ကြောင်းဆွမ်း စေ ဘိယသ ဒေဖေတိ ပိဏ္ဍပါတ္တ မာလာဂန္ဓဝိဒိုင် ေ ်ကြီးတဘွားထံ ပဒိုပဒ်တဗ္ဗံ။ မာလာဂန္ဓာဒိနိ ဘာဝစေတ်ပေ ဟု အာ ်ခဲ့တဗ္ဗာနိ။
ဝတ္ထုကို ပဒုကံ၁။ တေ ်လန့်ပဒိပါ ကာဘဗ္ဗာ၊ ပိဏ္ဍပါဘ ရဖါထိ တာဒိနိ ပန်ယော နိဗ္ဗဒ္ဓ ် ပေတ်ပေ ်ဟာ ို့ ပဗ္ဗဇိတော၁ ဂဟဋ္ဌော၁။ ဘသဒ္ဒ၊တဗ္ဗာနိ။ နိဗ္ဗဒ္ဓံဇ ်ပေ ာ သေတိ အာဟဋဘဏ်ို့ ဋ္ဌပေတ္တာဝတ်ို့ကတ္တာပရိဆုပ်ံတုံဝဋ္ဋတိ၊ ဉာဏမ္ပေ ာ်လာဒ္ဓိတ္တာပဏ္ဍာ ပိ ဝတ်ို့ကာတုံဝဋ္ဋတီယေဘ- -ဟု။ပိန့်၍၊ ။

ဇတရတိပန်။ ယသအခါဋ္ဌကား။ ပဏ္ဍိတာမနဲသာ။ ပညာရှိသောလူ တို့သည်။ သခေါတုကံ။ ခေါတ်တော်နှင့်ကွဲသား။ ငဒိုမံဂါ၊ ဆင်းတု တော်ကိုလည်းကောင်း။ စေတိယံဂါ။ ေ ်ကြီး ်လည်း ကောင်း။ ဋ္ဌပေတ္တာ။ထာ.၍၊ဗုဒ္ဓပမုခသာ။ ဂု ်း အာဂု။ ရှိ ်း ကာဥ ကဒ်ပေ ်သံ ကသာ။ နှာက် ပါးသော ဟန်းယောကျ်ားရ ်ခန်းပိန်းမ ယင်္ဂ ်း ်ခဲ့။ ်လ။ ်ခဲ့ဒ္ဓိ၊ ပေးလ္ဟ။ကုန်၍၊ ။

(ဤကားဖြင့် ဆင်းတုစေတီ ဟုဆို ်ခဲ့သောဘုရ ်ခဲ့ကြီး ပေ ဥ ဘတောသဟ်ားအောလ္ဟ။နံသုံးကိုဖြ၍)၊ ။

ပဒိုမာယဂါ။ဆင်းတုတော်၏ သည်း ်ခဲ့ ဆင်း ်ခဲ့ စေတိယလ ါ။ ဤ တိတော်၏သုံလည်းကောင်း။ပုရတော။ဒ္ဓ်ဒ္ဓ်ခဲ့ အာဒရခုတော။သဝိ ်ခဲ့ဖြင့်။ ပတ်ံ၊သဝိတ်ကိုး၊ ဋ္ဌပေတ္တာ။ထာ့်၍။ ဒက်ဒ္ဓတောဒကံ၊ အသ္ဟ။ပေ ်စက်ကို့၊

ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ ဇုဠဲနံ။ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဒေမ။ ထ္ဝာ။ ပါကုန်၏၊ ဤတိုး၍ သို့-ပဠဲမံ။ ဧ၇ ဦးစွာ၊ ယံခါဒနိယံ၊ အကြွင်ခဲဘွယ်ကိုဂုဏ်း။ ယံဘောဇနိ ယံ။ အကြွသည်ဘောဇဉ်ကိုဂုဏ်း၊ ဒေန္တိ။ သ္ဝါကုန်၏။ ဝိဟာရံ ပါ ကျောင်းသို့မူ လည်း။ အာဟာရိတ္ဝာ။ ဆေး၍၊ ဤဆွမ်း-စသည်ကို။ စတ္တာ ဖြစ်ယသ။ ဧစတ္တာ အား။ ဒေမ။ လ္ဝါ ကုန်၏။ ဤဘိ။ ဤသို့။ ဝိဏ္ဏာပါဘဉ္စ ဆွမ်းကိုဂုဏ်း၊ မာလာဂန္ဓဒိနိဒ။ ပန်းနံ့သာစသည်တို့ကိုဂုဏ်း၊ ဒေန္တိ။ သ္ဝါကုန်၏။ ။ (ဤစကားနှစ်ခုင်ဖြင့်၊ ဆင်း၊ ထု-စေတ္တိဟုဆိုအပ်သောဘုရားသက်ဆက် ဒွိလ္လာနည်းကဲ့ပြု၏၊ ။

တတ္ထ၊ ထိုဗုဒ္ဓဘုရားအား လ္ဝါ ခုနှစ်ကိ၊ ကထံ။ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဒုမုတ္တ တဒ္ဓံ။ ကျင့်ခဲ့ရာအံ့နည်း။ တာဝ၊ ဂ္ဂေးဦးစွာ၊ မာလာဂန္ဓာဒိနိ၊ ပန်းနံ့သာ-စသည်ကို။ စေတိယေ၊ စေတ္တိနှစ်ကိ၊ အာ၊ ရာပေဝေဒ္ဒုံ။ ဇင်အပ်ကုန်၏။ ဥဇ္ဇုဟိ၊ အဝတ်ဘို့ဖြင့်။ ဥဇုဂတ၊ တံခွန်ကုတ်ကာ၊ တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာ။ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဘေဒလန။ ဆိဒ္ဒင်။ ပဒိပါ။ ဆိဒ္ဒါ၊ တို့ကို၊ ကာထဗ္ဗာ။ ပြုဆပ်ကုန်၏။ ပဒုမုတ္တရပါတမရဟါဝိ တာဒိနိ ခုနှ၊ ဆွမ်း-ပျား-တင်လဲ-စသည်ဘို့ကိုကား။ ယောပဒ္ဓဇ်ဖို့ တောဝါ၊ အကြွင်ရဟန်း သည်လည်း ကောင်း၊ ယောဂဟာ၌ဝါ။ အကြွင်လူသည်လည်းကောင်း။ နိဗဒ္ဓံ။ အ ဖြစ်၊ စေတိယင်္ဂဏေ၊ စေတ္တိကို ဝေဒိကာသုတ်သင်တတ်သည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ တသ။ ထိုအမြဲစောင့်ရှောက် တတ်သောသူအား။ ဒါ တဗ္ဗာနိ။ ပေးအပ်ကုန်၏၊ နိဗဒ္ဓဇဂ္ဂဏကာ၊ အမြဲစောင့်ရှောက်တတ်သောသူ သည်၊ အာသဘိ။ ရှိသော်၊ အာဟ၊ တဘဂ္ဂဲ၊ ဆောင်အပ်သောဆွမ်းကို။ ဘု ပေတ္ဝာ။ ထား၍၊ ဝတ္တံ၊ တမြက်လှည့်ခြင်းစသောဝတ်ကို၊ ကတ္ဝာ။ ပြု ၍ ပရိဘုဇ္ဇိတုံ။ သုံးဆောင်ခြင်းငှာ။ ဘုဇ္ဇတိ။ သင့်၏။ ကာလေ။ မွန်းကျော်အံ့ သောအခါသည်။ ဥပကဋ္ဌေ၊ နီးလတ်သော်၊ ဘုဇ္ဇိတွာ။ စား၍။ ပြီး၍။ ပန္နာဝိ၊ နောက်မှလည်း၊ ဝတ္တံ။ တမြက်လှည့်ခြင်းစသောဝတ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း ငှာ၊ ဥက်ယေဝ၊ သင့်ဘည်သာလျှင်ထည်း။ ။ ။

ဤစကားရပ်တို့ဖြင့် ဘုရားအား လ္ဝါ ပြီးသော စေတိယသန္တကဒွိ ပန်းနံ့သာ-စသည်ဘို့ကို စေတိနှစ်ကိ၊ ဘင်လ္ဝါ၊ ရာ၏။ အဝတ်ပုဆိုးတို့ကို တံခွန်ကုတ်ကာ၊ ပြုအပ်၏။ ဆိကိုစေတိဒွိ မိုးထွန်းရာ၏။ ဆွမ်းဟင်းအာ ဟိ-ပျား-ဘင်လဲဘို့ကိုကား၊ ရဟန်းဖြစ်စေ။ လူဖြစ်စေ၊ စေတိကိုအမြဲ စောင့်ရှောက်သူအား ပေးစွန့်အပ်ကုန်၏။ စေတိကို အမြဲစောင့်ရှောက်

သောသူမရှိမူ၊ ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကောင်္ကြံကို အာသာထားဦး၍၊ စေတီနှိုက် တမြက် လှည်းခြင်း-စသော ဝတ်ကို ပြုပြီ မှ။ ဆောင်ခဲ့သော ရဟန်းရှင်လူသည်ပင် စားသောက်ခြင်း ဌာနာင်၏။ ဝိဟာလ ဘောဇနကို ကြဉ်ရှောင်သူအား၊ မွန်းတည့်ဗိုန် အလွဲ၊ နိုးမူ။ ထိုးစတ်၏ ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို စားသောက်ပြီးမှ။ တမြက်လှည်း ခြင်း-စသော ဝတ်ကဲ့ပြုခြင်းငှာသင့်၏။ တမြက်လှည်းခြင်း-စသော ဝတ်ကို မပြုဖဲ့။ သက်သက် မူကား စေတီ၏ဆွမ်းဘောဇဉ်ကို မစားမသုံးဒုဏ်ဟူသော။ စေတိယသန္တက ကဋ္ဌ-အာသုံးချနည်းသုံးဆောင်ရသေးနည်း ဟူပြ၏။ ။

ယင်းသို့ ဆင်းတု စေတီ အား။ ဆွမ်း-သင်္ကန်း-ဆီ-ပျား-တင်လဲ-စသည်သို့ လှူကြောင်းကိုဝိနည်း အဋ္ဌကထာ လာသော ကြောင့်၊ ဆင်းတု စေတီနှိုက် ဆွမ်းတော်တင်ခြင်းသည် ကျမ်း၊ နှံလည်းမလား၊ ဆင်းတု စေတီကသုံးဆောင်ပေါ်မရခဲ့ အာကျိုးလည်းမရှိ ဟုဤကြောကြသော သူတို့ စကားကိုးယင်္ခားစွန့်ပယ်အပ်တစ်သည်။ ။

ထိုကြောင့်၊ ကထာဝတ္ထု အဋ္ဌကထာ။ ပရိဘောဂမယ ပုညကထာ ဘွင့်နှိုက် လည်း။ ။ယဿာ ပန ပဋိဂ္ဂါဟကေနှ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ အပရိဘုဥ္ဇိတွာ ဒေယျဓမ္မေ ပုညံ့ ဟောတိ ယေဝ။ တဿာ သကဝါဒိ ဝါဒေါ ဝဇ္ဇလဝါ၊ ။မိန့်၏။ ။

ယဿာပန။ အကြောင့်ကြောင့်ကား။ ပဋိဂ္ဂါဟကေနှ အလှူခံသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံ၍။ ဒေယျဓမ္မေးအလှူဝတ္ထုကို။ အပရိဘုဥ္ဇိတွာ၊ မသုံးဆောင်အပ်သေးလည်း၊ ဝါ။ စွန့်စေ လိုက်သေးလည်း။ ပုညံ့။ ကောင်းမှုသည်။ ဟောတိ ယေဝ။ လှူသူအားဖြစ်သည် သာတည်း။ တဿာ။ ထိုကြောင့်။ သကဝါဒိ ဝါဒေါ။ သကဝါဒီ ဗာယူ စကားသည်သာလျှင်၊ ဗလဝါ။ အား ကြီးသင့်မြော်၏၊ ဂုဏ်အနက်။ ။

သင်္ခါ ကြည်ဖြူသော စိတ် တမျှသျှင်။ သက်ဝေဒနာ ထင်ရှား ရှိသော ဘုရား-ခား လှူခဲ့ဖူးနှင့်၊ မဘ်းတော် ဧစေတီတော် တို့အား လှူရခြင်းသည်။ တမျှသော ဒကာငါးမှာဖြစ်ကြောင်းကို။ ။ပဋိဂ္ဂါဟကံ သညာကထေရ အပဒါန် ပါဠိ ကောဝ်၌၊ ။ယောစေ ပုဂ္ဂလော ဒေယျဓမ္မံ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ တိဋ္ဌန္တေ လောကနာထေကံ၊ ဒေတုသာသပမတ္တံပိ။ နိဒ္ဒေါသော သပိ ပုဂ္ဂလော။ ။သမေ ဓိတ္တေပသာဒမှိ။ သမံ ပုညံမဘာဂ္ဂတံ၊ တဿာ ထုပံ ကရိတွာန။ပုဂ္ဂလ ဟိဒ္ဓိနဓာတုယော၊ ။ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။ ။

ဝိမာနဝတ္ထု ပါဠိတော်၌လည်း။ ။တိဋ္ဌန္တေ နိဗ္ဗု။ထေစာဝိ။ သံမေ စိဇ္ဇေ သမံ ဖလံ၊ စေဇကာပကိဝိဟေတူတိ၊ သတ္ထာ ဂန္ဆန္တိ သုဂတိံ၊ ။ဟူ၍ဟောတော်မူသည့်။ ။

ယော။အာကြင်သူ သည့်။ ကိဋ္ဌန္တံ၊ သက်ကောဝ်ထင်ရှားရှိသော။ လောကနာယကံ။ လူသုံးဦးတို့ဇုံ-ခရိုးညွှန် ဖြစ်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဧပုဇေတဝနေ။ အကယ်၍ ပူဇေဝ်ငြားအံ့။ နိဗ္ဗု။တသော။ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်ဘော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏။သာသပမတ္တံဝိ၊မုနိညွင်းခစ့်မျှလည်း ဖြစ်သော။ခေတ်ဝိ၊ ခေယ်ံတော်ကိုလည်း။ စေပူဇယေ။ အာကယ်၍ပူဇေဝ်ငြားအံ့။ စိတ္တပသာဒမ်ိ၊ စိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းသည်။ သဒေ။ မျှသည် ရှိသော်၊ ပုညံ။ကောင်းမှုကုသိုလ်သည့်၊ သမံ။တူမျှ၏၊ မဟပ္ဖလံ။ ဖြစ်သော အဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဖြတ်သည်ဖြစ်ချသည်းဖြစ်၏။ မျှားမြောက်သော အကျိုးကိုဖြစ်စေတတ်၏။ တသ္မာ။ထိုကြောင့်။ ထူပံ။စေတိ ကို၊ ကရိတ္ဝာန။ ပြု၍၊ ဇိနခေတ္တယော။ဘုရားဝေဂ်ဟော်တို့ကို။ ပူဇေဟိ။ပူဇော်လော့၊ ။ အပဒါနိပါဠိတော်အနုက်၊ ။

တိဋ္ဌန္တေ။ သက်တော်ထင်ရှားရှိသော ဘုရားဦးဝင်း။ နိဗ္ဗု။တောစာဝိ။ ပရိနိဗ္ဗာန် စံလွန်တော်မူပြီးသော ဘုရား၏။ -ရှင် ပွါးတော် ဝတ်- စေတီဖြတ်ဦးဝင်း။ စိဇ္ဇေ။လေးဖြတ်သဒ္ဓါ-ကြည်ညိုစွာသော စိတ်သည့်၊ သမေ ။တူမျှသည်ရှိသော်၊ ဖလံ စီးပွါးကောင်းကျိုးချမ်းသာမျိုးသည်။ သမံ။ တူမျှ၏။ စေထောပကိဝိဟေတူတိ။ စိတ် ရေတနာကို- ကောင်းစွာထားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ။(ဟိကား ဝိဘတ်မဟုတ်။ နိပါတ်ပုဒ်သာ။ အဋ္ဌကထာအလို)၊ ။သတ္တာ၊ လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါတို့သည်။သုဂတိံ၊နတ်ဗြဟ္မာလူ့ရာ-ချမ်းသာသုဂတိသို့။ဂန္ဆန္တိ သွားရောက်ပျော်စံရကုန်၏၊ ။ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော်အနုက်။ ။

ရှေးဘုရားဘို့ ခေတ်သော်ငါးပန်းရာ။ ခေတ်ကောင်တိုက်၊ ခေတ်တော်ကျွင်း။ခေတုဃရ-ဟူ၍ဝင်း၊ ရှေးဘုရားရှင်တို့စေတီပုံ။ ဧစေတိုတု-ဟူ၍ဝင်း၊ ရသ်မှာဘ်တည့် ဆားမူ။ ဝေဘ်ကော် အသုံးအဆောင် ဝမ္မခန္ဓာတို့ကို ဌာပနာ မသွင်း ရသေဘ်သည့်း၊ စေတီပင်ဖြစ်၍ ရှိခိုး ပူဇော်သူတို့အား အကျိုးကြီးဖြတ်သည့်သာဖြစ်၏။ ။

ထိုကြောင့်း ။သတ္တရသ မဝဂ်-ပုဋ္ဌနုပ္ပါဒက ထေရအပဒါနိပါဠိတော်နှိုက်။ ။ပုဋ္ဌနုပ္ပါဒက မထေရ်အလောင်း ဒုဒဝလ ရသေ့ ကြီးသည့်၊

သာသနာပ ဘုရားပွင့်ခါနီးသာဖြစ်၍ ရုတ်နာသုံးပါး ဘုရားဓာတ်တော်
ပွေတော်များကို။မရေမမြင်ရှိသေ်လည်း။ ၄၈၅၀ကျမ်းဋ္ဌ-လာ၊ သာနည်း
ဖြင့် ဘုရားဂုဏ်ကို အာခံုပြု၍ သဲပုံစေတီ တည်ထားပူဇော်ကြောင်း
ကို၊ ။အသမ်ာအတိုက်မြ။အာကံ ပုဋ္ဌနစေတီယံ၊နာနာပုဋ္ဌ သမာနေ
တွား၊တံစေတီယ မပူဇယိ၊ ၊ကာထွစိတ္တံ ပသာဒေတွာ၊အသမံ ပဝိသာ
မဟံ၊ သဗ္ဗေဘိသာ သမာဂတ်ာ။ ငေးမထွံ အပုစ်ိ်သူ။ ။ပုဋ္ဌနန
ကထော ထူပေါ။ယံတွံ ဒေဝနမသသာ်။ မယံဝိ ဥုဒ်တုဒိစ္ဆာမ။ပုဋ္ဌော
အာစိက္ခနေဝံ၊ ၊နိဒ္ဒိဋ္ဌာနုမန်ပဒေးစက္ခုပဒ်ကြော မဟာယသော၊တေခေါ
အဟံနမဿာမိ၊ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌေ မဟာယသော။ ။ဟူ၍ ပေါ်တော်မူ၏၊ ။

ပညာသဝဂ်။ပုဋ္ဌနထေရ် အာပဒါနိပါဠိတော်၌လည်း၊ ၊ရှေးဘုရား
ရှင်တို့၏ စေတီနှင့် တူသော စေတီများမှတ်ထား၍ သဲပုံးစတီတည်ထား
ကိုးကွယ်ကြောင်းကို၊ ။နဒီ အမရိကံနာမ။ ဥုဂတ်ွာနဟံတဒါသံပဖု
ယိတွာပုဋ္ဌနံ၊အာကံပုဋ္ဌနစေတီယံ၊ ။ယဒတဓာပေါသုံသဒ္ဒါဒ္ဓါ၊တာဝန်
ကရဏာမုနိ။ တာသံတောနဒိသောယူပေါ၊တံနိမိတ်ွံ ကရောမဟံ၊ ။
ကရိတွာပုဋ္ဌနံထူပံ။သောဝဏ်ွံမာပယိ အဟံ။သောဝဏ်ွကိုက်ထိပုဇ်ာနံ၊
သဟသေသကိုက် ပူဇယိ။ ၊သာယံပါတံနု သာဒိ။ ဒဓာတောက
တဉ်ွထိ။သံဓရါဝိယသမ်ွာဒ်ွံ ။ ၊နိဒ်ွံ ပုဋ္ဌနစေတီယံ။ ၊ဟူ၍ ပေါ်တော်မူ
၏။ ။

ဤသတ်ွံ သောပုဇ်ာထူပိယ၊ယာရဝဏ်ွဆိုလည်း၊ ယောက်ထား၊အပ်၏၊ ။
အစည်သင်္ခ အနုကီ၊ာား၊ ၊အသမာ။ သခ်မ်း၊ချောင်မှ။ အတိနိက္ခမ။
ထွက်၍။ပုဋ္ဌနစေတီယံ၊သဲပုံစေတီကို။အာကံ ပြုပြီး၊နာနာပုဇ်ံ၊ ထွလာ
ထူး၊ဆင်း ၂၌အမျိုးမျိုးကို၊သမာဒိန်တွာ၊ ၊ကောင်းစွာဆောင်၍၊တံစေတီ
ယံ၊ထိုသဲပုံစေတီကို၊အပူဇယိ၊ပူဇော်တင်လှူပြီ။ ။ကာထွ၊ထိုသဲပုံစေ
တီ၌ကား၊စိတ်၊စိတ်ကို၊ပသာဒတွာ၊ကြည်ညိုထူး၊မြတ်စေပြီး၍။အဟံ၊
ငါဒေဝလရသော်သည်၊ အသမံ၊ သခ်မ်း၊ချောင်သို့။ ၊ပဝိသာမိ။ ဝင်၏။
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သိဆရာ။ ရှစ်ဆယ်ခန်းလေးထောင်သော ကာ
ပည်တို့သည်၊သမာဂတ်ွာ။ ညီညာဖြဖြ၊ ရဝေးလာကြ၍၊ ငေမထွ်။ ဤ
အကြောင်းခုံရာကို။အပုစ်ိ်သူ၊မေးမြန်းကြကုန်ပြီ၊ ဒေဝ၊ဆရာရသော်၊

ပုဋ္ဌိနေန၊သဲဖြင့်။ ထူပေါ်၊ ဖြင့်ဖြင့်-ဖုဖု-အရုအပုံကို။ ဝါ။စေတီကို၊က ဘော။ ပြုအပ်၏၊ ယံ။ အကြင်သဲပုံးစေတီကို။ တွံ။အရှင်ရသေ့သည်း နဓသတိ၊ ရှိခိုးဘိ၏။ ပေယ်ပိ။ အကျွန်ုပ်တပည့်တို့သည်လည်း၊ ညှာတု ဓိန္တာဓမ။သိလိုပါကုန်၏။ ဇဝံ။ ဤသို့၊ ပုဒ္ဓဉာ ပေးလျှောက်အပ်သော ငါ သည်း၊နေ့။ထိုတပည့်အပေါင်း ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ကို၊ အာစိက္ခ။ ဖြေဆိုပြောကြား၏။မန္တာပဒေါ၊ဗေဒင်ကျမ်းဌ၊စကျွတမန္တာ၊ စကျွငါးပါး ရှိကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မဟာယသာ ကြီးမြတ်သော အခြံ အရံအကျေဘေးစောရှိကုန်၏။ဤတို့၊ ဤစကားတို့ကို။နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ၊ ပြထား အပ်ကုန်၏။ ။မဟာယဒေသ။ကုန်သော၊တေခေါဇဋ္ဌသေဋ္ဌ။ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့ကို၊ ပါ၊ ထိုဘုရားမြတ်တို့၏- စေတီတို့ကို။ ဘဟံ။သည်၊ နမဿာမိ။ရှိခိုး၏။ ။ပုဋ္ဌိနပ္ပါဒကထေရဖာပဒါနံပါဋိဘော် အာနက်။ ။

တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ဘဟံ။ငါနာရဒရသေ့သည်း၊အမရိကံနာမ၊အမရိက မည်သော၊နဒီ ၊မြစ်သို့။ဥပဂန်ဝါနုကပ်၍။ပုဋ္ဌိနံ။ သဲကို၊ သံဝဏ္ဏယိတ္ထာ၊ စုရုံး၍။ပုဋ္ဌိနစေတီယံ သဲငုံစေတီကို။ အကံပြုပြီ၊သမ္ပဒါ။ သစ္စာလေး ပါးကို သိတော်မူကုန်သော၊ဘဝန္တိကရဟာ ဘဝ၏ဆုံးခြင်းဟု ပြုတော် မူတတ်ကုန်သော၊ ယေတေမုနိ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အဟော သုံး၊ပွင့်တင်မူကုန်ပြီး၊တော်သံ၊ထိုပွင့်တော်မူကုန်ပြီးသော မြတ်စွာဘုရား အဆူဆူတို့၏၊ ထူပေါ်။ စေတီတည်သည်း၊ဇေတဝနံသာ။ဤသို့သဘော ဤသို့သဏ္ဌာန်ရှိရာ၏၊ တံနိမိတ္တံ၊ ထိုရှေးဘုရားတို့ စေတီနှင့်တူ၏-ဟူ သော အမှတ်ကို။ဝါ။ ရှေးဘုရားတို့စေတီ-ဟူသော အမှတ်ကို၊ အာဟံ။ သည်။ကရောမိ၊ ပြု၏၊ပုဋ္ဌိနံ သဲပုံစေတီကို၊ ကရိတ္ထာ၊ ပြု၍၊သော ဝဏ္ဏ ရွှေအဆင်းရှိ၊အာဒ်၊အဟံ ငါသည်။မာဒေယျိ ။ဖန်ဆင်းပြီ။သောဏ္ဏ ကိုက်ဏိပုတ္တါနံ၊ ရွှေအံဆင်းရှိသော ကံကိုက်ဏိပန်းတို့၏၊ သဟာသေတိ ထိ၊သုံးထောင်တို့ကို၊ပူဇယိ ၊ တင်လှူပူဇော်ပြီ၊ သာယံပါတံ၊ ညနေနှက်။ နမဿာမိ။ရှိခိုး၏၊ဝေဒဇာတော။ဖြစ်သော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ် ၍၊ကတဇ္ဇလိ။ချီအပ်သောလက်အုပ်ရှိလျက်။သံဓေခ ါ။မျှော်မှော်တော် ၌၊သမ္ဘုန္ဒေ ။ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိ ဝိယ။ ရှိခိုးသကဲ့သို့။ ပုဋ္ဌိနစေတီယံ၊ သဲပုံစေတီကို၊ဝန္ဒိ ။ရှိခိုးပြီ။ ၊ပုဋ္ဌိနထေရအာပဒါနံအာနက်။ ။

ဤပါဋိတော်နိုင်- ပုဋ္ဌိနထုပိယမထေရ်သည်။ ဓိဓိ ပြုကျင့်ခဲ့သော

နိဗ္ဗာန်ရကြောင်း၊ ကောင်းမှုပါရမီကို ဟောကြော.ပုံ မကျဉ်း မကျယ် အဓိပ္ပာယ်ကား။ ။ဟိ။ဝ၀နှာတောင်၏ဂုဏ်နိ။ယမကမည်ဟောတော်တောင် သခ်ိမ်းချောင်နှိုက်၊ သစ်ရွက် ရိုးသော ဓာရဏကျောင်းကို ကောင်းစွာ ဘန်ဆင်း၍အကျင့်ကျို့ ခြံဘန်ဝိုးလျှံသော နာရဒမည်သောပါရသေ့သည် နေ၏။ တဒသောင်းလေးထောင်မျှားမြောင်သော တပည့်ရသေ့တို့သည်၊ ငါသို့ဆည်းကပ်-မပြတ် လုပ်ကျွေးကြကုန်၏၊ ထိုအခါ ငါသည့် တယောက်ထည်းကိန်းအောင်းလျက်။ အကြံကောင်းကြံဖိသည်ဟုး။ တသောင်းလေးတောင် များမြောင်သော ရသေ့ တပည့်တို့သည်း ငါ့ကို လေးမြတ်ဆည်းကပ်ပူဇော်ကြကုန်၏။ ငါတမူကား။ တယောက်သော သူ-တဦးလူကိုမှ-ကြည်ဖြူလေးမြတ်—ဆည်းကပ် ပူဇော်ခြင်းမရှိ။ ဆိုဆုံးမ တတ်သော ဆရာသမားသည့် ငါ့ဒုး၊ မရှိ။ ငါသည့်ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ကင်းထွက်။ ဘေးနှိက် နေခြင်းသို့ကင်၏။ အကြင်ဆရာကိုရှိခိုးဆည်းကပ်လျက်။ အလေးအမြတ်စိတ်ကို ဖြစ်စေရ၏။ ထိုဆရာသည့် ငါ့အားမရှိသောကြောင့်။ စျာန်ယဉ်ကျေးလျက်။ တောင်ဒီတင်း-နေထိုင်ခြင်းသည်။ အကျိုးကြီး အချည်းနှီးဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုကြောင့်ရကား-စိတ်ကို ပွားစေတတ်-အားလား အမြတ်=ပြုအပ်သော ဆရာ-ပူဇော်ရာကို ငါသည်ရှာတော့အံ့။ ဆည်းကပ်ဖွယ်ရာ=ဆရာ ရှိသည်ဖြစ်၍ နေတော့အံ့။ ဤသို့နေသော်သား။ တရံ တယောက်သား ညွှာရှိသည် ငါ့ကို မကဲ့ရဲ့လတ္တံ့။ ငါ့တော-ငါ့တောင်-ငါ့ချောင်-မနိုးမငေးနှိုက်၊ အာဇရိကမည်သော ဖြစ်သည်။ တိုမ်းသောကမ်း- ကောင်းသော ရေဆိပ်ရှိသည် ဖြစ်၍ နှလုံး မွေ့ဝေျာ် ပျော်ဘွယ် လည်းရှိ၏၊ ပြုပြု မွေးမွေး ငွေသွေး အာဆင်း သန့်ရှင်း ပင်ကြယ်သော သဲလည်းရှိ၏။ ထိုရောအခါ ငါသည်။ ထို-အရိကမည်သော မြစ်သို့ကပ်၍ သဲကိုးရုံးလျက် သဲပုံစေတီပြုရတည်ထားပြီးသျှင်။ ဘ၏ဆုံခြင်းကို ပြုတော်မူကုန်ပြီ သော အကြင်မြတ်စွာဟုရား အာဆူဆူတို့သည် ပွင့်တော်မူကုန်ပြီ၊ ထိုဘုရား ရှင်တို့၏ ဤသို့သောစေတီသည် ဖြစ်ရာ၏ဟု။ ထိုရှေးဘုရားရှင်တို့၏ စေတီဟူသော အမှတ်ကို ငါသည်ပြု၏၊ ။ရှာတုးရှင်တို့၏ စေတီဟူသောအမှတ်နှင့် သဲပုံးစေတီတည်ထားပြီးသျှင်။ နိ။ါသိနိုပင်း ရွှေအာဆင်းရှိအောင်။လုပ်ဆောင်ကန်ဆင် ပြုနှ၍ ရွှေအဆင်းရှိသော ကိုက်ကိုပန်းသုံးထောင်တို့ကို တင်လှူပူဇော်ခဲ့ပြီ၊ ဖြစ်ပွားတိုးတက်သော နှစ်

သက်ဝင်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ သက်ဆုပ်ချိုထျက်။ ညှဉ်နှက်ရှိခိုး ၏။ ရှိခိုးသော အခါမှာလည်း၊ သက်တော်ထင်ရှား ဘုရား မျက်မှောက် ထောင်နှိုက်ကဲ့သို့ သဲဇံဒေတိကိုကြည်ညိုလေးမြတ်စွာ ရှိခိုးပြီ။ အကြင် အခါ ငါးဖြာအာရုံ ကာမဂုဏ်ကဲ့ ဖြစ်သော- ဝိဘင်္ဂမိန္တာ- ကိလေသာ တို့သည်-ဖြင့်လာကုန်၏၊ ထိုအခါ၊ သဲပုံစေတီတည်းဟူသော ဘုရား ရှင်ကိုထင်မြင်အောက်မေ့မိ၏၊ တခဏချင်းပင်၊ ဆင်ခြင်မိသည်ကား။ သတ္တဝါတို့ အကြီး အမှားဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို ဖို့ချီးနတျက်၊ ကိလေသာတို့နှင့်ပေါင်းရက် နေထိုင်ခြင်းသည် သင့်အား မလျောက် ပက်ဟု ဆင်ခြင်ကြံစည်မိ၏။ ထိုအခါ သဲပုံစေတီကို ကြံဆင်ခြင်မိ သည်နှင့် တပြိုင်နက်။ ငါ့အားဘုရားကို ရိုသေလေးမြတ်ခြင်း ဖြစ်၏။ ခြေထိုးလွှဲဖြင့် ထိုး၍ ဆင်ခြောင်ကြီးကို ရုပ်စေ၊ ဆုတ်စေ သကဲ့သို့ မိန္ဆိုးဝိဘက်-အာနှောင့်အရက် ကိလေသာတို့ကို ပယ်မျောက်၏။ ဤသို့ စေတီဘုရားကို ဆပွားစေတနာ- ဥာဏ်ညာနှင့်-သဒ္ဓါ ကြည်ညို-ရိုသေမယုက်-ညှဉ်နှက် ရှိခိုးလျက်၊ နှစ်သက်စွာနေသော-ငါ့ကို မရဏာမင်း သေခြင်းဖြင်း၍ ထိုဘဝမှ စုတေရသော ငါသည် ဖြိဟ္ဒာပြည် သို့ရောက်၏။ ဖြိဟ္ဒာပြည်ဝယ် အာသက်ထက်ဆုံးစံနေပြီး၍။ တဘဝတိုင် သာနတ်ပြည်၌ ပဋိသန္ဓေစွဲနေသဖြင့် ဘင်ကြားမင်း အဖြစ် အကြိမ်ရှစ် ဆယ်။ လူပြည်၌စကြာမင်းအကြိမ်သုံးရာဖြစ်ရ၏၊ ဖြန့်ဖြောကြီးကျယ် သော ပဇာသမျောင်မင်း အဖြစ်ကိုကား။ ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့် မရေ တွက်နိုင်ဖြစ်ရ၏၊ ဤအဆင်းရှိသော ကိုက်ကိုပန်း သုံးထောင် ပူဇော် ခြင်း အကျိုးကိုခံစားရသည်ကား။ ဘဝများစွာ-ဖြစ်လေရာ၌-အထိန်း အရ တာသိန်းဘို့သည်၊ ငါ့ကံခြိုရံကုန်၏။ သဲပုံစေတီကို တည်ထားပြု စုပူးခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကြောင့်။ ငါ၏ကိုယ်၌ မြို့အညစ်အကြေး မလိန်းကျံ၊ ချွေးဝေး ချွေးစို-မရှိ မထွက်-တလုံးလုံး ထွန်းပသော ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါရှိသည် ဖြစ်ရ၏။ ငါပြုစု ကိုးကွယ် ဆည်းသော သဲပုံစေတီသည် ဩဇာအံ့ဘွယ်ရှိစွဲ အမရိ ာ မည်သော မြစ်ကိုငါ သည်းကျောင်းစွာ မြင်တော်စွဲ။ သဲပုံစေတီ တည်ထား ပူဇော်ခဲ့ဘူး သော ကောင်းမှုကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကိုရောက်ရပေပြီ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြု လို၊ အနှစ်သာရကံယူသိုသောသူသည်။ ပြုစုပူဇော်ရာဒေတ်-ကြီးမြတ် သည့် မကြီးမြတ်သည်ကို ရှာကြံသဖြင့် အကျိုးမရှိ။ ဆည်းကပ်ကြည့်

ည်ိ- ရှိသေလေးမြတ်ဖွယ်ရှိပတ်ကျင်ဝတ်သည်သာ။ အနှစ်သာရအာမြတ်
ပဓာနဖြစ်၏၊ ။အားရှိသောယောက်ျားသည်၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကိုကူး
ခြင်းငှာ အားထုတ်ရာသကဲ့သို့၊ အနည်းငယ်သော ထင်းတုံးကိုစွဲသုံး
ကိုင်ပယ်၍၊မဟာသမုဒ္ဒရာကို ကူးရာသကဲ့သို့၊ ဤထင်းတုံးငယ်ကိုဖြို၍၊
မဟာသမုဒ္ဒရာကို ကူးတော့အံ့ဟူသော အားထုတ်လုံ့လဝီရိယဖြင့်ဒုက္ခ
ရှိုးသာလူသည်။ မဟာသမုဒ္ဒရာကို ကူးသကဲ့သို့ထို့အတူ ငါသည်အာ
နာပါနည်းငယ် သောသဲပုံစသော် တည်ထားပုဂံစော် ခြင်းတောင်းမှုကို ပြု
အပ် ဆည်းဘူးအပ်၏။ ထိုအနာပါနည်းငယ်သော တောင်းမှုကို အဖို့အာ
ကြောင်းပြု၍ သမုဒ္ဒရာမကကျယ်ဝန်းလှသော သံသရာကိုကူးမြောက်
ရသေပြီး၊ အဆုံးဘဝရောက်လတ်သော်၊ ကိုးကွယ်ကိုးကန်းဆော်၍သာ
ဝတ္ထိုပြည့်ကြီးငယ် အလွန်ကြွယ်ဝသော မဟာယာန အမျိုးဥဖြစ်ရ
၏၊ ငါ၏ပိဘနှစ်ပါးတို့သည် ဘုရားကိုဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ကုန်၏။
ထိုပိဘနှစ်ပါးရုံးတို့သည် မြင်အပ်သောသမျှရှိသော် အရိယာဖြစ်ကုန်
၍၊ဘုရားသာသနာကို အာဠဝိတစိုက် လိုက်လျှောက်ကျင့်ကြံကုန်၏။ ငါ
တို့ဘုရားရှင်၊ ဗောဓိပင်မှဗောဓိပွေး- ဗောဓိခွဲကို-ယူ၍။ ရွှေးစေတီပြု
ကြကုန်၏။ သာကိဝင်မင်းသားဘုရားရှင် မျက်မှောက်တော်ရှိကဲ့သို့
ည-နံနက်-ရှိသမျှာရှိခိုးကုန်၏၊ ဥပုသ်နေ့တိုင်ရောက်သော်- ဗောဓိပွေး
ရွှေစေတီသို့ ပွေးရွာကပ်ကြကုန်၏၊ ဘုရားဂုဏ် ကျေးဇူးကို ချီးမွမ်း
ပြောကြားကုန်လျက်။ ညည့်သုံးယာမ်ကို လွန်စေကုန်၏၊ ။ငါသည်
မိဘတို့၏ဗောဓိပွေးစေတီကို ကြည်ညိုလေးမြတ်အာရုံကပ်၍။ ဒိဝါပြု
ခဲ့သောသဲပုံစေတီကို စိတ်ဝယ်စွဲကပ် အမှတ်ရလေ၏၊ ထိုအခါတွင်နေ
ရာတည်းဌာ နေလျက်အခုဟာဇွာဖိထဲကိုရ၍ ရုပဇန္ဓာအဖြစ်သို့ ရောက်
ပြီ။ ဆည်းကပ်မှိုရာ ဆရာဦးရှာသော ငါသည် တရား စစ်သူကြီး
ဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာ ပညာကြီးရှင်ကိုမြင်၍၊ အိမ်ရာထောင်
သော လူဘိုးဘောင်မှ ဖဲ့ရှောင်ထွက်ခွါပြီးလျှင် အရှင် သာရိပုတ္တရာ
ထံ ရှင်သာမဏေပြု၏။ ဘွားသည်မှစ၍နှစ်နှစ်မျှနှင့် အာဟာတ္တိဖိုလ်၊ ရ
ဟန္တာအဖြစ်ကို ရပြီးသောငါ့ကို။ ရဟန်းပြုဆုံးမသော ကျေးဇူးဂုဏ်
ထူးရှိသည်ကို ဆိုမြင်တော်မူ၍ မြတ်စွာဘုရား သည် ရဟန်းပြုတော်
မူထေပြီ၊ သာကိဝင် မင်းသား ငါဟာမြတ်စွာ ဘုရား၏ သာသနာ
တော်၌ ရဟန်းနှစ်ရှယ်သူငယ်ဖြစ်လျက် ရဟန်းကိစ္စပြီးအပ်သမျှကို ထ

စဒက္ခြင်းပြုရှိပြီးလေပြီ၊ တဆဲ့ခြောက်ချက်မဂ်ဘိစ္စကိုလည်း ငါသည်ပြီ
ယသုပ်ပြီအပ်ပြီ။ ကြီးမြတ်သောလုံ့လဂုဏ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ အ
ရှင်ဘုရား၏တပည့်ရဟန်းသည် အလုံးစုံသောရန်ဘေးကို လွန်မြောက်
၏။ အလုံးစုံသောကင်ငြိခြင်းတဲ့ဘွားကိုလွန်မြောက်၏။ ဤသို့ပြန့်ပြောခဲ့
သြဖြင့်ကြီးကျယ်သောလောက် လောကုတ္တရာအကျိုးသည်ဖြစ်အဆင်း
ရှိသောဘဲလုံးစတဲ့တည်ထားပူဇော်ခြင်းအကျိုးတည်း။

——:o:——

ယသုအခါရပ်ပွားဆင်းတော်မျှားကို၊ လူတို့အိမ်၌ထား၍။ကိုး
ကွယ်သင့်၊ကိုးကွယ်သင့်ကိုပြဆိုပေအံ့။

သန္တာကိစ္စမတ်ကြီးသည်လူဝတ်နှင့်ပင် ပဋိသန္ဓိဒါအတိညာဏ်နှင့်
တကွ။ရဟန္တာဖြစ်၍၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံရာ၊ ဓာတ်တော်တို့ကိုယူ၍။ ခရီးလေး
ဆုံး၌၊ဖြတ်စွာဘုရားဧဘဝိတည်ဝေကြောင်းကိုဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌။
တာပကျွဲပိတ္ထားစတုမဟာပထဝီထူပံ၊ ကာရာပေထိမဟာဇနောဝန္ဒိတွာ
ပုညဘာဂိဘဝိဿတဲ့တိတိ။ ။ဟူ၍လာသည်။

မဟာဇနော။လူမျှားသည်၊ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍။ပုညဘာဂိ၊ ကောင်းမှုဓာ
တ်ရှိသည်၊ဘဝိဿတဲ့တိ။ဖြစ်လတ္တံ့၊ဣတိ။ ဤသို့နှလုံးတော်ပိုက်၍။တာ၊ထို
ဓာတ်တော်တို့ကို၊ ပကျွဲပိတ္ထား။ထည့်၍။ဧတာမဟာပထဝေ၊ ခရီးလေးဆုံး၌
ထူပံ။ဧစဆဲ့ကို၊ကာရာပေထိ၊ပြုဧစတော်မူ၏။

ပုပ္ပဲထူပိယဌေရ အာဒေါနပါဠိတော်၌လည်း။ ပုပ္ပဲထူပိယဌေရအာ
လောင်းသည်။ အဋ္ဌဓာသိဖြတ်စွာဘုရားထံ။ ဆဲ့ကြိမ်မည်လာစဉ်။ခ
ရီးလမ်းဆုံး၌၊မကျန်းမာ၍။ခိုဝင်ဘဲသည်းနေရာ။မိမိဓရပ်၌။ ပန်းတို့ဖြင့်
စေတီပြု၍ကိုးကွယ်ပူဇော်မကြွးမိရတိရာ၊ထိုကောင်းမှုကြောင့်၊ကမ္ဘာ
တသိန်းတိုင်တိုင်၊ ဒုဂ္ဂတိတံ့သို့မလားပဲ၊ ကမ္ဘာ လေးသောင်းထက်၌။
စက္ကဝဠာ (၁၆) ကြိမ်။ ကမ္ဘာနှစ်သောင်းထက်၌။ ဧကြောမင်း (၃၀)
ကြိမ်ဖြစ်၍။ ငါတို့ဂေါဘမ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်၊ ပဋိသန္ဓိ
ဒါဈာန် အဘိညာဉ်နှင့်တကွ၊ ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းကို ပေဒဓာတ်မူ
သည်။

ထိုကြောင့် ရှုပ်ပွားဆင်းတူ။ ဓာတ်တော်စေတီတော်များကို-အိမ်
ကျောင်း-တောရွာမဆို။သင့်တင့်ထျောက်ပတ်ရာအရပ်၌တည်ထားကိုး
ကွယ်အပ်၏။

အထူးမှာ၊ရှင်လူအများကိုးကွယ်ရန်တည်းထားလိုမူးအများ ဘူးဖြင့် သောက်ရာအရေပ်ခွံတည်ထားအပ်၏။ ပိဝိကိုးကွယ်ရန်ကိုသာ ပစာနပြုမူ၊ လုံခြုံရာအဖုပ်၊ မထင်ရှားသော အခါပ်ခွံပင် တည်သား ကိုးကွယ့်အပ်၏။ ။

ဒီဝိမဲ့ဖြစ်ထားရှိကိုးကွယ်ရာ။ပိဝိအိပ်ပေါ် ဦးတိနပ်ဂိုးခြင်း ထိုးဆောင်းခြင်းစသည်ကိုပြုလျှင်။ အဂါရာ ဖြစ်မဖြစ်ကို။ ဤဆိုလတွေ့.သော ဒုနည်းဖြင့်စီစစ်ဆုံးဖြတ်ပုတ်ယူအပ်၏။ ။

အဂါရဝသဘာဝေါ အဂါရုဝတာ၊ ဓေဋ္ဌကာဝသ အကရဏံ အပ္ပတိသဝတာ။ ။ခုဒ္ဒ ကဝိဘင်းဒေတွင်သာမေးအဋ္ဌကထာ။ ။

ဗုဒ္ဓသာ ဘဂဝတော စေတိယဒဿနဿန္တာနေ ဥဉ္ဇာရုံဝါ ပသာဒံဝါ ကရောတိ၊ ခေဋ္ဌမြို ထိုးသံကိုကမြို ဆင်ရှေတိ။ ဆက္ခ် ဓာရေတိ၊ ဥပါဟနံ အာရုယှ ဆွတိ၊ ။ဒုင်းအဋ္ဌကထာ။ ။

အဂါရဝသ၊ရှိသေခြင်းမရှိသောသူ၏ဘာဝေါ။ အဖြစ်ဘည်း၊ အကါရဝတာ။ရှိသေခြင်းမရှိသော သူ၏အဖြစ်။ ဓေဋ္ဌကာဝသ၊ အကြီးအမြတ်အဖြစ်ကို၊အကရဏံ။ စိတ်ခွံမပြုခြင်းတည်း။ အပ္ပတိသဝတာ။ ရှိသေနိုမ်ချခြင်း တုပ်ဝပ်ခြင်း မရှိဘဲသည်၏ အဖြာ်တည်း။ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ဗုဒ္ဓသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊စေတိယဒဿနဋ္ဌာနေ၊စေတိတော်ကိုမူ မြင်ရာစေတိဖူင်ပြင်ဆင်ရပ်နိုက်။ဥဉ္ဇာရုံဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ပသာဒံဝါ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း။ ကရောတိ၊ပြု၏၊ ခေဋ္ဌမြို၊ တံတွေးကို လည်း်ကောင်း။ ထိုးသံကိုကမြို။ နှပ်လည်ဘော င်း၊ ဆင်ရှေတိ စွန့်၏။ ဆက္ခ်၊ ထိုးကို၊ ဓာရေတိ။ဆောင်း၏။ဥပါဟနံ၊ဘိနှင်ကို။ အာရုယှ။ စီး၍။ဝန္ဆတိ။ သွား၏။ ။ဒုင်းအဋ္ဌကထာ၊ ။

ဤနည်းတူ၊စေတိယဒဿနဋ္ဌာနေဟူ၍ လာသော။ သုတ်ပါဠိထယျသိဒါတို့ သုတ်အဋ္ဌကထာ စသည်တို့ကိုနှိုက်သည်း။ စေတီကို မူးမြင်ရာ။ စေတီပေါ်ဖြင်ဆောင်ရပ်ဟု အနက် ယူသင့်ကြောင်း။ ။စေတိယဂိဏော၊ သဆတွေ့ သည်ပါဟာနောစရတံ နတွေ့ဆဆဆဗုဒ္ဓဂါရဝေါ ဟူ၍လာသောပရိဝါအဋ္ဌကထာ၊ ။

စေတိယဂိဏော၏ပုဗ္ဗာဒိဟိဟူစနဋ္ဌာန ဘူတေစေတိယဂိဏော၊ ။ သုတ်သိလံကွန်ဆာမည်ဖလသုတ်ဋီကာဒဟါင်းတို့ကိုထောံ၍သိရာ၏။ ။

စေတီယဂိုဏော၊ စေတီကိုဘူးမြင်ရော စေတီခုင်ပြင် အာရဝန်ဒိုက်။ သဆဏ္ဍော။ ထီးဆောင်းလျက်၊ သဥပါဒါနော၊ ဘိနင်စိုးလျက်၊ စရတိ၊ ဝဉ်ဒ္ဓလည်သွားလာ၏။ ဇေတသေးထိုသူအား။ ဗုဒ္ဓါဘုရားဒွ၊ ဂါရဝေါ။ ရိုသေးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ။မဂ္ဂိ။ ။ပရိဝါအဒ္ဓကထာအနက်။ ။

စေတီယဂိုဏေတိ။ ဟူသည့်ကား၊ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိဟိ၊ နံ့သာပန်း အစရှိသည် တို့ဖြင့်။ ပူဇနဒ္ဒါနဘူးတ။ ပူဇော်ရာဒ္ဒါန ဖြစ်သော။ စေတိုယဂိုဏော၊ စေတီကိုဘူးမြင်ရာစေတီရင်ပြင်အရုပ်နိုက်။ ။သိလက္ခန် ဒိကာဟောင်းအနက်။ ။

ဤသို့ အဒ္ဓကထာ ဒိကာသလာသောကြောင့်။ မိမိအိပ်ပေါ်နိုက် ပင်။ ဘုရားကျောင်း-ဘုရားခန်း။ ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့်ရိုးပူဇော်ရာ၊ ဗျာသင်ပြုး-ဒကာဒေါ စသည်တို့ဖြင့် ခင်းထားအပ်သော။ ဆုရား ရင်ပြင် အသီးအခြားရှိမူ။ ထိုဟုရားကျောင်း။ ဘုရားခန်း။ ဘုရားရင်ပြင် အရုပ်နိုက်-ဘိနပ်စီးခြင်း။ ထီးဆောင်းခြင်း၊ နှပ်-ဟံထွေး-စွန့်ခြင်းများကို မပြုအပ်ပြုလိုဒသာစိတ်နှင့်ပြုမူ-အဂါရဝဖြစ်၏။ ။

ဘုရား ကျောင်း၊ ဘုရားခန်း၊ ဘုရားရင် ပြင်ဟု အသီး အခြား မရှိ။ ထုပ်ပေါ်လျှောက်ပေါ်။နံရံစသည်မှားဒွ်ဆွဲထားရှိကိုးကွယ်မူ။ ဝဋ္ဋစေတီဖြစ်သော။ ပိဋကတ်စာပေကို၊ ခေါင်းရင်းဒွ်ထားခြင်း။ မြဲဒွ်မြတ်ရာအရပ်ဒွ်ထားခြင်း။ လွတ်ကိုင်းရိုကြိုး ရိုခိုးလေးမြတ်ခြင်း၊ ဂါရဝတရား၊ ရှေ့သွားရှိလျက်၊ ကြည့်ရှုသင်အံ့ကြသကဲ့သို့။ ဘုရားဒအာက်။ ဘုရားဒနိုး အပါး။ သွားလာနေထိုင်းသာအခါ။ ဆိုအပ်သော ဂါရဝတရားကို၊ ရှေ့သွားပြုလျက်သွားလာနေထိုင်အပ်၏၊ ။

———:o:———

ဝ၊ ၅ ပြည့် နှစ်၊ အရှင်ကျောင်း ဒါယကာ မြို့သစ် အုပ်စွင်းဝန်လျောက်ထားထောင်းပန်အပ်သည်ဖြင့်၍။ မန္တလေးမြို့စံကျောင်းတိုက်။ ရှင်းခိုင်း ဆရာတော်သည်၊ ဘေဒ်ပြဆုံး ဖြတ်အပ်သော စေတီယဘေဒါဒိဝိနိဆ္ဆယပြီး၏၊ ။

———:o:———

အတွင်းဝန်၊ နန်းမတော်ဝန်၊စစ်ကိုင်ခရိုင်ချုပ်၊မိုင်းခိုင်းမြို့စား၊ ဝိပူ ဏတ်တော်ဆရင်။ ;မင်းကြီးမဟာသိရိဓမ္မသူဏာ၊ ခေတ်ဏာလအရေသျှံ တိုင်းနိုင်ငံ ပျက်စီးယိုယွင်းသည်အတွင်း။ ;စတဲ-ပုဆိုး-ကျောင်းကန် ဘုရား-ရဟန်း=သစ္စာတို့ ဓာသုံးဒေသင်ပစ္စည်း ပရိက္ခရာ များကို တိုက်ခိုက် လုယူဖျက်ဆီး သူတို့မှာ။ ပဋ္ဌုပ္ပန် သံသရာ အပြစ်ကြီးစွာ ကျမ်းဂန်များသည်သို့။ ထွက်ပြိုကြေဝင်း၊ နောင်ကြားနာသင့်မျှ ... သူတို့။ ရောင်ကြဉ်ရန်သိမှတ်လိုပါကြောင်းနှင့်။ ဆူးခါးဆရာတော်။ စံဇေယျာင်း တိုက်ဖိုင်းခိုင်းဆရာတော်တို့ကို လျှောက်ထားခဲ့မြန်းရာ၊ ဖိုင်းခိုင်းဆ ရာတော်ကားဖြေကြားလိုက်သည်၊ပါဠိုအဋ္ဌကထာဒီကာ၊ကျမ်းဂန်စကား အဖြာက်။

——:o:——

ထိုစကားဒေါ်ဖြာကိုတွင်းမာတိုကာစကားစဉ်ကား

(၁) စေတီပုထိုးဓာတ်တော်မွေတော်။ ဗောဓိပင်များကိုဖျက်ဆီး ခြင်းဌိအပြစ်၊ ။

(၂) သံဃာပစ္စည်း စေတီပစ္စည်းများကို။ သင့်မတင့်စိုရင်ပေး ကမ်းခြင်းမျှဌိအပြစ်။ ။

(၃) ဓာတ်တော် မွေတော်စေတီတို့ကိုဝစီကံ ပြစ်မှားမိရုံမျှနှင့် အပြစ်။ ။

(၄) စေတီပုထိုးဓာတ်တော်မွေတော်တို့အား၊ပူဇော်ကြသည်ကို ကဲ့ရဲ့မြစ်တားခြင်းဌိအပြစ်၊ ။

(၅) သက်ဘော်ထင်ရှားရှိသောတရုန်းအား။ ဗုဒ္ဓတွယ်ဒေသနာမြွ ကိုယူစားခြင်း။ဆွမ်းဓရေပ်ဌိမီးတိုက်ခြင်းအပြစ်။ ။

(၆) ကျောင်း-ဇရကျောင်းဆသုံး ဒေါဆောင် ပစ္စည်းပရိဘောဂကို ဖျက်ဆီးခြင်း-မရှိမဖြစ်သုံးစွဲခြင်းမျှဌိအပြစ်၊ ။

ဤခြောက်ပါးသောမာတိကာစကားအရေအပြစ်ဒေါသ အာဒိနဝကို အစဉ်သင့်အောင်ပြပေအံ့၊ ။

——o——

(၁) စေတီပုထိုး ဓာတ်တော်မွေတော်ဗောဓိပင်များကိုဖျက်ဆီး သူတို့အပြစ်ကို ဗျာနဝိဘင်းသမျှပ ဝိုးနာဒနီ အဋ္ဌကထာ-ဇကဂိုတ္တရ အဋ္ဌ ကထာတို့ဌိ၊ ။အထဖေစ ပရိနိဗ္ဗုဓေတထာဂတော စေထိယံ

ဘိန္နန္တိဗောဓိ ဆိန္ဒန္တိ။ခေတ္တဂ္ဂိဉ္ဉပက္ကမန္တိ၊ တေသံကိ ဟောတိ ဟောတိ အာဒီနဝါနိသံ-ဟူ၍ပြသည်။ ။

အဆ၊ထိုဖွတပါး၊ယေစ၊ ဒေးကြင်ယုက်မာသော သူတို့သည်လည်း။ ပရိနိဗ္ဗု။တေတဆာဂဒတော။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ စေတိယံ။ခေတ္တ-ဥဒ္ဒိသ-ဒဗ္ဗဒေတ-၃-ပါး၊ကို၊ ဘိန္နန္တိ။ချိုးပဲ့ဖျက်ဆီး ကုန်၏။ဗောဓိ။ဗောဓိပင်ကို။ ဘိန္နန္တိ။ဖြတ်တောက်ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဓာတုဂဗ္ဘိ။သရိယဓာတ်ဘော်းမွေးတော်များ၌၊ဥပက္ကမန္တိ။ ဖျက်ဆီးမွေနှောက် ခြင်းငှာ အားထုတ်ကုန်၏။ဟေသံ။ ထိုယုတ်မာသောသူတို့အား။ ကိ ဟောတိ၊ အပြစ်ကြီးစွာ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဇာတိ ဤကားအမေး တည်း၊ကမ္မံ။ ထိုသူတို့အာကုသိုလ်ကံသည်။ဘာရိယံ။ ငနဲလေးလွန်သည်၊ ဟောတိ၊၏၊ဖန်ဟူရိယသဒိသံ၊ လောဟိတုပ္ပါဒကအနန္တရိယကံနှင့် အ လားတူသည်။ဟောတိ.၏၊ ။

အနန္တရိယကံကိုပြုသောသူတို့သည်၊အဝိစိငရဲသို့ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧတေတိယာဒိဘေဒ ပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း၊ အဝိစိငရဲသို့ပင်ရောက်ရာသည်ဟူ လိုသည်၊ ။

(၂) သံဃပစ္စည်း-စေတိပစ္စည်း များကို ဖျက်ဆီးသည်ကိုမဆို ထားဘိမသင့်မတင့်စိရင်ပေးကမ်းခြင်းမျှဖြင့်၊ ပိန္ဆာဇိဝဖြစ်၍ အပါယ် ဏျကြော်ငြာင်းများကို သဓမာအဋ္ဌကထာ-ဗျာနဝိဘင်း အာဘွင့်နှိုက်။ ။ သံဃာပ္ပါဒစေတိယုပ္ပါဒ ပဋ္ဌပနကမ္မံ။ ဧကပါနံဝါပိန္ဆာဇိဝေနဇီဝိတ ကပ္ပနက ကမ္မာနံ၊ ။ဖြာသည်၊ ။

သဃ်ဘောဂ စေတိယဘောဂါနံ အာယောနိသောဝိစာရဏာသံဃ။ ပ္ပါဒစေတိယုပ္ပါဒပဋ္ဌပနံအတ္တနောသန္တကေပိယပဋိပဇ္ဇနန္တိဧကစိ။ ။ ဂင်းအာဘွင့်မူလဋီကာ။ ။သံဃဘောဂအာဂကိုဒုကဂ်တ္တရဋီကာ ဒုတိယ ပဏ္ဏာသကအာဘွင့်ဌီယူအပ်၏၊ ။

သံဃုပ္ပါဒစေတိယုပ္ပါဒ ပဋ္ဌပနကမ္မံ။ သံဃပစ္စည်း-စေတိပစ္စည်း တို့ကို မသင့်မဘင့်စိရင်ပေးကမ်းခြင်းအမှု။ ဇာတိ။ဤသို့၊ ဧဝရူပါနံ။ဤသို့သော ဘောဂရိကုန်သော။ ပိန္ဆာဇိဝေနဇီဝိတကပ္ပနကကမ္မာနံဝါ၊ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းဖြင့် အသက်မွေးခြင်းကို ပြုကုန်သော၊ အမှု တို့၏တွင်လည်း။ ။သံဃဘောဂဓနတိယဘောဂါနံ။ သဃ်ာပစ္စည်း။ စေတိပစ္စည်းတို့ကို၊ အယောနိသော။ မသင့်မတင့်နေရာမကျသောအား

ဖြင့်၊ဝိစာရဏာ်၊စိရင်ခွဲခြမ်း-ပေးကမ်းခြင်းသည်။သံဃုပ္ပါဒစေတီယုပ္ပါဒ ပဌပနံ၊မည်၏၊ ၊အတ္ထာနှာ၊ပိပိ၏။ သန္တကေဝိယ"ဥစ္စာနှိုက်ကဲ့သို့၊ပဋိ ပဒ္ဓနံ။ကျွဲခြင်းသုံးစွဲခြင်း ။သည်၊သံဃုပ္ပါဒစေတီယုပ္ပါဒပဌပနံ၊ မည်၏။ ဆုတိ၊ထို၊ကေစိ တို့သည်၊ဝဒန်တို့။ကုန်၏။ ။

(၃) ခဘတ်တော်မြေတော် ၊စေတီဂဘ၀်တို့ကို-ဝစီကံပြစ်မှားရံမှ နှင့်၊ပြစ်ကြိုးစွာခံရကြောင်းကို။ ဝမ္မပဒဆဋ္ဌကထာ-ဇနိုလသူဌေးဝတ္ထု၊ ၌၊ ၊ဆုတိသောသတ္တဝ်တို့၊ဇာဂဇာတကာလေဥဒကေ ပါတနံထဝါ တိ၊အယံပနဿ ၊ကာဠိယံဋ္ဌိတော အတ္တာဘာ၀ေါ ဇုဓာဂိတသော၀နိ သဒ်းန္ဓနဥဒကေပါတ်တော-ဟူ၍မိန့်၏။ ။

ဇုတိ၊ဤသို့။သော။ ထိုဇနိုလသူဌေးသည်၊သဂ္ဂကွတို့၊။ ရုန်စ်ကြိမ်၊ ဇာတဇာတကာလေ။ ဘွားတိုင်းဘွားတိုင်းသောကာလ၌။ ဥဒကေ။ရေ နှိုက်၊ပါတနံ၊ကျစေခြင်းကို။ တနည်းကား၊ဥဒကေပါတနံ၊ ရေမျှောခံရ ခြင်းကို။လဘိ၊ ရဘူးပြီ၊ ပန်။ဂုဏ်ကြိမ်မြောက်ရေမျှောခံရခြင်းကဲ့ ဆိုဦး အုံး၊အယံ။ ဤဇနိုလသူဌေး၏အဘွားဘ၀သည်၊အသ၊ ထိုဇနိုလသူဌေး ၏၊ကောဋိယံ၊ အဆုံးစွန်ပဆို့မဘ၀၌။ ဋ္ဌိတော။တည်သော။ အတ္တာဘာ ၀ေါ။ အတ္တဘောတည်း၊ဇာခဝါ။ ဤဂုဏ်ခုနစ်ကြိမ်မြောက်ထ-ပဆို့မဘ၀အတ္တ ဘောနှိုက်လည်း။ဘ၀သော ထိုဘ၀သတ္တဝ်ရံ ဥဒကံဝိပိတ္တာဟူ၍ဆိုခဲ့ ဘူးသောမဂကောင်းမှု၏ သာဃျင်းနိသဒ်းန္ဓနံ။ အကျိုးစက်ကြောင့်။ဥဒကေ ရေ၌၊ပါတိတော။ချေမျှောစေအပ်၏၊ ၊

(၄) စေတ်ပုထိုးဓာတ်တော်မြေးတော်တို့အား။ ပူးစပ်ကြသည်ကို ကဲ့ရဲ့မြစ်တားခြင်းကြောင့်။ ငရဲခံရကြောင်းကို။ ၊တသာဟံ-ဘဒ္ဓိ ယာစမိတာစ သုဏိသာဒမေ။ တာမာလံဥပလဗ္ဘာဝိ။ ပစ္စ္ဃဝိ-လပန်း ထူပံဟရန်တို့ ယောဝါ ရေဆိ။ တံဟါပံ ပဂ္ဂဟံမယာ။ ။ဆဒ္ဒန္တသိတိ သဟာသာနိ၊ မယံ ပစ္ဆိဇ္ဇဝေဒနာ။ ထူပဟူစံဝိဝဏ္ဏေတွာ၊ ပစ္စဝိနှံရ ယေဘူသံ။ ။ စူဠဇဝဂ်၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂေတဝတ္ထုပါဠိတော်နှိုက် ဟော တော်မူ၏၊ ၊

အယံ၊ ဤနှင်းသဒိးမျိုးကား။ တသာ၊မ၊ ထိုအကျွန်ုပ် ရာဇကြိုတ် သူဌေး၏၊ဆရိယာစ၊ မယားသည်ထည်းကောင်း၊ဓိတာစ၊ သဒိးသည် ထည်းကောင်း။ သုဏိသာစ၊ ချေးမသည်လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ တာ။ ထိုသဒိး-သား-ချေးမမျိုးကို၊ မာလံ၊ ပန်းကံလည်း

ကောင်း၊ ဥပဃဋ္ဌောပိ။ ကြောကိုလည်းကောင်း၊ပစ္စယ္ဟိ၊ အသစ်စက်စက် သော၊ဝိဇယပနဋ္ဌ၊ နံ့သာဖျောင်းကိုလည်းကောင်း။ထူပံ၊ စေတိယဿိ။ဟ ရုန်ယော၊ ပူဇော်အံ့ဌာန၊ဆောင်ခဲ့သည်တို့ကဲ့။ ဝါ၊ရေသိ။ အရိုးတို့အား ပူဇော်၍အာကျိုးမရှိဟုတား၊ဖြစ်ပြီးမယာ။သည်။တံ၊ပါပံ။ ထိုဖြစ်တား သော မကောင်းမှုကိုပဟတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ယံ၊ အာဂွန်၍တို့သည်။ ထူပဟုံ။ စေတိအား ပူဇော်ခြင်းကဲ့၊ ဝိဝဏ္ဏေတွေ။ ကဲ့ရဲ့ဖြစ်တား၍၊ ဆဋ္ဌောသိတို့ သဟာသနာနှိ၊ အနှစ်ရှစ်သောင်း၊ခြောက်ထောင်တို့ပတ်လုံး။ ပစ္စတ္တဝေဒ နာ၊အာသီးအာသီးခံစားအပ်သော ဝေဒနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊နိရယေ။ငရဲ ပမာဆင်းရဲစွာသော၊ပြုတ္တာဘုံ၌။ဘူသံ၊ ပြင်းစွာ။ငစွာဓိပစွာမ။ ကျက်ရ ကုန်၏။ ။

(၅) သက်တော်ထင်ရှားရှိသောဘုရားအား၊ လှူဘွယ်ဒေယျဓမ္မကို၊ ယူစား ခြင်း ဆွမ်းစားစရပ်ကဲ့မိ တိုက်ခြင်း၊ကြောင့်။ကံုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာပတ် လုံး၊ငရဲသို့ကျ၍။ ဤဘဒ္ဒကဒ်ကမ္ဘာ၌ ကသဿပဖြတ်စွာဘုရား သက်ထက် တော်မှစ၍၊ငါတို့ဂေါတမဖြတ်စွာဘုရားရာဇကြိုတ်ပြသ်သို့ကြွသည်တိုင် အောင်။မစား၊မဝတ်ရသော၊ပြိတ္တာဖြစ်ခြင်း၏ အ၊ကြောင်းမကောင်းမှုကို။ ပေတဝတ္ထု၊အဋ္ဌကထာ၌၊ ။တတ္ထကေစိဇနာပဋိဟာဟစိတ္တာအပေဟသုံ ဘေဒါနသဿအတ္ထိရာယံကးတွာ၊ဒေယျဓမ္မ အတ္တနာခါဒိ သုဘတ္တာသာလဉ္စ အဋ္ဌိနာဒဟိ သု၊ဟု၍ဖြေတော်မူ၏၊ ။

တက္ကြ။ ထိုအလုပ်အကျွေးဖြစ်သောသူတို့တွင်။ ကေစိဇနာ၊အချို့သူ တို့သည်၊ပဋိဟာတစိတ္တာ၊ ထိပါးသောစိတ်ရှိကုန်သည်။ အပေဟသုံ ဖြစ် ကုန်၏။ပြီ။တေ၊ထိုဗိမ္မိ အာရမင်း၏ဆွမျိုးဟောင်းဖြစ်သောသူတို့သည် ဒါနသဒ်၊ဖုသဿဘုရား၊အား၊ပေးလှူခြင်း၏။ အန္တရာယံ။ အနှောက်ယှက်ကို။က တ္တာ၊ပြု၍၊ဒေယျဓမ္မ၊ဖုသဿဘုရား၊အား၊လှူဘွယ်ဝတ္ထု၊ကို၊အတ္တနာ၊ကိုယ် တို့၊ခါဒိ သု၊ စား၊ကြကုန်၏။ဘတ္တာသာဝဉ္စ၊ ဆွမ်း၊စား၊စရပ်ကိုလည်း။ အဋ္ဌိနာ။မိ၊ဖြင့်၊ဒဟိ သုတို့က်ကြကုန်၏၊ ။

(၆) ကျောင်း-ကျောင်းဆသုံး၊အဆောင်ပစ္စည်း ပရိဘောဂကိုဗျက် ဆီး၍အဝိစိငရဲကြီး၌ ဖြစ်ရကြောင်းကို။ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ကုဋိဒူသက ဝတ္ထု၌။ ။ပုနဗိဝသေ ထေရေပဝိသင်္ကန်သယံဝိဟာရေ သြဟိယိတ္ထာ ဒဏ္ဍံ ဂဟေတွာပရိဘောဂဘာဇနာဒိနိ ဘိန္ဒိတ္ဝာထေရဿ ပတ္တာသာ လာယ အဋ္ဌိဒတွာ ယံနဗျာယတို့ ထံမဂ္ဂရေန ဟဟရေန်ာဘဏ္ဍိတွာ

နိကျမိတ္တာပလာတောနစိခုသေဝကာလံကတ္တာအဝိဝမဟာနိရယေနိဗ္ဗတ္တိ ဟူ၍မိန့်၏။

ပုနဒိဝသေ၊ တဘန်ဖိုးသောက်နှုန်းထင်ခဲ့။ အရှင်မဟာကဿပထေရ်သည်၊ ဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရာသို့၊ ပဝိသနေ့၊ ဝင်သည်ရှိသော်၊ သယံပဓိကိုယ်ကိုင်၊ ဝိဟာရေ၊ ရှင်မဟာကဿပကျောင်းခွင်။ သြဟိယိတ္တာ၊ ကျန်ခဲ့၍။ ဒဏ္ဍာံ။ တုတ်တောင်ဂွေးကို၊ ဂဟေတွာ၊ သူစွဲ၍။ ပဓိဘောဂဘာဇနာဒီနိ။ အသုံအဆောင်-အိုး-ခွက်-စသည်ဘို့ကို။ ဘိန္နိဘ္ဘာ။ ရိုက်ခွဲ၍။ ထေရဿ။ အရှင်မဟာကဿပထေရ်၏၊ ဂဏ္ဍာသာလာယ သစ်ခွက်ဖိုးသောကျောင်းနှုန်း၊ အဂို့ဒတ္တာမိုးတိုက်၍ ယံ၊ အကြောင်းစွဲညှိုး ပဓိကွဘာသည်။ နစျာယတိ။ မိုးမခွလောင်းတံ။ ထံ့ ခွင့်း ပဓိကွဘာကို။ မဂ္ဂရေန။ ဆောက်ပုတ်ဖြင့် ပဟာရင်္ကာ၊ ပုံ ခတ်လျက်။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဖျက်ဆီး၍၊ နိကွမိတ္တာ၊ ကျောင်းမှထွက်၍။ ပလာတော။ ပြေးသောသဘင်ကောညစ်သည်။ နဒီခုသေ။ မကြာမြင့်ဒီသာသျှင်။ ကာလံကတ္တာ။ သေ၍။ အာဝိစိမဟာနိရယေ။ အဝီစိငရဲကြီးနှုန်း။ နိဗ္ဗတ္တိ။ ဖြစ်လေ၏၊

သံဃိကကျောင်းပစ္စည်းကို။ ပရိဘောဂသံဃိကဝိဟာရ- လူးကြင်း ကိုပင်၊ ရောက်သင့် ရောက်ဆိုက်သောနှတ်ရွဲ့သုဂတိသို့ မရောက်နိုင်။ ဘုရားတဆူနှင့်တဆူ အကြားပတ်လုံး။ ဘီလူးဆင်းရဲဖြစ်ရကြောင်းကို။ သဂါထာဝဂ္ဂံသံယုတ်ကို အဋ္ဌကထာ-သုစိလောမ-ခရလောမဝတ္ထုဒွိ ၊သောကိရ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ သီသသုဒ္ဓါနွှေ ဥပါသကော ဇေဒိဝသေ ဝိဟာရေ စိတ္တဇုရောဒိဟိ အဇ္ဈာယတူမိယာ သံယိကေ အာဇ္ဈရော အတ္တနော ဥတ္တရာသင်္ကိ အပန္နဇ်ဆံရိကွာနိပုဒ္ဓိ သံယိကံ၊ တေလံ အဘာဇေတွာ အတ္တနော ဟတ္ထေဟိ သရိရံခကွေ ဆိကိပိ ဇနိ့။ သောတေန ကမ္မေနာဂဋိနိဗ္ဗတ္တိတွာ အသက္ကာန်ော ကာလံကတွာ ဂယာဂါမဒွါရေ သံကာရဋ္ဌာနေ ယက္ခေါဟူတွာနိဗ္ဗတ္တိ ဟူ၍ဂုင်း။ ။

သောကိရ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ သီသသုဒ္ဓါနွှော ဥပါသကော ဇေဒိဝသေ ဝိဟာရေ စိတ္တဇုရောဒိဟိ အဇ္ဈာယတူမိယာ သံယိကေ အာဇ္ဈရော အတ္တနော ဥတ္တရာသင်္ကိ အပန္နဇ်ဆံရိကွာနိပုဒ္ဓိ သံယိကံ၊ တေလံ အဘာဇေတွာ အတ္တနော ဟတ္ထေဟိ သရိရံခကွေ ဆိကိပိ ဇနိ့။ သောတေန ကမ္မေနာဂဋိနိဗ္ဗတ္တိတွာ အသက္ကာန်ော

တဿဝဂါမဿ ဒွါရေသံဿာရဠွာနေယျော ဟုတ္ဝာနိဗ္ဗုတ္တိ-ဟူ၍ ၎င်းမိန့်၏၊ ။

သောကိ၌၊ထိုဘုရားဟာဆုနှင့်တဆူအကြား။ ဆင်းရဲခံခဲ့သော။ သုစိဆောမဘိလူးသည်ကား။ ကဿပသား။ ကဿပအမည်းတင်ရှိ၏သော၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂီတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတ္တွာ။ ရဟန်းပြု၍။ဒုဂ္ဂဠွာနဏော။ အဓိပ္ပါယမူ။ အာဂတောသောသည်ရှိသော်။ သဒ္ဓမ္မသင်္ဂဟိတေန၊ ဆွေအညစ် အကြေးကင်းသော၊ ဂဠေန။ ကိုယ်ဖြင့်။သုပညတ္တံ။ သောဝင်းစွာခင်းထားအပ်သော၊ သံဃဝိကမင်္ဂံ.သံဃဝိကာဿာယ်ခေါင်း ဟိ။ အနာဒရေနမရိုသေသဖြင့်။ အာမဋ္ဌဂရိတ္တာ၊ ဒိဗ္ဗိအာခင်း-မခင်းမူ၍ နိပ္ပဒ္ဒိ၊အိပ်ဘူး၏။ ဝရိသုဋ္ဌသိသသော၊ ရွှေနာက်၌ပင်-စင်ကြယ်သောသိသရှိသော။ တာဿ။ထိုရဟန်း၏၊တံကမ္ပံ၊ ထိုမရိုမသေအိပ်မိသောအမှုသည်၊ သဒ္ဓဂဏ္ဍော။ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော ကိုယ်၌၊ ကာလကံဝိယ။ မှဲမည်း—ပေါက်သကဲ့သို့၊အပေဟာဠိ။ဖြစ်ပြီ၊ သော၊ထိရဟန်းသည်၊တသို့အတ္တဘာဝေ၊ ထိုအတ္တဘောဌ။ ဝိသေသံ။မဂ်ဖိုလ်တရားအထူးကို၊နိဗ္ဗံးတွေတုံ။ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသက္ကောနော်။ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ကာလံကတွာ။၊သေ၍။ဘယာဂါးနွါရေ၊ ဂယာရွာတံခါးနှင့်ကသံကာဒရဠွာနေ၊ ကျင်ကြီး-ကျင်ငယ်-အမှိုက်-သရိုက်-စွန့်ရာအရပ်၌။ယဇ္ဈောဟုတွာ။ထကိုယ်လုံး အပ်အမွေးရောက်သောဘိလူးဆင်းရဲဖြစ်၍။နိဗ္ဗုတ္တိ ဖြစ်ရသတဲ့။ ။

သောကိ၌။ထိုဘုရားတဆူနှင့်တဆူကြား ဆင်းရဲခံရသော- ခရလောမဘိလူးသည်ကား။ ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဖြတ်စွာဘုရား သက်ဆက်တော်၌၊ သိသသမ္ပန္နော၊ သိုးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဥဟါသကော။ ဒါယကာဖြစ်၍၊ ဇကတ္ထိဒိဝသေ တနေ့သ၌၊ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းနှိုက်. စိတ္တာထုရဿဒီဟိ။ ဆန်းကြယ်သောအခင်း ဧသည်တို့ဖြင့်။ အတ္ထတာယ။ ခင်းအပ်သော၊ဘူမိယာ။ဖြန့်ကြိုက်။ သံဃဂဏအာဂန္တုကော သံဃိကအခင်းနှိုက်၊အတ္ထုနာဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ဝိမိုက်ဒိုယ်ဝတ်ကို။အပစ္ဆာဆရိက္ခွာ။မခင်းမူ၍၊နိပ္ပဒ္ဒိ၊ အိပ်ဘူး၏။သံဃိကတေလံ၊ သံဃိကဆီကို အဘာဇေတွာ။မသောဘနဟူ၍။ အတ္တနောသရီရံ။ဒိမိုက်ဒိုယ်ကို၊ မကွေသိ လိမ်းဘူး၏၊ဣတိပိ၊ ဤသို့လည်း၊ဝဒန္တို့၊ ဆိုကုန်၏။သော၊ ထိုဒါယကာသည်၊တနေ့ကမ္ဗေန၊ထိုအိုင်ထဲ—ဆီလိမ်းပြီးသောကံကြောင့်။ သင်္ဂွေန။

နတ်ဖြည့်၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတ့ံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှာ။ အသဒ္ဓါကွာနော်။ မတတ်နိုင်ရကား၊ တဒေသဝဂါမသား၊ ထိုဂယာရွာ၏သာလျှင်။ ခွါး၌၊ တံခါးဦး၊ သံကာရုန်ငှာနော်၊ ကျင်ယဲ့အမှုက်သရိုက်စွန့်ချအံ့ငဲ့နိုက်။ ယဒကွာဟုတွာ၊ တဘုယ်လုံးကြွမ်းသော အမွေးရောက်သော ဘီလူးဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိုဖြစ်ရလေ၏။ ။

ကာသပဖြတ်စွာဘုရားလက်ထက်ကေဒါရ ကျိုးတရဆည်။ သံဃာအားမလွှတ်ရသေးသည်ဖြစ်၍၊ သံဃဝါဟအစစ်မဟုတ်သော။ သံဃာတော်တို့။ ရှေ့ရှုဆောင်ကာမှုဖြစ်သောဆွမ်းကို။ ခံတွင်းဖြည့်၊ သုံးလုပ်၊ ထိုးယူမျိုစားဘူးသောကြောင့်။ အဝိစိငရဲကြီးဋ္ဌ ကျကြပြီး၌။ ဂိဏ္ဍကဒုဋ္ဌဝေတာင်၌။ ဒီလျှံ ဘဝပြောင်ပြောင်၊ မပြတ် လောင်သော။ ကျိုးပြုတ္တာကြီးဖြစ်ရကြောင်းကို၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ကာကပေတဝတ္ထုး၌၊ "ကာသပဿမဟောသိနော၊ သံဃဿသအာဟဋ္ဌ ဘတ္တံ။ အာဟာရေဆိယဒိဿကံ။ ။ ပါဠိဘာသာ ကဗ္ဗာသာ ဝိပါဋကေန အဝိစိဒွါ ပစိတ္တာ ဘဏ္ဍ ပက္ကာပ- သေသေန ဇာဒါနိ ဂိဏ္ဍကုဋ္ဌေ ကာကပေတာ ဟုတ္တာနိဗ္ဗတ္တော။ ပိန္ဒ်၏။ ။

ကာသ ပဿ မဟောသိနော၊ ကာသပဖြတ်စွာဘုရား၏။ သံဃာသ။ သံဃာတော်အား။ အာဟဋ္ဌ၊ ရှေ့ရှုဆောင်အပ်သော၊ ဘတ္တံ။ ဆွမ်းကို။ ယဒိဿကံ၊ အလိုရှိကိုင်းသုံးလုပ်ပြည့်အောင်၊ အာဟာရေဆိ။ မျိုစားဘူး၏။ ပါဠိဘာသာကဗ္ဗာသာ။ ဆိုကံ၏။ ဝိပါဋကေန။ မကောင်းကျိုးဖြင့်။ အဝိစိမှ၊ အဝိဘဝင်ရဲကြီးနှိုက်။ ပစိတ္တာ။ ကျက်ပြီး၍။ တဏ္ဍ။ ထိုအဝိဘဝင်ရဲကြီးနှိုက်။ တာသရှိမှု၊ ထိုကံ၏။ ပါး။ ပက္ကာပသေသေန၊ အကျိုး ကြွင်းဖြင့်။ ဇာဒါနိ၊ ယခုအခါနှိုက်၊ ဂိဏ္ဍကုဋ္ဌေ ဂိဏ္ဍကူဋ်၌ တာဒ်၌။ ကာကပေတာ ဟုတ္တာ။ ဒီလျှံတဘဝပြောင်ပြောင်- မပြတ်လောင်သော ကျိုးပြုတ္တာကြီးဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ရလေ၏။ ။

သောကဒီပကကျွမ်းလျဉ် ဝတ္ထု၊ အမြွက်ကား၊ သိဟိုဠ်ဒွီကျွန်း။ စေတီယဘောင်းကျောင်း၌ ၊ဟန်းဘယောက်သည်၊ ရေကျောင်းအာရုံစောင့်လက်မှ၊ တခွက်မျှ၊ လာက်သော သံဃဝိကဆန်ကဲ့၊ နှက်ဖြန်ခါ အစားဆင်စဲ့ဟု၊ အဘ၏ အကျိုးဌာယူ၏၊ ထို၊ ဟန်းသည်၊ ဆန်ကိုအစားမဆင်မိ ထိုညဉ့်မစ္ဆိမယာမ်၌ သေလွန်၍။ ထိုရာနှင့်စေတိယဘောင်၏ အကြားခွါပြုတ္တာ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ပဏ္ဍာစာရိက- ရဟန်းတယောက်မြင်၍ ခေးသော်၊ အရှင်ဘုရား၊ ကျွန်ုပ်ကား၊ ဆင်းရဲတော်မူတ်သော၊ ပြိတ္တာတည်း။ အနည်း

ငယ်သော မကောင်းမှုကို ပြုခဲ့၍။ ဤပြိတ္တာဘုံသို့ရောက်၏ ဟုဆို၏။ အ
ဘာယမုခကောင်းမှုကို ပြုခဲ့ဘူးသနည်းဟုမေးသျှင်။ ယခင် ဆိုပြီးသောနည်း
ဖြင့် အာမဂန္ဓီကြီးဏီ၊ ဟောခဲ့ကာလည်း။ သင်သည် ထိုသဝဏ္ဏဟုသုတဖြစ်
လျက်ကို။ အဘဲ ကြောင့်ပြုအပ်ဖြစ်ခဲ့သနည်းဟုဆိုသော်၊ ငါ့အားဆနည်း
ငယ်သောဘဝယ်၏ ကြီးတင်သောကြောင့် ဟုဆို၏။ အဘယ်ဆို
ပြုသော်။ သင်သည်ပြိတ္တာဘဝမှ လွတ်အံ့နည်း ဟုဒေးပြန်သော် စေတီ
ယဂိရိးတောင်နှင့်- ရွာ၏ အကြား၊ တောဝတ်မျှလောက်းသာ အရပ်ကို
ထွက်းဘစပ်တည်းထားပြီးသျှင်၊ ဆန္ဒအပြည့်တင်၍ သဃ်ာတော်အားလျှ
သော်၊ ငါသည် ပြိတ္တာအဖြစ်မှလွတ်လတ္တံ့ ဟုဆို၏၊ ဟောခဲ့သည်း အနုစာ
ဝဖြည့်သို့သွား၍ သင်္ဃာတိသမင်းအားထိုအကြောင်းကို အကျယ်ကြား
၏၊ မင်းလည်း ပြိတ္တာဆိုတိုင်းလျှ၍ ပြိတ္တာအားအမျှဝေ၏။ ပြိတ္တာလည်းဆ
နုးမာဒနာပြု၍ လွတ်းလေ၏၊ ယင်းသို့လွတ်လျှင်။ ပြိတ္တာလည်း ညအခါ
လာ၍၊ မထေရ်ားထင်ရှားစွာ-မိမိကိုယ်ကိုပြ၍ အရှင်ဘုရား ဆင်ခြုန်ပ်
အား ကျေးဇူးပြုပေးသောကြောင့်၊ အကျွန်ုပ် ပြိတ္တာဘဝမှ လွတ်ရပေ
သည်၊ ဆင်ခြုန်ပ်ချမ်းသာသကဲ့သို့၊ အရှင်ဘုရားလည်း ချမ်း သာပါစေဟု
ဆိုသောကြောင်းကို ဟော၊ ဒိဃကကျမ်းဌ်ဆို၏။

သိင်္ဂဠဋ္ဌကျွန်း ရောဟနဇနပုဒ်၌၊ ဒီဃာဝုမည်သော စေတီထောင်၏၊
တံခွန်ကုတကားသည်လေဖြင့် လွင့်သွား၍ သူကြွယ်တယောက်၏ လယ်
အပိုင်းဆရြားနီကိုကူ၏ လယ်ရှင်သူကြွယ်မြင်၍ ယူသေသျှင်၊ အကျွန်ုခ
တို့ကို မြင်လျက်လည်း။ လောဘစိတ်ဖြင့် မစွန့်နိုင်ရကား။ ထိုအိမ်သို့-
ဝင်ရောက်၍သွားလေ၏၊ ထိုသူကြွယ်သည်၊ နောင်အခါ၌ လွန်လျှင်။ အထပ်
တာ ထောင်ပြောင်ပြောင်းတဝံသောသံပြားတို့ ဖြစ်။ ခြုံရုံးသော ပြိတ္တာဖြစ်၍
မဏ္ဍိ ယသိဠ်-ရောဟန်းတယောက် အားကိုယ်ကိုပြလျှ၏ ရဟန်းကမေးလျှင်။
အရှင်ဘုရား ဆင်ခြုန်ပ်ကား ပြိတ္တာဘဝည်း ဟု ဆို၏၊ အဘယ်မကောင်းမှု
ကြောင့်၊ ပြိတ္တာဖြစ်ရသနည်းမေးသော်။ ပြိတ္တာလည်း။ ယခင် ဤဆိုအပ်ပြီး
သည့်အတိုင်း ပြန်ပြော၏။ သင်သည် အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဤပြိတ္တာ
ဘ မှလွတ်အံ့နည်းမေးသော်၊ ဆရှင်ဘုရား ပုဆိုးတာထောင်ကို၊ ကုက္ကား
ပြု၍ဒီဃာဝုစေတီတော်ကို ပူဇော်ပြီးသျှင်။ အကျွန်ုပ်အား ဆမျှဝေသော်
လွတ်ပါလတ္တံ့ ဆို၍။ ထိုအရပ်တွင်ပင် ကွယ်လေ၏။ မထေရ်ရာည်း။
တံခွန်ကုက္ကာငါးဆယ်ကို၊ ဒီဃာဝုစေတီတော်အား ပူဇော်၍။ ပြိတ္တာ

အားအမျှဝေ၏။ပြိတ္တာသည်း ညအခါလာ၍အရှင်ဘုရား အာကျွန်ုပ်အား သံပြားတစ်ထောင်ဖုံးလွှမ်းရာက၊ လက်ရှိစီသစ်မျှ လပ်ပါပြီဆိုလာ၏၊ တဘန်လည်းငါးဆယ်ပူးစောင်၍အမျှဝေပြန်၏။လာရှိသစ်ဥင်းလစ်ပြုနိုင်၏၊ ဤဆိုးသောနည်းဖြင့်။တံခွန်ကုက္ကား တစထောင်ပြည့်မှ သံပြားအကုန်ကွာ၍ ချမ်းသာလေလျှင် ပြိတ္တာသည်-ညှဉ်အခါလာ၍၊အရှင်ဘုရားမေတ္တာကြောင့် ချမ်းသာပေသည်။ အကျွန်ုပ် ချမ်းသာသာကဲ့သို့ အရှင်ဘုရားလည်း၊ ဘဝတိုင်းချမ်းသာပါစေ ဟု၊ဆိုလာကြောင်းကို။ လောကဒီပနီကျမ်းနှိုက်ဆို၏။

ဤသို့ပြအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ဆပြစ်ကြီးမား စွာ ရှိသောကြောင့်၎င်း၊ ပဗ္ဗဇိတပရိဘောဂေါဟိ- အာဂါရိကာနံ စေတိယဉ္စာနုယော။ ။ဟိ သစ္စံ ။မှန်၏။ပဗ္ဗဇိတပရိဘောဂေါ။ သံဃိတ်-သက်နိုး- စသောရဟန်းတို့ အသုံးအဆောင်သည်။ အာဂါရိကာနံ၊ လူဘို့၏၊ စေတိယဉ္စာနိုယော။ ရှိသေလေးမြတ်-ပူဇော်အပ်သော စေတိအရာဌာန ဟုဆို၏။ ။ဤသို့-သာဝိတ်သက်နိုး-စသော ရဟန်းတို့အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းသည်၊လူ၏ ရိုးသွေးမြတ်ပူဇော်အပ်းသာ စေတိအရာဌာန ဟုဆိုကြောင်းကို။ တတိယပါရာဇိကဆောင့်-ပါရာဇိကအဋ္ဌကထာ ဝိနိုသောကြောင့်၎င်း။ ရဟန်းတို့၏ ပုဂ္ဂလိကသံဃိက ဥစ္စည်းအသုံးအဆောင် ကျောင်းပရိဝုဏ်နှင့်ဘုရားစေတီယ စေတိယသန္တကများကို။ မတရားသဖြင့် ဖျက်ဆီးပေးကမ်းသုံးစွဲခြင်းကိုမပြုအပ်။ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်အံ့၏၊ ။

———:o:———

အလုံရှိ ဆဿည်ရွာစားတိရိုးသာ၊ မန္တလေးရှိ၊ စံကျောင်းတိုက်၌ ဆထင်းသုံးနေသော။ပဏ္ဍိတဓမ္မ သိရိဝင်္သမဟာမေဓာဝီ၊ဖြစ်စေဖြင့် တံဆိပ်နာမံရှိသော ရိုင်းခိုင်းဆရာတော် ထုတ်ဘော်ဖြေကြား ပေးသော ပေးဒေ့ဝ်လိုက်သော စေတိယာဒိဘေဒ အာဒိနဝကျမ်းသည်၊ ၁၂၅၀-ပြည့်နှစ်ဦး၏။ ။

———:o:———

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ
ဧဝမ်ိယသန္တိကဝိနိစ္ဆယ။

သာဓိကာစောဒေတွာဒေန်။ "သာဓိကာ၊လူရင်းဥစ္စာရှင်ကိုသည်၊ စောဒေတွာ၊ဘောင်၍၊ဒေန်။"လူကုန်အံ့။ "ဤသို့ အနာပတ္တိ၁ ၂ရု-နိသင်္ဂိ ပါစိတ်ပါဠိတော်နှိုက်။ ရဟန်းတို့အား လူဒါန်းအပ်ပြီးသော ပစ္စည်းဥစ္စာကို၊လူဒါန်းတိုင်းမတည်ခဲ့လျှင်၊လူဒါန်းရင်းဥစ္စာရှင်တို့က၊တောင်းခံ၍-လူဒါန်းမြဲ လူဒါန်းပြန်ကြောင်းကို ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ကျောင်းတကာဘုရား.တကာရှိစဉ်၊ကျောင်းဘုရားတို့နှိုက်။လူဒါန်းတိုင်းမထည်။ ဝိုးယူဖျက်ဆီးရှိခဲ့သော်၊လူထားရင်းကျောင်းထကာ-ဘုရားတကာတို့ကားသူဆိုး-လူဆိုးတို့ထံ၊တောင်းခံနိုင်သော ဗုဒ္ဓဘာသာထုံးစံ ထင်ရှားရှိသည်။ "

ထိုစကား မှန်၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကျမ်းဂန်တို့နှိုက်၊ "ပစ္စည်းကိုပိုင်ဆိုင်ခြင်းသည်၊ ငါဥစ္စာဖြစ်၍ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း။ အဝေါဟာရက် ဖြစ်၍ ဂိဓိဥစ္စာကဲ့သို့ တောင်းခံလျှောဆိုနိုင်သော-ပိုင်ဆိုင်ခြင်းအားဖြင့် နှစ်ပါး အာပြားရှိ၏၊ ထိုနှစ်ပါးဘို့တွင်။ စေတိယသန္တကပစ္စည်း။ သူတပါး-တို့ အာဝါသဒါနထားဆောပစ္စည်း နတ်ကွန်းခွဲ တင်ထားသောပစ္စည်း- စသည်တို့နှိုက် အစောက်အရောက် သဘောအားဖြင့်။ ပိုင်ဆိုင်သည်။ ထိုကြောင့် စေတိပစ္စည်းနှိုက် ရဟန်းတို့အစောင့်အရောက် ဖြစ်ကြောင်းကို "

စတ္တာရော ပရိက္ခာရော။ ဆယ်ပရိက္ခာရော- ရက္ခိတဗ္ဗော ဂေါပေတဗ္ဗောမမာယိတဗ္ဗော၊ပရိဘုဉ်ဇိတဗ္ဗော၊အထွေ ပရိက္ခာရော-ရက္ခိတဗ္ဗော ဂေါပေတဗ္ဗော မမာယိ တဗ္ဗော နပရိဘုဉ်ဇိတဗ္ဗော၊ အထွေ ပရိက္ခာရော ရက္ခိတဗ္ဗော ဂေါပေတဗ္ဗော နမမာယိတဗ္ဗော နပရိဘုဉ်ဇိတဗ္ဗော။အထွေ ပရိက္ခာရော နရက္ခိတဗ္ဗော နဂေါပေတဗ္ဗော နမမာယိတဗ္ဗော နပရိဘုဉ်ဇိတဗ္ဗော ၊ပရိဝါပါဠိတော်စတုက္ကနှိုက်ဟောတော်မူသည်။ "ဂင်းအဋ္ဌကထာ၌လည်း။ပရိက္ခာရ စတုက္ကပဋ္ဌမော သကပရိက္ခာရော၊ ဒုတိယော သံဃိကော၊တတိယော စေတိယသန္တကော၊ စတုတ္ထော ဂိဟိပရိက္ခာရော-ဟု။ဘွင့်သည်" ။

ပရိက္ခာရာ၊ပစ္စည်းပရိက္ခရာတို့သည်။စတ္တာရော။လေးပါး-တို့ဝိုင်း။ ရက္ခိတဗ္ဗော။ရဟန်းတို့သည် စောက်ရှောက်အစ်ထော၊ ဂေါပေတဗ္ဗော

ရဟန်းတို့သည် လုံခြုံစေအံ့သော။ မမယိတဗျော့။ ရဟန်းတို့သည်ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ပရိဘုဥ်တဗျော့၊ ရဟန်းဘို့ဘာသည်သုံးဆောင် အပ်သော၊ ပရိက္ခာရော။ မိမိ ပရိက္ခာရသည်။ ဘုဥ်ကို၊ ဂို့၏။ ရက္ခိတဗျော့၊သော၊ ဂေါပေတဗျော့။သော၊ မမာယိတဗျော့။ သော။နပ ရိဘုဥ်ဘဗျော့၊ ရဟန်းတို့သည် မသုံးဆောင်အပ်သော။ ပရိက္ခာရော။ သံယိကပရိက္ခာရသည်။အတ္ထိ ဂို့၏၊ ရက္ခိတဗျော့။သော။ ဂေါပေတဗျော့ သော။ နမမာယိတဗျော့၊ ရဟန်းတို့သည် မသုံးဆောင်အပ်သော၊ ပရိဘုဥ်တဗျော့၊ ရဟန်းတို့သည်ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍ မမြတ်နိုးအပ်သော၊နပရိဘုဥ်တဗျော့၊ရဟန်းတို့သည်။ မသုံးဆောင်အပ်သော၊ပရိ ဿာရော။စေကိဥစ္စာပရိက္ခာရာသည်း၊အတ္ထိ။ဂို့၏၊နရက္ခိတဗျော့။ရဟန်းတို့သည် မစောင့်ရှောက်အပ်သော၊ နဂေါပေတဗျော့၊ ရဟန်းတို့သည် မလုံခြုံစေအပ်သော။နမမာယိတဗျော့။ရဟန်းတို့သည်ငါ၏ ဥစ္စာဟူ၍မမြတ်နိုးအပ်သော၊နပရိဘုဥ်ဘဗျော့။ရဟန်းတို့သည်မသုံးဆောင်အပ်သော။ ပရိက္ခာရော။ လူတို့၏ ဥစ္စာပရိက္ခာရာသည်။ အတ္ထိ ဂို့၏၊ ။ပရိဝါပါဠိတော် အာနုက်။ ။

ပရိက္ခာရ စတုက္ကံ။ ပရိက္ခာရစတုက္ကံ၌။ ပဌမော၊ ရှေဦးစွာသော ပရိက္ခာရာသည်။ သက-ပရိက္ခာရော။ ရဟန်းဥစ္စာပရိက္ခာရတည်း ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သောပရိက္ခာရာသည်၊သံဃဝံကော။သံဃဥစ္စာဖြစ်သော ပရိက္ခာရာဘည်း၊တာဘိယေါ၊သုံးခုမြောက်သောပရိက္ခာရာသည်။စေတဝိယ သန္တကော။စေတ္တဥစ္စာပရိက္ခာရာတည်း။စတုတ္ထော။ လေးခုမြောက်သော ပရိက္ခာရာသည်းဂိဟိပဝါရက္ခာရော။ လူ၏ဥစ္စာပရိက္ခာရာတည်း။ ။ဂဲ့းအ ဋ္ဌကထာ။ ။

ဤပါဠိတော်အဋ္ဌကထာ၌၊စေတဝိပစ္စည်းကိုရဟန်းတို့စောင့်ရှောက် အပ်ကြောင်း။ ရဟန်းတို့အစောင့်အရှောက်ဖြစ်ကြောင်းကိုပြောပြသော ကြောင့်။စေတ၊စေတဝိပစ္စည်းကိုရဟန်းသင်္ဃာအစောင့် အရှောက်ရှိသော ပစ္စည်းဟုသိအပ်၏၊အစောင့်အရှောက်မရှိသောပစ္စည်းဟုမသိအပ်။ ။

ထိုကြောင့်ဒုတိယ ပါရာဇိကဏ္ဍဒုဗ္ဗိဒ္ဓိဃာဋ်လည်း၊ စေတဝိပစ္စည်း ကို။ အခါခပ်သိမ်း အာဆိမ်းအဆည်းရှိသောပရိဝေဏ်ဂိုဟိတ ပစ္စည်းဟု ဆိုအပ်ကြောင်းကို။ ။ဒေဝတာဒီနံ ဂါဇဋ္ဌဓမ္မာဒီနံ ဂါပရိစ္ဆတ္တံ ပရေ ဟိစေအာရက္ခဏေဟိ ပရိဂ္ဂဟိတံ။ ပရဝေရိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ တထာရူပေ ဟိ အဒိန္နာဒါနေ ရာဇာနော စောရံ ဂဟေတွာ ဟာနနာဒီကံ ကာရေ

ယျုံ။ အနာရက္ခကေပနအာဝါသေအဘိက္ခုကေအနာရာဓိကာဒိကေစယံ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃန္တိကံ။ တံအာဂတာဂတေဟိဘိက္ခူဟိရေဋ္ဌတဗ္ဗံ ဂေါပေတဗ္ဗံ နမမာယိတဗ္ဗန္တိ ဧနတော အဘိက္ခုကာဝါသံသံဃသန္တကံဝိယ ပရိပရိဂ္ဂဟိတ သဒ္ဓိမေဝဂန္တွတိတိ ဆာယာဒီသဒ်ာ။ ဇာသရောဟိ ယောကောစိ ဘိက္ခု တာဒိသေ ပရိက္ခာရေ စောဇရေဟိ ပိဂယ္ဟမာနေ ဝါရေတုံ ပဋိဗလောစေဗလက္ကာရေနအတ္ထိဒိတွာယထာဌာနေဌပေတုန်ဟု ပိနဲ့ဂျီ။

ဇဒေဝတာဒိနံဝါ။ နတ်အာစရိသည်ကိုအားငင်း။ဗုဒ္ဓမြောနံဝါ။ ဘုရားတာရားတို့အားငင်း။ ပရိန္ဒတ်ဘုံ။ စွန့်လွှတ်အပ်ပြီးသော ပစ္စည်းကို။ပရေဟိ။ နတ်အစရိသည်တို့မှုံတပါးကုန်သော။ အာရက္ခကေဟိ၊ ရဟန်းရှင်လူအစောင့်အရှောက်တို့သည်၊ စေပရိဂ္ဂဟိတံ။ အာဂယ်၍စောင့်ရှောက်သိမ်းဆည်း ဆင်သည်ဖြစ်အံ့။ ပရေပရိ ဟိ ထဇမေဝ၊ သူတပါးထိမ်းဆည်းအပ်သော ပရေပရိဂ္ဂဟိ တဥစ္စာမည်သည် သာတည်း။ ဟိသစ္ဒံ၊ မှန်၏။ တဆာရွေပေ။ ထိုသို့အစောင့်အရှောက်ရှိသော သဘောရှိသော။ အာဒိန္နာဒါနေ။နတ်အစရိသောသတ္တဝါ၊ ဘုရားတရားတို့၏ဥစ္စာကို ခိုးယူရာနှိုက်။ ရာဇာနော။ အစိုးရမင်းတို့သည်းစောရံ၊ ခိုးယူသောသူကို။ဂဟေတွာ။ဘမ်းယူ၍။ ဟာနနာဒိကံ၊ သက်ဖြတ်ခြင်း အစရိသည်ကို။ကရေယျုံ၊ပြုကုန်ရော့၏။ပန။အစောင့်အရှောက်မရှိသောဘုရားတရားတို့၏။ ပစ္စည်းကိုဆိုဦးအံ့။ နာရက္ခကေ။ အစောင့်အရှောက်မရှိသော။ အာဝါသေ၊ ကျောင်းဦးဂင်း။ အဘိက္ခု၊ကော။ရဟန်းမရှိသော။ အနာရာဓိကာဒိဇေ။ အရာမ်စောင့်စသည်မရှိသော ကျောင်းနှိုက်ဂင်း။ ဗုဒ္ဓဓမ္မသံဃ၊ ဘုရားတရား၏။ယံသန္တကံ။အကြင်ပစ္စည်းဥစ္စာသည်၊အထိုး။ရှိ၏၊တံ။ထိုဘုရားပစ္စည်း- တရားပစ္စည်းကို။ အာဂတာဂတေဟိ။ လာတိုင်းလာတိုင်းကုန်သော။ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ရက္ခိတဗ္ဗံ။ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ ဂေါပေတဗ္ဗံ၊ လုံခြုံစေမှုင်၏။နမမာယိတဗ္ဗံ၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူ၍ ထားမမြတ်နိုးဒုဂ်။ ဣတိ၊ ဤသို့သော်အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို။ ဝစနတော။ ပရိဝါပါဠိဘေဒ်နှိုက် ဟောတော်မူသောကြောင့်။ အဘိက္ခု၊ကာဝါသော။ ရဟန်းမရှိသောကျောင်းနှိုက်။ သံဃသန္တကံဝိယ၊ သံဃဥစ္စာကဲ့သို့၊ပ ရပရိဂ္ဂဟိတာသင်္ဃမေဝ၊ သူတပါးထိမ်းဆည်းအပ်သောဥစ္စာ- ဟူသော ရေတွက်ခြင်းသို့သော်လျှင်။ ဂန္ထတိ၊ရောက်၏။ ဇာတ်ဆာယဉ်၊ဤသို့သော

အရိပ်အရောင်သည်။ ဒီဃသတိ။ထင်၏။ ဟိသစ္စံ။မှန်၏။ ယောကောစိ။အ
မှတ်မရှိဘစုံတယောက်သော။ ဘိက္ခု။ရဟန်းသည်။ တာဒိသော။ထိုသို့သ
ဘောရှိသော။ပရိက္ခါရေ။ ဘုရားတရား။တို့ ရိက္ခရာဘို့ကို။စောရေဟိပိ။
ခိုးသူတို့သည်လည်း။ဂယှမာနေ။ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ဝါရေတုံ။ တား
မြစ်ခြင်းငှာ။စေပဒိဗလော။ အကယ်၍တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဗလက္ကာရေ
နှ။အနိုင်အထက်မူသောအားဖြင့်။ အဆို့နှိုတွေ။လုယက်၍။ ယထာဌာ
နေ။ ထားမြဲတိုင်းသောအရပ်နိုက်၊ ဌပေတုံ။သားခြင်းငှာ၊ ဇာသဆော။
အစိုးရ၏။ဆွတိ။သို့။ ဝေဒိကာဗွဲ့။သံအပ်၏။ ၊ဒုတိယပါရာဇိကအဘွင့်
ဝဇိရဇုဒ္ဓိကာအာနက်။ ၊

သံဃိကပစ္စည်းကဲ့သို့။စေတီပစ္စည်းကို ဂုဟနိုးတို့စောင့်ရှောက်အပ်
ကြောင်းကို ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာနိုက်သည်း။ ၊စေတီယသ
ပဒိပဏ္ဍာယဝါ ခဏ္ဍာဇလ္လ ပဋိဆဒ်ရဏာဏ္ဍာယဝါ ဒိန္နအာရာဓမာပိ ဇဂို
ဟဗ္ဗော၊ဝေဏ္ဍုနံ ဒတ္တွာပိ ဇဂ္ဂါပေဘဗ္ဗော။ ဝေဏ္ဍုနဉ္စ ပနဇ္ဈ စေတီယ
သန္တကံပိ သံဃသန္တကံပိ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟု။ဘွင့်သည်။ ။
စေတီယသ။ စေတီတော်အား၊ပဒီပဏ္ဍာယဝါ။ ဆီဖိုးအကျိုးငှာ
ငင်း။ခဏ္ဍာဇလ္လပဋိသင်္ခရဏာဏ္ဍာယဝါ၊ ကျိုးသည်ပွင့်သည်ကို ပြုပြင်ခြင်း
၊အကျိုးငှာငင်း။ဒိန္နအာရာဓမာပိ။ လူအပ်သောအရာမ်-ဥယျာန်-ဝတ္ထုကံ
ကိုလည်း။ဇဂို့တငှာ။ခဟန်းတို့ စောင့်ရှောက်အင်၏။ ဝေဏ္ဍုနံ။အခကို၊
ဒတ္တွာပိ၊ပေး၍လည်း။ဇဂ္ဂါးပတငှာ။ စောင့်ရှောက်စေအပ်၏။ ၎င်း။ဤ
အခပေး၍ စောင့်ရှောက်းစရာ၌၊ ဝေဏ္ဍုနံပန။အခကိုကား၊ စေတီယ
သန္တကံပိ၊ စေတ္တဥ္ဉာကိုငင်း။သံဃသန္တကံပိ၊ သံဃဥစ္စာကိုငင်း ဒါ
တုံ၊ပေးခြင်းငှာ။ ဝဋ္ဋကိ၊သင့်၏။ ။ဒုတိယပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ
အနက်။ ။

ထိုသို့စေတီကိုစောင့်ရှောက် သုတ်သင်သောသူသည်၊ ရဟန်းရှင်
လူအားဖြင့်နှစ်မျိုးရှိကြောင်း။ ဤသာဒေစောင့်အရှောက်။ မမြဲသောအ
စောင့်အရှောက်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိကြောင်းဟု။ ဝိနည်းမဟာဝါ စိဝရခန္ဓက
အဋ္ဌကထာ၌၊ ။ပဒီပဟာယဝါစေတီယသာပါပုရဏတာ အာဓာရကေ
ပတ္တိဋ္ဌပေတွာ ဒက္ခိဏောဒကံ ဘတ္တွာဇုဋ္ဌါနံ ဒေမာဘိယံ ပဋ္ဌမံ ခါဒနိယံ
ဘောဇနိယံဒေန္တိ၊ဝိဟာရံဝါအာဟာရိတွာ ဇာဒံ စေတီယသ ဒေမာတိ
ဝိတ္ထာရိတဗ္ဗမဿလဲဟန္ဒာဒိနံစဒေန္တိ။တတ္ထ ကဿထံ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ။မာလာဂန္ဓာ

ဒိန် တာဝ စောဝိယေ အာရောပေတဗ္ဗာန်။ဝတ္ထေဟိပဒုာကာ၊ တေလေန ပဒိပါကာတဗ္ဗာ။ ဝိဆ္ဆာပါဘမရုဖာဏိဘာဒိန် ပန ယောနိဗ္ဗဒ္ဒ် စေတိယ ဇဂ္ဂနော ဟောတိ။ ပဗ္ဗဇိ၊တာဝါဂဟဒ္ဒေါဝါ။ တဿဒါတဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗဒ္ဒ် ဇဂ္ဂနော အသတိ အာဟာရဘတ္တံ ဒ္ဒေပေဟွာ ဝတ္တံ ကတွာ ပရိဘုဥ်ိတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟု။လာသည်၊ ။

ပဋိမာယဝါ၊ဆင်းတုတော်၏လည်းကောင်း၊ စေတိယသဝါ။စေတိတော်၏လည်းကောင်း၊ပူဇာတာ၊ဒ္ဂ္ဂ်။အာဓာရကော၊ သပိတ်ခြေခွံးပတ်တံ၊ သပိတ်ကို။ဒ္ဒဲပေတွာ။ထား၍၊ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဇုဠါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား။ ဒေဝ။ လှူပါကုန်၏၊ဣတိသို့။ ဥဒ္ဒမံ၊ ရှေဦးစွာ။ ယံခါဒနိယံ၊ အကြင် ခဲတွယ်ကိုလည်း။ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒေန်၊လှူကုန်၏၊ဝိဘာဂံဝါ၊ ကျောင်းသို့မူလည်း။ အာဟရိတွာ။ ဆောင်၍၊ဣဒံ။ ဣဆွမ်း-စသည်ကို။ ဧဝတ်ိယသဿ။ စေတ်ိတော်အား၊ဒေမ၊ လှူပါကုန်၏၊ဣတိသို့၊ ဝိဿဇ္ဇိပါတဒ္ဓ၊ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ မာလာဂန္ဓဒိနိစ။ ပန်းနံ့သာ-စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒေန်၊လှူကုန်၏။ တတ္ထ။ထိုစေတ်ိဆင်းတုအား။ထု။ချ၍၊ ကထံ။အဘယ်သို့လျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်သနည်း၊ တာဝ။ရှေးဦးစွာ၊ မာလာဂန္ဓာ ဒိနိ၊ ပန်းနံ့သာစသည်တို့ကို စေတ်ိဃေ။ စေတ်ိတော်၌။ အာရောပေတဗ္ဗာန်။ တင်အပ်ကုန်၏။ ဝတ္ထေဟိ အာတ်ဘို့ဖြင့်၊ပဋာကာ။တံခွန်ကုတ်ကားတို့ကဲ့၊ တေလေန၊ဆီဖြင့်၊ပဒီပါ ဆီဒီးတို့ကဲ့၊ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဝိဿဇ္ဇိပါတမရု ဖာဏိတာဒိနိ ။န။ ဆွမ်း-ပျား- တင်လဲဘို့ကိုကား။ ယော ပဋ္ဌိန်းတာဝဝါ။ အကြင်ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။ ယောဂဟဒ္ဒေါဝါ။ အကြင် လူသည်လည်းကောင်း။နိဗ္ဗဒ္ဒံ၊အမြဲငေတ်ိယဇဂ္ဂကော။စေတ်ိကို စောင့်ရှောက်သုတ်သင်သည်၊ ဟောတိ။ဖြစ်၏၊တဿ၊ ထိုစေတ်ိကို စောင့်ရှောက်သုတ်သင်သော ခဟန်ရှင်လူအား။ဒါဘဗ္ဗာနိ ပေးအပ်ကုန်၏။နိဗ္ဗဒ္ဒဇဂ္ဂကေ၊စေတ်ိကို အမြဲစောင့်ရှောက် သုတ်သင်သောရဟန်းရှင်လူသည် ဇာသတိ၊ မရှိသော် အာဟာရဘတ္တံ။ ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ ဒ္ဒေပတွာ၊ထား၍၊ဝတ္တံ။ ဝတ်ကျေးဝတ်ငယ်ကို၊ကတွာ။ ပြု၍ ပရိဘုဥ်ိတုံ။သုံးဆောင်ခြင်း.ဌာ၊ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏၊ ။မဟာဝါစိဝရေနဉ္စကာ. အဋ္ဌကထာအာနက်။ ။

၍သို့-သာဒေသာအာဂုံယုတ္တိအရဝိရဝါကို-ဖေ့စပါးထောက်ထားစင်းစားနိုင်းညှိ-ဆိုဖြင်သဖြင့်။ ရဟန်းတို့အရာမ်ကျောင်းတိုက်အတွင်း၊ ဒါယကာတို့မေ့ရစ်သောရုတနှာ-ရတနာဟု-သမုတ်အပ်သောပစ္စည်းများကိုစောင့်ရှောက်သိမ်းထားအပ်ဘောဂဘ်ဟုရားရှိသည့်အတိုင်း၊ ဥစ္စါရှင်တို့သတ်ရ၍ ထောင်းယူရာဘွေ့ လာသောအခါ။ ပေးရန် သိမ်းထားစောင့်ရှောက်အပ်သောပစ္စည်းကို။ ပစ္စည်းရှင်ဒါယာကာဘည်မရှာပြီမရပြီဟု။ဝန်ချပြီးနောက်၊ထိုရာဇာနိုးသိမ်းဆည်းမှုနိုးသိထက်။ ခိုးယူသောသူအား အဓိန္နဒါနိုဖြစ်မဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ ဥပနိဘဏ္ဍာ၊ သူဘပါးတို့အပ်ထားသောပစ္စည်းကိုလုံခြုံစွာ စောင့်ရှောက်နေထိုင်သည့်အတွင်း။ အပွေ့ခံမရှိသောထိုပစ္စည်း၊ ရှင်သဆုံးသည့်နောက်၊ သေဆုံးမှုနိုး မသိရှိထိုပစ္စည်း ရှင်အား ပေးအပ်ရန်၊စောက်ရှောက်ထိမ်းသိမ်းမြဲ၊ စောင့်ရှောက်ထိမ်းသိမ်းသည် အတွင်း။ တပါးသော သူက ထေယျစိတ်ဖြင့် ခိုးယူရာထိုခိုးသူ၌ အဓိန္နဒါနိုဖြစ်မဖြင်ကိုဂုဏ်း၊ အထူးစီစစ်ရန်=ယုံမှားထွေးတာရန်မရှိ၊ထိုပစ္စည်းသည်ပစ္စည်းရှင်ကိုထောက်လျှင်အသာမိုက်နိုရာလယဖြစ်ပြီးဖြစ်သေ်လည်း၊ထိမ်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သောရုဟန်းရှင်လူထင်ရှားရှိလျက်ဖြစ်၍ ထို စောင့်ရှောက် သူသည်းသာမိုက အာရုန်ိုက်တည်သောကြောင့်ခိုးယူသော သူအားအဓိန္နဒါနိုမလွတ်၊ လူဆစောင့်အရှောက်ရှိသောစေတီပစ္စည်း-နတ်ပြိုက္ခာတို့ပစ္စည်းနှင့် အတူတူပင်ဆုံးဖြတ်အင်္ဂါ။ ။

ထိုးကြောင့်။ ။သသာမိကဝိသာမိကာနဲ့ သာလယဘာဝေါဝါနိုရာ လယဘာဝေါ ဥပပရိဂ္ဂါတဇ္ဇော။ သစေ ကေသံ သာလယကာလေဟ ခုံဘဏ္ဍာဿ်ာပေတွာ အာပတ္တိကာတဇ္ဇော၊ သစေနိုရာလယကာလေ။ နံ-ပါရာဇိကေနကာရေတဇ္ဇော။ ဘဏ္ဍာဒါမိကာသု ပုဘဏ္ဍံ အာဟာရာပေနွာသု ဘဏ္ဍာဒါဒဇ္ဇံ။ အယမေတ္ထသာမိစိ-ဟု၊ ပိန်ပြီး၍။ ထိုအနက်ကိုထင်ရှားအောင်ရှုဟန်းတပါးသက်နိုး ကျရစ်သည်ကို ထေယျစိတ်ဖြင့်၊ကောက်ယူသောဝတ္ထုကို—ဆောင်ပြသောအာဠာဏ်ထား၌၊ ။သစေ နိုရုလယကာလေ။ နံပါရာဇိကေန ကာရေတဇ္ဇော-ဟူသောစကားကို။ ကျရစ်သော သက်နိုးကိုကောက်ယူ သိမ်းထားသောရုဟန်းရှင်လူ—မရှိသောအရာ၌ ပြသည်ဆိုလိုင်း၊ ကောက်ယူသိမ်းထားသောရုဟန်း-ရှင်လူမရှိသောအရာ၌ သာမှတ်အပ်သည်။ ရှိရာ၌ကား၍

အတိုင်းမမှတ်အင်။ ကောက်ယူထိမ်းထားသောရဟန်းရှင်လူသည်၊ ထို
ကျရစ်သောသက်နှံးကို၊ မိမိယူလို၍ ကောက်ယူထိမ်းထားသည်-ဖြစ်
စေ၊ဥစ္စာရှင်ကိုရှာဘွေပေးကမ်းရန် ကောက်ယူ ထိမ်းထားသည်ဖြစ်စေ၊
ထိုထိမ်းထားသူထံမှမိုးယူသောရဟန်းအား အဓိန္ဌဒါန်မတွေတ်ဟုမှတ်ယူ
အပ်၏။ ။

တနည်းကား၊ ။ပါဠိတော်၏အနက်ကို၊ ။ဣဓပနယံကိုဥပဓရပရိ
ဂ္ဂဟိတံ သသာမိကံဘဏ္ဍံ။ တဒေတံတေဟိ သာမိကေဟိ ကာယေ
နဝါ ဝါစာဝါနဒိန္နန္တိ အဒိန္နံ။ အတ္တနောဟတ္ထေ ဇေဘာ ယထာဠိတ
ဌာနေဘာ နိုဒိသဠန္တိ အနိသဋ္ဌံ။ ယသာဌာနေဠိတံပိအနုပက္ခတာ
ယ နပရိဘုတ္တန္တိ အာပရိဠုတ္တံ၊ အာရက္ခံ သံဝိဓာနေန ဂုတ္တိကတ္တာ ရက္ခိ
တံ။ မဋ္ဌသာဒိသု ပက္ခိပိတ္တာ ဂေါပိ တဏ္ဍာ ဂေါပိတာ။ မမဏ္ဍန္တိတ
ဟ္ဟာမမတ္တေန မမာယိတဏ္ဍာ မာယိတံ။ တာဟိ အပရိဠာဂ- ရက္ခန
ဂေါပနာဟိ၊ တာဟိတဏ္ဍာသာမိ.ကဟိပရေဟိပရိဂ္ဂဟိတန္တိပရပရိဂ္ဂဟိ
တံဇေတံဒ.ဒိန္နံနာမ-ဟု။အဋ္ဌကထာဘွင့်သည်မှာ၊ထိသာထင်ရှားသောအ
နက် ဟိသာယူ၍ဘွင့်သည်။ ရဟန်းရထိုက်သောအနက်ကို အလုံးစုံအ
ကုန်းကြီးယူ၍ဘွင့်သည်မဟုတ်ဟုယူအပ်၏။ ။

ထိုကြောင့်၊ မမာယိတပုဒ်၏အနက်ကို။မမဏ္ဍန္တိ တဏ္ဍာမမတ္တေန
မမာယိတဏ္ဍာ မမာယိတံ၊ဟုဘွင့်သည်။ ထိုသို့ဘွင့်တိုင်းသာယူလျှင်။
ရဟန်းတို့သည် ဓိဒိတို့ပစ္စည်းဥစ္စာကို တဏှာတည်းဟူသော မြတ်နိုး
ခြင်းဖြင့်ငါ၏ ဥစ္စာဟုမြတ်နိုးခြင်းမရှိ၍ မမာယိတမဟုတ်သော ကြောင့်
ရဟန်းတို့ပစ္စည်း ဥစ္စာကို ခိုးယူချွေးနှိက် အဒိန္နဒါန် မဖြစ်ရာ။ ထိုသို့မ
ဖြစ်သည်မဟုတ် ရဟန်းတို့ပစ္စည်း ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အဒိန္နဒါန်သည်အ
ဖြစ်အကြီး ဆုံးဖြစ်ကြောင်းကို သမော အဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌ မိန့်
သည်။ ။

မိဘတို့ သေလွန်သော အခါ၌ ပက်သက် အိမ်တတ်ခါမျှ ဖြစ်သော
သူငယ်တို့၏ ဥစ္စာနှိက်။ ယခင်မမာယိတလည်းမရှိ၊ တေဟိ သာမိကေ
ဟိဟုသော-အလိုက်ခံ--ကဏ္ဍားနှင့်တကွ၊ ။အာရက္ခသံဝိဓာနေနမုက္ခိ
တဏ္ဍာ ရိက္ခိထံ၊ မဋ္ဌသာဒိသု ပက္ခိပိတ္တာ ဂေါပိတဏ္ဍာပိ တံဟု။
အဋ္ဌကထာ ဘွင့်ပြတို့ပင်းသော ရက္ခိတဂေါပိတထည်းမရှိ၊ ထိုသို့မရှိ
သော်သည်းထိုဥစ္စာကိုခိုးယူလျှင်အဒိန္နဒါန်ဖြစ်ကြောင်းကို။ ။သာရတ္ထ

နိပန်ဒိုးကဘဒ္ဒ၊ ။ပရိစ္ဆာဂါဒိဗြဟ်အကတော ဇာဒံမဟုံသန္ဓကန်ဲ အဂါဒိတံပိ ပရုပရိဂ္ဂဟိတမေဝ။မာထာပိတ္ဂုနံ အစ္ဆဇယနမန္ဒဒါနံဥတ္တာနသေယျကာနံ ဒါယကာနံ သန္ဓကမိဝ—ဟူ၍ဂုင်း၊ ။ဝိမ်တ်ဒိုကာန်ကိလည်း၊ ။ ပရိစ္ဆာဂါဒိဗြဟ်ဆကတော၊ ဇာဒံမယ္ဘံသန္ဓကံတိဝတ္ထု သာဓိနဘာဂဂါဒိတမိ ပရိဂ္ဂဟိတမေဝ၊ တမေဝဗာလုမ္ဘဇ္ဇာဒိနံသန္ဓကံဝိယ။ တာဒိသံအဝဟာ ရန်ဟောပိညာတကာဒိဟိ ပဒ္ဓဆာဥတ္တာ ဝတ္ထုသာဓိနဘာစအနုဗန္ဓိ ဟဇ္ဇတော ပါရာဇိကောဝဟောတိ-ဟူ၍ဂုင်း။မိန့်၏။ ။

ထိုကြောင့်။ တေဟိဘဏ္ဍာသာဓိကေဟိ၊ ရေဟိ ပရိဂ္ဂဟိတန်ဲ ပ ရပရိဂ္ဂဟိတံ-ဦး။ တိုက်ရိုက်ထင်ရှားသော-ဥစ္စာရှင်ကိုသာ- ဘဏ္ဍသာဓိ က-ဟုမယူမူ၍။ သံဃာအစောင့်အရှောက်ရှိသော- စေတီယသန္ဓက ဦး၊ ဂိဝါပြသောအဆ္ဆကထာ၊ အာဆိပ်းအဆည်းရှိသော- နတ်ပြုဥာတ်ရှိ ဥစ္စာနိုက်။ အာဒိန္နဒါနဖြစ်ကြောင်း။ ။အစောင့် အရှောက်ဖြစ်သောသူ သည်။ ဘဏ္ဍာရှင်အာရုံနိုက်ထည့်ကြောင်းကို ပြသောဋီကာတို့နှင့် အ ညီ။ ဥစ္စာရှင်အာရုံနိုက်တည်သော- အစောင့်အရှောက်လူတို့ကိုလည်း၊ ဘဏ္ဍာသာဓိကဟု။ ထည့်သွင်းယူခြင်းကို၊ ပညာရှိတို့အလိုရှိအပ်-စနိုးခံ ဆုပ်ရှိ၏။ ။

ဖိုင်းခိုင်းဆရာတော်ထုတ်ဝေသည့်ဆုံးဖြတ်အပ်သော
စေတီယသန္ဓကဝိနိစ္ဆယကားပြီး၏။ ။

——:o:——

သံဃသန္ဓကာဒိပရိဘောဂဝိနိစ္ဆယး

တပည့်တော်ရှင်ဂုဏသော်ကပါသည့် ဆရာတော်အရှင် သူဖြတ်ဘု ရားသံဃာကတိုက်တာ-ပုဂ္ဂလိကတဲ့က်တာ-အရာမ်တွင်းကိုခြံ၊ဒါယကာ တို့သည်။မဟန်-မကြွား-သစ်သီး-သစ်ရွက်များကို။ အမှတ်မဲ့သုံးဆောင် ကြသောအရာသည်။အပြစ်ရှိမရှိကို၊ ပါဠိဋ္ဌအမျှကထာနှင့်တကွ ဆိလိုပါ ကြောင်း။ တိုက်တာအရာမ် အစိုးရသောဘုန်းတော်ကြီးသည်။ တိုက် တာအရာမ်ကိုဒါယကာတို့အား ပေးအပ်ပြီး၍ ထားလွှန်ရာ။ ၎င်းတိုက် တွင်းကျန်ရှိသံဃာတို့သည်။ ဒါယကာတို့ကိုမဟန်မကြွား သစ်သီးသစ် ရွက်များကို အမှတ်မဲ့သုံးဆောင်ခြင်း။ ဒါယကာတို့ကိုအားလေးမပြု-မ

ပန်မကြားသုံးဆောင်ခြင်းတို့၌ အပြစ်ရှိမရှိများကို ပါဠိအဋ္ဌကထာနှင့် တကွသိလိုပါကြောင်း။ ။ရှိခိုးနာဝေတဝ်ဣသျှောက်ပါသည့် ဆရာထေဝ်အာ ရှင်သူမြတ်တုရား။ ။

ဤသို့ချောင်းဦးရှာ။ တောခရကျောင်း။ ဦးဂုဏာက မေးဣသျှောကိုရာ။ မန္တလေးမြို့ စံဒေးကျောင်းတိုက်။ ပဏ္ဍိတဓဇသိရိပဝရမဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု တံဆိုင်နာမံထောဝ်ရှိသော၊ ဖိုင်းခိုင်းဆရာသေဝ်သည်။ ၁၂၅၁ခရ ကဆုန်လပြည့်ကျော်-ဂ-ရက်နေ့ရေးသားဖြေဆိုလိုက်သည်ကား၊ ။

ယင်းပုဆွေနှစ်ရပ်၌။ အမှတ်မဲ့သုံးဆောင်ခြင်းဟူသည်၊ ပစ္စည်းရှင်ကိုပန်ကြားပြီးမှ။ အလိုရှိတိုင်း သုံးဆောင်သင့်သည်ကို၊ သတ်မှတ်မထားမဒဉ်းစားပဲ။ ရှေးကသုံးဆောင်မြဲတိုင်း သုံးဆောင်မိသော အရာ။ အမျှားသုံးဆောင်ကြသည်ကိုစွဲ၍။ သုံးဆောင်ကောင်း၏၊ သုံးဆောင်ရ၏၊ ဟူသောသဒ္ဓစိတ်ဖြင့်။ သုံးဆောင်သောအရာ၊ တားမြစ်ကန့်ကွက်သျှင်မသုံးဆောင်ပဲနှစ်၊ကားမြစ်ကန့်ကွက်မရှိမူ။သုံးဆောင်အံ့ဟူသော အာအာကြိုဆည်နှင့်၊သုံးဆောင်သော အရာဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ပစ္စည်းရှင် ဒါယကာတို့ကို အလေးမပြုမပန်မကြား သုံးဆောင်ခြင်းဟူသည်မှာ အစိုးတရ=ဣသရဝတာစိတ်ဖြင့်သုံးဆောင်သော အရာဖြစ်သောကြောင့်ဂုဏ်။ ထိုသုံးဆောင်ခဲ့ရကား။ ဘဏ္ဍာစားသည်မပေးရပြီ၊ ။ထိုပစ္စည်းရှင်တို့ကို။ မကြားပဖြင်။ မထင်မသိစေရအောင်။ ရှိ.၅က်ဆောင်ယူလိုသော ထေယျစိတ်ပါမှုကား။ လူတို့အား၊ အဒိန္နဒါန် ကမ္မပထဖြောက်၏။ ရဟန်းတို့အား၊ ပစ္စည်းနှင့် လျော်စွာ၊ ဒုက္ကဋ်၊ထုလ္လစဉ်း၊အဒိန္နဒါန်ပါရာဇိကသုံးပါးတို့တွင်တပါးပါးဖြစ်၏၊ ။ ဤကားဆက်ချဉ်းမှတ်ရန်၊ ။

အထောက်အထားနှင့် တကွပြတ်ရန် အကူယ်ပြဆိုဦးအံ့။ ။သံဃိ
ကပုဂ္ဂလိကဖြစ်သော သူတပါး ပစ္စည်းကို ယူငင်သိုးဆောင်ခြင်းသည်၊
ထေယျစိတ်ဖြင့် ယူငင် သိုးဆောင်ခြင်း အစိုးရ အာဖြစ်ဖြင့် ယူငင်သိုး
ဆောင်ခြင်း၊ အကျွမ်းတဝင် ဝိသာသဂါဟစိတ်ဖြင့် ယူငင် သိုးဆောင်
ခြင်း။ ထင်ရှားသိသာစွာ ပြောကြား ဝောင်ရမ်း၍ ယူငင် သို ဆောင်
ခြင်းအားဖြင့် လေးပါး အပြားရှိ၏၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ထေယျ စိတ်ဖြင့်
သိုးဆောင်ခြင်းမှာ အခါခပ်သိမ်း မအပ်၊ ထင်ရှား သိသာစွာ ပြောကြား
တောင်းရမဲ့အခွင့်ရ၍ ယူငင် သိုးဆောင်ခြင်းမှာ အခါ ခပ်သိမ်း အံ့၏။
သံဃိက ပစ္စည်းကို ခိုးဝှက်လိုသော ထေယျစိတ်မပါဝဲ၊ ငါ့ဖြင် မရှိငါ
သာအစိုးရ။ ငါသာ အကြီးအကဲဟု အစိုးရအဖြစ်ဖြင့် သိုးဆောင်သော
ရဟန်းအား အဒိန္နဒါနပါရာဇိကသို့မရောက်။ ထုလ္လ စဉ်းအာပတ်နှင့် ဘ
ဏ္ဍာဒေယျ သင်းဖြစ်သည်၊ ထိုးကြွေးငှဲ့၊ သဟဓမ္မိက ဝဂ်-ကဝ်၊ အဋ္ဌက
ထာ ဇောဒသမသိက္ခာပုဒ်နှိုက်၊ ။ဣဿရဝတာယ ဒေန္တော ထုလ္လ
စ္စယံ အာပဇ္ဇတိ၊ ထေယျစိတ္တေန ဂဏှန္တော ဘဏ္ဍံ အဿ၊ပေတွာ
ကာရေတဗ္ဗော-ဟု။မိန့်အပ်၏၊ ။

ဣဿရဝတာယ။ အကြီးအကဲ။ အစိုးရသည်အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒေန္တော။ သူ
တပါးတို့အား အပိုင်ပေးလိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ထုလ္လစ္စယံ။ ထုလ္လစဉ်း
အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ။ ရောက်၏၊ ထေယျစိတ္တေန။ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်၊
ဂဏှန္တော၊ ယူသောရဟန်းကို၊ ဘဏ္ဍံ။ကို၊ အဿ၊ပေတွာ။ အဘိုးဖြတ်
စေ၍၊ ကာရေတဗ္ဗော။ အဘိုးတန်နှင့်လျော်စွာ ပါရာဇိက တိုင်အောင်.
သောအာပတ် ဖြင့်ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ။

၊အကြီးအကဲအစိုးရအဖြစ်ဖြင့် သံဃိကပစ္စည်းကို ယူငင်သိုးဆောင်
သောလူတို့မှာ ထုလ္လစဉ်းအာပတ်မသင့်သော်လည်း၊ထုလ္လစဉ်းအာပတ်
နှင့်ဆလေားတူသော အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ခြင်း ဘဏ္ဍာ စားပေးရခြင်းမှမ
လွတ်ဟူရိဟန်းနှင့် အလားတူမှတ်တူအပ်၏၊ အကျွမ်းတဝင်ဝိသာသဂါ
ဟစိတ်ဖြင့် ယူငင်သိုးဆောင်ခြင်းမှာ၊ ရဟန်းဌာနလူ နှစ်ယောက်အား၎င်း
ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းနှိုက်သာရအပ်၏။ သံဃိကပစ္စည်း၌ တ်ုက်ရိုက်မရ၊ထို
ကြောင့်ပါစိတ် အဋ္ဌကထာ-ပဠိမ သေနာသန သိက္ခာပုဒ်-စသည် နှိုက်၊
ဝိသာသိုးကပုဂ္ဂိုလ်၏ဥစ္စာသည်၊ မိမိပုဂ္ဂလိကဥစ္စာနှင့်တူကြောင်းကို၊ ၊
ဆည်သည် ပုဂ္ဂလိကေတိ ယံဆို ဝိသာသဂါဟော နာမဟုတ်။ တာသ

သန္တကေဇဋ္ဌဒု၊ ယသို့ပန ဝိသေသော ရုဟတိ၊တသ သန္တကအတ္ထ
နော ပုဂ္ဂလိကမိဝ ဟောတိတိ မဟာပစ္စရိဏာဒိသု ဝတ္တုံ-စသည်ဖြင့်၊
ပါန္နအင်္ဂါ။

သံယံ ကပစ္စယ်းနိုက်ကား၊ ပြောကြားတောင်းဆို၍ယူခြင်း။ အဝ်
ကြောင်းကို စူဠဝါအဋ္ဌကထာ သေနာသနခ နွဲက-ကဒ်ါအဋ္ဌကထာ-
သဟဓမ္မိကဝဂ်တို့၌၊ "ယေဟိ မနုဿေဟိ ဝိဟာရေ ဝါသိအာဒိနိ
ဒိန်းနိ ဟောန်တိ၊ တေစေ ဃရေ ဒဏ္ဍေဝါ စေရေဟိဝါ ဝိလုတ္တေ ဒေ
ထ နောဘန်တေ ဥပကရဏော ပုနပါဏ်းကေ ကရိဿာမာတိ ဝဒန်တိ
ဒါတဗ္ဗာ၊သစေ အာဟရန်တိ နဝါရေတဗ္ဗာ။ အနာဟရန်္တာဝိ နလောဒေ
ထဗ္ဗာ၊ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ "ဂဓိဝါကမ္ဗဂ်အဋ္ဌကထာ၌၊ "ဝိဟာ
ရေ ဖလာဖလံ အတ္ထိတိ သာမန်္တ ဂါမေဟိ မနုဿာ ဂ်ဆာနာနံဝါ
ဂန်္ဓိနိနံဝါ အတ္ထာယ အာဂတ်ာ ဧကံ နာဠိကေရံ ဒေထသဗ္ဗံ ဒေ
ထာတိ ယာစန်တိ၊ ဒါတဗ္ဗံနဒါတဗ္ဗန်္တိ ဒါတဗ္ဗံ၊ အာဒိယျမာနေဟိ တေ
ဒေါမနဿိတာ ဟောန်တိ၊ ဒေန်တေန ပန သံဃံ သန္နိဂါတေတွာ ယာဝ
တတိယံ သာဝေတွာ အပလောကနကမ္မံ ကတွာဝဒါတဗ္ဗံ၊ ဂတိက
ဝတ်ံဝါ ကတွာ ထပေတဗ္ဗံ၊ ဂေဠ္ဆပန ကာထဗ္ဗံ၊ ဗျတ်ေနဘိက္ခုနော
သံဃဿ အနုံတိယာ သာဝေတဗ္ဗံ၊ သာမန်္တ ဂါမေဟိ မနုဿာ အာ
ဂန်္တွာ ဂိလာနာဒိနံ အတ္ထာယ ဖဿာဖလံ ယာစန်တိ ဒွေနာဠိကေရာနိဒွေ
တာလဖလာနိ ဒွေပနသာနိ ပဉ္စအမ္ဗာနိ ပဉ္စကဒလိဖလာနိ ဂဏ်ှန်တာနံ
အနိဝါရေတွာ အာသုကရက်ဝတော၀ အာသုကရက်ဝတော၀ ဖလံဂဏ်ှန်တာနံ
အနိဝါရေတွာ ဂဓတ်ိ။ အနုဝိစရိတ္တာ ပန အယံ မဓုရဖလော့အမ္ဗော
ဇွတော ဂဏ်ှာထာတ်ိနဝတ္တာဗ္ဗော ဖလာဘေနကာလေ ပနအာဂတာ
နံ သမ္ဗတေန ဥပဇ္ဈာဂေါ ဒါတဗ္ဗော၊ အာသမ္ဗတေန အပ လောကေ
တွာ ဒါတဗ္ဗံ။ဝိဏာပရိဗ္ဘယော မဂ္ဂဂမိယဆတ္တဝါဟနဝါ အညောဝါ
ဇွသဿရော အာဂတ်ာ ယာစတိ၊ အပလောကေတွာဝ ဒါတဗ္ဗံ။ ဗလ
ကြာရေန ဂဟေတွာ ခါဒန်္တော နဝါရေတဗ္ဗော။ ကုဋ္ဌါဟိ သော် ရုက္ခေ
ဝိ ဆိန္နေယျ။အာညံပိ အနုဏ်ဏာ ကရေယျ၊ ပုဂ္ဂလိကဗရိဝေဏံ အာဂတ်ာဂိ
ဃာနသ နာမေန ယာစန်တော အမ္ဗေဟိ သာယာဒိနံ အတ္ထာယရော
ပိတံ။သစေ အတ္ထိ ဟရေ့ မာနာဃာတိ စတ္တာဗ္ဗော။ ယဒိပန ဖလဟာရိ
တာစ ရုက္ခာ ဟောန်တိ။ကဏ္ဏကေ ဗဒ္ဓိတွာ ဖလဝါရေန ခါဒန်္တိ၊အ

ပစ္စာသိသင်္ကေနဟုတ္တာဒါထဗ္ဗံ။ဗထက္ကာရေန ဂဏ္ဍံကွာနဝါရေတဗ္ဗော
ပုဗ္ဗေ ဂဏ္ဍမေဝေတ္တ ကာရဏံ-ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မိန့်အပ်၏၊ ။

ယေဟိမနုဿေဟိ။ အကြင်လူတို့သည်၊ ဝိဟာရေ။ ဒကျောင်းဌ၊ ဝါသိ
အာဒိနံ၊ ပဲကွပ်အစရှိသည်တို့ကို။ဒိန္နာနိ။ ထ္ဝ။အပ်ကုန်သည်။ဟောန္တိ။ဖြစ်
ကုန်၏၊ တေ။ထိုလူတို့သည်၊ ဃရေ၊အိမ်ကို။ဒဏ္ဍေဝါ။ မိ·ုလောင်အပ်သော်
လည်း၊ကောင်း၊ စဝေရေဟိ။ ခိုးသူတို့သည်၊ ဝိသုဇ္ဈေဝါ။ ဟုက်ဆီးအပ်
ေသာ်လည်း၊ကောင်း၊ ဘဒန္တေ။အရှင်ဘုရားတို့၊နော၊အာကျွန်ုပ်တို့အား။ဥပ
ကရေးဏ ပဲကွပ်ဆစရှိေသာ အဆောက်အဦးတို့ကို၊ ဒေထ။ ပေးကြကုန်
ေသာ့ပုန်၊ဘဖန်၊ပါကဒိုး၊က။ပကတိရှိသည်တို့ကို၊ ကရိဿာမ၊ပြုပါကုန်
အုံ့ ဇုတို့။ဤသို့၊စေဝဒန္တိ·အာယပ်၍လျှောက်ထား၊ပြောဆိုကုန်အုံ့။ဒါတဗ္ဗာ။
ပေးအပ်ကုန်၏။ သစေအာဟရန္တိ၊ အကယ်၍ ပို·ုဆောင်လာကုန်သည်
ဖြစ်အုံ့။နဝါရေတဗ္ဗာ၊ မတားမြစ်အပ်ကုန်။ အနာဟရန္တောပိ။မပို·ုဆောင်
လာသော်သူတို့ကိုလည်း။နစောဒေတဗ္ဗာ။မတောင်းဆပ်ဟုန်။ စုဠ္လဝါ
ေသနာသနခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၊ကဝိါအဋ္ဌကထာတို့အနက်၊ ။

ဝိဟာရေ။ကျောင်းဌ၊ ဖသာဖလံ၊ သစ်သီးကြီးငယ်သည်၊ အာတုံတိ။
ရှိ၏ဟူ၍၊ သာမန်ကဝါမေတိ။ အနိုးအပါး ဖြစ်သောရွာတို့မှ၊ မနုဿာ။
လူတို့သည် ဂိလာနာနံဝါ။ နာေသာသူဘို့၏သည်းကောင်း၊ ဂဏ်္ဍိုနိုးဝါ၊
ကုယ်ဝန်းဆောင် မိန်းမတို့၏သည်းကောင်း၊အထွာယ။ ဆကျို့ဌာ အာ
ဂတ္ဆာ၊လာ၍။ဧကံ။ တလုံးသော။နာဠိ်းကရံ။ အုန်းသီး ကို။ဒေထ၊ပေးပါ
ကုန်းလော့၊ထဗ္ဗံ။တောင်ပိန်းသီးကို။ ဒေထ၊ပေးပါကုန်းလော့၊ ဇုတိ၊ဤ
သို့။ယာစန္တိ၊ ောင်းကုန်အုံ့။ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သင့်သည်။ နဒါတဗ္ဗံ၊မ
ပေးအပ်သင့်လော။ ဇုတိအယံ။ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊ စောဒနာဝတ္ထု
တည်း။ဒါဘဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏ဟိ၊ သာဓုသဒ္ဒံ မှန်၏၊ ဆဓိသျုမာနော၊ မပေးအပ်
သည်ရှိဒသင်။တေ။ ထိုသူတို့သည် ဒေါမနဿိကာ။ နှလုံးမသာမယာ
ရှိကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဉ္စေနပန၊ပေးလိုသော ရဟန်း
သည်ကား၊သံဃံ၊သံဃာတော်ကို။ သန္ဓိပါ၊တတ္ထ။ စည်းဝေးစေ၍။ယာ
ဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်။ သာဝေတွာ၊ကြားစေ၍၊ အပဋိသာရကန
ကမ္မံ၊ အပဋိသာရကနကံကို။ကတွာဝ။ပြု၍သာလျှင်၊ဒါတဗ္ဗံ။ ပေးအပ်၏၊
ဂတိကဝတ္တံဝါ။ ဂတိက ဝတ်ကိုလည်း။ ကတွာ။ပြု၍။ ထဝေပတဗ္ဗံ၊

ားအပ်၏၊ ဝေဠုပန။ ဤသို့ရှုကား။ ကာတဗ္ဗံ၊ ငြိုအပ်၏ ဟုတ္တေန။ လိမ္မာသော၊ ဘိက္ခုနာ။ ရဟန်းသည်၊ သံဃသဿ၊ သံဃာတော်၏။ အနုမတိယာ အလို ရှိးဖြင့်။ သင်္ဃတဗ္ဗံ၊ ကြားစေအပ်၏၊ သာမန္တာ ကပါမေတိ။ ဆိုနိုးအပါးဖြစ်သော ရွာတို့မှ။ မနုဿာ။ လူတို့သည် အာဂတ္ဆာ၊ လာ၍။ ဂိသာနာဒိနံ။ နာဂေသာသူအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ။ အကျိုးငှာ။ ဖလာ ဖလံ။ သစ်သီးကြီးငယ် ကို၊ ယာစန္တိ၊ တောင်းကုန်၏။ ဒွေ။ နှစ်လုံးကုန်သော၊ နာဠိကေရာနိ၊ အုန်းသီးတို့ကို၊ ဒွေ၊ နှစ်လုံးကုန်သော။ တာလဖလာနိ၊ ထန်းသီး ဘို့ကို။ ဒွေ၊ နှစ်လုံး ကုန်သော။ ပနသာနိ ပိန်းနဲသီးဘို့ကို၊ ပဋ္ဌေ၊ ငါးလုံ ကုန်သော။ အမ္ဗာနံ၊ သရက်သီးတို့ ကို၊ ပဋ္ဌေ ငါးလုံးကုန်သော။ ကဒလိဖလ နိဂ္ဂဟ်ပျောသီး ဘို့ကို။ ဣစ္ဆန္တာနံ၊ ယူကုန်သော လူတို့ကို၊ အနိဝါရဏံ၊ မတားမြစ်ခြင်းကို လည်း ကောင်း။ အသုက ရုက္ခတောစ၊ ဤမည်သော သစ်ပင်မှသည်း ကောင်း၊ အသုက ရုက္ခတောစ၊ ဤမည် သော သစ်ပင်မှသည်း ကောင်း၊ ဖလံ။ သစ်သီး ဘို့။ ဣစ္ဆန္တာနံ၊ ယူကုန်သော လူတို့ကို၊ အနိဝါရဏံ။ မတားမြစ်ခြင်းကို လည်း ကောင်း။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဇာတိသို့ သားဝေဘဗ္ဗံ။ ကြားစေအပ်၏။ ပန။ အပ်သည်ဖြစ်ထပါး- မအပ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ အနုဝိစရိတ္ထာ၊ နောက်က- နောက်က- ထွက်၍ အယံအာပတ္တိ၊ ဤသရက်ပင်သည်၊ မဂ္ဂုဖလာ၊ ချိုမြိန်သော အသီး ဂ္ဂဟိဒိုဇ္ဈတာ။ ဤသရက်ပင်မှ၊ ဣစ္ဆာထ ယူကြကုန်း၊ ဇာတိဝိ ဤသို့ လည်း။ နာဘုဇ္ဇေ။ လောကွတ်ပို၍ မဆင်အံ့။ ပန။ တောင်းလာသော အခန်နိုက် ပေးအပ်သည်မှ တပါး- သစ်သီး ဝေဆန်သော အခန်နိုက် ပေးအပ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဖလဘာဇနကာသေ။ သံဃဝိဂ္ဂဟသစ်သီးကို ဝေဘန်သောကာလနိုက်၊ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော လူတို့အား။ သမ္မတေန၊ ဘုရားတိရသော ရဟန်းသည်၊ ဥပဇ္ဈာ ဘာဝေါ။ ရဟန်းသံဃ ဏော်တို့ ရသောအတို့၏ ထက်ဝက်သော အတို့ကို။ ဒါတဗ္ဗော။ ပေး အပ်၏၊ အသမ္မတေန၊ သမုတ်မရသော ရဟန်းသည်၊ အပလောကေ တွာ ပန်ကြား၍၊ ဒါတဗ္ဗံ။ ပေးအပ်သည်ဖြစ်၏။ ကုန်ပြီးသော ရိက္ခာရှိ၏သား။ မဂ္ဂဂမိယ သတ္ထဝါဟော၀ါ။ ခရီးသွား ကုန်သည် အပေါင်းသည်လည်း ကောင်း။ အညော၊ တပါးသော။ ဇာသာရော၀ါ၊ အစိုးရသော သူသည်လည်း ကောင်း။ အဘဂတ္ဝာ၊ လာ၍။ ယာစတိ။ ယောင်းအံ့၊ အပလောကေတွာ၀။ ပန်ကြား၍ သာသျှင်၊ ဒါတဗ္ဗံ။ ပေးအပ်၏။

ဗသက္ကာရေနှ၊အနိုင်အထက်၊ပြုသဖြင့်။ ဂပေါတ္ထာ၊ ယူ၍၊ခါဒေနောဟု။ ခဲသောလူကို။နဝါခဲတာဖြစ်ပါ။ မတားဖြစ် ၏။ ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏။ သော်။ထိုထူသည်။ကုဋ္ဌါ။အမျက်ဆွဲ၍။ရွက်ပါ။ သစ်ပင်ဘို့ကို သည်း။ ဘိုးနှယ်ဖြတ်ချ၏၊အညံ့။တပါး၊သော။အနှစ်၊ဝိ၊ အာကိုုးမဲ့၊ကိုလည်း၊ ကရေယ်ပြုချ၏၊ပုဂ္ဂလိကပရိဝတ်။ ပုဂ္ဂလိက ၁ရတတ်သို့၊အာဂတို့ ။ ထာ၍။ ဂိလာနသဲ၊ နာသောသူ၏၊ နာဒမနှ။ အာမည်ဖြင့်၊ ယာစနှာ၊တောင်းသောသူကို၊အားမွေတိုင်ဘို့သည်။ သဘာဝဒီနံ။ အရိပ်အငွေ့ရှိသည်တိုင်၏။ အထွာယ၊အကျိုဌာ ရောဝိတံ၊ စိုက်အင်၏၊သဒ္ဒအထွေ။ အကယ်၍ ဂို သည်ဖြစ်အံ့၊တုဒမှ၊ သင်၌ယကာဘို့သည် ဇာနာထ၊ သိကြကုန်လေ၃။ ဇာတိ။ ဤသို့။ဝတ္ထုဇွေ၁၊ဆိုအပ်၏။ပနံ၊အထူးကိုဆိုဦးအံ့ ရာဇ္ဇ ။ သစ်ပင်တို့သည်၊ဖလာဟရိ ကာစ၊အသီးကိုဆောင် ကုန်သည်ကဲ့သို့ ယဒိ၊ဟာန်၌၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ကဏ္ဍာကာ။ဆူးတို့ကို၊ ဒဠှိ ကွာ။ဖွဲ့၍။ ဖလဝါရေနှ။ အသီး၊လွှဲသည်ဖြင့်။ ခါဒန်၌၊ခဲကြကုန်အံ့၊ အပစ္စယသဲ့သောဥနှ၊ ပစ္စည်းလာတ်ကိုမဆောင်တသည်း၊ဟုဆို၏။ဖြစ်၍။ဒါဒေ့ဗ်ိုးပေး အင်၏။ဗသက္ကာရေနှ၊အနိုင်အထက်ပြုသဖြင့်။ဂဆာနှာ။ ယူသောသူကိုနှာဒေတွေ့ဝ၊ မတားဖြစ်အပ်။ဇွေ့၊ ဤအရာနှိုက်။ကာဓပေဟံ၊ အကြောင်းကို၊ပုဒ်ဖွေ့၊ ရှာ၌၊ စုဆောင်းမဝ၊ဆိုအပ်ပြီးသည်သာသျှင်တည်း ၊ ဇိဝါအစ္ဆကထာ၏အနက်၊

ဤသို့ အဋ္ဌကထာတို့၌၊ သူနာ-စသည်တို့အကျိုးငှာ၊ လူဘို့တောင်းထာရာ။သစ်သီးဝေဘန်ရာတို့၌၊သံဃိက-ပုဂ္ဂလိကဖြစ်သော။ ရုဟန်းတို့သစ်သီးသစ်ခွက်တို့ကိုး၊အာစရိယသိသစ်တ်ဖြင့်၊ရဟန်းတို့က ပေးအင်းပေးကောင်းကြောင်းကို ပြဆိုးတာ်မူသဖြင့်။ ပုဂ္ဂလိကရုဟန်ပစ္စည်းကိုးထိုပစ္စည်းရှင်ပုဂ္ဂိုလ်က ခွင့်ပေးလျှင်၊ခံယူသုံးဆောင်သူမှာ အပြစ်မရှိသကဲ့သို့၊ သံဃိကာသစ်သီးသစ်ရွက်၌ထည်း။ ရဟန်းသံဃာတို့က၊ ဝိနည်းပညတ်သာရှိသည့်အတိုင်း ခွင့်ပေးမူ၊ သုံးဆောင်သူလူတို့၌ အပြစ်မရှိကြောင်းကို ပြသည့်ပင် ဖြစ်၏၊ ။

ထို့ကြောင့် ဒုတိယပါရာဇိကာ။အမ္ဗဘာဇနာဒိ ထွေးအဘွင့် အဋ္ဌကထာ၌း၊လစ်ဂိုက္ခာက်-ခ၍ သံဃိကအရံကိုစောင့်ကုန်သောလူဘို့သည်၊ ထိုလစ်ဂိုက္ခာမှ တပါး၊ဝေးသုံးရုန် သံဃာခွင့်ပြုသောသစ်သီးကို။ စား သုံးလှူဒါန်းခြင်းငှာအပ်ကြောင်းကို၊ ။ယေပနဝေတ္တာနံလတိတ္ထာဆာရာ

မေထုနဝေါဟာရကတ္တာဝသန္တာရဂ္ဂန်၊ တေးစအာဂတာနံ ဘိက္ခူနံနာဉ်ကို
ကေရံဘါ တာလပဏ္ဏဝါဒေါ်ကို ယံတေသံ သံးဃာန အနုညာတံဟောတိ
ဒိဝေသဒိဝသေ ဥကြောကံနာမခါဒထာတိ၊ တဒေဝတေ းါတုံလဘန်ဒိ-
ဟု။မိန့်အပ်ပြီ။ ။

ယေပန၊ အကြောင်လူဘိုသည်ကား၊ ပေတ္တာနံ။စောင့်ခ-ရိက္ခာကို၊ လဘိ
တ္တာ။ရ၍၊ အာရာမေဃေဝ။အရောပ်၌သာလျှင်။ဂေဟံ။အိမ်ကို။ကတ္တာ၊ ပြု
၍၊ဝသန္တော။နေကြကုန်လျက်။ကြွန်၌ စောက်ရှောက်ကြကုန်၏။တေ။ထို
ဝေခရ၍စောင့်ရှောက်ကြသော သူဘိုသည်။အာဂတာနံ၊ လာကုန်သော။
ဘိက္ခူနံ။ရဟန်းတို့ဆီး။နာဉ်ဒေါကရံဝါ။အုန်းသီးကိုလည်းကောင်း။ တာ
လပဏ္ဏံဝါ။ထန်းသီ မှည့်ကဲ့လည်းကောင်း၊ ဧဒေါ်ကို၊အာဟရိတွာ လှူကြ
ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ယံ၊ အကြောင်အသိ.ကို။ဒေတသံ၊ထိုဆရာမ်စောင့်တို့အား။
ဒိဝသေ ဒိ.သေ။နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဥကြောကံနာမ။ ဤမျှအဘိုင်းဆရှည် ရှိ
သော ဆစ်သီးကို။ ခါဒဘာဝဲကြကုန်လေ၌၊ ဇူဘိုးသို့သံးဃာန်သည်၊
အနုဇာတံ ခွင့်ပြုအပ်သည်။ဟာတိ၊၍။တဒေဝ။ထိုသံဃာတော်တို့ ခွင့်
ပြုဆပ်းသောသစ်သီးကိုသာလျှင် ဘေ။ထိုအဆရာမ်စောင့်တို့သည်။ဒါတုံ၊
လှူခြင်းငှာ၊လဘန်တို့၊ရကုန်၏၊ ၊ဤကားအနက်၊ ။

အဘိုးသာလွန်းသော- ရွာတွင်းရှိ ရဟန်းတို့ သံဃာကြောင်းအိမ်
နှင့်အဘိုးသူကဲ့လျှဉ်းသော ကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ၊လူဘိုအိမ်ကို လဲလှယ်
ရာ၊ ရဟန်းသံဃာတို့ကို သနားသာကျေးဇာင် ပြော်ဆိုလဲလှယ် အပ်
ကြောင်းကို စုဒ္ဓဘာ-သေနာသနခန္ဓကဆဋ္ဌကထာနိုက်လည်း။ ။ဘိက္ခူ။
နံ စေမဟတ္ထိတရံ ဟောတိ၊မဟတ္ထိဘရံ အမျာကံဟောန်ဒို ဝုတ္တကိစ္စော
ဝိမဟတ္ထိဘရံ၊ပဒ္ဓဒ်ိဘာနံ ပနအသာရုပ္ပံ။ နယကြာထတ္ထ ပဒ္ဓဒ်ိတေတိ
ဝသိဘုံ၊ ဇူဒ်ပန သာရုပ္ပံ ဂဏှာသာတ္ထ စဒန်ဒေဝံပိ သမ္ပဒိစ္ဆိတုံ ဝဋ္ဋ
တိ-ဟုမိန့်၏၊ ။

ဘိက္ခူ။နံ။ရဟန်းတို့၏၊ဂေဟံ၊ကျောင်းအိမ်သည်။မဟတ္ထိတရံ၊ အဘိုး
အများထိုက်သည်။စေဟောတိ။ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊အမျာကံ၊ ငါရဟန်း
တို့၏။ ဂေဟံ။ ကျောင်းအိမ်သည်။ မဟတ္ထိတရံ၊ အဘိုးအများထိုက်၏၊
ဇူဘိ၊ဤသို့၊ဝုဒ္ဓ။ဆိုသည်ရှိသော်။ကဲ့သို့ပင်မဟတ္ထိတရံ၊အကယ်၍ကား
အဘိုးမျာစွာထိုက်၏၊ပနထထာပိ၊ထိုသို့ပင် အဘိုးများစွာ ထိုက်ငြား
သော်လည်း၊ ပဒ္ဓဒ်ိတာနံ။ရဟန်းတို့အား။ အသာရုပ္ပံ၊ ရွာထွင်းဖြစ်၍

မထျောက်ပတ်။တတ္ထ၊ ထိုရွာတွင်းကျောင်း၌ပင့်ဖိတ်တယိ၊ ရဟန်းတို့ သည်၊ဝဿံတု ံ။ နေခြင်းငှာ၊နသတ္ထာ။ မဘတ်ကောင်း၊ဆွမ်းခံ၍။ ဤအ ကျွန်ုပ်တို့အိမ်သည်ကား။သင်းရပ္ပံ၊ ကျောင်းတိုက်တွင်းဖြစ်၍ ထျောပတ် ဏီ၊ ဂဏ္ဍာထ။ခံယူတော်မူပါကုန်။ဣတိ။ဤသို့၊ဝမ္ဘိ ဆိုကုန်အံ့။ ဇေဝံဂိ၊ ဤသို့ဆိုသော်လည်း၊သဗ္ဗဒိုဆိုတ ံ။ခံခြင်းငှာ။ဧန္တိ။အင်ဏီ။ ။

ဗလတ္ထာနေဂဟေတွာ ခါဒနီယာနဉ္စေဝ ဇော-ဟူသော အဋ္ဌက ထာဝါကျ၌ဂ ား၊ပသယျာဝဟာဇအသဒ္ဒစိတ် ဖြင့်။ ယူဆောင်သုံး ဆောင် သောဆရာဖြစ်၍၊ ရဟန်းသ ဟ်တို့ကပေ ခြင် ငှာအင်သော်လည်း။ သုံး ဆောင်သူ-လူတို့၌အပြစ်မလွတ်ဟု-ဖွတ်အင်ဏီ။ ။

ယခင်အဋ္ဌကထာတို့ဝယ်၊ ရဟန် သံဃာတို့ထံ တောင်း၍ ရသော သံဃိကသစ်သီး သစ်ရွက်ကိုသာခံယူ သုံ ဆောင်ခြင်းနှိ က် ဆပြစ်ဇရိ ကြောင်း။သိသာလာရှိသော်လည်း။ ဆကြောအချဉ်း တောင်းဇုံးယူသုံး ခြင်းနှင့်အဖွတ်မဲ့ သုံးဆောင်ကောင်းဏို့။ သုံးဆောင်ရဏို-ဟူသေးစိတ် ဖြင့်ယူငင် သုံးဆောင်ခြင်းသည်- ထေယျစိတ်မထုတ်၊ သဒ္ဓစိတ်ခြင်း တူသည်ဖြစ်၍၊ ဧဟန်းသံဃာတို့က မတောင်းမယူလိုသျှင်။ ယူငင်သုံး ဆောင်သူလူရှင်ရဟန်းတို့နှိုက်အပြစ်မရှိပင်ဖွတ်ရောဏို့။ ။

ယေးပနပထမံယေဝသုဒ္ဓါ ကတံတယာ မမသန္တကံဂဏ္ဍန္တေနာတိ ဝစီဘေဒေနဝါ စိတ္တုပ္ပါဒမတ္တေနာဝါအနုမောဒိတ္တာ ပန္နာဟာရေနစိကာရ ထေနကုဝိုးတာ ပန္နာဟာရောပေတုံနလဘတိ။ ယေဝါအဒါတုကာမော စိတ္တေနပနအဓိဝါသေတိ၊နက်ဖြိုင်ဒတိ့။ သောဝါပုနပန္နာဟာရုပေတုံနလ လတိ။ ။ဒုတိယပါရာဇိက-စိသာသဂါဟာဘွင့် ပါရာဇိကာဏ်အဋ္ဌက ထာကိုလည်းထောက်ထားအပ်ဏို့၊ ။

ယောပန။ အကြင်ရဟန်းသည်ကား။ ပထမံယော၀။ ရှေးဦးစွာ က သျင်း၊ထယာ၊သင်သည်၊မမ၊ငါ၏၊ သန္တကံး ဥစ္စာကို။ ဂဏ္ဍာန္တေနာ၊ယူသ ဖြင့်။သုဒ္ဓ၊ ကောင်းစွာ၊ကတံ။ ပြုဆပ်ပါပေဏို့။ ဇာတိ။သို့၊ ဝစီဘေဒေန ဝါ။နှုတ်ဖြင့်ကိုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တုပ္ပါဒမတ္တေနဝါ၊ စိတ်ဖြစ်ကာ မျှဖြင့်လည်းကောင်း။အနုမောဒိတ္တာ။ ဝင်းမြောက်၍၊ ပန္နာဟာ၊နောက်မှ။ ယေနစိကာရတောန၊ တရုံထရသော အကြောင်း ကြောင့်။ ကုပိတော။ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ ပန္နာဟာရောပေတုံ။ တဖန်ဆောင်ယူခြင်း ငှာ၊နလဘိတိ။ မဟု၊ယောဝိ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ အဓိဝုကာ

မော။ပေးခြင်းငှာ၌လို၎င်၌၊ စိတ္တေနပန္နံ၊ ဗိတ်ဖြင့်ကား။ အဓိဓါသေတိ။ သည်းခံ၏၊ ကိုယ်။ တစုံတရာသောစကားကို၊ နှင်းဒတိ။ ခဆို။ သောဝိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ ပုန။ တဖန်။ ပစ္စာဟရေးငှာ၊ တဖန်ဆောင်ယူစေခြင်းငှာ၊ နလဘတ်။ မရ။ ဤကား အနက်။

ယင်းသို့အဓိပ္ပာယ်ဝဲ့ သို့ဆောင်ရာ အာပြစ်မထင် လွန်းသော်လည်း။ အာစရိ တပိုက်နှုန့်ရှင့်- ခဲမျာ။ သဒ္ဓစိတ်ချဉ်းဖြစ်မည်ခဲ့ယဉ်း သော့ကြောင့်။ သိသကိုချစ်ကုန်သော၊ ရဟန်းရှင်လူတို့သည်၊ သူတပါး တို့ပစ္စည်းကိုသုံးဆောင်းလိုသျှင်။ ပစ္စည်းရှင်ကဲ့ ပြောကြား၍ဖြစ်စေ၊ နှောင်ခါမှ ပြောကြားတော့ဆဲ့ဟုနှုတ်ထား၍ဖြစ်စေ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ထိုသို့သုံးဆောင်၎၊ ။

ကဖြိုးယဝိစဝတ္ထုသို့၊ စိတ္တသလဟ္ထဝတ္ထုနှင့် ပသန္နသာမည်ရဏာ၊ စဝန္ထိဝုတ္ထုနှင့်၊ ။ အသ္ဆာပရာဒိကွ ရံ၊ အာသိဝိသပိဝါရံ။ အင်္ဂါဝိယာစသံပသံ နှင့်သေယျဝိစက္ခဏာ- ဟူသော ပါဠိရာဇာကတ် အဋ္ဌကထာအနုသာသနီနှင့်ညီ၎ည့်။

ကပ္ပိယော၊ သုဒ္ဓစိတ်ဖြင့်ယူခြင်းငှာအင်္ဂါသော။ ဝတ္ထုဆို့ဝိစ၊ ပါဒတို့ ရှိဉစ္စာ- စသော ဝတ္ထုနှိုက်လည်း။ လဟုဝတ္တိနော။ ပါက်လဲပါက်ပြန် ထူင်ဖြန်သောဖြစ်ခြင်းရှိ၊ သော၊ စိတ္တသဟ။ စိတ်၏၊ ဝသေန။ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဝ ဤသာသနာတော်နှိုက်၊ ပထဝဇ္ဇနှာ။ ပုထုဇဉ်ရဟန်းတို့သည်။ သာမည်ရဏာ၊ ရဟန်းဂုဏ်ကျေးဇူးမှ စဝန္ထိ၊ ရွှေ့ထွေ့သော်တာတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိုးကွေးဏာ၊ ပညာရှိရဟန်းသည်၊ အာသိဝိသံ၊ ထူင်သော အဆိပ်ရှိသော၊ ဥရဂံ ဟု။ ဖြွဲ့ကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အင်္ဂါဝိယာ။ ဒါ.ကိုကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သံပသံ။ သံပသာန္ဒနာ၊ ညာဏ်ဖြင့် ဆိုဖြင်ရှုဆင်ခြင်ထူက်။ ပရေရိကွာရံ၊ သူတပါးတို့ဥစ္စာပရိက္ခရာကို၊ နာမသေယျ၊ မသုံးသင့်ရာ၊ ။

ဤသာသနာတော်၌အချို့သော လဒ္ဓိရဟန်းကောင်းတို့အား- သူနာစသည်တို့အကဲ့ကျိုးငှာမပေးအင်ဟူ၍ ထင်မှားခြင်း။ သစ်သီးသစ်ရွက်ဝေဘန်ရာ၊ ပစ္စည်းလတ်ကိုမကောင့်တသောစိတ်ဖြင့်- လူတို့အားသံဃိကပစ္စည်းကိုသာပေးအပ်၏၊ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းကို မပေးအပ်ဟူ၍ ထင်မှားခြင်းများကို၊ ဖြဲခဲ့ပြီးသော့ပရိဝါအင်္ဂကထာစကားဖြင့် ပယ်ရှားပယ်ဖျောက်ထွင်အပ်၏၊ ။

သံဃဲာတို့ဈောင့်ရောက်လုံခြုံစေအပ်သော သံဃဝတ္ထုပစ္စည်းကို သံဃာတို့သဘောတူမဝေဘန်မီး တိတ်တဆိတ်အားဖြင့်ထည်းကောင်း။ အစိုးတရအားဖြင့်လည်းကောင်း။ မစားမသုံးအပ်၊ သံဃာတို့သဘောတူဝေဘန်ပြီးမှသာစားသုံးအပ်၏။ ။

ထိုကြောင့်၊သံဃဝတ္ထုပစ္စည်းဝေဘန်ရာနှိုက်။ ရောက်လာသောလူတို့အား၊ ပေးဆပ်ပေးကောင်းကြောင်းကိုပြသည်။ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းဌာကား။ ထိုသို့ဝေဘန်ဘွယ်ကိစ္စမရှိ၊ စေဘန်မှသုံးဆောင်ကြရသည် မဟုတ်ရကား။ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းပေဘန်ခြင်းကို။ အာဠဝကထာနှိုက် တိုက်ရိုက်မပြသည်။ ထိုဘို့မပြသော်လည်း။ ပုဂ္ဂလိကပစ္စည်းကို၊ ရဟန်း-သာမဏေကျောင်းသားလူငယ်တို့အား။ အလိုရှိတိုင်းခွဲဝေလှူဒါန်းပေးကမ်း စွန့်ကြဲသောအခါနှိုက်၊ ရောက်လာသောလူတို့အား။ အပစ္စာသိဿစိတ်ဖြင့်ပေးကောင်းကြောင်းကို။ ယဒိပနဖလဟိရိကာစရက္ခာဟောန္တိ-စသောဝါကျကိုထောက်၍ထိုအစဉ်၏၊ ။

ဖိုင်းခိုင်းဆရာတော်ဓေးသားဖြဲဆိုအပ်သော။သံဃသန္တိကာဒိဝိနိစ္ဆယကားပြီး၏။ ။

——:o:——

သံဃိကနာသပရိဘောဂဝိနိစ္ဆယ။

တပါးသောကျောင်းတိုက်မှ၊တပါးသောကျောင်းတိုက်သို့၊သံဃိကကျောင်းပျက်ကိုဖြောင်းဖျေ.ကောင်း။ မဖြောင်းဖျေ.ကောင်းကို ပါဠိအဋ္ဌကထာဋိကာအစဉ်အတိုင်းအဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွပြဆိုဆုံးဖြတ်ပေအံ့။ ။

သဗ္ဗညုဆုရားသခင် အာဠဝိပြည်။အဂ္ဂါဠဝဒေတိန်နှိုက်။ သိတင်းသုံးနေတော်မူရှိကာလတွင်။ တပါးကျောင်းက၊ ဆင်းပျဉ်ညောင်စောင်းစသော သံဃိကအသုံးအဆောင်တို့ကိုယူ၍ ရဟန်းများသုံးဆောင်ကြသောကြောင့်။ အလှူရှင်ဒါယကာတဦး၏ကွဲရဲ.ခြင်းကိုကြံုး၍။ ရဟန်းများထျောက်ထားကြလျှင်။ ။(၁)နဘိက္ခဝေ အညတြ ပရိဘောဂေါ။ အညတြပရိဘုဥ်တဇ္ဇော။ ယော၁ပရိဘုဥ်ဇေ့ယျ။ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။ ပညတ်တော်မူသည်။ ။

ထိုအခါ ဥပသ္သမ်အိမ် ဆိပ်သို့လည်းကောင်း။ စည်းဝေး နေထိုင်ရာသို့လည်းကောင်း။ ဆောင်ယူခြင်းငှာ၊ ကုက္ကုစ္စ မကင်းကြသဖြင့် အ

ခင်းမရှိသောမြေနှီးကဲ့ နေကြာကုန်းသဖြင့်။ ကိုယ်အင်္ဂါ အဝတ်သက်နှံးတို့ကို ကိုးမြှုပ်နှံလျှင် လိမ်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ လျှောက်ထားကြပြန်ကုန်၏။ ။ (၂)အနုဗောနာဝမိ ဘိက္ခဝေတာဝကာလိကံဟုရိတုံ-ဟု၊ အခိုက်တန်သုံးဆောင်စိမ့်သောငှာ၊ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ။

ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော်မူသည့်ကို။ အခိုက်အတန့် တာဝကာထိကသာ ခွင့်ပြုတော် မူသည်ဟု၊ ကုက္ကုစ္စမကင်းကြ၍။ သံဃိကကျောင်းကြီး ပြိုပျက်ရာမှ။ အင်းပျဉ်ငါးညှောင်စောင်း-စသော။ သေနာသနပရိဘောဂ၊ တို့ကို မသုံးဆောင်ဝံ့ကြ၍ လျှောက်ထားကြ ပြန်သည်ရှိသော်။ ။ (၃) အနုဗောနာဝမိ ဘိက္ခဝေ ဂုတ္တာဂုတ္တာယ ဟာရိတုံ-ဟု။လုံခြုံစေခြင်းအကျိုးငှာ ဆောင်ယူစိမ့်သည့်ကို ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်မြတ်တို့တွင်။ ။အနုဗောနာဝမိ ဘိက္ခဝေ ဂုတ္တာဂုတ္တာယ ဟာရိတုံ-ဟုသော။ ပါဠိတော်၏။ အာဘွင့်စူဠဝါသေနာသနခန္ဓက အဋ္ဌကထာလာသည်ကား။ ။(၄) ဂုတ္တာဂုတ္တာယာတိယံ တတ္ထ မဉ္ဇဝိဋ္ဌေဒိ တာသ ဂုတ္တာဂုတ္တာယ တံအာညတြဲ့ ဟာရိတုံ အနုဗောနာဝမိတိ အတ္ထော။ တသ္မာ တံအာညတြဲ့ ဟာရိတွာ သံဃိကပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံသုနဒ္ဒံသုနဒ္ဒံ၊ ဇိဏ္ဏံ သုဇိဏ္ဏံ။ ပုနအရောဂံတာသ္မိံ ဝိဟာရေန ပဋိသင်္ခဲတေ ပုနပါကဋိကံ ကာတဗ္ဗံ၊ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇတော နဒ္ဒံဝါ ဇိဏ္ဏံဂါဠိဂါပေါတိ။ တာသ္မိံ ပဋိသင်္ခါတေ ဒါတဗ္ဗံ မေဝ၊ သဇေ တတော ဂေါပနသိ အာဒိနိ ဂဟေတွာ အညသ္မိံ သံဃိကာဝါသေ ယောဂေန်္ဂိ၊သုယောဇိတာနိ။ ပုဂ္ဂလိကာဝါသေ ယောဂေန်္ဂေဟိ ပနမူလံ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပတိပါကဋိကံဝါ ကာတဗ္ဗံ။ဆဋ္ဌိတရိဟာရေတော မဉ္ဇဝိဋ္ဌာဒိနိထေယျစိတ္တေန ဂဏ္ဍေန်ော ဥဒ္ဓါရေယေဝ ဘဏ္ဍုဂ္ဃေန ကာရေတဗ္ဗော။ ပုနအာဝါသိကကာလေဒသာဒိတိဂဟေတွာ သံဃိက ပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံသုနဒ္ဒံသုနဒ္ဒံ၊ ဇိဏ္ဏံ သုဇိဏ္ဏံ၊ အရော ဂဠေ ပါကတိကံ ကာတဗ္ဗံ၊ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံသုနဒ္ဒံဝါ ဇိဏ္ဏံဂါဠိဂါပေါတိ။ တတော ဒွါရ-ဝါတ-ပါနာဒိနိ သံဃိကာဝါသေဝါ ပုဂ္ဂလိကာဝါသေဝါယောဇိတာနိပဋိဒါတဗ္ဗာနိယေဝ-ဟု၍လာသည်။ ။

၍အရောဂ်ာ။သာရတ္တဒီပနီ၊ ဝိမတ္တိဝိနောဒနိဋီကာတို့နှင့်။ အလျင်းပင်အာဘွင့်အာဇီဝမရှိမလော။ ။ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာမှာကား။ .. ။(၅) ဒွါရ

ဝါတ ပါနဒါနိ အပဟာရိတ္ထာ ဓါတုံ သက္ကာနေယျတော ပဋိဓါတဗ္ဗာနိ ယေဝါတိ ရုတ္တံ-ဟူ၍သာလာသည်။ ။

၌ဤကားဆောဖြင့်ဂုင်း။ ဆဋ္ဌကထာ၌ဝါကျ နောက်ဝါကျ ဆနေအာထားဆားဖြင့်ဂုင်း၊သံဃိ်ကကျောင်းသစ်၌ပင်၊တပ်ထားအင်သောတံခါးလသာဖြတင်း- စသည်တို့ကို ပယ်ရှားဖျက်ချပ်၍ သံဃိ်က ကျောင်းဟောင်းသို့ပေးခြင်းငှာ တတ်ကောင်းသောကြောင့်၊ဆစေားပေးအပ်သည်သာ။ဆဋ္ဌကထာဆိုသည်-ဟု။ သိဓုသဖြင့်။ သုယောဓိတာနိ- ဟူသော ဆောက်ဝါကျနှိုက် အခြင်း- ရနဒယ်- စသည်တို့ကိုဖျက်၍ သံဃိ်က ကျောင်းဟောင်းသို့ပေးလျှင်။သံဃိ်ကကျောင်းသစ်မျှားစွာသော အရာဌာနပျက်စီးရန် ဂို၍ သံဃိ်က ကျောင်းဟောင်းကို ပေးခြင်းငှာ မကတ်ကောင်းသောကြောင့်၊ သံဃိ်ကကျောင်းပျက်- ကျောင်းဟောင်းမှ အခြင်း ရနဒယ်- စသည်တို့ကို ယူ၍၊ တပါးသော သံဃိ်ကကျောင်းနှိုက် တပ်ရှည်သွင်းလုပ်ထားကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ ကောင်းစွာ ရှည်အပ်ထားအပ်ကုန်၏။အစေားပေးရခြင်း၊ဒုပ္ပရိဘောဂတို့ မရှိဟူသော ဆနက်အဓိပ္ပါယ်ကို သိအပ်၏။ ။

၌အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ အာသတ္ထိယာ ဂဟေတွာ ဂဟေန ပဟိဏိတွာ ဓါတဗ္ဗာ၊ ဒေသနာရုံ ဂဟေန သမ္ပတ္တာ ဝိဟာရေ သံဃ်ကာဝါသေ ဌပေတဗ္ဗာ-ဟူသော၊ စူဠဝဂ်ါသေနာသန ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ၊သံဃိ်က-ဝါးကိုယူ၍သုံးဆောင်သော အခန်းဌ ဧ၍ ပြန်ပို့နိုင်သောအရပ်က ဖြစ်မူ-စေ၍ပြန်ပို့ပေးအပ်၏၊ ပြန်ပို့ခြင်းငှာ အလွန်ခဲယဉ်းသော မပြန်ပို့နိုင်သော အရပ်တပါးသို့ရောက်မူ။ရောက်ရာကျောင်းတို့က်တွင်။သံဃိ်ကကျောင်းဌထားအပ်၏-ဟု။လာသည်ကို ထောက်သဖြင့်လည်းဆိုအပ်၏။ ။

ထိုကြောင့် ၌ဝဓိဓုဌိဒိကာ အနုန်ရဝါကျ၌။ ဂေါပါနသိ တုလာဒယော ဒေန်သော သိ ဝိဟာရော ပလုဇ္ဇတိတ် ဒါထဗ္ဗန်ဆို ဂတ္တန်၌။နဆက္ခရာနှင့် နဂုတ္တန်ဂိုမှသင့်မည်။ စာအစောင်စောင်၌ နအက္ခရာမပါ။ ။ဂုင်းနောက်၌ ဧကေဟူ၍ဂုင်း။ဧတေန-ဟူ၍ဂုင်း။ ဂို၍ရာတွင်၊ ဧတေနကား၊အလျင်းမလို။ ဧကေလည်းမလိုလွန်း။ ဂို၍သော်လည်း၊ ထိုဧကေဝါဒ သည့်အဆဋ္ဌကထာနှင့် သက်ဝင်ညီညွတ်သောကြောင့် ယုဇ္ဇာပ်သော ဝါဒသာဖြစ်၏၊ပယ်အပ်စွန့်အပ်သောဝါဒညံ့-ဝါဒယုတ်မဖြစ်၊ ။

အလွယ်ဘကူ ကြည့်ရှုသိမှတ်ရန်၊ ဆစဉ့်အတိုင်း အနက်ဖွင့်အံ့။ ။

(၁) ဘိက္ခဝေ။ရဟန်းတို့။အညတြ။တပါးသောသံဃာကျောင်းဌ။ ပရိဘောဂေါ။ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စသော သံဃာ အသုံးအဆောင်ကို။ အညတြ၊ တပါးသောကျောင်းဌ၊ နပရိဘုဉ်တဇ္ဇော၊ မသုံးဆောင်အပ်။ယော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ပရိဘုဉ်ဇေယျ။သုံးဆောင်ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋဿ။ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့၊အာ ထိုအာပတ္တိနှင့်၊ ရောက်ခြင်းသည်၊ဟောတို့၏။ ။

(၂) ဘိက္ခဝေ၊တို့။တာဝကာလိကံ။အပိုင်ထာဝဂရဟု နှုလုံးမပိုကိုအခိုက်ဆေးဘန့်မှု ဟုရိတု။ဆောင်ယူသုံးဆောင်စိမ့်သောငှာ။ အနုဇာနာမိ၊ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။

(၃) ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဂုဏ္ဍအုတ္ထာယ၊မပျက်မစီးအောင် စောင့်ရှောက်လုံခြုံစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ဟုရိတု။ဆောင်ယူသုံးဆောင်စိမ့်သော့ငှာ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ။စူဠဝါပါဠိဘေဝိသုံးရပ်ဒုနှက်။ ။

(၄) ဂုဏ္ဍအုဘာယာတိ၊ဟူသည်ကား။ထင်ထွေ။ ထိုပြိုပျက်သော သံဃာကျောင်းကြီးဌ။ ယံမဇ္ဈပိဌာဒိ။ အကြင် ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် အစရှိသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တသ၊ ထို ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် အစရှိသည်ကို။ဂုဏ္ဍအုတ္ထာယ။ စောင့်ရှောက်ခြင်းလုံခြုံစေခြင်းအကျိုးငှာ။ တံ။ ထိုညောင်စောင်းအင်းပျဉ် စသည်ကို။ အညတြ၊ တပါးသောကျောင်းသို့။ ဝါ။ တပါးသောကျောင်းတိုက်သို့။ ။(ပြုလတ္တံ့သော။ဆင်္ခေါတဝိဟာရတော- စသော ဝါကျတို့ကဲ့ထောက်၍ ဤအညတြပုဒ်နှိုက်၊တပါးသော ကျောင်းတိုက်ကိုလည်း ယူသည် ဟု ဆိုအပ်၏)၊ ။ဟုရိတု။ ဆောင်ခြင်းငှာ။အနုဇာနာမိ၊ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ဤတိုအဆိုသို့။ ဤကား အနက်။ တသ္မာ။ ထိုသို့အနက်ဖြစ်သောကြောင့်။ဝါ၊ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့်။ တံ။ ထိုသံဃာကျောင်းပျက်ကြီးနှိုက်- ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်စသည်ကို။ အညတြ။ တပါးသောကျောင်းတိုက်သို့။ ဟုရိတ္ထာ။ ယူဆောင်၍။ သံဃာ်ကပရိဘောဂေန။ သံဃာ်က သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ်ဆဲသည်။ သုံးဆောင်သောရဟန်းအား။ နဒ္ဒံ။ ပျော်ပျက်သည်ရှိသော်။ သုနဒ္ဒံ။ ကောင်းစွာပျော်ပျက်၏။ဇိဏ္ဏံ၊ ဆွေးမြည့်သည်ရှိသော်။သုဇိဏ္ဏံ။ ကောင်းစွာဆွေးမြည့်၏၊ပုန။ ကဘန်၊ အရောဂ်၊အနာကင်းသည်။ ဝါ။ မပျက်မစီးမဆွေး မမြည့်သည်၊ ဘဲစေဟောတိ၊အာ

ကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တဘို့ဝိဟာရ၊ ထိုသံဃိကကျောင်းပျက်ကြီးကို။ပဋိ
သင်္ခရဏ်တော။ ပြုပြင်အပ်သည်ရှိသော်။ ပတိပါကဒုက်ကံ၊ ဤကတော့ ရှိသည့်
ကို။ဝါ၊ဤနှုန်း၍ထားသည်ကို၊ကာတဗ္ဗံ။ဤ။ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂနှုန်း၊ ဖြင့်။
ပရိဘုဉ်းတော။ အား။နဒ္ဒံဝါ။ပျောက်သော်၎င်း။ ဇီဏ္ဏံဝါ။ဆွေးမြည့်သော်
၎င်း၊ဂိဝါ။ဘဏ္ဍာစားထိုက်သည်။ ဟောဟိ။ဤ။တဘို့။ ထိုကျောင်းပျက်
ကြီးကို။ ပဋိသင်္ခရဏ်တော။ ပြုပြင်အပ်သည်ရှိသော်။ ဒါတဗ္ဗံ။မဝ။အစားပေး
အပ်သည်သာလျှင်တည်း။တဇေတာ၊ ထိုသံဃိက ကျောင်းပျက်ကြီးမှ။
ဂေါပါန သိအာဒိနိ။ အခြင်း–ရုန်းစသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊အာ
ညာသို့၊တပါးသော၊သံဃိကာဝါသော၊သံဃိကကျောင်း၌။ သစေယောဇေန္တိ။အကယ်၍ ရှင်စေကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ သုယောဇိတာနိ။ကောင်းစွာ
ရှင်စေအပ်ကုန်၏။ ။(ဘဏ္ဍာဒေယျဒုပ္ပရိဘောဂမရှိဟူလိုသည်)။ ။
ပုဂ္ဂလိကာဝါသော။ ပုဂ္ဂလိက၊ကျောင်းနှိုက်။ ယောဇေန္တိဟိပန။ ရှင်စေ
လိုသောရုးဟန်းတို့သည်ကား၊ မူလံဝါ။တနှုတ်ကိုးကိုမူလည်း။ ဒါတဗ္ဗံ။ပေး
အပ်၏။ပတိပါကဒုက်ကံဝါ။ ဤကတော့ ရှိသည်ကိုမူလည်း။ ဝါ၊ဤနှုန်း၍ထား
သည်ကိုမူလည်း၊ကာတဗ္ဗံ၊၏။ ဆန္ဒိတဝိဟာရတော်။ ဆယ်ပါးလစ်လပ်-
စွန့်အပ်သောသံဃိကကျောင်းတိုက်မှ၊ မဇ္ဈပိဋ္ဌာဒိနိ။ သံဃိက၊ညောင်
စောင်းအင်းပျဉ်အစရှိသည်တို့ကို။ ထေယျစိတ္တော။ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်၊
ဂဏှတော်သော်။ ယူသောရုဟန်းကို။ဥဒ္ဒါရေ ယေဝ၊ ချိုကြွသောခဏနှိုက်သာ
လျှင်၊ဘဏ္ဍာဒေယျနှုန်။ဘဏ္ဍာဘိုးဖြင့်။ကာရေတဗ္ဗော။ပြုစေအပ်-ဆုံးဖြတ်အပ်
၏။ပုန။တဘာန်း၊အာဝဲ၊သိကကာထေ၊ ကျောင်းနေရုဟန်းတို့ ရှိသောကာ
လနှိုက်။ဒသဘဒိတိ။ ပေးတော့အံ့ဟူ၍။ဂဟေတွာ၊ယူ၍၊ သံဃိကပရိ
ဘောဂနှုန်း၊ဖြင့်၊ပရိဘုဉ်းသည်သာ။သုံ.ဆောင်သောရုဟန်းအား။နဒ္ဒံ၊ပျောက်
သည်ရှိသော်။ သုနဒ္ဒံ။ ကောင်းစွာ ပျောက်၏၊ဇီဏ္ဏံ။ ဆွေးမြည့်သည်ရှိ
သော်။သုဇီဏ္ဏံ။ ကောင်းစွာဆွေးမြည့်၏။. အရောဂံ။ အနာအပြစ်မရှိ
သည်။နှစေဟောတိ။အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ပါ၊ ဒိုကံ၊ ဤကတော့ရှိသည်ကို။
ကာတဗ္ဗံ။၏၊ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂနှုန်း၊ဖြင့်၊ပရိဘုဉ်းသည်သာ။ အားနဒ္ဒံဝါ။
ပျောက်ပျက်သော်၎င်း။ဇီဏ္ဏံဝါ၊ဆွေးမြည့်သော်၎င်း၊ဂိဝါ။ အစားထိုက်
သည်။ဟောတိ။၏။တဇေတာ၊ထိုသံဃိကကျောင်းပျက်ကြီးမှ၊ ဒွါရဝါထ
ပါနာဒိနိ။ တံခါးလေသာပြတင်းအစရှိသည်တို့ကို။သံဃိကာဝါသေဝါ။
သံဃိကကျောင်း၌၎င်း။ ပုဂ္ဂလိကာဝါသေဝါ။ ပုဂ္ဂလိကကျောင်းနှိုက်

ရင်း။ယောဇိတာနို၊ ရှည် ၁၀်-တပ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဒိုဒါတဗ္ဗံဒါနို ယေဝ၊ဆစား်ပေးအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။စူဠဝါသေနာသန ခန္ဓကအဋ္ဌကထာအာနက်၊ ။

(၅) ဒွါရဝါတပါနာဒိုနို၊ တံခါးလေသာပြာဘင်းတံခါးအိပ် တံခါး ရွက်စသည်တို့ကို၊ အပဟာရိတ္တာ။ပယ်ဖျက်ချပ်ဆိပ်း၍၊ ဒါတုံ။သံဃိက ကျောင်းဟောင်းကြီးအား ပြုနိုပေးခြင်းငှာ။ သက္ကုနေယျတော။ တတ် ကောင်းသောကြောင့်။ ပဒိုဒါတဗ္ဗာနိယေဝါတိ။တဘန်ပြုန်၍ပေးအပ်ကုန် သည်သာတည်းဟူ၍၊ ဝါ၊အစား်ပေးအပ်ကုန်သည်သာကည်းဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်မိန့်ဆိုအပ်၏၊ ဂါပါနသိတုလာဒယော။ အခြင်း— ရုနယ်-ထုပ်လျောက်စသည်တို့ကို၊ ဒေန္တာသ။ သံဃိကကျောင်းတွင်းမှ ပျက်၍-သံဃိကကျောင်းဟောင်းသို့ပေးသောရဟန်း၏။ ဝါ။ပေးသည် ရှိ၏သော်။ ဝိဟာရော၊ သံဃိကကျောင်းသစ်သည်။ ပလုဇ္ဇတိ၊ ပျက်စီး၏၊ ဟုတိတာသဉ်ဟ။ ထိုသို့ သံဃိက ကျောင်းသစ် ပျက်စီးမည်ဖြစ်သော ကြောင့်။ဝါ။ပျက်စီး၍သည်ဖြစ်၍သံဃိက ကျောင်းဟောင်းသို့ပြုနိုပေးခြင်း ငှာ။မတတ်ကောင်းသောကြောင့်။ဒါတဗ္ဗန်။ပြုနိုပေးအပ်၏ဟူ၍။ နာရုတ်၊ အဋ္ဌကထာဆရာမဆိုအပ်၊ သုံ့ယောဇိတာနိဟူ၍သာ ဆိုအပ်၏ဟူလို သည်၊ ။ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာအာနက်။ ။

———:o:———

၁၂၆ဝပြည့်ဝါဆိုလဆန်း၁၂ရက်နေ့မနက်လေးဖြူ မိုင်းခိုင်းဆရာ တော်ရေးသား ဆုံးဖြတ်အပ်လော။သံဃိက ကျောင်းပျက်ကို ပြောင်းရွှေ့ကောင်းမပြောင်းရွှေ့ကောင်းကိုပြဆိုရာ။သံဃိက နာသပရိဘောဂ ဝိနိစ္ဆယသည် ၎င်းလပြည့်ကျော်-၂-ရက်တ နင်းလာနေ့ပြီး၏။ ။

———:o:———

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

—— o ——

လျောက်လွှာ။

ဘုရားတပည့်တော် ဂုဏ်နာဂ ခြေတော်ဦးခိုက် လျောက်ပံ့ပါးသည့် ဆရာတော်သခင်ဆုဂုဏ်သူမြတ်ဘုရား။ ။

(က) ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာနှိုက်၊ပဌမပါရာဇိက စကားသည် ရှုန့်ရင်းကျန်းထန်း-ရယ်ဘွယ်ရှိ၍။ အနုသာသနိကို။ အဋ္ဌကထာဆရာ ပေးပြုရာ၊ အဋ္ဌကထာဋိကာဆရပ်ရပ်-စပ်ဟပ်နှိုးနှောမရ။ သဘောမကျ-မယူဆနှိုင်ဘဲရှိပါကြောင်း။

(ဃ) သဟသေယျ သိက္ခာပုဒ်နှိုက်၊ တိရစ္ဆာန-ညှဉ်ခြားမရှိယူရ၍၊မာနုတ်ဆရာနှိုက်။ ဆာရတ္ထအာရံ-ညှဉ်ခြားရှိလျက်ယူရ၍၊ ။ -သဘောခြင်းမညီပါ။ ။

(ကိ) ရှင်းသာသေယျအရာ။ ဒုတိယ သဟသေယျနှိုက်၊ ၄-ရုက် မြောက်သောနေ့။ မာတုဂါမနှင့် သဟသေယျ ပြုမိက၊ ပါစိတ် နှစ်ချက် သင့်ကြောင်းကို။ သာဓကထ္ထဒီပနီနှိုက်၊ ဝါဒနည်းရလာ၍။ ။ဝိမတိ ဆရာ ကား၊ရှင်းဝါဒကိုကောစိတင်၍။ အနုပသမ္ပန္နေန-ဟု။ ပုံလိုင်နှပုံလိုင်နှင့်ဟော သောကြောင့်။ မသင့်ဟုပယ်၍။ ။အနုပသမ္ပန္နသဒ္ဒါနှင့် ဓာတ်ထိုကို-ယူရ သည့်အ ရာမျှားပင် ရှိပါသောကြောင့်။ ရှင်းအရာဟိတ် မနှိုင် ထင်ပါသည့်။ ။

(ကီ) သေပြီးသော ဓာတ်ထိုသည့် အနုပါဒိဏ္ဏ ပက္ခဲနှိုက် တည့်သော ကြောင့်၊ သဟသေယျ အာပတ်မသင့်ဟု-သာဓကထ္ထဒီပနီ နှိုက်-ဝါဒနည်းရ ပြပါသည်။ ။ရှင်းပက္ခဒ္ဒ တည်ခြင်းသည် သဟ သေယျ မဖြစ်ခြင်းအ ကြောင်းဖြစ်ရာ၊ပါဠိအဋ္ဌကထာဒ္ဒအရိပ်မျှမထင်ပါ။ ။

(ကု) ရဟန်းလူထွက်သည်။ ရဟန်းတုံးက မိမိပစ္စည်းကို၊ လူဖြစ် သည့်တိုင်အောင်ပိုင်သင့်-မပိုင်သင့်ကိုလည်း ဆိုလိုပါကြောင်း။ ။

(ကူ) မဟာပုရိသ-မစ္ဆိမ ပုရိသ-ပကတိပုရိသ-အထောင် သုံးမျိုး ကိုလည်း၊စိတ်ချယုံကြည်အာဇည်ကျကျဆိုမှတ်လိုပါကြောင်း။ ။

(က) ယင်းတော်မြို့- သိုးငှာ၌လည်း။ ရဟန်းတပါးသည်၊ဆေး အာနုဘော်ထက်စေလိုခဲ့။ ခဏ္ဍသိမ် တွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင်၊ ရဟန်း(၄) ပါးနှင့် တကွ။ သိမ်နှုတ် ကမ္မဝါစာကို- ဘတ်ရွတ်၍၊ ဆေးသိဒ္ဓိ တင် သောကြောင့် ထိုသိမ်ပျက်- မပျက်၊ သံဃယ-မ ကင်း မရှင်း၊ ငြင်းခုံ ခြင်း ဖြစ်ကြပါသောကြောင့်၊ ဥ.သံဃယကိုးကင်းပျောက်ရန်၊ ဆရာ တော်ဘုရားဖြစ်။ အဓိန့်သြဝါဒကို၊ နာခံမှတ်သားလိုပါကြောင်း။ ။ ခြေထော်ဦးခိုက် လျောက်စံ.ပါသည် ဆရာတော်သခင် အရှင်သူဖြတ် ဆုရား။ ။

———:o:———

(ဂ) ပဌမပါရာဇိက စကားသည်။ ရုန့်ရင်း ကျန်းထန်း ဂုယ် ဘွယ်ရှိ၍ အနုသာသနီကို ဆဋ္ဌကထာဆရာပေးပြရာ။ အဋ္ဌကထာ ငှိ ကာ အာရဝ်ရဝ် စဝ်ဟာဝ် နှိုးနှော=သဘောမကျ= ပယူဆနှိုင်ပါ—မေး လျောက်ရာနှိုက်။ ။ဤနေ့ရာ-အဋ္ဌကထာငှိကာအာရဝ်ရဝ် ပါဠိပျက်၍ အချင်းချင်း တိုက်ဆိုင်နှိုးနှောမရ။ ရှေ.နောက်စကား မညီမညွတ်ရှိနေ သောကြောင့် ပါဠိအထွေးထွေ ရှိကြဲသည်တွင်၊ အသင့်ယူတို့ ရှိသော ပါဠိကိုယူ၍ ဖြဲဆုံပေးခဲ့၊ ။တသွာသုဏာန္တေနဝိ ကဃဏ္ဌေနပို့ ဗဒ္ဓေ ကေနမုခံ အဝိဓေယျ ဒန္တာဝိဒံသကံ ဟာသမာနေန နနိဒိသိဒိတာဗ္ဗံ။ ။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ။ ။

တသွာ။ထိုသို့ ပဒိုကုလမနသိကာရသမဏာသညာ=စသည်ကို ဖြစ် စေ၍ မြတ်စွာဘုရား၏ ကရဏာဂုဏ်ကို ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ ပြောဆိုအပ် သော အရောဖြစ်သောကြောင့်။ သုဏာန္တေနဝိ။ပဌမပါရာဇိကကို နာသော ရဟန်း သည့်လည်းကောင်း၊ ကဃဏ္ဌေနဝိ၊ ဟာသေရဟန်းသည် ထည်းကောင်း၊ ဗဒ္ဓေကေန။ ယပ်ဖြင့်။မုခံ၊မျက်နှာကို။ ဝါ။ ခံတွင်းကို။ အဝိဓေယျ၊မဝိတ်မကွယ်မူ၍၊ဒန္တာဝိဒံသကံ။ သွားကိုပြလျက်။ ဟာသမာ နေန၊ ရယ်သဖြင့်၊နနိသိဒိတာဗ္ဗံ။မနေရာ။ ။

ဤကား။ ။(၁) မုခံအဝိဓေယျာတိ မုခံအဝိဓေဟိတွာ ယေန ကေနစိ ပမာဒေန ကဒါစိ မန္ဒဟာသော ဘဝေယျ။ တဒါဂရုတ်ံ ကု ပ္ပေယျ။ တသွာတာဒိသောကာလေ ဂရုဘာဝသဒ္ဓေကောပနတ္ထံ ဗဒ္ဓေ ကေန မုခံ ပဒိဿာ ဒေတွာနိသိဒိတ်ဗ္ဗန္တိ ဆဓိပ္ပါယော—ဟူသော ငှိကာ ပဌမနည်း နှင့်အညီတည်း။ ။

ဤဒိုကာ ပဌမနည်း အလို အဝိဓာယဒ္ဒ ဝိဓာယကားး-ပိတ်ခြင်းအာ
ဓာနက်ပေါ၊အ-ကားးပဒိုသေဓဖြစ်၍။ အးဝိဓာယနိုက်ပဝိတ်မှု၍ အနက်
သာဖြစ်ရေးသင်လည်း၊အဋ္ဌကထာနိုက်။ ယဝိတ်မှု၍မနေရာ-ဟု၊ပဋိသေဓ
နှစ်ချက်နှင့်ဆိုတော်မူသဖြင့်။ ပိတ်၍သာနေရာ၏-ဟူသော စကားကျ
အဓိပ္ပာယ် ရသောကြောင့်၊ ၎င်းစကားကျ- အဓိပ္ပာယ်ကို-ပြုခြင်းငှာ။
ဓုခံ ပဒိုဆ္ဆာဒေတွာ နိသိဒိ တဗ္ဗန်္တိ အဓိပ္ပာယော-ဟု၊ ပဋိသေဓကို
ပျောက်၍။ အဓိပ္ပာယ်နက်ဆင့်ပြန်သည်၊ ယင်းသို့ဖြစ်သည်ကို သတိ
မထားမိကြသောကြောင့်။ ဤဒိုကာ ပဋ္ဌမနည်းအလို။ အဝိဓာယဒ္ဒ ဝိတ်
ခြင်းအနက်ကိုဘွင့်သည်-ဟူ၍ထည့်သွင်းကောင်း။အဋ္ဌကထာနိုက် နနိသိဒိ
တဗ္ဗံဟု။ပဒိုသေဓနှင့်မလို။ပဋိသေဓကင်းလျက်။နိသိဒိတဗ္ဗံသာလိုသည်
ဟူ၍ဂင်း။ထင်မှားပြောင်မှားတတ်၏။ ။

ဤနည်းအဝဋ္ဌ။ အဝိဓာယအပဒိုဆ္ဆာဒေတွာ၊ ယထာဒန္တံဝါနဒိသန္တိ။
တထာဝိဓာယေဝနိသိဒိတဗ္ဗန္တိ အဓိပ္ပာယော-ဟူသော။ ငဖြဓုဒ္ဓဒိုကာ
နိုက်လည်း။သဒ္ဒတ္တကိုဘွင့်ပြုပြီးလျှင်။ စကားကျ အဓိပ္ပာယ်ကို-ပြဲသည်
ဟူ၍သာ=မှတ်ယူအပ်၏။ ။

ထိုကြောင့်၊ ဝိမတိဒိုကာနိုက်လည်း၊ ။မုခံအဝိဓာယတိ ပမာ
ဒေနသမုပ္ပန္နံ ဝိဟာသံဗဓိနိယာ ပဒိုဆ္ဆာဒနံဝိ အကတွာ နိသိဒနံအဂါ
ဂဝန္တိဝုတ္တံ-ဘွင့်သည်။ ။ဤပဋ္ဌမနည်းဒို့ အဋ္ဌကထာတွင်အဝိဓာယ
ကိုနနိသိဒိတဗ္ဗံ၌စပ်ဂုမည်၏။ ။

ထနည်းကား။ ။အထဝါ။ မုခံအဝိဓာယတု ရခံဝိ ဒဘိတွာတိ
အဂ္ဂေါ၊ဗဓိဂကေန မုခံပဒိုဆ္ဆာဒေတွာ ဟသမာနေန နနိသိဒိတဗ္ဗန္တိ
အယမေတ္ထ အဓိပ္ပာယော-ဟူသော။ သာဂုတ္ထဒီပနီ ။အထဝါ အဝိ
ဓစ်ယာတိ ဝိဒဟိတွာ ဗဓိနိယာ မုခံ ပဒိုဆ္ဆာဒေတွာ ဟသမာနေန
နနိသိဒိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော-ဟူသော။ ဝိမတိတ္ထနှင့်အညီ၊ ။ဗဓိဂကေန
ရပ်ဖြင့်၊မုခံ၊ခံတွင်းကို။ အဝိဓာယ။ ဖုံးကွယ်ပိတ်ဆို၍။ ဒန္တာဝိဒံဆကံ။
သွားကိုပြုံသျှက်။ ဟသမာနေန။ရယ်သဖြင့်၊ နနိဒိတဗ္ဗံ၊မနေရာ-ဟု။ အဋ္ဌ
ကထာဒ္ဓိအနက်သမ္ဘာန်။ ။ဤနောက်နည်းဒ္ဓိ အဝိဓာယကို ဟသမာ
နေနတွင်သာစပ်။ ။ဤနောက်နည်းအလို။အဝိဓာယပုဒ်ဒ္ဓိ အဝိဥပသာ
ရရှေးရှိသောဓာဓာတ်-တွာပစ္စည်းဖြင့်ပြီးသည်။ ။

ထိုကြောင့်၊ ။သဒ္ဒနီတိ ဓာတု မာလာ-ဘုဝါဒိဂိုဏ်း-ခကာရန္တ

ဓာတ်၌။ ။ကုမသ္ဓေ ပုဗ္ဗဿ အပိအန်ဖုပသဂ္ဂဲသဿံ အကာရောကွစိန်စွဲ လောပံပပ္ပေါတိ၊အဝြဲလောပေါဝုစ္စတေ၊ဒွါရံပိဒဟာတိဒွါရံပိဒဟာန္တော။ ပိဒဟိတုံ။ပိဒဟိတွာ ဇေဝံအကာရလောပေါဘာဝတိ။ဒွါရံပိဒဟိတွာ၊ဧဝံ အကာရလောပေါနဘာဝတိ။ ဤဖြေဟိအကာရော အပိဥပသဂ္ဂဿဆဝ. ယဝေါနဟောဟိ၊ ကိန္တိစေ။ ပဋိသေဓဏ္ဍဝါစကော နိပါတောယေဝ။ ဥပသဂ္ဂါဝယဝေါပန အဒဿနံဂတော၊ အယံနိစ္ဆာလောပေါ-ဟု။ ပိန္ဒ အပ်ပြီ၊ ။အ-အာက္ခရောကျ-မကျ နှစ်မျိုးရှိသော၊ ။ဂင်္ဂံမေပိဒ ဟိသဆန်၊ တံ နသဏ္ဍောဝိ ပြဟ္ဆဏာ၊ အပိဓေတုံ မဟာဆိန္ဒုံ-ဟု ဆေသာ၊ တိ သနိပါတ်။ သမ္ဘဝဓာတ် ပါဋိတော်ကိုလည်း။ ဥဒါဟရဏ် ဆောင်၏။ ၊

———:o:———

သာဓကပါဋိရကိုအစဉ်အတိုင်းအနက်ပြန်အံ့။

(၁) မုခံအပိဓာယတိ။မုခံအပိဓာယဟူသည်ကား။မုခံ၊ ခံတွင်း ကို။အပိဒဟိတွာ။ ပိတ်မကွယ်မူ၍၊ယေနကေနစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ပမာဒေန။ မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်။ကဒါစိ။ရံခါ၊ မနုဿာသော၊ ညှင်းညှင်း ရယ်ခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ။ ဖြစ်ရာ၏။တဒါ။ ထိုရယ်ဖိသောအခါ၌၊ ဂ ရုတွံ၊ဘုရားတရား နှိုက် အလေးပြုသည်အဖြစ်သည်။ကုပ္ပေယျ၊ ပျက်စီး ရာ၏။ထသ္မာ၊ထိုကြောင့်။ တာဒိသေ၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ကာလေ။ ရုယ်ဖိသောအခါနှိုက်၊ ဂရုဘာဝသ၊ဘုရားထရားဌ အလေးပြုသည်အ ဖြစ်ကို။အဝိကောပနတ္ထံ၊ မပျက်စီးစေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဗဟုကေန၊ ယပ် ဖြင့်။မုခံ။မျက်နှာကို။ ပဋိဆ္ဆာဒေတွာ၊ဖုံးလွှမ်း၍။နိသိဒိတဗ္ဗံ၊ နေအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဓိပ္ပာယော၊အဋ္ဌကထာဆရာအလိုတည်း၊ ၊ သာရတ္ထဒီပနိဋီကာအနက်၊ ။

(၂) အပိဓာယ ပဋိဆ္ဆာဒေတွာ။မဖုံးလွှမ်းမူ၍။ ယံထာ။အကြောင်း အခြင်းအရာဖြင့်။ နိဆိန္နေ။ နေသည်ရှိသော်။ ဒန္ဓံဘာ၊သွားတို့သည်။ နိဒိသဆန်တို့။မတင်ကုန်။ တထာ။ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နိဆိဒိတဗ္ဗံ။နေရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား။အဓိပ္ပာယော။တည်း။ ၊ဤကား၁၆ဖြေ့ဗုဒ္ဓ ဋီကာအနက်၊ ။

(၃) မုခံအပိဓာယတိ။ဟူသောပုဒ်ကို။ပမာဒေန၊ မေ့လျော့ခြင်း ကြောင့်၊ထမုပ္ပန္နံ ဝိ။ ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ဟာသံ၊ ပြုံးရယ်ခြင်းကို

ဗာဓနိယာ။ယပ်ဖြင့်။ပဋိစ္ဆာဒနံပို။ဇ ်းလွမ်းခြင်းကိုလည်း။အာဂတွာ၊မပြု မူ၍။နိသိဒနံ။နေခြင်းသည်။အဂါရဝံ၊ဘုရားတရားနှိုက်မရိုသေခြင်းသည် သိယာ။ဖြစ်ရောဏ်၊ ဣကိဉ္စာသဗ္ဗာ။ထိုကြောင့်။ ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ၊ဝိဓတိဋ္ဌိ ကာအာနက်။ ။

(၄) အထဝါ။တနည်းကား၊မုခံအဝိဓေယျာတိ၊ ဟူသည်ကား၊မုခံ ခံတွင်းကို၊ဝိဓဟိတွာ။ ပိတ်၍၊ဇာတိအယံ။ ဤသည်ကား။ အထွေး၊အာ နက်တည်း။ဗာဓကေန။ ယပ်ဖြင့်၊မုခံ၊ခံတွင်းကို။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ။ဇ ်း ကွယ်၍၊ ဟသမာနေန။ရယ်သဖြင့်။ နနိသိဒိတဗ္ဗံ မနေရာ၊ ဇာတိအယံ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ဇွဲထွေ။ ဤမုခံအဝိဓေယျ-ဟူသောပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပါ ယော၊အဋ္ဌကထာဆရာအလိုတော်တည်း၊ ။သာရတ္ထဒီပနီအနက်။

(၅) အထဝါ၊ကား။ အဝိဓေယျာဘိ။ ဟူသည်ကား၊ဒိဋ္ဌဟိတွာ၊ ပိတ်၍၊ဗာဓနိယာ။ ယပ်ဖြင့်၊မုခံ ခံတွင်းကို ပဋိစ္ဆာ ဒေတွာ ဇ ်းကွယ်၍ ဟသမာနေန၊ရယ်ရွှင်သဖြင့်၊ နနိသိဒိတဗ္ဗံ။မနေအပ်။ ဇာတိအယံ။သည်း ကား။အထွေ်ာ။တည်း၊ ၊ဝိဓတိဋ္ဌိကာအာနက်။ ။

(၆) ဇာမထ္ဓာပနဓာတုတော၊ဤဓာတ်မှ၊ပုဗ္ဗဿံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သောအာ ဝိအစ္စုပသဂ္ဂဿ၊အပိဟူသောဥပသာရဂ်၏၊ အကာရေ။ အသည်း၊ကွစိ။ ဒ်း၊နိစ္စံ၊မြဲ။ ၊လောပံ။ သို့၊နုပပ္ပေါတိ။မရောက်၊အတြဲ၊ ဤကျေခြင်း၊မကျေ ခြင်းနှစ်ပါးတို့ထွင်။ လောပေါ၊ ကို၊ဝုစ္စ၊တာဂျ်။ ဒွါရံ။တံခါး၊ကို၊ ပိဒဟိ တိ၊ဂိတ်ဂျ်၊ဒွါရံ၊ကို၊ပိဒဟာန္တော၊ဝိတ်ဂျ်၊ပိဒဟိတုံ။ဌာ၊ပိဒဟိတွာ၊၍၊ဇ ံ။သို့။အကာရလောပေါ၊သည်း၊သဝဏတိ၊ဂျ်။ဒွါရံ။ကို။အဝိဒဟိတွာ၊မပိဟ် မူ၍။ဇေံ၊သို့၊အကာရလောပေါ။သည်း၊နဘဝတိ။ဖြစ်၊ ဟိသစ္ဆံ၊ဂျ်၊ဇွေ။ ဤဝိဒဟိတွာပုဒ်နှိုက်။ အကာရော၊သည်း၊ အဝိဥပသဂ္ဂသ။ဂျ်။ အာဝ ယဇော။သည်း၊နုဟောတိ၊ဖြစ်၊ ယဒိနုဟာတို့၊အံ့၊(ထည့်)၊ကိ ။အာဟယ် နည်း။ ဇာတိစေ။ အံ့၊ ဥဒိုးသဇ္ဇဝါစကော၊ ဖြစ်ခြင်းအနက်ကို ဟော သော၊နိပါတောယော၊ သာတည်း။ ဥပသဂ္ဂါယဝေါပန။ အဝိဥပသာ ရအစိတ်အာ-သည်ကား၊ အာဒဿနံ။ တိမ်လွှမ်းလွှင် မဖြင်ခြင်းသို့။ က တော၊ချောက်လေဂျ်။အယံ။ ဤဝိဒဟိတွာပြယုဂ်သည်း။ နိစ္စာလောပေါ၊ အမြဲမကြေသောပြယုဂ်ဝဘည်း။ ။ဇြိဟ္မဏ။အာဆွသုခိရတပုဏ္ဏား။အာ ဟံ။ငါဝိဒ္ဓရပုဏ္ဏားသည်။ဂဂ်ံ။ လူအများ၏ စိတ်အလား၊တည်းဟူသော ဂဂ်ါဖြစ်ကို၊ပိဒဟိသံ။ တချားမရှင်းဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့် ထက်တွင်းယူ

ထား၊ဝိဘ်ဆိုးတားအံ့။ ဣတိဗျာပါရော၊ဤသို့ကြောင့်ကြ လူလွန်အား၊ထုတ်ခြင်း၊သည်။ ဥပဇ္ဈာန်းဖြစ်၏။ တံမဟာဆိန္ဒုံ၊ ထိုလူအများ၏ စိတ်အလား တည်း၊ဟူသော-ဂဂိါမြစ်ကြီးကို၊အဝိဇေတုံ၊တရာမရွှင်း၊ဆုံးဖြတ်ခြင်း ဖြင့်။ လက်တွင်းယူထား၀ိတ်ဆိုးတံ်ား၊ခြင်းငှာ။ နှသင်္ကြောဝိ၊မထတ်နိုင် သဒ္ဒနိတိအာနုကာ၊ ။

——:o:——

(ကာ) သဟာသေယျသိက္ခာပုဒ်နိုက်။ တိရစ္ဆာန၀ိ-ညတ္တိခြား၊မရှိယူ ရ၏၊ ။မာနုတ်အရာနိုက် ဆာရစ္ဆာအ၀-ညတ္တိခြား၊ရှိလျက်ယူရ၏။ ။ သဘောခြင်း၊မညိပါ-မေးလျောက်ရာနိုက်၊ ။အကြောင်းကား၊ ။နိ ရန်ာရတိ၊ရစ္ဆာဒသနဂ္ဂံ ဝါနွံ၊ရစ္ဆာဂဟာဏံကတံ၊ ကောင်းဟိတိရစ္ဆာန်၏ ဂုဏ်ကောအညစ္ဆာဝါသေနအန်ာ၊ရိကမ္မိတို ရစ္ဆံဂဏ်ကျေယျ။ ဒုရစ္ဆာဝိသိဋ္ဌံပန တိရစ္ဆံဂုစ္ဆမာနံ၊တာနအနန်ာ၊ရိက၊မေထုန်ာရစ္ဆံဒိပေတိ-ဟူသော၊တရုသ ကဏ်ဍိကာ၊ ခန္ဓ၀ိဆင်းမှလဍိကား အနုဍိကာတို့ဖြင့်၊ နှစ်ဌာနလုံး၏သ ဘောကဲ့ပြား၊ကြောင်းကို-ဆိုအပ်၏။ ။

ဒွေတိသော၁ ရစ္ဆိုးယော၀သတိ၊ ဥနကဒွေတိသော၁ ရစ္ဆိုယော၀ သတိ၊ဒွေတိသော၁ရစ္ဆိုယော၀ဆိတွာ တာဒိယာယရစ္ဆိုယာပုရာရုဏာ နိက္ခမိတွာပုန၀ဆိတ်-—ဟူသော။ ပဌမသဟာသေယျ အနာပတ္တိ၀ါရ ပါဠိတော်။ ။

ပုန၀သတိတိ၊ပတုတ္ထဒိ၀သေ၀သတိ။ ၎င်းဘွင့်၀ဇိရဗုဒ္ဓိဍိကာ၊ ။ ပါဠိယံဘာဘိယာယရစ္ဆိုယာပုရာရုဏာနိက္ခ မိတွာပုန၀သတိတိဏ္ဍံဥဒ္ဒ ဟိတွာအန်ာသာဒဒေနိသိဒနသဏာပိပုန ဒိ၀သေသဟာသေယျနေဒနာ ၎ိုတ်ဇေ--—ဟူသောဝိ၊တိဍိကာတို့ဖြင့်။ သဟာသေယျအာရဒ္ဓိတို့ရစ္ဆာအ ၎ကိုညတ္တိခြား မရှိယူအပ်သောသဘော၊ညတ္တိခြားရှိက- အနာပတ်ဖြိသ ဘောရှိသည်ကိုသိအပ်၏၊ ။

ဆာ၎ိုတ်မာနုတ်ကာအာရဒ္ဓိ။ သဟာ၀ါသ- ဝိပ္ပ၀ါသစသောအာ၊ကြောင်း ကြောင့်၊ရစ်ဒိန္ဆာဒဖြစ်၊ ၁၁်လည်း။နောက်၊နာက်ရက်မှာ- ဆက်လက် ပိုရိကျင့်ပြု၊၍၊ဆာရစ်ဒာပြည့်သျှင်အပ်၊ကြောင်းကို၊ တသ္မာအ၀ိကရစ်ဒိ ယောဂေဟတ္ထာကာတဗ္ဗံ-ဟု။မဘာ၀ါကမ္မခန္ဓက-အဋ္ဌကထာလာသော ကြောင့်၎င်း၊ မာနုတ်ကျင့်ဆဲရဟန်း- လူထွက်၍။ နောင်တဖန်-ရဟန်း ခံပြန်လျှင်။ ကျန်သောရက်ကို-ဆက်ထက်၍၊ မာနုတ်ကျင့်အပ်ကြောင်း

ကို၊ စုဠဝါသမုယ္ယသခ္ခကပါဠိတော်နိုက်။ ။ကုဓပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု မာနဇ္ဈံ စရဏ္ကောဝိဿမကိ၊ဝိဿမန္တိသော ဘိက္ခဝေ မာနဇ္ဈံစရိယာ နဗ္ဗ ဟတိ၊သောစေ ပုန ဥပသမ္ပဇ္ဇတိ၊ တာသ တဒေဝ ပုရိမံ ပရိဝါသဒါနံ။ ဃော ပရိဝါသော ဒိန္နော သုဒိန္နော၊ ယော ပရိဝုတ္ထော သုပရိဝုတ္ထော။ ယံ မာနဇ္ဈံ ဒိန္နံ သုဒိန္နံ။ယံ မာနဇ္ဈံ စိဏ္ဏံ သုစိဏ္ဏံ၊ အဝသေသံ စရိတဗ္ဗံ-ဟု၊ဟောတေဝ်မူသောကြောင့်ဂုဏ်း။ မာနတ်ခြောက်ရက်မှာ-ညွှဲ့ပြောက်ညွှဲ့ခြားဂိုး၍ ကျင့်ဆေဝ်လည်း။အပ်သောသဘောဂိုကြောင်းကို သိအပ်၏။ ။ပ ဋိဃတော်၌၊ ပေယျာလ တပိုင်းငုတ်သည်ကို၊ အာပြည့်အစုံ ရေးပြလိုက်သည်၊ ။

———:o:———

(ကို) ဂုဏ်းသဟသေယျအရာ- နုဘိယသဟဿသေယျ၌။ လေးရက်မြောက်သောနေ့-မာတုဂါမနှင့်။ သဟဿေသယျပြုဒိက။ ပါစိတ်နှစ်ချက်သင့်ကြောင်းကို သာရတ္ထဒီပနီ၌။ ဝါဒနည်းရသာ၏။ ။ဝိမတိဆရာက-ဂုဏ်းဝါဒကို-ကေစိတင်၍၊အနုပသမ္ပန်းနေန-ဟူးပုံလိုင်း နုပုံလိုင်နှင့် ဟောသောကြောင့်- မသင့်ဟု- ပယ်၏။ ။အနုပသမ္ပန်သဒ္ဒါနှင့် ဇာတ်ထိုကို-ယူရသည်အရာ-ဆရာပင် ဂိုရုကား။ ဂုဏ်းဆရာ- ဟိတ်မနိုင်ထင်ပါသည်၊မေးလျှောက်ရာ၌၊ ။ဒုတိယ သဟဿေသယျ၌၊ လေးရက်မြောက်သောနေ့။ မာတုဂါမနှင့် သဟဿေသယျ ပြုဝိဂ။ ပါစိတ်နှစ်ချက်သင့်၏၊ ဟူသောဆရာကို။ ။ဘိက္ခုံဥပေတွာ အာသေသော အနုပသမ္ပန္နော နာမာတိ ပုဏ္ဏတွာ မာတုဂါမော ဘဝိ အနုပသမ္ပန္နေ ဂဟဏေန ဂဟိတော ယော ဝါတိ စတုဇ္ဇဒိပသော မာထုဂါမေန သဒ္ဓိံ သယန္တော သော ဒ္ဝိဟိ သိက္ခာပဒေဟိ နော ပါစိတ္တိယာနိ ဟောန္တိဟိ ဝဒန္တိ။ ဂဗ္ဘိဝါဒသု ပန တိသု ဇာနေသဒ္ဓိံ သိက္ခာပဒေ မာတုဂါမသ ဝိသုံ ဂုဏ္ဏာနတွာ ပဋ္ဌာ သိက္ခာပဒေ ဘိက္ခုံ ဥပေတွာ အဝသေသော အနုပသမ္ပန္နော နာမာတိပုရိသသဒ္ဒေ ဂဟဏံ အနုဇာနိတွာ ဝုတ္တတ္တ

အာသေသေးတိ ရဟန်းတွေ့ စတုဇ္ဈရတ္တိယံ မာတုဂါမော အနုပသမ္ပန္နော တိဏ္ဍပါသယဟတ္ထော ပတ္တိယော ဓနေတိတ္တိ အပရေတိ ဝုတ္တံ။ ဘိက္ခုံ ဥပေတ္တာ။ ပ။ ပန္နောဘိပါရာဇိကဝဏ္ဏေ။ ဘုတော တိရစ္ဆာနဂတေ သော အဓိပ္ပေတော။ ဥဘယံပိ ပိမံသိဘဇ္ဇံ၊ ဒုတိယသိက္ခာပဒေ မာတုဂါမောနဒမေးတံ မနုဿိတ္ထိမေဝ ဂဟေတွာ ယက္ခိ-ပေတိတိရစ္ဆာနဂတာ-ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ ဘုတာ နဂတိတာ၊ တေသု ဒုက္ကဋံတွာ။ သစေ ပန အတ္ထနောပိ သိက္ခာပဒေ ဒုက္ကဋံ ဘဝေယျ အထ ကထဉ္စာ ပဉ္စမ သိက္ခာပဒေ ပါစိတ္တိယံ ဝုတ္တံ-ဟူ၍။ ဝဒီရဗုဒ္ဓိ ဋီကာဒ္ဝိဂုဏ်း၊ ပယ်ရှားဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ် သောကြောင့်ဂုဏ်း၊ ထိုဒန္တိဝါဒကို မမှတ် မယူအပ် ဋီကာကြီးသုံးစောင်ဝါဒကိုသာ မှတ်ယူအပ်၏။ ။

၅၂တွင် ဝဇီရဗုဒ္ဓိနိုက်။ နောက်ဝါကျအနက်ဆဒိပ္ပါဃ် သိခက်၍ ရေးပြလိုက်ခဲ့။ ။

ဒုတိယသိက္ခာပဒေ။ ဒုဟိယသဟသေယျာသိက္ခာပုဒ်၌။ မာတုဂါမော နာမာတိ၊ အမေစရိသော ပဒဘာဇနိပါဋိဖြင့်။ မနုဿိတ္ထိမေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဂဟေတွာ၏။ ယက္ခိပေတိ ကဲ့ရဲ့စွာနဂတာ ဘိလူးမ။ ပြိတ္တာမ၊ တိရစ္ဆာန်မတို့ကို၊ ပါရာဇိကဝတ္ထုဘုတာ။ ပါရာဇိကဖြစ်ကုန်သင့်လည်း။ နဂတိ တာ၊ မယူအပ်ကုန်။ ကဲ့ရဲ့၊ ကား၊ သော သူ။ ထိုဘိလူပြိတ္တာ-တိရစ္ဆာန်မတို့နှိုက်။ ဒုက္ကဋ်ရတ္တာ။ ဒုက္ကဋ်မျှ ဆင့်သောကြောင့် တည်း။ အတ္ထနောပိ သိက္ခာပဒေ။ မိဓိသိက္ခာပုဒ် ဟု ဆင်အပ်သော ဒုတိယ သဟသေယျာ၌ လည်း၊ ဒုက္ကဋ်။ သည်။ သစေဘဝေယျ။ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ အထ။ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ ကဲ့ရဲ့။ ကြောင့်၊ ပဌမသိက္ခာပဒေ၊ ပဌမသဟသေယျ သိက္ခာပုဒ်နှိုက်။ ပါစိတ်ဖြစ်သည်။ ပါစိတ် ဆင့်ခြင်းဖြစ်အံ့နည်း ဟူတိ။ သို့လည်း၊ ဝုတ္တံ။ အနုဂတ္တာ ပုဒ်နှိုက်ဆိုအပ်၏၊ ။

ပဌမသဟသေယျသိက္ခာပုဒ်၌၊ အနုပသမ္ပန္နေန အရတွင်။ ဟုတ်ကြောင်း လည်းပါသည့် အကယ်၍ ဖြစ်ညားအံ့။ ယက္ခ၊ပေတိ။ ပတ္တာ၊ တိရစ္ဆာန်မ နဂတိထိုဆည်း၊ ဝိဓိဘို့နှင့်တကွ စတုဇ္ဈနဲ့နှိုက် အိပ်သောရပ်ဟန်းအား။ ပဌမ သဟသေယျ သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပါစိတ်အာပါတ်ကို ဖြစ်စေနိုင်ရာ၏၊ ထိုသို့ပါစိတ်အာပါတ်ကိုဖြစ်စေခြင်းသည်မသင့်။ ဘုရားအလိုတော် မကျ။ အာဘဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ ယက္ခိပေတိ စသည့် တို့သည်။ ဝိဓိနှင့်စပ် ဆိုင်သောဒုတိယ သဟသေယျ သိက္ခာပုဒ်မှာပင်။ ဒုက္ကဋ်ကိုသာ ဖြစ်

စေနိုင်ထျက်၊ ဖိမိနှင့် မစပ်ဆိုင်သောပဌမ သဒ္ဒ သယျ အိဉ္စဝပုန်၌။ ပါစိတ်ကံဖြစ်စေနိုင်ခြင်းသည်မသင့်၊ ထိုကြောင့်၊ ပဌမ သဒ္ဒသယျ ဒုက္ကဋ်ဖြစ်ပါဟူလို။ ။ဝဇိရဗုဒ္ဓိအဓိပ္ပါယ် ။ဤတွင် ဝိနည်းကာဆရာဟိတ်မနိုင်ရုံသာမဟုတ်၊ ဟိတ်ဖိုလ်ဝါကျ အရေးရပ်တို့ဖြင့် ပဌမဆဟေသယျာ၌၊ နုပုံကိုထည့်သွင်း၍ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ၌ လာသောယုတ္တိနှင့်ဆန့်ကျင်၏။ ။

——:o:——

(ကို) သေပြီးသေးကိုထို-သည်- အနုပါဒိဏ္ဏပဒဋ္ဌာန်းကိုတည်သော ကြောင့်- သဟသေယျအာပတ်မသင့်ဟု-သာရဆို၌ ငါဒနှုန်ရပြီ။ ။ ရင်းပက္ခ၌ထည့်ခြင်းသည်- သဟသေယျမဖြစ်ခြင်း အာဒရကြောင်းဖြစ်ရာ ပါဠိအဋ္ဌကထာ၌ အရိပ်မျှ မထင်ပါဟု သျောက်ရာ၏။ ။မာတုဂါမောနှ-မမနုဿီထို့နယကျိန်-နပေတိ- နတိရစ္ဆာနဂတော-အံနှုမသော တဒဟုဇာတာပိ ဒါရိကာပဂေဝ မဟာဏ္ဏရိ၊ ကာယသံ သဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်-ဒုတိယသဟသေယျ သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၊ ။ဤသို့ပါဠိတော်လာခြင်းတူဘည်ဖြစ်၍- ကာယသံသဂ္ဂသဃ်ာဒိသိသ်မှာ- မတို့ထို့ကိုမယူ-ဇိာမာနကဏ္ဍထို့ကိုသးယူတော်မူသည်။ ထိုမကိထို့ကိုသုံးသင်ရာ၌ကားတုလ္လဉ္စည်းကုံသာ ဟောတော် မူသကဲ့သို့- ဤဒုတိယသဟသေယျမာတုဂါမအရာ၌၊ ဇိဝမာနကိထို့ကိုသာ- ယူတော်မူသည်၊ မတိထို့ကိုယူတော်မမူဟုသိအပ်၏။ ။

ထိုကြောင့်။ ယင်းမတိထို့နှင့်သဟသေ သျပြေသော်- ဒုက္ကဋ်သင့်လျှင် သင့်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုဒ္ဒီကား-ယကြို- ပေတိ-ငဏ္ဍက- တိရစ္ဆာနဂတိထို့သာလော၍= မတိထို့- မပါသော့ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ်လည်းမဖြစ်သင့်၊ ထိုကြောင့်- ကိဉ္စာပိမတိထို့ ပါရာဇိကဝတ္ထု ဟောတိအနုပါဒိဏ္ဏပဌမဇ္ဈေဒ္ဒိ တတ္တာဇ္ဈာနံ အာပတ်တို့ နကရောတိ။ ပါရာဇိကဝိဓာနံ စေတ္တာနုဿြလော့ကေ့တဗ္ဗံ- ဟူ၍။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိဋီကာဒုတိယ သဟသေယျာသိက္ခာပုဒ်၌- သကဝါဒ အဖြစ်ဖြင့်လာသည်။ ။တေရသကဏ်၌- မတိထို့ပါရာဇိက ဝတ္ထုဘူတ-ဝိ အနုပါဒိဏ္ဏ ပဌမ ဇ္ဈာန်ဘွာ သဟသေယျာပတ်တို့ နဇနေတိတိဝဒန်ဆို ဟူ၍ဂင်း။ ။ဝိမတိ၌- မတိထို့ယာအနာပတ်တို့ ဝဒန်ဆို ဟူ၍ဂင်း။ ။ပဋိက္ခိတ္တမပြုပဲ လာသည်ဟု- အဋ္ဌင်းမှတ်ဟူအပ်၏။ ။

(က) ရဟန်းလူထွက်သည်။ ရဟန်းကုံးက မိမိပစ္စည်းကို လူဖြစ်သည်တိုင်အောင်ပိုင်သင့်မပိုင်သင့်ကိုမေးခြင်းလျှောက်ရာ၌။ ၊(၇) သစေ ပနသောဇဝဓာနသယေဝသဗ္ဗံ အာတွာနောပရိက္ခာရံ နိသဇ္ဇိတွာကသစိ အဒါသိ။ကောစိဒါဝိသာသံအဂ္ဂဟေသိယသစ ဒိန္နံယေနစ ဂဟိတံတ သေစဟောတိ၊ တသ ရုစိယာဇဝ ဂိလာနုပဋ္ဌကာသဘန္တိ။ ၊ဟူ သောမဟာဝါစိဝရခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။ ။

(ဂ) အထဝါ ယောဘိက္ခု အတွာနောဇဝမာန- ကာလေ ယေဝ သဗ္ဗံအတွာနော ပရိက္ခာရံနိသဇ္ဇိတွာ ကသစိ ညာတကသဿဝါ အ ညာကသဿဝါ ဂဟဋ္ဌသဿဝါ ပဗ္ဗဇိတသဿဝါ အဒါသိ၊ ကောစိ ညာ တကောဝါအညာတကောဝါ ဂဟဋ္ဌောဝါ ပဗ္ဗဇိတောဝါ စိသာသံ အဂ္ဂဟေသိ။ တာဒိသေသန္တေဟိ ယေတသ ဓနသဗ္ဘာဏရာ ဂဟ ဋ္ဌာဝါ ပဗ္ဗဇိတာဝါ တေသံဒါတဗ္ဗန္တိ ရုတ္တံ၊နှ- ပနအတာဒိသော ညာ တကေ- ဟူသောဧတုပစ္စယ ဘာဇနံယဘွင့်- ဝိနယာလင်္ကာဋီကာ လာသောကြောင့်၊ရဟန်းလူထွက်သည် ရဟန်းတုံးက မိမိပိုင်ပစ္စည်း ကို။ လူဖြစ်သည် တိုင်အောင် ပိုင်သင့်- ပိုင်ထိုက်- ရသင့်- ရထိုက် ကြောင်းကိုဆိအပ်၏။ ၊

ထိုစကားမှန်၏၊ဂုဏ်ဒေဝကထာဋီကာ တို့နှိုက်၊ ရဟန်းသည်မိမိပိုင် ပစ္စည်းကို လူအား ပေးစွန့်ရာ လူသည် ပိုင်သကဲ့သို့။ ရဟန်းတုံးက ပစ္စည်းကိုလူထွက်သော်လည်း၊ထိုလူထွက်သည်ပိုင်သင့်- ရသင့်သည် သာ-ဖြစ်၏။ ၊

လွှဲရှောင်းဒါယကာတို့သည်၊ ရတနာသုံးပါးအဝင်အပါ ရဟန်းအား ဆာလွှဲသည်။လူအားမလွှဲသော်ကြောင့်။ လူထွက်သောအခါ မအပ်မ ဆိုင်မပိုင်နှိုင်ရာဟု။ ဇတ္တုံးတောသက်သာဖြစ်ငြားအံ့၊ ရဟန်းတုံးက ပိုင် ဆိုင်သောပစ္စည်းကဲ့သို့လိုင်ဖြန်၍ ဘိက္ခုနိမ ဖြစ်သောအခါ- မအပ်မဆိုင် မပိုင်နှိုင်ရန်ရှိသော်လည်း၊ ရဟန်းတုံးကပိုင်သည်အတိုင်း၊ လိုင်ဖြန်၍ ဘိက္ခုနိမဖြစ်သောအခါလည်း။ ပိုင်ဆိုင် ကြောင်းကို၊ ။(၉)ဘိက္ခု ဝိဟာရေပနယံကိဉ္စိဿ သန္တကံ ပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ အပဋိဂ္ဂဟေတွာ ဝါဒ္ဒပိတံ။ သဗ္ဗဿသာဝဇ္ဇာဿရာ၊ အာဟာရာ ပေတွာ၊ ဂဟေတဗ္ဗံ ယံပနေတ္ထ ထာဝရိတဿ သန္တကံသေနာသနံဝါ ဥပရော ပကာဝါ။

တေယသိန္တိ။ ဘသ ဒါတဗ္ဗာ–ဟု။ပြဆိုသောရှိသော ပဌမပါရာဇိက အာဘွင့်ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာဖြင့်ဖျောက်အပ်၏။ ။

ဤသို့အဋ္ဌကထာ-လာသောနည်းဖြင့်။ ရဟန်းလူထွဏ်းသည်မျဟန်း တုံးကိုင်သောပစ္စည်းကို၊ ထူဖြစ်သည်တိုင်အောင်ဝိုင်သော်၊ မိမိနှင့်မစပ် စပ်သောရဟန်းတို့ အသုံးအဆောင်ဖြစ်သော သပိတ်သင်္ကန်း-စသော ပစ္စည်းပရိက္ခရာကို။ မိမိမသုံးဆောင်အပ်သော။ ။(၁၀) ပဗ္ဗဇိတ ပရိဘောဂေါဟိအာဂါရိကာနံ စေတိယဋ္ဌာနိယော-ဟူသော၊ တတိယ ပါရာဇိကအဋ္ဌကထာ-လာသည်နှင့်အညီ၊စေတီထိုက်သည်ဖြစ်၍။ မိမိ-မသုံးဆောင်ပဲ။ သုံးဆောင်ထိုက်သော ရတနာသုံးပါတို့အား၊ လိန်ပြန် သောတိကွဲနိမကဲ့သို့ ပေးကမ်းလှူဒါန်းရာ၏။ ။တရကြောင်းသည်း မဟာဝါစိဝရန္ဓကပါဠိတော်၌၊ ဝါကျတ်ပြီးသောရဟန်းသည်။ သံဃတ် ကစင်စစ်ဖြစ်သော ဝါဆိုသင်္ကန်းမဖြစ်မိုင်း၊ ဖြစ်ပြီး၍ပုဂ္ဂလိကအဖြစ် သို့ရောက်အောင် မဝေဘန်မိုင်း။ လူထွက်ခဲ့ဆဲ့၊ ထိုဝါဆိုသင်္ကန်းကို။ ထိုလူထွက်မရ။ သံဃာသာ အစိုးရကြောင်းကို၊ ။(၁၁) ဣဓဝပန ဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဥပဂတော ဘိက္ခု အန္ဒုပဂန္ဓေ စိဝရေ ဝိဿာသံ အာပဇ္ဇတိ၊ ပ၊ သံ ဃေသာသာမိ-ဟူ၍ဖြင်း။ ။ဣဓဝပန ဘိက္ခဝေ ဝဿံ ဥပဂတော ဘိက္ခု ဥပ္ပန္နေ စိဝရေ အာဘောဂိတေ ဝိဿာသံ အာပဇ္ဇတိ၊ ပ။သံဃေသာသာမိ–ဟူ၍ဖြင်း။ဟောတော် မူသည်။ပုဂ္ဂလိက အဖြစ်သို့ရောက်အောင် ဝေဘန်ပြီးသောအရာ ပုဂ္ဂလိ ကလျှ၍ပုဂ္ဂလိကပိုင်းပြီးသောအရာတို့၌။ ထိုလူထွက်မရ- သင်္ဃာသာ-ခဲ့ ကြောင်းကို ဟောထော်မမူ။ ထိုဓကြောင်းဖြင့်လည်း ရဟန်းလူထွက် သည်ရဟန်းတို့ကား၊ မိမိပုဂ္ဂလိကပိုင်ပစ္စည်းကို၊ လူဖြစ်ပြီးသောဓခါ၌ လည်း၊ရပိုင်သည်ကိုဆိအပ်၏။ ။

—— ;o;——

ပါဠိတွိုရကိုအစဉ်အတိုင်းအနက်ပြစ်ခဲ့။

(၇). သော။ထိုရဟန်းသည်။ဇိဝမာနောယော၁။ ဆသ ်ရှည်စဉ် သာလျှင်။အာတ္တနော။မိမိ၏၊သဗ္ဗံ ။အလုံးစုံသော၊ပရိက္ခာရံ။ပစ္စည်း ပရိက္ခ ရာကို၊ နိသဇ္ဇိတ္တွာ၊စွန့်၍၊ကသဓိ၊ တစုံတရောက်သောလူရှင်ရဟန်း အား၊သစေအဒါသိ။ ဆကယ်၍ပေးသည်ဖြစ်ခဲ့။ ကောစိဝါ။တစုံတ ရောက်သောလူရှင်ရဟန်းသည်မူဃည်း။ဝိသာသံ။ အကြွင်းဝင်သည်ဖြစ် ၍။သစေအံဂွပေါ်ဆိ။ဆကယ်၍ယူသည်ဖြစ်ခဲ့၊ ယသစ၊အကြင်လူရှင်

ရုဟန်းအားလည်း။ဒိန္နံ၊ပေးစွန့်အပ်၏။ယေနစ။ အကြင်လျှင်ရဟန်းသည်
လည်း၊ဂဟိတံ၊ဝိသာလဖြင့်ယူအပ်၏၊တဿဝ၊ထိုအပေးခံရသော်သူ-
ဝိသာသယူသော သူအား သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏ တဿ။ ထိုအပေးခံ
ရသော်သူ-ဝိသာသယူသော သူ၏၊ရုစိယားဌေ၊ အလိုဖြင့်သာလျှင်၊ဂိလာ
နုပဋ္ဌာကာ၊သူနာလုပ်ကျွေးသော ရဟန်းတို့သည်၊လဘန္တိ။ရကုန်၏။ ။
မဟာဝါစိဝရခန္ဓကအဋ္ဌကထာဇနက်၊ ။

(၇) ယောဘိက္ခု။အကြင်ရဟန်းသည်၊အတ္တနော။ ပိဝိ၏၊ဖိဝမာ
နံကာလေယော၀။ ဆသက်ရှင်စည်ကားလတ္ထိသာလျှင်၊ အတ္တနော၊ပိဝိ၏။
သဗ္ဗံ။အလုံးစုံသော၊ပရိက္ခာရံ။ ပစ္စည်းပရိက္ခရာကို။ နိဆဒ္ဓိတွာ။စွန့်၍
ကာသစိ၊ တစုံတယောံသော။ညာတကသဿဝါ။အဆွေတော်သည့်လည်း
ဖြစ်သော။ အညာတကသဿဝါ။ အဆွေ မတော်သည့်လည်းဖြစ်သော၊
ဂဟဋ္ဌသဝါ၊လူအားလည်းကောင်း။ပဋိဒ္ဓိတသဝါ။ ရှင်လူဂဟန်းအား
လည်းကောင်း။သစေအဓိသိ၊အကယ်၍ပေးသည်ဖြစ်အံ့ ၊ကောစိ၊တစုံ
ထယောက်သော၊ ညာတကောဝါ။ အဆွေတော်သည့်လည်းဖြစ်သော၊
အညာတကောဝါ။ အဆွေမတော်သည့်လည်းဖြစ်သော၊ ဂဟဋ္ဌောဝါ။
လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ၊ ရှင်ရဟန်းသည်လည်းကောင်း။
ဝိသာသံ။ဆကြွယ်းဝင်သည်ဖြစ်၍၊သစေဒဇ္ဇဟောထိ၊အကယ်၍ယူသည်
ဖြစ်အံ့ ။တာဒိသေ။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော်လူရှင်ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာ
ယ။ရည်၍။ယေတသ။ပ။ ဒါတဗ္ဗန္တိ။ယေတသ။ပ။ ဒါတဗ္ဗံဟု၍။ရတ္တံ
ဆိုအပ်၏၊အတာဒိသေ။ ထိုသို့သဘောမရှိကုန်သော၊ ညာတကေ၊ဆွေ
မျိုးတို့ကို၊သန္ဓာယ၊ရည်၍။ နဝုတ္တံ၊မဆိုအပ်၊ ၊ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ
အာနက်။ ၊တသ၊ ထိုဇာတ္တမန မဖြစ်သောရဟန်း၏၊ဓနသ။ ဥစ္စာကို၊
ဇာသသာ၊ အစိုးရကုန်သော၊ ယေဂဟဇ္ဇာဓါ။ အကြင်လူတို့သည်လည်း
ကောင်း။ယေပဗ္ဗဇိတ္ထာဝါ။ အကြင်ရှင်လူ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
သန္တိ၊ရှိကုန်၏ တေသံ။ထိုဇာစိုးရသော လူရှင်ရဟန်းတို့အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊
ပေးအပ်၏။ ။ဤကားသာဓကဖြစ်သော ပါရာဇိကဏ် ဆဋ္ဌကထာ
အနုက်၊ ၊

(၉) တိက္ခုံ၊ဝိဟာရေ၊ရဟန်းကျောင်းတိုက်၌၊အသ၊ထိုထိုင်ခြင်း
၍ဘိက္ခူနိမ-ဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သန္တကံ၊
ဥစ္စာကို၊ပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ။အကဝ်ခံ၍၎င်း။ အပဋိဂ္ဂဟေတွာဝါ၊ အကဝ်

မခံ၍ငင်း။ဌပိတ်။ ထားအပ်၏။အသေ။ ထိုလိုင်ပြန်၍ ဘိက္ခု။နီမဖြစ်သော ရဟန်း၏၊သဗ္ဗံ။အလုံးစုံသောဥစ္စာကို၊ သော၊ထိုလိုင်ပြန်သော ဘိက္ခု၊ နိမသည်ဖြစ်သာလျှင်။ ဇာသေရာ။အစိုးရ၏။အာဟာရာပေတွာ။ ဆောင်စေ၍။ဂဟေတဗ္ဗံ။ယူအပ်၏။ဇွေ့။ ဤရဟန်းကျောင်းတိုက်နှိုက်၊ ထာဝရံ။ ထာဝရဖြစ်သော၊ တသေ။ထိုလိုင်ပြန်၍ ဘိက္ခု။နီ့မဖြစ်သော ရဟန်း၏။ သင်္ကန်းကံ။ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ယံသေနာသနံဝါ။ အကြောင် ကျောင်းသည်ဖြစ်သော်လည်း၊ ယံဥပဇ္ဈာယကာဝါ။ အကြောင်စိုက်ပျိုးအပ်သောသစ်ပင်တို့သည်ဖြင်း၊ သန္တိ။ရှိကုန်၏၊ ဒေ။ထိုထာဝရဖြစ်သော ကျောင်းသစ်ပင်ဘို့ကို။ယထေ၊ အကြောင်းရဟန်းအား။ ဇာစွတ်။အလိုရှိ၏၊တသေ။ ထိုရဟန်းအား၊ဒါတမ္မာ၊ ပေးအပ်ကုန်၏၊ ၊ပါဒုဓိသဏ်အဋ္ဌကထာ အာနက်၊ ၊

(၁၁) ဟိသစ္စံ၊မှန်၏။ပဋ္ဌဋ္ဌကဝဂ်ဂါဒေါ၊၊ ရဟန်းဘို့၏သပိတ်သင်္ကန်းစသော ဇာသုံးအဆောင်သည့်၊ဆာဂါရိကာခန်း၊ လူတို့၏၊ စေတိယင္ဂဏိယော။ စေတီအရာ၌တည်၏၊ ၊တတိယဝင်းအဋ္ဌကထာ အာနက်၊ ၊

(၁၁) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့၊ဇာဝပန။ ဤသာသနာတော်နှိုက်ကား။ ဝဿံဝုဋ္ဌော။ ဝါဆိုပြီးသော။ ဝါ။ဝကျွတ်ပြီးသော၊ ဘိက္ခု။ရဟန်းသည်၊စိဝရေ။သင်္ကန်းသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊မဖြစ်မီ၊ဝိဇ္ဇာမတိ။ လူထွက်အံ့ပ၊သံဃေပဲ်း။သံဃာသည်၊သာဓိ။အစိုးရ၏၊ ။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဇာဝပန၊ ဤသာသနာတော်နှိုက်ကား။ ဝဿံဝုဋ္ဌော။ဝါဆိုပြီးသော၊ဝါ။ဝါကျွတ်ပြီးသော။ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ စိဝရေ။သင်္ကန်းကို၊အာဘာဇိယမာနေ၌။ မဝေဘန်မီ၊ဝိဇ္ဇာတိ၊ လူထွက်အံ့။ပ။ သံဃေပဲ်း။သံဃာသည်၊သာဓိ၊အစိုးရ၏၊ ။

———:o:———

(က)• မဟာ ပုရိသ—မဏ္ဍိမပုရိသ-ပကတိပုရိသတို့- အားတောင် ဆထွာပမာဏကိုဆိမှာဘ်လိုပါသည်၊ မေးလျှောက်ရာ၌။ ။အတောင်သုံးမျိုးပမာဏကိုဆိရုန်၊ မူထုအကြောင်းကြီးသေးပါးရှိ၏၊ လေးပုါ.ဟူသည်ကား၊ ၊

(၁)• မြတ်စွာဘုရား အရပ်တော်သည်၊ မြတ်စွာဘုရားအတောင်တော်နှင့် လေးတောင်တိတိရှိရခြင်းကြောင့်၊ အရပ်တော်နှင့် အလံတော်

မျှသည်ကိုပြတတ်သော။ ယာဝတကွသကာယော၊ တာဝတကွသ
ဗျာမော၊ယာဝတကွသဗျာမော။ တာဝတကွသကာယော၊ ဟူသော
သုတ်ပါထေယျ။ လက္ခဏာသုတ် ပါဠိ-တဝ်-စသည်နှင့်တကွ။ ငါတို့
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား အရေပ်တော်သည်၊ ပကတိပုရိသအတောင်နှင့်
၁၆-မြှင့်သည်ကိုဖြတတ်သော။ အဟံအသထ္ထမ္ဟလမ်ဒ်။ ပထ္ထောသမ္ဘောဓိ
မတ္တာမုံ၊ ဗုဒ္ဓပုဘာဝသဒါမယ္ဟံ၊ သောဠ္ဆသဟတ္ထုမဂ္ဂဘော- -ဟူသော
ဒုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်စကားလည်းတပါး၊ ။

(၂) မဇ္ဈိမပုရိသအတောင်နှင့် လက် ၁မား ထောင် အတူတူဖြစ်
ကြောင်း၊ ထိုမဇ္ဈိမပုရိသ သုံးထွာသည်၊ မြတ်စွာဘုရားတထွာနှင့်-မျှ
ညီကြောင်းကိုဖြာတတ်သော၊သုဂဒဝိဒတ္ထိုန် မဇ္ဈိမသုပုရိ
သသတိဿာဝိဒတ္ထိုယော၊ ဝစနကိဟဇ္ဇေန ဒီယဿောဟဇ္ဇော ဟော
တို့--ဟူသောကုဋိကာရဂါမသိက္ခာပုဒ်ဘွင့်။ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ-စကားလည်း
တပါး၊ ။

(၃) ဝမ်းပိုက်ချင်းထိ၍ ထားအပ်သော မယောစပါး ၅၅်လုံးအ
တိုင်းအရှည်သည်တလက်ပမာဏဖြစ်၏၊(၂၄)သစ်ခဲ့ည့် တတောင်ဖြစ်
၏-ဟူ၍ဖြစ်သော၊ ယဝေါဒရေရဂိုလမဇ္ဈသဒ္ဒေ့၊ ဟဇ္ဇောဂိုလဆဋ္ဌုကိ
တေစတူဟိ -ဟူသော။ထိလာဝတိဂဏန်းကျမ်းစကားလည်းတပါး၊ ။

(၄) ဤအတောင်ဖြင့်အထွားအနံထဲ ဝဲ တောင်စိ၊အတွင်းကွင်းကျ
လေးတောင့်စပ်စပ်ရှိသော တောင်းသည်မာဂဓခါရိ-ဟူ၍ပြီလတ္တံ့ဖြစ်၍။
ဤထိလာဝတိကျမ်းဦးပြုအပ်သောအတောင်ကိုဝစနကိဟဇ္ဇဟူ ဆိုအပ်
သောမဇ္ဈိမပုရိသမာတောင်ပင်ဟူယံမှားမရှိထိအာပ်၏၊ ။ဤပါဠိအဋ္ဌ
ကထာ ဂဏ်းကျမ်းအလာတို့နှင့်။ တဖြေးတည်းညီညွတ်လျက်။ ယခု
ကာလ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော-သောဠသတိုင်းပြည်များ၌
ကာလဖြင့်ရှည် အစဉ်အဆက်မပျက် သုံးစွဲအပ်သော။ လက်သွားတို့
သုံးခွဲသောအတောင်ဖြစ်၍ လက်သွားတောင်ဟူ၍၎င်း၊ ထိုဒေက်သွား
တောင်၏ဆက် ၂ က်ကိုဗုဒ္ဓဘာသာအားဖြင့် ဝိဒတ္ထိဆိုသည်၊ မြန်မာဘာ
သာအားဖြင့် တွားဟုဆိုသည်။ သိုးဆောင်းလူမျိုးတို့ ဘာသာအားဖြင့်
ပေဟုခေါ်သည်။ထိုပေကို အစွဲပြုသဖြင့်။ပေတောင်ဟူ၍၎င်း။ ယခုကာ
လခေါ်ဝေါ် ထင်ရှားသော။ အချိုးအားဖြင့်လေးချိုး၊ လက်သရုံလက်မ
အားဖြင့်(၂၄)သစ်၊ (၂၄)လက်မ-ရှိသော၊ တလက်သစ်တလက်မ၌၊

မယောရှစ်စိပ်၊စိပ်ထက်ပါသော၊ ငါတို့ဖြန်မာနိုင်ငံသို့ ပေါက်ရောက်၍ ကာလမကြာလွန်းသေးသော။ တောင်တွာအတိုင်းအရှည်မျည်းတံလည့်းတပါး။

ဤအခြေပါဒအကြောင်းကြီး လေးပါးတို့တွင်၊ ပဌမစကားဘုရားဟောပါဦးတော်တို့၌။ မြက်စွာဆုရားအရေးတော်-၄- တောင်နှင့်ပကတိပုဂိုလ-၁၄-တောင်ညီမျှသည်ကိုပြသဖြင့်မြက်စွာဘုရား ကတောင်သည်။ ပကတိပုဂိုလ(၄)ထောင်နှင့်ညီမျှသည်ကိုဆိုရ၏။

ဒုတိယအဋ္ဌကထာစကားဖြင့်၊ မြက်စွာဘုရားတထွာကို မဇ္ဈိမပုဂိုလသုံးထွာလိုက်ရကြောင်း။ ထိုမဇ္ဈိမပုဂိုလသုံးထွာနှင့်ညီမျှသော မြတ်စွာဘုရားတထွာသည်။ လက်သမား တောင်အားဖြင့် တံတောင်ထွာဖြစ်ကြောင်းကိုပြသဖြင့်မဇ္ဈိမပုဂိုလအတောင်နှင့်လက်သမား အတောင်အတူတူဖြစ်ကြောင်းမြတ်စွာဘုရားအရပ်တော်(၄) တောင်သည်။မဇ္ဈိမပုဂိုလအတောင်ဟုဆိုအပ်သော လက်သမားတောင်နှင့် (၁၂) တောင်ရှိကြောင်းသိရ၏။

ဤသို့ပကတိပုဂိုလသ (၁၆) တောင်နှင့်မဇ္ဈိမ ပုဂိုလသဝဏ္ဏကို ဟတ္ထ(၁၂)တောင်-ညီမျှသည်ကိုဆိုရသဖြင့်။ ပကတိပုဂိုလသ လေးတောင်နှင့် မဇ္ဈိမပုဂိုလသဝဏ္ဏကိုဟတ္ထ သုံးတောင်တူမျှကြောင်း။ ပကတိပုဂိုလသ(၄) ဖိုက်နှင့်မဇ္ဈိမပုဂိုလသ(၃) ဖိုက်ညီမျှကြောင်းကိုလည်းသိခဲ့ရ၏။ ဤသို့ပကတိပုဂိုလသတတောင်ပေါ်မှာ တဖိုက်တက်မှ မဇ္ဈိမပုဂိုလသ အတောင်နှင့်ညီသည်ကိုစွဲ၍ဖိုက်တက်နည်းဟူသောစည်ဆက်ပြောဆိုရိုးရှိသည်။

ထိုကြောင့်မဇ္ဈိမပုဂိုလသဝဏ္ဏကို ဟတ္ထကို ပြသော၊ ယခုအခါပေဟုခေါ်သောမျည်းတံနှိုက်သည်း၊ ပကတိပုဂိုလသလေးဖိုက်ကိုဆွဲ၍ အချိုးလေးချိုးနှင့် ပြုသပ်ဖြတ်ထားသည်။ ။တချိုးဖြင့်ပြအပ်သော တဖိုက်၌ မဇ္ဈိမပုဂိုလသလက်မဖြင့် ခြောက်လက်မရှိသည်ဖြစ်၍၊သုံးချိုး၊ သုံးဖိုက်ဟုဆိုအပ်သော ပကတိပုဂိုလသ တတောင်နှိုက်-၁၈- လက်မ- ရှိသည့် အာဂီဆိပ်လူမျိုးတို့မှာ-ထို-၁၈-သက်မကောင်ကိုပင်သျှင် (၁) တောင်ဟုအသုံးပြုသည်။ ။၂၄-လက်မ-ရှိသော၊ လေးချိုးပြည့်=သက်သမား ထောင်၌(၂)ချိုးကို-တဖေပခေါ်၍၊လေးချိုးကို (၂) ပေဟုအသုံးပြုသည့်၊ (၂)ပေဟူသည်မြန်မာခေါ်အားဖြင့်မဇ္ဈိမပုဂိုလသနှစ်ထွာဆိုလိုသည်။

ဆီဟိုင်္ဂဆဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်တို့ လက်ထက်၊ အများသုံးစွဲသော

ပကတိပုရိသအတောင်သည် အနည်းငယ်တို၍-၁၇- ထက်မ-မကြည့်၊ ၁၆-လက်မသာရှိ၍။ထို-၁၆- လက်မရှိသောပကတိပုရိသ အတောင် ဖြင့်မြတ်စွာဘုရားအရပ်ဒေတာ်လေးတောင်ကို တိုင်းထွာရာ။၁၆-တောင်မက။ ၁၇-တောင်အတိုင်းအထွာရသည်၊ ထိုကြောင့်။အမှာကံဘဂဝါ အင်္ဂါရသဟထွေး---ဟူ၍။ သုတ်မဟာဝါမဟာပဒါနသုတ် အဋ္ဌကထာ၊ဗုဇ္ဈဝင်အဋ္ဌကထာ-စသောများစွာသောအဋ္ဌကထာတို့နှိုက် တည်တို တည်လတ်တည်းမိန့်ဆိုပြထားတော်မူကြသည်။ ။သုတ်မဟာဝါမဟာ ပဒါနသုံးကိုငါကာနှိုက်သည်း သတ္တာနံပါကတိက ဟာထွေနဆဟာထွော မစ္ဆိမပုရိသော၊ တးတာတိဂုဏံ ၁၁၀တော သရိဂုပ္ပမာ ဏာန်ဘဂဝါအင်္ဂါရသ ဟာထွောတိဝဒန်-ဟု။ ထွာတက်နည်းကိုယင် ပြတော်မူ၏။ ။

၌အဋ္ဌကထာ ငါကာနည်းနှိုက်-၁၆- လက်မ- ရှိသော ပကတိအတောင်ပေါမှာ ရှစ်လက်မရှိသော တထွာတက်မှ။ မစ္ဆိမပုရိသငနုံကိုယထွကိုဒ္ဓိသောကြောင့်ထွာတက်နည်းဟူ၍ ဆရာစည်ဆက်ပြောဆိုရိုးပြုကြသည်၊ ။

တတိယစတုတ္ထမူလအာကြောင်း နှစ်ပါးတို့ဖြင့်၊ပဋ္ဌမဒုတိယ မူလအာကြောင်းကြီးဖြစ်သောပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ လာသော၊ပကတိ ပုရိသအတောင်။မစ္ဆိမပုရိသဝနုံကို အတောင်-ဟူသည်အခြားမဟုတ်။ မုယောစိပ်။ လက်သစ်စိတ်တို့ဖြင့် သေချာစွာပြထား ပြုလုပ်အပ်သော ၌ပေထောင်မျိုးပင်ဆိုသည်ဟုယုံကြည်စိတ်ချထိမှတ်ရ၏၊ ။

၌ကားမဟာပုရိသ-မစ္ဆိမပုရိသ- ပကတိပုရိသ-အတောင်သုံးမျိုးကိုစိတ်ချယုံကြည်ဈာဉည်ကျကျထိမှတ်ရအောင်ပြဆိုသော စကားရပ်အပြီးတည်း။ ။

———:o:———

(က) ယင်းတော်မြို၊ သိုးပင်ရွာနှိုက်။ ရဟန်းတပါးသည်။ ဆေးအာနုဘော်တာကိစ္စလို၍၊ ခဏ္ဍာသိမ်တွင်းသို့ဝင်းပြီးလျှင်၊ ရဟန်း-၄ပါးနှင့်တကွ၊ သိမ်နှုတ်ကမ္မဝါစာကို ဘတ်ရွတ်၍ ဆေးသိဒ္ဓိတင်သောကြောင့်၊ထိုသိမ်ပျက်မပျက်။ သံဘယမကင်းမရှင်း။ ငြင်းခုံခြင်းဖြစ်ကြသည်မှာ၊ ။

ဧဝံဟိ သိဓံ သမဂ္ဂဟနီသာမာတိ အာဂတာ သမဂ္ဂဟနီတုံနသင်္ဘိ သဆန္ဒိ--ဟူသေ။မဟာဝါဠပေါသထခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။ ။

သိမားယပန် အာဇ္ဇော အဒ္ဓါနံ သမဂ္ဂဟနီသာမာတိ ကမ္မဝါစာယ ကရဏဇ္ဇေတ္ထအာဂိ--ဟူသော၊ ၎င်းခန္ဓက ဝိမတိဝိနောဒနီ ဋီကာဝိနယာလင်္ကာရဋီကာတို့နှင့်အညီ။ နုတ်လိုသောသိမ်၏ အတွင်းဦးကည့်ခြင်း။ သိမ်ကိုနုတ်ခဲ့- ဗျက်အံ့ဟု-နှုလုံးထား၍ ကမ္မဝါစာဘတ်ရွတ်ခြင်းဟူ၍ သိမ်နုတ်ရာနှိုက်အင်္ဂါနှစ်ပါးရှိသည်တွင်၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်ဆောင်သိဒ္ဓိဘင်ရာဒ္ဓ-ဆောင်အာနုဘော်ထက်တိုးစေလို၍ ကမ္မဝါစာ ဘတ်ရွတ်ခြင်းသာဖြစ်ရကား။ ထိုသိမ်ကိုနုတ်ခဲ့၊ ဗျက်ဆိ အံဟူသော နှုလုံးထား အင်္ဂါမပါမရှိ။ ထိုကြောင့် ထိုသိမ်မဗျက်စီး၊ ပကတိတည်မြဲတိုင်းပင် တည်သည်ဟုသန္နိဋ္ဌာန်ကမ္မတ်ယူရာ၏။ ။

ယုတ်သို့ ဥဒါဟရဏ် ပုံဥပမာ အားဖြင့်ဆိုသော်။ ကျောင်းတိုက်တခု နှစ်ခု၊ တရွာ-နှစ်ရွာ-စသည် တို့ကိုနှုံ့စေ၍။ သမဂ္ဂတ်အပ်သော ဆမာနသံဝါသသိမ်ကြီး တွင်းနှိုက်-ရွာများ-ကျောင်းများ မှာအကြွင်းရာယ် ကင်းစေလို၍။ သစ်ခါ(၄)ပါး(၅)ပါး-စသည် စည်းဝေးလျက်။ သိမ်နုတ်ကမ္မဝါစာကိုဘတ်ရွတ်သော်ငည်း။ ထိုသိမ်ကိုနုတ်လို-ဗျက်လို၍၊ သိမ်နုတ်ကမ္မဝါစာကို ဘတ်ရွတ်သော အရာမဟုတ်၊ အဲ့နှုံ့ရာယ်ကင်းငြိမ်းခြင်းကိုသာ၊ တောင့်တဖြေခေါ်ရည်ရွယ်၍ ဘတ်ရွတ်သောကြောင့်၊ ထိုသိမ်ကြီးမဗျက်စီးသကဲ့သို့မှတ်အပ်၏။ ။

—:o:—

(၁၂၅၈)ခု-နုတိယ ဝါဆိုလပြည့်ကျော်-၃-ရက်နေ့၊ မိုင်းမိုင်း ဆရာတော်ဓိန္ဓဆိုဆုံးဖြတ်အပ်သောဝိနိစ္ဆယကားပြီး၏။ ။

—:o:—

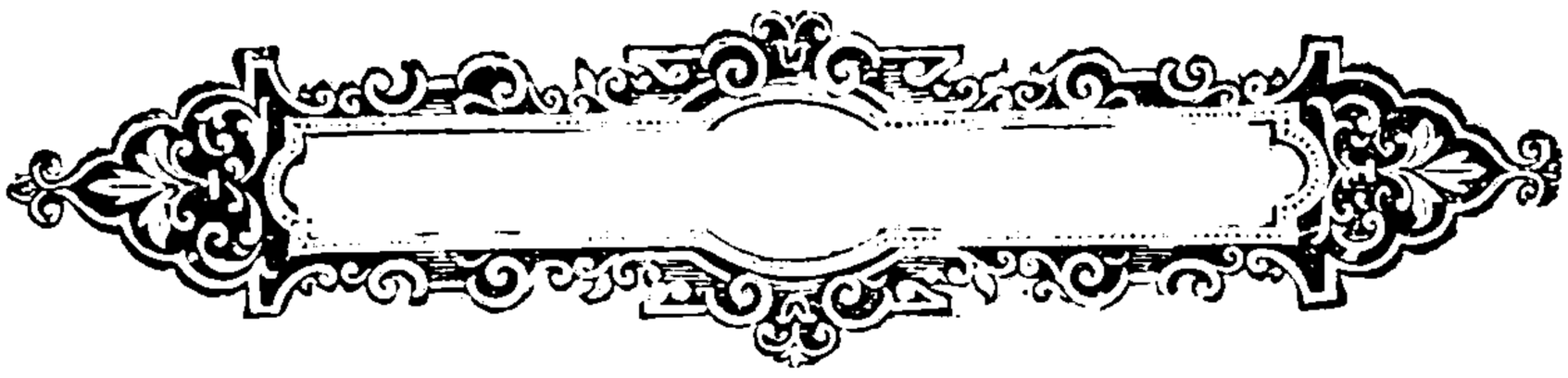

ပုဏ္ဏာ ဝဒိပနိ။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတော

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ ။

ပထင်းရှိဖောတိ အာဘိယာစက ဇုတဓရ-ညောဏ အမည်ရှိသော-အနုထေရ်၏၊ ရှိသေစွာတောင်းပန်ခြင်းကို။ အရင်းပြု၍။သု-သဘာဝ၊ သုတ်ရင်းက-ပင်။ ဂန္ထိရ စစ်။ ဒုန္ဒဿ-ဖြစ်သည့် အရာမှာ၊ အာစရိယ-ပါစရိယ။ သဒ္ဒပါဌဂူဟဂန္ထည္ဟိ၊ အယူမေမျှ၊ ဝါဒမည်ရှိပြန်ခြင်းကြောင့်၊ အတိုင်းထက် အလွန်လျှင်၊ သက်ဝင် နှိုင်ခဲသော။ အစင်-အဟပ်- အာနက်ဓိပ္ပါယ်ရှိသော၊ (ဂုတ္တိယံဘာသိတ ဝုဓိတ္တိ ပုမာဝစေ) သုတ်နှင့်တကွ။(ကမ္မဓာရယသဉ္ဉစ) သုတ်ကို-ယုတ္တိ-အာဂုံနှင့်တကွ၊ ထုတ်ပြဆုံးဖြတ်ပေအံ့။ ၊

မောဂ္ဂလာန်-ချုပသိဒ္ဓိ- နိဒ္ဒေသ ကစ္စာယန ဝဏ္ဏနာ- ဆရာတို့ဇလိုအားဖြင့်။ ဒီဃစမ်ဘယသသာတိဒီဃစဇမ်ဘ-စသော ဂြိယုဂ်မှာ။ ဇုတ္တိယံဘာသိတသုတ်ဖြင့်။ ဒီဃဘ်ာ-စသောရှေးပုဒ်ကို-ပုံလိုင်ငဲ့၍၊ ဇုတ္တိလိုင်-ဇောတက- ပစ္စည်း ပျောက်စေသည်။ ဇမ်ာ- စသော နောက် ပုဒ်မှာ။ ဆညုပဓနှင့်-လိုင်တူမြဲဖြစ်၍၊ပုံလိုင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဇုတ္တိလိုင်-ပစ္စည်း မပျောက်သေး၍။ ကွာစာနိမဏ္ဍူတွရာနံ-စသော သုတ်ဖြင့်၊ ဇုမ္ဟိထိုင်-ပစ္စည်းပျောက်ကွယ်စေသည်၊ ၊ဤဆရာတို့က.ား။ ဤသုတ်၌ငင်း၊ နှဲ့သုတ်၌ငင်း၊ဘာသိတပုမာ၌-တ-ပစ္စည်းကို။အတိတ်ဟာကြီသည်၊ ၊

ဥာသ်-သဒ္ဒနီတိ-ဆရာတို့ အလိုအား ဖြင့်။ ဇမ်ာ-စသော နောက်ပုဒ်နိုက်။ အညပုဓနှင့်-လိုင်တူမြဲဖြစ်၍။ ပုံထိုင်ဖြစ်သော်ထည်း။ ဇုတ္တိလိုင်ပစ္စည်းမပျောက်သေး၍။ဤဇုတ္တိယံဘာသိတ-သုတ်ဖြင့်၊ပုံလိုင်ငဲ့၍၊ဇုတ္တိထိုင်ပစ္စည်း-ပျောက်ကွယ် စေသည်။ ဒီဃာ-စသော ရှေးပုဒ်မှာ-မည့်သည့်သုတ်ဖြင့်၊ ဇုတ္တိလိုင်ပစ္စည်းပျောက်သည့်ကို၊ ယခင်နှစ်ကျမ်းတို့နိုက်-မဆို။ ထိုသို့မဆိုသဖြင့်ပင်လျှင်။ ဝစ္စလိုင်ရှိသော-ဝိသေသန-ပုဒ်တို့သဘောသည်။ ဒိဓိဝစ္စလိုင်ကို- ဓာလိုလို- ယူမြဲဖြစ်၍။ နောက်ပုဒ်-

ပုံလိင်ဖြစ်သျှင်။ ဒီဃာစသော- ဝိသေသန ရှေးပုဒ်သည်။ သုတ်ဖြင့်၊မ
ပျောက်ရပဲ၊အလိုလို-ဇာတ်ထိုလိင်ပစ္စည်းပျောက်၍၊ ပုံလိင်ဖြစ်သည်ဟု-သိ
အပ်၏။ ။

တနည်းကား။ ဘိက္ခ။သုဘောဇိယမာနေသုဂတော-နိုင်။ ကာလ
ဘာဝေသမ-သုတ်ဖြင့်။ ဘိက္ခ။သုဟ္ဒသော-လက္ခဏာဝန်-၌။ သင်္ဂဟိဝိဂ
ဟတ်သက်ခြင်းကို-စိရင်သည်၊ဘောဇိယမာနေသု၊ ဟုသော-လက္ခဏာ
ကြိယာ-နိုင်လည်း၊တုလျာဓိကရဏဖြစ်သောကြောင့်။ ထိုသုတ်ဖြင့်ပင်
ဆဟ္ဒမိဝိဘာတ်-သက်သည်ဟု။ ထားရကသဒ္ဒနိုကိ-မိန့်သကဲ့သို့ဂင်း၊ ရုဒ
တောဒါရကာသပဒ္ဓဖို့- စသောဒုနာဒရိုက်။ကြိယာရှိသော-ရုဒန်တုသဒ္ဒါ
နောင်-ဆဋ္ဌီ-သတ္တမီ- ဝိဘတ်ကိုအနာဒေရစ- သုဘ်ဖြင့်စိရင်သည်။ တု
လျာဓိကရဏဖြစ်သောကြောင့်။ဒါရကသဒ္ဒါနောင်လည်း။ ဤသုတ်ဖြင့်ပင်
ဆဋ္ဌီ-သတ္တမီ-ဝိဘတ်သက်ရသကဲ့သို့ဂင်း၊ ဤဆတူ-ဒီဃာ-စသောရှေး
ပုဒ်၌လည်း။ ဘုလျာဓိကရဏ- ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဤအုတ္တိယံဘာဃိတ-
သုတ်ဖြင့်ပင်-ပုံလိင်-ဒံ ၍။ ဇာတ်ပစ္စည်း-ပျောက်ကွယ်စေသည်ဟု-
မှတ်ချာ၏။ ။

သဒ္ဒါရုဠရော-ပညာ ပကတိကော-စသည်နိုက်ကား။ နောက်ပုဒ်ကို-
ပုံလိင်ငဲ့၍။ ပုံလိင်-ဖြစ်သော်ထည်း။ ဝိသေသန-ရှေးပုဒ်သည်။ ဝစ္ဆလိင်ရှိ
သော-ပုဒ်မဟုတ်။အမြဲဇာတ်ထိုလိင်ရှိသောပုဒ်ဖြစ်၍။ ဆာပစ္စည်းမပျောံ၊ ။
ဤဆရောတ်ရှိကား။ဤသုတ်-ဘာဃိတပုမာ-၌။တ-ပစ္စည်းကဲ့၊ အနမဋ္ဌကာ
လ။တနည်း။ပစ္စုပ္ပါန်ကာလ-ကြိုလိုသည်။ ။

ဤနှစ်ဝါဒတွင်-ရှေ့ပုဒ်ဂဲ့ဝါဒသို့လိုက်၍- ရှေးဦးစွာ- ရှေ့သုတ်အ
နက်အဓိပ္ပါယ်ကိုဆိုအံ့။ ။ဇာတ်ထိုယံ။ ဇာတ်ထိုလိင်နိုက်။ ငယ်ဖြာနေ၊ဖြစ်
သော၊ တုထျာဓိကရဏော၊ ရှေ့ပုဒ်နှင့် တူသော-အနက်ရှိသော။ပဒဒ္ဒ။
နောက်ပုဒ်သည်။ သတ်ဝိ၊ ရှိသော်။ဘာဃိတ-ပုမာ၊ ဤသမာသ်သို့-မ
ကောက်မှီ- ရှေးနိုက်ဟောဘူးသော-ပုံလိင်ရှိသော။ဇာတ်ထို၊ ဇာတ်ထိုလိင်-ရှေ့
ပုဒ်သည်၊ဧအာထို၊အကယ်၍ ရှိအံ့။သောဇာတ်ထို။ ထိုဇာတ်ထိုလိင်-ရှေ့ပုဒ်ကို၊
ပုမာဝ။ပုံလိင်ကဲ့သို့။ ဒဇ္ဇဠာ။မှတ်အပ်၏။ ၊ဤသုတ်၌-ဇာတ်ထိုယံ ဆဒ္ဒါ
ဖြင့်၊ ခမာဇဝဒုံ ဆဆဆာတိခ၊ာဒေနော-အစရှိသည်နိုက်။ ဇာတ်ထိုလိင်-
နောက်ပုဒ် မနောင်းခြင်းကြောင့်။ ရှေ့ပုဒ်ခမာနိုက် ပုံလိင်ဇ ရခြင်းကို-
နှစ်စေ၏-ဟုရုံပသိဒ္ဓိနိုက်၊မိန့်ဆိုသည်။ ။

ထိုကြောင့်၊ရင်းငိုကာနို့ကို၊ ခမာဇေဝနံအာဆာတော်ခမာဝနော။ ဥတ္တဲ့ ဥတ္တံရပဒဿ အနိတ္ထိဝါစကတ္တာ ပုဗ္ဗပဒဿသမာနာဓိ ကရဏာ၊တာ ဘဃဆိတပုဗ္ဗာဝါတိဒေသောနုပေါတိ၊ပိန့်၏၊ ။အာသာ၊ထိုရဟန်း၏။ ဓနံ။ဥစ္စာကား၊ခမာဇေဝ။သည်းခံခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။ ဇာတိထာသ္မာ။ ထိုထို့-သည်းခံခြင်းလျှင်-ဥစ္စာရှိသော၊ကြောင့်၊ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်း သည်၊ခမာဝနံနော၊ ခမာဝနုမည်၏။ထို့ကြောင့်။ ဤဥဒါဟရဏ်၌။ ဥတ္တရပဒဿ။ ဓနံ-ဟူသောနောက်ပုဒ်၏။ အနိတ္ထိဝါစကတ္တာ၊ဇာတ်ထိုလိင်ကို-မပေါသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပုဗ္ဗပဒဿသ။ ခမာဟူသော ဇာ.ပုဒ်၏။ သမာနဓိကရဏတော။ တူသောတည်ရာ-ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ဝါ၊ တုလျာဓိကရဏအာဂ်ါးကြောင့်။ဘာဃိတပုဗ္ဗာဝါတိဒေသော၊ ဆိုအပ်သော-ပုံလိင် ၈.ခြင်းသည့်။နုပေါတိ၊မဖြစ်။ ။

ဤနို့က်-၊ပုဗ္ဗာဝါတိဒေသပုဒ်ကို၊ ဘဃဆိတ-သဒ္ဒါဖြင့်၊ မ-ခြင်းအာကျိုးမျှားစွာ- မရှိသည်တကြောင်း။ ဤသုတ်ဝယ်-အခြားကို မျှားခြင့်ရှင်း။ ကမ္မဓာရယသုံညေ့-သုတ်-ကို မျှားခြင့်ရှင်း။ ဤငိုကာဆရာသည် ၊ပုဗ္ဗာဝါတိဒေသ-ပုဒ်မှကို၊ဘာဃိတ=သဒ္ဒါဖြင့်၊မ ၍ ဆိုသောအရာ-မရှိသည်တကြောင်းဖြစ်၍၊ ဘာဃိတပုဗ္ဗတ္တာစ ပုဗ္ဗာဝါတိဒေသနုပေါတိ-ဟု။ပါဠိမှန့်ဖြစ်ရာ၏၊ ။

ဤငိုကာဆရာသည်၊ ခမာ-သဒ္ဒါ-ဟောကူးသော ပုံလိင်ရှိ၏-ဟု။ဒုယူရှိ၍၊ ဘာဃိတပုမ-ဖြစ်သင့်သောအရာနို့က်၊ခမာဇနောကို။ ကိုံဥဒါဟရဏ်ပြုသည်။ ၊သမာနာဓိကရဏတောစ၊ တူသောတည်ရာရှိသောကြောင့်ဂုဏ်း။ ဘာဃိတပုဗ္ဗတ္တာစ။ရှေးခြံဟောကူးသော- ပုံလိင်ရှိသောကြောင့်ဂုဏ်း။ ပုဗ္ဗာဝါတိဒေသော၊ ပုံလိင်ဒဲ့ခြင်းသည့်၊ နုပေါတိ၊မဖြစ်။ ။ဤသို့အနက်သမ္မာန်။ ။

ဥတ္တရပဒဿအနိတ္ထိဝါစကတ္တာ-ဟူး၊နုပေါတိခြံ့ ထိုတ်။ သမာနာဓိကရဏတောကာဘဃိတပုဗ္ဗတ္တာစ-ကား။ပုဗ္ဗာတိဒေသော်ခြံ-ဟိုတ်။ ၊

ဤတွင် ရူပဆိခြံ-စာကိုယ်-ငိုကာတို့နို့က်။ ခမာသဒ္ဒါကို-ဘာဃိတပုမ-အရာနို့က်ထုတ်ပြခြင်းသည်။အထူးသင့်ထျော်ရန်မရှိ။ ၊အာဆယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ သည်းခံခြင်း။ ခန္တီ တရားဟော-ခမာသဒ္ဒါသည် အမြဲ ဇာတိလိင်ကို ဟောသော ပုဒ်ဖြစ်၏ ၊ခမော ဟောတ်- သိထသ-စသည်ဖြင့်၊ ခမာသဒ္ဒါ ပုံလိင်ရှိသည်ပုဒ်-သည်းခံခြင်း၊ ခန္တီ

တရားဟော- မဟုတ်။ သည်းခံတတ်ဿာ—ပုဏ္ဏားလို ဟောဖြစ်သည်။ သည်းခံ တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို- ဟောရာန္ဒိုက်။ ခဇမောဟု ပုံလိင်ရှိ သည်ကို စွဲ၍၊ သည်းခံခြင်း ခန္တီ တရား ဟော ခမာ သဒ္ဒါသည်၊ ဟောဘူးသော ပုံလိင် ရိ၍ဟု ယူလျှင်၊ ဝိနည်း မဟာဝါ မဟာ ခန္ဓက—တရသကဏ် ဋီကာ-စသည် တို့ဒိုက်။ သဒ္ဒဟာတိတိ သဒ္ဒါ သဒ္ဒါဝါအာဿ အတ္ထိတိသဒ္ဒါ-ဟု၊ နှစ်ဝိကပ်ပိန့်ချာတွင်။ ပဌမဝိကပ် ဆလိုဒိုက်၊ယုံကြည်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဟောရာဒိုက်၊ သဒ္ဒါဟု—ပုံ လိင်ရှိသောကြောင့်၊ ယုံကြည်ခြင်း သဒ္ဓါတရားကို-ဟောသော သဒ္ဓါ လဒ္ဒါသည်၊ ဟောဘူးသောပုံလိင်-ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့ဟော်။ သဒ္ဓါရူးရာ- စသည်ဒိုက်။ ရူရာဟူသော ဓာတ်လိင် တုတျာဒိကရဏာ နောက်ပုဒ်။နှောင်းငြားသော်လည်း။ သဒ္ဓါဟူသောရှ့ပုဒ်သည်၊ ဟော ဘူးသော- ပုံလိင်မရှိခြင်းကြောင့်၊ ပုံလိင်ခဲ့ရဟု ဤသော ဘာဝိတ ပုမာတိကိ။သဒ္ဓါရူရော။ သဒ္ဓါပကတိကော-ဟူသော၊ ပိပိတ်ရ-စကား ပျက်ရာ၏၊ ။ထိုကြောင့်သည်းခံခြင်း ခန္တီတရားဟော-ခမာသဒ္ဒါကို။ ဓာတ်ထိလိင်ကို- အဓြိဟောသော- သဒ္ဒါဟူ၍သာ-မှတ်အပ်၏၊ ဟောဘူး သောပုံလိင်ရှိသော-သဒ္ဒါဟု-မယူအပ်၊ ။

သဒ္ဒါဒိုတိုန်ိုက်လည်း၊ ခမာသဒ္ဒါရှေးန်ိုက်။ ဟောဘူးသောပုံလိင်မရှိ ကြောင်း၊ဓာတ်ထိယံကိ်ဒိုက်- ခမာခနောကို။ ရူပသိဒ္ဓိထုတ်ခြင်းသည်၊ ဓာတ် ထိလိင်-နောက်ပုဒ်မန္နောင်းခြင်း။ရှေ့ပုဒ်ဘာဝိတပုမ-မဖြစ်ခြင်း။ အင်္ဂါ နှစ်ပါးချို့၍မဆင့်ကြောင်းများကို၊ ၊ဓာတ်ထိယမိတိကိ်။ခမာခနော၊ဇွေဆ တိပိဥတ္တရုပဒဿ တုတျာဒိကရဏာဘာဝေတဆဓာတ်ထိယံ အဝတ္တမာ နတ္ထာဝုဗ္ဗပဒဿစဝုဇ္ဈေအဘာဝိတ ပုမတ္ထာဝုမ္ဘာဝါတိဒေသနဟော တိတိန္ဒ်ယဂီဝိကလံ ပစ္စုဒါဟရဏံဘဝတိ၊ ပစ္စုဒါဟရဏေနနာမဇ္ဈောဂ် ဝိကလေနဘဝိတဗ္ဗံ။—ဟုဋ္ဌ၏၊ ။

ထိကြောင့်။ ဤဓာတ်ထိယံကိ်ဒို့။ ခမာခနောကိုထုတ်သည်မှာ။ အထူး သင့်လျော်ရန်မရှိ၊ ထိစကားမှန်စွ၊ ရှေ့ပုဒ်-ဘာဝိတပုမ-ဖြစ်သျှော်၊ ဓာတ် ထိလိင် နောက်ပုဒ် မန္နောင်းခြင်းကြောင့်၊ ရှေ့ပုဒ်ဒို့ ပုံလိင်မခဲ့ရသော။ ပြယုဂ်ကိုသာ ဇောန္တအားဖြင့်၊ ဓာတ်ထိယံကိ်ဒို့ထုတ်သင့်၏။ ထိကြောင့်၊ ထူလ ကုမာရိုကါစရောအဿတိ ထူလကုမာရိကါစရောကို၊ ထုတ် မူ-အတိုင်းထုတ်ကားလွန်သင့်မြတ်၏၊ ။ဆသဿ၊ ထိရဟန်း၏၊ကါစ

ရောကျကိစ္စားရာကား။ ဝါးဆွမ်းခံရာကား။ ထုလကုမာရိ အမျိုးငြိုင်း ကြီးတည်း။ဣတိ သဒ္ဒါ။ ထိသို့အမျိုးငြိုင်းကြီးသျှင်၊ ကျက်စားရာရှိသော ဆတ်ကိုးကြောင့်၊ သောဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းသည်၊ ထူလကုမာရိဂါဝရော။ မည်၏။ ။

ကုလျာဓိ ဘရဏောပုဒ်၏၊ ကိ ံကို-ရူပသိဒ္ဓိနိုင်။ ။ကုလျာဓိကရ ဏောဇနွေဝ သမဏိဘတ္တိကော ကုမာရိဘတ္တိကော ကုမာရိဘတ္တိဟု ဆုတ်၏။ ။အဓိပ္ပာယ်ကား။ ဂြိုးပုဒ်-သမဏီ-ကုမာရိတ်နှင့်။ ဟောဘူး သောပုံလိုင် ရှိးသင်သည်း၊ တုလျာဓိကရဏနောက်ပုဒ် မနွှောင်းခြင်း ကြောင့်။ပုံလိုင်ငဲ့ခြင်းမဖြစ်ဟူလို၊ ။

ထိုကြောင့်။ဂင်းငိုကဒ္ဒ်၊ သမဏီသုဘတ္တိအသော်တိ သမဏီဘတ္တိ ကော။အယဉ်္စိဏ္ဍတ္ထိယံ ဘာသိတပုမာတိ အာဒိနာဝုစ္စမာနော ပုန္နာဝါတိ ဒေးသ။ ပုဗ္ဗပဒသေသဝေဟာတိ။ နဉတ္ထရပဒဿတိ သမဏီဘတ္တိ ကောတိ ဒေဝဒိသုတုလျာဓိကရဏသဉ္ဉာရ ပဒဿအဘာဝါ ပုဗ္ဗပဒ သေသရုမ္ဟာဝါတိဒေသေးဟောတိ-ဟုမိန့်၏၊ ။အသ၊ထိသူအား၊သူ၏၊ သမဏီသူး ရဟန်းမိန်းမတို့၌ဘတ္တိ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်၊အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ဣတိ.ကြောင့်၊ သမဏီဘတ္တိကော မည်၏။အယဉ်္စိ။ ဟူသည်ကား။ ဏ္ဍတ္ထိယံဘာသိတပုမာတိ အာဒိနာ။ ဏ္ဍတ္ထိယံဘာသိတပုမာ-ဤသို့အစရှိ သည်ဖြင့်၊ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုအပ်သောပုဒ်ဟာဝါတိဒေသော၊ ပုံလိုင်ကဲ့သို့ငဲ့ ခြင်းသည်။ပုဗ္ဗပဒေသေသဝ။ရှေ့ပုဒ်၌သာလျှင်၊ဟောတိ၊၏။ ဥတ္တရပဒဿ နောက်ပုဒ်၏ ပုဒ်ဟာဝါတိဒေသော။သည်း{ထည့်}။နဟောတိ။မဖြစ်၊ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊သမဏီ၊ပ၊အာဒိသု၊တို့၌ တုလျာဓိကရဏသ၊ဒံသ ဥတ္တရပဒဿ ၏၊အဘာဝါ၊ကြောင့်၊ပုဗ္ဗပဒဿ ၏၊ ပုဒ်ဟာဝါတိဒေသော၊ ပုံလိုင်ကဲ့သို့ငဲ့ခြင်းသည်။နဟောတိ။မဖြစ်။ ။

ဥမ္မတ္တာဂင်္ဂါဒုဿ်ပဒေသ ဥပ္ပတ္တိဂင်္ဂ်။ လောဟိတဂင်္ဂ်၊ ဒ္ဓ၊ဥမ္မတ္တ ဂင်္ဂ်-စသောဒေဝျာယိဘောသမဒ္ဒသ်သည်း။ ဗဟုဗ္ဗီဟိသဘောကိုလုံးလုံး မစွန့်သေးကြောင့်။ဣတိဏ္ဍတ္ထိယံသုတ်ဖြင့် ပုံလိုင်ငဲ့၍။ ရှေ့ပုဒ်မှာအာပစ္စည်း ပျောက်နိုင်၏၊ ဣတြယုဂ်ကဲ့။ အညပဒမ္ပုအဗျယီဘာဟု။ ဥာသ် သဒ္ဒ နိဘိတ်ရှိဒ္ဓိထုတ်အပ်၏။ ။

ဘာသိတပုမာ ကိုယ်းကို၊ ရူပသိဒ္ဓိ၌၊ ဆာသိတပုမာတိကို။အဒ္ဓါဒိ ရော၊ သဒ္ဓါပကတိကော၊ ပညာပကတိကော၊စသည်ဖြင့်ထုတ်၏၊ ။

ဇာတ်ကိုလိုင်—တရုတ္တရဓာတ်-ဒေနာက်ပုဒ်နှောင်းသော်လည်း။ သဒ္ဓါ-ပညာ ပုဒ်-တို့ဏှိ၊ဟောဘူးသော-ပုံလိုင်မရှိခြင်းကြောင့်။ပုံလိုင်-ငဲ့ခြင်းမဖြစ်ဟူလို။ ။

ထိုကြောင့်ရင်းငှိုက်၌၊ ၊သဒ္ဓါရူဏာ-ပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဇတေသောတိသဒ္ဓါရူဏာတိဇေဝမာဒိသုသတိပဋ္ဌာန ပဒေဇာတ်ထိုဝါစကေ- သဒ္ဓါပညာဒ်နဲ့ ပုဗ္ဗင်္ဂမာသိတပုမတ္တာဘာဝါ ပုန္ကာဝါတိဒေသနဟောတိ-ဟုပိန့်၏၊ ။ ။ရူဏာပုဗ္ဗင်္ဂမာ။ပြဋ္ဌာန်းသော၊သဒ္ဓါ။သဒ္ဓါသည်။ ဇတေသ၊ထိုသူအား အာဇ္ဈိ။ဤ၏။ဇာတိ၊ ကြောင့်။သဒ္ဓါရူဏာ။ မည်၏၊ ဇာတိဇေဝမာဒိသု။တို့၌။ ဥတ္တရပဒဒ၊ရူဏာဟူသောနောက်ပုဒ်သည်။သတိပဋ္ဌာန်းလည်း၊ သဒ္ဓါပညာဒ်နဲ့ တို့၏၊ဘာဝိတပုမတ္တာဘာဝါ။ ကြောင့်၊ပုန္ကာဝါတိဒေသော်သည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်။ ။

ကစ္စည်းကျမ်းဋ္ဌကား၊ဘာသိဘပုမာကိမ်းကို။ ဇြဟ္မဏဇန္ဓုဘာရိယာဟု-တုတ်၏။ဆိုသို့ထုတ်ရောဋ္ဌီ။ ရှေးပုဒ်ငဲ့-ဆရာတို့ဇာလို။ ဆဝိပ္ပါယ်ယူ၊ ဖြောင့်မှန်နိုင်ခဲ၏။ထိုကြောင့်၊ဤဆိုလတ္တံ့သော်အဝိပ္ပါယ်ကို၊အထူးနှလုံးသွင်းဆပ်၏။ ၊

ဤဇြဟ္မဏဇန္ဓုဘာရိယာဋ္ဌီ။ ဇန္ဓုသဒ္ဒါ၏၊ ဇာတိထိုလိုင်-ဤပစ္စည်း-ဆာပစ္စည်းနှင့်တခါတရံ- မယှဉ်ဘူးဖြစ်၍၊ ဇ-မြပုံလိုင်သာ- ရှိခြင်းကြောင့်ဌဉ်းဒီဃ-ဂ လျာဇာ- အစရှိသောသဒ္ဒါသည်၊ ရံခါဇာတိထိုလိုင်ပစ္စည်းနှင့်ယှဉ်၍။ဒီဃဇပေါ်၊ကထျာဇာဘာရိယာ-ဟု၊ ဇာလိုင်ဖြစ်၏။ ရံခါဇာတိထိုလိုင်ပစ္စည်းပျောက်၍။ဒီဃောသံသါရေ။ကထျားဏောကိတို့သဒ္ဓါ-ဟု၊ပုံလိုင်ဖြစ်၏၊ ။ဤကဲ့သို့မမြဲသောပုံလိုင်ကိုသာ-ဘာသိတပုမာနိုက်၊ ဘာသိတာသဒ္ဓါ-ဟောပြခြင်းကြောင့်ဌင်း။ ယင်း-ဇန္ဓုသဒ္ဒါသည်၊ ဘာဝိတပုမမဖြစ်၊ ထိုကြောင့်-ပုံလိုင်မငဲ့ရဟူလိုသည်။ ယုတ္တိအာဂုံ=အကျယ်မှာ-နောက်သုတ်နိုက်-သိဿာထင်ရှားလတ္တံ့။ ၊

ဤသို့။ဇာတိထိုလိုင်ပစ္စည်းမရှိသေး။ဇန္ဓုသဒ္ဒါနိုက်၊ ဘာသိတပုမ-မဖြစ်ပုံ။ကိမ်းထုတ်သင့်ပုံကို- ယူနိုင်မူ။ဇာတိထိုယံဘာသိတသုတ်၊ ဘာဝိတပုမာကိမ်းဋ္ဌီး၊ရှေးပုဒ်ငဲ့-ဆရာတို့ဇာလို။ဇြဟ္မဏဇန္ဓုဘာရိယေဒ-ဟူ၍။ဇဟုပုဟိ-ပြယုဂ်ရှိသော်ဌင်း။ ဇြဟ္မဏဇန္ဓုဘာရိယာဟု-ကဖွဲ့ခရဲယ်၊ ပြဲယုဂ်ရှိသော်ဌင်း။သင့်မြတ်သည်ချည်းဖြစ်၏။ ။

ဇာတိထိုယံဘာသိတ-သုတ်၊ဇဟုဇ္ဇဓိဟိသမာသ်ကို၊ထုတ်သင့်သောအရာ

ရာန္ရွိ.ကိ၊တုလျာဓိကရဏာ- ၁ဖြစ်ခြင်းမျှ-ကိုစွဲ၍။ ဧကတ္တေတိကိ။ ကာဝတ္ထုာ
ကိယာမာတာကသျာဏိမာတာ-ဟု။ တပ္ပုရိသ်ကို၊ မောဂ္ဂလာန်ကိမ်း
ထုတ်သည်အရာရှိသည်ကိုလည်းထောက်။ ။

၍သို့-မကြွေ-မယှဉ်ရှေ့.ပုဒ်ငဲ့ဆရာတို့- အယူဝါဒသည်။ ဘာဝိတ
ပုမနုန်၏၊ ဗြဟ္မဏဗန္ဓု၊ ဘရိးယာ- ဗြဟ္မဏဗန္ဓု၊ ဘရိယာ ဟူသော
ကစ္စည်းကျမ်း-ကိမ်းဥ ါဟရဏ်-နှစ်ရပ်နှင့်ပင်၊ဆန့်ကျင်၏၊ ၊အဘဲ
ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ။၍နိုက်- ဗန္ဓုသဒ္ဒါသည်၊ အမြဲပုံလိင်ရှိခြင်း
ကြောင့်။ ဘာဝိတပုမ=မဖြစ်ဟု-မဆိုအပ်၊ ၍နိုက်ဘရိယာနှင့်-ယှဉ်
ခိုက်ဖြစ်၍၊အနက်အားဖြင့် ဇာတိလိင်ကိုဟောသည်။ ယူဂြိုနိုသျှင်လည်း၊
ထောဒကဗန္ဓုံ၊ လောကိုက်- လောက၏- တုဘက်ကင်းပျောက်
တယောက်တည်းသော- မြတ်သော-အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို။ ၍သို့-အနက်အားဖြင့်၊ ပုံလိင်ကို-ဟောဘူးဖြိုနိုသော
ကြောင့်။ ဘာဝိတပုမ-မဖြစ်ဟု၊မဆိုအပ်။ ဟောဘူးသောပုံလိင်ရှိ၍၊
ဘာဝိတပုမ- ဖြစ်သောပုဒ်ကိုလည်း။ ၍ဘာဝိတပုမ- ကိမ်းနိုက်။မ
ထုတ်အပ်၊ ၊ထိုကြောင့်၊ ကစ္စည်းကျမ်း၌။ ဘရိယာ-ဟူသောနောက်
ပုဒ်ကိုသာ-ရည်၍၊ ဗြဟ္မဏဗန္ဓုဘရိယာကို- ကိမ်းထုတ်သည်ဟူသော
အနက်ရောက်၏၊ ။

တနည်းကား၊ဇာတိလိင်ဧကတက-၍ပစ္စည်း-အာပစ္စည်းပျောက်ခြင်း
အကျိုးငှာ-ပုံလိင်ငဲ့ရကား။ ဇာတိလိင်-၍ပစ္စည်း- အာပစ္စည်းမရှိသော။
ဗန္ဓု-စသောပုဒ်တို့၌၊ပုံလိင်ငဲ့ခြင်းကိုလျဉ်းပါးရန်- မရှိသောကြောင့်၊ဗန္ဓု
သဒ္ဒါကိုရည်၍၊ကိမ်းမထုတ်၊ဘရိယာဟူသော- နောက်ပုဒ်ကိုသာ-ရည်
၍၊ကိမ်းထုတ်သည်ဟူသောအနက်ရောက်၏၊ ထိုသို့ရောက်က-မူလနှင့်
ကိမ်း-ညီလေအောင်၊ဒီဃဖယော်-စသော၊ မူလဥဒါဟရဏ်၌၊ ဇယ်ဘစ
သောနောက်ပုဒ်ကိုသာ။ ပုံလိင်ငဲ့သည်ဟု-ယူလေရာ၏၊ ထိုကြောင့်၊ရှေး
ပုဒ်ငဲ့ဆရာတို့၏။ဝါဒသည်၊ ၍ကစ္စည်းကျမ်းကိမ်းဥဒါဟရဏ်နှင့်-ဆန့်
ကျင်၏ဟူသတည်း။ ၊

၍နိုက်-ဇာတိလိင်၊ ၍-အာ-ပစ္စည်းမရှိသော ပုဒ်တို့နိုက်၊ ပုံထိုင်ငဲ့
ခြင်းကို။ ထျဉ်းပါးရန်၊ မရှိသောကြောင့်၊ ကိမ်းမထုတ်အပ်၊ ဟူသော
စကားကို။ စောဒကအလိုဖြင့်ဆိုသည်၊ ဆသင့်-ဆမှန် ဆိုးသင့်ကား။
ဇာတိလိင် တုထျာဓိကရဏ နောက်ပုဒ်နှောင်းခြင်း။ ရှေ့.ပုဒ်သည်ဟော

ဘူးသော ပုံလိင်ရှိသော-ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်ခြင်း၊ ဤ၌ ဂါနှစ်ပါး-ပြည့်စုံက။ ဣတ္ထိလိင် ပစ္စည်း-မရှိသော ပုဒ်ဠိသော်လည်း။ စင်္ခု-သောတံ-ဠ။ နပုံလိင် ဖြစ်ငြားသော်ဆ်ည်း။ ပစ္စုန္နဂတိက-နည်းဆား-ဖြင့်။ နပုံကောတ်နှစ်ပါး-စုံ-ငှသကဲ့သို့။ ပစ္စုန္နဂတိက-နည်း-ဖြင့်။ပုံလိင်ငဲ့ခြင်း-၏။ ဖြစ်သင့်ခြင်း ကို- တား-မြစ်တတ်သော-သုတ်၏ အင်္ဂါ-ဆယ်နှစ်- အဆို- မပါသော ကြောင့်။ပုံလိင်ငဲ့ခြင်း-ဠ၊ လျဉ်း-ပါး-ဘွယ်ရှိသည်သာဖြစ်၏။ ။

ဒီဃဇင်္ဃော၊ ရှည်သော-မြင်း-ခေါင်း-ရှိသော-ဣတ္ထိ-မိန်း-မ။ ဗဟုတပညော။ များ-သော-ပညာ-ရှိ-သော၊ နာဂရိ-မိန်း-မ။ ။သဒ္ဒနီတိပြဿဂ်၊ ။ရဇောဟိဟာ တာဥပဂတာ-ဘူမိတို့သော်တို့ ရဇောဟာတဘူမိ၊ ရဇော-ကို-ထွက် ဘူမိတို့ အဟွေား။ ။မြို့-ကပ်သော- ဇမြို့ရှိသော-သစ်ရွက်-မိုး-ဇရပ်။ ။စူဠဝါ ဝတ္ထုခန္ဓကတေရသကဏ်ဍိကာ၊ ။

ဤသို့-စသည်ဖြင့်၊ အညုပုန်ဣတ္ထိလိင်ဖြစ်သော။ များစွာသော-ပြဿဂ် တို့ဖြင့်၊ ရှေ့ပုဒ်မှာ-ပုံလိင်ငဲ့၍၊ ဣတ္ထိလိင်ပစ္စည်း-ပျောက်ဘည်ကို၊ ဆိုခြင်း သည်။ ရှေ့ပုဒ်ဒ်ဆများတို့၊ ကျေးဇူး-တင်ဖြစ်-ပသည့်၊ ။ရှေးပုဒ်ငဲ့ ဆ ရာတို့အလိုဖြင့်-ပြဆိုသည်ပြီး၏။ ။

နောက်ပုဒ်ဝါဒဆိုလိုက်၍၊ ပြဆိုပြန်ဦးအံ့၊ ။ဣတ္ထိယံဠ်။ ဝတ္တမာ နေ၊ သော။ တုလျာဓိကရဏော။ နောက်ပုဒ်နှင့်တူသော- အာနက်ရှိသော။ ပဒေ၊ ရှေးပုဒ်ဆည့်။ သတိ၊သော်၊ ဣတ္တိ၊ ဣတ္ထိလိင်ကို- ပောရှင်းဖြစ် သော၊ နောက်ပုဒ်သည်။ ဘာသိဆပုမာ။ ပုံလိင်အညုပုဒ်ဆနက်၏- အ စွမ်းဖြင့်- ဤဆေသ့်ဠ်-ဟောအပ်သော ပုံလိင်ရှိသည့်။ စေဆိယာ၊ အံ့။ သာဣတ္ထိ။ ထိဣတ္ထိလိင်နောက်ပုဒ်ကို။ ပုမာဝ၊ကဲ့သို့။ ဒဠ္ဠဠ်၊၏။ ။သဒ္ဒ နီတိနှင့်-ထျော်သောအနက်၊ ။

ဤသို့ အနက်ဖြစ်လျှင်၊ အဖြစ်စိုး-စဉ်း-ရောက်-ကြောသည်ကား။ ဗဟုဇ္ဈာ ဆမာသ်ဠ်။ ရှေးပုဒ်ဣတ္ထိလိင်ရှိသော်ငင်း။ မရှိသော်ငင်း။ နောက်ပုဒ်နှင့် တူလျာဓိကရဏ ဖြစ်သော်ငင်း။ မဖြစ်သော်ငင်း။ အညုပုဒ်ပုံလိင်ဖြစ်က နောက် ပုဒ်ငဲ့အလိုမှာ။ အညုပုဒ်လိင်ကို-စွဲ၍၊ ဣတ္ထိလိင်- ပစ္စည်း-ရှိသော နောက်ပုဒ်ဠ်၊ ပုံလိင်ငဲ့ခြင်း အဖြစ်ဖြစ် သင့်ရကား။ ဣတ္ထိယံပုဒ်၊ တုလျာဓိ ကဲ့ရဏပုဒ်-တို့ကို၊ ဆိုခြင်းယူခြင်းဠ်။အကျိုးမရှိခြင်းအပြစ်ရောက်၏၊ ။ ဖြယုဂ်များရာသို့လိုက်၍။ယောဘုယျနည်းအား-ဖြင့်၊ ဣတ္ထိယံတုလျာဓိကရ ဏေပုဒ်တို့ကို ဆိုသည့်-ယုမ္ပု။ အပြစ် လွတ်ရာ၏၊ ။ဤကဲ့သို့ ယောဇ

ယျနုညးအားဖြင့်၊ယူရသော-သုတ်-ပုန်-မျှားစွာရှိသည်ပင်။
ယင်းသို့-ယေဘုယျ- ယူသင့်သော ကြောင့်၊ ဘာဘိတာပုမာပုန်ကို၊ ကိပ်းထုတ်သကဲ့သို့။ ယင်းနှစ်ပုန်ကို။ ကစွဉ်းကျပ်း–သဒ္ဒနီဘိကျပ်းတို့ ၌။ကိပ်းမထုတ်လေ၊ ။

တနုည်းကား ၊ကာလဘာ ဝေသုစ-သုတ်ဖြင့်။ ဘိက္ခူ။သု-စသော လက္ခဏဝန်း၌။ သတ္တမိဝိဘတ်သက်ခြင်းကို။ စိရင်သဖြင့်၊ ဆောဇိယ မာနေသု-စသော၊ ထက္ခဏား ကြိယား၌လည်း၊ တုလျာဓိကရဏာဖြစ်သော ကြောင့်။ ဤသုတ်ဖြင့်။ ပုံလိင်ငဲ့၍၊ ဇာတိလိင်ပစ္စည်းပျောက်ခြင်းရှိ၊သော၊ ဇာတိလိင် တုလျာဓိကရဏာ- ရှေ့ပုန်နှင့် ယှဉ်သော-ပြယုဂ်တို့ကိုထည်း။ ယူခြင်းအကျိုးထူးရှိ၍၊ ယင်းနှစ်ပုန်ကို-ထည့်သည်ဟု--မှတ်အပ်၏။ ။

တနုည်းကား၊ ၊ဇာတိယံ၌။ ဝတ္တမာနေ။သော။တုလျာဓိကရဏော၊ ရှေ့ပုန်နှင့်တူသော အနက်ရှိ၊သော။ ၎ဓေနောက်ပုန်သည်၊ သတိ။သော်၊ သာဇာတိ၊ ထိုဇာတိလိင်-နောက်ပုန်ကို(ဒဠ္ဍဗ္ဗာ၌စပ်)ဝါ၊ ဇာတိလိင်နောက် ပုန်သည်၊ ဘာသိတပုမာ၊ အညပုန်အနက်၏- အစွမ်းဖြင့်၊ ဤသမာသ်၌ ဟောဆပ်သော-ပုံလိင်ရှိသည်၊စေသိယာ၊ အုံ၊ပုမာဝ၊ကဲ့သို့၊ဒဠ္ဍဗ္ဗါ။၏၊ ၊

ဤကား။ နောက်ပုန်ငဲ့ဆရာတို့၏- အဓိပ္ပါယ်သည်။ ဇာတိယံသဒ္ဒါ– တုလျာဓိကရဏာ သဒ္ဒါတို့နှင့်ပင်၊ ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ဖြစ်၍၊ မဆန့်ကျင် အောင်သမ္ဗန်ဓသာဆနက်။ ၊

ဤသို့၊ ဆန့်သော်လည်း၊ တုလျာဓိကရဏောပုန် အကျိုးမထင် လွန်း သေး၊ထို့ကြောင့်။ တုလျာဓိကရဏောပုန်ကို၊ ယေဘုယျ နည်းဖြင့်ထည့် သည်ပင်ယူအပ်၏၊ ။

တနုည်း။ တုလျာဓိကရဏာ ပုန်သုံးလုံး မရကောင်းသော။ နွန်တ်ပ္ပါ ရိသ်စသည်ကိုသာ နှစ်စေ၍၊ တုလျာဓိ ကရဏောပုန် ရှိကောင်း သော။ ဗဟုဗ္ဗိ ဟိ- ကမ္မ ဓရည်းသမာသ် နှစ်ရပ်တို့၌သာ ပုံလိင်ငဲ့ခြင်းရှိသည့် ကိုပြ၏။ ။ဤသို့အနက်လွန်ကိုပြခြင်းအကျိုးရှိ၏ယူ၊ ၊

ထိုတွင်၊ကမ္မဓရည်းသမာသ်၌၊ နောက်ပုန်ဇာတိလိင်သည်၊ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ် မှာ၊ အညပုန်သို့ လိင်လိုက်ရသကဲ့သို့၊ လိင်လိုက်ရန်ပုန် တ ပါးမရှိ။ မိမိဟောဖြတ်ိုင်းအနက်သာရှိရကား။ စင်စစ်ဟောဆဲ ပုံလိင် မရှိ၊ ။ထိုကြောင့်။ ဘာသိတပုမာဟူသော ပုန်တစိတ်ဖြင့်သာ ကမ္မဓ ရည်းသမာသ်၌၊နောက်ပုန်ငဲ့လိင်ငဲ့ခြင်းကို၊နှစ်စေ၏၊ ၊

ထိုကြောင့်။ ။ဘာသိပုမာတိ ကိမတ္ထံ ။ပြိဟ္ဠကာဇနွစသာဘာရိယာ
စေတိပြိဟ္ဠကာဇနွဘာရိယာ- ဟု၍၊ ကမ္မဓရယ်သမာသ်ကို။ ကိမ်းဥဒါ
ဟာရက်ထုတ်ဒေတာ်မူ၏။ ။ဥာသ်နှိုက်လည်း။ကမ္မဓရယ်ပင်- ရှင်စိရင်
တော်မူ၏။ ဤကမ္မဓရယ်၌။ ဤကမ္မဓရယ်၌။ ဤကမ္မဓရယ်၌

ဏာတ္ထာဒဗ္ဗဇဝတ္ထုစိဓာနံကတွာ ဒုတ္ထိယမတော အာပစ္စယောတိ စသဒ္ဒ သဒ္ဒတောကတာသဿ ပစ္စယသဿ ဘာဝံကတွာ သမာသတ္ထာ နာမဓိဝကတ္ထာသဒ္ဒါပဒတ္ထာဒိမှိကတောရုပ - ဟူ၍။ တိုက်ရိုက်နိတထ္ထ အာဒးဖြင့်။ နောက်ပုဒ်ကိုပုံလိင်ငဲ့၍ရုပ်စိုရင်၏။ ။

ထိုထက်ထင်ရှားစွာ၊ ကွစိသမာသန္တဂတာ နမဏာရေန္တာ- သုဘ် အာဘွင့်နှိုက်လည်း။တတ္ထဗဟုနဒိ ကောတိဗဟုန ဒိယောယဘ္ဗိံ စနုပဒေ တ္ဝထ္ထေရတ္ထာနယေနဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ ကတွာဗဟုနဒိ သဒ္ဒတောကပစ္စယံကတွာဒုတ္ထိယံဘာသိတပုဒ်တ္ထိပုမာဝစေတိပုမပ်ဝကတွာ ဒုတ္ထိယမ ဘောအာပစ္စယောတိ ဝတ္ထုမာနေ နဒါဒိတောဝါ၍၊ တိုတသိ ပစ္စယ သဿဘာဝံကတွာကွစာဒိ၊ပ၊ စာညတ္တမာနေ တောသုဒ္ဓိ။ ပ။ စာတိ အကာရုသိကာရောဒေသံကတွာသျုပ္ပန္နာဒိမှိကတောရုမံဟူ၍။ နောက် ပုဒ်ကိုပင်-ပုံလိင်ငဲ့၍၊ဥာသ်ဆရာ၊ရုပ်စိုရင်သည်။ ။

တတ္ထစ၊ထိုပြုယဂ်တို့တွင်လည်း၊ ဒိဃဖဿဝဏ္ဏာတိ။ ဟူသည် ကား၊ ယသ။ဒ့ကြင်သူအား။ သူ၏။ဒိဃာ။ ရှည်သော။ ဖဿ၊ ဖြင်းခေါင်း သည်း၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ဇာတိအဆွေ၊ ဤသို့ဆောအနက်နှိုက်၊ပ။ ဗဟုဗ္ဗိဟိတို့ ဆည်ပဒတ္ထေသု ဗဟုဗ္ဗိဟိဟူသော သုတ်ဖြင့်၊ သမာသံ၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိသ ဓာသ်ကို၊ ကတွာ။၍၊ ဘာဘိတပုမတ္ထာဒ၊ ဟောအပ်သော- ပုံလိင်ရှိ သည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း၊ တုလျာဓိကရဏတ္ထာဒ။ တူသော တည်ရာ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။ ဇာဒ၊ ဤဇာတ္ထိယံဘာဘိတပုမိတ္ထိပုမာဝစေ ဟူသောသုတ်၌၊ဝုတ္တာဝိဓာနံ၊ ဆိုအပ်ဆောပုံလိင်ငဲ့ခြင်း အစီအရင်ကို။ ကတွာ၊ ၍၊ ဇာတ္ထိယမတောအာပစ္စယောတို့၊ ဇာတ္ထိယမတောအာပစ္စ ယော- ဟူသောသုတ်ဖြင့်။ စသဒ္ဒတော။ စသဒ္ဒါနောဒ်မှ။ ကထ ဿထ။ဤအပ်သက်အပ်သော၊ အာပစ္စယဿ။အာပစ္စည်း၏၊ အာဘာဝံ။မရှိ ခြင်းကို၊ကတွာ၊၍။သမာသတ္ထာ၊ သမာသ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ နာမဓိဝ။နာမ်ကိုကဲ့သို့။ကတွာ။၍၊ သျုပ္ပန္နာဒိမှိ။ဆိဝိဘတ်- ဆုံးခြင်း စသည်ကို။ကတော။ ပြုအပ်သည်ရှိသော်။ ရုပ ံ။ ရုပ်သည်း၊ ဆိန္တာတိ။ပြီး ၏၊ ။တတ္ထ၊ထိုပြုယဂ်တို့တွင်။ဗဟုနဒိကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ယသို့ စနုပဒေ၊အကြင်စနုပုဒ်နှိုက်။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော။ နဒိယော၊မြစ်တို့ သည်။သန်လို့၊ ကုန်၏၊ဇာတိအဆွေ၌၊ ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသံ၊ကို။ ကတွာ၊၍။ ဗဟုနဒိသဒ္ဒတော၊ ဗဟုနဒိသဒ္ဒါနောဒ်မှ၊ က-ပစ္စယံ။ က-ပစ္စည်းကို။ က

တွေ၊ငြိ၍၊ ဇာတိယံဘာသိတ၊ပုဒိတ္တိပုမာဝစေတိ။ စေ-ဟူသောသုတ်ဖြင့်၊ ပုမဒိဝ၊ပုံထိုင်ကိုကဲ့သို့။ကတွေ၊၍၊ဇာတိယမတောအာပစ္စယော တို့။ ဟူ၍။ဝတ္တမာနေ၊လိုက်သည်ရှိသော်။နဒါနိုကောဝါဒါတိ။ဤ-ဟူသောသုတ်ဖြင့်။ကတာသေ၊ပြုအပ်-သက်အာပ်သော။ ဤပစ္စယသေ၊ဤပစ္စည်း၏။ အာသာဝံ။ကို၊ကတွေ။၍။ကွစာဒိ။ပ။ စာတိ။ခ-ဟူသောသုတ်ဖြင့်။အကာရသေ၊အ-အက္ခရာ၏ ဇာကာရာဒေသံ။ဇာ-အက္ခရာအပြုကို။ကတွေ၊၍။သျှုပ္ပတ္တာဒိဒ္ဓိ၊ ဘို့။ကာတေသော်။ ရှုပံ့၊သည်။ဆိစ္ဆတိ၊၏။ ။

ဥာသ်-ရှုပသိဒ္ဓိ-ဂသောကျမ်းဌီး၊ဥာသ္မာနံ-ဇာတိလိင်္ဂကို-ပုံလိင်ဥသော အရာ-မရှိသောကြောင့်၎င်း။သဒ္ဒနိတိန္ဒ်-ဒ၊ကာဒိကာရာဒွိတ္တိနပုံသကာဝ-သုတ်ဖြင့်၊အာကာရန္တ-ဤအာကာရန္တကြည်းသော ဇာတိလိင် ဘို-ပုံလိင်မင့်အပ်ဟု-မြစ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ဗဟုနဒီကောဝယ်-ဗဟုဟူသောဥကုံးပုဂ်ဌီး။ပုံလိင်ဥခြင်းကိုယူဆရန်မရှိ။ ။

သဒ္ဒနိတိန္ဒ်ကလည်း။ ။ပုံနပုသကတ္တာတိ၊ဒေသအာကာရော ဇာတာရံ-သုတ်ဖြင့်။ ဥာသ်နှင့်တူစွာ-ဗဟုနဒီကော-စသည်ဌီး။ နောက်ပုဒ်ကို-ပုံလိင်ဥ၍၊ ဇာတိလိင်ပစ္စည်းပျောက်လျှင်၊ ဒ္ဒ-အစိတ်-အ-ကိုဇာရေး၍လည်း၊ ရုပ်စိဇင်၏။ ။

ဤဗဟုနဒီကောဌီး-ပြသောနည်းဖြင့်၊ ဗဟုဒါလိင်ကာ များသော ကျွန်ပိန်း၊မရှိသောယောကျ်ား၊ ဗဟုကုမာရိကံ၊များသော သတ္ထိသဒိုးရှိသောအမျိုး၊ဗဟုကဒလိကံ၊များသောဥက်ပျောပင်ရှိသောတော၊ ဗဟုကုက္ကုကံ၊များသောကြက်မရှိသောအိမ်။ ဤသို့သောပြယုဂ်ဘို့ဌီး၊ နောက်ပုဒ်ကို-ပုံလိင်ဥ၍၊ဤပစ္စည်းပျောက်ပြီးသော်။တသုဝုဒ္ဓိ-စသောသုတ်ဖြင့်၊ အကို။ဇာရေး၍၊ဥာသ္မာ-သဒ္ဒနိတိအာလိရုပ်ပြီးသည်၊ ။

တနည်း။ ။ယထာရဟံဖြင့်- ထိုပြယုဂ်တို့ဌီး၊နောက်ပုဒ်ကို- ပုံလိင်ဥပဲ၊သက်သက်ရသပြု၍။ ဗဟုနဒီကော- စသည်ပြီးပုံကို- သဒ္ဒနိတိဌီးပြဿသည်။ ။

ဤသို့ ဗဟုဇ္ဈိဟိသမာသ်သို့မရောက်ဖိ။ ရှေးကာလက- ဟောဘူးသောပုံလိင်-မရှိနိုင်သော။ဇယံဘာရိယာ-ပညာ-နဒီ-ပုဒ်တို့ကို။ပုံထိုင်ဥသဖြင့်၊ဥာသ်ဆရာထည်း။ဇာတိယံသုတ်နှိ ဘိ။အညပုဒ် ကိုစွဲ၍။ ဘာသိတ၊ပုဒ အဖြစ်ကို၊ယူစည်း-ဟုဆိုအပ်၏။ ။

ဇာတ်တိယံသုတ်နှိုက်လည်း၊ ရှေးပုဒ်ကို-ကစွဲည်းမထေရ်- ပုံလိင်ဲလို သည်-ယူမူ-ဇာသင့်-ခထိုက်၏၊ ပြဆင်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥာဿ်၌ဇာတိယံသုတ်ဖြင့်နောက်ပုဒ်ကိုသာ- ဇာတ်ထိလိင်ဲခြင်း၊ အထင်အရှား-နိတထ်ဖြစ်၍၊ဥာဿ်၌သည်း၊ဇာတ်ထိယံသုတ်ဖြင့်၊ရှေးပုဒ်ကိုပင်-ပုံလိင်ဲသည်ယူမူ၊ မ၊အင်-မရှိနိုင်။ထိုသို့ဖြစ်ထူကာ်၊သမာသ်ရူပဆိဒ္ဓိနိသ္သိုက်၊ ။ဥာဿ် ဆရာ သည်- ဇာတ်ထိယံသုတ်ဖြင့် ရှေးပုဒ်ကို-ပုံလိင်ဲကြောင်းကို၊ ဥာဿ် ပါဠိုနှိုက်-ပါ၌သေသလောင်းစွက်၍။ဆွဲဆွဲ-ငင်ငင်- ပိန့်ဆိုဆုံးဖြတ်တော်မူသည်မှာ၊ရူပဆိဒ္ဓိ-စသောကျမ်းတာ၂းတို့နှင့်၊ ညီညွတ်စေလိုခြင်း အာ၊းကြီးလှ၍။ ဆုံးဖြတ်တော်မူခြင်းမျှဖြစ်သည်၊ ။ဤသုတ်၌ဘာဆိတပုမကိ်ကို-သဒ္ဒနိတိ၌ကဲ့သို့။ဘာဆိတပုမေတို့ကိမတ်ထိုး၊ ဒိစဖစ်ဟုဇာတ်ထို-စသည်ကိုထုတ်မူလည်းသင့်ဖြတ်၏။ ။

ဤ၌။စဟ်ဟ- ဟူသောဝိသေသနသျှနာက်ပုဒ်သည်။ ပုံလိင်ဲခြင်းမရှိ၍၊ ပုံလိင်-မဖြစ်ပဲလျက်။ နောက်ပုဒ်ဲဝါဒနှိုက်- ရှေ့ပုဒ်ကို- ပုံထိင်လည်း မဲ့ပဲလျက်၊ ဒိစဟ-စသောရှေးပုဒ်၌၊ ရသဖြစ်သည်မှာ။ ဝိသဒိသူ၂မာ အာ ဖြင့်၊ ၊ကာယဂတာ သတိတိ ဝတ်ထွေ့ဲသုခစွာရဏာထ်ဆုံ ရသံ အကတွာ ကာယဂတာသတိတိ ဝုတ်ဆုံ .....ဟူသောဝိသဒ္ဒိမဂ်နှိုက်၊ရှေ့ပုဒ်ကို- ကမ္မဓာရယသဒ္ဒေ့ည- သုတ်ဖြင့်ပုံလိင်ဲ၍၊ ရသပြုသင့်ထူကာ်။ ရသ-မဖြစ်သကဲ့ဆိုရင်း၊ သဒိသူပမာအာ၊းဖြင့်၊ ဒါဆိဒါသံ- ဟူသောနိုဲနိသမာသ်နှိုက်၊ ရှေ့ပုဒ်ကို-ရူပသိဒ္ဓိ၌-သက်သက်ရသ- ပြုသကဲ့သို့ရင်း၊ သုခစွာရဏ-အကျိုး-ဝါကျပသဂ်- နိဝါရဏအကျိုးငှာ။ ကွစာဒိ မဏ္ဍူ၊တ္တရာနံ- စသောသုတ်တို့ဖြင့်၊ သက်သက်ရသပြုသည်ဟူ- မှတ် အပ်၏။ ။

နဟိပုမဏ္ဍ ပဓေသာ ဝိဓာနေန အညံ့ကိစ္စိုပဒေယျာဇနံ သန္ဓာဝတိ၊ အညတြ ပစ္စယာဘာဝါ ပကတိစသ သရန္တွသ သုတ်ဘွင့်၊ ဥာဿ် စသည်လာသည်နှင့် အညီ၊ ပုံလိင်ဲလျှင်- ဇာတ်ထိလိင်ပစ္စည်းပျောက်ခြင်း အကျိုး၊နပုံလိင်ဲလျှင်လည်း- ဇာတ်ထိလိင်ပစ္စည်းပျောက်ခြင်း အကျိုးရှိ၍။ အကျိုးမထူးသောကြောင့်၊ သဒိသူပစာ-စသည်ဖြင့်။ နပုံလိင်ကိုလည်း ပုံလိင်၌ထည့်သွင်း၍၊ ဘာဆိတ ပုမိတ်ထိပုမာဝ-ကို။ ဆိုတော်မူခြင်းဖြစ်သင့်ရကား။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ အဆထာတိ ဒုက္ခပဋိပဒံဗျာနံ။ အစရှိသည်၌ နောက်ပုဒ်ကို နပုံလိင်ဲခြင်းပြီး၏၊ ဤသို့မကြံမူ။ ဒေါသရောက်သည့်

ကား။အညပုဒ်လိင်ကိုစွဲ၍၊နောက်ပုဒ်ကို-ငဲ့လိုသျင်။ပုံလိင်- နပုံလိင်-နှစ်ရပ်နှင့်ဆိုသင့်၏။သို့မဆိုပဲ။ပုံလိင်ကိုသာ- ဆိုသောကြောင့်။ အဇျာဝိတာဒေါသ-ရောက်ချ၏။နောက်ပုဒ်ငဲ့ယူသျင်။ပုံလိင်-နပုံလိင်ငဲ့-နှစ်ရပ်နှင့်ဆိုမှ-ညီ၏။ ၊သုတ်၌ကား။ပုံလိင်ကိုသာ-ဆို၏၊ထိုကြောင့်ဝိရောဓိဒေါသလည်း-ရောက်ချ၏။ဘဒ္ဒနီတို၌၊ပုံလိင်သို့။မဟေါင်။ပဲ၊ပုံလိင်- နပုံလိင်ငဲ့နှစ်ရပ်ပင်သုတ်တည်၏။ ၊နောက်ပုဒ်နပုံလိင်ဖြစ်လျင်၊ ဆိုခဲ့ပြီးဆောနည်းဖြင့်။ရှေ့ပုဒ်၌-အာပစ္စည်း။ပျောက်၍။နပုံလိင်ဖြစ်၏ ဒုက္ခံဝေဒယိတံစသည်၌ ဒုက္ခသဒ္ဒါ-နပုံလိင်လည်းရှိ၏။

ရှေ့ပုဒ်ငဲ့ဆရာတို့-ဝါဒနှိုက်။ ဒုက္ခောပါပသဿ ဥစ္စယော-စသည်ဖြင့်ဟောဘူးသောပုံလိင်ရှိသောကြောင့်။ရှေးပုဒ်ဒုက္ခာ၌၊ ပုံလိင်ငဲ့၍သာဏာပစ္စည်းပျောက်၏။

ဤရှေ့ ပုဒ်ငဲ့ နောက်ပုဒ် ငဲ့ဆရာ နှစ်ပါးတို့ အလိုဖြင့်။ သုခပဋိပဒေါမဂ္ဂါ။ သုခပဋိပဒံဈာနံ။ ဒုက္ခပဋိပဒေါ မဂ္ဂါ၊ ဒုက္ခပဋိပဒံဈာနံတို့၌၊ ရှေ့ပုဒ် သုခါဒုက္ခာတို့မှာ-အာပစ္စည်း ပျောက်ကင်းကြောင်းကိုသိဖို့၏။

ဤသို့ ရှေ့ငဲ့နောက်ငဲ့ဆရာ နှစ်ဦးအလိုဖြင့်။ စတ္တာရောဝိမဂ္ဂါသမာနပဋိပဒါ ဟူသော မူလဒိုကာ၌။ သမာနပုဒ်မှာကဲ့သို့- အာပစ္စည်းပျောက်သင့်ထျက်၊ဓမ္မသင်္ဂဏီတို့-အဋ္ဌကထာ- စသည်တို့နှိုက်။ဒုက္ခာပဋိပဒံ-သုခါပဋိပဒံ- ဒုက္ခာ ပဋိပဒေါ- သုခါပဋိပဒေါ- ဟု။ ရှေ့ပုဒ်၌ အာပစ္စည်းမပျောက်သောပါဠိသာ-ထင်သည်မှာ။ နိဒ္ဒေသကျမ်း၌။ ၊ ယဒျော်သုခါ ပဋိပဒါယဿသော သုခါ ပဋိပဒေါ မဂ္ဂါ။ ဇော်ဒုက္ခာပဋိပဒေါ ဒန္ဓာဘိညောတိ အာဒိသုစ၊ သုခါပဋိပဒေါ ယဿတံသုခါပဋိပဒံဈာနံ။ဇော်ဒုက္ခာပဋိပဒံဒန္ဓာဘိ ညောတိ အာဒိသုစ။ ပုဗ္ဗပဒေသုပုမာဇျပဒေ သော ကထံ နဟောတိတိစေ။ သုခဒုက္ခာ ဒိသဒ္ဒါနံ နပုံသကျတ္ထသဒ္ဒ ဘာသိတပုဗ္ဗတ္တာ နဟောတိတိ။ ပရပဒေပန အညပဒတ္ထလိင်္ဂသေန ဝစ္ဆလိင်္ဂေါဟော ဂီတို့ အဓိပ္ပါးယော။ ဥဘသ သဒ္ဒနိတိအာစရိယာနံ မတေပန ပရပဒေယေဝ ပုမာဇျပဒေသော ဟောတိ။ တေနေဝသဒ္ဒနိတိယံသုခါပဋိပဒေါဒန္ဓာဘိညောတိအာဒိ ဥဒါဟရဏာနိအာဘတာနိ။ ဟူသောအဆုံးအဖြတ်စကားကို၊ အဓိပ္ပြုပြီးဖြင့်ဆင်ကြသော်-ပါဠိသစ်-ပါဠိမှားဖြစ်ရာ၏။ ၊

ပုဗ္ဗပဒေယော၀။ ဂ္ဂဟ.ပုဒ်ဒ္ဓိ သာသဿ္ဝင်။ ပုမာဗျပဒေသော၊ပုံလိင်ငဲ့ခြင်း သည်။ယဒိသိသာ။အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ၎ငံသတိ။သော်။ ယာဒး၊အာ ကြင်မဂ်အား၊သုခါ၊ ချမ်းသာဆော၊ပဋိပဒါ။ အကျင့်သည့်၊အထို၊၏၊ ဇာတိတဿ်ဟာ၊ကြောင့်၊သော၊ထိမဂ်သည်၊ သုခါပဋိပဒေါ။မည်၏၊မင်္ဂါ၊ မဂ်ဟု၊သဖွာတိ။ခုအပ်၏၊ဂုံ။ တူ။ဒုက္ခာပဋိပဒေါ။ ဆင်းရဲသောအကျင့် ရှိသော။ဒန္ဓာဘိညော။ နှေးသော်အာဘိညာဏ်ရှိသောမဂ်၊ ဇာတိအာဒိသု စ၊ ဤသို့အစရှိသောပြဿဒုက္ခတို့ရှိ၍ပင်း၊ ယသည်။ အကြင်စျာန်အား။သုခါ၊ သော၊ပဋိပဒေါ။သည်၊အထို၊၏၊ ဇာတိ ကြောင့်။တံ၊ ထိစျာန်သည်။သုခါ ပဋိပဒံ၊မည်၏၊စျာနံ၊ စျာန်ကို။လဿာဟိ၊၏၊ဂုံ။တူ။ ဒုက္ခာပဋိပဒံ၊ ဆင်းရဲ သောအကျင့်ရှိ၏သော။ဒန္ဓာဘိညံ၊ နှေးသောအာဘိညာဏ်ရှိသော စျာန်။ ဇာတိအာဒိသု၏တို့နှိုက်၍ပင်း၊ ပုဗ္ဗပဒေသုံ၊ ဂ္ဂဟ.ပုဒ်တို့နှိုက်၊ ပုမာဗျပဒေ သောပုံထိုင်ငဲ့ခြင်းသည်။ကထံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဟောတိ။ မဖြစ်သ နည်း။ဇာတိစေ။ဤသို့ဆိုငြားအံ့။ သုခဒုက္ခာဒိသဒ္ဒါနံ။သုခဒုက္ခစရှိသော သဒ္ဒါတို့၏။ပုံဆကတ္တာသဆ၊ပုံလိင်အနက်ကို၊ နဘာဘိတပုဗ္ဗတ္တာ။ မဟော ဘူးသည်အဖြစ်ကြောင့်။ နဟောတိ။မဖြစ်။ဇာတိ။ ဤသည်ဟူလျှင်၊ပရိဟာ ရော။တည်း။ ပရိပဒေပန။ နောက်ပုဒ်ဒ္ဓိကား၊ အညပဒတ္ထလိင်္ဂဝစနေန၊အ ညပုဒ်လိင်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝစ္ဆလိင်္ဂေါ်၊ ဟော အပ်သော ပုံလိင်နှပုံလိင်ရှိ သည်။ဟောတိ။၏။ဇာတိအာယံ။ ဤသည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊အဓိပ္ပါယ် တည်း။ ဥာဿသဒ္ဒနိတ္ထိအာစရိယာနံ။ ဥာဿ်သဒ္ဒနိတိဆရာတို့၏။မထေ ပန၊အလိဒ္ဓိကား။ပရိပဒေယော၀။ နောက်ပုံဒ်ဒ္ဓိဆာသ္ဝင်။ ပုမဗျပဒေသော ပုံလိင်ငဲ့ခြင်းသည်။ ဟောတိ။၏။ ထေနေ၀။ ထိကြောင့်သာသျှင်၊သဒ္ဒနိ တ်ဍံ၊ သဒ္ဒနိတိကျမ်းဌ်၊ သုခါပဋိပဒေါဒန္ဓာဘိညောတို့ အာဒိဉဒါဟရ ဏာနိ။သုခါပဋိပဒေါဒန္ဓာဘိညော- ဤသို့အစရှိသောဥဒါဟရဏ်တို့ကို၊ အာဘတာနိ။ဆောင်အပ်ကုန်၏။

ဤနေရာ၌။ နိဒ္ဒေသဆရာ- ပိန့်ဆို ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်- မသင့်၊ဘဲ ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ သုခဒုက္ခသဒ္ဒါတို့သည်၊ တဿံဂုပသမော သုခေါ် သုခံဝေဒယိတံ။သုခါဝေဒနာ၊ ဒုက္ခောပါပသဉ္ဇယော၊ ဒုက္ခံဝေဒယိ တံ၊ဒုက္ခာဝေဒနာ။ စသည်ဖြင့်။ ဒီဃကတျာဒေ- စသောသဒ္ဒါတို့ကဲ့သို့။ ဝိသေသ္ဆလိင် ရှိသောပုဒ်ဖြစ်၍။ ဘာဘိတပုမ- ၎ကန် ဖြစ်သည်တ ကြောင်း၊.....။သဒ္ဒနိတိဌ်၊အာတ္ထတက္ခ-ထုတ်ပြအပ်သော။ ဒုက္ခာဖိဝိကာ

ယသသေသာယံ ဒုက္ခဇိဝိကော။ ဒိဃာဓဝယ်ာယသသ္ဂါဂိသသ သေသာယံ ဒိဃံဓဓေယ်ာ-စသောယျဉ်ဘာက်ပြယုဂ်တ်ရှိ၌၊ ငါတို့ရှိခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်-အာပစ္ဆည်းပျောက်၍။ ရဿ-နေသော ရှေ့ပုဒ်တို့ကို- မြင်ဆဖြင့်။ သုခါ-ပဋိပဒါ-ယာသမဂ္ဂသ သောယံ သုခပဋိပဒေါ။မေ ါ၊ဇေံ ဒုက္ခပဋိပဒေါ။ အာပိစ။ ဒုက္ခာပဋိပဒါ အာသာတိ ဒုက္ခပဋိပဒံ၊ ပထဝိကာဆိဏံ ဗျာနံ၊ဟူသောပြယုဂ်ဝယ်၊ရှေ့ပုဒ်တို့၌လည်း။ အာပစ္ဆည်းပျောက်၍။ ရဿနှင့်-သုခဒုက္ခဟူ၍သာ။ သဒ္ဒနီတိဆရာအလို-ပါဠိရှိသင့်သည်အတိုင်း၊ ယသုကာလသဒ္ဒနီတိ-ပေတို့မှာ။ သုခပဋိပဒေါ။ဒုက္ခပဋိပဒေါ၊ သုခပဋိပဒံ။ဒုက္ခပဋိပဒံ ဟု။ ရှေ့ပုဒ်နှိုက်ရဿပါဠိသာ ထင်သည်တကြောင်းဖြစ်၍၊ နိဒ္ဒေသဆရာအဆုံးအဖြတ် မသင့်သတည်း၊ ။

ယင်းသို့သဒ္ဒရုတ်တို့။ သဒ္ဒနီတိတို့နှင့်မညီးစကာမူ။ ဓမ္မသာဂ်ကိ ပါဠိတော်။ဂုင်းအဋ္ဌကထာ-စသည်တို့၌၊သုခါပဋိပဒေါ၊ဒုက္ခာပဋိပဒေါ၊ သုခါပဋိပဒံ၊ဒုက္ခာပဋိပဒံ-ဟူ၊ရှေ့ပုဒ်၌ဒီဃရှိသောပါဠိတို့သည့်-ပါဠိကောင်းပါဠိမှန်ဖြစ်ကြောင်း အထောက်သာဓကအခိုင်အမာဒုမူ၊ ကာယဂတာသတိ၌ကဲ့သို့၊ ဇာတိလိင်ပစ္စည်းပျောက်သင့်လျက်။ မပျောက်မူ၍။ သုခါပဋိပဒေါ-ဒုက္ခာပဋိပဒေါရှိသည်ဟု-မှတ်ရာ၏။ ။

၍သုတ်၌။ ရှေးပုဒ်ဒဲ့-နောဲပုဒ်ဒဲ့-နှစ်ပါးတို့တွင်။ နောက်ပုဒ်ကို-ပုံလိင်ဲ့ခြင်းသည့်။ ဆရာအဆက်ဆက်တို့ ဆောင်အပ်- ဆုံးဖြတ်အပ်သော-အဆုံးအဖြတ်ကို- သိသောညာရှိတို့မှ-ရအပ်သောနည်း ဥပဒေသကို-ဖြိသည်ဟု သဒ္ဒနီတိ၌မိန့်၏။ရှေ့ပုဒ်ဒဲ့ဆရာတို့ကိုဇေကတင်၏၊ ။

နှာသေပရဿပုန္ကာဝေါ၊ ပုဇ္ဇသ္သရုပသိဒ္ဓိယံ၊ ဥဘယဿာဝေါဗျကျွာနေ၊တောသုပုဇ္ဇသသုန္ဒရော။ ။ဟူသောကစ္စာယနဝဏ္ဏနာ၌၊ သာဓကဖြစ်သောဂါထာ။ ။ရုပသိဒ္ဓိဂိကာစသည်နှိုက်ကား။ ရှေ့ပုဒ်ဒဲ့ကောင်းမြတ်သည်ဟုမိန့်၏။ ။

နှာသော။ဥဘသ်ကျမ်းဒ်။ပရဿဆ။ ဇယ်ာစသောနောက်ပုဒ်၏။ ပုန္ကာဝေါ၊ ဓုတ်ထိယံသုတ်ဖြင့်ပုံလိင်ဲ့ခြင်းကို။ ဝုတ္တော။၏၊ ရုပသိဒ္ဓိယံ။ဒ်။ ပုဇ္ဇသ၊ဒိဃာစသော ရှေ့ပုဒ်၏၊ပုန္ကာ ဝေါ၊ကို။ ဝုတ္တော။၏။ ဗျကွ ျာနေ။ အထဗျကွ ျာန်ကျမ်း၌။ဥဘယ ဿာဝေါ။ နှစ်ပုဒ်လုံး၏ ပုံလိင်ဲ့ခြင်းကို၊ ဝုတ္တော၏၊ထေသ့ထိသုံးပါးသော ပုံလိင်ဲ့ခြင်းတို့တွင်၊ပုဇ္ဇသ။ရှေးပုဒ်၏။ပုန္ကာဝေါ၊ပုံထိင်ဲ့ခြင်းဆည့်၊ သုန္ဒရော၊ကောင်း၏၊ ။

၍သို့မိမိတို့ အကြိုက်ဖြင့်-သင့်-မသင့်ကို။ဆုံးဖြတ် ဖြဆိုထောမ့ကြ သော်သည်း။ထောက်ထားနှိုင်းချိန်ရန်။နှစ်ဦးနှစ်ဘက်အလိုနှင့် ယုတ္တိစန်း ခြင်း။ အပြည့်အစုံ-မပါ။မသင့်ကြောင်းကိုဆိုရာမှာလည်း။ တဦးအာဆို သည်။တဦးအဆိုဟို။ ထိထိမိမိ၊ ဖျက်ဆီးနှိုင်ရန်မရှိကြ၊ မရှိကြောင်းမှာ၊ ယဒိဟိ ဥတ္တရာဒဿဓသဝိ ပုဏ္ဏာဝါတို့ ဒေသော ဝိဟိတောဆိယာ။ တဒါ ဗဟုဒါသကော ဗဟုကုမာရကံ ဗာဟုဇဒလိကံ။ ဗဟုကုက္ကုဋဉ္ဇိကို ဇေ မာဒိရူပံ ဘဝေယျ။ နဗဟုဒါသိကောဗဟုကုမာရိကံ၊ ဗဟုကဒလိကံ။ ဗဟုကုက္ကုဋဉ္ဇိကန်အာဒိ သိဇ္ဈေယျ။တထာစ ဒါသိကာဒိ ပယောဂါသိဒ္ဓိ နတော အနိဋ္ဌ ပသင်္ဂေါစ၊ ဥတ္တရပဒဿ ပုဏ္ဏာဝါတိဒေသော သုတ္တော ပဒေသဿ နိရတ္ထကတာစ သိယာတိ ပုဗ္ဗသေဝါယံ ပုဏ္ဏာဝါတိဒ္ဒေ သောတိ နိဋ္ဌမေတ္ထ ဂန္တဗ္ဗံ။ ။ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်၊ ဥတ္တရပဒဿသာပိ။ နောက်ပုဒ်၏လည်း။ ပုဏ္ဏာဝါတိဒေသော၊ ပုံလိုင်ငဲ့ခြင်းကို။ ဝိဟိတော၊ စိုရိုင်အပ်သည်၊ပဒဿိဆိယာ။ ဆကယ်၍ဖြစ်အံ့။တဒါ။ထိုအခါ၌၊ ဗဟုဒါ သကောပ၊ရူပံ။ဗဟုဒါသကောပ။ အစရှိသောရုပ်သည်။ ဘဝေယျ။ဖြစ် ရာ၏၊ဗဟုဒါသိကော၊ပ၊ အာဒိ၊ဗဟုသိကော၊ပ။ အစရှိသောရုပ်သည်။ နသိဇ္ဈေယျ။မပြီးရာ။တထာစ၊ထိုမှတပါလည်း။ဝါ၊ထိုအပြား ဖြင့်ဆည်း၊ ဒါသိကာဒိ ပယောဂါသိဒ္ဓိနတော။ဒါသိကော-အစရှိသော ဤယုဂ်မပြီး သောကြောင့်၊အနိဋ္ဌပသင်္ဂေါစ။များစွာသော ကျွန်ယောကျ်ားရှိသောသူ-ဟူသောအလိုမရှိအပ်သော-ဆန့်ကျင်လျှဉ်းပါးခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တရပဒဿသ၏။ပုဏ္ဏာဝါတိဒေသော။သော်၊သုတ္တောပဒေသဿ။ ဤထို ယံဘာသိတ-စသောသုတ်ကို- ရွတ်ခြင်း၏၊နိရတ္ထကတာစ၊ အကျိုးမရှိ သည် အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သိယာ။၏။ ဤတိတသ္မာ။ ကြောင့်။ ပုဗ္ဗသေဝ၊ရှေးပုဒ်၏ သာလျှင်။ အယံ ပုဏ္ဏာဝါတိဒေသော၊၊ ဤပုံလိုင်ငဲ့ ခြင်းဖြစ်၏၊ဤတိ။ဤသို့။နိဋ္ဌံ။ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့ဆိုး။ ဤသုတ်နှိုက်။ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ။

ဤသို့ရှုပ သိဒ္ဓိဒုကာ-က။ နောက်ပုဒ်ငဲ့ဥာဿ်ဆရာကို—အပြစ်တင်၍ ဆုံးဖြတ်သော်လည်း။ ဥာဿ်- သဒ္ဒနီတိတို့ဒ္ဓ နောက်ပုဒ်ကို—ပုံလိုင်ငဲ့၍။ ဤသို့လိုင်-ဤပစ္စည်း- ပျောက်ပြီးနောက်၊ တသုဝုဒ္ဓိ- စသောသုတ်ဖြင့်၊ အ-ကို၊ဣ-ရေး၍။ ဗဟုနဒိကော—စသော ပြယုဂ်ပြီးကြောင်းကို- ဤဆို

ဤသို့-စသည်ဖြင့်၊ စကားအရပ်ရပ်ကို၊စပ်ဟင်းနှံသျှင်။ တဦးဆ ဆိုသည့်-တဦး ဘဆိုသို့-ကိုယ်ပိမိ-ဗျက်ဆိုးနှိုင်ရန် မရှိကြဟု--သိ၍ရှား ပုန်ငဲ့ဝါဒသည်။ ယုံအားတရကြီး ဖြင့်ပေ၏၊ နောက်ပုဒ်ငဲ့ဝါဒမျှော။ နောက် ပုဒ်ငဲ့- အစိအရင်နှင့်လည်း၊ ပြယုဂ်ပြီးခြင်း အာကျိုးရှိသည့် ကံ--စွဲ၍ကြံ ယူသျှင်၊ သင့်လျော်ကောင်း ဖြတ်ပေ၏-ဟူသော သန္နိဋ္ဌာန် အဆုံးအာ ဖြတ်ကို-မရနိုင်ကြ။ ဒုက္ခာဂါဟ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ယင်းသန္နိဋ္ဌာန်-အာ ဆုံးအာဖြတ်ကို၊ နှလုံးချ၊ သိမှတ်ရခြင်းအာကျိုးငှာ၊ နှစ်ဦးနှစ်ဘက်-အာ လိုနှင့်၊ ယုတ္တိစပ်းခြင်း။ ပြယုဂ်ပြီးခြင်းကို။ မကျဉ်းမကျယ်ပြ၍။ ဇာတ္ထိယံ ဘာဆိတာသုဘ်ကို၊ပြဆိုဆုံးဖြတ်သည်ကားပြီးပြီ။ ။

——— :o: ———

ရှေ့ပုဒ်နောက်ပုဒ်၊ငဲ့ရိုးထုတ်၊သမုတ်ကျပ်၊မည်။ ။
သုတ်ရုတ်ရုတ်ကို၊ကိပ်းနှင့်ညှို။သိုးလေတော်စံမှီ၊ ။
ဥာသ်-ဃဒ်-ရူ-မေဝံ၊မြင့်ဖိုရ်လောက်။စ ထောက်ကြိုညှိညှို။ ။
မြဟုတ်ဇုကန်။ရေသည်မှန်။ပယ်လွန်ဘဝ်ဆိ။ ။

ဇာတ္ထိယံဘာဆိတသုတ်ကိုနောက်ပုဒ်ငဲ့အလိုဖြင့်
ပြသည်လည်းပြီ ပြီ၊

——— :o: ———

ယသ္မာဆေဒါကမ္မဓာရယသ္မာသဒ္ဒေဿ- သုတ်နှိုက်-အနက်အဆုံးအဖြတ်ကို ပြဆိုအံ့။ ။

ကမ္မဓာရယသ္မာသဒ္ဒေဿ။ ကမ္မဓာရယ် အမည်ရှိသော သမာသ် နှိုက် ထည့်။ ဇာတ္ထိယံ ၌။ ဝတ္တမာန။ သော။တုလျာဝိ ာရ ာ။ ရှေ့ပုဒ်နှင့်တူ သောအနက်ရှိသော၊ ပဒေ၊ နောက်ပုဒ်ကြောင့်။ ဇာတ္ထိ ဇာတ္တိသင်ရှေ့ပုဒ် သည်၊ ပုဒ္ဓ။ ဤသမာသ်သို့ မရောက်မီ- ရှေးကာလ၌။ ဘာသိတ ပုဿ။ ဟောဘူးသော- ပုံလိင်ရှိသည်။ စေသိယာ။ အံ့။ သောဇာတ္ထိ။ ရှေ့ပုဒ်ဇာတ္ထိ လိင်ကို။ပုဒ္ဓဝ၊ကဲ့သို့။ဒဋ္ဌဗ္ဗာ ဇီ။ ။

ဤသုတ်ဖြင့်၊ ရှေးပုဒ်ဟုသာ- အလုံးစုံသောကျပ်းဆရာတို့ -ပုံလိင်ငဲ့ ဇီ။ ။ဥာသ်ဆရာ- နောက်ပုဒ်ငဲ့၍- ဆိုကြသည်မှ, ။ သန္နိဋ္ဌာရိမံ ဓာတို့- ၌၊ ရှေ့ပုဒ်ကိုမှီပဒေးပ၊ ဓာရေယော သုတ်၌လည်း၊ ရှေ့ပုဒ်ဟု-ပုံလိင်ငဲ့၍၊ ဥာသ်ဆရာ-ရုပ်စိရင် ဆည်ကို။ သတိမပြု၊ ဥာသ်နှိုက်ကို စွဲမှဟု ကြည့်၍ ရှု၍၊ဆိုမှားခြင်းသာဖြစ်သည်။ ။

ကမ္မဓာရယသည်စာတို့ ပုဂ္ဂိုလ်မာ သဒ္ဒံ ပုလိင်္ဂံဝိဝံ ကတ္တာအာပစ္စယာဘာဝေ ကတော ပုဂ္ဂိုလော တိဋ္ဌတိ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ။သင်္ခိ ဥာသ်-နိဂ္ဂဟိတ်တံ့ သွင့်။ ။

ဗြဟ္မဏိစ သာဓါရိ ကာစာတိ ဗြဟ္မဏဒါရိကာ။ ခတ္တိယာစ သာကညာစာတိ ခတ္တိယကညာတိ ဇွေ အန်္ဂနွယသ်ဒ်ံ ဒ်ုတ်ထိုယံ။ ပ။ စေတိ ဝတ္တမာနေ ကမ္မဓာရယ သညေ့စတိ ပုမ်ဝိဝံ ကတ္တာ ဒ်ုတ်ထို၊ ယမတော အာပစ္စယော တိ ကတသာ ပစ္စယသ တာမေဝါဒိ ကိစ္စန ဒါဒိတော ဒါဒျိတိ ကတသိပစ္စယသာဘာဝကရဏမေဝဝိသသော၊ ။ဒွိ၊ဒေ ကုထျာဓိကရဏောကမ္မဓာရေယာ။သုတ်ဘွင့်ဥာသ်။ ။

ကမ္မဓာရယသည်စာကို။ ကမ္မဓာရယသည်စ- ဟူသော သုတ် ဖြင့်။ပုဂ္ဂိုလာသဒ္ဒံ၊ ဧရုးပုဒ်ပုဂ္ဂိုလာသဒ္ဒါးဝို။ ပုံလိင်္ဂံဝိဝံ၊ ပုံလိင်ကိုကဲ့သို့။က တွာ၊၍၊ အာပစ္စယာဘာဝေ။ အာပစ္စည်း၏မရှိခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုအပ် သည်ရှိသော်၊ ပုဂ္ဂိုလ မာဝတိတိ။ ပုဂ္ဂိုလတို ဟူ၍။ ဘဝိတဗ္ဗံ။ ဖြစ်ရာ၏။ ဗြဟ္မဏိ။ ပုဏ္ဏားမ သည်လည်း။ ပေါတိ၊ ၏။ သား ထို ပုဏ္ဏားမ-ဟူ သည်။ ဒါရိ ကာစ၊ သတ္ထိ ဘဒိုးသည်လည်း။ ပေါတိ၊၏။ သား ထို ပုဏ္ဏားမ-ဟူ ထို့နှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်။ ဗြဟ္မဏ ဒါရိကာ။ မ်ည်၏။ ခတ္တိယာစ။ မင်းမျိုးသည်လည်း။ ပေါတိ။၏၊သာ။ ထိုမင်းမျိုးဟူသည်။ ကညာစ။ သတ္ထိ သဒိုး သည်လည်း၊ ပေါတိ၊ ၏။ ဒ်ုတိတာထ္ထာ။ ထို့နှစ်ပါးသော သတ္တိကြောင့်။ ခတ္တိယကညာ၊ မည်၏၊ ဒ်ုတ်၊သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ၍၊ထွေ၊၍ ကဏ္ဍ သဒ်္ဒ-စသော ဗြယုဂ်တို့တွင်၊ အန်္ဂနွယ သဒ်္ဒံ။ အာဆုံးဖြစ်သော ဗြဟ္မဆ ဒါရိကာ-ခတ္တိယကညာ-ဟူသော ဗြယုဂ် နှစ်ခုအပေါင်းနှိုက်၊ ဒ်ုတ်ထိုယံ၊ပ၊စေတိ။ စေပဟူ၍။ဝတ္တမာနေ။ လိုက်သည်ရှိသော်၊ ကမ္မဓာရ ယသညေ့စေတိ။ ကမ္မဓာရ ယသညေ့စ-ဟူသောသုတ်ဖြင့်၊ပုဓာဝိဝံ၊ကဲ့ သို့၊ကတွာ၊၍၊ ဒ်ုတ်ထိုယမတောအာပစ္စယာတိ၊ ဒ်ုတ်ထို။ပ၊ယော-ဟူသော သုတ်ဖြင့်။ ကတသာ။သော၊ အာစ္စယသာ၊ ခတ္တိယာ၌-အာ ပုစ္စည်း၏ ရင်း။တ မေဝ။ ထိုဒ်ုတ်ထိုယ။လ။ ယော-ဟူသော သုတ်ကိုသာလျှင်။ အ၊ဝိ ကိစ္စ။ လိုက်၍။ နဒါဒိတော ဝါဒျိတိ။ ;နဒါဒိတောဝါဒျိ-ဟူသော သုတ် ဖြင့်၊ကတသာ၊ ကော။ ဤပစ္စယသာ။ ဗြဟ္မဏိ၌-ဤပစ္စည်း၏ရင်း။ အဘာဝကရဏမေဝ။မရှိခြင်းကို-ပြုခြင်းသည်သာလျှင်၊ဝိသေသော။ထူး၏။ ။

ဥာသ်ကိမ်းစွပ်- အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ရုပသိဒ္ဓိ နိဿဝယ်၊ ဇ်ကျယ်ပြဆို

သည်ကို။ ယုတ္တိမမြင်-သင့်အံ့မဟုတ်ဟုဝါလည်း။ ဆရာစဉ်ဆက်-ဆုံး ဖြတ်ချက်ကို၊ထိုလိုသူဟိုအကျိုးငှာ၊ပြလိုက်ပါဦးအံ့။ ခတ္တိယဗန္ဓု၊ ဒါယိကာဘိကိုရဒ်ဟရဏံ။ ကတ္ထစသတိပိကမ္မဓာရ ယာတ္ထေဒါရိကာသဒ္ဒဿနိယတိတ္ထိဝါ စကတ္ထာကျာထိ တာသဒ္ဒါဿနိယ တပုမတ္တာဝဘာဝတော။ ကုဓဂုတ္တဝိဓာနံနဟာတိ။ ။ကမ္မဓာရယသာဉ္ဇ စ-သုတ်အာဘွင့်ဥာသ်၊ ။

ခတ္တိယဗန္ဓုဒါရိကာတိ။ ဟူသည်ကား။ကိုရဒါဟရဏံ။ ကိံဥဒါဟ ရုတ်တည်း။ ကတ္ထစ်ခဲ့လည်း။ ကမ္မဓာရယတ္ထေ၊သည်၊ သတိပိ။လည်း။ ဒါရိကာသဒ္ဒဿ။၏။ နိယတိတ္ထိဝါစကတ္ထာဘာဝတော။ အမြဲကုထိုလိုင် ကို-ဟောဘူးသော အဖြစ်မရှိသောကြောင့်။ (ဒါရိကာလည်းကုထိုလိုင် ရှိ၏။ ဒါရဒကောလည်းပုံလိုင်ရှိ၏။ဟူလို။ ။ကုတရုဿ။ ဗန္ဓုသဒ္ဒါ၏၊ ဘာသိတပုမတ္တာဘာဝတော။ ဟောဘူးသောပုံလိုင် မရှိသောကြောင့်။ (ဗန္ဓုသဒ္ဒါ-နုပုံလိုင်ကိုကား။ဟောဘူး၏၊ပုံလိုင်ကိုမဟောဘူး၊ ဤကိန်း ဥဒါဟရဏ်နှိုက် တမူကား။ ဒါရိကာသဒ္ဒါနှင့် အနက်တူသောကြောင့် ကုထိုလိုင်ကိုဟောပါသတည်း)။ ။ကုဓ။ဤသုတ်နှိုက်၊ ဝုတ္တဝိဓာနံ။ဆို အပ်သောပုံလိုင်ရှိသော အစိအရင်သည်၊ နဟောတိ။မဖြစ်၊ ။ဒါရိကာသဒ္ဒ ဿနိယတ္တိတ္ထိဝါစကတ္ထာကုတရုဿစဘာ ဆိတပုမတ္တာဘာဝတော လည်း၊ရှိ၏၊သင့်၏၊ ။ဥာခ်ိန်သျဟောင်း၊ ။

ကမ္မဓာရယတ္ထေ။သည်။ သတိပိ။လည်း၊ ဒါရိကာ သဒ္ဒဿ၊၏၊ နိယ တိတ္ထိဝါစကတ္ထာစ၊ အမြဲကုထိုလိုင် ကိုဟောသောကြောင့်ရင်း။ ဘာသိ တာသဒ္ဒဿ။ ဟောအင်္ဂသော ကုထိုလိုင်ရှိသော ဗန္ဓုသဒ္ဒါ၏။ နိယဟပု မတ္တာဘာဝတောစ၊ အမြဲသျင်ပုံလိုင်အဖြစ်၏ မရှိသောကြောင့်ရင်း။ကု ဓ၊ဤသုတ်၌။ ဝုတ္တဝိဓာနံ၊သည်။ နဟောတိ။မဖြစ်။ ၊(ဤတွင်နောက် ပုဒ်ဖြစ်သော ဒါရိကာ သဒ္ဒါသည်၊ ကမ္မဓာရယ်သမာသ်အရာဖြစ်၍၊ အ မြဲကုထိုလိုင်ကို- ဟောသည် တကြောင်း။ ဟောအင်္ဂသော ကုထိုလိုင်ရှိ သောဗန္ဓုသဒ္ဒါသည်။ အမြဲသျင်ပုံလိုင်အဖြစ်မရှိသည်တကြောင်း။ ဤအ ကြောင်းနှစ်ပါးတွင်၊ဗြဟ္မဒတ်သဲ့တို့သနှင့်၊ရှေ့ပုဒ်အဖြစ်ဖြင့် တူသောခတ္တိ ယ-ဗန္ဓုသဒ္ဒါသည်။ အမြဲပင်ပုံလိုင်အဖြစ်မရှိရကား။ ဗြဟ္မဒတ်သဲ့တို့သဘင် ကိုငဲ့သကဲ့သို့၊ ဗန္ဓုကို-ပုံလိုင်ကဲ့သို့-ငဲ့အပ်သောအစိအရင်မဖြစ်ဟု-သိ ရာ၏။ ၊ဥာသ်ိန်သျသစ်၊ ။

ဘာသိဘသဒ္ဒဿ၊ ဤသမာသ်ဇုတ္ထိလိင်ကိုဟောသော-ဗဒ္ဓုသဒ္ဒါ၏၊ ဤသို့သမ္ဗန်ဓုယဇုတ္တတဓု။

ခဆိဘနယသရောကား။ ဘာသိတသဒ္ဒဿနိယတပုမတ္ထာဘာဒဇတောကား။ဥာသ်ဆရ-စိရင်ရင်ပါဠ်မဟုတ်ဘာဘိဘ ပုမတ္ထာဘာဝတောသာပါဠ်ရင်ဟုမိန့်၏၊ ၊ထိ ၁၂၈ကိုနိဿသ်ဒ္ဓပယ်လေပြီ၊

ပလ်ကာသာ-မဟုတ်ဆင်ရြင်ရ ၏ဟု-မှာပြုနိသေကြောင့်၊ဆင်ခြင်လျှင်၊ဝသဝုဠ္ဟအာဂုဒ္ဓါ၊ သာခဏ္ဍဒိ နိကို- ုံးစ ား၍- ဆိုကြသော၊ဂုဠ္ဟအဓိပ္ပာယ သာဆရာဘ်ာသည်၊သာခယုဒ်ိနိ ခလိုတော် သို့ကားမရောက်။ ၎င်းဆရာကို-စွပ်စွဲရာသာ၊ရောက်၏သို့- ဥာသ်ဆရာက်စွပ်စွဲရာသာရောက်ခဲ့ရသည်၊

ဤသို့နိသ္ဆသရာဘို့- မိန့်သောကြောင့်၎င်း၊ အရှင်ဝိမလ ဗုဒ္ဓဆရာကစွပ်သည်းဆ၊ ကား ခတ္တိယဗန္ဓုဒါရိကာ- ဟူသောကိ ဥဒါဟရဏ်ကို ဆို၏၊ ထုဒ္ဓဗန္ဓု၊ ဂဒ္ဒါ ကြည့်-သောကေက ဗန္ဓုမတုလာ၊လ ပဌမာကွဲ့စသည်တို့ဒ်၌။ ဗန္ဓုသဒ္ဒါနှင့်အဂ္ဂဖြစ်၍၊ ဟောဘူးသော ပုံလိင်ဂ်ိုပြန်ရကား၊ ခတ်ကာဆတ်ကြော်- ကူပြာ ချောလည်း၊ ခေါက်လပါသည်။ ထဉ်လည်-ဟူ၏သို့ မူလဥဒါဟရဏ်သာ-ဖြစ်၍၊ ဂုတ္တဝိဓိသာ-ဖြစ်၏။ ယင်းဆိုခ့ပုဒ်၌ ဂုဏ္ဍဝိဓိ ဖြစ်ရာသောကြောင့်၊ နောက်ပုဒ်၌သာ-ဂုတ္တဝိဓိ ဟုဖြစ်လိုးလသလော။ ယင်းဆ်ဖြစ်က-မူလနှင့် ကိပ်းဆန့်၏၊ ဂုဒ်ရှိရကား၊ ခြေးပုဒ်၌သာ- ဖြစ်သည်။ နောက်ပုဒ်တို့မှာ ကာကဃာဟုပြုလိုသောကြောင့်၊ သတိပ-စသည်က်ဟုမိန့်၏၊ ဤသို့အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သင့်သောကြောင့်ဝင်း၊ ။ရူပသိဒ္ဓိစာကို၊ ဋီကာ- နိဒ္ဒေသ— ကစ္စာယန ဝဏ္ဏနာနိရုတ္တိမဉ္ဇူသာ- ဆရာတို့သည်။ ခင်ပုပ်တကောင်။ ကျိုးတထောင်နှင့်။ မြော်ကောသောင်တခု။ ခွးရာဂုဏ်သို့များစွာ ဆိုမြည်းရေးရွတ်ကြဉ်ပြားသော်လည်း၊ ဤအခါးတာဝကိတခုသည်။ပတ္တမြားဂူ-လစ်သည်ကိုမြင်လျှင်။ ဝင်၍နေ၏။ ထိုဂူဝသို့ခြံသို့ မင်းသွာ ဝမ္ပကပြုသည်ကို—မြင်၍၊ ဂူရောင်ဖြင့်ခြံသို့ မင်းမြင်သောဝါအားစားရာ၏။ ဤဂူကဲ့သို့ညစ်နွမ်းအောင်ပြုမဂါ ချပ် သ မည်ကြံစည်၍။ညှာနှိုလူးပြီးလျှင်၊ ဂူကိုပတ်ပြားသော်လည်းညစ်ကာမည်စ်အရောင်အဝါတိုးပွားလေလေဖြစ်သကဲ့သို့။ ဥာသ်ဆရာအရောင်အဝါတိုးပွားလေလေဖြစ်၏။

ဤကား- သမာသ်ဂုပသိဒ္ဓိနိဿဝယ်၊ ဥာသ်နိဿဟောင်း။ နိဿဿစ်

ခလိတနယဆရာဝါဒ၊ဗိဓိဝါဒများနှင့်တကွ။အ ကျယ်ပြဆိုသည်ကို၊ထုတ် ပြသောစကားပြီး၏။ ။

———:o:———

ဤဥာဏ်ကိုန်းစွပ်ကို။ဆရာမြတ်တို့မပြတ်စဉ်ဆက်၊သူ့ထက်ငါလျှင်၊ မှန်ကြောင်းဆင်၍။သုတ်သင်ဆုံးဖြတ်ကြသော်လည်း၊ အနက်အဓိပ္ပာယ် မမှန်ခဖြောင့်-မထင်ရှားသေး။ဖြစ်ရကား။ ဂုဏ်ပါရှင်ဟာန်းအတိုင်းငုံး။ နန်းကျောင်းဒကျိဏာဝန် နိဿဆရာတို့မဖြစ်မိက-၍။ ယခုသက်တံ့ငှဆုံးဖြင်သော ပါရှင်းစစ်တွင်၊ နိယတိတ္ထိဝါစကတွေ့-ရှိသည်ကို၊ နိယ တိတ္ထိဝါစကတွေ့၊ ဖြင်ချဲ့ငုံး။မဖြင်ပဲ ပဋ္ဌသစ်ရှိတိုင်း ငုံးအနက်အ ဓိပ္ပာယ်ဆင်ပြန်အံ့၊ ။

ခလိတာခလိတဝိစာရဏာ၌၊ ဘာသိကသဒ္ဒဿနိ ဆတပုမတွာ ဘာ ဝတော-ကား။ ဥာဉ်ဆရာ စီရင်ငေါ်း ပါဠိမဟုတ်၊ ဘာသိတပုမာကိန်း နှင့်-မတန်။ သဒ္ဒယုတ္တိ-အတ္ထယုတ္တိ-မရှိ၊တိုကြောင့်။ သဒ္ဒဿနိယ ကာ-ဟူ သောနှစ်ပုဒ်- ပိုလွန်သည်။ ရှေးအရှည်ကာသနိုက်ဖြစ်သော- မင်ရေး စာမူးဟာင်းများ၌၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်၊ ထိုနှစ်ပုဒ်ကို-မင်နှင့်ဖိုင်းထား။ ကွင်းထား သည်ကို- တွေ့မြင်ရသည်၊ ထိုကြောင့်။ ဓ၊ရိကာသဒ္ဒဿ နိယတိတ္ထိ ဝါစကတွေ့ ဘာသိဘပုမာတွေ့ ဘာဝတော၊ ဟူ၍သာ-လို သည်ဟု၊ ဆုံးဖြတ် ရေးသွားကုန်မှာ။ ပါဠိကား ဖြောင့်မှန်သင့်မြတ်၏။ ဥာဉ်နိဿဟောင်းပေးသော ပါဠိနှင့်လည်းညီ၏။ အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ။ ကမ္မဓာရယ သညေစ သုတ်ဖြင့်၊ ဥာဉ်ဆရာ နောက်ပုဒ်ကို ပုံလိင်ငဲ့ သည်မှန်လျှင်၊သင့်မြတ်ချ၏၊ ထိုသို့ကားမဟုတ်၊ဖြဲခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ဥာဉ်ဆရာနှင့်တကွ အလုံးစုံဆရာတို့ပင်၊ ကမ္မဓာရယသဒ္ဒညစ သုတ် ရှေ့ပုဒ်ကိုသာ ပုံလိင်ငဲ့သောကြောင့်။ ခလိကဆ္ဆရာ အနက်အဓိပ္ပာယ် သည့်၊ မသင့်မြတ်မမှန်ကန်သေး၊ ။ထိုကြောင့်၌ဆိုလတ္တံ့သော အ နက်အဓိပ္ပာယ်ကိုမှတ်ရာ၏။ ။

ယ္ထော်စ၊ ထိုခတ္တိယဗဟ္မဏဒါရိကာဟူသောကို၊ ဥဒါရဏ်နှိုက်လည်း။ ကမ္မဓာရယတွေ့၊ ကမ္မဓာရယ်သမာသ်အဖြစ်သည့်။ ကာဗဲ့။ ရှိသော် လည်း။ ဓါရိကာသဒ္ဒဿ၊ နောက်ပုဒ်ဓ၊ရိကာသဒ္ဒါ၏။ နိယတိတ္ထိဝါစ ကတွေ့။ အမြဲကုတ္ထိလိင်ကိုငေးကာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာသိတပုမ ထွာဘံဝတော၊ရှေးနှိုက် ဟောအပ်သောပုံလိင်ရှိသော ရှေးပုဒ်မဟုတ်

သောကြောင့်၊ ဤခန္ဓာဿိကမဟုတ်ဟုရယသာဉာဏ်စသည်တို့၊ ရတတ်ပါ၏နော်။ ဆိုအပ်သောပုံလိုင်ငဲ့ခြင်းအစီအရာသင်္ကြံနှုတ်ဟူတော်မူ၏။ ။

အဓိပ္ပာယ်ကား။ ဒါရိကာသဒ္ဒါသည်၊ ဧကမြိုက်တို့လိုင်ကိုးဟာသောကြောင့် ဘာသိတပုဓ- မဖြစ်ဘဲညီတကြောင်း။ ရှေးပုဒ်မဟုတ်သည်တကြောင်း။ ဤအကြောင်းနှစ်ပါးကြောင့်။ နောက်ပုဒ်ဒါရိကာကို။ ဤကမ္မဓာရယသည်စသုတ်ဖြင့်ပုံလိုင်ငဲ့ခဲ့၊ဘာသိဘပုဓလည်းဖြစ်။ ရှေးပုဒ်လည်းဖြစ်မှ၊ ပုံလိုင်ငဲ့ရမည်ဟူလို။ ။

ဤသို့ယူလျှင် ပါဠိအနက် အဓိပ္ပာယ်သိုးပါးစုံသည်၊ အလုံးစုံသောကျမ်းဆရာတို့ကြားလိုနှင့်မဆန့်ကျင်၍သင့်လျော်မှန်ကန်ပေတည်း။ ။

ကစ္စည်းကျမ်းဌ ဘာသိကပုဓိတ္ထိဟု သာမည လာသော်လည်း၊ ဤကမ္မဓာရယသည်စသုတ်နှိုက် အလုံးစုံသောကျမ်းဆရာတို့သည်၊ ရှေးပုဒ်ကိုသာပုံလိုင်ငဲ့သည်တကြောင်း။ သဒ္ဒနိတိနှိုက်၊ ကမ္မဓာရယသမာသေဇာတိယဝတ္ထုမာနနဝုလျာဓိ ကရဏောဇတ္ထုရဂုဏဒေသတိ၊ဟု၊ နှောင်းသောနိမဘိကိုနောက်ပုဒ်ဟူ၍ ဘွင့်သဖြင့်။ ကာရိဖြစ်သော ဘာသိတပုဓာ ဇာတိယာ ဇာတိအရကို ရှေးပုဒ်ဟု သိအပ်သည် တကြောင်း။ ကမ္မဓာရယသမာသေဇာတိယံ ဝတ္ထုဓာနေ တုလျာဓိကရဏောဇတ္ထုရ ပဒေပရေပုဇ္ဇံ ဘူးတာဇာတိဂါစကာ သဒ္ဒါ ပုဗ္ဗဘာသိတပုဓာစေ။ သောပုဓာဝဒဉ္ဉဇ္ဇော။ ဟူသော်ရှေးသိဒ္ဓိနှိုက် ဘာသိတပုဓာအရကို ရှေးပုဒ်ဟု။ တိုက်ရိုက်နိတထ္ထဘွင့်သည် ထင်ကြောင်းဖြစ်၍။ ဒါရိကာသဒ္ဒသ၊၏။ ဘာသိတပုဓာဇာ ဘဝတော၊ ရှေးဦဟောအပ်သော ပုံလိုင်ရှိသော ရှေးပုဒ်မဟုတ်သောကြောင့်။ ဟူ၍အနုက် အဓိပ္ပာယ်ဆိုသင့်သည်ကိုလည်း သိအပ်၏။ ။

ယခုကာလထင်ဖြင့်သော ပါဠိသစ်တွင် နိယတိထိုဝါစကတ္တာ ရှိသည်ကဲ့။ နိယတိထိုဝါစကဝွေ့ပြင်၍အနုက်သင့်ပေ၏ပုံကား။ ကမ္မဓာရယသော်။ ကမ္မဓာရုယ်အဖြစ် သည်လည်းကောင်း။ ဒါရိကာသဒ္ဒသ၊ နှောင်းသော တုလျာဓိကရဏဖြစ်သောဒါရိကာသဒ္ဒါ၏။ နိယတိထိုဝါစကဝွေ့စ၊ဒ့ဖြိုးထိုလိုင်ကိုဟောသည်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သတိပဲ့လည်း။ ။ဤလက္ခဏာပနှစ်ကား၊နှစ်ရပ်ဖြင့်။ ကမ္မဓာရယသည်ဟူသောအက်၊၊ဇာတိယံတုလျာဓိကရဏောဒေဟူသောအက်၊နှစ်ပါးဖြည့်စုံသည်ကိုဖြစ်၏။ ။

ဘာဝိတသဒ္ဒဿ။ဘာသိတပုမာဟူသောပုဒ်နှိုက် လာသော ဘာဝိတသဒ္ဒါ၏။ နိယတပုမတ္တာဘာဝတော၊ မြဲသေးပုံလိုင် ရှိသည်၏ ဆ ဖြစ်မရှိသေးကြောင့်။ဝါ။မြဲသေးပုံလိုင်မရှိဟောကြောင့်။ ဤသုတ် ၌ပုတ္တဝိဓာနံ၊ဆိုအပ်သောရှေ့ပုဒ်ဗန္ဓုပ ဒုတိယာ ပုံလိုင်ငဲ့ခြင်း အဓိ အရင် သည်။နဟောတိ။မဖြစ်။ ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ဘာဝိတပုမာနိုက်.ဘာသိတသဒ္ဒါသည်။ သမဏိ။ ပြုဟ္မဏိ။ခတ္တိယာ။ခတ္တိယီ။ ကုမာရိစ ည်းဖြင့်ရံခါ ဤဆိုလိုင် ပစ္စည်း နှင့်ယှဉ်ခြင်းကြောင့်။မြဲ.သးပုံလိုင်ရှိသော သမဏ။ ပြုဟ္မဏ။ ခတ္တိ ယ။စသော.သဒ္ဒါတို့၏ဝိသဒါကာရ ပုံလိုင်ကိုသာ ပေါ်ပြ၏။ ။ဉ.ရံ ထ.ခါမျှဤဆိုလိုင်၌ပစ္စည်းအာပစ္စည်းမယှဉ်ဘူး၍မြဲသေးပုံလိုင် ရှိသော ဗန္ဓုစသောသဒ္ဒါ၏ ဝိသဒါကာရ ပုံလိုင်ကဲ့ကားမပေါ်။ ဤအနက်သ ဘောသည်း။ပုဗ္ဗဘာသိတပုမိတ္ထိနိုက်။ ပုဗ္ဗေသဒ္ဒါဤတိသဒ္ဒါကို-မြင် သဖြင့်ပဝင်ရှုးထိုသား၏။ ဤ၌.ပုမာဟူးသော ပါ.းသဿုပဒ်အဆုံး၊ နိယတ အနိယတပုံလိုင် နှစ်ရပ်တွင် နိယတပုံလိုင်ကိုမပေါ်မပြ၊ အနိယ ထ ပုံလိုင်ကိုသာ။ဘာသိတသဒ္ဒါ ပေါ်ပြခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း။ ဗန္ဓုသဒ္ဒါသည် ကား။ဤဆိုလိုင်၏ပစ္စည်းအာ ပစ္စည်းနှင့်ထ.ခါဟုရံမျှ မရှာသ်ဘူး၍။ နိယ တပုံလိုင်ဆောရှိခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း၊ ဗန္ဓုသဒ္ဒါသည်။ ဘာသိတပုမ- မဖြစ်။ ထိုသို့ဘာသိတပုမ-ဖြစ်သောကြောင့်။ကမ္မဓေ့ယ် သမာသ်နိုက်၊ ထု ထျာဓိကရဏဖြစ်သောဤဆိုလိုင်ဒု.ရိကာ.ဒ္ဒါနှောင်းငြား သတ်သည်း။ ရှေးပုဒ်ဗန္ဓုကိုပုံလိုင်ကဲ့သို့မငဲ့အပ်ဟူလိုသည်၊ ။

ဤသို့အနက်အဓိပ္ပါယ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဘာသိတသဒ္ဒဿ နိယဟ ပုမတ္တာဘာဝတော- ဟူသောဟိတ်စကားသည်။ ကာရဏကာရဏဏ်ဝိ ကာရဏံ တွေဝဝုစ္စတိ- ဟူသောပရိဘာသာနှင့် အညီ။ တိ.ထာဟိ ဘတ္တံသိဒ္ဓံ။ ဧဝ့ရေဟိ ဒဖောဂါမော- ဟူသကဲ့သို့၊ အကြောင်း ဖြို အကြောင်းကိုဒဃကြောင်းပြု၍ပြသောစကားဖြစ်သည်။ ။

ထိုကြောင့်အပြည့်အစုံ ပါဠိအနက်ကို အလိုရှိမူ၊ နိယတပုမဝါစ ကာဆဗန္ဓုသဒ္ဒဿဘာသိတပုမတ္တာ ဘာဝတော- ဟူသော ဟိတ်ကို ထည့်ဆောင်သွတ်သွင်းအပ်၏။ ။

ကမ္မဓာရေယတ္တော၊ ကမ္မဓရောယ်သမာသ် အဖြစ်သည်ဌင်း၊ ဒါရိကာ သဒ္ဒဿ၊ နှောင်းသောတုထျာဓိကရဏဖြစ်သော ဒါရိကာ သဒ္ဒါ၏နို

ယတိတ္ထိ၀ါစကတ္တောင်။ ဆမြိုက္ထတ္ထိလိင်ကို ပေါသည်ဖြစ် အဖြစ် သည်
ဂုဏ်း။သဘိဝိ၊ရှိသေဝဲလည်း။ ။ဤလက္ခဏာနှစ် (၂) ပုဒ်ဖြင့်။ ဂေယျဓံဝါရ
ယ ဆာညေ ဟူသော ဒုကဲ့။ ဤတွင်ယံ တုတ္ထာဒိကဓုဏော ပဒေဟူ သော
အက်ိုနှစ်ပါးဖြည့်ရုံသည်ကိုဖြစ်၏။

ဆာသိတာသဒ္ဒဿ။ဘာ၀သိဒ်ပုမာ- ဟူသောပုဒ်၌ အကြိုး၀င်သော-
ဘာသိဒ်-သဒ္ဒါ၏၊နိယတပုဗ္ဗာဘာ၀တော၊ ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့် ဖြစ်
သောပုံလိင်မရှိသောကြောင့်။ ၀ါ။ မြေသောအနိယတ- ပုံလိင်ကိုသော-
ဟောဖြစ်-မြေသောပုံလိင်ကို-ပြောပြခြင်း- မရှိသောကြောင့်၊ နိယတပု
မ၀ါစကဿ။ဤထိလိင်-ပစ္စည်းနှင့်- တခါတ ရံမှ-မယှဉ်ဘူး၍ မြေသော
ပုံလိင်ကိုဟောသော။၀ါ။ မြေသောပုံလိင်ကို ဟောသောကြောင့်။ ဗန္ဓု
သဒ္ဒဿ ဗန္ဓုသဒ္ဒါ၏၊ ဘာသိတပုမတ္ထာဘာ၀တော၊ ဟောအပ် သော
အနိယဟ ပုံလိင်ရှိ သည်၏အဖြစ်မရှိသောကြောင့်၊၀ါ။ ဟောဆောင်သော
အနိယတ-လိင်မရှိသောကြောင့်၊ ဤခု၊ ဤကမ္မဓာရယသညြစ သုတ်၌၊
ဂုတ္တာဝိခေနံ။ဆိုအပ်သောရှေ့ပုဒ်ဗန္ဓုသဒ္ဒါနှိုက်။ ပုံလိင်ငဲ့ခြင်း အစိအရင်
သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်။ ၊ဤသို့ အနက်ကိုလည်း သမ္ဗန်ရှေးဆတိုင်း
အဓိပ္ပါယ်ယူရာ၏။

ဤဒွဒါရိကာသဒ္ဒသဓုတ္ထိ၀ါစ ကတ္တောဆိုက-ပြီးကောင်းထက်။နိယ
တသဒ္ဒါကိုထည့်ခြင်းမှာ။ ဒေါ၀ါရိက သဒ္ဒါသည်။ ဓေါ၀ါ ရိကောဟု
ပုံလိင်ရှိခြင်းကြောင့်။ မမြေသောဓုတ္ထိလိင်ကို ပေါသကဲ့သို့။ ဒါရိကာ
သဒ္ဒါသည်။ ဓါရေ၊ာဟုပုံလိင်ရှိခြင်းကြောင့်။ မမြေသော ဓုတ္ထိလိင်ကို
ပေါသည်မဟုတ်၊စင်စစ်ကားမြေသော ဓုတ္ထိလိင်ကိုသာ ပေါ၏ဟု
သောအထူးကိုပြခြင်းငှာကျိုးရှိ၏။

ဓါရကောဒ ရိကာဓုတ္ထုစ္စ၊တသုဒါရိကာ သဒ္ဒါနိယတိတ္ထိ၀ါစကော၊
နဒါထိဒါသော ဓေါ၀ါရိကောပုရိသော ဓေါ၀ါရိကာ ဓုတ္ထိတိ အာဒိ
သုဒါထိသဒ္ဒါဒယောဝိယ အနိယတိတ္ထိ၀ါစကော။ ဤသဒ္ဒနိတိကို ထည့်
ထောက်။ ။

ဒါရကောဒ ရိကာ ဓုတ္ထုစ္စတေသု- ဒါရကောဒါရိကာ ဤသို့အာစရှိ
သောသဒ္ဒါတို့တွင်၊ဒါရိကာသဒ္ဒါ၊သည်၊ နိယတိတ္ထိ၀ါစကော။ အမြိုက္ထ
တ္ထိလိင်ကိုပော၏၊ဒါထိဒါသော။ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောကျ်ားကဲ့သို့ ဒေါ၀ါ
ရိကော၊ထံခါးစောင့်ဖြစ်သော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ားမ။ ဒေါ၀ါရိကာ။

သော။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမ၊ ဣတိ အာဒိသု။ ဤသို့အစရှိသော ပြယုဂ်တို့ဖြင့်၊ ဒါသိ သဒ္ဒါဒေးယော။ ဒါသိသဒ္ဒါအစရှိသည်တို့သည်။ အနိယတိတ္ထိ ဝါစကာ ဝိယ။ မမြဲသောဒေးဖြင့်-ဣတ္ထိလိင်ကို ပေးကုန်သကဲ့သို့၊ အနိယတိတ္ထိ ဝါစကော၊ သည်းနဟောတ်၊ မဖြစ်။ ။

နိယတိတ္ထိဝါစကတ္တာရှိတိုင်း အသင့်ကြိုလိုမူ၊ ။ကမ္မဓာရယတ္ထေ ကံသတိပိဒ္ဓ-စပ်။ သတိပိကိုနဟောတိဒ္ဓ-စ ပ်၊ နိယတိတ္ထိ ဝါစကတ္တာကို ဝုတ္တံဝိဓာနံဒ္ဓအန္တောဂတဖြစ်သော သမ္ဘဝဟူသော ပုဗ္ဗဒ္ဓစပ်၊ ဤဟိတ် အစပ်ကိုလည်း၊ ခမာဝေဝနံအသသာတိ ခမာဝနော။ ဤဥဇုတ္တ ရပဒ သဿ သမာ နာမိကရဏာ တော ဘာသိတ ပုဏ္ဏာဝါတိ ဒေသောန ဟောတိ-ဟူသောရူပသိဒ္ဓိဂုဏ်၊ သမာနာမိက ရဏာတော- ဟူသော ဟိတ်ကိုပုဏ္ဏာဝါတိ ဒေးသာနိုက်ပေါ်သင့်သကဲ့သို့ မှတ်ရာ၏၊ နိယတ သဒ္ဒါထည့်ခြင်းအကျိုးထူးကိုရှေးအတိုင်းယူ။ ။

ဒါရိကာသဒ္ဒသနိယတိတ္ထိဝါစကတ္တာ-ဟူသော-ဤဟိတ်၌။ ပိတ္တာ ထွကား။မြီးသာဇုတ္ထိလိင်ကိုဟောသောဒါရိကာ- ဟူသောဇုတ္ထိလိင် နောက်ပုဒ်နှောင်းခြင်းကြောင့်ဟူလို။ ။

ဒါရိကာဟူသောဇုတ္ထိလိင်နောက်ပုဒ် နှောင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်သင့် သေးပုံလိင်ငဲ့ခြင်း။ရတ္တဝိဓာနသည်ဘဲ့ကြောင့် မဖြစ်သနည်း။ စုဒ်တင် ရန်ဒ်၍၊ဘာသိတ။ပ။ဘာဝဟောကိုမိန့်၏၊ ။ထင်းဟိတ် အဓိပ္ပာယ်ကို ရှေးအတိုင်းထိလေ။ ။

အနာဂတ်အဂြည့်အစုံကိုကား၊ ။ထတ္ထစ။ ထိုခတ္တိယဇနဒါရိကာဟူ သောကိ်ဉဒါယရဏ်၌လည်း။ ကမ္မဓာရယတ္ထေ။ ကမ္မဓရေယ်သမာသ်၏ ဆဖြစ်သည်။သတိပိ။ရှိသော်လည်း၊ ဒါရိကာသဒ္ဒသ၊ နှောင်းသောတ္ထ ထျာဒိကရဏဖြစ်သောဒါရိကာသဒ္ဒါ၏၊ နိယတိတ္ထိဝါစကတ္တာ။ ဒေမြ ဇုတ္ထိလိင်ကိုဟောတတ်သည်၏။အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ဗေမြဇုတ္ထိလိင်ကို ဟောသည်ဖြစ်၍နှောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇုဝ။ ဤကမ္မဓာရယသ ဥေစသုတ်၌းဝုတ္တဝိဓာနံ။ဆိုအပ်သော ရှေ့ပုဒ်ဗဟုဗ္ဗီသဒ္ဒါနိုက် ဖြစ်သင့် သေးပုံလိင်ငဲ့ခြင်းဇစိအရင်သည်၊နဟောတိ။မဖြစ်။ကသ္မာ။ ကြောင့်။ နဟောတိ၊မဖြစ်သနည်း။ဘာသိတသဒ္ဒဿ၊ ဘာသိတ ပုမာဟူသော ပုဒ်၌အကြိုးဝင်သောဘာသိတသဒ္ဒါ၏။ နိယတပုမတ္တာ ဘာဝတော၊ မြဲ သောပုံလိင်ရှိသံည်၏အဖြစ်ဖျို့မရှိသောကြောင့်၊ဝါ၊ မမြဲသော့ အနိယ

တပုံလိင်ကိုသာဟောဂြိုဟ်မြဲသော နိယတ ပုံလိင်ကို ဟောပြခြင်းမရှိ ဒေသာကြောင့်။ နိယတပုမဝါစကဆဒ္ဒန္တဇွတ်လိင်ဣတ္ထိပစ္စည်း အာပစ္စည်နှင့် တခါတရံမျှမရှည်ဘူး၍ မြဲသော ပုံလိင်ကိုဟောသော။ဝါ။ ဟောသော ကြောင့်၊ဗန္ဓနသဒ္ဒသာ။ဗန္ဓနသဒ္ဒါ၏။ဘာသိတပုမတ္တာဘာဝတော၊ ဟော အပ်သောအနိယတ-ပုံလိင်ရှိသည်၏ အဖြစ်၏ မရှိသောကြောင့်။ ဝါ။ ဟောအပ်သောအနိယတပုံလိင်ရှိသည် မဟုတ်သောကြောင့်။ ဇာ၀။၍ ကမ္မဓာရယသညေ့စသုတ်၌၊ဝုဇ္ဇာဝိဓာနံ။ ဆိုအပ်သောရှေ့ပုဒ်- ဗန္ဓနသဒ္ဒါ၌ဖြစ်သင့်သောပုံလိင်ဇ ခြင်းအစိအရင်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ။ ၍သိုသမ္ဗန်ချာ၏။ ။

———:o:———

ခတိုင်အောင်ပ၊ခဲခက်လို့ဥာသဂိမ်းစွဖွာ။ ။
ရှေးဆရာများ၊ဥာဏ်စိန်ထား၊ခတ်အားထုခွလို့သာ၊ ။
ဆွဲကိုလုပ်ထား၊ကြောင်ရှုပ်လား၊ကျုံးပြား-တွဲဥာဏ်လွှာ၊ ။
ကြွက်ငြိမ်းကိုသာ၊အကျိုးရှာ၊နောင်လာအံ့စရော၊ ။
နေအာရုဏ်လင်း၊ရွှေကြာပွင့်၊ဆိုသင့်ပုံတဖြာ၊ ။
တို့ဥာဏ်ကိုရှေ့ပြာ၊ကိုမ်းခက်ကျော်၊ပွင့်တော်မူတခါ။

———:o:———

ဘာဆိ ထပုမဝုဒ်ဝိဂြိုဟ်ကိုဥာသ်နှိုက်၊ ဘာဆိတော၊ ပုမာယဿသာသာဘာဆိထပုမာ။ဇာထြဲတိမိနာတုလျာဓိကရဏော်-ဟုဆဋ္ဌိဗဟုဗ္ဗိဟိပြုဏ်။ ။

ယသသာ၊အကြောင်ဇာထြဲလိင်သဒ္ဒါ၏။ဝါ၊သဒ္ဒါသည်။ပုမာ။ ပုံလိင်ကို၊ ဆာဆိတော၊အညပုဒ်လိင်၏အစွပ်းဖြင့်ဟောဇ၊ဝ်၏။ ဇာတိတာသွာ။ ထိုသို့ဟောအပ်သောပုံလိင်ရှိသောသတ္တိကြောင့်။သာ၊ ထိုဇာထြဲလိင်သဒ္ဒါသည်၊ဘာဆိတပုမာ။ဘာသိတပုမာမည်၏။ ၍ထြဲတ်မိနာ၊ဇာထြဲဟူသောဤပုဒ်နှင့်။တုလျာဓိကရဏော်၊တူသောတည်ရာရှိ၏။ ။

ရူပသိဒ္ဓိဒိကာန်းကိ၊ ဘာသိတော ပုမာ ဇေတနာတိဆာဆိတပုမာ-ဟု။ထတိယာဗဟုဗ္ဗိဟိပြု၏။ ၊ဇတေန၊၍ယခုအခါဇာထြဲလိင်ကိုဟောသောသဒ္ဒါသည်၊ပုမာ၊ပုံလိင်ကို၊ဘာသိတော။ ရှေးနှိုက် ဟောအပ်၏။ ဇာတိထသွာ။ ထိုသို့ရှေးနှိုက်ဟောဘူးသေးပုံလိင်ရှိသော သတ္တိကြောင့်၊ သော၊ထိဇာထြဲလိင်ကိုဟောသောသဒ္ဒါသည်၊ဘာသ်တပုမာ၊မည်၏။

သဒ္ဒနီတိန္ဒိုက်ကား။ ဤထိုယံဘာသိတပုဒိတ္တိပုမာဝစေ-သုက်ဒ္ဒိ။ ။ ဘာသိတော၊ ပုမာယသံ ဤဤထိုယံ သာဘာသိတပုမာ–ဟု၊ သဤဘဝိဗဟု ဒ္ဒိဝိပြု၏၊ ။ကမ္မဓာရယသညေစ-သုတ်ဒ္ဒိကား၊ ။ဤမသ္မိံပနုပကရ ဏော ဤမသ္မိံသမာသေဘာသိတော ပုမာဃသံဤထိုယာသာဘာသိတ ပုမာတိအာဒေသော၊ ။ဤဤယံအဓိပ္ပါယော။ ယသာဤထိုယာ သမ္ဘန္ဒဘူတာယ သမ္ဘန္ဒိဘူတော ပုမာ အာက္ခရစိန္တကေဟိ ဘာသိတော လောကိယမဟာဇနေဟိဝါဟုဆဒ္ဒိဗဟုဝိဟိ၊ပြု၏၊ ။

ယသံဤထိုယံ။အကြင်ဤထိုလိင်ဒ္ဒိ၊ဘာသိတော၊အညပုန်လိင်၏၊အ စွမ်းဖြင့် ဟောအပ်သော၊ ပုမာ၊ပုံလိင်သည့်။ အဋ္ဌိ။ ၏။ မှတ်တဆွာ၊ ထိုသို့ဟောအပ်သော ပုံလိင်ရှိသော အတ္ထိကြင့်။ သာ၊ ထိုဤထိုလိင် သည့်၊ ဘာသိကပုမာ မည်၏။ ။ဤမသ္မိံပနုပကရဏော။ ဤသဒ္ဒနီတိ ကျမ်းဒ္ဒိကား။ ဤသ္မိံသမာသေ။ဤကမ္မဓာရယသမာသ်ဒ္ဒိ၊ ယသာဤထို ယာ။အကြင်ဤထိုလိင်၏၊ ပုမာ။ပုံလိင်ကို၊ဘာသိတော။ အာက္ခရစိန္တကေ ဆရောတို့ဆိုအပ်၏၊ ဤတိတဆွာ၊ကြောင့်၊သော်။ထိုဤထိုလိင်သည်။ ဘာ သိထပုမာ။မည်၏။ဤတ်အခွဲဆွာ။ ဤသို့သောအနက်ကို၊ဂဟိတော၊ ယူ ဆအပ်၏။အကြာ။ဤဝိဂြိုဟ်ဒ္ဒိ။ ဆယံ။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယော။ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ သမ္ဘန္ဒဘူတာယ၊သမ္ဘန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ယသသဤထို ယာ။အကြင်ဤထိုလိင်၏၊သမ္ဘန္ဒိဘူးတာ။ သမ္ဘန္ဒိဖြာ်၍ဖြစ်သော။ ပုမာ။ပုံ လိင်ကို။ အာက္ခရစိန္တကေဟိ၊အာက္ခရစိန္တကဆရောတို့သည်။ဝါ။ကား။ ။လော ကိယမဟာဇနေဟိ၊လောကိလူများအပေါင်းတို့သည်။ဘာသိတော။ရှေး ဦးမဆွ–ဆစဒ္ဒိဆိုအပ်၏၊ ။

ဤဘာသိတပုမာကိ ံကို။ ရူပဆိဒ္ဒိ သဒ္ဒနီတိတို့ဒ္ဒိ။ ဂဂိါနဒီ တဏ္ဍိာနဒီ ကိုထုတ်သည်မှာ၊ ဘာသိဘပုဒ် ဘုံယခင်ကျမ်းဆရောတို့ ဝိဂြိုဟ်ပြုရာဒ္ဒိ၊ အညပုန်အခု ဤထိုလိင်သဒ္ဒါကားဖြစ်ချေသေး၏။ ဘာသိတ ပုမာဟူ သော သမာသ်ပုဒ်အရပေါဘဟူသော ပုံလိင်ရှိခြင်းတခုသာ မဖြစ်သည့်၊ ကစ္စည်းကျမ်းမှာ ခတ္တိယဗန္ဓုဒ ရိဘဒ္ဒိ ဗန္ဓုသဒ္ဒါကို ထုတ်ဆသည်မှာ၊ ဆို ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဘာသိတပုမာ ဟူသော သမာသ်အခု၊ ပေါဘူး သော ပုံလိင်ရှိခြင်း လည်းမဖြစ်၊ အညပုန်အခု။ ဤထိုလိင် သဒ္ဒါလည်းမ ဖြစ်။ ဤသို့ဘာသိတပုမာဟူသောပုန်အမှလုံးလုံး ဖြစ်သည်ကိုဆုတ်လို ၍။ ဤထိုလိင်ဟူသည်းမရှိသော ရှေးပုန်ဗန္ဓုသဒ္ဒါကိုကိမ်းထုတ်ခြင်းထည်း

သင့်မြော်သည်သာဖြစ်၏။ ဤသို့အကျိုးထူး အင်ပြါယ်ထူး ကိုမကြံမရွ
ဝဲ ဇာမ္ဗူဝိုလင်ပန္ဆည်းမှိုသော သဒ္ဒါကဲ့ ကဲ့မထုတ်ရာဟု မဆိုသင့်၊ ။
ရှေးသူတော်ဆိုင်ါတို့ဖြာဆိုခဲ့သောအကြောင်းယုတ္တိကိုဤဒွါလည်းထိုအပ်၏။ ။
မာတုဂါမသဒ္ဒါသည်။အနက်အဓိပ္ပာယ်ဖြင့်ဇာတိဝိုလင်ဖြစ်သော်လည်း၊
သဒ္ဒါအားဖြင့် နိယတ ပုံလိင်သာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဤဇနဒါ သဒ္ဒါသည် ဒါရိ
ကာနှင့်ရှည်ခိုက်ဖြစ်၍၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့်။ဇာတိဝိုလင်ဖြစ်သော်လည်း။
သဒ္ဒါအားဖြင့်နိယတပုံလိင်သာဖြစ်၏။ ။

ထိုကြောင့်ရူပသိဒ္ဓိ- သဒ္ဒနီတိ-ကာရိကာ စသောကျမ်း တို့၌ဇနဒါသဒ္ဒါ
ကိုဥကာရန္တပုံလိင်အဖြာဖြာသည်။ ။

ယင်းသို့ဤကိန်းဒွိဘာ သိတပုမအရလုံးလုံးမဖြစ်သည်ကိုထုတ်လို၍၊
ဇာတိဝိုလင်ပန္ဆည်းမှိုသော ရှေ့ပုဒ် ဗန္ဓုသဒ္ဒါကိုကိန်းထုတ်၏ ဟု-သိအပ်
သ ဖြင့်ရှေ့သုတ်တွင်သိတပုမာကို ကိုယွဲ့ပြုဟူ၍ ဗန္ဓု ဘရိယာ- နှိုက်
လည်း။ ရှေ့ပုဒ်ငဲ့ဆရာဘို့အလိုအား ဖြင့်၊ ဗန္ဓုသဒ္ဒါ၏ဘာသိတ ပုမ-လုံး
လုံးမဖြစ်ခြင်းကို ရည်၍ကိန်းထုတ်၏။ နောက်ပုဒ် ဘရိယာသဒ္ဒါ၏ ဘာ
တိထပုမ-မဖြစ်ခြင်းကိုရည်၍မထုတ်ဟုသိအပ်၏၊ ။

ကုမာရိရဘနံ၊ သတ္ထိသဒိုးရတနာသမကိုပဒုမံ။ ရဟန်းပိန်းမမြတ်၊
ဝါ.မြတ်သော ရဟန်းပိန်းပ။ ဤသို့အစရှိသည်၌။ ဇာတ္တိုလင် နောက်ပုဒ်မ
နှောင်းခြင်းကြောင့်၊ ဤသတ်နှိုက်လိုက်သော ဇာတ္တိုယံသဒ္ဒါဖြင့်၊ ဟော
ဘူးသော ပုံလိင်ရှိသော ရှေးပုဒ်၌ပုံလိင်ငဲ့ခြင်း ကိုနှစ်စေ၏။ ။ရူပသိဒ္ဓိ-
သဒ္ဒနီတိ။ ။

ဤဘင်သဒ္ဒနီကိုဖျပညာရတနံဟုကိုထုတ်သည်မှာ၊ မင်းလျှာ်လွန်း။ရှေး
သုတ်ဇာတ္တိုယံကို၌။ ခမာခနေဟုရူပသိဒ္ဓိကိမ်ထုတ်ရာဝယ်။ မိမိတင်
သောအပြစ်မလွတ်၊ ။

ဂင်္ဂါနဒီ၊ဂင်္ဂါမြစ်၊ တလုဂုနဒီ။ကလဲ့ဝါတည်းဟူသောမြစ်။ဤသို့အ
စရှိသည်၌။နောက်ပုဒ်ဇာတ္တိုလင်နှောင်းခြားသော်လည်း၊ ရှေ့ပုဒ်၏ဟော
ဘူး သောပုံလိင်မရှိခြင်းကြောင့်။ လိုက်သော ဘာသိတပုမာ သဒ္ဒါဖြင့်ရှေး
ပုဒ်၌လိင်ငဲ့ခြင်းကိုမြစ်၏၊ ။ဤင်း။ ။

တုလျာဓိကခေတ်လိုက်ခြင်းအကျိုးကိုမထုတ်ကြ၊ ထုတ်သော်လည်း၊
မရအပ်၊ ထိုကြောင့် ဤသုတ်၌ တုလျာဓိကရဏ ပုဒ်ကို။ ဇာမ္ဗဝျောယ်သ

မာသည်အရောဖြစ်၍။ လိုက်အပ်ထည့်အပ်သော ယထာဘူတဝိဇ္ဇာဟသနသာမှတ်အာဝ်၏၊ ။

နန္ဒာဒေဝီ။ ဒုဘိယဝိဘတ္တိစသည်၌ သဉ္ဉာသဒ္ဒါဖြစ်၍ ပုံလိင်ငဲ့ခြင်းမဖြစ်ဟု ရှုပသိဒ္ဓိဝါကိုယ်-ငိုကာ၊ မေးဂွလာနဘဏ္ဍဒီနံ၏၊ ။ဘဒ္ဒနိတိ၌ကား။ယထာဒုဟံနှင့်-မ၍ဆင့်ခြင်းကြောင့်။ နန္ဒာဒေဝီ။ စန္ဒာဒေဝီ။နန္ဒာဒေဝီ။ စန္ဒာဒေဝီ။ဟူ၍ငဲ့-မငဲ့နှစ်မျိုးရှိသည်ဟူ၍ဂင်း။ဘာနည်း။ နန္ဒာဒေဝီ။စန္ဒာဒေဝီကဲ့သို့ဝါကျသာ။သမာသ်မဟုတ်ဟူ၍ဂင်း မိန့်၏၊ ။

:o:

မဟာဓောတိ ကာရာမကေ။ မဟာဒုဂ္ဂေနကာဂရိတော။ ဝိဟာရေဝါသိကောဓိရော၊ အဟံပဏ္ဍိတနာဓေကော။ ။ပဉ္စ-တဂ ဘဒ္ဒ- ဝိပုသာဂါထာ၊ ။

ပုန္နာဝဒီပနိ ကာသိ။ နာနာနယသုဓဏ္ဍိတံ။ ဝိညူနံစက္ခုဘူတဉ္စ၊ ဂန္ထိရဏ္ဍဝိနိဿယံ။ ။ပထျာဝဂ္ဂ၊ ။

နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါညာဏံယဝဒဟု စညာ၊ ပုမာတိဒေသသာဂရံ၊ နညံလဟုယထာဘူတံ။ ။ဝိ-ရိ-ပထျာဝဂ္ဂ။ ။

တေနေတံတုလယိတ္ဝာန၊ နိန္တေယျယုတ္တာ ညာဏိကော။ သိယိဒေါသဗ္ဗနာရောပေါ၊ဝိဇ္ဇာဏာဓေါပုပ္ပါနံ။ ။ပထျာဝဂ္ဂ၊ ။

မဟာခရေန၊မဟာလောကမာရဓိန်ဒေတိ၊တဉ်-ဒဟာ သကျမဟာရဓိန်ရဉ်ပွါး၊တဉ်ကြိုး ဒါယကာ-ရတနာပုံဝဋ္ဋမဖြို့တ ည်-နှိုးတည် ၊ဗ္ဗမသင်္ဂါယနာတင်-မင်းတရားကြိုးသည်၊ကာရိတ ဆောက်လုပ်ဖန်ဆင်းအင်သော။ မဟာဓောတိကာ ရာမကေ။မဟာဓောတိကာရာမ ဖွေ့ဘွဲ့ရသော၊ဝိဟာရေစံကျောင်းတိုက်ကြီး၌။ ဝါသိဒကာ၊ ယဉ်ပိုက်လေးလံ-မှုညီရွှင်ပြုံး- သတင်းသိုးနေသလို့ရှိသော၊ ဝံဇရောဃတက်သန် လျင်မြန်သောညာဏ်ဉာဏ်ရှိဘာဏ်ရှိသော။ပဏ္ဍိတနာမကော၊ပဏ္ဍိတဟူသော-အမည်ရှိသော။ဒီဃဘံ။ တဆဲ့လေးဘဂုပဒ္ဒမစာချဖြစ်သောငါးသည်၊နာနာနယသုဓဏ္ဍိတံ။အထူးထူးသောယူနည်း ဆနည်းကျမ်းလာနည်းတို့ဖြင့်ကောင်းစွာတံဆာဆင်အပ်သော။ ဝိညူနံ။ပညာရှိဘို့၏၊ စက္ခုဘူတဉ္စ။မျက်စိသဘွယ်ထည်းဖြစ်သော။ဂန္ထိရဏ္ဍဝိနိဿယံ။ နက်နဲသိမ်မွေ့သော အနက်အဆုံးအဖြတ်လည်းရှိသော၊ ပုန္နာဝဒီပနိ။ပုံလိုင်ငဲ့ခြင်း အဆုံးအဖြတ်

ကိုပြုရာ-ပြုကြောင်းဖြစ်သောကြောင့် ပုဏ္ဏာဝဒါပနိအမည်ရှိသော ဝိနိစ္ဆယကထာကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ နိရုတ္တိ ၃ဋိသင်္ခါဒါညာဏ်ယေဝ။ အရိယာလွန်-သူတော်မွန်တို့၏- နိရုတ္တိပဋိသင်္ခါဒါညာဏ်သည်သာတည်း။ လဟုံ၊ လျင်စွာ။ယထာဘူတံ။ ဟုတ်မှန်သည့် အတိုင်း။ ပုမာတိဒေသသာဂရံ။ မဟာ သမုဒ္ဒရာနှယ်-ကျယ်ဝန်း နက်နဲ-သကဲ့သို့ဖြစ်ခဲသော- ဇာတ်ထိုယံ ဘာသိထပုမိတ္ထိုပုမာဝင်ေ-ကမ္မခါရဟသည်ဖြစ်-ဟူသောသုတ်တို့ဖြင့်- ပုံလိုင်ငဲ့ခြင်းကို ဇည်း။ သိန္ဓိုင်ရာ၏။ အညံ့၊တပါး်သော ပုထုဇဉ်မှန်-သူငါတို့၏ညာဏ်သည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သည် အလျောက်။လဟုံ။ လျင်မြန်စွာ။နဇညာ၊မသိန္ဓိုင်ရာ။ ။တေးနဝ၊ထို၊ကြောင့်ဘာလျှင်။ ဇတံ၊ ဤမဟာသမုဒ္ဒရာနှယ်- ကျယ်ဝန်းနက်နဲ. သကဲ့ဝင်ဒိုင်ခဲသော ပုံလိုင်ငဲ့ခြင်းကို။ဝါ။ပုံလိုင်ငဲ့ခြင်းကို-ပြုတတ်သော ပုဏ္ဏာဝဒါပနိမည်သော ကျမ်းကို။ ယုတ္တာညာဏ်ကောဘ။ သင့်လျော်လျောက်ပတ်-ကောင်းမြတ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသော။ ဝါ။သင့်သည်ကို မြင်နိုင်သော-ဉာဏ် အမြင်ရှိသော။ ဝိစက္ခဏော။ ပညာရှိသည်။ ဟုဒုဂုနံ။ အဖန်ဖန်၊တုလယိတ္ထာ။နိုင်းချိန်ငင်းစား-ခြင့်ထောက်တား ရှုမှတ်၍။နိုင်ဆွဲယူ၊ ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားမှတ်သား၊နာယူရာ၏။စ၊ ပြုအပ်သည်မှာဟပါးမပြုအပ်သည်ကိုဆိုအံ့။ ဇေါသံ၊ ပြယုဂ်ပြီးကျမ်းကြီးမဇ္ဈော၊ သဘောမစင်-မသင့်ထင်သော အဖြစ်ဒေါသကဲ့သို့။လျင်စွာ၊နာရောပေါ်။မတင်ရာ၊ ၊

——:o:——

ရတနာပုံ မန်းငိုင်လှိုသျက်။ဒေါင်စုံကိုးမည်၊ စက်ျိုးလည်သည်၊ဖွေပြည်းတင်မြောက်၊ နတ်ဘုံပေါက်သို့၊ ထက်အောက်သျှံဖြိုး၊ ဖွေးချောင်မိုးထွက်၊ မြက်ကိုးမည်ရောင်၊ဝင်းဝင်းပြောင်သည်၊ အခေါင်ကြည်ဌာ၊ မဟာဇောတိကာရာမ။ ဖွေးဘွဲ့ရသျှက်၊ တောဆီရိ။ ကိတ္တိကျော်ဟိုး။ဖြိုးဖြိုးဆူလို ဟံ။ စံဒေကျောင်းတွက်၌။ ယာပိုက်လေးလိ၊စံညိမ့ပတ။ နေ့နှင့်ညှဉ်းလျင်၊ရူရာနှစ်ရုံ၊မွေးမြူးထုံ၍၊ အလုံမြို့မည်၊ ရွာသာစည်လျင်။ ဖွားသည့်ဇာတိ။ပဏ္ဍိတမည်၊ယင်းမထေရ်သည်၊အရှည့်နောင်ထာ။သော်တာရာတို့ ရှေ့မှာနောက်၌။ငဲ့မည်တွင်၊ဤသာမှန်စွ၊ ဤဝါဒသည်။ဤမျှမတော်၊ သို့ကြောင့်သော်မူ၊ သင့်လျော်တန်ရာ၊နည်းယူဌါလျှင်၊ စိတ်ဖြာနှုတ်သွင်း၊စိုရင်လျှင်း၏၊ ကောင်းခြင်းမှန်စွာ၊ ဤသည့်စာကို။ မဟာကဝိ။ကောင်းခေါင်ထိသည်၊ ညာဏ်ကြွေ. အရှင်၊ ဖြစ်လျှင်ကစား။ ဝိပွါသိသ်ဘုံးနှင့်။

ရှေ့ဖြားနောက်မျှော်။ကြံဖြိုးသော်မှ။တော်လျှင်ယူရာ။မတော်ပါမူ။ပယ်သွါ စေသော။စာ ကတောကို။ နှံ့နှောမွှေရှု။ ကြံမဖြစ်ပဲ။အတုအပ။ဆိုခြင်းထု ဟု။ ဒေါသလျှင်လျင်။ မတင်ချဲနှင့်။ ဆိုဖြင်နှိုင်ခဲ၊ လွန်နက်နဲ ပညဉ့်မြဲ ပုန္နာ၊ဤနေရာမူ။လေးဖြာငိုး၊နိရုတ္တိညာဏ်၊အရာမှန်သည်၊ ၊မတန်မမှန် သူငါတည်း။ ၊

—:o:—

စံကျောင်းတိုက်ပဋ္ဌမစာချု၊ တဆဲ့လေးဝါရ၊ငလျှိဘအမည်ရှိသော ထေရ်သည်၊(၁၂၃၇)ခုနှစ်ဝင်းကျွတ်လ။ ထုတ်နှုတ်စိုရင်၊ ရေးထင် ဆုံးဖြတ်ဓလ်သော။ ပညာရှိတို့မျက်စိသဘွယ်၊ တင့်တယ်ကောင်းဖြတ် ကြီစည်အောက်မေ့ဒေ့အပ်သောပုန္နာဝဒိပနီမည်သော ဂရုထိုယဲဘာသိထ သုတ်အဆုံးဓဖြတ်ကား၊ဤတွင်ပြီး၏။ ၊

—:o:—

လောကဝတ္ထုရိနိဿယ၊

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

သဟ သသိ ဿော က ဝေတ် ဟု ဆို အပ် သော စူဠ နိ လောက ဝေဒ်၊ နှိ သဟ သသိ လောက ဝေတ် ဟု ဆို အပ် သော မဇ္ဈိမ ကလောက ဝေတ်၊ တိ သဟ သသိ လောက ဝေတ် ဟု ဆို အပ် သော မဟာ သဟ သသိ လောက ဝေတ်။ ဤ လောက ဝေတ် သုံး ပါး ကို ဘွင့် ပြ ဏာ။ အ ဋ္ဌ က ထာ ဋီ ကာ တို့ ၌၊ အ ချို့ အ ဏာ ဝယ်၊ ပုန် အာ ကွ ရာ-မည်မ ည္တတ်။ ယုတ် လျော့-ပိ ရိ ဂ် ကြ ခြင်း။ အ နက် အ ဓိ ပ္ပါ ယ် အ ယူ အ ဆ အ နှံ း အ နွေ-ခဲ ခက် ခြင်း တို့ ကြောင့်။ ထို လောက ဝေတ် သုံး ပါး ၌၊ ဆ နက် အ ဓိ ပ္ပါ သ် အ ဆုံး အ ဖြတ် ကို ပြ ပေ အံ့၊ ။

သုတ် မ ဟာ ဝါ မ ဟာ ပ ဒါ နု သုတ် ပါ ဠိ လ ာ် ၌။ ဘု ရား လောင်း ပဒို သ ဿ ဘု နေ တော် မူ သော အ ခါ-ဘွား တော် မူ သော အ ခါ တို့ ၌၊ တ သောင်း သော လောက ဝေတ်- တုန် လှုပ် ကြောင်း ကို။ ။အ ဃ ဋ္ဌ ဒ သ သဟ သသိ လောက ဝေတ် ပုဗ္ဗ ဏှ သ မ ယ ဘိ-ဟု။ ဟော တော် မူ သည်။ ၊

ဗုဒ္ဓ ဝင် ပါ ဠိ တော်။ ရတ နစ ကံ မ ကထာ ၌ ထွက် ၏ ဆ ည်း၊ ။တု သို တ ကာ စ ဝိ တ္ထာ န၊ ယ ဒါ သြ က္ကမိ က္ခု ဆို ယံ။ ဒ သ သဟ သသိ သ လောက ဝေတ် တု။ က ဋ္ဌိ ဘ္ဆ ရေ ကိ ဘ ဒါ၊ ။ယ ဒါ ပဟံ မ ဝတု ကု ဆို တော့၊ သ မ္မ ဇာ နော ဝါ နိ ကွ မိ။ သာ ဓု က ာ ရံ ပ ဝ တ္တ တို့၊ ဒ သ သဟ သသိ ပ က ဋ္ဌ-စ သည် ဖြင့်၊ ပ ဆို မ ဘာ ဝိ က- ဆု ရား သော်င်း ပ ဒို သ ဿ နေ နေ တော် မူ သော အ ခါ- ဘွား တော် မူ သော အ ခါ- စ သည် တို့ ၌၊ ထ သော်င်း သော လောက ဝေတ်- တုန် လှုပ် ကြောင်း ကို။ မ ဟိ မ လျော့ သ- ဂါ ထာ ၌ အ ကျုံး ဝင် သော- ဒ သ သဟ သသိ-သ ဒ္ဒါ ဖြင့် ဟော တော် မူ သည်။ ၊

ထို း ကြောင့်။ ဘွား တော် မူ ရာ-ဒေ ဖြ တု လှုန် ခြင်း-စ သည် ဖြင့် မ္ဂ တ် အ ပ် သော ဇာ တိ ခေတ် အ ဂုံ ကဲ့၊ စ ကြ ဝဠ-ဘ သော်င်း ဟူ ၍ ဆုံ မ္ဂ တ် အ ပ် သည်၊ ။

ယင်း သို့ ဖြ ဂ် ၍၊ ။(ဝ)။ ယာ ဝ တာ အာ နု ဒ္ဓ စ ဒ္ဓိ မ သူ ဒိ ယာ ပ ရိ ဟာ ရ ကို ဒိ သာ ဘ ကို ဒိ း ရော စ မာ နာ။ တာ ဝ သဟ သ ဝါ တု လော ကော။ တ သ္မိ သဟ သ ဘ ဝါ တု လော က သဟ သံ စ ဒ္ဓါ နံ၊ သ ဟ သံ သူ ဒိ ယာ နံ သ ဟ သံ ဒိ နု ဒ္ဓ ပ ဒ္ဓ ဟ ရော ဇာ နံ သ ဟ ဿံ စ ဒ္ဓ ဒ္ဓိ ပါ နံ သ ဟ သံ

အပရေဂါနာနံသဟာသံ ဥတ္တရကုရုနံ ကဟာသံ ပုဗ္ဗဝိဒေဟာနံ စတ္တာရိ မဟာသမုဒ္ဒသဟဿာနိ စတ္တာရိ မဟာရာဇသဟဿာနိ သဟဿံ စာတုမဟာရာဇိကာနံသဟဿံ တာဝတိံသာနံသဟဿံ ယာမာနံသဟဿံ သံတုသိတာနံသဟဿံ နိမ္မာနရတီနံသဟဿံ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနံ သဟဿံ ပြိဟ္မလောကာန အယံ ဝုစ္စတာနန္ဒ ကဟာသိ ဟူဒ္ဓနိကာလောက ဓာတုယာ ဝေါ ဘာနန္ဒ သဟာသိမဒ္ဓါဒိကာ လောကဓာတု၊ တာဝ သဟာသိမဒ္ဓါဒိကာ လောကဓာတုတော သဟာသိဓာတုယော ဝေါ ဘာနန္ဒ သဟာသိမဒ္ဓါဒိကာ လောကဓာတု၊ အယံ ဝုစ္စတာနန္ဒ ကဟာသိ ဟူဒ္ဓနိကာလောကဓာတုတော သဟာသိဓာတုယော ဝေါ ဘာနန္ဒ သဟာသိမဒ္ဓါဒိကာ လောကဓာတု၊ တာဝ သဟာသိမဟာသဟာသိ

မဟာ သဟာသိလောကဓာတုယာ ဇေတံပရိမာဏံ၊ ဇာဒံဟိဆာစရိယာ နံသဒ္ဓါယယမူလ ကဝါစာယ ပရိဟိနဒ္ဓာနံ။ ဒသဒါသိသဟာဿစက္ကဝါ ဠပရိမာနံ ပနဋ္ဌာနံတိသဟာဿိမဟာ သဟာသိလောကဓံတု နာမာ တိ။ ဇော်ပတာအာဏာခေတ္တံ နာမဒသိတံ။ ဇေတဝိဉ်ဿိအန်ကရေအာ ဒုာနဒိုယပရိတ္တ-ဇာသိဂိလိပရိတ္တ- ဇေဝ်ပရိဇ္ဈ- ဇေဘဏ်ပရိတ္တ-ခန္ဓက ပရိတ္တ- မောရုပရိတ္တ။ ဇေတ္တာပရိတ္တ-ရတနပရိတ္တာနံအာဏာဖရတိဟာ၍ ဘွင်သေအာရား ။

ဂင်းအာဘွင်ဒေဂ်ိတ္တိုရ်ဂိုကာကြိုးတွင်။ ။(၃) သဟာသိလောက ဓာတုယာ သဟာသိန်ဒိသဟာသိလောကဒဓတု။ သာစက္ကဝါဠဂဏနာ ယဒဓသ ယတ ဆဟာသ စက္ကဝါဠ ပရိမာဏာ၊ တေနာဟ သဟာသ စက္ကဝါဠသဟာသကာဂေနဂဏောတ္တာတိအာဒိ.....ဟူ၍ဂင်း။ ။သ ဟာသိ သဟာသဓာ ကတ္တာ ဂဏိတံမဇ္ဈိမိကန်ဒို အာဒိနာမဇ္ဈိမိကာ ယလောကဓာတုယာ သဟာသိတိသဟာသိလောကဓာတု။ သာယေဝ စမဟာသဟာသိလောကဓာတုတိဒသိတိ---ဟူ၍ဂင်းဘွင်ပြသော အရာ။ ။

(၄) သဟာသိဝိ စူဠနိကန်ဒို့ဇော်ယာဝတာစန်ဒိမ သူရိယာပရိ ဟာရန်ဒို ဒိသာဘန်ဒို စိရောစမာနာ။ တာဝတာသဟာသဓာတု လောကော။ ဇေသောယံစူဠနိကာနာမ၊ စူဠနိကန်ဒိုခုဒ္ဒကံ။ ဒွိသဟာသိမဇ္ဈိမိကံ လောက ဓာတုန်ဒို ဇော်ယသဟာသစက္ကဝါဠာနံ သဟာသဘာဂေနဂုဏိတ္တာ ဒသသထ သဟာသစက္ကဝါဠပရိမာဏာ ဒွိသဟာသိမဇ္ဈိမိကာ လောကဓာတုနာမ။ ဇော်ကေနဗုဒ္ဓါနံ ဓေတိခေတ္တံနာမဒသိတံ။ ဇော ဗိသတ္တာနံ ဒိ ပန်ဆိမဘဝေ ဒေဝလောကတော စဝိတ္တာ မာတုကုဆိယံ ပဋိသန္ဓိဂဟာဏ ဒိဝသေစ မာတု ကုဆိတော နိက္ခမနဒိဝသေစ မဟာဘိနိက္ခမန ဒိဝသေစ သမ္မောဓိဘတ္တဓမ္မစက္ကပဝတ္တနအာဟယုယဝိ ဂဒေါဟန္တနပရိနိဗ္ဗာန ဒိဝသေသုစဇော်ကေကံဌာနံ ကမ္မတ်။ တ်သဟာသိ မဟာ သဟာသိမ္ဒို လောက ဓာတုန်ဒိသဟာသိတော ပဋ္ဌာယ' တတိယာ တိသဟာသိ၊ ပဌမသဟာသိ သဟာသဓာ ကတ္တာ ဂဏိတံမဇ္ဈိမိကံဒသသတသဟာသဓာ ဂဏိတတ္တာ၊ မဟာဇော်ဟိသဟာသော ဟ်ဂဏိကာတိ မဟာသဟာသိဇော်ဘာဝတာ ကောဋိ သတ သဟာသ စက္ကဝါဠ ပရိမာဏော လောကောဒသိတော။ ဂဏက ဗုဒ္ဓတိသ

ထေရောပနဲ့ ဇဝမာဟာ။ နဟိအိသဟာသိမဟာသဟာသိ ထောက်ခေါ
တုယာ ဇေတံပရိမာဏံဇွဒံဟိ အာစရိယာနံ သဒ္ဓါယ မူလကံ ဝါစာ
ယ ပရိဟိန ဋ္ဌာနံ ဒသကောဋိသဟာသ စက္ကဝါဠပမာဏဋ္ဌာနံ တိသ
ဟာသိ မဟာသဟာသိ-လောကဓာထုနာမာတိ။ ဇွောဝတာဟိ သဂ
ဝတော အာဏာခေတ္တံနာမ ဒ္ဝါသိတံ—ဟူသော၊ တုဝဋ္ဋ(က)-သုတ္တ
နိဒ္ဒေသဘွင့် မဟာနိဒ္ဒေသအဋ္ဌကထာများ၌။ ဤဆိုလတ္တံ့သော အဆုံးအ
ဖြတ်ကိုမူတ်ယူအပ်၏။ ။

. ဤသို့အဂ်ိုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာ။ မဟာနိဒ္ဒေသအဋ္ဌကထာတို့၌။ စူဠနိက
သ ဘသိလောကဓာတုအရကို၊စက္ကဝဠဘားသင်။ နွိသဟာသိမဏ္ဍို
ပိကလောကဓာတ်အရကို၊ စက္ကဝဠတသန်း-ဟု။ဘွင့်ပြပြီးလျှင်။ ထို
တသန်းအရေအတွက် ရှိသော-မရှိပိ- နွိသဟာသိ လောကဓာတ်ကို
ဇာတိခေတ်-ဟု။ပိန္နဲဆိုတော်မူကြသည်မှာ။ ထိုဟာသန်းသော-မဏ္ဍိပိကာ
ထောကဓာတ်ကို၊ ဇာတိခေတ်- အာဏာခေတ်- ဝိသယခေတ်သုံးပါး
တွင်ချသော်။ဇာတိခေတ်၌ကျသော်ကြောင့်သာ ပိန္နဲဆိုတော်မူကြသည်။
စက္ကဝဠဘာသန်းလုံး ဇာတ်ခေတ်ဖြစ်သော်ကြောင့်။မပိန္နဲမဆိုဟု၊ မူတ်
ယူအပ်၏။ ။

တနည်းကား။ စက္ကဝဠတာသန်းအရေအဘွက်ရှိသော၊ မဏ္ဍိပိကာ
လောကမျာတ်ဖြင့်၊ထို၏အနှစ်တ်ဖြစ်သော-စက္ကဝဠထလောင်းရှိသော၊
ဇာတိခေတ်ကိုဖြ၏-ဟု၊ ပိန္နဲဆိုတော်မူကြသည်၊ စက္ကဝဠထသန်းလုံး
ကိုဇာတိခေတ်-ဟု၊မဖြမဆိုကြ-ဟူ၍၊မူတ်ယူအပ်၏။ ။

တနည်းကား။ ၊သမန္တဘဒ္ဒါလည်။အပေါင်းဖြစ်းသော သမန္တရာတ
စင်းလုံးကိုဟောပြားသော်လည်း။သမန္တဒ္ဒါမယာဒိဇ္ဇော-၌။ မျက်စိဖြင့်မြင်
ရာသမန္တရာတစိတ်ကို ဟောသကဲ့သို့၊ နွိသဟာသိလောကဓာတ်သည်၊
စက္ကဝဠဘာသန်းလုံး ဇာတ်ခေတ်ဖြစ်သော်ကြောင့်။မပိန္နဲမဆိုဟု၊ မူတ်
ယူအပ်၏။ ။

တနည်းကား။ စက္ကဝဠတာသန်းအရေအဘွက်ရှိသော၊ မဏ္ဍိပိကာ
လောကမျာတ်ဖြင့်၊ထို၏အနှစ်တ်ဖြစ်သော-စက္ကဝဠထလောင်းရှိသော၊
ဇာတိခေတ်ကိုဖြ၏-ဟု၊ ပိန္နဲဆိုတော်မူကြသည်၊ စက္ကဝဠထသန်းလုံး
ကိုဇာတိခေတ်-ဟု၊မဖြမဆိုကြ-ဟူ၍၊မူတ်ယူအပ်၏။ ။

တနည်းကား။ ၊သမန္တဘဒ္ဒါလည်။အပေါင်းဖြစ်းသော သမန္တရာတ
စင်းလုံးကိုဟောပြားသော်လည်း။သမန္တဒ္ဒါမယာဒိဇ္ဇော-၌။ မျက်စိဖြင့်မြင်
ရာသမန္တရာတစိတ်ကို ဟောသကဲ့သို့၊ နွိသဟာသိလောကဓာတ်သည်၊
စက္ကဝဠဘာသန်းလုံး ဇာတ်ခေတ်ဖြစ်သော်ကြောင့်။မပိန္နဲမဆိုဟု၊ မူတ်
ယူအပ်၏။ ။

တနည်းကား။ စက္ကဝဠတာသန်းအရေအဘွက်ရှိသော၊ မဏ္ဍိပိကာ
လောကမျာတ်ဖြင့်၊ထို၏အနှစ်တ်ဖြစ်သော-စက္ကဝဠထလောင်းရှိသော၊
ဇာတိခေတ်ကိုဖြ၏-ဟု၊ ပိန္နဲဆိုတော်မူကြသည်၊ စက္ကဝဠထသန်းလုံး
ကိုဇာတိခေတ်-ဟု၊မဖြမဆိုကြ-ဟူ၍၊မူတ်ယူအပ်၏။ ။

တနည်းကား။ ၊သမန္တဘဒ္ဒါလည်။အပေါင်းဖြစ်းသော သမန္တရာတ
စင်းလုံးကိုဟောပြားသော်လည်း။သမန္တဒ္ဒါမယာဒိဇ္ဇော-၌။ မျက်စိဖြင့်မြင်
ရာသမန္တရာတစိတ်ကို ဟောသကဲ့သို့၊ နွိသဟာသိလောကဓာတ်သည်၊
စက္ကဝဠဘာသန်းလုံး ဇာတ်ခေတ်ဖြစ်သော်ကြောင့်။မပိန္နဲမဆိုဟု၊ မူတ်
ယူအပ်၏။ ။

ဤသို့ယုံမှားဖွယ်ရှိသော်ကြောင့်။ ဇာတိခေတ်ကို၊

စကြာဝဠာတသောင်းဟု၊ ထည်ဘည်တော်ဘွင့်ပြကြဲသောအဋ္ဌကထာ ဆရာရင်ရင်တို့နှင့်ငင်းညီခဲ့ည်၊ ။

ဒွိသဟာသမတ္တိဝိဂတလောကဓာတ်ဖြောက်ပုံကိုပြရာ၊အင်္ဂုတ္တိရ် အဋ္ဌကထာ၌။ဒွိသဟာသဘာဝေန-ဟု။ဒွိသန္ဓါနှင့်ငင်း။သဟာဿဘာဝေန-ဟု။ ဒွိသန္ဓါ မပါ၊ပဲငင်း၊ ပါဠိ ၂)ထွေ ရှိသည်တွင်၊ ဒွိသန္ဓါ—မပါသော။သဟာသဘာဝေန-ပါ၌ကိုသာအသင့်အမှန်ယူအပ်၏၊ ၊ထိုကြောင့်ငင်းငိုကာန်းက်၊ သဟာသိုဿောကဓာတုယာသဟာသိုဒွိသဟာသိုလောကဓာတု၊ဟုဆောင်သော လောကဓာတ်၏တဆောင်သည်၊ ဒွိဿဟာသိုလောကဓာတ်ခည်၏-ဟုဘွင့်သည်။ ၊

မဟာနိဒ္ဒေသအဋ္ဌကထာ၊ တုဝဋ္ဋကသုတ္တနိဒ္ဒေသအဘွင့်ရှိလည်း၊သဟာဿဘာဝေန-သာ၊ရှိသည်၊ဒွိသဟာသဘာဝေန-မရှိ၊ ။သံဝဏ္ဏနာတဖွဲ့ဖြစ်သောအင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်မင်းခွင့်လည်း၊ စူဠနိဒ္ဒေသလောကဓာတ် သဒ္ဒါတဆောင်ကိုး။တဆောင်နှင့်ဖြောက်သဖြင့်။ စကြာဝဠာတသန်းသဒ္ဒါရှိသော၊ ဒွိ သဟာသိုလောကဓာတ်ဖြစ်ပုံကိုရည်တော်မူ၍၊ ယာဝတာအာဒိဿသဟာသိုစူဠနိ ကာလောကဓာတု။တာဝဝသဟာသိုဓာတုလောကော၊ အယံဝုစ္စတာဒိဿဒွိသဟာသိုမတ္တိဝိကာလောကဓာတု-ဟု။ဟောတော်မူသည်။ ၊

တာဝဝသဟာသိုဓာတုလောက-သဒ္ဒါဖြင့်၊ ရှေးပြရင်းဖလောကဓာတ်ကိုတည်၍ဖြောက်ပုံကိုပြုတော်မူသည့်ဟု၊နှလုံးဝိုက်တော်မူသဖြင့်၊စူဠနိဒ္ဒေလောကဓာတ် အဘွင့် အဋ္ဌကထာ၌။ ။ဤဘာဝတာဇကစက္ကဝါဠံ ပရိယန္တိတွာဒသိတံဟောတိ၊ဣဒါနိတံသဟာသဂဏာကတွာဒဿေန္တော အာဟတာဝဝသဟာသဓာတုလာကောတိ၊ဘွင့်ခဲ့သည်။ ။

ထိုကြောင့် သဟာသဘာဝေန- သာ။ပါဠိမှန်၊ ဒွိသဟာသဘာဝေနကား၊ပါဠိပျက်မှတ်။ ။အထက်မဟာသဟာသိဖြောက်ပုံ။သဒ္ဒါရပုံကိုလည်းထောက်။ ၊

ထိုကြောင့်၊ တထောင်ကိုတည့်၍။တထောင်နှင့် ဖြောက်လျှင်။ တသန်းဖြစ်ရကား။ အကျိုးဝါကျ၌။ ဒသ-သတ-သဟာသစက္ကဝါဠပရိမာဏာဒွိသဟာသိုမတ္တိဝိကာလောကဓာတုနာမ-ဟု၊ ရှိဇမည်း၊ဒသသဟာသ-ဟု။ တဆောင်းဟော သဒ္ဒါနှင့်ငင်း။ သတသဟာသ--ဟု၊ တဆိန်းဟောသဒ္ဒါနှင့်ငင်း၊ အင်္ဂုတ္တိရ် အဋ္ဌကထာဋီကာပါဠိ အထွေထွေ

ရှိကြသည်ကား ပါဠိမှာ ပါဠိပျက်။ ။မဟာနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကထာ-ဇိနာလင်္ကာရဋီကာတို့၌ကား၊ တသန်း ဟော ၊ ချို့ချာနှင့်၊ ဒသ-သတ-သဟဿ ဟူ၊ ပါဠိမှန်တည်တတ္တိတ်ရှိ၏။ ။

တိသဟဿိမဟာသဟဿ-ဖြင့်ပုံဖြောက်ပုံကို ပြုခဲ့ပြီလည်း။ ။ သဟဿတော ပဋ္ဌာယ တတိယာတိသဟဿ။သဘဿံ သဟဿ ဓာ ကတွာ ဂဏ်းတံ မဏ္ဍိမိကံဒသသတာ သဟဿဓာဂဏ်း တတွာ မဟန္တော်ဟိ သဟဿော်ဟ ဂဏိတာတိ မဟာသဟဿ-ရှိခဲ့မည်ကို၊ တိကဂ်ိတ္တရအဋ္ဌကထာမူအစောင်စောင်နှိုက်၊ ကတွာနောင်။ ဂဏ်းတံ မဏ္ဍိမိကံ ဒသ-သတသဟဿဓာ-ဟူသော၊ အက္ခရာ ဆဲ ဂါးလုံး ကျော်ထက်ချည်းရှိသည်။ ။

အဘယ်ကြောင့်သိရသနည်းဟူမူ၊ ။မဟာနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကထာ၌ အပြည့်အစုံပါမှုနှိုင်းဆည်ကဲ့ရင်။။ အဂုတ္တိရဂဂိုဏ်းဝန်းက်၊ သဟဿသဟဿဓာ ကတွာဂဏ်းတံ၊ မဏ္ဍိမိကန်တို့ အာဒိနာ မဏ္ဍိမိကာယ လောကဓာတုယာ သဟဿိတိ သဟဿော် လောကဓာတု။ သာယေဝစမဟာသဟဿော် လောကဓာတုတိ ဒသေတိ-ဘွင့်သည်ကိုရင်း။ ဖြင့်သောကြောင့်သိသတည်း၊ ။

အကယ်၍ အဋ္ဌကထာ-စာကျ-စာမှာ းအတိုင်းဖြစ်လျှင်။အဋ္ဌကထာ၌ မရှိသည်ဂဏ်းတံ မဏ္ဍိမိကံပုဒ်တို့ကို-ဋီကာဆရာ ထည့်ထုတ်ခြင်းလည်း မသင့်၊အနုက်ကိုဘွင့်ပြခြင်းလည်းမသင့်ဖြစ်ရာ၏။ ။

၍ဋီကာဝယ်။ ။မဏ္ဍိမိကာယ လောကဓာတုယာ သဟဿော် တိသဟဿော်လောကဓာတု-ဟူ၊ပါဠိရှိခြင်းသည်။ ။ယာဝတာ အာနန္ဒဿိ သဟဿော် မဏ္ဍိမိကာလောကဓာတု၊ ဟာဝသဟဿော်ဓာတု လောကော စ။ဆယ် ရုစ္ဆတာနန္ဒ ကိသဟဿော် မဟာသဟဿော်လောက ဓာတု-ဟူသောပါဠိတော်အရှိနှင့်ညီညွတ်သကဲ့သို့ရှိ၏။ ။

ထိုပရိပါဠိရှိခဲ့သော်။မဏ္ဍိမိ းလောကဓာတ်၏တထောင်သည်၊ တိသဟဿော်လောကဓာတ်ဖြစ်ခဲ့ရာ၏၊ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့လျှင်၊ တိသဟဿော်ထောကဓာတ်သည်။ စကြဝဠာကုဋေ တရော် သာ ဖြစ်ရာ၏။ ဘဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ မဏ္ဍိမိကလောကဓာတ် အရေအတွက် တသန်းကိုဘည်၍၊ တထောင်နှင့် တကြိမ်သာမြောက်ရေးသာကြောင့်တည်း။ ထိုသို့မြောက်၍ တိသဟဿော်လောကဓာတ်သည်၊ စကြဝဠာကုဋေတရာသာဖြစ်ခဲ့လျှင်

လည်း။သဟာသဲ သဟာသဓာ ကတ္တာ ဂကိတဲ့ မဏ္ဍိဝိကံ ဒသသတ သဟာဆဓာ ဂကိကတ္တာမဟန္တေဟိသဟသေသဘိဂကိတာတိမဟာသ ဟာသိ။ ဇော်ဝတာ ကောဋိသတသဟာသ စတ္တာဝါ ဋ္ဌပရိမဓးတာ လောကော ဒသိတေဝ– –ဟု။မြောက်ပုံ-သချ်ာရပုံကုံပြော။ ယာခင်အဋ္ဌ ကထာနှစ်ကျမ်းစကား။ ၊ဇော်ဝတာအာတာ ခေတ္တံ ဒသိတံဟော တိ–ဟူသော၊ရင်းအဋ္ဌကထာနှစ်ကျမ်းစကားတို့နှင့်ရင်း။ ဇိနလက်ာရဋ္ဌ ကာစကားကိုနှင့်ရင်း–ဆန်ကျင်သည်။ ။

ထိုကြောင့်။ မဏ္ဍိဝိကာယထောကဓာတ်ဟုဆိုအပ်သော။ စကြဝဋ္ဌာ တသန်းကိုတည်၍၊တသန်းနှင့်မြောက်လျှင်လည်း။ စကြဝဋ္ဌာကုဋေတ သိန်းရှိ၏၊တထောင်နှင့် နှစ်ကြိမ်မြောက်လျှင်လည်း၊ စကြဝဋ္ဌာကုဋေတ သိန်းရှိ၏၊ထိုကြောင့်၊အဋ္ဌကထာနှင့်အညီတသိန်းမြောက်နည်းနှင့်။ မဏ္ဍိ ဝိကာယ လောကဓာတုယာ ဒသသတသဟာသဲ ကိသဟာသိ လောကဓာတု–ဟူ၍ရင်း၊အဓိပ္ပါယ်ရစ့ကားကျနည်းဖြင့်။ မဏ္ဍိဝိကာယလော ကဓာတုယာ နွိသဟာသဲ ကိသဟာသိ လောကဓာတု–ဟူ၍ရင်း။ ဋီကာ ဋ္ဌပါဋ္ဌဂိမှသင့်မည်။ ။

ယင်းသို့ဖြစ်သော်။ ပါဋိတော်၌ အသို့ယူအပ်သနည်းဟူမူ။ တာဝဒွိ သဟာသိ ဓာတုလောကော၏–ဟုးနွိသဒ္ဒါနှင့် ဟောရင်း သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊နွိသဒ္ဒါကိုချ၍ ဟောတော်မူသည်သော်ယခည်းဖြစ်ရာ၏။ ၊ စ-သဒ္ဒါဖြင့်သော်လည်း၊ ဒုတိယသဟာသိ လောကဓာတ်ကို ယူသည့် ဖြစ်ရာ၏။ သဟာသိ၀ ဘယသိ၀၊သဟာသိ။ ။သဟာသိ၀။တ ထောင်သော လောကဓာတ်လည်း၊ သဟာသိ၀။နှစ်ရာမြောက်သောတ ထောင်သော လောကဓာတ်လည်း။ သဟာသိ၀၊တထောင် ထထောင် သောလောကဓာတ်။ ၊ဤသို့ ကောဋိသံနည်းဖြင့်ဟောသည်လည်းဖြစ် ရာ၏။ သို့မဟုတ်လျှင်လည်း။ မဏ္ဍိဝိကလောကဓာတ် အရေအတွက်တ သန်းကိုတထောင်နှင့် နှစ်ကြိမ်မြောက်အပ်သည်တွင်။ ထကြိမ်မြောက် ကိုသာ။ သာဝကသဃနည်းအားဖြင့် ပြတော်မူသည်-ဟူ၍ ဖွတ်ယူအပ် ၏၊ ၊ဤသို့ယူမှပါဋိတော်နှင့်အဋ္ဌကထာဋီကာညီမည်။ ။

ယခင် အဋ္ဌကထာနှစ်ကျမ်းတို့၌ကား၊ ဤပါဋိတော်တွင်၊ ယာဝတာ သဒ္ဒါ တာဝဆဒ္ဒါစသဒ္ဒါတို့ဖြင့်၊ စူဠနိသောကဓာတ် သချ်ာကိုထည်၍၊ ရင်းသချ်ာနှင့်မြောက်သဖြင့်၊ မဏ္ဍိဝိကထောကဓာတ် သချ်ာဖြစ်ကြောင်း

ကိုထိရသကဲ့သို့။ ထိုဇာတ္ကမဏ္ဍိကလောက ဓာတ်ဟုခဲ့ပြီ တသန်းကို ထည့်၍။ထိုသခ်ျာနှင့်ဖြောက်သဖြင့်။တိသဟာသမဟာ သဟာသီးလော ကဓာတ်သခ်ျာဖြစ်ကြောင်းကို ထိရသည့်အဘိုင်း။ မဏ္ဍိကလောက ဓာတ်သခ်ျာတသန်းဟုည်၍၊တသန်းနှင့်ဖြောက်သဖြင့်။ မဟာသဟာသ် လောကဓာတ်ဇာရ၊စကြဝဠာကုဋေတထိန်းဖြစ်သည်ကိုဖြသည်း ။

ဇိနထက်ာရုဋ္ဌိကာခ်ဳိလည်း၊ ၊(၄)ကထံ ဇေံကေ စက္ကာခ်ဋ္ဌပဗ္ဘုတ ပရိကွေပေန ပရိကွိတ္ကာအယံကေ လောကဓာတုနာမ။ ဒေရွှမံလော ကဓာတုသဟာသ သံသဟာသိစ္ဆုန်ိလောကဓာကုနာမ။ တ္တြကောသာ ဝကာနံဝိသယာပရိဆ္ဆေဒေါ်။ တထ္ထိ သဟာသေသပုန ဇာကေမကံ သဟာ သဆ်ကတ္ထာသဟာသဆဂ်ိ တေခ္ခိသဟာသ်မဏ္ဍိကလောက ဓာတုနာမ၊ ထံဒသ သတသဟာသံ ဟောတ်ိ။ တထ္ထိ ဇကေ မေကံ ပနဒသ သတသဟာသံ ကတ္ထ-ဒသ သတသဟာသေသ နဂဂိကေကို သဟာ သိမဟာသဟာသ် လောက ဓာတုနာမဟောတိ။ သုံညဋ္ဌာ နာနိဒ္ဓါ ဒသရာသိ ဇကေန်ိတေရသဋ္ဌာနာနိ။ တမေဝကောဋိသတ သဟာသံ နာမာတိဟု။ပြ၍။ ။

ထိုတွင်။ စကြဝဠာဘထောင်ရှိသောသဟာသ်စ္ဆုန်ိလောကဓာတ် လည်း-ပဌမ။ စကြဝဠာတထောင်ကိုတည်၍။ တထောင်နှင့် ဖြောက် သဖြင့်။စကြဝဠာတသန်းရှိသော၊ ဒိုသဟာသိမဏ္ဍိကလောကဓာတ် သည်-ဒုတိယ၊ စကြဝဠာကုဋေတထိန်းရှိသော။ တိသဟာသ် မဟာ သဟာသိ လောဓာတ်သည်- တတိယဖြစ်၍။ သဟာသိတော ပဌာ ယတတိယာတိသဟာသိ၊ အဋ္ဌကထာဝိဂြိုဟ် ပြုသကဲ့သို့။ သဟာသိ တောပဌာယဒုတိယာဒိုသဟာသိ။ဝိဂြိုဟ်ပြု။ ။

သဟာသိတော၊စကြဝဠာတထောင်ရှိသော-စ္ဆုန်ိလောကဓာတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ဝါ။စွဲ၍။ဝါ၊ ထောက်၍။တတိယာ၊ သုံးခု ဖြောက်သောမ ဟာသသိ လောကဓာတ် တည်း။ တိသဟာသိ၊ သဟာသိ လော ကဓာတ်မှ-သုံးခုဖြောက်သော မဟာသဟာသိ လောကဓာတ်၊ ။ သဟာသိတော၊စကြဝဠာတထောင်ရှိသော-- စ္ဆုန်ိလောကဓာတ်မှ။ပ ဋ္ဌာယ၊စ၍၊ဝါ။စွဲ၍၊ဝါ။ထောက်၍။ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုဖြောက်သောမဏ္ဍိကာ လောကဓာတ်တည်း။ ဒိုသဟာသိ။ သဟာသိ လောကဓာတ်မှ နှစ်ခု ဖြောက်သောမဏ္ဍိကလောကဓာတ်။ဤသို့ဝိဂြိုဟ်ခွဲအနက်ပေး။ ။

ထိုကြောင့်၊ တိုသဟာသိ မဟာသာဃသို လောကဓာတု ယော၊ ထောင်ဖြင့်သုံးတပ်-မြောက်အပ်ဆင့်ပွား-များစွာသော-စကြာဝဠာကုဋေတိုနှံးရှိသောလောကဓာတ်တို့ကို၊ ဤသို့ ဆရာမြတ်တို့ အနက်သမ္မာန်ကြဲသည်မှာ၊အဓိပ္ပါယ်နက်သာဝိဂြိုဟ်နက်မဟုတ်။ ၊တနည်းကား။သဟာသိတော၊စကြာဝဠာတထောင်ရှိသော စ။ဠဋ္ဌနိလောကဓာတ်မှ။ထတိယာ၊သုံးခုမြောက်သော။သဟာသိ၊ တာထောင်အရေအတွက်ရှိသော ၊လောကဓာတ်တည်း။ ။ဤ၌ သဟာသိတော ပဌာယ တတိယာသဟာသိ တိသဟာသိ- ဆိုလိုထျက်။ သဟာသိ သဒ္ဒါ ဘခုကျသည်ဟူ၍ဂင်း။ပါဠ္ဍသေသဟူ၍ဂင်း။ အဓိကာဂုဂမျမန်- ဟူ၍ ဂင်း။ မှတ်အပ်၏။ ။

တ်သဟာသိ၊တထောင်မှသုံးခုမြောက် တထောင်ရှိသော လောကဓာတ်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ စ။ဠဋ္ဌနိလောကဓာတ် တထောင် သချိုကို တည်၍။တ၊ထောင်နှင့်သုံးကြိမ်တိုင်အောင်မြောက်၍။ ရအပ်သောစကြာဝဠာကုဋေတိုနှံးရှိသော မဟာသဟာသိ လောကဓာတ်ဟူလို။ ။ ဤသို့အနက်အဓိပ္ပါယ် ယူလျှင် ယခင်ရှေးဆရာမြတ်တို့ အနက်သည် သဒ္ဒဓုဇဖြစ်၏။ ။

သဟာသိတော။ မှ။ ဒုတိယာ။ နှစ်ခုမြောက် သော။ သဟာသိ။ တည်း။ ဖွိသဟာသ်။ တ၊ထောင်အရေ အတွက်ရှိသော စ။ဠဋ္ဌနိလောကဓာတ်မှ-နှစ်ခုမြောက်သော တထောင်အရေ အတွက်ရှိသော လောကဓာတ်။ ။စ။ဠဋ္ဌနိလောကဓာတ်တထောင်သချိုကိုတည်၍။နှစ်ခုမြောက်သောတထောင်နှင့်မြောက်သဖြင့်၊ နှအပ်သော စကြာဝဠာ တသန်းရှိသောမဇ္ဈိမိကလောက ဓာတ်ဟူလို၊ ။ဤ၌အတည် တထောင်ကိုပဌမ၊အမြောက်ပာထောင်ကို- ဒုတိယယူသည်။ တိသဟာသိ ဝိဂြိုဟ်၌ကား။ အတည်ကိန်းတထောင်ကိုပဌမမယူပဲ၊ မြောက်ကိန်း တထောင်ကိုသာပဌမမြောက်ကိန်းတထောင်။ ဒုတိယ မြောက်ကိန်းထည့် ထထောင်၊တတိယမြောက်ကိန်းသည်း တထောင်ဟူ၍ယူသည်။ ဤသိုဆထူးရှိသည်ကိုလည်းမှတ်အပ်၏။ ။

ထိုကြောင့်၊ တိကို သဟာသာနှ တိသဟာသံ၊ တိသဟာသ မေ တိုသ၊အတ္ထိတိတိယဟာသိ၊နွေသဟာသာနှိုင်းသဟာသံ၊ နွိသဟာသ မေတ်သာဆထ္ထ ိတ်နွိသဟာသိ- ဟူ၍လည်းဝိဂြိုဟ် ပြုအပ်သေး၏။

တိုဏိ။ သုံးကြိမ်- သုးဘန်- သုံးတန်-သုံးခု- ကုန်သော။ သဟာသသ
နိ။အခြောက်သချ်ာဘထောင်တို့ဟုတ်လုံး။တို့သဟာသသံ။ သို့ ကြိမ်-သုံးဘန်
သုံးတန်—သုံးခုကုန်သော အခြောက်သချ်ာအထောင်။ ။ဧတ်သသ။
ထိုမဟာသဟာသိုလောကခေါတ်အား-ုလောကခေါတ်၏၊ တိသဟာသံ၊
တထောင်ဖြင့်သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ခြောက်ဘပ်သည်ဖြစ်၍-သုံးုထောင်
သောအခြောက်သချ်ာသည်၊အတ္တိ ဂိုဏ်။ ဣာတ်တသ္မာ၊ ထိုသို့သုံးထောင်
ုးခြောက်သချ်ာဂိုသောသတ္တိကြောင့်၊သာ။ ထို-ဟာသဟာသိုလောက
ခေထ်သည်။ တိသဟာသိ၊ တိသဟာသ ိ မည်၏၊ ။ဒွေ။နှစ်ခုကုန်
သော၊သဟာသာနိ။ အုထောင်တို့ကည်း ဒွိသဟာသံ၊ နှစ်ထောင်၊ဧတိ
သသာ။ထိုမဏ္ဍိုဝိကလောကခေါတ်၏၊ဝါ၊ လောကခေါတ်အား။ ဒွိသဟာသံ
အတည် တထောင်- အခြောက် တထောင် အားဖြင့် နှစ်ထောင်အ
ရေအတွက်သည်။အတ္တိ၊ဂိုဏ်၊ဣာတ်တသ္မာ။ထိုကြောင့်၊ ဒွိသဟာသိ။ဒွိသ
ဟာသိမည်၏။ ။

ထေရောဝါဒကိုပြုရာနိုက်။သြဠ္ဟ။ စတုတ္ထကျွန်ုပ်နှင့်ဘာဏကပုဂ္ဂိုလ-
ဟု။အဂ်ိုဏ်းရှိအဋ္ဌကထာဂိုဏ်၏။ ကဏ္ဍစဟာတိယကျွန်ုပ်နှင့် ဂဏကပုဂ္ဂိုလ
ဟု၊ မဟာနိဒ္ဒေသအဋ္ဌကထာဂိုဏ်၏။ ။ထိုမထေဏ်အလို၊ စကြဝဠာဂဟု
ဒေုတသောင်းကို-တိသဟာသိ မဟာသဟာသိုလောကခေါတ် ဆိုရာ
ဂ်ာ၊ခြောက်ပုံနှင့်ဆကြောင်း။ ယုတ္တိမပါ၊သောကြောင့်၊ အာဘော်နှင့်သင့်
မသင့်ကိုမဖေါ်ပြနိုင်။ ။

ထိုကြောင့်၊ထေရဝါဒသည်။ယသုဟာဂိုအလိုအကျိုးမဂိုဖြစ်၏၊ အလွန်
ရွယ်ဖိုး၍သာသာကလေးရိုက်သည်နှင့်လည်းတူ၏၊

———:o:———

ပါဠိဂိုသင့်မဂိုသင့်ကို။နိုင်းချင့်သုတ်သင်ပြီး၍။ယသုအခ -
အစည်အတိုင်းအနက်ပြအံ့၊ ။

(၁) အာနန္ဒ။အနန္ဒာ။ယာစတာယတ္တကံဗျာနံ။အကြင်မျှလေံသော
အာရပ်သို့၊စန္ဒိမသူရိယာ။ လနေတို့သည်၊ပရိဟာရန္တိ။ လှည့်လည်ကုန်၏။
ဝိရောစမာနာ။တင့်တယ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဒိသာ။ အံ့ရပ်မျက်နှာတို့သည်၊
ဘန္တိ။တောက်ပကုန်၏။ဘာဝ။ ထိုမျှးထံ-လနေလှည့်လည်ရာအာရပ်အ
ပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ သဟာသဒဲ့တုလောကော၊ ထထောင်သောလော
ကဓာတ်သည်။ အတ္တိ၊ဂိုဏ်၊ ထဘို့သယာသဆဓာတု လောကော။ ထိုတ

ထောင်သောလောကဓာတ်၌။စန္ဒာနံ။လတို့၏။သဟံသံ၊တထောင်သည်
ပေါတိ၊ဖြစ်၏။သူရိယာနံ၊နေတို့၏။သဟဿံ။ သည်။ဆိနေရုပဇ္ဇတရာ
ဇာနံ။မြင့်မိရ်တောင်မင်းတို့၏။ သဟဿံ၊သည်။ ဇမ္ဗု။ဒိပါနံ။ ဇမ္ဗု။ဒိပါ
ကျွန်းတို့၏ သဟဿံ၊သည်။အပရဂေါယာနာနံ၊ အပရဂေါရာမည်သော
အနေဝဲကျွန်။တို့၏၊သဟဿံ၊သည်။ဥတ္တရကုရုံ။ ဥတ္တရကုရုမည်သော
မြောက်ကျွန်းတို့၏။သဟဿံသံ။သည်။ပုဗ္ဗဝိဒေဟာနံ၊ပုဗ္ဗဝိဒေဟမည်သေါ
အဓော့ကျွန်းတို့၏။သဟဿံ။သည်။ စတ္တာရိမဟာသမုဒ္ဒသဟဿာနိ၊ မ
ဟာသမုဒ္ဒရာ- လေးထောင်တို့သည်၊ စတ္တာရိမဟာရာဇသဟဿာနိ။
မဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးထောင်တို့သည်။ စာတုမဟာရာဇိကာနံ။
စတုမဟာရာဇ်နတ်ဘုံတို့၏၊သဟဿံ။ တဒးထောင်သည်၊တာဝတိံသာ
နံ။တို့၏။သဟဿံ၊သည်။ယာမာနံ။ တို့၏၊သဟဿံ။သည်။ တုသိတာ
နံ၊တို့၏။သဟဿံ၊သည်၊ နိမ္မာနရတိနံ။တို့၏၊သဟဿံ၊သည်။ ပရနိမ္မိ
တဝသဝတိနံ။ဘို့၏၊ သဟဿံ၊သည်။ ဗြဟ္မလောကာနံ၊ ဗြဟ္မာဘုံနှစ်
ဆယ်တို့၏။သဟဿံ။သည်၊ဟော်တို့။၏၊ အာနန္ဒ။အာနန္ဒာ၊ အေယံ။ ဤဆို
အပ်ပြီးသောလောကဓာတ်ကို၊သဟဿံ။စက္ကြာဝဠာတထောင်အရေအ
တွက်ရှိသော ဗဟုနိကာ၊အာဇညံဖြစ်သော။ လောကဓာတု၊ သော ဓာတ်
ဟူ၍။ဝုစ္စတိ။ဆို ဇပ်၏။အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ယာဝတာ-ယတ္တကာ။ အကြင်မျှ
လောက်သော၊သဟဿံ။စက္ကြာဝဠာတထောင်အရေအတွက်ရှိသေ၊ဗဟု
နိကာ၊သော၊လောကဓာတု။သည်။အတ္ထိ၊၏၊ တာဝတတ္တကေန၊ထိုမျှ
လောက်သေ၊စက္ကြာဝဠာတထောင်အဘို့ဖြင့်၊သဟဿံ၊တထောင်အရေ
အတွက်ရှိသော။ ။(ဤကား။ တာဝသဟဿဘာဝေန-ဟူသောအဋ္ဌ
ကထာဘွင့်နှင့်အညီတည်း)။ ၊ထနည်းကား၊တာဝ- တတ္တကာယ။ထို
မျှလောက်-အရေအတွက်ရှိသောစက္ကဝဠာတို့၏၊ သဟဿံ။ထ
ထောင်အရေအထွက်ရှိသော။ ဓာတုလောကော၏၊ လောကဓာတ်စက္ကဝ
ဠာသည်လည်း။အတ္ထိ၊ရှိ၏။အာနန္ဒ။အာနန္ဒာ၊အေယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောတ
သန်းသော စက္ကဝဠာကို။ ဒွိသဟဿိ။ သဟလောက ဓာတ်မှ- နှစ်ရာ
ပြောက်သော။မဏ္ဍိမိကာ။အလတ်ဖြစ်သော၊လောကဓာတု၊လောကဓါတ်
ဟူ၍။ဝုစ္စတည်။၏။အာနန္ဒ။အာနန္ဒာ။ယာဝတာ-ယတ္တကာ။အကြင်၊မျှလောက်
သော။ဒွိဆဟဿိ။ဒွိသဟဿိမည်သော။ မဏ္ဍိမိကာ၊သော၊ လောကဓ
တု၊စက္ကြာဝဠာတသန်းသည်၊အတ္ထိ။ရှိ၏၊ ၊တာဝတတ္တကေန၊ ထိုမျှ

လောက်စကြဝဠာတသန်းအာဘို့ဖြင့်၊သဟာသိ။တထောင်အရေအတွက်ရှိ၏သာ။တနည်းကား။ တဉ-တတ္တကာယ။ ထိုမျှလောက်စကြဝဠာတသန်းရှိသော-မဏ္ဍိုမိကာထောကဓာတ်၏။ သဟာသ်။ တထောင်အရေအတွက်ရှိသော။ဝါ၊ တထောင်-တထောင်အရေအတွက်ရှိ၏သာ။ဝါ။ တသန်းအရေအတွက်ရှိသော၊ဓာတုလောကော၏ သည်လည်း။အတ္ထိ။ရှိ၏။ ဆာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။အယံ။ ဤကုဋေတသိန်းအရေအတွက်ရှိသော-စကြဝဠာကို။တိသဟာသိ၊ သဟာသိ၎လောကဓာတ်မှ-သုံးခုမြောက်သော။ ပဟာသဟာသိ၊သန်းတည်သန်းပွား၊ များသောအထောင်တို့ဖြင့် မြောက်အပ်သော၊ဝါ။ ထောင်ဖြင့်သုံးဆင့်-မြောက်အပ်ဆင့်ပွား-များစွာသောကုဋေတသိန်းအရေအတွက်ရှိသား၊လောကဓာတု၊လောကဓာတ်ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ။တိကဂ်ုတ္တရပါဠိတော်အနက်၊ ။

(၂) စူဠဒုနိကာတိ၊ဟူသည်ကား။ ခုဒ္ဒကာ ငယ်သော။ဆယံ၊ ဤစူဠဒုနိကာလောကဓာတ်သည်၊ သာဝကာနံ။သာဝကတို့၏။ ဝိသယောဒါရတည်း။ကသွပနှ၊ အာဘဲ့ကြောင့်၊သော။ဤစကြဝဠာတထောင် အရေအတွက်ရှိသာ- စူဠဒုနိလောကဓာတ်ကို၊ အာနိတာ။ ဘုရားအရာရှိကြ်။ ဆောင်အပ်သနည်း။ဣတိ။ဤကားစောဒနာ-မဏ္ဍိုမိကာယလောကဓာတုယာ။မဏ္ဍိုမလောကဓာတ်၏၊ ပရိဒီပနဒဒသနတ္ထံ၊ အဝိုင်းအခြားကိုပြခြင်းအကျိုး ငှာ။အာနိတာ။ဆောင်အပ်၏၊ယာဝတာတိ၊ကား။ ယတ္တကာ။ အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ဘာဝ။ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိ၏သာ။ သဟာသဘာဂေန၊တစထောင်အဘို့ဖြင့်၊ ဒွိသဟာသိမဏ္ဍိုမိကာ လောကဓာတူတိ၊ဟူသည်ကား၊အယံသဟာသစက္ကဝါဠာ။ဤတထောင်သော စကြဝဠာသည်၊ပါ၊ကို။သဟာသဘာဂေန။ တစထောင်အဘို့ဖြင့်၊ ဂဏော်တွာ၊ ရေတွက်၍၊ ဒုသဘာသဟာသစက္ကဝါဠ ပရိမာဏာ။ တသန်းသော စကြဝဠာအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ဒွိသဟာသိမဏ္ဍိုမိကာနာမ လောကဓါတု'ဒွိသဟာသိမဏ္ဍိုမိကလောကဓာတ်မှည်၏၊ဒုယံ၊ ဤမဏ္ဍိုမိကလောကဓာတ်သည်၊သာဝကာနံ။သာဝကတို့၏။ အဝိသယေသာ။ အရာမဟုတ်။ ဗုဒ္ဓါနုယောဝ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏သာလျှင်၊ ဝိသယောဒါရတည်း၊ ဟိ သစ္စံ၊မှန်၏၊ ဇွတ်ကေဝိ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသည်ထည်းဖြစ်သော၊ဌာနေ၊အရှုပ်၌။တထာဂတာ။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊အန္ဓကာရံ ၊အမှိုက်မှောင်ကို၊ဝိဓမိတွာ။ ပယ်ဖျောက်၍၊သရိရောဘာသံ၊ ကိုယ်တော်ချောင်

ကို။ဓသေသတ္တွာ။ ပြ၍။သရေန့။ အသံဖြင့်။ ဝိညာပေထုံ။ သိ။စခြင်း၌ဌာ။ သးကြာနို့။ ဘတ်နိုင်ကုန်၏။ ဤတိ။ဤသို့.ဒိပေတိ။ပြ၏။//ကြွေကေန။၍မှ အတိုင်း။အရှည်ရှိ။သာစကား။ဖြင့်။ဗုဒ္ဓါနုံ။မြတ်စွာဘုရာ.တို့၏။ဓာတိခေတ္တံ နာ။ဓာတိခေတ်မည်သည်ကို။ဓသိတံ။ ပြတော်မူအပ်၏။ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ဗောဓိသတ္တာနံ။ဘုရား။လောင်း။တို့၏။ပန်ဆို့မဘုဝေ။ အဆုံး။ဘဝဋ္ဌိ။ဒေဝ လောကတော။နှတ်ပြည့်မှ။စဝိတ္တွာ။ ရုတေ၍။မာတုကုစ္ဆိယံ။ မယ်တော် ဝမ်း၌။ပဋိသန္ဓိဂဟဏစာ ပဋိသန္ဓေယူတော်မူသော နေ့၌လည်း၊ကောင်း၊ ကုစ္ဆိတေ။မယ်ထော်ဝမ်းမှ။ နိက္ခမနဒိဝသေစ။ ဘွား။တော်မူသော့နေ့ ၌ဌင်း။မဟာဘိနိက္ခမနဒိဝသေစ၊ တောထွက်တော်မူသော နေ့၌လည်း ကောင်း။ သမ္ဗောဓိပတ္တဒမ္မစက္ကပဝတ္တန ဆာယုသံခါရဝေါသဇ္ဇာနပရိနိ ဗ္ဗာနဒိဝသေသုစ။ ဘုရား၏ဖြစ်သို့ရောက်တော်မူသော့နေ့၊ ဓမ္မစကြာတ ရား၊ကို့ဟောတော်မူသော့နေ့။ ဆာယုသင်္ခါရကို စွန့်လွှတ်တော်မူသော နေ့၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူ။တော်မူသော့နေ့တို့၌လည်း၊ကောင်း ဤကြွေကံဌာနံ။ လောက်စကြာဝဠာတသောင်း၏ဘုရား၏ဆေရပ်သည်၊ ကမ္မ တိ၊တုန်လှုပ်၏။တံသဟာသိမဟာသဟာသိဘိဟူသည်ကား။ သဟာသိ တော၊တဆောင်အတိုင်း၏ရှည်ရှိသာ လောကဓာတ်မှ။ပဋ္ဌာယ။ စ၍။ တတိယာ။ သုံးခုမြောက်သော လောကဓာတ်သည်၊ တိသဟာသိ၊တို့ သဟာသိ့လောကဓာတ်မည်၏၊သဟာသ်၊ကဆောင်ကို။ သဟာသဓာ၊ တဆောင်အပြား။အား၊ဖြင့်- ကတ္တွာ။ပြု၍၊ဂဏိတံ။ ရေတွက်အပ်သော။ မဏ္ဍိုဝိကံ။ မဏ္ဍိုဝိကာ လောကဓာတ်သမျှတာသန်းကို။ ဒသသတသ ဟာသဓာ၊တာသန်းအပြား။အား၊ဖြင့်၊ဂဏိတတ္တာ။ ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊မဟာ့နွဲ့ဟိ၊များစွာကုန်သော၊သဟဿေသဟိ၊ အဆောင် တို့ဖြင့်၊ဂဏိတာ၊ရေတွက်အပ်၏။ဇာတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်မသာသဟာသိ မဟာသဟာသိ့လောကဓာတ်မည်၏။ ဤသာဝတာ။ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ ကာ့ခိါမာနော။အလိုရှိသည်ရှိသော်။ဤကဲ့သို့၊ဤအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဌာနေ။အရပ်၌။အနွံကာရံ။ အဆိုက်ခြောင်းကို။ ဝိဓိတွာ၊ပယ်ဖျောက်၍၊ သတေ့နေ။အာသံဖြင့်။ ဝိညာပေယျ၊ဆိုစေရာ၏။ ဇာတိ။သို့၊ ဇံဝဒိတံဗ္ဗံ၊၏။

ဂဏကပုတ္တာတိဿဲးထေးရောပန္။ ဂဏန်းဆရာ၏ သားဖြစ်သော တိဿမထေရ်သည်ကား၊ ဧကံ။ ဤသို့။ အာဟ။ ဆို၏။ တိဿဟုသည်မဟာဟုသည် လောကဓာတုယာ၊ တိသဟသည် မဟာသဟသည် လောကဓာတ်၏။ ဧတံပရိမာဏံ၊ ဤစကြဝဠာကဲ့ဧတာဆိန်း အတိုင်းအရှည်သည်။ နှ။ မဟုတ်။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဣဒံ၊ ဤအရာသည်၊ အားစရိယာနံ။ နောက်ဆရာအဆက်ဆက်ဘို့၏၊ သဒ္ဓါယမူလကဝါစာယ။ သဒ္ဓါယ်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသောစကား၏။ ဝါ။ စကားကြောင့်၊ ပရိဟိနဉ္ဇနံ။ ယုတ်လျော့တိမ်းယိမ်းသောအရာဌာနတည့် ။ဒဿနကားဒိုသဟသ စက္ကဝါဠ ပရိမာဏံ၊ စကြဝဠာကဲ့ဧတာဆိန်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဌာနံ။ ဆရင်သည်။ တိသဟဿိမဟာသဟဿိ လောကဓာတုနာမ။ တိသဟဿိ မဟာသဟဿိလောကဓာတ်မည်၏ ဣတိ။ သို့ အာဟ။ ဆို၏၊ ဇော်ဂျော ဝတာ။ ဤမျှ အတိုင်း အရှည်ရှိသော- တိသဟဿိ မဟာသဟဿိ လောကဓာတ်ဖြင့်၊ဝါ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော-တိ သဟဿိမဟာသဟဿိ လောကဓာတ်ကို ဟောတော်မူသော စကားဖြင့်။ အာဏာ ခေတ္တံနာမ၊ အာဏာခေတ်မည်သည်ကို၊ဒဿိတံ။ ပြတ်စွာဘုရားဩတော် မူအာဇ်၏ ဟိသစ္စံ မှန်၏၊ ဇောသို့ ဆန်ကဲ့ရဲ့။ ဤစကြဝဠာကဲ့ဧတာဆိန်း အတွင်း၌။ အာဒုနဒိုယပရိဘ- ဇူသိဂိသိပရိဘ-ခဇ္ဇဂဠရိဘ-ဧဗာဇ္ဈက် ပရိဘ-ခန္ဓပရိဘ-မောရဏိဘ- မေတ္တာပရိဘ- ရတနပရိဘာဝနံ။ အာဒုနဒိုယပရိဘ- ဇူသိဂိသိပရိတ်-ခဇ်ပရိတ်- ဧဗာဇ္ဈက်ပရိတ်- ခန္ဓကပရိတ်- မောရပရိတ်-မေတ္တာပရိတ်- ရတနပရိတ်တို့၏ အာဏာ။ထန်းခိုးတဇာ-အာဏာတော်သည်။ ပရိဘိ၊ပျံ့နှံ့၏၊ ။အဂိုတ္တိရ်အဋ္ဌကထာအနက်။ ။

(၃) သဟဿိလောကဓာတုယာ။ စကြဝဠာထထောင် အရေအတွက်ရှိသော- သဟဿိ လောကဓာတ်၏။ သဟဿိ။ ဒုထောင်သည်။ဝါ၊တထောင်အရေအတွက်- ရှိသော လောကဓာတ်သည်။ ဒွိသဟဿိလောကဓာတု၊ဒွိသဟဿိလောကဓာတ်မည်၏။ဝါ၊စကြဝဠာတထောင်အံ့ရေအတွက်ရှိသောစူဠနီလောကဓာတ်၏၊နှစ်ခုမြောက်သောတထောင် အရေအတွက်ရှိသော လောကဓာတ်မည်၏။ သား၊ထိုဒွိသဟဿိလောကဓာတ်သည်။ စက္ကဝါဠဂဏနာယ၊ စကြဝဠာ အရေအတွက်အား၊ဖြင့်၊ဒသသဟဿစက္ကဝါဠပရိမာဏာ။စကြဝဠာကဲ့ဧတာ

သန်းဆတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ထေနေ၊ကြောင့်။ သဟာသစက္ကဝါဠာသဟာသိ ဘာဒေန ဂဒေတွာတို့အာဒိ။ သဟာသေ၊ပေ။ ဂုတောတွာ ဤသို့ အစရှိသောစကားကို၊အာဟာ၊အဋ္ဌကထာဆိုတော်မူ၏။ ။သဟာသ သဟာသ ဝါကတွာဂကိုကံမဏ္ဍိုမိကန္တိ အာဒိနာ၊သဟာသ ။ပေ။ကံ့ဤသို့အစရှိသော အဋ္ဌကထာစကား၌၊မဏ္ဍိုမိကာဃယလောကဓာတုယာ။ စက္ခြဝဠာကုဋ္ဌ ထာသန်းအရေအတွက်ရှိသော မဏ္ဍိုမိက လောကဓာတ်၏။ ဒဿသတသဟာသိ၊စက္ခြာဝဠာကုဋ္ဌေကာသန်း အရေအတွက်ရှိသော လောကဓာတ်သည်။တိသဟာသိ လောကဓာတု၊တိသဟာသိ လောကဓာတ်မည်၏၊ တနည်းကား၊ မဏ္ဍိုမိကာယ လောကဓာတုယာ။ စက္ခြဝဠာကုဋ္ဌေ 'တာသန်းအရေအတွက်ရှိသောမဏ္ဍိုမိကလော ကဓာတ်၏၊ဒွိသဟာသိ။ထောင်ဖြင့်နှစ်ကြိမ်မြောက်အပ်သော လောကဓာတ်သည်။တိသိဟာသိ လောကဓာတု။မည်၏။ ။အဂ်္ဂါတ္တိ၊ရဒ္ဓိကာပါဠိနှစ်ရပ်အနက် ။

(၄) သဟာသ ပိစူဠနိကန္တိ၊သဟာသ ပိစူဠနိကံဟူသော။ ဇော်။ ဤမဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော်နှိုက်၊ယာဝတာယတ္တကံဠာနံ။ အကြင်မျှလောံသောအရပ်သို့။စဒ္ဓိမသူရိယာ။လနေတို့သည့်ပရိဟာရကို၊ လှည့်လည်ကုန်၏၊ဒိ ဆာဒိသာယော၊အရပ်မျက်နှာတို့ကို၊ဝိဒေဟာနာ၊တင့်တယ်စေကုန်လျက်။ဘန္တိ။ထွန်းလင်းတောက်ပကုန်၏။တာဝ။ထိုမျှလောက် လနေတို့သည့်လည်ရာ အရပ်ဒေသပိုင်းအခြားဖြင့်။သဟာသဓာတုလောကော။ တထောင်သောလောကဓာတ်သည်၊အတ္ထိ။၏။တောဃ။ ဤတထောင်သောလောကမာတ်သည်။ စူဠနိကာနာမ၊စူဠနိလောကဓာတ်မည်။ စူဠနိကန္တိ-ဟူသည်ကား၊ခုဒ္ဒကံ ငယ်သောလောကဓာတ်ကို။ ဒွိသဟာသိမဏ္ဍိုမိက လောကဓာတုံတိဇော်၊ ဒွိသဟာသိပ၊ဓာတုဟူသော ပါဠိတော်၌။ သဟာသစက္ကဝါဠာနံ။ တဒေသာင်းသောစက္ခြဝဠာတို့၏၊ သဟာဿဘာဝေန။ တထောင်သောအာဘို့ဖြင့်၊ဂုဏ်တွာ၊ မြောက်၍။ ဂတိတွာဂိုမှ။ ရေတွက်၍ပေး။ဒသသတသဟာသ စက္ကဝါဠ ပရိမာဏံ၊စက္ခြဝဠာတသန်း၊အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ လောကဓာတ်သည်၊ ဒွိဿဟာသိ မဏ္ဍိုမိကာလောကဓာတုနာမ။ ဒွိသဟာသိမဏ္ဍိုမိကာလောကဓာတ်မည်၏။ဇော်ကေန။ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသောမဏ္ဍိုမိကလောကဓာတ်ဖြင့်။ ဝါ၊ စက္ခြာဝဠာတသန်းအရေအတွက်နှိုက်အကြိုးဝင်သော စက္ခြာဝဠာထသောင်းဆရေအတွက်ရှိသော မဏ္ဍိုမိကလောကဓာတ်ဖြင့်၊ဝါ။ မဏ္ဍိုမိကလောကဓာတ်ကို ပေါ

တော်ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ။ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဓာတိ ခေတ္တံနဿမ၊ ဓာတိခေတ်မည်သည်ကို၊ ဒဿိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ မှန်၏၊ ဧဝါဝိသဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားလောင်းတို့၏၊ ပန္နိ့မဘာဝေ၊ အဆုံးဘဝ၌၊ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတွာ။ ရတော့၍။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ မယ်တော်ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိဂဟဏဒိဝသေ။ ပဋိသန္ဓေယူတော်မူသောနေ့၌သည်းကောင်း။ မာတုကုစ္ဆိတော၊ မယ်တော်ဝမ်းမှ၊ နိက္ခမနဒိဝသေ၊ ဖွားတော်မူသောနေ့နှိုက်လည်းကောင်း။ မဟာဘိနိက္ခမနဒိဝသေ။ တောထွက်တော်မူသောနေ့နှိုက်လည်းကောင်း။ သမ္မောဓိပတ္တဝမ္မစက္ကပဝတ္တနအာယုသင်္ခါရဝေဝါသဇ္ဇနပရိနိဗ္ဗာနဒိဝသေသုစ ဘုရားအဖြစ်သို့ရောက်တော်မူသောနေ့။ ဝံမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူသောနေ့။ အာယုသင်္ခါရကို စွန့်လွှတ်တော်မူသောနေ့၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူသော နေ့တို့ နှိုက်လည်းကောင်း။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်သောအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်သည်၊ ကမ္မတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ။တိသဟဿိ မဟာသဟဿိ ပိ လောကဓာတုံ။ ဟူသည်ကား၊ သဟဿိတော။ တထောင်အရေအတွက်ရှိသော၊ စူဠနိလောကဓာတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ တတိယာ။သုံးခုမြောက်သောလောကဓာတ်တည်း၊ ဝါ။ သုံးခုမြောက်သော တထောင်ရှိသောလောကဓာတ်တည်း၊ တို့သဟဿိ၊ စကြဝဠာတထောင်အရေအတွက်ရှိသောစူဠနိလောကဓာတ်မှ။ သုံးခုမြောက်သော လောကဓာတ်။ ဝါ၊ စကြဝဠာတထောင်ရှိသောစူဠနိလောက်ဓာတ်မှသုံးခုမြောက်သော တထောင်ရှိသော်လောကဓာတ်။ ။ပဋ္ဌမသဒ်ဟသ်။ ရှေးဦးစွာတထောင်ကို။ သဟဿဓာ၊ တထောင်အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ဂုဏိတံ၊မြှောက်အင်အရေတွက်အပ်သော။ မစ္ဆိုဝိကံ၊ စကြဝဠာ ကုဋေတသန်းအရေ အတွက်ရှိသော မစ္ဆိုဝိကာလောကဓာတ်ကို။ ဝါ။လောကဓာတ်၏၊ ဒုသဟဿဓာ သံခဲ့။ တသန်းအရေအားဖြင့်။ ဂုဏိတတ္တာ။ မြှောက်အင်အရေတွက်အင်ပြုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာဇနိ့ဟိ။ များကုန်သော။ သဟဿေသဟိ။ အထောင်ဟူဖြင့်၊ ဂုဏိတာ၊မြှောက်အင်၏။ ဇာတိတာဝဠာ။ထိုကြောင့်။ မဟာသဟဿိ။ မည်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောတိသဟဿိမဟာဟသိလောကဓါတ်ဖြင့်၊ ဝါ။ ဤမျှရှိသောအတိုင်းအရှည်သော တိသဟဿိမဟာသဟဿိလောကဓါတ်ကိုဟောတော်မူသောစကြာ၊ ဖြင့်၊ ကောဋိသတသဟဿစက္ကဝါဠ ပရိမာဏော။ စကြဝဠာ ကုဋေ

တသိန်းမာရေ အတွက် ရှိသော၊ လောကော၊ လောကဓာတ်ကို။ ဒသ သော။ ပြုတော်မူအပ်၏၊ ။ဂဏာကပုတ္တတိသဿ မထေရ၏ ဝါဒမှာပါ၌ အနက်တူပြီ၊ ။ဟိသစ္စံ။မှန်၏၊ ဥတ္တော်တာ။ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော-တိသဟာသဿ်မဟာသဟာသ်လောကဓါတ်ဖြင့်၊ ဝါ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော-တိသဟာသ် မဟာသဟာသ် လောကဓာတ်ကို ဟောတော် မူသောစကားဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဏာ ခေတ္တံနာမ၊ အာဏားခေတ်မည်သည်ကို။ ဒသ်တံ ပြတော်မူအပ်၏၊ ။မဟာနိဒ္ဒေသ အဋ္ဌကထာအနက်၊ ။

(၅) ကထံဟောတို့။အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ ဥပမာဤသို့၊ ကေစဏ္ဍ ဝါဠ ပဗ္ဘိတပရိက္ခေပေန။ တဆူသောစကြာဝဠဲတောင်အရံဖြင့်၊ ပရိက္ခိ ဏ္ဍာ၊ရံအပ်သော။အယံ၊ဤလောကဓာတ်သည်၊ ကေလောကဓာတုနာမ။ တဆူသောလောကဓာတ်မည်၏။ ဥဝရုပံ၊ဤသို့သဘောရှိသော၊ လောက ဓာတုသဟာသံ၊ လောကဓံဓာတ် တထောင်သည်။ သဟာသိ။ တထောင် ရှိသော။စူဠနိလောကဓာတုနာမ။စူဠနိလောကဓာတ်မည်၏။ ဤတွေကော၊ ဤမျှအတိုင်း အရှည်ရှိသောတထောင်သောလောကဓာတ်သည်။ သာဝ ကာနံ၊သာဝကတို့၏။ ဝိသယပရိဿဒါ။အသံဖြင့်ကြားရာအပိုင်းဆခြား တည်း။ တဘွဲ့သဟဿေ၊ ထိုတထောင်သောစကြာဝဠာ၌၊ ဝါ။ဤကြာဝ ဠာတွင်။ ပုန။တဖန်၊ဥကဓမေကံ။ တဆူ တဆူကို၊ သဟာသံ ကတွဲ့ာ။ တ ထောင်ပြု၍။ သဟာသေ ဂဏိတော၊ တဿောင်ဖြင့် ရေတွက် အပ်သည်ရှိ သော်။ဖြစ် သဟာသိ၊နှစ်ထောင်ရှိသော။ မဏ္ဍိုပိကလေါကမဓာတုနာမ။မဏ္ဍို ပိကလောကဓာတ်မည်၏။တံ။ထိုမဏ္ဍိုပိကလောကဓာတ်သည်။ ဒသသ တသဟာသ်၊ စကြာဝဠာတသန်းအရေအတွက်ရှိသည်၊ဟောတို့။၏။တ ထွဲ့။ ထိုစကြာဝဠာတသန်းအရေအတွက်သော မဏ္ဍိုပိကလောကဓာတ် ၌။ဝါ၊ မဏ္ဍိုပိကလောကဓာတ်တွင်၊ ဥကမေကံ တဆူတဆူကို၊ဒသသတ သဟာသ်။ တသန်းအရေအတွက်ရှိသည်ကို။ ကတွဲ့ာ။ပြု၍၊ ဒဒ္ဓါသတ သဟာသေန၊ တသန်းအရေအတွက်ဖြင့်၊ ဂဏိသော၊ရေတွက်ဆောင်သည် ရှိသော်။ တိသဟာသိမဟာသပ သိုလောကဓာတုနာမ။တဲ့သဟာသ် မဟာသဟာသ်လောကဓာတ်မည်သည်။ ဟောတို့။ဖြစ်၏။ သုညဋ္ဌာနာ နိ၊သုညအရုပ်တို့သည် ဒွါဒသ။ တဆယ်နှစ်ပါးဘို့တည်း၊ ရာသိ။ရာသိ သည်၊ ဂဏ်။ထဆုတည်း၊ ဇာတိ၊ဤသို့၊ တေရသဋ္ဌာနာနိ။တဆယ်သုံးပါး

သောဆေးရပ်တို့သည်၊ ဟောကြ၏။ ဖြစ်ကုန်၏။ တဖန်ဖေးထိုတိသဟာသိမ ဟာသဟာသိ၊လောကဓာတ်သည်သာလျှင်။ ကောဒိသတာ သဟာသံနာမ၊စကြဝဠာကုဋေတိသိန်းအရေအတွက်ရှိသည် မည်သည်၊ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ဟူတိ။ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ဆိုအပ်၏၊ ။မိန္နာလင်္ကာရဋီကာအာနန္ဒာ၊ ။

———:o:———

ဘုဉ္ဇနီလောကဓာတ်-ဓဏ္ဍိပဒိကာလောကဓာတ်- မဟာသဟာသဓ် လောကဓာဝင်-ဟုဆိုအပ်သော- ဤလောကဓာတ် သုံးပါးကို- ဘွင့်ဖြာရာ-အဋ္ဌကထာဋီကာတို့နှင့်၊ဆေးကျိုအာရာဝယ်၊ ပုဒ်အဆက်ရာ မည်မည်တွတ် ရှိသည်ကို၊ ညှိနှိုင်းတိုင်းထွာသျှော်၊ အနက်အာဓိပ္ပာယ်နှင့်တကွ။မိုင်းခိုင်းဆရာတော်ဖြဆို ဆုံးဖြတ် အပ်သော လောကဓာတုဝိနိစ္ဆယကားပြီး၏၊ ။

———:o:———

လျောက်လွှာ။

ဘုရားတပည့်တော်၊ ဝေးဝယ်မြို့- ကူးတို့ကျောင်း နေရင်ဒိပ္ပခြေတော်ဦးခိုက်လျောက်ဝံ့ ပါသည်၊ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် သခင်အရှင်သူမြတ်ဘုရား။

ဟောပြီမပရိစ္ဆေးဒေနဒွတ္တိသ ပလဂုဇ္ဇဝိဏ္ဏာပရိမာဏောဝဇ္ဇတိ- ဟူသောအဋ္ဌကထာစကားရင်း(၃၂)ပိုလ်- တင်လဲခဲပမာဏ ရှိသော-ကျောက်ဟူ၍ဆိုရာ၌ ကျမ်းဆရာတို့သည်၊ပိုယူနည်းကို၊ အနှည်းနည်းဆိုကြပါသည်။ဆရာကြီးတို့လည်း။ အနည်းနည်းပင် ယူကြ ပါသည်။ ထိုဆိုအယူဝါဒကွဲကြား လေသောကြောင့်၊ ဘယ်သို့ယူနည်းကိုလက်ဆုပ်လက်ကိုင်ယူရမည်ဟု-မချမသိနိုင်ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ထိုသံသယကို-ကင်းပြောက်အောင်၊ အာစရိယလေဒ္ဓါပဒေသနှင့်တကွ၊ ကျမ်းဂန်ပါဠိ။ လာရှိသည်အတိုင်းဖွင့်ဟတရားသင်း- ကင်းလောက်အောင်။ အသေအချာမေးသား ဖြေးမြွှင့်တော်မူစေခြင်ပါသည့် ဆရာတော်သခင်အရှင်သူမြတ်ဘုရား၊ ။

———:○:———

နဒေါထသဟာဂဝတောဒမ္မရဟတောသဒ္ဓါဒ္ဓသေ။

တုလာတုလကမ္မဇဟံ။ ထုလာတုလံဂကိသရံ။ ဘ ဗ္ဗညံ့ဟ်နမေဝ
ကွ်ံ၊ပလပဋ္ဌ ဘဒ်နိန္ဆယံ်။ ။ပဋ္ဌမ-သ-ကာရေဝိဟသာ။
ယာစိကောပိယဘိဇလေန၊ သာသနေဝိဇကာရာ၊ ဒုတိယေပါရာဇိ
ကေစ၊ပတ္တာသိက္ခါပဒေတထာ။ ။တတိယ-ရ-ဝိဟလာ၊ ။
ဂရာဏ္ဍောပါဒဋ္ဌာနေ။ဒွတ်ိံသဂုဋ္ဌံဝိဏ္ဍာဂေါ။ အညသ်ိံစဝိညာဂေဗ္ဗေ၊
မာဂဓေဂရိ ဘာပဏော၊ ။ဥဘယ-မ-ဝိဟလာ၊ ။
ပဏေပတ္တာဂ်ိလိမာနေ၊ ပါဂဒ္ဓေစာဝိသဗ္ဗဲသော။ မူလေဇ်ကန္တုတောဒိ
ဌ္ဌေ။အညကာဏေမပါဠံ။ ။ပတျာဝတ္တာ။ ။
ဘေနေဝဟိဝဒန်္တိတိ။တတ္ထတတ္ထုပကာသိတံ၊ နတ္ထေကန္တုပမာဏေန
နာဝိညောညသမာနတော။ ။ပဋ္ဌမ-သ-ဝိဟလာ။ ။
တေနေဝမှာကံကာလေ။ဇာနနေနတ်ိထေသကံ။ သံမုယ္ဘန်္ကဂစ်ေန်
နှာ။ယာဝအဇ္ဈာဘနာဝုစ္စာ။ ။တသ္မာဒါနိပဝက္ခာမိ။ တံဒိက္ခန်္ဂုစိတ္တ
ဏာတို၊ ။ပဋ္ဌမ-မ-ကာရဝိဟလာဂါထာ၊

—:o:—

တုလာ တုလကမ္မဇဟံ၊ တိဂန္ဆာန်ဟိအားလည်း- ထင်ရှားသိသာ
သည်ဖြစ်၍- နှိုင်းချိန်အပ်-ပိုင်းခြားအပ်သောကြောင့်— တုလမည်သော
ကာမာဝစရကံ- ထိုနှင့်ကွဲပြား- မပိုင်းခြားဘဲသည်ဖြစ်၍- ဆတုလ
မည်သေးဟုတ်ကံကို။ဝါ။ တုလမည်သော။ ကာမာဝစရ ရူပါဝစ
ရကံ-အတုလမည်သော- အရူပါဝစရကံကို။ ဂါးနည်းသောအကျိုးရှိ
သော- ဝိတုလမည်သော-ဟိနကံ- များသောအကျိုးရှိသော- အတုလ
မည်သောပဏီတကံကို- ကမ္မက္ခယ-အရဟတ္တမဂ်- ညာဏ်လက်နက်
ဖြင့်-ပယ်ဖျက်စွန့်ပစ်တော်မူပြီးထသော၊အတုလံ၊ အတုမဖြော်—ပြည့်
ကျော်နိဗ္ဗာန်ကို။ တုံလံဘုလေန်္ဂ့ံ။ ခန္ဓာငါးရပ်-ကင်းပြတ်ချုပ်ငြိမ်းခြာ-
ခေမာဘိဓေ- နိဗ္ဗာနကား- မရွမလွဲ- အမြဲကည်သည်- သို့စသည်ဖြင့်
နှိုင်းရည်ဆုံးဖြတ်—ပိုင်းခြားဝေထင်ရှုတတ်ထသော။ အတုလံ၊ သိသအစ

ဤသောကုဏ်တို့ကြောင့်- တစုံတယောက်သောသူနှင့်- တူတော်မမူထ
သော၊ဝါ။ သိဿအစရှိသော ဂုဏ်တော်ဘို့ကြောင့်– တစုံတယောက်
သောသူသည်-ချိန်နှင့်တူသော ညာဏ်ပညာဖြင့်-မနှိုင်းရဉ်အပ်- မနှိုင်း
ရဉ်နှိုင်ထသော၊ဂဏိသသရုံ၊ ရှစ်ပါးအရိယာ- သဗ္ဗညုတော်ဆပေါင်း၏
အရှင်ဖြစ်းတော်မူထသော။ဝါ၊ သုံးဘုံရဝ်သူ-နတ်လူဗြဟ္မာ–သတ္တဝါအ
ပေါင်းတို့ကို- ကောင်းစွာ ဆည်းဘူး=ထူးကဲ လွန်မြတ်သော ပါရမီ
တော်ဟုန်- ဂုဏ်တော်အနန္တတို့ဖြင့်– ကဲဆလွှမ်းမိုး အစိုးရုတော်မူ
ထသော၊ သဗ္ဗညုံ၊ ယျညုငါးပံ အလုံးစုံကို- အာကုံစင်ထိဖြင်ဟော်
မူကာတ်သောသဗ္ဗညုဖြတ်စွာဘုရားကို။ နမေ-အာထိနမာယိ။အလွန်ကြည်
ညို-ရှိသေမြတ်နိုးဂိုရိုးပါ၏၊နတ္ထာ။ အလွန်ကြည်ညိုရှိသေမြတ်နိုးဂိုခိုးပြီး
၍၊ပလပတ္ထာမိနဲ့စွယ်၊ မဂဓေမဂဓ-ပိုလ်ကွမ်းစား- စသည်ကိုဆုံးဖြတ်
ချဆုံးဖြတ်ကြောင်းဖြစ်သော-ပလပတ္ထာဒိဝိနိဿယကို။ ဝက္ခံဝက္ခာမိ၊
ထုက်ဆောင်ဖြဆိုပေအံ့။ ၊(ဤဂါထာနိုက်-တုထဆတုလသဒ္ဒါအနက်
ကိုမဟာဝပရိနိဗ္ဗာနသုတ်အဋ္ဌကထာဋီကာ-ဋီကာကျော်- မကိုမငြ်။တို့ကို
ရှုမှတ်အပ်၏။ ။နောက်ဆုံး အတုလ သဒ္ဒါကိုလည်း- တန်ဆာနည်း
အားဖြင့်နှစ်ထပ်သမ္မှန်သည်ဟုမှတ်အပ်၏။)၊ ၊

ယတ္ထာ၊အကြောင်းကြောင့်၊ ပိယသိလေန၊ ချစ်အပ်သောသိလရှိသော
ဖိဗ္ဗအမည်ရှိသော- ဒေးဝယ်ရှိ- ကူးတို့ငေးချောင်းတုန်းကြိုးသည်။ ယာစိ
တော။ ရှိသေညွတ်ထွား- ဒေသျောက်ထားတောင်းပန်အပ်၏၊ စ။သည်
သာအကြောင်းရှိသည်မဟုတ်းသး၊ ယသ္မာပိ၊ အကြောင့်ကြောင့်လည်း၊
သာသနေ၊ သဗ္ဗညုသာသနာတော်၌၊ ကေသရာ။ ခြသေ့ငင်းကဲ့သို့ရဲရဲ
ဝန့်ဝန့်- မတွန့်ခြင်းရှိကုန်သော၊ (ပူဇာ၌ငပ်)၊ ဒုတိယေ ပါရာဇိကေ၊အာ
ဒိန္နဒါနဒုတိယ ပါရာဇိကအာဒျာဒိဂဒ်း။ ပတ္တသိက္ခာ ပဒေတထာ။ နိသဂ္ဂိ
ယပတ္တာသိက္ခာပုဒ်အာဒျာဒိဂဒ်း။ ၊ဂရုဘဏ္ဍေ။ဂရုဘဏ်ာဒိ၌၊ပါဒဂ္ဃာနေ၊ငါး
ကွမ်းစားပင်-ပါဒအာဒျာဒိဂဒ်း။ ဒုတိယံ သဂုဇ္ဇပိယ္ဘာကေ။ သုံးဆယ်နှစ်ပိုထ
တင်လဲးခဲ့ ပမာဏာရှိသော- ကျောက်နိပ်တ်အာဒျာဒိဂဒ်း၊ ဒုအညာသဿိံ စ။
တပါးသာ ဘုရားအဓိပ်တော် အတောင်တော် ပမာဏ- ဇဟန်းတို့အ
ဗိဒ္ဓာနဝိကပွနာယောက်သောသက်နှံးအရာ-စသည်ဒိဂဒ်း၊ စိညာတဗ္ဗေ၊ရ
ဟန်းမြတ်တို့- မရျဆတ်ဆတ်- ဇာတုးဆိအပ်သိထိုက် ဆိုကာဂ်းဆိုရာ
သည်သာသျှင်ဖြစ်သော။မာဂဓေ၊မာဂဓတို့ငိုးရာဇဝင်ဟိုဟ်ပြည်ဒ္ဒသုံးစွဲသော်

ကရိသာပဏေးပါဒကရိသာပဏော။ ရဟန်းတို့ပါရာဇိကကို ဆုံးဖြတ်ရသောတမတ်တပါဒ-တကျပ်တသဖြာပမာဏာသည့်လည်း ကောင်း။ ။ပလေ။လေးကျပ်တမှိထိပမာဏသည့်လည်းကောင်း။ ပဉ္စဂိုလိ မာနေ။ ရဟန်းတို့သပိတ်-စသည်ကိုတိုင်းထွာရာ တိုင်းထွာ ကြောင်းဖြစ်သော ကွမ်းစားပမာဏ။သက်နိုး- ညောင်စောင်းခြေ- စသည်ကို တိုင်းထွာသောမဟာပုရိသ- မဇ္ဈိမပုရိသတို့- လက်သစ် ပမာဏ သည်ရှင်း။ မူလေ။အရင်းအစဖြစ်သောအဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ လက်ထက်နှိုက်။ ဧကန်တော၊စင်စစ်မူလ-ဧကန်အားဖြင့်။ဒိဋ္ဌေ။ ကြားမြင် တွေ့သိအပ်သော။ဝါ၊ကြားမြင်တွေ့သိအပ်သောကြောင့်သတ္တဿော။ အလုံးစုံသော အချိန်အခါငှင့်သက်သစ်ပမာဏဖြင့်။ပါကဋော်စာပေ၊ ထင်ရှား သိသာညွှန်ပြသည်း။အညကာလေ၊ပိနည်းဋီကာဆရာမြတ်တို့လက်ထက်ဆိုက်စ၍နောင်နောင်ကာလ၌။သတ္တဿော။ အရပ်ဒေသ- ကာလကွဲ၍-ခြောင်းလဲပေဝံပြုနခြင်းကြောင့်-မိမိတို့အရပ်ဒေသ- ကာလနှိုက် သုံးစွဲဆဲဖြစ်သော အချိန်အခါငှင့်- လက်သစ်တောင်တာ ပမာဏဖြင့်။ ဆပါကဋော်၊ မထင်ရှား။ ။ဟိဿစ္စ ။မထင်ရှားဟူသောထိုစကားသည်မှန်၏။ တနေ၀၊ထိုသို့မထင်းရှားသောကြောင့်သာလျှင်။ တတ္ထတတ္ထ။ ထိုထိုဝိနည်း ဋီကာကျမ်းတို့၌၊ဝဒန္တိတိ၊ ဆရာတို့ဆိုကုန်၏ဟူ၍၊ ပကာသိတံ။ ပြအပ်၏။ ဧကန်အပမာဏောန။ယဆခေတ်နှိုက်- စင်စစ်မူလ သိလောက်သော ပမာဏဖြင့်၊ နတုပကာသိတံ။မပြအပ်-မပြခဲ့၊ အညောညသမာနတော၊ တကျပ်နှင့်တကျပ်-ဆရာတဦးနှင့်တဦး- ညီညွတ်တူမျှသော ဆောဖြင့်၊ နာပိပကာသိတံ၊ပြည့်လည့်းမပြအပ်၊ ။တနေ၀။ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဆမှာဂေါ်။ငါတို့၏။ကာလေ။လက်ထက်ဆိုနှိုက်။ ဓာနနေ၊ အချိန် အချင့်။ လက်သစ်တောင်တာ- ပမာဏဖြင့်- မူလဧကန်- အမှန်သိခြင်းဌ။ ဧလသကံ။နည်းအမြွက်မျှသည်၊နတ္ထိ။မရှိ၊ယာဝဇ္ဇတနာ။ ယနေ့တိုင်အောင် ပုရာဏရှေးရှေးဆရာ- မဟာထေရ်မဟာ- ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့သည်၊ စိန္တေန္တာဝိ။လိလုပ်ဝတ်ကဏန်းကျမ်း-မဂဓအချိန်အချင့်ကိုပြုကြသော- ဘာဝပ္ပကာသဆေးကျမ်း-ကပ္ပဒုမဇာတိဝန်- စသောရှေး ဆရာ ဆဆက်ဆက်တို့ကျမ်း။မဇ္ဈိမဒေသအသုံးအစွဲ။ ဝဆုကိဟဋ္ဌ- မဇ္ဈိမ ပုရိသအာတောင့်ကို-ပြထားသော- ပေတောင်မျဉ်းတံမျှားကိုကြဉ်၍- ကြိုစည့်ဆုံးဖြတ်ကြကုန်သော်လည်း။သံရယ္ဟန္တေ ၀။တွေ့ဝေ၊ပင်ပန်းကြကုန်သည့်

သာတသ်း၊ကသ္ဓာ၊ ကိုသို့ရှိုးသည္ဟုတ်ပြောင်း- ကောင်း ပန်သည့် ထ
ရစ်-သိ အပ်သောဌာန- များလ့ သည့်တချက်။ ယခုထက်တိုင်- ပို့င်ပို့င
ပြီး ပတ်-မဆုံးဖြတ်နိုင်-ကြံမှိုင်တွေဝေရာ ဖြစ်ဒေသာ- အကြောင်းများ
ကြောင့်၊ဒါနဲ့။ယခုအခါ၌၊ ပဝတ္တာဓိ၊ နည်းစုံသွင်းထား- အပြား အား
ဖြင့်-ရေးသားပြဆိုးပေအံ့။ ၊တံ။ ထိုပလပတ္တဓာဒိဝိနိဆ္ဆယကို၊ ဝိစက္ခ
ဏာ။သောကိလေသကုတ္တရာ- ကျမ်းဖြားဖြာ၌- လိပ်မာမြင်သိ- ပညာရှိ
တို့သည်။ဥဒိက္ခနုံ။ မပြင်းမရိ-အားကုန်တိ၍- ညာဏ်ရှိသမျှ- နှိုင်းဆ
သက်ဝင်-ရှုမြင်မှတ်ယူကြစေကုန်သတည်း။ ။ဇာတိ။ ဤသည်ကား-
ရတနတ္တယပဏာမ- အာဘိယာစက-စသည်ကို။ ပြဆိုရာ စကားရပ်-
အပြီးသတ်တည်း။ ။

ဒေဝဒ္ဓိမ-ပရိဇနွှဲဒေန-ဒွတ္တိံသ= ပလဂုဇ္ဇပိဏ္ဍာ ပရိမာဏောဝဇ္ဇတိ။
ဟူသောအဋ္ဌကထာ- စကားရင်း၌၊ (၃၂) ပိုဏ်- တင်လဲခဲ- ပမာဏရှိ
သော-ဂျောက်ဟူ၍-ဆိုရာ၌၊ကျမ်းဆရာတို့သည်။ ပိုဏ်- ယူနည်းကို၊
ဆနည်းနည်း;ဆိုကြပါသည်၊ဆရာကြီးတို့လည်း။ အနည်းနည်းပင်- ယူ
ကြပါသည်၊ဆိုသို့ဆယူဝါဒ- ကွဲပြားလေးသောကြောင့်။ ဘယ်သို့ ယူ
နည်းကို-လက်ဆုပ်-လက်ကိုင်ယူနုံမည်- ဟု။ မချ- မဆိုနိုင် ဖြစ်ပါ
သည်တုံးး။ ၊ထိုသံသယကို- ကင်းပြောက်အောင်၊ အာစရိယ-လ
ေ့ခါဒေသနှင့်တကွ။ ကျမ်းဂန်- ပါဠိ- လာရှိသည့်အတိုင်း။ ဒွိယ-တ
သင်း-ကင်းလောက်အောင်။အသေ- အချာ- ရေးသား ဖြိ ဖြင့်တော်မူ
စေခြင်ပါသည်ဆရာတော်သခင်အရှင်မြတ်ဆုရား-ဟူ။မွေ- သာကဆွေ
မင်္ဂလာ။ ရှိသော်လာ-ပေးလျောက်ရှု၌။ပလ-အရ- ပို့လ်ဟူသည်ကို။ ၊
ဒွတ္တိံသ=ပလ=ဂုဇ္ဇပိဏ္ဍာပမာဏာတာသဏ္ဌာနတော ဂဟေတဗ္ဗာ၊ နှ-တု
လနာဝသေနဘာရတော။ ပလ- ပရိမာဏဿ မာဂဓ— တုဏာယ ဂ
ဟေတဗ္ဗံ။သာစလောကိယ- တုလာယ ဒွိဂုဏာတိဝဒန္တိ။ ။ဒွတ္တိံ
သ-ပလ=ဂုဇ္ဇပိဏ္ဍာပမာဏာတာ၊(၃၂)ပိုလ်-တင်လဲခဲအတိုင်း အဖွဲ့ရည်ရွယ်
သော-ဂျောက်၏ အဖြစ်ကို။ သဏ္ဌာနတော၊ အကြီး- အငယ်-သ
ဏ္ဌာန်ထူ-အ ားဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗာ။ယူအပ်၏။ တုလနာဝသေန၊ ကျောက်
ကဲ့(၃၂)ပိုလ်အချိန်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ဘာရတော၊ (၃၂) ပိုလ်အချိန်ဝန်
လေးသောကျော် အားဖြင့်။နဂဟေတဗ္ဗာ။မယူအပ်၊ပလပရိမာဏဿ၊ ပိုလ်
အတိုင်းအဖွဲ့ရည်ကိုလည်း၊မာဂဓ-ထုလာယ၊ မဂဓရောဇ၏ အချိန်ဖြင့်၊ ဂဟေ

တဗ္ဗံ၊ ယူဆစ်၏၊ သဝ်စ။ ထိုမဝရုဇ်ဟာ ချိန်ဟူသည်လည်း။ လောကိယ-
တုထောယ၊ လောကိချိန်ထက်။ နိဂုဏာ။ (၂)ဆတာက်၏-(၂)ဆကြိုး၏။
ဇာတိ။ ဤသို့။ ဝဒန်မှီ၊ ဆိုကုန်၏၊

ဤသို့ မဟာဝါ ဥပေါသထ-ခန္ဓက-ဝိမတိဝိ-နာဒနီ-ဋီကာ တို့နှိုက်။
လောကိချိန်ယက်။ နှစ်ဆတက်ကြိုးသော-မာဂဝ ချိန်ဖြင့်-ပိုလ်-ဓာတိုင်း
အရှည်ကို။ ယူအပ်သည့် ဟူသော- အဝစရိယ- ပါဒဟိုး-ပြု၍ ဋိကာ
ကြိုး သုံးစောင်၌ပင်။ ပလ- အရကို- ဇွန်း-ပဲ-ကျပ်- မည်ရွှေ့-ပည်မှာဟု-
မဖြတ်ကြေ့သောကြောင့်၊ မာဂဝ ချိန်ဖြင့်။ ပိုလ်- အရပ်- ရှာသော်၊ မဇ္ဈိမ-
ဒေသ။ တံသဒိပ-ဖြစ်၊ ကျမ်းကြီး-ကျမ်းရင်းဘို့နှိုက်။ (၄)ကျပ်ကို-ဘ
ဝိုလ်-ဟု-ဖြာသည်။

အထောက်ပါ၌ကား- ။ကုဋ္ဌာပဏ္ဍာဗျမာသဓေဿ။ ။ဒေးသော
ဌသောကျော ကဿသာ-ဃ၀်။ ပလံ ကဿ-စတုတ္ထယံ။ သုဂဏ္ဏောဝိ
ဇ္ဇော်ဟာမောကျွေ။ ကုရုဝိယ္ယော်ဝတု-တံ-ပလေ။ တုလာ-ဃ၀်ယံ ပလသ
တံ။ ။ဘာရောသိဝိသတိ-တုလာ၊ အာစိတံ ဒသဟာရာသူ။ သာဂ
ဒေါဘာရအာစိတော။ ။သကဋ-အဘိဓာန်-စာ ဂိုဟ်း ။

ပဋ္ဌ ဂုဋ္ဌာ။ ငါးချင် ရွှေးတို့သည်။ အာဗျမာသဓေဿ။ အာဗျမာသက
မည်၏။ ။(အာဗျံနှင့်-မာသက သည်-ပရိယာယ် နှစ်ခု-မဟုတ်။ ဇာပုဒ်
တည်း၊ ပရိယာယ်ဘဲခုတည်းဟု။ သဒ္ဒဇ္ဇောမ-မဟာနိဒ်။ မဂ္ဂါဝဇ်-အ
ဘိဓာန်တို့၌ပြု၏။ ။နှစ်ရွှေးသော-ဂို့သော- ရဇတ မာသကကို နှစ်ရေ၍
ငါးရွှေးဂို့သောသုဝဏ္ဏ-မာသကကဲ့ဃူစေလိုသောကြောင့်။အာဗျဟူသေါ-
ဝိဒေသနကိုမ-သည်ဟု။ အမရဝိဝေဇ-ဋီကာ။ စိန္တာ မဏိ-ဋီကာတို့
၌ ဘွင့်၏)တေ ဒေသဋ္ဌသ။ ဆိုဆယ် ချောက်ပဲ တို့သည်၊ ဒေးရွှေ့။
အာဗျမည်၏။ အဓေဿ၊ ထအာဗျ။ ကဒေသာ။ တအာဗျ။ ထသစ်ဆိပ်
လည်းဟူ-တကျပ်လည်းဟူ။ (ဆစ်ဆိပ်သီးနှင့်အသေးတူသောကြောင့်၊
တကျပ်ကို - အာဗျ ဟူ၍ဂင်း၊ ကဿ-ဟူ၍ ဂင်းဆိုသည့်)အထဲ၊
ပုံလိုင်-နှပုံလိုင်တည်း။ ကဿသတုတ္ထယံ။ အာဗျလေးခုသည်၊ ဝါ၊ လေး
ကျပ်သည်၊ ပလံ၊ပလမည်၏၊ ဝါ။ပိုလ်မည်၏။ ပလံ၊တပိုဏ်။ အဓေဿ၊အ
ဗျ၏။ ဝိသတိ။ နှစ်ဆယ်ကား။ သုဝဏ္ဏော။ သုဝဏ္ဏာမည်၏။ သုဝဏ္ဏေဿ။
တသုဝဏ်၊ဟောမော။တသုဝဏ်။ ပဝေ၊ပလ၏။ဝါ၊ပိုလ်၏။တန္တ၊ထိုနှစ်
ဆယ်သည်ကား။ကုရုဝိန္ဒား၊ကုရုဂိန္ဒာမည်၏-

ဤသို့-သုဝဏ္ဏောအစ-တပုလေအဆုံးရှိသော ပုဒ်တို့ကို၊ နိသျ-ဆရာတော်ဆနာ်သမ္မှနိခြင်းသည်၊ ၎င်းအဘွင့်- အမရဝိဝေက။ စိန္တာမဏိမည်သော- ဋိကာ-နှစ် စောင်။ ဝိသွာပုဒ် အနုက်ကို- ပြသော- ကပ္ပဒုမ-စသောအဘိဓာန်တို့နှင့်-မည်၊ထိုကြောင့်။ ထိုကျမ်းတို့နှင့်အညီ၊ အနုက်ပြပေအုံ၊ ။

သုဝဏ္ဏော။ သုဝဏ္ဏသဒ္ဒါ။ ဝိသွာ၊ဝိသွာသဒ္ဒါ။ ဒွယံ။ ဤသဒ္ဒါနှစ်ခုသည်၊ ဟေမာကွေ။ ဣတိကျပ်၌။ သိယာ၊ဖြစ်၏။ ကုရုဝိဟာရတု၊ ကုရုဝိသွံသဒ္ဒါသည်ကား။ တပုလေ။ ထိုဣတိပိတ်၌၊ ဝါ။ ထိုဣတိဖြင့်ပြီးသော-တပိတ်-အချိန်၌၊ သိယာ၊ဖြစ်၏။ ။(သုဝဏ္ဏ သဒ္ဒါ-ဝိသွံသဒ္ဒါ-နှစ်ခုကား၊ ဧကစ်ဆယ် အတိုင်း အရှည့်ရှိသော-ဣတိကျပ်ဟာ။ ။ကုရုဝိသွံ သဒ္ဒါကား။ ဣတိလေးကျပ် ဟုဆိုအပ်သော၊ ဣတိပိလိကို- ဟာ၏ ဟူလိုသည်)။ ။ပလသတံ၊ ပိုလ်တရာကား။ တုလာ၊တုလာမည်၏၊ထိ်ယံ။ ဇာထိုလိင်နှိုက်၊ သိယာ၊ဖြစ်၏၊ ဝိသတိတုလာ၊ တုလာနှစ်ဆယ်တို့ကား ဘာရော။ ဘာရမည်သည်ဉ်-တဝန်မည်သည်။ အာသိ။ဖြစ်၏၊ ဒသဘာရာ။ ဘာရ-တဆယ် တို့သည်၊ အာစိတံ။ အာစိတ မည်သည်ဉ်- တစု- တပုံ မည်သည်၊ ဇာသည်၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘာရအာစိတော၊ ဘာရတချနှင့်တကွ သော-အာစိတ-တချသည်။ သာဂတော။သာဂတ္ထမည်၏။ တတ္ထည်းဝန်-တတ္ထည်းတို့ကဲ့-မည်၏။ ။

ဤနိုက်လည်း-ယခင်ဋိကာ တို့နှင့်အညီ-ဆနုက်သစ်ပြအုံ၊ ။သာကန္တော။ ထည်းဖြင့်ရွက်ဆောင်အပ်သော။ ဝါ၊ ထည်းဖြင့်ရွက်ဆောင်ခြင်း ဌာ-တတ်ကောင်းသော၊ ဘာရော။ဝန်သည်။ အာစိတော။အာစိတမည်၏။ (အခြားမဲ့၌- ပြဆပ်သော-တစု—တပုံ- အာစိတဟူသည်၊ တတ္ထည်းဝန်-တတ္ထည်းတို့ကပင်ဟူလို)။ ။

(အမရကောသ-မည်သော-သကဒ္ဒ-အဘိဓာန်-စာကိုယ်၊ဌင်းနိဿျတို့ဒ္ဒါ။သကဒ္ဒ-ဘာသာရှိသည်ကို။ ဆိလွယ်အောင်-မာဂဓပြန်၍- ဂေါ်းလိုက်သည်)။ ။ဒသဒ္ဓဂုဏ်- ပဝဒန္တိ၊ မာသံ- မာသ ဌယော သောဋ္ဌသ ဘိစကသံ၊ ကသော စတုဿ်စ ပလံ—တုလာဉ ။တိလာ ဝတိ ဂ ထာန်းကျမ်း။

ဒသဒ္ဓဂုဏ်။ ငါးချင်္ဂေါ်းကို။ မာသံ၊တဝဲဟူ၍။ တုလာဉ၊ ချိန်နှိုက် ထိမ္မာကုန်သော-ပညာရှိတို့သည်၊ ပဝဒန္တိ၊ခေါ်ကုန်၏၊ သောဋ္ဌသဘိ

မာသဝဲ့ယေ၊တခဲ့ ခြေဝံပဲဘိုဖြင့်။ကသဲ့။ကသဟု၍၊ဝဒန်ဒို့။ဆိုကုန်၏ (ကသ-ဟူသည်ကား။ တကျပ်ဆိုလိုသည်၊ ဒုဂ်ါးတဟျားလည်းဆိုလိုနှာသည်)။စတုတ္တဝိစက်သေ၊လေးကသဆဘိုဖြင့်။ ၂၀-လေးကျပ်ဘိုဖြင့်။ပသံထုလ်ဟု၍၊ဝဒန်ဒို့၊ဆိုကုန်၏၊ ။

ကပ္ပဒုမ-သဒ္ဒဓိဏ်ဓိမဂ္ဂဘာဝလိ-အာတိဓနံတိုန်ကိုက်။ ဂုဏ္ဌ၏ပရိယာယ်ကို ကဏ္ဌစူဠိကာ၌ဦးစွန်းမည်းနက်သောဂွေး။သာမလ-စူဠဘာဦးစွန်းမည်းနက်သောဂွေး၊ ဤသို့ဂရိယာသယ်ထုတ်သောကြောင့်ဂုဏ်း၊ ယင်းဂုဏ်ကားဆပင်မျိုးမဟုတ်- နွယ်မျိုးအထူးဖြစ်ကြောင်းတဲ့။ လတာဒိသောသဟု-ဘွင့်ပြသော်ကြောင့်ဂုဏ်း။ ဂုဏ္ဌသဒ္ဒါဂွေးကြိုးဟာ-မဟုတ်။ ဦးစွန်းမျက်နှာမည်းနက်သော-ဂွေးငယ်ဟာ-ဖြစ်ကြောင်းကိုသိ။

ဤသို့လိသာဝတိနိသျဟောင်း-တစောင်နှိုက်ဂုဏ်း၊ သမ္ပျာပကာသကနှိုက်ဂုဏ်း။ကဗ်-ဟူသောသကဒ္ဓအရေးကို။ ကသ-ဟုမာဂဓပြုန်၍ အနက်သမ္မန်သည်၊ ။သယ်လုပ်သည်းဟာ-ကဗ်က-ပုဒ်နှိုက်လည်းကသကဟုမဂဓရှိသည်။ ။

တနည်းကား၊ ။ကဟာပဏောစပဏကော၊ ကထျတောကရိသာပဏော၊ မာဂဓ-အာတိဓန်-စာကိုယ်။ ။ကရိသပမာဏော်နဲ့ရှုပေနုကတောပဏောပကိုးယာ ဒဗ္ဗဘောဒေါကဟာပဏော။ ရိသသဟာဒေသော၊အ-ဟာဒေသောကရိသာပဏော။ ။ဂုဏ်းအာတိဓနဒိကာ။ ။

ကရိသပမာဏော၊တသစ်ဆိပ့- အာတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ရှုပေန။အာရုပ်ဖြင့်၊ကထော၊ပြုအပ်သော။ပဏောပကိုယော၊ရောင်းဝယ်အပ်သော၊ ဒဗ္ဗဘောဒေါ၊ဥစ္စာအထူးသည်း၊ဝါဒဂ်ါးအထူးသည်း ကဟာပဏော ကဟာပဏမည်၏၊ ရိသသ၊ရိသ-သဒ္ဒါကို၊ ဟာဒေသော။ ဟပြု။အ-ဟာဒေသော၊ဟ-မပြုသည်ရှိသော်၊ကရိသာပဏော။ကရိသာပဏမည်၏။ ။ ဤကိုထောက်၍-ကျပ်ဟော-ကဟာပဏ- သဒ္ဒါဒ္ဓိ၊မူလသိက္ခာ-ဋီကာ-ဝိဂြိဟ်ဆိုသည်ဆတိုင်း။ကဏ္ဍစ-ကတိယကွဲရာ-၎-ငယ်နှင့်၊ကဟာပဏာမဟုတ်ကြောင်းကိုသိအပ်၏၊ ။

အက္ခဖလ၊ သမာနဂရုကတ္တွာ- အကွော-ကရိသောပျတြဲ။ ။မာဂဓ-အာတိဓနဒ္ဒိကာ။ ။အက္ခဖလသမာနဂရုကတ္တွာ၊ သစ်ဆိပ့သိုးနှင့်အလေးတူသည်၏ အဖြစ်းကြောင့်၊ အကွောအက္ခမည်၏။ အးတြဲ ဤအရာနှိုက်၊ ကဋိသောဝိ၊ ကရိသ-သဒ္ဒါသည်လည်း၊ဟာတိ၊ဖြစ်၏၊ ။

(ဤအဘိဓာန်စာကို-ဒီကာအလို၊ ဂဗ်ဟူသောသကဒ္ဒအရေးကိုကသ
ဟုမာဂဓ—မပြန်လို၊ကရိသ-ဟုပြန်လိုဆည်)။ ၊

ဤကျမ်းကြီး- ကျမ်းရင်းတို့ရှိ၊ရွေးငယ်ဟူ။ ခေါင်းစဉ်အပ်သော။ရွေး
မျက်နှာသည်း-ငါးရွေးကို-တမါသကာကဖဲ၊တဆဲ့ခြောက်ပဲကို-တအာက္ခ
တကျင်။လေးကျပ်ကို- တပိလ်၊ဆိုသည်အတိုင်း။ တပိလ်အရကိုလေး
ကျပ်ဟုဆိုအပ်၏။ ။

ကပ္ပဒုမ-သဒ္ဒါထွေလာမ၊မဟာနိဒါ၊မဂ္ဂလာဒလို- ဝါစပ္ပတိ-အာဘိဓာန်တို့၌
လည်း။ရွေးငယ်ငါးရွေးကို-တဝဲ။ တဆဲ့ခြောက်ပဲကို- တကဲသ-တာ
ထောလ-တကျပ်၊ယင်းတကျပ်မှာ-ရွံ့ရှစ်ဆယ်။ လေးကျပ်ကို-တပလ
တပိလ်ဟု-ပြကြ၏။ ။

မာဂဓိက- တုလာယေဝ။ ကလဉ္စုပဋ္ဌပိသတိ။ ခုဒ္ဒကဂဏ္ဍကာဒနံ့ ။
ဒွိတ္တိ သက္ခ်ိန်အပရေ။ ။မာဂဓိက-တုလာယေဝ။မာဂဓရောဇ်ချိန်ဖြင့်သါ
လျှင်။ခုဒ္ဒကဂဏ္ဍကာနံ့။ရွှေ ငယ်တို့၏။ပဋ္ဌပိသတိ။ ဒွိစ်ဆဲ့ငါးရွေးသည်။က
လဉ္စုံ။ ကလဉ္စုမည်၏။အပရေ။ တပါးသောဆရာတို့သည်တံ၊ ထိုက
လဉ္စုသည်။ဒွိတ္တိ သကံ ရွေးငယ်သုံးဆဲ့ဒွိစ်ရွေးရှိ၏၊ဤတိ။ဤသို့၊ဝဒန်ဟု
ကုန်၏၊ ။

ဤသို့သုံးဆဲ့ဒွိစ်ရွေးကို-ကလဉ္စုဟု-သင်္ခေပကာသက၊ကျမ်းနှိုက်၊ပြ
ဆိုသည်နှင့်ဆည်။ ပလံနာမဒသကလဉ္စုန်ဝဒန်တို့— ဟူသောကဉ် ဒီကာ
သစ်၌၊ကလဉ္စုဆယ်ရကိုးတပိထ်ဆိုသည်ဖြစ်၍၊ကလဉ္စု- ဆယ်ရသော်။
ရွေးသုံးရာဒွိစ်ဆယ်ဖြစ်၏။ တကျပ်၏ရွေးပေါင်း၊ ရှစ်ဆယ်နှင့်စား။လဉ်
လေးကျပ်ရ၏-လေးကျပ်ကို- တပိလ်ဆိုသော-ယခင်လောကိကျမ်းတို့
နှင့်-ကဉ် ဒီကာသစ်ညီကြ၏၊

ထိုကြောင့်။ ။ဒဿကလဉ္စု၊ ဆယ်ကလဉ္စုသည်။ဝါ၊ သုံးဆဲ့ဒွိစ်ရွေး
ရှိသော၊ကလဉ္စုတို့၏။တဆဲ့သည်သည်။ပလံနာမ။ ပိုလ်မည်၏။ ။ဤသို့
ကဉ် ဒီကာသစ်၌အနက်ပေး။

ကပ္ပရုမ-သဒ္ဒါထွေလာမမဟာနိဒါတို့၌ကား။ရွှေးငယ်သုံးခုကို- ရုပကတ
ခု၊ဆယ်ရုပက-ဟူသော-ရွှေးသုံးဆယ်ကို။ကလဉ္စု-တခုဟုပြု၏။ရှေးပြုပြီ
သုံးဆဲ့ဒွိစ်ရွေးကို-ကလဉ္စုဆိုသည်နှင့်၊မျှားစွာမထူးပြီ။

ယခင်၊လိလာဝတီကျမ်း၌ လာသော၊မယောစပါး အားဖြင့်လုံးရေ
(၁၆၀)ရွှေးအားဖြင့်(၈၀)၊ဝဲအားဖြင့်(၁၆)ပဲရှိသော၊ကျပ်စံကို၊ဖြေငြင်း။

ထိုကျွဲ(၄)ကျ ဟူသော ဝိုထ်ဆ်ိုဂ်ိုင်း။ မဂဓကျင်-မဂဓ-ဝိုလ်ဖြစ်ကြောင်း
ကို။ကပ္ပဒုမ-အာဘိဓာန်-မာန်-ပုဒ်၌။ မာဂဓ-အာချိန်အာချင်ကဲ့-ပြသောကျမ်း
ဆရာအာဆက်ဆက်တို့စကားဖြင့်၊ သိမှတ်ယုံကြည်အပ်၏၊ ။
. ယင်းကျမ်းတို့၌-မာ ဓရာဇ်-အာချိန်-အာချင်ကဲ့ဖြဲအံ့ဟု-ဆိုသည်ဆိုသား
ပြီးလျှင်၊ပဌမာနုပြော်က-စ၍-တုလာဘာဒု-တိုင်အောင်ပြသည်တွင်၊ ဤ၌
အထူးလိုအပ်သောပါဠိကို။ ။

စရကသမတံဝဒ္ဓနဒိဟိ၊တသ္မာမတံတာဒေတာ။ဝိဟာယသဒ္ဓမာနာဒိ။
မာဂဓံမာနမရွှေဘော။ ။

ကြသရေကုဋ္ဌုဝေပါဂ်ကွာ၊တိ သတာပရမာနုဘိ၊ ကြသဂ်ေကုတု
ပရိယာယ။နာမာဗ်ဿိဘိဂဒ္ဓဒေတ- ၊

ဓာလာန်ရ ဂတောသူရ၊ ကဂေ့ခ်ိသိဝိဒေလာကျတော။ ဆဗ်ံသိဘိမရိ
စိသ။တာဘိဆဘိစရောဇိကာ၊ ။

တယောဘိရာဇိကာသိစ။ သသပေါပေါစွဒေတဗဒေ၊ ယဒေဝ်ဿသပေ
ပေါတွော။ဂုဇ္ဇာသတစွတုတ္တွယံ၊ ။
ဆဒ္ဒ်ိုတုရတ္တိကာဘိသ။မာသကောဟေမဓာနကာ၊မာသေစတ္ထာဘိသာ
ဏောသ။ခရဏောသနိဂဒ္ဓတော။ ၊

ဒုကော်သဂေဝကထိတော၊တဒ္ဓယံ ကောလမရွှတော၊ ရဒြိမာဝဒုဇ္ဈေ
ဝ၊ဒြိက္ခ်ိဏောသနိဂဒ္ဓတော။ ၊

ဏောလဒ္ဓယန်ကုကသော်သ၊ သပေါတွောပါဏိမာဏိကော။ အာ
ကွောပိရုပါဏိတလံ။ကံ်ဒ္ဓဏ်ပါဏိဝဘိန္ဒုကံ၊ ၊

ဒိဋ္ဌာလဗုဒ္ဓကဇ္ဈေဝ။တထာသောဋ္ဌသိကာမတာ။ကရမဏ္ဍောဟ့်သပဒံ၊
သုာဏ်ံကဗလဂ္ဂဟံ့။ ။

ဥဒ္ဓုမ္ဘရဇ္ဈပရိယာယေ။ကသော်ဝေဝနိဂဒ္ဓတော၊သိယာ၊ကသော်ဘိအဋ္ဌ
ပလံ၊သုတ္တိရဇ္ဈမိကာတထာ၊ ။

သုတ္တိဘိစပလံဥေယျ၊ မဋ္ဌိရုမ်ိဳစတုတ္တိကာ။ ပကုဇ္ဈောသောဋ္ဌသိဝိ
လွ်ံ။ပလမေဝါတြကိုတ္တုတော။ ၊

ပလေပိပသတိဥေယျ။ပသတဇ္ဈနိဂဒ္ဓတော။ ပသတိဟိအဋ္ဌလိသ၊
ကုဒုဝေါဋ္ဌသရာဝကော။ ၊

အဋ္ဌမာနဇ္ဈသဥေယျော။ကုဒုပေဟိစမာနိကာ၊ သရာဝေါပ္ပလံတံဝ၊
ဥေယျံမတြိဝိစဏ္ဍတော၊ ။

သရာဝေဟိဘဝေပတ္ထော၊စတုံပတ္ထောတထာဒ္ဒုးကာ။ ဘာဇနံကံသ
ပါတြိဒ္ဓါ၊စတုသဒ္ဒိပလဒ္ဓုးသော။ ။
စတုဘိရာဒ္ဒုကေဒေါ်ကော၊ကလသောနုလွကောမွကော။ဥန္ဒါနုဒ္ဓုလ
ဒ္ဒုရာသီ၊ဒေါ်ကာပရိယာယသညိတော၊ ။
ဒေါ်ကေဟိသုပ္ပကုမ္ဘာစ၊စတုသဒ္ဒိသရာဝကော၊သုပ္ပေဟိစဘဝေဒေါ
ကီ၊ဝါဟောဂေါ်ကီစသာမတော၊ ။
ဒေါ်ကီစတုတ္ထယံခါရိ၊ ကဝိတာသုခုမဇုဒ္ဓိတိ၊ စတုသဟာသပထိ
ကာ၊ဆနုဒုဘျာဝိကာစသာ၊ ။
ပလာနံဒ္ဓိသဟာသဒ္ဓး၊ဘာရဒ္ဒေကောပကိတ္တိတော၊တုလာပလသတံဥေ
ယျာ၊သဇ္ဇုးတြဲးဝသနိဆ္ဆယော၊ ။
မာသဒ္ဓုကံကာကွဒိယွာနံ၊ဂုဒုဒ္ဒုးဝါပတ္တမာဒ္ဓုကံ၊ ရာသိဂေါ်ကီခါရိုကေ
တိ၊ယဒေသာယုခစတုဋ္ဌုကာ၊ ။
မ၊ဂဓဒ္ဒုးရိုကာ ဒေါယံ၊ ဆဒ္ဒုတ္တိ ကာမာသော စတုဒ္ဒိ်သတိခုတ္တိုးကာ
ဒ္ဒုးကံ်ာ ဆဒုဒုတိ်ဝတ္တိုးကာကသော အယံစရကသမွတော၊ ။
သုသုကမ၊တး၊ ၊ဒ္ဒုရဘိုကောမာသော။ဝိသတိရတ္တိုးကာ ဒ္ဒုကော်ာသီ
တိုးရတ္တိုးဂုကသော၊ အယဒ္ဓေဝကလိဂ်ုးရိဘာသာယမေဝိ။ပ။ ။ဣ
တိမာဂခပရိမာနံ၊ ။
အုထကလိဂ်ုးရိ၊ာတံ၊ယဒေတာမန္ဒ်ုဂ္ဂဟေဒခုသံာ၊ ဟိနသတ္တာနဒု
ကးလာအဒေဘာတုမတြဲာတံဒယာဂျာ ပေါစ္ဆတောသုဥာဏသမွတာ။ ။
ယဒဝါနွါဒ္ဓးတိုးဂါဒ္ဓေ။ သသပေပေါစ္ဆတောဇုဒ္ဓေ။ ယဝန္ဒးယနုဂုဒ္ဓော
သိယော။ဘိဂုဒ္ဒုးဝလွဥ္ဇဒ္ဓေ။ ။
မာဒ္ဓေသောဂုဒ္ဓုတိခဒ္ဒုးဘိ။ သတ္ထာဘိဝါဘဝေကွစိ၊ စတုဘိမာသဒေ
သာဒေး၊သနိကွောဒ္ဒုးကံာဇဝေ။ ။
ဂဒျုနေ၊မာ ၊ဒေးဆာတိ။ကဒ္ဓေသာဒ္ဓေးဒသမာသိကော။ ။
စဘုကဒ္ဒးသပလံ်ုးပါတ္တံ့။ဒုဒ္ဓေသာဒ္ဓေးအဓိတံ ဇုဒ္ဓေပေ။ ဇ္ဈာတိမာနုဂုရိဘာ
သာ၊ဇ္ဈာဘိဘာဝပကာဒ္ဓေသာ-ဟု၊သိအဝ်ါ့၊ ။
စရကသဒ္ဓး၊စရကဆရာဂ္ဂါ့၊မတံ၊အယ္ဂုကိုဒ္ဓေဇ္ဈာဒိဟိ။ ဆဲ်ဒ္ဓးကျဝ်ဒ္ဓးဆ
ရာအစဂ္ဂိသည်္ဂိုသည်။ယသ္ဒ္ဓါ။အက်ြင်ကြ်ြာင့်။မတံ၊အလိုဂ္ဂိအဝ်ါ့၊ တာ
တော၊ဆိုကြ်ြာင့်။သဇ္ဈမာနာနိ။ အလုံးစုံအမျိုးမျိုးဒ္ဓေသာ-အချိန်-အချင့်တို့
ကို။ဝိဟာယ၊ပယ်ထား၍။မာဂဝံ၊မာဂဓတိုင်းဥ္ဒါဖြစ်သော၊မာနဲ့၊ အချိန်အ

ချင့်ကို၊ ဥဒီတေ။ဆိုအင်္၏။ "တိ ံသတာ။သုံးဆယ်သော။ပရမာနုတိ၊ပရမာနုမြူ။တို့ဖြင့်၊ တြိသရေဏာ။တြိသဖြူ။ကို။ ဗုဒ္ဓ။ပညာရှိဘို့သည်၊ပေါဏ္ဏော-ပဝုင္ဘာ။ဆိုအာပ်၏၊တု။ ဝရိယာယတ်တပါ၊ကား။ တြိသရေဏာ၊ တြိသဖြူ။ကို၊ပရိယာယနာမာ။ပရိယာယ်အမည်ဖြင့်၊ ခွဲသိတိ၊ခွဲသိဖြူ။ဟူ၍၊ဂန္ထ ေတ၊ဆိုအာပ်၏။ ။(ဤကျမ်း၌။ခွဲသိ၊ဂို့၏။ သာဂ်ခရသံပိတာ ဆေးကျမ်း--- ဝါစပွတိအာဘိဓာန် ကျမ်းတို့နှိုက်ကား။ ဝံဆိန်ဂဇ္ဇတေ ဟုဆို၏။) ၊ဓာလန္ဓာရဂတေ။ သေသာပတင်းပေါက်ကြား၌သွား၀င်ကုန်သော၊သူရကရေ၊ နေရောင်တို့ဖြင့်၊ခွဲသိ၊ ခွဲသိဖြူ။ကို။ ဝိလောကျတော။ ကြည့်ရှုဆိုဖြင်အာပ်၏၊ ဆပ္ပံသိဘိ။ခွဲသိဖြူ။ခြံ့ခရတ်နှင့်ဖြင့်။ မရိစိ၊မရိစိ၊တရသည်၊အသ၊ဖြစ်၏၊ ။(ဖြစ်၏ ဟူသောအနက်ကဲ့ပေါ်သောသျှာတ် ဟူသော သာကဋအာခေးကဲ့။သိသာ။ဟုမာဂ၀ပြုန်သင့်လျက်၊ ဆန်းဂိုဏ်းမပျက်။အက္ခရာ၊မဝိစေခြင်းငှာ။ အသ။ဟူ၍ရှိသော်၊ သဒ္ဒါတပါ၊းဖြင့် ပြုနထခ၊းသမ္မန်သည်၊ ။နှစ်သက်ရာပြုန်ဆိုရာ၏။)။ ။တာဘိဆဘိုစ၊ထိုမရိစိ-ခြောက်ခတို့ဖြင့်၊ ရာဇိကာ။ရာဇိကာ၊ တရဖြစ်၏၊မုံညင်းနှိမုံညင်းနှက်။ထရဖြစ်၏၊ တယေဘို။သုံးရကုန်သော။ ရာဇိကာဘိစ၊ရာဇိကာဘို့ဖြင့်။ သသပေါ၊မုံညင်းဖြူ။ဘလုံးကို၊ ဗုဒ္ဓ။ ပညာရှိဘို့သည်၊ ပေါဠ္ဍတော၊ဆိုအပ်၏။ အဋ္ဌကထာသသေ။ မုံညင်းဖြူ။ရှစ်လုံးတို့ဖြင့်။ယဝေါ၊ မယောစပါ၊းတလုံးကို။ပါဠော်တွေ့၊ ဆိုဆင်၏။တန္တုတုတ္ထယံ၊ ထိုမယောလေးလုံးသည်။ဂုဠ္ဠော။ တချင်ရွေး၍သည်.အာသ၊ဖြစ်၏။ ။ဆန်ဘို့၊ခြောက်ရကုန်သော။ဂုတ္တိကာဘို။ချင်ရွေးတို့ဖြင့်။ မာသကော။တဝဲသည်။အသဖြစ်၏။ဟေမဝေနကာ။ဟေမ၊ ဟူသော၊ ဝေနကဟူသောဝရိယာယ်အမည်ရှိကုန်၏၊ မာသော၊စတုဘို။ လေးပဲဘို့ဖြင့်။ သ၊ကာ။သာဂော-တရသည်။ အာသ၊ဖြစ်၏၊ သလေးပဲဒ၊ချိန်ရှိသော-သာဂကို၊ ဂရောဟ၊ဂရဏာ-တရဟူ၍။နိဂဇ္ဇတေ၊ဆိုဒ၊ပ်၏၊ ။သဂေ၀။ထိုလေးပဲဒ၊ချိန်ရှိသော သာဂ-၊ ဂရဏာကိုသာလျှင်၊ခွဲကော်။ မတ်ပြား၌ကိုးတရဟူ၍၊ကထိတောဆိုအပ်၏။ဘန္ဒိယံ၊ထိုသာဂန္နစ်ခကို။ဝါ။ ရှစ်ပဲဂံ။ကောလံ။ကောထဟူ၍၊ဝါ။ထောထဟူ၍၊ဥစ္စတေ၊ဆိုဒ၊ပ်၏။ ၊(ကောလ၊တောလ၊ပရိယာယ်၊တောလကို-တို့ထဟုခေါ်၏။)၊ ။သ၊ထိုကောလကို၊ ခုဒ္ဒြမေ၊ ခုဒ္ဒြမဟူ၍ငင်း။ဝဋကဆ္ဆေ၀၊ဝဋုက၊ဟူ၍ငင်း ဒြိက္ခိတော။ဒရက္ခိတ-ဟူ၍ငင်း၊နိဂဇ္ဇတေ၊ဆို၏၊ ၊(ယခင်နှစ်ကျမ်း၌၊ခုဒ္ဒကော၊ရှိ၏၊ ။ယခင်ဆေး

ကျပ်း၌-ဝံခဏော-ဒိ၏)၊ ။ကောဏဒွယန္တိ။ ကောဏဒွစ်ခုသည့်ကား ဝါ။(၁၄)ပဲသည်ကား၊ကဿသာ၊ တကဿသည်။ဝါ၊ တကျပ်သည်၊ အာသဒ၊ဖြစ်၏၊သ။ထိုတကဿဲကို၊ပါဏိမာနိကော။ပါဏိမာနိက။ဟူ၍ ၎င်း၊ အကွော။အကွဟူ၍၎င်း။ဝိစု။ဝိစုဟူ၍၎င်း။ပါဏိတလံ၊ပါဏိကဆ ဟူ၍၎င်း၊ကိုဠိတ်။ကိုဠိတ်-ဟူ၍၎င်း။ပါဏိစ။ ပါဏိ-ဟူ၍၎င်း၊တိန္တုကံ၊ တိန္တုကော။ဟူ၍၎င်း။ဗိဠာလပဒကဆ္ဆေဝ။ဗိဠာလပဒက။ဟူ၍၎င်း။ပေါဏ္ဍော ဆိုအပ်၏၊တထာ၊ထိုမှတပါး။ဝါ။ ထိုအတူ။သောဏ္ဍသိကာ။ သောဏ္ဍသိ ကာဟူ၍၊မဘာ၊သိအပ်၏။ ကရဓဇ္ဇော။ကရဓဇ္ဇဟူ၍၎င်း။ ဟံသပဒံ၊ ဟံသပဒဟူ၍၎င်း၊သုဝဏ္ဏော်။သုဝဏ်ဟူ၍၎င်း။ကဇလဂ္ဂဟံ၊ လဇလဂ္ဂဟ ဟူ၍၎င်း။ ၅ဥဒုမ္ဗံရဇ္ဇ၊ဥဒုမ္ဗရ-ဟူ၍၎င်း။ပရိယာယော၊ ပရိယာယ်တို့ဖြင့် ၎ငသေး၎ဝ။တကျပ်ကဲ့သာလျှင်။နိဂ္ဂဒေတ၊၏။ ကဿဟိ။နှစ်ကဿ နှစ်ကျင်တို့ဖြင့်၊အဒ္ဓေလံ၊ဖိုဆင်ကသည်။သိသာ၊ဖြစ်ရာ၏။ တဆ။ထို အဒ္ဓပလ၏၊ပရိယာယ်တပါး၊ကား၊သုတ္တိ၊သုတ္တိလည်းမည်၏။ အဒ္ဓမိကာ အဒ္ဓမိကာ-လည်းမည်၏။

(ကဿဟိ- ပုဒ်၌။ ကျပ်းရင်းလောကိ ဘာသာမှာ။ ဒွိဒ္ဓစ်နှင့်ဆို သောကြောင့်၊နှစ်ကျပ်တို့ဖြင့်- အနက်သင့်နှိုင်သည်။ သုတ္တိဘို့-စသည်၌ လည်းနည်းတူ။)

သုတ္တိဘိ၊သုဘိုနှင်ခတို့ဖြင့်၊ဝါ။လေးကျပ်တို့ဖြင့်၊ ပလံ။ဝိထ်ကို။ဥည ယျ်။ဆိအပ်၏။မဒ္ဒိရာမြို၊မဒ္ဒိရာမြဟူ၍၎င်း။စတုတ္ထိကာ၊ စတုတ္ထိကာဟူ ၍၎င်း၊ပကုဉ္စော၊ပကုဉ္စဟူ၍၎င်း။သောဏ္ဍသိ။ သောဏ္ဍသိဟူ၍၎င်း၊ဝိလွံ၊ ဝိလွဟူ၍၎င်း၊ပသုမော။ ပိသ်ကိုသားလျှင်၊အာတြ။ဤအရာ၌။ကိတ္တ္ယာတော ကြားအပ်၏၊ ။ပဒလဟိ။ ပိလ်နှစ်ခတို့ဖြင့်။ပသတိ။ တလက်ဖက်မည် သည်ကို။ဥပယျာ။ ဆိအပ်၏။ ပသတဒ္ဓ။ နုပုံးလိင်အား၊ဖြင့်- ပသတ ဟူ၍လည်း၊နိဂ္ဂဒေတ။ဆိအပ်၏၊ပသတိဟိ၊ လက်ဖက်နှစ်ခတို့ဖြင့်၊အဒ္ဓ ထိ။ဘလက်ခတ်မည်သည်၊အာသဒ၊ဖြစ်၏၊ကုဒုဝေါ။ ကုဒုံလည်းမည်၏၊ အဒ္ဓသရာဝကော၊သရာဝ၏- ထက်ဝက်ဖြစ်၍- အဒ္ဓသရာဝကလည်း မည်၏၊သ၊ဆိသက်ခတ်ကုဒုံကို၊အဒ္ဓမာနဒ္ဓ။အဒ္ဓမာန-ဟူ၍လည်း၊ ဥေ ယျော။ဆိအပ်၏၊ကုဒုံဒေဟိစ။ နှစ်ကုဒုံ၊တို့ဖြင့်လည်း၊ မာနိကာ။မာနိက တခဖြစ်၏၊ဘလမယ်ဖြစ်၏ သရာဝေါ၊သရာဝ-တခဖြစ်၏- ဆွက်ငယ် တခဖြစ်၏၊တံဝ-တံဆွဝ၊ထိမာနိက-သရာဝအတူ၊ အဒ္ဓိပလံ၊ရှစ်ပိထ်အ

ချိန်ကိုပေ့ာသော-အဋ္ဌပလသဒ္ဒါကို။အကြောင်း ဤနှစ်ကုခုံးပရိယာယ်၌ဝိစ
ကွဲထော။ပညာရှိတို့သည်းဥယျံ။၏။ ။သရာဒေဟိ။သရော၀-နှစ်ချက်ရှိ
ဖြင့်။ပဏ္ဍော။(၁၆)ပိုလ်စ ချိန်ရှိသော တင်းစား-တစ်လယ်သည်။ ဘာ
ဝေ။ဖြစ်၏။ ။တထာ။ထိုမှတပါး၊စတုပဏ္ဍေ၊ လေးကွင်း စားတော့ဖြင့်။
အာဋ္ဌကော။တပြည်မည်၏၊ဘာဇနဋ္ဌ။ ဘာဇနလည်းမည်၏၊ ကံသပါ
တြိဋ္ဌ။ကံသ-ပတ္တာသည်းမည်၏၊သော။ထိုတပြည်သည်။ စတုဇ္ဇိပသဋ္ဌ
(၄၄)ပိုလ်ရှိ၏။စတုဘိရာဋ္ဌကော။ လေးပြည်တို့ဖြင့်၊ဒေါ်းထော။ တစ်တ်
ဖြစ်၏။ကံသသော။ကလသ-သဒ္ဒါကိုးဂင်း။ နံလွန်းထော၊ နံလုထာ သဒ္ဒါကို
ဂင်း။အမ္မဒေထော၊အမ္မထာ-သဒ္ဒါကိုဂင်း၊ဥန္ဒုဒနဋ္ဌ။ ဥန္ဒုဒန-သဒ္ဒါကိုဂင်း။ ဃ.
ဒေ့ာ၊ဂင်း။ရာသိ။ရာသိ-သဒ္ဒါကိုဂင်း၊ဒေါ်ထာပရိယာယသည်းတော၊ ဒေါ်
ထာ-ပရိယာယ်ဟု-မှတ်အပ်၏။ ။ဒေါ်ကောဟိ။ နှစ်စိတ်တို့ဖြင့်။ သပ္ပ
ကုမ္ဘာစ၊သပ္ပ-လည်းမည်-ကုမ္ဘ=လည်းမည်ကုန်၏။ ဝါ။ တဘန်း-တ
အိုး-မည်ကုန်၏။စတုသင်္ခိသရာဝကော။ သရာဝ(၄၄)ရှိ၏။ သုပ္ပေဟိစ။
သပ္ပ-နှစ်ချက်ဖြင့်၊ဒေါ်ကို၊တင်းသည်။ဘဝေ။ဖြစ်၏၊ဂော။ ထိုထင်း
ကို။ဝါ်ဟော၊ဝါဟဟု၍ဂင်း။ဂါဏိစ ဂေါ်ကို-ဟု၍ဂင်း။မတော။သိန္ဒဝ်
၏။ဒေါ်ကိစတုက္ကယံ၊လေးတင်းကို၊ခါရိ။တတ်ဟု၍။သုခုမဇုဒ္ဓိဟိ။ သိဝ်
ပွေ့သော။ပညာရှိတို့သည်၊ကထိတာ။ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။သာ၊ ထိုခါရိ
သည်၊ဆနုထုဏ္ဍာဓိကာ။ကိုးဆယ်ခြောက်ပိုလ် အလွန်ရှိသော။ စတုသ
ဟာသပလိကာ။ပိုလေးထောင်ရှိ၏။ ပလာနံ။ ပိုလ်တို့၏။ ဒ္ဝိသဟာသဋ္ဌ၊
နှစ်ထောင်ကိုကား၊ဘာရဋ္ဌကော၊ဘာရတသုဟု၍၊ ပကိတ္တိတော။ ကြွား
အပ်၏။ပလသတံ။ပိုလ်တရာကို၊တုလာ။တချိန်ဟု၍၊ဥယျာ၊ ထိအပ်၏
သေဋ္ဌော။ဤသို့ပြုဆိုခဲ့သောမာဂဓချိန်-မာဂဓတောင်းတင်း- အဆုံး
အဖြတ်ကို။သင့်တြေ့ဝ၊အလုံးစုံသော ကျမ်းဂန်တို့ဋ္ဌီကာလျှင်၊နိဿဋ္ဌတော
ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ။မာဃဒူက်ကွဝိလွာနိ မာဃ-ဒူက်- အက္ခ- ဝိလွတို့
သည်ရင့်း။ဝါ၊ဝဲ-မတ်-ကျပ်= ပိုထ်တို့သည်ရင်း။ ကုဒုဝေါ။ ကုဒုံးသည်
ရင်း၊ပထ္ထမာဒ္ဒကံ၊ကွယ်းစား- ပြည် သည်ရင်း။ ရာသိ ဂေါ်ကို၊ စိတ်-
ကင်းတို့သည်ရင်း။ခါရိကာ၊တို့သည်ရင်း၊ဇုကို။ဤ-ဝဲ-မတ်-ကျပ်- ပိုထ်
စသည်တို့သည်း၊ယထောတ္တရိစတုဂ္ဂုဏာ။အကြင်အကြင်- နောက်နော်
သို့-လေးဆ-ထက်ကုန်၏၊ဝါ။နောက်နောက်သို့- အစဉ် အတိုင်း- လေး
ဆ-ထ်က်ကုန်၏။ ။မာဂဓပရိဘာသာယံ၊ မာဂဓပရိဘာသာဒ္ဒါ။ ဆ-

ရတ္တိဒကာ။ ခြောက်ရွေးသည်။မာဃော။တပဲမည်၏၊ စတုဒ္ဒဿိသတိရတ္တိ
ကောဒ၊(၂၄)ရွေးယောည်။ဒုဒကော်ဘ၊ တမတ်မည်၏၊ ဆန္နဝုတိ ရတ္တိကော။
(၉၆)ရွေးသည်။ကဒေသော။ တကျော်မည်၏ အယံ။ ဤအယူကို၊ စရက
သမတော်၊စရက=ဆရာသည်သမုတ်အပ်၏။ ။သုသုတ- မထေ။ သု
သုတ-ကျမ်းဆရာဖြစ်အယူ၌၊ပဋ္ဌရတ္တိဒကော၊ငါးရွေးသည်။ မာဃော။ တ
ပဲမည်၏၊ဝိသတိ-ရတ္တိဒကော။ရွေး(၂၀)သည်၊ဒုကော်ဘ။ တမတ် မည်၏၊
ဆသိတိ-ရတ္တိဒကော။ရွေး(၁၀)သည်။ကဒေသော။တကျော်မည်၏။ ကလိင်
ပရိဘာသာယမဝိ၊ကလိင်တိုင်း-ပရိဘာသာ၌လည်း၊ ဆယမေဝ၊ ဤအ
တိုင်းပင်တည်း။ ။ပ။ ။မာဂဓပရိမာနံ။မာဂဓတိုင်း၌-ဆချိန်- အချင့်
သည်၊ဇာတိသမတ္တံ၊ပြီးပြီ၊ ။အထပဿာ၊ထိမှနေဝံ၌။ ကလိင်ပရိမာနံ၊က
လိင်တိုင်း၌-အချိန်—အချင့်ကိုဆိုအံ့၊ယေတာ၊ဆကြင့်ကြောင့်။ ကလော။
ကလိယုဂ်၌၊ ။(အာဒေါ၊ဆစ်၌။ဟူသကဲ့သို့။ဝိဘတ်နေ ရုပ်ပြီး- အနေ
အဖြေကိုခံတ်)။နရာ။လူဘို့ သည်။မန္ဒဘဂ္ဂးယာ။ညှပ်သော- ကမ္မဓ-သော
ဓောဘတ်ရှိကုန်၏၊ရသော။ နိမ့်ကုန်၏ ဟိနသတ္တာ။ ယုတ်ညှပ် သော။
သတ္တဝါများ—ဖြစ်ကုန်၏။အဲသော၊ ထိုကြောင့်။ တံယောဂျ။ ထိုသတ္တ
ဝါဘို့အား—ဘင့်လျော်သောအဖြင့်၊ မတြဲ။ အတိုင်းအရှည်ကို၊ သု-
ညာဏသမုတာ၊ကောင်းသော- ညာဏ်ပညာရှိသော သူတို့သည်။ သ
မုတ်အပ်၏ဟူ၍။ ပေါ်ပွတော၊ဆိုအင်၏။ ။ဇရေ၊ ပညာရှိ တို့သည်၊
ပေါ်ရေ၊ဖြိုကုန်သော။ဒွါဒသဟိ၊(၁၂)လုံးကိုန်သော။သဿပေ၊ မုံညင်း
တို့ဖြင့်။ယဝေါ။မယော-စပါးတလုံးကို။ ပေါ်ပွတော။ ဆိုအပ်၏။ ယဝ-ဒွ
ယေနု၊မယောစပါး-နှစ်လုံးဖြင့်။ဂုဠွာ။တချင်ရွေးသည်၊အာဿ။ဖြစ်၏၊ ။
တိဂုဠွော၊ချင်းရွေးသုံးလုံးကို။ဝလ္လော။ဝလ္လဟူ၍၊ဥစ္စတော။ ဆိုအပ်၏။ အ
ဋ္ဌာဘိ၊ရှစ်လုံးကုန်သော။ဂုဠွာဘိ။ ချင့်ရွေးဘို့ဖြင့်၊မာသော၊ တပဲဖြစ်၏။
ကွစ်။အချို့.အရပ်နှိုက်။သတ္တာဘိဝါ။ ချင့်ရွေး(၇) လုံးတို့ဖြင့်လည်း။ မာ
သာ။တပဲသည်၊ဘဝေါ၊ဖြစ်၏၊ ။စတုဒ္ဒိမာသကော၊လေးပဲတို့ဖြင့်၊ သာ
ဏော။သဏတခုဖြစ်၏။သ၊ ထိုလေးပဲရှိသော- သားဏသည်။ နိုက္ခော၊
နိုက္ခမည်၏၊ရွက်ဝေစုံလည်းမည်၏၊ ဆဘိ။ ခြောံရုံ ကုန်သော
မာသကော၊ပဲတို့ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇာနော။ဝဇ္ဇာန- တခုဖြစ်၏၊ ဒသမာဆိ၊ကော။
ဆယ်ပဲသည်၊ဝါ။ရွေး(၁၀)သည်၊ ကသော။ တကျော်သည်၊ အာသ၊
ဖြစ်၏၊ဇရော။ ပညာရှိတို့သည်။ စတုကသော၊ လေးကျပ်တို့ဖြင့်။ ဒသ-

သာဏာမိတံ၊သာဏ-ဆဝယ်ရ အာဘိုင်းအရှာသ်ရှိးသား။ပလံး ပိုလ်ကိုးပေါ်
တ္တံ။ဆိုအပ်၏၊ ၊ပ ၊မောနုပရိဘာသာ။ အချိန်-ဆချင့် ပရိဘာသာသည်၊
ဇာတိ။ ပြီးပြီ။ ၊ဇာတိ။၍အလုံးစုံသည်ကား။ဘာဝပွဘာဝေသာ။သာဝပွ
ကာသ-ကျင်းဒွါလာသောစကားတည်း။ ။ကပ္ပဒုမ အာဘိဓာန်အနက်။ ၊

၍ါ်ဒွါ-သစ်ဆိပ်သီးနှင့်- ဆန္ဒလးတူသောကြောင့်။ဟကျစ်ကို- ကာသဝ
ကာရိသဟူ၍ဂင်း-အကွဟူ၍ဂင်းဆိုသည်။ ၊တည်-သီးနှင့်အဆွလးအချိန်
တူသောကြောင့်- တိန္ဒုကာ။ ဇရသဖန်းသီးနှင့် အလေးအချိန် ဝတူသော
ကြောင့်-ဥဒုမ္ဗရ-ဟူ၍လည်းဆိုသည်၊ ။ငါတို့မြန်မာနိုင်ငံ၌- မက်သင်
သီးကို-မူးလေးပြုံသကဲ့သို့တည်း။ ။

. ငါတို့မြန်မာနိုင်ငံ၌-သစ်ဆိပ်သီးသည်၊ကျပ်းဆရာတို့ပြုဆိုသည်အ
တိုင်း။မာဂဓ-တကျပ်နှင့်-အချိန်တူသည်များ၏၊ ။ထိုကြောင့်သစ်ဆိပ်
သီးထက်-ပမာဏကြီးသော-တည်သီး-ဘဖန်းသီးတို့ကို။ချိန်၍-မာဂဓ-
တကျပ်မမှန်။ သစ်ဆိပ်သီးနှင့် အကြီးအငယ် ပမာဏတူသော-တည်
သီး-တဖန်းသီးတို့ကို-ချိန်မှ မှန်သည်၊ ။

ဂါသော-ပုံ-မဂဓပ္ပရဏနွာဒိ။ယထာ၊ကုက္ကုဋဒုဇာတ္တပ္ပမာဏာဒ္ဓ။ ယာဝစ
ပဝိဿေမရဲ၊ ဇတံဂါသံဝိဓာနိယံ၊ သုဒ္ဓဒုတ်ကာယသောဓနံ။ ဇာတိပါယ
စိတ္တာပကာရဏောပကာသရော၊တံပရိယာယော၊ ကဗလော-ဇာတျမရော-
ဂုဇ္ဇရဂေကေး-ဝိဏ္ဏော-ဂဏ္ဌေါလော-ကဗလော-ဂုရုဇာတိဟောမစန္ဒြော၊ ၊
ဟု-ကပ္ပဒုမအာဘိဓာန်၊ကျော-ပုဒ်ပြဿည်နှင့် အညီ၊ကြိုက်ဥ-အတိုင်းအာ
ရာညီရှိသော။ထမင်းတလုပ်သည်-တကျပ်အချိန်ရှိသောကြောင့်၊ တကျပ်
ကို-ကဗလဂ္ဂဟ-ဟူ၍လည်း၊ကျပ်-ပောပရိယာယ်၌ပြုဆိုသည်၊ ။

ဂါသော။ဂါသသဒ္ဒါ။ပုံ၊ ပုံလိင်တည်း၊မဂဓပ္ပရဏနွာဒိ။ခံတွင်းပြည့်ရုံ
သော-ထမင်းလုပ်-စသည်တည်း။ယထာ။ဥဒါဟရုံ-အာဘယ်နည်း ဟူမူ၊
ကုက္ကုဋဒုဇာတ္တပ္ပမာဏာဒ္ဓ၊ ကြောက်ဥ-အတိုင်းအရာသည်-ရှိသည် ဖြစ်၍လည်း
ယာဝစအကြောင်မျှလောက်လည်း။မရံ။ခံတွင်းဝသို့၊ ပဝိသေ၊ငင်၏၊ ဇတံ၊
ဤကြောက်ဥ-အတိုင်းအရာသည်ရှိသော-တလုပ်မျှို-ထမင်းစသည်ကို။သုဒ္ဓဒုတ်
စင်ကြယ်စေခြင်း-အကျိုးရှိသော။ကာယသောဓနံ။ ကိုယ်ကို-သုတ်သင်
တတ်သော။ဂါသံ၊အစာဟူ၍။ ဝိဓာနိယံ။သိအပ်၏။ ဇာတိ။ဤသို့၊ ပါယ
စိတ္တာပကာရဏော၊ပါယစိတ္တာကျမ်းဌ။ပရောသရော၊ ပရောသရဆရာဆို၏၊ တံ
ပရိယာယော၊ထိုဂါသ-သဒ္ဒါ၏ပရိယာယ်ကား၊ ကဗလော။ ထမင်းလုပ်။

ဇာဘျမရော။ ဤသို့အမရ-ဆရာဆို၏။ ဂုဇ္ဇေရကော။ ထမင်းလုပ်။ ဂိဏ္ဍော။ ထမင်းလုပ်။ ဂဏ္ဍောလော။ ထမင်းလုပ်။ ကဗဝလော။ ထမင်းလုပ်။ ဂုရု။ ထမင်းလုပ် ဇာတိဟောမစန္ဒြော။ ဤသို့ ဟောမစန္ဒြဆရာဆို၏။ ။

ဤဒွိ-ဖိဋ္ဌောရပဒသဒ္ဒါသည်။ ကျွဝ်ဟောပရိယာယ်ဒွိလာသောကြောင့် ။ ကေစိပန ဖိဋ္ဌောလပဒပ္ပမာဏံ သုဓာဟာရံ ဘုဉ်္ဇန်တိ- ဟူသော။ ဝိနည်း မဟာဝါ-မဟာခန္ဓက-ဌိကာ။ သိသက္ခန်-ဇြဟ္မဇာလသုတ် ဌိကာဟောင်း တို့ဒွိနတ်တို့- သုဓာဘုတ်- အဟာရကိုပြုရာဝယ်။ ဖိဋ္ဌောရပဒသဒ္ဒါသည်၊ တကျပ်-အချိန်ကို-ဟောတို့ဟုမှတ်၊ ။

သိသက္ခာန်ဌိကာသစ်၌။ ။ကေစိဝါဒေ ပနေတ္ထ ဖိဋ္ဌောရုပဒ သဒ္ဒါ သုဝဏ္ဏသခ်ါတသ သဒ္ဒါဝဝိသေသသ ဝါစကော၊ ဃမာဏ၊တာဝပန ဥဒ္ဒမရဖလပ္ပမာဏံ၊ယံပါဏိတလံ ကဗလဂ္ဂဟန္တိ ဝုတ္တံဟိ မ ရကောသေ၊ ။ပါဏိရက္ခောဝိ ရုစာဝိ၊သုဝဏ္ဏံကမဒုမ္ဗရံ၊ဖိဋ္ဌောရ ပဒကံ ပါဏိ။ တလံတံ ကဗလဂ္ဂဟန္တိ-ဟု၊ ဘွင်္ဂသည်မှာ။ ဖိဋ္ဌောရပဒ-သဒ္ဒါ သည်။ တကျပ်အချိန်ကို-ဟောသည်ဟု-မထင်ရှား၊လေ။ ။သုဝဏ္ဏ-သဒ္ဒါ လည်း- တကျစ်ဟော- လေးကျပ်ဟော-စသော များစွာသော အနက် ရှိသည်တွင်၊ ဤအရာ၌- တကျပ်ဟောသာမှတ်။ ။

—:o:—

ကပ္ပဒုမကျမ်းနှိုက်-ပြအပ်သော-စရကဆရာအလို မသဂဓချိန်၊

ပရေမာနုမြို့ ..... ၃၀—ကြဲသမြို့ ၁
ကြဲသမြို့ ..... ၆—မရိစိ ၁
မရိစိ ..... ၆—မုံညင်းနို ၁
မုံညင်းနို .....၃၀—မုံညင်းပြို့ ၁
မုံညင်းပြို့ ..... ဂ—မုယော ၁
မုယော ..... ၄—ငွေး ၁
ငွေး ..... ၆—ဝဲ ၁
ဝဲ ..... ၄—သာဏ ၁
သာဏ ..... ၂—ကောလ (ငါးမျှ) ၁
ကောလ ..... ၂—ကသာ (ကျပ်) ၁
ကျပ် ..... ၂—သုတ္တိ ၁
သုတ္တိ ..... ၂—ပထ (ပိဿာ) ၁
ပိသာ ..... ၂—ပသထ(တလက်ဖက်)၁
ပသထ ..... ၂—အာဠှလိ (ကခုံ) ၁.....(ပိထ..... ၄)
ကခုံ ..... ၂—မဒနိကာ(သရော) ၁ ..... (ပိထ..... ဂ)
သရော ..... ၂—ပတ္ထ (စလယ်) ၁.....(ပိလ်..... ၁၆)
ပတ္ထ ..... ၄—အာဠှက (ပြည်) ၁.....(ပိထ ..... ၆၄)
အာဠှက ..... ၄—ဒောဏ (စိတ်) ၁ .....(ပိလ်.....၂၅၆)
ဒောဏ ..... ၂—ဆုပ (ခွဲ) ၁ .....(ပိလ် ..... ၅၁၂)
ဆုပ ..... ၂—ဒောဏီ (ထင်း) ၁.....(ပိထ ၁၀၂၄)
ဒောဏီ ..... ၄—ခါရိ (တို) ၁ .....(ပိလ် ၄၀၉၆)

—ဤလက္ခဏာမှာ။ ရှေ့နှင့်နောက်ညီမျှသည်ဖြစ်ကိုပြသည်၊ ။
နောက်နောက်နှိုက်ထည်းနည်းတူ၊ ။

—:o:—

စရကအလိုဠ်(၄)ဆ-တက်ကိုထုတ်ပုံ။

ဒ	.....	၄=ဌက်	.....	၁=မတ်ပြား	
ဌက်	.....	၄=အက္ခ	.....	၁=ကျပ်ပြား	
အက္ခ	.....	၄=ဝိလွ	.....	၁=ပိုလ်	
ဝိလွ	.....	၄=ကဒုံ	.....	၁=သဖြက်	
ကဒုံ	.....	၄=ပဏ္ဏ	.....	၁=စလယ်	
ပဏ္ဏ	.....	၄=အဋ္ဌက	.....	၁=ပြီည်	
အဋ္ဌက	.....	၄=ရာသိ	.....	၁=စိတ်	
ရာသိ	.....	၄=ဂေါဏိ	.....	၁=ထင်း	
ဂေါဏိ	.....	၄=ခါရိ	.....	၁=တို	

———:o:———

ကလိဂ်တိုင်းသုံးချိန်။

ရုံညင်းဖြူ	.....	၁၂=မယော	.....	၁
မယော	.....	၂=ဆန်း	.....	၁
ဆန်း	.....	၃=ဝလွ	.....	၁
ဆန်း	.....	၈=ဝဲ	.....	၁
ဝဲ	.....	၄=သာဏ	.....	၁
ဝဲ	.....	၆=ဂန္ဓာဏ	.....	၁
ဝဲ (၁၀)=ဆန်း		(၈၁)=ကျပ်	.....	၁
ကျပ်(၄)=သာဏ		(၁၀)=ပိုလ်	.....	၁

———:o:———

မာဂဲ့ခံရာဇ်ာ်ချိန်ကို။ ဆရာနှစ်ဦး-ပြကြသည့်တွင်။ သုသူဝ. ဆရာဖြ အပ်ငေပေဘငါး:ရွေးသည့်-တပဲ၊ ရွေး(၈၀)သည့်-တကျပ်ဆင်းသည့်နှင့်။ လိ လဘဝတိကျမ်းစာဆို။ တိုက်ရိုက်-ထပ်တူ-ကျ၏။ စဲ့က-ဆရာဖြအစ် သေဘ။ခြောက်ရွေးသည့်-ဘပဲ-(၉၆)ရွေးသည့်-တကျပ်ဟူသည်မှာ၊တိုက် ရိုက်-ထပ်တူ-မကျ၊သို့သော်လည်း။ အရပ်-ဒေသ- ကာလကွဲသည့်နှင့်။ ရွေး- ကြီးငယ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာ-တိုက်ရိုက်ထင်တူ- မကျသည်။ ဲ့ ကျပ်-အကြီးအငယ်မှာ။ယခင်နှစ်ကျမ်းနှိုက်။ပြဆိုသည့်နှင့်အထူးမရှိ။အ တူတူပင်ယူအပ်၏။ ။

အာဘဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူ။ ။ထိဃာဝတိကျမ်း၌-မဇ္ဈိမပုဂ္ဂိဿ(၂၄) လက်မတောင်နှင့်ပြသော- မာဂဓခါရိ- စသည်ကို။ ကျင်ချိန်နှင့်-တွက် ချက်သော။ ရွေး (၈၀) ဘွဲ့သော။ မာဂဓ-ကျပ်ပိုလ်နှင့်သာ။ ကိုက်ညီ သင့်ထျာ်သည်။ ။ထိုရွေး (၈၀)ထက်ကြီးသော-မာဂဓ-ကျပ်ပိုလ် နှင့်ထက္ခ-တွက်ချက်၍ မကိုက်ညီ၊ ။အကြောင်းလိုမူ။ ။ထိုရွေး (၈၀)ထက်ကြီးသော (၉၆)ရွေးဂို့။မာဂဓ-ကျပ်ပိုလ်နှင့်၊ ပြလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ထိုမာဂဓ-ခါရိအရကို- တွက်ချက်လျှင်။ အင်္ဂလိပ်-ကျပ်သုံး ဒင်္ဂါး- တပြား၌။ ထိုမာဂဓရွေး (၈၀$\frac{3}{4}$)-ရှစ်ဆဲ့တစ်နှင့်- နှစ်ဆဲ့ငါး ပိုင်းတွင် သုံးပိုင်းရသည့်ဖြစ်၍။ အင်္ဂလိပ်-ကျပ်သုံးဒင်္ဂါးတပြားသည့်။ လိလဘဝတိ- စသည်၌ပြအပ်သော၊ ရွေး (၈၀)ဂို့သော- မာဂဓ-(၁) တကျပ်ထက်ကြီးသည် ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုသို့ကား။ မကြီးနိုင် လိလဘဝတိ ပြ-မာဂဓ- ခါရိနှိုက်၊ ရေကိုထည့်၍ ချိန်လျှင်၊ မာဂဓ-ပိုလ်အား:ဖြင့် (၄၀၉၆)-သားထောင်ကိုးဆဲ့ခြောက်ပိုထိ။ မာဂဓ-ကျပ်အား:ဖြင့်-စရ က- ဆရာဆည်လည်း၊ (၄)-သားကျပ်ကိုသာ- တပိုလ်-ဟု၊ ပြသော ကြောင့် (၁၆၃၈၄)- တသောင်း- ခြောက်ထောင်— သုံးရာ- ရှစ်ဆဲ့ ထေးကျ-သာ၊အချိန်အတွက်ရရှိခြင်း၊ အင်္ဂလိပ် ကျပ်သုံးဒင်္ဂါးအား ဖြင့်-(၁၆၃၈၄ $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{64}$)-- တသောင်း--ကိုးထောင်—သုံးရာ--ရှစ်ဆဲ့--ကိုး ကျပ်နှင့်-တရာခြောက်ဆဲ့ကိုးပိုင်းတွင်။ ငါးဆဲ့ကိုးပိုင်း။ ။ခါရိအနည်း ယ်ကြီးသော။ ဒုတိယနည်းအလိုအား:ဖြင့်- အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး(၂၀၄၀၀) နှစ်သောင်း- လေးရာ—ရှစ်ဆယ်၊ အချိန်အတွက်ရရှိခြင်း၊ ထိုသို့ရရှိသ ဖြင့်-မာ်ဂဓ (၁)-တကျပ်ထျာ်၏။ အင်္ဂလိပ်-တကျပ်ထက်--တမတ်။ တ

မတ်ခန်သာကြီးသည်ကို-ဆိုရခြင်းမျှားသည်၊ မြင်္ဂြိုဟ်ခိုင်လုံတ့ဖောသာ၊သာဓ
ကသက်သေ-ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ။

လိသာဝတိ- ဤသော- မာဂဓ- ခါရိထက်၊စရက-ဆရာ အလို-မာ
ဂဓ-ခါရိသည်။ကြီးခဲ့.လျှင်။ တွက်ချက်၍ကိုက်ညီသင့်မြတ်ရာ၏၊ ။
ဆိုသော်လည်း။ လိလာဝတိ လာ-မာဂဓခါရိထက်ကြီးသော မာဂဓံခါ
ရိကို၊လက်သစ်တောင်ထာနှင့်ဤသော ကျမ်းဂန်ကစ တခုမလာမ၌။ ဓ
တွေ့မဖြင်၊လိလာဝတိလာမာဂဓခါရိသည်းသည်း၊ကျမ်းဂန်တဆူအစဉ်
ဤဆိုအပ်သော၊ခါရိဖြစ်ကြောင်းကို၊လိလာဝတိဧာကိုယ်ဦးကာတို့၌ပင်ဤ
ဆိုပါ၏သည်၊ ။

ဤလတ္တံ့သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဋီကာစသော။ သာသနာတော်ကျမ်း
ဂန်အသင့်ယူတို့တို့နှင့်လည်းကိုက်ညီသည်းထိုထက်ကြီးသောမာဂဓခါရိ
ဖြစ်ဆဲ့၊ ထိုသာသနာတော်ကျမ်းဂန် အသင့်ယူတို့နှင့်လည်းမညီ။ ထို
ကြောင့်လိလာဝတိလာမာဂဓခါရိထက်ကြီးသောမာဂဓခါရိ မရှိသင့်ဟူ
၍မှာ၏၊ ။

ထိုကြောင့် မာဂဓ(ဝိ)၌ (၉၆)ရွေး။ရွေး(၈၀)ဟု အဖြဲအဆိုမညီရှိ
ရာ၌။ အရပ်ဒေသကာလကွဲသည်နှင့်။ ရွေးကြီးငယ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဆော၊
တိုက်ရိုက်ထပ်တူမကျ၊ကွဲပြားကြရသည်။ ပဲ-ကျင်-အကြီးအငယ်မှာ
မူ၊အထူးမရှိ၊အတူတူပင်ယူအပ်၏ဟုငါတို့ဖြဲဆိုအပ်သတည်း။ ။

အရင်ဒေသသို့လိုက်၍။ ရွေးအကြီး အငယ်ဖြစ်ကြောင်းကို။ ထိုဂ
သည်မှာ၊ ရတနာပုံမြို့ မန္တလေးတောင်ခြေဝေးငှာဖော်၌ ဖြစ်သောရွေး
နှင့်မြစ်နားရေဝင်၊မြေနှံအရပ်နီးကပ်ဖြစ်သောရွေးသည်မတူ။ ယင်းမြေနှံအ
ရပ်၌ဖြစ်သောရွေးနှင့်။အာဂ်လိပ်ပဲစေ့.ကဲ့ချိန်လျှင်၊ လေးရွေးငါးရွဲ့းခန်သာ
ရှိသည်။မန္တလေးတောင်၌ဖြစ်သောရွေ။နှင့်ချိန်လျှင်။ ခုနစ်ရွေးဂုစ်ရွေးခန်
ရှိသည်၊ ။

အချို့.သောကုန်သည်တို့ရှိသည်။ ရွေးကိုကြီးပွဲပ့်ဒေသင်။ အပင်နီးကပ်
သိုးစက။ပြုပြင်တတ်ကြ၏။ ရွေးကြီးသောအရပ်မှရွေးကို၊ ဆောင်ယူမှာ
ထားတတ်ကြ၏။ ။

ဤသို့အရပ် အနီး မှာပင်။ ရွေးအကြီးအငယ်ရှိရကား။ အဲ့ရပ်ဝေး
ကွာ၍။ကာလရှည်ထုပ်သောအခါမျှားနီးကပ်ကား။ ဆိုသွယ်မရှိ။ ဤရွေးအ
ကြီးအငယ်ရှိရတော့သည်ဟု။သန္နိဋ္ဌာန်ကျမှတ်ယူအပ်၏။ ။

ကဲ့လိင်္ဂဗျိန်၌။သုံးရွေးကို—ဝလွှ။ (၄၈)ရွေးကိုဂဒျာန၊ ဆိုခြင်းသည်။ လိသာဝတိနှင့်ထပ်တူကျ၏(၁၀)ပဲကိုတကျပ်ဆိုရာမှာသည်း။ တပဲ၌ ၄စ်ရွဲးဂိသည်ဟုပြခဲ့သောကြောင့်။ (၁၀) ပဲဂိုသော တကျပ်၌၊ ရွှေး (၈၀)ဂိုသည်ဖြစ်၍၊ လိလာဝတိကျပ်နှင့်။ အကြိုးအငေယ်အထူးမဂို၊ အ တူတူပင်။ ။ယဝသဒ္ဒါဟောအပ်သောမယော ဟူရာန္ဒိုက်သည်း။ ကုလားစပါးဟုခေါ်ဝေါ်သော စပါးမျိုးသည်၊ ဂေါရမဟု ခေါ်ဝေါ်သော ဂျုံ တမျိုး၊ယဝဟုခေါ်ဝေါ်သောမုယောတမျိုး(၂)မျိုး ဂိသည်ကွောင်။ ပုပုကြီးဂိသောကုလားစပါးသည်ကား- ဂေါရုံး၊ သေးသေး သွယ်သွယ် ကုလားစပါးသည်ကားယဝမည်၏။ ။

ထိုမယောစပါးကိုထည်း၊မြေကောင်း လဿီးကောင်းနှိုက်၊ သဘော အလျောက်ကောင်းမွန်စွာအလယ်အလတ်မှသည့်သော ကာလနှိုက် ဖြစ်သောမယောစပါးကို ယူရမည်။ အနုအစိပ်းကာလ။ အလွန် မှည့်ရင့်ခြောက်သွေ့သောကာလနှိုက် မယူအပ်ဟု ဒါနဒဏ္ဍာန္ဒိုက်ဟောမာခြဳ်ဆို ကြောင်းကို၊ ဝါစပွတိအာဘိဓာန်-ကစ်ပုဒ်၌ကဲ့ပြ၏။ ။

ထိုမယောဘည်သည်း။ရွှေးကဲ့သို့ ဒေသကာလကိုစွဲ၍။ အကြိုးအငေယ်ဂိသည်။ထိုကြောင့်ပြခဲ့ပြီးသော။ ကလိင်္ဂပရိဘာသာ— လိလာဝဟိကျမ်းစသည်တို့နှိုက်။ ။မုယောနှစ်လုံးကို-တရွှေးဟုလာသည်။ ။ကပ္ပဒုမအဘိဓာန်- ဂုဇ္ဇောပဒ်အနက်ကိုပြုရာ၌။ မယောသုံးလုံးကို-- တချင့်ရွှေးတနည်း။ဂေါရုမစပါး-နှစ်လုံးကို—တချင့်ရွှေးဟုပြဆည်၊ ။

ဥပသမ္ဘန္နာနုံပန သုဝဏ္ဏ ဝိသတိ ဝိဟိမဒ္ဒိတ္တာနာတိစ ဝိသေသော ဒသိထော၊ တံပနသုဝဏ္ဏံမာသကဝသေန အဆုတိယမာသကံဟောတိ။ ။ဝိနိစ္ဆယဋီကာ။ ။

ဥပသမ္ဘန္နာနုံ၊ ရဟာနုံး ပဒ္ဓင်းတို့အား။ သုပဏ္ဏ ဝိသတိ ဝိဟီမတ္တေနု၊ရွှေစပါးလုံး(၂၀) မျှဖြင့်၊ဝါ၊စပါးလုံး(၂၀)နှင့်အချိန်အလေး တူသော ရွှေကို-ခိုးယူခြင်းမျှဖြင့်၊ပါရာဇိကော။ ပါရာဇိက-ကျသည်း။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏၊ဇုတိစ။ဤသို့လည်း။ဝိသေသော။အထူးကို။ဒသိတော။ ပြဆင်၏ တံပနု။ထိုရွှေစပါးလုံး(၂၀)ဟူသည်ကား။ သုဝဏ္ဏ= မာသကဝသေနု။ ရွှေဖြင့်ပြီးသော-ပဲ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဆုတိယ- မာသကံ၊ (၂) ပဲခွဲသည့် ဝါ။ထုမတ်ဝက်သည်း။ဟောတိဖြစ်၏။ ။(နိလကဟာပဏသည်- ရွှေထဓတ်။ငွေတမတ်၊ကြေးနီနှစ်မတ်ကို-ရော၍။ နွဲ့စေခြင်းငှာ။စပါး- ထ

လုံး-မျသော-သလွဲသံကို- ထည့်၍။ အာဠဝရား- အရပ်တို့ကို။ ကင်စေထွက်ပြုသောကြောင့်။ထိုနိလ-ကဟာပဏ၏ တမတ်သည်။ ရွှေစင်တမတ်-မထိုက်တန်(၂)ပဲခွဲဟုဆိုအပ်သော၊ ရွှေစင်မတ်ဝက်သာ- ထိုက်တန်သည်ဟူလို၊ ။

ဤဥဂ္ဂရဝိနိစ္ဆယဒီကာ၊ဆဒိန္နဒါန်-ပါရာဇိကကို— ဆုံးဖြတ်ရာနှိုက်ကာ။စပါးလုံးအားဖြင့်(၂၀)ပဲအားဖြင့်(၂) ပဲခွဲသည်။ ပါဒဝက်- မတ်ဝက်-ဖြစ်၏၊စပါးလုံး(၄၀)။ပဲအားဖြင့် (၅) ပဲသည်၌- တပါဒ- ထမတ်ဖြစ်၏၊စပါးလုံးအားဖြင့်(၈၀)။ပဲဆားဖြင့်(၁၀)သည်။ (၂) မတ်ဖြစ်၏၊ စပါးလုံး(၁၆၀)၊ပဲအားဖြင့်(၂၀)သည်၊ တကျပ်ဖြစ်၏ဟု။ ဝိန့်ဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊လိသာဝတီကျမ်းနှင့်- စပါးလုံးရေ- ကျပ်ချိန်တူ၏။ ။ဤဒီကာနှိုက်-ရွှေးကိုမပြု၊စပါးလုံးကိုသာ-ပြဆိုသော်လည်း။ မာဂဓအတိဓာန်နှင့်အညီ၊ တဲနှိုက်(၂) ရွှေး၊ပဲ(၂၀)ဟုဆိုအပ်သော— တကျပ်နှိုက် ရွှေး(၄၀)ကိုဒီကာ-ပြသည်ဟုယူ၊ ။

စတ္တာရော ဝိဟာယောဂဠွာ။ ဒွေဂဠွာ မာသကော ဘဝေ။ မာသကာပနုပဠွေတော၊ပါဒဿနိ့ပဗုစ္စတိ၊ ။ဟူသောတိစ်ဒုက ဂဏ္ဌိပုဒ်ကို လည်းထောက်။ ။

စတ္တာဟရော။လေးလုံးကုန်သော။ဝိဟာယော၊ စပါးတို့သည်။ ဂဠွာ။ တချင်ရွေးမည်၏၊ဒွေဂဠွာ။(၂)ချင်ရွေးတို့သည်။ မာသကော၊ တဝဲသည် ဘဝေ၊ဖြစ်၏၊ပဠွေ။ ငါးပါးကုန်သော၊ ဧတေမာသ ကာပန။ ထိုပဲတို့ကို ကား၊ပါဒဿိနိ့။တပါဒထိုက်၏ဟူ၍။ပဗုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ။ဂဏ္ဌိပုဒ် အနက်။ ။

စတ္တာရော ဝိဟာယောဂဠွာ၊ ဒွေဂဠွါမာ သကောဘဝေ၊ ။မာဂဓဘိဓာန်၊ ။ဤဂဏ္ဌိပုဒ်- အဘိဓာန်တို့နှိုက်ထည်း၊ စပါးလုံးဇေ-ထိယျာဝတီ-နှင့်တူ၏၊ရွှေးမှာ-ထပိုးကြိုး၍ (၈၀) မထား။ (၄၀)သာ-ထားဆည့်ဟု-ယူ၊ ။ယင်း(၁၆၀)စပါးလုံးကိုလည်း။ ရေအေးဖင်- ဆိုးဆောင်-ကာဆနှိုက်။ဖြစ်သော။စကူ— စလင်း- ဖြတ် ကြိုးစုပါး၊ ဘိလူး ကျွန်းစပါးများတို့ကဲ့သို့၊အဆိအနှစ်-ဖြစ်လျှက်၊ ကြိုးပွ့ံသော- စပါးလုံးကို-ယူရမည်၊ ။

မာဂဓံ(ဒိ)၏-ရွှေး(၈၀)ကို၊(၁၆) ပုံဝေ၍။ (၁၆)ဝဲ- သုံးစွဲသောအရပ်များနှိုက်။ တဝဲသျှင်- ငါးရွှေး။ (၁၆)ပဲ- ဂိုဃေး (ဂိ)၌၊ ရွှေး(၈၀)

ထားသည်ကို။လိုလှာဝတီ-စသော။ယခင်ကျမ်းတို့၌-ပြသည်။ မာဂဓတိုင်း-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဘုရားလက်ထက်တော်နှိုက်ဖဲ့ (၂၀)သုံး- ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ-လာသောကြောင့်။ ယခင်ရွှေး(၈၀)ကို ဖဲ့(၂၀)နှင့်ဝေ၍၊တဖဲလျှင်(၄)ရွှေး၊ဖဲ့(၂၀)ရှိသော(၃)နှိုက်၊ ၊ရွှေး(၈၀) အသုံးပြုသည်ကိုသိအပ်၏။

ထိုကြောင့်။ ဝါစပွတိ-အတိဓာန်-ကဗ်ပုဒ်ဝယ်။ ရှေးဆရာတို့-မာန ဘေဒ-အမျိုးမျိုးကိုပြုရာ၌သည်း။ ။မာသောဝိသတိဘာဂေါစ၊ညေ့ယျောကဟာဒပဏာသတု၊ကာကိနီတုစတုဿ်ဘာဂေါ။မာသဿသပရိကိတ္တိတာ-ဟု။လာ၏။

ကဟာပဏာဿတု၊တာကျပ်၏၊ဝိသတိဘာဂေါစ။ နှစ်ဆယ်မြောက်သောအဘို့ကိုဆိုသည်း။မာသော၊တဖဲဟူ၍၊ ညေ့ယျော။ သိအပ်၏၊မာသဿဘာ၊ထဖဲ၏။စတုဿ်ဘာဂေါ။ ထေးဘို့-တဘို့ကို။ ကာကိနီတု၊တရွှေးဟူ၍။ ပရိကိတ္တိတာ၊ကြားအင်၏၊

သဿနာတော်ကျမ်း၌ ထည့်း။ တဖဲမှာ-လေးရွှေးအသုံးပြုကြောင်း၊ အရိပ်ထင်၏၊ ထင်ကြောင်းကား။ ၊မုသာဝါဒေါကဖက ကိုကမတ္တာ ဿအာတ္တိုယ မုသာကထနေ အပ္ပသာဝဇ္ဇော။ ထတော အနုမာသကာဿ၊ မာသကာဿ၊ ပဋ္ဌမာဿကာဿ။ အနုကဟာပဏာသ်း၊ ကဟာပဏာဿ၊ တတော အနုဿုနိယာဘဏ္ဍကာသ အတ္တာယမုသာ ကထနေမဟာဿာ ဝဇ္ဇော။ ဟူသောဆိုကျွာပဒ-ဝိဘင်း- သမော အဋ္ဌကထာ၌။ ငါးပွဲဆကျိုးဌာ၊မုသားဆိုသည်ထက်။ သဖြာဝက်ဆကျိုးဌာ၊ မုသားဆိုခြင်း၊ ရင်းထက်-တသဖြာအကျိုးဌာ- မုသားဆိုခြင်း။ ဆပြစ်ကြီး၏ဟု၊ တဝိုးတက်၊ နှုဆထက်- ဖြသည့်ကို ထောက်၍၊ မုသာဝါဒေါကာ ကထိကမတ္တာဿ ၊ အတ္ထာယမုသာက ထနေအပ္ပသာဝဇ္ဇော၊ တတော အနုမာသကာဿ။ မာသကာဿ၊ ဟူသော- ဝါကျနှိုက်ထည့်း။ တ ရွှေးကို-ကာကထိက။ နှစ်ရွှေးကို။ အနုမာသက။ လေးရွှေးကို-မာသက-ဟု၊နှစ်ဆတက်ကြွေးသည့်ကို-ဖြသည့်ဟုသိသာထင်ရှားသည်၊ ၊ ရာဇာ ဇကံပုရိသံ၊ ဆာဏာပေတိ။ ရာဇဒါယောနာမ ကာကဏိကမတ္တံနဝဋ္ဌတိတိဇ္ဈမဿ၊ နိဗန္ဓံ အနုမာသဿ်ုနိကံ့ သံအာဟာရိတ္တာ ဒေဟိတိ- စသော- မဟာဝိဇာတ်အဋ္ဌကထာနှိုက်လည်း။ မင်းပေ.ဇာဝ် သောဥ်ဖွာမည်သည့်ကား။ ကာကဏိကမတ္တံ-ထရွှေးမျှသည့်- မလျော်

သောကြောင့်။ ပဲဝက်ထိုက်သော=အပဲကိုပေးသည့်၊ အခါထပါးနှိုက်။ ပဲဝက်သောအသပြာကို- ထည့်မှာဆွဲသည့်-လာသောကြောင့်၊ တရွေးသည့်-ကာကကိုက၊နှစ်ရွေးသည့်အဒွမ္ဗါသက၊ပွဲဝက်။ လေးရွေးသည့်မါသက-တဲ့ဟု-ဆိုအပ်သည်၊ ။ဆကယ်၍။မာဂဓ-ဒက္ခိဏာန်-ဌကဲ့သို့၊ နှစ်ရွေးသည့်-တဲ့ဖြစ်ညွှားဆဲ့၊ တရွေးနှင့်တဲ့စပ်ကြောင်းနှိုက်။ အဒွမ္ဗာသက-ပဲဝက်ဟု။မရှိနှိုင်ပြီ။

သုတ္တန်ပါတ်။ပါဠိ။အဋ္ဌကထာတို့နှိုက်လည်း။ကာကကိုကာယောဒွေတိဒွေကာကကိုကာယော၊ဟူ၍၊နှစ်ရွေးကို။ နှစ်ရွေးသာပြသည်။တဲ့ဟူ၍တော်မမူ၊ထိုကြောင့်၊သာသနာတော်ကျမ်းဌ၊တဲ့မှာ၊ လေးရွေးဆသုံးပြုကြောင်းအရိပ်ထင်၏ဟု။ပြဆိုအပ်သဘည်း။

- ဓာက်ဝိသောဒန။ဆရာဒုတိယ၊ပါရာဇိက၊ ဂဏ္ဌိဆရာတို့လည်း။ထိုပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာကိုထောက်၍၊ မဟော်သထာ။ ဖြစ်သောအခါ။ဝိဒေဟရာဇ်တိုင်းဌ၊လေးရွေးကို။ တဲ့သုံးကြောင်းကိုးပြဆိုကြ၏။ ။

ကာကကိုက၊ သဒ္ဒါကို။ ဆရာမြတ်အဆက်ဆက်တို့။ ချင်ရွေးဟု ဆနက်သမ္မန်ကြ၏၊ လောကိဌ၊ ရွေးယောတို့ကိုရိုက်မရှိ၊ ကာကိုကို၊ ဇာတ္တိ၊ ပဏာစတုတ္ထံသော။ ပံစဂဏ္ဍာ။ ကဒုဇာတိဘာသာ၊ပ။ ကဏ္ဌာလာ။ကုံစ၊ဇာတိဘာသာ၊ ။ကပ္ပဒု။မတ္တာဝဏိတို့ဌပြအပ်သောချင်ရွေးဟော၊ကာကိုကို။သဒ္ဒါနှင့်အလားတူ။ဒုတိယ။ ကဝယ်။ ဇာသရန်နှင့်မရှည်ခြင်း။အဆုံးဌ။သွတ္ထ။က၊ပစ္စည်းနှင့်ရှည်ခြင်း။အထူးရှိသော။ကာကကိုကာ။ဟု။မာဂဓဘာသာ။တမျိုးဖြစ်သည်ယူ။

ဟနည်းကား။ကာကဏာန်ကာ။ဇာတ္တိ၊ဂဠွာ၊ကုံစဇာတိဘာသာ။ ၊ဟူသောကပ္ပဒု။ စသည်နှိုက်လာသော၊ ရွေးဟောကာကဏာန်ကာဌ၊ နှိုး။ကိုးချ၍။ဏာဇာသို့ကပ်၍။ကာကကိုကာ၊ဟု၊ရွေးဟောမာဂဓသဒ္ဒါတာတို့ ဂဠွာ၊ရှိသည်ယူ။

အမရကောသနိဿွန်နှိုက်ကား။ ။တု။ကား၊ ကာကဗိဠွိ၊ချင်ရွေး။ ဂဠွာ၊ချင်းရွေး။ကဏ္ဍလာ။ချင်ရွေး။ ။သဂ်ဠာဂ်ဏ္ဍလာဂဠွာ။ရတ္တိကာကဏာန်ကာ၊ကာကဒနိကာကတိဠာ။ကာကဓဝ်သိခဏ္ဍာန်။ ၊ ဟူ၍၊ ရတနကောဘဠွိခတိရကား၊ ကာကကိုကမတ္တာဌိ- စသည်ဗျာဌ၊ ကာကဏာသဒ္ဒါကား၊ချင်ရွေးပင်ဟော၊ဇာဒံတဠွိတ်နှိုက်၊ကိုကပစ္စည်းနှင့်။ ကာကတ္ထိကသဒ္ဒါကားချင်ရွေးထိုးမှတ်လေဟူ၏၊

ဤသို့ကျမ်းအစောင်စောင်တို့နှိုက်ပြုအပ်သော၊ ရွေး(၈၀)ရှိသော မာဂဓတကျပ်ကို၊ အင်္ဂလိပ်ကျပ်သုံးဒင်္ဂါးမြှုံမာတကျပ်များနှင့်။ တိုင်းထွာနှင်းချိန်လျှင်၊ ဓာချိန်မည်မျှရှိကြောင်းကို၊ သိသာအောင်ပြုပေအံ့။ ။

• အတွင်းကိုတိုင်းသည်နှင့်၊ အနံအထျား။(၁၃)လက်မၾင်း။ အစောက် (၁၃)လက်မနှင့် ဦ -တလက်မ၏ ရှစ်စိတ်တစိတ် ၎င်းရှိသောဇလားမှ ကား။ထဗုသျှထနှင့်မျှသော တတင်းဆန့်၏။ ၎င်းတင်းသည့်- အင်္ဂလိပ်ပိုင်မြန်မာပြည်၌၊ ဥပဒေနှင့် ပုံသေထား၊သောမြှုံခတင်းဖြစ်၏။၎င်း ဘကင်း၌၊ အရှေ့နှင့်ဆိုင်သော၊ ဂါလံ-ရှစ်ချနှင့်တူညီသော။ အဂဒုပ္ပာပေါင် (၈၀)အင်္ဂလိပ်ကျပ်သုံးဒင်္ဂါး(၃၁၁၀ ဦ)--သုံးထောင်တရာ့တဆဲ့ တကျပ်နှင့်။ကိုးပိုင်းတွဲတပိုင်။ မြှုံမာကျပ်(၂၁၄၀ ၇)-ခွက်နှစ်ဆဲ့-တဒီဆော--ကျပ်ကိုဆဲ့တကျပ်နှင့်- ချနစ်ဆဲ့သုံးပိုင်းတွင် ငါးဆဲ့ချနစ်ပိုင်းခွက်နှစ်ဆယ် -တဒီသာကျပ်ကိုးဆဲ့တကျပ်နှင့်- ချနစ်မူးတပဲသုံးဧရွိး၊ နှစ်ဆန်-သုံးနှမ်း--အးလေးရှိကြောင်းကို၊သင်္ချာတွက်ပုံစာအုပ်များ၌ လာရှိသည်။ ။(၅၂)လက်မဟူသည်ကား။ ယခုကာလပေဟု ခေါ်ဝေါ်သောမျဉ်းတံ၌ပါသော-လက်မသစ်ကိုယူ)။ ။ချိန်ဇနှမှာ၊ပေါင်းခံ၍ ချက်ပြုးသောရေပြုန်ကိုချိန်၍ထည့်ရမည်ဟု-ပြု၏။ ။

ဆန်ကိုချိန်၍ထည့်လိုမူ။ အဝဒုပ္ပာပေါင်(၄၃)=အင်္ဂလိပ် ကျပ်သုံးဒင်္ဂါး(၂၄၅၀)---နှစ်ထောင့်လေးရာ့ငါးဆယ်-- မြှုံမာကျပ် (၁၇၂၆ ၁၂)----သုံးဧရွိးတဆဲ့ အချိန်ရှိသော ဆန်ကိုထည့်သျှင်။ ၎င်းတင်းပြည့်ညီ၏။ ။

စပါးကိုချိန်ထည့်လိုမူ၊ အဝဒုပ္ပာပေါင်(၅၄)---ဒင်္ဂါး (၂၁၀၁)-မြှုံမာကျပ်(၁၄၇၉ ၃၃)---လေးမူးတပဲတဆံ့ အချိန်ရှိသော စပါးကိုထည့်သျှင်။၎င်းတင်းပြည့်ညီ၏။ဟူ၍လည်း၊ ပြဆိုလာရှိသည်။ ။

မြှုံမာတကျပ်အရေအတွက်ကိုပြသည်မှာ၊ အဝဒုပ္ပာပေါင် (၃၄၅) နှင့်ဗိသွာထရာတူညီသည်ဟု လာသောကြောင့်၊ လိုသောပေါင်ပေါင်းကိုတည့်၊ ကျစ်ထသောင်းဖြောက်၊ (၃၄၅)စား။ ။တနည်းငါးချုံး၍ နှစ်ထောင်ဖြောက်။ (၇၃)စား။ ရလဒ်ကို၊မြှုံမာကျပ်ဟု ပြအပ်သည်။ မြှုံမာတဗိသွာနှင့်၊အသစ်စပ်၍ အနည်းငယ်မျှ။မပွန်းသေးသော အင်္ဂလိပ်ထိပ်ကျပ်သုံးဒင်္ဂါး (၁၄၈) ၁၅ တမတ်ပြား၊၎င်း၏ ဒဲ ညီ၏လာသည့်ကို လည်း၌။ ။

ထိုကြောင့်-မြန်မာ(၃၀)ပိသာ(၆၀)နှင့်၊ အသစ်စက်စက် ဆက်ထိဝ် ဒင်္ဂါး(၅၁၁)ညီမျှရကား။အဝဒုပ္ပာပေါင်ချိန်နှင့် မပြေသောဆရာတို့၌၊ လို သောအင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး။ အရေအတွက်ကို(၃၆၀)မြှောက်၊ (၅၁၁)စား၍ မြန်မာကျပ်အရေအတွက်ကိုပြုရာ၏လိုသောမြန်မာကျပ်ပေါင်းကိုတည့် (၅၁၁)မြှောက်၊(၃၆၀)စား၍အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါးပေါင်းကိုသိရာ၏။

၎င်းဘပေါင်သည်။ ငြိုန်(၇၀၀၀)--ဘုန်စ်ထောင်အချိန်၏၊ ကျပ်သုံး ဒင်္ဂါး တပြားသည်။ ငြိုန်(၁၈၀)--တရာရှစ်ဆယ်အချိန်ရှိ၏။ ပြဿ ကြောင့်၊လိုသောပေါင်ကို (၇၀၀၀)ဘုန်စ်ထောင်မြှောက်။ (၁၈၀)ထ တရာရှစ်ဆယ်စား၍။ ဆက်ထိဝ်ဒင်္ဂါး အရေအတွက်ကိုဖြေသည်၊ ၊ ၎င်းတပေါင်မှာ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး(၃၈ ၉/၁၀) သုးဆဲ့ရှစ်ကျပ်—ကိုးပိုင်းရှစ် ပိုင်းရှိ၏။ ။လိဆာဝတီကျမ်း ပဌမပိုင်း၌၊ ယခင်ပေလက်မသစ်ဖြင့်။ (၂၄) နှစ်ဆဲ့လေးသစ်စီ။ အထျားအနံထု၊ အတွင်းကွင်းကျ ရှိသော တောင်းသည့်၊ မာဂဓခါရိဟု။ ဆိုအပ်သော။ တတ္ထိဖြစ်ကြောင်းကို ပြ သည်နှင့်၊ထို(၁၃ ၁/၂)—တဆဲ့သုံးလက်မရှိသော မြန်မာတင်းကို၊ ကွမ်းစား အဆုံးအဖြတ်၌။ပြလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့် တွက်ချက်နိုင်းရှည့်ဝှေ့။ မာပဓ ပြည်နှင့် ဆယ်ပြည်-တစသယ်-တဆုတ်-တဆုတ်၏၊ (၂/၄)ကိုးပိုင်းနှစ် ပိုင်းရှိသည်၊ ၊(မာဂဓချင်္ဂတို့ ကွမ်းစားတွက်ပုံဆကျယ်ကို-မာဂဓ ရာဇ်ကွမ်းစားအဆုံးအဖြတ်သိုးရောက်မှပြုအံ့)။ ။

ထိုကြောင့်၊မာဂဓတဆုတ်ကို-မာဂဓပိထ်နှင့်တပိုထ်။ တစလယ်ကို (၁၆)ပိုလ်။တပြည်ကို(၆၄)ပိုလ်၊အချိန်ရှိကြောင်းကို၊ ကျမ်းဂန်ပြခဲ့ ပြီး သည့်အတိုင်း၊ထိုတဗုဒ္ဓသက္ကလနှင့်ညီမျှသော။ မြန်မာတတင်း၌ မာဂဓပိထ် အားဖြင့်{၆၂၇}ပိုလ်နှင့် ၂/၄ ၊ကိုးစိတ်နှစ်စိတ်။ မာဂဓကျပ်အားဖြင့် အ စိတ်တွက်(၇၀)ရွေ ၃/၄ ်းနှင့်တကွ။(၂၄၂၇)အလေးရှိသော ဇရကိုဆန် သည်း-ဝင်သည်ဟု-ဆိုအပ်၏၊ ။

မာဂဓဒင်္ဂါးနှင့်-အင်္ဂလိပ်ကျပ်သုံးဒင်္ဂါး၊ မြန်မာ-တကျပ်တို့ကိုဘွဲ့ပြု နိုင်းရှည်လိုမူ၊ ၎င်းတင်း၏၊ မာဂဓကျပ်(၂၄၂၇)ကို- (၇၀)မြှောက်၍ ရွေးပြု(၇၁)ရွေး၊ ၃/၄ ကိုရော၊{၂၁၀၃၁}ရွေး ၃/၄ ဖြစ်၏၊ ယခင်မာဂဓ ရွေး။{၂၁၀၃၁}ကို၊[၉]ရမြှောက်။တစိတ်ရော၊{၁၇၄၂၇၀}တဆန်း ရှစ်ဆိုန်း-ကိုးသောင်း-နှစ်ထောင်-ရှစ်ရာ-ဖြစ်၏၊ ၊သုညွ- [၂]လုံးကို ပယ်၍ [၁၇၄၁၇]၊ ထသောင်း-ရှစ်ထောင်-ကိုးရာ-နှစ်ဆယ်- ရှစ်ခု

ကိုထည့်၊ယခင်အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး(၃၁၁၀)ကို(၉)နှင့်ဖြေ ဟ်။တစိတ်ရော။ သုည (၂)လုံးပယ်၍ရသော(၂၈၀)နှင့်စား။ လပ်(၄၇ ၁၆)—ခြောက် ဆယ်ခုနှစ် ရွေး- ဆယ်စိတ်- ခြောက် စိတ်သည်။ အင်္ဂလိပ်– ကျပ်သုံး ဒင်္ဂါး-တခြား၏၊ မာဂဓ ရွေးဖြစ်၏။ (၄)ဆစား။ လပ်(၁၆၉)ရ၏ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး-တခြား၏၊(၄)ဆစား။ ရွေးကိန်းဟုမှတ်၊မာဂဓတကျပ်၏၊ ရွေး(၈၀)ကို-(၄)ခုနှင့်စား၊(၂၀)ခု၏။ ၎င်းကဲ့သုည်တလုံးတိုး၍(၂၀၀) နှစ်ရောကို-မာဂဓ-တကျပ်၏ (၄)ဆစား- ရွေးကိန်းဟုမှတ်၊ ။မာဂဓ-တကျပ်တည်း။ ၎င်း(၂၀၀)နှစ်ခုခြောက် အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး(၄) ဆစားရွေး ကိန်း (၁၆၉)နှင့်စား။ လပ်-တကျပ်ရ၏၊ အကြွင်းကို–(၁၆)ပဲခြောက် စားမြိစား။ လပ် (၂$\frac{၁၅၀}{၁၆၉}$)—နှစ်ပဲနှင့်-တခု ခြောက်ဆဲ့ ကိုးစိတ်တွင်တခုငါးဆဲ့ခုစ်စိတ်-ရ၏။

ထိုကြောင့် မာဂဓ-တကျပ်နှင့်။ အင်္ဂလိပ်-ကျပ်သုံးဒင်္ဂါးတခြား-သုံးပဲခန့်ညီသည်ဟူ၍၎င်း။အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး(၂၅)တည်း၊၎င်းဒင်္ဂါး၏(၄)ဆစား။ ရွေး(၁၆၉)ခြောက်။မာဂဓတကျပ်၏(၄)ဆစားရွေး(၂၀၀)နှင့်ရှေးနည်းစား၍ ရသောလပ်-မာဂဓ(၂၀)—နှစ်ဆဲ့ တကျပ်-နှစ်ပဲနှင့်။ အင်္ဂလိပ်ကျပ်သုံးဒင်္ဂါး(၂၅)ခြားညီမျှသည်ဟူ၍၎င်းသိအပ်၏။ ။

(၃၂) ဗိုလ်အရ၊ မာဂဓ(၁၂၀)နှင့်၊ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး(၁၅၀ဂဲ့ —တရာငါးဆဲ့ တကျပ် ခုနှစ်ပဲ သုံးစိတ်နှစ်စိတ်ညီမျှကြောင်းကိုထည့်။ ဤနည်းတွက်၍ပြရာ၏၊ ။

အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါးတခြားဒွိရဏပ်သော-မာဂဓရွေး(၄၇ ၁၁၀)ခြောက်ဆဲ့ ခုနှစ်။ ဆယ်စိတ်ခြောက်စိတ်ကိုတည်း(၅၁၀)-ငါး ရာတဆဲ့-တစ်ဖြာခံ (၃၄၀)သုံးရာခြောက်ဆယ်စား။ လပ်(၄၅၉ $\frac{၄၅}{၅၀}$)-ကိုးရာငါးဆဲ့ကိုးနှင့်။ အစိတ်ကိုးဆယ်တွင်လေးဆဲ့ ကိုးစိတ်ရ၏။ ။

ထိုကြောင့်၊ မာဂဓ-ရွေးနှင့်ဘွဲ့သေဘ်။ မြန်မာဘကျပ်သည်း(၄၆)ကိုး ဆဲ့ခြောက်ရွေးခန့်ရှိ၏(၄၅၄)ကိုးရာငါးဆဲ့ ကိုးတည်း၊အစိတ်ကိုးဆယ် ဖြောက်၊ လေးဆဲ့ ကိုးစိတ်ရော၊(၁၆၃၅၄) ရှစ်သောင်း ခြောက်ထောင် သုံးရာငါးဆဲ့ ကိုးဖြစ်၏၊ ၎င်းတည်း။ ။

မာဂဓရွေး(၁၀)ရှစ်ဆယ်ကို(၄၀)ကိုးဆယ်ဖြောက်၊၎င်းတည်ကိန်ကား။ ဆယ်ထိုစိတ် ၁ထောန်းတကွက် ပို့သောကြောင့်။ သည်တလုံးတိုး၊ ၇၂၀၀၀ ခုနှစ်သောင်းနှစ်ဆယ်တာင်ဖြစ်၏၊ ယင်းခုနှစ်ထောင်း နှစ်ထောင်

နှင့်စား။ ထပ်ရမဂဓ(ဒဲ့ဂွေ) တကျပ်သုံးပဲတရွေး-ခန့်နှင့်မြန်မာထကျပ် အာချိန်နှင့်တူ၏။ ။

မာဂဓ-တကျပ်၏ ရွေး[၁၂၀၀၀] ခုနစ်သောင်းနှစ်ထောင် သဏ္ဌာကိုတည်။ မြန်မာထကျပ်၏ရွေး[၀၆၃၃၅] ခြစ်သောင်းခြောက်ထောင် သုံးရာငါးဆဲ့ကိုးနှင့်စား။လပ်-{၇၉၀၄ ၃၅} -ခြစ်မူးလေးရွေး နှစ်ဆဲ့တစိတ်တွင်-ထစိတ်ခန့်ရရကား။ မြန်မာ-ခြစ်မူး-လေးရွေး-ထနှမ်းနှင့်။ မာဂဓ-တကျပ်အာချိန်ညီမျှ၏။ ။ဤနည်းဖြင့်။သိသောမာဂဓ-ကျပ်ပေါင်းကို၊{၁၂၀၀၀}မြောက်၊ {၀၆၃၃၅}စား၍၊လပ်ကို၊ မြန်မာ-ကျပ်မူး-ပဲရွေး-စသည်ယူလေ။ ။

ထိုကြောင့်။မာဂဓ-{၆၃}ခြောက်ကျပ်သည်၊မြန်မာ-ငါးကျပ်-ထဆန်ကျော်နှင့်တူ၏။ [၃၂]ပိုလ်အရေ။မာဂဓ-(၁၂ဂို)တရာနှစ်ဆဲ့ခြစ်ကျပ်နှင့်၊ မြန်မာ-တဗိသဘာ-ခြောက်ကျပ်ခုနစ်မူးနှစ်ရွေး-တူ၏၊ ထိုကြောင့် ယခုမြန်မာ-တပဲသည်၊မာဂဓကျပ်ပဲ{၂၀}ဂို။{၁၆}ပဲနှင့်ညီ=အောင်ပြုလုပ်ဖြင်ထားသောပဲနှင့်ညီလုလုဂို၏၊ ။

ယခင်ကပွဒုမကျမ်းဋ္ဌ၊ မာဂဓအာချိန်အချင့်ကို-ဖြကြကုန်သော၊ဆရာအဆက်ဆက်တို့သည်၊တကွမ်းစား၌(၁၆ပိုထ်၊တဲ့ဖြည်၌(၁၄)ပိုထ်-အစဂိုသည့် ဖြင့်သဘ- ပြဆိုကြကုန်သည်၊ ရေချိန် (၁၆) ပိုထ့်-စသည့်ဖြင့်-မပြဆိုကြ။ ထိုထို့ဖြစ်လျက်ဆန်ချိန်-စပါးချိန်ပိုထ်မဟုတ်၊ ရေချိန်ပိုထ်ဟုအဘယ်ကြောင့် သိအာပ်သနည်း ထုမူ၊ ။ယခင် ဖြန်မာတတင်း၌ ဖြခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ဆံဖြစ်လျှင်။ အင်္ဂလိပ်ကျပ်သုံးဒင်္ဂါး-(၂၄၅၀) အလေးဂိုသည့်။ မာဂဓကျပ် (၂၆၂ဂို) နှင့်ိ အလေးဂိုသည်ဖြစ်၍။ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး (၂၄၅၀)ကို- မာဂဓကျပ်(၂၆၂ဂိုိ) လိုက်မှ ဖြိသောကြောင့်။ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး အောက်မာဂဓကျပ်ငယ်သည့်ဖြစ်ရာ၏။ စပါးကို ချိန်ရာ၌လည်း။ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး{၂၀၀}ဖြစ်၍။ငင်းကိုမာဂဓကျပ် (၂၆၂ဂို ၉) လိုက်မှ။ဖြိသောကြောင့်အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါးအောက်။ မာဂဓကျပ်၊အလွန်ငယ်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ထိုကြောင့်။မဂဓရာဇ်ကွမ်းစားစသည်ကို၊ ပိုထ်ဖြင့်ဖြရာ၌။ဆန်စပါးချိန်မဟုတ်၊ရေချိန်ဖြစ်ကြောင်းကို။မရျဘိအာပ်၏။ ။

မာဂဓ-ကွမ်းစားနှင့် ပမာဏတူသော နာဂိုကွက်ပြုလုပ်ရာအစုတရသပယအာရဋ္ဌ၊ (၁၂)ပြိထ်ခွဲအချိန်ဂိုသော ရေကိုဆံ့သောကွက်ဟု-ဗုဒ္ဓသတ္ထု

ပုရာဏ်စာကိုယ်၊ဦးကဿပမအာတိဓာန်းနာခံုကပုဒ်ဖြာသည့်ကိုလည်း ထောက်ထား အပ်၏။

. (နာရီဆွဲက်လုပ်နည်း-ပ ဋ္ဌာနက်ကိုမဂဓ-ကွမ်းစား ကိုဆုံးဖြတ်ရာဆိုရောက်မှဆိုအံ့)။

ဆန်ချိန်ကိုဖြရာဋ္ဌ-မြှုနမာကျပ်(၁၇)ပိသာ(၂၆၆၀၄)ကို။အင်္ဂလိပ် ထဗသျှလန့ဉ်မျသော--မြှုနမာ(၁၆)တတင်းဟူ၍ပြဆိုသည်။ ၊မြှုနမာ တွက်ခြေး ဆစဉ်မှာ (၁၆၀၀)- တဆဲ့ ခြောက်ပိသာကို ဆန်တင်း ဟုတ္ထယ်ရိုးရှိသည့်-မညီကြ-ဟူမူ။ ။ညီ၏။ညီကြောင်းကား။ ဆန်သာ မည္ဇကိုချိန်၍(၁၆) ပိသာဆိုသည်မဟုတ်။ သုံးနှစ်ထည့်သော-စပါး ပေါင်းကို။ ကြိတ်ထောင်း၍ ထွက်သောဆန်၊ ၎င်းဆန်ကို-ရှစ်ပုံ-ပုံ သျှင်။ တပုံစပါးပါသော- ရှစ်ပုံဆန်တပိသာကို။တဖြည်။ ထိုဖြည်ဖြင့် (၁၆)ဖြည့်ကို-တတင်း၊ အချိန်အား ဖြင့်(၁၆} ပိသာကို၊ မြှုနမာ၊တတင်းခေါသည်ဟူ၊ သချိုာတွက်ပုံစာအုပ်များနှိုက်ဖြထား- ဘော်ထုတ်လေ့ပြု၊ ။

ထို.ကြောင့်။ဆန်သစ်ကိုဂျင်း။ အကျိုး-အင်္ဂလျ-အပါးများသောဆန်ကိုဂင်း။စပါးလုံး၊အနည်းငယ်မျ-မပါသော-ဆန်ကိုဂင်း၊ချိန်လျှင်၊ခန်တတင်းသည့်(၁၆)ပိသာ။မကဟူ။သိသာထင်ရှား၏၊

၍အရာတွင်၊ပညာရှိတို့။ သတိအထူးထား၍၊ စင်းစားနှိုင်းချိန်၊သိမှတ်ရန်၊အကြောင်းတရှိသည်ဖြစ်၏။

အင်္ကထိပ်ပညာရှိတို့- သချိုာတွက်ပုံစာအုပ်များ၌။ ၍မြှုနမာဖြည့်၌၊ သုံးစွဲရာ။ဘဂ်ထား၊ချိန်စက်ခြင်းကို-ပြရာဝယ်၊တို့လ။ ငါးခုသည်။စိတက်တရဖြစ်၏၊တိုထ(၈၁)—(၁၆) စိတက်သည့်၊စိယ၊ တရဖြစ်၏၊စိယ{၄၀)သည့်။တမောင်းဖြစ်၏၊ ။၍ချိန်စက်ခြင်း၌။တို့လ၊၏ပမာဏကား ကျပ်သုံးဒင်္ဂါး—ငွေတဖြား၏အလေးတည်း၊ ။သို့ဖြစ်၍အင်္ကထိပ်ကျပ်သုံးဒင်္ဂါး(၃ ဝဝ}မြှုနမာချိန်(၂၂)ပိသာ(၅၄)ကျပ်သည်။ တမောင်းနှင့်အလေးတူ၏။ဟုပြသည့်၊ ။၍အတူဘင်္ဂလားပြည့်။ ဘင်္ဂါထိပညာရှိတို့။ဟာအုပ်များ၌လည့်းဖြ၏၊

အမည့်ထုံးမှာ၊ အင်္ကထိပ်တပဲသည့်။ တအာနာမည့်၏။ (၄)အာနာ(၄)ဝဲသည့်-ထဆိုကို၊ တမတ်ပြားဖြစ်၏၊ (၅) ဆိုကို {၂}မတ်သည့်၊

တကာဝ်စာဖြစ်၏။ ဤကာဝ်စာ(၄)ခု။ကျော်သုံးဒဂ်ါး(၅)ပြား၊သည်၊ ဆဒ္ဒဒကာ။တခုဖြစ်၏။ကာဝ်စာ(၁၆)-ဆဒ္ဒဒက(၄)ရသည်၊ ပေါ်ယာ တခုဖြစ်၏။ပေါ်ယာ(၄)ခု။ကာဝ်စာ(၆၄)ဆဒ္ဒဒက(၁၆)အဂ််လိဝ် ဒဂ်ါး(၈၀)အလေးသည်။ သေရ။တခုဖြစ်၏။ ဒသဓ(၄၀)။ကာဝ်စာ (၂၅၆၀)၊အဂ််လိဝ်ကျော်သုံးဒဂ်ါး(၃၂၀၀)သည်၊ မောနှ-တခုဖြစ်၏။ဟု ပြသည်၊

မောနှ(ပုံ)စတ္တာဝီသသေရပရိမာဒ့ဏ၊ ။ဟူ၍ဂုင်း။ ။ပဏ္ဏ(ပြာ) စတ္တာဝီ သသေရပရိမာဏ၊ ။ဟူ၍ဂုင်း ။မုတ္တာဝဝီ၊ဆောဝိခန် နှိုက်လည်း။လာ၏။ ။(မဏာသဒ္ဒါ။ မောနသဒ္ဒါကာ။ လိင်ကြော်ငှင့်ရှပ် အာထူးမရှိသော၊တနည်းကာ။ပုဒ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်း၊ မဝေဘန်သော။ပါက တိက၊သဒ္ဒါတည်း၊သေရ(၄၀)အတိုင်းအရှည်ကို၊ဟောဒ်ါဟူလို ဆဒ္ဒာ က(ပြာ)သေရဆဿောဇ္ဇောသီသာ။စာရိကံ့ဆ္ဆာ။ပဋ္ဌေတာလက၊ ။၎င်း မုတ္တာဝဝီ၊သဒ္ဒဋ္ဌရတာမာလာ။ ။

(ဆဒ္ဒဒက-သဒ္ဒါသည်၊ပါကတိက။သဒ္ဒါတည်း၊ သေရ၏ (၁၆)စိတ် တစိဘ်ဟုဆိုအပ်သောကာဝ်စာ(၄)ခုနှင့်မျှသော(၅)တိုလ။ဒဂ်ါးငါးပြား ကိုဟောဒ်ါဟူလိုသည်၊ ။ဤဒ္ဓကျော်ဟောတောလ၊သဒ္ဒါကို။ တိုဆဟူ၍ ဂုင်း၊ဆဒ္ဒဒက၊သဒ္ဒါကို၊စိတက်ဟူ၍ဂုင်း။သေရ။သဒ္ဒါကို၊ စိယဟူ၍ဂုင်း၊ မောနှ။သဒ္ဒါ၊မဏာသဒ္ဒါကိုမောင်းဟူ၍ဂုင်း၊ ယခင်အဂ််လိဝ်စာအုပ်နှိုက်။ မြန်မာပြန်သည်)။

သေရ(ပြာ)ပရိမာဏာဝိသေသ၊ သောလသဆဒ္ဒဒကာပရိမာဏာ၊စာရိ ပေါ်ယာ။ ။မုတ္တာဝတိ၊ ။(သေရ၊ဟူသည်ပုဒ်ကတိက။သဒ္ဒါတည်း။ အတိုင်းအရှည်အာထူး။ဆဒ္ဒဒက(၁၆)အတိုင်းအရှည်။ ပေါ်ယာ(၄)ခုအ တိုင်းအရှည်ကိုဟောဒ်ါဟူလိုသည်)။

ဤစာအုပ်တိုနှိုက်ပြအပ်သော၊ အဂ််လိဝ်မတ်ပြား{ ၅ }ရှုနှင့်အချိန်မျှ သော၊ ကာဝ်စာခေါ်သော ချိန်အထူးသည်၊ ငါတို့ တိုင်းထွာ ဖြခဲ့ပြီး ဧသာ၊ မာဂဓ၊ တကျပ်ထက်။ အဂ််လိဝ်ပဲနှင့်(၁$\frac{၁၁}{၁၆၆}$)တပဲနှင့်—တရာ့ ခြောက်ဆဲ့ကိုးပိုင်းတွင်—ထဆဲ့တပိုင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ 'ဟပဲသာသာ ကလေးကြိုးသည်၊ ထိုကြောင့်၊ ကာဝ်စာ၊ဟုသည်၊ မာဂဓ၊ တကျပ် ပင်ဖြစ်သည်ဟူ၍ဂုင်း၊ ဖဲ (၂၀) ဘွဲ့သော။ မာဂဓတကျပ်၏ တပဲနှင့်၊ ဆဂ််လိဝ်ထပ်ခါ၊ အချိန်တူသည် ဖြစ်၍၊ ဆဂ််လိဝ်ဖဲ့စေ့ ၂၀ ဟုဆိုဆဝ်

သော(၅)ငါးမတ်နှင့်၊ကာဝ်စာ-ခေါ်ဝေါ်သော၊မာဂဓ-တကျပ်အချိန်တူ ဖြသည်ဟူင်ဂင်း။မှတ်ယူရာသည်။ ။

ကာဝ်စာ(၄)ခုကို။ဆဒ္ဒာက-တခုဆိုသောကြောင့်(၄)ကျပ်ကိုတပိုသ ဆိုသည်နှင့်ထောက်သော်၊ဆဒ္ဒာကသည်။ မာဂဓပိုသ်၏၊ အမည်တမျိုး ဖြစ်ကြောင်းကို၊ ထိုဆဒ္ဒာကတခုနှင့်၊ ကျပ်သုံးဒင်္ဂါး ငါးပြားအချိန်ညီမျှသည်ဆိုသောကြောင့်၊ ယင်းမာဂဓပိုလ်နှင့်။ အဂ်လိပ်ကျပ်သုံး ဒင်္ဂါငါးညီအမျှဖြစ်ကြောင်းကိုလည်းယူမှတ်ရာသည်။ ။

ကပ္ပဒုမအာဘိဓာန်၌လည်း၊မဒ္ဒိသဒ္ဒါသည်၊ (ပ)ဟာ-တပိုလ်ဟာ။ ကုံ၌၏ရှစ်ပုံ-တပုံဟု။ဆိုအင်္ဂသောတဆုပ်ဟာဖြစ်သည်ကိုဂင်း။ ဆဒ္ဒာကသဒ္ဒါကား။ယင်းတဆုပ်၏ပရိယာယ်ဘင်္ဂါလီဘာသာဖြစ်သည်ကိုဂင်း၊မဒ္ဒိပုဒ်ဖြိုပလပရိမာဏံ။စာရိတောလာဇုတိဘာသာ။ပ။ ။ကုမ္ဗ၊ ဌဘာဂေါ။ဆဒ္ဒာကဇုတိဘာသာ-ဟု။ပြ၏။ ။

သဒ္ဒါဘွဇတ္ထမာလာဆာဘိဓာန်၊ မဒ္ဒိပုဒ်၌လည်း။ဆဒ္ဒာကာချာ-ဟု၊ ပရိယာယ်ပါ၏၊ ။

ထိုကြောင့်။ယခုအခါ။ ကာဝ်စာ။ဆဒ္ဒာကခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသော ဝတ္ထု၊ ခြင်္ဂါ။ကာလအာဂုည်ကပင်။ အထင်အရှားခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသော အခုပ်ဒေသများကို ထောက်လှမ်း ဆိုဖြင်အောင်ပြု၍၊ ကာဝ်စာ-ဆဒ္ဒာက ဟူသည်၊ မာဂဓကျပ်။ပိုလ်အမှုန်ဖြစ်မည်၊ သို့တည်းမဟုတ်၊ ဆဆင့်ဆင့်ကြီး၍၊တဝဲကျော်ကြီးလေသည် ဖြစ်မည်ကိုဂင်း။ ဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြားအပ်၏။ ။မပိုမကြီး-အမှုန်ဖြစ်ကြောင်း အထူးထင်ရှားဆိုသာခဲ့လျှင် ငါတို့ ပြခဲ့သောမာဂဓ-တကျပ်က၊ ဆာ်လိပ်ဝဲနှင့်{၁၉၉}ထဝဲကျော်ငယ်ချာ၌၊ အကြောင်းကိုဤသို့ဆိုအပ်၏၊ ။

ပြခဲ့ပြီးသော{၁}ဇုသ္သလနှင့်ညီမျှသော -မြန်မာတတင်း၌ ဆာ်လိပ်ဒင်္ဂါးချိန်နှင့် ပြသောရေမှာ။ ပေါင်းခံ၍ရသော ရေပြန်ဖြစ်သည်- ဟု။ တိုက်ရိုက်ဖြထား ရှိသည်။ မာဂဓ- စလယ်-စသည်ကို ပိုဆိုဖြင့်ပြကြသောကျမ်းဆရာတို့ရေမှာ၊ ထိုသို့မပြသောကြောင့်ရေပြန်-ဟု။ ဧကန်မယူအပ်။ ။ထိုကြောင့်။ ဂင်းရေပြန်ထက်အနည်းငယ်-လေးသော။ ဆိုလတ္တံ့သော-အကွာရှိသော- ပကတိရေဖြစ်သည်—ဟု၊ ယူအပ်သည်၊ ထိုပကတိရေကို ယခင်မြန်မာ-ထင်းတောင်းနှိုက်။ မာဂဓဒင်္ဂါးနှင့်ချိန်၍ ထည့်ယိုမူ ပြခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း [၂၄၇ ၄ ၄] အချိန်ရှိသော ရေကိုထည့်

လျှင်ပြည့်ညီ၏၊အာဂ်လိပ်ဒဂ်ါးနှင့်ချိန်၍ထည့်လိုမူ၊ ဤဒုတိယနည်း၌၊ အာဂ်လိပ်((၃)နှင့်မသဂဓ{၄}အချိန်ညီသည့်ပြဒေသာကြောင့်။ ယင်းမသဂဓကျပ်ပေါင်း ၏{၅}ရဖြောက်{၎}ခုစား၍ ရအပ်သော {၃၂၀၀ ပဲ ၃ ၄ }အချိန်ရှိသောဒရကိုထည့်မူ။ ၎င်းတင်းပြည့်ညီသည်၊ [၃၁၁၀၉] အချိန်ရှိဒေသာရေကိုထည့်ရုံမျှနှင့်မပြည့်မညီ-ဟု။ ယူရာဆိုရာ၏။ ။

ပေါ့သောဝတ္ထု-တခုခုဆင်နှုံရုံမျှသော ဒုဋ္ဌဒွက်၌၊ ထိုတက်လေးသောဝတ္ထု-ဘာခုခုကို အချိန်တူတည့်လျှင် မပြည့်။ အချိန်ပို၍ ထည့်မှ- ပြည့်ခြင်းသည့်။ လောကမျက်မြင်အထင်အရှားဖြစ်၏။ ။ယင်းသို့မဟုတ်အလေးအပေါ့မကွာသောဒရှင့်တိုင်းထွာခြင်း- တူသည်ဖြစ်ခဲ့လျှင်လည်း၊ လိလာဝတီ၌-ပြဒေသော {၂၄}သစ်ရှိ။မဇ္ဈိ၂ ပုရိသဿတောင်သည်၊ယခုအာဒလ{၂၄}လက်မ-ရှိသောပေတောင်ထက်။ ယခုပေတောင်-မယောဖြင့်[၃]မယောနှင့်၊{၂ ၃/၄}၊ တမဒယောကို[၄၃]၊ စိတ်၍ {၂၃}စိတ်ခန့်ရှိသောအတောင်ဖြစ်ချာ၏။ ။

ဤသို့အနည်းငယ်-ရှည်တိုခြင်းသည့်လည်း၊ ရန်ခါဖြစ်တတ်မသော သဘောရှိ၏။ ။

ဤသို့ယခုပေတောင်ထက် (၃)မယောနှင့် { ၂ ၁/၂ }ရှိသော-အတောင်နှင့်-တွက်ချင့်လျှင် ယခင်ဖြန်မာတင်းသည်၊ မဂဓပြည်နှင့်(၉)ပြည်။(၂)စလယ်၊(၃)ကုဋုံ(၂)ဆုပ်။ (၂/၅)စိတ်သာရှိရကား၊ မဂပေါလ်နှင့်(၄၂၂)ပိုထိ(၂/၉)။ မဂဓကျပ်နှင့် (၂၄ဂဂိ ၉/၁၀)အချိန်ရှိသောရေကို ဆန့်၏ဟုဆိအပ်၏၊ဤနောက်နည်းအလိမ္မာ၊ အာဂ်လိပ်ဒဂ်ါး(၅)ပြားနှင့်။မဂဓ(၎)ပြား အချိန်တူသောကြောင့်။ ယခင်မဂဓ (၂၄ဂဂိ ၈)ကို(၅)ခုဖြောက်၊(၎)ခုစားအာဂ်လိပ်ဒဂ်ါး(၃၁၁၀၉ ၁/၂)ဖြစ်၏။ ။

ဤသို့မဂဓထကျပ်နှင့် အာဂ်လိပ်တကျပ်(၃)ပဲခန့်ညီ၏ဟု၊ ပြဿပဒ္ဓမနည်း။ မဂဓတကျပ်နှင့် အာဂ်လိပ်တကျပ် (၎) ပဲညီမျှ၏ ဟု-ပြဿဒုတိယနည်း၊{၂}မျိုးရှိသည့်တွင်၊ ဒုတိယနည်းသည်၊ ခါရိန္ဒိုက်-မဂဓပိုလ်အရေအတွက်။ သေရစ်အရေအထွက်ကိုစပ်၍ ဖြလတ္တံ့ဥသော အရာများနှင့်လည်း။ အထူးသင့်လျော်ညီညွတ်သည်ဖြစ်၍။ အထူးရုံမှတ်ရန်ရှိသေ်လည်း။ ရှေးနည်း၌ တိုင်းထွာယူဆပုံကို ကောင်းစွာသိနားလည်မှ။နောက်နည်းကို သိမှတ်ယုံကြည်နားလည်ရန်ရှိသည်ထက်ကြောင့်း၊ ဤနောက်နည်းနှင့် ရှေးနည်းသည် များစွာမကွာကြသည်အကြောင်းဖြစ်၍

(၃၂).ပိုလ်တင်လဲစိုင်-ပမာဏရှိသော ဆိပ်နီမိတ်ကျောက်ကို ပြုရာ၌ ရှေးနည်းနောက်နည်း (၂) ပါးစု ဖြင့် အာချိန်ပမာဏကိုပြုပေအံ့။ ။ဤ သို့နည်းနှစ်ပါးစု ဖြင့် ပြဆည်ရှိသော်၊ ဤနည်းနှစ်ပါး၏ အားခြားအမြစ်ကို ကြံစည်တွေးတော-သဘောသက်ဝင် ဆိုဖြင်သော ပညာရှိဘိုးအား။ဤ နည်းနှစ်ပါး၌ ပြအပ်သော မဂဓကျပ်ထက်။ စိုးစဉ်းမျှကြီးသော မဂဓ ကျပ်ရှိဟု သေးသော အရိပ်အယောင်-မလာ- မရှိနိုင်ပြီဟု။ ယုံကြည် စိတ်ချ၊ဆိမ့်တ်ရခြင်းအကျိုးထူးလည်းရှိ၏၊ ။

———:o:———

ဂဏန်းသင်္ချာတွက်ပုံစာသာ။

(၂၅၄) ဤမြန်မာပြည်နှုံကိသုံးစွဲရာဘဂီလားချိန်စက်ခြင်းငုံ။

၅ တိုလ = ဘစိတက်

တိုလ ၈၀=၁၆ စိတက်=တစိယ

၄၀ စိယ = ဘမောင်

ဤ ချိန်စက်ခြင်းနှုံကို တိုလ၏ ပမာဏကား။ ကျပ်သုံးဓင်္ဂါးငွေ တပြား၏အထေးတည်း၊ သို့ဖြစ်၍၊တမောင်းကား။ ဆဝဒုပ္ပဒါး ချိန်စက် ခြင်းအပေါင်(၈၂ $\frac{1}{2}$)ဖြစ်၏။ ၎င်းပြင်(၂၂) စိသာ(၅၄) ကျပ်သည် တမောင်းနှင့်တူ၏။ ။

———:o:———

သိသုဇောဓကစာအုပ်-စသည်လာသည်နှင့် မြန်မာခေါ်ဝိုစပ်၍ပြသည်၊

၄-အာနာ — ၄၀ — ၁ သိကို=၁ မတ်

၅-သိကို — ၅မတ် = ၁ ကာဝံစာ= မဂဓ ဒိ

၅-တိုလ — ၄ကာဝံစာ — ၁ ဆဒ္ဓာက — ၎င်း တဝိုလ်

၂၀-တိုလ — ၁၆ကာဝံစာ — ၄ ဆဒ္ဓာက — တာဒပါဃာ

„ —သေရ၏နှုံး၊

၈၀-တိုလ — ၆၄ကာဝံစာ— ၁၆ ဆဒ္ဓာက— ၄ ပေါဃာ

—၁ သေရ၊ ။

၃၂၀၀-တိုလ—၂၅၆၀ကာဝံစာ —၆၄၀ ဆဒ္ဓာက— ၄ ၎သေရ-

တမောန-တမောင်း။

တဇ္ဇာသညာသန္နိဒ္ဓမ္မသောဖြန်မာတင်း၏ပေလက်မသစ်

အလျား ၁၃ လုံ
အနံ ၁၃ လုံ
စေ့ ၁၃ လုံး

———:o:———

ဂုဏ်းတင်း၏ဓရဏိုဟ်ချိန်ရန်အလေး

အဝဒုပ္ပါပေါင်(၈၀)အင်္ဂလိပ်ဒဂိါး(၃၁၀ဝိုဏ်း)
မြန်မာကျပ်(၂၁၉ဝိုဏ်း)—၇။။ခဲ့၃၀၂ဆန်

———o———

ဂုဏ်းတင်း၏ဆန်ချိန်ဓန်အလေး

အဝ ဒုပ္ပါပေါင်(၆၃)—အင်္ဂလိပ်ဒဂိါး(၂၄၅၀)
မြန်မာကျပ်(၁၇၂ဝိုဏ်း)—သုံးရွေးတာဆန်

———:o:———

ဂုဏ်းတင်း၏စပါးကိုချိန်ရန်ဆလေး

ဆဝဒုပ္ပာပေါင်(၅၄)—အင်္ဂလိပ်ဒဂိါး(၂၁၀၀)
မြန်မာကျပ်(၁၄၇ဝိုဏ်း—၃၃)၄။။၁တဆန်

———:o:———

ဂုဏ်းမြန်မာဒင်္ဂကိုလိသာဝတီလာ-မဂဓတင်းနှင့်တွက်သော်၊

ပဌမနည်းအလို(၁၀)ဖြည့်တစ်လယ်-တဆုပ်-တဆုပ်၏ ၂ ဖြစ်သောကြောင့်။ ဂရေချိန်မဂဓပိုလ် (၆၅၇ဝိုဏ်း)ဖြစ်၍၊ မဂဓကျပ် (၂၆၂ဂိုဏ်း၊ ၃/၅ ၁၀၊ ဖြ—အင်္ဂလိပ်ဒဂိါး(၃၁၀ဝိုဏ်း)ရှိ၏။ ။

ဒုတိယနည်းအလို(၉) ၃ကုဒ္ဓံ၂ ၂ဆုပ်ဝိုဏ်း) ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဂရေချိန်မဂဓပိုလ် (၆၂ ၂ဝိုဏ်း—၂၄ဂဂိဏ) အင်္ဂလိပ်ဒဂိါး (၃၁၀ဝိုဏ်း) ရှိ၏၊ ။

———:o:———

မဂဓကျပ်နှိုက်ရွေး(၁၀)။ထိုရွေးနှင့်ဘွဲ့သော်။

ပဌမနည်းအလို အင်္ဂလိပ်ဒဂိါး တကျပ်နှိုက် (၆၅)ရွေးကို၊ မြန်မာတကျပ်၌ (၆၀၊)ရွေး(၉၀၊၀၀၊)မဂဓဘကျပ်နှင့် အင်္ဂလိပ်တကျပ်သုံးပဲခန့်—မြန်မာရှစ်ပျူးလေးရွေ တန္ဓမ်းခန့်မာဂဓ ခြောက်ကျပ်နှင့်မြန်မာငါးကျပ်တဆန်ဓကျော်အချိန်တူ၊ ။

———:o:———

ဒုတိယနည်းအလို။ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါးထက်ပုံ၌ (၆၄)ဆွေး၊ မြန်မာကာကျပ်နီကိုက်ဆွေး(၉၀)နှင့်ဒုဂုဏ်

မဂဓလေးကျပ်နှင့်အင်္ဂလိပ် ဒင်္ဂါးငါးကျပ်၊မဂဓကျပ်နှင့် အင်္ဂလိပ်ပဲ (၂၀)ဟုဆိုဆပ်သောငါးမတ်အချိန်တူ၊ ။

:o:

သာသနာတော်ကျမ်းဂန်တို့၌၊မာဂဓ- ကျပ်-ပိုလ်- စသည်ကို။ အမြစ်အခြေနှင့်၊အသေအချာ-သိသာလောက်မောင်— ပြဆိုသော အရာတိုကရိုက်မရှိ။အသေအချာပြဆိုသော- လောကီ ကျမ်းစာမျှားလည်း၊ ငါတို့မြန်မာနိုင်ငံသို့။ ရှေးကာလက၊ ဆပြည့်အစုံ- ထင်ရှား- ပေါက်ရောက်တွေ့မြင်ကြသည်-မဟုတ်။ထိုကြောင့်၊မြန်မာပြည်၌၊ နေ- လ-အသွင်၊ ထင်ပေါ်ဆူလှိုက်။ တံခွန်စိုက်သော။ ဥာဏ်ကြီး-ဥာဏ်လွန်၊ မထေရ်မွန်- မဟာထေရ်မြတ်၊ ကျမ်းတတ် အကျော်။ ဆရာတော်ကြီးအာဆက်ဆက်တို့လည်း။ယခုထက်တိုင်။မဆုံးမြတ်နိုင်ကြ။ အရှင်း-အာဆယမှဖြင့်၊ပြောဆိုပြသ- မှတ်သား လာခဲ့ကြ- ရသည်ဖြစ်၍။ စူးနေရာစူး။ ဆောက်နေရာ-ဆောက်။ ဆိုဘိသကဲ့သို့ရင်း။ သွားမရှိသော သူသည်၊ သွားဖုံးဖြင့်သာ၊ကြိတ်ခဲဝါးရ၏။ စားရသကဲ့သို့ရင်း။ သာသနာ တော်-ကျမ်းဂန်အာဇာတ်အထား၊မျှားစွာမပါ။ ဗားကရာဆရာတော်။ ဆင်တဲဆရာတော်။မုန်ရွေးဆရာတော် စသောဆရာတော်တို့- ချိန်- ဆဆုံးအဖြတ်စကားကိုလည်းမျှားစွာမပြ။မယူလှပဲ၊ ရှေးက-မထင်။ဆမှ- မြင်အပ်သော၊ကပ္ပဒုမ- ဝါစပ္ပတိ- အာဘိဓာန်ကျမ်း- သာဂ်ဓရ- စသောဆေးကျမ်းသာ၊လောကီဆာရော်တို့၊မာဂဓ၊ ချိန်စကားကို။ သားနား၊ဖေဘြား၊ကြောင်းကျိုး။မ။လျက်။ဝိတ္ထာရမြှင့်။ ယခင်ကျမ်းလာ၊ လောကီဆရာအဆက်ဆက်တို့၊မမျက်စဉ်လာ။ သေချာပြထား။ ပိုင်းခြားလျက်ရှိသော၊မာဂဓ-ကျပ်ကို၊သာသနာတော် ကျမ်းဂန်၊ လက်ဆစ်ပုံ- လက်ဆစ်နှင့်ဖြသော။လောကီ-တောင်း-တင်း- အချင့်- အချိန်များနှင့်။ ညှိနှိုင်းနှိ နှော။အားဘာသက်ညှိ=ရှိသည်ကို၊တော်ပြဒဂ်ပြီးသည် ဆတိုင်း၊ ယင်းမာဂဓ။ကျပ်ဖြင့်(၄၀)ကိုသာတပိုလ်ဟု။ယူအဆ်ဂ်၏။ ။

ပလေဝိ၊မာဏာဠုမာဂဓတုလာယဂဟောတဗ္ဗံ။ သာစလောကီ ယတုလာယဒ္ဓိဂုဏာတိဝဇ္ဇနီ။ ။ဟူသောဝိမတိ ဋီကာရှင်စကားကို။ မဂဓ-ချိန်အောက်။ ငယ်သော၊ လောကီချိန်ထက်သာ၊ နှစ်ဆ တက်သင့်

သည်ကိုဇည်၍၊ ဓိန္နဆိုသည်၊ မာဂဓဘျိန်နှင့်မှ၊ သော၊ လောကိဘျိန်။ မှဂဓဘျိန် ထက်ကြီးသော၊ လောကိဘျိန်များထက်၊ နှစ်ဆ၊ တက်ဇဉီးမည်ကိုဇည်၍။ ဌိကာဆရာမဆိုဟုယူလေ။

ယင်းမာဂဓကျက်ဖြင့်(၄)ကို။ တဝိုလ်ဖြစ်၍(၄၂) ပိုထ်သော်။မာဂဓ ကျဝ်အားဖြင့်(၁၂ဂိ) တရာ။နှစ်ဆယ်၊ ရှစ်ကျင်။ ။အဂ်လိပ်။ ကျပ်သုံး ဒဂ်ါးအားဖြင့် (၁၅ဒိဂဲ ½)=ထရာငါးဆယ်တကျပ်-ခုနှစ်ပဲ-နှင့်-သုံးစိတ် နှစ်စိတ်။

မြန်မာကျပ်အားဖြင့်(၁၀၆၇။၄၂၀)-တဝိသဿ-ခြောက်ကျပ်ခုနှဉ်မူး နှစ်ခွေး-နှင့်ဇးချိန်မျှသော၊ တင်လဲခဲ- တင်လဲဆိုင်နှင့်။ အကြီးအငယ်— သဏ္ဌာန်တူသော-ကျောက်ကို၊ အယုတ်ဆုံး-ကျောက်နှိမိတ် ကြား ခြင်း ဌာအဝ်သော။ဒွတ္တိ သပလဂုဇ=ဝိဏ္ဏာ-ပရိမာဏ-ပါသာဏ- ဟု။ မချသိ အင်၏။

တနည်းကား။ဒုတိယဝိဂ္ဂဟ-မာဂဓကျပ်အားဖြင့် (၁၂ဂိ)တရာ- နှစ် ဆယ်ရှစ်ကျပ်။ ။အဂ်လိင်ကျပ်သုံးဒဂ်ါးအားဖြင့်(၁၆၀) တရာခြံ ဆ၊ယ်။

မြန်မာကျပ်အားဖြင့် (၁၁၇။၉၀)တဝိဿ-ထဆယ်-နှစ်ကျပ်ခု နှစ်မူး-သုံးခွေးနှင့်၊အချိန်မျှသော၊တင်လဲခဲ-တင်လဲဆိုင်နှင့်။ အကြီးအငယ် သဏ္ဌာန်တူသောကျောက်ကို။အယုတ်ဆုံးအားဖြင့်၊ကျောက်နှိမိတ်ကြီး။ ခြင်းဌာလောက်သော။ဒွတ္တိ သပလ-ဂု-ဝိဏ္ဏာ-ပရိမာဏပါသာဏ- ဟု၊ သိအပ်၏။

ယင်းသို့ဖြစ်သော်။မန္တလေးမြို့-စစ်ကိုင်းမြို့-ပသော၊မြေဟာ၍။ ရေမ နေသော-အချို့အရပ်များဝယ်းကျောက်နှိမိတ်ထား၍၊ သိပ်သဖွတ်ရာ တို့၌။လူတယောက်-မချိနိုင်လောက်သော-ကျောက်ကြီးများကို၊မရ- ရ ကြောင်း၊အပင်အပန်းခံထုက်၊ရှာဖွေ- ကြံဆောင်၍၊ သိပ်နှိမိတ် ကြီး သော အရာများနှင့်။ ယခုအဆုံးအဖြတ်၌၊ သန္နိဋ္ဌာန်အားဖြင့်။ ပြဆိုဆဝ် သော-မာဗဓအရေအတွက် (၁၂ဂိ)တရာနှစ်ဆယ်-ရှစ်ကျပ်မျှ။အချိန်ရှိ သော-တင်လဲခဲပမာဏရှိသောကျောက်ကို၊အငယ်ဆုံး- ကျောက်နှိမိတ် လောက်ကြောင်းကို-ပြဆိုသောစကားသည်။ ဝေးလွန်းငယ်လွန်းသည် ဟူ၍၊မှတ်ထင်ရုံများဘွယ်ရှိ၏။

ထိုသို့ခဲတ်ထင်ယုံမှားခြင်းကို၊ မပြုအပ်၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူ

အငယ်ဆုံး-တောင်ပို-နိမိတ်ကို-ပြောဌ်။လုံးပတ်-နွားချိုပမာဏ။ အမြင့်ထက်ရှစ်သစ် ပမာဏရှိသော၊ တောင်ပို ငယ်ကလေး ၁ ည့်" တောင်ပို နိမိတ် လောက်ကြောင်း၊ သစ်ပင် နိမိတ်ကို-ပြောဌ်။ လုံးပတ်-သိဟိုဠ်ကျွန်းဖြူးမြားရိုးပမာဏ၊ အမြင့် လက်ရှစ်သစ်- ပမာဏရှိသော။ သစ်ပင်ငယ် ကဲ့လေးသည်၊ သစ်ပင်နိမိတ် လောက်ကြောင်းကို-ပြသော။အဌ္ဌကထာ-စကား မျှားနှင့်- ထောက်၍ ရှင်း။ လက်ဆုတ်-ပမာဏ အောက် ငယ်သော ကျောက်သည်-သင္ဘုရ-ကျောက် စရစ် မည်၏။ ဆင် ပမာဏမှ အောက်- လက်ဆုတ် ပမာဏက-အထက် သည်-ပါသာဏ မည်၏- ဟုပါစိတ် ပထဝီခဏ သိက္ခာပုဒ်- အဋ္ဌကထာ။ ဓာတုဝိဘင်းသဘော အဋ္ဌကထာ-ဘွင့်ဆိုသည်အတိုင်း၊ လက်ဆုတ်ပမာဏ ကြီးလျှင်ပင်-ပါသာဏ မည်ခြင်းကြောင့်၊ အယုတ်ဆုံး- အငယ်ဆုံး- ပါ သာဏ- နိမိတ်ကိုပြုရာ(၃၂)ပိုလ်-တင်လဲဆိုင် ပမာဏရှိသော-ပါသာဏနိမိတ်လောက်သောကျောက်သည်။မချိန္ဒိုင်မကြွနိုင်၊မဝေ့ရှံရှားနိုင်သောကျောက်ကြီး-မဟုတ်ဟု၊ သိအပ်သည်ဖြစ်၍ဌင်း၊မောဂဓချိန်နှင့်{၁၂၇}—ဘရာ-နှစ်ဆဲ့ရှစ်ကျပ်၊ မြန်မာချိန်—တပိသာခြောက်ကျင်-ခန့်စပ်ဟူး-နှစ်ခွေး။ အင်္ဂလိပ်ဒဂ်ါး{၁၅၀၀ဂရင်း} ထရာ-ငါးဆယ်- တကျပ်-ခန့်စပ်ဲ့—သုံးစိတ်-နှစ်စိတ်နှင့်မျှသော။ အချိန်ရှိသေး-တင်လဲဆိုင်ပမာဏရှိသော ကျောက်ကို။ ဒုယုတ်ဆုံး-ကျောက်နိမိတ်သောက်၏ဟု- ပြုခြင်းသည်။ ဂင်္ဂါဒေနှင့်- ယမုနာဒေ-နှိုးနှောသကဲ့သို့။ ဆိပ်နိမိတ် တပါး-ကျယ်းတပါးတို့နှင့်-နှိုးနှောညီညွတ်သောကြောင့်တည်း။ ။

သစ်ပင် နိမိတ်-တောင်ပို့နိမိတ် ကလေးမျှားမှာ။ ထာဝရ-ကည့်ရာသောကြောင့်။ ဆိပ်နိမိတ်ထောက်ရာ၏။ ဤအဆုံးအဖြတ်၌ ပြအပ်သော ကျောက်နိမိတ် ငယ်ကလေးမှာ။ ထာဝရ-မတည်။ ရှေ့ရှားရာသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ဆိပ်နိမိတ်-မထောက်တန်ရာ-မဖြစ်တန်ရာ-ဟူသား။ ။ မရှေ့မရှား-ထားတိုင်းတည် လတ္တံ့သော အကြောင်းသည်၊ ဆိပ်နိမိတ် ထောက်ခြင်း-ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်။ ။ထိုကြောင့်။ နိမိတ်အပိုင်းဆခြား။ ရှေ့ရှားပြောက်ပျက်ရာသောအရာ၌၊ ဆမှတ်အာသား။ အသစ် ထားအပ် ကြောင်းကို။ ။တသို့ပနဒ္ဒာနေ နိမိတ္တာ သညာ ကရဏတ္ထံ ပါသာဏဝါလုကပုံသုအာဒိရာသိဝါ ပါသာဏနိမိတ္တာထနေ္တာ ဝါ ဒါရုထနေ္တာဝါ ကာ.တဗ္ဗော—ဟူ၍ရှင်း၊ ။နိမိတ္တာပါသာဏာ

ယထာဌာနေ နတိဋ္ဌန္တိ။ တာဿ သမန္တတော ရာဇိဝါ ဥဋ္ဌေပေတဗ္ဗာ။ စတူသုဒါဒကာဏောသုပါသဏာဂါရိဏ္ဍိတဗ္ဗာ။ အယံသိမာပရိစ္ဆေဒေါတိ ဝတ္ထာအာဂ္ဂရာနိဝါဆိဒ္ဓိဘဇ္ဇာနိ–ဟာရဝိဒူးမဟာဝါအဋ္ဌကထာပြတော် မူသည်၊ ။

ထိုကြောင့်၊သိမ်သမုတ်ပြီးနောက်။ နိမိတ်တွင်း-နိမိတ်ကျောက်တို့ ထားတိုင်းရှည်ကြာ။ မဘည့်ရာမူ"ထိုနိမိတ်နေရာ-တည့်တည့်၌ထာဝရ ဖြစ်လောက်သော-ကျောက်-သစ်-စသည်တို့ကို။ သိမ်၏အမှတ်အသား။ စိုက်ထားအပ်- ရေးထုအပ်၏။ နောက်မှ စိုက်ထားလိုသော-ကျောက် သစ်က-ကြီးလျှင်။ပြင်ဘက်သို့-တွင်းကိုခဲ့၍တူးအပ်-ထားအပ်၏၊ သိမ် ဘက်သို့-တွင်းကို-ခဲ့၍မဘူးဆပ်-မထားဆင်။တူးခဲ့-ထားခဲ့လျှင်၊ သိမ် ဖျိုဆုံးရာ။အင်္ဂါင်းအခြားကို-မသိဘဲ-ရှိလိမ့်မည်၊ ။

——:o:——

ကဉ်ါနိသျာဘးစောင်၌။ ။ကေဝံလံနာမဒဿကာလဆွံ၊ ဝိုကာလာ ရကား၊အကျပ်တဆယ်သည်၊ တပိုလ်မည်၏၊ ။ဤသို့မှာထားသည် မှာ။သင်္ချာပကာသကကျမ်း၊သဒ္ဒဿ္တာမ-မဟာနိဓိကျမ်း။ ကပ္ပဒုမကျမ်း တို့၌၊ကလဥ္ဇသဒ္ဒါ၏အနက်ကို။ပြသည်နှင့်ထင်း။ ယခင်ကျမ်းကြီးတို့၌(၄) ကို-ဟပိထံဟု- ပြသည်နှင့်ထင်း၊ မည်သည်တကြောင်း။ ။မည်သည် ကျမ်းကိုဖြစ်၍၊မည်သည့်ခေါ်။ မည်သည့်ကျွဲ့ဖြင့်။ ကျပ်တဆယ်ဆိုသည် မသိရသည်တကြောင်းဖြစ်၍။ ပယ်အင်-ယူအင်သော စကားမဟုတ်ဟု သိဆင်၏၊ ။

အကယ်၍-မြန်မာချိန်- ကျပ်တဆယ်ကို- တပိုလ်ဆိုသည် ဖြစ်ညား ဆဲ့။ထိုသို့ဆိုခဲ့လျှင်၊ ။မာဂဓ-သကဒူအာဘိဓာန်ကျမ်းတို့၌၊ ပိထံတာ ရာကို-တုလာထာရ၊ တုလာ (၂၀)ကို- ဘာရတာရ၊ဘာရတဆယ်ကို-ထ ထွာည့်းတိုက်ပြုရာ၌။ ပိုလ်တရာဟု ဆိုအင်သော-တုလာတာရ၌- ကျပ်တ ထောင်ဖြစ်ရာ၏။ တုလာ(၂၀)ဟူသောဘာရ-တာရ၌-ကျပ်နှစ်ဆယ်သောင်း ဖြစ်ရာ၏၊ထိုကျပ်နှစ်သောင်းသည်၊ မြန်မာခေါ်အားဖြင့်-နှစ်ရာဝန်ဖြစ်၏၊ ၏။ထိုနှစ်ရာဝန်ကို၊ မြန်မာတို့-ဆန်တင်းနှင့်။ ထောက်ခြင့်ငံသင် ဆန်တ တင်းလျှင်၊ တဆယ်ခြောက် ပိဿာဖြစ်၍၊ နှစ်ရာဝန်၏၊ ကျပ်ပေါင်း (၂၀၀၀)နှင်သောင်းတည်း၊ ၎င်းနှစ်သောင်းတည်း။ (၁၆)ပိဿာ၏ ကျပ်ပေါင်း(၁၆၀၀)တထောင့်ခြောက်ရာနှင့်စား၊ လပ်ဆန် ထင်းပေါင်း၊

တဆယ်နှစ်တင်းနှင့်-နှစ်စိတ်ဖြစ်၏။ထိုနှစ်ရာဝန်ဆန်(၁၂၅) =တဆယ်နှစ်တင်းနှစ်စိတ်ကို၊လူတယောက် ချိုကြွေထမ်းပိုးနှိုင်မည့်- မဟုတ်ရကား။ တယောက်ဝန်-ထယောက်ထမ်း-ဘာရတဆုဆိုသည်နှင့်-မတန်။ ။

အမရဒေကာသ အဘိဓာန်၌၊ ဘာရ- ဆယ်ခုသည်။ အာစိတ-တာခုဖြစ်၏။ ထိုအာစိတ- တခုသည်၊ တလှည်းဝန်- သာကဋ- တခုဖြစ်၏။ ဆိုသောကြောင့်၊ယခင်တွဲက်ခဲ့ဘည့်- တဘာရ-ဝန်ကို၊ (၁၀)ဖြောက်၍ (၁၀)ယောက်ထမ်းဝန်ဟုဆိုဆပ်သောလှည်းတစီးတိုက်-ထဝါဟ-ဝန်၌ မြန်မာကျပ် (၂၀၀၀၀၀)-နှစ်ထိန်း၊ မြန်မာချိန်-မြန်မာခေါ်- နှစ်ထောင်ဝန်။ဆန်တင်း(၁၂၅)တရာ- နှစ်ဆယ်- ငါးတင်းသည်။ တလှည်းတိုက်ဖြစ်ခဲ့ရာ၏၊ထိုသို့လည်းဆန်(၁၂၅)တရာနှစ်ဆယ့်ငါးတင်းကို၊လှည်းတစီးထည်းမတိုက်မတင်နိုင်ရကား။ လှည်းငါးစီးတိုက်-သာကဒူဝန်ဆိုသည့်နှင့်လည်းမလျော်၊ဆန် (၁၂၅)တရာနှစ်ဆယ်-ငါးတင်းကို။ယခုကာထ-လှည်းများသာ-မတင်မတိုက်နိုင်သည်၊ရှေးကာလ ဘုရားလက်ထက်ဆိက- လှည်းကြီးများ တိုက်နိုင်ရာ၏ ဟူငြားဘုံ့။ ၊ရှေးကာလ ဘုရားလက်ဆက်ဆိက-လှည်းကြီးများလည်း။စပါးအတင်း-ရှစ်ဆယ်ကိုသာတိုက်ဆောင်နိုင်၍၊ဆန်(၁၂၅)တရာ-နှစ်ဆယ်-ငါးတင်းကို၊ မတိုက်ဆောင်နိုင်၊ ၊

ထို့ကြောင့်။ သာဓကထ္ထဒီပနီဋိကာ။ သိရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏၊ သဃေးစပါး၊ဝါဟ ကိုးထောင်ကိုဖြာရာနှိုက်၊ ။နဝဝါဟ သဟာသာနိတိဇ္ဇေ စတာသော မဋ္ဌိယော ဇကော ကုဒုဝေါ။ စတ္တာရော ကုဒုဝ? ဇကော ပတ္ထော။ စတ္တာရော ပတ္ထာ ဇကော အာဠှကော၊ စတ္တာရော ဆာဠှကာ ဇကံ ဒေါဏံ၊ စတ္တာရော ဒေါဏာ ဇကာမာနိကာ။ စတာသော မာနိကာ ဇကာခါရိ။ ဝိသတိ ခါရိကာ ဇကော ဝါဟော၊တာဒေဝ ဇကံ သကဋန္တိ သုတ္တနိပါတာ ဆဠ္ဍကထာဒီသု ဝုတ္တံ-ဟု၊ ။ပိန့် အပ်ပြီးလျှင်၊ဤဒွိကာ စပါးတင်း(၇၀) ကို- တဝါဟဆိုသည်မှာ။မာဂဓထင်းနှင့်ဆိုသည် ဖြစ်ရာ၏။ ထိုမာဂဓတင်း- ဟူသည်။ ပကတိတင်းထက်နှစ်ဆ- ထပိုးကြီးသည်-ဟု။ ဆရာမြတ်တို့ ဆိုရိုးရှိသည်အတိုင်း၊ တဝါဟ၏-မာဂဓတင်း(၇၀)ကို(၂)ခုမြောက်၍။ ပကတိကင်းနှင့်- စပါးထင်း(၁၄၀)ကို-တဝါဟ ဆိုလိုသောကြောင့်၊ ထိုစပါးတင်း (၁၄၀)

ကိုလ္လည်းတစိုးမတင်နှိုင်၊ လ္လည်းနှစ်စိုးတင်မှ- နှိုင်သောကြောင့်၊ ဒုဓပန ဒုဿကရာနိ ၉ကော ဝါဟောတိ ဝဒန္တိ-ဟုမိန့်၏။ ။(ပကတိကွယ်းစားထက်-မာဂဓ-ကွယ်းစား-နှစ်ဆ-ထပိုးကြိုးသည့် ဟု-ဝိနည်းဋီကာကြိုးတို့ အယူအဆိုရှိသည်ကိုထောက်၍ ကြံအပ်သောနည့်၊တည်း)။

ဤ၌ လေးဆပ်သည်- တကုဒုံ့ဖြစ်၏၊ ။လေးကုဒုံ့သည့် ထပတ္ထိတကွယ်းစား- တစလယ်။ ။လေးစလယ်သည့်- တအာ့ဠကာ- တဖြည့်လေးဖြည့်သည့်- တဒေါကာ- တစိတ်၊ ။လေးစိတ်သည့်- တမာနိက-တတင်း။ ။လေးတင်းသည့်-တခါရိ-တတို့။ ။တို့ (၂၀)သည့်-တဝါဟ-လ္လည်းတစိုးတိုက်ဖြစ်၏-ဟု။ ဖြဆိုသောကြောင့်၊လ္လည်းတစိုး၏တို့ (၂၀) ကို-ဘတို့၏တင်းပေါင်း လေးတင်းနှင့်မြှောက်၍။လ္လည်းတစိုး၌ စပါး ဆတင်း(၈၀)တင်နှိုင်ကြောင်းကို-ဆိုဇ၏၊ ။

တနည်းကား။ ကျွမ်းဂန်တို့၌- ဖြအပ်ငံသာ-ဝါဟ သကဋ္ဌ—ယူနည်းသည်ကာရတဆယ်ကို-တဝါဟယူနည်း၊ တို့နှစ်ဆယ်ကို- ထဝါဟယူနည်းဟူ၍-နှစ်ပါးရှိသည်တွင်၊ပဌမနည်းဖြင့် ယူအပ်သော-ဝါဟထက်၊ ဒုတိယနည်းဖြင့်ယူအပ်သောဝါဟသည်၊ နှစ်ဆခန့်ကြိုးသည်။ ထနည်း။ သုံးပုံ-နှစ်ပုံခန့်ကြိုးသည်၊ ။

အဘဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ တုလဘာဇအားဖြင့်-ဖြအပ်သော ပဌမနည်းဝါဟထခန့်ကို၊ဖြလတ္တံ့ဆောနည်းဖြင့်။ မာဂဓကျပ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းအင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး (၉၄၆၇၄၃)ကို ဆောင်း— လေးထောင်— ခြောက်ရာ— ခုနှစ်ဆယ်- လေးကျပ်ကိုး- ပဲခန့်၊ မြန်မာကျပ်ပေါင်း (၆၆၆၉၈ ဒူး၌ ၃၇— ၃၀) အခွက်ခြောက်ရာ- ခြောက်ဆယ်- ခြောက်ဖိသာ- အကျပ်ကိုးဆယ်-ရှစ်ကျပ်-သုံးမူး-တပဲ- သုံးခွဲး- အလေးရှိသော- မြန်မာဆံတင်းပေါင်း (၃၈၄၃၂ဆုတ်)— သုံးဆယ်-ရှစ်တင်း- နှစ်စိပ်- ကိုးစယ်နှစ်ဆုတ်ကျော်။ ။စပါးတင်းပေါင်းဖြစ်ဆဲ့၊ (၄၅$\frac{8}{9}$၅)— လေးဆယ်-ငါးတင်း-ငါးစလယ်ကျော်မျှဖြစ်၍။ ။တနည်း ဒုတိယဝိကပ်- မာဂဓကျပ်အားဖြင့်၊ မာဂဓကျပ်ရှစ်သောင်း။ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါးအားဖြင့် တံဆိုနှုန်း။ မြန်မာ ကျပ်အားဖြင့် (၇၀၄၅၀၁။)— ဆွခွက် ခုနစ်ရာ- ပဲထးဖိသာ- အကျပ်ငါးဆယ်- ထမူး၊ဆထေး၌သော၊ ဆန်ဖြစ်ဆဲ့၊ မြန်မာ(၄၀$\frac{8}{9}$၃၄ ခုဆုတ် $\frac{8}{9}$ စပါးဖြစ်ဆဲ့။(၄၇$\frac{8}{9}$၃၇ကျော်)၌သည့်ဖြစ်၍။ တို့ (၂၀)ကို— တဝါဟ- ဟုဖြဆပ်သော- ဒုတိယနည်းဝါဟ- တခုနှိုက်ကား ဖြခဲ့ပြီး

သောနည်းဖြင့်။စပါးတင်းပေါင်းရှစ်ဆယ်ဖြစ်သောကြောင့် တည်း။ ။
သို့ဖြစ်၍၊သိရိဓမ္မာသောက မင်းကြီး၏သလေးစပါး။ ဝါဟ- ကိုး ထောင်တို့တွင်၊တရုဿဝါဟ၌။အတင်း ရှစ်ဆယ်ကို- ပြုခြင်း သည့်၊ ငါတို့မြန်မာတင်းများကဲ့သို့။ ဗကတိ-တင်းဖြစ်အံ့။ တုလာ ဘာရဖြင့်ဖြ အပ်သော်၊ ဝါဟထက် (၂) ဆခန့်ကြီးသည်၊ယင်းဆတင်း ရှစ်ဆယ် သည်၊မာဂဓံကေနုပတ္ထေနုစတ္တာရောပတ္ထာအာဠ္ဟကံ-စသော- ဝဇိရဇုဠိဂိ ကာဘွင့်နှင့်အညီ။မာဂဓ—တင်းဖြစ်အံ့၊ပကတိတင်းနှင့် (၁၂၄ိ်၂်ဝ) ကျော်)-တရာ-နှစ်ဆယ်-လေးတင်း-နှစ်စိတ်- နှစ်ပြည်တစ်လယ်ကျော် ဖြစ်၍၊သုံးဆခန့်ကြီးသည်၊ ။

ထိုကြောင့်၊တို့(၂၀)ကိုတဝါဟ-ဟု၊ပြအပ်သော- ဒုတိယ နည်းဝါ ဟာတရုံ၏ပါးရှစ်ဆယ်ကို၊တုလာဘာရဖြင့် ပြအပ်သော- ပဌမနည်း။ ဝါဟာသကဒူနှင့်ထောက်သော်၊ လွန်းတစီးတို့က်မက်။ လွန်း နှစ်စီး တို့က်ခန့်ဖြစ်၏။ ။

ထိုကြောင့်။ ။အုဝပန ဒွေသကဒူနိ ဇောဝါဟာတိ ဝဒန်-ဟု၊သာရတ္ထဒီပနီဋိကာဘွင့်သည်ဟု-မှတ်ယူရာ၏။ ။

အသိတိသကဒူ ဝါဟဟိရည်ဆို ဩဟာယအဂါရဿာ အနာဂါဂို ယံပဗ္ဗဇိတော- ဟူသော။ဝိနည်းမဟာဝါ- စမ္မခန္ဓက ပါဠိတော်- အ ရှင်သောဏောဝတ္ထုဘွင့်၊ အနသိတိသကဒူဝါဟတိဇ္ဇွေ သကဒူဘာ ရာဇကောဝါ ဟာတိ ဝေဒိတဗ္ဗော- ဟူသော၊ ဝိနည်း အဋ္ဌကထာ ဝါကျနှိုက်ထည်း။ပြခဲ့ပြီးသောနည်းကိုဖြိုး၍= နှစ်နည်းကြံစည် မှတ်ယူ ရာ၏။ ။

ဤ၌၊ဒွေသကဒူဘာရာဇောဝါဟာ- တိဒဝဒိတဗ္ဗော-ဟု။ အဋ္ဌ ကထာ-ဘွင့်ဆိုသောကြောင့်၊အသိတိ- သကဒူ- ဝါဟာ-၌၊ ထွန်းအ စီး(၄၀) တို့က်- ဆိုလိုသည်ဟု- ဘွင့်ဆိုမှာထားကြသည်မှာ။ ။အ သိတိသကဒူဝါဟာ-၌၊အသိတိသဒ္ဒါသည်။ သကဒူသဒ္ဒါ၏၊ ဝိသေသ နှ-ဟု၊ရုတ်တရုက်-ထင်မိ၍-ဘွင့်ဆိုသော စကားသာ ဖြစ်သည်၊ ထိုသို့ ကားမဟုတ်။ရင်းပါဋိဋ္ဌ.....ဝါဟာ- အရသည်၊ တယောက်ထမ်းဝန်၊ နှစ် ယောက်ထမ်းဝန် မဟုတ်၊တလွှဲညီးတို့က်-ဝန်ဟု၊ ဆိစေလို၍- သကဒူ သဒ္ဒါကို-မသည်၊ ။အသိတိသဒ္ဒါကိုကား၊ ဝါဟာအရေ အတွက်ကို ပြလို၍-မသည်၊ထိုကြောင့်။ အသိတိသဒ္ဒါသည်၊ ဝါဟာသဒ္ဒါ၏။ ဝိသေ

သနသာဖြစ်၍။ ရှစ်ဆယ်သော-ဝါဟာအရေအတွက်ရှိသော ရွှေငွေဥစ္စာ ဟူသော-ဆေနက်ကိုသာ-သိရသည်၊ ထိုဝါဟာရှစ်ဆယ်တို့တွင် ထည်း။ တဝါဟာ၌လည်း-နှစ်စီးတို့က်ဟု၊အဋ္ဌကထာ- ဘွင့်သောကြောင့်၊ အသိ တိသကဒုဝါဟာ၌။ လည်းအစီး(၁၆၀)- တရာခြောက်ဆယ် တိုက်ဖြစ် ၏-ဟူသောအနက်ကိုသာ၊အဋ္ဌကထာ- ဘွင့်ဖြသည်ဟု— သန္နိဋ္ဌာန်ကျ မှတ်ယူရာ၏၊ ။

(၄)လေးကျပ်ကို-တပိုလ်ဆိုသည်နှင့်တွက်သော်။ ပိထိတရာ ဟူဆို အပ်သောတုလာ-တခု၌၊ကျပ်-လေးရာဖြစ်၏။ တုလာ- နှစ်ဆယ်, ဟူ သော-ဘာရ-တခုနှိုက်။မာဂဓကျပ်- ရှစ်ထောင်ဖြစ်၏။ အင်္ဂလိပ် ကျပ် သုံးဒင်္ဂါး(၉၄၆၇$\frac{1}{2}$$\frac{1}{6}$- ကိုးထောင်- လေးရာ ခြောက်ဆဲ့- ခုနှစ်ငြား နှင့်-တရာခြောက်ဆယ်ကိုးစိတ်ထွင်-ခုနစ်ဆယ်-ခုနှစ်စိတ်။ ။မြန်မာ ကျပ်(၆၆၆၉၇၀)ဖြစ်၏။ မြန်မာခေါ်-ခွက်ခြောက်ဆယ်-ခြေဝံဗိသာ ခြောက်ဆယ်ကိုးကျပ်။ရှစ်ဟူးလေးရွေးဖြစ်၏။ ။

ထိုတွင်- အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး ၉၄၆၇$\frac{1}{2}$$\frac{1}{6}$- ကိုး ထောင် လေးရာ ခြောက်ဆယ်ခုနှစ်နှင့်-တရာခြောက်ဆယ် ကိုးစိတ်တွင်- ခုနစ်ဆယ်ခု နှစ်စိတ်ကိုနှစ်ထပ်တည်။ အထက်ထပ်ကို-မြန်မာတင်း၏ ဆန်ချိန်-အင် လိပ်ဒင်္ဂါး(၂၄၅၀)- နှစ်ထောင်လေးရာ ငါးဆယ်စား။ လပ်ဆန် တင်း ပေါင်းသုံးတင်း-သုံးစိတ်-ခုနစ်စလယ်-တဂုဒုံ၂- တဆုတ်ကျော်- ရ၏ ။ ။အောက် ထပ်ကို- မြန်မာ တင်း၏- စပါးချိန်- အင်္ဂလိပ် ဒင်္ဂါး (၂၁၀၀)— နှစ်ထောင်-တရာနှင့်စား၊ လပ်စပါးတင်း (၄$\frac{3}{8}$)၂ကုဒုံ၂$\frac{1}{16}$) -လေးတင်းနှစ်စိတ်-နှစ်ကုဒုံ၂-နှင့်။ ရှစ်ပိုင်းတွင်- တပိုင်း ကျော် ရ၏။

တနည်း။ ဒုတိယဝိကပ်-မာဂဓ- ကျပ်အားဖြင့်။ မာဂဓကျပ်- ရှစ် ထောင်—အင်္ဂလိပ်ကျပ်သုံးဒင်္ဂါး. တသောင်း= မြန်မာကျပ် အားဖြင့်။ (၂၄၅၅၁၀)-အခွက်ခုနှစ်ဆယ်ကျပ်လေးဆဲ့-ငါးကျပ်နှင့်၊ငါးရာတဆဲ့ တစိတ်တွင်ငါးစိတ်ဖြစ်၏။ ။

အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး—တသောင်းကို(၂)ထပ်တည်၊ အထက်ဂ္ဂထပ်ကို။ မြန် မာ-တတင်း၏ဆန်ချိန်အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး (၂၄၅၀)— နှစ်ထောင် လေးရာ ငါးဆယ်စား၊လပ်မြန်မာဆန်တင်းပေါင်း (၄$\frac{3}{8}$)၂ဆုတ်၂$\frac{1}{2}$) ရ၏။ အောက်ထပ်ကို၊ စပါးချိန်ဒင်္ဂါး၊(၂၁၀၀) စား။ လပ်စပါးတင်းပေါင်း၊ (၄$\frac{3}{8}$)၃ကုဒုံ၂$\frac{1}{16}$)ရ၏။ ။

ဤသို့—တဘာဒရ၏-မြန်မာဆန်တင်း (၃၉ဒို၇)ကျော်။ ။တနည်း ၎င်းဝိဒိကျော်ကိုဂင်း၊စပါးတင်းဖြစ်အံ့၊မြန်မာ(၎င်္ဂါ၂ကုခို့)ကျော်၊ ။ တနည်း။၎င်္ဂဒို၃ကုခို့ကျော်ကိုဂင်း။ပကတိပုရိသ— လူတယောက်၌နှိုင် ထမ်းနှိုင်၏။ ။ယဆကာလ— ကူထိ သမား:တို့ဆည့် သဘော်ဘေါ် ထွည်းပေါ်မှဆန်—သုံးတင်၊အိုပ်-သုံးတင်းကျော်အိပ်များ:ကိုချကြ- တင် ကြဲသည်ကိုထောက်၍သိလေ။ ။

ယာကာထ-ကူထိသမား:တို့မှာ။ဆင်းရဲညှိည့်စွာ—ချရ-တင်ခြင်း ဆာရပ်ဝေးသို့ယူဆောင် သွား:ခြင်း၌၊ အလွန်ခဲရင်းခြင်း— ဖြစ်သော် လည်း၊မစ္ဆိုမပုရိသ ယောက်ကျား။ ကယောက်မှကား:မညှိမည့်- ချ တင်ဆောင်ယူနှိုင်ရာ၏။ ။

ပြုခဲ့ပြီး:သောဘာရ- တဆယ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ အာစိတ— ဝါဟ သာကဒူဝန်၌၊ပြုပြီး- တဘာရဝန်ကို။(၁၀) မြောက်၍။ မာဂဇကျော်ရှစ် သောင်း၊ဆက်လိပ်ကျော်သုံးဒက်ါး(၉၄၆၇၄၃၉)ကိုးသောင်း လေးတောင် ခြောက်ရာခုနစ်ဆယ်လေးကျော် ကိုးပဲခန့်။ မြန်မာကျော် (၆၆၆ဂို၃။ဒဲ ၎၃၀) —ခွက်ခြောက်-ခွက်ခြောက်ဆယ်။ ;ခြောက်ဗိသာ- ကျော်ကိုး ဆယ်-ရှစ်ကျော်-သုံးမူး-တပဲ- သုံးရွေးအလေးရှိသော။ ဆန်ဖြစ်အံ့။ မြန် မာ(၃ဂ်ို၉ ၂ဆုတ်ကျော်) သုံးဆယ် ရှစ်တင်း နှစ်စိတ် ကိုးစလယ် နှစ်ဆုတ်ကျော် ။စပါးဖြစ်အံ့ (၄၅်ဒဝကုခို့ ၂၀)- လေးဆယ် ငါး တင်းငါးစထယ် တကု့်နှင့်- ရှစ်စိတ်နှစ်စိတ် ကျော်ကိုဂင်း။ တနည်း။ ဒုတိယမာဂဇကျော်အားဖြင့်- မာဂဇကျော်ရှစ်သောင်း၊ အာ်လိပ် ဒဂ်ါး တသိန်း၊ မြန်မာကျော်(၇၀၄၅၀ဝ။)- ခွက်ခုနစ်ရာ။ လေးဗိသာ-ကျော် ငါးဆယ်-တမူး။ အလေးရှိသော။ မြန်မာဆန်တင်း (၄၀ဒို၁၃ဆုတ် ၄၅၀ —တင်းလေးဆယ် သုံးစိတ်တဖြည့် သုံးဆုတ်နှင့် လေးဆယ် ကိုး ပိုင်းတွင် လေးဆယ် ငါးပိုင်း။ စပါးတင်း၄(၇်၁ဂဲ၂ကုခို့၂၃- လေး ဆယ် ခုနစ်တင်းနှင့်နှစ်စိတ်-ခုနစ်စထယ်နှစ်ကုခို့နှင့်။ နှစ်ဆယ် တပိုင်း တွင်ဆယ်ပိုင်းကိုဂင်း။ ။ယဆကာလ-စပါး(၃၅်)(၃၇်)ထင်းရိုးဖြစ် သောထွည်းများမထင်မတို့က်နှိုင်၊လမ်းခေါ်လမ်းကောင်း- ထွည်းကြိုး လွည့်းကောင်း-နွားကြိုးနွားကောင်း-ဖြစ်မှ၊တင်နှိုင်ရုံး နှိုင်မည့်၊ ။ မြန်မာ နှိုင်ငံအာဏာရပ်ရွာများနှိုက်၊ စပါးတင်း(၅၀) တင်နှိုင်သော ထွံည့်းကို

လုပ်၍၊ အရေပဝေးသို့သွားလိုသောဆန္ဒရှိ၊ နှစ်ယောင်း၊ သုံးယောင်းခေါ်၍ ကြိုးလျှောက်ယူဆောင်ကြ၏၊

ထိုကြောင့်၊ မာဂဓ(၄)ကို-တိုက်ဆိုသောစကားသာ- ဘာရ- ဝန်သာကဒ္ဒဝန် ဖြစ်ပုံနှင့်- ကိုက်ညီသင့်ထေ့ဟ် တော်တန်သည်၊ ကျပ်တဆယ်ကိုတိုက်ဆိုသောစကားသည်ကား။ ဘာရ- သာကဒ္ဒ-ဝန်ဖြစ်ပုံနှင့်။ မတန်မတော်မလျော်မကိုက်သောကြောင့်ရင်း။ အထက်၌ ဖြေသကဲ့သို့ သောဆင်ကြောင်းတို့ကြောင့်ရင်းကျပ်တဆယ်ကိုတိုက်ဆိုသော စကားကို မာဂဓပိုက်ဆံရောင်မမှတ်မယူအပ်။

စတ္တာရောဝိဟာယော ဂုဠ္ဟာ၊ နွေဂုဠ္ဟာမာသကော ဘဂဝေါ၊ နွေအာကွာမာသကာပဠွ၊ အကွာနံ့ရမဠ္ဍကံ၊ သုဝဏ္ဏော ပဠွရေဏုံ။ နိကွန်း၊ နိထိုပဠွတော၊ ပါဒေါဘာဒဂ စတုတ္ထေထ။ ဓရဏာနိ ပလံဒသ ။ ဟူသောမာဂဓအဘိဓာန်ဂါထာကို၊ ငိုကာနည်း- ကေစိဆရာနည်း မှတပါး။ သင်္ချာပကာသ ကျမ်းနည်းဖြင့် ယောဇနာသော်၊ စတ္တာရော၊ လေးလုံးကုန်သော။ ဝိယ၊ ယော၊ စပါး တို့သည်၊ ဂုဠ္ဟာ။ တချင်းရှေး ဖြစ်၏။ နွေဂုဠ္ဟာ၊ နှစ်ချင်းရှေးတို့သည်၊ မာသကော။ ထပဲသည်။ ဘဂဝေ၊ ဖြစ်၏၊ ပဠွမာသကာ။ ငါးပဲတို့သည်။ နွေအာကွာ၊ နှစ်ဆကွဲဖြစ်ကုန်၏၊ တမတ်ဖြစ်ကုန်၏၊ (ငါးပဲနှင့်။- နှစ်ဆကွဲတူ၏။ တဆကွဲ၌ကား။ (၂) ပဲခွဲသာ၌၏)။ ။အကွာနံ့။ အကွာတို့၏။ ဆွဲ၌ကံ၊ ရှုံ့ရသည့်။ ဓရဏံ။ ဓရဏာတခုဖြစ်၏။ (ဤနေရာ၌က- ဓရဏာကား- တကျပ်ဟော။ အကွာကား- မူးထိုးဟော။ ။(၂) အကွာသည်- ငါးပဲဖြစ်သော ကြောင့်၊ ရှစ်အကွာ၏သော-တကျပ်၌-ပဲ(၂၀)၏၊ ထိုကြောင့်၊ ဤနေရာ၌ ဓရဏာ သဒ္ဒါတကျပ်ဟော-ဟုဆိုအပ်သတည်း၊ (ပဠွမံရဏံ။ ငါးဓရဏာသည့်- ငါးကျပ်သည်၊ သုဝဏ္ဏော။ တသုဝဏ်ဖြစ်၏၊ ဇထေပဠွ။ ဤငါးသုဝဏ် တို့သည်၊ ဝါ။ (၂၅)တို့သည်၊ နိကွံ၊ တနိကွမည့်၏။ အနိထိုး၊ နိကွဆဒ္ဒါကား- ငံလိုင်း နပုံလိုင်တည့်း၊ ပါဒေါ။ ပါဒသဒ္ဒါသည့်။ စတုတ္ထေ။ အမှတ် မရှိသော ဝတ္ထုတို့၏လေးခုမြောက်ဖြစ်သော၊ ဘာဂဂ၊ အဘိုအပုံ၌။ ဘဂဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဒသဓရဏာနိ၊ ဆယ်ဓရဏာတို့သည်။ ဝါ၊ ကျပ်တဆယ်တို့သည့်၊ ပလံ။ တဝိုထ်မည့်၏၊ ။

ဤသို့ယောဇနာ၍- ကျပ်တဆယ်ကိုတဝိုထ် ဆိုသော်သည်း။ ထို ကျပ်ငးဆယ်ဝိုထ်သည့်၊ မာဂဓဝိုထ်မဟုတ်၊ မာဂဓဝိုထ်အချိန် အခါင့်ကို

ဖြဆိုရာ။ ဘာဝပ္ပကာသဆေးကျမ်း-စသော ကျမ်းဂန်အရပ်ဇရပ်တို့၌ မာဂဓလေးကျပ်ကိုသာ၊ တဖို့လ်ဟုဖြဆိုလာ၏သည်။ ၅၅စ်ကျပ်ကိုတဖိုလ် ကျပ်ထဆယ်ကို တဖိုထ်ဟု ဖြဆိုသော ဒီးရာ မလာမ၌သော ကြောင့် တည့်း၊ ။

ပလံ ဂ္ဂလိစံအာဓိသံ ကာဆဆစတုတ္တယံ၊ ဇ္ဈာတ္ဂမရော၊တတ္တံ့သဏ္ဌေ တောလက စတုတ္တယံ ဝေဇ္ဈကေ အဋ္ဌတောလကံ-ဟု၊ ကပ္ပဒုမ-မဏ္ဍာ ဝထိတို့၌ဖြ၏။ ။

ပလံ၊ပဆသဒ္ဒါကား။ ကလိစံ၊နုပုံလိင်တည့်း။ အာဓိသံ၊ အစာအာဓိသံ၊ ကာဆစတုတ္တယံ။ (၄)လေးသဖြာ။ ဇ္ဈာတ္ဂမရော။ ဤသို့အမရဆရာဆို၏။ တတ္တံ့။ ထိုတဖိုလ်ဟုသည်ကား။ သဏ္ဌေ၊ဂဏန်းကျမ်း–စသော ကျမ်းအစောင်စောင်၌။ တောလကစတုတ္တယံ၊ တို့လလေးခုတည့်း၊ (၄) လေးသဖြာတည့်း၊ ဝေဇ္ဈကေ၊ဆေးကျမ်း၌။ အဋ္ဌတောလကံ။ ၅၅စ်တို့လ-၅၅စ်သဖြာတည့်း။ ။

ဤသို့လေးကသ-လေးတို့လ-လေးကျင်္ဂကိုတဖိုလ်။ ၅၅စ်တို့လကိုတဖိုထ်ဟုဖြရာ၌၊ ဝေဇ္ဈကေ-အဋ္ဌတောလကံ စ်ကားကို။ မာဂဓ(၄)ဖိုလ် ထက်-(၂)ဆင်-ထဖိုးကြီးသော မာဂဓဖိုလ်၌သေး၏ ဟုဖြလို၍ ဆိုသည် ဟုမယူအပ်။ ။တို့လငယ်၍မာဂဓတကျပ်၏၊ ထက်ဝက်မျှဖြစ်သော ကြောင့်။ဆိုသည်ဟုယူအပ်၏။ ။

ထိုကြောင့်၊လေးပဲသည်-သာဏ-တခုဖြစ်၏။ (၂)သာဏပဲအား ဖြင့် ၅၅စ်ပဲသည်၊ ကောလတခုဖြစ်၏၊ ကောလ (၂) ခု==ပဲအားဖြင့် {၁၆} ပဲသည်၊ ထဏသ==မာဂဓတကျပ်ဖြစ်၏။ လေးကျပ်သည် မာပဓတဖိုထိဖြစ်၏ဟု၊ စရက ဆရာဆိုးကြောင်းကို "မာသေ စတုဘို သာဏောသ။ ဓရတော သနိဂဠတေ။ "ဒူကော်သ ၄၀ ကထိ တော။ တဒ္ဓယံကောလမုစ္စတေ။ ခုဒ္ဒိမော၀ဒူကဿေ၀။ ဒြိဏ်္ဍိဏောသနိဂဠတေ။ ကောဏဒ္ဓယန္တိ(က)သောသ—စသည်ဖြင့်။ ပါဠိအနက် အဖြည့်အစုံအောက်ကဖေးဖြခဲ့ပြီ။ ။

ကပ္ပဒုမ-မဏ္ဍာ၀ထိ-စသည်တို့၌၊ တောလပုဒ်အနက်ကို ထုတ်ဖြရာတွင်သည်း။ တောလ==ကောလပရိယာယ်ဖြစ်ကြောင်း။ ယင်းတောလကဒ်းတကျပ်ဟော။ ထကျပ်၏ထက်ဝက်ဟော {၂} ယူးရှိကြောင်းကို။ ကောဏံ{၂}၊ဒြိဝိဏံ{၃}၊ဝဒူကံ{၄}၊ ကသဒ္ဓံ{၅}။ ဤတိ၀ဇ္ဈကံပရိ

ဘာသာ-ကသိဏံ{၉}-ဟု။ပရိယာယ်ခြောက်ပုဒ်နှင့်ပြအပ်ပြီ။ ။
ထိုဆို{၄}ပိုလ်သာဂိုဏ်။ {ဂ}ပိုလ်မဂ္ဂိုခဲ့သော်၊ ကပ္ပဒုမအာဘိဓာန်-ခါရိပုဒ်၌။ ။ခါရိမည်သော လေးတင်းဝင်- တို့သည်၊ [၄၀၉၆]—လေးထောင်ကိုးဆဲခြောံ-မာဂဝပိုလ်ချုံနဝန်ဂိုဏ်။ (၅၁၂)—ငါးရာထဆဲ့နှစ်သေရနှင့်မျှဏ်ဟု။ ဝေဇ္ဈကပရိဘာသာဂိုကြောင်းကို၊ ဂေါဏိစတုတ္တယံ။ ထတ္တာ၊ ဆနဝုထျာဓိက- စတုသဟာသ-ပသာဒံ၊ ပဋ္ဌသတဝါရော။ သေရောဇ္ဈတိဘာသာ။ ဇ္ဈတိဝေဇ္ဈက ပရိဘာသာ၊ ။မတ္တာဝတ်၌ လည်း နည်းတူ၊ ။

ဂေါဏိစတုတ္တယံ။ လေးတင်းသည်၊ ခါရိ၊ခါရိမည်ဏ်။ တတ္တာ၊ထိခါရိမည်သော-လေးတင်း သည်ကား။ ဆနဝုတ္ထာဓိက- စတု သဟာသပသာဒံ၊ (၉၆)အလွန် ဂိုးသော- ပိုဏ်းလေးထောင် တို့တည်း။ ပဋ္ဌသတဝါရော-သေရော၊(၅၁၂)—ငါးရာ ထဆဲ့နှစ်သေရအျုံနဝန်ဂိုဏ်၊ ဇ္ဈတိဘာသာ။ ဤကားဘာသာတည်း၊ ဇ္ဈတိဝေဇ္ဈကပရိဘာသာ။ ဤသို့ဝေဇ္ဈက-ပရိဘာသာဒွိဆိုဏ်၊ ။

ဒြောဏ-ပုဒ်နှိုက်လည်း။ ဒေါဏ-သဒ္ဒါဟော အာဝ်သော-တစိတ်ဟူသည်၊ သေရ{၃၂}ဂိုးသော၊ ဤလောက နှိုက် ဖြစ်သော-အချိန်-အချင့်တည်း။ ဤသို့ဝေဇ္ဈကပရိဘာသာ—လာသည်ကို။ ။ဒေါဏော၊ပုံကထိစံ၊အာဒ္ဓကပရိမာဏံ။ အာဒ္ဓံကစတုတ္တယံ။ဇ္ဈတိသဒ္ဒရတနာဝတိ။{၃၂}သေရောဇ္ဈဟ့ထောကိုကမာနံ။ ထပ္ပရိယာယော်ဟာ။ လာဒ္ဓေါ။ ကလသော၊ ဥမ္မာနံလလုဏော၊ အမ္မဏော။ ဇ္ဈတိဝေဇ္ဈကပရိဘာသာ-ဟု။ ၎င်းနှစ်ကျမ်းဒွိ-ဂြဏ်။ ။

ဒေါဏော့။ ဒေါဏသဒ္ဒါသည်။ ပုံကထိဝံ၊ ပုံလိုင်-နှပုံလိုင် တည်း။ အာဒ္ဓကပရိမာဏံ။ တပြည့်အတိုင်းအရှည်၊အာဒ္ဓကစတ္တာတုယံ။ လေးပြည့်၊ဇ္ဈတိသဒ္ဒရတနာဝတိ။ ဤသို့-သဒ္ဒရတနာဝလိကျမ်းဒွိဆိုဏ်၊{၃၂}သေရော။ ယသုအာခါ-ဆေးလေးခေါ်သော သေရ{၃၂}အချိန်ဂိုဏ်။ ဇ္ဈဟာထောကိုကမာနံ။ဆေးလေး(၃၂)ချိန်ဝန်ဂိုသောဒေါဏဟူသည်၊ဤလောကို-အချိန်အချင့်တည်း။ ထပ္ပရိယာယော၊ ထိုဒေါဏသဒ္ဒါဏ်-ပရိယာယ်ကား၊ဃာဒ္ဓော၊ဃဝဋ္ဋသဒ္ဒါ၊ပ။ ဇ္ဈတိဝေဇ္ဈကပရိဘာသာ။ ဤကားဝေဇ္ဈက-ပရိဘာသာအဆိုတည်း။ ။ဒေါဏိ-ဂေါဏိ-သဒ္ဒါတို့-ဟော အာဝ်သော-တင်းဒွိလည်း၊သေရ{၁၂၀}ဂိုကြောင်းကို-ဂြဏ်။ !

ဤသို့-ပြုရာတို့နှိုက်၊ (၄၀၉၆)မာဂဓ-ပိုလ်နှင့်၊ (၁၀၂)ဒေဝရာအသို့ ညီမျှနိုင်အံ့သနည်း-ဟူမူ၊ ညီမျှပုံကို-အကြောင်းရင်းနှင့်တကွ-ပြအံ့၊ ။

မာဂဓဝေါဟာရသာကို-ပြုရာ-ကပ္ပဒုမ-ဝါစပ္ပတိ-အဘိဓာန်-လာဆေးကျမ်း၊ သာဂိဓရသံဟိတာဒေးကျမ်းမျာ:၌။ ။ဂုဇ္ဇာဒိမာနမာဇ္ဈတ္တ။ ယာဝကုဇ္ဇဝတ္ထိတိ၊ ဒြိဝါဒ္ဒသုဇ္ဇဒဗ္ဗါနံ၊ တာဝမာနံသမံမတံ၊ ပတ္ထာဒိမာနမာဇ္ဈ:၊ ဒိဂုဏာန္တာဒြိဝါဒ္ဒါနံ။မာနံတသာဟုလာယန္တံ့။ ဒွိဂုဏံနက္ခ ဗိဒ္ဓိတံ။ ။

(အနက်ကိုကွမ်းစားအဆုံး အဖြတ်၌-ရေးလတ္တံ့)

အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ရွေးကစ၍။ ကုဒုံတိုင်အောင်မှာ၊ အရည့်-အစိ-အဆုံးခြောက်အထူးမရှိ။ အတူ အမျှချိန်အပ်၏၊ ကွမ်းစားကစ၍- အာယက်ကိုကား။ အဲ့ရေ အစိုး ဒြိပ်ကို ချိန်လျှင်(၂) ဆတက်ပြု၍ ချိန်ရာ၏၊ ။အခြောက်ကို ချိန်မှုကား။ ကွမ်းစားက- အထက်သို့ ရောက်သော်လည်း။ (၂)ဆတက်-မပြုမူ၍-အမျှသာ-ချိန်ရာ၏၊ ။

ဥပမာကား၊ တကွမ်းစား-ထည့်-ဆိုသျှင်၊ [၁၆] ပိုလ်ထည့်ရာ၏ ထို(၁၆)ပိုလ်အရကိုသည်း။ ချိန်ဗုန်ဝထု-အခြောက်ဖြစ်အံ့။ တပိုထ်ကို (၄)ပြုခဲ့သည်အတိုင်း။(၁၆)ပိုထ်ကို(၄)နှင့်မြှောက်၍၊မာဂဓ(၆၄)နှင့်အညီချိန်ရာ၏၊ အရေအစိုးဖြစ်အံ့၊ ထို(၆၄)ကိုနှစ်ခုမြှောက်သဖြင့်၊ ရအပ်သောမာဂဓ[၁၂၈] နှင့်အညီချိန်၍ထည့်ရာ၏။ ထိုကြောင့်၊(၄၀၉၆)မာဂဓပိုလ်ကို(၄)မြှောက်၊မာ ဓကျပ်(၁၆၃၈၄)ဖြစ်၏၊အရည့်အစိုးကဲ့ချိန်ရာ။(၂)ဆထက်ပြုရာ ၏-ဟု။ လာသောကြောင့် (၁၆၃၈၄) ကို ၂ခုး မြှောက်။မာဂဓကျပ်(၃၂၇၆၈)ဖြစ်၏၊ဒုတိယနည်းဒွေပြုခဲ့သည့်အတိုင်း၊ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါးငါးပြားနှင့်၊မာဂဓ (၄)ပြား၊ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး(၁၀)နှင့်၊ မာဂဓ(၈)ညီသောကြောင့်။ မာဂဓကျပ်(၃၂၇၆၈)ကို(၁၀)မြှောက်။ (၈) ခုစား။လပ်သည့်အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး(၄၀၉၆၀)ဖြစ်၏။ ။

ဘင်္ဂလားသုံးသော်ရ-တခုသည်၊ အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါး(၈၀)နှင့် အမျှဖြစ်ရကား။ အင်္ဂထိပ်ဒင်္ဂါး(၄၀၉၆၀)ကို(၈၀)စား။ လပ်သည်မာဂဓခါရိဒ္ဓရအပ်သောသော်ရ (၅၁၂)ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် သေရနှင့်ထောက်သော်အင်္ဂလိပ်ဝဲ (၂၀၀)ဟုဆိုအပ်သော-ငါးမတ်နှင့် မာဂဓတာကျပ်။ အင်္ဂလိပ်ငါးကျပ်နှင့်၊မာဂဓလေးကျပ်အချိန်တူ-ဟူ။အောက်ကပြခဲ့ပြီ။ ။

၅၌သို့မဂဓခါရိတရုန်းကဲ့ ဇရသော မာဂဓပိုတ် (၄၀၉၆) နှင့်—သေရ (၅၁၂)မျှညီသည်မှာနှစ်ဆတက် ဆရာသို့လိုက်၍ ပြုလုပ်ဖြဆံုးသော ကြောင့်ညီမျှသည်။ နှစ်ဆတက်အရာမဟုတ်မူကား၊ သေဇ္ဈ(၂၅၆)နှင့် သာညီမျှသည်ဟုဆိုရာ၏၊ ထိုသေရ(၂၅၆)ဟူသည့် မာဂဓခါရိတရုန်း သော၊ မာဂဓစလယ်ပေါင်းပင်ဖြစ်၍ ဘင်္ဂလားသုံးသေရ၊ လိုလာစတိ-လာ-သေရတို့သည်၊မာဂဓ-စထယ်၏အချိန်ပမာဏဖြစ်၏။ဤသေရတရုန် ကဲးဖြပြီးသောနည်းဖြင့်။ အင်္ဂလိပ်ဓင်္ဂါ-ငါးပြားနှင့်မျှသော။ မာဂဓ-ထ ပိလုံအချိန်ရှိသောဆဋ္ဌာဂကခေါ်သော၊ မဂ္ဂဒြ-ဟူသော-လက်ဆုတ်ပေါင်း {၁၆}ရှိသည့်ကို-ပြသဖြင့်သည်း၊ ထိုသေရ—နှစ်မျိုးသည့်၊မာဂဓစလယ်၏အချိန်ပမာဏ—ဟူသော။အနက်ပြီး၏၊ ။

အမရိဝေကမည်သော -အမရကောသ ဋီကာနှိုက်လည်း။ ပတ္တဲ့ဟူသော-တစလယ်နှင့်၊ သေရ-တရ-အချိန်အမျှဖြစ်ခြင်းကို။ ၊ပတ္ထဆ္ဆတွေ့ကံသေရဆ္ဆတိုချာတသ-ဟုပြ၏။ ၊

ထမောင်းခေါ်သော ဘင်္ဂလားတင်းသည့်ကား။ မာဂဓတင်းထောက် မကြီး ဆောကြောင့်။ မာဂဓ [၆၄]စလယ်-ဟု၊ ဆိုအပ်သော၊ သေရ {၆၄}ရှိ၏ ဟု-မဂြမှု၍၊ မာဂဓ-စလယ် (၄၀)ဟု၊ဆိုဆပ်သော။ သေရ {၄၀}ရှိ၏ဟုပြသည်ကိုသိအပ်၏၊ ။

အနည်းငယ်ကြီးမကြီးမှာ၊ ရှေးပြပြီးသည့်အတိုင်းဆိုလေ၊ ။ပြပြီး သောနည်းဖြင့်။ သေရတရုန်—ကာဝ်စာပေါင်း {၆၄}ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သေ ရ-(၅၁၂)ကို(၆၄)မြှောက်၊ (၃၂၇၆၈)ဖြစ်၏၊ မာဂဓ ကျပ်အရေအ တွက်နှင့်မျှ၏၊ ။ထိုကြောင့် ကာဝ်စာဟူသည်နှင့်၊ မာဂဓ-တကျပ်အ ချိန်တူ၏၊ဟုပြဆိုခဲ့ပြီ၊ ၊

ဆဋ္ဌာက-ဟူသည်နှင့်မာဂဓထိုပ် တူပုံကိုလည်း၊၍နည်း၊တွက် ၍သိလေ၊ ။မာဂဓ-တထင်း၏ ပိထ်(၁၀၂၄)နှင့် သေရ(၁၂၈) အညီပြုထားကြောင်း၊မာဂဓ-တစိတ်၏-ပိုလ် (၂၅၆)နှင့်၊ သေ ရ(၃၂)အညီ ပြုထားခြင်းအကြောင်းကိုလည်း။ ခါရိနှိုက်ထွက် ပြသော-နှစ်ဆတက်နည်းဖြင့်-တွက်ပြလေ။ ၊

၅၌သို့သေရ (၅၁၂)နှင့်ပြထားအပ်သောခါရိ။ သေရ (၁၂၈)သေရ (၃၂)နှင့် ပြထားအပ်သော-တင်း-စိတ်တို့သည်ကား။ ထွပ်းစားက—အထက်၊ အရည်- အစိုကို- ချဉ်ချိန်ရန်။ မာဂဓ-တို့- တင်း- စိတ်- များ

ထက်။ ၌စ်ဆတက်ပြုလုပ်ပြထားကြောင်းကို- သိသာထင်ရှား သော ကြောင့် ထိုသေအရေအတွက်နှင့်- ပြထားပြုလုပ်- သုံးစွဲသော— တို့- တင်းစိတ်စသည့်ကို။မာဂဓ-တို့တင်း- စိတ်စသည်ဟု မဆိုရ။ ဤလော က-ဘက်လှားပြည်များနှိုက်-သုံးစွဲသော-တို့-တင်း-စသည့်ဟူ၍သာ။ ခေါ် ဆိုရမည်။ ' ' ,

ထိုကြောင့်။ ပဋ္ဌသတဝါရော သေရ ဣတိ ဘာသာ- ဟူ၍ ၎င်း။ (၃၂) သေရောဇ္ဈဟာလောကိကမာနံ--ဟူ၍၎င်း။ ကပ္ပဒုမ ဆာတိခန်ဒ် လာသည်၊ ။မဟာရပ နိဒ်-အာတိခန်ဒိုက်လည်း (၃၂) သေရဇ္ဈဟာ လောကိကပရိမာဏ-ဟူ၍လာသည်။ ။

၌နှစ်ဆတက်ဆချိန်အချင့်ကိုလည်း။ကွမ်းစား က-အထက်သို့ ရောဲ မှ။အရေ-အစိုကို၊ချိန်ရာနှိုက်သာ၊ အသုံးပြုအပ်ကြောင်း။ အခြောက်ကို ချိန်ရာ၌၎င်း။ကွမ်းစား က-အောက်ကိုချိန်ရာ၌၎င်း။အသုံးမပြုအပ်ကြောင်း ပကတိဖြစ်သော-မာဂဓ-ကျပ်-ဝိလ် အချိန်အချင့်-တောင်း-တင်းကိုဆာ အသုံးပြုအပ်ကြောင်းနှင့်၊ပြခဲ့ပြီးသော-သေးကျမ်းတို့အဆိုကိုထည်း၊အ ထူးသတိပြု၍ထောက်ထားရာ၏။ ။

ဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာနိဿိုက်။ ဒွတ္တိ သပလဂုဉ် ဝိဏ္ဏာပရိမာ ဏော၊သုံးဆယ်နှစ်ဗိသာသော-တင်ပဲခဲ့၏အတိုင်းအရှည်သည်။ ဟော တိ။ဖြစ်၏။ တဝိထ်တဝိထ်လျှင် အကျပ်လေးဆယ်ကိုတွက်မူကား။ တ ဆယ့်-နှစ်ဗိသာနှင့်-အကျပ်ရှစ်ဆယ်ရှိ၏၊ဆရာတို့ကား- သုံးဆယ်နှစ် ဗိသာ- နှင်နှင်ဟူကုန်၏—ဟုမှာ၏။ ။ဓာတ်ဝိသောဓနဋ္ဌလည်း၊ ကျပ် လေးဆယ်ကို-တဝိလ်ဟုပြု၏။ ။

ဤသို့အကျပ်လေးဆထ်ကိုတဝိထ်ဟု—ပြသည်မှာ။ ။စတ္တာရော ဝိဟာယောဂုဇ္ဇာ၊ဒွေဂုဇ္ဇာမာသကောဘဝေ။ ဒွေအက္ခာ မာသကာပဋ္ဌ။ အက္ခာနံ ဓရဏမဋ္ဌကံ၊ သုဝဏ္ဏော ပဋ္ဌဓရဏံ၊ နိက္ခန္တု၊ နိတ္ထိပဋ္ဌေ တေပါဒါ ဘာဝေစတုတ္ထေထ၊ ဓရဏာနိ ပလံဒသ-- ဟူသော၊မာ ဂဓ-အာတိခန်ဂါထာကို၊အာတိခာန်ဋီကာက၊ ဝိဓိအလိုအား ဖြင့်၊ စပါး လေးလုံးသည့်-တရွေး။နှစ်ရွေးသည့်-တပဲ။ ဆယ်ပဲသည့်တအက္ခ၊ ရှစ် အက္ခသည့်-ဓရဏ-တခု၊ဓရဏဆယ်ခုသည့်- ထဝိဏ်ဟု- ပြသည်ဖြစ် ၍၊ထိုတဝိလ်၌-ဓရဏအားဖြင့်၊တဆယ်။အက္ခအားဖြင့်— ရှစ်ဆယ်။ ပဲ အားဖြင့်- ရှစ်ရာဖြစ်၏၊ထိုရှစ်ရာကို— တကျပ်၏- အစိတ်နှစ်ဆယ်နှင့်

စား။ လပ်အကျော်။ ဧလေးဆယ်ရေ၏။ ။ဤကိုရည်၍။ ထိုဝိထ်ကို့အကျော် လေးဆယ်ဟု-ဆိုသည်ဖြစ်ရာ၏။ ။ထိုစကားကို။ရှေးပြခဲ့သော နည်းတို့ဖြင့်၊ အသင့်ယူတို့မမှီဟု-သိအပ်၏။ ။

ဝိနည်းမဟာဝါဆင်တဲ့ဂဏ္ဍိုနိုက်လည်း။ ။တတ္ထဇကေ ပလိနာမ ဒဿကာလဆွန်ဆိုဝဒန်-ဟု၊ ကခီဂိုကာမိန့်သည်နှင့် အညီ။ ကာလဆွကို။ အကျော်တဆယ်ဟုဆရာတို့ဆိုကုန်၏။ဆယ်ကာလဆွဖြစ်သော ကြောင့် ဘဝိလ်လျင်ဇာဒိသာ၊ (၃၂) ပိုလ်လျင်- သုံးဆယ်နှစ်ဒိသာ ရှိသော ကျောက်ဟုသိရာ၏။ ။

၍သို့ဇာဒိသာကို-တဝိလ်ဟုဖြဲဆိုသည်မှာ။ အထောက် အထား အာသင့်ယူတို့ အနည်းငယ်မျှမရှိ။ ။မရှိကြောင်းမှာလည်း၊ ဖြဲပြီးသော နည်းတို့ဖြင့်ထင်ရှားလှပြီ။ ။ဇာကြောင်းလည်း၊ ။ဇာမိနာစ ပတ္ထဇ္ဇယံ မဂဓနာဒိတိ ဒဿိတံဟောတိ၊ ပတ္ထောစ စတုပလော ကုဒုံဝေါစတု ကုဒုဝေါပတ္ထောတိဇာမိနာလောကိယဝေါဟာရေနဝေဒိတဗ္ဗော။ ။နိသ့ဲ ယ-ပတ္တသိက္ခာပုဒ်-တေရသကဏ်ဋိကာ၊ ။

ဇာမိနာစ၊ ဤအဋ္ဌကထာစကားရပ်ဖြင့်လည်း၊ ပဇ္ဇုန်ယံ၊ ပတ္ထုန်စ္စ အဒေါင်းသည်း၊ မဂဓနာဋ္ဌိ။ဂေဂရေဇ်ကွယ်းစား မည်၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့ ဒဿိတံ၊ဖြအပ်သည်း၊ဟောတိ။ဖြစ်၏။ ပတ္ထောစ။ ပတ္ထ— ဟူသည်ကို လည်း။စတုပလော။ပ။ပတ္ထောတိ၊ ဟူသော့။ဇာမိနာလောကိ ယဝေါဟာ ရေန။ဤလောဟိဝေါဟာရဖြင့်။ဝေဒိတဗ္ဗော။ သိအပ်၏။ စတု ပလော။ လေးပိုလ်သည်။ကုဒုဝေါ။တကုဒုံမည်၏။ စတုကုဒုံဝေါ။ လေးကုဒုံသည်။ပတ္ထော၊တကွယ်းစားမည်၏။ဝေါ။တစလယ်မည်၏။ ။

လောကိကံမဂဓဠွေတိ၊ ဇွန်သမုဒါဟဋံ။ လောကိကံ သောဋ္ဌသပလံ။မဂဓံဒိဂုဏံမတံ၊ ။ဇင်းသိကျောပုဒ်ဝိမတိဋီကာလာဂါထာ။ ။

လေးကိကံ။ဧလောကိကွယ်းစားဇင်း။မဂဓံ။မဂဓရေဇ်ကွယ်းစား ဇင်း။ ဇာတိ၊ဤသို့၊ပဇ္ဇာန်ယံ။ ကွယ်းစားနှစ်ခု အဒေါင်းကို၊ ဥဒါဟဋံ။ ထုတ် ဆောင်ဘော်ပြအပ်၏။လောကိကံ။လောကိကွယ်းစားသည်။ သောဋ္ဌသ ပလံ။ တဆယ်ခြောက်ပိုလ်ရှိ၏။မဂဓံ၊ မဂဓရောဇ်ကွယ်းစားကို၊ ဒိဂုဏံ လောကိကွယ်းစာထက်-နှစ်ဆတက်ကြီး၏ဟူ၍၊မတံ။သိအပ်၏၊ ။

တဆုပ်လျင်တဝိလ် အချိန်ရှိကြောင်းကို။ ပကတိယာစတု မဠ္ဍိကံ ကုဒုဝံ။ ။ပကတိယာ။ပကတိအားဖြင့်။ စတုမဠ္ဍိကံ၊ လေးဆုပ်သည်၊

ကုဋ္ဌံခဲ့၊တကဲ့ခိုံ့မည်၏။ ။ဟူသော၊ ၎င်းတေ့သကဏ်လာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာဝယ်-တာပတ္ထဒ္ဒ (၁၆)ဆုပ်ရှိ၏-ဟု၊ ပြဿည်ကိုထောက်သ ဖြင့်၎င်း။ ။မဒ္ဒိပုဗိတ္ထိ-မုသ- တိ-ဗဒ္ဓပါဏိဒ္ဓိ- ပလပရိမာဏော၊ ။သဒ္ဒ ဏ္ဍောမ-မဟာနိဒိ။ ၊မဒ္ဒိ-ပုဗိတ္ထိ-မလပရိမာဏာ-စာရိတောလာ-ဗဒ္ဓ ပါဏိ၊ ၊သဒ္ဒတ္ထမတ္တာဝလိ၊ ။ပြပြီးကပ္ပဒုမ-အဘိဓာန်တို့ကို ထောံ သဖြင့်၎င်း၊သိအပ်၏၊ ။

မဒ္ဒိ။မဒ္ဒိသဒ္ဒါသည်။ပုဗိတ္ထိ။ပုံလိန်-ဇူတ္ထိလိန်တည်း။ မုသ၊မုသဓါတ် တိ။-တိုပစ္စည်း၊ ဗဒ္ဓပါဏိဒ္ဓိ။ ဖွဲ့ဆုပ်အပ်သော-လက်၌၎င်း၊ ပလပရိမာ ဏော တပိုလ်အတိုင်းအရှည်၌၎င်း၊ ဘဝေ၊ဖြစ်၏၊ ။မဒ္ဒိ။သည်။ပုဗိတ္ထိ။ တည်း။ ပလ၊မာဏာ။ တပိုလ် အတိုင်း အရှည်ရှိ၏။ စာရိတောလာ၊ လေးသပြာ-လေးကျပ်ရှိ၏၊ဗဒ္ဓပါဏိဒ္ဓိ။ ဖွဲ့ဆုပ်အပ်သောလက်တည်း။ ၊

ဤသို့-မဂဓရောဇဓ်ကွမ်းစားကိုပြုရာ၌။ လောကိကွမ်းစားဟု-ဆိုအပ် သောတပတ္ထ-တစထယ်သည်း၊ တဆဲ့ခြောက်ပိုလ် အချိန်ရှိသည်ဟူ၍။ ဝိနည်းဋီကာ။ အဘိဓာန်တို့၌ လာသည်၊ ။တဗိသဟ သည်-တပိုလ် ဖြစ်လျှင်။ တဆဲ့ခြောက် ပိုလ်ရှိသော-တကွမ်းစား၌၊ တဆယ့် ခြောက် ဗိသာရှိသော-ဓေ့-ဆန်တို့ကို-ဆန့်ချ၏။ ထိုသို့ ဖြစ်လျှင်-ယာဂုကာလ-ဆန်-တတင်းသည်။ဇတဆဲ့ခြောက်ဗိသာအချိန်ရှိသည့်ကိုထောက်၍။ရင်း ဆဒ္ဒကထာ-ဋီကာ တို့၌။ ပြအပ်သောလောကိ တကွမ်းစား တစလယ် သည်။ ယာဂုကာလ တတင်း ဖြစ်ချ၏။ ။ကျပ်လေးဆယ်ကို တပိုလ် ယူလျှင်လည်း။ တဆဲ့ခြောက် ပိုလ်ရှိသော။ တစလယ်နှိုက်၊ ခြောက် ဗိသာလေးဆယ် အချိန်ရှိသော-ဓေ့-ဆန်ကို- ဆန့်ချ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ယာဂုကာလဆန်တပြည်သည်၊ တဗိသာအချိန်ရှိသည်နှင့် ထောက်သော်။ ယခင်လောကိ ကွမ်းစားသည် ခြောက်ပြည် ကျော်ဖြစ်ခဲ့ချ၏။ မာဂဓ ရောဇဓ်ကွမ်းစားသည်၊ ထိုထက်တပိုးကြိုးသည်။ ဆိုသည့်အလို။ သုံးစိတ် ကျော်ဖြစ်ရာ၏၊ ။

ကျပ်တဆယ်ကို- တပိုလ်ယူရာ၌လည်း။ ထဆဲ့ခြောက်ပိုလ်ရှိသော တစလယ်၌၊ တဗိသာခြေးက် ဆယ်ဖြစ်၍။ ယာဂုကာလ တပြည်-နှစ်စ လယ်ကျော်သည့် လောကိ ကွမ်းစား ဖြစ်ချ၏။ မဂဓရောဇဓ် ကွမ်းစား သည်ထိုတက်နှစ်ဆတက်ကြိုးသည်ဆိုသည့်အလို။ သုံးပြည်သည့်မဂဓ၊ ရောဇဓ်ကွမ်းစားဖြစ်ရာ၏၊ ထိုသို့လည်းမဖြစ်နိုင်၊ ပတ္ထောဒနောနာလမယံ

ခုဝိန္ဒံ-ဟူသော- သုဝဏ္ဏဘောဇနဓာတ်-ပါဋ္ဌိတော်၌။ တကွယ်း စားချက်သည်-ထယောက်သာ စားလောက်၏။ ခွစ်ယောက်မစား လေ့က်-ဟု၊ ဟောထော်မူသည့်နှင့်လည်း-ဆန်ကျင်လေသည်၌၊ ။

ထိုကြောင့်မဂဓိုလ်အရောင်၌။ တဗိသာကို-တပ်ထိုလ်၊ ကျပ်ထေးဆယ်ကို-တပိထ်။ကျပ်တဆယ်ကို-တပိထ်ယူခြင်းသည်၊ အာဇင့်ယုတ္တိမရှိဟူ၊ ပြဆိုအပ်သတည်း၊ ။

ထိုကြောင့်၊ ဤဆရာတို့ အဖြတ်နှိုက်-ပြအပ်သည့်အတိုင်း၊ မြန်မာချိန်တဗိသာ ခြောက်ကျပ်- ရုနစ်ရွေး အချိန်ရှိသော၊ ။ဆဂ်ထိပ် ဒဂ်ါး-(၁၅၁)ပြား(ဂဲ ဲ့) ခန့်နှင့်မျှသော- အချိန် ရှိသော (၃၂)- ထိုထ်တင်လဲခဲနှင့်သဏ္ဌာန်တူမျှသော- မကြိုးလွန်း သော- ကျောက် ကို ဖြစ်စေ၊ မြန်မာပြည်အထက်မြို့ ကျေးရွာများ၌ ပြုလုပ်သောထုံးစံအတိုင်း၊ အဓရ် ရုနစ်တောင် ထွး-ရှိသော ဆင်ပမာဏ ထောက် ကြိုးသော ကျောက်သာ၊ ကျောက် နိဓိတ် မအပ်သည့်၊ ဆင်ပမာဏ အောက်-ငယ်မူ- ကြိုးခြင်း ကြောင့် မလွန်နိုင်ဖြစ်၍၊ တယောက် ချိနိုင်ကာမူ-ဖြစ်သော ကျောက်ကြိုး၊ မချိနိုင်သော-ဆင်ပမာဏအောက်-ငယ်သော- ကျောက် ကြိုးများကိုဖြစ်စေ။ကျောက်နိဓိတ်ထား၍၊ သိမ်သမုတ်အပ်ကြောင်းကို၊သန္နိဋ္ဌာန်ကျ-မှတ်ယူအပ်၏။ ။

ယခုအခါ-ပလသဒ္ဒါ-ပဏ္ဍိတဒ္ဒါတို့၏၊ အနက်ဝိဂြိုဟ်- ပုန်းနေတို့ကို၊ ပြဆိုလိုက်အံ့။ ။အချိန်ပမာဏကို-ဆိုရာ၌၊ သြဒ္ဓ-ပဒ္မမက္ခရာ-ပ-နှင့်။ ပလဟုရှိရမည်၊ သြဒ္ဓ- တတိယက္ခ ရာ-ဗ-နှင့်၊ ဗလ- ဟု- မရှိသင့် ပဒ္မမက္ခရာ-ပ-နှင့်၊ပလ-သဒ္ဒါသည့်။ အချိန်ပမာဏလေးသဖြာ ရှိသော။ ဝိထ်ကိုလည်းဟောသည့်။ နာဂိအစိတ်- ခြောက်ဆယ်စိတ်၌။ ထစိတ်တည်း၊ဟူသော-ဗိဓနာကိုထည်းဟောသည့်။အသားဟူသော အနက်ကိုလည်းဟောသည့်။ ။

ထိုသို့-ပဒ္မက္ခရာ-ပ-နှင့်လိုသောကြောင့်၊ သဒ္ဒနီတိခေါတ္တ မာလာစုရာဒိ-ဂဏိကခေတ်၌၊ပလ- မူထ-လဝန- ပဝနေသူ၊ ခေတ်နှက်ကြားပြီးလျှင်၊ ပလံနာမ-မာနဝိသေသော။ ထောကသ ဝိမတ်ိ ပါလေ ထိလုနာတိ့သောခေတိစာတိပလံ-ဟု၊ဝိဂြိုဟ်ဆိုအပ်၏။ ။

ပလ၊ပလခေတ်သည်း၊မူလ၊မူလဓာတ်သည်း၊ လဝနပနေသူ၊ ဖြတ်

ခြင်း-သုတ်သင်ခြင်းတို့ဋ္ဌ၊ ဘဝတိ။ဖြစ်၏၊ မာနဝိသေသော၊ ချိန်ဆထူး သည့်၊ပလံနာမ။ဝိထ်မည်၏။လောကာသ။ လူဆေးငေါင်း၏။ ဝိမတိ်။ ယုံ မှားခြင်းကို၊ပါလေတိ၊ဖြတ်တတ်--သုတ်သင်တတ်၏၊လုနာတိစ။ ဖြတ် လှည့်ဖြတ်တတ်၏။သောဓေတိစ။သုတ်သင်ထည့်း သုတ်တတ်၏၊ ဇာတိ တဆွာ။, ထိုသို့လူအများ၏ ယုံမှားသံသယကို- ဖြတ်တတ် သုတ်သင် တတ်သောသတ္တိကြောင့်၊ပလံ၊ပိုထ်မည်၏။ ။

ပို့လ်ဟော-ပလ-သဒ္ဒါ၏-ဓာတ်နက်ကို၊အာတိဓာန်ဒိကာဋ္ဌ။ ပလပတေ စဂတိယံ—ဟု၊ဤသည်။ယင်းပလဂတိယံဟူသော ဓာတ်တို့၏။ ပဌမကွ ရာ-ပ-နှင့်ဖြစ်ကြောင်းကို၊ပလဂတိယံ- ပလတိ- ပလယတို- အဆုံပ လေတိ-နဥပေတိ-ပဝ်၍-ဟူသော၊ ယင်းသဒ္ဒနိတိ- ဤယုဂ်။ ။ပလဂမ နေ-ဝါတေနပလတိဂစ္ဆ တိတိပလာလံ- ဟူသော၊ ကွာဒိဓောဂလာန်ဤ ယုဂ်တို့ဋ္ဌ၊ပဌမကွရာ-ဇကန်ဖြစ်သည့်ကိုဂုဏ်း။ သြဋ္ဌဓာတို ယကွရာဇ ထက်ခြို့က်ဇလဓာတ်ဖြစ်အံ့၊ဂတိယံဟု- ဓာတ်နက်မကြား။ ဇလ-ပါ ထဇေန-ဟု။သဒ္ဒနိတိဘုဝါဒိဂဏိကဓာတ်၌— ဓာတ်နက် ကြား၊သည်ကို ဂုဏ်း-ထေဝက်၍ဆိုလေ၊သဒ္ဒတ္ထောဓမဟာနိဒ်- သဒ္ဒတ္ထ မဂ္ဂါဝလိ-က ပဌမ-စသောအာတိဓာန်တို့ဋ္ဌ-သြဋ္ဌဓပဌမကွရာ၊ဒုတိယ-လ-အကွရာ အာ ရာဋ္ဌ။ဘညိတညွတ်ထာသောကြောင့်လည်း။ပဌမကွရာ-ပ-နှင့်လိုကြောင်း ကိုထွေးတောယုံမှား၁ွယ်မရှိ။ထိသာထင်ရှား၏၊ ။

ကလဠ(ပုံ)။ကေတိသဒ္ဒ်လဠုတိဘာသတေ၊က- ဇာတျဇ္ဈာ နုကရ ထာ၊လဖိ-အဏ်၊ပ၊ဝိဂ၊ဗကွဝိနိစ၊ လ။ ရူပကေဟိဒသတိရုးထွာကလ ဠောနာမေတျုတ္တပရိမာထေစ၊ ^ ၊ကလဠု၊ ကလဠု သဒ္ဒါသည်း။ ပုံ။ပုံ ထိုင်တည်း၊ကေတိသဒ္ဒ်၊က-ဟူသော- မထင်ရှားသော အသံကို။ လဠု တိဆာသတေ၊ထွန်းပြ-ဟောကြား၏၊ ဇာတိ။ ထိုကြောင့်၊ ကလ ဠော။မည်၏၊(နှစ်ပုဒ်ထည့်)၊ ။ကဇာတိ။ကဟူသည့်ကား၊ အဇျတ္တာနု ကရဏံ၊မထင်ရှားသောအသံကို-အတူပြုသောသဒ္ဒါတည်း။ လဖိ၊ ထ ဖိစေတ်၊အဏ်၊နုအနုဇာန်ရှိသော—အပစ္စည်း။ပ၊ဝိဂ၊ သား၊ဟူသော အ နက်၌ဂုဏ်း၊ပကွဝိနိစ၊ဌကိဟူသောအနက်၌ဂုဏ်း၊ ဒသထိ၊ ဆထ်ရ ကုန် သော။ရူပကေဟိ၊သုံးဆွေးအတိုင်းအရှည် ရှိသော- ရူပကတို့ဖြင့်၊ ကလ ဠောနာမ၊ကလဠုမည်သည်ကို၊ဝုတ္တော၊ဆိုအပ်၏။ဇာတိ။ ဤသို့၊ ဥတ္တုပ ရိမာဇနစ၊ဆိုအပ်သောအတိုင်းအရှည်၌ဂုဏ်း၊ဘာဝေ၊ဖြစ်၏၊

ဤသို့-မဟာနိဒါနသော ကြောင့်ဂုဏ်း၊ သင်္ဘာပကာယက ကျမ်းဌ၊ မာဂဓဘုန်မှတပါးသောသူ၌ ရောဌ။ ရွေးငယ်ရှာရွေး။ တနည်း။ ဆယ်ရွေးသည်။ ကလမည်သည်။ ထိုကာလထက်။ ကလဇ္ဇသည်။ တဝိုး ကြိုးသည်။ ကသန္နစ်ခုမှာ ကာလဇ္ဇ တချဖြစ်သည်။ ဒုက္ကာလနှင့်- ကာလဇ္ဇ- ပရိယာယ်ဖြစ်သည့်ကို၊ ပြဆိုသောကြောင့်ဂုဏ်း။ ကလဇ္ဇပုဒ်ခဲ့ပယ်။ အစ-ကာ-ဌ်။ အချဒိစ-မလို၊ ထဇိဓာတ်ထား သော။ မဟာနိဓ- စသည်ဆာလို။ အာဆုံးန္ဒိုက်လည်း။ ပဌမကွဲရာ-စ-နှင့်မလို၊ တတိယာကွဲရာ-ဇ=နှင့်လိုသည်။ ။

ကွမ်းစားဟာဌ်ဒန္တ ဇပဌမကွဲရာ- သဒိသာ- ဒွေးဘော်နှင့်- ပတ္ထာမ မလို။ ဒုတိယကွဲရာအသဒိသဒွေးဘော်နှင့်—ပတ္ထ-လို၏။ ။

ထိုကြောင့်၊ မာဂဓဓာတိဓာန်ဌ်၊ သဒိသဒွေးဘော်၊ ပတ္ထာသဒ္ဒါ- လေးနက်ဟောကြောင်းကို၊ ပတ္တံ ပက္ခေဒလေ ပတ္ထေဉာ၊ ဘာဇနေ သော ပဒေတိသု၊ ဟု-ဂါထာဌ်ဒ်-ဖြင့်ဖြေ မှ။ အသဒိ သဒွေးဘော်၊ ပတ္ထာသဒ္ဒါ— နှစ်နက်ဟောသည်ထို၊ ပတ္ထေ- တုမာနသာနုသု-ဟု၊ ပါဒဌ်ဖြသည်။ ။ ပတ္တံ။ နပုံလိန်ပတ္ထာသဒ္ဒါသည်၊ ပက္ခေ။ အတောင်ဟူသော အနက်ဌ် ဂုဏ်း။ ဒလေ။ သစ်ရွက်ဟူသောအနက်နိုက်ဂုဏ်း၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏၊ ပဇ္ဇော။ ပုံလိန် ပတ္ထာသဒ္ဒါသည်၊ ဘာဇနေ၊ သပိတ်ခွက်ဟူသောအနက်ဌ်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ တိသု။ လိန်သုံးပါးတို့နိုက်၊ ပဝတ္ထော။ ဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုပတ္ထာသဒ္ဒါသည်၊ ဂတော၊ ရောက်ခြင်းဟူသော အနက်-ငေါ်က်တတ်သောသူ-ဟူသောအနက်နိုက်။ ဘဝေ။ ဖြစ်၏။ ။ပဇ္ဇောတု၊ ပတ္တဲသဒ္ဒါသည်ကား၊ မာနသာနုသု၊ ချင့်တောင်း- ကွမ်းစား ဟူသောအနက်၊ တောင်ထျဉ်၊ တောင်ဂွမ်းဟူသောအနက်တို့ဌ်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ။

ကွမ်းစားဟာ- ပတ္ထာသဒ္ဒါ၏ဝိဂြိုဟ်ကို။ ပတဂတိယံ- ထော၊ ပတ်၊ ပတဓာက်သည်။ ဂတိယံ။ လားခြင်းအနက်နိုက်။ ဘဝေ။ ဖြစ်၏။ ထော ထ-ပစ္စည်းသက်၊ ။

ဤသို့အဘိဓာန်- ဋိကာဆိုသောကြောင့်။ တထ္ထာလာ ဒယောပတ နိုဒ္ဓော်တိပဒေါ။ ဟု-ပြုအပ်၏၊ ။

ဒေါ်။ ဤချင့်တောင်းအတူးနိုက်။ တထ္ထာလာဒယော။ ဆန်အစရှိသည် တို့သည်။ ပတနိုဒ္ဓော်။ ကျရောက်တတ်ကုန်၏။ ဓုတိတာဘွဲ့။ ထိုသို့ကျရောက် ရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်။ ပဒေါ်။ ပတ္ထမည်၏၊ ။

———:o:———

ဝိုထ်ံအာကဲ့သို့။မာဂဓရောဇကွမ်းဘားအာသည်လည်း၊ အာလွန်တ
ရာ-ဝါဒ-အယူ။မတူရှာ်ထွေးသဖြင့်။သကာဝင်ဆုံးဖြာ်။ သိမှတ်နိုင်ရန်
ခဲရင်းသည်ဘကြောင်း၊ဧရှေးဆရာတို့လည်း။အချိုနှင့်- အချင်ကုံစပ်ပါ
၍-ပြထားရှိသည်။ဤဒြီလည်း။ ကျပ်ချိန်နှင့်ချင့်ဇတားကို။ ကောင်းစွာ
စပ်ဟပ်တိုင်းတွာ-သိမြင်နိုင်မှ၊သံသယာဓရှိ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း သိရသော
အရာ=များစွာ-ပါရှိသည်တဇကြောင်းဖြစ်၍၊အချိန်နှင့်- အချင်ကို၊ထောက်
ချင့်နိုင်းဆ။စိတ်ချမှတ်ယူသဘောငှာင်။ အဇခြေအမြစ်- စနစ်ထုတ် ယူပုံ
နှင့်တကွ။မဂဓရောဇကွမ်းစားအဆုံးဖြတ်ကို၊ဆက်၍ပြဆိုဦးအုံ့။ ။

အဆုံဌကောဒနံဂဏ္ဍာတိတိ မဂဓနာဠိယာ ဒွိန္နံ တဏ္ဍုလ ဌိနာနံ
ဩဒနံဂဏ္ဍာတိ။မဂဓ နာဠိနာမအဆုတေရသပလာ ဟောတိတိ အနွ
ကဌကထာယံဝုတ္တံ။ သိဟဠဒီပေပကတိနာဠိမဟန္တာ။ ဒမိဠ- နာဠိမှဒ္ဓ
ကာ။ မဂဓနာဠိ ပမာဏယုတ္တာ။ တဒဟု မဂဓနာ ဠိယာဒိ၊ဃအုနာဠိ
ဇကောသိဟဠနာဠိဟောတိကိ၊ဟာ ဌကထာယံဝုတ္တံ။ ။ပါရာဇိကာဏ်
အဌကထာ-ပတ္တသိက္ခာပုဒ်။ ။

အဆုံဌကောဒနံဂဏ္ဍာဘိတိ။ ဟူသည်ကား၊ မဂဓနာဠိယာ၊ မဂဓ
ရာဇ်ကွမ်းစားဖြင့်။ဒွိန္နံ နှစ်ခုကုနိသော၊တဏ္ဍုလနာဠိနံ။ဆန်- ကွမ်းစား
တို့၏၊ဩဒနံ။ထမင်းကို။ဂဏ္ဍာဘိ။ယူ၏-ဆံ့၏၊ မဂဓနာဠိနာမ။ မဂဓ
ရာဇ်ကွမ်းစားမည်သည်ကား။ အဆုတေရသပလာ။အခွဲနှင့်ကား-တဆဲ့
သုံးပိထ်ရှိသည်၊ဝါ။ တဆဲ့နှစ်ပိုလ်ခွဲ-ရှိသည်။ဟောဘိ။ ဖြစ်၏။ ဆိုဘိ။
ဤသို့၊အဌကဌကထာယံ၊ အနွက-အဌကထာနိုက်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။
သိဟဠဒီပေ၊သိဟိုဠ်ကျွန်းနိုက်။ပကတိန ဠိ၊ပြာဒေတဲ့သော။ ကွမ်းစား
သည်။မဟန္တာ။ကြီး၏၊ဒမိဠနာဠိ။ကျည်းလုမျိုးဟို့၏- ကွမ်းစားသည်၊ခုဒ္ဒ
ကာ၊ငယ်၏၊မဂဓနာဠိ။ မဂဓရောဇ်ကွမ်းစား သည်။ ပမာဏ ယုတ္တာ။
မကြီး-မငယ်—ပမာဏနှင့်ရှည်၏။ တာယမဂဓနာဠိယာ။ ထိုမဂဓရောဇ်
ကွမ်းစား၌ဖြင့်၊ ဒိယဩနာဠိ။ အခွဲနှင့် တကွ- နှစ်ကွမ်းစားသည်၊ ဟု။
တကွမ်းစားခွဲသည်။ဂဏာ၊တုသော၊သိဟဠနာဠိ။ သိဟိုဠ် ကွမ်းစား
သည်။ဟော်တိ။၏၊ဇာတိ၊ဤဆို။မဟာအဌကထာယံ၊မဟာအဌကထာ၌
ဝုတ္တံ။ဆိုအပ်၏။ ။

ဌင်းအဘွင့်တရသကဏ်ဒိကာ၌၊ ။အဆုတေရသပလာဟော
တိကိဇ်ထြ မာသာနံ အဆုတေရသပလာနိ ဂဏ္ဍာတိကိဝဒန်ဆို။ မဂဓ

နာဋ္ဌနာမဆပသဘာနာဋ္ဌ တိကေစ။ အဋ္ဌပသတာတိ အာပရော။ တတ္ထ ပုရိမာနံမတေန တိပသထာယ နာဋ္ဌိယာ ဇေနာဋ္ဌိယော ဇကော မဂဓံ နာဋ္ဌိဟောတိ။ ပစ္ဆိမာနံ စတုပသတာယ နာဋ္ဌိယာ ဇေနာဋ္ဌိယော ဇကာမဂဓနာဋ္ဌိ၊ အာစရိယမ္မပါလထေရေန ပနပကတိယာ စတုမုဋ္ဌိကံကုဒုံဝံ။ စတုကုဒုဝံ နာဋ္ဌိ။ တာယနာဋ္ဌိယာ သောဋ္ဌ သနာဋ္ဌိယော ဒေါဏံ၊ တံပနမဂဓနာဋ္ဌိယာဒွါဒသနာဋ္ဌိ ယော ဟောန္တိ တိ ဝုတ္တံ။ တာဒ္ဒါတေန- နယေနမဂဓနာဋ္ဌိ နာမ ပဋိကုဒုဝါနိ ဇကော့မဋ္ဌိ ကောယမဋ္ဌိယာ တာတိယဋ္ဌာဂ ဂဏ္ဌာတိတိဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ။ဟူ၍ ဂဉ်း။ ။မဂဓနောဋ္ဌိယာ ဥပဆုပမာဇော ဇုံ ပတ္ထောတိ အာဟ ပတ္ထောဒနန္တိ မဂဓနာဋ္ဌိ ယာဥပဆုနာဋ္ဌိကော ဒနန္တိ။ ဇုပိနာစ ပတ္ထဋ္ဌိယံ မဂဓနာဋ္ဌိတိဒ္ဒသိတံ ဟောတိ၊ ပတ္ထောစ စတုပလော ကုဒုဝေါ စ တုကုဒ်ဝေါပတ္ထောတိ ဇုပိနာလောကိ ယဝေါဟာရေန ဝေဒိတဗ္ဗော ။ ။ဟူ၍ဂဉ်း-လာ၍။ ၊

အဆုတေရသပလာဟောတိတိဇ္ဈော။ ဟူသော်ပါဋိရပ်၌။ မာ သာနံ၊ ပဲလွပ်းတို့ဏ်၊ဝါ၊မုယော်စပါး်တို့ဏ်။ အဆုတေရသပထာနိ။ အခွဲနှင့် တကွတဆဲ သုံးပိထ်တို့ဂ်ိ။ဂဏ္ဌာတိ၊ယူ၍၊ဇုတိ။ဤသို့၊ဝဒန္တိ။ ဆိုကုန်၍၊ မဂဓနာဋ္ဌိနာမ။မဂဓ်ရောဇ်ကွပ်းစား်းမည်သည်ကား၊ဆပသတာ။ ခြောက်ပသတရှိ်းသော၊ဝါ။ ခြောက်ကုဒုံ့ရှိသော။နှဉ်ဋ္ဌိ၊ကွပ်းစား်းတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ကေစိ၊တို့သည်း၊ဝဒန္တိ၊ဆင်ကုန်၍၊ဆဋ္ဌပသတာ။ ရှစ်ပသတ- ရှစ်ကုဒုံ့ရှိသောကွပ်းစား်းတည်း။ဇုတိ၊သို့။ အာပရော်တို့သည်း၊ဝဒန္တိ၊ ကုန်၍၊ ။(ဤဋ္ဌပသတ-သဒ္ဒါကား်းကုဒုဝေါပသတောဇ္ဈကော- ဟူသော မဂဓအာဘိဝေန်ဋ္ဌကဲ့သို့-ကဒုံ့ဟော-ကဒုံ့ပရိယာယ်)။ ။တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဝါဒတို့တွင်၊ပူရိမာနံ၊ကေစိဆရာတို့၏။ မတေန၊အလိုဖြင့်၊ တိပသတာယ။သုံးပသတရှိသော၊နာဋ္ဌိယာ၊ပကတိကွပ်းစား်း၏၊ ဇွေနာဋ္ဌိယော။ နှစ်ကွပ်းစား်းတို့သည်း၊ဇကော။ တခုသော၊မဂဓနာဋ္ဌိ။ မဂဓရောဇ်၏ ကွပ်းစား်း သည်း၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ပစ္ဆိမာနံ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော- အာပရေ ဆရာတို့၏။မတေန၊ဖြင့်၊စတုပသတာယ၊ လေးပသတရှိသော၊ နာဋ္ဌိယာ။ပကတိကွပ်းစား်း၏။ဒွေနာဋ္ဌိယော။ နှစ်ကွပ်းစား်းတို့သည်။ ဇကော၊ တခုသော၊မဂဓနာဋ္ဌိ၊မဂဓရောဇ်ကွပ်းစား်းဖြစ်၏၊ အာစရိယ မ္မပါလ ထေ

ရေနုပန္။ ဆရာဖြစ်သော အာရှင်ဓမ္မ ပါလမထေရ် သည်ကား၊ ပကတိ
ယာ၊ပကတိအားဖြင့်၊စတုမဟိဋ္ဌိကံ။လေးဆုပ်သည်။ ကုဒုဝံထကုဒုံ၊မည်၏။
စတုကုဒုပံ။ လေးကုဒုံသည်။ နာဠိကံ၊တာကွမ်းစား၊မည်၏၊ တာယနာဠိ
ယံ၊ ထိုကွမ်းစားဖြင့်၊ သောဠသနာဠိယော၊ တဆဲ့ခြောက်ကွမ်းစား
တို့သည်၊ဒေါဏံ၊တစိတ်မည်၏။တံပန။ထိုပကတိ တဆဲ့ခြောက်ကွမ်း
စား၌သော်တစိတ်သည်ကား။ မာဂဓနာဠိယာ။ မဂဓရောဇ်ကွမ်းစားဖြင့်၊
နွါဒသနာဠိယော။ တဆဲ့နှစ်ကွမ်းစားတို့သည်။ဝါ။ သုံးဖြည့်တို့သည်။
ဖေဟာန်၊ကုန်၏။ဇာတိ၊သို့၊ဝဒန်တို့၊ကုန်၏၊ဇာတိ။သို့၊ဝုတ်။ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာ
ဋီကာ-စတုဓာတု- ဝဝတ္ထာန်အာဘွင့်ဒွါဆိုအပ်၏၊ ၊တာဒ္ဗာ၊ ထိုးကြောင့်၊
တေန-နယေန။ ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်-မဟာဋီကာနည်းဖြင့်။ မဂဓနာဠိနာမ၊မဂဓ
ရာဇ်ကွမ်းစားမည်သည် ၏၊ပဒ္ဓကုဒုဝါနိ၊ ငါးကုဒုံတို့ကိုဆိုလိုင်း။ ကောဇ္ဇ
မဒ္ဒီ။ထဆုပ်ကိုဆိုလိုင်း၊ကောယမဒ္ဒီယာ။တဆုပ်၏။တာတိယဥ္စဘာဂံ၊သုံးခု
မြောက်သောအဖို့ကိုဆိုလိုင်း။ဂဏ္ဍုံတိ၊ယူ၏၊ဇာတိ၊ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗံ။၏။

မဂဓ ာဠိယာ။မဂဓရောဇ်ကွမ်းစား၏။ ဥပဓုပမာကောဓ၊ ထက်ဝန်က်
သော ပမာဏသည်၊မှာဝ၊ဤသြမကသဝိတ် မပမာဏကို ပြုရာ၌က်။
ပထ္ထော။ပထ္ထမည်၏၊ဇာတိသဒ္ဒါ။ကြောင့်။ပမ္ဟောဒနန္တိ မဂဓနာဠိယာဥပစု
နာဠိကောဓန်ဆီ၊ဟူ၍၊အာဟ။၏၊ ။

ဤအဋ္ဌကထာဋီကာတို့တွင်။ အဋ္ဌကထာ၌၊ ကျည်းလုမျိုးတို့ ဒမိဋ္ဌ
ကွမ်းစား-ငယ်သည်၊ သိဟိုဠ် ပကတိကွမ်းစား-ကြီးသည်။ မဂဓရာဇ်
ကွမ်းစား- မကြီး- မငယ်- ပမာဏနှင့် ယှဉ်သည်၊ သိဟိုဠ်တကွမ်းစား
သည် မပဓရောဇ်ထကွမ်းစားခွဲရှိသည်ဟု၊ပြုသောကြောင့်။ သိဟိုဠ်ကွမ်း
စား၏ကြီးအငယ် ပမာဏကို။ အဋ္ဌကထာဆရာ လက်ထက်ကသည်၊
ယခုထက်တိုင်။အထူးအပြားမရှိ၊ ၏သေးအချာ သိရုလျှင်။မဂဓကွမ်းစား
ကို သိနိုင်ရာ၏၊ ။

မဂဓရာဇ်ကွမ်းစားပမာဏကိုအသေးအချာသိရလျှင်လည်း သိဟိုဠ်
ကွမ်းစားကိုသိရာ၏၊ ယိုကွမ်းစား(၂)ခုတွင်။ကခုခုကိုမျှ မသိမမြင်ရ
သောကြောင့်။ထိုကွမ်းစား(၂) ခု၏ အကြီးအငယ် ပမာဏကို မပြုနိုင်-
မဆိုနိုင်ရှိကြသည့် ။ဋီကာထြီးတို့နှင့် ပြအပ်သော(၁၆) ပိုလ်ရှိသော
ပကတိ့ကွမ်းစားကိုသေချာစွာသိရလျှင်လည်း၊ထိုထက် နှစ်ဆကြီး၏ဟု

ဖြ အပ်သေ၁မဂဓကွပ်းစား၊ကိုသိန္ဓိင်ရာ၏။သို့သော်လည်း။ဝိုတ်၏ပမာဏာ
ကိုဂုင်း။(၁၄) ပိုလ်ချိန်ရမ့်ည့်မှာ၊မုယောစပါးကို ချိန်ရမည့်၊ ဆန်ကိုချိန်ရ
မည်။ ရေ-နွာ နို့.ကို ချိန်ရမည့်ဟူ၍ဂုင်း၊အဖြအဆို မပါ၊သာကြောင့်။
ပဏာကိုကွပ်းဝား မဂဓကွပ်းစား(၂) ပါးလုံးကိုပင် သေချာစွာမသိန္ဓိင်-
မဖြန္ဓိင်ရှိသည်။ ထိုကြောင့်၊အခြသောအချာဖြဆိုသော၊ လိလာဝတ်ကျပ်း
အဆိုကိုးဖေါ်ဖြလိုက်ခံ့။ ။

ယဒေဝရဒ ရေရှေ့ကိုလမဋ္ဌသော်၌၊ဟာထွောင့်လဆဂ္ဂါ၊ကိုတောစတ္ထုဘိ၊
လိလာဝတိပါဒ်၌ ။

အခြားသော်၌ရှစ်ခုအ ရအတွက်ရှိကုန်သော်။ယဝေါဒရေ။မယောစပါး
၏ ဝပ်းပိုက်အလယ်တို့ဖြင့်၊ အင်္ဂလံ၊ လက်တသစ်ဖြစ်၏။ ဆဂ္ဂါ၊ကိုတော။
(၄)ခဖြင့် ဖြောက်ဆော်ကုန်သော၊ စတ္ထုဘိအင်္ဂုလ၊ လက်လေးသစ်တို့
ဖြင့်၊ဟာထွော၊ကထောင်မည်၏။ ။

ဤနှိုက်၊မယော၁ရှစ်လုံးကို တလက်သစ်ဆိုသော လက်သစ်ကိုကား။
တဲ့တောင့်တဓိကဲ့ ရှိသော-ပေဟု ခေါ်ဝေါ်သော မျဉ်းတံနှိုက်ရှိသော၊
ကလက်မဟူ၍ဂုင်း၊တကျော်ဟူ၍ဂုင်းခေါ်သည်ကိုယူလေ။ ။

ဤမျဉ်းတံ၏လက်မ၌၊ တလက်မလျှင် မယော၁ရှစ်သုံးအခု။ရှစ်စိပ်စိတ်
ထူးကဲပင်ရှိသည်။မဇ္ဈိမဒေသအဖျင်များတွင်၊ ဤစတောင်ဖြင့်ပင်။ကမ္ဘာ
တံဆားထုံးစံအစဉ်အားဖြင့် သုံးစွဲ၍ ရှိသည့်လက်မတခုလျှင် (၁၀) ခု
စိပ်သားပေ၊ဟု။ ဟိန္နူနိုင်ငံ- မဇ္ဈိမဒေသတွင်၊သုံးစွဲ၍ ရှိသော ပေကို။
သိုးဆောင်းလူမျိုးများက (၁၀)စိတ်ဂဏန်းဖြင့်သုံးစွဲခြင်းဌာ တလက်မ
ကို၊(၁၀)စိတ်ပြုလုပ်ဖြဆားသည်ဟု လိလာဝတိ နိဿသစ်နှိုက်မှာ၏။

ဤအတောင်ကို၊မဇ္ဈိမပုရိသ အတောင်ဟူ၍ဂုင်း။ လက်သွားတောင်
ဟူ၍ဂုင်း။ ခေါ်ကြောင်းကို ကုဋိကာဂုဆိုက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ သုဂတ
ပိဒတ္ထိနာမ ဣဒါနိ မဇ္ဈိမသ ပုရိသသ ဟာသေသာ ပိဒတ္ထိယော၊ ဝုစ္စကိ
ဟာဖြည်နဲ့ ဒီယစော ဟာထွော ပေါ၁တိ-ဟု၊ဘုရားတတွာနှင့်၊မဇ္ဈိမပုရိသ
သုံးထွာညီမျှသည်။ ထိုမဇ္ဈိမပုရိသ သုံးထွာနှင့်။ လက်သွားတောင်- တ
တောင်ထွာဝဂ္ဂမျှသည်-ဟု၊ဖြသဖြင့် ဆိုအပ်သည်။

သုဂတပိဒတ္ထိနာမ။ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော်မည်သည်ကား။ ဗုဒ္ဓ
ဒါနိ၊ ယာဒုအခါ၌။ မဇ္ဈိမသ။ မရှည်မပျုပ်အလတ်ဖြစ်သော၊ ပုရိသသ။

ယောက်ျားဏီ။တိသောဝိဒတ္ထိယော။သုံးထွာတို့သည်၊ ဝစကိဟာထွေန။ လက်ဆွဲား၊တောင်ဖြင့်၊မိယဆောဟာထွေ။တတောင်ထွာသည့်၊ ပေါတို၊ ဖြစ်ဏီ။

•ဘုရားအာရပ်တော်သည်။ဘုရားအတောင်တော်နှင့် (၄)တောင်ရှိ၏၊ ယခင်(၂၌)လက်မ-ရှိသော ပေတောင်ဟု ဆိုအပ်သော မဏ္ဍိမပုရိသအာတောင်နှင့်(၁၂)တောင်ရှိ၏၊၊ထို(၁၂) တောင်ကို(၁၈)လက်မ ရှိသော ပကတိ ပုရိသအတောင်နှင့်လျှင်။(၂၄) လက်မရှိသော မဏ္ဍိမပုရိသ (၁) တောင်ကို ဒ္ဒိအောင်(၆) လက်မ-တိုးရသောကြောင့်။ ဓိုက်တက်နည်းအားဖြင့် တတောင်-တတောင်၌ ဘဓိုက်-တဓိုက်တက်၍၊ဘုရားအာရပ်တော်သည်။ပကတိပုရိသအတောင်နှင့်(၁၆)တောင်ရှိသည်။

ထို့ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော်၌။ «အဟံအသဏ္ဌမ္ဟလဒ္ဓိ၊ ပတ္တော သဗ္ဗောဓိမုတ္တမံ။ ဗျာမပ္ပဘာသဒါမယ္ဟ်။ သောဋ္ဌသဟဿေ ဇမ္ဗုဒဇ္ဇတော-ဟု။ ပေါထေတ်မူသည့်၊ ။

အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ အသဏ္ဌမ္ဟလဒ္ဓိ။ ညောင်ဗုဒ္ဓပေါင် အနိုးခ်၌၊ ဥတ္တမံ၊အဇဂုဓရိဖြစ်သော၊ သမ္မောဓိ၊ အာရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်-သစ္ဆဲဉာဏ်တို့ဖြင့်၊ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ-ခဲ့တော်မူ၏။ သဒ္ဒါ။ အခါပေါ်ထိမ်း။ မယ္ဟ်၊ငါဘုရား၏၊ဗျာမပ္ပဘာ၊တလံရောင်သည့်။ ပေါတို၊ဖြစ်၏၊ အဟံ။ ငါဘုရားသည်။ သောဋ္ဌသဟဿေ၊ ပကတိပုရိသ အတောင်ဖြင့်။ တဆဲ့ခြောက်တောင်တိုင်တိုင်၊ဥဋ္ဌဲတော၊အာရပ်တော်ဖြင့်၏။ ။

သိဟိုဠ်ဆဋ္ဌကထာဆရာဖြတ်တို့လက်ထက်၊ဓာတုများ သုံးစွဲကြသော ပကတိ ပုရိသအာတောင်သည့် စဉ်းငယ်-တို့၌။ ယခင်ပေလက်မ-ဖြင့် (၁၆)လက်မသာရှိသောကြောင့်၊မဏ္ဍိမပုရိသဝစကိဟာထွေ-တတောင်ကို ဒ္ဒိအောင်(၈)လက်မ-ထက်ရသောကြောင့်။ထွာတက်နည်းအားဖြင့် မဏ္ဍိမပုရိသ(၁၂)တောင်တွင်၊တတောင်-တတောင်၌ တထွာဘထွာ ထက်၍ဘုရားအာရုံရောက်တော်ကို တဆဲ့ရှစ်တောင်-ဟူ၍။ အဋ္ဌကထာအစောင်စောင်တို့၌ ဤညီတညွတ်ပြသည်၊ ။

သုတ်မဟာဝါမဟာပဓာနသုတ်ဋီကာ၌လည်း။ «သဗ္ဗာနံပါကတိက ဟာတွေန ဆဟတ္ထော မဏ္ဍိမပုရိသော။တတော တိဂုဏံ ဘဂဝတော သရီရပ္ပမာဏတ္တာ ဘဂဝါအဋ္ဌာရသ ဟတ္ထေါတိဝဒန္တိ၊ဟုလာဏီ။ ။

သဗ္ဗာနံ၊သဗ္ဗဝါတို့၏၊ ပါကတိက ဟတ္ထေန။ပြကတေ အတောင်

ဖြင့်၊ဆဟာဇော်(၄)ထောင်ရှိသော သူသည်၊မစ္ဆိုမဝုရိသော၊မရှည်မပြတ် လူလတ်မည်၏။ တတော၊ ထိုပကတိ (၄) ထောင်ရှိသော လူလတ် ယောကျ်းထက်။တိုကုဏ်၊သုံးဆတက်သော၊ဘဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သရီရပုမာဏံ၊ ကိုယ်တော်အတိုင်းဆရှည်ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ထိုကြောင့်၊ဆဂဝါ။ငါတို့မြတ်စွာဘုရားသည်၊အဋ္ဌာရသဟာဇော်၊(၁၈)ထောင်ရှိ၏။ ဣတိ၊သို့။ဝဒန္တိ၊၏။ ။

သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ ရှင်သုဒိန် ဝတ္ထု၌။ ။စတုဟာဇော် ပုရိသော မစ္ဆိုမပမာဏော..ဆဟာဇော်တိဝိကေစိ၊ ။ဘွင့်သည်မှာ၊ ဆရောဋ္ဌာနသို့ လိုက်၍ဘွင့်ဟန်ရှိ၏၊

ယင်းသက်ဆစ်- တောင်တာဖြင့်၊ ကုဒုံ-စလယ်- ပြည့်-စိတ်-တို့စသည်တို့ကို။ တိုင်းထွာပြုလုပ်ပုံကို။ လိလာဝတီကျမ်း၌၊ ။ဟာဇော်။ ပိတေဝိတ္ထတိဒီဃပီးထွေ့၊ ယံနို့ဒ်ဒသံ သံဃနုဟာတ္ထဿဉ်၊ ဥညာဒိကေယံ ဘဇနုဟာတ္ထမာနံ၊ သတ္ထောဒိတာ မာဂဓဝါရိကာသာ၊ ။ဒေါ်းဏောတုဝါရိ ခလု သောဋ္ဌသံးသာ၊ သိယာဋ္ဌဏော ဒေါဏ စတုတ္ထဘာဇဂေါ။ ပတ္ထော စတုတ္ထံ သောဋ္ဌာကသာ၊ပတ္ထံ ဃိရာဒေ ကုဒုဝေါပဒိဋ္ဌော-ဟု။ ပြ၏၊

ဟာဇော်ပိတော၊ပြခဲ့ပြီးသော (၂၄)လက်မအထောင်ဖြင့် ထတောင်ပမာဏရှိကုန်သော၊ ဝိတ္ထာတိ ဒီဃပိထွေ့၊ အနုံ-ဆဝဏ္ဏား-ထုတ်ရှိဖြင့်။ယံနို့ဒ်ဒသံသံ၊အကြင်ထဆဲ့နှစ်ထောင့်ရှိသော ထောင်းသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ ။

(ဝိတ္ထဒီဃပိထွေ့နှင့် အညီ၊အနုံ၌ လေးထောင့်၊အဝဏ္ဏား၌လေးထောင့် ထု၌လေးထောင့် ဖြစ်၍ ဆဲ့နှစ်ထောင့်ရှိ၏ဟူသည်ဟု)။ ။

လိဃာဝတီဋီကာ၌ကား။အောက်၌၊ဂ-ထောင့်။နံပါး၌-ဂ-ထောင့်၊အထက်မျက်နှာ၌-ဂ-ထောင့် ဖြစ်၍ တဆဲ့နှစ်ထောင့် ဖြစ်သည့် ဘွင့်၏၊

တံ၊ ထိုဆဲ့နှစ်ထောင့် ရှိသော တောင်းသည်၊ ဃနုဟာတ္ထသည်နှင့်၊ ဃနုဟာတ္ထမည်၏၊ ဥညာဒိကေ၊ စပါး-စသည်ကို ခြင်ရာ၌၊ ယံဃနုဟာတ္ထမာနံ အကြင်ဃနုဟာတ္ထ တောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊သော၊ ထိုထောင်းသည်။ သတ္ထောဒိတာ။ကျမ်းအစောင်အစောင်၌ ဆိုအပ်သော၊ မာဂဓဝါရိကာ၊ မဂဓတိုင်း၌သုံးသောခါရိတခုဖြစ်၏။မဂဓတို့ထခုဖြစ်၏၊ ။

တု။ထိုမှကပါး။ခလု၊စင်စစ်၊ ခါရိ၊ ခါရိ၏၊ သောဋ္ဌံသံသော၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်- တစိတ်သည်၊ ဒေါဏော။ ဒေါဏ မည်၏၊ မဂဓထစိတ်

မည်၏။ ဒေါဏစတုဏ္ဍာဘာဂေါ၊ ဒေါဏ၏ လေးစိတ်-တစိတ်သည်၊ အာဠှကောဏအာဠှကတရမည်သည်မဂဓရောဇ်ဘဝ်ပြည်မည်သည်၊ ထိုယာ၊ ဖြစ်၏။ အာဠှကသဏ္ဌာန်၏၊ စတုဏ္ဍံသော၊ လေးစိတ်- တစိတ်သည်။ ဇာဟာ၊ ဤလိလာဝတီကျမ်းဌ၊ ပဏ္ဍော၊ တကွမ်းစား မည်၏၊ မဂဓရောဇ်ဘစလယ်မည်၏။ ဂဏ္ဍံယိရာ၊ ဒေါဏကွမ်းစား၏ လေးစိတ်-တစိတ်စသည်တို့ဖြင့်၊ ကုဒုဝေါ်။ တကုဒုံကို၊ ပဓိဌော၊ ပြအပ်၏၊ ၊(အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ကုဒုံ၏ လေးစိတ်တစိတ်သည်။ မဂဓဆုပ်ဖြစ်သည်ကိုယူ)။

လေးဆုပ်သည်၊ တကုဒုံမည်၏၊ လေးကုဒုံသည့် တကွမ်းစား တစလယ်မည်၏၊ လေးကွမ်းစားသည့် တအာဠှက-တပြည့်၊ ငေးပြည့်သည့် တဒေါဏ-တစိတ်။ တဆယ် ခြောက်စိတ်သည့် မဂဓခါရီ-မဂဓရောဇ်တတို့မည်၏၊ ဤခါရီသည့်ကားအတွင်းကိုဘိုင်းသောအားဖြင့် ပြခဲ့ပြီးသော (၂၄)လက်မတောင်းနှင့်၊ အဝဏ္ဏား-အနံ-ထူ သုံးပါးလုံ-တဒ္ဒတောင်းစီ။ လေးထောင့်စပ်စပ် ရှိရမည်။ ထိုခါရီနှီက်-ခြင်း၍ကြည့်လျှင်၊ မြန်မာခြောက်တင်း-သုံးပြည်-နှစ်စသယ်-သုံးကုဒုံ-နှစ်ဆုင်ခန့်ရှိသည်။ ။မြန်မာဂဏနံကျမ်းဌ။အဝဏ္ဏား အနံ-ထူ-ဘထောင်လျှင်။ စပါး-နှစ်တင်းဝင်၏ဟု-ဖြသည်မှာ မြန်မာတောင်နှင့် ဖြစ်သည်၊ ထိုမြန်မာတောင် ဟူသည်လည်း၊ စပါးနှစ်တင်းဝင်သည်ဟု-ဆိုသည်ကို-ထောက်လျှင်၊ ယခင်ပေတောင်လက်မဖြင့်(၁၆)လက်မခွဲခန့်ရှိသည်၊ ။

မဂဓအာဠှကဟု-ဆိုအပ်သောတာပြည်ဌ၊ အဝဏ္ဏား-အနံ-ထူ-ကွင်းကျပေလက်မ(၆)သစ်ရှိသည်ဟူ၍-လိဆာဝတီ ငိုကာတွင်လာသည်။ခြင်း၍ကြည့်သျှင်၊ မြန်မာ ၁ ၃-ဆုပ်နှင့်-ဆုပ်ဝက်ကျော်ရှိသည်။ ။

မဂဓတပတ္တ-တစလယ်ဌ။ ယခင်ဖြည့်ကို-လေးစိပ်စိုင်၍၊ တစလယ်တဏမယ်နှင့်တဆုပ်ခန့်ရှိသည်။ ၊

အတွက်ကား၊ပေလက်မသစ်ဖြင့် အဝဏ္ဏား(၂၄˚)လက်မတည်း၊ အနံ(၂၄˚) ဖြောက်၊အစောက်ထူ(၂၄˚)လည်းဖြောက်။မဂဓခါရီ၏ လက်သစ်ပေါင်း(၁၃၇၆၂၄˚)ဖြစ်၏။ (ဂ)ခုဖြောက်၊(၁၁၀၅၉၂)ဖြစ်၏၊(၃)ခုစား၊ ထပ် (၃၄၆၄၄)ကို၊ မဂဓခါရီကိုနှုံးဟုဗျတ်။ ၊(လက်သစ်ချင်း ဖြောက်စား-ကြားသင့်ထွက်။ အစိတ်၊ဂဏနံးဗျားစွာပါသည့် အတွက်ကိန်းထား ရသည့်)။ ၊

ပေလက်မသစ်ဖြင့်။ အလျား-အနုံ-(၁ဝံ)စိ၊ထူ(၁ဝံ)ဦးသည့်-တဖုသူ့လွန်ဖွယ်သော မြန်မာတိုင်းဟုပြောသောကြောင့်၊အထူး(၁ဝံ)တည်း။ အနုံ(၁ဝံ)မြောက်။(၁၆၉)ဖြစ်၏။ နှစ်ဘော်ထား၊ အထက်တဘော်ကို(ငံ့ပြီး)မြောက်။ အောက်ဘဝဘော်ကို(ဂ)စိတ်စား။ အကြွင်း(၁) ကြွင်း(၁)ကို ဒုံဟု မှတ်၍ထား။ လပ်ကို အထက်တွင်ရော၊(၈၃၁၀ံ ဦး)သည်၊ မြန်မာတိုင်း၏လက်ရေးပေါင်းဖြစ်၏၊ ။(၂၂၁၀)ကို၊(ဂ)ခုမြောက်(၁)စိတ်ကို ရော၊(၁၇၇၄၅)ဖြစ်၏၊ (၃)ခုစား။ လပ်(၅၉၁၅)ကို၊ မြန်မာတိုင်း၏ ကိန်းဟုမှတ်၊ ၊

မဂဓခါရိကိန်း(၃၆၀၆၄)ကိုတည်။ မြန်မာထတိုင်းကိန်း(၅၉၁၅)နှင့် စား၊လပ်(၆၉)။ အကြွင်းကို၊(၁၆)ပြည့်မြောက်၊ စာ.ရှိ၊ လပ်(၃)ပြည့်။ အကြွင်းကို(၄)စလယ်မြောက်၊ စားမြိစား၊လပ်( )စလယ်၊ အကြွင်း(၄)ခုမြောက်၊စားမြိစား၊ လင်(၃)ကုဋေ၊ အကြွင်း(၄)ခုမြောက်၊ စားမြိစား(၁)ဆုပ်၊အကြွင်း ၅၂၂၅ ဖြစ်၏- ၊အကြွင်းများသောကြောင့်( )ဆုပ်ခေါ်သင့်၏။ ။

ဤလိလဒဝတိကျမ်းနှိုက် ခါရိတရသည်။(၁၆)စိတ် ရှိ၏ဟု-ပြောသောကြောင့်၎င်း၊ သုတ္တန်ပါတိဒေဝ္ဒကထာ-စသည်တို့၌။ လေးတင်းကို-တခါရိဟု-မိန့်သောကြောင့်၎င်း။ မာဂဓခါရိ၏လက်သစ်ပေါင်း-(၁၃၇၂၄ံ)ကို။ (၄)ခုစား၊လပ်{၃၄၅၆}သည်၊ မာဂဓတတင်း၏ လက်သစ်ပေါင်းဖြစ်၏။ ။ထိုကြောင့်။ ပေလက်မသစ်ဖြင့်။ အလျား {၁၅}တဆဲ့ငါးလက်မ။ အနုံ{၁၅ံ}တဆဲ့ ငါးလက်မ။ ထု{၁၅ံ ၃၅}တဆဲ့ငါးလက်မနှင့်- နှစ်ဆဲ့ငါးဝိုင်းတွင်-ကုံးပိုင်းရှိသောတောင်းကို။ မာဂဓထင်းတောင်း ဟု-သိအပ်။ ၏။ ၊

မာဂဓခါရိကိန်းကို {၄၆}ခုစား။ လပ်(၉၂၁၆)သည်။ မဂဓတတင်း ကိန်းဖြစ်၏။ ၎င်းတည်။ မြန်မာတင်းကိန်း(၅၉၁၅)နှင့် နှိုင်းနည်းစား။ တကင်းနှစ်စိပ်သုံးစလယ်နှစ်ကုဋေသုံးဆုပ်။ ထဆုပ်၏ ထက်ဝက်ခန့်ရ၏။ မဂဓခါရိ၏ မြန်မာ(၆၇၄ ၁၃)ကုဋေ ၂ဆုပ်ခန့်ကို(၄)ခုစား ထည်။

ထဲည်း၊အလွယ်ပင်ရင်၏။ ။စိတ်-ပြည့်- ကွမ်းစား တို့ဒ်၌။ ဤနည်းတွက်၍ သိလေ့။ ။

မြန်မာ-တတင်းကိန်း (၅၉၁)ထည့်။ (၁၆)ပြည့်မြောက်။ မဂဓ-တင်းကိန်း(၉၂၁၆)နှင့်စား။ ၎င်(၁၀ ၁၀ ၁ဆုတ် $\frac{1}{2}$)အယ်ပြည့် တစလံ့ယ်တ့ဆုပ်နှင့်ကိုးပိုင်းနှစ်ပိုင်းရ၏၊ ။

ထိုကြောင့်။မြန်မာတံတင်းကို။ မာဂဓတင်း နှင့်တွက်သော်-ဆယ်ပြည့်စဆယ်-တဆုပ်-တဆုပ်ကို။ ကိုးပိုင်းပိုင်း၍၊ နှစ်ပိုင်းရှိ၏ဟု သိရာ၏။ ။

မာဂဓတင်းလက်သစ် (၃၄၅၆)ကို(၄)ဆစား၊မဂဓစိတ် လက်သစ် (၈၆၄)ဖြစ်၏၊၎င်းကို(၄)ဆစား။မဂဓပြည့်လက်သစ် (၂၁၆)ဖြစ်၏။ ။

(ထိုကြောင့်။အဆလျား-အနံ-ထု-ပေလက်မ(၆)သစ်စိ။အတွင်း ကွင်းကျယ်ရှိသောတောင်းကို။ မဂဓပြည်းတောင်း ဟု၊ ထိလောဝတိုင်ကသန်းကို ပြသည်၊ထို(၂၁၆)သစ်ကို၊ (၄)ဆစား။တကွမ်းစား တပထ္ထ၏ လက်သစ်ပေါင်း(၅၄)ဖြစ်၏၊ ။

ထိုကြောင့်၊ အလျား-အနံ-ပေလက်မသစ် (၄) သစ်စိ၊ ထု(၃ $\frac{3}{8}$)သုံးလက်မနှင့်ရှစ်ပိုင်းသုံးပိုင်းကို၊မဂဓကွမ်းစားတောင်း ဟု-သိအပ်၏။

ယင်း(၅၄)သစ်ကို (၄)ဆစား လပ် (၁၃ $\frac{1}{8}$)ဆည်၊ မဂဓကုဒုံလက်သစ်-ပေါင်းဖြစ်၏၊ ။

ထိုကြောင့်၊မဂဓကုဒုံတောင်းကို ပြုလိုသော်။ အလျား အနံ-ပေလက်မ(၃)စိ၊ အစောက်(၁ $\frac{3}{8}$)စိတ်၊ အတွင်းကွင်းကျပြုအပ်၏-ဟု၊ အစဉ်း-ဂဏန်းကျမ်းကိုပြုသော ထိရိဝရဆရာလည်း ဆိုကြောင်းကို။လိလောဝတိုင်ကာန်းကို ပြု၏။ ။

တနည်း။ ။ဤအတူမြန်မာ(၁၆)၏လက်သစ်ပေါင်း(၂၂၁၀ $\frac{1}{2}$)ကို (၁၆)ပြည့်စား။လပ်(၁၃၀၁ $\frac{3}{8}$)သည်၊မြန်မာတပြည့်၏ လက်သစ်ဖြစ်၏၊ထို့ကြောင့်ပေထက်မသစ်ဖြင့်၊အလျားအနံ-(၅) စိ၊ပေါက်(၅ $\frac{15}{16}$) အတွင်းကွင်းကျရှိသောတောင်းသည်။ မြန်မာ-တပြည့်တောင်း ဖြစ်၏၊ ထို(၁၃၀၁ $\frac{3}{8}$)ကို(၄)ဆစား။ လပ်(၃၄ $\frac{13}{32}$)သည်၊ မြန်မာတစလယ်၏ လက်သစ်ဖြစ်၏၊ထို့ကြောင့်၊ အဆလျား အနံ (၃ $\frac{1}{4}$)စိ၊ ထု(၃ $\frac{15}{16}$)အတွင်းကွင်းကျရှိသောတောင်းသည်။မြန်မာ-တစလယ်ထောင်းဖြစ်၏။၊

စလယ်၏ လက်သစ် (၃၄ ့ ၃ ့ ၇ ့ ၇) ကို (၄) ကုဒ္ဒုံစား (ကံ ့ ၃ ့ ၉ ့ ၇)သည်း မြန်မာကုဒ္ဒုံလက်သစ်ဖြစ်ရကား။ပေလက်မသစ်၊အဝတ္ထုအနုံ {၂ ့ } စိ။ထု {၂ ့ } ခန္ဓ-{ ၁ ့ ၃ ့ ၆ ့ ၃ } ရှိသော တောင်းသည်၊ မြန်မာကုဋိုင်းထောင်း ဖြစ်၏။ တလမျက်ထောင်းဖြစ်၏။

ဤကား မဂဓရုဇကုဒ္ဒုံကွပ်းစား-စာသည်း၊ မြန်မာကုဒ္ဒုံကွပ်းစား စသည်တို့ကဲ့၊လက်သစ်တောင်တာအားဖြင့်ပြသောစကားတည်း၊

ကျပ်ဝိုလ်အချိန်အားဖြင့် ဆိုရန်ပါဠိအနက်ကို၊ ငိုထိုးဆုံးအဖြတ်၌ ပြုခဲ့ပြီ။ ။ဤ၌ လိုရင်းဆဝိပ္ပါယ်မျှကို ၁၁ပြအံ့၊ ၊မဂဓတစလယ်၌ မဂဓ ဝိုလ်ဖြင့် ခေချိန် {၁၆} ဝိုလ်ဆိုသောကြောင့်၊ မဂဓ တစလယ်၌ ရေကိုချိန် လျှင် မဂဓကျပ်ဖြင့် (၆၄) ကျပ်ရှိ၏။တဖန်သူလန္ဒန်မှညီသောမြန်မာ (၁၆) ၌ ရေပြန်ချိန်၊ အင်္ဂလိပ်ကျပ်သုံးဓင်္ဂါး-(၃၁၁၀၅) မြန်မာကျပ် (၂၁၅၁၂) ကို (၆၄)ခုစား၊မြန်မာတစလယ်၌ ရေချိန်အင်္ဂလိပ်ဓင်္ဂါး(၄၈၁၁၂)၊ မြန်မာကျပ်(၃၄၁)ခန္ဓဖြစ်၏။ ၊မဂဓတစလယ်နှင့်၊မြန်မာတစလယ်၊ တလယ်။ တဆုပ်ခန့် ညီသောကြောင့်၊ မဂဓ-တစလယ်၌ ရေချိန်အင်္ဂလိပ်ဓင်္ဂါး(၁၅၅၃)ခန့်- မြန်မာကျပ်(၂၄၂၁၆၁၀)ရှိ၏။ ။ဝိုလ်အဆုံးအဖြတ်၌ ပြုခဲ့သည့်အတိုင်း။မဂဓ(၆၄)ကျပ်ကိုတည်၍။ရွှေးမြောက်ကိန်း-စားကိန်း စသည်များနှင့်မြောက်စား၍၊အဆင်အကြယ်ကိုသိရ၏။

၌အတူ ဝိုလ်အဆုံးအဖြတ်၌ပြုခဲ့ပြီးသော်မြန်မာ(၁၆)၏ဆန်ချိန်အင်္ဂလိပ်ဓင်္ဂါး (၂၄၅၁)၊မြန်မာကျပ် (၁၅၂၉၁၁ဆန်)၊ စပါးချိန်ဓင်္ဂါး (၂၁၀၀)။မြန်မာကျပ် (၁၄၅၃၅၁၆ဆန်)တို့ကို (၆၄)စား၍၊ မြန်မာတစလယ်၌ ဆန်ချိန်ဖြစ်လျှင်၊အင်္ဂလိပ်ဓင်္ဂါး(၃၀၆၁)။မြန်မာကျပ်(၂၆၄၊၁၆၃) စပါးချိန်ဖြစ်လျှင်၊ဓင်္ဂါး (၃၅-၁၃)၊မြန်မာကျပ် (၂၃၁၂၂) အချိန်အလေးရှိသည်ကိုသိမှတ်ဆင်၏။

ကုဒုံပမာဏ ဆဆိုမည် ရှိသည်ကိုပြဆိုနိုးနှောင်းစ့်။ ။မဂဓအချိန် ဆချင့်ကိုပြရာ၌။ ။သုသုတမတော၊ပဋ္ဌရတ္တိကော မာသော၊ပိသတ်ရတ္တိ ကော ဒူကော်၊ အသိတိရတ္တိကော ကသော။ ဆယမေဝ ကလိင် ပရိ သာသာယမပိ၊ ယတော တတြာဒ္ဓ ဇတ္တိကော မာသော။ နွတ်ိသ ရတ္တိကော ဒူကော်။ သာဒ္ဓဒူက်နွယမိတော ကသော်။ ကုဋ္ဌာဒိ မာန မာရတ်ဟု။ယာဝဆိရာ ကုဋိဂတ္တိတိ၊ဒြိဒန္ဓါသုက္ခဒဠှာနံ။ထာဝမ်ာနံသ ဝံ

မတံ။ ပဏ္ဍာဒီမာနှ-မာရဇ္ဈာ။ ဒွိဂုဏာန်္ဂုဗြိဝါဒ္ဒါနံ၊ မာနံ တဏာတုလာယံတု၊ ဒွိဂုဏံနကွစိမိတံ။ ။မတ္တရက္ခဉဝဏ္ဏ ထောဟာဒေဒ္ဒေ။ ဘဏ္ဍံယစ္ဆတုရဂ်လံ၊ ဝိထ္ထိနဗ္ဗတထောစ္ဆဗ္ဗ။ ထမ္မာနံကုခုံဝံဝဒေ၏၊ ဇာတိမာဂဓပရိမာနံ---=ဟု။ကပ္ပုမအာတိဓာန်-လာသည်ကို။ပိုလ်ကို ဆုံးဖြတ်ရာ၌။ ပေယျာဇနှင့်ဖြဲခဲ့ဆည်း၊ , ။

. သုသုတမတော။သုသုတကျမ်းဆရာ၏အယူ၌၊ပဉ္စရတ္တိုးကာ။ ငါးရွေးသည်း၊ မာသော။ ။ တပဲမည်း၏၊ ဝိသတိ ရတ္တိကော။ ရွေး(၂၀)သည်း၊ ဒုဂ်ာ်။ထမတ်မည်း၏။အသိတိရတ္တိကော။ရွေး(၈၀)သည်၊ ကဒေသာ။ တကျပ်မည်း၏၊ကလိဂ်ပရိဘာသာယမပိ။ ကလိဂ်တိုင်း ပရိဘာသာ၌လည်း၊အယမေဝ၊ဤအတိုင်းပင်တည်း။ ။ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ထတြာ၊ထိုကလိဂ်ပရိဘာသာချုံ၌၊ အဋ္ဌရတ္တိကော၊ ရှစ်ရွေးသည်။ မာသော၊ တပဲဖြစ်၏။ နံတို့ သရတ္တိုးကော၊ (၃၂) ရွေးသည်။ ဒုဂ်ာ်။ မတ်ဒုဂ်ာ်းတခုမည်း၏၊ကဒေသာ၊တကျပ်ကို။ သာဒ္ဓဒုဂ်ဒွယ ပိတော။ အာသွဲနှင့်တကွ-မတ်ဒုဂ်ာ်း (၂) ခုအပေါင်းဖြင့် နှိုင်းချိန်အပ်၏၊ ။တတောတြာ၊ထိုကြောင့်။ကလိဂ်ပရိဘာသာမပိ။ နှိုက်ထည်း၊ အယမေဝ၊ ဤအတိုင်းတကျပ်သည့်-ရွေး(၈၀) ရှိသည့် သာတည်း။ ။ဂုဇ္ဈာဒီမာနံ။ ရွေးအစရှိသောချိန်ကို၊ အာဂန္တာ။စွဲ၍ စ၀ါ။ အစပြု၍။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကုဒ္ဒဝဏ္ဏိဘိ။ကုဒ္ဒံ၏ဟည်ခြင်းသည့်၊ သိယာ။ဖြစ်၏။ တာဝ။ လောက် ဒြဝါဒ္ဒသုက္ခဓဇ္ဇံနံ၊အရုည်-အစို-အခြောက်- ဆေးတို့၏။ ဝါ။ ဝဏ္ဏဒြပ်တို့၏။မာနံ။ နှိုင်းရှဉ့်ကြောင်းဖြစ်သောချိန်ကို။သမံ၊ အဟူအမျှ။ မတံ၊ဆိအပ်၏။ပဏ္ဍာဒီမာနံ။ကွမ်းစားအစရှိသော အာချင့်ကို။ အာဂန္တာ၊ အစပြု၍။ဒြဝါဒ္ဒါနံ။အရုည်အစိုတို့၏၊ မာနံ။ ဇာတိုင်းအရှည်ကို။ ဒွိဂုဏံ။ နှစ်ဆတက်။မတံ၊ဆိအပ်၏၊တထာ။ထိုမှတပါး။ တထာလဲနှဲ့။ အာချင့်နှင့်မပြ။အချိန်နှင့်ပြရာ၌ကား၊၀ါ။ ဘာရ(၂၀)ဟူဆိုအပ်သော တုလာ၌ကား၊ဒွိဂုဏံ၊နှစ်ဆတက်ကို၊ကွစိ၊အချို့ကျမ်း၌၊၀ါ၊ အချို့.အရပ်၌၊ နမိတံ။မနှိုင်းရှဉ့်အပ်။ ။စတုရဂ်လံ၊လက်လေးသစ်၊ ဝိထ္ထိနဗ္ဗ။ကျယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ကထောစ္ဆဗ္ဗ။ ထိုအတူလေးသစ်-မြင့်သည်ထည်း ဖြစ်သော၊မတ္တရက္ခဉဝဏ္ဏလော ဟာဒေ။မြကြီး-သစ်သား=ဝါး သံတို့ဖြင့်၊ ယံဘဏ္ဍံ၊အကြင်နှိုင်းရှဉ့်ကြောင်းဘဏ္ဍာသည်၊အထို၊ရှိ၏၊တံမာနံ။ ထို အကျယ်အမြင့်(၄)သစ်စိရှိသော-နှိုင်းရှဉ့်ကြောင်းဘဏ္ဍာကို။ ကုဒ္ဒဝံ၊

ကုဋိဟူ၍ဆိုရာ၏၊ မာဂဓပရိမာဏံ၊ မာဂဓထိုင်းဒွိဒ္ဓအချိန်အခါချင့်သဲ့ညီး၊ အဟု တိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။ ။

ဤနိုင်ငံအကျယ်ဝန်းစား၊ အုပြင်းလေးသစ်ရှိသော တောင်းကိုး၊ ကုဋ္ဌုံ တောင်းဟုပြသည်မှာ။ပေလင်္ကမ-ဟုဆိုအပ်သော။ရှစ်မျယော့ ရှိသော စဏ္ဍာလိကသစ်ဖြင့်၊ မဂဓကုဋုံ၊ ကိုပြ ဆည်ဖြစ်ခဲ့လျှင်။ မဂဓကုဋုံ၌ ပင်၊ မြန်မာဝေါစလယ် =တလမယ်-ငါးဆယ်ကျော်ဖြစ်၍၊ ထိကုဋုံ ဖြင့် (၄)ကုဋုံဟု ဆိုအပ်သော။ မဂဓတက္ကဝန်စားနိုက်၊ မြန်မာဘုန္ဒစ်ထယ် ခြေးကိဆယ်ကျော်ဖြစ်ရာ သောကြောင့်။ ဝဏ္ဏကိလက်သစ်နှင့် ပြသော် လိလဒဝတီကျဲးနှင့်ဂင်း၊ကျင်ပိုလ်နှင့် ပြကြသောမိမိရှေ့စကား- ကျမ်း အစောင်စောင်စကားတို့နှင့်ဂင်းမည်။ ပိုလ်အဆုံးအဖြတ်၌ ငါတို့ပြအပ် သော=အသင့်ယူတို့။ပဏ္ဍတိုဝရိဿလက်ဆုပ်- မဏ္ဍိမပုရိ သလက်ဆုပ် ချင်း-ထောက်၍ပြလတ္တံ့သေး။ အသင့်ယူတို့ တို့နှင့်လည်း မတန်၊ ထို ကြောင့်။ရှစ်မျယောရှိသောပေလင်္ကမသစ်ကို—မယူမူ၍၊(၆) မျယောကို တလက်သစ်ပြုသော်ဒုံ၊ ကိုပြ ဆည်ဖြစ်ခဲ့လျှင်။ မဂဓတက္ကဝန်စားနိုက်၊ မြန်မာဘုန္ဒစ်ထယ် ခြေးကိ

သံဟိတံဟာသေးကျမ်း၊ အမ်ဖရိဝေကမည်သောအမဒ္ဓ ကောသဒိကာ။ ကပ္ပဒုမ-စသောအတိုဝေါဟာရတို့နှိုက်၊ ကညိတည်တွတ် တထာ သဒ္ဒါနှင့် လဲ့ခေကာမူ၊အာသင်္ခယုတ္တိမဂ္ဂ၊ဒုသုံးမချွန်ဖြစ်၍၊ ဧခွဲဟောအာဒ္ဓသဒ္ဒါနှင့်။ထား၌စွဲ။ပါဠိကိုအလိုရှိအပ်သတည်း။ ။

လိလျာဝတီလား။မာဂဓကွမ်းစားတောင်းနှင့်ဒုလားတူသောအန္ဓက အိဒ္ဓကထာ၌ဖြေထား၊အပ်သော(၁၂) ပိုလ်ခွဲ ဝင်သော မဂဓကွမ်းစား ကိုထိရန်။(၁၂)ပိထိခွဲဝင်-နာရီခွက်သုင်နည်းကို၊ ကပ္ပဒုမ- အာဘိဝေါန်၊ ဒဲ့ထွာပုဒ်အနက်၌၊ကာလဘေဒထွာသပမာဏံဟုထား၊ ဆဲလံ ပါတြွန်မျှာထံ။ဂန္ဓိရံစတုရဂ်လံ၊ သွဏ္ဏာမာသေက တန်ဆိုဒ္ဒံ၊ ကုထွော့စ- စတုရဂ်ုလေ၊ ။ယဝဓလုပ္လုတ်ပါတြွံ။တံကာလံဒထွာမေဝစ၊ ဇုတ်ဩိဟွ ဝေဝတွော့ပကတိခထွာ-ဟု၊ပြု၏၊

ကာလဘေဒ-ဒထွာသ။ကာလအထူးဟုဆိုအပ်သောနှင့်ရှိ၏၊ပမာဏံ အတိုင်းအရှည်သည်၊ယထာ။အာဘယ်နည်း။ဆပလံ၊ (၆) ပိထိအချိန်ရှိသော။ဂန္ဓိရံ၊အနက်။စတုရဂ်လံ။လက်ဝဿစ်ရှိသော။ ဝါ။ စတုရဂ်လံ။ လက်ဝဿစ်ဂန္ဓိရံ။အစောက်နှက်သော၊စတုရဂ်ုလေ။ အရှည်လက်(၄) သစ်ဟုဆိုဆပ်ကုန်သော။ကုထွော့အတိုင်းအရှည်အထူးတို့ဖြင့်။ ဥပလက္ခိုတေဟိ၊မှတ်အပ်ကုန်သော၊သွဏ္ဏာမာသေ၊ဇွေ(၄)ပဲ့ တို့ဖြင့်၊ ကတန်ဆိုဒ္ဒံ၊ ပြုအင်သောအပေါက်ရှိဘော်။ပတြွံနိမ္မာနံ။ နှိုင်းရည်ကြွေးနာရီခွက်သည်။အထိုရှိ၏။ ။ဣကားကုထွော့အည်မာနဘေဒကိုဟောသည်-ဟု၊ သဒ္ဒါထွရတနမာလာ-စသည်—လာသည်နှင့်ထွေ်စေသောအနက်၊ ။

တနည်းကား၊ကုထွော့။စူးသဏ္ဌာန် ပြုအပ်ကုန်သော၊ စတုရဂ်လေ။ (၄)သစ်ရှည်ကုန်သော၊သွဏ္ဏာမာသေ။ဇွေ(၄)ပဲတို့ဖြင့်။ကတန်ဆိုဒ္ဒံ။ သော ဣကားဟာမ မာသေဟိ စတုတ္ထိစတုရဂ်ုလေန သဏ္ဌာကရွှေနရစိတေကတန်ဆိုဒ္ဒေါ-ဟု ပြလတ္တံ့ သောငှါ နှင့်လျော်စေသော အနက်။ ။

ပါတြွံနိမ္မာနံ၊နှိုင်းရည်ကြွေးနာရီခွက်သည်၊ အထိုရှိ၏၊ တနည်းကား။စတုရဂ်ုလေ၊အရှည်လက် {၄}သစ်ရှိကုန်သော၊ သွဏ္ဏာမာသေ။ ဇွေ(၄)ပဲတို့ဖြင့်။ကတန်ဆိုဒ္ဒံ။ပြုအပ်သောအပေါက်ရှိသော။ စတုရဂ်ုလေ လက်(၄)သစ်ရှိကုန်သော၊ကုထွော့စ၊အပေါက်ဆဝတို့ဖြင့်လည်း။ဝါ။ အထွားဆယ်ဒွံ(၄)ထောင့်တို့ဖြင့်လည်း၊ပါတြွံနိမ္မာနံ။သည်၊အထိုရှိ၏။ဣကား ကုထွော့သဒ္ဒါသည်ပိဝဂ်ကျော၊ စော်ဗာစွာ- ဟု။ ဆိုအပ် သော(၄)ထောင့်

တွင်းအနက်တို့ကိုဟောသည့်နှင့်ထျင်ရုံ၊သမ္မန်သေးအနက်၊) ၊ဤမှ ထပါးအာဘွင့်ကျမ်းများကိုရှာ၍၊၂၅ါထာအနက်ကို ကြီစည့် မှတ်ယူရာ၏၊ ။ပတြဲ။ ထိုနာရီခွက်သည့်၊ ယာဝ။ အကြင်မျှလေခံ၊ ဓလည်ပြုတဲ့ ရေ၌ပေါ်၏၊တံကာလံ။ ထိုမျှလောက်သော ကာထသည့်၊ ဒဏ္ဍာမေဝစ၊ တနာရီမည့်သည့်သာတည်း၊ဇုတိ၊၂၅ါကား၊ပြိဟ္မဝေဝတွေ ပြိဟ္မဝေဝ တွေကျမ်းနှိုက်၊ပကတိခဏ္ဍာ်။ ပကတိပိုင်းစကား၀ည်း။ ၊ယင်း နာရီခွက်သည်မာဂဓ ကွမ်းစားတောင်းနှင့် ဆကြိုး အငယ် ပမာဏာတူကြောင်းကို။ ကပ္ပဒုမအာတိဓာန်- နာဠိကာပုဒ်နှိုက်၊ ၊နာဠိကာ တုပမာဏေန၊ကလာဒဿစပစ္ဆစ၊ ဥမ္မာနေနအန္တသော။ သာတု ပဏာမ္မဒ္ဓတယောဒသ။ ၊ဟာမမာသေက တန္တိဒ္ဒေါ၊ စတုန္တိစတု ရင်္ဂုလေ၊ မာဂဓေနပမာဏေန။ ယဂ္ဘပဏ္ဍော တုသံမိတော။ ။ဇုတ်ဗိသဏာပုရဏံ။ ပ။ နာဠိကာညာဏော ပါရုမာဟ၊ ဥမ္မာနေနေတိသာဒ္ဓေန။ အန္တ သောဥမ္မာနေနဥဇ္ဈိယတေ အနေနေတျုမ္မာနံ။ ပါတြဲ့။ အဒ္ဓေန ယောဂဓတယောဒသသာဒ္ဓဒ္ဓါဒသောတျဏ္ဍော။ ဥမ္မာနုရုပေန ဃဲဠိတာနိသာဒ္ဓဒ္ဓါဒသပလာနိသာနာဠိကာ ။သာဒ္ဓဒ္ဓါဒသပလတာဖြနိဇ္ဈိတပါတြဲ့နသာနာဠိကာညာတဇ္ဈေတျဏ္ဍော။ ကိံ ဓမာဏ တံပါတြဲ့ကာရိယံ။ တမာဟ မာဂဓေနပမာဏေနဓလပဏ္ဍောတုသံမိတောဇုတိ။ သဒ္ဓဒ္ဓါဒသ ပလဓလေနဟိမာဂဓဒေသပဏ္ဍောပုရိယတေ။ တံပ၊မာဏံပါတြဲ့ ကာရိယဓိတျဏ္ဍံသိဒ္ဓံ။ပ။ မာသော ပဋ္ဌဂုဏ္ဍော၊ ယေမမာသေဟိစတု န္တိစတုရင်္ဂုလေနသလာကာရုပေန ရစိတဟိကတန္တိဒ္ဒေါ။ ဇေနုတ္တံဘဝတိ။ သာဒ္ဓဒ္ဓါဒသပထတာဖြမာယံမာဂဓပဏ္ဍသံမိတမုဒ္ဓါ ယတုပါတြဲ့ စတုမာသစတုရင်္ဂုလ၊အမသလာကာယကဟာရောဆိဒ္ဓံ၊ဇေထထာ ပိတံထေနဆိဒ္ဒေနယာဝထာကာထေနပုရိယတေတာဝကာလောနာဠိကေတိ၊ တာထာစသံကော၊ဒွါဒသာဒ္ဓပလောမ္မာနံ။ စတုန္တိစတုရင်္ဂုလေ။ သွတ္ထဲ့မာသေကတန္တိဒ္ဒံ၊ ယာဝပဏ္ဍဓလင်္ဂုတမိတိ။ ဇုတိတဇ္ဇိကာယံ ဘိရိဝဓုသာမိ---ဘုရှေးရှေးကျမ်းဆရာတို့စကားဖြင့်ဖြဏ်။ ၊

နာဠိကာတု။နာရီဟူသည့်ကား။ပမာဏေန။ အတိုင်း အရှည့် အာဒး ဖြင့်၊ဒသစ။တဆယ်လည့်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဋ္ဌမ။ ငါးခု လည့်း ဖြစ်ကုန်သော၊ကဿကလာတို့တည့်း။ ဝါ။ အိုတ်တို့တည့်း၊ သာတု၊ထို့နာရီကိုကား၊အဒ္ဓထယောဒသ။ အခွဲနှင့်တကွ (၁၃) ခုကုန်သော၊ ပထာနိ။

ပိုလိတ္ထိကို၊ဂဟေတ္ထွာ၊ ယူ၍၊လာဦးတော့။ ထုခပ်ပြီလုပ်သော (ထည့်) အာမွန်သော၊ အာမွန်မည်သော။ဝါ။ ရေ၌ဘည့်ရောဖြစ်သော။ဥမ္မာနေနှ။ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ကြေးခွက်ဖြင့်၊ဥာတဇော်ဘား၊သိအောပ်၏။ (ထည့်)၊ စတုရင်္ဂလေ။(၄)သစ်အရှည်ပြီအပ်ကုန်သော၊စတုတ္ထော်ဟေမ-မာဘော၊ ဖွေ(၄)ပဲတို့ဖြင့်၊ဟေတာ့ဆို့ဒွေါ။ ပြုန်အပ်သော အာပေါက်ရှိသော။ ယက္ခပတ္တောတု၊ ရေနာရိခွက်ကိုကား၊(ငိုကာ၌ဓလပတ္တောရှိ၏။) မာဂဒေန။ မာဂဓတိုင်း၌သုံးစွဲသော၊ ပမာဏော၊ ကွပ်းစားခွက်-ကွပဲ:စားကောင်းဖြင့်၊ သံမိဒတာ။နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။ဣာတိဖိသဏုပုရာဏာ။ ဤကား ဆဋ္ဌအံသ--တတိယအရ၊ဘယဒ္ဒါဆိုအပ်သောဖိသဏုပုရဏ်စကားတည်း။ပ။ နာဠိကာညာထောပါယံ။နာဓိကို သိကြောင်းကို၊ဥမ္မာနေနေတိ။ဥမ္မာဏော၊ ဤသို့ ဆစရှိသော။သာဒ္ဓေန၊ဂါထာဝဂ်ဖြင့်။အာဟ ဆို၏။အာမွန်သော၊သော။ဥမ္မာနေန၊ဖြင့်၊အာနေန။ ဤခွက်ဖြင့်၊ ဥမ္မိယထော။ နှိုင်းယှဉ်အပ်၏။ဣာတိ။ ကြောင့်၊ ဥမ္မာနံ၊မည်၏၊ ပါတြဲ့။ မဂဓတကွပ်းစားဝင် နာဓိခွက်ရှိ၏၊ အင်္ဂေန။အခွဲနှင့်၊ယောဂေ။ရှည်ရာ၌။သဃောဒသ။(၁၃) ပိုလ်တ္ထိတည်း၊ သာဒ္ဓဒွါဒသ။ အခွဲနှင့်တကွ(၁၂)ပိုထ်တ္ထိတည်း။ဣာတျတ္ထော။ ဤကား ဆနက်။ ဥမ္မာနရှပေန။နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သောမဂဓကွပ်းစားခွက်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊သာဒ္ဓဒွါဒသပလာနိ။ အခွဲနှင့် တကွ(၁၂) ပိုလ်အချိန်ရှိသော်ကြေးနိဟ္ဠကို။ ဃခုိတာနိ။ထုခပ်ပြီလုပ်ဒုတ်ကုန်၏။တန။ထိုခွက်ဖြင့်(ထည့်) သာနာဠိကာ။ထိုနာဓိကို၊ သာဒ္ဓဒွါဒသပလတာမြှနိမ္မိတပါတြဲ့နှ။ အခွဲနှင့် တကွ(၁၂)ပိုထ်အချိန်ရှိသော ကြေးနိကို ထုလုပ်ဖန်ဆင်းဆဝ်းသော ခွက်ဖြင့်၊ သာနာဠိကာ၊ကို၊ဥာတဇ်ဘား၏၊ဣာတျတ္ထော။ နက်။ တံပါတြဲ့။ထိုနာဓိခွက်ကို၊ကိ ပမာဏံ။အာဆယ်မျှအတိုင်းအရှည်။ကာရိယံ။ ပြုဆပ်သနည်း။တံ၊ ပြုအပ်သောပမာဏကို၊ မာဂဓနေန ပမာဏေန ဇလပတ္တောတု သံမိတာ ဣာတိ၊ဟူ၍၏၊ ဆာဟား၏။ ဟိ၊ ခဲ့ဖူး။ သာဒ္ဓဒွါဒသပလဇလေန။ အခွဲနှင့် တကွ(၁၂)ပိုလ်အချိန်ရှိသော၎ရေဖြင့်၊မာဂဓဒေသ ပတ္တော၊ ဓဂဓတိုင်း၌သုံးစွဲသော တကွပ်းစားဝင်ခွက်ကို၊ပုရိယတော။ ပြည့်ပေအပ်၏၊ တံပမာဏံ။ထိုမာဂဓကွပ်းစားအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ပါတြဲ့။နာဓိခွက်ကို၊ကာရိယံ။ပြုလုပ်အပ်၏။ဣာတျတ္ထော်၊ ဤအနက်သည်၊ ဆိဒ္ဓ။ပြီး၏။ ပ။မာသေဿ၊ ဘဝဲသည်၊ပဋ္ဌဂုတ္တော။ငါး:ချင်ရွေးရှိ၏။ စတုရင်္ဂလေန။လက်(၄) သစ်ရှည်သော။ ဆဆာကာရှပေန၊ရှုးသဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ရစိတောတိ။စိရင်အပ်ထုနံသော။

ဟေမမာသေဟိစတုဿ္ဟော။ဣဿရေလေးပဲတို့ဖြင့်။ ကတာန္တိဒ္ဒေါ။ ပြုအပ်သော အပေါက်ရှိသော။ဧတေ၊ ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံ။ဆိုလိုသည်၊ ဘဝတိ၊ဖြစ်၏။သာဒ္ဓဒွါဒသပလဟာမယံ၊ (၁၂)ပိထ်ခွဲကြေးနှဖြင့် ပြီးသော။ မဂဓပတ္ထ သံမိတ မုဒ္ဓါယတံ။မဂဓကွမ်းဝါးဖြင့်နှိုင်းယှဉ်အပ်သော-ထိပ်ဝန်းကျင်ရှိသော။စတုမာသ စတုရဂ်လ ဟေမသလာကာယ။(၄)သစ်ရှဉ့် အောင်ပြုအပ်သော ဣဿ(၄)ပဲ၏ စူးဖြင့်။ ကထံဒေဆိဒ္ဒံ၊ ပြုအပ်သော အပေါက်ရှိသော။ ဒေသောက်၌အပေါက်ရှိသော။ ဇလေ၊ရေနှိုက်။ ထာပိတံ။ ထားအပ်သော။ ပါတြံ၊ခွက်ကို၊တေနဆိဒ္ဓေန၊ ထိုအပေါက်ဖြင့်။ယာဝတာကာသေ။ အကြင်၊လောက်သောကာလဖြင့်။ ပုရိယတေ၊ဖြည့်စေအပ်၏။ တာဝတ်ဝေ၊ထိုမျှလောက်သောကာလသည်။နာဠိကာ၊တနာရိမည်၏။ဇာတိ၊သို့ ဧတံ။ကို။ဥတ္တံ။သည်။ဘဝတိ၊၏။တထာစ ထိုအတူလည်း။သုကော။ သုက ဆရာသည်။စတုရဂ်လေ။လက်(၄) လက်သစ်ရှည်ကုန်သော၊ စတုန္တိ သွယ်ကွာမာသေ။ဣဿ(၄)ဖဲတို့ဖြင့်။ကာတဗ္ဗဒ္ဒံ။ပြုဆောင်အပ်သော အပေါက်ရှိသော။ ပတ္ထံ။မဂဓကွမ်းစေးခွက်နှင့်အကြိုးအငယ် တူသော။ဒွါဒသာဠှ ပလောမ္မာ နံ။(၁၂)ပိထ်ခွဲကြေးချိန်ဖြင့်ပြု၊ ဂင်သော(၁၂)ပိထ်ခွဲရေဆံ့သော။နှိုင်းယှဉ် ကြောင်းခွက်သည်။ယာဝ။အကြင်မျှလောက်။ ဇလပ္ပါတံ၊ ရေနှိုက်ပေါ် ၏။တာဝ၊တိုမျှလောက် ကာလသည်။ နာဠိ ကာ၊၏။ ဇာတ်။ဤသို့ ဆို၏။ ဇာတိ။ကား။ဘဉ္ဇိကာယံ။ထိုဗိဿကပုရာဏ်ကျမ်းငါးကား၌။ ရိဝရဆဲ့ ပါး၊သိရိခံဇသာမိဆရာဆိုသောစကားတည်း၊ ။

ဤတွင်ဖြဟ္မာဝေဝေတ္တာကျမ်း၌။နားရိခွက်ဘလားပြုလုပ်ရာ။အစောက် (၄ လုံး)ကိုသာပြု၍၊အချင်းအဝကိုမပြု။ဗိဿကပုရာဏ်စာကိုငဂဘတ်ရှိနှိုက် လည်း၊ ဗိဗိတို့ ဒေသပိထ်နှင့်(၁၂) ပိထ်ခွဲအချိန်ရှိသောရေကို ဆံ့သော မာဂဓကွမ်းစားခွက်နှင့်၊ အကြိုး- အငယ်-အဝ-အထွား- အတူတူနှာရိ ခွက်ကို။ပြုလုပ်ရမည်ဟူ၍သာပြသည်။အစောက်အချင်းလက်သစ် ပမာဏကိုမပြ။ထိုသို့ မပြ၊သော်လည်း။မဂဓကွမ်းစားခွက်နှင့် ရေဝင်အကြိုး အငယ်-အတူတူ ဆိုသော်ကြောင့်။ လိလာဝတီကျမ်းနှင့် အညီအဝန်းပြုလိုမူ။ အစောက်ပေလက်မ(၄ လုံး)အချင်း(၄ လုံး၌)ရှိစေရမည်။ (၄)ထောင့် စပ်စပ်ပြုလုပ်လိုမူကား။ အထွားအနံ့ပေလက်မ(၄ လုံး)စီ။ စောက်(၃ လုံး၌)ပြု လုပ်ရမည်။ ဖြဟ္မဝေဝေတ္တာကျမ်း။ တတိယ အနက် ယောဇနာနည်းနှ၊

အာထျားအနံစောက်(၃)ပါးလုံး(၄)စီပြခဲ့သည်မှာပေလက်သစ်-မဟုတ် ထိုမဂဓထကွမ်းစားခွက်နှင့် ထျော်သော ပကတိလက်သစ်ဖြင့် ပြသည့် ဟုဃယူရာ၏။ ။အနုည်းငယ် ကြီးဘည်ကို- မဂဓတွက်မူ၍ ပြဲသည့် သော်လည်းယူ။ ။မဂဓ-ပဲနှင့်ဆွဲ(၄)ပဲကို(၄) သစ်ရှည်သော စူးပြု၍ အောက်ဏ ဇရေဝင်ပေါက်, ဖေါက်ရမည်၊ ကြေးချိန်မှာ၊ ဗိသဏုပုရာဏ် ကျမ်းကို စိုရေငရာအရေပ်ဟု ဆိုအပ်သော ထိုအာရပ်ပိသ်နှင့်(၁၂)ပိသ်ခွဲ၊ ကျပ်အားဖြင့်အကျပ်ငါးဆယ်။ မဂဓပိထ်နှင့် တာဆဲ့ခြောက်ပိထ်၊ကျစ် ဆားဖြင့်ခြောက်ဆဲ့လေးကျပ်။အဂိလိပ်ဒဂိါးခုနစ်ဆဲ့ငါးပြားနှင့် (၁၂)ပဲ အချိန်ရှိသော ကြေးနိကိုပြုလုပ်ရမည်။ ၊

ဤနာရီခွက်သည်၊ငါတို့ဖြေနိမာပြည်၊ ထိုးနှန်အစဉ်အဆက် သုံးစွဲ သော နာရီခွက်ကြီးနှင့်ကား မတူ၊ ထိုနာရီခွက်ကြီးပမာနကိုကား။ ။ လောဟိတာဘတမ္မ၊ သောဠသကဟာဝဏော။ ။သတ္တာဂိုလုဠ္ဍနှင့်၊ ဗုဒ္ဓ မှာနဝဂို့၊ ထားမှုမှန်စွာ။ ။ဆယ်နှစ်ရွယ်ဟို့ကညာ။ ဆံကောသာ ပြော့ ပြောင်း။ ။ဆဲ့ခြောက်ပင်-ဝင်ရုံလှစ်လို့။ ခါနစ်သျှင် နာရီကြော့။ တိုး တော့ငွေမောင်း။ ။ဟူသော သဖြန်ကဗျာဖြင့် ဆိအင်၏၊ ၊မြန်မာ ဂဏန်းလက်ာ၌လည်း။ နည်းတူဖြစ်၏။ အစောက်ခုနစ်သစ်ပြုခြင်း-သာ၍ ထင်ရှား၊သည်၊ ၊

ဤသို့နာရီခွက်၊နာရီဘလွားအကြီးအငယ်ဖြစ်ပေသော်လည်း၊ တနေ့နှင့် ထနေ့မှန်းတည့်-ရိပ်။ကိုက်ညီအောင်၊ဇရေဝင်ပေါက်ဖေါက်နှိုင်ခြင်းသော- ပမာထာဖြစ်၍၊ နာရီအချိန်အမှန်ရနှိုင်၏။ ၊ဤသို့ဂဓဝတ္ထွမ်းစားနှင့် အ ကြီးအငယ်ညီမျှသော နာရီခွက်လုပ်ရာ၌က်(၁၂) ပိုလိုခွဲ့ချိန်ရှိသော ရေဝင်ရုံဆံ့ရုံမျှသည်။ပမာဏဟု အစဉ်သုံးစွဲသော အရပ်ဒေသထု'.စံ လောကီကျမ်းဂန်ရှိသည်အတိုင်း အခွဲက အဋ္ဌကထာဆရာ ဂြဆိုသော ဝါဒကို။ ။မဂဓ နာဠိနာမ အဒ္ဓတေရသပလာ ဟောတိတိ အခွဲက အဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ-ဟု။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာကြီး ဂြဆာဠ်။ အခွဲတေရသ ပသထာ-ဟု၊အချို့ စာပျက်သည်ကိုဂုဏ်း။အနက်အဓိပ္ပါယ် မှန်သည်ကို ဂုဏ်း၊မဂြင်သာ မယူသာ ဂိုကြသည်မှာ။ ယခင်ဂြခဲ့ပြီးသော ဗိသဏုပု ရာဏ်စာကို ဋီကာတို့ကို၊ မတွေ့မမြင်ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

ဂြခဲ့ပြီးသည်အတိုင်းလောကီကွမ်းစားမှာလောကီပိထ်နှင့်(၁၆)ပို့လိ မဂဓကွမ်းစားမှာမဂဓပိထ်နှင့်(၁၆)ပို့ထ်စင်ကြောင်းကို ကျမ်းဂန်အများး

လာသည်ဖြစ်လျက်၊ ဤ၌ မဂဓကွမ်းစား၊မည်သည်၊(၁၂)ပိုလ်ခွဲ ချိန်အပ် သောဓေကိုသာဆံ့သည် ဝင်သည်ဟု ဖြဆိုရာမှာ။မဂဓကျပ်ပိုထဲ့ထက် ကြီးသော ကျင်ပိုလိကဲ့သုံးစွဲသော အရင်းဒေသဖြစ်၍။မိမိတို့အရင်းဒေသ ကျင်ပိုထဲ့နှင့် နှိုင်းယှဉ်တိုင်းထွာခြင်းကြောင့်၊ ဖြဆိုသည်ဟု ဟူ၊ယူမှတ်ရုံ ကြည့်အပ်၏။ ။

ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာ၌လည်း၊ (၁၂) ပိထ်ခွဲကို မုယောစပါးတို့ဖြင့် ချိန်အပ်၏-ဟူသော၊ တေရသကဏ်ဋီကာ-ဝိနိစ္ဆယဋီကာလာ-ဆရာတို့ကို ကိုးစိတင်၍၊ရေကိုချိန်အပ်ကြောင်းကို၊အဋ္ဌတေရသပလာနိတိမဂဓိ ကာယ မာနတုလာယ အဋ္ဌတေရသ ပလ ပရိမိတံ ဥဒကံ ဂဏ္ဍန္တု သန္နာယ ဝုတ္တံ။ တထာ ပရိမိတံ ယဝမာသာနိ ဂဏ္ဍန္တု သန္နာယာတိ ကေစိ-ဟု၊ဘွင့်၏ ။

အဋ္ဌတေရသပလာနိတိ။ အဋ္ဌတေရသ ပလာနိဟူသော စကားကို။ မာဂဓိကာယ။ မာဂဓဘိုင်းနှိုက် ဖြစ်သော။ မာနတုလာယ၊ နှိုင်းယှဉ် ကြောင်းဖြစ်သော ချိန်ဖြင့်၊ အဋ္ဌတေရသပလပရိမိတံ၊ အခွဲနှင့် တကွ သော တဆဲ့သုံးပိုလ်ချိန်အပ်သော။ဝါ၊ (၁၂)ပိုထ်ခွဲ ချိန်အပ်သော။ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဂဏ္ဍန္တု။ ယူသော- ဆံ့သော-မဂဓကွမ်းစားကို။ သန္နာယ၊ ၍။ဝုတ္တံ။အနုကအဋ္ဌကထာ ဆိုအပ်၏။ ထထာပရိမိတံ၊ ထို(၁၂)ပိထ်ခွဲ ချိန်အပ်သော။ယဝမာသာနိ။မုယောစပါး ဆယ်ရှိသည်တိုင်အောင်ကို။ ဂဏ္ဍန္တု၊ယူ သော-ဆံ့သော- မဂဓကွမ်းစားကို။ သန္နာယ၊၍၊ ဝုတ္တံ၊၏၊ ဖွဲ့တိ၊ သို့၊ ကေစိ၊တို့သည်၊ ဝဒန္တိ။ကုန်၏။ ၊ထိုသို့ရေချိန်ဟု ဘွင့်သော်သည်း။ (၁၂)ပိုထ်ခွဲဒေးရကို၊ မဂဓချိန်ဟု ဘွင့်သည်မှာ။ဖြခဲ့ပြီးသော မဂဓဆချိန် ဆချင့်ကို ဖြကြသော ကျမ်းအစောင်စောင်တို့နှင့် မညီ။ ထိုကျမ်းတို့နှင့် သာ-မညီသည်မဟုတ်။ ။လောကို ကေဟိဝိ။ ။လောကိုကံ မဂဓ ဠွေတိ။ ပတ္ထဒွယ မုဒါဟဋ္ဌ ။ လောကိုကံ သောဋ္ဌသပလံ၊ မဂဓံဒိဂုဏံ မတန္တိ။ဇေဝံဆောကေနာဋ္ဌိယာ မဂဓနာဋ္ဌိ နွိဂုဏာတိဒသိတာ-ဟူသော ဤပတ္တာသိကဂ္ဂါဝုဒ် ဝိမိစကား။ ပလပရိမာဏဉ္စ မဂဓ တုလံ်ယဂဏေဟ တဗ္ဗံ့။သာစလောကိယ တုလာယ နွိဂုဏာတိုဝဒန္တိ-ဟူသော၊ မဟာ ဝါ ဥပေါသထခန္ဓကဘွင့် ဝိမိစကား၏နှင့်ပင် ဆန့်ကျင်သည့်၊ ဘယ်ို ကြောင့်နည်း ဟူမူ။ ထိုဝိမိစကား နှစ်ရပ်ဖြင့်။ လောကို ကွမ်းစားသည်၊

လောကိုဝိထိန္ဒ္ဂင့်(၁၆)ဝိထိဂ္ဂိဏ်။ မဂဓကွမ်းစားကိုကား၊ ထိုထက် ၂ဆ တက်ကြိုးဏီဟု ဆိအာပ်သောကြောင့်။ မဂဓကွမ်းစားသည့် လောကိုဝိထိန္ဒ္ဂင့်(၁၂)ဝိထိဂ္ဂိဏ်။မဂဓဝိလိန္ဒ္ဂင့်(၁၆)ဝိလိဂ္ဂိဏ်ဟူ၍သာ- ဆိအာပ်ဏ် မဂ္ဂဓဝိလိန္ဒ္ဂင့်(၁၂)ဝိလိခွဂ္ဂိဏ်ဟုမဆိအာပ်သေး၊ကြောင့်တည်း။ ။

၍ဝိမတိဋီကာ၌ယဝမာသာဒိကိုထောက်၍။ တေရသကဏ်ဋီကာ။ ဝိနိစ္ဆယဋီကာတို့၌၊ထို(၁၂) ဝိလိခွဲကိုဘွင့်ရာဝယ်၊ ညွှသဒ္ဒါနှင့်ညွှမာသလိသည်ဟူ၍ဂင်း၊ညွှဟူသောရှေ့ပုဒ် ကျေသည်ဟူ၍ ဂင်းဆိအာပ်ဏ်။ ။ညွှမာသ= သဒ္ဒါမူယောစပါး ဟောသည် ကို ယူသည်း။ သတ္တာဉကားဒေကာညွှမာသော၊ သတ္တာဉညွှမာသပွမားတဲ့ ဇကဲ့ အင်္ဂါလံ= ဟူသော။ ဗျာနုဝိဘင်း- သဓမောအဋ္ဌကထားကိုထောက်၍ ဆိထော။ ။၍ယိုပါဠိအနက်ဖြစ်ခဲ့လျှင်။ကျမ်းရင်း ဋီကာတို့နှင့် မညီးသာအပြစ်၊ဋီကာဆရာဘွင့်တိုင်းမဂဓဝိလိန္ဒ္ဂင့် {၁၂} ဝိလိခွဲ၍နှစ်ဆိအာပ်သောမူယောစပါးကိုဆို့သောမဂဓကွမ်းစားသည့်။ လိလာဝတိ= စသည်နှင့် အညီပြအာပ်ပြီးသော၊ မဂဓကွမ်းစားထက် ကြီးသော အပြစ်လည်း၊ ရောက်ဏ်၊ထိုကွမ်းစားသည်ကား၊ဝိနည်းဋီကာ ဆရာမြတ်တို့ ကြိုက်နှစ်သက်အာပ်သောခွက်ကွမ်းစားဟုဆိုအာပ်သော။ ဂုစ်ကုဒို့။ ဂိုသောကွမ်းစားကိုဓိလုနိုးနိုးဂိဏ်၊ ။အာဘယ်ကြောင့် ဆိသနည်းဟူမူ၊ ဂြားဂြပြီးသောနည်းများအတိုင်း{ဝို}သည့်တဝိထ် ဖြစ်သောကြောင့် {၁၂} ဝိလိ{ဝို}မြောက်၊ဝိလိဝက်{ဝို}ကိုရော။မဂဓကျပ်{၅၀} ဖြစ်ဏ်၊ ဂြားနည်းအင်္ဂလိပ်ကျပ်ပြ{၅၉၃၃၆}ဖြစ်ဏ်၊မြန်မာတစလယ်ဏ်စပါးချိန်၊ အင်္ဂလိပ်ကျပ်သုံးဓင်္ဂါး{၃၀-၁၃၆}နှင့်။ထောက်၍ဆိသတည်း။ ။

၍ဆိထိလာဝတီကျမ်းလာသည်ကို၊အခြားကျမ်းဂန် အချိန်အချင့် အသင့်ယူတို့တို့ဖြင့်ဖြဆိုအင်ပြီးသော၊ ပေလက်မသစ်ဖြင့် အဝဏ္ဏား အနုံ(၄)သစ်စီ။အစောက်ထု (၃ ၌) စိတ်။ အတွင်းကွင်း ကျဂိုသောမဂဓကွမ်းစားတောင်းဖြင့် ချင့်ဆပ်သော။ မဂဓကွမ်းစားသည်။ ယခုကာလ-တဗုဆွဲလနှင့်ညီသောမြန်မာတင်းတောင်းဏ်စလယ်ဖြင့်၊ တစလယ်တထမယ်တဆုပ်ခန့်နှင့်ညီသောကြောင့်။ ထိုမဂဓ ကွမ်းစားသည်မဂဓကုဒုံးနှင့်(၄)ကုဒုံး။ယခင်မြန်မာတင်းဏ်ကုဒုံးနှင့်(၆) ကုဒုံ တဆုပ်ခန့်ဖြစ်၍။မဂဓကွမ်းစားမည့်သည်(၆)ကုဒုံဂိုသော ကွမ်းစားဟု ဆိုသော မဂဓနာဠိနာမဆပသတာနာဋ္ဌတိကေစိ၊ ဟူသောတေရသ ကဏ်ဋီကာ

လဘေဟစိဝါဒနှင့်ထင်တူကျသလောက်ညီ၏၊ ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဒီကာအလိုကိုဖြဆိုရာ။ဝဂဝက္ကမ်းစား မည်သည် ပကတိ {၁}ကုဋေတဆုပ်နှင့်တဆုပ်၏၊ ခုပုံတပုံဆံ့၏ဟူသောတဇ သကဏ် ဋီကာနှင့်လည်းညီ၏။ထိုဆရာတို့ကိုင်းထွာသောကုဋေ၂- စဉ်းငယ် ကြီး သောကြောင့်၊{၉}ကုဋေမဖြည့်တတ်ရှိသည်သဖြင့်ထူး၏။ ။

ပထွေဒနောခုလမယံဒုဝိန္ဒံ။ ။အယံပထွေဒနော။ ဤတကွမ်း စားချက်ထမင်းသည်၊ဒုဝိန္ဒံ။ (၂)ယောက်သောလူတို့အား။ နာဇေသိ၊ မ စားလော့။ ။ဤသို့တကွမ်းကားချက်သည်။ တယောက်သာ- စား လော့၏ (၂)ယောက်မစားလော့ဟု၊ လားသော အသိတိ နိပါတ် သုဓာဘောဇနစာတ်ပါဠိတော်။ဝေဠုကဏ္ဍ ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ တို့နှင့်လည် ညီညွတ်သည်၊ ။

ဤနိုင်ငံ။ပထွေဒနောကိုပကတိ-ထကွမ်းစားချက်ဖြစ်ဆဲ၊ မဇ္ဈိမ လူ ၂ ယောက်မစားလောက်ဟုဆဝိပ္ပါယ်ယူ။ဂဆုပ်သည်ထကုဋေ၊ဂကုဋေ သည်တကွမ်းစား၊တစလယ်ဟု၊ သာသနာကျမ်း ထောကို ကျမ်းအာ ဇောင်ဇောင်တို့ထောရှိသည်နှင့်အညီ။ ။ပကတိပုရိသ၊မဇ္ဈိမ ပုဂ္ဂိသန္နစ် ဦးလုံး၌။မိမိတို့၏- လက်ဆုပ်နှင့် လက်တွင်းလေးဆုပ်သည့် တကုဋေ၊ လေးကုဋေသည့်တကွမဲ်းစား တစလယ်ဖြစ်ဆင်သည်။ ပကတိ ပုရိသ ထက်မဇ္ဈိမပုရိသသည်။ ထွာထက်ဗိုက်တက် နည်းဖြင့် ပြခဲ့ပြီးသည့် အတိုင်းထက်ဝက်။ထက်ဝက်ခန့်ကြီးသည်ကို ထောက်သော်။ ပကတို့ ကွမ်းစားထက်မဂဝကွမ်းစား တပိုးမကြီး၊ ထက်ဝက်။ ထက် ဝက် ကျော်။ထက်ခန့်သာကြီးသင့်သည်။ ထိုကြောင့်ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာ ဆရာ၊ ဘေရသကဏ်လာကောစိဆရာ၊အာစရိယဓမ္မပါလနှင့်ပြဆို ကြသော ဂုရုဆရာ အဆက်ဆက်။လက်သစ်နှင့်ဖူးသေအချာ ပြဆိုသော လိလာ ဝတ်စာ ကိုယ်ဋီကာဆရာတို့အလိုနှင့် အညီ ပြဆိုအပ်သော မဂဝ ကွမ်း စား သည်။မြန်မာစလယ်နှင့်တစလယ်တလမယ်တဆုပ်ခန့် ဟူသော၊ ဗကား ကိုသန္နိဋ္ဌာန်ကျမှတ်ယူအပ်၏၊ ။

တေရသကဏ်၌။ဇုမိနာစပထ္ထဒွယံ မဂဝနှင့်ဓိတ္တိ ဒဿိတံ ဟော တိ။ ပထွေစတုပလောကုဒဝေါ။ စတုကုဒဝေါ ပထွေတိ ဇုမိနာ လောကိုယဝေါဟာရေနဝေဒိတဗ္ဗော--ဟူ၍၊ ဝိနိစ္ဆယဋီကာ၌၊ အာစရိ

ယာဖနအဌပသတာနာဒုဓိတိပုဗ္ဗပက္ခမေဝရောစန္တိ– ဟူ၍။ ကြိုက်ညီ ဆုံးဖြတ်အပ်သော။မဂဝံကွယ်းစားသည်၊ ရှစ်ကုဋေ့ဂိ၏ ဟူသော စကား သည်။ ပထွေးဒနန္တိမဂဓနာဋ္ဌိယာဥပဓု နာဋ္ဌိကာဒနံ– ဟူသော၊အဌ ကထာဋ္ဌ၊ မဂဝကွယ်းစားကို အတတ်အကြတ် မတွေ့ မဖြင့်ရသော ကြောင့်။အတတ်အကြံပ်တွေ့ဖြင့်ရသောလောကိ ကွယ်းစားနှင့်ထောက် ဆ၍။ မဂဝကွယ်းစားကိုဆိုရှေ့၊ ဒိကာဆရာပြုသော စကားရင်း ဖြစ် သည်၊အဌကထာဋ္ဌကား၊မဂဝကွယ်းစားကံ၊ အတပ်တွေ့ဖြင့် သိရှိသော သူအား၊ထိုမဂဝကွယ်းစား၏ဆက်ဝက်ကို။ ဤနေရာ၌ လောကိ ကွယ်း စားပဏ္ဍဟု။ယူအပ်သည်ကို၊ မဂဲံကွယ်းစားနှင့် ထောက်၍ ပြသည်။ ထိုသို့ပြုခြင်းကိုလည်း၊ ဝေရဉ္စကဏ္ဍာ။ ပဏ္ဍပဏ္ဍမှလက်ခံ၍ကဲ့သို့။ မဂဝ နာဋ္ဌိနှင့်တူမျှသောပဏ္ဍလည်းရှိ၏။ကောသလတိုင်းပဏ္ဍ၊ သိပ်ဗဟုဇ္ဇ ကျွန်း ပဏ္ဍ-စသည်ကဲ့သို့မဂဝနာဋ္ဌိထက်ကြီးသော ကွယ်းစား လည်းရှိ၏၊ ဒဗိ ဋ္ဌကွယ်းစား–စသည်ကဲ့သို့ငယ်သော ကွယ်းစားလည်း အမျိုး မျိုးရှိ၏၊ ထို့ကြောင့်။၍၌လိုအပ်သောပဏ္ဍ–ကွယ်းစားကို သိစေခြင်းငှာ အဌက ထာ၌ပြသည်၊ဒိကာဆရာဆနဲသဒ္ဒေတက်-ဝါကျနှိုက်ထည်း။ မဂဲံနာဋ္ဌိ ယာဥပဓုပမာဏော ဇာဝေပဏ္ဍောတိ အာဟ ပဏ္ဍောဒနန္တိ မဂဝနာဋ္ဌိ ယာဥဓုနာဋ္ဌိကောဒနန္တိ၊ဟူ၍ပြသည်၊ ၊

ထို့ကြောင့်၍နေရာ၌၊ဂကုဒုရှိသောလောကိပဏ္ဍံအရကို ပြအပ် ပြီး သောမဂဝကွယ်းစား၏ထက်ဝက်မျှရှိသော ကွယ်းစားငယ်ကိုယူမှု။ အ ဌကထာအလိုနှင့်ဂုင်း။ ပြအပ်ပြီးသော ကျယ်းဂန်အသင့်ယူတို့တို့နှင့်ဂုင်း ညီမည်။ ၊

ပဉ္စမနည်းအလို။

(၂၄)လက်မရှိသောပေတောင်ဖြင့်၊ အထျား- အနံ-ထု- ထတောင်စီ
ရှိသော၊မဂဓခါရိဟုဆိုအပ်သော—မဂဓတို့။

မဂဓခါရိ { မြန်မာဆောချင့် ၆ ဦး ၃ ဒသကဒု၂ ဆာတ်ခန့်။
မဂဓဝိထ်ရေချိန် ၄၀၆ ဝိထ်။
မဂဓကျပ်ရေချိန် ၁၆၃၀၄ ကျပ်။
အင်္ဂလိပ်ဒဂ်ါးရေချိန် ၁၆၃၀၄ $\frac{၁၆}{၁၆}$။

အထျား(၄ ံ)ကို၊အနံ (၂၄ ံ)-ထု(၂၄ ံ)နှင့်မြောက်ရပေလတ်သစ် ံ
ပေါင်း ၁၃၀၄၂၄ ံ။ ။
၎င်းကို(က)ရဖြောက်(၃) ခစား၍ရသောမဂဓခါရိကိန်း ၃၆၀၆၄။

ခါရိ၏လေးစိတ်တစိတ်ဖြစ်သော— အထျား- အနံ-(၁၅ ံ)စီ။
ထု(၁၅ $\frac{၄}{၅}$)ရှိသောမဂဓတင်း။
မဂဓတင်း { မြန်မာအာဆျင့် ၁၆၂၄၃၂ ဆုံ-ဆုံဝက်ခန့်။

ရှေးနည်းဖြောက်ရ မဂဓတာတင်း၏ လက်သစ်ပေါင်း ၁၄၅၆၊
၎င်းကိန်း .... ၉၂၁၆၊

အထျား-အနံ-ထု-ခြောက်သစ်စီရှိသောမဂဓဖြည့်၊

မဂဓဖြည့် { မြန်မာအာဆျင့် ၅၂၃၂ ဆုပ်-ဆုပ်ဝက် ကျော်၊

ရှေးနည်းဖြောက်ရ မဂဓတဖြည့်၏ လက်သစ်ပေါင်း ၂၁၆၊
၎င်းကိန်း။ .... ၅၂၆၊

အဝတ္ထုး-အနုံ(၄)စီ။ ထုံ၌ရှိသော
မဂဓလယ်၊

မဂဓစလယ် { ဤမဂဓတစလယ်၌။ မြန်မာအချင့် ၁ လမယ်။ ၁ဆုပ်
ခန့် ရေပြန်ချိန်-မပဓပိုထိ (၁၄)။ မဂဓကျော်(၆၄)။
အင်္ဂလိပ်ဓင်္ဂါး (ဂိုဒ်ဖရေ) -၁၁၁ ကျော်၊ မြန်မာ
(၅၃း၁၁ ၁၀ ၁၀ ကျော်အချိန်ရှိ၏။ ၊
ဆန်ချိန် ဖြစ်လျှင်၊ မဂဓ (၅၀၇) ဆာဂ်ထိပ် ဒင်္ဂါး
(၅၉း၁၀၁၇ မြန်မာ (၄၇ ၁။၁) ကျော်ရှိ၏။ ၊
စပါးချိန်ဖြစ်လျှင်၊ မဂဓ (၄၃၅) ဆာဂ်ထိပ်ဓင်္ဂါး (၅၀)
မြန်မာ (၃၆၂) ခွေးကျော်ဆချိန်ရှိ၏၊ ၊

ဂုင်းမဂဓစသယ်လက်သစ်ပေါင်း ..... (၅၄)
ဂုင်းဏိကိန်း .... (၁၄၄)

အဝတ္ထုးအနုံ(၂၀၇)စီ။ ထု၂၀၅ခန့်—၃၄၂ ရှိသော၊
ထနည်း-အဝတ္ထုး-အနုံ-၃စီးအစောက် ၁၀၅ ရှိသော
မဂဓကုဋုံ၂။

ဂုင်းမဂဓကုဋုံ၂လက်သစ်ပေါင်း ..... (၁၃၄)
ဂုင်းဏိကိန်း .... (၃၆)

ပေလက်မသစ်-ဆဝတ္ထုး-အနုံ (၁၃၀) စီ၊ ထု (၁၃၀ ၆) အတွင်း
ကွင်းကျရှိသောမြန်မာတင်း၊

မြန်မာတင်း { ဤမြန်မာတင်းသည်၊ မဂဓ(၁၁၀ ၁ဆုပ်၅)ဖြစ်၍။
မဂဓကျော် (၂၆၂၀၆) } အလေးရှိသောရေပြန်
အင်္ဂလိပ်ဓင်္ဂါး(၃၁၁၀၆) } ဆံ့ရုံမှတ်၊
မြန်မာကျော်(၂၁၆၀ ၅၅၃) }

အဝတ္ထုးတည့်၊အနုံမြောက် ထုထည်းမြောက်၍ရသော၊မြန်မာ (၁)
ထက်သစ်ပေါင်း(၂၂၁၀၀၆)၊ ၊
ဂုဏ်းကို(က)စိတ်မြောက်(ခ)ခုစား၍ရသောမြန်မာ(၁)ကိန်း(၂၆၁၅)

ဆလျား–အနံ(၃၇)စိ။ ထူ(၃၇)အ ထွင်းကွင်းကျန်ရှိသော
မြန်မာ-စလယ်းတာင်း။

မြန်မာစလယ် { မြန်မာ (၁၀) ဦ-ရေပြန်ချိန် မဂဓ (၎ဒီ၁၀၀=၆၀၃)
ဂင်းဦ ရေပြန်ချိန် ဆက်လိပ်ဒင်္ဂါး (၎ဂိ၃၇)
ဂင်းဦ ရေပြန်ချိန် မြန်မာကျပ် (၁၎ ၂။ ၁၀၀=၀)ခန့်
ရှေးနည်းဂ မြောက်ရထက်သစ်ပေါင်း ..... (၁၎·၁၃၅)

—————o—————

ဒုတိယနည်း–ဒုတိယကြိုပုံအလို၊

(၂၎)လက်မရှိသောယဆကာလပေတောင်ထက်။ ၃ မူယော ၂၃၃ခန့်
ဟုဆိုဆဝ်သောပေလက်မ(၁)ကို။(၎၃) စိတ်စိတ်၍။ (၁၆) စိတ်ခန့်
ကြီးသောမဏ္ဍိမပုရိသဆထောင်ဖြင့်။အာသျား-အနံ-ထူ(၁၉)စိ ရှိသော
မဂဓခါရိ၊ ။

ဒုတိယနည်း မဂဓခါရိ { မဂဓခါရိကိန်းကိုတည်၊မြန်မာ(၅)ကိန်းကို(၁၀)ဖြေဝံ
၍ရသော (၅၆၁၅၀) နှင့်စား၊ ၎ထောလဝ်မြန်မာ
အချင့် (၆၉၁ ၅ ၁ကုဋိ၂၇၅)
မဂဓပိုလ်ရေချိန် (၎၀၆၆)
မဂဓကျပ်ရေချိန် (၁၆၃၀၎)
ဆက်လိပ်ဒင်္ဂါးရေချိန် (၂၀၎၀၀)
မြန်မာကျပ်ရေချိန် (၁၎၎၂ဂိ ၃၁၅၀)

၂၎ံတည်း။(၎၃) စိတ်မြောက်၊(၁၅)စိတ်ကိုရော၍ ရသော။အာထျား
(၁၀၅၁)တည်၊အနံ(၁၀၅၁)မြောက်။ထူ(၁၀၅၁) လည်းမြှဲ
ရသောသချိုင်္ဂ (၁၁၆၀၆၃၅၅၆၅၁) – ကုဋေ–ထရံတဆတ်
ခြောက်ကုဋေ ကိုးဆိန်း ကိုးထောင်း ငါးထောင် ခြောက်ရာ့
ငါးဆယ်တစ်၊ ။

ဆထျား(၎၃)စိတ်ကို။အနံ(၎၃)စိတ်မြောက်၊ ထူ (၎၃) စိတ်လည်း
မြောက်၍ရသောစားကိန်း(၇၃၅၀၇)။ ။

မြောက်ရသချိုင်္ဂါတည်၊စားကိန်းနှင့်စား။အကြွင်းမထို၊ ထပ် မဂဓခါရိ
လက်သစ်ပေါင်း (၁၎၆၀၁ ံ ၆်၀) ၎င်းထက်သစ်းပါင်းကို (ဂ)
ဂုမြောက်(၃)ခုစားရ၍ရသော မဂဓခါရိကိန်း(၃ဂ၆၃၇၆)၊ ။

မဂဓခါရိယက်သစ်ပေါင်းကို (၄)ခုစား၍ ရသော မဂဓတင်းလက်သစ်ပေါင်း (၃၄၅၀၀) ၎င်းလက်သစ်ပေါင်းကို ထောက်၍ မဂဓတင်းတောင်းသည်။ အထွား-အနုံ-(၁၅')စီ၊ ထု (၁၆၂၇)အတွင်း ကွင်းကျ ရှိ၏။

ဒုတိယနည်း မဂဓတင် { မြန်မာအက္ခရာချင့် (ဒီဂို ၂ ဒဲ ၃ကုဋ္ဌံ ၁ဆုပ် ဒဲ့ဂ်) / မဂဓပိုလ်ရေချိန် (၁၀၂၄) ပိုထ် / မဂဓကျပ်ရေချိန် (၄၀၉၆) ကျပ် / အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါးရေချိန် (၅၁၂၀)

၎င်းခါရိုက်မိန်းကို (၄)ခုစား၍ရသော မဂဓ(ဒီ)ကိန်း (၉၇၃၄၄)။ ။

မဂဓ(ဒီ)၏ လက်သစ်ပေါင်းကို (၆၄) စား၊ မဂဓ-တစလယ်လက်သစ်ပေါင်း။ (၂၇၃) ၎င်း လက်သစ်ပေါင်းကို ထောက်၍၊ မဂဓ(ဒဲ) ထောင်းခွ၊ အထွား-အနုံ-၄ံစီ၊ ထု(၃ံ၁၇)အတွင်းကွင်းကျ၏။ ။

ဒုတိယနည်း မဂဓစလယ် { မြန်မာအက္ခရာချင့် (ခဲဝ လမယ် ၂ဆုပ် ဒဲ့ ခန္ဓာ—၁၇) / မဂဓပိုလ်ရေချိန် (၁၃) ဝိုလ်။ / မဂဓကျပ်ရေချိန် (၄၆) ကျင်။ / အင်္ဂလိပ်ဒင်္ဂါးရေချိန် (၈၀)

မဂဓ(ဒီ)ကိန်းကို(၆၄)စား၍ရသော၊ မဂဓ (ဒဲ)ကိန်း (၁၅၂၁)။

———o———

ပဌမနည်း။ မဂဓတင်းခွ အစိတ်ပြုနည်းကား၊ ။ ။လျား (၁၅') တည်း။ အနုံ(၁၅')မြောက်၊ (၂၂၅)၎င်းကို။ ထု(၁၆)မြောက်မူ။ (၃၆၀၀) ရသည်ဖြစ်၍။ မဂဓတင်း လက်သစ်ပေါင်း (၃၄၅၀၀) ထက်ပို၍ မလို အပ်၊ ထို(၂၂၅)ကို၊ ထု(၁၅')နှင့်မြောက်မူ(၃၃၇၅')မျှရ၍(၃၄၅၀')မ ပြည့်ရကား။ အစိတ်ထည့်အပ်၏။ ထည့်လိုသော်။ မဂဓတင်း လက်သစ် (၃၄၅၀')တွင်- ယခင်(၃၃၇၅')နှုတ်၊ ဆကြွင်း (၇၁)သည် အစိတ် ဂဏန်းဖြစ်၏၊ အထွား(၁၅')ကို-အနုံ(၁၅')နှင့်မြောက်၍ရသော(၂၂၅) သည်- အပေါင်းဂဏန်းဖြစ်၏။ ၂၂၅()ထိုအပေါင်းအစိတ် (၂) ဖျဉ်းလုံး

ကို သုံးစေနိုင်သော- (၉)ချန့်စား။ လစ်ကိုယူသဖြင့်(၂၅) (၂၅)စိတ် စိတ်၍(၉)စိတ်ဖြစ်၏။ထိုကြောင့်ဆင်းလျား(၁၂)။ အနုံ(၁၅)၊ထု(၁၅၂၅) ဖြစ်သည်ကိုထိုဒေါ်၏။ ။အစိတ်ကို အားပါင်းပြုလိုပြန်သော်။ အဝတ္ထား (၅)တည်း၊အနုံ(၁၅)ဖြောက်။ (၂၂၅)ဖြစ်၏။ (၂)ထပ်ထား။ အထက်ထပ်ကို။ ထု(၁၅)ဖြောက်။ အောက်ထပ်ကို (၉) စိတ်ဖြောက် (၂၅)စိတ်စား။ လပ်(၈၁)ကို အထက်တွင်ရော။ မဂဓတင်း လက်သစ်ပေါင်း(၃၄၅၀)ဖြစ်ပြန်၏၊ ။

အဝတ္ထားအနုံ-ထု(၃)ပါးတွင်၊တပါးပါးက အစိတ်ဂဏန်း ပါရာတို့၌။ ဤနည်းအစိတ်အပေါင်းပြု၏။ ။အဝတ္ထား-အနုံ-ထု၊၃ပါးလုံးအစိတ်ဂဏန်း ပါရာ၌ အစိတ်ပြုနည်း။ ၊

မဇ္ဈပေကုဋုံ၏အဝတ္ထားအနုံ (၂)ကို (၈)စိတ်ဖြောက်၊ (၃) စိတ်ရှေ့။ (၁၉)ဖြစ်၏၊ အဝတ္ထား(၁၉)နှင့် အနုံ (၁၉)ကိုဖြောက်၊(၃၆၁)ရ၏၊ထု (၂)ဖြောက်၊(၇၂၂)ဖြစ်၏ ၊ရင်းဘည်း။ အဝတ္ထား(၈)စိတ်ကို၊ အနုံ(၈) စိတ်နှင့် ဖြောက်၍ရသော (၆၄)နှင့်စား။ {၁၁ $\frac{၄}{၆၄}$ }ရ၏၊ ရင်းနှင့်ကုဋုံ၏ လက်သစ်ပေါင်း{၁၃ $\frac{၂}{၄}$}မျာနှုတ်။ အစိတ်ချင်း ဟူအောင် {၄}စိတ် {၂} စိတ်ကိုအသီးအသီး{၁၆{ရနှင့် ဖြောက်၍ရသော {$\frac{၃၂}{၆၄}$} မျာနှုတ်။{၂ $\frac{၃၂}{၆၄}$} ကြွင်း၏။{၂}ကို{၆၄}စိတ်ဖြောက်၊(၈၄)စိတ်ကိုရော(၁၄၂)သည့် ဆစိတ် ဖြစ်၏၊အဝတ္ထားအနုံ ဖြောက်ရ။ (၃၆၁)သည်။ အပေါင်းဂဏန်းဖြစ်၏၊ (၃$\frac{၂}{၆၄}$)။ ရင်းကို သုံးစေနိုင်သော(၇၁) ဂဏန်းနှင့်စား။ (၅ $\frac{၂}{၆၄}$) ဖြစ်၏၊ ။ဤသို့ မဝဓကုဋုံလက်သစ်ပေါင်း(၁၃$\frac{၂}{၄}$)နှင့် ညီအောင်၊ အဝတ္ထားအနုံ(၂ $\frac{၃}{၄}$)စီ၊ ထု(၂ $\frac{၃၂}{၆၄}$ = ၅ $\frac{၃၂}{၆၄}$) ပြုလုပ်အပ်သည်ကို သိရာ၏၊ ။ အစိတ်ကို အဘပါင်းပြုလိုပြန်သော်၊ ရှေးနည်းဖြောက်၍ ဆဝတ္ထား(၁၉) စိတ်ကို-အနုံ (၁၉) စိတ်ဖြောက်- (၃၆၁)ရ၏။ (၂) ထပ်ထား။ အထက်ထပ်ကို-ထု(၂)ဖြောက်။ (၇၂၂)ဖြစ်၏၊ အောက်ထပ်ကို(၁၄၂) ဖြောက်။ (၃၆၁)စား၍ ရသောလပ် (၁၄၂)ကို အထက်ထပ်မှာရော။ (၈၆၄)ဖြစ်၏၊အဝတ္ထား(၈) စိတ်နှင့်-အနုံ (၈)စိတ်ကို၊ ဖြောက်၍ရသော (၆၄)နှင့်စား(၁၃ $\frac{၂}{၄}$)ဖြစ်၏၊ ။

တာနဉ္ဆိုးကားဟောက်ထပ်ကို(၂)ခုဖြောက်၊ [၇၁] ခုလည်းထပ်၍ ဖြောံး၊{၅၁၂၆၂}ဖြစ်၏။ ၎င်းတည်[၅]ကို{၃၁}စိတ်နှင့်ဖြောက် {၆} စီတ်ကိုရော၍ ရသော(၃၆၁)နှင့်စား။ လပ်(၁၄၂)ကို- အထက်ထပ် [၇၂]မှာရော(၁၆၄)ဖြစ်၏။ယခင်(၆၄)နှင့်စား၊ လပ် (၁၃)အကြွင်း ကို(၄)ခုဖြောက်-စားမြားား-လင်္ဃာသည်(၂)-၄စိတ် ၂စိတ်ဖြစ်၏။ ။

မဂဓကွမဲ်းစား။မြန်မာစလယ်ကွမ်းစားတို့၏။ အကြီး အငယ် ပမာဏကို-အချိန်အခြင်း-လက်သစ်အတိုင်းအဆုဉာဏ်နှင့် တကွ- အပြည့်အဝုံ ပြုပြီး၍ယခုဆခါဥက္ကဋ္ဌ-ခဏိမ-သြဒကာ- ဟူသောသဘင်။ သုံးတုံးတို့၏-အတိုင်းအရှည်ပမာဏကိုပြုပခဲ့။ ။

ဥက္ကဋ္ဌောနာမပတ္တောအာဥ္ဇ ကောဒနံဂဏှာတိ စဘုဘာဂံခါဒနံတဒုပိယံဗျဥ္ဇနံမဏ္ဍိမောနာမပတ္တောနာဥ္ဇိကောဒနံဂဏှာတိ= စဘုဘာဂံခါဒနံ-တဒုပိယံဗျဥ္ဇနံသြမကောနာ မပတ္တောဒဇ္ဇောဒနံ ဂဏှိာတိ စတုဘာဂံခါဒနံတဒုပိယံဗျဥ္ဇနံ။ တတော ဥက္ကဋ္ဌောနာမပတ္တော သြမကော နာမပတ္တော၊ ။နိသဒ္ဓိပတ္တာဆိကျွာပုန်ပါဠိတော်။ ။

ဥက္ကဋ္ဌောနာမပတ္တော။ဥက္ကဋ္ဌသဘင်မည်သည်ကား ။ဝါ။ ကြီးသောသဘင်မည်သည်ကား၊ အာဥ္ဇကောဒနံ။တပြည်၌ထိ ထက်ပက်= မာဂဓနှစ်ကွမ်းစားချက်-ဆွမ်းကိုငင်း၊စတုဘာဂံ ထိုဆွမ်း၏=(၄)ဘို အဖို-၄ပုံတပုံဖြစ်သော။ခါဒနံ။လက်ကော်ရ-ပဲဟင်းကိုငင်း။ တဒုပိယံ။ ထိုဆွမ်းဖေားလျော်သော-ဆွမ်းလုပ်တိုင်းဆွမ်းလုပ်တိုင်းလောက် သောက်သော။ဗျဥ္ဇနံ။ ဆွမ်း၏-၄ပုံတဖို့ဖြစ်သော= ငါး၊အမဲစသော- ဟင်းလျာကိုငင်း။ဂဏှာတိ၊ယူ၏၊ဆံ့၏။ဝင်၏၊မဏ္ဍိမောနာမပတ္တော။မဏ္ဍိမ သဘင်အလယ်အလတ်သဘင်မည်သည်ကား၊နာဥ္ဇိကောဒနံ၊မဂဓ= တကွမ်းစားချက်-ဆွမ်းကိုငင်း။ စတုဘာဂံ-ထိုဆွမ်း၏၊ လေးဖို အဖို= ၄လေးပုံတပုံဖြစ်သော။ခါဒနံ၊လက်ကော်ရ-ပဲဟင်းကိုငင်း။ တဒုပိယံ၊ ထိုဆွမ်းအားလျော်ပသောဆွမ်းလုပ်တိုင်းဆွမ်းလုပ်တိုင်း လောက်လောက်သော ဗျဥ္ဇနံ။ ဆွမ်း၏-လေးဘို့တဘို့ ဖြစ်သော-ငါး- အမဲစသော- ဟင်းလျာ ကိုငင်း။ဂဏှာတိ၊ယူ၏၊သြမကောနာမပတ္တော။ သြမက သဘင်ငယ်သောသဘင် မည်သည်ကား။ ပတ္တောဒနံ၊မဂဓ= ကွမ်း စား၏၊ ထက်ဝက်-လောကီတကွမ်းစားချက်-ဆွမ်းကိုငင်း၊စတုဘာဂံ။ သော

ခါဒနံ။ဂင်း။တဒုပါယံ။သော။ဗျဉ္ဇနံ၊ဂင်း၊ဂဏ္ဌာတိ။ဤ၊ တထေဝ၊ ထိုဥက္ကသပိတ်ထက်၊ဥက္ကဋ္ဌော၊ ကြီးသောသပိတ်သည်။ အပဇ္ဇော၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရသော-သပိတ်-မမည်။တထေဝ။ ထိုဩမကသပိတ်အောက်။ ဩမကောဃုတ်သောငယ်သောသပိတ်သည်၊အပဇ္ဇော။အဓိဋ္ဌာန်— တင်ရသော—သပိတ်မမည်၊ ။

စတုဘာဂံခါနဒန်တို့ဩဒနသဆစတုဏ္ဍဘာဂပပမာဏံခါဒနံ၊ တံဟာဏ္ဍဟာရိယသဆဂဏ္ဍသူပသံဝေနဒေဒိတဗ္ဗံ။ တဒုပါယံ ဗျဉ္ဇနန်တို့ တာသဩဩဒနသအနုရူပံမဏ္ဍ-မံသ-သာကဟလ—ကဋ္ဌရာဒိဗျဉ္ဇနံ၊ တတြာယံပိနိဏ္ဍယောအနုပဟတ- ပုရာဏ- သာထိတဏ္ဍုလာနံ သုးကာဠိတံသုပရိသုဒ္ဓါနံ ဒွေမာဂဓနာဠ်ိယော ဂဟေတွာထေတိ တဏ္ဍုလ ထေတိ ဆနုတ္ထဏ္ဍုလမကိလိန္နမ ပိဏ္ဍိတံသုဝိသဒံကုန္ဒ မကုဋ္ဌရာဆိ သဒိသံ အဝဿာ ဝိတောဒနံ ပစိတွာ နိရဝသေသံပတ္တေပက္ခိ ပိတွာတာသဩဩဒနသစတုဏ္ဍ ဘာဂပွ မာတော နာတိဃံ နောနာတိ တနုကော ဟဋ္ဌဟာရိယောသဗ္ဗသန္ဓာရဲသံယုတ္တောမဂ္ဂ သူပေါပက္ခိဝိ တဗ္ဗော၊ ထးတာအာထောပသအာထော ပသအနုရူပံ ယာဝစရိ မာယောပ္ပ ပဟောနကံမဏ္ဍမံသာဒိဗျဉ္ဇနံပက္ခိဝိတဗ္ဗံ၊ ။ပါရာ ဇိကဏ် အဋ္ဌက ထော။ ။

စတုဘာဂံခါ ဒနန်တို့။ စတုဘာဂံခါဒနံဟူသည်ကား၊ ဩဒနသဆွမ်း၏စတုတ္ထဘာဂပမာဏံ၊ လေးဘို၊ ဘိုအတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ ခါဒနံ၊ခဲဘွယ်ကို၊တံ၊ထိုခဲဘွယ်ကို၊ ဟဋ္ဌဟာရိယသော၊ လက်ကော်ရသော။မဂ္ဂသူပသော။ပဲနောက်ဟင်း၏၊ဝဿန။ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ သိအပ်၏၊တဒုပါယံဗျဉ္ဇနန်တို့၊ဟူသည်ကား၊ တသဩဩဒနသော၊ ထိုဆွမ်းအား၊အနုရူပံ၊ဖြစ်သောမဏ္ဍမံသသာကဟလကဋ္ဌရာဒိဗျဉ္ဇနံ၊ ငါးအမဲဟင်းရွက် သစ်ဆီးအစရှိသော ဟင်းထူကို။ တတြာ၊ထိုစကားဌာ။အယံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ပိနိဏ္ဍယော၊ အဆုံးအဖြတ်ဘည်း၊ သုကောဠိတသုပရိသုဒ္ဓါနံ၊ကောင်းစွာထောင်းအပ် ကောက်းစွာ ပွတ်၍ စင်ကြယ်စေအပ်ကုန်သော။ အနုပဟတပုရာဏသာလိတဏ္ဍုလာနံ။ မကျိုး မဲကျသော ဟောင်း ပြီးသော သလေးဆန်တို့ကို။ ဒွေမဂဓ နာယူ၍မာဂဓ-၂ကွမ်းစား၌ကို၊ဝါ၊မဂဓ—၂ စလယ်တို့ကို။ဂဟေတွာ၊ ဆိုယော၊တေဟိထဏ္ဍုလေဟိ၊ထိုကောင်းစွာထောင်းပွတ်အကျိုးအကျဲ

လွတ်သောသဘောဆန်ဟောင်း ၂ ကွမ်းစားတို့ဖြင့်။ အနုတ္တရဘုရားမ
မာလွန်းသော။အကိုလိန္ဒ ။ မပျော့လွန်းသော။ အဝိတ္ထိုက်။ မပေါင်းမ
ထွေးမခဲသော။သုဝိသဒ်၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော။ ကုန်မကုန်ရောဘိ
ဃဒိသိ။သင်းလွှေးပန်း အစုနှင့်တူသော၊အဝသသာဝိကောဓနံ။ ချိုးမကပ်
သောသဲထွေး။ပစိတ္တသ္မာစျက်၍။နိရဝဓသေသံ။အကြွင်းအကျန်မရှိ။ပတ္တော။
သပိဘ်၌။ပက္ခိပိတွာ၊ထည့်၍။တာသဉ္ဇသဒ္ဒနသော၊ ထိုဆွမ်းဏ်။ စတုတ္ထဈာ
ဘာဂမ္ဘမာထောဉ်၊လေးဘို့တဘို့အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ နာတိဃနော။ မ
ပျစ်လွန်းသော၊နာတိတနုကော၊ မကြဲလွန်းသော။ ဟတ္ထ ဟာရိယော။
လက်ကောင်းရသော။သဗ္ဗသမ္ပာဒေသံယုဇ္ဇော။ အလုံးစုံဇိယာ ကရဝေး
အရှိသောအဆောက်အဦတို့နှင့်ရှဉ့်သော၊မဂ္ဂသူပေါ။ ပဲနောက် ဟင်း
ကို။ပက္ခိပိတဇ္ဇော၊ထည့်အပ်၏။တတောပန္တော။ထိုမှနောက်၌။အာလော
ပဿအာလောပသဿ။ ဆွမ်းလုပ်တိုင်းဆွမ်းလုပ် တိုင်းဆား၊ အနုရူပံ။
လျော်သော။ ယာဝစရိမာလောပပဟာနကံ၊ အဆုံးဖြစ်သော ဆွမ်း
လုပ်တိုင်အောင်လောက်သော၊မန္တဆံသာဒိဗျဉ္ဇနံ။ ငါးအမဲ အစရှိသော
ဟင်းထူကို။ပက္ခိပိတဇ္ဇ ။ဆွမ်း၏လေးဘို့ထဘို့ထည့်အပ်၏၊ ။

၍သို့ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၌ဟင်းလျာကိုဆွမ်း၏ လေးသို့ တဘို့ထည့်
အပ်၏ဟုတို့.ဘ်ရိုက်မဆိုသော်လည်း။ ဗျဉ္ဇနသမတ္တာနာမ သြဒနသ
စတုတ္ထဘာဂေါ-ဟူသော၊မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသဇြိဟ္မဘယသုတ် အဋ္ဌ ကထာ
ကိုထောက်၍။ဟင်းလျာကိုဆွမ်း၏လေးဘို့တဘို့ပင်ထည့်အပ် ကြောင်း
နှင့်၊ဝိနည်းဋီကာအစောင်စောင်ဘွင့်၏၊ ။

၍အဋ္ဌကထာ၌သာလိအရ-သလေးစပါးဟူသည်ကို။ ။သာဇိတိ
နိဝါရံဥပါဒါယသဇ္ဇာဝိသာလိဓာတိ၊ဝိဟိတိသဇ္ဇာဝိဝိဟိဓာတိ၊ ။ဟူ
၍သာလိမျိုးဝိဟိမျိုးများ ကြောင်းကို ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ ပဝါရဏာ ဆို
ကျွာပုဒ်၌ပြသောကြောင့်၎င်း။ဓညံဘိုဝိဓံ။ ပေါမန္တေဘာဝေါသာလိ၊ ဂိမှ
ဓောသဗ္ဗိကော။ ဝသကာလသဓေါအာသု---ဟူ။ ဗိုးကာလ ကစိုက်
ပျိုးဆေဒ်လည်း၊အသက်ကြီးစပါးမျိုးဖြစ်၍ဗိုးကာယန္တိက် မမှည့် ရင့်ဝဲ။
ဆောင်းကာဆယ်ရောက်မှ၊ မှည့်ရင့်ဖြစ်ပေါ်သော ကောက်ကြီး စပါး
သည်-သာလိစပါးမည်၏၊နွေကာလန္တိက်ဖြစ်သော ကောက်ထွင်စပါး
သည်၊အပင်ဖြစ်သည်မှစ၍ရက်-၆၀-မျှဖြင့်မှည့်ဇင့် သောကြောင့်။ သဗ္ဗ
ကစပါးမည်၏၊ဗိုးကာလ၌ဖြစ်၍ဗိုးကာလ၌မှည့်ရင့် နိုင်သော ကောက်

လပ်စပါးသည့်။ဆောသုံမည့်၏၊ဝိဟိလည့်းမည့်၏။ ။

ဤသို့စပါးမျိုးသုံးပါးအထူးကို၊ကဗ္ဗဒုမ- စသော အာဘိဓာန် ကျမ်းကြီး-ဆေးကျမ်းကြီးတို့၌ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း။ဆသက်ကြီးသော ကောက်ကြီးစပါးဟူသမျှကိုသလေးစပါး ယူရမည်။ ငါတို့ မြန်မာပြည်၌ သလေးဟုခေါ်ဝေါ်သော၊ဆန်လုံးသေးသေးနှင့်၊အနုဇ မွေးဆောစပါးကိုသာ သလေးစပါးဟုမယူအပ်။ ။

သာဓိတိ။သာလိဟူသည်ကား၊နိဝါရံ ။ကြွတ်ကို။ ဝါ။နတ်ကောက်ငယ်ကို၊ဝါးမျှားစပါးကို။ဥပါဒါယ။ အစပြု၍။သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သာလိစာတိ။သလေးမျိုးတည်း၊ဝိဟိတိ ဝိဟိဟူသည် ထား။ သဗ္ဗာဝိ၊အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ဝိဟိစာတိ၊ ကောက်မျိုးတည်း။ ဝါ။ ကောက်လျင်ကောက်လတ်စပါးမျိုးတည်း။ ။ခဏ္ဍံ၊စပါးသည်၊ တိဝိဓံသုံးပါးအပြားရှိ၏၊ဟေမန္တေ။ဆောင်းဆဋ္ဌ၊ဘဝေါ။ ဖြစ်ပေါ်သော ကော်ကြီးစပါးသည်၊ သာလိ။ သလေးမည့်၏၊ ဂိမှစောဒ၊ နွေလဋ္ဌ ဖြစ်ပေါ်သောကောက်ထျင်စပါး-မုယင်းစပါးဆည်။သဋ္ဌိကော၊ သဋ္ဌိကမည့်၏၊ ဝသကာလဘဝေါ။ ဓိးကာလဋ္ဌ ဖြစ်သော ကောက်လတ်စပါးဆည့်အာသု၊အာသုမည့်၏၊ ။

သဋ္ဌိရာ၊ထွက်နုပစ္ဆတောတိသဋ္ဌိကော၊ ။အမရကော ဘဒ္ဒိကာ၊ ။ သဋ္ဌိရတ္တေန။အရက်-၆ဝ-ဖြင့်၊ပစ္ဆာတေ။မှည့်ခွင့်ဘတ်၏၊ ဇာတိ တာဒ္ဓာ။ ထိကြောင့်။ သဋ္ဌိကော၊သဋ္ဌိကမည့်၏၊ ၊ပုရာဏသာလိအရက်လည်း၊ တန္နစ်လည့် ၍စပါးသစ်ပေါ်က၊ ရှေ့နှစ်စပါးကို စပါးဟောင်းဟူ၍ ၎င်း၊ နှစ်ချို့စပါးဟူ၍၎င်း၊ခေါ်ကြသည်၊ ထိကြောင့်တန္နစ် လည်ပြိုးသောနှစ်ချို့သီးလေးစပါးဟောင်းကိုပုရာဏသာလိဆိုသည်ဟုမှတ်။ ဝိနည့်း အဋ္ဌကထာနိဿဂ္ဂိတို့၌ကား။ သုံးနှစ်ဟောင်းပြိုးသောဟု ဆနေ့က်သမ္မန်၏။အဋ္ဌကထာဝိကာကြီးအထောက်မရှိ၊အသင့်ယူထိုက်လည်းမထင်၊

ဤသို့အနုပဟတပုရာဏသာလိတဏ္ဍုလာနံ။ စသောအဋ္ဌ ကထာဋီကာတို့နှင့်အညီ။ဇွဲဆန်ကွဲစင်၍အကျိုး အကျေးမပါသော ကောက်ကြီးစပါး။ သဏေးမျိုးဖြစ်သောဝကုစလင်းပြတ်စပါး နှစ်ချို့ထက်ရွေး ဆန်ရင်း-ခုစလယ်ကို မပျော့မမာမထွေးမလုံးရ၊ ချိုးမကပ်ရအောင် ချက်သော်။ ထိုစလယ်နှင့် ရှစ်စလယ်ဝင်သော ထမင်းအိုး အပြည့်ကာက်သည်။ ၊

ဒေါက်မြို့များက ရောက်လာသောစက် ကြိတ်ဆန်ဟောင်းကို- ဖွဲဆန်ကွဲဆန်ညှဉ်း- မပါရေးဆောင်စင်၍ ရွေးချက်လျှင်လည်း။ ဤနည်းပင် တက်၏။

ထိုဆွမ်းကို ခူး၍ ထိုစလယ်နှင့် ကိုးစလယ်ဝင်သော အိုးခွက်ခွာထည့်ဝှေ့၊ လှုပ်ခါလှုပ်ခါထည့်မှ- ထိုအိုးခွက်ဆံ့သည်ဖြစ်၍။ ဝိနည်းအဋ္ဌကထာလာသည့်နှင့်၊ ညီသောဆန်ကို- ဝိနည်းအဋ္ဌကထာလာတိုင်းနည်းဖြင့် ချက်အပ်သော၊ တစလယ်ချက်ဆွမ်းသည်-သင်္ဃတ်၌ ထည့်ရန် ထိုစလယ်နှင့်၊သုံးစလယ်ရသည်ဟူ၍မှတ်၊ ။

ငါတို့မြန်မာပြည်ကို သလေးဆန်ဟူ ခေါ်ဝေါ်သော။ ဆန်းလုံးသေးသေးနှင့်ဆန်မွှေးသောဆန်ဟောင်း၊ နှစ်ချို့ကာနီးကို၊ အကျိုးအကြေ ပွဲဆန်ကွဲမပါဇေအောင်၊ကောင်းစွာစင်ဝိုင်း၍၊ ဆန်ရင်သကာသက်ကို ဆိုခဲ့တိုင်းချက်၍ ထည့်ရာ၌လည်း။ ဆိုခဲ့တိုင်းသုံးဆ-ထပ်ဝိုးပင်ရသည်။ အအနည်းငယ်မျှသာလျှော့သည့်-မပြောလောက်၊ ၊ထိုဆွမ်းကိုသင်္ဃတ်နှင့် ချင့်ဇနထည့်လောင်းသောအခါ။ မဟုမဇ္ဈိးကိုခူး၍ ထည့်လောင်းရမည့် ပုပုကြီးကို၊ခူးလျှင်၊အဋ္ဌကထာဆိုနှင့် အညီ မဟုတ်မှာ၊ ကောင်းမွန်စွာသောဆီမံးကိုပင်၊ထွေးလုံးပျော့ခဲသကဲ့သို့ ထင်မှားခဲတတ်၏၊ ။

စကုစလင်းဖြတ်- စသောစပါးတို့ကဲ့သို့-ထမင်းမတက်သော အချို့သောကောက်ကြီးဆန်များရှိရာသေးလျက်။ထိုဆန်တို့ဖြင့် မတိုင်းထွာမူ၍၊ သုံးဆထပ်ဝိုးထက်သောဆန်တို့ဖြင့် တိုင်းထွာပြဆိုလေသနည်းဟူမူ။ ။ယခုအခါ စကုစလင်းဖြတ်ကြီးစပါးများလည်း၊ မိုးယံးလေဖြောင့်မှန်သော- နှစ်ပေါင်းမကြာလွန်းသေးသော- ရှေးကာလ၌ကဲ့သို့။ ဆန်လုံးမကြီး။ ထမင်းမတက်သေးကြောင်းကို။ ဒိဋ္ဌသုတရှိသဖြင့်၊ မိုးလေဖြောင့်မှန်သော— ရှေးရှေးကာလ၊ ဘုရားလက်ထက်တော် ဆီက ဖြစ်သော- မျိုးတူဆန်စပါးများသည်၊ ယခုကာလ— စကုစလင်း ဖြိတ်များထက်။ ဆန်လုံးကြီးဖြူး-ထမင်းတို့းတက်ဇုန်—ရှိသည်ကို၊ သိအပ်သောကြောင့်၊ထိုအခါကို—စာနာလျှင်၊ ယခုကာလ-စကုစလင်းဖြတ်—စသောကောက်ကြီးဆန်များသည်- အလယ်ဆလတ်သာ တက်သည်—ဟု၊ သိအပ်သည်တကြောင်း၊ အဋ္ဌကထာ၌ ထမင်းတက်သောဘက်ကိုလှု၍—ကောက်ကြီးနှစ်ပေါင်းဆကျိုးအကြေးပွဲဆန်ကွဲမပါသောဆန်တို့ကိုယူသည်ကို ထောက်လျှင်ထည်း၊ဇိုးလေဖြောင့်မှန်သော အခါ၌ပင်၊မထက်

သေဒၶဆန်ကို၊အဋ္ဌကထာဒီးလိုမရှိ။ ဗိုးခေါင်လေရှား ဖြေဆိပါး၍၊ ကြိုး
မား့ဖွဲ့သန်ခြင်းမရှိသဖြင့်- ထမင်းမဘိုးထက်သောဒုန်ကို။ အဋ္ဌကထာ
မလိုအပ်ဟု၊ထိအပ်သည်တကြောင်း ဖြစ်၍၊{၃}ဆတက်သော ဆန်တို့
ဖြင့်ဖြဆိုအပ်သတည်း။ ။

ထိကြောင်းဖွဲ့ဆန်ကွဲစင်ကြယ်၍အကျိုးအကြောမပါရာအောင်၊ စကု စ
လင်းဖြတ်-စသောကောက်ကြိုးစပါး၊နှစ်ချို့ ဟောင်းဟောင်းကို။ကောင်း
စွာတောင်း ဖွပ်ပြီးသျှင်၊ ကောင်းစွာ စင်ဝိုင်းဆန်ခဲ့း ခုတ်၍ ဖြစ်စေ။
လက်နှင့်ရွေးကောက်၍ ဖြစ်စေ။ ယူအပ်သောဆန်ရင်း သက်သက်-မ
မဂဓကွမ်းစား၊ပြပြီး မြန်မာ-စလယ်နှင့် [ခဲ-၂]ဆုင်ဖြေ့ဖြေ့ကို။ မ
ယျော့ မမာ- မထွေးမခဲစေရ၊ ချိုးမကပ်ရအောင်ချက်၍ ရအပ်သော။မဂ
ဓ(၄)ကွမ်းစား၊သောဆွမ်း-ဖြန်မာ့ (၉) (၈)ဆုပ်ခန့်ရှိသောဆွမ်း။ ထို
ဆွမ်း၏ (၄)ဘို(၁)တဘိုထက်ကော်ရ- ပစ်ပစ်ဖဲဟင်း-မဂဓတစလယ်
ဖဲ့လမယ်။ထိဆွမ်း၏လေးဘိုပဘို။ ငါးဇဲ-စသောဟင်းလျာ မဂဓတ
စလယ်-တလမယ်၊ ပေါင်းမဂဓကိုးကွမ်းစား၀င်သော။ ထို(၉)ကွမ်းစား
ဆွမ်းဟင်း။ ဟင်းလျာဘာညာ၊ သပိတ်အတွင်း နားခမ်းရေးနှင့်မျှ၍ ကျမ်း
သောကံသုတ်ကို။ထိရုံမျှရှိသော သပိတ်သည် ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်မည်၏။ ။

ပြခဲ့သော ဖြန်မာစလယ်နှင့်၊ မဂဓ-စလယ်ကို မှီအောင်။ထစလယ်
တလမယ်တဆုပ်ခန့် လိုက်ရသောကြောင့်။ ထိုမဂဓ ကိုးကွမ်းစား၀င်
သပိတ်သည်၊ဖြန်မာသုံးပြည်-နှစ်စလယ်၀င်သည်ဟု သိအပ်၏၊ ။

ထိုသုံးပြည်နှံ့တခွက်၀င် ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်ထက် ကြီးသောသပိတ်သည်
အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာပြု ၊သုံးဆောင်ရသော သပိတ်မမည်၊ ဒိုးခွက်အသုံး
အဆောင်ဖြင့်၊ ရေခပ်ခြင်း- ရေထည့်ခြင်း- စသည် အာကိုးဌာ အပ်၏၊
ဆွမ်းခံခြင်းဌာသည်း အပ်၏။ သေဒိယသမတ်တို့ကသိက္ခာပုန်-အဋ္ဌက
ထာန္ဒိုက်။တစ္ဆေခါ အဓိဋ္ဌာနုပဂေန ပတ္တေန၊ ဣဒ္ဓိဂရေန ပနထူပိက ထံဝိ
၀ဋ္ဋတိ။ဖိန်သည်ကို ထောက်၊တစ္ဆေခါ၊ ထိယာ၀ကာလိက ဟူသမျှကို
သပိတ်အနားရေးနှင့် အမျှ ခံခြင်းကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေန၊ အဓိဋ္ဌာန်
လောက်သော။ပတ္တေန။သပိတ်ဖြင့်ကား။ဣဒ္ဓိဂု ၊ဇို၊ ဣတရေနပန၊ အဓိဋ္ဌာန်
မထေ၁က်သော သပိတ်ဖြင့်ကား။ထူဂိတံပိ။ရုံ.ရုံ.တက်ပြို၍လည်း။ ပဒိဋ္ဌ
ဟောတုံ၊ခံခြင်းဌာ၊၀ဋ္ဋတိ။အုပ်၏၊ ။

ထိုကြောင့်၊ယခုကာလ၊ မန္တလေးမြို့ ထက်သစ်ချပ် သင်္ဘောတိုက်တွင်။ အကြီးစားသင်္ဘောသည်- သုံးပြည့်-တွက်မကာဝင်၍ ဥက္ကဋ္ဌသင်္ဘောထက်ကြီးရကား၊အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်လိုသောအရာ၊ ရဟန်းခံသော အရာမျှား၌၊ ထိုသင်္ဘောကိုပယ်၍- သုံးပြည့်- နှစ်စလယ်ဝင်ထက်- မကြီးသော- မာဂဓခါရိအနည်းငယ်ကြီးသော၊ ဒုကိယနည်းအလိုသုံးပြည့် နှစ်စလယ်ထလမယ် ငါးဆုပ်ဝင်ထက်-မကြီးသော သင်္ဘောကိုသာ ဆာသုံးပြုရာ၏။ ။

ဥက္ကဋ္ဌဟော ဥပစုပမာဏောမစ္ဆိမော။ မစ္ဆိမပတ္တတော ဥပစုပမာဏောဩြမကော-ဟူသေး။ ကဲ့သို့အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ၊ ဥက္ကဋ္ဌသင်္ဘော်၏-ထက်ဝက် မဂဓလေးကွမ်းစားနှင့် နှစ်ကုဒုံ၊ မြန်မာ- တပြည့်သုံးစလယ်ဝင်သောသင်္ဘောသည် မစ္ဆိမသင်္ဘောမည်၏။မစ္ဆိမသင်္ဘော်၏ ထက်ဝက်- မဂဓနှစ်ကွမ်းစားနှင့် တကုဒုံ၊မြန်မာသုံးစလယ် တလမယ်ဝင်သော သင်္ဘောသည် ဩြမကသင်္ဘောမည်၏။ ထိုဩြမကသင်္ဘောအောက် ငယ်သော သင်္ဘောလည်း၊အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သင်္ဘောမမည်။ ။ထို(၃)လုံးတို့၏ အကြီးဒွိ။နိုးရောဘက်ထို လိုက်၍-ဩြမကသင်္ဘောထက်ကြီးသော-ငါးစလယ်-တသမျှက်ဝင်ထိ၊ တိုင်ရုံသောသင်္ဘောသည် ဩြမကုက္ကဋ္ဌသင်္ဘောမည်၏၊မစ္ဆိမသင်္ဘောအောက်ငယ်းသော ငါးစလယ်တလမျှက်ဝင်ကစ၍ ထိုထက်ကြီးသော သင်္ဘောသည်- ဇင်္ဃိုးမာမကသင်္ဘောမည်၏၊ မစ္ဆိမသင်္ဘောထက်ကြီးသော၊ နှစ်ပြည့်-ကလမျှက်တိုင်-ဝင်သော သင်္ဘောသည် မစ္ဆိမုက္ကဋ္ဌသင်္ဘောမည်၏၊ ထိုထက်ကြီးသော ဥက္ကဋ္ဌသင်္ဘောအောက်ငယ်သောသင်္ဘောသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌောမက- သင်္ဘောမည်၏၊ ထိုသင်္ဘော (၇)လုံးသည်၊ရာဇာန်းတို့အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်ရသော သင်္ဘောမည်၏။ ဆိုသင်္ဘောတို့တွင်။ ပကတိ ပူရိသတထပ်စာခံယူရန်- စားသုံးရန်-အကျိုးငှာ-ဩြမကသင်္ဘော်ကို။ နှစ်ထပ်စာအကျိုးငှာ-မစ္ဆိမသင်္ဘော်ကို ခွင့်ပြုတော်မူရင်းဟူ၊သိအပ်၏၊ မစ္ဆိမပူရိသ-တထပ်စာအကျိုးငှာ မစ္ဆိမသင်္ဘော်ကို၊ နှစ်ထပ်စာအကျိုးငှာ ဥက္ကဋ္ဌသင်္ဘော်ကို ခွင့်ပြုတော်မူရင်းဟူသိအပ်၏၊ ထိုတွင် အစာ်းသေးသော-ပကတိပူရိသ-ထထပ်စာကိုရည်၍။ ဩြမက သင်္ဘော်။ အစားမူသေးသော—ပကတိ ပူရိသ- တထပ်စာကို ရည်၍။ ဩြမကုက္ကဋ္ဌသင်္ဘော်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။အစားသေးသော ပကတိဓုဟန်း နှစ်စာအဂျိုးငှာ- မစ္ဆိမသောမကသင်္ဘော်၊ အစားအလတ်ရှိသော-၊ ပကတိ

ရဟန်း နှစ်ထပ်စာအကျိုးငှာ- မဏ္ဍိမသိပိတ်။ များများစားမှ- ဣရိယာ
ပုထ်မျှသော ပကတ်ို-ဥပုန်းနှစ်ထပ်စာ အကျိုးငှာ။ မဏ္ဍိမကြွင်းဆဲဝိတ်
ကို။ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ အစားအသောက်သော မဏ္ဍိမဥပုန်း တထပ်စာကို ရည်
၍၊ မဏ္ဍိမောပကသိပိတ်၊ အစားအလတ်ရှိသော မဏ္ဍိမဥပုန်းတထပ်စာ
ကိုရည်၍ မဏ္ဍိမသိပိက်၊များများစားမှ ဣရိယာပုထ်မျှသော- မဏ္ဍိမ ဥ
ပုန်းတထပ်စာကိုရည်၍။ မဏ္ဍိမကြွင်းဆဲဝိတ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ အစာ
သောက်သောမဏ္ဍိမဥပုန်းနှစ်ထပ်စာအကျိုးငှာ၊ဥက္ကဋ္ဌောမကသိပိတ်၊အစား
မသောက်သော မဏ္ဍိမဥပုန်း နှစ်ထပ်စာအကျိုးငှာ။ ဥက္ကဋ္ဌဆဲဝိတ်ကို ခွင့်
ပြုတော်မူ၏။ ။ဤအရာ၌၊ တကွမ်းစာ ချက်သည်၊ တယောက်စာဖြစ်
ကြောင်းကို၊ပြခဲ့ပြီးသော၊ ပဒေသာ ဒနောနှာလမယံဒုဝိန္ဒံ၊ ပဏ္ဍုသောပါဠို
တော်ကိုဂုဏ်း၊ မြတ်စွာဘုရား ဆုံးမတော်မူသော နည်းဖြင့်၊ ပသေနဒိ
ကောသလမင်းကြီး၊ တစိတ်ချက်စားရာမှ။ တဖြည်းဖြည်းလျော့၍။ တ
ကွမ်းစားချက်၌ တည်ကြောင်း။ ထိုတကွမ်းစားချက်၌ ထည့်သောအခါ။
၌တကွမ်းစားချက်ဖြင့် မျှနှိုင်- တည်နှိုင် လတ္တံ့၊ ၌တကွမ်းစားချက်
သည်။မဏ္ဍိမပူရိသ တထပ်စာအပ်သော အဘိဘာဂတည်းဟု မြတ်စွာ
ဘုရားနှုတ်ထွက်တော်မူ၍။ ပသေနဒိကောသလမင်းကြီးကို တကွမ်း
စားချက် စားခြင်းမှ- မလျော့စေမူ၍။ တကွမ်းစားချက် စားခြင်း၌သော။
ထားတော်မူကြောင်းကို၊ သဂါထဝဂ္ဂကော သဆသံယုတ်ပါဠိတော်၌။
နာဠိကောဒနပရမတာယသဏ္ဌာတိဟူ၍ ဟောတော်မူသည်၊ ၎င်းအဋ္ဌက
ထာ၌၊ဝတ္ထိသတိဇ္ဇောဝထာ ပုရိသဘာဂေါ သေးဟုဘုရားအာဘောဂ
ကို ပြသည်မျှးကိုဂုဏ်း။၎င်းဋီကာ၌။ ပုရိသဘာဂေါ ဇသော်တိ မမဏ္ဍိမေန
ပူရိသေန ဘုဉ်တဇ္ဇာဘာဂေါ ဇသော ယဒိဒံ နာဠိကာဒနံ။ ဘွင့်သည်ကို
ဂုဏ်း။ထောက်၍သိရာ၏၊ ။

ပုရိသဘာဂေါဇသောတိ၊ဟူသည်ကား။ယဒိဒံ နာဠိကောဒနံ၊ အကြွင်
တကွမ်းစားချက်ထမင်းသည်။ အထွေ၊ရှိ၏၊ ဇသော၊ ၌တကွမ်းစားချက်
ထမင်းသည်။ မေဏ္ဍိမနှ။ မဟာပုရိသနှင့် ပကတိအကြွေးဝယ်၊ အလယ်
အလတ်ဖြစ်သော၊ပူရိသေန၊ယောကျ်ားသည်။ဘုဉ်တဇ္ဇာဘာဂေါ။စားအပ်
စားသင့်သောအတ္ထိဘာဂတည်း၊ ။

ပသေနဒိကောသလမင်းကြီး စားအပ်သော။ တဒေါထချက်ထမင်း
ကို၊ ဒေါလာသာတိစတုန်း အဂ္ဂကာနံ သောဠသနာဠိနှင့် အထွေ၊ ဟူ

ထောနကာသလသံယုတ်ဒေါဏ ပါကသုတ်ဝိကာ အလိုအားဖြင့် တ
စိတ်ချက်ပင်ယူရမည်၊ ၊လောကိုးကျမ်းတို့၌ကား၊ ဒေါဏာသဒ္ဒါစိတ်
ပေးဖြည့်ဟောနှစ်ချက်ပင်ရှိ၏။

အဟံခေါပနဉ္ဇဒါယိအပ္ပေကဒါဇ္ဈာမိနာပတ္တြနသမတိတ္ထိကံ ပိဘုဒ္ဓာ
မိ၊ထိဿောပိဘုဒ္ဓာမိ၊ , ။ဉဒါယိ။ဉဒါယိ၊ အဟံခေါပန၊ ငါဘုရားသည်
ကား။အပ္ပေကဒါ။တရံတခါ၌၊ဇ္ဈာမိနာပတ္တြန၊ ဤငါဘုရား သပိဟ်ထောင်
ဖြင့်၊သမတိတ္ထိကံပိ၊သပိတ်အတွင်းနားခပ်းခြေးနှင့်ဖုံးမျှသည်း၊ ဘုဒ္ဓာမိ။
ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏၊ကိုယျောပိ၊ နားခပ်းရေးထက် လွန်သည်း။ ဘုဒ္ဓာ
မိ၊ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ၊ဤသို့မြတ်မြတ်ပတ္တြော သမာဒါသကုလု ယိဒါ
သုတ်၌ဟောတော်မူသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရား သပိတ်ဆောင် ကား။
ဘုဉ်း ပေးတော်မူမြဲ ဆွမ်းတော်ဆဲ့ရုံသာတည်း။ ဤအတူ ရဟန်းတို့
လည်း။ မျှလောက်ရုံသောဆွမ်းဆဲ့ရုံ သပိတ်ဟိုသော ဆောင်ကုန်ရာ
သည်၊ အခါခပ်သိမ်းဆောင်အပ်သောပရိက္ခရာဖြစ်၍၊ ကြီးစွာသော သပိ
တိ်ကိုမဆောင်ကုန်ရာ။ထိုကြော ငှ်ပကတိပုရိသမတ္တိမ ပုရိသ ရဟန်း
တို့၊အသီးအသီးမျှလောက်ရုံရည်၍၊ အသီးအသီးသော သပိတ်ကိုခွင့်
ပြုထေ၌မူရင်းဖြစ်သည်ဟု-ငါတို့ပြုဆိုအပ်သတည်း။ ၊ဤအကြောင်းကို
ဉဒါနိုးအဋ္ဌကထာသဏ္ဌာလဘာရဒ္ဒါဇဝဏ္ဏုဖြင့်လည်းသိအပ်၏။ ။

---

(၁) မန္တလာစလသဉ္ဇီကာ၊ ရတနာဝဏ္ဏာပုရိမာ။ ဤသံမတ္တရပန္တိ
မေ၊ သတ္တာဟာထြေနဒထြော့နု။ ။ဝိပရိတပဝတ္တာဝတ္တာဂါထာ။ ။

(၂) ဆထမ္ဘာဝိတိနဟူတော၊သလ္လာဝတိနဒ်ဝ်ယာ။ တသာဘတိရမ်ဝ်
နဂရံ။ပဒုမံဂုတ္တြနာမကံ၊ ။ဥဘယ=နု-ကာရိပုလာ၊ ။

(၃) တသာပုတ္တေပဗ္ဗဇိထေန္တော၊ မနောရမ်ဝ်ဖြေဝိသာလကော။ သာစည်ဝ်ဝ
ယေမဟာဂါမေ။ဇေဋ္ဌကုလေသုပါကဋေ။ ။ပဋ္ဌမရကာရိပုလာ။ ။

(၄) ဇာတိယာဆဘိဇာတေန၊ပဝတ္တြတုမဟာရာဇ။ ဋ္ဌာနိယာရ
တနာပုဏ္ဏ နာမိယာကေတုဘူတာယ။ ။ဝတ္တြဂါထာ။ ။

(၅) စရေကံစိတ်ံဝစရေ။ဋ္ဌပနုဏ္ဏာစေဝရာဇာဂုရုနုဇ္ဇု။ အာဝါသတ်ာ
စရေကာ။ဝါသေဒတ်ံဝသနုဝိဟာရိတိစပတိတေ။ ။ဂိတိဂါထာ။ ။

(၆) မန်္တလာစလပါဒမ်ဝ်၊ သုသောဘိတမဟာသကျ။ မာရဇ်ိနသ
အာသန္နေ၊သောဏ္ဍမယေဝ်သန်္ကသေ။ ။ဝတ္တြဂါထာ။ ။

(၇) ဝိနုကတ္တုယဆေကဿ၊သဒါသဒ္ဓမ္မာ၀ါစိနော၊ သုပေသဇဿသ
ဓိဒုဿ မုပဇ္ဈာယဿသန္တိကေ၊ ။ပထျာ၀တ္တု၊ ။

(၈) ရတနာပုဏ္ဏပူရဿ၊ အာဒိံ ကရုဿရာဖဒိနော။ သေတိဘိန္နဂ္ဂ
ဒေဝိယား၊ဒွိဒုနွဂ္ဂဟံတေးသဒါ။ ။ပတျာ၀တ္တု။ ။

မ (၉) ဘိက္ခုဘာ၀ဒ္ဒုသံပတ္တော၊လဒ္ဓိတောဒုလဒ္ဓိနာ၊ပဏ္ဍိယာဒိနုဒ
မဇကာစ၊ထေရေဒွိတ္တိံသ၀ဿိကော။ ။

(၁၀) ပတိုဒ္ဒာနေနတေနေ၀၊သဒါနွဂ္ဂဟကာရိနာ။တံတံမဂဓပ္ပမာဏံ
ပရိပဥေ့ဟိဒသိတံ။ ။တတိယ(ရ)ဝိပုလာ။ ။

(၁၁) ပဆ္ဆိမေဟိရဟာညာတံ။ထုလာပတ္ထဂ်လိဇ္ဇသာ၊မုလပါဒသဂ္ဂပ
ကံ။နယဂန္ဒုံ။ ။ဒေသနံ့။ ။ပတျာ၀တ္တု။ ။

(၁၂) ဂရုံကတ္ဝာဂဂေဆိတံ။ တုလိတံတုလဉ္ဉာဏေန။ ဒဟရုတော
ပဘုတိ၀။ဂဏေနပိဒုကေသွာဝိ၊ ။ဝိပရိတ-ပထျာ၊ ။

(၁၃) ကတွာဂဝိနုဆ္ဆိုနိတော၊ပတ္ထပါဒါ၊ဒိမာနိကော။ ယာဂဇ္ဇု ထနံ
ကာလာဒိ။ဆုရဂရုဒ္ဓေဇဆဝဏ္ဏိယော၊ ။ပဌမ(ဘ)ဝိပုဆာ။ ။

(၁၄) အတုလိတော၀ဘဇ္ဇေဟိ။ ထေရေဟိစနယေဟိစ၊ မုယ္ဘနုဇ္ဇော
သံဘုတော။ဇဋိတောနုပဒေသကော။ ။ပတျာ၀တ္တု။

(၁၅) နိဒ္ဒိတော သသက္ကာရံ၊ ပဋ္ဌပညာ။ သ၀ဿကေ ဒွိသတေက
သဟာဿဝေ။ ဇိနစက္ကေဆလဿရဲ့။ သမ္မဒက္ကရဲ့ ဝိ၀ါရေစ။ ပေါဋ္ဌပါ
သ ပုဏ္ဏမေ။ ။ပဌမ(ရ)ဝိပုလာ၊ ။

(၁၆) ဝိဒဂ္ဓကာစိန္တိယန္တု၊ ဇုမံဇာညု ဇုတာဒိသံ၊ သာသနဿဝိ
သုဒ္ဓါယ၊သဒါနုယကောဝိဒါ။ ။ပဌမ(ရ)ဝိပုလာ။ ။

(၁၇) ဇေတေနပုညုကမ္မေန၊သိဝံရုဝံလဘာမဟံ၊နယံလဘန္တု၊သဗ္ဗေ၀
သတ္တာသဗ္ဗဒုက္ခသာဓံကန္တိ။ ။ပတျာ၀တ္တု။ ။

မန္တလာစလသန္တိကာ၊မန္တုံလး=ဟူသည်-ရွှေရည် ငွေရည်-မြရည်
လျှံပြောင် ကောင်း၏ အနှီးဖြစ်သော။ ရတနာပုဏ္ဏပုရမှာ၊ ရတနာပုံ
ဥသံ့ဖွဲ့မြို့-နေပြည်တော်ကြီးမှ၊ဤသံမဂ္ဂာရပဉ္စဝိမေ။ ဖြောက်သို့ယိမ်း
ယိမ်း-စဉ့်းငယ်တိမ်းသော-အနောက်အရပ်၌၊ သတ္တဟာတြေန ဒဇ္ဈောန၊
မြင့်ရိုရိသည်ရာ-ချုနစ်တောင်တာဖြင့်။ ဆထမ္ဘာဓိတိနဟုတော၊ ဥခြောက်
ဘုံအလွန်ရှိသော-သုံးသောင်းခရီး၌။ သလ္လာ၀တိနဒ်ဂယာ။ ဥသလ္လာ၀
တိမဂ္ဂါသော-ချင်းတွင်းမြစ်ကြီးသည်။အတ္ထိ။ရှိ၏။ တသာ။ ထိုမြောက်

မှ-ထော်င်းစိ-ချင်းတွင်းမြစ်ကြီး၏။ တိရစ္ဆာန်၊ အရှေ့ဘက်ကမ်းခွ၊ ပဒုံ၊ ပနုံဟူသော အမည်ရင်းလည်းရှိသော။ ဂုတ္တနာမကံ၊ နှစ်ပေါင်းမကြာ-ယဆုခါခွ- ကြေညာတပုံ- အလုံဟူသော- အမည်သစ်လည်းရှိသော၊နဂရံ၊မြို့သည်၊အထိုက်ရှိ၏။ ။တသဆ၊ ထိုအလုံမြို့၏။ ပုဗ္ဗေ။ အရှေ့အရပ်မတ်မတ်တည့်တည့်၌၊ ပဉ္စထင်္ဂေ့။ငါးတိုင်ကွာ၌၊ မနောဓရမြေ၊ ရေထဉ်စိပ်စပ်း- ရှုမခမ်းနှင့်- စိတ်ဝမ်းမြေ့ဝါဘွယ်ရှိ၏သော၊ ဝိသာလကော။ အိပ်ရေခြေဖျားနာ- ပြန်ပြောကြီးကျယ်စွာသော၊ သုပါကဒေ့၊ အလွန်ကျော်စောထင်ရှားသော။ သာစည်ဌာယေ၊ သာစည်အမည်ရှိသော။ မဟာဂါမေ၊စိရင်ပို ငန်က်- ဓွယ်လက် ဓွားငယ်-နှစ်မာယ်ခန့်ရှိသော ဓွာကျော်ရွာကြီး၌။ သုပါကဒေ့။ ကောင်းစွာထင်ရှားသော၊ ဇေဠုကုဋေလ။ မြေတိုင်ပြည့်စိုး-သူကြီးမျိုး၌။ ဇာတိယာ၊ ငဒိသန္ဓေအားဖြင့်။ အာဘိဇာတေန၊ ဖြစ်သော၊ ပဝတ္တေတု။ ပဝတ္တိအခါ၌ကား။ ရတနာပုဏ္ဏ နာမိယာ၊ ထောကိလောကုတ္တရာ- သဝိညာဏက- ဆဝိညာဏက- ရတနာတို့ဇုန်း ရပုံပြည့်စုံရုံဖြစ်သောကြောင့်- ဇရတနာပုံ- အမည်ရှိသော၊ ကောတုဘုတာယ၊ သာသနာတော် ထွန်းလင်းရာ- ပြည်တကာတို့၏- တံခွန်မှန်ကင်းသပွယ်- ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ မဟာရာဇဂ္ဂာနိယာ။ မင်းနေပြည်ကြီး၏-ပြည်ကြီးခွ၊စရဏံ၊ ပြုပုံဖြစ်သော၊ဝါ။ စံပြဖြစ်သော။ ဝါ။ စံပုံနည်းပြဥပဒေသဖြစ်သော။ စိတ္တံဝ၊ ပန်းချီရေးကား ကဲ့သို့။ စရဏာဌပနတ္ထာယ၊ ဝ၊စံပြထားသော—ကျောင်းတော်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ရာဇဂဟနံ၊ မင်းဆရာတော်တို့၏၊ အာဝါသတ္တာဒ။ စံမျှော်ကိန်းဆောင်းရာ- ကျောင်းတော်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ စရဏာဝါသောတိစ။ စံပြကျောင်းတိုက်စံ-ကျောင်းတိုက် ဟူ၍၎င်း၊ ဝသန ဝိဟာရော ဟုတိစ၊ စံနေရာကျောင်းတော်-စံကျောင်းထော် ဟူ၍ ၎င်း။ပတိတော၊ အောက်ထက်ဆိုက်ပြား-ထင်ရှားကျော်စောသော (သောဝဏ္ဏာမယော၌ဧပ)၊ ။မန္တာလာစလ ပါဒဗ္ဓိ၊ မန်းဆတောင်လက်ယာ ရတနာပုံလက်ဝဲနှ၊ မန်းတောင်ခြေရင်း၌။ သုသောဘိဏ္ဍ မဟာသကျမာရဇိနသဲ့။ အလွန်အကြူး- အထူး တင့်တယ်တံခိုးကြွယ်သော-မဟာသကျမာရဇိန- ရောင်ရှိန်ညီးညီး-ရုပ်ပွားတော်ကြီး၏။အာသန္နေ၊အနောက်မုက်အနီး၌။သောဏ်္ဏမယော၊မဟာဇောတိကာရာမ-သာသနာအမည်-ရွှေဘွဲ့ချီးထွက်- အောင်စည်ရိုက်ဟီး၊ တိုက်ကြီးဆယ်- ရှာဘွယ်မညီး- ရတနာဆုံစံ- ရွှေဘွဲ့နှံသော- ကျောင်းကြီး၌၊ဝ

သန္တာသေးရဟန္တာငြမ်းသူတော်လမ်းဖြင့်—ဖြောင့်ထမ်းရွှင်မြို့- သာထင်း သုံးတော်မူသော။ ဝိဇူကတ္ထုယားဆကဿ၊ ဝိပူကသုံးပုံ- နည်းမျိုးစုံ၌- အကုန်လေ့လာ- လိမ္မာတော်မူသော။ သဒ္ဒါ၊ ဆခါခါသိမ်း၊ သဒ္ဒမ္ဗဝါဒိနော၊ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို- ကောင်းစွာသင်ကြ-ပို့ချလေ့ ရှိတော်မူသော။ သုဗေဿလသဿ၊ စာမရိတ္ထ- သိလကိုချစ်ခင်တော်မူသော၊ ဒီရဿ၊ သူမတူဘန်- မြဲမြံနှိုင်ခန့်သော- သမာဓိခန့်- လျင်မြန် တိုးထွင်းသော ဉာဏ်ပဋိဘာန် ရှိတော်မူသော၊ မုပစ္ဆာယဿ။မံ ဥပစ္ဆာယဿ၊ မေဥ ပစ္ဆာယံဿ၊ ငါ၏ ဥပစ္ဆာယ်ဆရာတော်ကြီး၏၊ ဝါ၊ သုဒဿနဝံရမ္ဘ သာဓိမဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု-ဟူသောပဋ္ဌမတံဆိပ်နာမံထော်။သုဒဿန ဇမ္ဗုအတုလ ဓိပတိ သိရိပဝရ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရုဟူသော ဒုတိယ တံဆိပ်နာမံတော် ရှိသော--ငါ၏ ဥပစ္ဆာယ်ဆရာတော်ကြီး၏။ သန္တိကေ၊ ဆထံတော်၌။ ရတနာပုဇ္ဈပူဇာသဿ၊ ဂုတနာပုံ--ဖွေဖြည်တော်ကြီး အိမ်၊ အာဒိံကရေသော။ ယက်ပွန်မဆွ-- ပဌမတည်ထောင်-- ဖန်ဆင်းတော်မူသောရာဇဓိနော၊ မဟာလေဂ မာရဇိန်စေတီတော်- မဟာသကျမာခုဇိန်-စသော ရှင်ပွားတော်ကြီး ဒါယကာဖြစ်တော်မူသော- ပဌမသင်္ကါယနာတင် မင်းတရားကြီး၏၊ သေကိဘိန္နဂဒေဝိယာ၊ ဆင်ဖြူသျှင်မိဘုရားကြီးသည်။ နွံခ၊ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ-ဓမ္မာနုဂ္ဂဟနှစ်ပါးဖြင့်။ သဒ္ဒါ။ အခါခပ်သိမ်း၊ အနုဂ္ဂဟိတော၊ ပြီးမြောက်ထောက်ပံ့တော် မူအပ်သည့် ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုဘာဝဋ္ဌ။ ရဟန်းတော်အဖြစ်သို့လည်း၊ သံပတ္တော။ ရောက်သော။ ဗုဒ္ဓလဿနာ။ ပဏ္ဍိတဓမ္မသိရိပဝရ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု ဟူသော မင်း၏တံဆိပ်တော်ဖြင့်၊လက္ခိတော။ တံဆိပ်မှတ်လျှ-ပူဇော်အပ်သည့် ဖြစ်၍၊ပဏ္ဍိတာဒိနာမကောစ၊ပဏ္ဍိတဓမ္မ သိရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရုဟူသော တံဆိပ်နာမံလည်း ရှိသော။ နွတ္တိံသဝဿိကော၊ အသက် (၁၅)နှစ်။သိက္ခာ- ဒုပ္ပ-ဝါ ရပြီးသော။ သေရေ။ မဟာထေရ်ကြီးသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏၊ သဒ္ဒါ။ ရဟန်းပျိုက-ခတ္တိုင်ကျအောင်-နှံ့လွှမျခ—ဆခုခဏ် သိမ်း။အာနဲ ဟကာရိကာ။ ပမိယာတ်-ပရိပတ်-နှစ်ဇာတ်နည်းပေး-ဝဉ်ဝကျွေး၍၊ မွေးမြူခြင်းကို--ပြုသွေ့ရှိသော။ ပတိဋ္ဌာနေန။ ဂုဟန်းရှင်လူ ဖြည်သူအများဘပည်သူသားတို့၏-အားကိုးဖွဲ့ရာ ဖြစ်သော။တေနေဝ။ထိုပဏ္ဍိတဓမ္မသိရိပဝရမဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု--တံဆိပ်နာမံရှိသော မိုင်းခိုင်းဆရာတော်သည်သာလျှင်။ (ဝိနိစ္ဆိနိတောဒ္ဓစ၀) ပရိပဇေဟိ၊ ဆရာအဆက်

ဆက်စ်ိုသည်၊တံတံမဂဓပြမာကံ။ထိုထိုမဂဓ- မတ်ကျပ်စေသာ ပမာထကို၊ဒသိတံ။တဆင့်တဆင့်အစဉ်သင့်ပြထားအပ်သော။ ပစ္ဆာမေဟိနောက်သားနောင်လာ ပညာရှိတို့သည်၊ တုလာ ပဏ္ဍိတ်လိမ့်သော။ အာသျှိန်အချင့်- လက်သစ်တောင်တာ- ပမာဏ အစွမ်းဖြင့်၊ ရဟာညာတံ။သိန္ဓိုင်လောက်သော့။ ဝါ၊နှိုင်းချိန်တိုင်းထွာ- သိခြင်းဌာ ထိုက်သော

။မူလပါဒသဂ္ဂဟကံ၊ အဓေြအမြစ်- သနစ်သနာ- သဘော သရုပ်ပါသော။နယဂန္ဓ။ပဒေသံ။ စာပေကျမ်းနည်း- နိသျှသ်း ဥပဒေသ ကို။ ဒုဟာရတော၊ဟျို့မြစ်နှုနယ်-ရဟန်းငယ် ဂဖြစ်မှ၊ပဘုတိဝ၊ စ၍သာသျှင်၊ ဂဏာနေ၊ အမျိုးမျိုးအစောင့် စောင်သော- လောကိဂဏန်း ကျမ်းဌ်ငင်း။ဝိဒုကေသွာပိ၊ ဝိဒူကပ်သုံးပုံ- အလုံးစုံသော- သာသနာကျမ်းဂန်တို့ဌ်ငင်း၊ဂရုံကတွာ။အလေးအမြတ်ပြု၍၊တံ၊ ထိုမဂဓအတိုင်းသုံး- ပါဒကျပ်ပိုလ်-ကွမ်းစာ.ပမာဏ- စသည်ကို၊ဂဝေဆိတံ။ ညာဏ်ဖြင့်နှောက်မွေ-ရှာဖွေဆည်းစုဆပ်သည်ကို။ တုသညာ ကောန၊ ချိန်နှင့် တူသော ညာဏ်ဖြင့်၊တုလိတံ။အဖန်တလဲလဲ- မလွဲအောပနိုင်းချိန် အပ်သည်ကို၊ ကတွာဝ၊ပြု၍သာသျှင်၊ယာဝဇ္ဇတနကာလာပိ။ယာနေ့ထက်-တိုင်အောင် လည်း၊ဇာဓရေဌ္ဌေ၊ဤမြန်မာပြည်၌။ သဇ္ဇေဟိထေရေဟိစ၊ အလုံးစုံသော မထေရ်မြတ်- အဆက်ဆက်တို့သည်လည်း။ သဇ္ဇေဟိနယေဟိစ။ အလုံးစုံသော-အချိန်-- အဆျင့်- လက်သစ်တောင်တာ နည်းစုံစွာတို့ဖြင့် လည်း၊ဓာစိန္တိယော။ ကြံစည်ကြောင်းနည်းနာ- ငါတို့မြန်မာ နိုင်ငံထို့၊ ထင်ရှားပေါ်ကျောက်-- မရှိခြင်းကြောင့်- မကြံစည်အပ်- မကြံ စည်နိုင်သော၊ဓာတုလိတော၀၊ မနိုင်းချိန်အပ်- မနိုင်းချိန်နိုင်သည့် သာဖြစ်သော။ မယ္ဘနဋ္ဌာနသံဘူးတာ။ မြောက်မှားလွဲချော်- တွေဝေကြံမှိုင်ရာဌာနတခုဖြစ်သော၊ဓဠိတော၊ ညာဏ်ဖြင့်သက်ဝင်- ခုတ်ထွင်ခဲခက်၊ မြေးရှက်ရှပ်ထွေးသော၊ ဓနုပဒေသကော၊ နည်းပြဥပဒေ- ပုံသေမရှိစံပုံတိုသော။ပတ္ထပါဒါဒိမာနိကော၊ ကွမ်းစားမဂဓ- မတ်ကျပ် စသည်တို့ဌ်-အကျိုင်းအရှည်ကို၊သဇ္ဇေဟိ၊အချိန်ဆချင့်- လက်သစ်ဆင့်၍၊ ဆသင့်ယုတ္တိရှိမရှိကို-နှိုင်းညှိစေ့စုံ-ဆောဂုံအာဂါ-သေချာသွတ်သွင်း- ခပ်ထိမ်းသောအခြင်းဆရာတို့ဖြင့်။ဝိနိစ္ဆိနိတော။ထုံးဥပဒေ- ပုံသေဝိဓိ-စံထိထိနှင့်-မသိတွေဝေ-ကင်းကွာလေအောင်- ထုတ်ဆောင် ဆုံးဖြတ်ဆပ်၏၊ ။သေဌသော၊ဤဆုံးအဖြတ်မလပတ္ထာန်ဝိနိစ္ဆယသည်၊သတ္တ

ရာဇေ။ ဗြဟ္မာဝေါဟာကောဇာသတ္တရာဇာသည်။ ပဠုပညာသဝဲယဲ့ကေ၊ ငါးဆဲ့ငါးနှစ်သည်ဌင်း၊ ဖွိသတေစ၊ နှစ်ရာသည်ဌင်း၊ ၉ကသဟဿေဆေစ၊ တထောင်သည်ဌင်း။ သမ္မတ္တော၊ ရောက်သည်ဖွံ့ဂိသေဒ်။ ဇိနဒင်္ကေစ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာထေဒ်နှစ်သည်ကား။ ဆသည်ဖွဲ့ရေ၊ {၂၄၃၇}ခုသို့၊ ဝါ၊သည်၊ သမ္မတ္တော်။ သေဒ်၊ ပေါဠပါဒဿ၊တေဒ်သလင်းယဇ်၏။ ပုဏ္ဏ္ဏမေ၊လပြည့်နေ့နိုက်၊ရဝိဝါရေ၊တနင်္ဂနွေနေ့၌၊ နိဋ္ဌတော၊ပြီး၏။ ။နယ ကောဝိဒါ၊နည်းဇ္ဈာဗျာ— နည်းနာယူခြင်း၌ လိမ္မာ ကုန်သော။ ဝိစက္ခဏာ။ထိုးထွင်းသောညာဏ်- ပဋိဘာန်ဂိုကုန်သော ပညာရှိတို့သည်၌၊ သဒ္ဒါ၊အခါခဝ်ထိမ်း၊သာသနာသာ။ ပရိယတ္တိသာသနာ၊ပဋိပတ္တိသာသနာတေဒ်၏။ဝါ။သာသနာတေဒ်သုံးပါး၏။ဝိသုဒ္ဓါယ။အလွန်အကျ။။ အထူးစင်ကြဲယ်စခြင်းဌာ၊ဇာတမည်း၊၌ပလပဏ္ဍာဒီဝိနိဆ္ဆယ်၌ လာ့လော နည်းအမျိုးမျိုးကိုဌင်း၊ထောဒိသံ၊မဂဗ အချိန်အချင့်လက်သစ် တောင်တာ ကို၊ကောင်းစွာသိစေထတ်သည်ဖြစ်၍—၌နည်းနှင့်တူသော။အညွှန်၊ မဏ္ဍိမအဝေါဝယ်-မကွယ်ဇင်္ဂြိုး—ခုအသုံးနှင့်-ဂြိုးထုံးဂြိုးစံ-တပါးသောနည်းအတန်တန်ကိုဌင်း။စိန္တိယန္တိ၊ကြံစည်မေးမြန်းထောက်လှမ်း ပြုပြင်— စီရင်ဆုံးဖြတ်စေကုန်သတည်း။ ။ထေတနပုညကမ္မေန၊ ၌သို့ယခု-နည်းနာစု၍— ဆုံးဖြတ်ရသောကောင်းမှုကံဖြင့်၊ကံကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည် ဌဝံ၊မင်္ဂလ်မလွဲ အမြဲတည်သော သိဝံ ဘေးဘျမ်းမဆံ— ငြိမ်းရာ မှန်။ သောနိဗ္ဗာန်ပြည့်မြတ်ကို၊ဌဝံ။မလွဲတ်၊လဘာမိ၊ ရပါလို၏၊ သင်္ဘေဝ၊ မကြွင်းဥသံ၊—အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။သတ္တာ၊ သင်္ဘံဝါတို့သည် ဘဗ္ဗတ္ထသာဓကံ။အလုံးစုံသောလောကီလောကုတ္တရာအကျိုး စီးပွါးကိုပြီးစေတတ်ပြီးစေနိုင်သော၊နယံ၊အသက်မွေးကြောင်းကောင်းသောလောကီနည်းနာ-သုဂတ်နိဗ္ဗာန်-ခုကြောင်းမှန်သော- ဒါနသီလသမထဝိပဿနာဘာဝနာစသောလောကုတ္တရာနည်းနာဓာတုကို၊ လဘန္တု၊ရကြစေကုန်သတည်း။ ။ဣတိ၊ဤကား၊အပြီးအဆုံးနိဂုဏ်းစကားတည်း။

တိဋ္ဌေပဋိကဝိနိဆ္ဆယကျမ်း **ပဋ္ဌမတွဲ**။ ဤတွင်ရွှေ့ပြီး၏။ ။